СИНОПСИС БЛАЖЕННОГО АЛАНА

СРАВНЕНИЕ "КНИГИ РОЗАРИЯ" БЛАЖЕННОГО АЛАНА де РУПЕ О. П., ОТЦА АНДРЕАСА КОППЕНШТЕЙНА (1624 года и более поздних изданий) И ЕЁ ГЛАВНОГО ИСТОЧНИКА, КАРТЕЗИАНСКОЙ ИНКУНАБУЛЫ 1498 г.

Том первый.

Серия “Учение Розария”, n. 8, Рим, 2023.

СИНОПСИС БЛАЖЕННОГО АЛАНА

СРАВНЕНИЕ "КНИГИ РОЗАРИЯ" БЛАЖЕННОГО АЛАНА де РУПЕ О. П., ОТЦА АНДРЕАСА КОППЕНШТЕЙНА (1624 года и более поздних изданий) И ЕЁ ГЛАВНОГО ИСТОЧНИКА, КАРТЕЗИАНСКОЙ ИНКУНАБУЛЫ 1498 г.

Том первый.

ПЕРЕВОД С ИТАЛЬЯНСКОГО И ТЕКСТ НА ЛАТИНСКОМ РАБОТЫ Отца ДЖОВАННИ АНДРЕА КОППЕНШТЕЙНА o. п.: Beati fr. Alani redivivi Rupensis, Tractatus mirabilis de ortu et progressu Psalterii Christi et Mariae eiusque Fraternitatis (Чудесный Трактат о рождении и росте Розария Христа и Марии и Их Братства), Фрайбург, 1619 г. (с несколькими последующими изданиями); В СРАВНЕНИИ С ЕГО ОСНОВНЫМ ИСТОЧНИКОМ, КАРТЕЗИАНСКОЙ ИНКУНАБУЛОЙ 1498 года: Magister Alanus de Rupe, Sponsus Novellus Beatissimae Virginis Mariae: De immensa et ineffabili dignitate et utilitate Psalterii Praecelsae et Intemeratae semper Virginis Mariae (Бесконечное и Неодолимое Достоинство и Ценность Псалтыря Розария Высочайшей и Пречистой Девы Марии), Anno Domini M°CCCC°XCVIII° в Канун Annunciationis Gloriosae Virginis Mariae (24 марта 1498 г.), Отпечатано в Христианском Королевстве Sweciae (Mariefred, Holmiae [Стокгольм]).

Серия: Учения Розария, n. 8:

Редакция:

ДОН РОБЕРТО ПАОЛА

Перевод на русский язык: Татьяна Семиколенных

Использованы переводы на итальянский язык: К КНИГЕ П. А. КОППЕНШТЕЙНА: Блаженный Алан де Рупе, *Псалтырь Иисуса и Марии: Бытие, История и Откровения Святого Розария*, второе издание на итальянском, Рим, 2022 г., редакция: дон Роберто Паола (первый перевод на итальянский, под редакциейi: Гаспаре Паола, Розина Муроне, дон Роберто Паола, проф. Алберта Кардилло, проф. Аннализа Массими, Рим, 2006г.), con imprimatur, внизу; ДЛЯ ИНКУНАБУЛЫ 1498 г.: Блаженный Алан де Рупе: *Великолепие и ценность Святого Розария*, том I-XIII, редакция: дон Роберто Паола, перевод Гаспаре Паола, дон Роберто Паола, Рим, Центр Учения Розария, 2016-2020 гг.

Первый том, начат 26 июля 2022 года, в праздник Святой Анны, и закончен 23 декабря 2022 года. Второй том начат 23 декабря 2022 года и закончен 28 апреля 2023 года, в день Святого Луиджи Мария Гриньон де Монфор, XXV годовщину со дня когда была найдена книга Блаженного Алана на латыни, и XXVII Годовщину моего посвящения в Духовенство.

DEO GRATIAS.

Серия: *Учения Розария,* n. 8.

ч. 1: Блаженный Алан де Рупе *Псалтырь Иисуса и Марии: Бытие, История и Откровения Святого Розария,* первое итальянское издание, единый том, под редакцией: Дон Роберто Паола; первый итальянский перевод, под редакцией: Гаспаре Паола, Розина Муроне, Дон Роберто Паола, проф. Альберта Кардильо, проф. Аннализа Массими, Рим, 2006 г. (бесплатно можно скачать с сайта: www.beatoalano.it).

НАЗВАНИЕ ТЕКСТА В ОРИГИНАЛЕ P. Frà GIOVANNI ANDREA COPPENSTEIN o.p.: *Beati fr. Alani redivivi Rupensis, tractatus mirabilis de ortu et progressu Psalterii Christi et Mariae eiusque Fraternitatis*, Friburgo, 1619 (с несколькими последующими изданиями, до 1847 г.).

Он включает пять произведений Бл. Алана: *Apologia; Relationes, Revelationes et Visiones; Sermones S. Dominici Alano rivelati; Sermones et tractaculi; Exempla seu miracula*.

Последнее издание Коппенштейна на латыни имеет название: "*Opus vere aureum B. Alani Rupensis Ordinis Praedicatorum, de ortu et progressu Psalterii Christi et Mariae, seu Sacratissimi Rosarii, in ejusdem praeconium praedicatoribus Verbi Dei et omnibus Christi fidelibus propositum*", Imola (Forum Cornelii), 1847.

ч. 2: Блаженный Алан де Рупе, *О Деве Марии*, избранные отрывки из произведений Блаженного Алана де Рупе, о. п., Рим, 2012 г., редакция: дон Роберто Паола Paola (скачать бесплатно на сайте: www.beatoalano.it).

ч. 3: *Жизнь Девы Марии в Средневековых Сказаниях*, Рим, 2013 г. (скачать бесплатно на сайте: www.beatoalano.it).

ч. 4: Блаженный Алан де Рупе: *Святой Розарий, Псалтырь Иисуса и Марии*, тома I-V: Том I: *Введение и Жизнь Блаженного Алана де Рупе*; том II: *Апология Розария, Откровения и Видения о Святейшем Розарии*; том III: *Проповеди Святого Доминика ди Гусман о. п.;* том IV: *Проповеди и трактаты Блаженного Алана де Рупе о. п.*; том V: *Примеры.*

Введение и перевод на современный итальянский язык, фрагментированные из очень большого репертуара изображений, из произведений Блаженного Алана де Рупе о. п., редакция: дон Роберто Паола, Рим, 2015 г., (скачать бесплатно на сайте: www.beatoalano.it).

Этот итальянский текст, более упрощённый по структуре, чем исходный текст, стал основой для переводов на различные языки мира, которые можно скачать бесплатно на сайте www.beatoalano.it

ч. 5: ИСТОЧНИК: ИНКУНАБУЛА 1498 г.: Блаженный Алан де Рупе: *Великолепие и ценность Святого Розария*, тома I-XIII, редакция: дон Роберто Паола Paola, Рим, Центр Учения Розария, 2016 г.

ОРИГИНАЛЬНОЕ НАЗВАНИЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ: Magister Alanus de Rupe, Sponsus Novellus Beatissimae Virginis Mariae: *De immensa et ineffabili dignitate et utilitate Psalterii Praecelsae et Intemeratae semper Virginis Mariae* (*Бесконечное и*

несравненное Достоинство и Ценность Псалтыря Розария Высшей и Пречистой Девы Марии), В лето господне M°CCCC°XCVIII° в канун Annunciationis Gloriosae Virginis Mariae (24 марта 1498 г.), Отпечатано в Христианском Королевстве Sweciae (Mariefred, Holmiae [Стокгольм]) (скачать бесплатно на сайте: www.beatoalano.it).

ч. 6: "КНИГА РОЗАРИЯ СЛАВНОЙ ДЕВЫ МАРИИ" инкунабула 1505 года на народном Пизанском языке), в сравнении с источником, с которого она была переведена: "ROSARIUM BEATISSIMAE VIRGINIS MARIAE" (инкунабула на латинском языке 1500 г.).

Серия на латинском языке содержит следующие работы: Michael Franciscus de Insulis o.p.: *Quodlibet[um] de veritate Fraternitate Rosarii seu Psalterii Beatae Mariae Virginis*; Alanus de Rupe o.p.: *Compendium Psalterii Beatissimae Trinitatis*; Alanus de Rupe o.p.: *De Psalterio Virginis Exempla*.

В приложении: полное фотографическое воспроизведение: Theodorus Gallaeus, *Miracula et Beneficia SS. Rosario Virginis devotis a Deo Opt. Max. collata*, 1610 (скачать бесплатно на сайте: www.beatoalano.it).

ч. 7: Блаженный Алан де Рупе, *Святейший Розарий, Псалтырь Иисуса и Марии*, редакция: дон Роберто Паола, Рим, 2022 г. Второе издание, полностью переделанная и обновленная версия первого итальянского издания: Блаженный Алан де Рупе, *Псалтырь Иисуса и Марии: Бытие, история и Откровения Святого Розария*, I издание, редакция: дон Роберто Паола; первый перевод на итальянский, редакция: Гаспаре Паола, Розина Муроне, дон Роберто Паола, Альберта Кардильо, Аннализа Массими, Рим, 2006 г. Введение и перевод под редакцией: дон Роберто Паола, Рим, 2022 г.: ОРИГИНАЛЬНОЕ НАЗВАНИЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ: P. Frà GIOVANNI ANDREA COPPENSTEIN o.p.: *Beati fr. Alani redivivi Rupensis, Tractatus mirabilis de ortu et progressu Psalterii Christi et Mariae eiusque Fraternitatis*, Friburgo, 1619 (с несколькими последующими изданиями). Можно скачать бесплатно на сайте: www.beatoalano.it .

ч. 8: *"СИНОПСИС БЛАЖЕННОГО АЛАНА ДЕ РУПЕ": сравнение между "Книгой Розария " Блаженного Алана де Рупе о. п., Отца Андреаса Коппенштейна (1624 года и последующих изданий), и её главным источником, картезианской инкунабулой 1498 г.* ИТАЛЬЯНСКИЙ ПЕРЕВОД И ЛАТИНСКИЙ ТЕКСТ НАПРОТИВ: P. Frà GIOVANNI ANDREA COPPENSTEIN o.p.: *Beati fr. Alani redivivi Rupensis, Tractatus mirabilis de ortu et progressu Psalterii Christi et Mariae eiusque Fraternitatis (Чудесный Трактат о рождении и росте Розария Христа и Марии и Их Братства*), Фрайбург, 1619 г. (с несколькими последующими изданиями). В СРАВНЕНИИ С ЕГО ОСНОВНЫМ ИСТОЧНИКОМ, КАРТЕЗИАНСКОЙ ИНКУНАБУЛОЙ 1498 года: *Magister Alanus de Rupe, Sponsus Novellus Beatissimae Virginis Mariae: De immensa et ineffabili dignitate et utilitate Psalterii Praecelsae et Intemeratae semper Virginis Mariae (Бесконечное и несравненное Достоинство и Ценность Псалтыря Розария Высшей и Пречистой Девы Марии*), В лето господне M°CCCC°XCVIII° в канун Annunciationis Gloriosae Virginis Mariae (24 марта 1498 г.), Отпечатано в Христианском Королевстве Sweciae (Mariefred, Holmiae [Стокгольм]). Можно скачать бесплатно на сайте: www.beatoalano.it

***На обложке:* Жан Беллегамбе, *Триптих Непорочного Зачатия*, Музей Чертозы, Дуэ, Франция, 1521 г.: часть с изображением Блаженного Алана де Рупе.**

СОДЕРЖАНИЕ КНИГИ

Аналитическое сравнение Книги P. Frà GIOVANNI ANDREA COPPENSTEIN o.p.: *Beati fr. Alani redivivi Rupensis, Tractatus mirabilis de ortu et progressu Psalterii Christi et Mariae eiusque Fraternitatis*, Фрайбург, 1619 г. (и нескольких последующих изданий), с ИНКУНАБУЛОЙ 1498 г. (в скобках): Magister Alanus de Rupe, Sponsus Novellus Beatissimae Virginis Mariae: *De immensa et ineffabili dignitate et utilitate Psalterii praecelsae et intemeratae semper Virginis Mariae* (*Бесконечное и несравненное Достоинство и Ценность Псалтыря Розария Высшей и Пречистой Девы Марии*), в лето господне M°CCCC°XCVIII° в канун Annunciationis Gloriosae Virginis Mariae (24 марта 1498 г.), Отпечатано в Христианском Королевстве Sweciae (Mariefred, Holmiae [Стокгольм]): В содержании представлены тринадцать произведений первого итальянского перевода (2016-2020 гг.), которые есть на сайте www.beatoalano.it и страница инкунабулы 1498 г.

Благодарность; Мечта; Предисловие; методологические заметки; краткий обзор .....стр. XVIss.
Объяснение триптиха Непорочного Зачатия " Жана Беллегамбе, Дуэ, 1521 г.....стр. XVII
Оригинальный текст инкунабулы 1498 года, Университетская библиотека, Киль, Германия (Typ. Bord. 261).....стр. XXX

ТОМ ПЕРВЫЙ

ПРЕЗЕНТАЦИЯ АПОЛОГИИ БЛАЖЕННОГО МАСТЕРА АЛАНА ДЕ РУПЕ ЕПИСКОПУ ТУРНЕ, ФЕРРИКО // PRAEFATIO B[EATI] M[AGISTRI] ALANI DE RUPE AD FERRICUM, EPISCOPUM TORNACENSEM (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, fol. 043, col. c: INCIPIT APOLOGETICUS ID EST TRACTATUS RESPONSORIUS MAGISTRI ALANI DE RUPE SPONSI NOVELLI MARIE VIRGINIS DE PSALTERIO BEATE VIRGINIS MARIE, AD VENERABILEM DOMINUM DOMINUM FERRICUM DE CLUNIACO, EPISCOPUM TORNACENSEM [НАЧАЛО АПОЛОГИИ, Т. Е. ТРАКТАТА ОБ ОТВЕТЕ МАСТЕРА АЛАНА ДЕ РУПЕ, НОВОГО СУПРУГА ДЕВЫ МАРИИ, О ПСАЛТЫРИ РОЗАРИЯ ПРЕСВЯТОЙ ДЕВЫ МАРИИ ПОЧТЕННОМУ ПРЕВОСХОДИТЕЛЬСТВУ МОНСЕНЬОРУ ФЕРРИКО КЛЮНИ, ЕПИСКОПУ ТУРНЕ]).....стр. 1

КНИГА I: АПОЛОГИЯ СВЯТЕЙШЕГО РОЗАРИЯ //APOLOGIA B[EATI] M[AGISTRI] ALANI DE RUPE.....стр. 4

ГЛАВА I: Почему Святейший Розарий называется Псалтырь Иисуса и Марии// CUR HOC SUFFRAGIUM DICATUR PSALTERIUM CHRISTI ET MARIAE? (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 73, fol. 144, col. a: QUARE DICATUR PSALTERIUM, QUANTUM AD QUID NOMINIS, SUFFRAGIUM HOC CHRISTI ET MARIE VIRGINIS [ПОЧЕМУ (РОЗАРИЙ) НАЗЫВАЕТСЯ ПСАЛТЫРЬ, ПРИЧИНА НАЗВАНИЯ ЭТОЙ МОЛИТВЫ ХРИСТА И ДЕВЫ МАРИИ]).....стр. 4

ГЛАВА II: Почему в Святейшем Розарии сначала говорится Отче Наш, а затем Радуйся, Мария? // CUR DICATUR PSALTERIUM IN ORDINE AD JESUM CHRISTUM, ET MARIAM VIRGINEM? (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 113, fol. 144, col. c: QUARE SINGULARITER HOC SUFFRAGIUM IN ORDINE AD VIRGINEM MARIAM SIC NOMINETUR, EX PROPRIETATIBUS PSALTERIJ SYNAGOGE, ET CHRISTUM IHESUM [ПОЧЕМУ ЭТА МОЛИТВА В ОСОБЕННОСТИ НАЗВАНА В ЧЕСТЬ ДЕВЫ МАРИИ И ИИСУСА ХРИСТА, (И ИМЕЕТ) ХАРАКТЕРИСТИКИ ПСАЛТЫРЯ СИНАГОГИ?]).....стр. 8

ГЛАВА III: Предпочтительнее называть эту молитву Псалтырь, или Корона, Цепь, или Розарий? // SUFFRAGIUM HOC AN CONVENIENTIUS NOMINETUR PSALTERIUM, AN CORONA, AN SERTUM, SIVE ROSARIUM? (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 147, fol. 145, col. c: QUOD MELIUS DICI HABET SUFFRAGIUM HOC PSALTERIUM, QUAM CORONA VEL SERTUM SIVE ROSARIUM [ПОЧЕМУ ЭТУ МОЛИТВУ ИМЕЕТ БОЛЬШЕЕ (ЗНАЧЕНИЕ) НАЗЫВАТЬ ПСАЛТЫРЬ, ЧЕМ КОРОНА, ВЕНОК ИЛИ РОЗАРИЙ]).....стр. 12

ГЛАВА IV: Почему в Святейшем Розарии пятнадцать Отче Наш? // CUR IN PSALTERIO XV. ORATIONES DOMINICAE DISPONANTUR? (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 175, fol. 146, col. a: QUARE SUNT XV PATER NOSTER IN PSALTERIO HOC DEIFICO [ПОЧЕМУ ЭТОТ БОЖЕСТВЕННЫЙ ПСАЛТЫРЬ ИМЕЕТ 15 МОЛИТВ ОТЧЕ НАШ?]).....стр. 18

ГЛАВА V: Почему в Розарий Иисуса и Марии помещены сто пятьдесят Радуйся Мария? // CUR IN PSALTERIO CHRISTI, AC MARIAE PONANTUR C. ET L. SALUTATIONES ANGELICAE? (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 193, fol. 146, col. c: QUARE PONUNTUR IN PSALTERIO CHRISTI ET VIRGINIS MARIE CENTUM ET L AVE MARIA [ПОЧЕМУ В РОЗАРИЙ ХРИСТА И ДЕВЫ МАРИИ ПОМЕЩЕНЫ 150 РАДУЙСЯ, МАРИЯ?]).....стр. 20

ГЛАВА VI: Какая из двух (молитв) выше другой: Отче Наш или Радуйся, Мария? // UTRUM PRAE ALTERO SIT, PATER, AN AVE (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 255, fol. 148, col. b: QUID EST NOBILIUS VEL PATER NOSTER VEL AVE MARIA? [БОЛЬШУЮ ЦЕННОСТЬ ИМЕЕТ ОТЧЕ НАШ ИЛИ РАДУЙСЯ, МАРИЯ?])....стр. 30

ГЛАВА VII: Священные Писания Ветхого Завета могут относиться к С. Розарию? // QUOMODO VETERIS TESTAMENTI SCRIPTURAE POSSINT AD HOC PSALTERIUM APTARI? (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 291, fol. 149, col. a: QUONIAM APPLICARI CONVENIENTER POSSUNT VERBA SACRE SCRIPTURE, AD PSALTERIUM HOC DEVOTISSIMUM VIRGINIS MARIE [КАК МОЖНО ОТНЕСТИ СЛОВА СВЯЩЕННОГО ПИСАНИЯ К ЭТОМУ БЛАГОЧЕСТИВОМУ РОЗАРИЮ ДЕВЫ МАРИИ?])....стр. 36

ГЛАВА VIII: Происхождение и история Розария Христа и Марии // DE ORTU PROGRESSUQUE PSALTERII CHRISTI ET MARIAE (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 317, fol. 149, col. d: QUONIAM PSALTERIUM HOC EST INVENTUM, VEL AUTEM QUIBUS, ET UBI, ET QUANDO, ET PER QUOS EST PROMULGATUM? [КАК ЗАРОДИЛСЯ ЭТОТ РОЗАРИЙ? ОТ КОГО, ГДЕ, КОГДА И ЧЕРЕЗ КОГО ОН ЯВИЛСЯ НА СВЕТ?])....стр. 42

ГЛАВА IX: Как мог (С. Розарий), будучи долго чудесным и славным, впасть в забвение? // QUONIAM MODO POTUIT RES EA, DIU TAM MIRANDA ET GLORIOSA, IN OBLIVIONEM ABIRE? (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 373, fol. 151, col. a: QUOMODO POTUIT RES DUDUM TAM MIRABILIS ET TAM GLORIOSA (QUE EST PSALTERIUM MARIE) SIC DARI IN OBLIVIONEM QUASI NUNQUAM FUERIT IN MUNDO CELEBRATA? [IN CHE MODO SIA POTUTO CHE UNA REALTA' TANTO A LUNGO COSI' MIRABILE E GLORIOSA (КАК РОЗАРИЙ МАРИИ) ВПАЛ В ЗАБВЕНИЕ, КАК БУДТО ОН НИКОГДА НЕ СУЩЕСТВОВАЛ В МИРЕ?])....стр. 56

ГЛАВА X: Восстановление С. Розария, данное Богородицей в Откровении (Блаженному Алану)// DE PSALTERII RENOVATIONE, EX DEIPARAE REVELATIONE FACTA (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 393, fol. 151, col. c: QUOD SINGULARITER ET EX SPECIALI REVELATIONE MARIE VIRGINIS TEMPORIBUS ISTIS SANCTUM HOC SIT DICENDUM PSALTERIUM [ПОЧЕМУ ПЕРЕДАННЫЙ ОСОБЫМ ОБРАЗОМ В ОТКРОВЕНИИ ДЕВЫ МАРИИ В ЭТИ ВРЕМЕНА ЭТОТ РОЗАРИЙ ДОЛЖЕН НАЗЫВАТЬСЯ СВЯТЫМ?])....стр. 60

ГЛАВА XI: Какой из двух более превосходен по достоинству и ценности: Псалтырь Давида, или (С. Розарий) Божьей Матери? // UTRUM DIGNITATE ET VIRTUTE PRAESTET, PSALTERIUM DAVIDIS, AN DEIPARAE? (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 463, fol. 153, col. c: QUID EST NOBILIUS ET EFFICACIUS VEL PSALTERIUM HOC VIRGINIS MARIE, AUT PSALTERIUM DAVITICUM [ЧТО БОЛЕЕ ЦЕННО И УМЕСТНО: ПСАЛТЫРЬ РОЗАРИЯ ДЕВЫ МАРИИ ИЛИ ПСАЛТЫРЬ ДАВИДА?])....стр. 72

ГЛАВА XII: Преимущество и результат Тройного Розария // DE UTILITATE, FRUCTUQUE MULTIPLICI PSALTERII: (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 511, fol. 154, col. c: QUID EX TALI SUFFRAGIO PSALTERIJ PLURIMA PROVENIUNT BONA MERITORUM, VERUM ET FRUCTUUM AMMIRANDORUM [ПОЧЕМУ БЛАГОДАРЯ ЭТОЙ ЗАСТУПНИЧЕСКОЙ МОЛИТВЕ РОЗАРИЯ ПРИХОДИТ МНОЖЕСТВО БЛАГ И ЧУДЕСНЫХ РЕЗУЛЬТАТОВ?])....стр. 80

ГЛАВА XIII: Индульгенции, которые вы приобретаете с Розарием // DE INDULGENTIIS AD PSALTERIUM PROMERANDIS (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 537, fol. 155, col. b: QUOD MULTE SUNT INDULGENTIE ORANTIBUS PSALTERIUM MARIE VIRGINIS INDULTE [ПОЧЕМУ ЕСТЬ МНОГО ИНДУЛЬГЕНЦИЙ ДЛЯ ТЕХ, КТО МОЛИТСЯ С РОЗАРИЕМ ЛЮБЯЩЕЙ ДЕВЫ МАРИИ?])....стр. 86

ГЛАВА XIV: Как молиться с Розарием? // QUIS MODUS SIT ORANDI PSALTERIUM? (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 563, fol. 155, col. d: QUONIAM ORANDUM EST PSALTERIUM HOC VIRGINIS MATRIS DEI INVIOLATE [ПОЧЕМУ НУЖНО МОЛИТЬСЯ С ЭТИМ РОЗАРИЕМ ПРЕСВЯТОЙ БОГОРОДИЦЫ, МАТЕРИ БОЖИЕЙ?])....стр. 90

ГЛАВА XV: Почему С. Розарий должен проповедоваться лично и публично? // QUOD PRAEDICARI, DOCERIQUE PRIVATIM AC PUBLICE DEBEAT PSALTERIUM (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 587, fol. 156, col. c: QUOD EPISCOPI ET PLEBANI ET PREDICATORES DEBERENT HOC SUFFRAGIUM SUADERE POPULIS FREQUENTIUS, YMMO ET PARENTES SUIS FILIJS, ET DOMINI SERVIS DILIGENTIUS [ПОЧЕМУ ЕПИСКОПЫ, ПРИХОЖАНЕ И ПРОПОВЕДНИКИ ДОЛЖНЫ ЧАСТО СОВЕТОВАТЬ НАРОДАМ ЭТУ ЗАСТУПНИЧЕСКУЮ МОЛИТВУ, И, ДЕЙСТВИТЕЛЬНО, С БОЛЬШОЙ ЗАБОТОЙ, РОДИТЕЛИ (ДОЛЖНЫ РЕКОМЕНДОВАТЬ ЕЁ) СВОИМ ДЕТЯМ, А ХОЗЯЕВА-СЛУГАМ?])....стр. 94

ГЛАВА XVI: Братство, основанное по праву под (Знаменем) С. Розария // DA FRATERNITATE CONVENIENTER SUB PSALTERII NOMINE INSTITUTA (cf. Incunabolo 1498, vol. IX, pag. 73, fol. 158, col. d: QUOD CONVENIENTER SIT CONFRATRIA SIVE POTIUS COMMUNITAS PSALLENTIUM VIRGINI GLORIOSE IN TALI PSALTERIO [ПОЧЕМУ СУЩЕСТВУЕТ ПО ПРАВУ БРАТСТВО, ИЛИ, ЕЩЁ ЛУЧШЕ, СООБЩЕСТВО ПСАЛМОПЕВЦОВ ЭТОЙ ПСАЛТЫРИ (РОЗАРИЯ) ДЕВЫ МАРИИ])....стр. 110

ГЛАВА XVII: Запись имён в Реестр Братства // DE INSCRIPTIONE IN FRATERNITATIS NOMENCLATURAM FACIENDA (cf. Incunabolo 1498, vol. IX, pag. 163, fol. 160, col. d: QUOD CONVENIENS EST ET UTILE VALDE UT FRATRES ET SORORES ISTIUS COMMUNITATIS NOMINATIM INSCRIBANTUR, ET IN SINGULIS PARROCHIJS NOMINA CONFRATRUM IN LIBRO HABEANTUR, ET SEMEL IN ANNO IN OMNIUM AUDIENTIA RECITENTUR [ПОЧЕМУ ОЧЕНЬ УДОБНО И ПОЛЕЗНО, ЧТОБЫ БРАТЬЯ И СЁСТРЫ ЭТОЙ ОБЩИНЫ ЗАПИСЫВАЛИСЬ ПОИМЁННО, И ЧТОБЫ ИМЕНА БРАТЬЕВ БЫЛИ В КНИГЕ В КАЖДОМ ПРИХОДЕ И ЧИТАЛИСЬ ОДИН РАЗ В ГОД, ЧТОБЫ ВСЕ СЛУШАЛИ]).....стр. 124

ГЛАВА XVIII: Многочисленные (блага), которые, начиная с Обряда зачисления (в Братство), одинаково распространяются как на духовную, так и на мирскую жизнь // DE MULTIPLICI, IN SPIRITUALIBUS ITEM AC TEMPORALIBUS, UTILITATE, EX INSCRIPTIONIS RITU, DIMANANTE (cf. Incunabolo 1498, vol. IX, pag. 259, fol. 163, col. a: QUOD EX HAC SOCIETATE ET NOMINUM INSCRIPTIONE PLURIMA MUNDO ET ECCLESIE PROVENIUNT BONA, NEDUM SPIRITUALIA VERUM ET TERRENA [ПОЧЕМУ ОТ ЭТОГО ОБЪЕДИНЕНИЯ И ЗАПИСИ ИМЁН ПРОИСХОДИТ МНОГО БЛАГ В МИРЕ И ЦЕРКВИ, НЕ ТОЛЬКО ДУХОВНЫХ, НО И ЗЕМНЫХ]).....стр. 138

ГЛАВА XIX: (Что лучше : читать С. Розарий вслух или молча? Проповедовать или написать Апологию, чтобы защитить его? // QUOD HORUM MELIUS: PSALTERIUM ORARE VOCE, VEL MENTE? AN PRAEDICARE? DICTARE? PROPUGNARE ID DEFENDENDO? (cf. Incunabolo 1498, vol. IX, pag. 333, fol. 164, col. d: QUID MELIUS EST, ORARE PSALTERIUM VIRGINIS GLORIOSE VEL MENTE VEL VOCE, AN ECIAM SIT MELIUS HOC PREDICARE QUAM ORARE VEL CONSILIARI AUT DICTARE SCRIBERE VEL DEFENDERE VEL ECONTRA? [ЧТО ЛУЧШЕ: МОЛИТЬСЯ С РОЗАРИЕМ СЛАВНОЙ ДЕВЫ В УМЕ, ИЛИ ГОЛОСОМ? ТАКЖЕ БЫЛО БЫ ЛУЧШЕ ПРОПОВЕДОВАТЬ, СОВЕТОВАТЬ, ИССЛЕДОВАТЬ, ПИСАТЬ, ЗАЩИЩАТЬ ИЛИ, НАОБОРОТ, МОЛИТЬСЯ?]).....стр. 150

ГЛАВА XX: (Допустимо) носить с собой (Венок) Розария? // DE GESTATIONE PSALTERII (cf. Incunabolo 1498, vol. IX, pag. 381, fol. 166, col. a: QUOD CONVENIENS EST PORTARE PATRILOQUIA IN ZONA VEL ALIBI, ET IN TALIBUS ORARE PSALTERIUM ANGELICUM SIVE MARIE VIRGINIS [ПОЧЕМУ УМЕСТНО НОСИТЬ ВЕНОК РОЗАРИЯ НА ПОЯСЕ ИЛИ НА ДРУГОМ МЕСТЕ, А ВМЕСТЕ С НИМ МОЛИТЬСЯ РОЗАРИЮ АНГЕЛОВ, ИЛИ ДЕВЫ МАРИИ]).....стр. 158

ГЛАВА XXI: Дар Венков Розария народу // DE PSALTERIORUM DISTRIBUTIONE FACTA VULGO (cf. Incunabolo 1498, vol. IX, pag. 459, fol. 168, col. a: QUOD CONVENIENS EST QUOD ALIQUI DENT SIGNA HEC PSALTERIORUM ILLIS QUI NON HABENT [ПОЧЕМУ УМЕСТНО ДАРИТЬ ВЕНКИ РОЗАРИЯ ТЕМ, У КОГО ИХ НЕТ]).....стр. 170

ГЛАВА XXII: Ответ на возражения // OBIECTIONUM RESOLUTIONE (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 483, fol. 168, col. c: DE OBIECTIONIBUS CONTRA PREDICTA FALSIS, ET DE SOLUTIONIBUS EORUM VERIS [ЛОЖНЫЕ ВОЗРАЖЕНИЯ ПРОТИВ УЖЕ СКАЗАННОГО И ОТВЕТЫ НА НИХ ПО ИСТИНЕ]).....стр. 174

ГЛАВА XXIII: Сторонники, защитники и покровители С. Розария и Братства // DE PSALTERII ET FRATERNITATIS PROMOTORIBUS, PATRONIS ET PROTECTORIBUS (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 583, fol. 171, col. a: QUOD PROMOTORES ET DEFENSORES PSALTERIJ ISTIUS ET CONFRATRIE ATQUE ADIUTORES ET PREDICATORES, DEBENT HABERE PLURIMA PER CHRISTUM ET MARIAM VIRGINEM BENEFICIA [ПОЧЕМУ РАСПРОСТРАНИТЕЛИ И ЗАЩИТНИКИ РОЗАРИЯ И БРАТСТВА, А ТАКЖЕ СЛУШАТЕЛИ И ПРОПОВЕДНИКИ ДОЛЖНЫ ПОЛУЧИТЬ ОЧЕНЬ МНОГО ПРЕИМУЩЕСТВ ОТ ХРИСТА И ДЕВЫ МАРИИ]).....стр. 190

ГЛАВА XXIV: Недоброжелатели и преследователи С Розария, и относящиеся враждебно к Братству // DE PSALTERII DETRACTORIBUS, AC DEPRAVATORIBUS, DEQUE FRATERNITATIS EIUSDEM VITUPERATORIBUS (cf. Incunabolo 1498, vol. VIII, pag. 615, fol. 171, col. a: QUOD IMPUGNATORES PSALTERIJ INVIOLATE MARIE VIRGINIS ATQUE DEPRIVATORES, ET CONFRATRIE IPSIUS IMPEDITORES, SUNT VALDE VITUPERANDI EX DIVINA AUCTORITATE PER DOMINUM IHESUM CHRISTUM ET MARIAM VIRGINEM [ПОЧЕМУ ГОНИТЕЛИ РОЗАРИЯ ПРЕСВЯТОЙ ДЕВЫ МАРИИ, А ТАКЖЕ НЕДОБРОЖЕЛАТЕЛИ И ПРОТИВНИКИ ЭТОГО БРАТСТВА ОЧЕНЬ ВИНОВАТЫ ПЕРЕД БОЖЕСТВЕННОЙ ВЛАСТЬЮ СО СТОРОНЫ ИИСУСА ХРИСТА И ДЕВЫ МАРИИ]).....стр. 194

КНИГА ВТОРАЯ: ИСТОРИЯ, ОТКРОВЕНИЯ И ВИДЕНИЯ (РОЗАРИЯ)// DE RELATIONIBUS, DE REVELATIONIBUS DE VISIONIBUS.....стр. 204

ГЛАВА I: Хвалебный Пролог С. Розарию Супруга и Супруги, или Иисуса Христа и Девы Марии, Матери Божией // PROLOGUS ENCOMIASTICUS IN PSALTERIUM SPONSI AC SPONSAE JESU CHRISTI, AC DEIPARAE

VIRGINIS MARIAE (Cf. Incunabolo 1498, vol. I, pag. 119, fol. 010 col. c: INCIPIT PROLOGUS IN PSALTERIUM SPONSI ET SPONSE VIDELICET IHESU CHRISTI AC VIRGINIS MARIE [НАЧИНАЕТСЯ ПРОЛОГ О РОЗАРИИ СУПРУГА И СУПРУГИ, ТО ЕСТЬ ИИСУСА ХРИСТА И ДЕВЫ МАРИИ])……стр. 204

ГЛАВА II: О происхождении, применении, Откровении и распространении С. Розария // DE PSALTERII ORIGINE, USU, REVELATIONE, ET PROPAGATIONE (cf. Incunabolo 1498, vol. I, pag. 151, fol. 011, col. a: QUOMODO HOC PSALTERIUM INVENTUM EST QUIBUS OLIM REVELATUM EST A QUIBUS DICTUM ET DIVULGATUM EST [ОТКУДА ВЗЯЛСЯ ПСАЛТЫРЬ? КОМУ ЭТО КОГДА-ТО БЫЛО ОТКРЫТО? КТО ЕГО ЧИТАЛ И РАЗГЛАШАЛ?])……стр. 212

ГЛАВА III: Задокументированная история Святого Доминика, Проповедника С. Розария // DE SANCTO DOMINICO PSALTERII PRAEDICATORE ATTESTATA NARRATIO (cf. Incunabolo 1498, vol. I, pag. 189, fol. 012, col. a: QUALITER BEATUS DOMINICUS PREDICATORUM PATRIARCHA INCLITUS SINGULARITER HOC DIXIT PREDICAVIT ET DISTRIBUIT [СВЯТОЙ ДОМИНИК, ВЫДАЮЩИЙСЯ ОСНОВАТЕЛЬ ОРДЕНА ПРОПОВЕДНИКОВ, ЧИТАЛ, ПРОПОВЕДОВАЛ И ДАРИЛ РОЗАРИЙ])……стр. 222

ГЛАВА IV: Дополнение к тому, что описано в Апологии гл. X, о Блаженном Алане, (Новом) Супруге Божией Матери, Распространителе С. Розария // DE B. ALANO, DEIPARAE DESPONSATO PSALTERII INNOVATORE, ATTESTATA NARRATIO IN APOLOG[IA], Cap. X. (cf. Incunabolo 1498, vol. I, pag. 463, fol. 014, col. a: QUID SINGULARITER ET EX SPECIALI REVELACIONE ET DESPONSACIONE MARIE VIRGINIS TEMPORIBUS ISTIS SCILICET ANNO DOMINI M,CCCC,LXIIIJ. HOC PSALTERIUM EST RENOVATUM PER MAGISTRUM ALANUM DE RUPE ORDINIS PREDICATORUM [ЧУДЕСНОЕ И НЕОБЫКНОВЕННОЕ ОТКРОВЕНИЕ О БРАКЕ С ДЕВОЙ МАРИЕЙ (ПРОИЗОШЕДШЕЕ) В ЭТИ ВРЕМЕНА, ТО ЕСТЬ В ГОД ГОСПОДЕНЬ 1464. РОЗАРИЙ БЫЛ ВОЗВРАЩЁН К ЖИЗНИ БЛАГОДАРЯ УЧИТЕЛЮ АЛАНУ ДЕ РУПЕ ОРДЕНА ПРОПОВЕДНИКОВ])……стр. 242

ГЛАВА V: Пятнадцать Драгоценностей, подаренных Супругой (С. Марией) Супругу, Блаженному Алану // DE MONILIBUS XV, B. ALANO SPONSO A SPONSA DONATIS (cf. Incunabolo 1498, vol. I, pag. 319, fol. 015, col. c: SEQUUNTUR MONILIA [ЭТО ДРАГОЦЕННОСТИ])……стр. 252

ГЛАВА VI: Как представить Пресвятую Деву Марию в молитве: Откровение Марии Блаженному Алану // DE MODO CONSIDERANDI B. V. MARIAM MARIAM INTER ORANDUM: REVELATIO, AD B[EATUM] ALANUM, MARIANA (cf. Incunabolo 1498, vol. I, pag. 379, fol. 017, col. b: SEQUITUR INSTRUCTIO PULCHERRIMA QUAM MARIA MATER MISERICORDIE SUO NOVELLO SPONSO REVELAVIT [ДАЛЕЕ СЛЕДУЕТ ПРЕКРАСНОЕ УЧЕНИЕ, КОТОРОЕ МАРИЯ, МАТЬ МИЛОСЕРДИЯ, ОТКРЫЛА СВОЕМУ НОВОМУ СУПРУГУ])……стр. 262

ГЛАВА VII: Краткие Откровения, переданные Богородицей Блаженному Алану // VISIO B. ALANO FACTA, DE ASSUMPTA B. V. MARIA (cf. Incunabolo 1498, vol. I, pag. 465, fol. 019, col. d: SEQUUNTUR SEPTUAGINTA REVELATIONES PER BREVES A VIRGINE GLORIOSA SUO PREFATO SPONSO NOVELLO REVELATE [ДАЛЕЕ СЛЕДУЮТ СЕМЬДЕСЯТ КОРОТКИХ ОТКРОВЕНИЙ, КОТОРЫЕ СЛАВНАЯ ДЕВА (МАРИЯ) РАСКРЫВАЕТ СВОЕМУ НОВОМУ СУПРУГУ])……стр. 276

ГЛАВА VIII: Видение Блаженного Алана о Пресвятой Деве Марии Вознесённой (на Небо) // VISIO B. ALANO FACTA, DE ASSUMPTA B. V. MARIA (cf. Incunabolo 1498, vol. I, pag. 651, fol. 025, col. c: SEQUITUR IOCUNDISSIMA VISIO OSTENSA PREDICTO NOVELLO SPONSO MARIE VIRGINIS IN DIE ASSUMPTIONIS EIUSDEM POST CELEBRACIONEM QUALITER VIDELICET FUIT ASSUMPTA IN CELUM [ДАЛЕЕ СЛЕДУЕТ БЛАЖЕННОЕ ВИДЕНИЕ, ЯВЛЕННОЕ ПРЕДСКАЗАННОМУ НОВОМУ СУПРУГУ ДЕВЫ МАРИИ ПОСЛЕ ПРАЗДНОВАНИЯ (С. МЕССЫ), В ДЕНЬ ВОЗНЕСЕНИЯ НА НЕБО (С. МАРИИ), ТО ЕСТЬ КАК (ОНА) ВОЗНЕСЛАСЬ])……стр. 312

ГЛАВА IX: Вторая часть Видения. Конфликт за королевскую Власть, между Милосердием и Справедливостью и т. д.. // PARS ALTERA VISIONIS. DE MONARCHICAE CONFLICTU MISERICORDIAE CUM JUSTITIA, ETC. (cf. Incunabolo 1498, vol. I, pag. 811, fol. 030, col. b: SEQUITUR PULCHERRIMA VISIO HUIC PREFATO SPONSO OSTENSA, POST PREDICTAM VISIONEM DE ASSUMPTIONE [ДАЛЕЕ СЛЕДУЕТ ЧУДЕСНОЕ ВИДЕНИЕ, ЯВЛЕННОЕ (НОВОМУ) СУПРУГУ, ПОСЛЕ ВИДЕНИЯ УСПЕНИЯ (С.МАРИИ НА НЕБО)])……стр. 340

ГЛАВА X: Ценности Радуйся, Мария, раскрытые Иисусом (Новому) Супругу Марии // DE ANGELICAE SALUTATIONIS EXCELLENTIIS SPONSO MARIAE REVELATIS REVELATIS AB JESU (cf. Incunabolo 1498, vol. II, pag. 71, fol. 034, col. a: SEQUUNTUR SEPTUAGINTADUE EXCELLENTIAE SALUTACIONIS ANGELICE, HUIC NOVELLO MARIE SPONSO A DOMINO IHESU REVELATE [СЕМЬДЕСЯТ ДВА УДИВИТЕЛЬНЫХ ЧУДА РАДУЙСЯ, МАРИЯ, ОТКРЫТЫЕ ГОСПОДОМ ИИСУСОМ НОВОМУ СУПРУГУ МАРИИ])……стр. 360

ГЛАВА XI: Откровение о Знаке Предопределения (к Спасению) или к Проклятию // DE SIGNO PRAEDESTINATIONIS, VEL REPROBATIONIS REVELATIO (cf. Incunabolo 1498, vol. II, pag. 185, fol. 037, col. c: HIC VIRGO MARIA EXPONIT SUO DILECTISSIMO NOVELLO SPONSO ANGELICAM SALUTACIONEM ET ALIQUA

ALIA VERBA QUE IDEM SPONSUS HUIC SALUTACIONI ADDERE CONVENIT EX REVELACIONE EIUSDEM VIRGINIS MARIE [ДЕВА МАРИЯ РАСКРЫВАЕТ СВОЕМУ ДОРОГОМУ НОВОМУ СУПРУГУ "РАДУЙСЯ, МАРИЯ" И ЕЩЁ НЕСКОЛЬКО СЛОВ, КОТОРЫЕ (НОВЫЙ) СУПРУГ ДОБАВЛЯЛ К "РАДУЙСЯ, МАРИЯ": ОТКРОВЕНИЕ ДЕВЫ МАРИИ]).....стр. 382

ГЛАВА XII: Откровение Иисуса о неописуемых страстях Иисуса Христа // DE JESU CHRISTI PASSIONE INEFFABILI REVELATIO JESU. (cf. Incunabolo 1498, vol. II, pag. 385, fol. 043, col. b: QUEDAM ADMIRABILIS REVELACIO A DOMINO IHESU CHRISTO PREFATO MARIE SPONSO FACTA DE SUA VIDELICET INEFFABILI PASSIONE [ЧУДЕСНОЕ ОТКРОВЕНИЕ, КОТОРОЕ ГОСПОДЬ ИИСУС ХРИСТОС ПЕРЕДАЛ (НОВОМУ) СУПРУГУ МАРИИ, О ЕГО НЕОПИСУЕМЫХ СТРАСТЯХ]).....стр. 420

ГЛАВА XIII: О страданиях ада: Откровение (Новому) Супругу Марии // DE POENIS INFERNI. REVELATIO AD SPONSUM MARIAE (cf. Incunabolo 1498, vol. III, pag. 74, fol. 049, col. d: SEQUITUR ALIA REVELACIO DE EADEM CHRISTI PASSIONE, NOVELLO MARIE SPONSO FACTA [ДАЛЕЕ СЛЕДУЕТ ЕЩЁ ОДНО ОТКРОВЕНИЕ, СДЕЛАННОЕ НОВОМУ СУПРУГУ МАРИИ О СТРАСТЯХ ХРИСТОВЫХ]).....стр. 464

ГЛАВА XIV: Экстатическое Видение (Нового Супруга) сострадательных Страстей Христовых // AD CHRISTUM PASSUM COMPASSIONIS VISIO EXTATICA (cf. Incunabolo 1498, vol. III, pag. 101, fol. 051, col. a: ADHUC ALIA REVELACIO DE CHRISTI PASSIONE [ЕЩЁ ОДНО ОТКРОВЕНИЕ О СТРАСТЯХ ХРИСТОВЫХ]).....стр. 468

ГЛАВА XV: Почему их пятнадцать, Отче Наш в С. Розарии? // CUR XV ORATIONIS DOMINICAE IN PSALTERIO (cf. Incunabolo 1498, vol. III, pag. 137, fol. 051, col. d: QUARE IN PSALTERIO MARIE PONUNTUR XV, PATER NOSTER [ПОЧЕМУ В РОЗАРИИ МАРИИ ЕСТЬ 15 ОТЧЕ НАШ?]).....стр. 474

ГЛАВА XVI: Почему в С. Розарии есть сто пятьдесят Радуйся, Мария? Откровение Пресвятой Девы Марии // CUR IN PSALTERIO CL SALUTATIONIS SINT; REVELATIO B. V. MARIAE (cf. Incunabolo 1498, vol. III, pag. 161, fol. 052, col c: SEQUUNTUR XXI RATIONES SIVE CAUSE QUARE IN PSALTERIO MARIE SUNT C ET L AVE MARIA QUAS MARIA REVELAVIT SUO SPONSO NOVELLO [ДАЛЕЕ СЛЕДУЕТ 21 ПРИЧИНА, ПОЧЕМУ В ПСАЛТЫРЕ МАРИИ ЕСТЬ 150 РАДУЙСЯ, МАРИЯ, СОГЛАСНО ТОМУ, ЧТО МАРИЯ РАСКРЫВАЕТ СВОЕМУ НОВОМУ СУПРУГУ]).....стр. 478

ГЛАВА XVII: Откровение С. Марии (Новому) Супругу относительно Братства (С. Розария): Рождение, Уставы, Блага и Порядки // DE FRATERNITATIS ORTU, STATUTIS, FRUCTIBUS, ET STATU. REVELATIO MARIAE AD SPONSUM (cf. Incunabolo 1498, vol. III, pag. 235, fol. 054, col. c: DE EXORDIO CONFRATERNITATIS PSALTERIJ MARIE, ET DE FRUCTIBUS EIUDEM [КАК РОДИЛОСЬ БРАТСТВО РОЗАРИЯ МАРИИ И ЕГО БЛАГА]).....стр. 492

КНИГА III: ПРОПОВЕДИ НАШЕГО СВЯТОГО ОТЦА ДОМИНИКА, КОТОРЫЕ ОН ОТКРЫЛ БЛАЖЕННОМУ АЛАНУ // DE SERMONIBUS S[ancti] P[atri] N[ostri] DOMINICI EIDEM B[eato] ALANO REVELATIS.....стр. 522

ГЛАВА I: Первая Проповедь об Отче Наш, которую Иисус Христос открыл в Тулузе Святому Доминику, а затем Новому Супругу Марии // SERMO I. DE ORATIONE DOMINICA A CHRISTO JESU TOLOSA TOLOSA REVELATUS S. DOMINICO; POST ET NOVELLO SPONSO MARIAE (cf. Incunabolo 1498, vol. III, pag. 423, fol. 058, col. d: SEQUENTEM SERMONEM PRECIOSUM DOMINUS IHESUS REVELAVIT SANCTO DOMINICO [ГОСПОДЬ ИИСУС ОТКРЫЛ СЛЕДУЮЩУЮ ДРАГОЦЕННУЮ ПРОПОВЕДЬ СВЯТОМУ ДОМИНИКУ]).....стр. 522

ГЛАВА II: Вторая Проповедь о Радуйся, Мария, когда-то явленная Богородицей Святому Доминику; недавно (переданная Святым Домиником) Новому Супругу (Марии)// SERMO II. DE SALUTATIONE ANGELICA, A DEIPARA S. DOMINICO REVELATUS OLIM: NUPER AB HOC ITERUM NOVELLO SPONSO (cf. Incunabolo 1498, vol. III, pag. 575, fol. 062, col. c: MELLIFLUUS SERMO DE SALUTATIONE ANGELICA [КРОТКАЯ ПРОПОВЕДЬ О РАДУЙСЯ, МАРИЯ]).....стр. 544

ГЛАВА III: Как С. Мария показала (Новому) Супругу, что С. Розарий спасает от ведьм // PSALTERIUM SERVAT A SUCCUBIS, UT REVELAT SPONSO MARIA (cf. Incunabolo 1498, vol. IV, pag. 73, fol. 066 col. b: EXEMPLUM MIRABILE QUAM UTILE EST ORARE PSALTERIUM GLORIOSE VIRGINIS MARIE [ЗАМЕЧАТЕЛЬНЫЙ ПРИМЕР ТОГО, КАК ПОЛЕЗНО МОЛИТЬСЯ РОЗАРИЮ СЛАВНОЙ ДЕВЫ МАРИИ]).....стр. 568

ГЛАВА IV: Проверенное видение пятнадцати Бездн, то есть пятнадцати Зверей Ада // DE XV LACUNIS, SEU BESTIIS INFERNI, AC VITIIS: CUM ATTESTATIONE VISIONIS (cf. Incunabolo 1498, vol. IV, fol. 068, col. d: SERMO

TERRIBILIS BEATI DOMINICI SUPER APPARITIONEM ISTARUM XV BESTIARUM, FACTUS EODEM TEMPORE AD PRINCIPEM ISTIUS CASTRI, ET AD CETEROS OMNES QUI ADERANT [УЖАСАЮЩАЯ ПРОПОВЕДЬ БЛАЖЕННОГО ДОМИНИКА О ПОЯВЛЕНИИ ЭТИХ 15 ЗВЕРЕЙ, СДЕЛАННАЯ В ТО ЖЕ ВРЕМЯ ПРИНЦУ ЭТОГО ЗАМКА И ВСЕМ ОСТАЛЬНЫМ, КТО ПРИСУТСТВОВАЛ])....стр. 588
ПЕРВЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ (ЭТО) ЛЕВ НАДМЕННОСТИ (I. LACUNAE BESTIA, LEO SUPERBIAE EST)....стр. 590
ВТОРОЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - ЦЕРБЕР ЗАВИСТИ (II. LACUNAE CANIS INVIDIAE EST....стр. 592
ТРЕТИЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - СВИНЬЯ ЛЕНОСТИ (III. LACUNAE SUS ACEDIAE EST)....стр. 596
ЧЕТВЁРТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - ЗМЕЙ ГНЕВА (IV. LACUNAE DRACO EST IRAE)....стр. 598
ПЯТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - ЖАБА АЛЧНОСТИ (V. LACUNAE BUFO AVARITIAE EST)....стр. 604
ШЕСТОЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - ВОЛК ЖАДНОСТИ (VI. LACUNAE, LUPUS GULAE EST)....стр. 610
СЕДЬМОЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - КОЗЁЛ ПОХОТИ (VII. LACUNAE, HIRCUS EST LUXURIAE)....стр.612
ВОСЬМОЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - МЕДВЕДЬ НЕДОВЕРИЯ (VIII. LACUNAE URSUS EST INFIDELITATIS)....стр. 616
ДЕВЯТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - КИТ ОТЧАЯНИЯ (IX. LACUNAE BALENA EST DESPERATIONIS)....стр. 620
ДЕСЯТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - ГРИФОН НАДМЕННОСТИ (X. LACUNAE GRYPS PRAESUMPTIONIS)....стр. 626
ОДИННАДЦАТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - ЕДИНОРОГ НЕНАВИСТИ (XI. LACUNAE MONOCEROS EST ODIT)....стр. 634
ДВЕНАДЦАТЫЙ (ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - ВОРОН (ПЛОХОЙ) ПРИВЫЧКИ (ГРЕШИТЬ) (XII. LACUNAE CORVUS EST CONSUETUDINIS)....стр. 640
ТРИНАДЦАТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - БЛУДНИЦА ОТСТУПНИЧЕСТВА (XIII. LACUNAE, MERETRIX EST APOSTASIAE)....стр. 648
ЧЕТЫРНАДЦАТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - МОНСТР ВОЙНЫ (XIV. LACUNAE, MONSTRUM EST BELLI)..стр. 662
ПЯТНАДЦАТЫЙ ЗВЕРЬ АДА - ДРАКОН БЕЗБОЖИЯ (XV. LACUNAE DRACO EST SACRILEGII)....стр. 692

ГЛАВА V: Пятнадцать Цариц Добродетели: Видение народа Бретани, которое через Святого Доминика было открыто Новому Супругу Марии // DE XV REGINIS VIRTUTUM VISIO POPULI BRITANNIAE: REVELATA PER S. DOMINICUM SPONSO NOVELLO MARIAE (cf. Incunabolo 1498, vol. V, pag. 73, fol. 090, col. a: INCIPIT ALIUS SERMO MIRABILIS BEATISSIMI DOMINICI (CONSCRIPTUS ET THEMATISATUS A MAGISTRO ALANO SPONSO NOVELLO BEATISSIME VIRGINIS (MARIE) DE XV REGINIS SIVE XV VIRTUTIBUS [НАЧАЛО ЕЩЁ ОДНОЙ ЗАМЕЧАТЕЛЬНОЙ ПРОПОВЕДИ БЛАЖЕННОГО ДОМИНИКА (НАПИСАННОЙ И АРГУМЕНТИРОВАННОЙ УЧИТЕЛЕМ АЛАНОМ, НОВЫМ СУПРУГОМ ПРЕСВЯТОЙ ДЕВЫ МАРИИ) О 15 ЦАРИЦАХ ИЛИ 15 ДОБРОДЕТЕЛЯХ])....стр. 724

ГЛАВА VI: Пятнадцать Цариц Добродетели // DE XV. REGINIS VIRTUTUM. (cf. Incunabolo 1498, continua capitolo 21)....стр. 734
I. ЦАРИЦА ПОКОРНОСТЬ (I. REGINA, HUMILITAS)....стр. 738
II. ЦАРИЦА ДРУЖБА (II. REGINA, AMICITIA)....стр. 744
III. ЦАРИЦА НЕБЕСНАЯ РАДОСТЬ (III. REGINA, LAETITIA SPIRITALIS)....стр. 752
IV. ЦАРИЦА ТЕРПЕНИЕ (IV. REGINA, PATIENTIA)....стр. 760
V. LA ЦАРИЦА СОСТРАДАНИЕ (V. REGINA, MISERICORDIA)....стр. 766
VI: ЦАРИЦА ВОЗДЕРЖАНИЕ (VI. REGINA, ABSTINENTIA)....стр. 774
VII: ЦАРИЦА ЦЕЛОМУДРИЕ (VII. REGINA, CONTINENTIA)....стр. 782
VIII. ЦАРИЦА ОСТОРОЖНОСТЬ (VIII. REGINA, PRUDENTIA)....стр. 790
IX: ЦАРИЦА СПРАВЕДЛИВОСТЬ (IX. REGINA, JUSTITIA)....стр. 798
X: ЦАРИЦА КРЕПОСТЬ (X. REGINA, FORTITUDO)....стр. 808
XI. ЦАРИЦА ВЕРА (XI. REGINA, FIDES)....стр. 818
XII. ЦАРИЦА НАДЕЖДА (XII. REGINA, SPES)....стр. 826
XIII. ЦАРИЦА МИЛОСТЬ (XIII. REGINA, CHARITAS)....стр. 834
XIV. ЦАРИЦА ЕПИТИМЬЯ (XIV. REGINA, POENITENTIA)....стр. 844
XV. ЦАРИЦА РЕЛИГИЯ (XV. REGINA, RELIGIO)....стр. 858

ТОМ ВТОРОЙ

КНИГА ЧЕТВЁРТАЯ: ПРОПОВЕДИ И МАЛЕНЬКИЕ ТРАКТАТЫ БЛАЖЕННОГО АЛАНА ДЕ РУПЕ, НАЙДЕННЫЕ// PARS QUARTA B. ALANI DE RUPE REDIVIVI. DE SERMONIBUS ET TRACTATULIS EJUSDEM....стр. 891

ГЛАВА I: Первая инаугурационная проповедь, посвящённая третьей (книге) Постановлений (Пьетро Ломбардо), Брата Алано Де Рупе из Ордена Проповедников провинции Франция бретонского происхождения, для получения его бакалавриата по богословию в Университете Ростока, в октаве Святого Августина, в 1471 году. Прелестное Достоинство "Аве Мария". Тема: Тот, кто превращает Камень в Водные Лагуны, а Скалы-в Источники Воды (Псалом 113) // SERMO I. AUSPICATORIUS IN TERTIUM SENTENTIARUM F. ALANI DE RUPE, ORDINIS PRAEDICATORUM PROVINCIA FRANCIAE, NATIONIS BRITANNICAE IN PROMOTIONE SUI BACCALAUREATUS, IN ALMA UNIVERSITATE ROSTOCHIENSI, ANNO 1470, IN OCTAVA S. AUGUSTINI. DE ADMIRANDA SALUTATIONIS ANGELICAE DIGNITATE. THEMA: QUI CONVERTIT PETRAM IN STAGNA AQUARUM, ET RUPEM IN FONTES AQUARUM. PSALM 113. (cf. Incunabolo 1498, vol. X, p. 73, fol. 073, col. b: INCIPIT SERMO SIVE PRINCIPIACIO IN TERCIUM SENTENTIARUM FRATRIS ALANI DE RUPE ORDINIS FRATRUM PREDICATORUM, PROVINCIE FRANCIE NATIONIS BRITANNIE, IN PROMOTIONE SUI BACCULARIATUS ALME UNIVERSITATIS ROSTOCKSENSIS, ANNO MILLESIMOQUADRINGENTESIMOSEPTUAGESIMOPRIMO, IN OCTAVA SANCTI AUGUSTINI CONFESSORISe. QUI SERMO OSTENDIT MIRABILEM SALUTATIONIS ANGELICE DIGNITATEM. QUI CONVERTIT PETRAM IN STAGNUM AQUARUM, ET RUPEM IN FONTEM AQUARUM PSALMO C°,XIII° [НАЧАЛО ДИССЕРТАЦИИ ПО ТРЕТЬЕЙ КНИГЕ ПОСТАНОВЛЕНИЙ БРАТА АЛАНА ДЕ РУПЕ, ИЗ ОРДЕНА МОНАХОВ-ПРОПОВЕДНИКОВ, ПРОВИНЦИИ ФРАНЦИИ, НАЦИИ БРЕТАНИ, ДЛЯ ПОЛУЧЕНИЯ СТЕПЕНИ БАКАЛАВРА, В УНИВЕРСИТЕТЕ РОСТОКА, В 1471 ГОДУ, В ОКТАВЕ СВЯТОГО АВГУСТИНА, ИСПОВЕДНИКА. ЭТА ДИССЕРТАЦИЯ ДЕМОНСТРИРУЕТ ЧУДЕСНОЕ ДОСТОИНСТВО РАДУЙСЯ, МАРИЯ, ИБО (ЭТО С. МАРИЯ) ПРЕВРАЩАЕТ ГОРЫ В ОЗЁРА, А СКАЛЫ В ИСТОЧНИКИ ВОДЫ (ПСАЛОМ 113).]).....стр. 891

ГЛАВА II: ВТОРАЯ ПРОПОВЕДЬ УЧИТЕЛЯ АЛАНА, ПО ТЕМЕ: Бойтесь Бога и отдайте Ему Честь, ибо приближается Час Суда Его (Ap. 14) // DOCTORIS ALANI: THEMA: TIMETE DEUM, ET DATE ILLI HONOREM, QUIA VENIT HORA JUDICII EJUS. Apoc. 14 (cf. Incunabolo 1498, vol. XI, p. 217, fol. 191, col. d: SERMO DOCTORIS ALANI SPONSI NOVELLI VIRGINIS MARIE SUPER SALUTATIONEM ANGELICAM, AD PERTIMESCENDUM EXTREMUM DEI IUDICIUM [ПРОПОВЕДЬ УЧИТЕЛЯ АЛАНА, НОВОГО СУПРУГА ДЕВЫ МАРИИ, О МОЛИТВЕ РАДУЙСЯ, МАРИЯ, ЧТОБЫ УСТРАШИТЬСЯ ПЕРЕД СУДОМ БОЖЬИМ]) стр.....991

ГЛАВА III: Третья увещевательная Проповедь, а именно: Доктринальный Трактат Благочестивого Учителя Алана, о Величиях Священнической жизни, по теме: Радуйся, Мария, Полная Благодати и т. д. // SERMO III PARAENETICUS, sive: TRACTATUS DEVOTI DOCTORIS ALANI, DE EXCELLENTIIS SACERDOTUM. SUPER THEMA: Ave MARIA, Gratia Plena, etc. (cf. Incunabolo 1498, vol. XII, pag. 271, fol. 208, col b: INCIPIT TRACTATUS DEVOTI DOCTORIS ALANI DE RUPE ORDINIS FRATRUM PREDICATORUM (SPONSI BEATISSIME VIRGINIS MARIE) DE DIGNITATE SIVE EXCELLENTIJS SACERDOTUM SUPER SALUTATIONEM ANGELICAM [НАЧАЛО ТРАКТАТА ПРЕДАННОГО МАГИСТРА АЛАНА ДЕ РУПЕ, ОРДЕНА МОНАХОВ-ПРОПОВЕДНИКОВ (СУПРУГА ПРЕСВЯТОЙ ДЕВЫ МАРИИ) О ДОСТОИНСТВАХ, ИЛИ О ВЕЛИЧИЯХ СВЯЩЕННИКОВ, НА ОСНОВЕ МОЛИТВЫ РАДУЙСЯ, МАРИЯ]).....стр.1067

ГЛАВА IV: Привилегии Священников // DE EXCELLENTIS SACERDOTUM (cf. Incunabolo 1498, vol. XII, pag. 271, (inglobato nel capitolo III): INCIPIT TRACTATUS DEVOTI DOCTORIS ALANI DE RUPE ORDINIS FRATRUM PREDICATORUM (SPONSI BEATISSIME VIRGINIS MARIE) DE DIGNITATE SIVE EXCELLENTIJS SACERDOTUM SUPER SALUTATIONEM ANGELICAM [НАЧАЛО ТРАКТАТА ПРЕДАННОГО МАГИСТРА АЛАНА ДЕ РУПЕ, ОРДЕНА МОНАХОВ-ПРОПОВЕДНИКОВ (СУПРУГА ПРЕСВЯТОЙ ДЕВЫ МАРИИ) О ДОСТОИНСТВАХ, ИЛИ О ВЕЛИЧИЯХ СВЯЩЕННИКОВ, НА ОСНОВЕ МОЛИТВЫ РАДУЙСЯ, МАРИЯ]).....стр.1079

ГЛАВА V: Небольшое Дополнение: Священнический Псалтырь Иисуса Христа // APPENDICULA: DE SACERDOTALI PSALTERIO JESU CHRISTI (cf. Incunabolo 1498, vol. XII, pag. 271, (inglobato nel capitolo III): INCIPIT TRACTATUS DEVOTI DOCTORIS ALANI DE RUPE ORDINIS FRATRUM PREDICATORUM (SPONSI BEATISSIME VIRGINIS MARIE) DE DIGNITATE SIVE EXCELLENTIJS SACERDOTUM SUPER SALUTATIONEM ANGELICAM [НАЧАЛО ТРАКТАТА ПРЕДАННОГО МАГИСТРА АЛАНА ДЕ РУПЕ, ОРДЕНА МОНАХОВ-ПРОПОВЕДНИКОВ (СУПРУГА ПРЕСВЯТОЙ ДЕВЫ МАРИИ) О ДОСТОИНСТВАХ, ИЛИ О ВЕЛИЧИЯХ СВЯЩЕННИКОВ, НА ОСНОВЕ МОЛИТВЫ РАДУЙСЯ, МАРИЯ]).....стр.1151

ГЛАВА VI: Религиозная Лестница Блаженного Учителя Алана, Картезианцу, в Школе Закона Марии (С.) // SCALA RELIGIONIS B[EATI] MAGISTRI ALANI, AD QUEMDAM CARTHUSIANUM IN DOMO LEGIS MARIAE (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 535, fol. 230, col. d: SCALA RELIGIONIS MAGISTRI ALANI AD QUENDAM CARTUSIENSEM IN DOMO LEGIS MARIE [ЛЕСТНИЦА РЕЛИГИОЗНОГО ОРДЕНА УЧИТЕЛЯ АЛАНА КАРТЕЗИАНЦУ ИЗ ДОМА ЗАКОНА МАРИИ]).....стр.1175

ГЛАВА VII: Особые Благодарности и Похвалы о Радуйся Мария // SPECIALES GRATIAE, ET PRAECONIA ANGELICAE SALUTATIONIS (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 553, fol. 231, col. b: MAGISTER ALANUS [IL MAESTRO ALANO]; vol. XIII, pag. 567, fol. 231, col. d: QUIDAM DEVOTUS VIRGINI MARIE (ПРЕДАННЫЙ ДЕВЫ МАРИИ).....стр. 1179

ГЛАВА VIII: Тридцать привилегий Религиозной (Жизни), открытых Блаженному Учителю Алану // XXX. EXCELLENTIAE RELIGIONIS B[EATAE] M[ARIAE] ALANO REVELATAE (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 583, fol. 232, col. a: SEQUUNTUR EXCELLENCIE ET PREROGATIVE RELIGIONIS MAGISTRI ALANI DE RUPE ORDINIS PREDICATORUM SPONSI NOVELLI MARIE VIRGINIS [ДАЛЕЕ СЛЕДУЮТ ПРИВИЛЕГИИ И ПРЕРОГАТИВЫ РЕЛИГИОЗНОГО ОРДЕНА, УЧИТЕЛЯ АЛАНА ДЕ РУПЕ, ИЗ ОРДЕНА ПРОПОВЕДНИКОВ, НОВОГО СУПРУГА ДЕВЫ МАРИИ])....стр.1183

ГЛАВА IX: О том, как медитировать С. Розарий, открытый Святому Доминику // DE MODO MEDITANDI AD PSALTERIUM, S. DOMINICO REVELATO (cf. Incunabolo 1498, vol. XI, pag. 599, fol. 200 col. c: DEVOTUS MODUS MEDITANDI PRO FORMA ET MODO ORANDI PSALTERIUM GLORIOSISSIME VIRGINIS MARIE QUI FUIT REVELATUS BEATO DOMINICO PATRI ORDINIS PREDICATORUM: IN PARTICULARI PROUT BEATISSIMUS DOMINICUS DUDUM HABUIT EX DOMINI IHESU REVELATIONE [MODO DEVOTO (ЧТО КАСАЕТСЯ МЕТОДА И СПОСОБА) МЕДИТИРОВАТЬ И МОЛИТЬСЯ РОЗАРИЮ СЛАВНОЙ ДЕВЫ МАРИИ, КОТОРЫЙ БЫЛ ОТКРЫТ БЛАЖЕННОМУ ДОМИНИКУ, ОТЦУ ОРДЕНА ПРОПОВЕДНИКОВ: В ЧАСТНОСТИ О ТОМ, ЧТО ОДНАЖДЫ БЛАЖЕННЫЙ ДОМИНИК ИМЕЛ В ОТКРОВЕНИИ ОТ ГОСПОДА ИИСУСА])....стр.1195

ГЛАВА X: Необходимость в молитве и точки для медитации в С. Розарии // DE ARIDITATE IN ORANDO: DEQUE PUNCTIS MEDITANDIS AD PSALTERIUM (cf. Incunabolo 1498, vol. XII, pag. 685, fol. 217, col. c: REVELATIO PULCHRA FACTA MAGISTRO ALANO SPONSO NOVELLO MARIE VIRGINIS [ЧУДЕСНОЕ ОТКРОВЕНИЕ, СОВЕРШЁННОЕ УЧИТЕЛЮ АЛАНУ, НОВОМУ СУПРУГУ ДЕВЫ МАРИИ])....стр.1211

ТАЙНЫ ДЛЯ МЕДИТАЦИИ В РОЗАРИИ // ARTICULI MEDITANDI AD PSALTERIUM (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 73, fol. 219, col. b: SEQUUNTUR ARTICULI [СЛЕДУЮТ ТАЙНЫ])....стр.1221

Б. АЛАН ДЕ РУПЕ, ВНОВЬ ОБРЕТЁННЫЙ: КНИГА ПЯТАЯ: ПРИМЕРЫ // B. ALANI DE RUPE REDIVIVI: DE EXEMPLIS....стр.1259

[ПРИМЕРЫ МУЖЧИН]:

ПРИМЕР I: Архидиакон Адриан, павший и воскресший из руин, с чтением С. Розария // De Adriano Archidiacono lapso, sed ex incitis erepto per usum Psalterii (cf. Incunabolo 1498, vol. VI, pag. 491, fol. 126, col. b: DE QUODAM ADRIANO ARCHIDYACONO, QUI PER VIRTUTEM PSALTERIJ A CARCERE FUIT LIBERATUS [ИСТОРИЯ АРХИДЬЯКОНА АДРИАНА, КОТОРЫЙ БЫЛ ОСВОБОЖДЁН ИЗ ТЮРЬМЫ СИЛОЙ РОЗАРИЯ])....стр.1259

ПРИМЕР II: Школьный учитель, чудесным образом освобождённый из тюрьмы (благодаря Розарию Славной Богородицы // De quodam Rectore Scholarium, qui per votum Psalterii Virginis Gloriosae, mirabiliter a carcere fuit liberato (cf. Incunabolo 1498, vol. VI, pag. 545, fol. 147, col. c: EXEMPLUM DE QUODAM RECTORE SCOLARIUM, QUI PER VOTUM PSALTERIJ VIRGINIS GLORIOSE MIRABILITER A CARCERE FUIT LIBERATUS [ПРИМЕР ШКОЛЬНОГО УЧИТЕЛЯ, КОТОРЫЙ БЫЛ ЧУДЕСНЫМ ОБРАЗОМ ОСВОБОЖДЁН ИЗ ТЮРЬМЫ БЛАГОДАРЯ ЗАСТУПНИЧЕСТВУ РОЗАРИЯ СЛАВНОЙ БОГОРОДИЦЫ])....стр.1267

ПРИМЕР III: Непобедимый Бретонский солдат // DE QUODAM BELLATORE BRITONE FORTISSIMO (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 111, fol. 129, col. c: EXEMPLUM NOTABILE DE QUODAM BELLATORE FORTISSIMO [ПРЕКРАСНЫЙ ПРИМЕР О СИЛЬНОМ ВОИНЕ])....стр.1275

ПРИМЕР IV: II Епископ еретик, обращённый благодаря С. Розарию Марии // DE QUODAM EPISCOPO HAERETICO, PER PSALTERIUM MARIAE CONVERSO (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 167, fol. 130, col. d: EXEMPLUM DE QUODAM EPISCOPO, PER PSALTERIUM MARIE CONVERSO [ПРИМЕР ЕПИСКОПА ЕРЕТИКА, ОБРАЩЁННОГО РОЗАРИЕМ МАРИИ])....стр.1283

ПРИМЕР V: Иаков, ростовщик // DE JACOBO QUODAM USURARIO (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, p.213, fol. 132, col. a: DE QUODAM USURARIO PULCHRUM EXEMPLUM [ХОРОШИЙ ПРИМЕР С РОСТОВЩИКОМ])....стр.1289

ПРИМЕР VI: Язычник Илиодат, чудесно обращённый С. Розарием Славной Девы Марии // DE QUODAM PAGANO ELIODATO, PER GLORIOSAE V[IRGINIS] MARIAE PSALTERIUM MIRABILITER CONVERSO (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 257, fol. 133, col. a: DE QUODAM PAGANO PER GLORIOSE VIRGINIS MARIE PSALTERIUM MIRABILITER CONVERSO [ЯЗЫЧНИК, ЧУДЕСНЫМ ОБРАЗОМ ОБРАЩЁННЫЙ РОЗАРИЕМ СЛАВНОЙ ДЕВЫ МАРИИ])....стр.1297

ПРИМЕР VII: Кардинал преданный (С. Розарию) // IL CARDINALE DEVOTO (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 305, fol. 134, col. b: DE QUODAM CARDINALI DEVOTO [ПРЕДАННЫЙ КАРДИНАЛ])…….стр.1305

ПРИМЕР VIII: Алан, преданный Бретонский солдат // DE ALANO BRITANNO MILITE DEVOTO (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 355, fol. 135, col. c: DE QUODAM MILITE DEVOTO [ПРЕДАННЫЙ СОЛДАТ])…….стр.1313

ПРИМЕР IX: Итальянский граф Бартоломео // DE BARTHOLOMAEO COMITE ITALIAE (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 607, fol. 141, col. d: DEVOTISSIMUM EXEMPLUM DE VIRTUTE PSALTERIJ VIRGINIS MARIE ET DE DISTINCTIONE QUINDECIM SIGNORUM PSALTERIJ [БЛАГОЧЕСТИВЕЙШИЙ ПРИМЕР О СИЛЕ РОЗАРИЯ ДЕВЫ МАРИИ И ПЯТНАДЦАТИ ЗНАКАХ ДЕЛЕНИЯ РОЗАРИЯ])……стр.1315

ПРИМЕР X: Насколько полезно просто носить Розарий Девы Марии // QUAM UTILE SIT SOLUM PORTARE PSALTERIUM MARIAE VIRGINIS (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 659, fol. 143, col. a: QUAM UTILE SIT SOLUM PORTARE PSALTERIUM MARIE VIRGINIS, ID EST PATRILOQUIUM [НАСКОЛЬКО ПОЛЕЗНО ПРОСТО НОСИТЬ РОЗАРИЙ ДЕВЫ МАРИИ, ТО ЕСТЬ PATRILOQUIO])……стр.1323

ПРИМЕР XI: Почтенный Отец, Брат Пётр, Картезианский Приор // DE R[EVERENDO] P[ATRE] F[RATE] PETRO CHARTUSIANO PRIORE (cf. Incunabolo 1498, vol. XI, pag. 73, fol. 188, col. b: DE QUODAM CARTUSIENSI EXEMPLUM PULCHRUM [ХОРОШИЙ ПРИМЕР ОБ ОДНОМ КАРТЕЗИАНЦЕ])……стр.1325

ПРИМЕР XII: Картезианец, который видел Иисуса, разгневанного на мир и готового покарать его, если бы не вмешалась Пресвятая Дева // DE CHARTUSIANO VIDENTE JESUM IRATUM ORBI TELIS FERIENDO, NI B[EATA] VIRGO INTERCESSISSET (cf. Incunabolo 1498, vol. XI, pag. 91, fol. 188, col. d: ALIUD EXEMPLUM NOTABILE DE ALIO QUODAM PATRE CARTHUSIENSIS ORDINIS, QUANTE SALUTIS SIT ORARE PSALTERIUM GLORIOSISSIME VIRGINIS MARIE CUM MEDITATIONIBUS INCARNATIONIS, PASSIONIS, ET RESURRECTIONIS CHRISTI [ЕЩЕ ОДИН ИЗВЕСТНЫЙ ПРИМЕР ДРУГОГО ОТЦА КАРТЕЗИАНСКОГО ОРДЕНА: НАСКОЛЬКО ЭФФЕКТИВНО МОЛИТЬСЯ С РОЗАРИЕМ СЛАВНОЙ ДЕВЫ МАРИИ С МЕДИТАЦИЯМИ О ВОПЛОЩЕНИИ, СТРАСТЯХ И ВОСКРЕСЕНИИ ИИСУСА])……стр.1329

ПРИМЕР XIII: Как чтение Розария кажется желанным Богу и Святым // GRATUM DEO, COELITIBUSQUE USUI ESSE PSALTERIUM, OSTENDITUR (cf. Incunabolo 1498, vol. XI, pag. 149, fol. 190, col. b: QUAM MAGNA SALUS ET GRATIA LATET SOLUM IN ROSARIO DOMINE NOSTRE MARIE PATEBIT PER SEQUENS EXEMPLUM [СКОЛЬКО СПАСЕНИЯ И БЛАГОДАТИ СКРЫВАЕТСЯ ТОЛЬКО В РОЗАРИИ МАРИИ, НАШЕЙ ГОСПОЖИ, УВИДИМ В СЛЕДУЮЩЕМ ПРИМЕРЕ])……стр.1337

ПРИМЕР XIV: Прекрасное Видение, которое имел Блаженный Алан, Новый Супруг Девы Марии // PULCHRA VISIO B[EATO] ALANO SPONSO NOVELLO MARIAE VIRGINIS FACTA (cf. Incunabolo 1498, vol. XI, pag. 173, fol. 190, col. d: PULCHRA VISIO OSTENSA MAGISTRO ALANO SPONSO NOVELLO MARIE VIRGINIS [ПРЕКРАСНОЕ ВИДЕНИЕ, ЯВИВШЕЕСЯ УЧИТЕЛЮ АЛАНУ, НОВОМУ СУПРУГУ ДЕВЫ МАРИИ])……стр.1341

ПРИМЕР XV: Монах внезапно ставший учёным // DE MONACHO FACTO REPENTE DOCTO (cf. Incunabolo 1498, vol. XI, pag. 207, fol. 191, col. c: EXEMPLUM DE QUODAM DEVOTO MONACHO [ПРИМЕР ПРЕДАННОГО МОНАХА])……стр.1347

ПРИМЕР XVI: Польза молитвы с Розарием Славной Девы, прибегая к телесному покаянию // FRUCTUOSUM EST ORARE PSALTERIUM VIRGINIS GLORIOSAE, CUM RECEPTIONE DISCIPLINAE (cf. Incunabolo 1498, vol. XII, pag. 73, fol. 203, col. a: QUOD FRUCTUOSUM EST ORARE PSALTERIUM VIRGINIS GLORIOSE CUM RECEPTIONE DISCIPLINE [ПОЧЕМУ ПЛОДОТВОРНО МОЛИТЬСЯ РОЗАРИЮ СЛАВНОЙ ДЕВЫ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ДИСЦИПЛИНЫ])……стр. 1349

ПРИМЕР XVII: С. Розарий помогает заслужить Небесную Обитель // SCHEMATA PSALTERII, EIUS MERITUM DESIGNANTIA IN COELIS (cf. Incunabolo 1498, vol. XII, pag. 145, fol. 205, col. a: ALIUD PULCHERRIMUM ET IOCUNDISSIMUM EXEMPLUM [ЕЩЁ ОДИН КРАСИВЫЙ И СПОКОЙНЫЙ ПРИМЕР])……стр. 1361

КРАТКИЕ ПРИМЕРЫ (РОЗАРИЯ) В НАШЕ ВРЕМЯ, (разделены относительно) Отче Наш // MIRACULA BREVISSIMA MODERNA CIRCA ORATIONEM DOMINICAM (cf. Incunabolo 1498, vol. XII, pag. 173, fol. 205, col. d: SEQUUNTUR BREVISSIMA MIRACULA MODERNA SUPER ORATIONEM DOMINICAM [ДАЛЕЕ СЛЕДУЮТ КРАТКИЕ НЕДАВНИЕ ЧУДЕСА ОБ ОТЧЕ НАШ])……стр. 1365

ПЯТНАДЦАТЬ кратких ПРИМЕРОВ о Радуйся Мария // EXEMPLA QUINDECIM brevissima, circa AVE MARIA: (cf. Incunabolo 1498, vol. XII, p. 229, fol. 207, col. b: EXEMPLA XV BREVISSIMA SUPER AVE MARIA [ПЯТНАДЦАТЬ КРАТКИХ ПРИМЕРОВ О РАДУЙСЯ, МАРИЯ])……стр. 1375

ПРИМЕР XVIII: Барон Пётр // DE PETRO BARONE (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 337, fol. 226, col. a: DE QUODAM BARONE NOTABILE EXEMPLUM [ПРЕКРАСНЫЙ ПРИМЕР БАРОНА]).....стр. 1381

ПРИМЕР XIX: Грешный Граф Франции, обращённый благодаря Розарию Девы Марии // QUIDAM FRANCIAE COMES FLAGITIOSUS CONVERSUS VIRTUTE PSALTERII VIRGINIS MARIA (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, p. 363, fol. 226, col. c: COMES QUIDAM FLAGICIOSUS FUIT CONVERSUS VIRTUTE PSALTERIJ VIRGINIS MARIE [ГРЕШНЫЙ ГРАФ, ОБРАЩЁННЫЙ СИЛОЙ РОЗАРИЯ ДЕВЫ МАРИИ]).....стр. 1385

ПРИМЕР XX: Знатный транжира, который обратился // DE NOBILI PRODIGO CONVERSO (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 419, fol. 228, col. a: EXEMPLUM PULCHRUM DE QUODAM IUVENE NOBILI, QUI MAGNAM MISERICORDIAM OBTINUIT PER PSALTERIUM VIRGINIS GLORIOSE [ПРЕКРАСНЫЙ ПРИМЕР МОЛОДОГО ДВОРЯНИНА, ПОЛУЧИВШЕГО ВЕЛИКУЮ МИЛОСТЬ С РОЗАРИЕМ СЛАВНОЙ ДЕВЫ]).....стр. 1389

ПРИМЕР XXI: Розарий спасает пирата от (демонического) духа одного из слуг // PSALTERIUM SERVAT PIRATAM A FAMILIARI SPIRITU (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 453, fol. 228, col. d: MARIA ERIPUIT QUENDAM MILITEM A POTESTATE DYABOLI [МАРИЯ (ПРЕСВЯТАЯ) ОСВОБОДИЛА СОЛДАТА ОТ СИЛЫ ДЬЯВОЛА]).....стр. 1395

ПРИМЕР XXII: Обратившийся Монах, который читал только Радуйся (Мария)// DE F[RATE] CONVERSO, SOLUM AVE ORANTE (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 467, fol. 229, col. b: DE QUODAM MILITE [СОЛДАТ]).....p. 1397

ESEMPIO XXIII: Принц Альфонс // DE PRINCIPE ALPHONSIO (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 495, fol. 229, col. d: DE QUODAM PRINCIPE ALFONCIO NOMINE [ПРИНЦ, ПО ИМЕНИ АЛЬФОНС]).....стр. 1399

ПРИМЕРЫ ЖЕНЩИН // EXEMPLA DEVOTI SEXUS FOEMINEI.:

ПРИМЕР I: Чудо (произошедшее) с Екатериной Прекрасной из Рима // De Catherina Pulchra Romana, Prodigium (cf. Incunabolo 1498, vol. VI, pag. 73, fol. 115, col. a: INCIPIT PROHEMIUM IN SEQUENS EXEMPLUM [НАЧАЛО СЛЕДУЮЩЕГО ПРИМЕРА]).....стр. 1407

ПРИМЕР II: Зеркало грешницы Бенедетты из Флоренции // Speculum peccatricis Benedictae Florentinae (cf. Incunabolo 1498, vol. VI, pag. 167, fol. 117, col. c: SEQUITUR SPECULUM PECCATRICIS NOMINE BENEDICTE [ДАЛЕЕ: ЗЕРКАЛО ГРЕШНИЦЫ ПО ИМЕНИ БЕНЕДЕТТА]).....стр. 1423

ПРИМЕР III: Бенедетта Испанская // DE BENEDICTA HISPANA (cf. Incunabolo 1498, vol. VI, pag. 383, fol. 123, col. b: EXEMPLUM PULCHRUM DE QUADAM ALIA MERETRICE, QUE PER PSALTERIUM MARIE VIRGINIS MIRABILITER FUIT CONVERSA [ПРИМЕР ДРУГОЙ БЛУДНИЦЫ, КОТОРАЯ ПРЕВОСХОДНО ОБРАТИЛАСЬ ЧЕРЕЗ РОЗАРИЙ ДЕВЫ МАРИИ]).....стр. 1457

ПРИМЕР IV: Дева Александра // DE ALEXANDRA VIRGINE (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 73, fol. 128, col. d: ALIUD EXEMPLUM PULCHRUM DE QUADAM VIRGINE. MARIA LOQUITUR AD SPONSUM SUUM NOVELLUM DICENS [ЕЩЁ ОДИН ПРЕКРАСНЫЙ ПРИМЕР О ДЕВЕ. МАРИЯ РАССКАЗЫВАЕТ ОБ ЭТОМ СВОЕМУ НОВОМУ СУПРУГУ, ГОВОРЯ:]).....стр. 1475

ПРИМЕР V: Знатная Лучия Испанская // DE PRAENOBILI LUCIA HISPANIAE (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 373, fol. 135, col. d: DE QUADAM DEVOTA MULIERE NOBILI [ПРЕДАННАЯ ДВОРЯНКА]).....стр. 1481

ПРИМЕР VI: Мария, графиня Испании // DE MARIA COMITISSA HISPANIAE (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 415, fol. 137, col. a: DE QUADAM SANCTA ET NOBILI COMITISSA [ДОБРОДЕТЕЛЬНАЯ И БЛАГОРОДНАЯ ГРАФИНЯ].....стр. 1488

ПРИМЕР VII: Затворническая монахиня и монастырь, реформированный благодаря Розарию // DE MONIALI CONSERVATA, ET MONASTERO REFORMATO PER PSALTERIUM (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 459, fol. 138, col. a: DE QUADAM NOBILI ET DEVOTA MONIALI. ET QUAM UTILE EST MONIALIBUS IRREFORMATIS ORARE PSALTERIUM VIRGINIS MARIE PATET LUCIDE PER SEQUENS EXEMPLUM [БЛАГОРОДНАЯ И БЛАГОЧЕСТИВАЯ МОНАХИНЯ, НАСКОЛЬКО ПОЛЕЗНО НЕПОКОРНЫМ МОНАХИНЯМ МОЛИТЬСЯ С РОЗАРИЕМ ДЕВЫ МАРИИ, ЯСНО ВИДНО ИЗ СЛЕДУЮЩЕГО ПРИМЕРА]).....стр. 1495

ПРИМЕР VIII: Елена, блудница Англии, обращённая Розарием Девы Марии // DE HELENA ANGLICANA MERETRICE PER PSALTERIUM VIRGINIS MARIAE CONVERSA (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 519, fol. 139, col. c: DE QUADAM MERETRICE PER PSALTERIUM VIRGINIS MARIE CONVERSA [БЛУДНИЦА, ОБРАЩЁННАЯ РОЗАРИЕМ ДЕВЫ МАРИИ]).....стр. 1503

ПРИМЕР IX: Памятный пример Графини Доминики // DE DOMINICA COMITISSA, NOTABILE EXEMPLUM (cf. Incunabolo 1498, vol. VII, pag. 555, fol. 140, col. c: DE QUADAM COMITISSA NOTABILE EXEMPLUM [ЗАМЕЧАТЕЛЬНЫЙ ПРИМЕР ГРАФИНИ])……стр. 1509

ПРИМЕР X: Замужним (женщинам) подобает молиться с Розарием Пресвятой Девы Марии // CONIUGATAS DECERE, UT ORENT PSALTERIUM B[EATAE] V[IRGINIS] M[ARIAE]: (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 313, fol. 225, col. b: CONIUGATE DEBENT ORARE PSALTERIUM VIRGINIS MARIE [ЗАМУЖНИЕ ЖЕНЩИНЫ ДОЛЖНЫ МОЛИТЬСЯ С РОЗАРИЕМ ДЕВЫ МАРИИ])……стр. 1517

ПРИМЕР XI: Девушка, растерзанная волком // DE VIRGINE A LUPO DISCERPTA: (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 317, fol. 225, col. c: EXEMPLUM DEVOTUM DE QUADAM VIRGINE [ПРИМЕР ВЕРЫ ОБ ОДНОЙ ДЕВЕ])……стр. 1519

ПРИМЕР XII: Три сестры, которые умерли в святости // DE TRIBUS SORORIBUS, VITA SANCTE FUNCTIS (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 325, fol. 225, col. d: DE TRIBUS SORORIBUS [ТРИ СЕСТРЫ])……стр. 1521

ПРИМЕР XIII: Мария Италийская, которая не интересовалась Розарием и Братством // DE MARIA ITALA, NOLENTE PSALTERIUM ET CONFRATERNITATEM (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 389, fol. 227, col. b: DE QUADAM SANCTA MULIERE [СВЯТАЯ ЖЕНЩИНА])……стр. 1523

ПРИМЕР XIV: Монахиня, благочестивая благодаря Радуйся, Мария // DE QUADAM DEVOTA MONIALI, ET SALUTATIONIS ANGELICAE MERITO (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 483, fol. 229, col. c: DE QUADAM DEVOTA MONIALI [БЛАГОЧЕСТИВАЯ МОНАХИНЯ])……стр. 1529

КАРТЕЗИАНСКОЕ (НЕ АЛАНА) ПРИЛОЖЕНИЕ К ИНКУНАБУЛЕ 1498 г.:

SEQUITUR HISTORIA VALDE MIRABILIS DE ORIGINE SACRI ORDINIS CARTUSIENSIS [ДАЛЕЕ СЛЕДУЕТ ЗАМЕЧАТЕЛЬНАЯ ИСТОРИЯ ПРОИСХОЖДЕНИЯ СВЯЩЕННОГО КАРТЕЗИАНСКОГО ОРДЕНА] (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 645, fol. 233, col. d)……стр. 1531

((BREVIS RECOMMENDACIO METRICA SOLITUDINIS CARTUSIANE [КРАТКАЯ РЕКОМЕНДАТЕЛЬНАЯ МЕТРИКА КАРТЕЗИАНСКОГО УЕДИНЕНИЯ] (cf. Incunabolo 1498, vol. XIII, pag. 761, fol. 273, col. b)……стр. 1552

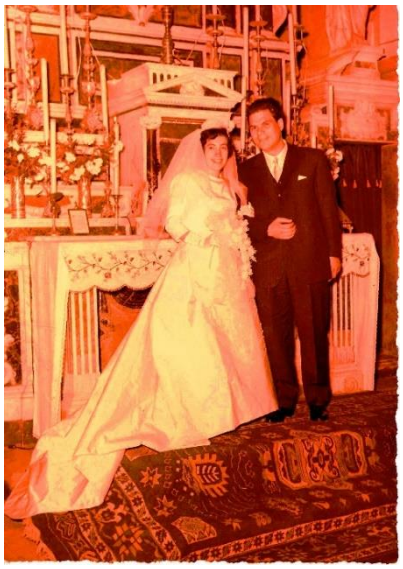

БЛАГОДАРНОСТЬ ЗА 50-ЛЕТИЕ ПРИЗВАНИЯ И 25-ЛЕТИЕ «БЛАЖЕННОГО АЛАНА».

Пятьдесят лет назад, 2 апреля 1973 года, я получил призвание во сне: мне ещё не было четырех лет, когда мне приснился святой Франциск из Паолы, который просил меня стать священником, чтобы доверить мне овец, которых никто не хотел. И из этих пятидесяти лет призвания двадцать пять лет были посвящены книге Розария Блаженного Алана де Рупе о. п., книгу которого, на латинском, я нашёл 28 апреля 1998 года, а проект завершился 28 апреля 2023 года, в юбилейный год моего призвания.

Я хочу поблагодарить Святого Франциска ди Паола за то, что он провёл меня за руку в этом прекрасном Путешествии, и я хочу поблагодарить того ребёнка, который поверил обещанию Святого Франциска ди Паола: те овцы, которых никто не хотел, теперь, я знаю, были братьями Братства С. Розария

Я молюсь Мадонне Розария, Блаженному Алану де Рупе и Святому Франциску ди Паола, чтобы все ангелы моего Путешествия на земле могли получить благодать Рая. Дон Роберто Паола.

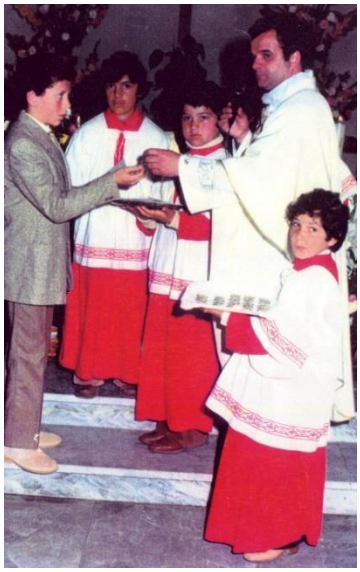

Слева: свадьба моих родителей в святилище Святого Франциска Паолы в Паоле, 23 декабря 1962 года.

Справа: доставка Розария на моё первое причастие, 11 мая 1979 года.

Внизу слева: мой рисунок в шесть лет, где я нарисовал церковь, посвящённую Мадонне Розария, как Церковь Братства, и я проповедовал там в детстве.

Справа: радость призвания, я с моей мамой, которая научила меня любви к Мадонне Розария Помпеи.

МЕЧТА, ВСЁ ЕЩЁ НЕРЕАЛИЗОВАННАЯ, КОТОРУЮ Я ОСТАВЛЯЮ НА ВОЛЮ ТЕХ, КТО ЛЮБИТ КНИГУ РОЗАРИЯ БЛАЖЕННОГО АЛАНА ДЕ РУПЕ о. п.:

Цель этого проекта, совершенно бесплатного, состоит в том, чтобы реализовать на земле то, что Блаженный Алан попросил меня во сне в ночь на 25 ноября 2004 года: "Распространи по всему миру слова, которые я написал в Розарии": в течение этих двадцати пяти лет я пытался реализовать эту идею с максимальной прозрачностью, вместе с попыткой получить титул Святого для Блаженного Алана де Рупе, для чего достаточно только подписи Конгрегации Святых, чтобы получить равнозначность титула, без необходимости в деле о беатификации, требующего огромных затрат.

Я оставляю каждому читателю книг Блаженного Алана эту мою мечту о получении титула Святого для Алана де Рупе, чтобы величайший Воспеватель Мадонны Розария и распространитель Пресвятого Розария и Его Братств по всему миру ежегодно отмечался в литургической Памяти, а Broerenkerk из Зволле, где он похоронен, была возвращена доминиканцам и носила его имя, потому что в ней покоится его тело.

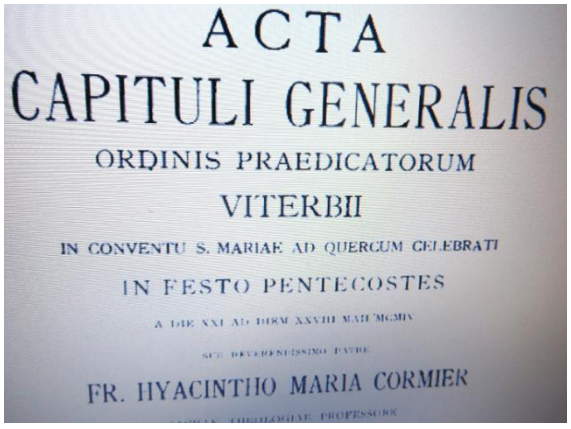
Важными доказательствами преемственности культа Блаженного Ална для получения титула являются Братства Розария, распространяющиеся по всему миру; его книга Розария, которая в течение веков имела бесконечные переиздания на латыни; его изображения, присутствующие на картинах, где он часто имеет ореол, в статуях, в медалях и на открытках; но главным доказательством преемственности его культа является эта фотография, которую я прилагаю с объяснением:

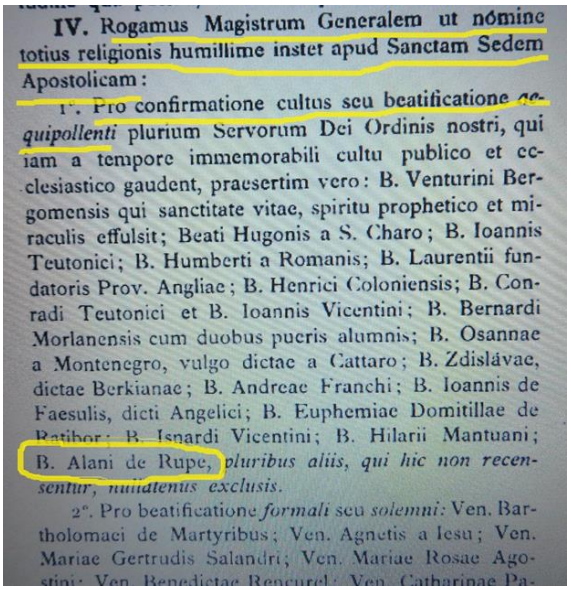

В течение 60 лет, до 2013 года, в Соединенных Штатах, в городе Трой, округ Детройт, штат Мичиган, существовала Католическая приходская церковь, посвящённая Блаженному Алану де Рупе, то есть церковь St. Alan.

В 2013 году, после реорганизации епархии, St. Alan был объединён с другим приходом и изменил название на: Иисус Наш Свет (Christ our Light).

Ещё одним доказательством преемственности его культа является то, что в Acta Capituli Generalis Ordinis Praedicatorum

ACTA
CAPITULI GENERALIS
ORDINIS PRAEDICATORUM
VITERBII
IN CONVENTU S. MARIAE AD QUERCUM CELEBRATI
IN FESTO PENTECOSTES
FR. HYACINTHO MARIA CORMIER

IV. Rogamus Magistrum Generalem ut nomine totius religionis humillime instet apud Sanctam Sedem Apostolicam:

1°. Pro confirmatione cultus seu beatificatione *aequipollenti* plurium Servorum Dei Ordinis nostri, qui iam a tempore immemorabili cultu publico et ecclesiastico gaudent, praesertim vero: B. Venturini Bergomensis qui sanctitate vitae, spiritu prophetico et miraculis effulsit; Beati Hugonis a S. Charo; B. Ioannis Teutonici; B. Humberti a Romanis; B. Laurentii fundatoris Prov. Angliae; B. Henrici Coloniensis; B. Conradi Teutonici et B. Ioannis Vicentini; B. Bernardi Morlanensis cum duobus pueris alumnis; B. Osannae a Montenegro, vulgo dictae a Cattaro; B. Zdislávae, dictae Berkianae; B. Andreae Franchi; B. Ioannis de Faesulis, dicti Angelici; B. Euphemiae Domitillae de Ratibor; B. Isnardi Vicentini; B. Hilarii Mantuani; B. Alani de Rupe, *pluribus aliis, qui hic non recensentur, nullatenus exclusis.*

2°. Pro beatificatione *formali* seu *solemni:* Ven. Bartholomaei de Martyribus; Ven. Agnetis a Iesu; Ven. Mariae Gertrudis Salandri; Ven. Mariae Rosae Ago-

1904 года указывалось о просьбе Главного Учителя Доминиканцев содействовать перед Святым Престолом о подтверждении культа, т. е. равноценности титула Святого для Алана де Рупе, что видно на данных фотографиях:

Broerenkerk в Зволле, старая церковь доминиканцев, сегодня не освящённая, была бы повторно освящена, и посвящена Б. Алану.

Я искренне верю в этот акт справедливости, чтобы дать титул Святого Алану де Рупе и добавить его, например, к средневековой церкви, не только за его великое писание о Розарии, но и за его абсолютную современность, например, когда он говорит о войне как о чудовище ада и добавляет: "Всякая война-зло " (Книга III).

Перед смертью, Алан увидел в видении, что Мария в Её Успении на Небо, открыла врата в Царство Милосердия (Книга II, Видения).

По этой причине он писал о Розарии: "Розарий предлагает спасение грешникам; Розарий выпускает источники воды из самых оживлённых сердец; Розарий освобождает от цепей греха; Розарий даёт радость тем, кто плачет; Розарий приносит мир тем, кто находится в испытании; Розарий уводит от бедных все страдания; Розарий возвращает пыл в Религиозные Ордены; Розарий освещает интеллект тех, кто в невежестве; Розарий помогает прийти победителями к концу жизни; Розарий ведёт усопших на небеса через Врата Милосердия " (Книга I: Апология Розария).

А как насчёт его замечательных страниц о Радуйся, Мария: “Когда я говорю Радуйся, Мария, Небо радуется, вся земля удивляется; когда я говорю Радуйся, Мария, Сатана убегает, Ад колеблется; когда я говорю Радуйся, Мария, мир теряет ценность, сердце тоскует от любви; когда я говорю Радуйся, Мария, лень исчезает, плоть бодрит; когда я говорю Радуйся, Мария, печаль уходит, радость наступает; когда я говорю Радуйся, Мария, преданность и покаяние возрастают; когда я говорю Радуйся, Мария, надежда растёт, изливается утешение; когда я говорю, Радуйся, Мария, душа находит приют а сердце- покой" (книга IV: Трактат о Радуйся, Мария).

Алан, наконец, передал нам грандиозное Видение Мадонны Розария Святому Доминику ди Гусман, которое произошло в Тулузе во Франции в 1212 году; рождение Первого Братства Розария с пиратами в качестве его членов 25 марта 1214 года (книга II: видения).

В книге Розария Алана де Рупе нет страницы, где не просвечивает реальная возможность для маленьких и бедных, а также для грешников, даже самых закоренелых, вернуться к человеческой жизни, достойной жизни в вере и благодати (книга V: Примеры).

Затем я прошу всех преданных Блаженному Алану молиться с Розарием и прилагать усилия, даже просто написав письмо с просьбой о признании в Конгрегацию Святых (00120, Ватикан, Рим), чтобы рано или поздно получить благодать признания "Святым" Алана де Рупе о. п.,

Без Алана де Рупе, действительно, во всём мире не было бы цветения Святого Розария, ни Братств, ни Общин Марии Розария во всех приходах мира.

Мадонна Розария и Блаженный Алан де Рупе благословляют нас. Дон Роберто Паола.

ПРЕДИСЛОВИЕ

Синопсис **книг Алана был задуман как ценная помощь не только преданным Блаженного Алана, чтобы одновременно читать и размышлять о двух великих источниках его произведений, но и как незаменимый рабочий инструмент для учёных и исследователей работ Б. Алана, потому что две исторические антологии Алана де Рупе, которые в нашем тексте были снабжены фотографиями оригинальных текстов инкунабулы 1498 года, отредактированными картезианцами Мариефреда, Швеция, и их транскрипцией вместе с транскрипцией латинского издания, отредактированного отцом Андреасом Коппенштейном в 1619 г., и в следующих изданиях.**

Этот Синопсис может раскрыть детям и учёным слова благодати о Святом Розарии и его Братстве, написанные Блаженным Аланом.

Ровно в двадцать пятую годовщину с начала этого Проекта благодати тексты Блаженного Алана де Рупе, наконец, становятся доступными для всех, и не только потому, что они доступны на итальянском и других языках, но и потому, что, по нашему выбору, они всегда будут бесплатными, так как они доступны для бесплатной загрузки с нашего сайта www.beatoalano.it

Братству Розария Прихода Святого Луки Евангелиста в Риме я оставляю все тексты, которые есть на сайте www.beatoalano.it, в том числе" Книгу Розария", чтобы они бесплатно хранили память и идеалы.

ПОСТСКРИПТУМ. Спасибо за терпеливое перечитывание и окончательное исправление, Брату Братства С. Розария, Марко Пиччинни.

Спасибо моей сестре Туллии Паола, Сестре Братства С. Розария, за финансирование публикации работ Блаженного Алана де Рупе.

МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ПРИМЕЧАНИЯ

О ЛАТИНСКОМ ТЕКСТЕ КНИГИ КОППЕНШТЕЙНА, это точная транскрипция последнего латинского издания А. Коппенштейна о. п., 1824 г. по сравнению с изданием Коппенштейна 1847 г., оставляя все текстовые разъяснения в примечаниях ко второму изданию Книги Блаженного Алана де Рупе 2022 г.

О ЛАТИНСКОМ ТЕКСТЕ ИНКУНАБУЛЫ 1498 г., она буквальна (жертвуя латинскими дифтонгами и используя согласные, отличные от обычных латинских согласных).

О РАЗМЕЩЕНИИ ТЕКСТОВ:

В первой колонке - латинский текст Коппенштейна.

Во второй колонке - перевод латинского текста Коппенштейна.

В третьей колонке - перевод инкунабулы 1498 года.

В четвёртой колонке - латинский текст инкунабулы 1498 года.

ЧТО КАСАЕТСЯ ИТАЛЬЯНСКОГО ПЕРЕВОДА ДВУХ АНТОЛОГИЙ АЛАНА:

Для лучшего понимания текстов:

“Psalterium” (Псалтырь) почти всегда будет отображаться как “С. Розарий" или "Псалтырь Розария”;

“Oratio Dominica” (Молитва Господня), переводится как "Отче Наш”;

“Salutatio Angelica” (Ангельское Приветствие), в тексте: "Радуйся, Мария”;

“Psaltes” (Чтец Псалмов), в переводе: “Розарианец”.

КРАТКИЙ ОБЗОР ДВУХ АНТОЛОГИЙ АЛАНА:

После двадцати пяти лет обширных исследований текстов Блаженного Алана, начатых 28 апреля 1998 года, когда я случайно нашёл латинский текст произведений Блаженного Алана де Рупе в библиотеке Отцов Монфортани в Риме и завершённых, благодатью, двадцать пять лет спустя, 28 апреля 2023 года, после того, как я убедился в каждом слове текстов и последующих изданий, и после проверки синоптической совместимости двух источников, я могу подтвердить в вере, что:

1. **Инкунабула 1498 года, записанная двумя друзьями Алана де Рупе, картезианцами Жаком Карто и Жаном Спейном, в Картезианском городе Марианехе в Ростоке, в котором Алан прожил последние годы своей жизни, она считается основным текстом для каждой работы Блаженного Алана, и даже ещё не переведённых рукописей, основа которых - этот важнейший текст.**
2. **Картезианцы держали в руках тексты самого Блаженного Алана де Рупе, которые он оставил частично в доминиканском монастыре, а частично в их монастыре (в Ростоке): эти тексты самого Алана послужили для первого издания, опубликованного в Любеке в 1463 г., всего через восемь лет после смерти Блаженного Алана, когда его слова всё еще звучали в ушах его преданных учеников; это первое издание имело название, похожее на инкунабулу 1498 г.: *"De immensa dignitate et utilitate Psalterii Praecelsae et Intemeratae Virginis Mariae* (*Бесконечное Достоинство и Ценность Псалтыря Розария Высшей и Пречистой Девы Марии* ".**
3. **Этот первый сборник, опубликованный в Любеке в 1463 г., был затем объединён со всеми другими писаниями Алана, добавленными другом Алана Жаном Спейном, копировавшим оригинальные сочинения Алана, оставшиеся после его смерти, в доминиканском монастыре Ростока, недалеко от монастыря Марианеха в Ростоке, и, таким образом, Инкунабула 1498 г. была опубликована в Мариефреде, в Грипсхольме, недалеко от Стокгольма, Швеция, всего через двадцать три года после ухода Б.Алана де Рупе о.п., который произошёл 8 сентября 1475 г. в Зволле, Голландия. Инкунабула 1498 г. имела название, аналогичное Любекскому изданию 1463 г.: *"De immensa et ineffabili dignitate et utilitate Psalterii Praecelsae et Intemeratae semper Virginis Mariae* (*Бесконечное и неодолимое Достоинство и Ценность Псалтыря Розария Высшей и Пречистой Девы Марии*".**
4. **Отец Андреас Коппенштейн от имени доминиканцев почти столетие спустя, переработав картезианскую инкунабулу 1498 года, написал свою Антологию Алана под названием: *Beati fr. Alani redivivi Rupensis, tractatus mirabilis de ortu et progressu Psalterii Christi et Mariae eiusque Fraternitatis, Friburgo, 1619* (с несколькими последующими изданиями, до 1847 года). Он оставил довольно нетронутой схему картезианской инкунабулы 1498 года, передав отчасти буквально, отчасти обобщив её и отчасти интегрировав с другими источниками трудов Алана, оригинальными текстами, оставленными Блаженным Аланом в Ростоке и находящимися во владении доминиканских отцов.**
5. **Между двумя антологиями нет противоречий, и обе они верно передают мысль Блаженного Алана де Рупе. Дон Роберто Паола, 28 апреля 2023 г.**

БОГОСЛОВСКОЕ ОБЪЯСНЕНИЕ ПАНЕЛЕЙ ТРИПТИХА ЖАНА БЕЛЛЕГАМБЕ "НЕПОРОЧНОЕ ЗАЧАТИЕ", ДУЭ, 1521 г.

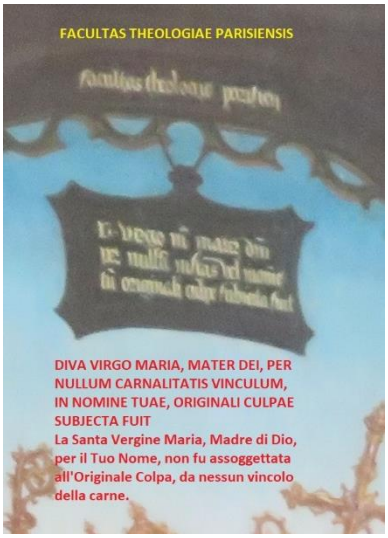
Эта картина художника Жана Беллегамбе, сделанная в 1521 году в Дуэ и хранящаяся в Музее Монастыря Дуэ, изображает Блаженного Алана де Рупе и рассказывает, как он прибыл на литургический праздник Непорочного Зачатия Марии, введённый папой Сикстом IV в римском Миссале в 1476 году, с буллой "Cum Praecelsa".

На панели справа вы видите богословов из Университета Сорбонны в Париже, которые веками придавали блеск учению о Непорочном Зачатии: в центре находится Святой Бонавентура (одетый как епископ в францисканском платье и поясе), который доволен Тезисом, прикреплённым к стене его братом Дунсом Ското, а рядом со Святым Бонавентурой- великий богослов Пьетро Ломбардо, чьи Суждения преподавали Дунс Ското и Блаженный Алан де Рупе о. п., которые изображены внизу панели.

Блаженный Алан, указывя пальцем, приписывает Дунсу Ското совершенство Богословия о Непорочном Зачатии: Блаженный Алан де Рупе изображён на картине, потому что семья Поттье из Дуэ, заказчики картины, в честь умершей дочери, были, как видно из сложенных рук и чёток на поясе, членами Братства Розария Дуэ, основанного Блаженным Аланом в церкви Нотр-Дам сорок лет назад, и хотели, чтобы он тоже был представлен. Возможно, это один из самых реалистичных портретов Блаженного Алана, который был очень известен в Дуэ и умер всего несколько десятилетий назад.

На левой панели Папа Сикст IV приветствует Тезис Блаженного Дунса Ското.

В дополнение к этому представлены фразы из тезисов выдающихся богословов, написанные на картине:

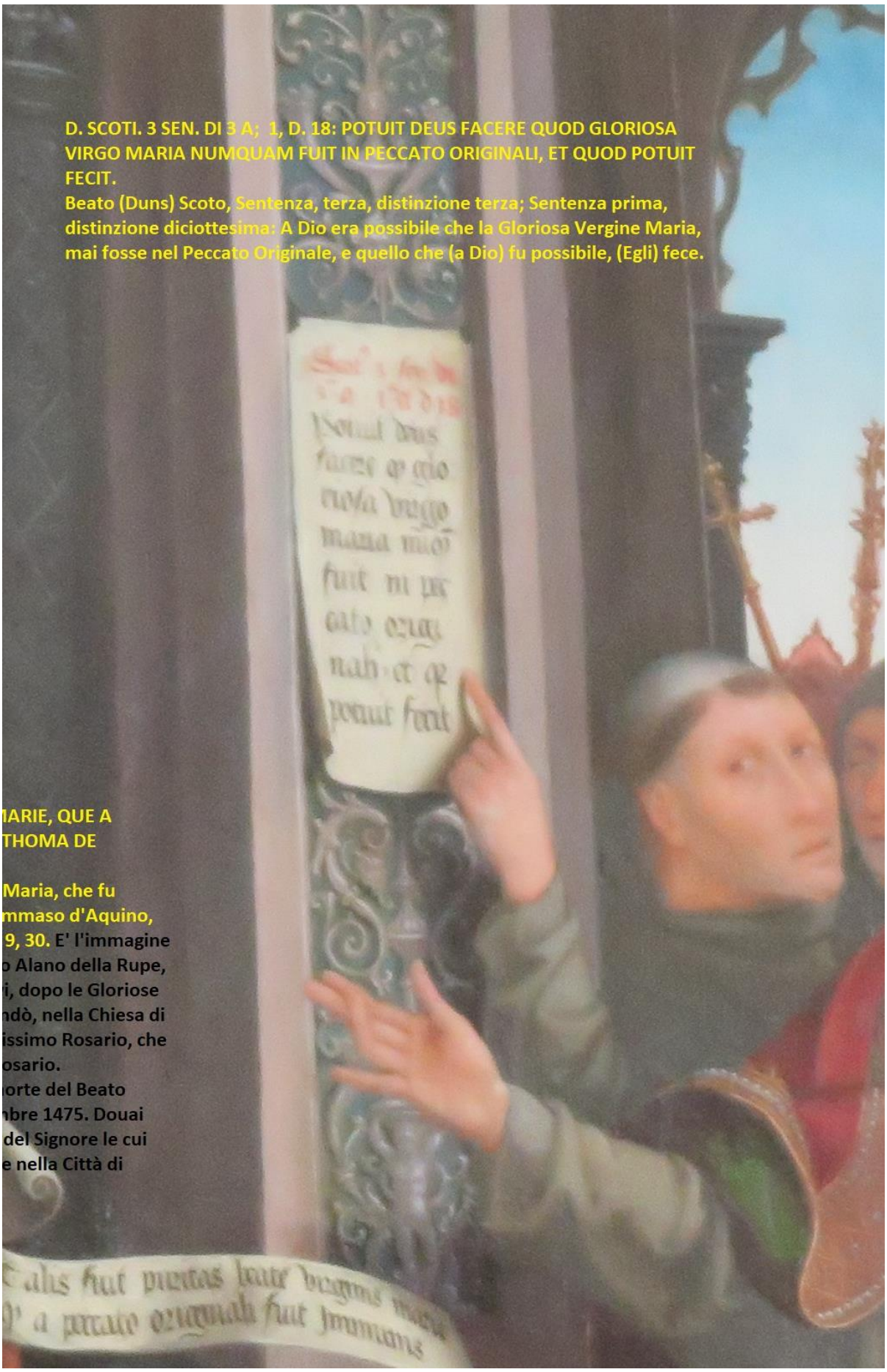

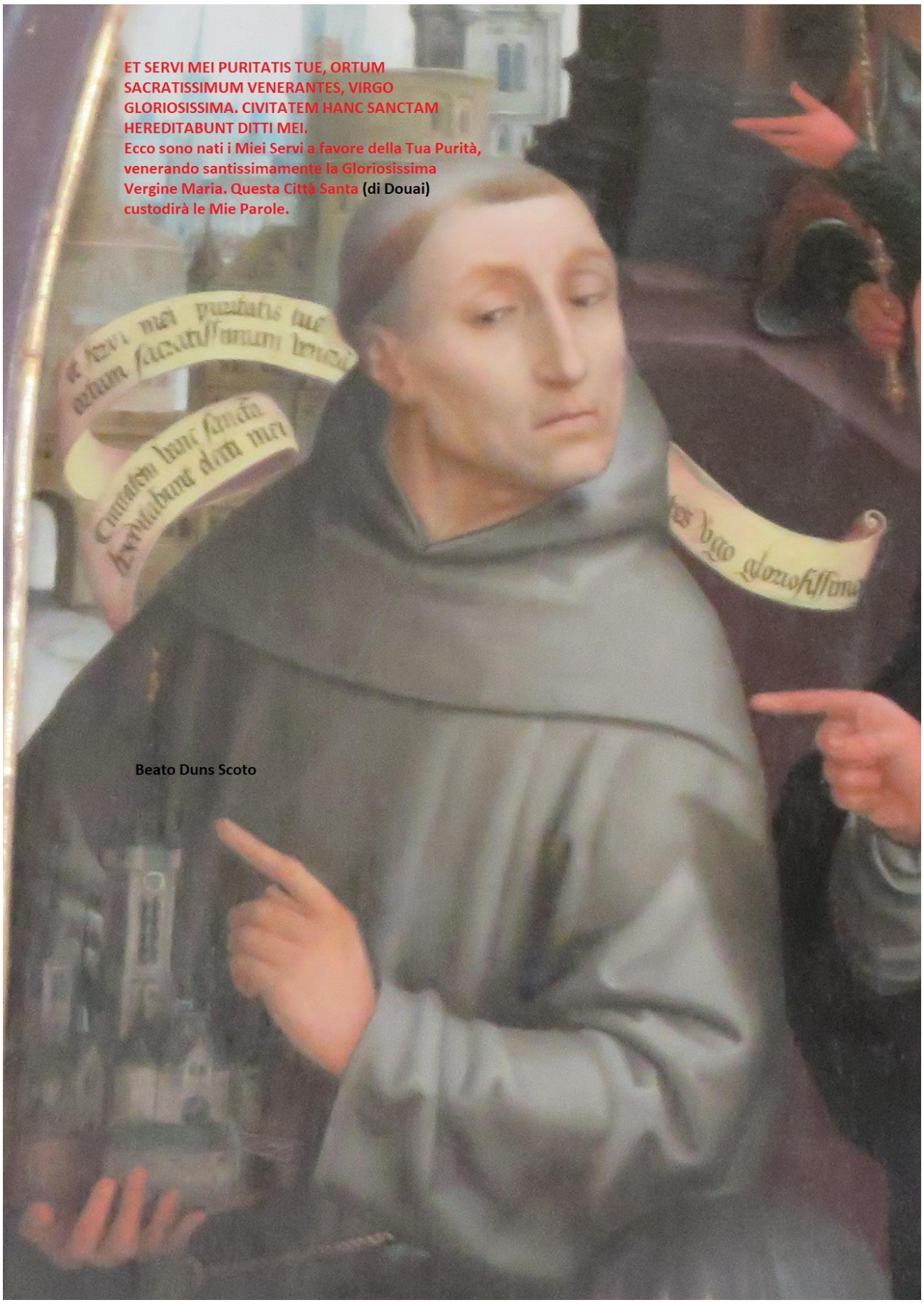

Beato Duns Scoto

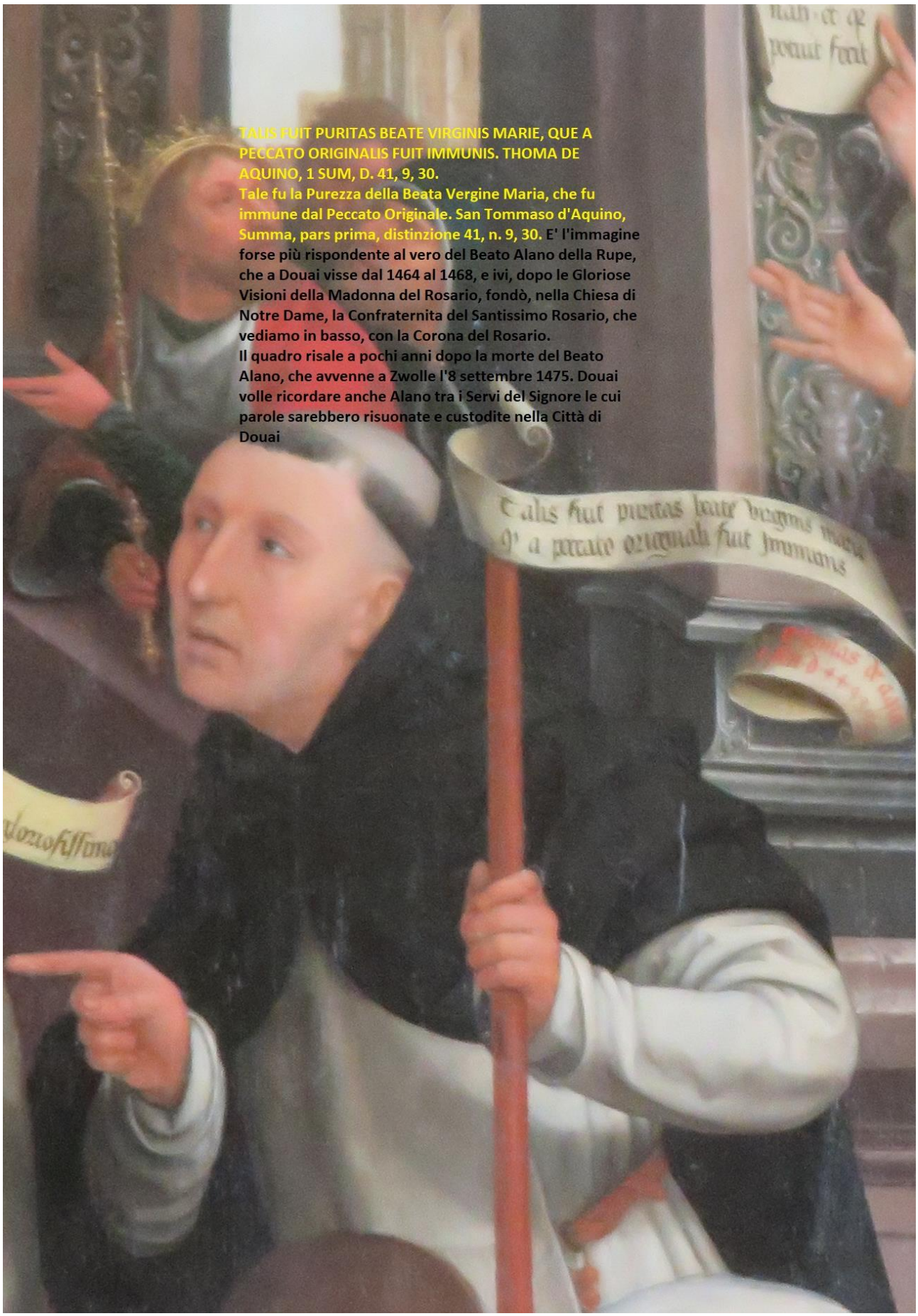
Тезис Богослова Пьетро Ломбардо, XII век.

Тезис о Непорочном Зачатии, который Дунс Ското прикрепляет к стене.

Тезис Блаженного Дунса Ското.

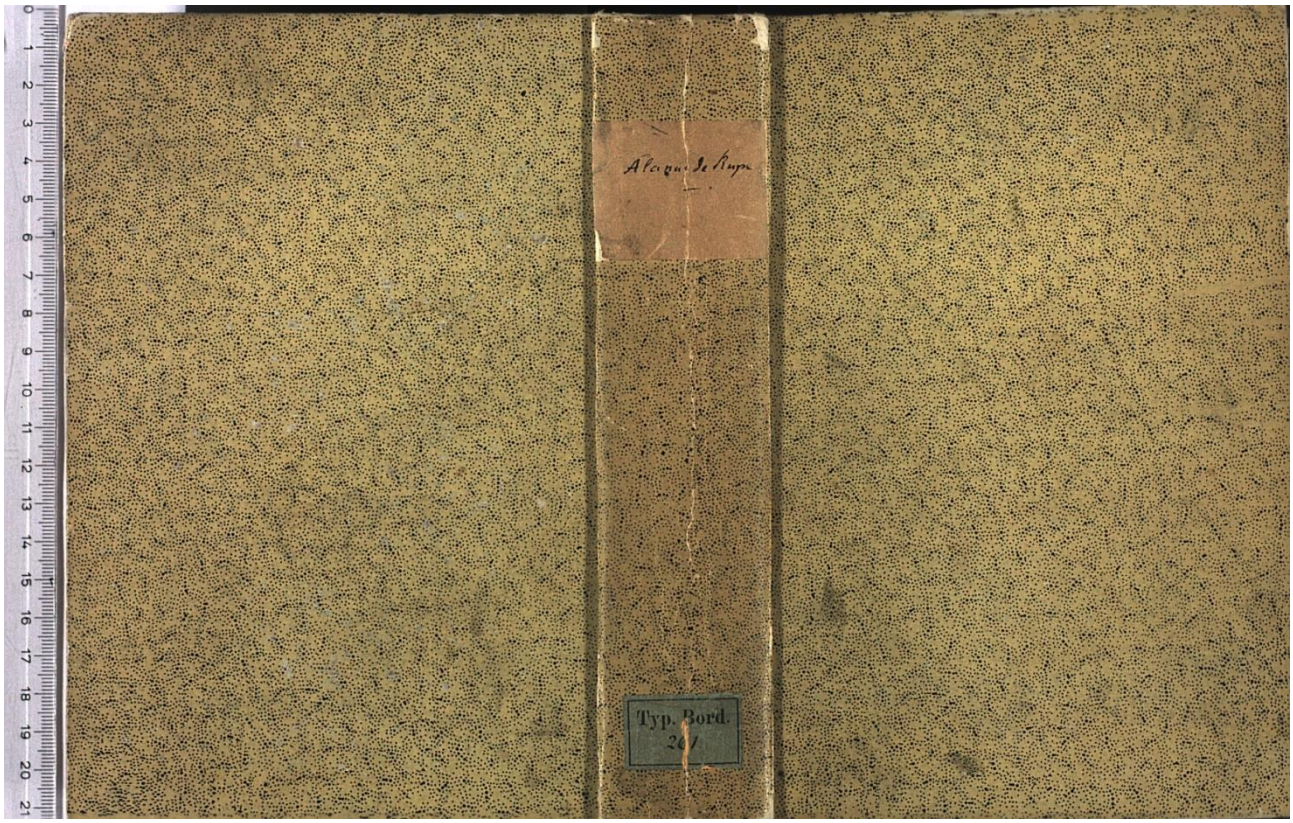
Тезис Блаженного Алана, взятый из Святого Фомы Аквинского.

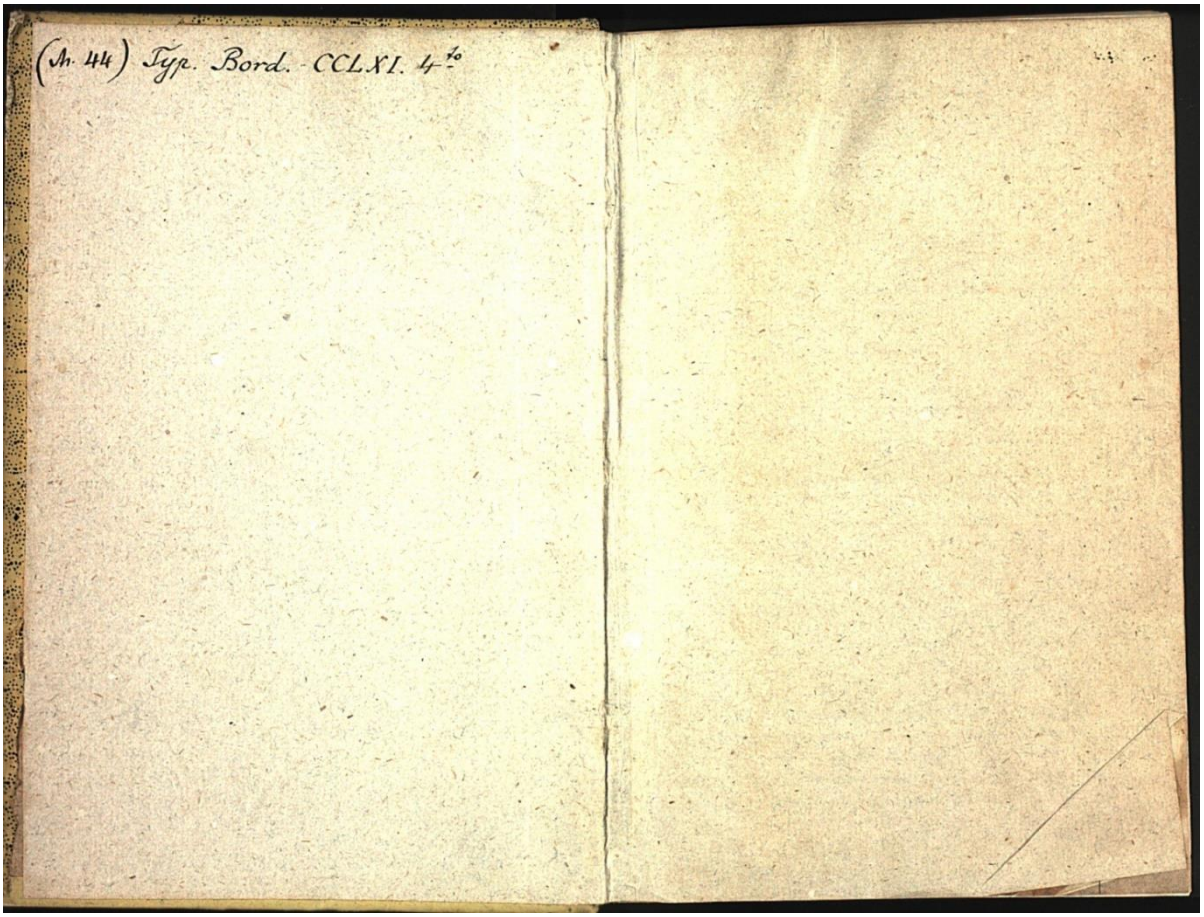
Ангел несёт табличку, на которой написана фраза Святого Бернара: “Bernard. super Miss. Omel., 2° pars, fi. – Si criminum immanitate turbatus , consciencie feditate confusus, judicii terrore perterritus baratro incipias absorberi tristitie, desperationisque abysso confundi, cogita Mariam; in periculis, in angustiis, in rebus dubiis invoca Maria”.

“Если, расстроенный ужасом грехов, смущённый ужасом совести, сбитый с толку ужасом суда, ты начинаешь быть поглощённым пропастью печали, ужасом бездны отчаяния, думай о Марии. В опасностях, в тесноте, в каждом беспокойстве, думай о Марии, призывай Марию”.

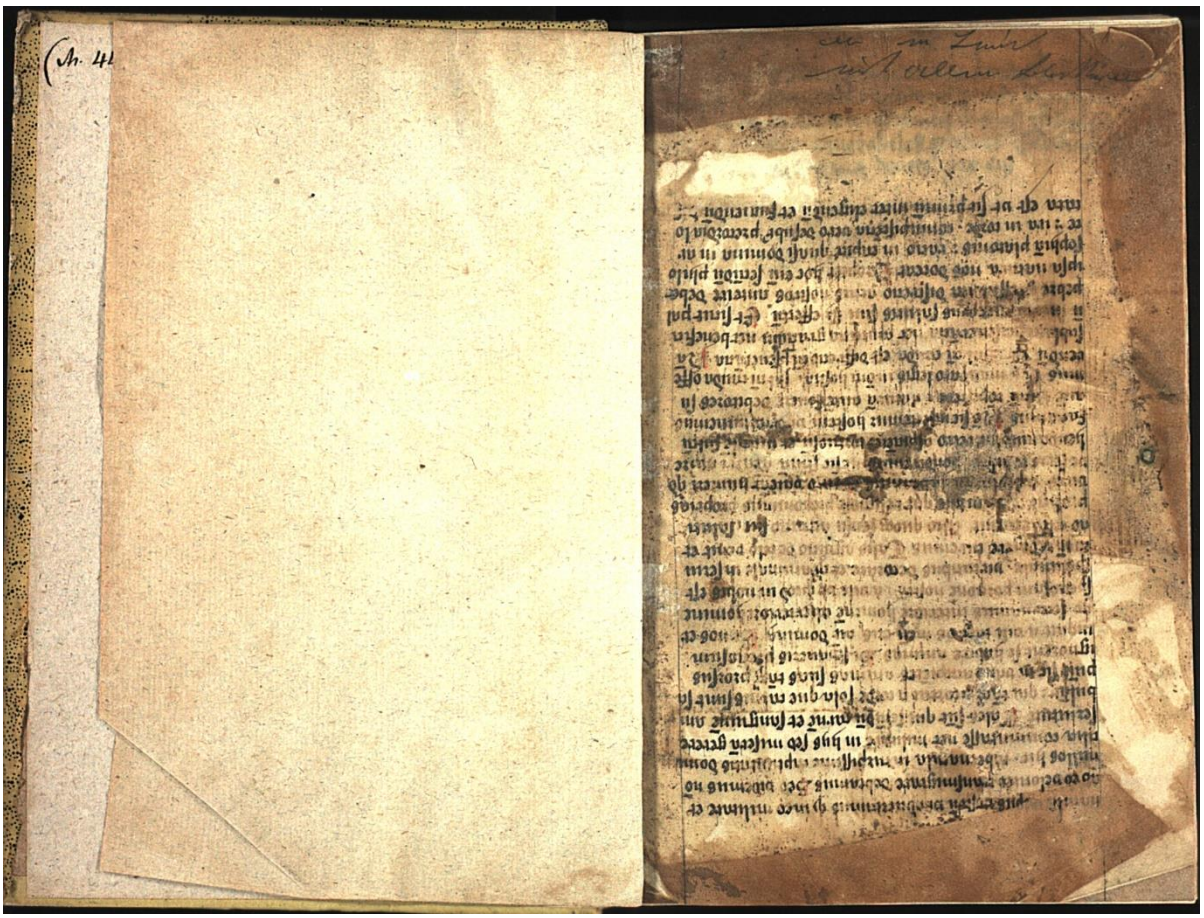
ОРИГИНАЛЬНЫЙ ТЕКСТ ИНКУНАБУЛЫ 1498 ГОДА, ВЗЯТЫЙ С САЙТА УНИВЕРСИТЕТСКОЙ БИБЛИОТЕКИ В КИЛЕ, ГЕРМАНИЯ (Typ. Bord. 261)

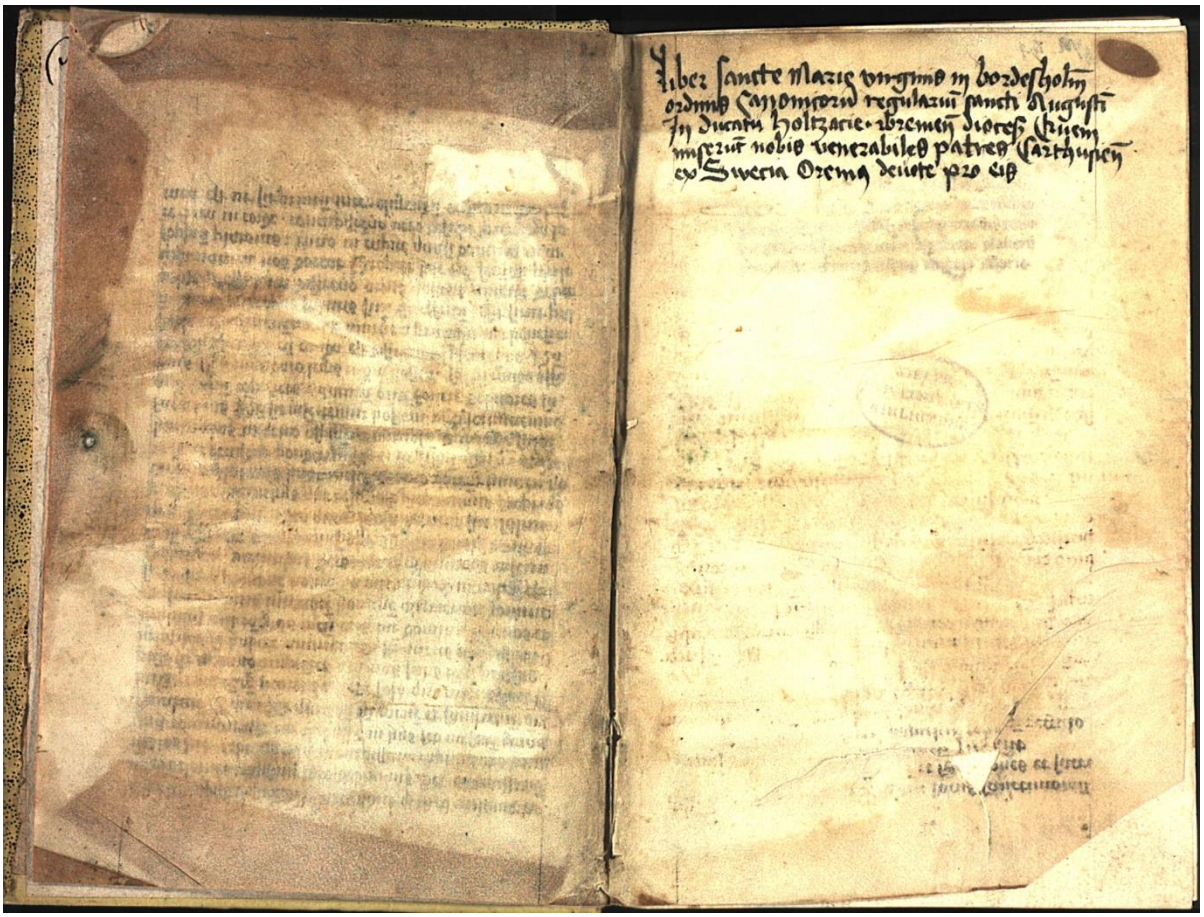
001

002

003

Liber sancte Marie virginis in Bordesholm
ordinis canonicorum regularium sancti Augustini
in ducatu Holtzacie Vbremen diocesis Christem
misericordiam nobis venerabiles patres Carthusien
en Swerin Oremq devote pro eis

004

M. 44

2. 2179

Magister Alanus de Rupe sponsus nouellus beatissime virginis Marie, doctor sacre theologie deuotissimus. ordinis fratrū predicatorū. de immensa et ineffabili dignitate et vnitate psalterij precelse ac intemerate semp virginis Marie.

KIELER UNIVERSITAETS BIBLIOTHEK

005

¶ Tabula libelli sequētis

¶ Copia bulle confirmatōis et indulgētiarū psalterij virginis marie Sixti pape quarti . . . . . A j

¶ Copia lrārum Alexandri epi Forliuiensis legati a latere de confirmatōe et approbatōe fraternitatis Rosarij vgis marie . . . . . A j

¶ Prologus mgri alani de rupe ordinis predicatorū in psalterium virginis marie . . . . . A j

¶ Quō psalterium est inuētum siue institutū. quibus olim a virgine maria est reuelatū. a quibus dictū est et predicatū . . . . . A j

¶ Quomō specialiter hō dominico predicatorū patriarche meliorato a virgine maria ē reuelatū tholose. cum miraculo terribili valde . . . . . A ij

Quomō tpibus istis anno scz M°.cccc.lxiiij°. cuidā fratri ordinis predicatorū virgo maria apparuit. qui hoc psalterium dicti die portabat nō obstantibus variis et multis tēptatiōibus. et hunc dñō ihū xpō filio eius et multis scīs pnūtibus realiter et visibiliter respondauit in sponsum nouellū. tractans sibi anulū et crimbs eius virgineis textum. in quo erāt tot lapides pciosi quot sunt salutationes in psalterio suo. accipiens eiusdem vt psalterium mūdo predicaret xpo horrēdissima mala infinita tori mūdo de quinquo imminēcia hic sponsus pie creditur fuisse doctor Alanus de rupe. qō ex vita. verbis. scīētijs et scriptis suis certissime pbatū est. qjus in scriptis suis nō specificauerit quis. aut vbi talis sponsus esset . . . . . A iij

¶ Deinde sequunt xv monilia siue grē sponso nouello collata a virgine maria. iuxta xv dictiones principales in angelica salutatōe pcentas . . . . . A vj

¶ Instructio pulcherrima et pfunda quā virgo maria reuelauit Alano sponso suo nouello . . . . . A viij

¶ Septuaginta pulcherrime reuelatōes pheues de diuerso prefato sponso a maria virgine reuelate . . . . . B ij

¶ In quodā festo assumptōis marie tpa regina angelorū oīm dixit suo nouello spōso alāo modū assumptōis sue. cū qnta velicz gāia et gaudio a filio suo fuit assumpta et a tota celesti curia. historia multū suauis et iocunda . . . . . B viij

¶ Itē quomō tpa dña maria mater misericordie pugnauit xpo tres sorores suas scz potentiā iusticiā et veritatē. vitio plurimū detestabilis . . . . . C v

¶ Septuaginta due pulcherri ✠

KIELER UNIVERSITAETS BIBLIOTHEK

006

me excellẽcie saluatõis angelice a domino ihũ pfato spolo reuelate

¶ Virgo Maria exponit suo sponso q̃libet verbũ salutationis angelice. & q̃dam alia verba q̃ ipe ex singlari deuotione pfecit adorare cũ aucoritatibꝫ sanctoꝝ doctoꝝ

¶ Dñs ihũs xp̃s sponso nouello mꝫis sue ostendit et declarat q̃ ineffabilez pnam in aia sua sustinuit a pncto sceptõis vsq; ad mortẽ in cruce spũalis hystoria pfũdissima

¶ Ulio ostẽsa mg̃ro alano tẽpore celebratõis

Alia reuelacõ ẽ xp̃i passiõe

¶ Ratio q̃re in psalterio marie vginis ponũt xv pn̄r

¶ Virgo maria oñdit suo spõso xxj rationes quare i psalterio suo debent esse centũ et quinq̃ginta Aue maria

¶ Quinꝫcim statuta reuelat virgo maria suo sponso. q̃ sua re debent hũ qui volunt inesse fraternati psalterij sui Expõit eciam xxx fructus eiusdẽ tractatus. cũ notabili exẽplo. per q̃s incboat pñs narracio

¶ Sermo sup dñicam oñez quẽ quondã dñs ihũs xp̃s scõ dñico reuelauit. & dñicus sponso marie nouello

¶ Sermo sup angelicã salutationẽ quẽ scũs p̃ dominicus extulit virginis Marie pariter pdicauit in audiẽcia totius vnit stratis nõ sine mag̃ frcũ

¶ Exemplũ valde terribile et admirandũ. ẽ fructuosũ & vtile est eciã pcoribus portare et orare psalteriũ marie

¶ Sermo bti dñici sup apparitionẽ illoꝝ qnꝫecim ꝫmoniũ & quibus tractat pcedẽs erẽplum. & de penis inferni

¶ Quõ dus bernãme cũ trecentis pfonis vidit sel dñico celebrante sũ eleuatõe in scã eukaristia gliosam virginẽ mariaz tenentẽ paruulũ ihũm in vlnis. Insup vidit xv reginas infinite pulchritudis delignantes qnꝫecim virtutes. quaz reginarũ q̃libet habuit x puellas sue pdilectas sup oñe qđ estimari põt pulcherrimas

¶ Sermo bti dñici ad pplm suauissim & pcentu visione. et reginaz seu virtutũ pulchritudine. dignitate & gliositate

¶ Exemplũ mirandũ & pueriõe cuiusdã pccatricis p psalteriũ marie virginis. cum pauo pbemio

¶ Aliud exemplũ & quadaz alia meretrice. q̃ fuit puersa p psalteriũ vginis marie. cuius hystoria dicit speculũ peccatricis valde notabile exemplũ

¶ De quadam alia pccatrice noie Bñdicta. ignata scti domici quã idẽ dñicus mirabilit p psaltiũ marie puertebat

¶ De quodã adriano archidiacono. qui p psalteriuz marie de carcere miraculose fuit liberatus

¶ De quodã rectore scolariuz qui p vtrum psalteriu ppetuo carcere fuit liberatus. et q̃ntũ fructũ postea pdicando marie psalteriũ fecit

¶ Exemplũ & q̃daz vgine nobili noie allerandra

¶ Exemplũ & quodã bellatore fortissimo. qui marie psalteriũ portabat & orabat. & quãta mirabilia gliosa virgo circa illum faciebat

¶ De puersione cuiusdã epi sz hereticj p psalteriuz marie virginis

¶ Exẽplũ & quodã vsurario p psalteriũ marie puerso. q̃ postea oĩa iniuste acq̃sita restituit. et multa bona postmodum fecit

De puersione cuiusdã pagani ad fidẽ catholicã per psalteriũ marie virginis

Quõ quidaz cardinalis vnus in psalterio marie. pdicãdo ipm psalterũ Romanũ pntificem liberauit ab obsidiõe romanoꝝ. & quanta victoria inter virtute psalterij bus habuit in terra scta ptra sarracenos. velicz q cũ tribus militibꝫ xp̃ianoꝝ debellauit plusq̃ centum milia sarracenoꝝ

De quodã & uoto multe quez virgo maria p psalterium suuz semel liberauit in bello et semel in naufragio

De quadã & uota mliere nobili nomie lucia

Exemplũ pulchꝝ & quadã & uotissima comitissa noie maria. q̃ cũ certis meditatõibꝫ psalterij uit orare marie psaltiũ

Exempluz & quadã & uota et nobili moniali. q̃ freq̃ntare solebat marie vginis psalteriuz. et q̃ fructuosum ẽ monialibus irreformatis orare psalteriuz virginis marie

De quadã peccatrice noie Helena. puersa vtute psaltij.

De quadã nobili mliere q̃ post obituz mariti a quodã tyranno a pprio castro fuit expulsa. et miraculose a vgine maria reducta. eo q i iuuẽtute sua psalterij ẽ porare pflebat.

De q̃dã comite q̃ & & & psalterij marie vginis vitã suam valde emendauit

Quidã rex fuit ereptus a pte tua dampnatõe. eo q psalteriu marie solũ portauit

Sequit apologetic & tract

tatus responsoris pfati mg̃ri sue doctoris alani & rupe ordis frũ pdicatoꝝ de psalterio marie vginis. ad venerabilẽ dñm dñm ferricũ & clumaco epm tornacẽsem. bñs xxiij capitula pulcherrima & vtilissima

Sermo siue pncipacio in terciuz sniaz mg̃ri Alani quẽ fecit in pmotõe sui baccalariat

Anno dñi M.cccc.lxxi. In q̃ pmone ostendit mirabilẽ ymo ineffabilẽ dignitatẽ & vtilitatẽ angelice salutatõis et psalterij marie virginis

De quodã priore ordis cartusiensis & uotissimo

De quodaz alio pre ordis cartusiens. cui vgo maria visibiliter appuit. notabile exẽplũ

Virgo maria oñdit cuidã cartusiensi & fructuosũ est orare tm rosariũ cum certis meditationibus

Visio satis mirabil ostẽsa magistro Alano quodam tempe pestilẽcie

De quodaz & uoto mõcho cui pter seruiciũ psalteriu vginis marie data fuit magna pfũditas scienciarum

Sermo novelli sponsi virginis marie terribil valde & extremo dei iudicio sup angelicã salutationẽ

Deuotus mod p forma meditandi et orãdi psalteriũ virginis marie. q̃ quondã fuit revelatus b̃to dñico patri ordis pdicatoruz

Et fructuosum ẽ nobis & gratũ virgini marie orare psalteriũ eius cũ disciplina centũ et quinq̃ginta vicib notabile exẽplũ cũ breui pmio

Et copiose & ineffabilit virgo maria suos psalteos siue in psalterio suo vocatos in futura vita remunerat

Xv exempla brevissima et morna sup oĩoem dñicã

Similit xv exẽpla brevissima sup salutatõem angelicã

Tractatus mg̃ri Alani & xv mirabilibꝫ excellẽcijs sacerdotũ sup salutatoz angelicã

Virgo maria apparuit suo sponso. & psolabat tm verbatũ pte intuitoz suã. atq; docuit eũ orare psalteriũ suũ cũ centũ & quinq̃ginta articul

Incipiunt centũ et quinq̃ginta articli. meditãdi circa psalteriũ gliose vgis marie

Utile ẽ singaris iecũdis orare psalteriũ virginis marie. p obtinẽda ple

Gliosa virgo maria pfuauit quandã virginẽ fere a lupo voratam. ne morere sine eucharistia

Virgo maria psonalit appuit tribus sororibꝫ oratricibꝫ psalterij sui in hora mortis. et eas ad etna gaudia pduxit.

Baro quidã visus ẽ a pplo velut dyabolus pter peccatoruz suoz enormitatẽ. q̃ postq̃ incepat orare psalteriũ virgis marie visus est habere vultuz angelicum

Comiti cuidã luxurioso mirabilia prigerũt per tres ptinuas noctes virtute patrilocuij. siue psalterij manualis virgis marie

Quedaz scta mlier in vrbe romana noluit acceptare psalterium vginis marie. et qualiter eã virgo maria in visione pter hoc increpabat

Juueni cuidã nobili sed vago. virgo maria magnã pstitit misericordiam. pter seruiciuz psalterij sui

Dyabolꝰ obfuauit q̃ndã militẽ xiij annis vt eũ iugularet qđ facẽ tñ nõ potuit. eo q̃ miles quotidie virginẽ mariã in sua angelica salutatione bonorabat

Sup sepulchꝝ cuiusdam vori monachi. (q̃ fuerat in seculo miles) creuit pulcherrimuz lilium

Remũeracio vnius Aue maria ĩ reg celoz ẽ copiosissima

Princeps quidã (noie alfonci us) fuit expulsus de terra sua & postea pter fructum psalterij recepit oĩa sua

Quinꝫecim sunt gradꝰ religionis ascendi in celuz. p q̃s quẽlibet religiosum oportet ascendere

Qui p xv annos q̃tidie ad honorẽ sanguis xp̃i. p nobis tẽpore passiõis effusi orat centũ p̃nr et totidẽ auemaria q̃ntas meret gr̃as a deo

Breuis pmẽdacio salutatõis angelice

Brigita excellẽcie et progatiue religiõis mg̃ri alam

Historia mirabilis de origine ordinis Cartusiens

Quatuor sunt fontes in quibus ordo cartusiens continue mundatur.

Demũ sequunt centum & xluj merita de solitudie cartusiana. satis pulchra

Incipit copia bulle cõfirmatiõis et indulgentiarũ psalterij vginis Marie pape Sixti quarti.

Jrtus
epo ser
uus ser
uoꝝ di
ad ppe
tuã rei
memo
riaꝫ ea
que er fidelium deuotõe ad rei
oiptentis ⁊ gl̃ose vgis marie
laudẽ et gl̃iam pie ordinã fũr.
vt firma pmaneãt nr̃e appro
batõis robur sobolem⁹.ac fide
les ipos ad pietatis opa erer
cẽda indulgẽcijs ⁊ remissionib⁹
hilarẽt inuitem⁹. vt exinde red
dant diuine gr̃e aptiores·cum
catholicoꝝ pncipũ illis ecclesiast
deuocio.⁊ hoc pspicim⁹ in dño
salubriter expedire Hanc ꝓ pte
dilecti filij nobil⁹ viri fr̃ãcisci
ducis.⁊ dilecte in xpo filie no
bilis mꝰteris margarete eius
ꝓbaralis ducisse britãnie noꝝ
fuit nuper ꝓpositũ.q̃ in ducatu
britãnie et pluribus alijs locis
(cresc̃ente fidelium deuotõe) ab
aliq̃ tẽpe citra innouat⁹ẽ cer⁹
modus siue ritꝰ orandi pius et
deuot⁹. qui ecĩã antiqjs tpibus
obseruabat·vigilicz ꝙ quilibet
volẽs eo mõ orare dicit q̃libet
die ad honorẽ dei et bẽatissime v̄
ginis marie et ꝓra iminencia
mũdi pict̃a rotũs angelicã sa
lutatõez scz Aue maria q̃t fũt
psalmi i psalterio dauitico. vi
delicet cẽtes quinq̃gehes. sin
gul⁹ decẽ salutatõib⁹ bmõ. oro
nẽ õnicaz sel⁹ ꝓponem⁹ Et iste
ritus siue mod⁹ orãdi. psalteri
um marie v̄ginis vulgarit nũ
cupat·Hũ dux ⁊ ducilla pfati
ꝓter singularẽ et sinceraꝫ quã
ad ipam bẽam virginẽ gerunt
deuotõem. cupiũt ritũ siue mo
dũ orãdi ꝓdictũ ad obstruẽdũ
ora aliquoꝝ detractantiũ p fedem
aplicã approbari Quare.p pte
ducis ⁊ ducisse ac alioꝝ fideliũ
plurimoꝝ nobis hũlit fuit supli
catũ. q̃tenꝰ ritũ siue modũ orã
di huiusmõi approbare.alijsq̃
sup ꝓmissis oportũe prouere de
bẽignitate aplica dignaẽmur.
Nos igit̃ eã ducis ⁊ ducisse q̃
alioꝝ fidelium pia deuotõem pti
mũ in dño ꝓmendantes·hmõi
supplicatõib⁹ inclinati·pfatum
psalteriũ siue modũ orãdi ꝓdi
ctum autoritate aplica tenore
pntiũ approbam⁹.illisq̃ tolle
randuz fore.ac cũctis fidelib⁹
eo mõ orare licere decernim⁹
et declaram⁹ Et vt oẽs ⁊ singu
li ꝓfatos ad deuotiõis opa
et ꝓdicto mõ orandũ eo feruẽ
tius inducant.q̃ exinde facili⁹
aiaꝝ suaꝝ saluteꝫ ꝓsequi spaue
rint. vniuers⁹ et singul⁹ xpifide
lib⁹ pfato mõ orare volentibus
vbilibet existẽtib⁹. pntib⁹.⁊ fu
turis. pro qualibz vice qua sic
ve pmittit orauerint. p quali
bet quinq̃gena pfati psalterij.
quinq̃ annos ⁊ totidẽ q̃dragene
nas indulgẽciaꝝ misc̃hit in do
mio relaxam⁹. pntib⁹ ꝓpetuis
futuris tpibus duraturos. nõ
obstãtib⁹ pstitutiõib⁹ ac ordina
tiõib⁹ apl̃icis·ceterisq̃ xpis q̃
buscũq̃ Et q̃ difficile foret p
sentes l̃ras ad singula loca in
quib⁹ illis op⁹ esset originaliter
referri. volu⁹ ⁊ aplica autorita
te ꝓcedim⁹ q̃ illaꝝ vro transsumpto mãu duoꝝ notariorũ
alicuꝰ ecc̃lie curie ꝑsonali sigillo alicuꝰ pelati seu pso
ne in dignitate ecc̃lastica pstitute munito. fides ꝑ in oibus
et p oia ac si ipe originales l̃re
exhibite foret vel ostẽse. Nulli
ergo oĩno hoĩm liceat hanc
paginã nr̃e approbatõis. pstitu
tionis. ꝛclaratõis. relaxatõis
voluntatis·⁊ ꝓcessiõis infringe
re vel ei ausu temerario ꝓire.
Si quis aũt hoc attẽptare ꝑsump
serit. indignatiõez oĩpotẽtis
dei ac bt̃oꝝ Petri et Pauli a
pl̃oꝝ eius se nouerit incursurũ.
Datũ Rome apud scm̃ Petrũ
Anno incarnatõis dñice Mil
lesimo q̃ringentesimo septua
gesimonono. octauo ydꝰ may
pontificatus nr̃i anno octa
uo.

¶ Sequit copia l̃raꝝ Alleran
dri epi Forliuien̄ legati a la
tere in partib⁹ germanie ꝛ cõ
firmatõe ⁊ approbatõe fraterni
tatis rosarii vginis Marie)

Alexander ep̃s seruus dei dilectis filijs ꝑpetuã in dño salutem ⁊ apl̃icã benedictionem. Ex iniuncto nobis desuper apostolatus officio ad ea libenter intendimus per que christifidelium animarum saluti ꝓspici possit. Sane ꝓ parte dilecti filij nobilis viri fr̃ãcisci ducis. ⁊ dilecte in xpo filie nobilis mꝰteris margarete eius ꝓbaralis ducisse britãnie nob̃ fuit nuper ꝓpositũ. q̃ in ducatu britãnie et pluribus alijs locis (cresc̃ente fidelium deuotõe) ab aliq̃ tẽpe citra innouat⁹ẽ cer⁹ modus siue ritꝰ orandi pius et deuot⁹. qui ecĩã antiqjs tpibus obseruabat·vigilicz ꝙ quilibet volẽs eo mõ orare dicit q̃libet die ad honorẽ dei et bẽatissime v̄ginis marie et ꝓra iminencia mũdi pict̃a rotũs angelicã salutatõez scz Aue maria q̃t fũt psalmi i psalterio dauitico. videlicet cẽtes quinq̃gehes. singul⁹ decẽ salutatõib⁹ bmõ. oronẽ õnicaz sel⁹ ꝓponem⁹ Et iste ritus siue mod⁹ orãdi. psalterium marie v̄ginis vulgarit nũcupat·Hũ dux ⁊ ducilla pfati ꝓter singularẽ et sinceraꝫ quã ad ipam bẽam virginẽ gerunt deuotõem. cupiũt ritũ siue modũ orãdi ꝓdictũ ad obstruẽdũ ora aliquoꝝ detractantiũ p fedem aplicã approbari Quare.p parte ducis ⁊ ducisse ac alioꝝ fidelium plurimoꝝ nobis hũlit fuit supplicatũ. q̃tenꝰ ritũ siue modũ orãdi buiusmõi approbare.alijsq̃ sup ꝓmissis oportũe prouere de bẽignitate aplica dignaẽmur. Nos igit̃ eã ducis ⁊ ducisse q̃ alioꝝ fidelium pia deuotõem pticularẽ in dño ꝓmendantes·hmõi supplicatõib⁹ inclinati·pfatum psalteriũ siue modũ orãdi ꝓdictum autoritate aplica tenore pntiũ approbam⁹.illisq̃ tollerandum fore.ac cũctis fidelib⁹ eo mõ orare licere decernim⁹ et declaram⁹ Et vt oẽs ⁊ singuli ꝓfitentes ad deuotiõis opa et ꝓdicto mõ orandũ eo feruẽtius inducant.q̃ exinde facili⁹ aiaꝝ suaꝝ saluteꝫ ꝓsequi spauerint. vniuers⁹ et singul⁹ xpifidelib⁹ ꝓfato mõ orare volentibus vbilibet existẽtib⁹. pntib⁹.⁊ futuris. pro qualibz vice qua sic ve pmittit orauerint. p qualibet quinq̃gena pfati psalterij. quinq̃ annos ⁊ totidẽ q̃dragenas indulgẽciaꝝ misc̃hit in domio relaxam⁹. pntib⁹ ꝓpetuis futuris tpibus duraturos. nõ obstãtib⁹ pstitutiõib⁹ ac ordinatiõib⁹ apl̃icis·ceterisq̃ xpis q̃buscũq̃ Et q̃ difficile foret p sentes l̃ras ad singula loca in quib⁹ illis op⁹ esset originaliter referri. volu⁹ ⁊ aplica autoritate ꝓcedim⁹ q̃ illaꝝ vro transsumpto mãu duoꝝ notariorũ alicuꝰ ecc̃lie curie ꝑsonali sigillo alicuꝰ pelati seu psone in dignitate ecc̃lastica pstitute munito. fides ꝑ in oibus et p oia ac si ipe originales l̃re exhibite foret vel ostẽse. Nulli ergo oĩno hoĩm liceat hanc paginã nr̃e approbatõis. pstitutionis. ꝛclaratõis. relaxatõis voluntatis·⁊ ꝓcessiõis infringere vel ei ausu temerario ꝓire. Si quis aũt hoc attẽptare ꝑsumpserit. indignatiõez oĩpotẽtis dei ac bt̃oꝝ Petri et Pauli apl̃oꝝ eius se nouerit incursurũ. Datũ Rome apud scm̃ Petrũ Anno incarnatõis dñice Millesimo q̃ringentesimo septuagesimonono. octauo ydꝰ may pontificatus nr̃i anno octauo.

cessant amplecti venerãriq̃ te
nemur. Sine ea sicñ deuoto
teste verñ dic̃i nichil possum⁹. sine
ea miseri sum⁹. sine ea fcm̃ est
nichil Ut igit̃ eiusñ beatissime
vginis laudabilis fraternitas ro
sario nũcupata in sola libe
rali bonoꝝ opm ꝓmũicatiõe p
frẽs ordinis ꝓdicatoꝝ in colo
nia nuper certis sb limitib⁹ ad
maximã buiꝰ vginis laudem et
gloriã ⁊ multoꝝ edificatiõez fa
lubriter instituta·ymo potius re
nouata. q̃ p bñsimũ illi⁹ ordi
nis primũ pfem dñicum legit
ꝓdicata licet ad tẽpus neglec
ta fuerit et oblutioni tradita.
firmior ⁊ securior habeat·nec
nõ et indies augeat. eoq̃ libẽ
cius xpifideles eiusñ virginis
ꝓfrẽs effici cõcupiscant q̃ in p
tacta fraternitate dono celestis
gr̃e vberius ꝓsperent se fore
refectos. moti er singulari ad
eam deuotiõe. in qua et recipi
atq̃ inscribi volumus atq̃ pe
timus. pijs eciaz supplicatiõib⁹
Serenissimi Romanoꝝ impa
toris semp augusti sup hoc in
clinati·ꝓtectam fraternitatẽ au
toritate aplica nobis specialit
ꝓcessa approbamus. ꝓfirmam⁹
et ratificamus·de oĩpotẽtis
dei miseria ⁊ bt̃oꝝ petri ⁊ pau
li apl̃oꝝ eius autoritate ꝑfisi
oñibus et singul⁹ vtriusq̃ sexꝰ
dicte fraternitatis ꝓfratribus
et sororib⁹ in quinq̃ ꝓcipuis fe
stiuitatib⁹. scz Annũciationis
Visitatiõis Assumptiõis Na
tiuitatis et Purificatiõis cen
tum dies indulgẽciaꝝ in quali
bet festiuitatũ dicaꝝ die·atq̃
quotiẽscũq̃ per se vel p aliũ ro
sarium bt̃e virginis q̃ quinq̃
ginta Aue marie cum quinq̃
pat̃ nr̃ cõtinet legerint vel legi
fecerint. seu sabbatis. pfestis·
atq̃ festuis diebꝰ ad salue re
gina q̃ post expletorium apud
eosdem frẽs ꝓdicatores coraz
altari bt̃e vginis in quo eaꝝ
fraternitas ꝓdicta est cantat̃ in
terfuerint. vel dies indulgẽciaꝝ
p qualibet vice ꝛ inuictis eis
pnitẽcijs misc̃hter in dño re
laram⁹. pntibus· ꝓpetuis futu
ris·tpibus duraturos In cui⁹
oĩm et singulor⁹ fidẽ ⁊ testimoniũ ꝑmissorũ. pntes l̃ras nr̃as
scribi. ⁊ p secretarium nr̃m sub
scribi. sigilliq̃ matoris ⁊ oblõ
gi iussim⁹ et fecim⁹ appensione
ꝓmuniri·Datũ Colonie Anno
incarnatiõis dñice Mꝰ. cccc⁰.
lxxvi⁰. Jndictiõe nona. die ve
ro decima mensis Marcii. põ
tificatus sanctissimi in xpo pa
tris et dñi nostri dñi Sixti·di
uina ꝓuidentia papę quarti an
no quinto.

CDEO GRALIAS

¶ Jncipit plogus in psalterium spõsi et sponse vtꝛlicet ihũ xpi ac virginis marie

Deus cãticũ nouũ cantabo tibi i psalterio decacordo psallã tibi. ps⁰. cᵉ. xliij⁰. Ad q̃ faciẽdũ ꝓpheta ꝛcolas hortat dicens. Cantate dño canticũ nouũ q̃ mirabilia fecit. ps⁰ xcᵉ. vij⁰.

Cũ brissimo teste Augustino ꝓ muneribꝰ dñis hũana mortalitas regrari debeat suo creatori nedũ mẽte verũecia voce et ope ne in gratitudo subsequi. Propterea ꝓpta erim⁹ mirabilia agnoscens dei facta in incarnatiõe. passione. et resurrectiõe dñi saluatoris Jdcirco exclamat per dei spiritũ Cãtate dño cãticum nouũ. Canticum oũt hoc nouũ est nouũ testamẽti oraculum siue epithalamiũ. scm̃ bernardũ sponsi et spõse vt sũt dñica oratio et angelica salutacio que sunt nouũ testamẽti psalterium. Nouũ quidẽ o ꝓdilecti fideles Dñm ꝓ nouorũ est rei factoꝝ patracione editũ Quod vtutis est indicibilis ptatis inenarrabilis et suauitatis inestimabilis. vt sepius experti norũt Atq̃ solacioꝝ est dominatiũ dinoꝝ scarum manifestatiũ reuelatiõũ pactiũq̃ rei grandiũ miraculoꝝ Nec immerito o fidei amatores qm̃ ꝓ salutare angelicũ scoz ansbelmũ in ymone vbum caro ẽ factũ qd̃ supm̃ dei est miraculorũ. Et ꝓ ozoem dñicã iurta fulgency dictum in ymone de ozõe eccl̃e eccl̃a est genitrix aug mẽtata atq̃ gracijs vniuersis impleta ¶ Quis igit̃ amatoꝝ bonoꝝ hijs cognitis nõ dilector erit tãtoꝝ dei epithalamioꝝ Jn quib⁹ letãtur ãgeli xpũs cũ maria iubilat totaq̃celestis curia exultat atq̃ eccl̃a militãs fortiꝰ in acie dimicat fm maximũ in sermone O igitur cupitores celestiũ rei vnoꝝ pararemper aios vros dirigite ad duo bec epithalamia. ex quib⁹ fit cãticum nouũ iurta numerũ psalteriũ dauitici qd̃ cõpe bẽdit quidecies denarias hoc est decẽ cordas ꝓ quidecĩ multiplicatas que faciunt centum quinquaginta Vbi tres iubilei continẽtur scm̃ Jeronimum. vtrelicz nature gracie ⁊ glorie Et ecĩã iubilũ incarnationis. et iubilũ passiõis. et iubilũ xpi glorie ac dinitatis·Quinquagesimus enim ann⁹ iurta leges fuit

annꝰ iubileꝰ Et romane indulgẽcie quinquagesimo anno pro iubilacione offerunt Et in religionibꝰ qui in eisdẽ pmanserint annis quinquaginta: ubi leus gr̃e cõfertur quãtum ad onera religiõis ẽuiora Sicut dudũ et leuitis sentoribus data requies: iurta moysi legez et ꝓphecã ¶ Oñ ẽ xp̃us et virgo inmemerata dei genetrix maria. sunt nobis causa bozũ iubileoz siue cantiçoz Oñ iubileus annꝰ fuit letꝫcie et cãtum ẽ bedam Vbi cantabãtur ter psalmi quiquagem psalterij dauid aut totũ psalterũ Et hoc ꝓgnoscens dauid in spũ ait vehemẽti Deus cantiçũ nouũ cantabo tibi in psalterio decacozꝺ psallam tibi. Et hoc est psalterũ eccl̃e et cantiçũ qꝫ dudũ a coibus loco psalterij dauitici dicebatur

¶ Nudo hoc psalteriuz inuentũ ẽ ꝺbus olim revelatũ ẽ a quibꝰ dictũ et vulgatũ est

Rimitas brissima saluatoñẽ fecit angelicã et gabriel archangelus marie virgini illã ꝓposuit · xp̃us eam orare discipulis mãdauit · atqꝫ in psonã ꝓrũ toti eccl̃esie, matheꝰ · Vnde sanctus Bartholomeꝰ apostolus · vt narrat quidã sanctus doctor cencies ꝓ diem et cẽcies ꝓ noctez gembus flexis hãc orauit in q̃ numero iclusũ est psalterij xp̃i qꝰ est ex centũ et quiquaginta pr̃ nr̃. sicut psalterium marie cõstat ex cẽtum et quiquagita aue maria ¶ Cũ hoc autẽ bartholomeꝰ adhuc adbuc quinquagenã vnã ꝓ vnocione sibi et deo cognita. Inde ꝑuitas fideliũ cupiẽs imitari exemplũ orandi in synagoga, in qua erãt centum et quiquagita psalmi, accepit numerum eundẽ ꝓ pater noster.

¶ Sed ꝺa hoc fuit nimis ꝓlixũ tandem feruore fidei decrescente vfecit hoc xp̃i psalterium maxima in gte vt legit revelatũ a vgine maria ¶ Tãtem patres in heremo singulaꝛ rẽ habuerũt revelacionem de psalterio dei genitricis vginis marie Cum eñ cẽptacionibus demonũ fatigarẽtur modis indicibilibꝰ facto conciliꝺ omẽs simul orauere ꝓ remedio. Revelatumqꝫ est ipis orãtibꝰ qꝫ si vellent a malis demonum liberari deberẽt marie virgini in psalterio suo famulari Res mirabilis. Hoc accepto mox demonũ cẽramenta funditꝰ fuere ſupatã. Profecerũtqꝫ in unmensum q̃mdiu tenuerũt psalteriũ ipm marie vginis in deuocõne sanctitate. ⁊ miraculis indicibilibus Illo aũt dimisso ꝑierũt ẽremite · et cõgregacio illa ſfundit⁹ a machameto fuit ẽstructa vt narrat ꝺam doctor grecꝰ noie iohãnes ꝺ et vitaspatrũ multas conscripsit

¶ Deinde beda anglicanus ꝓ totã angliã, britãniam et frãciã. Hinc late ꝓdicauit Inde gens anglicana vsqꝫ in hũc diẽ hoc plurimũ venerat aveo vt pendeant psalteria publice in eccl̃esijs, ꝓ illis qꝫ volunt hoc psalterũ mañuale porare sicut exp̃ecia lõga docuit. ¶ Post modũ autẽ sanctus Bernarꝺ valde hoc ampliauit Et psalteriũ marie vgini fecit sc̃m numeꝝ et sententias psalmoz dauid sicut ⁊ vidi et tenui. Inde bernarꝺ gratia singularẽ apud vginem mariã inuenit. ꝑ alijs ꝑuter sanctis. eo ꝙ in salutari angelico marie ei vnoꝝ fuẽrit Et nec relinquã sc̃m Bene dictũ monachoz patriarchaz dignissimũ Ipse ꝓmitus hoc ꝓ orauit. et sic meruit fundator esse institucionis monastice Et emplocꝫ ꝑis benedicti ⁊ a monachis vniuersis dudũ hoc ꝓ orabat vt narrat ꝺaꝫ doctor nomine iohãnes de prato qui fuit ordinis sancti Benedicti Denuo sanctꝰ otto epũs circa elapsos iaz annos trecẽtos in flauia hoc ꝓdicauit et ꝓkin in fixlẽ ad fidem cõuertit et baptizauit qbus impsuit psalteriũ hoc brissime marie vginis porare ⁊ portare Inde vsqꝫ in hodiernũ diẽ gẽs illa tã virozꝫ quam mulierꝫ refert in collo et manibus vginea hec psalteria

¶ Postmodũ autẽ venit sancta maria de Onyaco q̃ orabat dictum psalteriũ dauiticũ ꝓ xp̃o et post quemlibet psalmũ adrebat vnum aue maria et sic erant cẽtum quiquaginta aue maria sc̃m numeꝝ dauid psalmoz. ¶ Inde quãplurimi psalteriuz dauid porãtes adiungebant Marie virginis psalterium Et videlicz erat erimꝰ doctor Albertus magnus Vincẽcius sanctus ꝓdicator Sancta Ludgardis Sancta Cristina colomiensis et eciam sancta cristia vaga. ⁊ quãplures alij sancti viri et virgines nũc innumerabiles sic fecere. dubium. vt cercius comperi. Sed et sanctꝰ franciscus suffragium hoc perorabat ille signifer stigmatum cristi dignissimus. Abertoqꝫ tanti suffragij magna et audita fecit in se et in ordie suo Certꝰ eñ sum me

vidisse ꝺ signis manualibꝰ psalterij sci frãcisci Quid amplius ferã Nudo ⁊ serũo Augustinꝰ doctor mũdi incõparabilis. hoc nõ orauit Et quis audebit dicere tantũ viz ignorasse quod nos scimꝰ et tota eccl̃esia ꝓclamat. Sz nec ipe solus fuit vir et scissimi hieronimi vt brissima vgo maria fuelauit hoc suffragiũ fuit refugiũ singulare. ꝑra ẽptaciones et aduersus hereses. ⁊ ad vniuersa scibilia dictãda. Revelauit eciã brissimum Bimbosiũ et gregoziũ scisse scissimã buꝰ suffragij dignitatẽ ⁊ insubstãcia et quãtitate. et qualitate. quos nõ auderem negligẽcia hoc pozandi arguere Cum ipoz maioz fuerit sciẽcia quã tocius mũdi picia ꝓsentis Sãcti Carthusiẽses hoc plurimũ rotrauerũt faciẽtes sup psalmos dauiticos eciã salutacões vsuales pulcherrimas

¶ Qualiter beatus dñicꝰ predicatoz priarcha inclitus singulariter hoc dixit predicauit et distribuit

Ostremo brissimꝰ dñicus ordinis ꝓdicatorũ dux ⁊ pater inclusꝰ filius sancti Augustini spũalis. maria virgine sibi hoc fuelante cum adhuc circiter decem esset ãnozũ hoc semp portauit orauit ⁊ vocuit Quinymo cũ discipulis fereis tria singulis diebꝰ psalteria quãtũcũqꝫ occupatus pozabat Sz qñ nõ erat impedit⁹ in aniarũ salute exteriori ꝑcurãda aliqñ nouem buiꝰmõi diebat nõnũq̃ duodecim. quia fere noctes oẽs ducebat insomnes in hoc psalterio decacozꝺ virgini marie cõcinnens cũ revelacionib ⁊ visionibus marinis Portabat illud apẽsum i zona sua. ⁊ vniuersis esse ozandũ tãq̃ predicator euãgelicus plebibꝰ vr̃is venũciabat hoc euãgelicum cãticum canticoz scilsime trinitatis Quod euangelium est hominibus amplius q̃ alia euangelia ꝓdicandum ꝙt eiusdem ozaculi ꝑuitatez cõmoditatem. ⁊ breuitatem ecclesie impium. et domini nr̃i ihũ xp̃i mandatum ac vulgarium simplicitatem Nec hoc huic viro zelatozi animaꝝ suffecit sed et psalteria publice ꝓdicando dabat. et ad dandum ista semper nobiles et ꝓpotentes persuadebat Et cum fructũ facere non potuit in alijs sermonibus de alijs materijs cõtra hereticos hoc psalterũ ꝓdicando vniuersos marinis cum signis ad dñm reducebat ¶ Exemplum

Um igitur beatus dñicus in ꝑtibus tholozanis cõtra hereticos instanter ꝓdicaret ꝑ martinis rationibus eos confutãdo. nichilominꝰ tanta eoz erat ẽsama q̃ cõuerti. a ꝓdicia sua nulla ratiõe voluerũt. demptis ꝺuobꝰ ꝑ paucis Ꝺ ille nõ sustinens. totus eñ ardebat caritate vt facula totũ ad orandũ se vginẽ glorioſam contulit. trib diebꝰ ac noctibus cõtinue orans. ⁊ se disciplinis i cauerna ꝺam in silua ibidem existente continue affligens. nõ virgis. sed rubis et tribulis ac ſentib ac spinis. adeo vt totus ꝑne excoriatus videretur Hoc faciebat. ꝓ eoz peccatis iugiter interceꝺendo. tãtaqꝫ se cede mactauit pro zelo aiaꝝ q̃ subito cozruit pene mortuus Sz piacei genitrix maria pugilem suũ sic deliniꝛe nolens. ꝑ ipꝰ amore ac suoz filiozũ iam morti proximo manifeste apparuit. cũ tribus ſſi reginis sup oẽm esti mationez pulcherrimis. quaꝝ quelibet i comitiua sua habuit quinquaginta puellas sup modũ ꝺnã maria allocuta est dñicum Ꝺ inqt carissime spose. quia fortiter me inspiraꝛe ⁊ adiuuaꝛe pugnasti conẽ inimicos fieri ecce missa sum tibi in auxiliũ Ille itaqꝫ tres regine euz a terra quasi semimortuũ leuãtes. ante pissimã mariam statuerũt Cui illa ꝓtinus amplexus dedit vginales. et oscullum deificum Extrahẽsqꝫ desinu suo vbera pudicissia ad nutrum ꝓtauit eundez Atqꝫ ruꝛsus dña maria ad sposum suũ dñicum Carissime inquit dñice nũquid scis que ⁊ qualia arma trinitas beata accepit. cũ totũ mundum reformare voluit Tunc ait ille Ꝺ dña mũdi tu melius me nosti. ꝓ te eñ salus datꝰ mũdo · cũ ꝓ te mũdus sit reparãtꝰ. simul et redẽptus Atqꝫ ꝑ hũc modum subrixens familiari suo sposo mũdi regina ait Certe o predilecte mozalium dñice · trinitas beata ad deuicendũ oia mũdi peccata nulla alia elegit arma. nisi psalterium angelicum. quod est tocius noui testamenti fundamẽtum ꝓpterea si vis in predicando fructũ quẽ optas peragere. predica psalterium meũ et moꝛ sencies beatissime trinitatis auriliũ Jn signum buius tres mecum assunt regine. beatissimã designãtes trinitatem

¶ Prima vt vives induta es albissimis vestimẽtis. designãs patris potenciam. quam ostendit in filij sui ex me anctissima

incarnacõne Et hec habet qui quagiꝫ puellas istas cãdidissimas · que ꝓfigurant ꝑmum iubileum · anni quinquagesimi · et gracie · ⁊ glorie · esse in patre ꝑ potẽciam ¶ Secũda aũt regina rubicũdissimis induta vestimẽtis · ꝓsignat secundã ꝑsonã trinitatis · que ꝓ toto mundo mortis ꝓtulit passionẽ · bõs secũ consules quinquaginta puellas ꝓsignãtes secundũ iubileum anni quinquagesimi · gr̃e et glorie · ꝑ suam passionẽ esse in eadẽ secunda ꝑsona trinitatis ¶ Tercia aũt regina clarissimis induta vestimẽtis · ꝛsignat terciã ꝑsonam trinitatis Hec q̃ habet quinquaginta puellas formosissimas · eisdem vestimẽtis adornatas · que ꝓfigurãt terciũ iubileum sanctoꝝ anni quinquagesimi · ꝑ graciã et gloriam esse in spũ sancto Et qm̃ istoꝝ triũ iubileoꝝ sũ regina i patria · et ciam in via · quia in via fuerunt tres iubilei · scz legis nature · legis scripte · et legis gracie quoꝝ sum dña et finis Ideo et in via et in patria trinitas trata michi sanctificauit numerũ istum centum quinquaginta quonĩã dhbet annus quinquagesimus est ãnus iubileus scõm leuiticũ · leuitici · xxv Et sic tres iubilei sunt centum quinquagintã · que faciũt numerũ psalterij mei In quo prima quinquagena est ꝛ incarnactoẽ filij mei candida et virginea Secũda vro quinquagena est ꝛ passiõe filij mei rubicũdissima · et ꝓnosissima Tercia aũt quinquagena est de filij mei gloriosa resurrectione · et veritate · et sanctoꝝ gloria clarissima

¶ Veni ergo mecum · et predica hoc psalterium deificum et mox in conuersione ꝓccatorum · meam maximam virtꝰ potenciam Res mirabilis · toti mundo plurimum suauis Dominicus igitur iste beatissimus virorũ · tali trinitatis valatus comitiꝰ intrat ciuitatẽ tholozanam Atq; in suo aduẽtu · diuinitus campane ceprũt pulsari in parrochia ꝓciori ⁊ matrice ecclesie · somtusq; erat admirabilis · qui cunctos perterrebat simul et alliciebat ad veniendum ad illam ecclesiam Quid plura · vniuersa pene cõ uenit ciuitas · Mor q; beatissimus dominicus ꝓdicauit psalterium beatissime trinitatis · maxima cum potencia Atq; illo predicante · tonitrua sunt audita ingencia · terremotusq; factus est intantũ vt crederẽt omnes se mox a terra debere euuorari · et aque ceperunt inundare

dicibili turbacione cõmouere Ventusq; validissimus venit qui vniuersorum ruinam minabatur finalem Sed cur tãz terribilia tunc cõgere Certe audi dominicum populum sic alloquentẽ Si vultis a plaga ista liberari accipite omẽs psalterium virginis marie · et ꝑsonã deo ꝓ vobis q; mox ista que cernitis horrendissima cessabunt · Nam dei virtus contra vos irata · omnia vobis istã intentat terrimenta Cerno inq; cerno centum et quinquaginta potestates · a christo et virgine maria missas celitus · que iu resolucionem peccatorũ vestrorum hec vobis inmittunt Res admirabilis · inq; hec audite sunt voces demonum vulanciũm · et dicencium Ve ve nobis · quia ab angelis marie me per psalterium religamur catenis ignees Et talis ac tãtus erat demonum vlulatus · q; homines sermonem dei vix audire poterant Et quod singulare est dictu · ymago virginis marie in maiori ecclesia visa est extendere manum in celum trina vice · quasi mandãs hec fert Tunc igitur ait dominicus Nunquam cessabit hec plaga · nisi psalterium virginis marie acceperitis et dixeritis et maria virgo quam cernitis tratam brachium iratum ꝛponet Quid amplius dicã · Stauerent pene omnes a maiore vsq; ad minimum · maximis cum fletibus veniam petentes · Tãtus enim tunc erat populi clamor · ac si ad mortem ducerentur · signis tantis perspectis Adorq; dominicus cõuersus ad ymaginem virginis marie · ⁊ genua flectens ait Omãdi domina · ecce populus vult dicere psalterium tuum · depone quesso tue ire virginale brachium in locum suum Adorq; ad dominici vocem maria deꝑmit brachium · in suum locuꝫ Et subito cessauit ventus · tonitrua finiuntur · et terremotus expellitur cunctaq; pericula procul pelluntur · Que videntes · in crastino in camisijs cum candelis ad eandem veniunt ecclesiam Vbi dominicus iterum predicauit · et plurima miracula ibidem fecit Hec autem sunt facta ãnis tribus aut quatuor ante ordinis fratrum predicatorum institucionem Et ita ꝑ hunc modũ · errores suos vniuersos dimisserũt Sicq; ibi ob huius rei memoriã · ffulco tholozanus epũs · domico dedit fertam ptem ꝛcimarum sue ecclie et suis cõlocꝫs Atq;

013

sibi rem primitus orto fratrum ꝓdicatoꝝ est fundatus in ecclesia sancti romani · q̃ tñ primo fuudata fuit in honorem scĩssime trinitatis · et brissime semp vgĩnis marie Et hoc factum fuit ozigo singularis ꝓpalandi psalterium vgĩnis marie · propteres in isto ordine · plusq; p centum annos hoc pseuerauit suffragiũ · et sic tali medio · fundatus est ortu predicatoꝝ Et cuius fundacõne · venit fũdacio bonorũ vniuersoꝝ in mundo Et hec omia pissima dei genitrix virgo maria cuidam quẽ vespõsauit p annulum et psalterium mirandum excrimbus ipius virginis marie in collo eius pendens narrauit vsibilit et sensibiliter esse verissima

Ds singulariter et ex speciali fuelacõne et vespõsacione marie virginis rpibus istis scilicz anno dñi M · cccc · lxxij · Hoc psalterium est renouatum per magistrũ olanum de rupe ordinis predicatorum

Clementissimꝰ deus · pr̃ fiquidem misericordiarum et dei tocius consolacionis sua dignissime miseractonis habundã

cia · ⁊ caritate ꝓpetua · hoc psalterium a mentibus hoĩm delosa dudum obliuione sepultum · benignissime dignatus est reuelare cuidam vuoto patri fratri ordinis fratrum ꝓdicatorũ Quem suauissimi amoris sui igne · quasi viue lucis fonte vero perfudit · vt ecclesiam sanctam illuminaret vniuersam · cũctis cantelabrũ luminis et sanctitatis vita et moribꝰ ereꝑsit existeret · ac rpificos sue lucis radios in alios habunte diffunderet Qui longe lateq; p cĩcta mũdi climata hoc devotissimũ psalterij ad diuini cultꝰ augmentũ et populi ignari salutez · copiosius · ꝓpalauit Per q̃ dei gra coopante · inaudita et vir dicibilia miracula sunt facta · ꝑsertim ĉca predictũ fratrẽ · qui hoc porauit psalteriũ · adiũgendo quinecim pr̃ nr̃ Hoc ẽ vnũ pater noster et vcẽ aue maria quidecim vicibꝰ Anteq; vro b frak ad hãc mirandã ꝓdicacõnis gr̃az puerit cãtabat b canticũ nouũ vt dictũ est cupiẽs liberari a malis dyaboli · carnis · ⁊ mũdi Et dum a quibusdã est liberatus ꝙ alijs maioꝛib³ pugnis est impugnat⁹ Septem em̃ annis cõtinue a dyabolo fuit cruciatus me rẽptatus · percuss⁹ ⁊ flagellatus Atq; fuerũt seua hec ꝛba · q; sepius sibi vitam ertoꝛ fisset · et ipe in ꝛspiracionẽ corruisset · nisi maria vgo eum adiuuisset Quinymo sepius tam vehemẽter · agitabat aspũ respirationis ꝛ se occidẽdo · q; sepe sibi vitã erripuisset · ⁊ signãter semel nisi visibilissime i ecclesia ꝙdam ordis eiusdẽ maria eum liberasset · subito rẽptacionẽ ꝑ fugã · manus em̃ sua · ixu trahebat ad gladiũ · et ipo nolẽte flectebat brachium cũ gladio ad guttur ꝓpriũ sic valuit · vt toti mũdo sit notum q; tunc se iugulasset · nisi brachiũ eius regina pietatis renuisset · alapa cũ ferẽdo vginea · dicẽs Quid o paup quid agis Et me vbite inuocasses vt duduũ solebas nequaq̃ in tãtum piculum incurrisses Bz ⁊ paulo post ꝯsima et toti mũdo incurabilis infirmitas eũ arripuit · vt ois homo hãc sciens · indubie iudicasset hũc mortis vicine fuisse filium Cũ igitur hic idẽ · tremoꝛ hy vndiq; agitatus turbaꝰ cõsciencia infirmitate ꝯuatus sic miserabiliter iacẽt vbemẽtissimis ꝑ hunc modũ suspiriꝯs · ad virginem mariam vclamabat Heu inq̃t me miserũ mortis filiũ · heu ꝙd faciam Celestia mihi repugnãt celũ michi ẽ ferreum · et elementa ꝓsilẽcialia Jam heu fluctuo et ꝙd dicam ignoro Expraui me habere tuũ o maria gr̃az · et ecce ꝯuiorem procbꝛlor vndiq; vcidi i maledictionẽ Heu me cur natus sum Cur religionem hãc intraui Quid michi valuit seruicium tã durum Vbi ꝙo veritas dicẽtis Jugũ meum suaue est et onus meũ leue Et q; non ꝑmitteret rẽptari vlr̃ q̃ possum⁹ Vere salua tri reuerencia et offensa · pocius vllem non esse aut lapidem fuisse · qm̃ sic dies meos vcurrere Jta ille vclamãs cum iob ⁊ teremia · tedicebat Desiderabatq; an vlterius dimittere deberet seruicium dñi

¶ Et ecce subito ante duodecimã noctis horam post vcimã · resplenduit claritas tri in cella vbi ille iacebat Vbi apparuit beatissima vgo maria · suauissime eũ salutans Quid amplius · post multa colloqꝛa lacte suo purissimo · de alia ꝛmonũ vulnera pꝛima rigauit · ⁊ mox sana reddidit Et hũc dño ihũ christo presente · et multis sanctis · realissime vspõsauit dãs sibi annulum virginitatis virgineis crinibus ipius marie virginis adornatum Qui annullus glorie est indicibilis · et inestimabilis · quẽ in digito mo

014

vo mirabili refert · nemine vi
dente, sed ipse sentit in illo aur
ilia contra cuncta dyaboli tẽp
tamenta Partiq; modo trudu
dit sibi catbenam in collo · er
crinibus virgineis contertam
Vbi sunt quinquaginta lapi
des preciosi et quinquecim secũ
dum numerum psalterij sui Et
dixit sibi q sic spiritualiter et
invisibiliter faceret dicentibus
vnote psalterium suum Pre
dictus numerus lapidum ecia
inprefato est annulo Sed lon
ge alio modo minori Ac post
bec dña bec suauissima · oscu
lum sibi vedit · et vbera virgi
nea ad sugendũ · te quibus aui
de sugẽs, vidibatur sibi irriga
ri cunctis in mẽbris et potem
cijs · et träfferri ad celestia Et
sepius postmodum maria ean
dem sibi graciam contulit Vn
de mortalibus cunctis admi
rãda narro satis q bec mundi
domina ac regina aliquociens
eidem apparens, post vespon
sacionem quasi deficienti pro
ipsius confortacione atq; alio
rum qui hoc psalterium vene
rantur virginis marie ita ayt
O dilecte sponse · iam non de
bes me ãmoo vnq; a te alie
nam estimare nec te a confidẽ
cia mei · seruicioq; meo segre
gare, cum affinitas inter me et
te iam sit tanta · q si me vespon
sasses carnali vespõsacione san
cta · tociẽs quot sunt mulieres
in mundo non eẽ tibi essem al
ligata vt nunc per spiritualem
banc vesponsacionem tibi sum
divinitus copulata Non in ge
neracione carnali que parum
aut nichil prodest Sed in diui
nali atq; spirituali. vbi est vir
ginalis generacio · atq; celesti
um animarũ fecunditio · quã
nullus nec rãcõne nec libris in
telligit scõm bernardũ nisi qui
accipit Eya ergo o dilecte spõ
se qm scõm iura et leges spon
sorum cũcta debent esse cõmu
nia Gracias michi collatas
necesse ẽ iure matrimonij spiri
tualis · tibi cõmunicare Dice
bat eẽ maria virgo inter ipas
et illum verius esse matrimo
nũ non carnale sed spirituale
q̃ si quis haberet ad eandẽ cũ
cta mũdi matrimonia corpo
rea Quonia vt aiebat Carna
le matrimoniũ est sacramentũ
quidem sanctum, quod nequa
quam est sanctum · nisi p ut est
figura et signũ matrimonij spi
ritualis · quod est inter xp̃m et
ecclesiaz scõm augustinũ z ma
gistrum in quarto Et qm inde
per psalterium angelicũ te de
sponsaui · sicut et pater omnipo
tens me per idem vesponsauit
ad filij eiusdem generacionem
Ita eciam tu volente · ad eius
dem filij regenerationez in mũ
do · per sacramẽta et virtutes
venio tibi iuncta sum immacu
lata virgo · Nec veniat incuri
q̃ mentẽ aliq̃d turpe aut inmũ
dum contigisse Quoniam bec
divinalis generacio, sole puri
or est, stellis mũdior amplerũ
continens deitatis ac trinita
tis infinite · in qua cõsummatur
bec vesponsacio Quonia ipsa
est in qua omnia et per quam omnia

Gaude igitur et letare o
sponse nũc · gaudere eẽ
me tociens fecisti · quociẽs me
in psalterio meo saluasti Et q
rem me gaudente · sepius trista
baris · grauissime torquebaris
et affligebaris seuissime Sed
cur ? volui enim tibi dare dul
cia, propterea pia tamq̃ me
dica · multis in annis semper p̃
sisti amara Gaude ergo et leta
re Nam quindecim tibi dono
ex habundancia bonorum me
rũ monilia · iurta quindecim
psalteriũ mei virginalis lilia ·

¶ Sequntur monilia

PRimum monile Im
petrani tibi o sponse oi
um peccatorum tuorum mor
talium et venialium quantum
cunq; grauissimorum remissi
onem Nec morieris cum rea
tu peccati sed si offenderis in
mũto puniens · hoc dicit · qua
iste dudum magnus fuit pec
cator a multis peccatorum spi
ciebus undiq; tempora p mul
ta ligatus · vt hoc viso confi
dant peccatores Ideo eẽ ma
ria innocentem non elegit · sed
peccatorem, sicut cristus mag
dalenam in sponsam gratissi
mam · propter penitencie confi
denciam, secundũ augustinum
Que eciam magdalena in ista
fuit desponsacione, tamquam
promotrix et advocata · cum
filia sua sancta katherina que
ambe fuerunt cristi sponse Et
bec o fideles vniuersi sunt fa
cta, quia sepius mariam salu
tauit per aue quasi sine ve · se
cundum augustinum Secundũ
monile Ecce iquit maria · qm̃
obtulisti michi sepius, maria q̃ ẽ
illuminata bãc do tibi claritã
tẽ celestẽ vt lucem quandã ba
beas semper presentem in qua
me semper habebis et videbis
presentem et adiuuantẽ · z assi
stentem · longe clarius et veri
us · q̃ si me videres aut range
res oculis vel sensib corporeis

Actum autẽ maria est ei pre
sens et familiaris · q̃ vilio mu
lierũ carnaliũ in cõparacõne
bui? nõ est nisi dyaboli ymago
¶ Tercium monile Quia in
quit maria obtulisti michi sepi
us gracia, p quã placui deo · et
merui, p mũdo Sic do tibi bãc
graciã impetrãdi oia a deo po
stulata qm̃ oraueris · ita q̃ semp
perita cõcedentur · aut eẽliam
aut lõge ampli? melioza Jurta illud filij mei · petite z accipi
etis, et sepi? sic esse et cõtigisse
expetuz est ¶ Quartũ monile
Maria iniqt · qm̃ sepius michi
vnasti boc lilium, plena Quo
plena fui in cũctis potenciarũ
meaz operibus meritoriis · et
gracijs Ecce tibi cõcedo vt a
capite vsq̃ ad pedes intus z ex
tra nõ sit pars inte. aut porẽcia
que nõ sentire possit influenciã
celestẽ · siue ad gaudendũ vl̃ ti
standũ vel opandum Et fcim
est ita Dẽus eẽ frequẽtissime
in cũctis mẽbris quãdam lucẽ
subintrãtem · et modo indicibi
li, banc psonam ptrahẽtem ad
cõformitatem vlũtatis brissi
me fruitatis ¶ Quartum moni
le inquit maria quonia michi
sepi? obtulisti liliũ boc saluber
rimũ Dñs quod est trinitas vt
gta Ecce tibi impetrui vt dñs
p? sit tecũ semp · pñcialissime
et visibilissime Et fcim est ita
Jpe eẽ vixit in se semp bris
mã trinitatẽ · sepm absorben
tem · vt iã se non vixerat q̃ illã
Sũtq; ibi tres psone distincte
et nichilomi? vna est i alia to
ta · et tota extra ipam Et quit
q̃ vixit in vna totum vixerat
esse in alia Sz nec visio ista ẽ
ymaginaria · nec oculoz corpo
reoz · q̃ est visio fidei · sub lumi
ne alcion q̃ sit lumẽ scientie ois
bui? seculi · hoc tñ habet scõm
maiorẽ vl̃ minorẽ pparacionẽ
vel revocionẽ Quãdo eẽ est
intuor? aut mũdanis occupa
tus vl̃ otiosus · hec diffugit vi
sio · et aliq̃n vix redit nisi cũ re
uocione et penitẽcia ¶ Sex
tum monile ait maria, quia tu
obtulisti michi sepius Tecum
eo q̃ scõm augustinum vspici
um fui et tabernaculum trini
tatis · ac bonorũ omniũ Ecce
tibi do, vt vixeas in te et senci
as totam curiam celestem, yn
mo z totum mũdum, distincte
et clare Et factum est ita Jpe
eẽ vixit sanctos paradisi vl̃
angelos et sanctas Signãter
quorũ habet revocionẽ in san
ctissima trinitate Et q̃ singula
re est, cum aliquo sensu, et lu
ce quadam illuminãte boc sen
tit · non sine magno gaudio ali
quociẽs non sine magna pena

¶ Septimũ monile · O inqt
maria Tu obtulisti mihi fre
quẽcius Benedicta eo q̃ secũ
dũ bedam benedictũ meũ fuit
eloquiũ Et ecce tibi vno elo
quiũ meum et sanctoz vt audi
as loquelã nostrã Et factũ est
ita Nam audit quãdam wcez
vel pius vl̃ filij, vel sponsci aut
virginis marie siue sanctorum
alioz · nec vox ista est corporea
nec fãtastica Sed quedã alia
clara et distincta mẽtem offici
ens et erudiens cui? in mũdo
sile nescio ¶ Octauũ moni
le O inqt maria qm̃ mihi ob
tulisti sepius Tu qõ est demõ
strantis et referẽtis ac suppor
tãtis vbum scõm gramaticos
que pertinet ad doctores Demõ
strare eẽ et referre ẽ doctor
et supportare populoz imbecil
litatẽ p disciplinã · propter do
tibi sciam nõ humano ingenio
acquisitam · sed mea gra data
Et factũ est ita Jpe eẽ est co
piosus nimis · et p maxime in
scientijs divinis et in moralib?
ac humanis scientijs Nec li
bris indiget aut videt nec vocẽ
do aut docãdo libros necesse
habet Plus eẽ potest repire
in vna hora cum maria q̃ die
bus studio in libraria optima
Unde eidem revelauit scienci
az origines · et subtilitates q̃s
si homines scirent hũanas scien
cias contemnerent, pter ipam
indicibilem impfectionem Sicut
eẽ homo est impfectus p natu
rã sic z humanes scientie ¶ No
nũ monile O inqt maria Mi
tu michi frequencius obtulisti
boc liliũ suaue In mulieribus
sutple scis Qm̃ nõ est laus hũ
dicram esse inter malas mulie
res tibi noceãt q̃ ad luxuriam
quãtũcunq; sint pulchre. vl̃ ri
bi loquanẽ vel tangant. Sed
et qz accepisti me in sponsam to
tibi vomicellarũ meaz boc est
sanctaz celestis paradisi psen
ciã auriliũ · et famulatum Un
frequẽcius intuetur sanctam
annã cum filiabus suis mariã
magdalenam Katherinam vi
ginem et martirẽ Agnetam et
Katherinã senensem, et alias
plurimas non sine magna pro
mocione ad bonum Quaz p
sencia supra modũ omnis fu
gat libidinem z carnalis voluptas
Absit tñ in bijs quedã angeli
calis et admirabilis delectacio ¶ Decimũ monile O in
quit maria sponse dilecte eo
q̃ sepius obtulisti michi Et be
nedict? in quo intelligitur ver
bum z sermo divinus secundũ
Augustinum pterea ecce do-

no tibi benedictõnẽ in sermone tuo primo vt in lingua tua sentibilissime sencias gloriã celeste, vt viceas in ea dei magnalia Quod em̃ vises in te toto hoc videb̃ in lingua Et factuz est ita. Quoniam trinitas beata ab illo tota viceur in toto ipsius et tota in qualibet. eius pte eque potens et eque pfecta Insup graciam istã balxbis ut orãdo vel docendo si voluerit adhibere diligenciã cũ debita fide et deuocione, sencias in te rpm loquẽtem ea q̃ debes loqui et eciã me respõdentẽ siue orãdo siue docendo vel legẽdo Et facẽ est ita in lingua em̃ sentit frequẽtissime gaudia indicibila. nõ in gustu. sed alio mõque exprimere nõ valeo. Et signant post eukaristie sũptionez Insup sensibilissime senent frequẽcius. q̃si aliq̃ inbibitũ boiem et infusum. habẽrem caput in capite suo. et brachia in brachijs suis et sic ce alijs mẽbris Et signanter post eukaristiam Jurta hoc qđ dictũ est beato Augustio nec tu me mutabis in te ẽ tu mutaberis in me Et cõsequẽter ẽ homo inbibitus. est q̃si oia faciens. loquẽdo ambulãdo. et sic ce alijs. Jurta illõ rpi Nõ vos estis qui loquimini sed spũs pris vri qui loquitur in vobis Vic tamẽ modo est difficilis ẽ alijs et pnosus Signater q̃ ẽest deuocio et maria sices ¶ Undecimũ monile Oigt maria Mm̃ frequẽcius obtulisti michi hoc lilũ suauissimũ vginitatis fructus q̃ est filius me⁹ In quo est ois fructꝰ spũsci. q̃ fructꝰ maxime rspicit ũt cor Corde em̃ magis accepi q̃ carne. scõm fulgencũ Proprerea in corde tibi dabo hãc bñdictionem. vt sencias ibi distincte tocꝰ filij mei vitam Et factũ est ita Mã sentit in corde suo q̃si vnũ mundũ infra qnẽ intuẽt dñi ibũ vitã. vicz incarnacionẽ passionez. et glorificacionẽ Et scõm hoc coz suũ movet ad gaudia vel penalia. Et sentit intrare in cordis sui fundo. lucem mirabilem se confortantem et ad oẽ bonum animantem pllẽtem accidiã. inde vocionẽ. iram. et omnẽ passionẽ. et se facientem fortem ptra cũcta aduersa Mã vero ẽ lur discedit sepi⁹ est ipotes ad oia Alia q̃uor momlia prefatus spõsus nõ scripsit que sit causa nescitur ẽ creditur quia adeo secreta erant q̃ noluit ea manifestare hominibus.

¶ Sequit istructio pulcherrima quã maria mat̃ misericordie suo novello spõso fuelauit

Lcidit semel q̃ btissima virgo maria dña nr̃a pzedulcissima. apparuit suo pfato spõso perẽti quõ ullaz et alios sanctos deberet pie et devote venerari Tũc maria respondit et ait Cũ me honorare velis. vbes ymaginez meã ante oculos mẽtis tue ponere. et capere eam nõ secũdum esse bumanũ. seu nature. qđ est mimum ymmo q̃si michil Quia nõ est magis q̃ tm̃ esse. cũ sint idem in specie. Sed vbes ymaginẽ meam capere scõm alia tria.

¶ Primo secũdũ esse gracie Quia sum rẽplum oim̃ dei graciaz infinitarũ Sic q̃ quelibz grã in me est infinita. excedẽs oẽm graciã sctoz. in infinitum

¶ Secũdo vbes ymaginem meã sumere quantum ad esse glorie Que est excedẽs in infinitũ totum mũdum. et omnes alioz sanctoz gloriã. a rpo q̃si in infinitus

¶ Tercio vbes capere ymaginẽ meam Jn quã tum in ea est trinitas tota. per essenciam presenciã. et potenciam. sicut in alijs creaturis oibus scõm gregos. Per amplꝰ q̃si r est in me p graciã qđ ẽ mltũ magis q̃ primũ in infinitũ Et sic sum tricliniũ sume trinitatis quãtum ad esse nature gracie. et glorie Et quarto mõ in quãtum sum mater filij dei Sic tragz quia in scissima trinitate: sunt vre sive similitudines omniũ rerũ pfectissime. Et vro mea similitudo pfectissime est in ipa trinitate Que similitudo non est aliud q̃ trinitas beata non secundũ rem ẽ secũdum racionem Jurta dictum doctoris sancti. Unde si videres me in patria viceres quaduoz in me. Primo esse nature humane Secundo esse gracie quod est maius sine comparacione Tercio esse glorie quod est maius in infinitum Quarto esse trinitatis beatissime qđ est ipse deus met Et sic maria est quadrupler. Prima est maria naturalis et illa michil aliud est nisi vnum pulcbrũ. Secunda est maria graciosa et illa est pulcherrima in infinitũ Tercia est maria gloriosa et bec in infinitum maioz est q̃ priores. Quarta est trinitas beatissima in me existens secũdum ydeam et exemplar me⁹ propzium. Et bec Maria est domina omnium potissima et prima que vniversum mundum fecit. oia genuit. oia creauit. oia que in eis sunt conser

uat. regit et gubernat. Et ista maria ẽ quã primo intelligo. primo cognosco. et primo amo Et volo eã ab oibus meis seruis primo amari. itelligi. et cognosci Sic q̃ i cõparatõne ad istã mariã dinalez. reputo me ipãz esse michil aliud nisi vnũ pulchz Et bec maria ẽ illa potissima rpi mr̃. portissima geitrix ũbi dei incarnari Ut fuit in me p suã ydeam. Et saluracio angelica primo refera ad illã et p illa. Mea natura mea bũana nullã habuit oino bñdictionez nisi xpẽ mariã deificam in me existentẽ. et oẽm potenciã michi donantẽ Jtaqz ẽ o dilecte cum viceris ymaginẽ meã accipias illam. primo vt est ymago scissime trinitatis cuiꝰ ego fũ triclinũ. sicut. r capio meipaz q̃ reputo trinitatẽ esse meam primam subam vitã. r bonitatẽ Secũdo accipias ymaginẽ meam vt est ymago glorie Tercio vt est ymago gr̃e Quarto vt ẽ ymago nature Et boc secundũ ordinẽ intẽcionis et volũtatis. quãus scõm ordinem creaturonis posses capere ecõtrario Jn ordine rũ ad scissimã trinitatẽ sic faciẽdo ospz fructuz maximũ reperies ¶ Et partmodo vbes rpi ymaginẽ filij mei capere. ymagines q̃ alioz sctoz Adverbatq̃ per amplius Cũ videris igitur ymaginem rpi filij mei aut meã p vt accipis eam vt ẽ ymago marie dignatus oportet te in omni parte quam vises ymaginis capere oia scõm infinitatem. r p positiõem mundorum infinitorum

¶ Verbi gra in capite meo debes meditari esse tantaz dominationem regiã infinitam. Tum raciõe meritoz. tum racione pmiozũ. tum racione trinitatis in eo existẽtis. sicut in triclinio sanctissime trinitatis Quod si ibi essent infiniti mũdi infinicies ad buc nibil esset cõpatiue ¶ Secũdo in visu vbes meditari Ex ego babeo oim̃ scieciarũ illuminationem infinitã. r cognitionẽ immensã et in merito. r pmio. et deitate Et q̃ ibi est tãta visio tui. r totius mũdi. q̃ infiniti mũdi nõ possent te videre tã clare tam pspicue et aperte quantũ ego te video ¶ Tercio in potencia odoratus meditaberis esse olfactum infinitum per infinitam copiam omniũ graciarũ sic q̃si ibi essent mundi infiniti te odorantes. non te tantũ odorarent quantum ego. neqz tibi mĩmã graciam infundere possent. Quia in me est omis gracia vite et veritatis. Quarto meditaberis ad os meũ. q̃ ibi ẽ tãta bñdancia inmẽsa boroz dei et vonorũ. in totũ mũdum diffusus. r tantus gustus et tãta eloquẽcia ad te. et pro te. q̃ infiniti mũdi te gustantes tibi loquẽres. tibi copiam oim̃ bonoz administrantes. penit⁹ vriciũr ¶ Quinto ad aures meditaris Nõ vox tua sonet melodiose in auribz meis et ego magis te audio. q̃ mundi infiniti infinicies facere possunt. Et pari modo meditaris te armonia audis? ¶ Verbo in gutture meo meditaris. q̃ ibi est tanta eloquẽcia. tanta modulacio vocis. tãtaqz resonancia et vociferacio. q̃ tota celestis curia in infinitũ erultat in modulacione mea. r si infiniti mũdi modularẽr. tacitnitas esset.

¶ Septimo meditaris i stoma cbo meo. q̃ ibi sint tã suauia et delectabilia. dulcia et amena. q̃ infinitoz munoz cibaria in pertalia in cõparacione huius nõ sunt nisi picture ¶ Octauo ad vbra meditaris. q̃ ibi ẽ tanta suauitas et dulcedo. consolacio et recreacio. q̃ si mũdi infiniti plem essẽt lacris. r mellis. et oim̃ aptecarũ copia in cõparacõne buiꝰ nõ essent nisi fumus ¶ Nono meditaberis ad bracbiũ sustrum. q̃ ibi est tãta benedictio naturalis. gracie. et glorie Nõ omẽs benedictiões tocius mũdi que sunt fuerũt et erunt. nõ sunt nisi accidens substancie comparatum

¶ Decimo meditaris ad bracbiũ vertrum Nõ ibi est tantum gaudiũ. tanta exultacio et bonitas et iocũditas. q̃ omis mũdi gaudia et musicoz. non sunt nisi moros vite comparata

¶ Undecimo meditaris ī vtero meo esse tantã potenciã materitatis dei ienarrabilẽ et infinitã dignitatem Nõ si essent mũdi infiniti ad te cõcipiendũ generãdum non tm̃ te cõcipe⁹ rent portarẽt et generarent sicut ego ¶ Duodecimo meditaris ad femora mea. q̃ ibi ẽ tãta potestas et fortitudo. q̃ totus mũdus ibi sustentat Et si essẽt infiniti mũdi ad te sustẽtandũ non tantũ te sustẽtarent et portarent sicut ego ¶ Terciodecimo meditaris ad genua mea q̃ ibi est tanta saluacõ. tãta protestas liberandi ab omni malo maior q̃ esse posset in tot mũdis ẽt sunt arene in littore maris ¶ Quartodecimo meditaris in tibijs meis Nõ ibi est maior vnctio. p̃te p sacramentoz oim̃ consumatiuã donacionẽ et distribucionẽ. r oim̃ cõsumatũ copiam. q̃ esse posset.

ſ tot mũdis q̃t ſũt gutte maris
¶ Quinquecimo mediteris q̃
in pedibus meis eſt maior glo
ria et maꝝ bonũ q̃ eſſe poſſet
in tot mũdis. quot ſunt creatu
re in iſto mũdo Et ſic p ampli
us mediteris ꝛe meo intelle
ctu et ꝛe mea uolũtate. ⁊ appeti
tu cõcupiſcibili et iraſcibili Et
porẽcijs ſenſitiuis interioribꝫ
que ſunt ſenſꝰ cõmunis yma
ginatiua. fãtaſia. eſtimatiua. et
memoria Et ſic facies ꝛe omni habitu. ⁊ ꝛe oi actu. et ꝛe oi
rei in mẽſtrate Cogitãdo ſemp
q̃ in q̃libet tali re. ſunt plura
q̃ ſi eſſẽt create res taꝝ infini
te tota prẽcia te amãtes. et ti
bi famulãtes. et te adiuuãtes
Iſto ſic p mariã dictis tacuit
Tũc cum ille ſpõſus diffidẽs
ñ reret a ũgine maria: quõ boc
eſſe poſſ. vt in cella mea m ta
li ymagine oia iſta eſſent vera
Dña nr̃a ũgo maria reſpõdit
approbãdo dicta ſua ꝓpter mõ
Primo p rationẽ. dicẽs Quia
ẽmitas bt̃a eſt vbiq̃ p eſſenciã
potenciã. et ſpẽciã Ideo eſt in
q̃libet ymagie creata ſignãter
mea ſm ymagiem meã pulcherri
mã infinitã q̃ eſt maria ymago
q̃ ab ẽterno fuit cõcepta et deo
ꝛſpõſata Et adextãt. q̃ trini
tas bt̃a verius eſt in q̃libet re
mũdi puta in tali ymagine. re
alius et ꝑfectius. q̃ forma in
materia. vt eſſe in eſſencia. vt
locatũ in loco. aut ps in toto.
et ſic ꝛe alijs Quia ibi eſt p ſe
eſſe diuinũ. qđ ẽ maius in infi
nitũ Et ibi nõ eſt aliq̃ falſitas
Quia quelibet diuina ymago ſig
nãter mea. habet in ſe in vtute
mũdos infinitos iuſtiſcies. cũ
talis ymago ſic trinitas beata p
eſſenciã. ſm beatum thomam
¶ Secundo maria ſoluebat
illam queſtionem p exemplũ
viſibile quia talis ꝑſona vidit
in maria virgine et in omi ꝑte
ſui. eſſe totum mundum et alt
os mũdos infinitos. ſic q̃ nõ
fuit finis mundorum Intrũ q̃
ei quottibet fuit in q̃libet Nec
mirũ. quia talis maria diuina
lis ẽ trinitas beata ſm thomã
¶ Tercio approbauit queſti
onem iſtam per factum Quia
ſibi vtebatur mente et volun
tate illabi iſtam mariã ſibi ipſi
vt iam non eſſet ipſe qui prius
ſed quaſi annichilatus. ita q̃
nichil niſi iſtam mariam cer
neret omma habentem. et om
nia potentem Quale aũt oſcu
lum ille ſponſus marie ibi rep
perit. et qualia vbera ceſtatis
ſurẽt ipe cui boc eſt reuelatũ
melius ſcit Et pari modo ma
ria mediãte. vidit in ꝛpi yma
gine Et ſiliter vidit in ymagi
nibus omniũ ſanctorum intrũ
q̃ vt ſibi maria fuelauit ⁊ chri
ſtus. ipi vtẽlicet ſancti abhor
rent honorari et capi a nobis
ſcm̃ puram naturam bũanam
Cum ſcm̃ talem naturã ipſi
met ſe reputant nichil Sz q̃
honores pactuntur ſibi offerri
hoc admittũt in ordine ad be
atiſſimã trinitatẽ Poſtmodũ
ille ſpõſus marie ſic ait ad ma
riam Es tu ergo equalis chri
ſto. et eadem reuerẽcia tibi de
betur ſicut ꝛpõ. Aut an et ſic
dicẽdum eſt de alijs ymagini
bus Tunc maria ait Jam ti
bi dixi q̃ principale adorandũ
in chriſto et in me et in omni
bus ſanctis alijs. eſt trinitas
beata. ratione cuiꝰ omnia ſunt
ſtenda. ſcm̃ eſſe primarium
Sed quantum ad eſſe ſecũda
rium adoratione. chriſtus er
cedit me in infinitũ. et ego al
os ſanctos in infinitum. vt pa
tuit Unde maria deifica cum
ſit deus. non eſt chriſto maior
nec minor Et ſic ex parte pri
marij adorandi equalis eſt ad
oracio. ſ non ex pte ſecun
darij et proximi et inmediati
quo ad alios Uñ trinitas bea
ta ſecundum ydeam marie. eſt
ſponſa omnium beatorum et
chriſti ſicut eciam chriſtus ſe
cũdum verbum diuinum et ſe
cundum hominẽ ydealem ꝛpi
eſt ſponſus omnium ſaluando
rum et eciã marie Et ad iſtos
duos. chriſtum et mariã ſecun
dum hunc modum trificum p
quandam potenciam ſingula
rem frequẽcius habet ille ſpõ
ſus marie nouellus colloquiũ
familiare Unde addidit vir
go maria. q̃ illa trinitas q̃ eſt
in beatis. illa eatem numero
eque porẽs. eque magna. eque
pulchra. ſecundũ ydeam chriſti
et marie eſt in ymaginibꝰ ꝛpi
et marie Et boc eciã ẽ dictum
Beati gregorij Auguſtini et
bernardi Quia trinitas non
ſuſcipit maius aut minus. nec
eſt diuiſibilis per partes ſed
vbiq̃ eſt tota

Sequũtur ſeptuaginta reuelatiões per ꝺeues ẽ ũgine gloꝛioſa ſuo ꝑſo to ſpõſo nouello fuelate

¶ Ntate dño cã
ticum nouum.
vtẽlicet pater
nr̃ ⁊ aue maria
que ſunt canti
ca noui teſtamẽ
ti Et ſi in numero quinqua
genario vel quiñario ſmtati

placeat audire buiꝰmodi canti
cũ. libenter tũ ſuũ ſacrariũ et
triclinũ nobiliſſimũ. oim̃q̃ bo
noꝝ gazophilaciũ. vtẽlicz ma
riã dulciſſimã. ſacerdotũ et re
ligioſoꝝ ſingulariſſimã aicam
et ſpõſam. audit laudari in tri
plic inquiquagenario. id eſt in
ſuo ꝓalterio qđ cõſtat ex cen
tũ et quinquagita ſalutacionib
ãgelicis. ſicut ꝓalteriũ dauidi
cũ ex cẽtũ et quiq̃gita ꝓalmis
In quoꝝ quolibet ꝓalmo tã
in vmbra ſiue figura. cõtinent
implicite pr̃. nr̃. et aue maria
Et boc eſt quod ꝑ os egregij
ꝓalmiſte ſpũſſctus ꝓcipit ꝓal
mo centeſimo quinquageſimo.
laudate eũ vtẽlicet omnũ et
dnãm mariã in ꝓalterio Mõ
aũt huiuſmoi canticũ ſiue ꝓal
teriũ placeat ſũme tuitari. to
tiq̃ celeſti curie oſtẽditur qñ
ipa dña nr̃a dulciſſima maria
boc venerabili et ſcẽo bere ꝓe
ſbitero quondã reuelauit. glo
rioſiſſimo quoq̃ ac ſacriſſimo
dñico ꝓdicatorum parriarche
ſingulariſſime maifeſtauit Ra
tiberine eciã ſenenſi. boc idem
oſtẽdit Cuidã q̃ fligioſo viro
ordis ꝓdicatoruꝫ boc idẽ nup
modo mirabiliſſimo ipſa dña
noſtra reuelauit eiꝝm apparẽ
ꝛo. et cũ in ſponſum viſibiliter
et ſignis ſenſibilibus accipien
do. oriq̃ eius cũ virgineis am
plexibꝰ oſcula inꝑmendo vt ꝑ
dictũ eſt Ad hãc aũt dignificã
ꝛſpõſacionẽ ũgims marie. ꝑr
ꝓalteriũ eius angelicũ trueir.
qđ ad bonoꝛẽ eius oi die añ ꝛe
ſpõſacionẽ. nõ obſtantibus va
rijs et ꝑuſſimis tẽpracionib
trcãtari cõſueuit Solus eciã
cũ boc erat ſpũ ſcõ vcente ſtr
ologiam. et oẽm̃ horarũ ꝓalmo
diam. et oracionẽ. ac omia
alia tota mente et poſſe trcan
tando ad dnm̃ ibm̃ et ad ũginẽ
mariã ordinare. vnũ ꝓalmum
dicẽdo ꝛpõ in altari. vel a dex
triſſuis ymaginarie collocato
et aliũ ꝓalmũ ad virginẽ ma
riã a ſiniſtris collocatam Sic
eñ faciebat btiſſimus pr̃ dñi
cus ordis ꝓdicatoꝝ inſtitutoꝛ
rpõ et virgini marie inter om
nes ſanctos q̃ vnquã fuerunt
vtuoſiſſim⁹ Tẽtaq̃ eſt buiꝰ ꝛe
ſpõſacionis gracia. tanta q̃buiꝰ
ſponſi marie cũ dño ibũ freq̃
cia ſpũalis. vt q̃ſi fere ad nutũ
ſuũ. ſi vult facẽ qđ in ſe eſt. vo
minũ ibm̃ rpm̃ mũdi redẽpto
rẽ habeat i ſpũ ſenſibili ꝑſtem
cũ dulciſſima ũgine maria In
buiꝰmoi aũt cõemplatione ẽ
ẽa iubilacio. q̃ oia ꝓnt⁹ mũ
dana excedit gaudia Et ſi ſit
in ꝓmo fuꝛoꝛ amẽtaliter dictũ
ad qđ adiũgo ſeptuaginta pul
cherrimas reuelaciones. quas
briſſima tri geitrix maria buic
ſuo nouello ſponſo reuelauit

Prima eſt mirabilis vtẽ
licz q̃ ipa virgo maria
idubitãter optinebit a ꝛo om
nimo ꝛe. quicq̃ abipo vnq̃m ꝑ
cierit. Et boc idẽ dicit ieroim⁹
Secũda eſt. q̃ ſi tota trinitas
uraſſet ꝑ rpi vulnera. ſe nũq̃
miaz facturaz alicui pcori. ſi
ipa virgo maria orauerit pro
illo miſericordiaz impẽbit ta
li peccatori boc idẽ Bẽnarꝰ
Tercia eſt. ſi tota eccleſia mi
litãs et triũphãs vellet quẽpiz
ſaluaẽ aut damnare. et in boc
dulciſſima dei mr̃ oppoſitũ vel
ler rpi qđ vellent non obtineret
et ipa ad nutum omnia accipe
ret. Concordat auguſtinus
Quarta eſt. q̃ deus ordinauit
ſe nũq̃ facturũ alicui miſericoꝛ
diã. niſi ad plenũ marie ũginis
vtũ boc idẽ vult alterꝰ mãg⁹
Quinta eſt. q̃ mũdus iam diu
ꝛefeciſſet. et oi die ꝛficeret. vt
in toto vel in ꝑte Singularit
in moꝛernis eccleſiaſticis vi
ris niſi hec piiſſima dña oracõ
nib ſuis ũgineis eũ ſuſtẽtaret
boc ẽ cõueiẽs legẽde bri dñici
Sexta eſt. q̃ hec dulciſſima ⁊
amoꝛoſiſſima fligioꝛ ſponſa
in tantũ diligit ſalutẽ cuiꝰcũq̃
pcoꝛis. q̃ ipſa eſſet cõtenta oi
die pati oñez penã mũdi et in
ferni. eciã ſi eſſent mille infer
na. ſine tũ pccõ ſi deꝰ vller. ꝑ
ſalute vn⁹ pccõris qa ipa eſt
infinite mie et caritatis Jꝛco
nemo pccõres reſpiciat. cũ ſic
rei mr̃ eoꝝ ſalutẽ vlẽo diligit
Idem dicit auguſtinus
Septima reuelacõ eſt. q̃ mini
mũ ſeruiciũ ſibi facti. vꝛputa
vnũ aue maria ꝛuore ſibi ꝛe
cãtarum. im ꝑporcionabilit er
cedit tantũ ſuiciũ alijs ſcis im
pẽſum. ſic q̃ in ſeruicio ũginis
marie melioꝛ eſt dies vna. ſup
alioꝝ ſanctorũ milia: prolixe
racione obiecti et cui offertur
Et boc idem albertus magn⁹
Octaua eſt q̃ bec dulciſſima
dña eſt ꝓmpcior ad dãdum
q̃ nos ad ꝑtendum. quãtum ce
lum maꝝ eſt q̃ minima ſtella.
Secundum bernardũ
Nona eſt. q̃ plus eſt ꝛe miſe
ricordia ⁊ cõpaſſione i ipa ũgi
ne maria. q̃ in oĩb ſcris in ce
lo ⁊ eciã i iuſtis boibus i mũdo
er i amatoribꝰ buiꝰ ſecli ſimul
ſuptis Et dictis bri ancelmi
Decima eſt. q̃ nulli fuerunt
ſcti vel ſcte moꝛerni i nouo te
ſtamẽto. quoꝝ maxima opera
nõ fuerũt ad dei geitricis lau
dem ãñ briſſimꝰ vincẽcius oꝛ
dinis ꝓdicatoꝝ oi die dicebat
ꝓalteriũ marie ũginis Sctũs

quoq; frāciscꝰ ei tuotissimus fuit, ita q; aliqñ quatuor aliqñ quiq; tecētabat sibi angelica psalteria Sctūs quoq; dñicꝰ sepe fere oēs noctes ducebat insones. in hoc psalterio teca corw ūgim marie cōcinēs Ita q; freq̄ter septē. aliqñ nouem nōnūq; tecē. sepe duotecī psalteria orabat i die. p salute vi nor et defunctor Bernardus quoq; idē psalteriū legit Thomas tr aqno cetericq; oēs fere sancti moxrm. vt alibi clarꝰ habet hoc ozs uēst a tñ ignorabāt qđ orabāt qđa cū hec essent puara puocionalia sci illi. nulli manifestabāt Sz ūgo maria nūc hoc manifestauit suo pīato spōso. q nos miseri eciā curramus ad illam regiā ad qñ sic necessario recurrunt sancti

Undecia ē q; si ferulerit huic amoxose rose. in hoc mūdo accipient aliquā gr̄am specialem Sicut dñicꝰ. qui seruicūt qđ sibi oi die faciebat. meruit fūdare religionē pdicatox. et sic alt meruit esse mūdi saluatox Et q; scissimꝰ frāciscꝰ Insup in celo habebūt int sctōs. singularē glorīā Sicut trissimus dñicꝰ pter seruicū qđ singularissime fecit regine celox dicit singularit inter alios sctōs. oter filꝰ tri Dicit eciā frat xpi

Dicitq; filꝰ t amicꝰ marie ūgi nis. sicut eciā patet clare in vita katherine senensis

Duodecima seruelacio est. qđ ipa dñi nr̄i bū xpi m̄r. p cōcomitāciam ē simul cū eo in sacramento eukaristie. mō tñ spāli. nō corpali Sic q; vr̄ꝰ est in sacmento q̄ i celo vt ē corpea vel q̄ eciā in seipa. vt est singularis substancia. non tñ ibi est corpeliter vt cristus

Terciadecima revelacio est. qđ dñs ihūs xpūs pīs suptionē scissime eukaristie. et vesciho nē speciex sacramentaliū. a sumēte corpus xpi nō vsinit sub stācialit esse in sumēte manēte gr̄a ymmo substācialiter t corpaliter est in aīa sua. melius q̄ sub speciebus sacmentaliby cū esse xpi sic in anima sit finis et causa. gre velut esse in sacmento Tātoq; ē ibi werꝰ. et nobilius ac melius. quito aiagr̄a. t finis. sunt meliora speciebus t medijs ad finē Et hoc est qđ dicitur Joh. vi. Caro mea vere est cibus. et sanguis meꝰ vē ē potꝰ Sz hec nō sunt vere in ore corpali et sub speciebus. f solū in ore spūali Et hoc dicit Ancelmꝰ in libro de corpe xpi Ab'urdū enī videretur et ridiculū. vt xpūs sic ad nos vmiat. vt immedialissime q̄ de

scisioēm speciex ascēdat in celū Iste enī ūgis marie sponsus sensibilr et spūalit ppedit in se xp̄m. post suptiōem eukaristie Dū eciā faciebat scākatherina senēs. t mlti alij scti Ergo bonorem⁹ eucaristiā añ suptionē et post cōmunicationem

Quatrecia ē. q; hec dulcissima nr̄a. tātū diligit pcōres. p nūc. q; si ipa viueret vita nr̄a corpali. p amoē pcōx t ppalsione. et cōi et singulari oi die infinites moriēt. eciā si vitas sensuals habēt infinitas Ergo inquit ipa ad pecōres diligite et confugite ad me

Quintadecia ē. q; ista dulcissima pcōx aduocata plus diligit nos. t mimū nr̄m q̄ pr̄ mr̄ filiꝰ t q̄cūq; aīci ar̄ būfactores oīs. sūt suptī Eciā si essent buiꝰmōi tot q̄r vnqñ erūt boies. t q̄libz illox rōi diligēt nos vt me sicut vnq̄ spōsa spōsum vel mr̄ filiū. ymmo si buiꝰmōi amores ponerēt oīs in eorem siue i vno vt bñ amaēmur Adhuc amoz isti⁹ virginis ad nos amorem illū superat Ergo ait ipa diligant me boies cuncti eorum amatricē q̄si infinitam

Sextadecia ē. o dulcis spōse q; mimū aue maria michi vouete dcm. est maꝰ vnū q̄z oia mūdi fḡna. t vinicie. t ptates

Septimadecima ē aiebat hec dulcissima spōsa suo pīato spōso Dico tibi carissime sponse Q; mimū aue maria michi deuote dicrū. ē dignꝰ et nobilꝰ q̄ totus mūdus corporeus

Octauadecima est. q; mimū aue maria est potencius bonū q̄ habē oēm mūdi pulchitudinē sanitatē fortitudinē corpis et nobilitatem Ergo gaudete et me quelo freq̄ter salutate

Nonadecima ē q; michi dicē vnū aue maria maiꝰ ē vnū q̄ oēm sciencīā scripturax fcipe diuinarum et humanarum

Uicesima est. o dulcis spōse q; minimū aue maria michi deuote tecētū est maiꝰ bonū q̄ viuē tecēmilibus annox cū oī mūdi gaudio ptāe t voluptate Ergo dicebat. vtaē tuos vt me hilarit semp salutent Hec aūt sunt cōformia dictis Augustini Jeronimi. Crisosto. et Bernardi Quox vna sentencia ē. q; infimū supioris ordis excedit sūmū inferiozis ordinis vt eciam dicit diomsius

Uicesiaprima ē o dulcissime spōse q; furciū fcm scis ē argēteū Sz michi fcm ē aureū Incarnatiōi vro t passioni filij mei fcm ē pciosissimū lapidibꝰ pciosis adōnatū Sz illū q; ē dignus aut imitari pūratū ē stellifex

Uicesima secūda ē q; sicut in mūdo plꝰ pr̄ sol vivelicz lūmie suo. motu. t ifluēcia. q̄ oēs alie stelle Sic aiebat ego plꝰ iuuaē possū seruos meos. q̄ oīs ceteri sci ergo diligēt me salutate

Uicesimatcia ē. q; seruicia alijs sctis fcā. nulliꝰ sunt meriti vt momēti. misi sint meis meritis et lumine viuificata

Uicesimaqrta ē. o carissime spōse. q; dicētes psalteriū meū moriēt spessi t cōtri eciā morieēt cū eukaristia et extrema vnctiōe. et in tra sca sepelientur

Uicesima quita est. q; ipi videbūt me cū filio meo i mozte. t nō pvent vsum rois vel loquelam. nisi in puncto mortis

Uicesiasexta ē. q; oīs sci magis gaudēt qñ fuit michi q̄ si seruirēt eis. et te minimo meo seruicio plꝰ letant. q̄ te mario eis exhibito Ergo ws oīs sufti t pecōres me frequētis in psalterio dino vuoci salutate

Uicesimaseptia ē. q; ego mitto alios scōs t scās. vt pcōrū misereant. tanq̄ vniuersalē et singularē curā gerēs oim boim babūdancius et caucius sine cōparacione q̄ omnes sancti

Uicesimaoctaua ē. o carissime spōse Et ego sū magis solicita ō salute vuox et ancillax aliox scōx siue scāx licz michil

michi singularis seruicij impēdant. q̄ sint ipimet sancti de illis seruis suis proprijs

Uicesimanona fuelacō est. q; oēm gr̄az qm̄ pūt facē oīs sci fuis suis ego facio eandē fuis meis in cētuplo maiorem.

Tricesima ē. q; hec duo nois ibs et maria. fūt due fornaces caritatis. qbus demoēs astares horribilissie arcent Aētes nr̄e purgāt. et duotio succēdit. caq; nr̄a castigat Si cū deuota mente vel voce ruminantur

Tricesimaprima ē. q; sicut ad gr̄actoēm filij tri ad rnouādū mūdū tota tnitas elegit salutacioēz ag̃elicā Sic eciā boies si vlūt spūalit generari vt alios rgenerāē t rformāt oportz eos me p aue septies salutare

Tricesiasecūda ē. q; sicut tō tnitas elegit me mariā. p via q̄ vnit ad ws filiꝰ tri. sic necessariū ē vobis accipe viam me mariā p via virtutū si salui esse voluerit

Tricesiatcia est. q; scti marie ypanē. sic flores ad cāpū lilia ad ortū gutte aq̄. ad fōtē aq̄e

Tricesimaqrta ē. q; dignissima mr̄ tri cōpat oibꝰ sctis sicut cristus sancta tbrīm lapidibus murorum eius

Tricesimaquīta est. o dulcis spōse. q; ego sum tri templū et

pīta celox Ceteri vro sci sūt q̄si tēpli lapides t ornamēta et butus trifice pte monilia Et sc̄om B laus mea. excedit lauoz oim scox in ꝓporcionabilit et feruicia mea eorū suffragia

Tricesimasexta fuelacio qm̄ vgo maria suo pīato spōso fecit Dicebat eī ei Moueris dilcte spōse q; te pr̄ accepit me i spōsā tri filiꝰ i mr̄ez t spōsam spūlēs in amicā et rō scissima tnitas i eclinū t sic stuvrāt homies tū imitari Necessariū ē q̄ saluti vim vt oēs me in spōsam matrem et amicam et castrum fortissimum accipiant

Tricesimaseptia est. q; aīe te atox pūt esse falit i corpe meo glorioso. et eciā in vulneribus filij mei. et ibi quedam indicibilia balvit gaudia

Tricesimanona ē. q; āgeli falit et localit i corpe meo gloso eciā in mario numero pūt esse et i corpe filij mei. ad gloriam nostrā et eorum leticiam

Quadragesima ē. q; serui mei in celo pcedēt in gla suos quorūcūq; alios scox in ꝓporcōnabilit Et cōissime punctur in prima angelorum ierarchia. que dicitur epiphania

Quadragesima pma ē. q; i celo q̄libz bīs erit in q̄libz bīo p gr̄az visiōis amoris. t fruicionis Et ō vnio excedit oēz mūdi vnionē i ꝓporcionabilit t sic q̄dāmō q̄libet bīs erit ois bīs

Quadragesimasecūda ē. q; in corpib⁹ gloriosis erit eciā vnio gaudij incōpabil. cū sp p ymaginē q̄libz poterit esse in q̄libet bīo Sicq; erūt ibi ꝗplex⁹ spūales caritates incōprehensibiles omnibus tratis cum summo gaudio summe tamē casto

Quadragesimatcia ē. q; i mēbris generatiōis hūe in celo erit gla idicibil. cū ibi erit summa castitatis t eciā electacō incredibilis non luxurie. f in enarrabilis glorie

Quadragesimaqrta est. q; in celo nūq̄ erit generatiō corpal f ibi erit sume spūal. videlicet oim virtutū t vnox t bitudinū tactu solūmō spūali loquendo ō mēbris generatiōis viroꝝ t mulier adinvicē solū ꝓtactu mētali Jn q̄ cōsumat vsp̄o sacō spūalis in q̄libet cuilibet erit sponsa. cū summis gaudijs caritatis. vt merito ab oī labe luxurie cōueniēs sit vies in hoc mundo abstinere. p tanto bono obtinendo

Quadragesimaquīta ē. o dulcis spōse. q; fere oi die vsceūdo ad purgatoriū. et libro ite ds placz michi librare Sic q; sū sola spes fidelīū vsūctox Sin

gularissime famulox et famularum mearum

Quadragesimaserta ē · q vi sio ymaginaria i celo · maio erit oi cogitōe sensibria vie . clarō qz cognitōe intellectia vie idē hoc mūdi . hcz alio genere claritatis Quātū ergo putas erit gaudiū bēis · qñ ibūs xp̄s filius meus z dñs ita clare visus fuerit et corpalit et ymaginarie et tñ ynis erit eis Sicr ego z q libz bēa alteri brō · scām qđ voluerit . hec ait vnio oēm pīnez vnonē inim sine cōpatiōe super . sit z dilectacōne Utrobz singuli q libz bīm esse i q libz z totū i toto · z quelibz totū bīm esse i q libo pte cū idiciblī caritate

Quadragesimaseptria ē · q bēi vtrobī deū esse p essēcia pnciā et potēcia in oi creatura pfecte Ibiqz ratiōe dimitatis vtrobī in q libet esse oia z singularissime i seipis hoc vtrobī . ppterea amox brōz z gaudiū ecia mini mi bīi · ē quodā modo infinitū

Quadragesimaoctaua ē · q si boiēs hāc meditacōnē assidue i se z i alijs habērēt ad sūmā caritatē fidez spē ac rei timorē facilie z i breui tpe posset puenīe

Quadragesimanona est . o carissime spōse qm volo vt facias sortis viribz . vt vtrelibz credas dīm ibm esse totū i te . vt puta caput i capite man? l mānū corp? in corpe · et pedē in pede ecia in aia tua · z sic de aliis Sepqz ibi potas eū cū stigmatibz per būcqz modū ipm sūm diliges Et ego maria racōne eius per marie te diligā q: tu? ibi · est me? essencialis spōsus Et ideo cū ipm i te vidzo me cōtinē nō pdeo . qui ad applectendū meū spōsum accurrā Sicqz oia sug abis rēpramenta facili? oia bō facies tocūdi? remoēqz fugabunt acrius . angeli te iuuabūt et amabunt ardencius

Quinq̄gesima ē · q ibi xp̄s filij me? z spōsus in q libz missa est patus tot vicibz crucifigi z mori · p ill' p qbz missa celebratur q̄t sunt buius mōi . p qbz hostia pfectur ymmo tot vicibus q̄t sunt missā audiētes . ymmo tot vicibus q̄t ipe guttas sanguinis p nob tpe passionis effudit Ultra? tot vicibus · q̄t sūt aque z vini gutte · z ecia pricule hostie · q: hoc sacmentū ē singularter eius bīssime passionis rememoratiuū

Quinq̄gesimaprima est · q hec dña maria suo pfato nouello spōso apparet freq̄cr? · z qñ vi vet q· corpe z mēte xp̄m induit tūc dulcissime z fuerēter voce vginali vocat eū sp sponsi noie cū alio adiectiō amoris qō est valō mirabile z gaudiosissimū ac tpib? nr̄is vtilissimū Noueris inq̄t maria q· qñiuis corpalit pīno nō sum i eucaristia . tñ sp mō spūali z incōprehensibili wb sacrōtib? pserim dignis assisto cū filio Sicē sepi? tu in eucaristia cū gl'a indicibili ppē dis clarissie · ecia i spū ppēdis me tibi loquētē z rīdētē Cr?a cio ē· q: socia sui filij mei' passionis . ideo ecia socia sū i eucaristia cum incredibili caritate Ita q· tot mortib? crucis sum tunc pata mori si deo placeret q̄t ia audisti ō filio meo . p illis singularitr qui missam audiunt · et p qbus missa celebrat

Quinq̄gesima secūda ē . q· hec dña huic suo spōso impr̄tuit · q in eukaristia vivet xp̄m virginē mariā z tota curiā celestem ymaginarie tñ z spūalit· cū gaudio idicibili z credibili sigla rissie cū tenet filiū sū i ore suo

Quinq̄gesimatcia ē q· iste spōsus habuit a vgie maria z dño ihū hāc mirabilē gr̄az . q· a q̄libz pte corpis eox i eādē sui corpis sīlitudinē . sentiebat mirabilē influentiā z indicibilē dlcdinē vtputa a capite eox icaput suū r̄cipiebat quādā mirabilē influentiā sensibilr . z sic de oīb? aliis mēbris . ppozcōnabiliter

Quinq̄gesimaqrta ē q· cōicātes et potissime sacrotes cū tenēt corp? filij mei in ore · vtrobī ymaginari ibidē dīm ihm christū crucifixū cū assistēcia vgis marie z dicē ibi mētalit pr̄ nr̄ et aue maria Sicqz faciendo possunt ad magnam in breui attingere graciam

Quinq̄gesimaquita ē · o dulcis sponse Xp̄e sacrotes q in missa sūt vicarij xp̄i · vtrobī esse tante caritatis q· vellent crucifigi . p ill' p qbus missa celebrat sicut et xp̄s vtrelicet vt conformentur se dño ihū xp̄o et michi

Quinq̄gesimaserta ē q· i vtero meo spūaliter itez cōcipio xp̄m sm racionē vtutū · mariame caritatis z misericordie . p toto genere hūano Sicut tāt sacrōs essēme? sponsus Dñoqz ihs xp̄s totiēs efficit eius filius In actu · q· illo illū spūalit· amplector z osculoz · cū fūmo gaudio z cōplacencia et nichil est michi in era gaudencius q̄ sic utez filiū dei cōcipe spūalit· racione fidei vtr̄e spei caritatis z aliaz vtutū Ergo sacrotes deberent michi esse vtoriissimi · sicut sponse sue carissime

Quinquagesima septima est o carissime spōse · qui volunt habere vtuorionē in breui · vtrobī habere vnā ciuitatē vel monasteriū et inibi collocāt articulos fixi Et vtrobī se in tali fixi articulox meditacoē habē prout ac si pnciāliter adessent · q ecia Faliter pīnes sunt in diuina essencia vnibi p essencia · pnciā · et potēciam cōsistente Et erectez ibidez oēm actū erga ea que articulox fixi pietatis misericordie et ppassionis sunt Bz reuera vrius sunt in diuina essencia ibidē existēte · q̄ tu localiter sis in loco · vl' aia tua in corpe tuo . in quātum celum maio? est teipo · ymmo quātum diuina essencia maior ē teipo

Quinquagesima octaua ē · qō ad angelū ppū · cūcti debēt habē mariam tuocionē . quia angeli sunt spūales vr̄e spōse quo ad viros · et spōsi q̄ ad femias Sic igitur viri signāter ecclesiastici · et singularissime religiosi pīertim in obseruācia scīa viuētes . vtrobī accipe angelū suū vt pulcherrimā spōsam oi gr̄a · et vcoē plenam Que sit tota pulchra . z sine macula Et fuera tra est · qa angelus ē plenus vritate · gracia et oi gloria Et tūc vtrobī se habē ad illū vt ad spōsam dulcissimā . videlicet in amoze . fallibilitate . et seruicio . semp et in oi loco · singulariter in thalamo siue i cella Et sic cū tali dña amantissima spūal'r ingredi cubile · oscula angelica · aplerusqz celestes pertē ab angelo siue a tli spōsa Et quia in tli angelo · racione virtū gracia? et glozie · et diuinitatis est tota vgo maria · et oēs xp̄i spōse melio? z nobilius · vrius et iocūdius in immē sum · q̄ sint mūdi spōse i thoro maritali Ixo ista pulchrima spōsa erit vniuersal' custos nr̄ sicut naturalissim? nr̄ amicus sicut nos ordinam? libērissime ipe facier Sicqz faciēt mulieres et vgines . p marie monialeo . accepto ipo angelo in forma pulchrima vtrelicz pulchrimi spōsi Sicqz facīēo omīs faciliter carnalitas poterit oi no fugari

Quinquagesimanona fuelacio ē · qō . p contēptu mūdi . et facilima via vmendi ad oēm gr̄az . est vū in spōsum vt' spōsam accipe · scām modū singularissimū Quia deus est virox essencial' supnaturalis infinitā . et vrissima ac sūma spōsa excedēs oino oīs spōsas mūdi sicut mūd? tot? excedit grānū milij Accipeqz eū vt rginā vel impatcem infinite pulchritudis . vcoris . gr̄e · eloquencie benignitatis . pietatis misericō die · pnciē . sapiēcie . facultatis et infinite dulcedinis z cetera Sempqz i oi via sit a dextris Sitq̄ pricipalissima spōsa · ex qua mō pdcō possint omma in ihū xp̄i plona generari . q̄ est genitox infinit? et būamtus et diuinit? · z corpaliter z mētaliter Docqz vrissimū est esse · qa in deo sunt oēs vtes seu filiationes oīm rerū . que sunt met ds Sicqz singularissime accipiat deus vt est vtes vginis marie . in q̄ tota virgo maria vbiq; et semp est pīno p essencia pnciā et potēciam . gubernacionē . et cōseruacionē · sciencia et amorē · melius q̄ virgo maria sm esse nat̄ē est in seipa · vt' q̄ i celo q̄si infinitū · racioē vtelicz vtes sue q̄ est maria essencialis Ipa sūt maria i se ē pticulata quātū esse vri mai? ē q̄ vginis marie in se vix licet i infinitū Sic q· oēs spōse mūdi sunt in tali spōsa diuinali · signāter spōse ihū xp̄i celestes Sicqz faciēt vtuote mulieres z virgines et pīertim scimoiales te vro sibi spōsum suo modo · infinite perfectionis · pulchritudinis · et te cozis · et cetera Et sic ihūs et maria hoc mō semp erunt ipresentes racione diuinātis . que est vbiq; z semp tota essencialiter · pnciāliter . et potencialit melio? . vrius : pfectius · realio? et intimi? · q̄ quecūqz res creata in alia re · quātum celum est mai? vno pomo et amplius

Serageslima est o dulcissime spōse · qō ad bui? moi tsponsa cionem non pretitis vnire nisi vos abnegando · videlicet existimantes vos nichil esse msi in xp̄o ihū et sic eius consolacionē pcipietis Similiter et mulieres vtrobī se estimare nichil esse . nisi in maria diuinali · q̄ ē maria essencialis vel diuinalis siue vtualis Et vtbent sic ihū et mariā induere . ac si oia eox mēbra eēnt ihū z marie mēbra

Serageslma prima ē . qō bui? modi vtbent in tali scā meditacione in qua xp̄i et marie virtutib? induūtur · tota virtute · et potestate se sic habere . cogitando · loquendo · operando . et omittēdo . sicut facerēt si ihūs et maria pīnes essent . bona faciendo et mala declinando

Seragesima secunda est . qō oēs ptes corpis ihū xp̄i sponsi . sunt eusdē pfectionis . eque digne et eque honorabiles et cellentes honeste . z mūe Bz differūt nō in inpfectōne . ē in accidentali pfectioē Sitq̄ ē te oibus ptibus meis tā quis q̄ magnis . qbus ego z filius meus merum? . Nam sm ptes nr̄as singulares . p prib? vr̄is sibi meruim? singularit · vt puta capur nr̄m meruit p capite vr̄o

cor nrm p corpe vrō pes p pe
de.et sic de singulis membris et
locis totius corporis vestri et
nrī Ideo qñ estis tribulati in
capite. vel in corde aut rēptati
vereberis petere auriliū xpi et
meū per merita cordis. et ca
pitis nrī et p fidem firmit vo
illi parti vnire et p amorem et
spem vo huic cōmittere.et sic
de omnibus mēbris

Heragesima tercia est q ipa
diuinalis maria. est virtor. rea
lior nobilior. et pfectior spōsa
virorū sive liū. et maxime eccle
siasticorum singularissime aūt
Fligiosorum. q quecūq spon
sa secularis alicui⁹ homis. ra
tione virtutis ,missionis voti
ratione maioris pulchritudis
luxrationis a luxuria. racōne
future ,plis et solacij. ractione
spūalis delectacionis. amoris
osculor. amplerū et copula
rum. quia hec sunt omnia spi
ritualia Inter aūt spōsa hec
omni carnali spōsa est maior
quātū celū stella. ignis sintilla

Heragesima quarta suelacio
ē. quā tibi facō o carissime spō
se aiebat dulcissima maria. qō
seruos meos amo pfectissime

Heragesima quīta ē. q si oēs
sancti et sancte orarēt me vsq
ad diem iudicij. vt non misere
rer alicui seruo meo. bñuliter
a me misericordiā petenti ego
magis in hoc obedirem seruo
meo licet peccatori. q omibus
sanctis

Heragesima sexta est. q poci
us vellem seuerare glorioā cor
poris mei. q relinquere vnū de
seruis meis dampnari

Heragesima septima est. q ci
cius impetrarem seruo meo
vnū mundum vel nouū pardi
sum si iste non sufficeret. q re
linquere eum dampnari

Heragesima octaua est. dico
tibi amplerius q pocius vellē
dimittere totam tratitudinē
meam.et cōuersari inez in mū
do tantū sicut vmq feci q re
linquere seruū meū dampnari

Heragesimanona est. q si to
tus mūdus esset plenus serpē
tibus et draconibus. et alijs
pessimis bestijs. poci⁹ vellem in
hoc conuersari et pati vsq ad
diem iudicij. q vnū de seruis
meis eciam peccatoribus flin
quere dampnari

Septuagesima et vltia suela
cio ē. q ille spōsus me⁹ nouell⁹
erat peccōr inmūdus .p q orauī
cū ōfferto sustinēdi oēs pnas
mundi et inferni vt saluaretur
Quia pctores sunt gloria mea
post vrū fecibꝰ Si q nō ama
rē pctores. contra finem meū
officium. t racionem facerem

Sequit iocūdissima visio
ostēsa pdicto nouello spon
so marie vginis i die assūp
tiōis eiusdē p⁹ celebracio
nē qualiter videlicet fuit
assumpta in celum

Dalteriū lau
dabilissime vir
gis marie ad
uersat vniuer
sis iniquitatib⁹ mundi carnis
et diaboli Ūñ gregor⁹ de mi
sterio icarnatiōis xpi loquēs
ait O magna vi clemēcia. pr
quā cūcta cuitatur aduersa cū
vbum in vginē vmit. et illa vir
go p salutaē angelicū idē ver
bū cōcepit Cuius medio par
bonor vniuersor mūdo cōfer
tur. et singula queq saluti bu
mane pugnācia. valida cōfre
git lācea O mira vi suauitas
cū vbum vi vbo cōcipitur. et
angeli vbi fallacia seductoris
angeli q pmos parētes vrecit
ppotenti lācea vicit. ac p tan
tū beneficiū regina mūdi ma
ria vniuersa accepit beneficia
Ihro ieronim⁹ ait Merito ma
ria est oīm regina q verbū dei
generāuit. oia regenerauit mū
do Et balet pulchra t iocūda
historia de hoc

Fuit eñ aliquociens qui
dā deuotus vgini marie
sez ille pstatus spōsus. q aliqua
vlēs scīē ipi⁹ gaudia. p sui et
alior infirmitē cōfortacōe Qua
dā die assūptionis ipi⁹ sez inte
merate vginis marie post cele
stiū sacmentor pceptionē bie
ue p spacium gradi ad supna
Intuēq admirandā virginis
marie assūptionē In pmis nē
pe illā speculat in irim quasi
morientē. et aplor gemencū
pnciā pcēplat. videq aiaz ei⁹
sepcies sole clariorē de corpe
egredientē t mt brachia dilcīs
simi ihū xpi spōsi sui. mira ce
lerritate ,fulgentē Quā vna cū
xpo vniuersa militās ecclia cū
cūctis angelor agmib⁹ ad cu
stodiā trestriū vsq ad portas paradisi maxis cū tri
pudijs simul et ifinitis vocurit
Hō eñ pterat fili⁹ oīno gau
dere i tā dulcissime matris mor
te Ac vbi portas attigerunt
celestes magna cum voce ait
dñs ihūs xpo Attollite portas
pncipes vras. et eleuami portē
eternales. et introibit rex glē
gina glorie Quibus maximis
cū gaudijs patefactis ingrēbat
rex gle regnū suū. dñs fortis
et potēs in pho⁹ cū sponsa pul
cherrima innitente sr spōsum
suū oīm virtutū t angelor oīm
Mira tūc fiebāt gaudia. adue
niēte celi noua rgina. vniuersę

q ordinū angelor esstue sitq
eū oīm sanctis rgine ingredie
ti obuiā venīt. cū genuflexio
ne. salutacione angelica eam
salutantes. secundum singulo
rū modulos. cū imēso studio
Quid tūc terrigene offerre de
bent et cū quāta devocione et
sedulitate. pateat liquide et hac
visiōe Tota eñ celestis curia
ad lōgum decātabat assidue sa
lutacionē angelicā O quanta
fuit letitia. o quāta iocūditas.
q inenarrabilis dulcedo. in tā
ti cāntici melodia Tota eñ re
sonabat tra et vniuersa cōcre
pabat celestia Merito eñ fide
les vniuersi hoc psalterū an
gelicū debēt orare t totis viri
bus pdicare et laudare. et per
hoc tantā virginē benedicere
Oñ cernebat ibi in tante dñe
iocūdissimo introitu innume
ra psalteria musicalia. q gere
bant ab angelis in illis cōcin
nēnibus Inter hec aūt cōspicie
bat vnū psalterū infinite mag
nitudinis. ad modū organi rga
lissimi Dī ram magnū fuit et
altū. q in ipo erisebāt centū
et quinquaginta maxima psalte
ria In quolibet aūt psalterio
erāt cētum et quinquaginta fi
stule. magnitudis imense Atq
in qlibz fistula erant adduc cē
tum et quinquaginta fistule mō
mirabili. et nescio quo se cōti
nebāt Et vnaquecq pdictarū
fistularū dabat centū t quinqua
ginta resonancias. in tanta cō
cordia et melodia. q est pene⁹
indicibile Videbatq scilicet
gabrielem archangelū p ma
me in tali psalterio ludentē cē
centum et quinquaginta alijs
celestibus cōcentorib⁹ Ibi eñ
fuit michael scilicet Ibi an
gelus et custos virginis marie
specialis Ibi eciam stabat xpi
custos cum viator erat. et alij
angeli et sancti de omni ordie
celor Tantaq fuit buiⁿmodi
melodia. q putabatur elemen
ta cōmouere cūcta t mortuos
vniuersos suscitare posse Effi
ciebatq buiⁿmodi audītor er
ra se mor. t rapiebat i sūmū
amorem dñi nri ihū xpi et ma
rie Quid plura Tota trium
phās ecclesia idest tota celestis
curia rēpōrebat huic psalterio
cū infinito gaudio et tripudio
Canebatq illud magnū psal
terium ipsum cānticum angeli
cū dicēs Aue maria gra ple
na dñs tecum Cui respondebat
tota celestis curia. cantās resi
duū. vicies Benedicta tu in
mulieribus. et benedictus fru
ctus ventris tui ihs xps Hec
erat in buiⁿmodi resuptōne te
diū vel nausea. qñ nova semp
fuit melodia. et nova intellige
bat in cānco sentēcia Perpen
debatq qui hec audiebat. q sa
piēcia dei infinita. capiebat in
hoc psalterio Ihro sens⁹ semp
mutabat speciali cū melodia.
et nunq erat finis Audiuitq
a suo cōductore. hāc racionez
Oñ inqt mūdus p hoc eulo
gium est redemptus et rer ce
lorum incarnatus. et rutue an
gelorum repate Idcirco q diu
vrus erit vrus. cūcti angeli et
sancti hunc cāntico sunt obligati
et hoc semp resonabūt et est il
lis sūma iocūditas sine fatiga
ciōe cantare cānticum sponsi et
spōse. p quod totus mundus est
reparatus et restauratus Quid
lōgius morer Istud mirādum
psalteriū p centum et quinqua
ginta ixo multiplicabat. quia
cunctum ordinē celestem in tā
mirabili pcessione vidēbat pre
fatus marie spōsus. in legion
bus suis cū numero eode bea
te vginis psalteriū istud offerē
tem Oñ cū mirarer. audivit a
quodā assistēciū. qui de sibi vi
debatur pulcherrima oferebat
priloquia Quid inqt miraris
Numer⁹ iste centū vicies et
quinquaginta est numerus stilli
mus figurat⁹ in archa noe. et
in tabnaculo moysi sepe recita
tus ac in tēplo salomonis p va
rias venarias freqēter iteratus
ac in ezechielis visione sepe in
tēplo nouo cōmensurat⁹ Qui
ymo scīssima militās ecclesia
hūc tenet numerū in psalmis
dauid q oīs figurant dilissima
vginē mariā quam nūc vides
mō mirabili assūptam Ipa est
eñ vey et vnū tocius trinita
tis psalterium. qō mūdo pace
attulit qñ verbū iocundum ce
linit. quo vbum dei cōcipe me
ruit Ipa ecclā est tocius eccle
psalterū. et militātis et trium
phantis Quoniā sicut psalmi
dauid cētum t quinquaginta cā
tabant in tēplo i psalterio mu
sicali. qō fuit figura singularis
vginis marie. sic p virginē ma
riā oīm pces t merita deo offe
runt fideles letificant deus ho
norat. Que oia ,pria erāt psal
terij dauitici Ut q dicēs vni
uersis q ista est voluntas dilli
me trinitatis t tocius curie ce
lestis. q tanta mūdi regina in
psalterio hoc honorēt. t in tali
numero. hec tibi sunt ostēsa Et
quidē necessarium hoc tam est p
dicādum conē malā pnciā t de
ppinquo imminēcia Et quicūq
hoc dixerint vel orauerint. sa
lutarem diuinit⁹ pcipient pdē
ciam. et in cūctis melioracio
nē Qui vero cōtempserint ca
uēant sibi in malis pnitibus in

quibus mūdus est nūc ꝑcdo
lor. z in primo magis erit qm
vnqm fuit Ideo sicut ꝑmitus p
hoc psalterū mūdus est repa
tus. et ler in staurata z innova
ta. sic p hoc suffragiū debet mi
litans ecclia soloten⁹ subuersa
ad pocioza et ꝑoza redē Cūq
sponsus ista miraret que audi
ebat oculos versus terrā ver
cit. z altissimis celoz sedibus
Vidit q̄z tria horrendissima to
tum mūdum vbiabancia Nā
ab aq̄lone videbat quasi bara
trū infinite ꝑfūditatis. z quo
fumus z ignis imensus eriens
vniuersam tram vastabat Au
diuit q̄z vocē quasi aquile vlā
tis p aerem ter inclamātis ve
ve. ve. carni et sanguini. quoꝝ
succendio totus succendit mū
dus Cernebat vlterius ꝓte er
altera. horribilissimū appatuz
quasi mundum vniuersum ad
bella traditum Ibi eciā fiebāt
subuersiones terraz. tempesta
tes. tonitrua z fulmina Et illi
co audiuit quādam mulierem
lam. horribili clamore p aerem
vociferātem. heu. heu. heu. quā
ta mala mūdus infert vniuer
sis O vbi tri clemēcia Et nūc
audiuit aliam vocem dicentez
Quia in tris nō est misericor
dia cū mūdo. ne petas ampli
us clemenciā in celo Nā finis
venit. venit finis Res horrēda
quam tā narrare incipio Er p
te opsita cernebat i numeras
legiones demonū. que pene vni
uersum mūdum duab⁹ plagis
erticum trahebant ad voraginē inferni In qua cernebat cē
tum z quinquaginta fornaces
quasi infinitas. in qbus erant
centum et quinquaginta pene
Ibiq̄ puniebantur sine miseri
cordia Tantus terror et cla
mor er illis, poibat. q p vniuer
sam tram audiebatur Et ista
fuit plaga tercia demonū Dm
vt audiuit in visione illa. iā nō
est in mūdo nisi caro. auaricia
et lupbia Et cū ista horrēdissi
ma cernerenk. supstites qui in
terra erant. magnis cū clamo
ribꝰ auxilium ꝓcabant Quid
plura Mox audiuit ille vocem
ab alto celoz in terra demissā
Laudate dūm mariamq̄ ma
trem eius in psalterio suo sepi
us hoc ūbum repetendo. si vul
tis liberari ab oi malo in tra
et in mūdo inpleri omni bono
Dijs igitur visis intuēt reginā
mūdi Virginē mariā p dulcissi
mū sponsum ibm in celum per
ductam Qui eam sic alloqui
tur dicens O carissima sposa
mea tam venisti ad celoz mā
siones. in qbus oportet te bīffi
me ꝑsitari trinitati. et per tua

merita mūdo succurrē ꝓdito
Omnes em hic intrantes. pre
stant homagium huic bīssime
trinitati. gr̄ia donaria merito
rū illi offerentes O igitur ca
rissima mr̄ ꝑpa te. et cōductor
tuꝰ ero. accipies em oim r̄gno
rū celestiū possessiones. Res
pulcbrima C Tunc ille spon
sus cōremplabatur et videbat
quidecim reginas pulcbrimas
quaz q̄libet habuit decim sub
se domicellas formosissimas sup
omne id qđ estimari potest Et
vt sibi videbatur quinq̄ prime
de illis quindecim. cū quiqua
ginta suis puellis. quiq̄ vehere
bant rosas. infinite pulcbritu
dinis In prima fuit scriptum
lris aureis Aue In secūda
Maria In tercia Gracia
In quarta Olena In quinta
Dñs Quinq̄ aūt secūde re
gine cū quinquaginta suis pu
ellis. quinq̄ pulcbrimas vehe
bant gēmas. infiniti valoris
In prima scriptū erat Decū
In secūda Benedicta In ter
cia Tu In quarta In mu
lieribus In quinta Et bene
dictus Quinq̄ vo vltime re
gine cum suis quinquaginta pe
dissequis admodū formosis qui
q̄ stellas inestimabilis claritā
tis ꝓferebāt. coza vgine gloria
In prima scribebat Erucz

In secūda Ventris In tcia
Qui In quarta Dūs In
quinta Cristus Tunc dīs
ibūs amantissime ait marie O
carissima sponsa mea. in celis
tria sunt imperia. Primū est
imptum paternale habens sub
se quinq̄ regna Secūdum est
filiale. habens eciā sub se quiq̄
regna Tercium est spūale. ha
bēs simlt quinq̄ regna Opor
tet ergo te vnire ad imptum
paternale. et tomagium pro te
et vniuerso mundo facere. Pa
ter em meus quinq̄ habet cō
ueniencias Nā paternitas est
ꝓpriū eius. attributū eius
est vnitas. sm qđ dicitur ꝓmo
sentēciaz. d. xj. et boc ē secun
dū cōuenens Tercium est po
tencia. Quartū est eternitas
Quintū est creare Sic igitur
dīs ibūs suam carissimā con
ducens matrez cū tota celesti
curia. ꝓvenit ad regnū pater
nale Quia deus pater. pater
est omniū encium. sm augusti
num et damascē. Vbi fuit glo
ria gaudioz infinita Et quia
longum esset nimis tota visio
nē enarrare. vt breuius valu
ero eam enarrabo Igitur be
atissima vgo maria. ꝓcedēs ad
pedes regis omnipotētis. sua
prima reuerencia fcā. virginea
voce ait Aue pater omnipotēs

027

eno encliā. quis pater es omni
um. ecce. p me et. p omnibus
meis. p regali homagio banc
primā rosam offero. tua michi
dudum gr̄a cōdonatam Acce
pit q̄z maria rosam de manu p
me vginis in qua erat scriptū
aureis lr̄is Aue et pr̄i om
nipotenti. ad manum obtulit
Quā ille suscipiēs marimo cū
gaudio. dixit marie O quam
pulcbra rosa. z qm̄ digna z glo
riosa Benedicta ergo eris o
filia mea maria Et. p rosa ista
iuro tibi et. pmitto. q nūc z in
etnū regina eris i regno pater
nali tāq̄ mater singularis om
niū encium Quia p aue genu
isti ommū creatorē. filiuz meū
Et vt ꝓdicto spōso vicebatur
celestes curie scribebāt i libro
vite banc cōdonationē marie
que erat data. p maria et om
nibus seruis et psalmis suis
C Secūdo fuit ducta ad secū
dū regnum et ꝓsentata regi po
tentissimo in infinita claritate
ꝓsistenti Vbi obtulit secūnam
rosam dicens Aue rex luminū
et infinite omniꝑtēcie. tue vni
rati infinite ex qua cūcta trꝑē
dent banc rosam. p me z meis
seruis z ancillis in homagium
offero. in qua scriptū est aure
is lr̄is Maria Dnā ille
accipiens dixit O benedicta
maria mūdi stella Ego tibi. p
mitto et iuro p memetipm. q
tu eris regina in r̄gno mee vni
tatis intm vt cuncte vnitates
multitudinis encū sub tua sint
potestate C Post boc duceba
tur ad tercū regnum vbi ter
cia obtulit rosam regi omnip
tēti et gracioissio. dicēs Aue
rex omniptens gracioissime
Ecce. p me et meis seruis offe
ro i homagiū tue vnignissime
gr̄e banc rosam Gracia Et
ait rex quia maria boc fecisti.
per memetipm iuro tibi. q tu
eris regina in regno potencie
mee. et sub te erit omnis potē
cia creata in celo z in terra in
eternū Quia tu genuisti potē
ciam meā infinitam scz filium
meū. qui est mūdi gracia Post
boc ducebat ad quartū regnū
vbi obtulit regi regum quartā
rosam scilicz Olena Quam
accipiens rex ait O maria tu
offers michi rosam ista plena
Et ego tibi. pmitto q tu eris r̄
gina. eternitatis plena. et sub
te erit omnis duracō rpis. pre
teriti. p̄nis. et futuri. quia ge
nuisti mūdo eternitatez plenā
scilicz filium meū carissimum
C Post boc ducebat ad quin
tum regnū cum ineffabili glo
ria Vbi regi omniporēti obtu
lit quintam rosam. suma cū re

uerencia scz Dīs Quā ac
cipiens ait Et ego tibi. p hui
moi rosa o benigissima aica do
no. q inetnū eris regina in reg
no creationis. quia tu genuisti
regem et dīm vniuersoz. per
quem omnia sunt creata Que
aūt et qualia ibi audiuit ille. q
boc videbat in gaudijs et leti
cijs. in collacione cui libet reg
ni. breuitatis causa ſtinq̄ Ibi
em erāt mēse r̄gales. et omnis
delectacō inestimabilis in infi
nitū Deinde vnit dīa ad secū
dū impiū. iam bīs quiq̄ dia
demata quiq̄ regnoz In secū
do aūt imperio sunt quiq̄ r̄gna
gaudioz infinitoz. Sm q̄ quiq̄
sunt cōueniencie filij videlicet
filiacio ūbum sapiēcia redem
ptoz et. pudēcia Dec oia secū
dū augustinū sūr filio vi. ꝓpria
vel attributa Ita eciā habet pri
mi sentēciaz. d. xj. et. xlmo Sic
ita q̄z illa mundi regina q̄si no
lens et recusans p būilitate vt
appebat videri ista trabebāt a
dño ibū r̄po et tota celesti cu
ria. ipa ꝓclamante et dicēte vo
ce bumillima O dne ibū satis
michi est. nec cm̄ sum digna ad
pedes mimi boz cōsistere. vel
videre faciem mimi seruoz dīi
mei Rogo date bec r̄gna vīa
alteri. q nimis baero Et bec
būllima maria. ex suma būlij
tate et timore casto ꝓferebat
quāuis ex divina visione z ꝓsci
ēcia. sciret sibi detri oia r̄gna
celoz Igit trabit et ducit a to
ta celesti curia ad ꝓmū secūdi
imp̄ij regnū. vbi vidit regem z
filiū dei ineffabili gloria circū
datū Cui⁹ regnū dicebāt reg
nū filioz dei Quē vidēs vnig
nissima imp̄atrix maria. ad pe
des ei⁹ se ꝓiecit. dicēs Aue rex
glorie pulcbrime sup oē qđ esti
mari potest Ego inq̄t filia tua
p me et meis seruis homagiū
faciens tue ꝓerentissime celsi
tudi. offero gēmā istā Decū
vivelicet totū illūinatem mun
dū Tunc clementissima facie
fabricdens ille spōsus alarū su
scipiēcq̄ gēmā istā dixit O be
ata maria. p tāto munere tuo
gr̄as tibi ago Et qz marimū ē
mun⁹ tuū. in recōpensacionez
tibi do regnū meū. ꝓmittēs q
inetnū null⁹ erit vn̄r filij dei
nec natura. nec gr̄a. nec gloria
nisi p te coopante et volentem
Quia tu sola es. p quā filij dei
fuit tecum factus filius tuus.
C Postmodū aūt i secūdo reg
no obtulit r̄gi scdam gēmā scz
Benedicta Cui rex ait Et
ego tibi iuro q tu eris regina
cūctoz verboz. tā mētalium q̄
vocaliū. q̄ eciā realiū. tā in ce
lo. q̄ in terra. vsq̄z inetnum

028

Quia bñdictū ūbum tuū p tuā
ūba scīssima mundo cōtulisti
¶ Consequēter ducebaī ad ter
ciū illius impij regnū Ubi ob
tulit regi glorie terciā gēmam
que dicebaī Tu Cui rex ait
Et ego tibi ꝓmitto q tu eris
regina sapiencie et sciēcie vsq
ineternū· qm tu genuisti sapiē
ciam tuī· in qua sunt oīa the
sauri sapiencie et sciēcie tuī ab
scōditi q: Tu Tu em est ꝓno
mē demonstrans et referēs et
supponēs qđ primet ad sapiēciā
¶ Deinde ducta est ad quar
tū regnū impij secūdi Quod
dicebatur redemptiōis In quo
obtulit regi redemptori quar
tam gēmā videlicet In mulie
ribus Et ait rex Ego ꝓmitto
tibi q tu eris regina in regno
redemptionis· sic q nulli vmq̄
dabitur redemptio· vel a pena
vel a culpa· nec in celo nec in
terra· nisi te mediāte et vlēte
¶ Exinde ducebatur ad quī
tum regnū secūdi impij· vbi ob
tulit regi quītam gēmam vide
Et benedictus Et tunc au
diuit ab eodem hāc sentēciam
Maria maria· p hac gēma ti
bi dono regnū diuine ꝓuidēcie
Dm sicut fuisti mulierū ꝑfec
ma· quia In mulieribꝫ· sic ꝑ
tuā ꝓuidenciā nata est in mū
do dei ꝓuidencia· benedictus
vī vnigenit⁹ quia benedictus
Qualis aūt cōtuitia· et solacia
lericie· et melodie· ac laudis vī
ibi inquolibet regno fuerūt p⁹
cui⁹libet Fgni collationes qua
les et q̄s gracias actiōes age
bat maria p⁹ huiꝰmodi· causa
breuitatis relinquo et causa fi
vī legencīū· quia nec lingua ꝓ
ferre· nec man⁹ scribē singula
sufficit que ibi vidit et audiuit
iste marie spōsus ¶ Demum
quasi tota renitēs timore filia
li· ducebaī sil' et trahebatur a
tota curia celesti ad tercīū im
pium· quod fuit spirituale siue
spritussancti In quo similiter
erant quinq regna· sim quīq
spiritussancti cōuencīcias Ma
est spiritussanctus primo· secū
do est donū· tcio est missus vel
ꝓcedens· quarto est bonitas·
quinto est conseruatoz vniuer
sorum sm Augustinum Am
broſiū et Hilariū Itaq in pri
mo regno virgo maria obtulit
stellam primaz scz Fructus
Cui rex ait Carissima amici
mea· vno tibi regnū spiritū
vniversoz· tā in celo q̄ in ter
ra· vt de bijs ommb⁹ fiat vlū
tas tua· qz fructum pepisti ve
spūscō ꝓcipies· ꝓ quē oīa spūa
lia repant ¶ Consequēter duce
baī ad scm regnū qđ fuit reg
nū donoz dei In quo obtulit
regi celesti secūdam stellā cla
rissimā vicelicz Venetis Cui
rex ait O carissima amica mea
p tanto munere qđ tibi regnū
meū vnoz vī sic q nullū do
nū· nec nature· nec morū· nec
gre· nec gle dabit vmq̄ alicui
nisi p te cooptamē et mediātez
¶ Deinde trahebaī cū violē
cia· maritaq cū festinacīone ad
tercīū regnū Ubi obtulit ter
ciam stellam pulchrimā Cui
Ad quārer ait Sicut per tuū
beatissimum ventrem cuncta
bona sunt mundo condonata
sic per missionem filij tui ad te
fcā est summa missio· et proces
sio medio tui Ideo tibi iuro
q vsq ineternū tu eris regina
omnium dei missionum et pro
cessionum· sic q nullus vmq̄
fiet motus in toto mundo ni'
sub tuo regno et domino· nec
in celo· nec in terra· nec in in
ferno ¶ Deinde quasi plozās
vehebatur ad quartum regnū
spiritussācti Ubi obtulit quar
tam stellam scilicet Ihesus
infinite bonitatis· quia regnū
istud dicebatur regnum boni
tatis Cui rex ait Et ego faci
am te reginam in toto regno
bonitatis mee Etc q nūq̄ ali
qua iniuras a me in toto mun
do effunderet· nisi per te medi
antem ¶ Ultimo rapiebatur
quasi lamentans· et eiulans ad
quintum regnū spiritussancti.
Ubi post oblacionem quinte
stelle que dicebatur Christus
Audiuit maria a spiritusancto
hanc sentenciam Et ego ami
ca mea carissima tibi iuro· et p
mitto· q tu eris regina i regno
isto conseruacōnis· sic q natu
ra vel gracia· vel gloria· nulli
conseruabitur vmq̄ nisi te me
diante et coopante Quia cri
stus Tu enim dedisti mundo
summum conseruatorem· sicut
dedisti sibi per ihesum omnem
bonitatē Quia ihesus est om
nis bonitas Ideo quia cristus
est inportans vnctionem con
seruantem quamlibet rem in
esse ꝓprio ꝓpterea eris re
gina conseruacionis Quibus
expletis· presentata est sanctis
sime trinitati Cui presentauit
pro homagio semetipsam, pro
se et seruis suis Cui ait trini
tas beatissima Et ego confir
mo omnia tibi donata Et ad
do q tu eris triclinium nobile
et singulare tocius trinitatis
sic q ego ero in te tota et tu
tota eris in me mutata· nō as
sumptione vt christus· sed sin
gularissima glorificacōne Sic
tamen q ego nunqđ aliquid
faciam in mūdo nisi te rua vo
lūtate Tunc benignissima ma

¶ tiꝰ

ria immensas rendens gracias
actiones· ait O clementissima
et beatissima trinitas qm̄ p psal
terium tuū angelicum· habeo
ista quinquecim regna· ymmo et
filius meus in istis regnis est
rex potentissimus· p istum psal
teriū supplico tue infinite mise
ricordie· cui⁹ michi quinquecim
donasti regna in tribus impijs
Ut omnes qui orauerint et p
seuerauerint in isto psalterio
tuo· ad ista puenīāt gna Tūc
ait trinitas beatissima Quid
me rogas o amantissima filia
te omnibus bijs tua voluntas
fiat In gloria ecīa ferut tui ad
nutum tuum erūt pulchriores
potēcīores et ineſnū gl'riosiores
O quāta solēpnitas· o quanta
cōtuita· quanta letricia p hoc
psalterium marie in celo sunt
facta Audiebat em dnuo trini
tas bīssima marie ūgini Dm
inquit pdicta quinquecim do
naria ordinasti ad decem man
data· et ad decem meas potissi
mas virtutes· et decem mūdi
peccata· atq ad ſtaurandum
omnia decem ꝓdicamenta in
natura Idcirco volo vt laude
ris a cūctis in terris· et in celis
in hoc numero hoc est in psal
terio beatissimo Sicq in fine
pissima dña rediens ad predi
ctum sponsum suū qui hec vi
dit· ait illi Carissime audisti q
ꝓmisi psalmis meis Vade q
annūcia vniversis psalterium
meū ne timeas quia ego tecū
sum et adiuuabo te cunctosq
laudantes me in hoc psalterio
cū meis quinquecim regnis Et
resistentes tibi debellabo vsq
ad mortem· cū totidem regnis
sicut iam vidisti sepius et erp
tus es mltos tali psalterio re
sistentes· malo fine et morte
obijsse Sic post talem gloriā
sibi ostensam et quandam aliā
reuelacionem eodē tempore si
bi factam· que postea dicet re
dijt prefatus sponsus ad solita
in se fundar⁹ et alijs mltis dās
magna fundamēta deuocīonis·
cū magnis admirandis signis

¶ Sequitur pulchrima visio
huic ꝓfato spōso ostēsa· p⁹ pre
dictam visionem de assumptione
Qualr vicelicz maria mr mi
sericordie pugnauit xtrs iusti
cia et suas sorores et vicit eas
Mō q in celo facta sunt bella
vt hic appet aut discordia· cū
ibi sit pax infinita et concordia et
na Sed vt ait maria ad deno
tandum repugnāciam affectuū
diuine voluntatis vicelicet iu
stīcie veritatis· et potencie et
vt magis a simplicibus intel
ligi possint

Dalteriū mise
ricordissime tri
tatis cōfirmat
vniversos se a
mantes, in via
dñi ne ōficiant
pre fatigacōne Unde ipsum est
ydria rebecce· qua potauit an
geli et boies de qua gen· exiuit·
Ideo merito ab vniversis est
dicendum· vt in bono cōfirmē
tur Hoc est em tāq̄ medicina
suauissima· nostra confirmās
imbecillitatem· et diuina pstās
fortitudinem cōtra cuncta ad
versancia sm Bernardum de
laudibus angelice saluratōnis
Unde satis pulchram et admi
rabilē refero de psalterio ma
rie virginis visionem Ille em
quē ego maria sibi despōsauit
post visionem ꝓdictam vicelli
cet de Assumpcione ipi⁹· que se
quūtur subito et mox mirabi
li vidit Vidit em q postq̄ bea
tissima vī genitrix virgo ma
ria possedit tria celorum im
pia· tres antique celorū impa
trices· scz potēcia que impauit
quinq regnis paternis Et iu
stīcia que impauit quinq reg
nis filij Et veritas q̄ impauit
quinq regnis spūscī Dm spūs
sanctus habet vocere omnē ve
ritatem quia est datoz donorū
Postq̄ inq̄ ꝓdicti tres impa
trices viverūt dñaz misericor
diam nouā impatricem· cūcta
regere volentes p misericordia
collegerunt cōsilium dicentes
Quid facimus Si hanc vir
ginem dimittimus sic regnare
in misericordia· omnes simꝰ p
ihim⁹· qm̄ sic peribit ler de ma
lis· peribit em potencia vī cō
tra malos Similiter pibit sen
tēcia dei verissima de hoc dāp
natione Propterea concluse
runt vt bello marie impatrici
indicto antiq̄ recuparent iura
Res mirabilis Appebat sibi
visibilissime quasi videret ocu
lis corpeis q potēcia paterna
cum sibi adherentib⁹ infinitis
grauissimū bellum contra vir
ginem maris ingerebat Sed
beatissima virgo maria regina
misericordie armis misericor
die et virtutū omniū vallata
atq comitata meritis ꝓpijs
ac meritis sanctorum cuncto
rum insedencium equis albis
quasi incorpeis· contra partē
aduersam validissimā egit vi
ctoziam Capta est em potem
cia paterna ac ligata· que erat
infinite magnitudis· et adducta
est cora noua celi regina et im
patrice vicelicet misericordia
cū quinq vassallis suis· que p
quinq milia annorum et am
plius rexerunt quinq regna

paterni imperij Erant huius modi quinq gigantee domine fortitudinis indicibilis Prima dicebat maledictio Secunda ignorancia Tercia obduracō Quarta vacuitas Quinta seruitus Quibus benignissima imperatrix nouella ait O domine potentissime quia iustum est vt diuina voluntas impleatur. et sapiencia tua perficiatur et bonitas conseruetur Quia ergo placuit diuine voluntati et bonitati simul et sapiencie me indignissimā sua singulari gracia promouere in imparticem misericordie Justum est vt defendam regnū misericordie totis viribus Quia inq regnastis per annorum quinq milia et misericordiā sp profugastis iustissimum est vt tāta filia adminus per tanta regnet tempora sicut vos regnastis Qua propter auctoritate patris omnipotentis et filij et spiritussancti ego vos absoluo ab officijo vestrio. et tōq nouā reginā nouos in presenciarum instituo in hijs quinq regnis rectores Sic itaq removeo maledictionem et per tuā misericordiam pono benedictionem vicariuz meum in primo regno quia. Hue Idest sine ve Unde pinnibus ventibus in psalterio meo signari hoc signo angelico Hue promitto q̄ habebunt diuinalē benedictionem in vita in morte. et post mortem C Secūdo ait maria O tu ignorancia nimiū grauasti mundum vniersum ānos per plurimos Propterea patris pietate omnipotentis te depono. et loco tui instituo in celestis regni gubernatorem diuinam illuminationē q̄ Maria quasi illuminatrix Et ꝓmitto q̄ omnes ozantes psalterium meum erunt liberi ab ignorancia. et optinebunt sufficientem in vita. et in morte. et post mortem illūinationem C Tercio ait maria O tu obduracio. nimium regnasti super miseros homines Ecce te xpono et loco tui graciam instituo quia Gracia Et volo q̄ ozantes psalterium meum habebūt graciam tuā in vita. in morte. ⁊ post mortem C Quarto ait maria O tu gigantea et terribilissima mulierum vacuitas. nimis dure eciam tu regnasti et eaacuasti Propterea te xpono et loco tui instituo gubernatorem quarti regni Plenitudinē sufficiencie quia Plena Et volo ac ordino. q̄ ozantes psalterium meū xuote habebunt plenitudinem sufficiencie in vita in morte. et post mortem C Quinto ait clementissima maria regina misericordie O tu seruis durissima. filios meos nimium oneribus indictibus subiugasti Propterea te depono de officio gubernacionis quinti regni Et ibidem instituo gubernatorem et rectorem. libertatem filiorum tuā q̄ Dominus Et volo q̄ omnes ozantes et xpantes hec quiq signa. sint liberi a dominio priorum dominancium. habēteo libertatem regalem Quia eā sum promota in imperium xpi psalterium trinitatis. iustū est vt ei ipsi qui hoc psalterium direxit. stent sub libertate mei imperij et gaudeant regni mei priuilegijs. et summa tui misericordia Ulias essem ingrata si omni diligencia non honorem tuum. per quod super vniuersa talem patrē honorem Qui bus pactis statim mundus tubis terribilibus insonuit Ulidens enim iusticia. impatrix impij filij tui captam sororem suam. vniuersa de regno suo ad bellum conuocat succurrere volens xpisto potencie. et tollere a maria libertatem misericordie Et sic a tergo incipit bellare fuitq bellum durissimum Justicia eā tui quasi seuiēs et furibunda vniuersa vastat. rapit et interficit. suoq terrore tota mundi stupet machina At vbi benignissima maria tā tam intuetur suorum stragem et fugam. sagittam dirigit contra dei iusticiam et p medium cordis eam vulnerat cozuitq sed non mortua Que capta et ligata cum suis quinq capitaneis vitelicet quinq rectoribus quinq regnorum filij. ait marie Vulnerasti coz meum soror mea Sagitte eā tue acute cum carbombus desolatoriis vniuersa penetrātes et cūcta incententes Et nichilominus iusticia eciam fuit vulnerata i capite. ⁊ in pedib⁹ Tūc impatrix noua clementissima maria. ait iusticie Ecce o domina dei filia multis annis et plusq̄ quinq milibus in durissimo iugo super filios ade imp̄asti. propterea sapiēcie diuine auctoritate iam volo q̄ misericordia habeat iurisdictionem liberam in suos. ego eā elegi optimam partem in cunctis. secūdum quintecim regna paradisi Et volo q̄ ,serui mei habeant easdem partes. propterea o vos quinq capitanee iusticie. sub durissimis vinculis ferreis buānum genus captiuarum vsq nunc tenuistis. et

misericordia continue sub vobis exulabat Idcirco priuare vos volo dura vestra nimis iurisdictōne. et cupio ⁊ volo misericordiam meam. versa vice cepta regalia optinē Quapropter o peregrinacio prima capitanea iusticie. que fecisti filios ade esse exules et peregrinos vsq̄ nunc Ego depono te et loco tui instituo in rectorem bospitalitatem regalem quia Mecum Ego eā sui bospicium et triclinū sanctissime trinitatis. quia dominus fuit mecum Et volo q̄ omnes ozātes psalterium meum. sint triclinia sanctissime trinitatis sicut ego C Postmodum ait secunde capitanee O tu infamia filios ade omnes infames feci. sti multis in annis. propterea te depono et loco tui instituo bonam famam quia Bene dicta quasi bene famata Et volo q̄ omnes ozantes psalterium hoc deuote. habeant bonam famam in vita in morte et post mortem C Deinde ait tercie capitanee O tu seueritas. que imperasti super oīes durissime. nullum admittens pro illis mediatorem Ecce te depono et pono in tercio regno mediacionez quia Tu qō est pronomem xmonstrans et referens per modum demonstracionis suppositalis Et volo q̄ omnes ozantes psalterium meum habeant mediatorem in regnis meis Et insuper q̄ ipsi met sint aliorum viuorum et xfunctorum apud xum et me singulares mediatores C Rursus ait maria quarte capitanee O tu immisericordia que tot annis tenuisti filios meos sine misericordia ecce te absoluo. et loco tui instituo pietatem. quia In mulieribus que sunt pie per naturā Et volo q̄ psalres mei habeant pietatem in cunctis regnis meis C Deinde ait quinte gigātee capitanee tribilissime O tu mala fortuna. tu xdisti cūctis ade filijs difforunio in cūctis xpte rea te xpono et loco tui instituo bonam fortunā. quia Et benedictus Et volo q̄ omnes ozātes psalteriū meū. habeant bonā foztunam in vita in morte et post mortem Quia istis quinq gēmis in salutacione pistis. obtinui regnū impij filij xi Justum est vt illis qui bonozauerit me in istis. ⁊ fuerit in talibus dño xo toto corde suo talia cōferam xna. qualia sū cōsecuta Quia sikes in meritis. sikes xtent esse in pnijs At vbi ipatrix seq̄ veritas auduit sorores suas. seq̄ potenciam et iusticiam esse xbellares cū bis qui fugerāt et cū oibus suis cōtra maria durissimū in staurat bellū Intonuitq̄ mūdus clangore tubarū infinitarū Tremuitq̄ orbis. et ān ⁊ a tergo veritas vndiq̄ vallabat exercitū noue impatricis Quid plura Veritas que fuit potencie infinite. vndiq̄ vulnerat. vndiq̄ peutit hac illaeq̄ obscurēs xibus terribilib⁹ cū suis quiq̄ ducib⁹. vniuersa p fruit secula Sz cū ad maria virgines xtenisset duellū inter eas durissime. est cōmissum. diuq̄ bellatū intm ut pars maxima marie timuit Sz invincibilis virgo maria impatrix noui imperij spūssancti vires cumulat. et illā impatcem infinite virtutis ad terrā xcecit. et crimib⁹ capitis sui ligauit Quid plura Capiūt et quiq̄ capitanee sue Res digna spectaculo Maria stans p tribunali in cōsistorio trinitatis ait O dña dignissima. veritas diuinalis vsq̄ modo tamdura fuisti ꝓra filios ade. puāo eos veritate patrie et obligando eos vinculis fallacie. et tenebraz Paris imp̄ Egnasti xro vlo vt misericordia locū obtineat ⁊ versa vice prāte dñetur regia C Postmodū ait prime duciste O tu infructuositas p quiq̄ annoz milia et amplius. puasti filios meos fructu patrie. ꝓpea tui loco instituo in pmo regno imperij spūssci fructuositatē. quia Fructus Et volo q̄ omnes ozātes meū psalteriū. habeant fructum xteris mei. in vita. in morte. ⁊ post mortem Ulteriꝰ secūde duciste ait O tu infecūditas. fecisti mūdū esse sterilē p multa annoz milia. ꝓpterea te eciā xpono. ⁊ volo q̄ fecūditas mea sit ducissa in secundo Egno tui imperij. q̄ Ventris Et ordino q̄ omnes orantes meum psalterium xuote habeant fecunditatē. et q̄ sint spōsi mei singulares xpiq̄ spōse. ac fecunventur xonis cunctarum grāciaz C Tercio ait tercia duciste. O tu paupras qm̄ depauperasti omēs filios meos ab inicio mūdi vsq̄ nūc. ꝓpterea te xpono ab officio tuo. et facio ducissam diuiciarum habundanciā. quia Tui qō est ,pnomen possessiuū Et volo q̄ omnes psaltes mei. habeāt habundanciam diuiciaz. tpalium quantum ad eorū sufficiencia C Quarto ait quarte duciste O tu capriuitas quia per tot annorū curricula. tenuisti totum genus hūanum indicibili

ciptiuitate et calamitate ecce
te depono. et salutē in quarto
regno ducissam instituo. quia
Jhesus quasi saluator Et or
dino q omnes orantes psalte
rium meū habeant salutē cor
palem et spūalem in presenti
in futuro ¶ Quinto aduoca
bat vltimā ducissam tribulissi
mā et horribilissimam. qne di
cebatur mala mors Et ait illi
O tu mala mors q tot annō
rum spacia cunctos viuentes
interfecisti. vco tpono te de
regno qō hactenus tenuisti. et
tui loco instituo sanitatem et
vitam. quia Christus qui est
sanitas et vita omniū. fm basi
lium Et volo ac ordino q oēs
orantes psalterium meū habe
ant sanitatem et bonā vitam
et q moriantur sancta morte.
cū sacramentis et eukaristia.
cum vra pericione et confessi
one et cum extrema vnctione
Quid plura. Trinitas bea
tissima videns tantum discor
diū inter istas impatrices qua
tuor descendit in consistorium
vocata a tribus aduersis pūb
id est potencia. iusticia. et ve
rite et ait O vos carissime fi
lie mee Pax filia mea inē vos
vbet mediare Et sicut illa vo
lurit omnes vra facietis ffauēt
omēs mor verbis sanctissime
trinitatis Tunc pāx pulcher
rima ducissarum. et misericor
die singularissima ppugnatrix
et aduocata vniēs ait Detur
cuilibet quod suum est. et fiet
pax o tinitas beatissima i vir
tute tua Unde duas sententi
as pfero hic implales Primo
p noua impatice que sibi opti
mā partem elegit. que est pars
misericordie in quinteci regnis
Dico ergo sententiatiue Et
omnes illi qui portabūt signa
et insignit sunt quintecim sig
nis. quintecim regnorum virgi
nis marie. q isti vbent esse oī
no exempti a regnis aliarum.
nec vbent subici alicui pfatar
quintecim capitanearum Sz
omnes fm virginis marie vo
luntatem vebent cum ea regna
re in suis quintecim regnis in
seculis sempitnis. cū gaudijs
infinitis Illico trinites beata
cū tō ceh curia. istā ap pbauit
sententiā. et scripto trinitatis
firmata fuit Postmodū ertol
lens vocem terribilissimā par
ait Et ego sentēcio p alijs an
tiquis sororibus meis q vnuer
si illi p totum mūdum qui non
erunt signati quintecim signis
impij ogmis marie. q stent oī
no sub iugo et impijs. potencie
iusticie. et veritatis Tunc ait
trinitas beata Et ego o caristi
ma filia hanc confirmo senten
ciā Et auctoritate mee infinī
tatis trifice et sempiterne. vo
lo et mando. q omnes illi qui
non erunt insignti signis quin
decim pfactis impij misericor
die. q subiciantē quintecim capi
taneis trium meaz priorum fi
liarum Omēs ergo tales sint
maledicti obsecati indurativa
cui serui in vita in morte et p
mortem Et stent vsqz ineternū
absqz misericordia. sub durissi
mo iugo potencie mee Insup
tales omnes sint vagabūdi. in
fames sine mediatore. sine cle
mencia. et sine tona fortuna in
vita in morte et post mortem.
Et stent sub durissimo princi
patu mee iusticie Ulterius ta
les sint infructuosi. infecundi.
paupes. captiui. inbecilles. et
mala moriātur morte. quia de
di eis misericordiā q contemp
serunt eam. vdi eis regnā sal
uantem et spreuerunt eā. vdi
eis quintecī signa misericordie
in saluatione angelica. et illa
cōtempserunt. ppterea peant
et nullus eoz misereatur Sz
sint sub durissimo iugo vrita
tis vsqz inetternum Hoc dicto
tota celestis curia clamauit fi
at fiat Sicqz factū est cōiun
ctum matimū vt vidēbaē inspi
cienti hanc visionē Inquo pax
fuit maxima. q cōcordia sūma
Sit tamen veritas sub nouo
marie virgīs Certissime maria
tuū regnū erit minimū. nostrū
erit maximū. q vir pauci vo
lunt insigniri signis tuis. potā
do et legendo psalterium tuū.
quia arta est via que ducit ad
vitam. et pauci intrant p eam
Infiniti aūt volunt libētissime
portare signa nostraz quintecī
capitanearū. que sunt peccata
qm lata est via que ducit ad p
dicionem et multi sunt qui am
bulant p eam Cūc ait maria
suo dilcto spōso Carissime. nō
putes in celo esse discordanciā
aut bellum. cū ibi sit pax infi
nita. et cōcordia eterna Sed
hec tibi sunt ostēsa tāq visibi
lia ad venerandum repugnan
cia affectuū diuine iusticie. et
potencie. ac veritatis. in eccle
sia militāte. et vt melius a fm
plicibus capiant Quid plura
In ista fuelacione pissima ō
go maria in signū veritatis bē
vedit et osculum et vber virgi
nitatis ad sugendum. que fue
runt cū tantis gaudijs. q vni
uersa mundi gaudia respectu
borū vidēbantur esse figmen
ta Propterea ex hac visione
est notandū. q quintecim sunt
priuilegia pulcherrima ozan
cium psalterium marie virgi

pis Et p oppositum sunt quin
decim mala grauissima. que ca
dunt sup capita malorum qui
hoc cōtempnūt. vel armis pec
catoz se insignūt Propterea
vt cōformemur istis bonis ob
tinendis psalterium marie vir
ginis ozemus

Sequūtur septuaginta
due excellencie saluta cō
nis angelice. huic nouel
lo mārie sponso a domi
no ihesu reuelate

Ihesus ad sponsam et
matrem suā mariam

O Dulcissima mr̄ mea maria et sponsa. michi placet te lauda re in tua saluta cione angelica ppterea vt sūma tua laude. q in salutacione tua angelica est contenta. sponso tuo nouello archana tue dignitatis reserato Ihesus ad sponsum Idcirco dulcis fili visibiliter apparens tibi pando tibi quid mr̄i mee offers nescius. cum aue maria pfers vocatus Sponsus O cordium amor. q gaudium dul cissime ihū. de tua summa gra cia et pietate qua me indignū sūmū peccatorem dignatus es visitare gracias non vt debeo refero sed vt valeo. q̄neciam qm plurimum rogo. vt p missa o mgr̄ veritatis dulcissime ihesu edisserere digneris de laudib⁹ tue mr̄is Ihesus Dilcte fili audi nūc Hec salutacio angeli ca in cōmuni septuagīta duas excellencias cōtinet p sile. ad permaxima mundi magnalia ¶ Prima est. qō hec salutacō est mūdi padisus. in quo secū dus adam et secūda eua sunt positi ad regeneracionē mun di. vt inquit Bernardus

¶ Secūda est q hui⁹moi est celum sidereum. omnib⁹ stellis virtutum et graciaz et scienci arū et meritoz adornatum se cūdū augustinū in q̄d ſmone ¶ Tercia est q ipa est sol mū di quo mūdus regitur illūmi natur. et accenditur igne casti tatis secundū Anselmū

¶ Quarta est q ipa est fons vite ecclesie. quo lauanē fideles anime ab omni scelere cu rantur infirmi potanē sitibun di. et veraz sciencia ozti irri gantur secundū Augustinum

¶ Quinta est q ipa est arbor vite suscitans mortuos sanās infirmos. cōseruans viuos in esse nature. et gr̄e ſm Jeromi

¶ Serta est q ipsa est arbor sciencie boni et mali. cui⁹ gustu docēt boni et filij mei declina re oia mala et facere oia bona fm Anselmū ¶ Septima est q ipa ē ortus amenitatis oīm florum. et ex q̄ flores omnis ge neris virtutum colligunē et qui bus vngūcta fiūt in salutē vi uoz et defunctoz fm Anselmū

¶ Octaua q ipa est minera oīm metallor. ex quibus et di tari et armari possitis. in imen sumq p hec a cūctis hostibus vtēdi fm Albertū in sermone

¶ Nona est q ipa est lapisfodi na oīm lapidum pciosoz. cūct arūq virtutum. quib⁹ ornantur et coronanē sic fidelium et ipse celestes fm Bernardum

¶ Decima q ipa est stella ma ris p qua in hui⁹ mūdi fluibus et tenebraz peccatis dirigimur et illūiamur. atq ad portum sa lutis ducamur fm Bernardū Et si non ego xp̄s p hanc diri gār et illūiner fm me. sp tamē dirigor et illūinor fm mea mē bra que sunt fideles ¶ Unde cima q ipsa est corona glorie et lapidib⁹ pciosis cūctoz me ritoz. et ex auro caritatis cō posita qua dulcissima vgo ma ria mr̄ mea tociens coronatur quociēs p ea salutat. qualeqz hec corona oib⁹ coronis regū terre vt inquit Augustinus

¶ Duodecima q ipa est vestis regia qua induit virgo maria aieqz peccatoz illa teguntur. et sancti oīs illa ornātur. Tocī censq puella pulchrima maria vstit. q̄cies salutat fm Bern.

¶ Tercia decima q ipa est ca stz trinitatis in quo resident to ta maiestas trinitatis p̄s et fi lij et spūsancti. Castrū ingr̄ nō lapideum sed fidereū Totq ca stra marie offero. quocies sibi dicis aue scām Bernardum

¶ Quarta decima q ipa est ci tharа dei ex lapidib⁹ pciosis et auro cōpsita. in qua tota cōti net militans ecclesia et triumphans. totq ciuitates marie offero. quocies sibi aue maria dicis scām Bernardum

¶ Quintadecima q ipa est viri darij ois amenitatis. in q̄ est omne genus fructuū ois gracie et virtutis In quo ecia colūba spūsancti dulcissime requi escit. pulloq gracie nu trit. Deniq ibi est philomena gaudij spūalis. et fragrācia san cte fame et virtutis propterea mariam sepius salutate. et viri darij emitaris illi sepius offer te. vt inquit Bernardus

¶ Sextadecima q ipa est tē plum salomonis in quo sacre hostie et fidelium vota ac eccle sie sacramēta vo offerunē. per

Dj

ꝓbꝫ iniquitates delenꝫ ꝑploꝝ tribulacionesq; pellunꝫ fixelũ et aurtha ꝓcipiunꝫ sanctorum Melodiasq; ꝓcipitur beatorũ In quo tãrem filius dei aduenit· et saluterm mundo ostendit scõm Augustinum

¶ Septimadecima q ipa est stella iacob qua in celũ conscẽditur· et tota celestis curia promereꝫ et possitꝫ. fm Jeroni·

¶ Octauadecima q ipa est vitis engaddi que balsamũ mundo attulit· vicz me dñm ihesũ xp̃m· quo viuẽtes vtunꝫ et defuncti piterq; beati· sanctiq; cuncti et illũinanꝫ vniuersi· vt dicit Augustinus ¶ Nonadecima q ipa est arcba testamẽti in qua tabule legis diuine sapiencie. et mãna celestis cõsolacionis cõtinebꝫ vt dicit Bern·

¶ Vicesima excellẽcia istius salutacionis infinite et inmẽse ẽ q ipa ẽ arcba noe p quã totꝰ mũdꝰ a diluuio pecc̃oꝝ liberaꝫ et ab inundacõne tribulatiõis p tegit· scõm Anselmũ Si ergo nobis tanta bona offerre cupitis· a nobis tãta recipe tyranniã in presenti. vtoz vos filios meos x̃pianos vt mĩi mee a michi i p̃ salteio siris vuoti

¶ Vicesimaꝑma excellẽcia p dicte salutacionis est· q ipa ẽ iris clemẽcie dei· in qua clemẽcia ꝛesignaꝫ et par mũdo ostenditur· pulchra manifestanꝫ et vtilissima ¶ Et boibus sanguinũ et supbis. in auro croceis· in vanis rebus elatis· et põpoſ bũane sciencie lumine fulgẽtibus· gratis p banc data est clemencia scõm Augustinum

¶ Vicesimasecũda excellẽcia est q ipa est mõs dei dei. quo trena relinquũtur· boies in vno firmanꝫ· sursum corda erigunꝫ· et p quẽ hostes vruncũꝫ scõm Jeronimũ ¶ Vicesima tercia q ipa est cãpus seminũ oim virtutũ scõm Basilium

¶ Vicesimaquarta excellencia q ipa ẽ organũ cui⁹ modulacõne etxrea cũcta letanꝫ agmina Citbara ẽ cui⁹ melodia ecclesia sũma repletur leticia Ipa ecias ẽ simplicia cui⁹ suaui ꝓcordia pectoꝝ fuganꝫ crimina· vt inquit Ambro· a Beda

¶ Vicesimaquita q ipa est silua toci⁹ recreationis a vuote solitudinis· in qua sirene mansiones consistunt Animalia et fere sub iugo penitẽcie cõmoratur· et in cõemptu mũdi ꝓperant cursu veloci ad regnũ celorum. vt inquit damascenus

¶ Vicesimaserẽ q ipa ẽ pratum admirabilis viriditatis· in quo pascunꝫ et nutriunꝫ animẽta et greges ibũ x̃pi redemptoris· vt dicit Anselmus

¶ Vicesimaseptima excellencia est q ipa est flumẽ immense suauitatis· infinite fertilitatis copiose fecũditatis· quo terra ecclesie militãtis foueꝫ et amb̃ ac irrigaꝫ· vt dicit Basilius

¶ Vicesimaoctaua est· q ipa est mare infinitaꝝ diuiciarum nullaꝝ turbacõnũ· oim bonaꝝ fortunaꝝ· inquo sp nauigãt ad syderã amatores bonorum vt inquit Albertus

¶ Vicesimanona est· q ipa ẽ tomus dei. et hospicii trinitatis in quo est tota trinitas hospitata Triclinĩũq; est nobile eius et immẽsum scõm richardum de sancto victore

¶ Tricesima est q ipa est sta tera in qua cũcta viuẽcium põderabunꝫ opa ꝑcũs ergo ille est et erit· qui totam vitã suam scõm banc stateram mensurat et mẽsurabit· vt damascen⁹ inqt O ergo filij q miserrimã mũdi mulierem puulam· vigente pulchritudine amatis Istã matrem meã speciositatẽ habentẽ inmẽsam· rogo vt viri⁹ totis ametis· vt tãtam cũ ea regnaẽ possitis ¶ Vicesimapma est istius verifice salutacõnis excellencia· q ipa est oim sciẽciarũ libraria Pã tota in ea cõtinẽtur scia diuina a hũana fm Ambro

¶ Tricesimasecũda est q ipa est gazophilacũ diuinoꝝ thesauroꝝ ex quo deus pauperibus sua bona distribuit· et pascit filios suos in presenti ecclesia· vt petrus ait damianus

¶ Tricesimatercia est q ipsa est fabrica mirabilis p qm̃ deus totũ fabricauit mũdũ fm Augu

¶ Tricesimaquarta ẽ· q ipa est vallis p qnã ad ꝑfundũ venimus bũilitatis· et ad immensam perringimus fertilitatem scõm Haymonẽ ¶ Tricesima quinta est q ipa est bozreũ diuine misericordie. ex quo nutriunt fixeles anime scõm gregonazãzenum ¶ Tricesimasexta ẽ q ipa est altare dei viuentis· in quo quieuit noue mensibus hostia tocius bũani generis scõm orizenem ¶ Tricesimaseptima ẽ q ipa est thymiama terũ sancte fragãcie a omnis· p qõ cũcta opa nra offeramus deo in odorem suauitatis scõm Bedam ¶ Tricesima octaua excellencia est q ipa salutacio angelica est liber vite· in quo scribi habẽt bũane creature scõm damascenũ O ergo qui amatis sciẽciam· sturete in hoc libro et habebitis eam

¶ Tricesimanona est q ipsa est via celoꝝ p quã fixeles tendunt ad patriam· et ꝓtingunt

035

ad omne bonũ et euitant oĩe malum. et ad sempiternũ ꝓemiunt regnum scõm Anselmũ

¶ Quadragesima excellencia est· q ipa salutacio angelica est scutum validissimũ in quo oia ignea tela neqssimi faculme extinguuntur· vincitq; paup potentissime oia aduersa. vt dicit Bernard⁹ ¶ Quadragesima ꝑma est· q ispa est arcus et sagitta quibus hostes vulnerantur. est q lancea qua cõfodiũtur. gladius quo puniũtur· arma quib⁹ secure mumti in bis semp ꝓeguntur et ad cũctoꝝ imperatorem cũ felici triumpho ꝓducuntur vt dicit Basilius

¶ Quadragesimasecũda ẽ q ipa ẽ camisia mũdissima castitatis. capitegiũ virginalis honestatis Zona x̃gie dignitatis Annulus celestialis desponsacionis Mamile nobilissime doctis Sãdalia puellaris recoris et pulchritudinis. quib⁹ ornas matrem dei oiporentis· Et ab illa in cẽtuplum ornaris ꝑ singulis datis ¶ Quadragesima tercia est q ipa salutacio ẽ sertũ floꝝ quo beatoꝝ aie coronãtur Virgo quoq; ipsa cũ filio suo q̃plurimũ adornatur· ea eñ tota laus et virtus habenda scõm Augustinum

¶ Quadragesima quartaẽ q ipa est ianua celoꝝ· p quam intrãt aie saluãdoꝝ scõm Albrũ

¶ Quadragesima quinta ẽ q ipa est cuban⁹ in quo recoct⁹ est pamis angeloꝝ et hoĩs· qui dat vitam tori mũdo. replens eciã ihũ spũlcõ· scõm Bern·

¶ Quadragesimaserra est q ipa est murus a seps ciuitatis quibus mũdus nisi sit ingrat⁹ mumit· et cõtra oĩs hostes in cõcusse vẽdit· scõm Anselmũ

¶ Quadragesimaseptima est q ipsa est nubes rorida· que totum irrigat mundũ· germinaẽ q eũ facit et florere et fructificare· scõm Augustinum

¶ Quadragesimaoctaua ẽ q ipa est apotheca oim cariissima tum· qua mercnt oim infirmitatũ genera scõm Bernardũ

¶ Quadragesimanona q ipa est speculũ puritatis et mundicie· i quo etherea vitent bona scõm Anselmũ ¶ Quiquagesima excellencia ẽ· q hui⁹mo i salutacio est puulus mũdus p quẽ mũdus iste exterior est reformat⁹· in quo quoq; mũdo puulo oia sunt merita virtutũq; cũcta genera O igitur x̃piani filij mei si cupitis tãta dona offerre mĩi mee. in cẽtuplum a me p ipsam hui⁹moi recipietis scõm virtutẽ cõmunẽ· ad minꝰ vna hora dei in tã nobili fuicõ

eã digno· tãq; magnifico. et vobis tã vtili a ecclesie dei. michi et matri mee seruite

¶ Quinquagesimaꝑma hui⁹ salutacionis angelice excellencia est Cõtinere in se dei ꝑis potẽcia dei filij sapiẽcia a spũs scĩ bonitatẽ fm Bernardum

¶ Quinquagesimasecũda est q ipa est beatoꝝ seraphin ciuitas inmensa. racione diuine sapiẽcie bũanate ad repacionez eorum scõm Augustinum

¶ Quinquagesimatercia est eam esse spũalem iusticie thronum sanctoꝝ thronoꝝ celestis curie. q̃ p hanc iusticia dei in hoĩs salute ẽ ꝺetata. fm orige Ipsa quoq; angelica salutacõ est celestiũ dñacionum dñium sũmum· scõm omnium virtutũ genera. scõm Basilium

¶ Quinquagesimaqrta est q ipa est potẽcia sũma celestium ꝓtestatiũ cõtra ꝓtes tenebrarum scõm petrum damiani

¶ Quinquagesimaquinta ẽ q ipa est principatuũ celestiũ nobilissimũ directorium· cũ fideles p eam testinanꝫ ad celũ syderum scõm petꝝ Blesensem

¶ Quinquagesimasexta est q ipa est ꝓuidencia ꝓxima. p quã singulariter ꝓuincie a regna disponuntur ad sũma bona scõm Augustinum

¶ Quinquagesimaseptima ẽ eam esse angeloꝝ si phas est dicere ꝓmam inspiracionem. ad quã incitantur boies ꝑ priores et p eam ad alia bona faciẽda p posteros scõm Bernardum

¶ Quinquagesimaoctaua est eam esse patriarchaꝝ spem ꝓmam. ꝑter filij dei incarnacionem scõm Augustinum

¶ Quinquagesimanona ẽ eã esse ꝓphaꝝ reginam. ad quam certe semp sunt ordinate ꝓphecie vt dicit Jeronimus

¶ Sexagesia est eã esse apłoꝝ fidem p quam innumeras fecere magnalia scõm Ambrosiũ·

¶ Sexagesimaꝑma est eam esse martirũ fortitudinẽ et cõstancia. p quã cũcta aduersancia vincerunt supplicia. scõm Albertum magnum

¶ Sexagesimasecũda est eaꝝ esse doctoꝝ sciẽciam. p quã iudicant se et regulant in omni noticia. scõm dyonisij sentẽcia et si non in verbis

¶ Sexagesimaccia est eã esse pontificum ꝓtestatẽ· p quã accepert virtutes sup dignifica ecclie sacmẽta scõm Alberrũ

¶ Sexagesimaqrta est eã esse cõfessoꝝ ꝑseueranciam· p quã ꝑseuerant cũ inmẽsis tribulationib⁹ ꝓuenẽ ad regna celestia scõm Rabanum

036

¶ Septuagesima quinta est eam esse religiosoꝝ vitā p quā mūdū mouunt et in deum trāsformā tur. ſm Lasiodoꝝ ¶ Septuagesimasexta est eā esse sacerdotū nobilitatē p qm acceperūt sup corpus dñi veram z misticam potestatem scīm Bedam

¶ Septuagesimaseptima excellencia buꝰ salutacōis. est eam esse virginū puritatem. p quā innumere vgines sunt xo desponsate. oēm voluptatem abnegantes. viuēdo angelica cōuersacione. scīm Jeronimum

¶ Septuagesimaoctaua ē eam mūdi esse principiū z regulam p qm erga paupes diuites nobiles viros et mulieres ēra potest accipi mēsura. ſm Bern.

¶ Septuagesimanona est eam esse penitencij tollerancia. p qm innumeri penitētes pegerunt penitēcia. sicq p eam puenerunt ad gloriā. vt inquit Augustinus in sermone

¶ Septuagesima excellencia est eam esse Incipiēctum aduricē. p quā primi incipientes adiuuantur et recreantur

¶ Septuagesimaprima ē eam esse proficiencium robur. per qō innumeri tā in seculo q in religione proficiunt ¶ Septuagesimasecūda excellencia buꝰ salutifere saluta cionis. est eam esse pfectōrū sūmā cōtemplacōnem p quā infiniti ad sūmam puenium contemplacionem

Sponsus O idesu dulcissime ammaꝝ nraꝝ spōse. te tā gracia visione. tam suaui eloquēcia tā fructuosa doctrina. tā mei illūinacione et inspiracione mirifica. gras tibi tueq; gemitrici refero Et iam tanta pulchitudine. tanta speciositate. tantaq; graciositate et tam mirabili te plenum vidi virtute. vt vsq; in diem iudicij martirizz pati cōtinuū. non sit cōdignū ad te boc modo videndū Ista q; omnia michi manifestasti cū doctorum sanctoꝝ approbacōe Asserendo eciā ista. sancto iacobo maiore reuelante beatissimū dñicum patriarcham ordinis p̄dicatorum eximū dudū cognouisse. cum noua corporis magna salute. cum tunc pene vsq; ad mortem laboraret in hispania Sed bac reuelacione p omnia cōualuit. atq; bec eciam scripsit Ob boc ad salutacionē angelicā fertus bic pater afficiebatur miris cōsolacionibus et reuelacionibus de tua sancta incarnacione. et de tua passione

Hic ogo maria exponit suo dilectissimo nouello sponso angelicam salutacionē et aliqua alia verba que item spōsus buic salutacioni addē consuuit ex reuelacōne ejusdē virginis marie

Uris loquitur ad sponsum suum dicēs Pro tocius ecclesie salute. quiquagitanouem excellēcias meas tibi manifesto. in bac salutacōne mea qua me septies salutas esse contentas. Cuiꝰ salutatōis bec est forma Aue maria o misericordissima. p nobis virgo mater dei facta. gracia plena dñs tecum benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus vētris tui ibūs xp̄us. homo verus et verus deus. p peccatoribus natus. passus. resuscitatus. z sacmentis honoratus. quē virgo concepisti p spīmscm. cum gabrieli respondisti boc verbum būilimū Ecce ancilla dñi fiat michi scīm verbum tuū amen

¶ Prima excellencia mea in bac salutacōne intellecta ē me esse reginā innocencie. qō intelligit p Aue Mā scīm Augustinum mater xi sine omni vefuit tam mortalis quā venialis peccati sineq; re maled. crōnis et infamie. sineq; ve offensiōis et scandali ac tocius culpe mali. vt merito salutarer ab angelo per Aue mutatoq; nomē eue

¶ Secūda ē me esse magistrā omnis sapiencie et intellectus qō interpretatur per Maria Mam vt dicit Bernardus Maria interpretaī illūinatrix et illūinata Mā a trinitate lumine sapiēcie suscepto. bec dulcissima maria illuminat totam ecclesiam. videlicet. fide sapiēcia et intelligencia. sciencia. cōsilio. et prudencia

¶ Tercia ē me esse tocius admiracionis magnificēcieq; imperatricem Mō intelligitur p interiectionem O que est interiectio admirātis scīm grammaticos Ideo dicit Anselmus O tocius nostre cōgnicionis potestas virgo maria O tocius nostre potēcie facultas O omnis virtutis nostre auctoritas O dulcissima maria tocius regni celestis dignitas O maria tocius misericordie et clemencie immensa benignitas O vniuerse mentis et corporis puritas et honestas inenarrabilis et inestimabilis

O maria fons tocius bonitatis. cūcta boim transcendens vota et spectamina. mei vermiculi misereat tua misericordia

¶ Quarta excellencia est me esse misericordie reginā. qō intelligitur pr illum suprlatiuū Misericordissima Ideo dicit Jeronimus Ad matrē dei omnipotentis sicilum et reoz recurrat cetus Mā ipa est pietatis z misericordie regina cūctis q; miseris cōsolatrix est vnica

¶ Quinta est me esse bñani generis mediatricem Mō significatur p banc dictionem Pro que est dictio mediacionis rei ad finem aliq; vt dicit grammatici Ideo dicit Ambrosius Dei et boim tu tanto bello tāq; graui discordia peccatoz mortalium tāq; inplacabili offensa primoz pntum. quiciā in oi tono et cōtra omne malum salutifica mediatrix est virgo maria. pro nobis sic fcā mirabilis vt boiꝰ z āgelis sit p oia admirabil

¶ Sexta mea excellencia est me esse boni cūctoz boim causam et initiū Mō intonatur p banc dcōem Nobis Que in boc capitur sub mō finis. cum sim. p nobis a xo facta. vt per me xs vos suis repleret bonis Ideo Petrus damiam te inquit O benedictissima vgo maria. ne nos spnas que p nobis es pulsa. ne nos quesо abborreas que p nobis es pdestinata. ne nos rogo spnas tuos quia p nobis a scīs patribus es pnūciata. p nobis nata. p nob salutata. ac oi gra repleta

¶ Septima est me esse reginā virginū cū dicit Virgo Bā scīm doctorē sanctū videlicet thomā de aquino Quia virgo maria genuit vgnitate pmanente. z sic regia vginū esse meruit

¶ Octaua est me esse matrē vniuersorum Quia Mater Ideo dicit albertꝰ. sup missus est Virgo maria p boc q; mr dei est cōstituta tocius mundi mater est facta ¶ Nona ē me esse xi matrē p boc q; dicitur Dei In quo laus immēsa et sūma michi offertur Ideo dicit augustin Si te mūdi dignaꝝ vocem vre est Si te reginā angeloz dicā multū est. sed si dei matrem appellem infinitū est Et boc item dicit sanctꝰ thomas in pma pte ¶ Decima ē mirabilit me esse natā. z miraculose cōceptam. cum dicitur Facta Ideo scīm thomā et Augustinū et Jerommū. sup potenciā naturalē est vgo maria a pntibus infectibus cōcepta z geita. diuina q; gra mor aduemēte oi repleta est iusticia fructuq; fuit mūdissima absq; omni culpa. vt postmodum fieret mater vtifica ¶ Undecima est me esse gre inuētricem oim graciaz thesauriariaz et mare immēsum cū dicit Gra Ideo te me ille celestis aquila Augustin inquit Ue michi te mūdo ac pctis mūdanis. vel inq; silibus mei. qui caducas frequēcius hrimus aut perimus excellēcias et te isto oim graz mari immēso. fonte et origine videlicet maria vgine beatissima peccatoz amica nō cogitamus heu parum recordamur ipsius. et te nobis veteri. quia in tantis malis posiri. sibi aut nō aut negligētissime teserum?

¶ Duodecima o fili et sponse mea excellencia est. q; ego sum puteus fons et stagnū supfluens oim virtutum theologicalium moraliū infusaz et acquisitaz. qō inuit cū dicis michi Nolena Unde ille seraphicus doctor Ambrosius in meis prorupens laudibus. aiebat Filij boim audite queso filij ade attendite supplico Cur opam vestrā sic stulte in ābais opibus datis. nō victis vel audistis. quid. quale. vel quantū est de matre xi oipotentis Nempe ipa est fons oim virtutū. ergo siciētes venite Putes est oim ōtuū ergo adusti peccatis adrefrigerium accedite Stagnū ē cūctaz virtutum. igitur malis repleti ad lauandū vos a pin quate. sicq renouabit iuuentus vra vt aquile p bunc plenissimū cūctoz carismatū fontem bec ille ¶ Tercia decima ē me esse tonoz oim dñaz et mgraz et archam Mō signatur cū dicitur Dominus p boc cū q; sum xi pris sponsa. potestatem accepi et omnium sup oia spūsancti dei vna Ideo magnus ille Basilius in libro quē fecit de laudibus meis. ait O paupes ad palaciū cūctaz diuiciaz aduenite vt repleamini O vniuersi esurientes z sciti tes. ad boc idicibile glorioſuq; properate bospiciū vginis marie. que q; dña dñancia cū sit et sponsa xi pris dñi dñoz. cūcta sunt posita in manone virgineaz manuū suaz. et ne dixerim tantū corpalia bona vre ecia cuncta vna carismatum regni celestis ¶ Xta decima mea excellencia est me esse fructuū oim spūsci ortū. cū dicit Tecum Ideo te me gregorius nazāzenus doctor irreprehensibilis et grecꝰ ait O infirmi ecce maria ortum oim fructuū. cur nō ventis O amari ecce maria oim fructuū ortum. cur nō

re illo gustatis O fetidi ecce mariam ortum omnium virtutum redolencie· cur non sentitis O vniuersi amatores mūdi· ire hic nō properatis Mā ibi est ortus omnium florū virtutum·cur nō ws ornatis hūc vt honoremini . vt purgemini vt sanemini Venite inq̄ venite.quis hec domina maria cūctis peccatoribus huius orti virtutem dignata est aperire O ergo pūssima regina que sic potām fructuum spiritussancti tenes apertam·ne quesso ante faciem peccatorum te querēciū claudas eam Nam tecum solum post dīm ibū rpm est vniuersorum fructuum spirituss̄ancti habundancia.hec ille

¶ Quintadecima est me esse octo beatudinum thalamū castrum et domum cum dicitur Benedicta Ideo ille incōparabilis doctor Jeronimus te me uiebat Gaudeamus cūcti fideles de tanto nobis erenio virginis·peccatoribus penitentibus concesso Mā in illa et per illā et ex illa omnis venit nobis beatitudo·siue pauptatis·seu mūdicie aut iusticie.aut pacis vel misericordie. sicq̄ de singulis· Propterea ad mūdum istum beatitudinis accedite cuncti filii

¶ Sextadecima est me esse altis pricipes salutis fieri

¶ Septimadecima ē me esse omnium meritorum principē cui⁹cūq̄ legis·propterea te me dicit Tu Ob hoc sanctus ait Augustinus Si frigida non nisi calidis calefieri . si arida non nisi humidis irrigari · si tristis non nisi iocundis letari psumt·sic nō nisi ihesu rpi et marie meritis cūcti mortales mereri q̄unt Et hijs duobus omnis mundi virtus meritum et salus repēdet Propterea o tu pulcherrima merencium meritorum domina concede nobis sic mereri tuis meritis vt valeamus tecū letari i celoꝝ regnis

¶ Octauadecima est me esse omnium mulierum gloriam honorem famam et coronam·cū dicitur In Ob hoc Augustinus inquit Gaudeant mulieres mundi tocius cui⁹libet status in tuo aduentu·o pulcherrima mulierum maria Nam infamiam quā incurrerunt in te amiserunt· maledictōnē q̄m p̄meruerunt in te p̄dideruntOb p̄bium q̄ eue vicio sunt sortite.in te ab hoc letantur sexus ereptas esse Gaudeant vniuersi Nam in angelis es regina In mulierib⁹ gloria In viris constancia·hec ille

¶ Nonadecima excellēcia mea est me esse reginam humilitatis qua promerui esse mater dei.cum dicitur Mulieribus Ihro gregorius nazāzen⁹ inquit O Aue dulcissima maria tocius būlitatis mansuetudinis ⁊ pietatis regina·que in mulierib⁹ elidis superbiā·tua sancta būlitate contūdis pestilentiem earum

¶ Monasecima est caritatis me esse vinculum.quo ecclesia ē ihu despōsata· et natura huana cū dei copulata filio Quin ymmo est eciā me esse spōsam dei cū dicit Et Ihro Ambrosius inquit Te laudent pusilli oīs et magni. quia despōsata es deo p̄ri omnipotenti et per te militans ecclesia est copulata filio dei.et per te rursus natura būana cōiuncta est verbo creatoris·vt iā non sit ponere inter cū ⁊ hoiem distinctionē cū ralem ac tantā posueris cōiunctionem.hec ille Asserito sic aprātur ambrosij ūba·q̄m hec p̄tio copulativa et ē eciā cōiunctiua et ordinativa·q̄ maxime cōuenit cōiunctioni caritatis et despōsacionis

¶ Vicesima est me esse padisum auctoritate benedictōnis propter fidem p quā cōcepi filiū imperatoris celestis cū dicit Benedictus Ihro aiebat baptis⁹ Aue maria·tocius benedictiōis p fidem padisus Cuius būdictione benedict⁹ est filius tuus.būdict⁹ ē homo·būdict⁹ est angel⁹ Deniq̄ būdictione fidei tue·tot⁹ būdict⁹ est mūd⁹

¶ Vicesimaprima ē me esse arborem vite sciencie et porēcie cum dicitur Fructus Ihro inquit Augustin⁹ Benedicat te tota celestis curia benedictissima maria Mā illa tu es arbor vite· cui⁹ fructus angelorum est cibus Tu inq̄ es arbor sciencie cui⁹ fructus sapiēcia est hominū Tu rursus es arbor porēcie·cui⁹ fruct⁹ ihūs filius tuus salus ē oib⁹ saluādis

¶ Vicesimasecūda est me esse templum tabernaculum·palaciū·et castrū beatissime trinitatis cū dicit Vētris Ilū Ans Benedicta tu in oibus creaturis Mā in tēplo vētris tui sedē paste trinitati.i palacio vētris tui ꝑparasti hospiciū trinati Jn castro inq̄t vētris tui ornasti cubile ēatori Deniq̄ in tabernaculo tui ventris ·nouē mēsib⁹ posuisti filiū di oipotētis ¶ Vicesimatercia ē me esse portā.ianuā fenestrā rgni celoꝝ eburneā argenteā et auream · cū dicit Qui Ihro Bernard⁹ ait Filius tet ad nos ascēdit p portam ventris tui . iustus homo

post ipm ascēdit p te portā regni celi Deus pater p portā vteris tui dat tori mūdo oīe bonū Vniuersumq̄ bonū in genere būano ad teū iuste nō cōscendit.nisi p portā ventris tui p quam omne bonū est donatū ihūs rpus filius tuus?

¶ Vicesimaquarta ē me esse mūdi saluatricem gubernatricē et pservatricē· cū dicit Ihesus Ihro dicit Jeronim⁹ Merito te o dignissima mulier Maria direrim vniuersorum saluatricem quia filius tuus est ihesus qui saluator interpretatur Cū ctorumq̄ gubernatricem.quia ihūs filius tuus cūcta gubnat Deniq̄ dicī te vniuersoꝝ esse cōseruatricem. quia filius tuus ihesus cuncta conseruat

¶ Vicesimaquinta est me esse oīm sacrāmētoꝝ vas oi lapide pcioso idest oi virtute ornatū cū dicit Cristus qui interpretatur vnctus Ob sccm Hugonem te sancto victore pertinet ad sacramēta Ihro inquit Augustinus.rpus dns ihesus sic dictus est·quia gracia singularis persone · gracia habituali gracia capitis·gracia potestatis prefulgis hominū est vnctus Erquibus vniuersa ecclesia ꝑ venerunt sacramēta·medio et merito virginis marie.ut cuius vtero vniuersa bus⁹modi sunt producta·deute vnctōis celice

¶ Vicesimasexta est me esse virorum iustorum pulchrimā dulcissimam et nobilissimam sponsam ac fecundissimā· signiter ecclesiasticorum. primarum aūt et potissime religiosoꝝ cum dicitur Homo Ihro inquit Jeronimus Quis per te deus factus est homo · merito et iuste virorum cunctorum dicenda es sponsa · que genuisti nostraꝝ animārū sponsum·nō cum corruptione · sed virginitate p̄manente Propterea celeriter ad te currant viri signāti religiosi.qui in castitate cupiunt seruire deo omnipotenti eorumq̄ sis spōsa·custodia.defensatrix castitatis.et illis filios susceptura caritatis fiери ⁊ honestatis.hec ille

¶ Vicesimaseptima ē me esse magistram ⁊ librum būane veritatis naturalis. moralis. et racionalis·cum dicit Verus sc̄s homo Unde Augustinus Cum opere sis potens maria et vera mater dei qui factus est homo verus · proculdubio mater es et ozigo cuncte veritatis tam corpalis q̄ mentalis q̄ eciam moralis

¶ Vicesimaoctaua ē me esse mundi aduocatam· cum dicit Et que est p̄fectio notans pacē et p̄cordiā·racione copulatiōis Ob hoc Bernard⁹ inquit Cūctoꝝ iuste es aduocata· q̄ cūctoꝝ totis caritatis viscerib⁹ deo es unitiua Jhū rpo p gr̄az copulativa. regnoq̄ celorum per gloriam impedimētis remoris peccatoꝝ cōiunctiua Te q̄ laudet tota potencia tale aduocatā oīm hoīm natura

¶ Vicesimanona est me esse veritatis gracie·et glorie libraria et pulpitū ac armarium cū dicit scdo Verus Ob hoc petrus damiani inquit O cūctoꝝ uroꝝ mater amātissima maria.libraria divine veritatis·gracie et glorie · in qua est verb⁹ deus Tu pulpitū celestis sapiēcie.in quo legit ⁊ canitur verus deus Tu inq̄ rursus es armariū ōgneum vrifice veritatis.in q̄ liber vite ihūs rpus nouē mensibus q̄euit.⁊ in quo contemplatur verus deus

¶ Tricesima est me esse omnipotēris dei filij sociam quasi coequalē· amasiamq̄ singularissimā·cū dicit Deus Ihro dicit Anselm⁹ O immēsa dignitas marie. que socia es eterne sapiēcie.quis nō hanc timebit O incōparabilis laus marie que quasi coeqlis est ſctā vbo eterne porēcie·quis ergo te nō honorabit O inestimabilis et incōprehēsibilis laus marie q̄ in sūmis locata es tonis veritatis·quis nō hanc amabit totis viribus· quā deus sic honorauit magnificauit ⁊ exaltauit·quis ptra deū mariā cōtempnē auebit.hec ille ¶ Tricesimaprima ē me esse peccatoꝝ refugiū ꝑsidium· ꝑmotorū et subsidium·cū dicit Oro quia·pro·ē dictio ꝑpositiua causalis·quasi finalis et essencialis.vt dicunt gramatici Ihro ō me docebat Augustin⁹· Pro me es genitus vt mei misereris . mei ꝑso miserere· p mūdū sanctificata es vt p te deus cūcta faceret sancta·vt mūdo cōpaciaris Jn in mēdium sublimata es p peccatoribus mr dei facta.reoꝝ precor vt misereris et redde nobis mm sc̄z rpm Mā si nō velis misereri.te toto puas gloria·filiū dei interficis qui est veritas infallibilis totūq̄ mūdū destruis contra honorem trinitatis

¶ Tricesimasecūda ē me esse medicā singularissimā cū dicit Peccatorib⁹ Ihro rabanus te me inquit.p peccatoribus factā es ortus oīm florū ⁊ vus fons balsami·ne ergo miseros ad te currentes repellas. p peccatoribus castrū sereum factā es . ne ergo pauges ad te cōfugientes ex

pellas peccatores pro peccoribus inq̃ regnum et palacium salutis z libertatis a vo es facta non ergo sceleratos ad te venientes cotemnas Tu eñ non tui sed peccoz es et peccatoribꝰ tõ es data o bũlia dña ℂ Tricesimatcia est me esse tocius eccl'ie nutricẽ cũ dicit Natus Jxo inquit basilius Cũ p te filius dei et in te et er te sit mũdo natus restat vt cũ ctoz xpi mẽbroz misticoũ q̃ sunt eccleſia tustoz sis et debeas nutrix esse proptrea o clemẽtissima maria da filijs tuis secũdo genitis lac gracie et veritatis Da inq̃ lac angelicum nobis misericordie et dulcedinis ne fame et siti peamus in Bernilio pleno cunctis miseriis ℂ Tricesimaqrta est me esse penitencium et tribulatoz ac quoz cũq; pie pacienciũ cõsolaciam et colũpnam ac firmitatis montem cũ dicit Dassus Jxo dicebat te me gregoꝰ nazianzenus Cũ sis o dulcissima maria eius qui p mũdo ẽ passus et fuerit in passione socia hoc pulegiũ pmeruisti vt tua cõpassione ad filiũ dei cũctoz tribulatoz in posteꝝ esses fortitudis colũpna et tocis pacicie mõs vt iã tbulacioibꝰ pressis necessariũ ad te oculos sit semp dirigere ℂ Tricesima quita est me esse ecclesie catbenã z regulam ordinatiuã cum dicitur Et que est dicto cõ catbensis dictiões et in ordine reponẽs eas et vt iugo cuiꝰdã vnionis ipsas fgulas Ob hoc de me petrus Blesens inquit O tocius ecclesie catbena aurea et fgula dulcissima maria quibꝰ ipa ecclesia dirigit tota p virtutes copulatur et in sanctis statibꝰ z sacmẽtis ordinat ℂ Tricesimaserta est me esse cũctaz infirmitatum corpore arũ viteq; humane et mortis dñaz cũ dicitur Resuscitat Jxo albers te me siebat Eo eñ q filius tuus pmus rsurgẽcium mirabiliter ẽ resuscitat racione angustiaz et wloz immenſoz quos amore eiꝰ incesanter tpe passionis eius ptuli sti vsq; ad auroꝛa dñice resurrectionis iuste pmeruisti vt sis dña vite mortis et sanitatis omnis et egritudinis

ℂ Tricesimaseptima excellẽcia mea est me facẽ seruos meos tuote sacramẽta suscipere et in illis pleuerare et cũ illis te hoc mũdo erire cũ dicitur Sacramẽtis Jxo inqt Anss in ꝺam sermone Siue sit baptismus siue confirmacio vel ordo vl'eucaristia vl pnitẽcia vl' matimoniũ vl' extrema vnctio que sunt numero septẽ ecclesie sacramẽta nemo ea digne valebit suscipere nisi maria ozante nullus poterit in bijs iuste pseuerare nisi maria fortissime adiuuante Deniq; nũq; virtuose cũ eis aliquis valebit discedere nisi misericordissima maria dulciter assistente potenter et mirabilit adiuuãte z letificãte

ℂ Tricesimsoctaua ẽ me plus oibus creaturis et in inferno et in mũdo et in pdiso esse wnozatã z in timore ab oijs habitam cũ dicit Honoratus Gũ Augustin Merito totꝰ infernꝰ mariã timet et coacte honozat quia dña est infernimon culpa sed gracia et misericordia Ampliusq; vneratur mariam et honozat totꝰ mũdꝰ quia mater est conditoris ibũ rpi qui ab oibus est honozatꝰ Deniq; mariã collaudat timet et honozat cetus celoz vniuersus eo q regina est celi z imperatrix mũdi ℂ Tricesimanona mea excellẽcia ẽ me esse dñaz principem et reginã quasi infinite potestatis et immẽse bonitatis cũ dicit Quẽ qñ est no mẽ infinitũ Jxo dicit Augustinꝰ Dei mater infinitã est qz quẽ genuit est infinitus womita te sapiencia et potestate

ℂ Quadragesima est me esse reginam angelozꝰ cum dicitur Virgo Jxo dicit Jeronimꝰ Eñ dulcissima maria virgo fuit añ ptũ in ptu et post ptũ propterea regina est angelorũ quibus vgintatis inmobilis a vo impperuũ laudabile munꝰ est collatum ℂ Quadragesimapma est me esse magistraz oim cõceptionũ angelicaz racionaliũ z naturalium ac spũalitũ cũ dicit Concepisti Ob hoc Aug inquit Eñ cõcepisti vt verbũ mgra es oim conceptionum et generacionum

ℂ Quadragesimasecunda est me esse nubẽ colũbam linguã et fornacẽ igneã spũssancti caritatis cũ dicit Per Unde Anselmꝰ Tu illa clementissima misericordia p quã veluti p nubem habemus spũssancti pluuiã tãq; p colũbam obtinemus clemenciã vt p linguã p ferimus sermonẽ et tãq; p fornacem inflãmamur ad amoꝛẽ

ℂ Quadragesimatercia ẽ me esse originẽ et dñam p quã carnales z mũdani efficiunt spũales et celici cũ dicit Spiritꝰ Jxo dicit Augꝰ Per mariã spũales quiq; erũt qui spiritũ xi querũt Mã ipa ẽ via et spiritussancti secretaria

ℂ Quadragesimaqrta est me

esse olim sanctoz et sanctaz scriptorẽ cũ dicit Sanctũ De quo Bernardꝰ Quid te maie laudibus loquar. nã scitas p spmscm er ipsa ẽ in scis oibꝰ

ℂ Quadragesimaquita ẽ me esse dñaz oim dñacionũ et creaturaz p preterito pñs et futuro cũ dicit Cum Unde Anselmꝰ inquit Dña es oim tpm nostroz cũ mat sis etnitatis q̃ mẽsura ẽ cũctaz duracionũ

ℂ Quadragesimaserta est me esse colũpnã et turrem fortitudinis cum dicitur Gabrieli qui interpratur fortitudo dei Jxo dicit Jeronimꝰ Maria est fortitudinis fgina ideo ad eam missus est gabriel priceps fortitudinis et potestatis

ℂ Quadragesimaseptima est me esse dñam tocius pfce locucionis in oi prudencia et modestia cũ dicitur Respondisti Jxo dicit Basilius Aperto dñam cũctorum te nũcupabo eloquioz cũ sic nũcio trinitatis respõdisti q mũdum vniuersũ liberasti a fatu dolcioris

ℂ Quadragesimaoctaua est me esse relatricẽ ad xũ cũctarũ ecclesie pcum cum dicitur Hoc qñ est pnomẽ relatiuũ et wmõstratiuũ Ob hoc Ambrosius inquit in ꝺo sermone te me Ob hoc a dño facta es vt reoz pccs ad xũ referres supliciter intercedẽs et dulcẽ cõsolãdo fortẽq; auxiliãdo

ℂ Quadragesimanona ẽ me esse bibliã sanctoz verboz cũ dicit Verbũ Jxo Jeronimꝰ ait Nõ immerito mariam vocauero bibliã cũctorum sacrorũ verboz q̃ liter fuit i q̃ verbũ xi scriptũ et caro factum fuit

ℂ Quinquagesima est me esse exemplar cũctis viuẽtibus tocius bũltratis signanter multis cũ dicitur Nũlimã Jxo dicit Hernardꝰ Ob id quipe q bũltimũ bũli in bũlimo sacramento in te cõplendo rspõdisti. exẽplar viuũ vniuerse bũltratis esse pmeruisti

ℂ Quinquagesimapma ẽ me esse pietatis p peccatoribꝰ demonstratuaz cũ dicit Ecce Jxo dicit Petrus damiani Quia te ad oia bũlime angelo pagenda wmõstrasti dicẽs ecce. Ob hoc pmeruisti semp p vniuerꝰ vba misericordiaz ostẽdere patri filioq; tuo quẽ lacte virgineo tociens pauisti

ℂ Quinquagesimasecũda est me esse ois obedicie plata cũ dicitur Ancilla Jxo dicit Hernardꝰ Cũ dña dicis ecce ancilla das exemplum omne in pcepto obedicia

ℂ Quinquagesimatcia est me esse vniuerse diligẽcie ꝓpositã cũ dicit Domini Jdarco origenes sup matheũ inquit Dña dña z itez dña vniuersoz et regina merito mãdabis tuis famulis cũ diligencia deo deuotis seruire obsequijs quia meruisti esse suma et prima xi omnipotẽtis ancilla

ℂ Quinquagesimaqrta est me esse tocius mũdi fabricã in qua deus repauit mũdum fractum cum dicitur Fiat Jxo grego nazianzen te me inquit O vniuersi ade filij recolite quesso mariã tocius mũdi fabricatricem in qua cũ angelo respondit fiat deus vniuersũ ordem p obum suũ ffecit

ℂ Quinquagesimaquinta est me esse oim creaturaz primã cũ dicitur Michi qñ est prime pone Ob hoc fulgẽcius in sermone inquit O bũlima maria dignissima mater dei p illud verbum fiat michi pmeruisti prima pona et creatura suma esse mũdi

ℂ Quinquagesimasexta ẽ me esse et fuisse infallibilissime xi legibꝰ et regulis regulatam cum dicitur Secũdum qñ ẽ ꝓpositio imitationis insecutionis et informacioũs et regulationis scdm ẽmaticos Ob hoc Maximus in sermone dicit Scõm dei leges dulcissima maria sp inmo center virit nec ab eis eciã in mimo pancro vnq; declinauit

ℂ Quinquagesimaseptima ẽ me esse libꝝ vite mgraz in quo scribunt q̃ ui me noiant cum dicitur Verbum Ob hoc Petrus dencius in sermone ait Ioannes nra Maria qm verbum dei orbi terraz genuisti. hoc excellencius a trinitate pmeruisti vt p te electi scriberẽtur in libro verborum dei

ℂ Quinquagesimaoctaua est me esse talẽ vt oia creata sint mea q quasi a me iuste possessa diuine pietate et clemẽcia cũ dicit Quum Jxo ongenes sup lucam in ꝺam omelia inquit O benignissima tocis mũdi dña maria clemẽtissima qꝺ dignũ tuis offeram excellẽcijs Proculdubio ex vltimo tuo verbo p nobis plato atro iuste wcertasti vt oia diuina et creata essent tua p hoc eñ q angelo cõfabulanto cõsumasti mundi salutem p ruĩ meruisti inq̃ et wcertasti vt xre dicere posses. totũ qñ est in vniuerso meũ erit Deus eñ p tuũ mundũ renouauit vniuersum Aperito wdit tibi meum p qñ dña es et habes ius oim hec ille

ℂ Quinquagesimanona ẽ me esse oim bonoz cõsumationez cum dicitur Amen Jxo in

Ej

quit Petrus dămiani O dei
mater cius vitelicz qui in cuā
gelio scpius affirmando dicit
amen Amen sis nobis semp p
cōplecionem bonoz . p factio
nem vroz et pfectionem me
ritoz vt in gloria p oibus bo
nis per te cōsumatis cōcinere
amen tibi possimus tortis vsi
derijs vsqz in eun bec ille
Sponsus Kapitr burtor erit
ac ferro siue adamāte qui bijs
tuis laudibs cognitis cinceps
vuote te nō salutaverit cū an
gelo p Aue Mā mima quiqua
gintanouē pditcaz laudum tui
bonozis · est multo dignioz ac
laudabiliorz ac boibus vtilior
toto vniuerso mundo corpeo
Maria Dulcis sponse secre
tum iam pādam tibi diuine p
uidēcie Scias em et secure in
telligas qō et inviolate alijs pa
refacias Mō vitelicz signū p
babile est et ppinquum eterne
dāpnationis horrere et attedi
ari et negligere salutacionem
angelicam tocius mūdi repa
tiuā Habentib vero vocacio
nem ad hanc signū est ordina
cionis et predestinacionis per
magnū ad gloriam Propterea
qui tenet me in hac salutacōne
sempme teneat donec ad me in
padisum veniat Ob hoc dicit
Bernardus Mucadmodum p
saluta cōnē angelicam salus et
vita in vniversali mūdo est col
lata sic p eandē ab vnoquoq
in singulari frequentata virt
et gra et gloria cōcedit Amē

¶ Quedā admirabilis
revelacio a dño ihū xpo
pfato marie spōso fcā ve
sua vicz ineffabili passiōe

Dalteriumbe
atissime vnita
ris mirabilissi
me cōsciencia
trepidantē cō
fortat errātem
dirigit ac pficientem corrobo
rat · merito dñi nri ihū xpi et
beatissime semp vginis marie
Ipi em sunt sponsus et spōsa
et spuales gentes cūctoz fide
lium qui cōsciccias fructū fm
crisostomus virtutum irrigāt
et fructibus vnoz spūssancti
fecūdant vt pariant omne op
bonū Unde suauissimū et ad
mirabile ipibus nris revelatū
narro exemplum ¶ Quidam
em in spalterio xpi et virginis
marie aliqū devocius orando
vitelicz pdictus spons rapi
est in spū non p naturā nec fā
tastice sed p veram vi virturem
et potestatē In quo raptu sen
ciebat se a xpo totaliter esse ob
soptum quasi in ipm tot esse
mutatus Senciens in capite
corona spineam et in manibus
et in pedibus sensibiliter dñi
ihū stigmata Quid ampli pro
priū velle et ppium nosse au
ferebat ab eo · et sibi dabatur
xpi velle et nosse. vt scom hoc
tam in celo vivere se esse et se
ipm orantem in terris intuere
tur qd mirabile ē sed nō apud
illum qui facit mirabilia ma
gna solus Cui dns ihūs xpus in
spū sic aiebat Tu inquit et mul
ti alij ecia de maioribus solent
dicē quasi in valore Ecce dns
ihūs xpus p medium diem susti
nuit p mūdo passionē Et cer
te cū ipe fuerit verus hoc facili
me scm est Nec est magni pō
deris estimādum y immo potu
isset multo grauiora sustinuisse
si voluisset. qd tamē non fecit
Nos vero qui volumus servi
re sibi pluribus annis grauiss
me tribulamur a mūdo carne
et diabolo qui tm non sum vi
us nec ferrei Que ergo causa
quare tanilli tam grauia pacū
tur et tā longeua cū filius dei
tam puo spacio sua cōpleverit
passionē Et quitqe sit de alijs
hoc ipis relinquo Miseriā hic
fateor meaz Certe mea culpa
In cēpracioib meis obiurgan
do et quasi cōtempnēdo exercitā
one loquens tā alter iob. so
litus aliqn eram hec dicē pvi
cta in corde meo Sed vs hāc
norā michi indulgē dignetur
Redeamus ergo ad propositum
Tu inquit vt dcm ē dicis me
puo tpe passum fuisse p te et
pro toto mūdo Veni ergo et
vide q tibi ostēdunt Res dictu
valde mirabilis Subito fuerit
in palacio quodam regali et in
cubiculo thalami regū cuidā
indicibilis puelle · tā in decore
p in humilitate p in oi virtute
Aspiciebatqz eam quasi corā
angelo gabriele psentem et re
spondentem verba ista Ecce
ancilla domini fiat michi scom
verbū tuū Miroqz mō in instā
ti cōsumacionis verboz puelle
cernebat oculis acutissimis so
le clarioribus penetralia viscerū tante virginis que erat ipa
virgo dei mater Maria Et vi
dit paruulū puerum subito fa
ctum mime quantitatis intā
tum q quasi pua auicula vide
bat in mētura Et rī figura pu
eri fuit pfectissime būana Cūc ait
dns ihūs Mitte igitur diligen
ter que tibi ostendunt Aspicie
batqz tunc quasi totū mūdum
infra ullum puulum cōceptum
qd fuit mirabile In qlibet et
pte totus erat mūdus Et vte
rius in qualibet mūdi illi pte

virbat eundē puulum secum
ferentem et in se habentē et in
toto et qualibet tocius pte ibe
rusalem in qua postmodū post
annos triginta tres fuit passs
et sic incessanter cōtinue puu
lus ille paciebat passionē qm
xpus realiter in carne postea
ptulit Et tūc ait dns ihūs xps
Sic inquit a principio mee cō
ceptionis vsqz ad horā mortis
mee cōtinue portavi istā penā
p te et cunctis filijs ade Et ne
putes meā tunc modicā fuisse
penam Aspice diligenter et vi
de que tibi ostenduntur Illico
intuebatur puulum illum ihūm
xpm in cruce exaltatum Que
cruz ad modū immēse arboris
erat Tantaqz erat pietas vi
dere puulum q vniversa crea
tura naturalis et celestialis si
bi cōpaciendo pene morieba
Et tūc dns ihūs xps ait Ecce
inquit quanta p te sustinui Et
vt scias purā veritatē et alijs
postmodum dicas Ego p quo
libet peccato tam originali q
mortali q ecia veniali sic pas
sum continue et distincte . q si
ego habuissem vitam in me cū
ctoz animaliū mūdi quolibet
instanti ego fuissem mortuus
tot vicibus quot ēt fuissent vi
te in mūdo ecia si fuissent vite
infra te nisi a me pservate fuisse

¶ Scdo nota q ecia p quoli
bet tuo bono et p oi virute et
p omni tua ordinacione in ec
clesia quolibet instanti tpis cō
tinue tanū paciebar singulā
tim et distincte te cognoscentē
tūc et vitā meo et amando q si
fuissent tot mundi vitaz quot
sunt arene maris et babuissem
oim illaz vitam ego quolibet
instanti fuissem mortuus tot mo
tibus nisi divina virture pser
vatus fuissem Tercio tibi di
co q ab illa hora fcz cōceptio
nis mee p tua gloria būana et
oibus tonis bonis et bandis tā
ta fuit passus in quolibet instan
ti tpis difficile p te in quolibet
tono glone q si habuissem tot
mūdoz vitas quot sunt ange
li in celo et stelle et quelibet vi
ta fuisset ita fortis et inmorta
lis sicut vita oim angeloz Ego
tibi dico et p meipm iuro qui
sum veritas pma q quolibet
instanti fuissem mortuus tot vi
cibus nec fuisset mors ista na
turalis sed mors sup naturalis
vel pocius destructionis tota
lis qa angeli possunt destrui si
non mori et hoc nisi fuissem a
divinitate pservatus Cuius ra
cio est Quia verbū dei in na
tura mea būana existens quan
tum erat tm amabat Amabat
infinite oim salutem et volebat

infinite oim pdictionē et signā
ter de mei offēsa Et ex tali amo
re et displicencia causa infinita
tis, vemebat in aia spualis do
lor infinit qui tamē voluit fuit
ligatus ad intra sic q non re
dūdabat in corpus meum nisi
quantū ad cōmunes defectus
assumptos et nō nisi qn volebat
divinitas Sicut em gracia mea
fuit ligata vt nō redūdaret in
corpus meū sic ecia pena mea
Et sicut gloria mea fuit infini
ta et merita et virtutes sic et
pena mea fuit infinita Ecce in
quit ihesus vices qūo q volebat
instanti temporis p annos tri
ginta tres ad minus fui pro te
pass Quid plura Cernebat vi
dens ista pphas oculis i paulo
isto puculo mirabilia cūq flē
tem et eiulantem Qm sūma
pena qm habuit xpi aia nō fu
it quia ipa paciebatur sed ver
bum dei in ea paciebat cū tan
ta caritate cū tanto amore cū
tāto feruore dilectiōis xpi am
me virginisqz marie ac tocius
mūdi q si filius dei scom divi
nitatē potuisset mori quacūqz
potencia divina vel creata de
facto mortuus fuisset tot vici
bus vmmo in infinitū amplius
q dictū est Sz quia mori p se
nō potuit ideo mori in natura
assūpta voluit Et tibi dico ait
xpus Mō deus de potencia sua
ordinata nō posset facere ma
iorem penam spiritualē ea quā
xpus in mēte sustinuit Nec illa
fuit augmentata in morte mea
intensiue quātum ē ex pte ver
bi dei vel vnionis quia sic fuit
infinita vtrobiqz nisi loquēdo
de intencione diffusionis majo
ris sed bū extēsive quo ad cor
pus cuius pena fuit finita quā
uis posset ecia dici infinita Ille
inq hec vitens . quis sentiret
in se xpm . tm senciebat se ecia
in xpo sed sicut regulatū est in
tum a quinquabat illi cruci tā
dolorosi pueri Nam subito sen
sit se nescivit tm quomō esse in
tra templū virginale virginis
marie Ubi totus mūdus clari
pulchrius esse videbatur et di
stincte q in seipo Deinq audi
vit puez puulum in cruce cla
mārem miseremini mei misere
mim mei o filij ade p quibus
tanta pacior Et rogo ergo vni
versos q hec audituri sunt seu
lecturi pter dñi nri ihesu xpi
passionem quatenus ea que se
quūtur sinceris capiāt mētibs
cōtra mala pnia et te primo
instancia ve armati ex bijs nō
invenamur inpnisi Videbat
em divinissimo hic cōtemplator
arboz infinite magnitudinis
oibus fructibus plenā et in q

erant oēs sancti et bñ tri Hec aūt arbor habuit tres pres. qa vere fuit arbor sanctissime trinitatis Et in qualibet pte erāt quinq rami mirabiles et pulcherrimi Et in quolibet ramo modo mirabili cernebat illum cēūm puerū crucifixum. sicut corpus xpi idē numero potest esse in infinitis ecclesijs si esset ecclesie infinite Audiuit ergo puulum ihm hec loquentē Ecce inquit vires quāta pacior p te et p būano genere In incarnacōne em mea fuerūt tria infinita Primū fuit et est p essenciā infinitam quod est tri verbum Secūdū fuit vnio suppositalis ad verbum . qđ est maximum quod vnus facere potest · q creatura iūgatur infinito p essenciā Terciū fuit potestas gracie et glorie Et scm quodlibz horū trium in me ab instanti mee ꝯceptōnis fuerūt tres infinite crucifixōes ¶ Prima fuit verbi tri scm vsiderū et voluntatem tri infinitam · p quā volebat sic satisfacere deo patri et infinito amore generis būani Ihesu volebat sic ēcifigi sm totam xpi passionē q si filius tri fuisset mortalis · infinicies morere tur Et quia mori nō potuit Ihesu in me mori voluit quantum potuit p amore vō loquūtur te potēcia eius ordinata O duricia būana hec attende. et talem ne spernas amaro totem O vos igitur omēs filij ade attendite inquit puul ille ihesus Arbor ista magna in q̄ pmitus sum crucifixus est salutacio angelica · cuius prime quinq dictōnes crucifixiom de seruunt verbi tri ¶ Primus igitur ramus isti arboris dicebatur Hue Dñe p liberacōne vra ab omni ve maledictōnis eue moritur nunc in cruce in utero marie verbum tri infinitū vūtate mortali p immēso amore vri Et q̄s est iste moriens Certissime ipe est pr vr qui vos genuit · p creationem et recreatōnem Quali rō morte moritur Certe si oēs mūdi pres sic puerī essēt i vnū prez vrm · sine quo nō possetis nec fieri nec esse nec opari nisi per ipm viuentem multum vbere tis timere et cōpari eis morti Et dico vobis q ego sum ille pr vr. plus amans vos q̄m omnes pres mundi simul sumpti possent amare vnū filium dilectissimū O quantus gemitus et dolor esset in mundo te morte tā necessarij pris Turbat ergo vestrā obdurationem non cōpāti patri vro tro cui in oōe dñica dicitis Pater noster. ¶ Secūdus ramus istius arboris dicebat Maria In quo eciam est verbū tri crucifixuz p marie virginis salute et totius mūdi illūinacione. ex infinita caritate Bz quis queso ē iste crucifixus? Certe ille é enciū. cui dicitis oratōne Qui es Dñe ipe est fundamentum creatuz encium. existens in cūctis p essenciam pīciam et potestatem. scm grego. sup cantica multo verius in immēsum q̄ substancia sub accidentibus. et q̄ alia vra in vobis scm Augustinum et thomā O q̄m multū dolerent accidencia et plangerēt si vexerct mori substancia vt sic loquar. et multū timeretis te morte anime vre Cur igit michi non cōpatimi qui tā infinicies morior pro vobis nisi duriores situ lapidibus ¶ Tercius ramus dicebatur Gracia In quo verbum dei fuit crucifixum p gracia · totī mūdo impetrādi Sic q̄ quātum in se fuit infinicies morebatur. vt gra a patre mūdo tonaret Sed quis ē iste mortis Certissime ipe est lux et gloria celoz. cui dicitis in oōe dñica In celis Bz quali morte moritur O duri corde audite Sancti celorum vererē nunc mori q possibile vt impossibile nō ne vererent oēs boies vehemētissime timere et cōpari morti. qa er morte celi viret moztoti generis būani scz phos Cū ergo ego sim vbis magis necessarius q̄ sit celū cū sim pma causa. cur igitur michi non cōpatimini Queso cur me vos amatem spiritis Dñe sic nunc p vobis voluntarie morior affectu et non effectu. q si esset tā ta in mundo ignis vnoracō q̄ cuncta celestia cōburerent in nichilū. non tanta esset incendio ista quāta est hec caritatis inmense. qua in affectu diuinali p vobis in infinitum morior ¶ Quartus ramus dicebatur Oliua In quo fuit verbum tri crucifixum crucifixiōe infinita. ad fmouendū vacuitatē bonorū a genere būano. et ad vnanimū plenitudinem cūctorū dei bñficiorum Et quis est iste crucifixus? Certissime ipe est sanctus sanctoz cui dicitis in oōe dñica Sanctificetur Ab illo em ē sanctitas omnis cū sit sanctus p essenciā Et qualis est moz eius? O inqt ihs puulus ingrati filij boim audite Talis ē mors qua p vobis morior. q oēs mortes sanctoz et martirū t si essent mltiplures in infinitū q̄m sunt cōparate morti mee et tormēto volūtis.

045

rio et affectuo · non essent nisi mors pulcis cōpata morti tocius mūdi Et intantum p vobis morior vt viuatis. morior vt sancti sitis · morior vt pleni sitis O queso saltim cōpatimi michi. qui cōpateremini latroni talia patienti ¶ Quintus ramus dicebat Oēs In quo verbum tri fuit crucifixum ad hoc. vt totum genus būanum haberet dñium regale p liberacionē a diabolica seruitute Et quis inq̄ talis est crucifixus? Ipe est vester dñs multū nobilis. et valde amabilis ac pluri mū liberalis . qui crucifigitur vt cūcti boies ꝛges celestis regni efficiantur Certissime ait puulus ihūs mor cōceptus. ipe est vri dñator qui vos baptizauit et noiauit nomine nature. gracie. et glorie · cui vos dicitis in oracione dominica ¶ Nomen tuū Dō nomen est tanti honoris. q ad tale p latum omne genu flectit celestium terrestrium et infernoz Ille est eciam qui oibus vbis dat linguā ad res noiandū mēte lem et corpalem Et qui vos noiauit et scripsit in libro divine puidēcie Bz inq̄ qualis est mors tanti dñi Et ait puulus ihūs Tota certe et tā mirabilis tamq̄ voluptosa est z gemebūda · q lingue tā āgeloz q̄ oim boim qui fuerunt a principio mūdi et nascent vsq̄ in finem nō possent explicare mllessimā prem ipi officiue mortis. ecia si michi aliud faceremt nisi q̄ assidue loquerētur de q̄ utate mortis tāti dñi O igit vos omnes filij ade. cur me igit sic lamētantē surda aure ptā sitis sic turbatum p vobis spiritus? Miseremi inq̄ mei saltē cōpaciendo michi. qui in quiq̄ istis crucib⁹ sum ēcifixus. q̄ decez tri mandata implenda a vobis violata Sic ergo videns q̄ p vobis er in vnuersali et in quolibet pticulari sū. quiquagies crucifixus Quia quiquies tecem sunt quiquagita · que crucifixiōes fuerunt in finite afflictionis non sensuali tatis sed vsideratiuālis Que afflictio vsideratiualis nō trāsibit sed ineternum q̄ diu erit deus p salute vra et gloria in me remanebit Mone ergo et merito p bijs quinquagita crucifixi tombus oi iure estis obligati ad honorē et amorē et laudem ac seruitutem mei · vicibus quinquaginta Quapk si nō estis ingrati. laudate me in psalterio meo p pmam quinquagenaz idest p quique ginta pr nr et iterū Duc n aria. ex quibus crucifixōes bas habere tis et effcm illaz habē potestis Et hec dicta sunt de pma pte ālocutionis isti⁹ cū quiq̄ ipius ramis ¶ Attēdite aūt fratres vniuersi q̄ scm crucifixū in me fuit verbū tri ratiōe infinite vnionis q̄ fuit duorū media. scz tri tatis et būanitatis · z ex oī pte tā verbū dei q̄ aia mea gīosa oprabant crucifixioēz et mortē infinitā p toto genere būano Ista vnio fuit ordinata ad hoc vt tri et hō sil pacīdo totū reconcrēt genus būanū sua morte · eciam si boies vererēt mltiplicari i infinitū · ymmo si mūdi essent infiniti Sic talis vnio fuit esse mortis mūdi redēptoris q̄ illi oēs mundi possent p tum ēdimi · quatenꝰ p morte sic vnioz dissolueret vnio hominū cū pcō · diabolo et mundo. et pficeret verissima vnio cū tro Hoc aūt verbum scm talē vnionem nouā et de nouo creatā · quiq̄ modis fuit crucifixū a pmo instanti cōceptiōis mee scm quiq̄ ramos. qui bauerē in scta pte arboris salutacionis angelice ¶ Forum ramus istius arboris dicebatur Decum In quo erat verbū tri būanatum ēcifixum · quatenꝰ totus mundus haberet in se ūitatem secum q̄ ātea habuit diabolū secū Sed quis est tā magnꝰ et tam gloriosus tanta pacions? Vir puulus ille Ille é certe rex regū et dñs dñanciū. cui dicitis i oratōne dñica Aduemat regnū tuum Sed queso quali morte moriebatur hic rex regum Ab hoc puulus ille ihūs inquiebat Tali morte moriebat . q si esset vnū volumen tra latum et magnū vt posset extendi p oia regna tam celestia q̄ terrestria q̄ ecia infernalia · i q̄ haberet vscribi buiꝰ dñi regis passio · neq̄ milleſi mā prem repītare posset Vi quis aūt suo regi morienti nō cōpatereretur. haberet dici pdi tor infirmis Ergo et vos fideles cōpatimi michi ¶ Secūdus ramus dicebat Benedicta In quo fuit verbum tri crucifixum racione būane vnionis quatenꝰ p hoc cūcti boies vniuersā haberēt vnedictōnē Bz qualis fuit hic moriens? Certe fuit dñs libertatis p quē baberis oim libertatē naturalez mozalem et theoloicalem · cui oratōne dicitis in oracōne dñica Fiat voluntas tua Et quāta q̄so est mors ei⁹ Tāta inqt puulus est. q oēs mūdi voluntates create simul supte nō possent velle alicui tātam mortez quātam iste passꝰ est Quia vo

046

luntas patientis in infinitū ex
cedebat creatas ⁊ creabiles vo
luntates Ihesu redigētur in ser
vitutē infernalē qui nolunt cō
pati tam caro patienti

¶ Tercius ramus fuit Qui
In quo ecia fuit verbū dei cru
cifixū nature būane cōiūctum
q̄tenꝰ generi būano diuina essē
cia haberet verissime demōstra
ri et referri et supponitari Gz
quis fuit iste sic passus? Certe
fuit ꝓmus oim motor qui oiꝫ
dat moueri et mouere· q̄ cessā
te oīs creatura vsineret esse
cui eciam dicitis i orōe dñica
Sicut in celo Quia in celo
qō est ꝓmū corpm·est primus
motor vniuersor mobilū Gz
qualis fuit illi⁹ passio in tali ra
mo Verissime inḡebat puul⁹
tā grauis ertitē · q· si quis ab
inicio mūdi haberet sustinē cō
tinue cuncta celi tonitrua ful
mina grādines niues pluuias
frigus et caumata· vir vnū pū
ctū illi⁹ penē hic homo ptulisz
Ihesu q̄ michi nō ꝓpacienē ba
bebūt cōtra se vsq; inetternum
cunctoz celestium nocumenta
¶ Quartus ramus fuit In
mulieribus In quo fuit cruci
fixus filius dei nature būane
ꝑfecꝰ· vt vicz mlaz mulieriꝫ
imurēret ⁊ cūctis pccōribꝫ Ad
miscreꝝ eñ priner miserecōdia
scom Augustinū Gz quis fuit
hic passus Audi et sibi ꝓpaꝛ
fuit eñ ille qui trā supportat
et corpa humana formar · cui
in oracione dominica offers
Et in terra Hic est deus qui
terram sustentat·et corpa būa
na que sunt terrena vt vili ma
teria formar Gz qualis queso
fuit passio eiꝰ in tali ramo At
tente'inquit puulus diligēter ⁊
intuere Hic eñ talis fuit q· si
qs haberet parī ab oiꝫ bijs q̄
sunt in terrā vsq; ad finem mū
di·pata ab igne ꝑbustionez ab
aquis sub'mersiōez. a lapidibꝫ
lapidacioēm·ab aialibus q̄buſ
libet quālibet scom aialiū ꝓpi
etatē interemptionem ¶Certe
non vnū momentū sustinuisset
de dñica passione O si vide
rēt boies celū aut terrā inoue
ri vehemētissime timerent Gz
filij aīe inlipiētes corde. quāto
magis vident tāto magis ceci
mant Ihesu buiꝰmoi ꝛuora
bunt a terra cū dathan et ab
iron. nisi peniteant ¶ Quinꝰ
ramus fuit Et benedictus
In quo filius dei fuit crucifixꝰ
vt tāctem ꝓstaret boibꝫ scīctis
octo brīxudines. i via·et in pa
tria que sunt par·mūdicia|cor
dis. pacīēcia·⁊ buiꝰmōi Quis
fuerit aut iste q̄ tāta passus ē
audiamus Ipe eñ fuit tocius
mūdi nutritor ḡneraliꝫ ⁊ pti
cularis. siue vniuersum oim pro
prius et singularis. cui psallen
tes marie psalterū dicūt sepiꝰ
Panem nostrū cotidianum
Duiꝰ aūt moꝛs fuit tāta ac talꝫ
q· si esset tāta fames et sitis q
rotꝰ mūdus ymeo instanti mo
reret nō tāta esset pena quāta
fuit pena isti⁹ ēcifixiōis Quia
qō ipe pacieba·erat maiꝰ mū
dis infinitis eciā in infinitum
Ihesu pna sua ⁊ signāter mari
ma·excedebat penā iam deām
edimin⁹ i volūtate,ꝑ vltorio pa
cīēti ipi⁹ vbi vī O si vberet
mori aliqs q̄ sic te ipm batret
nutre· q· nō posses nutri nisi p
eū. certe multū volores et plā
geres in morte illi⁹ Cur ergo
nō plangis in tantis meis ꝓ te
penis Ego eñ sū tuus nutroꝛ
sine q̄ ad momētum viuē non
potes Salti q̄ ꝓ ista ēcifixiōe
mea scōa offer michi scōaz qui
quagenā psalteriū veifici Q̄n
ista ꝓ te pacior in istis quinq
crucib⁹ ꝓpt vecē virtutes vicz
septē mozales ⁊s theologicales
q̄ sunt būlitas·aicicia·spūalis
leticia·paciencia. liberalitas.
abstinēcia·ptnēcia·fixes·spes
et caritas Et sic sustineo hic
quiquaginta ꝓ te ēces. vt vicz
satisfacia ꝓ trāsgressione mūdi
in vecē dictis vtutib⁹· et vt sp
tatem Duo inquit mouꝛ hic
rer misericordie Audi celeriꝫ
Tāta et tam terribilis ē eius
tristicia et mors ista inmozta
lis O si esset aliquis in quo
vberent poni oia peccata ve
malia originalia ⁊ mortalia vs
q; ad finem mūdi q̄ vnq̄ fuerī
et erunt·et ꝓ quolibet peccato
haberet iste puniri ſm exigen
cīā delicti· ꝓ penā istius mūdi
et ꝓ pnā inferni ſ̄go tibi dico
q· iste non tāta pateretur. quā
tū puulus ille ihūs q̄ ꝓ cūctis
peccatis mundi distinctissime
cognoscentꝫ et odiendo' patiꝫ
Hec pna ista est ꝓ natura aut
ꝓ pura voluntatem creatā pa
cientis·sed miraculosa est ꝓ di
uinam potestatē. sicut et gloria
bia in tali rpi aia Unde sicut
xpi gkia essencialis excedit in
infinitū loquēdo vt gloria crea
ta omnē gloziā beatoꝝ que est
finita·sic ista rpi pena excedit
quodāmō in infinitū oēm mū
di penam ·quia mūdi pena est
finita Ihesu merito ꝓpter inḡ
titudinem·malt rpiani debent
habere eternā dāpnationem

¶ Quartus ramꝰ dicebatur
Ihesus In quo ramo puulꝰ
ꝑpendebat ihūs ꝓ toto mūdo
vt sic mūdus esset saluatus et
redēptus Quia ihūs est salua
toꝛ. ducens redemptos ad glo

woꝛ in anima Signāter aūt
quia anima paruuli congnosce
bat cerrissime verbū in se mun
dum amare . et sic velle pati et
mori infinicies pro vī gloria
et salute mundi Ihesu anima p
uuli ihesu per omnia vōlēs cō
formari verbo dei · quod tam
miris modis sine quibuscūq;
propijs meritis cā sublimaue
rat · quārū ꝓterat ꝓpaciebaꝫ
vlw mō spūali Et er tñ ꝑassi
oē ⁊ vnoē ꝑformitatis ad vbū
qō ꝓmarie paciebaꝫ voluntate
et nō opacoē . causabaꝫ a vbo
vī in tñ aia voloꝛ infinitꝰ. qui
oēm voloꝛem mūdi ercedebat
¶ Primꝰ aī ramꝰ isti⁹ ēcie ar
boris fuit Fructꝰ In q̄ puu
lꝰ ille erat ēcifixꝰ· q̄tenꝰ vniuer
sus mūdꝰ habēt fructꝰ rū q̄ fūt
grauiū par lōganitas et buiꝰi
Gz q̄lis ē iste puulꝰ tā fructuo
sus? Proculdubio ipe ē gubna
toꝛ vniuersaꝫ mūdi et ꝓfuatoꝛ
cui dicitis i orōe dñica psallēdo
Da nobis hodie Dat eñ oia
gubnando et ꝓfuando Et q̄lis
et quāta ē moꝛs ista? Audi ob
secro attēdi? Certe tāta ē ⁊ tā
grauis· q· si oēs mūdi tyrāni qui
vnq̄ fuerunt et erūt a ꝓncipio
mūdi vsq; ad finem eius non
facerent aliud q̄ excogitarent
genera tormentorū nō posset
adhuc mima pars tormēti rpi
notābilis dari Quia spūalis
pena est maioꝛ omni pena cor
pea·tantū quantum ips est ali
cioꝛ et dignior q̄ corpus scom
Augustinū O q̄ bene cōpatē
ris tibi dari dicebim aut poma
vel panē aut florenū vel obse
quia benigna · si vberet mori
turpiter et ſignanter ꝓ teipso
Quid ergo taces me ꝓ te mo
riente ¶ Secundus ramus
dicebatur Uentris In quo
paruulus ihesus erat horribi
lissime et penalissime crucifixꝰ
quatenus oēs regenerarentur
in veros dei filios adoptiuos
Sed qualis est et cuiꝰ porēcie
puulus iste sic passus pro no
bis? Cupis scire? Ipse est so
lus ille qui habet absoluere et
dimittere quaslibet offensas si
cut vult Et nunq̄ remitteretur
aliqua culpa nisi volūrate sua
cui psallendo dicis Dimitte
nobis vbita nostra Mira res
Et qualis est moꝛs istius no
bis ita necessaria Audi ihesum
dicentem·et audiendo confun
dere sup ferrea tua et diabo
lica et obstinata ingratitudi
ne Quoniam si pro demoni
bus tanta esset passus sicut
pro hominibus·omnes demo
nes essent saluati·et vellent fi
bi libenter compari vsq; ad
mortem eorū si mori possent

Audi trez et erubesce·qñ tāta
grauis est passio ista. et ꝓ q̄li
bet mūdi peccato in spēsli siue
in singulari et distincte ſtatur
et dolet in tantū q· si deus vel
let cōuertere hūc voloꝛē in coꝛ
palem pnam. tāta esset hec pe
na q· ꝑ accerbitate cuncta coꝛ
ruptibilia mūdi ꝺficerent in
momēto· ymmo celestia omia
coꝛrūpent O deus meus quit
audio· vix valeo vivere bouem
vel porcū aut ouem moꝛentē
Me michi qui in tam ḡuibus
dñi mei penis nō cōpacioꝛ vt
debeo. nec cū lauoꝛ vt obligoꝛ
¶ Tercius ramus buiꝰ arbo
ris dicebaꝫ Qui In quo puu
lus ihūs clauis trāribilissime
fuit affixꝰ· coronatꝰ spinea co
rona et cōtinue moꝛiebaꝫ sine
morte. crucifixꝰ crucifixiōe in
mortali Mira res et valde lō
ge a pīti boim tremencia Hec
oia pacieba·ut nos liberaret
a captiuitate et carcē inferna
li Et heu qualis est hic tā my
rabilis moꝛiens Certe tibi di
cā. ſ fac ne erinꝝ captus dā
pnationem Ipe est rex miseri
cordie q̄ quē vis in clemēcia di
sponuntur· cui in psalterio suo
psallēdo dicis Sicut et nos
dimittimus debitoꝛibus nīis
O fuit ex miſericordia a deo
data et ingrata O magnā pie

rām angelicam ¶Grandis pi⁹
tas o ꝛeus meus Et qualis est
iste puulus sic pacēo mūdum
saluans Audi deuocius Jpe
est liberator ab oi temptacōne
tam diaboli carnis ꝙ mundi
cui in psalterio dicis Et ne
nos inducas in temptacionez
Heu me ꝙ faciam? Qualis ē
ſnꝫ mors istius Certe tam du
ra tam acerba ꝙ si essent mil
le mūꝯ rēptaciones infirmi
tates angustie tribulacōnes p
secutiones pegrinacōnes labo
raciones et cetera si ſnꝫ oēs
iste incōmoditates ponerent
simul in vno hoie non tāta ha
beret pati iste quāta habet pa
ti hic filꝰ ꝛei Quia passio sua
est scām capacitatē maiorem
et scām maiorem veritatē fo⁹
ciorem potestatē alciorem no⁹
ticiam et amorē vehemēciorē
ecia in infinitum ¶Cū em illa p
nula aia sume sciuerit ꝙ plan
gere ⁊ dolere p mūdi salute ac
p ꝛei offensa et mūdi redēptio
ne fuerit bonū valde pmarie
ꝙ ex officio debebat talia fa
cere agnouit poſie ꝙ magis
dolere et penitere p hui⁹modi
erat mai⁹ bonū et ꝙ maxime
o⁹lē de istis et p istis fuit mar
imū bonū p regulam topicam
sicut simplr ad simplicit mai⁹
ad maius et maximū ad maxi
mū ꝙ cū ab aia xpi null⁹ ḡdus
marie caritatis debeat mouer
ri oportez ponē illā aiaz marie
voluisse Et ꝙa voloz ille seḡbat
potēciā nō pura ⁊ataz sed ecia
diuinā oportet dicere ꝙ voluit
quantum potuit ymmo vt ita
loquar si infinicies mori potu
isset p dolore libentissime illa
aia mortua fuisset oi instāti p
mūdi salute Dm ḡ protestas v
nor xpi et gr̄az fuit sic infini
ta ꝙ actus elicit ab illis erāt
meriti infiniti sic ecia voloz ille
imperatus fuit infinitus Nec
tū pure p dona sed marie pr
diuinā potēciam que erat talis
q ꝛe fctō si deus mori potuiſſz
infinicies ꝛe mortuus fuisset
p ꝛei laude et mūdi salute Et
ꝙa mori i se nō potuit idcirco
effcm sumū doloris sumi quē
pduce potuit ꝛe tota potencia
sua ordinata pdurit sic ꝙ do
lorem maiorem pduce nō po
test ordinare O vere cōpatēr
cani eſurienti vel sic vulnera
to Et heu cur non cōpacior ta
lia pacienti et tātum saluatorē
non amabo et laudabo in suo
psalterio ¶Minus ramus
dicebatur Christus In quo
puulus ille Jhūs est p būano
genere crucifixus quatenꝰ cū
cti haberēt vnctiones scissimoꝝ
ecclesie sacramētoꝝ Sed o de
us meus qualis est iste tam be
nignus et talū ꝓpatoz vnctio
nū Jpe est inqt ille qui liberat
ab oi malo Et nūq̄ poterit ali
quis liberari a quocūq malo
misi p eū Et heu qualis ē mors
tā mirabilis et tā nobis ama
bilis liberacionis Audi inq ⁊
sepius ista recogita ne sup te
cadat maledictio diuina Tan
ta inquit puulus ihūs ē mors
tue liberacionis mors quidez
inmortalis quia infinicies vo
lo p te mori quolibet instanti
et tū mori non possū ꝛo phi
bēte et me in pena seruāte cū
sūmo miracło Et si essent mil
le mundi penaz sic ꝙ oia que
essent in illis mūdis nō essent
nisi rumēra et pene puta pati
bula rotacō ercoriacio assacō
⁊ sic de singulis ymmo si essent
mūdi corpei infiniti tales qui
non essent nisi de malis penaz
Ego tibi dico ait Jhs ꝙ non
haberet tāta pati pacies simul
oēs penas istoz mundoz sicut
habet pati aia mea Quia sūma
ma pena spūalis infinita ercei
dit i infinitū penas corporeas
infinitas Quia nō est incōue
nies dare mai⁹ infinito eo ca
pto ꝓpatiue vt in diuers⁹ ora
cionibus scām thomam Ecce
qualla p te pacioz Ymmo qui
p te patī est cui tu ignis⁹ et
lapideus in tuo psalterio dicis
Sed libera nos a malo O
igitur vos oēs xpiani attendi
re ad ista q̄ vobis misi Si em
serus vester pro vobis aliquid
pateret maxima cū diligencia
sibi ꝓpateremini Cur ergo mi
chi non cōpatimi qui tanta p
vobis passus sum ⁊quantū in
me est salua diuina ꝓuidencia
adue infinicies pōsto sum p vo
bis tāta pati Cur ergo me nō
amatis q̄ sic vos amo cur nō
diligitis tanta p vobis pacien
tem Hic michi ergo offeratis
tercia quinquagenam qm̄ xpi
aia pacietā quīquaginta cru
ces p vobis Nā ad restaurā
dum nouem ordines angeloz
p decimo ordine idest p hoib⁹
in qualibet cruce fui crucifix⁹
Quinquies aūt decē sunt qui
quaginta Videris ergo vos fi
deles quomō in salutacōne an
gelica et oracione dnica est to
ta sal⁹ vra depicta Rogo igit
o carissimi ne sitis ingrati ḡ
p tantis bñficijs datis ⁊ habē
dis salutate matrez cū filio in
eozum psalterio Nō igitur in
quit ibo hijs visis ꝯplꝰ dicas
me paz p te fuisse passum sed
agnosce ꝙ oro dnica et saluta
cio angelica in spū ⁊ virtute ⁊
ad extra in ope sunt mea pma
crux spūalis ⁊ mea passio diui

nalis quā portaui p annos tri
ginta tres cōtinue Corpalem
aut crucez solo bñro portaui
in facto quis tñ sp habueram
eam in vto vt patuit Jnto cū
misterio incarnacōnis mee cō
curebat in sūmo misterū mee
passionis sic ꝙ in die pasceues
non habui maiorē penā interi
us intēsiue ꝙ in hora mee cō
ceptiōis quia vtrobiq fuit in
finita passio fuit tū maior ex
tensiue p redūdāciam in corp⁹
quia tūc pmisi redūdare pnā
mentis ex qua fiebat pna cor
pis mei immensa intēsiue que
fuit tāta diuinꝰ ꝙ si ꝛeus diui
sisset illā penā p hoies qui vn
quā fuerūt et erunt et oia alia
lia mūdi hec fuissēt sic mortua
Et scias ꝙ quātum ad volorez
meū sensibilem ⁊ vtencia dei
ordinata ꝛeus nō posset facē
maiorē penā sensibilem q̄ mea
pna fuit quia fuit in tmino vl
timo sensualitatis et tūc pena
mēris mee erceebat in infinꝰ
tū penam corpis mei Et adue
sic te amo et oēs viuētes ꝙ sū
pas⁹ adue vsq in finem mūdi
p te tantas pati penas si pla
ceret diuine voluntati Quid
plura Multa alia vidit Sed
inter cetera vidit legionem ve
monū infimoꝝ pene torū mū
dum ad inferna trahentē Au
diuitq vocē mūdi pēntis horri
bilissimā Et in sup vidit diui
nā iusticiam armatā sexentem
in equo rubro ⁊ p̄rātem ad
mūdi vniuersalē vastationē
Dictūq est ei iam instare peri
cula immēsa in mūdo Qua ꝓpt
vt cōtra diuinā iusticiam oēs
sint armati et pmuniti sancta int
tas q̄ est amatrix misericorde
pacis ⁊ caritatis arma mittit
eis misericordie scz psalteriū
vginis marie quo armati pos
sunt se tueri cōtra picula instā
cia Audiuitq vocē tribulisti
me intonantē qua tot⁹ mūd⁹
tremuit Sicut p salutacōnem
angelicā semel oia repaui pfili
um sic p illā eandē mūdū iam
corruptū spaē volo et fiat aura
re in hijs q̄ voluerint me lau
dare in tāto psalterio et sic cō
sicias poterit habē sinceras

¶ Sequit alia reuelacō de eadē xpi passione no uello marie spōso facta

Dalteriū san
ctissime trini
tatis nos vbe
menius instā
mat ad amo
rē ꝛei Hic po
test queri vtz tale psalterium
possit būantus explicari do
ceri retineri ac portari cū vide
atur virtutis esse infinite Ad
cuius ſstionis determinatōez ar
gumēts omiss breuitatis cau
sa rñdet ꝙ sic Idcirco in ista
questione psalterij pcordatur
sctissime trinitatis intēdo ad
laudē eiusdem brissime trinita
tis ⁊ sctissime vginis marie al
me genitricis filij ꝛei determina
re de hoc psalterio sic ꝙ inten
do fieri pcordiā cūctoꝝ hoim
volentiū hoc portare ad sctissi
mā trinitatē Oro em reste be
ato ambrosio Sūmū ē medi
um placatōis inē deū offēsum
et creaturā offendētē Quidā
em deuoꝛ erga dnicā passionē
atro ꝙ dnicā ipam in corpore
suo sentit sepiꝰ vezissime passio
nē Vidit aliq̄ tpe celebratio
nis in scta eucaristia dnm nr̄z
ihm rpm ās crucifixum sicut
fuit tpe passionis sue Audiuitq
crucifixi vocē in hūc modū si
dicentē Tu inqt me iteruz
crucifigis Cui ait pſona ꝟbi vi
vens O dne ihū xpe quo infe
lix ego scelꝛā nephādū pterā
re possum Et dns ihūs in cru
ce Certe inqt tua pcta me cru
cifigūt Oz magis volo crucifi
gi ꝙ ꝙ tū offendēs in hijs q̄
bus antea offendisti ymo ad
huc me crucifigis ⁊ si nō opꝰ
do tū omittedo Cū em habeas
sciam et potētiā ac officiū pdi
cādi tu es rēdoim maloꝝ que
auertē posses si pdicares psal
terū meū Factꝰ em es sicut ca
nis non valēs latrare cum tū
tot⁹ mūd⁹ lupis repleat Vide
ergo ne sis ꝛe illē de ꝙbus dcm
est Muti scti sunt canes non
valētes latrare ⁊ misi te emē
daueris in pēe oīm ipotēte iuro
o tu ꝛe falso prādio mūdanoꝝ
ista accipies Et subito vrebat
ḡsi baratrū infinite voracitatis
vbi cernebat vivos ecclasticos
et religiosos et mūdi potētes
in copia infinita discūbentes
Vbi nir grāuo ignis glacies
et spūs pcellaꝝ ps calicis eoꝝ
erat oīeq̄ genꝰ serpētū cūcta
q̄ mūdi turpia ⁊ borrēda sig
nant illa q̄ in mūdo magis ore
rūt cib⁹ erat ipoꝝ Comedebāt
q̄ nolētes vsq ad plenū Tan
tusq erat clamor et fletꝰ ⁊ tri
sticia et vlulatꝰ discūbentiū ꝙ
tota mūdi machina turbabat
in vcibꝰ eoꝝ Astabātq ante
eos demones in spē mixtē sup
oīe ꝙ dici pt aut cogitari tur
pissimaꝝ ḡ cū tel ignitis eorū
penetrabrāt genitalia ḡusq ū
terent in flāmas Et tel ignitis
serpētibꝰ flāmigeris et lacertis
eos afficiebāt p oīa corpis
sensus Et cū aliq̄ ex eis erat q̄
si fatigā plures alie venerunt

F

que subito duriora sine mia inferebãt tormẽta. Vbi multos egnouit q̃s ontes viuẽtes sp̃m rit Et tũc x̃ps ad eũ dixit Ecce ibi tua reqes·si amplꝰ silueris At ille ait. Dñe q̃d me vis facere Ait dñs ihũs x̃ps Eal tim p̃dica psalterũ meũ et ne timeas. Quia ego tibi iuro·q ego puẽro cũ tota celesti curia p̃ta oẽs te ꝓ ista malicia impugnãtes. Et ne dũ p̃dica·sed tu q̃s dic q̃d p̃dicabis.ne dicũ bas cũ bijs quos vidisti·q̃ q̃d dicũt nõ faciunt.

¶ Adhuc alia reuelacio de christi passione

Dio quodam tpe p̃fatus nouellus marie spõsus vidit ẽ quadam visione mirabile q̃d de x̃pi passiõe. Vidit eñ q̃ trinitas bẽatissima. cũcti angeli. celũ terra et maria. ceteraq̃ animalia et vniuerse mũdi creature dñm ihũ pacientẽ lamẽtabãtur Totusq̃ erat gemitꝰ. tanctꝰ planctꝰ. tãtus dolor ꝑpassionis tãtusq̃ clamor tribulationis. q̃ putabat ille marie sponsus q̃ vniuersa subito debẽt deficere mũdi machina Quid dicã Incredibile narro Beatissima virgo maria et vniuersi bẽi sic flebant vt sibi oppebat·q̃ inundãra fluminã imẽse magnitudinis vniuersa replẽcia.et q̃si diluuio totũ mũdi machinã absorbẽda ex oculꝭ.videbãt ꝑpos. Quid amplꝰ. Cernebat ipos mortibus inferis moriẽtes.et denuo reuiuiscẽtes Stupefactus et tritꝰ vsq; ad mortẽ hec videns. in hac visiõe credidit se mori debere Sz magnꝰ dñs ꝑstrauit et eleuauit eũ Illicoq; audiuit vocem beatissime vginis marie dicẽtis Tantum ꝑpatimur dño ihũ x̃po passio. nõ ꝑpassiõe doloris sz trixerij et voluntatis. qñ si baltremꝰ corpa mortalia in mortali statu. sic morereꝫ mur primue vt vidisti. ꝑ eram plꝰ eleuas oculos cõtẽplat tres psonas in vnitate infinito fletu deplãgẽtes mortẽ dñi ihesu fluminaq; infinita ab oculeoꝝ prodibãt. q̃ vniuersa sup ifinitũ involuebãt Audiuitq; voce beatissime trinitatis. Hec tibi ostẽdunt. nõ ad credendum in me tristicia vl penã esse. Sed ad vre scienduꝫ q̃ si ego essem mortalis bñs corꝑs mortale ꝑpassionatũ mee diuinati infinite. ego morerer infinicies. et flumina lacrimaꝝ ego ꝑducerez mũdos infinitos absorbẽtia si essent Et tũc ps̃na illa ait O beatissima et verissima trinitas cũ iam trãsierit dñica passiocur tãtus clamor et fletꝰ est in celo. At beatissima trinitas rñdẽs illi dixit Quasuis beatissima x̃pi passio trãsierit in exteriori facto·tũ illa eadẽ nũero semp est michi ꝑs̃ns dimissiãs meas ymas in x̃po. sic q̃ nihil michi vnq̃ ẽ ꝑteritũ nec futuruz ꝙ oĩa sunt michi ꝑsentissima tualissima et verissima in mea scia. Et si me viueres sicut bti me videt. varius passiones filij mei ꝓplarerie et realiꝰ et ꝑfecti in infinituz. q̃ si vidisses actu vt maria ego illũ crucifixum. Post hoc introgauit dicꝫ tus spõsus dñm ihũ inquiens O dñe ihũ x̃pe cuz tu sis rex glie·quo potes subijci tãte pene. Cui ihũs rñdit. Quamuis nõ sum plꝰ in fcio crucifixꝰ ꝑm carnẽ nisi semel. tñ vro sp suz crucifixꝰ fcim mẽtẽ. q̃ oi momẽto suz ꝑsto et ꝑpati oẽm penã quã vides ne duz ꝑ toto mũdo in vniuersali ꝙ ecia. ꝑ q̃libet creatura mũdi. totiens ꝑ q̃libet pacẽa ꝙciens vnq̃ meruit vl mẽbik aut ꝑcauit vl ꝑcabit Tãtaq; ẽ ꝑas huius ꝓpositi. q̃ si ego eẽm mortalis et derelictꝰ wlũtati bũane infinicies in die q̃libet morerer ꝑ amore salutis cuiuslibet bñe creature·Idcco vides nũc cuncta michi cõpati·z merito Insup q̃us carne nũc nõ sum crucifixꝰ in memẽpo. tñ i me a sponsa sez ecclia. ꝓt ꝑfa infinita tã ibidẽ regnãtia oĩa vra horribilius crucifigor· q̃ si corpe et actu eẽm crucifixꝰ abeis Et ego tibi iuro in memetipo q̃ infinicies in die quolibz vllẽ ꝑct̃ crucifigi crucifixiõe qua fui crucifixꝰ in mõte calurie· q̃ sic crucifigi a malꝭ religiosis z ab ecclasticis z aliis christianis viuẽtibꝰ sic nũc viuunt Ideo rursus nũc crucifigũr filium tri horribiliꝰ· q̃ vnq̃ fuerat crucifixus. Et qñ vniuersa mũdi machina michi nunc ꝓparẽ vt vives. cuiꝰ clamoreꝫ nõ ꝑterit diu iusticia di sufferre. q̃n horribilissimã faciet de eis sez me sic crucifigẽtibꝰ vltionẽ Et quidẽ voleo vlũtate z si nõ facto re eoz ꝑdirõe Sed oꝑtet de eis impleri diuinaz ꝓuidẽtiã·Vnũ tñ tibi dicaz ꝙ mũdi salute Si eñ diceret psalterũ meũ qꝫ nõ est dictũ·ego ꝑssem denuo placare diuinaz iusticiã Et ꝙbus oĩbꝰ scluus iste i3 tempibus esse necessarium et vnle oꝛare ꝝm. z mariam laudare in psalterio suo

¶ Quare in psalterio marie ꝓnunẽ xv. Pater noster

Prima ratio ẽ ꝑter reuelationẽ pulcerrimã beatissimo bernardo a domino ihũ qua dã vice facta·Mul torꝰ deuotione tenetꝰ ad dñi ihũ passionẽ·rogauit diutissime q̃tenus sibi dñs patefacẽ dignaret. id q̃ faciendo marie x̃po ꝑformaret et ꝑpateret. z quicũq; alij hoc facientes Sicq; in q̃dragesima dñica sez in passione semel vidit in raptu mirabili dñm ihesum in forma illa·in q̃ bajulãs sibi crucẽ ducebat ꝑ totiusgeneris hũani salute ad durissimã mortẽ Et tãta fuit pietas virere illũ tonũ ihũ. tãtus meror. tãta angustia z ꝑassio p nimio illius afflictione. q̃ si lapides viuerẽt. incessant vsq; die iudicij ꝓtinue flerẽt·Tũc bernardus cepit lamẽtari sup dñica passione. Et illico audiuit vocẽ a dño ihũ x̃po. O bernarde bernarde adhuc me tãta pacientẽ ꝑ te. Tũc bernardus ait accurrẽdo z crucẽ subleuando O dñe ihũ ꝑmitte me referre istã crucẽ Cui ait dñs ihũs christus Si vis ut optasti portare humeris mẽtis hãc crucẽ quã cernis. et quicũq; fideles alij. Dicite michi q̃nocim pr̃ nr̃ et totidẽ aue maria dicetis p ani nũ integrũ·sicq; in fine ãni dixisti tot pr̃ nr̃ q̃t vulnera habui. q̃n mortẽ sustinui ꝑ salute totius mũdi ¶ Scda causa q̃re xv pr̃ nr̃ dicunt in isto mario psalterio ẽ. Ma cũ gregorius tenerit indulgẽtias xx. milliũ annoꝝ cũ aliis pontificibus mltis dicẽtibꝰ q̃nq; pr̃ nr̃ ante crucifixi ymaginẽ mẽte vl exhibitõe corã sez aliq; ymagine x̃pi passionis Dicẽtes ergo bis tusmõi psalterij obtinebant a dño vro admin? seraginta milia annoꝝ gembꝰ fleris vnote et cũ intentõe buiusmõi indulgẽtias obtinẽdi. ¶ Vicq; amplꝰ est. Nicolaus q̃ntus Calixtus ecius decrẽt alia viginti milia dicẽtibus ꝑdcã q̃nq; pr̃ nr̃. ꝑponẽdo vnote et gembꝰ fleris ozões q̃nq;. Quas virtutes in dulgẽtias beatissima vgo maria psalterũ suũ dicẽtibus a filio suo impetrauit. Si q̃s vellet psalterũ hoc dicere fm banc formã. posset sibi z viuis et defunctis ꝓesse in immẽsum. faciẽdo hoc singulariter. ꝑ se vl. ꝑ alijs ex caritate ꝓnãdo q̃d potuit. ꝓmereri alijs quibus voluerit Atq; p hũc modũ tal multaz erit salutor aiaꝝ. Ds autẽ hi sunt vera picture romãe ecclie et totius q̃si mũdi apd x̃pianos

patefaciũt. ꝙnisq; ẽ oĩm opinio Nullꝰ cũ dubitet si hoc psalterũ dixerit vnote vl ꝑ se vl pro alijs quin ꝑdictas obtineat indulgentias aut maria. potissime cũ in merito passionis x̃pi filij mei et mee cõpassionis ad eum ozat ꝑfatas indulgentias alijs aut viuis aut defunctis. aut sibi ꝓcedi. Plus eñ potest x̃ps et ego q̃ papa. et clementiores sumꝰ in immẽsuz Ideo cũ põtifices istas ꝓcesserit quibꝰ volunt. vrisile est z nos seruis nr̃is istas ꝓcedere. ymo aliquã to põt esse tãta vnotio q̃ plus ꝑmerẽt q̃ duocies cẽtũ milia annoꝝ. Propterea dñicus filius meꝰ carissimꝰ quasi innumeras oĩa die alas ex purgatorio ad celestia vestiabat. mũdoq; q̃si in infinitũ rõe suozuz psalteriozꝝ ꝑmerunt. Ea ꝓt o vos filij bernardũ nũc loqntes ad me audite Frustra nos adhibetur manꝰ sacdotis. nisi assit marie vgis. i vanũ ꝓcedit reis indulgẽtia põtificalꝭ nisi eis cõcedat clemẽtia vginalis et dei mris Hec eñ thesauraria ẽ oiz dei indulgẽtiaꝝ. z eas distribuit quibꝰ voluerit ad nutũ

¶ Sequunt xxi rões siue cãe quare in psalterio Marie sũt c. et l. Aue maria q̃s maria revelauit suo sponso nouello:

Quare in nũero cẽtenario. z q̃nq̃genario a filijs nostris hãc beatissimaz gaudiam? audire oꝛoem. Ideo ẽ ¶ Prima racio q̃a in dantico psalterio sunt c. et l. psalmi. in q̃bus patr nr̃ et aue maria sunt ꝓtenta z figurata. sicut fructꝰ in medio ligni florib? seu arboꝛib? ¶ Scda nẽ pe est. q̃ centũ z q̃nq̃ginta gaudia habui in ꝓceptiõe filij mei et in ꝓcreatõe eiꝰ vginali quasi mẽtalia. ꝙ raptꝰ. ꝙ visiones. revelatões. et spũsalꝭ inspirationes. infinitasq; mẽtis in tẽ istãtiões Ideo hũc nũez in tanꝫ gaudioꝝ medẽtã michi offerri volo in diuino psalterio.

¶ Tercia rõ ẽ·q̃ c et l gaudia tã aie q̃ coꝛpis fm oẽs ꝓtes eius z sensꝰ bũi i filij mei nãtiuitate z nutritõe. cũ in imensuz gauderẽ i ꝓtẽ filiũ meũ. cuiꝰ videtu eũ audietu. ulliꝰq; adoratõu. osculatõu. palpatõu. vsticu. lactatõu. ꝓtatõu z sic de aliis

¶ Quarta cã ẽ ad in infinuãduz c et l gaudia q̃ bũi te filio meo iã adulto cũ ꝑdicabat. cũ mundũ ꝑuertebat. nouã legem dabat. discipulos recipiebat. et q̃ tãta mirabilia faciebat.

¶ Quinta cã ad in isinuãdũ c z l.

sp̃osmos · q̃s sum passa in filij mei pass. oē ¶ Quilibet em̃ spaſi m⁹ꝛ se fuit mortal⁹ atro q̃ pl̃i mos boies in vno boie pstos ecl̃a fortissiōs intēmisset·ꝫ di uina gr̃a me p̃fuante mortem tūc nō gustaui Quinq̃gnta sū passa a p̃benſione ei⁹ vsq̃ ad sepulturā ¶ Ex centū alios sum passa a reditu mōtis caluarie i ibm̃ vsq̃ p̃ aurorā dñice re surrectōis ¶ Cuq̃ sine cibo et ptu ac sompno. oi bū̃ano de solata solacio. innūeris morti bus morieb̃ar ⁊ martirijs sed vro vlēte non p̃sumate pime bar ¶ Quār em̃ amaui dulcissi mū ihm̃ tantū volui. Et q̃ntuz fuerā in ei⁹ceptōe et natitate gauisa. tantū fui in ei⁹passione p̃tristata Et q̃ sup̃ cūctos mor tales filiū meū diligebā· supra cūctos mortales volui inimici esq̃ fuissem mortua nisi a deo p̃seruata fuissem. ¶ Serta rō est· q̃ fili⁹meus mūdo aduenie ens et in mūdo p̃uersat⁹ p̃dicā do miracla faciēdo et sic de a lijs. c et l. ꝑtulit dona mūdo si ue aie siue corpis siue rei exte riozis·pura sanatiōez demonū fugā. werrinā. humano generi nobilitatē ⁊c· ¶ Septia rō q̃ dñs ihs x̃p̃s in sua passiōe c et l. habuit p̃ncipales dolores Et quilibet dolor būit p̃mūit decē partes. in ordine ad deū· ad a mnā ad corp⁹. i ordie ad scōs p̃res. ⁊ ad me q̃ fui vna de ma ris causis sue passiōis Mā tm michi p̃acieb̃at in cruce q̃ p̃ passiōe ad me ecl̃a mortu⁹ fu isset illa die q̃ exp̃irauit·ecl̃a si nulla alia p̃na sensiss̃ ¶ Ecl̃a in ordie ad discipulos. ad iudeos eū crucifigētes·ecl̃a ꝑpt mortē iure de q̃ ecl̃a dulcissim⁹ fili⁹ me us volut vsq̃ ad mortē· In or die ad gētiles p̃uertēdos et ad alias in purgatorio punitas et punicdas Et i b referā de filio meo singlare aliq̃d Vaz cū in x̃po fuerit q̃druplex scia sez di uina gl̃iosa infusa ⁊ acq̃sita·p̃m sciam infusā et gl̃iosā potuit in tellig̃ sine fantasmate i oi pte corpis. et sic dina vtute in omi tpe p̃trabat̃ penalitas et tpius ptis et tot⁹ corpis·sicq̃ pena tpius ⁊ intēsiue ⁊ extēsiue fuit infinita ⁊ q̃si imēsa Vro i meo riam b⁹ dicunt c ⁊ l·oſoes·nā q̃ntocies dcē fūt c ⁊ l· Ipe aī in xv ē sūme passus·q̃ fūt q̃nq̃ sens⁹ exteriozes·et v. interiozes Et q̃nq̃ potēcie supiozes q̃ fūt in tellect⁹et wlūtas·appetit⁹ scu piscibil⁹. et irascibil⁹. et potēcia motiua. In quib⁹ erāt pene p̃ dicte q̃se generales vl spāles· Ex singlares erāt tot q̃t fuerūt sunt ⁊ erūt boies ⁊ ampl⁹ Ex

existens in passione·oēs huius mōi boies ꝛgnouit. ⁊ eciam p quolibet singlarē doluit ⁊ pas sus fuit er ꝓposito cto ⁊ scia. ita q̃ suff. cient̃ q̃libet dolor p quo cūq̃ boie dcē erat sufficās causa mortis ei⁹. ⁊ si p nullo a lio passus fuisset. Ymo oēs hu iusmōi inferebāt sibi passionē mortis. realē obiectiue p mō dimas ⁊ causē efficiētis infinitē Sic q̃libet hō capere dz dñm vt sum. ac si. p illo solū fuiss̃ mor tu⁹ ¶ Octā rō ē q̃ fili⁹meus būit q̃ ad corpus c et l. gaudia post resurrectōem·et ego totī dē ⁊ eius gr̃a appitōe freḡnti et p̃solatiōe sepissime p eū scīa michi ¶ Mona rō· q̃ passiōis dñi fūt c ⁊ l fruct⁹mūdo colla ti· Totidēq̃ fūt ei⁹incarnatio nis. pura sapia scia auxilium mori mūdo būilitas. obediēcia ꝑtas pietas caritas et hmōi ¶ Decima rō ē· q̃ fūt c ⁊ l vir tutes hmōi necē ad salutē. vt fūt fides spes caritas prudēcia iusticia fortitudo rpantia·seprē dona sp̃ūscti·octo dr̃ūdines x̃ū. fruct⁹ sp̃ūscti. nouē genera gr̃aꝝ. ⁊ drutes eis ānexe. pura pnia religio ⁊c· q̃ a me et filio meo dependent. sicut et p̃dcta cūcta ¶ Xj rō ē ꝑtra c ⁊ l mū di pcā mortia opposita predic tis virtutib⁹ ¶ Xij rō ꝑ c et l. mundanas calaitates et misc rias. pura famē sitim algorē ⁊ estū. nuditatē infamiā inuriā febrē pstilentiā guerrā ignem aq̃ tristas seruitutes ifirmita tem ignorātiā cuz ptibus suis ¶ Xiij rō est ꝑtra c et l troes mortis. q̃ sunt infirmitas trisi cia timor tremor hesitatio. de monū insultatio. remorsus cō sciēte. dimissio lynoz· p̃uatio membroz. inpacia· stupor cuz ptibus suis ¶ Xiiij rō ꝑ c ⁊ l. terroes iudicij generalis. Qui sunt vroz iudicis·troz assisten tiū· insultatio demonū. reuela tio pcoꝝ· infamia infinita·ti mor pauor ꝑscie desperatio ma lignitas desiderium mortis vni uersal⁹· minatio creaturarū ꝑ pcoꝝ cū ptibus suis ¶ Xv racio ē ꝑtra c et l pnas infer ni et totidē purgatorij gr̃iales quaꝝ q̃libet dz ser milia exercē tas·et seraginta spāles·et que libet istaꝝ dz adhuc totidē sin gulares·q̃ sunt q̃si immēse·siue anie siue corpis. siue ex pte de monū vel loci ignis sensuū glē pdite ⁊ pturitatis i eis marti me in dāpnatis ¶ Xvj est ꝑpt c et l gaudia b⁹oꝝ generalia·q̃ rum quotlibet eoꝝ dz specialia sub se mille. ⁊ q̃libet de ill mil le dz decē milia iterū specialia Et quotlibet de istis specialib⁹

habet adhuc centū milia gaudi a singularia Et q̃libet illoꝝ singularium dz mille milia athō ma gaudia Et q̃libet illorum athomoꝝ ē maius toto mūdo corpeo ⁊ dign⁹ et nobil⁹. oiq̃ eius gaudio ¶ Septima rō ꝑtinet c et l gaudia que in cel̃ posstro sup oēs sctōs et ange los sil̃ sumptos filiusq̃ me⁹ vt homo c ⁊ l gaudia dz sup̃ totā curiam celestē et sup̃ meipsam ¶ Octāa rō ē· q̃ dicen tes hoc meū psalteriū. in hoc mūdo habebūt a me ⁊ filio me o c et l ad min⁹ aurilia·tā anie q̃ corpis q̃ exteriozes ¶ Nonadecima rō est· Mō indubie tuote dicētib⁹ hoc psalterium michi et filio meo. p c et l dies aut dozas añ mortē eoꝝ ⁊ eo rū scīa morte disponemus· vt cū x̃ra pnia et omib⁹ sacmen tis urbitis ad nos veniāt. eisq̃ in morte apparebim⁹ magna cū gl̃a ad sicra eos tollemus ¶ Viceſia rō ē vicz q· fui mei et x̃pi sic i b seruitio placēt mi chi. q̃ ꝑpter hoc in celi palatō a me et filio meo c et l obtine būt gaudia singlaria inf̃ ceſos bōs que sumenē in ordine ad passionē filij mei ⁊ incarnatio nē. ⁊ ad mea opa meritoria ex q̃b⁹ gauebūt p̃dictis gaudijs ¶ Viceſimaprima ⁊ vltima rō est. q· huiusmōi serui obtinebī pro se et p suis p̃ pmio c ⁊ l p stulatōes de omi re q̃ vluerit ꝑtere Quinymo aūt c ⁊ l ani mal dabim⁹ eis in morte vt cū ꝑfectis bōre sicut dñi reis ab solutis in regnū introeāt eīne felicitatis ¶ Vel da bim⁹ am plius sez c et l tenarias vl q̃n q̃genarias et sic vsq̃ ad c et l milia ascendēdo. sic q· aliq̃ eoꝝ qui fuerint tuotiozes c et l mi lia secū aliq̃n saluabūt anima rū. nō solū purgatorij sed ecl̃a istius mūdi eoꝝ puer sōes im ꝑtrāb ¶ Maria post b dice bat· Mgit filij parumꝑ ad me dulcissimā mr̃em vr̃am atten dite. et q̃ diabolo carni et mun do seruitis toto fere tpe. Vnaz borā michi et filio meo in boc psalt̃io offerte Qui ecl̃a ꝑ tri bus albis totā diē expendit⁹ opib⁹ vanis·ad min⁹ puulaz vnā horā regi vro et regine cō tinate ꝑ tāis bonis. Et qui ꝑ minimā infirmitatē diuturnā ꝑ tritis mentā sumis cū expen sis. vnā rogam⁹ boram in boc psalt̃io nr̃o ꝑstate nob⁹. ut vos libēmus a cūctis malis ꝑdictis Et q̃ simplici vbi credere aut cmēdare vos nō vultis. aliqua istaꝝ ꝑdictaꝝ rōm suppliciam⁹ moueam⁹ vt ad nos in b psal terio retractis ꝓpterea nūc

Ergo virib⁹ totis sum beneuolꝰ laudem̃ mariā
per quā obtinem⁹ q̃quid vltr̃ mentis pal sede
possidem⁹ Mat pr̃is vtere⁹ potestate· ewing
Jenoueuefe mis· per mariā virginē rendimur·
et vasiququor ure mandatis

augustinū filij attēdite dicētē. Doim q̃piam neḡquam malū truitare aut vnū q̃ntumcūq̃ mim valebit retinē salutifere nisi p ihm̃ et mariaz b⁹ona la bret recipe Cui⁹medijū int̃ oia sūmū est freḡna eoꝝ salutatio et vite eoꝝ pia ⁊ scā meditatō p viribꝰ eos inseqũnd. ¶ Spō sus) O dulcissiā maria cordis mei iubilatio sūma. tot et tāta dixisti de causa tui psalterij. q· bruta aialia cetaq̃ indiata si hoc scirent·sp in b viribꝰ totis tibi fuirēt Quinymo tm̃oes dāpnati si ad viā redirēt pen tēdi hoc scito. toto posse in hoc psalt̃io canerēt tibi ¶ Maria Quinymo o dulcis spōse in oi corde hoc facerēt Sz boies in grati ⁊ duriozes nō faciūt in malū signū salutis eoꝝ· cuz hoc ꝛgnouerint ⁊ ꝓempserint Quinymo tibi dico· q· bñ omēs in gl̃ia sp p̃ nr̃ et x̃e maria sūmis cū gaudijs decātāt· gr̃as agētes vro te sua gl̃ia. et oran tes assidue ꝑ toto mūdo ¶ De exordio ꝛfraternitatis psalterij marie· ⁊ de fructibus eiusdē Maria loquit̃ dicens.

O Dulcis sponse aduerte diligēcius trigintaꝑ fruc tus mirabiles psalterij mei an gelici Tū rōe fr̃nitatis sup eo fundate Tū rōe salutatōis an gelice absq̃ ꝓpulchris⁹ copia que ꝓuenit ex oſoe dñica illi aduicta. ꝑ ut alias būsiō p̃ri tuo dūco i festo annūciatiōis dñice reuelaui magnis cū pdi gijs. Et vt mod⁹ istius reuela tōis fcē būssimo dūco ordis tui p̃ri mirifico cūctis ꝑ orbē sit mānifestus· vniuersi nūc me audiāt mr̃em vitatis mariam virginē· xristiana vitare narrā tē ex sponso meo dilectissiō do mico ⁊ de q̃dā p̃fratre ꝑ eum dē sub noie meo incboā. Cui⁹ fr̃nitatis p̃fres dicebanꝫ fres ibū x̃pi et vgis marie sub for ma potissime psalt̃ij angelici ꝑ orādi. Ob boc ꝑ vniuersū in bitantes mūdū rogo me mr̃ez vr̃am p̃ssimā mariā xi gen tricē ꝑ salute vr̃a būsiē audi te ¶ Lū em̃ gl̃iosissim⁹ hic p̃r ꝓdicatoꝝ dūcus fras bisp̃ia rum p xv. ferme ānos causa ꝑ dicatōis añ mortē sua pagret nōdū em̃ ordine fr̃m ꝓdicatoꝝ adhuc exist̃te. die q̃dam ꝓpe scm̃ iacobū piratis supuenīti bus. p̃carissimū sponsum meū dñicū· cū socio suo noie xtmar do rapuer̃t. et ad galeā claue q̃ nauiū suarū in tozturis di rissis remos x̃curū vlut ouē et xi agnū ptraxer̃t· Quid vl tra? Trib⁹ fere mēsib⁹ remos assidue marinos mālib⁹ velica

tis ꝙ iam innũeris pustulis repletis ꝓrarit. cũ uoloribus nõ modicis. Bz ego mie mr̃ ꝑdilectũ būc meũ sponsũ intuens totis viscerib⁹ caritatis sup eo nota. ꝓtra celestos boies ꝗpli mũ sum irata. Idcirco me volente ⁊ mãdãte celũ vrnt̃ in nubilũ. fulmia choruscãt inrsũ cũ tonitruis tribilib⁹. et ꝑ eth̃ra imm̃ēsa sup eos ruit pluuia mare feruet et rabide tumet i imm̃ēsum. flantib⁹ pl⁹moze vn ꝗ̃ ergo vẽtis. Quid amplius audire ꝛsiderat̃is Tanta fuit maris tẽpestas vt illi martum erptes cunctoz pitissim. penit⁹ q̃si mozte infernali instante desparẽt. Bz in būs būllim⁹ iste dñicus nil pnit⁹motus aut afflictus. prophanos vtens despationi datos. ꝑdicatiõe solita reuocat eos dicẽs. ffres pe mitẽ et dulcissimã martã inuocate. Cũq; euz ꝑdicantẽ vt fatuũ subsãnarẽt ꝛspãu. vino tanq̃ reuz instãtis mali fustib⁹ ceꝛẽt durissimis. cũ obprobriis ⁊ ꝗ̃plimis blasphemijs ꝓpte eñ tales fidẽ abnegauerãt aut sub fixe et pnia tã diu pene oẽs nõ fuerãt. Audẽt nor tra tissime annũciatõis dñice. in q̃ ob reuerẽtã festi iste dñic⁹ aiarũ zelator et martir⁹ saluator. vt tũc ꝓmaxie ꝑniterẽt singularissime ob reuerentiã regine misẽie cui⁹tũc bta erat ãnũciacio būlit̃ et deuote vt valuit et licuit admonuit. Quo audito. q̃si in furiã vers̃. me et filiũ meũ horribilit̃ q̃si demões blasphemaueꝛ̃t. Illico tẽpestas sup creuit imensa. totaq; nocte pi cul⁹ incerti ⁊ q̃si ebrij vagãtur marinis. ꝓrono mortiferis fluctib⁹ marinis rapto ꝓno ⁊ pemꝓro. Cũ ḡ mane tãti diei adesset festiuitas. ⁊ dñicus hic ꝓcaritissim⁹ me⁹ spõsus. p eoz salute deuotius me ꝑcarẽt. orãti appuit luce cuz immẽsa. dicens q eis⁹ amore suis libent̃ indulgerẽ itinicis ⁊ malefactoribꝫ dũ tñ ꝓditoez bãc erorari ꝓus ad mittere vellẽt. vixitq; dũ psalteriũ meũ die oñi dicerent. et ffriam nouã q̃ tbũ rpi et ũgis marie nũcupat̃ ichoarẽt Quo acceptato. bñdictõe ꝓtra tẽpe stare fcã p ipm. tẽpestas opposita mox cedarẽt vniuersa. Bi alias ipe sol⁹ambulãs vt in ẽra in maris fluctib⁹ saluarẽt. a ljs cũctis p oia in interitũ dimissis. Et vnãe dñico ꝓdicante. mox ei⁹ pcib⁹ corda ferrea ⁊ dyabolica emollita sunt. pniaz ꝑfitent̃ futurã. ⁊ ffriam hanc sctam p se celeri⁹ petierunt incipiẽdã. Quib⁹ eciam magnis cũ vocibus ⁊ lactimis genibus eius puolutis. vniaz ꝑcabant et auxiliũ. At ille pius ꝑ inqt eis. Ecce iam diutiũ solitũ vobis ostendaz subsidiũ. Adorq; manu tenrẽ ꝑ ventũ erremsa atq; In nomie tbũ rpi et p mariaz mr̃em eius pissimã. tace et ve loci⁹ obmutesce. Mira res. Ac si nũq̃ fuisset vnti vl vnde maris. sic mox fuerũt aura et maris pacã. Verũ cũ gubernackla et pma para nauis rupta essꝫ sari et cuiusdaz tactu nauisq; pareꝛẽt magnis aquaz impleꝛẽt gurgitib⁹ arvo vt iam pene nauis mergereꝛ̃. et vniuersi tã eybijs absorptis maris fluctibus trepidi in naui psisterẽt. amico meo dñico i medijs aqis intacto et illeso pmanẽte supra cunctoz assistẽtiũ admiratõez astitit dulcissiã q̃daz mr̃ona sine dña. aiẽ vt i manã pferẽt indubie. Et scias me illã fuisse mr̃onam ab oñib⁹ visam. quepri⁹ clam buic filio meo dñico sola visibilit̃ appebam. Bicq; nauez insupficie maris eleuãs sicut supra terrã feci stare illã partesq; eius ꝓpaginans eã in pristinũ. ymmo lõge meliorez reddidi statum. toto priusma ri euacuato. Et diri eis. filij vasa et mercimõia et res oñs quas te naui. piecistis. simul in mari britannico repietis. nec ad terram declinabunt quousq; ad ea secure attigeritis. Ex bus grãs immensas referentibus. Voces. ptinus horribiles in mari clamantiũ audite sunt vemonũ et dicentiũ. Ve vt nobis. quia ḃ dominic⁹ nos eneruat. ꝑdam nr̃am rapit. et captiuos inferni a nr̃is scptus liberat manibus. Maloraq; ꝓponit vt faciat. sc̃z loqui te religione. inrẽens postmodũ fundare ordinẽ ꝑdicatoz. Bic itaq; oñibus piculis maris ⁊ piratis alijs innauentib⁹ eos precẽ dominici supadicti. mercimõys oñibus receptis et illes. intrñq; vna huiusmodi vasoz multo meliora fuerint q̃ vnq̃ illius speciei visa extitere. confratriam prefatam tvuore incepe rũt. sub forma p me filio meo dominico. p tũc reuelata Que huiusmõi est. Uitricz q; in nomine Ihesu christi et virginis marie funxtur. Fratresq; z sorores huius qui possunt esse te oñi statu ecclesie. has tenebũt cerimonias et statuta. pri⁹ facto vto te huiusmõi cõfratria seruãda. coram eo qui fratres habet ꝑscribere. Primum ⁊ ꝑncipale et essenciale ẽ. q; omnia bona meritoria que a ffribus fient et bui⁹ ffratrie sororibus erunt oñibus ꝓmũia. eciam p

modum satiffactionis. et nõ solum p modum leticie gaudij ⁊ cois caritatis. Decim aũt ẽ q; cerimonie seq̃ntes ad nullũ peccatũ obligabunt siue moꝛle siue vmale nõ tenentes eas. ḡ tñ ad banc pnam vt careant pricipatõe satiffactoria ⁊ iudiciaria huiusmõi bonoz. per cõfratres alios factoz. q̃ ipi neglient dimiserunt. Ut si te huiusmõi cerimonijs dimiserint vigint̃ pr̃ nr̃ aut plus vl min⁹ et ita te alijs. velent carẽ pticipatõe totidẽ suffragiorum ab alijs ffribus factoz. Hoc tñ nõ obstante in oñibus alijs bõis sic erũt pricipes sanctifactorie. sicut et illa bona facientes. puta i ieiunijs vigilijs meditatõibus pegrinatõibus ꝛẽ. Terciũ ẽ. q; in huiusmõi ꝓfratria impeꝛtuũ nũq̃ ꝑeret pecunia nec directe nec indirecte. nisi pro ecclie ornamẽtis. p hac cõfratria reputate vl ministrib⁹. saluo hoc q; quilibet ee teneatur one dare vterit. p vt voluerit. Quartũ est. q; quilibet sacerdos quoliber anno vite sue dicet tres missas. vnã te scã cruce. aliam te virgine maria. et ẽciam p defunctis in cmũi pro confratria. qñ et vbi voluerit. Quintũ est. q; non sacerdotes et clerici qualibz ebdomadã dicent vnuz psalteriũ ad minus. videlicet vv. pr̃ nr̃ ⁊ totidem aue maria. adtento cuilibet pax nr̃ alia vices aue maria. Quolibet vero die solemni integrum psalteriũ michi ⁊ filio pnãtabunt. absq; psalterio ebdomadali. Pro vno infantibus hoc nescientibus et eciaz. p infirmis et impotẽtibus hoc dicere non valentibus. quolibet die anni vnũ pr̃ nr̃ cũ aue maria dicat̃ vl ab ipis vl ab amicis suis. Totidemq; dicent viuentes. qui volunt suos defunctos huius mirabilis ffrie caritatiue ⁊ religiose esse ꝓcipes. Sextum ẽ. q; ingredientes celibẽ hãc ffratriã in ꝓncipio sui ingressus scribent̃. vel qñ poterunt. Dicentq; p oblatiõe spiritual⁹ deo et mihi facta septem pater nr̃ et totidẽ aue maria. ꝓtra septem peccata moꝛtalia. p cũctis ffrie fr̃ib⁹. Septimũ ẽ. q; cepta per in anno cõsitebunt̃ vltra ꝓfessionẽ pascalẽ. videlicet in natali dñi. in pentecoste. et in festo dominici q̃ semp ẽ quinta die Augusti. addẽdo q; singuli ffres et sorores bui⁹ confrie festiuabunt sut pr̃is dñici festum. venientes die illa ad ecclam suaz si apud eos est. Audiantq; missam et sermonez et vsp̃as ad minus. vicẽtes. p qualibet septẽ horarũ diei vnum pr̃ nr̃ et aue maria. Octauũ ẽ. q; libet profrẽ defuncto aut sorore defuncta dicet vnũ pr̃ nr̃ et aue maria. qñ ꝓmotte mortem illoz poterit scire. Nonũ est. q; singuli fres et sorores erunt pnãtes ad exequas sui ffris aut sororis. quado pterũt intelle ⁊ qñ eis intimabit. ⁊ sic se mutuo honorabũt ⁊ saluabũt. Decimũ est. q; cũcti ffres ⁊ sorores bui⁹ bea tissime ffratrie. in ꝓncipio sui ingressus scribent̃ in libro confratrie in signũ descriptõis in libro vite. vt amoz inter frẽs perscripture noticiã habeat̃. p te functisq; oret. ⁊ vt vivus pro aliꝭ. pcuret salus ꝓmodi⁹. Legetur q; aliqñes i anno qñ vacabit. ⁊ opportunitas aderit. coram ffrib⁹ vt eciaz. p defunctis si qui sint oret ꝓtẽcti⁹. Undecimũ est. q; tabula te huiusmõi ffratrie statutis habeat publice in aliq̃ ecclia. vt q̃libet suã regulam sc̃z ffratrie formã valeat intueri. Duodecimũ ẽ. q; hec ffratria noiet̃ fratrnitas sci dominici. Cui⁹ ꝙrudler ẽ ratio Prima q; ea fundauit. Secda q; illã in frãcia in hispania ⁊ italia ꝓdicauit. Tercia quia singlariss̃ime ille ẽ patron⁹ pr̃i orcha. ymago et speculũ illoruq dicũt michi ⁊ filio meo psalteriũ ꝑdcm. p oñibus defunctis. qui vnq̃ fuerũt. Quarta quia post mortẽ suã vbiq; ffria hec noiari incepit fraternitas beati dñici. apud eos qui eam nouerãt. Duarto q; hec nomiacio post mortẽ ei⁹ annis fere nonaginta. Postmodũ vo regnãte auaricia ⁊ negligentia ⁊ inte vuotõe tã in clero q̃ in p̃lo. silꝛ̃ierũt psalteriũ ffratria ⁊ nominatio. Hui⁹rũ fundatiõis sig̃ in hispania ⁊ in italia i vitris et in tabulis vsq; ad mag̃tpa fuerũt depicta. Quinymo ozo dñici qui dr̃ te pnia scti dñici pmo iceꝑit ab bijs q̃ huiusmõi erãt angelice ffraternitatis. Dq; magis ẽ. hortatõe bti dñici spnsi mei dulcissimi. cũcti fratres ⁊ sorores ordis sui videlicet frm̃ ꝑdicatoz. infallibilit̃ et incessabilit̃ sũma cuz tuitiõe michi famulabanꝫ ⁊ filio meo in hoc trinitatis psaltio. vt ad min⁹ quilibet ff die oñi dicẽt psalteriũ integrũ. Quidiu duravit hoc psalteriũ in tali ordine scto. tãdiu scia. sapia. obseruãcia. miracul⁹ fama ⁊ gla apud tũ ⁊ boies in immensum floruit. Qñ vo tecit ꝙ psalteriũ ozo ꝑdicatoz in ḡplmis defecit. vt tã pietes ⁊ picture ⁊ libri ⁊ epitaphia defunctorũ ꝓ

dunt. et si lingue hoim hoc di/
cē nollēt. Quiymo dieb⁹ illi p
mis si qs dimisisset ħ psaltiuz
die aliq̄, totā die ipam estima
bat esse ꝑdigā. Per ħ q̄z psalte
riū in tali ordie sacro zigeret
ꝑdigia et fig̃ mirabilia in tam
imēso nūero. vt maxim⁹ liber
te hijs fieri potuiſſz, absq; alijs
innūeris q̄ in regnis hispāiaz
in ytalia z frācia ꝓtigē. Per ħ
eiñ celesti pcores z mleres in
scām vitā mor ꝑtebātur.
gemituſq; z fletⁿ dabāt i abū
dantia Ponie causa hui⁹ psalti
ecis a ꝑuli et pueris fiebāt in
credibiles deuotōis arꝛ ad
me z ad filiū meū ꝑ hoc sic flo
rebat. vt ágelos in fris vnisse
fere putares. Fixes q̄z sic robo
rabāt. vt pleriq; libentiſſe cu
pent mozi ꝑ fixe. z ꝫ hereticos
vtbellare Quiymo dīm symo
nē mōtis fortis cōitē cum suo
exercitu, dicē ħ psalteriū bilſi
mus ħ dñicus etocuit. Cui⁹
tute incredibiles z inestimabi
les victorie ꝑfato cōiti celeb⁹
sunt collate. vt aliq̄n quigenti
ve suis vecē fugarēt milia
hereticoꝝ in tra albigenſiū Quin
ymo trigita ve suis aliq̄n fuga
rent tria mlia alioꝝ. z tria mi
lia ve suis vnū magnū reaē vi
velicz arzogonie cum pluſq̄ rr
hereticoꝝ milib⁹ vtellarēt oc
cisum. Erāq; tunc fixeles fe
pius inermes. z tñ in vulnera
biles. ymo centū ve pte cōtra
vsi sunt fere totā terrā coogy
re ab aduersarijs. ex angelorū
meoꝝ assistēcia. Terroq; im
mmi ipoꝝ fixelū ꝫ hereticos.
erat vt troꝝ imanissimi et for
tissimi gigātis Dicq; oꝛoe di
lectissimi mei dñici vna cū vir
tute hui⁹ psalterij. tre heretico
ruz subiugare sūt eccīe Quid
ampli⁹ hui⁹ psalterij vtute mlte
fiebāt ꝫ elemosine fundabant
eccīe. hospitalia edificabātur
casta et honesta. Fiebantq; mi
rabiles reuelatōes ve me et ve
filio meo z ve celestib⁹ et ve fu
turis. mirabilissq; alia ꝑmia
fiebant Dcitas eccī maxima
et ꝛēptus mūdi. honor eccīe
iusticia ꝓncipū. par ciuiuz. ho
nestas ꝓnūitatū et domoꝝ sic
vigebāt vt nullus posſit dicere
sufficienē. Quinymo laborato
res mānales nō ꝑus opa attē
debant. q̄ me in psalterio meo
salutāssent. nec ꝛmiebāt nisi
ꝑus gemb⁹ fleris ve uote in to
michi fuissent. ymo si casu ꝛmi
entes se nō diriſſe psaltiuz
meū die illa ꝛpbēdissent. mor
te latere ꝛgis. pbebant. z te
notius penitēw me salutabant
Nec nūc ve rep mundanoꝝ. p
spero euētu qui meis famul⁹ sp
affuit. opus est dicere vtū tā
ta fuit istius psalterij fama. vt
si q̄ fuissent vuon. moꝛ ab om
nib⁹ suspicabant frēs esse mei
psalterij. Et vero aliqs pcor
aut blasphem⁹ videbāt. de illo
in prouerbio dicebāt. Iste nō
est ve fratrib⁹ dñici. Et qd per
magis refero. tāta fuit in hoc
bilissimo psalterio deuotio. vt
frēs dñici cū ꝛpirent in ec
clesia aut in choꝛo causa hui⁹
psalterij dicēdi. q̄ in dormito
rio vel studio Tāte q̄z hui⁹ psal
terij in ħ ozdine ꝓdicatoꝝ vo
lebat fama. vt si quēpiaz qs
vidisset in aliq̄ negligent agē.
ꝓtrem neglīēt tali arebat. O
frat ff dubio ēctissime q̄ psal
terū nō dicitis vgnis marte.
aut q̄ saltim dicatis ꝛmorte.
Audiāt nūc cuncti q̄nta gra
mea nūc hōrabāt in isto ordie
Videāt nunc mlti q̄nta nūc ē
diffantia in co. in mea laude.
Nec fili. hō mē vitatis ego q̄n
ts. pdigia pegi in diuerſ frarū
climatib⁹ q̄ hoc psalteriū cum
dñicus angelic⁹ ꝑfat⁹ me⁹ spon
sus ꝑfiam hāc psalterij mei ꝑ
dicaret. Postmodu⁹ sui frēs p
orbē vndiq; ꝛmocionando pco
nisarēt. Nō sileb⁹ inq̄ nō sile
bo nec tacebo. q̄ntas pstilenti
as vniuersales ꝑ hoc psalteriū
cedaui. quantasq; guerras re
gias et horribiles pacaui. fa
bzesq; sanguis siurū et huiuſ
modi noctua corpa hoc psalte
rio. pmerente pnitus ꝓpulsaut
Quid ergo amplius a maria
matre veritatis audire vultis
Certe mūdus tunc meis gau
debat dōis. celestes angeli ve
stris iocundabant psalterijs.
tota trinitas in hijs letabatur
filiuſq; meus tāto encenio q̄
plurimū fruebāt. et ego q̄ omi
bus bona. puta bam. supra oē
quod ꝓtest scribi dici aut a vo
bis cogitari iocūdabar z gau
debam. Sed nunc coram deo
et toto mundo ꝓfiteor q̄ ve
non tristoꝛ nunc. quia nō posſi
sū. Sed si velere possem. pluſq̄
cencies corpis incurrerē moꝛ
tem. Deo grās aūt quia tā pr
fruoꝛ glia in qua nūq̄ est passi
bilis meroꝛ. tristicia gemitus
moꝛs aūt qualiscūq; miseria.
Gz caueāt sibi q̄ sic me z filiū
meū privarēt psalterij honore
tratissimi dñici. Et stuerant p
me mēz pietatis z miscōie re
gnāq; ꝓdicatoꝝ et cunctoruz
fidelium resurgere vt ad pristi
na vuotio⁹ ꝑm antiquoꝝ et so
roꝝ recurāt psalteria. Ob hoc ē
merito ꝓdico. q̄ ħ ꝑfia iuste a
tāto venoiari debet dñico aico
et sponso meo carissimo. licz. ꝓ
us fuerit venoiata ꝑfia ihesu

cristi et vgims marie. vicelicz
dñico adhuc viuēte ¶ Terci
umdecimū aūt hui⁹ frnitatis a
plice ē. Qui si qui voluerit die
omi psalteriū hoc dicē. aut ma
ius siue mel⁹ psalteriū. vel per
mariū et optimū qd est cuz
cētū et q̄nq̄ginta p̄ nr̄ cū tori
tem aue maria. cuz toricemq;
pūcturis siue icribi disciplina
rū. mlto amplius ꝑfō apatiōe mē
bunt et suis frib⁹ ꝓficiēt. mato
raq; bona eis ꝓcenit et i pnti
et in fuco. Preterea nō mādauo
nec ozdinauo. ħ vt pia mater z
amica supplicauo vēpcor. q̄ de
huiusmōi faciāt q̄ntū ꝓterūr.
Quia hoc michi ē gratissimuz
int oia post missam fixe q̄ fiūt
in eccīa. vno vtili⁹ ē dicēdi⁹
q̄ tōa missa sine tali psalterio.
psalteriuz em hoc ad misse de
uotōem ꝑtimū est int oia au
ritatoꝝ. signāter er pte dicē
tiū. et potissime qñ dr cū deuo
ta meditatōe articloꝝ fixei. sig
nant incarnatōis filij nri z sue
passiōis ¶ Quartū decimū bu
ius ꝑfie ē. q̄ singuli eoꝝ imꝛe
ꝛetuū in hoc pseuerēt. et eristi
mēt se vniuersi vros ee religi
osos q̄ntū ad vnū ꝓncipale re
ligionis z essenciale ꝓmordia
le z primariuz. qd est ꝓficatio
oim meritoꝝ. qd quidē est fun
damētū vri obie. ꝓinētie pau
ꝑtatis vlūtarie. et aliaꝝ or
dinis cerimōiaꝝ ¶ Quintū de
cimū hui⁹ diuissime ꝑfratrie z
michi amātissime est. q̄ singuli
hui⁹ frēs z sozores in me ꝑfixe
re vbēt sicut in pissiā mgra. si
cut in charissima mre. sicut in
clarissima z clemētissima amī
ca. Pariformiq; in filio meo
dñi ꝑfixere sicut in mgro. pre
et amico carissio promittoq;
eis quo ad oia sua vta iusta z
pia. me esse auriliatricē et ad
uocataz p viris. Qz vt pano
scāt oēs q̄nte vnitatis et frac
tus ē hec i re ꝑfia publica sig
nāt in fribus z sororib⁹ hui⁹
ꝓdicte fraternitatis. trigita frac
tus eiusdē mātest⁹. Primꝰ
est esse sine quacūq; anaricia.
sacrilegio et simonia. Decunꝰ
amor ꝓmoꝝ celestiaꝝ. er hoc
quemēs Tercius ē par villa
rum. z pūcratū ꝓcordia. Quar
tus ē pūcatio oronis ad rpm
et ad me eius genitricē. Quin
tus ē offensas ꝓmissa q̄libet
puro corde indulgere. Sextus
est corpalis elemosina. Septi
mus ē vnum pilium. primo
et egregiū vecumētum. Octa
uus est correctio fraterna. No
nus est sciaz puritas. q̄ p sac
mentalē fit ꝛfessionē. Decimꝰ ē
pro pcīis satisfactio. ratōe cō
municatōis i bōis Vndecim⁹
est existētiū in purgatorio ma
gna animaꝝ liberatio. Duode
cimus ē ducere aplicam vitaz
simulq; angelicā et diuinā. per
fectam vnoꝝ pūcatiōem. Ter
ciusdecim⁹ sublimatio spūs p ba
bundātiam vnoꝝ in ipa fcōz
singularissime in pauperrimis
pcōrib⁹. Quartusdecimus est
aucmētatio vnoꝝ meritoriozꝝ
singularit in imperfectis. Quint⁹
decimus ē caritatiua ꝓsolatio
tristiū z volentuz. Sextusdecim⁹
mus ē scā religiositas cūctos
facies religiosos. p vnoꝝ san
ctam pūionē. Decimusseptim⁹
est dispositio ad oia vna ratōe
cōfessiōis. Decimusoctau⁹ ē in
troductio ad oīa vna mūdi
cā caritatis fratnal. Decimuſ
non⁹ est fortitudo ꝑra tēptati
ones dyabli. carnis et mundi
Vicesim⁹ est gaudiū spūale et
diuinale ve ḡciosa societate vn
noꝝ. z pūcatōe magna scōrū
oꝝ. Vicesimusprim⁹ ē securitas
sciaz. cū huiusmodi ꝑfratria
ad nullū obligat p. ē in morta
le aut veniale. sed tm ad penaz
ptractam. XXij ē ꝓfantiū z pu
eroꝝ dispositio ad vniuersā bo
natis viā. p inceptōez vbitā
tpe iuuentutis diuine futuris
XXiij est a pūbus tribulatōi
bus hui⁹ mundi. q̄ sunt guerra
fames. pstilētia. et huiusmōi li
terario. p pūcatōem pcōrum
cum tmis Vicesimusq;rt⁹ est a
mala morte ꝑseuatio. cā tme
vite ꝓcedēs Vicesimusq;nt⁹ ē
q̄ hec ꝑfratria quasi impropr
cionabilit⁹ excedit omēs alias
ꝑfratrias. sicut tota hois vita
excedit vnā solam eius opatio
nem Vicesimusseptim⁹ ē paupm
saluatio carentiū ꝓcunijs pro
ingressu aliaꝝ ꝑfratriaꝝ Vice
simusseptim⁹ ē q̄ in hā hac cō
fraternitate ē maior amoꝛ q̄ int
pntes et amicos carnales. ra
tōe pūcatōis meritoꝝ. Vice
simusoctau⁹ est tumere veū Vi
cesimusnon⁹ est pfectō vite acti
ue in ozdine ad primū. Trice
simus ē vuotio vite ꝓplarie
respectu tri. scōꝝ et virtutum
Quoꝝ triginta vnoꝝ ꝑm au
gustinū minimū plus valet to
to mūdo cozpreo. z tñ mirabi
le ē q̄ ꝑ huiusmōi nichil tpale
exigitur. nisi q̄ntū vuotio sug
gerit.

¶ Sequentē sermonē ꝓciosuz
dōs ihesus reuelauit scō Bo
mínico Galeriū sā
ctissime trini
tatis sciaz cō
fert ill⁹ q̄ ipm
amāt. et amā
do laudant spūsum et spōsam
in tā locūo cantico Tñ tero

rimus. Gādis xi bonitas nostris refulsit in bitaculis. cum diuina maiestas bitauit in virginis latibulis Lætebat eñ in puulo mīe virginis arta tritas tora. q̄ postmodū puulo nato. mūdo panxbat Et illud quod antea p angelicū canticū cōcipiēbat. postmodū p̄dicans docuit nō oīoem orare ꝓpiciam ꝑ populus euāgelicā Propterea oīo dñica et angelica salutatiō summis cū laudibꝫ a cūctis debēt honorari. ac potari. atq; dicit sic in piculis ignoātie renebrāꝫ baurat scia xi uiarū. q̄m totus mūdus taꝫ in maligno ē positus Et ꝙ hoc pulcherrimū narro sermonē. reuelarum a dño ihū scō dñico pri nostro ordinis p̄dicatoꝝ fundatori z̄ pīarche exīmio. q̄ marim⁹ fuit psaltes virginis marie. Dic eñ tria vel q̄tuor vt eciā aliq̄ dicē. in die plegebat psalteria. Et q̄t sniās p̄cerebat. tot ictus sanguineos ꝛ catbena ferrea recipiebat. intīm vt sepius erat totus cruētat⁹ Itaq; cū habēt p̄dicare in tris berencez albi gensiū. et nulla materia sibi occurreret ad p̄dicandum. q̄ uis ipe vt summ⁹ cleric⁹ copiā haberet scieniaꝫ ad nutū. eñ ꝛ oībus mil capiebat in corde suo sapidū. et placēs p illa boza ad predicandū. sicut sepius eciam ꝓtigit iustis p̄dicatorib⁹ vt hic būtheñ. et a xo ḡrant. q̄ prāt sermonē. Eñ alaꝫ conuersio nō est p humanā sciam sed per diuinā potentiā. q̄ dat verbum euangelizāntib⁹ vtute multa. et facit vt scīi p̄dicatores non armis būane scie. sz mandibla asini cū sampsone philisteos id est pcā et tēnēos occidant et ꝓfundant Quid pla? Eñ iste dñicus ḡrebat aniaꝫ saluē et nō vanitatē. ideꝛco visibiliter sibi appuit xp̄s p̄dicatoꝝ. q̄ doctoꝝ p̄cipu⁹ ac mḡr. q̄ ait dñico. O dñice dñice dilectissīe gauro plane q̄ non in tua ꝓdigia sapia. sz cū būlitate pti⁹ affectas alios saluare q̄ vanis bominib⁹ placē. aures coꝝ tīn demulcēs Et o tibi dicaꝫ. o p̄dicatoꝝ plimū saragūt. Ipsi eñ sunt sicut quidā medici qui maiora stati volunt curare vulnera. dimissis laticib⁹ infirmi. rānibus Ō si qua prius curarent. pcrō difficiliora postmodum facili⁹ sanarent Sic faciunt p̄dicatores. mīti oni statim volunt ꝓra pcā gullissima istare. ignozātes q̄ an graue medicinā fieri xbet ꝑpatio. ne medicina sit iams. q̄ nocua. Quapter ꝑ bouis xbrēt introduci ad oīois ruoīem. q̄ signanter ad psalteriū meū angelicū. q̄m si oēs ceperint ꝑ porare. nō dubiū ē quin pleranibus averit pietas diuie clemētie. Predica ergo o dulcissime dñice psalteriū meū. Et signāte volo te p̄dicare quo ad me oratione dñicam. vt allicias istos hereticos obstinatos et alios pcōres ad me laudandū. Et ꝑ eis suauebis p q̄ncim vtilitates q̄ hītur in ista dñica oīoe quas ꝓpones eis. si introgando et iudices faciēs. C Prio ergo dices Mīquid o vos carissimi in ira reserta paulo filijs vir valētib⁹ ambulare nō est valde necēm habere p̄em cōcomitantē. et tales pureos diligentes? Rīndebunt q̄ ymo est. Cūc dices q̄ nos omēs sum⁹ filij xi in ira reserta mūdi. nec valem⁹ ambulare nec opari aliquit ex nīa sufficiētia. q̄ tota est ex xo ꝑm aplm. Ergo oportet ꝓuenient cape oīoes dñicā ꝑ quā bēbim⁹ pīes nīm pītē cum dicim⁹ Pater nr̄ C Secundo introgabis Si aliq̄ starent in ira vbi oīes morerent a serpentibus dracomb⁹ et ad nōesse redigerent. nonne esset valde necēm ēnseuntib⁹ p talem terrā secū bre vnū gigantē fortissimū. q̄ nullos dracones timeret sed oēs occidē posset. q̄ens bic magnus gygās posset nos portare p fluia et xuia in būris suis. et cōtra bestias tueri Rīndebunt q̄ sic Tunc dices. Et nos sum⁹ huiusmodi. viuentes in ira draconum infernī pcoꝝ oim. Et xp̄us qui est pr̄ nr̄ est vnus maximus gigas et fortissim⁹. q̄ iā nō morīt. mors eñ ei vltra non dñabit. Ergo vt habeamus eū nobiscū. dicamus sibi Qui es. Quia ipe est ens immoītis p essentiam. Exodi iij. Qui est misit me ad vos C Tercio. o bone gentes. Mōne si ambularem⁹ p terras tenebrosas. necēm esset nob bere lumen solis et lune ac stellaꝝ varijs tpibus Rīndebūt q̄ dubiū non est. Cū ergo nos simus in ira tenebrosa caliginī ꝛ vmbra mortis pcoꝝ omū. proculdubio indigemus claritate celi Quapter vt illā babeamus. sepi⁹ legamus In celis. Quia xp̄us est celū celorū et claritas oim celoꝝ sm bernardū et augustinū Quia ipe ē sol iusticie. et stella oriunda ex iacob C Quarto Mōne o deuote gentes. si q̄s trāsiret p trā in q̄ omīs xpbensus in peccato mortali eēt. p̄pnādus mori. sicut aliq̄n in terra bragmānoꝝ. z inuꝝ. tali inq̄ mōne eēt necēm babere scitatē. vel stare

059

cum scīs qui possent eū a morte liberare Rīndebunt luce clarius p̄z Tūc igit adoro. Nos sumus in tali ira. q̄ statim q̄ fecit homo pcēm mortale. aia sua quo ad gr̄am morti cōdēpnatur. et ad mortē sempitnam obligat Que mors ē lōge grauior q̄ oīnis mors mūdi corporea. Merito ergo xbem⁹ portare et orare psalteriū dicēdo Sanctificet. Quarens possimus scīficari. et a scīs xi adiuuari C Quito. nōne si aliq̄s xberet trāsire p terrā ignotaꝝ et lingue ignote. essz sibi necēm et vtile ꝓgnoscere linguā illaz. vel babere secū lingue illius peritū Mō dubiū est q̄ sic. Cum igit o bone gentes nos xbeam⁹ ire ad terrā patrie. q̄a nō babem⁹ bic manentē ciuitatē ꝑ futurā inq̄rimus Et ito cū ito ma tal⁹ p̄rie str difficillimū. quia est yroma cū linguis anglorum. pcludit manifeste q̄ ē nobis valde necēm ḥ addiscē tale yroma. Et q̄ ad hoc sunt due maxime scole. sz oīo dñica et salutatio angelica. in q̄bus docet lingua celestial. Merito ergo xbem⁹ dicere sepius. Nomen tuū. Et addiscam⁹ linguaz patrie. vel vt habeam⁹ nobiscū sp illū qui scit optime talē eloquentiā. sicut ē nomē ihūs. q̄s est verbum xi scīm apli. Eñ bernard⁹ Bone ihū. nomē tuum nomē dulce. nomē scīm. nomē forte. nomē terribile atq; pissimū et suaue. Doc eñ nomē est verbū xi. ꝙ signās verbū q̄ cūcta sunt creata C Vertor o o dñice carissime. ꝓponere bēs ꝓpis istis rudibus bmōi. Mīquid si q̄s vīm bēret transire p regnū alicuius tyrānī. q̄ soleret captuare ꝛ ꝑpetue subiugare in futurē. nō xbet inq̄ talis accipe ꝑ talem tyrannuz regiaꝫ potentiā. qua posset resistere tali tyrāno. Et nō dubiū est q̄ sic Alias erit filius captiuitatis et mortis Sic aūt ē o deuote gentes q̄ habemus trāsire p mundū qui ē maximus tirānus. imīm q̄ affert oia et solum relinq̄t sudariū mortis ꝛ boc miserabile et tenuissimuz. q̄madmodū virtis suis mundane mḷieres facē solēt. sp prius linteamē vir adhuc ꝓtenanto Merito ergo vos oēs debetis accipe regiā armaturā. vt possitis tali tyrāno secure obviste Si facitis capitēo psalteriuz marie virgims. et sepius dicēdo Adueniat regnum tuum Regnū inq̄ tuū. q̄ regnuz est filij xi. rebellans cūcta regna mūdi. Eñ cristissimus Regnū tuū dñe ihū xp̄e vniuersa mundi deuincit regna. et quoscz fideles secure facit ēnsmeare ad regna supna. q̄m tu es rex regum et dñs dñantium C Septimo. O bone gentes a vobis requiro Si aliqs vīm trāsire xberet p terrā alcui⁹ in qua oēs transeūtes captuarent. ac servituri ꝓpetue subiugarent. nōne esset valde tutū tali secū ferre saluūconductū a mag̃ impatore sup talem terrā prāt babente. Atq; vrū esse fatemini. Sic aūt est q̄ nos sum⁹ bmōi. Transim⁹ eñ p terraz seruitutis. in qua oēs filij are seruituti ꝓpetue subiugant. Ergo valde necēm nobis ē portare saluū conductū libertatis. q̄ens sim⁹ liberi et nō serui. Ergo accipiamus banc saluūconductum xnotantē maxim⁹ impatoris libertatem regalē. q̄ est. Fiat voluntas tua. Eñ summa libertas scīm augustinū. est dimittacere voluntatē. Quia bec voluntas supma ē et regina libertatis. a qua est oīnis libertas. C Octauo O xuote gentes. nōne si q̄s babret trāsire p terram aḡsam in q̄ nemo transire posset nisi p currū aut p nauē. esset valde ꝓuenies babē nauē p terrā istaz trāsmeantē. ymo ꝓculdubio Nos aī sum⁹ bmōi in miseria pītis vite Mīm tot⁹ iste mūdus scīm basiliū nō est nisi diluuiū pcoꝝ Ergo valde ꝓuenies est nobis babē curruz vel nauim. hoc aūt bēbim⁹ dicēdo Sicut in celo. Ex in celo est currꝰ quidaz astrozum. q̄ dicit ysa ꝑm astrologos q̄ dirigit oēs currist̄res Insup in celo ē stella maris. q̄ cūctas solaz dirigere naues in viā suaz Ergo merito xbem⁹ orare psalteriū sp ḥgnis marie sīl et referre Mīm ysid. Astrologi asserūt terrestria a celestialib⁹ dirigiq̄ xruz iudico q̄ntū ad naturalia. nō quantum ad rōnalia. C Nono. o fixeles p̄ri. si quis bēret trāsire p terrā mōtuosaz cauernosā. lutosā. et vbiq; palustraz ꝛ tremulā. nōne necēm esset in ira tali repire callez sine mētbadū terreā q̄ posset terram istā piculosissimā secure ēn seūw ꝛ salute gaudē. Proculdubio rīndebitis q̄ sic Sic aūt est. Ex nos oēs mortales sum⁹ in ira q̄ntū ad corpa nīa. que sunt plēa infirmitatib⁹ ꝛ tribulatiōibus timoꝛib⁹ et alteratiōibus icessanē dubiā nobis mortē imminētib⁹ Salutatio aī angelica et bec dñica oīo. sūt terra q̄dam sine metbad⁹ frea securissima in p̄ri miseria. Merito ergo accipe xberis psalteriū marie. dicēdo sepi⁹ Et in

060

terra Ñ ambro. Jnē terrar discrimina oēo methad⁹ est ad celū ducēs. fūme nēcia C Decimo·o pl'i tuoti· nōne si haberetis transire sup terrā in q̄ eēt fames extrema. vbi vnuer sa fame ⁊ siti ꝓabescentes durissimā morte ꝓsumerent. nonne iuꝝ esset vō nēm in ħ casu re ferre vbisēū panē ⁊ pīū· conēbimōi pic'a Et nō dubiū est q̄ sic. vt melio⁹ rpti estis Lū ḡ reste gregos nus⁹ hic in terra peregrina ⁊ in loco horroris ⁊ vaste solitudis· q̄ est tra famis et mortis tēste ꝓpha. oēo vro fīm basilū ꝓstat panē et pīū vite. p q̄ vō ꝓsoriat ne deficiat in terra hui⁹ miserie Accipite ergo psalteriū marie. in q̄ est sacul⁹ pānis ⁊ vini sepi⁹ dicendo. Panē nr̄m cotidianū C Xi. o trinigm cultores tri. pro a vobis rūciatis Si haberetis mḡ stare sub vno ꝓncipe ex q̄ haberetis nutrīri. ⁊ p nullū alū nisi p eū sustēari posseris. et ille ꝓnceps nullū nutrire vellet nisi dicti boies vellent accipe signū ipius regale. nōne mḡ esseris bñ fatui. si nō vlleris signū ipius referre Quinymo. Dic aūr ē q̄ staris sub dño vro rō nec potēs nutrīri nisi p eum Jpe vero statuit q̄ null⁹ sub se nutriat nutrimēto spūali· nisi referat signuz ejus. ymo debet occidi nō potās signum dbau. Ezechiel xlv. cap°. Cum ergo scōm Crisoſ·oēo euāgelica si ue dñica sit signū vrū diuie vitaris sunt ⁊ prāris· deberis i hoc piculo dicere psalteriū marie sepi⁹ dicēo Ja nobis hodie· C Duodecimo·o pīa mi Si esseris ex bitozes in aliq̄ summa infinita. sub pcto mortis infinite si nō vlleris soluere debita· nōne merito debereris dici fatui et miserabiles. si rex ille rex terribilissim⁹ vellet vobis dimittere omia debita ⁊ antiq̄ et quotidiana. si velleris ei offerre tm̄ pusla rogamina et tm̄ nō vlleris hoc facē Certe certe stante casu. haberetis oēm mi⁹eriam ⁊ maledictōem mortis. vt bñ scitis Sic aūt ē q̄ oēs sum⁹ exbitozes tribulatiōe iudici totꝰ mūdi qui vnq̄ fuit. q⁹ iudicabit nolēres solvere debita sua ad mortē eternaz q̄ nullus pōt facere tyranno. Et tm̄ in rpe pīi sic ē bemign⁹ q̄ ipe est ꝓrat⁹ dimittē cūcta debita pcoꝝ nr̄oz si parumper rogeā Jurta illud. Cuz clamauerint ad me exaudiaz eos. et ero illoꝝ d⁹. Mō vro dñica scōm remigiū. nō est nisi q̄daz rogatio filioz ad pr̄em ad subleuandā humanā miseriā· p q̄ nos oēs sumus i temptatiōib⁹ dyaboli· carnis et mūdi sic alligati et tribulati. scōm varietates pcā q̄ iste tribulationes spūales coram vro sunt horribiliores ⁊ odibiliores q̄ cēt q̄cunq̄ corpales fēditates ⁊ imūdicie. cozā quocunq̄ rege mundi pōtētissimo Jn q̄ casu talis rex vellet expellere quēlibet de curia sua· Jta ē aūt q̄ dñica oēo ē lapis pciosus scōm augustinū pseruās a cūctis illusionib⁹ et nocumētis Aperito ergo sum⁹ miserabiles et maledicti· si cō tēptimus psalteriū spōsi ⁊ spōse Accipiatis ergo oēs psalteriū hoc ex mānis lapidibus cōpositū. ⁊ sepi⁹ dicatis· Et ne nos inducas in temptatiōem. C Xv. o carissimi rpi filij quero a vobis rūcere michi q̄so citius Si haberetis trāsire per aliq̄s terras vbi eēt vnū magnū mare trāsmeandū· in q̄ mari essent cete grandia siue balene infinite naues submergētes et mōticuli in mari absconditi innūerabiles naues ꝓfringentes. et wragines et caribdes i numere naues absorbentes. syrenes multe boies te nauigantes ⁊ deuozātes. grifones infiniti boies vuos exportantes Quinymo si ibi eciaz eēnt annue tēpestates· ⁊ pirate inu-

merabiles p multa castra marina cūcta in mari rapientes. Nūquid si essem⁹ in tali pcto nō essemus miserabiles· ñ i horore mortis eēnt duo pulcherrimi spōsi ogines· rex scz et regina. qui haberent duos lapides pciosos hītes virtutē sufficētissimā ad liberandum cūctos transmeātes ab vniuers⁹ pcul bijs· ⁊ vellēt illos lapides nob dare libere ⁊ clement. si eos cū lapidibus suis tā pios amicos ꝓtēpneremus tāris piculis nos liberare cupiēres. Certissimū est q̄ essem⁹ miserabiles ⁊ maledicti· et sup oēs ingratos ⁊ insensati et ingrati Sic aūt ē carissimi de pīi ꝓstantia hui⁹ seculi Nūi ibi sunt balene tremonio rū. mōticuli abscēditi pcoꝝ occultoꝝ. syrenes luxurie· grifones gule· pirate auaricie· tēpstates lugbie. wragines ire· caribdes inuidie· cristus ⁊ maria Xro sunt rex ⁊ regina pjssimi· qui hīt duos lapides pciosos scz oēoz dñicam ⁊ salutatiōē angelicā q̄s nobis grose offerūt Vt simus secuti a piculis marinis· Vere ergo sum⁹ miserabiles si hec maxima ꝓtēpnimus. ꝓterea intrātes hoc mare mūdi· tuoto corde sp dicatis in rpi et marie psalterio.

Sed libera nos a malo Nūm scōm ambrosiū· eēo est liberās ab oīi malo ⁊ ē pia mr̄ et humilis. oīe tuū ꝓstans et in p̄senti ⁊ in futuro Dec inde crystus ad dñicum ꝓdicabis istis bonibus duris ⁊ duri capitis et mirā vicibis tri clemenā· Quid plura Dñic⁹ iste scīssimus dñm nr̄m ihū xp̄m supbac pia reuelatōe vtilissima ⁊ saluberrima vniuersis laudās et magnificans. maxime cum gaudio et fozitudine in cētū ꝓdicauit vniuerso clero circūstanti et pl'o. in eccl'ia matori tholose in festo q̄d vginis marie· Juxtq̄ tāta vi bi ipius efficacia q̄ a maiore vsq̄ ad min̄e sic fuerūt ꝓcūti oēs. q̄ p miserunt dicere psalteriuz virginis marie Jnē quos fuerunt tres maximi hereti puersi. vi delicet mḡr noberti ⁊ valle uris canonici doctor. Aḡr guelfinus de fracino in artib⁹ ertimius mḡr· Et mḡr bartholomeus ⁊ prato pitissim⁹ medicus· qui ecia maximus fuit theologus. Dy cū tres fuerūt stratim puersi nutu dei. ⁊ de manibus dñici capiētes būlit psalteria ceꝑūt et ipi ꝓicare cū dñico Et ex hac hora beretico rum fautozes aut puerrebanē aut puincebanē ⁊ die in diem semꝑ xp̄o iuuāte p suū psalteri

nor collatōem et maiorē oblationē ꝓpriā merito debetis rogare dñm vrū in psalmo suo dicēdo sepi⁹· Dimitte nobis debita nr̄a. C Terciodecimo. O clementes serui xp̄i· rūcere michi q̄so· Si haberetis stare sub vno imperatore sub q̄ decies meruisseris patibulū cū rota. et nulla via mundi nec p pecunias nec amicis nec pcibus valētis liberari nisi bēretis indulgere quibusdā vicinis vr̄is aliquia minima fcā. nōne cētis maledicti. diabolici ⁊ insensati si adhuc nō velletis illa modica indulgere· ymo certe. Dec aūt indulgēcia ad primos fit. cum dicim⁹ Sicut et nos dimittimus debitoribꝰ nr̄is· scōm anselmū· merito q̄ deberis ħ mos dicū facere et dicere psalteriū marie C Quartodecio. o dulces amici. pro a vobis si haberetis tēptatiōes tales q̄ oi die vemēter vos verberarēt sicut antbonū· et infirmitates guttiās que om̄i hora morte minarent ac tristicias itollerables que dicere vos cogerēt. Nōne esseris bñ obstinati ⁊ in mala vra nati. si nō velletis tenere in manu vra puulū lapidē et euz portare vbisēū cū quo haberetis liberari a cūctis aduersis. ymo nulli dubiū Sic aūt est q̄

um et bñ tima sp̄ virginis marie ad hoc coopāte in signis magnis et miraculis. que ibidē sunt facta p sanctissimum dñicum.

C Mellifluus sermo de salutatione angelica.

Carissim⁹ dñicus cuidaz religiosus ꝓdicatoz sibi valde familiaris ac devotus. scz sponso marie virginis nouello reuelare dignatus ē et complū illud gratissimū p hunc modū. Tu inquit predicas. ħ tibi caueas ne potius laudē humanā ꝓprianz q̄ fructū Et q̄t michi aliq̄n ꝓfuit cū essem parvulus ⁊ vellem ꝓdicare curiosissime nō tā crātie causa. sed ꝓpter astantium focultatē dignitatē et veritatis matorez approbatōem refero tibi Nā ex gra et dono dei rpe meo in cunctis sciētijs pmaxime sup̄ cunctos viuētes efflorui. Quid plura? Debebaz ꝓdicare in maiori eccl'ia. que ē in honorē dei genitricis ac inviolate sp̄ virginis marie dedicata Cum igit more solito prima sere horā aū sermonē in psalterio meo in quadā capella retro maius altare parabar. subito facꝰ sum in raptu· cernoq̄ amicā meā q̄ michi q̄siui a iuuētute sp̄sam carissimam vixlicz dei genitricē Que asferens michi libellū manu virginea. voce pia aut O carissime spouse dñice. ⁊ si vnū est quod ꝓdicare displi. tñ sermonē lōge melioꝝ ex magis placētē attuli tibi Illico gaudiosus libū capio ⁊ pstanter lego. et ita esse vt michi suggerebat maria cōpiens· gras vt vbut tāre regie retuli. Res mirabilis Audite hoc sermōis. a vestī pīs partibus tota vniuersitas. dñoz q̄ pīstēsiū nō modica copia Quippe q̄ audiebāt et videbant si grādia que p me dñs operabat. Jtaq̄ ambone ascēdi in q̄daz festo scī iohānis cuāgeliste dimissa legēda de vita ⁊ excellentia eius ꝯpulcherrimis· Sic solū laudaui eū q· tātus et talis fuit q· custos singlaris esse meruit regine mundi ac imperatricis que q̄ntecūq̄ pmarima habuit antiqua ptra cūcta mūdi pericula Atq̄ p hunc modū audi tozes alloquēs dixi· O dñi et mḡri pstantissimi. saris aures reuerēte vre solite sunt curtoso auscultare fmōes Sz nūc ego nō in vcteis hūane sapientie verbis· sz in oīone spūs ⁊ virtutis loquor. Audite me q̄so et rūcere Nōne si baptizatus trāsire p terraz inimicoz pēsti-

moꝛ. necessarium esset referre
wobis saluũconductũ ꝓra le
gum sanctiões Utiqꝫ Cũ ergo
teste ꝓphꝛa in terra sim⁹ inimi
coꝛ. et salutatio anglica sit sin
gularissimũ saluũconductũ to
tius humane saluris tupra hoc
verbũ Aue. Merito referamus psalteriũ virginis marie
in quo dicim⁹ sepe aue Dm si
cut p saluũconductũ scoꝝ cip
anũ boies a maledictõe imimi
coꝛ liberant. sic p hoc saluum
cõductũ aue totus mũdus est
liberata maledictõe ꝑme ma
tris eue ¶ Secõ ꝛro a wbis
Si habẽtis transire latebras
cauernaꝛ diu et assidue. nõne
ꝓuidencia essꝫ wbis lucernam
wbiscũ portare Quinymo te
ste ambrosio. Cũ igit omẽs su
mus ambulãtes ꝑr cauernas
hũane mortalitatis tenebrosis
simas. ꝓpt multa occulta pcã
nõne cõuenies ẽ vt referamus
hãc lucernã Maria Que ſm
remigium hz dici mans stella
vel illũinatrix. Dz scõm bernõ
illũinat sedẽtes in tenebris et
vmbra mortis. ꝓpterea accipi
re marie psalteriũ ¶ Tercio
o ꝑclarissimi viroꝛ a wbis re
quiro rũpere michi Si habere
tis in curia regis francie ꝑra
wos multas causas criminales
nõne summũ remediũ essꝫ ſm
claudianum p gram regine re
gis iracundiaꝫ sedare. cunctis
criminib⁹ dimiss. Quinymo.
Sic aũt ẽ inquio q nos sum⁹
filij tre et mortis. teste apso.
causaꝫ hũes in curia regis re
gum et dñantiuꝫ ꝑra nos
multiplicit criminalẽ scõm ia
cobũ. qz in multis offendimus
oẽs Quid igit. Nõne vnuꝫ ẽ
gram habere vginis marie. in
psalterio suo sepius dicendo.
Gracia Dõ psalteriũ est lra
inoulgẽcie. ꝗrenus pissim⁹ iraz
regis eterni ꝑra nos seuiẽtem
omino mitigare. Propẽa cõ
sulo wbis accipite nũc psalte
riũ vginis marie. qz forte cras
nõ viuetis Mõ fuit vrũ Hã
tres vl qtuor scolares. ppbaſ
simi. et inaẽcũdissimi in cũctis
pcijs. post sermonez recedẽtes
ceperũt scim dei blasphemare
dicẽtes Spabam⁹ nos magna
audituros. et ecce lcioez audi
uim⁹ p.ieroꝛ. Quid ampli⁹ In
fra crastinũ nocte discurrẽtes
cũ mẽtricibꝰ fecerẽ sibi mutuo
post mmias ebrietates insultuſ
sic mutuo bellãtes. qz libicꝫ in
ebrioso nullꝫ ꝑit amico. teste
ꝓeta Bicqꝫ stati duo sũt moꝛ
tui. alq aũt duo vulnerati. et sei
mimoꝛtui p clientes traeti ad
carceres. paulo post blasphemã
do exspiraverũt. Et hoc fuit ce
teris in maximum timoꝛem. et
ad tioꝛẽ et honoꝛẽ vr ¶ Quaꝛ
to. o ingeniosissimi mgri et scoꝝ
lares paulam moueo ꝙstionez
sed aliam ab hijs qꝫ habetis i
scolis vris Dicite inꝙ michi.
Si haberetis trãsire p terraz
aliq pauprimã sic q nõ posse
tis aliquas repire alimonias.
nũquid nõ esset wbis ꝓuidẽs
et necessariũ in tali casu accꝰ
ꝑre wbiscũ plenã ꝓuisionẽ. te
ste ieronimo. Utiqꝫ ẽ verum.
Nos aũt carissimi trãsim⁹ ꝑr
vesertũ moab et vsertum ꝓu
mee. et vsertum agarenoꝝ vbi
nulla est victualiũ copia. scõm
ieronimũ. qz totus mũdus est
in sterilitate positus. Uẽ quid
igit nõ est necẽ wbis portare
ꝑram siue saccũ nccijs plenuꝫ
ne forte wficiatis in via Dac
cus aũt iste est Olena. Qm
benignissima maria scõm iero
nimũ. cũctis tmis vr fuit suf
ficiẽtissime adimpleta. Propte
rea accipite psalterium. ne fa
me et siti pcatis ¶ Quinto. o
celeberrimi dñi aliud mottuũ
suggero auribus vris et quero
Uũquid si in aliqua. puicia fi
erent ꝓnnii discursus armato
rũ cuncta vastantiũ necessari
um nõ esset incolis tre intrare
aliqꝫ fortalicij siue castrũ. ne
in seruitutẽ pissimã a talib⁹ ho
minibus redigerent aut i mor
tem turpissima teste augustino
et vegecio de re militari. Non
dubiũ est q̃n sic. Sz quis? Cer
re nos sum⁹ butusinõi. qm cor
pus nrm est vna marima pui
cia. que ꝓ omẽs ꝓcurias sin
gulis diebus grauissime erpu
gnat et vꝓdatur ab inumeris
hostibus. teste ꝓpheta Monne
ergo multũ erimus insam. si. p
pinquũ et astans nobis fortal
icium noluerimus ingredi et
ponentes nos moꝛi aut ꝑpe
tue seruitutiꝫ Fortalicij autez
est istud castrum. ¶ Dominus
Quod omnibus dñarur inimi
cis. Quomã maria. Teste da
masceno. omina dicit que an
tiquũ dim ꝛe regno ejiciens ti
rannico. vrũ dim ꝛeum moꝛ
tem tulit ad liberandum vniuer
sos ꝛe seruitute dyabolica moꝛ
tali ac ꝑpetua. Propterea ca
rissimi accipite ctro psalteriuꝫ
beate virginis marie. ne vra
qua nescitis vmiant isti predo
nes et ad seruitutem babiloni
cã vos ꝓducant in sempiternũ
Et cũ hec dicebã. ꝛp michi ma
ria astans et q̃n verba er libro
legens me in cũctis ꝓ ꝛorabat
Oẽs fere audiẽtes hec q̃ ꝓdis
cabaꝫ sic capiebãt. ac si fuissẽt
carbones ignit. ꝓcias eoꝝ ve
hemẽtissime iflãmãtes ad tioꝛẽ

et amoꝛem vr Et advocaꝫ O
dñi carissimi. nostis q decem
fuit ꝛ fractões decem mãdatoꝝ
Si ergo mltiplicem⁹ ista quin
q picula tã dicta q ista decẽ tã
ẽrũt quinq̃ginta picta Conꝰ q̃
rogo accipite diligẽtius quinq̃
ginta ꝑdia hec scz q̃nq̃gesies
aue maria. ſm pmã quinq̃ge
riã marie coꝛonã ¶ Decimo
fidelissimi dñi paꝛp attendite
ad ꝓpositõem meã. Nõne si ãbu
laretis nocte ꝛ esseris multum
timidi ꝓpt mõstra et bestias in
nũeras i via vra exisserẽs. vi
deris habẽ wbiscũ fortẽ et valẽ
tez comitiuã ac muincibilẽ. te
ste crisꝰ. Nulli dubiũ est q̃n sic
Certe carissimi nos sum⁹ but⁹
mõi. qm ambulam⁹ cotidie in
nocte ignoꝛãte scõm basilium
p terrã timoꝛib⁹ plenã ꝛ terro
ribus innũeris ꝑtis vãitatis
Accipiam⁹ ergo comitiuã istã
regalẽ Necum In q̃ impoꝛ
tãt regal ꝑsõ Hã teste ieroni
mo. dñs sic fuit tecuz o maria
quasi rex regũ ꝛ dño dñantiũ.
i quo oĩa. er q̃ oĩa. et p q̃m oĩa
in te ecia fuit summe. o arcba
plena ẅnitate totius deitatis
Si igit wlum⁹ literari a ſtoꝛi
bus istis ꝛ picul nocknalibꝰ re
nebzarũ accipiam⁹ marie psal
teriũ ¶ Septio o gtosi doctoꝛ
tes ꝛ mgri gtosa mũdi lumia
dicite ꝙso michi Si bẽretis trã
sire p terrã infamie. vlletis ne
bꝛe comitiuã honestã ꝛ securã
ne habẽris dici ribaldi. ꝓbãi.
inhonesti. sacrilegi. ꝛsic vrabꝰ
infamatoꝝ mũdi ꝛ capituari
moze ribaldoꝝ? O vre estimo
q sic. teste poeta Quia iste est
fume infamis. q nõ timet infa
miã sz amat illã. Dic aũt ẽ q
nos oẽs hicamus in ſra totiꝰ
infamie ꝛ inhõestatis scõm ba
silij. ꝓpter enormitatẽ pcoꝝ
mundi. Quapꝛopt accipiam⁹
comitiuã honesti bñdicta ma
riã. dicẽs sibi sepi⁹ in psalmo
suo. Benedicta Dm teste
bernardo. sic maria fuit bñdicta
ꝛa. quasi bñ famã a mulieribꝰ
electies oẽz infamiã ¶ Octauo
o honoꝛabiles clerici dicite mi
chi queso. Si essetis in scbola
in qua non possetis intellige
re ꝛ coma. nonne esset vobis
necessariũ habere ficlẽ interꝓ
tem? Et non dubiũ quin sic. te
ste erpiẽa et augusti. Dic aũt
est o carissimi. q nos omẽs su
mus in tali scola. quia in scola
diuine. puidẽtie in qua teste er
pientia nemo scit an amoze vl
odio dignus sit Accipite ergo
wbiscum istum vrũ interꝓ.
Nu. qõ ẽ. ꝓnomẽ dmõstrã
et referẽs nobis diuinalia. lau
dãꝫ mariam in psalterio suo.
que scõm ambrosiũ dmõstra
uit nobis et retulit vrbũ a se
culis absconditũ. Sicqꝫ ut sic
loquar. reddidit supositũ vbo
scde ꝙsone in diuinis. mẽibus
nouẽ in thalamo virginali ipz
ꝛferens ¶ Nono. o ingenio
sissimi parisienses ad wos est elo
quiũ meum. rũpte michi ꝙso.
Si pauper esseris mendicãꝫ
bostiarum. et bẽretis trãsire p
aliquẽ ducatũ vbi omnes viri
essent duri et ferrei ac immite
ricordes. nõne in tãta miseria
vellets bñ a mulieribꝰ elemosi
nam accipe. cũ teste sapiente
ꝓphꝛa mlieres sint magis mi
sericordes q̃ viri Ruñtis q sic
Cũ ergo oẽs simus mendican
tes in ſra terribilissima vbi vi
ri sunt plurimũ duri. qz transi
mus p regnũ iustitie in q̃ omẽs
angeli ꝛ vniuerse creature mũ
di ꝑra nos obdurarẽ volẽtes
ꝑra nos pugnare. ꝓpt pcta no
stra innũera Iurta illud pug
bit cũ illo orbis terraꝫ ꝑ ipsen
satos. et armabit ꝛe creaturã
in vltẽm inimicoꝝ Nõne er
go nobis ẽ necẽ intrare banc
vrbũ clemẽtie In mlieribus
Dicẽs psalteriũ vginis marie
q̃n maria scõm maximũ ẽ mie
regina. cunctaꝫ mlieꝝ miseri
cordissima ¶ Decimo. o carissi
imi scolares et mgri. Audite
me nũc summi regis nuncium
Si bẽretis transire p terram
tristicie ꝛ angust.aꝫ infinitarũ
nõne summo cũ victerio vlle
tis habere socũ in via vrũ et
tutũ et solaciosum in cunctis
wbs ꝓfectantẽ ꝛ lenificantẽ Nõ
dubito Anselmo. vre eadẽ asse
rente q̃n sic Quid igit cũ omẽs
sim⁹ tales. nã teste gregorio Cõ
tinue ambulan⁹ vias mũdi a
maritudinib⁹ plenas. ꝓpter pu
moꝛ ꝓtum noꝛos. Eya ergo
carissimi accipiam⁹ socium boꝛ
num istũ iocũdissimũ Et be
nedictus. offerẽtꝰ mane vgini
bñdictũ psalteriũ ꝛ q̃ augusti
nus ait Uere maria sup omẽs
es bñdicta. q̃ bñdictũ portasti
fructũ qui nos voꝛt saciat et
cõfoꝛtat i cõi miseria calami
tatum istarum. Cum igitur o
domini prestantissimi ista q̃n
q pericula enumerata varia
tur et multiplicant ſm decem
pcta. q̃ sunt superbia. auaricia
luxuria. inuidia. ira. gula. acci
dia. infirmitas. vspacio. ꝛ odi
um. q̃nquies aũt decez sunt q̃n
quaginta. merito ergo cõr ista
quinq̃ginta picula accipe ꝛe
mus scdam quinq̃genaz psalte
rij virginis marie. ꝑseuantem
nos ab istis malis. ¶ Undecio
o laudabilissimi dñi ausculta
te parũp vba mea ꝙso. O dñi

si quis vñm iret p viam sume
laboriosaz et pmarime onero
sam, in q̃ nulla esset hospicia
nec ipe secũ haberet panez vel
potum et summ̃ habẽt sitim z
esurie z stante isto casu. si phe
ret se in via fons limpidissim⁹
cũ arbore cunctoz fructũ op
timoz. nõne multũ gauderet i
le te tanta occursiõe. z summo
cũ desiderio vellet et famẽ fruc
tibus et sitim poculo fontis ex
tinguere Nõ dubiũ ẽ teste am
brosio hanc figurã accipiente.
Nos aũt sum⁹ huiusmõi. quia
scoz ieronimũ oẽs filij ecc am
bulãt in via inaquosa aridita
tis et mortis. et nõ i ista occur
rit nobis virgo maria q̃ est ar
bor vite et fons referẽs fructũ
eterne salutis ẽm basiliũ Vece
dam⁹ ergo ciuis ad arborẽ istã
dicẽte sepius Fructus Me
si forte expectauerim⁹ vsq; ad
crastinũ. fame aut siti peamus
Nescimus enim die aut horam.
C Duodecimo. o mirabiles gu
bernatõis ecclie dei intellecto
res. intelligite parũp eloq̃ntiã
meam. Quero a vbis rñdere
michi Si q̃s vñm habẽt rege
re vnum regnũ in quo tam vi
ri q̃ mlieres vna cum ipsomẽt
essent omino steriles z infecũ
di. nonne iste esset bñ fatu⁹ rer
si refutaret lapidẽ vnũ pciosũ
qui haberet virtutẽ fecũdandi
vniuersalem. Proculdubio di
citis q̃ sic Mã scõm maximuz
in sermone talis ꝓpẽneret bo
nũ regni vniuersale. optãs vni
uersalem regni sui destructõez
Sic autẽ est o pclarissim dñe
q̃ quilibet nr̃m ẽ rer scõm gre
gorii Jn isto aũt regno nostro
cũcta sunt infecũda z sterilia.
qz nos sum⁹ terra maledictõis
spinaz et tribulationũ ẽm gre
gorii nicenum Lapis aũt iste
vniuersalis fecũditatis z pcio
sus est Ventris Oñ vnera
bilissima ẽgo maria scõm ful
gencii fecũdata spũsancto ste
rilitatẽ a mũdo abstulit. vt q̃z
dudum opa erant infecũda. p
ventrẽ virginalẽ fiant fecũdis
ma. z pariant fructũ in regno
glie cũ glia coronãdi. vt ergo
nõ sim⁹ infecũdi a tymis. capia
mus psalterium vginis marie
C Tercio decio o nobilissimi
sciarũ amatores. audite ẽstio
nez nũc insolitã. Quero si q̃s
vr̃z haberet facere maiz mer
cancias. nõne esset valde cõue
niens et necessariũ ipm habe
re bursam pecunijs plenaz aut
divitias pecunijs equipollẽtes
ymo teste remigio Et nos oẽs
sum⁹ mercatores. qui habem⁹
necessario si voluimus saluari
emere regnũ paradisi q̃ ẽ va
loris infiniti teste Ambrosio.
Nos aũt sumus pauperes ml
hõres z divitijs spũalib⁹. iux
ta illud psalmiste. Ego aũt mẽ
dicus sum z pauꝑ Si ergo eẽt
aliqua dña que cũctis volenti
bus mercari q̃libet dic tarec
centũ quinq̃ginta aureos. nõ
ne refutans tale vnũ tam pie
dñe esset multũ fatu⁹ Qua pro
pter si volumus mercari. acci
piam⁹ psalteriũ vginis marie
dicẽte sepius Tui. q̃ ẽ ꝓno
men possessiuũ. Jn quo intelli
git maria omia possit re De q̃
petrus damiam inqt O maria
quid ẽ q̃ nõ sit sub tua posses
sione. tua cũ omĩa sunt que in
celis sunt z q̃ in terris. vt non
sit q̃ se ablcõdat a calore tuo
Et dña pclã maria cuilibt of
ferenti sibi psalteriũ suũ dat q̃
libet vice centũ quinq̃ginta au
reos. qui valent emere regnuz
paradisi. qui sunt merita psal
terij tot quot sunt aue maria i
psalterio C Quartodecio O
ocli regnoz plurimoz vniuer
sa lustrantes. audite adhuc qõ
dicam vbis Dicite rursus mi
chi o mgri et scolares in gmã
tica loica z theologica. et sic de
singulis pti. Si quis eẽt i car
cere tetrimo in cõpedibus. z a
liquis ex gra ꝓferret sibi clauẽ
omniũ ostioz et vinculoz. nõ
ne talis te mens vt insinuatus
ac miserabilis reputaret⁹ si ta
lem nõ vellet accipe clauez Et
quidem ita est quasi ꝑscius sue
mortis scõm fulgẽtij ꝓpationẽ
in sermone de pnia. Nos aẽ su
mus in carcere sedẽtes in tene
bris z umbra mortis vincti in
mẽdicitate et ferro. teste ppha
Quid igitur si refutamus istã
clauẽ Jhesus. qui est clauis
dauid apiens carcerẽ istũ mor
tis Merito certe erim⁹ dicẽdi
miserabiles z ppbãt. ymo z ma
le nari. Propterea rogo carissi
mi accipite psalteriũ virginis
marie q̃ scõm anselmũ ẽ fabri
cata clauis dauid. apiens car
cerẽ tristi infernuz. et liberans
captiuos de vinculis diaboli Ac
cipiam⁹ ergo psalteriuz virgis
marie. ne forte cras cogamur
irrevocabilit subire ppetuos
carceres tebẽne C Quintode
cimo. o pulcherrima mũdi sci
entiaruz sororia. advertatis ad
me pauliꝑ Quero vtrimo si
quis haberet trãsire p terram
pestilentialẽ ac infirmitatũ ac
feroz. memarrabiliũ z mortife
roz. nũquid nõ esset sibi cõue
niens ymo et necessariũ trans
ire secum vnguẽta ac pigmẽta.
siue antidota ꝓtra hmõi pesta
Quid dicitis Scio q̃ mentes
vre michi cũ Auicẽna ꝓpter

te et Galieno medicis patent
ita esse Et nos sum⁹ huiusmõi
teste bernardo. Oñ mũdus iste
in quo stamus pestilentijs trecti
onũ. z feroz⁹ luxurijz ac va
rijs infirmitatibus auaricie et
moztib⁹ innũeris alioz pcorũ
incessanter laborat Alabastrũ
aũt vngẽti suauissimi valẽs cõ
tra ꝓdicta est. Christus. qui
dicit Unctus. Propterea si volu
mus secure trãsire vitare pesti
lentias ac tam graues supare
fetores z alia q̃z istis adiuncta
referamus ẽsto psalteriũ virgi
nis marie. ne forte si bodie di
miserim⁹. valeamus pestilentijs
istis inficĩ et sic morte festina
ta ꝓra q̃s vlebamus heu du
camur ad tartara Abaria aũt
est pigmẽtaria ista scõm augu
stinũ et anselmũ. que alabastz
istud rẽs ffecit. p cunctis mũ
di pcoribus qui dicit q̃si vne
tus fm remigiuz Jgit o pclari
dñi si ista quinq̃ mũdi picula
multiplicenẽ p vicẽ sensus no
stros. scz visum auditũ olfcm
gustum et tactũ. q̃ sunt exteri
ores. et p quinq̃ interiores. q̃
sunt sensus ꝑtis imaginativa.
fantasia estimativa z memoria.
quibus inficimur picul⁹ ia dies
nos singulis diebus. quinq̃ginta
erunt picula Cõtra que eciam
quinq̃genã offeratis vginj ma
rie O igit vos omẽs. laudate
mariã in psalterio suo. gt̃ tres
istas quinq̃genas sp a cunctis
memorandas Quid amplius
Dicebat dñicus suo tuoto di
scipulo cui hec revelabat Cer
te indt tali ymone cõpbendi fe
re tota parisiẽsem ciuitatem. z
signanẽ scolares q̃s. p maximo
fuit miraculo vtq; tali medio
lyna innũera faciens ibidẽ or
dinẽ meũ plimum exaltaui. at
trahẽtes scolares mltos q̃ post
modum b̃ ꝓdicãtes maximoz
fecerunt fructũ Et insup primi
legia multa obtinui a parisien
sibus. p edificatõe ꝓcerus pari
siẽz in scto iacobo. qui ꝓcerus
in pte tã erat fundatus q̃z mo
dica Ade aũt adueniẽte vniuer
sitas plima vedit aurilia vna
cum dño rege et epo ac alijs i
numeris Sicq; vices quo. pfe
ci p virginẽ mariã in sermone
isto Jd ergo facias eciaz tu et
omnes marie amatores. vt sic
trahatis gl'os ad verã sciam
oim virtutum et moz. per psal
terium marie virginis
C Exemplũ mirabile q̃ vtile
est ozare psal
terij gl'ose v̄
ginis marie
Exemplũ legit
qd̃ illustrissima v̄
go maria cuiꝰ
sibi vnoto. scz suo nouello spõ
so aliq̃ dignã fuit mirifice re
uelare Ait enim. Dudũ predica
re vnmico sponso meo singu
larissimo in quodam castro in
almaie partibꝰ fortissimo et in
expugnabili. p bũc modum il
lum exoccui. Cum cũ transiret
versus partibus de roma veni
ens. z vbiq; verbũ dei euange
lizaret. signanẽ psalterij meũ
primarime aũt in monasterijs
et collegijs carbeoralibꝰ. q̃uis
et popularibus sepius ibidez p
interpositã ꝑsonã ꝓdicauerit.
ymmo z aliquotiẽs ꝓdicando
in gria lingua hispanica. ab oi
bus plane intelligebaẽ. Et qd̃
singulare ẽ. poterat loqui oẽm
linguaz diuinitꝰ p vnũ gr̃e dei
priuilegiatus. Et merito qdez
quia ipse erat primus dux qui
habuit p v nuersa mũdi climã
destinare ꝓdicatores Dico bñ
legit de eo q̃ dudũ ofone scta
imꝑfuerat a deo cũ quibusdã
almanicis loq; lingua almãica
in partibꝰ francie. spacio mul
toz diez. Uñ a multo fortiori
si dabam sibi hãc linguã. p val
de pauci. debui er mea pieta
te impẽre ei hanc loq̃lam cuz
fuit in almanijs. vbi tanta fuit
verbi dei indigẽtia. gnra ibi in
finita regnauit malicia. Unde
hoc sciaꝭ. q̃ q̃cũq; terrã intra
uerat. p ꝓdicatõe. illi⁹ terre lin
guam diuinit⁹ statim loqui po
terat. trãq̃ rpi apostoli⁹ missus
a tota trinitate ad mundũ iaz
caritate refrigescẽte mortuuz
mirio cũ. pdigis resuscitandũ
Quid igit? Audi diligẽter q̃ ti
bi narrauero. Jn castro illo fu
it princeps vn⁹ cũ quatuorzeci
vasallis fribilissimis. et super
oẽm boiem inamissimis. Dy aũ
pximos habebãt sub se familia
res. et si minores in nocẽdi vo
luntate. Et by vnuersos aliẽi
genas p terrã illam trãseũtes
spoliabant. z frequentissime occi
debant. z corpa occisoz inume
roz in transcurrens flumen di
mergebãt. nulla mundi ꝓmoti
pietate Diri ergo ꝑ missarũ
solẽnia dilecto meo dñico Nõ
boc die tibi o dñice ꝓinget sic
beri. nam tortoribꝰ totius mũ
di seuissimus es tra eos. Sed
audi qt facies Cum pdões ar
mari te captũ secum trahere
dicas te verbũ ad ipoz habere
dñm. et dicturũ ei tam ꝓficua
et salubria sibi et suis. quanta
nũq̃ audiuerũt Scito ergo di
ligẽter q̃ in tali castro sunt q̃n
decim mlieres sup oẽm estima
tionẽ pulchre humanã. que ar
maros ibi ꝓcipes sibi remẽta
rũt sua nequicia. sic q̃ p eas cũc
ta mundi faciũt nepharia Du

fusimōi aūt mlieres sunt vmo
nes succubi·q̄s estimant fata
les esse tras·et eaz ꝓsilys spāt
se,pspra in cunctis recipe Du
ulsmōi em ante aductū fratrū
predicatorū ꝑ fala prestigia
freq̄ntus hoies in terris illis
et ꝑne p vniersum mūdus so
lebant recipe. Ita ergo facies
referēs tecū corpus dñi q̄s cō
secrasti spanw illud daze socio
tuo. qui causa nctia rūc refuit·
t cū stola pgens ad locū istū
In primis facias puenire vin
uersos tā viros q̄ mulieres di
cēs q̄ vis illis oīno re manse
ste et visibilit q̄ntecum bestias
supra oim hoim y maginatiões
horribilissimas t seuissimas·q̄
q genres ibidē castrū eoz die
tim molirī ntrunt cū vniuer
sis· Fecit igit dñicus hec oīa
Et cū ꝑne locum esset quē no
minare nō audeo,ꝑpter hitato
rū loci turpē in pūctu venera
tionē,qm ecia sorte nūc ibidez
grandissima dñant mala,t cū
esset ibi.brissima iterū appuit
maria dicens eidē dñico hec t
similia verba Ecce inqt mitto
te ad genrē pecatricē cuncis
malis babūdantē Mī ab an
nis plusq̄ triginta multi eorū
nec fuerūt pfecti nec diuina au
dierūt.sed oīs magi at vmo
nū cultores pstiferis infectuz
fuicbāt pstigijs Predica ibidē
simonē de psalterio meo scom
quincecim pcā.ptra q̄ sunt quī
decim in psalterio meo medici
ne.et totus mundus pne istis
pcis latwat· Quid pla? Ser
monē accipies t mēte retinēs
randē vt fuit a maria p̄nuncia
tum a clericis illius castri ꝑpre
hensus t durissime cesus duci
tur ad castrū Occidē aūt euz
attēptabant t scr ipius socios
Hz audito,pdicto futuro te te
stys horēdissimis supra modū
stupētes cū vlocius ad castrū
perabunt. dñoq̄ pārant· Qui
curiosius suoz audiēs vba de
testys plosalib eoz. nimio pa
uore pcussus·dñicum infroga
uit et inquit Ubi nosti tāta in
rus esse picta·t vbi sunt Quo
namq̄ mō pterim? ista vitare
ne moriamur Cui dñicus ait·
Hac hic venire in pūctum vni
uersos castri hui? habitatores
t virtbis fribilia.ñ ne timeas
stes immobil Vniuersi aduc
nūt,sed vmicelle eoz occupa
cões nimias fingētes vnire rē
nuūt Tūc ait dñicus. et iste v
nīt eciaz, Et dicatis eis q̄ in
noie scē trinitatis. t p virtutē
psalterij ipius qđ pdico mādo
eis·q̄tenus indulate oēs hic ve
mant Res effectu mandatur.
Tremūt domicelle.et q̄si furē
tes t blasphemātes rp̄m t mā
triam·clamozē ad alta tollunt·
wlentes nolētes ve. vlocis? in
medīū vniuersoz dñici vbo et
imgio potius trabunt q̄ veni
unt Tūc ait dñicus alta voce
O vniuersi viri. signo crucis
wos armate.et pfidatis in bea
tissima sp vgine maria Pozri
genscq̄ vmnicq̄ de sinu scām
ri hostiā mātfeste.adiuro wos
inquit o q̄ntecum vmicelle in
fernales p istum quē cernitis i
ꝑpīs mamb? meis.vt palā ve
locius dicatis que t q̄les estis
et qua intemōe hic maneris·t
signant tu prima supbissimā baz
satere bec tā cōminata At illa
vultu horrēdo·oculi trasuersis.
et fremitu cū maximo ait Ma
ledicta sit dies in qua huc vēi
sti.et illa sit maledicta cū filio
suo que te huc festinauit. Tā
ta em labozauim? in ꝓbus tā
tis.sed heu heu cogoz ꝑere se
cretū mundi pncipū· Princi
pes aūt mūdi wcabat vmões
Nos inqt vniuerse sumus de
mones pessimi t nep?sādissimi
istos pcozes p annos plimos
seducētes,et p eos terrās mul
tas. Et heu bodie trebamus
vniuersos precipitare et in aq̄
submergere Nam nūc oēs ad
invacendā terrā aliquā hic,ꝑi
quā naues illas ꝑparas asce
dissent. t ibi nobis pmissa fuit
licencia naues fundi? submer
gendi, sicq̄ tota hanc hominū
turbam.erant em pluq̄ q̄ngē
ti durissemus bodie ad sempi
terna iebēne tormēta Tūc ait
ei dñicus. Cur hoc citius non
fecisti. Rndit illa O q̄ libēter
fecissem. sz heu nō potui Cui il
le Quare nō valuisti. Satis i
quit audisti. q̄ ampli? vis nos
cōfundere Ad quā dñicus Et
wlo q̄ dicas et p virtutez xp̄i
imgo .vt quid sit hoc pandas
Heu heu inqt falsa illa cātilēa
marie mlieris iudaice semp ꝑ
imꝑdiuit hij em oēs semp die
oīm salutabāt illam mariā cri
stianoz aduocatā et iussu eoz
pncipis, et sic maria vsq̄ nūc
impediuit nr̄m wrū. Et q̄ntuz
inquit ozabāt in die Certe in
quit hū oēs,pbam tm ozabāt
quantū tu poicas. hoc ē psalte
rium nr̄e inimice Cui dñic? Et
quō ei qualibet die hoc dicere
potuerūt. et vñ habuerūt. Cui
illa. Antiquū et dudū oim fuit
firmū oraculū p mundum vni
uersum. sz nr̄a astutia tā quasi
est sopitus, qđ tm tu restaurare
,pbolor in nr̄am ꝑmarime
ruinā nō cessas Ubi plone plu
rime būe numez potant et di
cūt. sz quid faciunt nesciūt In
signum hui? tulerūt adhuc vi

ri et mulieres terris in mlris
pstigia,siue psalteria sic or
dinata et nūerata p̄ē em isti
us militis qui fuit nobis valde
immicus.būc a iuuenture hoc
coegit dicē. Sz hic factus la
tronū princeps et ꝑmuncti
arū municibil sp hoc orauit·t
nullū voluit secū habere comi
tē nisi hoc potaret et diceret,
Hac aūt die occupari primum
in,primoz ex pugnatōe que p
hos erat pagenda·nō timerūt
Idcirco prātem deo pmittere
sup eos in aquis obtinuissem?
Tūc ait dñicus. Bonū est in
quit t valde miz qđ dicis. Et
cōuersus ad q̄m ait Videte
quantum valet psalterium ma
rie vginis dictū cū grā et a tu
stis.si tm voluit potari et dic
tum cum iniustitia et a mundi
pessimis Tūc oēs ille vmicel
le genua flectētes ceperūt dñi
cum rogare q̄tenus tā pētus
esset,et abire eas in pace fine
ret Quid plura? Hic lamen
tabant t plāgebāt iste fictecce
mlieres q̄ corda astantiū viro
rū emolliebant ad fletū et cō
punctōem acro vt rogarēt ge
nibus flexis dñicum quatenus
in pace prmitteret eas abire
Dicebāt em eas bonas res cē
et valde amozosas·t hoīibus
sup humanā estimatōez solaci
osas t obsequiosas Tūc dñicus
ira vi inflāmatus quasi ignis
apuit·t ex oze illius tanq̄ flā
ma celestis evolans vniersos
extruit sz pmaxime illas ficti
ceas mlieres Et ait O vos in
sensati t stulti cozde ad cretin
dū.adhuc em redire vultis ad
mala vñ venistis vt cicis ad in
ferna cū vmoībus hys i sem
piternū recidatis Sz nō sicut
vultis fier Quapropt oīnibus
pcipio vobis in noie dñi xp̄i et
psalterij sui.vt manētes videa
tis cū quib? fuistis.et wce alte
nata ad fatales demones ait.
Uebis inqt in virtute dñi ihe
su xp̄i pūctis t psalterij sui pci
pio·vt dicatis q̄re estis q̄nte
cim Et vt hoc facto vnaquecq̄
se vmōstret talem in apparēti
a qua? est in malicia Et tu ait
que prima caz es in supbia et
malicia. dicito vlocius q̄ ꝑpo
sui. Tunc illa wce horribilissi
ma et pne alas a corpib? būa
nis euellens· nos inqt heu su
mus q̄ntecum regie infernales
que mundū seducim? vniuersū
Et signant vlumus habitare
cum isto duce qui te femine re
gali ē et impiali.q̄tenus ipius
medio terras possemus plurī
mas ad nos trahere fidē cristi
tribilitāw O et diu fecimus.
p mundū innumera p nostras

malicias faciētes pstigia.in ho
minib hij em quos vices om
nes sunt magi t cultores arcū
magicaz·t nos q̄ntecum sum?
quas astrologi colunt fingen
res se vera dicere ex astris. cū
solum que dicūt.faciūt et nob
Quid ampliusf Narrat pluri
ma t incredibilia te demonuz
astutijs· quo pncipibus mūdi
fouēt sp in bellis t ad belluz in
citant Itaq̄ hys diu a demōe
platis patērer t notorie se tā
quā mōstrauerunt in forma vi
sibili tales q̄les erāt i iniqtate
Prima em fuit tanq̄ leo ingēs
totus igneus cū dentib? et vn
guibus ferreis. satis potēs ad
vnum mundū devorandū Dic
q̄s single fatales fantasie appa
erunt q̄libz in forma sua vt p
stea dicē Et nisi affuisset vir
tus divia singularis illico oēs
cū dñico fuissent mortui et cla
more horroseq̄ t fetore astan
tiū bestiarū Sicq̄ dñico man
dāte celeri? disparuerūt fetorē
indicibilē relinq̄ntes,t pcipitū
facientes naues oīa q̄ in por
tillo fuerūt. vniersi cum ar
mis submersi sunt.t alias igne
succēserunt Maz ibi erāt pira
te in illis terris plimi.et q̄uis
cum tali dño ad manū adeēnt
tm quingenti principales·plu
res tm erant illoz sine ꝑgatōe
adiutores. Quo pacto beatus
dominicus eos ꝓfectans amo
nuit ne deberent terreri Tunc
illi vna wce clamantes ayunt
O scissime pater salua nos i
quiunt.t dic nobis verba qui
bus salui esse poterimus. Tūc
ille ait. O vos igit omnes qđ
,pbastis inquit tenete.quod du
dum ozastis ozate.et a mal ve
stris per confessionē wsexpur
gantes in posterū abstinete ab
eis.t bōa facientes. laudate sp
dñm ihesum et matrem eius ma
riam virginem in psalterio eo
rum A M E N

¶ Sermo terribilis bti dñici sup apparitōe istaz xv besti
arum factus eodē tpe ad prin
cipē istius castri,et ad ceteros
omēs qui aderant

Audate eū in
psalterio .tē.
psalmo cl? O
filij dei qui du
dum heu iam
fuistis filij dia
boli vt oculis ,pvijs luce clari
us pspexistis.naturā tm et crea
tione t reemptōe t pseruatio
ne estis filij dei. attēdite queso
parump ad sermonez istum.et
q̄ nescītes principi vro obe
distis psalterio virginis marie
ꝓrorantes. sic queso nūc.me i

nomie pris et virginis marie vobis missu attendite ad sermonem a vgine maria vobis collatum & diligentius pensate et agnoscite quecum pcta in quibus sp viristis. Si p psalteriu vginis marie ab hys literi eritis Que quide sunt repugnantia quecum fontib gre salutatois angelice Et ideo hec pcta sunt quecum lacue. videlt fosse privatas vl cloacas totu mundum inficietes & absorbetes

Prima lacuna est superbie in qua mundus ambulat p arrogantia vanam gliam. & appetitu excellentie. mere vee & ope. Contra qua est primus fons gre psalteriu marie Sic Aue Superbi cu no sunt sine ve sed sunt cu maximo & maledictionis superbie. Un tanta e mine superbie mortalis maledictio et ve. q in celo nullus e ita beatus quin si permitteret minima mortalem superbia corrueret in infernu vsq interernu. No eciaz intelligo & vgine maria & cristo secm humanitate. O res horribilis. Ideo angeli mali superbia inflati secm augustinu ad yma corruerut baratri nung liberadi. Propter agnoscite q superbie tanta e turpitudo & horribilitas & maledictio q si possemus videre mimaz mortalis peccati fugibiam cuiuscuq mulieris. subito mozeremur & eciam mundus totus eciaz si esset homnib plen. Propter bn apparuit vobis illa prima mlr. q fuit superbie vmon in specie leonis ignei. flammis spiritus superbie ferreis. buccis alas cuius pennis ihibet serpens fuit ignitus. sufficies vuorare regnu vnus Et quilibet crimis fuit lacertatanti veneni q potuit inficere i mortem oem se vivente. anhelitu vro sic plenus fuit cinerib sulphureis vt ihibet cinilla & in nueris sufficies esset tota succendere puncti. Ideo vidistis q in visu eius & ficiebatis oes et mortui indubie fuissetis. nisi auxilio marie adiuti fuissetis Et dico vobis q longe adhuc fuphia e grauior Un scis augustinu mim morale in mm. e sum excedit maximu totus mundi penale et horribile Spuale em in imeliz sunt maiora q q cunq corpea. ppterea vt libremi ab hac malo. laudate mariaz in psalterio suo sepi Aue dicendo

Secunda lacuna est inuidie qua totus mundus in

ficit p odia. iusurratões. detractiones. gaudiu & malo alioz. tristicia & bono alioz. q opponitur sedo fonti gre sci Ista ria Maria em secm maximu in sermone est caritatis mat et dna. fons et ignis amoris. oia amore incendens & illuminans. et ideo bn dicit qui illuminarit Ipa em e seraph maximus mundi. caritate illuminans et incendes vniuersa. Inuidi vro sit obtenebrati omino et caligosi sup omne id qd pot humanitus estimari Un agnoscite q tanta est mime inuidie mortalis caligo. tribre & obscuritas. q si deberet quis in tenebras corporales tam tante essent tribre q sol et vniuersa mundi astra omnino obtenebrescerent sine quacu q lucis retentio. imo si essent infimi mundi solu et astroru no possent illuminare nocte imo die. qn esset sp obscurior in im melius q fuerat vnq aliq nor egipti aut mundi. Ideo bn vidistis inuidia vobis pntata i horredissima spe totius mundi que duodu vobis appuit tang pnella in vroze excedes vniuersa. Si postea appuit tang canis immesus. nigerrimus et obscurissimus. cui saures erat logissime emittetes ex se fumu tetrimu ppt audientia detractionu. Lingua eius erat obscura nimis & purrida vmb pleta Dentes vo acutissimi qru mim valuisset vna puncta corrode in momento, ppt mala loquitatez Cerne banisq posteriora eius turpissima cu feroze horredissio. vbi immus pilus horribilior virabat q qcunq tormenta q vnq vidistis. Simus em inuidie scis ansetmu est sedare primi fama Uirtutis amplius q crines vniuersi gladii erat acuti. ita q minimus vnu mundu in momento vulco poterat interimere Et cauda illius in sursum porrecta in modu arcus virabat cui oes pili sagitte erant tam seue q minia poterat interimi plima regina Peres vo eius grauissimi erat & visu intollerabiles. nam quilibet vngulus mortifer pstabat Erat em sic horribilissimo mo pes qlibet discipuli. q qlibet vngulus balista gerebat ptias Talis em iste vir mos magnus virabat. Propter ristis valet in eius aspectu & auriliu meum clamastis. & diuinu ppendistis sbiectu Hec mlr Om gressus inuidoz & fetia gm abzoniu sut ad inficiendu corpa & meres & deu cu omib scitis mala dicetur eis Qua ppt vt literem ab ista belua laudate mariam i psalterio suo sepi dicetu Maria

069

Mercia lacuna est accidie. q est p tristicia diuinoz. quado bo est torprosus ad di mandata. piger ad ulla facienda tristis in oratu testando scripturas et confessione ac remedia salutis pstponendu. Et opponit scio fonti gre sci. Gracia) Ma scm fulgentiu gra dei facit boies in diuinis seruitijs letos alacres et iocundos. Seruire em deo regnare e scm grego. ideo supra cucta seruitia regu quelibz dei officia uoluerat nobis esse letissima Sz accidia hoc no pmittit. & deu ia mundu nimis pcb dolor inuasit. et pne hac peste vniuersi moriunt Quis aut vl ue tanta e gustus & tristicia ac mcror. q si eet vn mundus plebeus no esset ita gustus. et si esset vnus mundus mlt ualentius filios mortuos aut maritos neq ibi eet tanta tristicia vl dolor. qnta e in mima mortali accidia cora deo Un tanta bustus labis e tristicia q si uideret couerti in tristicia corpalez. oporteret cucta sidia & boies creatos quosq sic tristari q totus mundus mori uideret in instanti Hec mlr Om sibi uidetur tristicia etna i inferno. ppterea bene vidistis ista accidia mundu regente tam suem immamissima & lutosa & feridissima Ipa em in sceno stabat. cuius mima pticula poterat infiere & corrumpe eras multas Aures bus erant pmagie cui oes pili erant lancee ardentes quib pigri ru lacerat & scos Habuitq rostru logissimu & aptum cu triplici ordine dentium ferreoz. Om teste crisost. tristicia uuorat triplicia bona sci gre nature et fortune. Per amplos cernebatis pilos horredissimos in modu pulox erbi opum vl demonu horredissimoz. quoz minimus potuit vnu mundu inficere. teste em basilio. piger e ppri demonu scis Laudaq ipius fuit horredissima. cui oes pili erant sic arentes riries atq flama fetulentissima & posteriorib eries vos succedebat intm vt clamaretis auxiliu meu. Si rps uidit vobis remediu. Accidia enim scm basiliu summa genitrix e luxurie et ois voluptatis pter naturam. ppterea vt sitis liberi ab ista belua laudate mariam in psalterio suo. sepi dicendo. Gracia) Maria lacuna

est ire. scm qua boies rixas. blasphemias. tumore. indignatoes & vltione & alios exitus pter iusticiam. q peccatu fori gre et pacientie q est Plena Plenitudo em ututis scm gregorii e plenitudo pacie q oparetur opus pfectu que no e mior martiriu dignitate. & hac singularissime maria buit in mnibus aduersis q. p filio & p mundo pstantissime sustinuit Hec ait belua impacie feuissima quide est sup ome qd in mundo esse potuit. tanta q e ipius flama ira cundie & exacerbatois ac incendionis. q si qs posset vivere octo corpis incendiu spuale ire ait si videns B et postmodu viuet multo maius miraculu & sua vita corpali. q si quis deberet viuere post corpale incendiu p totu mundu diffusiu Et q rem no sine causa. Quia teste ieronimo Incendiu culpe sin comparatoe e grauis incendio nature corpeo. qnta ei offensa e g uior q nocumetu trene substatie Propter vidistis qrta bor rendissima bestia in modu draconis tetrimi cui vastitas virabat mores posse ppendere Et quide hoc fieri in loco parvo virabat. in vrus spei diuia vrute in oculos eros diffusa repabat mlt omatus q in loco tali aut in imensum maiori pbedi potuisz No em fuit vitio pure naturale nec eciaz p potentia demonu solu sed me rogante ibide diuia manu adhibuit potentia. Un sic basilisc parvulus e corpe. Sz imelius in infectoe & latissim in venenositate. qa vndiq pt inficere sic vemones poterat facie puulas e figies mostroz. Sz maria cooperate appebat mostra illa magnitudis immese. Hic at draco ignie emittebat. qm ira scis bafilio no est nisi ignis infernal. Detes aut plimos debat acuros tanq gladios Ira em sm augustinu e gladius furio. us vulli parcet Iterorq gna rimus ex eo egrediens. vniuersos vastabat Et merito Nam ira teste ambro. venenatas ferr secu cotumelias & blasphemias. Cauda q eius fuit horribilissima & longissima. ppt iracundie insatiabile vindicte appetitu scm crisost. ligare cucta volentes Alis aut mostr hoc videbat. qm ira adoes se extendit & vbiq volat. et signant in dnis & principib qui mundi sur dracones. vniuersa vastates incendio sue iracudie pr bella & alia indicibilia nocumenta In alis aut istis erant vnci igniti & tridentes logissimi. qru minimus poterat intime inuera

070

anjalia Bibulo suo sic vos tru
it vt pene estumaretis vos ad i
ferna velle Nō em̄ verbatis
vsipos vel castrū b̄ ꝫ verissiē
q̄si in iferno purabatis vos ee
ixo clamastis tā̄ monituri et
auxiliū būistis a dño ihu p̄ñte
Ulsus at ipius erat q̄si foznax
gmarima aut clibanꝰ incēsus
nā teste ambroꝛa in ocul' ma
nifestat q̄ tanq̄ camī ardoris
vniuersa plumē saragūt Peres
illꝰ erant horribilissimi et innūe
rabiles nō sicut in alijs draco
nib⁹ cuiꝰ vngues erāt veluti mi
litū lācee q̄z mima sufficiebat
vnuersos mūdi gigātes intfi
cere Hec ibi et plima alia vidi
stis Ecce q̄les estis q̄n estis ira
cūdi et cuꝰ ymaginē gerētis in
vobis et idez vicere potuissetis
si rogasseꝫ te q̄liter boie iracū
do Vere misabiles estis si vul
tis irasci Propter ne talē ha
tratis imaginē in vō, salutate
mariā in psalterio suo p plenā
paciam sepꝰ sibi dicēdo Plena

Ulnera lacūa
est auaricie. q
furtū rapinā.
vsurā simoni
am sacrilegiū
et hmōi. q op
ponit huic fōti gre Ihesus Mā
fm ierom. Quarꝰ seruꝰ diuti
arū. ꝫ liberal' et misericors est
dño. cui similis ē maria. q̄ est re
gina mie et dña. Jhesus at pcti
enormitas ē pene inenarrabil'.
Est em̄ mōꝝ insatiabile. cuꝰ
vent est lactor vragine maris
et cauernis mōtuꝰ. ymo et ali
ifernꝰ qui imēsos pī cape mō
tes. teste gregꝰ niceno. q̄n ava
rus nō impleť nec satiať pecu
nia. Uñ si deus vellet vracita
tē cupiditatis auaricie puertē
in vastitatē corpeam debēt ee
tanta fouea et lacuna tā. pfūda
vel puteꝰq in momēto posꝫ ph
ma absorbere regna. ymo et mū
dos. idcirco vidistis pcm ava
ricie sine bufoni q̄ nunq̄ terra
satiať. ꝫ vt dicūt nakales riet
q terra sibi deficiat. Dic at bu
fo fuit coronatꝰ ꝫ corona male
dictōis. q̄n auarꝰ sp vanitates
ambitōis comitať Sunt magni
tudine tanq̄ quedā mōtiū ma
rinus. in se plima animens ba
bracula. vbi auari mātionem
accipiebant et tormenta iuste. p
pcīs recipiēdes nō sine maris
terroꝛib⁹ appebam. Et quidez
ista bā sic fieri pterāt. q̄ dya
bolus vbiq̄ secū totū fert iferꝰ
nuꝰ cū oīi pus illi⁹ fm grego
riū. Pedes aūt illius erāt ter
bilissimi. q̄n in ill' pterāt infīxi
innūerabiles. erāt em̄ ferrei
et torti in vnguib⁹. q̄ pceps suffi
ciebāt ad totū genꝰ boim̄ trucī
dādū. q; quari teste ambro. ad
rapinā et cupiditatē sp̄ pterāt
nūq̄ ad finē venūt Os at bu
fōis sup eia dicta erat tribulꝰ
simū et sic magnuꝰ. q̄ inteḡ ec
clesia vel castꝝ p illud te facili
poterat intre. p̄t auaricie cupi
piditatē et auiditatē rapine et sup
fluoꝝ. q̄n fm augu. auaricia o
ri tebēne ppat q; nūq̄ dicit suf
ficit Et q̄dez iste miserabil' bu
fo alas būit in modū vsptilio
nis. ppt cautelas subtilissimas. et
volos et fraudes occultas auaro
rū q̄bz latent i nocte auaricie
quolātes. supflua et q̄q nociua
rape molunť. O igit pudeat
vos sectare auaritiā. cuiꝰ eis sec
tāto talē in vobis vertis vel
uā q̄ ē tāra et tal' q̄ si deꝰ vellet
puerte vnenū bufōis auaricie
in vnenū corpeū. nlī dubiū ē
q̄n p b⁹ vn⁹. torꝰ debēt infici mū
dus Ecce inde q̄s colebatis ec
ce q̄b⁹ seruistis arq; in aiabus
vr̄is būistis. q̄b⁹ aplꝰ flebant
oēs isti q̄n erant expti dinte q̄
p̄dicabat dñicꝰ Qua ppt inde
dñicus cū q̄nq; iste beste sil' et
singillati ad vstructōē tocē dei
mādā sint tocē respcū obiecto
rū sez tocē tri mādatoꝝ. iā bē
tis tocē horrēdissiā mōstra et la
cunas ifernales. in q̄b⁹ sepꝰ of
fēdistis et dieti offendē poteritis
Ueite ē citi⁹ ad psaltū ugmis
marie. vbi sunt q̄nq; fōres gre
mīplicati p tocez tri mādā. et
sic isti fontes sūt tocē remedia
ptra tocē p̄babita dāpna. et hec
est pma q̄nq̄gena psalt̄ marie
Laudate ē oēs mariā in psal
terio suo et iouste credatis q
si psalt̄ū b̄ vos iuuit vsq; nunc
stāc in malicia. in imēsuꝝ vos
iuuabit pseuerando in tri grā
Quib⁹ dicis tāta erat ibi abun
danta lacriaꝝ et pritōis q pe
ne morieban̄ tanta se videtes
pticula euasisse et cernētes se tā
mira vna a maria babuisse.

Serta lacūa ē gule. p̄ mel
satōs et ebrietates nis ar
tent et studiose se bīno i corpa
li refectōe cibi. et potꝰ opponit
huic fonti gre Tecū Mā cū
sobriū et absticntiū bitat dñs
teste abroꝛ. cū gulosis ē diabo
lus Maria aut teste marino
nedū fuit absticns. verū vni
uꝛsoꝝ absticntiū ē regina Duo
pcī enormitas quā sepꝰ in vo
tpinristis horrēda nis est et su
pat vniuersa mūdi scribilia Mā
si vracitas ista bēret puerti i a
liqđ anial nakale em̄ i q̄ntitate
q̄nta est feritas hmēdicie. dico
vō q̄ tle aial i momēto truo
rare posꝫ cūcta viuētia. eērq
tā scribles horribile q̄ solū vilu
vt flatu ifficēt oēs aias corpeā
viuētē. imo ecia nōdū bmūdi.

vrecia pximoꝝ mūdoꝝ si cēt
Et dico vobis. q̄ quotiens pec
castis i gula mortalit bāc ima
ginē tam fetā tam horrendam
in aia vra depingitis. Jtro si
possemꝰ vivere in nobis bāc gu
le ymaginē oēs moreremur su
bito. ecia tocius mundi aialia
morerent si ipam vivere. pro
pterea bñ vidistis fertā bestiā
gule in modū lupi horribilissi
mi et magnitudis imense. rāte
q̄ amplitudis q̄ poterat vnum
totū exercitū simul vorare sine
difficultate Dēteseq; ipius erāt
in q̄nq; ordinib⁹ pter quinq;
species gule. sicq; erant lōgi et
ferrei q̄madmodū ptice lōgissi
me Uorq; ipius fuit tā horri
bilis q; terrā totaz tremē fecit
Fetoꝛ q; ipius fuit tā magnus
q; vnā q̄uncta potuisset morte
infticere. q̄n sctm grego. Im
mūdicia et fetoꝛ ex gula puem
unt Quilibet aūt pilꝰ fuit igne
us tanq̄ ptica ferrea acutissiā
Jntus aūt erant innūera bita
cula gulosoꝝ cū suis pnis. pe
que em̄ dis pccat p hec et tozq̄
bit. Posteriora vro generalia
in modū erant mōticuloꝝ du
oꝝ cū mēbro generatōis enor
missime magnitudis. ex quib⁹
fetoꝛ ignis et sulphur sic eribāt
q̄ p fetoꝛe quasi morientes cla
mastis. nā ex gula venit luxuri
a sctm grego. Caudā vro illi
us fuit turpissima. elevata cuz
sūma invecētia et fetoꝛe. ppter
fetoꝛez qui sctm augustinū co
mitať gulaz Qua ppter vt ab
ista pste mūdi mi. laudate ma
riam in psalterio suo

Eprima lacu
na ē pcm lux
urie p fornica
tōz. adultenū
incestū. defloꝛ
atōez. raptū
p precatū. ꝑtr̄a naturā et hmōi
Et in ista pstilētia mundꝰ ben
nius inficť Oppōit aūt fon
ti septimo gre que ē Benedicta
Maria em̄ bñ est benedicta fm
augustinū q̄ est virgo virginū
et ante pareuz et in pcu et post
partū Enormitas vro hui⁹ la
cune plene dici nō pt. ꝫ p silē
aliq̄ mō manifestari valet Uñ
si deꝰ vellet fetoꝛez luxu
rie in fetoꝛe equalē corpeu in
q̄ntitate corpali tanť ecet fetoꝛ
in mūdo et tāta pstilētia. q̄ vi
uētia cūcta statī morerenť to
tusq; mūdꝰ aut corrūpet vt an
nichilaret Nec mirꝛ Em̄ ppt
talē fetoꝛē luxurie fm augu.
vbet i inferno fetoꝛ sempiēs.
Em̄ fetoꝛ luxurie q̄ntuz in se
fuit creatoꝛē intfecit. et si nō in
scipo tamen in luxurioso. vnde
tanta est labes huius miserie.
q; non est scius in celo q̄n ma
gis vellet fubire oēm pnam in
ferni sensibilē vlq; ineternum
q̄ semꝰ velle luxuriari. vt ex di
ctis habeť crisostm. Idcirco
bñ vidistis septimā femicellaz
vram in specie birci nigerrimi
et magnitudis imense cū cozni
bus tocē pximis. que erant
tanq̄ arbores altissime plene
guulis vndiq; cozmib⁹. quoruz
minimū fuit sufficies ad totū
mundū vivencū destruendum
Erant vo tocē. q̄n pcm luxu
rie ē maximū fomentū ad cūc
ta tri mādata violāda et cuz
boc erāt ignita. q̄n teste gregꝰ
ignis ē origo libidinis q̄ remo
to iam libido nō manebit. Pi
li aūt ipius erant angues iam
ti mordētes et vulnerātes vni
uersa. Appebat aūt turpitudo
genitalū in birco p̄ vrecūdia
indicibilis. qz nichil fuit turpi
us. et vix turpitudo ista p̄ voro
re vivere potuit. nā teste ambro
sio Horrore luxurie quis feri
dꝰ q̄ ve horribilius vivere aut
dici pōt De partib⁹ aut gēita
libus tanq̄ torrens ignes et sul
phureus exiens. verbat ad to
tū mundū incendēdū et pimen
dum sufficere ex fetoꝛe Et qui
tem̄ agrue Quia ignis et fetoꝛ
tal' pnis sunt luxurie teste gre
gorio niceno Quid aūt de p̄fū
ditate inferni istiꝰ dicā. Ipi vi
distis et subito in inferno qua
si fuistis Potuit aūt intra se tā
horrēdissima belua p̄tinere bo
mines vniuersos tocius vni⁹ pu
incie. Sicq; illius patuluz lic
fuit. veluti fouea aliq̄ magna mō
tium in q̄ vniuersa tormentoꝝ
genera distincte appebāt. et q̄
si animata fozēt se mouebāt et
alias ibi lacerabant pnis indi
cibilibꝰ Exibat aūt flāma sco
tenebrosa ex oze illius. que to
ti mūdo interitū minabať. q̄t
oscula et cantꝰ et verba turpia
luxurie que mūdus inflāmant
Ecce inquit dñicus vidistis et
vistipi talez effigiē bēte torti
quoties p luxuriam pccastis.
Ut ergo emūdemini ab istis ne
phādissimis malis mariam in
psalterio suo salutate

Ocrava lacuna
fuit infructuo
tis. qua mūdꝰ
heu valde pri
citat pr sorti
legia. diuinati
ones. artes magicas. hereses.
et falsas opiniones. Et oppo
nit fonti octauo qui est fons fi
xi sez Du. Maria cui data
fuit que credidit teste bta eli
zabeth. sup quo ieromm⁹ in q̄
dam fmone inquit. O maria
magna ē fides tua. tu cui mun

wo fierem mōstrasti. tu verbum
dei ad nos referēs ecclīam in
mōtibus scīis sundasti. z qrez
vniuersi er te fidē accipiunt p
quā dño placēs. pmerusti vt
mater rī fueris ¶Quāta vo sit
bui⁹ iniquitatis horribilitas di
ci plene nō pōt. ercedit em iā
dicta. Ez vt sub erēplo capia
tis. tanta ē istius labis cecitas
et caligo. q si deus yller talez
et equalem facere in mundo
corpeā cecitatē subito cūcti w
mies et anialia vniuersa cēnt
ceca surda et muta eciā si eēnt
mūdi ifiniti. Mīn cecitas mor
talis in spū est grauior in imē
suz q̄ cecitas corpea er smia v
nerabil' Bede Augusl. z dyoni
sij. wnētis minimū ordinis su
prioris esse maiꝰ martino ordi
nis infertoris. Et qz exprimen
to pbastis i vilioe octaue mor
tis. vbi cernebatis intollerabi
le negociū Nā vidistis vrsum
indicibil' magnitudinis cūcta
wantē. nulli parcentē. maior
qz fuit oībus mōstris q̄ ante
vidistis Quia teste augusꝰ infi
nitas ē marimū oim pcōrū
Quid ampliꝰ? Os illius fuit
porta inferni. te qua dicit a pr
ta inferi erue dñe aias eorum
Erant aūt in ore eiꝰ duo recim
ordines dentiū. qpter duo recim
fixi articuloz cruastatōem. q
rum minimꝰ fuit nō dicam tā
q̄ lancea sz tanq̄ trabes mag
ne acuta. quibꝰ oia ꝓminueban
tur. ꝓpter falsas ratōes errā
tiū. quibꝰ fim augustinū aie pi
clitant z deuorant Infra vro
banc bestiā fuerunt vniuersi ge
neris belue alias rozmērantes
Om̄ teste ambrosio. ifirmitas
est mr oim criminū. De ore aī
ipius clamoz horribilissimꝰ au
diebaī totū mundū pturbans
quia blasphemia infidelitatis
est pcm toti mūdo aduersans
et michilominꝰ quasi tozentem
ignituz bestia hec emitebat ex
ore qui añ se cūcta deuozabat
incēdio Peres aūt ipius mag
nitudis erant infinite. atq; vn
gues horroris indicib'. q' quib⁹
oīa pterat discerpe z annul
lare. nā bij vngues nō erāt mi
nores q̄ bestie dētes. Insup te
stia hec būt alas ad modū val
turis cui⁹ plume oēs vincebant
quasi colubri ignīti Nā tuitre
les ꝓpter falsas scientias quib⁹
volunt vlare inficiunt z a fer
pentib⁹ inferni deuozant scām
fulgē. in smōe. Ecce inqt be
stiam vraz qui colustis Et tu
ro vbis q̄ mima mortalis in
firmitas in qualibet vrm ē boz
ribilior q̄ sit hec bestia. z durī
or sanctis z angel' ad vicendū
qm̄ teste Basilio Sancti vi

rere possunt encia cūcta. ⁊ neq
q̄ pcta que sunt encium ꝓuari
ua. Et thqt in visioe buiꝰ teste
mozt⁹ fuissem nisi manu dñi
adiutus fuissem. Propter vt
mūremini ab isto infidelitatis
malo. laudate sp mariā i psal
terio suo sepe dicēdo Tu

Ona lacuna
inigratis dice
bat trsparie. p
quā homies te
diuina clemen
tia diffidunt z
te salute eius. magis ꝓfidētes
in mūdo q̄ in deo. et credentes
te ꝓtis ꝓpriis vmā plequi se
nō posse cū cayn et oīmoīt fō
ti nono gre. sez ¶ In mulieribꝫ
Nam maria ygo teste ieron⁹
spes est mulier quinymo et vi
roz. Quia cū mlieres sunt er
natura pie erga alios. ꝓpter
teste augustio sunt bone spei er
ga se magis q̄ viri. e hoc sunt
magis deuote sepi⁹ Ipius aut
pcti grauitas valet z nimiuz ē
grauis z horrēda Et vt sub p
mulo erēplo mel⁹ capiatis quā
tum est horribilis dicā. Est cīm
tante infirmitatis z mortis q
si oēs mūdi ifirmitates z moz
tes essent posite in vno homie.
vt nō esset spes aliq̄ de corpea
vita adhuc quelibz trsratio
mortal' est grauior ista infirmi

tate quia tollit vitā eternā fin
remigiū. sz pfate infirmitates
solum tollūt vitā corpeam z in
ferunt vitam mūdialem scām
ꝓbōs. Et certū est q̄ quilibet
caueret sibi oio brē ifirmitatē
trsparam. imo multomagis q̄
libet cauere deberet a tā grauī
trsparionis egritudine Et qui
tem hoc vidistis in nona bestia
que fuit ad modū balene ma
ris. immēsa sup oia ea q̄ dicta
sunt in parte. qm̄ trsparō scōz
theologos est grauissimū oim
peccatoz Et ille draco maris
vel leuiathan ē. te quo i Iob ba
beī. in cuiꝰ ore erant ordines
dentiū quasi ennēri. Aminꝰ
q̄ trns fuit ad modū acutissiē
lancee sz lōgior z grossior sine
pparōe. suoq; moru to. ā terrā
pturbabat z mare. qz trspario
scām augustinū vniuersa pturbat
z in celo z in terra et i in
ferno. Om̄ trspario inimicat
enciū vniuersitati. facieō suū
possessoz eenciū esse inimicuz
ꝓcius volēo nō esse q̄ eē. Ve
stras aut ē oris eius fuit tanq̄
cartōdis maris vniuersa absoz
bēs Inꝰ aūt fuit carcer inmē
sus. captios vtinēs vniuersos
trspātes sz i vicul' etnis. O ḡn
ta et q̄ dura bestia b ē. cū eciā
ipi dānati eā abhoīanē. qd pla
Aspect⁹ istiꝰ fuit tā q̄ duoz mō

tium ignitoz et scintillas vni
uersa ꝓburēs emittebat Spi
rabatq; flumē sed ignitū z tur
bulentissimū cū fetore incredi
bili. ꝓpter verba mala trspan
tiuz. nā trspātes scām baymo
nē verba saluris abhoīnantur
et sic verbis adherent differen
cie vt viuētes iam sint mortui
et rāq̄ alter infern⁹ Quid am
plius Squame buiꝰ cetī erant
innūere que erant tanq̄z scuta
fusilia ad modū ventilabri vl
vām. ymo mima sq̄ma fuit ad
huc lōge maior. er ill' qđ nec
diū. ꝓbat quo eciā alie aime
torrebant. nā in bijs visionib⁹
oībus videbaī cuilibet vrm
se esse in inferno z penas infer
ni intueri Et tū oculo corpali
vidistis in castro aliqua mon
stra terribilissima. sz oclo ima
ginatōis z mētis. diuina virute
vidistis significata per ertert⁹
monstrū. z intellexistis Sicut
possum habere aī me balenaz
maris in visu naturali. sed in
ymaginatōe possum habere ba
lenā maioris magnitudinis i i
finitū pmarime tro coopante
vt in ꝓposito. Ut ergo munde
mini ab ista balena inferni cu
ius gerebatis figurā. mariam
laudate in bona spe dicendo se
pius illi i psalterio suo In mu
lieribus.

Ecima lacūa
grauissima fu
it ꝓsumptiōis
que ē peccatū
in spm̄ sanctū
opposita trspe
ratōi. p excessuz. scām que mū
dam freqntissime peccant. ꝓsu
mētes habere misericordiam te cō
missis. sine pnia. Aut quia vo
lunt pniam differre vsq; ad vl
timā horam vl ad tpa vltima
vite ipoz scām augustinum. et
opponit decimo fonti ḡcie sez.
Et būdictus. Nā filij dei bū
dictōem trdit mūdo scām aug⁹
sed tū cū summa z ꝓxima pni
tētia. p mūdo. p hoc nos instru
ens q̄ tebem⁹ semp penitere te
nīs cōmissis iniqtatib⁹ scām
augustinū et magīm in suis de
stinctōe ḡra. Pul⁹ autē impie
tatis enormitas. horror z mi
seria ē tanta. q si omēs mūdi
creature tam arene maris q̄z
gutte aque. et scintille ignis. et
sic te singulis haberent puerti
in gigātes quoz qlibet vsq; ad
celum ꝓtendi posset. et oīs isti
gigātes qui essent quasi infini
ti sic essent miserabiles q̄ eēnt
cecī. muti surdi aut leprosi. at
vmb⁹ corrosi. atq; sic teberēt
pdurare in tali horrore z feto
re. state adhuc q̄ essent corro
si eciam vsq; ad ossa in facie z

alijs membris. ego inq̄ tomini
cus dico z iuro vbis p vnuē
la tri euāgelia. q̄ mim peccatū
mortale ꝓsumptōis talis in vo
bis ē lōge tereitabilius tribili⁹
et horribilius z odibilius cozā
deo et angelis eius. q̄ oia ista
simul sumpta. Et ne puteris tm
hoc esse qđ dixi. ymo excedit
oīa hec tanq̄ gygas maxim⁹
pulicē mimū. Est quidē rō con
uincens. qz scām balthū. moy
sen in immēsum excedit moz
tem creaturaz vniuersaz cor
poreaz in miseria. sicut et vita
aie excedit vitā corporeaz vni
uersoz eciā simul sumptā. Pl⁹
em valet vna aia rationalis.
teste august⁹ q̄ innūerabiles mū
di corpei. z qlibet ḡa dei Ihe
ronimo ꝓfirmāte plus valet q̄
vniuerse mūdi creature aie scām
eaz ec pure naturale. Ecce igi
tur quāte temēcie fuistis q mi
mā miseriā gigantis vm⁹ cor
tare nō welletis. p toto mūdo.
et tam horrēdam vbiscū gessi
stis miseriā heu. p nichilo. Et
quidē grauitatē bui⁹ oīoīt vo
bis dñs me rogante. cū corpe
fuistis in mūdo sed mēte in ve
ritate fuistis in inferno. vbi te
cimā beluam vīam vidistis. q̄
fuit trea ꝓsumptiōis Et fuit ad
modum gryphōis. cui⁹ corpus ē
leonis scām partē posteriorē. z

in parte anteriori est auis hec
aūt fuit tante magnitudis. q̄ i
toto mūdo nullus est mōs tra
altus et vastus. qm̄ teste Gre
gorio niceno. pcm hoc int oia
pcta plus offendit di iusticiaz
eam oino ignēo. qpterea facit
te rī iusticia iusticiā. et econt
puertēs mare diuine sapiētie.
et sup oia pcta plures secū trā
hens ad tartara. Rostr autez
eius fuit ferreū z ignituz tam
magnum. q̄ in mūdo nō est ca
strū tam latū. vouzabaq; inu
meros qpter bui⁹ pcti. ꝓsuetudi
nē et ꝓnitatē. scām marimum
Oscq illius excedebat oīm por
tam cuiuscūq; ciuitatis. in rīm
q̄ maxima castra pterāt subi
to ab hac bestia deuozari Glo
q̄ illius totū turbauit mundū
qm̄ voces ꝓsumptuosoz z in pe
nitentiū ecclīam tri et scīoz
verba ac smiam oīpotentis vi
lipendūt scām augus⁹ Quid ve
ro fuit inꝰ? Certe vidistis ibi
esse fornaces innūeras. in qui
bus ꝓsumptuosi liq̄fiebant q̄d
q̄ essent tanq̄ aqua. z te forna
ce in fornaces renouabant ad
pora tormēta Et hec pena fuit
moze infernī. qz ꝓtinue moriū
tur. sz mori nō pñt teste qpbra
z hoc ꝓpter ipoz vanam mē
ris ꝓfidētā Quid plura? Ista
habuit alas pmarimas et pene

innumeras tã paruas q̃ magnas. ꝑpter volatiles fantasias quas sibi pctores formãt inuẽras ad firmandũ se in suis pctis ·z vt sibi miscẽiam blãdiãt qđ est scm remiguz summe ꝑsumptuose imãtatis Omnes aũt bmõi ale fuerũt ignite et erant q̃si lamine ferree indurate lõgitudinis et suo vlatu et flatu quasi ventuz facientes coruz infernũ succendebant in tm vt alij damnati ꝓpinue mallent lediceret talib⁹ ꝑsumptuosis. Quid amplius? Fuit leo i parte posteriori qz scm augustũ ꝑsumptuosi sunt vt leo superbi Fuit aũt auis in pte anteriori ꝑpter vanũ vlatũ ꝓpinquitatis in sctõz auxilio qui sunt aues celestes · sed mẽrita est inq̃tas sibi. Pectes aũt istius excedebant horroꝛẽ bozroꝛ innumeroꝝ. vbi a nime immũere lamabant. z q̃s q̃ essent quasi pisa demolebãtur p mullenas z millcas. z dẽ inde a bestia vzabant. Oñ sibi ꝑsumptuosi in copia immũerabili se mutuo vsãt in coruz impnia · imprecãtes ne alij ꝑdicent vl faciãt aut te reformatõe ecclie aliqđ agant. ideo sil punium Stabat aũt bestia hec sup stagnũ gelidũ infimtũ. vbi fuit immũera baꝛ aiarũ copia. que transibãt scm ieb de aqs nimiũ ad calorem bestie nimiũ Postq̃ aũt immũeris ꝓpis fuerant liq̃facte. z itez ac itez varias informas ꝓmformate. tandem hec bestia eas ꝓiciebat tã q̃ metallũ liquefactũ p posterora ad modũ fluis ardentis. z ibi te nouo ad formã humanã repabant. z sic a bestia vnoq̃z ꝙlobate et ꝓtite vzabant Et hec bestia est infernꝰ que nũq̃ dicit sufficit. ad quã vmũr religiosi z clerici et dñi seculares nobilesq̃ ac pẽres et diuites in copia indicibili. Nũquid in q̃ dñcus hec vidistis? Rñdeunt Certissime vidimꝰ et voluissemus ꝙ tũc nos nunq̃ nos fuisse ꝑ timore trhe. z alia plura vidimus q̃ nõ diristi Ece inq̃t deus oñdit vbis p mariam virginẽ quales estis i mẽte vra p ꝑsumptiõem Hã iuro vbis i deo vro. q̃ mima mortalis ꝑsumptio vra est horribilioz nequioz et detestabilior coraz deo z angelis et scis. q̃ sit hec bestia · et q̃ntum hec bestia fuit horribilior pluma mima sue ale Et ꝑ mortẽ vram oportebit vos portare in alia vestra vsq̃ in eternũ hanc figurã et bestiam talẽ nisi ab imq̃ presumptõe cessaueritis Quapro pter vt a tãto malis liberemini laudate mariã in psalterio suo

Et quia iste quinq̃ lacune fũt in peccãs ꝑ q̃nq̃ sensus exteriores. videlicet visum auditũ olfactũ gustũ et tactũ. et ꝑ quinq̃ interiores. scz ꝑ sensum cõem ymaginatiõem fantasiã estimatiuã et memoriã Et sic sunt decẽ que opponunt decem gnalis fonticul gre. qm̃ ecia quinq̃ fõtes marie multiplicant ꝑ opationẽ decẽ istoꝝ sensuũ Quas ꝑpter merito p bonis habendis decem z decẽ malis istis fugandis. z bertis mariã laudare ꝑ scm q̃nquagenã Laudate ergo eã in psalterio

Decia lacuna ẽ pcti odij. qđ opponit caritati ẽtati theologice. scm quod butuscemõi odium tm. vl in scipo vl in pcẽtis aut. patientia. vl fide aut sacmẽtis vl in opibus illis. Et isto viceuersa bñ odiunt z pse quunt a malis Et hoc ẽ grauius oibus pctis sicut z caritas scm augus. est maior oñi virtute Et opponit vndecimo fonti gre marie ũginis qui ẽ fons caritatis. qui ẽ scz Fructus Caritas em̃ est fructus mariꝰ mus spũssancti teste apl̃o. quẽ fructũ copiosissime beatissima virgo maria tori mũdo ꝓulit. per fructũ suũ vnigenitũ scm baymonẽ Et q̃so quanta ẽ bonus labis. bus⁹mortis atq̃ istius nequicie impietas. horror atq̃ difformitas. Audite q̃so audite vniuersi. z intelligite ꝙ parulo exẽplo Si em̃ turpitudo concroz mortuoꝝ z suspensoꝝ in patibulis. z vniuersaꝝ bestiarũ mundi esset posita in vno corpe. nõ posset hec corpalis mirta turpitudo facere turpitudinẽ mimi odij mortalis tri et primi vl suꝑbius. eciã si tue pitudines tam dicte muntoꝝ centũ miliũ ponerent in corpore iã dicto vna pariẽ Et quidẽ miraꝝ vt hoc qđ dico. sed rõ hec ꝑfirmat cuz fere Oñ mortale pctm scm bugonẽ te scõ victore mortale dicit. nõ quia naturam mortificet. sed ideo. qz tũ q̃ntũ i se ẽ occidit. Propterea dñs ihũs reuelauit alicui quotiens z sepius q̃splimis. q̃ pocins trus vellet mori si possibile foret truz morte infimiq̃s semel tm̃ mimo fauere pcto mortali. Idcirco timete vbis vehemẽter ab odio tri z primi Et ob id visionẽ horrendã fatalis vntecime ꝙperistis i modus bestie maudite. q̃s vrisiez formam ꝑferebat rinocerotis qui cunctoꝝ animaliũ est odiosus nulli parcens eciã ꝓprie

075

speciei Et dicit nomie alio vnicornus · vnum cornu gerẽs in fronte · quo facilius alia aialia interficit. arbo vt arbores magnas impetu vno pforare valz et muros penetre vt dicũt pbi sed vgimis arte decipit. Et quem merito · Oñ tũ odientes scm gregoriũ nazanzenũ. vniuersa odiunt z ab vniuersis odiunt Hec aũt belua nimie fuit extẽsionis supra cũcta tã diuersa. solo suo visu z horrore interficere potẽs cuncta viuẽtia Oñ hoc pctm scz augustinũ cuncta excedit pcta. z est pctm summe ꝓtra naturã. qm̃ naturã truus sup oia est amãdus vt inq̃t varro poeta Cornu aũt ipius indicibil fuit magnitudinis in quo vluti in silua erant cornua vndiq̃ inserta ignita · et in fine in modum vnci ferrei et sagittaꝝ sanguinis retorta. quib⁹ et pcutiendo z extrahendo mortẽ vnicam scz innũeras efficiebant Clamores morientiũ audiẽtibus. ꝑ pauore erant mortales. Os vo illius vastũ fuit nimis. itm̃ vt cuncta vna simul hoc intrare potuisset et te facili Oñ hoc peccatũ odij scm Prosiũ · ianua ẽ ad vniuersa mala in toto stanim peragẽdis. Intꝰ aũt fuit oẽ genus odibile cuiuscunq̃ peccãs vbi tormenta erãt tot q̃ pctis odij tri vnq̃z in mundo fuit ꝓmissa Et te die in die hec bestia augmentat vt quasi semp sit vltior. qm̃ scm doctorẽ quendã. odia tri dietim innouant̃ non dico manifesta scz latẽtia z quasi imperceptibilia. ratiõe odij effectiui sanctoꝝ. sicut qui odit seruum regis odit regẽ vt aut eraclius pbus Hec hy aliq̃z habebant requiẽ. quinymo te hora in horam augebant ipoꝝ tormenta Hec vero bestia loquebat linguam humanã. z sp in oñ verbo fuit tri blasphemia z tri ignominia Vñ apud inferos dicebatur quasi mors tri. qm̃ tanta ẽ bestia malignitas z feritas · vt si posset truz interficere. tumicies in die tũ inficeret Quid aũt referam de pdib⁹ et te torso cornuto p oñia. in quo dorso tanq̃z in aribus sedebat maxima multitudo tyrannoꝝ et ecclie persecutoꝝ. q̃z alij p ora alij p aures. alij per cor. alij vro p genitalia aut pedes z sic te alijs membris affixi erant in cornib⁹ illis Et hec q̃ tem cornua ꝓpinue ꝺ se inuicẽ bellabant · z hospites suos tali mõ tormentis indicibilib⁹ afficiebant. quousq̃ caderent sup torsum bestie · et ibi in crimib⁹ illis q̃ erãt tanq̃z lancee ignite

ardentes z ꝓfodientes renouabant. ac denuo a combus istis per partes varias rapiebãtur In oi cozno fuit ips itelligẽte ad nocendũ plus q̃ posset intelligere. Quid vro de pdib⁹ loquar. qm̃ pres illius grauabãt supra modũ intuitus aspicientium Rapiebat enim hec bestia vniuersa ab oñi parte · z eciã que erant aliaꝝ bestiaꝝ sibi vẽdicabat Habuit em̃ pres lonissimos innũeros. et cuz illos se pascebat et mortibus damnatorũ. Quid inquit dñcus? Nonne vra sunt que auditis Rñderũt Modica dicis te mltis Fingis em̃ sed nõ rem te pictam vidimus Tunc ait Oh miserabiles Et vs inq̃ in vbisipis grauiozẽ habetis bestiam ad vicendũ tã bonibus q̃ angelis Et forte nõ creditis ita esse. Sed ita fore vobis iuro. et cũ tempus fuerit ꝓbabo vnicuiq̃ vrm ita fore. Quapter vt liberemi a tantis miserijs aiaꝝ vrarum et ne ineẽnũ oporteat ꝓ quolibet odio dei cõtinue toties quoties peccastis talem bestiã pati. laudate mariã in psalterio suo sepe illi dicẽdo fructꝰ. qm̃ scm ambrosiũ. sicut aia in immẽsum excedit corpus. sic pna aie in imẽsum excedit corporis pnã

Vorecima lacuna est peccati male ꝓsuetudis. q̃ non est quidẽ vnũ peccatũ. sz pticõ pctoꝝ scm theologos. ꝙ quã pctores sp recidiuãt tanq̃ coruus bñs sp cras cras. ꝙ pnia. § nunq̃ eueniet illud cras Dicq̃ ꝑseuerãt assidue in pctis ꝓpter neqcie Et opponit rij. fõti gre ixest Ventris Oñ teste ambrosio Er vẽtre trahit moruz ꝓsuetuo ad bõa vt mala Oñ rõ z voluntas sepiꝰ naturã imitãt tã in vmis q̃ in mal. Idcirco lupi. vt ipe ait. vllulãt oñs vt pntes. sicq̃z te cambi. sic de bobus z aues. qm̃ teste ꝓpheta ꝑem sequit sua ples Sed maria abolens ꝓsuetudinem malã vẽtris eue q vẽter fuit voluptatis z vãitatis. apposuit ꝓsuetudinẽ totiꝰ bõitatis Hec ille i sñjs et si nõ oino in vbis causa breuitatis huius aũt ipietatis ẽ horroꝛ et abhoiãtio intrinq̃ si oẽs mũdi lingue ab adam vsq̃ ad iudicij diẽ nõ scirẽt nisi dicere horroꝛẽ bus⁹ impietatis · neq̃q̃ dicere possent seu neq̃ enarrarẽt totã ipius detestatiõem. Nõ dictu ẽ terribilissimũ et ꝓne incredibile cũctis aie mortalib⁹. nichilominꝰ

076

tñ verissimū. Dñe ipossibile est
numeꝝ vmꝰ speciei minoris q̃n
rūcunq; intēdat in spē illa. co-
ēqri spēi in immensum maiori
Dicut bō si in infinitū rēcrēt
in pfectōe. nūq̃ tñ possz equari
in natura mimo anglo manen
te naka būana in spē sua. Et b
est rō augustini ꝫ māicheuz in
quodā opusculo Alias inqt ho
mo mutaret spēz. ymo genus
Ideo q̃ntūcunq; corpee pene
cumulent manēte corpozeitate
ipossibile tñ ē q̃ equentur pne
mortali spūali aie dāpnabilis.
Et hoc inqt vidistis in bestia
ista duotecima quā pīrabatis
rē vnā. sz reuera fuit res pes-
sima vt appuit in figura Vidi
stis em̄ bestiā terribilissimā. z i
credibilē in horroze. Fuit em̄ i
modū cuiusdā auis. sed specie
eiꝰnō plene occurrit in mundo
michilominꝰ audiuistis eaz no
miari cozuū inferni Sed quō
fuit cozuꝰ naka. ego q̃ vidi nes-
cio Fuit em̄ magnitudōis latio
ris sup vniuersa iaz dcā. Dñ
teste būllino ieronio. cuiꝰ nūc
octā celebraz. pcīt ꝫsuetudo
maximū ē oim pcoz. z si non
in culpa. saltem tñ in scēla. q̃n
oim malox é mr nutrit et ꝓ
garrit replēs infernū. hec ille.
Et q̃uis vē in sēma reuerētia
hic būllinꝰ ieronimꝰ sp ē bñꝰ
qui hec dixit. z b sua vba merī
to ꝓssent sufficē. p ea planatōe
tāi scelerīs. tñ adhuc plꝰ erit
dicendū z hac belua. Hoc q̃p
pe monstrū malicie vniuersos
mūdi status z euastat z corrū
pit. restantib vniuerſ iuristis
et legistis. Clamabāt incessan
ter in vētre buiꝰcozuꝫ cuiꝰ va-
stitas plus q̃ centū mōtū vire
bat. qui in eo erāt in pcīs cō-
suet. o aurilū aurilluz Quis
nobis dabit saltim momentuz
reqei vl pstabit vt aliq̃n mozi
amur? Tūc bestia ista insacia-
bil' clamabat Cras cras Sed
nūq̃ veniebat illud cras. q̃a in
ꝓmitendo nūq̃ ad eos veniebat
cras ꝙn bmōi vo bestia vniuer
se stabāt aues waces aias re
uozātes. quaz q̃libz mozsus ne
dum boiem interimē ꝓuit. w
rūeciā vnā ꝓuincia. Quid am
plius audieris z bus que vidi
stis? Cernebatis inqt bestiam
bāc rostro suo aias ercoriare
modis horrēdissimis. Os em̄
istius fuit tāq̃z maximi mōtis
amplitudo in q̃ vbiq; ora erāt
cozuna. atq; ora suū vniuer-
saz indicibiliū spēz. quaz fuit
talis regula. q; oportebat ꝓmo
q̃libet aiam trāhere p oīa ib
la ora et ibi ercoriari. z infini-
ties frustatim minui Tantem
ad ventrē ꝙcrsiōis in bestias
veducebāt. quousq; aia q̃libet
habēt in se figurā auis cuiusli-
bet ꝑoatis et enormis. Et post
hoc trez cozuꝫ eas euomēbat ad
os emittebat. Dicq; ora illa re
nuo sp cras clamāte ipas gra
uioꝛibꝰq; ante ercoriando eas
ꝛozmēbrabant supplicya. Dicq;
iterum in ventrē traiciebant.
et erūnt ad os. z hec fuit cozū
pna ꝙsueta Sed quid te pedi
bus cozu referā? Ꝑpi vidistis
Duos em̄ tm̄ habuit pres sed
in quolibz pte innumeri pres
erant. semp prius alias formē
tantes z dura capt iuitate reli
gantes Dicq; eas stringebant
vnguib⁹. quousq; adeps et san
guis erirent ab eis. sicut laua
toz lane facit in expssione lane
mox facte Hec vnā tm̄ capie-
bant sz innūeras. nō quidē or
dinate vl honeste. sz ꝙfusibilr
sine vnā semp ad aliaz turpit
ꝓmptes Dicq; iste aie infer
nū clamozibus replebāt. intm̄
q; alie bestie clamātes ad banc
beluā dicebant O o nimis ba
bes te ꝓa. Et certe nimiū toz
ques. pstā partez. cupimꝰ una
re recipiam. Res horrēda Audi
istis q; cozuus rūdebat semp
cras cras. sed nunq̃ veniebat
illud cras Nunqt inqt dñicus
nō vy est q̃d dico? Rūderunt
milites Centesimā partē non
dicis eorū q̃ vidimus At ille.
Et vos in vobis bētis illam spe
cīē qui semp precābi būistis cō
suetudinē. sepiꝰm crastinū ꝓpo
nētes facere melius. sz nunq̃z
veniebat illud cras Qua ꝓpter
vt libereīn ab ista bestia. cōsu
lo quatenꝰ maria virginē laude
tis in psalterio suo. nec differa
tur vsq; cras. ne forte cras ar
ripiat vos ista bestia vel belua
que sp cras pieratis. ꝓmittit mi
seris aniabus. et hu hu nunq̃
veniet illud cras. nec veniet q̃z
diu deus erit dꝰ. ymo te omni
crastino in crastinū semp audi
ent te totꝰ maledictōis z pne

Erciat ecima
la cuna ē pcīs
gustissimi. qō
fuit pcēm ap
stalie ꝓ fieri
negatōem. vt
ecclie diuisionē z scisma. aut p
vtoz ꝓtoz ꝓfractōez. q̃mad
modū est in plurib⁹ religionib⁹
et eccle ordinibus. vbi frequē
tius priorē fidē irritaz faciunt
vel p inchiam ad supiozes vel
statura. aut p quaricia vl incō
tinentia Ꝑ em̄ oēs q̃ sua sunt
querūt et non que ibū xp̄i. Et
opomt ꝛctoꝛcio fonti gre scz
Qui Aliqs em̄ bñ est sui. fm
hieronimū ad quosdam mona
chos. q̃n est vel. Est aūt vel q̃n

077

vbite est eccle. z iurīū eiꝰ vni
uersoz Et quidē maria būissiā
bñ fuit sui q̃ ad b oia. ixo me
rito oia sunt sua. Dñ qui bñ ē
sui. scōm petrū damiā. oia alia
illiꝰ sūt. teste eccā apl'o. Nichil
bñtes z oia possidētes Grauis
tās em̄ buiꝰ nore nimiū ē guis
sup ea q̃ dctā sunt. magis in par
te. Et nedū q̃ talia faciūt sunt
apostate cēlendi. wrūeciā sua.
dētes fauētes z ꝙsentes pmit-
tētes ꝓcipiētes vl sustinentes
ista cozā xo xri sunt apostate
iudicādi Cuiusmōi inqt dñicꝰ
vos oēs estis. quia vl fuistis
religiosi vt ꝓbāt. aut ꝓcurastis
vl pmisistis ab ecclasticis vl
religiosis ista ꝓterari. z signā
ter in istis tris q̃s verissimum
scio ꝓpterea audite miseriaz
vram. vos inqt portatis et coli
tis q̃s nescitis scz apostasiam
in cordibꝰ vris. q̃ tāta ē et tam
grauis ecīa quo ad mimam so
lā apostasiā sel' fcām mortalit.
q; si vnꝰ mūdus eēt totꝰ papire
us. z alius totꝰ de incausto. et ē
cius totꝰ er calamis. z ꝗrꝰ vni
uersus ex scriptoribꝰ. et q̃tus
er vestimentoꝝ noiatis. nō ꝓssent
dicē nec scribē oia ista sufficiē
ter enormitatē maledicte apo
stasie. quā in vobis geritis ad
huc respantes. q̃zuis supme ti
mētes. michilominꝰ obstinatos
vos vicio. in q̃ appet vra sum
ma neqcia Q̃s dicebat ꝓpt q̃d
vaz adhuc in pcīs pmanētes
Erant quidē oēs attriti tiōre
sz nequaq̃z ꝓtriti cantate. Et
causa buiꝰ satis plāe ꝓstat. qm̄
supnaturalia excedunt naturalia
q̃cunq; Enormitas em̄ pcī nō
est naturalr sed supnaturalr et
magis q̃z supnaturalr. ixo nul
la borribilia ꝓtia quātūcunq;
augeāt sibi vnq̃z ꝓterūt equa
ri. Sicut q̃cunq; arbor habēt
magna effici intm̄ q̃ transiret
mūdos infinitos. latitudie. altri
tudine. ꝙfūditate. nūq̃z tū pos
set in pfectōe equari mimo bo
mini totꝰ mūdi. q̃a aliaz mata
ret spēm et naturā vl alteꝛ eo
rū. scōm tertiā oim pbōrū.
Et quidē b vtere potuistis in
fatali dña vra quā m modum
mkeis vidistis enormissīe mag
nitudis. z pne celū penetrabat
sua altitudie Latitudo vo ipiꝰ
terre vastitatē ambibat. ꝓpter
apostasie magnā guttatē Be q̃
gregoriꝰ nazāzeꝰ inqt Apostasi
a magnitudie sua vniuersa pre
cata ꝺscendit latitudo vo ipiꝰ
est ad vniversa maligna pagē
da. ixe ille Fuit aī nigerria sup
oē q̃d dici pt. turpis enormis
et borribil'. Dñ apostasia re
ste hieroꝰ dimisso fonte pulcri
tudis et ꝛcoris dine maiesta-

tis. ad immēsam ꝓlabit turpi
tudinē z borribilitatē. Sz cur
appuit i spē mlebri Certe ixo
qa mlieres teste sapiēte. faciūt
apostatare a vo Cur enī relu
giosi vl clerici aut ꝓlati a deo
et vris apostatāt. vre iereo? i
quiēte hoc ē ꝓpt mlieres. Mkr
em̄ est oē malū. est em̄ aglo sic
cans gram xi in ecclia z arbo
res euellēs. q̃m ab aglōe trpē
xt oē malū Tolle inq̃ mkeres
et pmanebūt dine et scīssīe le
ges vt freqnt⁹. Sz q̃d loq̃r te
hac mkere q̃ dicebāt mr iferni
Ꝑa q̃pe est vmonū mr q̃ pri
mo. teste anf. apostatarūt a do
Hec būt plus q̃ capita mille.
q̃z q̃libet ad modū mōtis ma
rimi fuit. z in q̃libz fuit os pa
tens ad recipiēdū vno impetu
magna nauū classez Dñ apo
stalia facit boiem xū blasphe
mare. z creatoꝛ suo plꝰ q̃z mil
es mētiri ac ꝓrū eē. teste am
broꝰ Dentes aī istoꝝ capitum
erāt ferrei z ignīti. ita q̃ mim⁹
tens fuit lōgioꝛ lācea militari
atq; in q̃libz oze erant sp tres
ordines dentiū Dēteq; isti vn
diq; erāt aculeis vncinis arma
ti innūeris. sic q̃ dilaniabāt a
nimas masticādo z ꝑterēdo Et
cū ꝓtrāsiuissent vnū ordinē. ve
niebāt ad aliū ordinē tentum
pleqnt ad ꝛciū. sp pnas augen

wopter fidei z spei z caritatis
vl triū vtoz religiōis violati
onē mēdosam Quid vo te pfū
ditate dicā buiꝰ mīis apostasie
Infra eā stabant palatia ingē
tia igmta. in quib⁹ erant q̃si in
strumēta z vēsilia ad modum
womoz vēsiliū Hāc ibi erāt le
ctuli. ciphi. mense. fornaces. et
quicq̃ ꝓtuit esse i q̃libz womo
nccm Ibi eciam fuit liberaria
mōachoꝝ. z templū z priuata
et locutoriū. z quicq̃ in religio
ne ē. Ibi pariē fuit collegiū ec
clesiasticoꝝ cū vniuerſ eorum
nccīs Sed q̃ha q̃so erant ista
nccia Erant em̄ cūcta ignita.
sulpburea z vmōib⁹ plena. si
cut ligniz ūmib⁹ et fra formi
cis Et sic trāsibant tenēw suā
religionē te ixa in horā. de lo
co ad locū. sp nouas pnas re
cipiēw Dñ in bis peccaueīt i
bis et puniuī Dōe ducebā-
tur ad mīis buiꝰ digestiuā. vbi
bēbant trāsmutari in tot res i
q̃ modis peccauerūt. vbi fuit
pēa et volor iestimabil'. Dicq;
misera ista q̃si supstua emittēs
p partē ignomiosissimā. pjcie-
bat feda ista. scz misas anias
corrosas et ꝛtritas in puatam
iferni. q̃ fuit putes. pfundissimꝰ
omi spurcitia z fetore plenus.
vbi mise aie denuo repabant.
Et post repatōem a puteo w-

Apostasia

078

mebant añ banc bestiam. q̃ habuit manꝰ pene innũeras que erãt tanq̃ arbores immẽse magnitudis Et aliq̃ in vna mãu erant digiti centũ. aliq̃ decez aliq̃ minꝰ aliq̃ plus Sic misera ꝟ cũ manibꝰ armatis mõ vnguiuz. tra q̃ mimus vnguis lõgioz fuit vna ptica fullonis· rapiebat animas a puteo euomitas p cumulos immẽsos i mo dũ castroz vl vmoz. et tanq̃ mr eas osculabat cũ ordinibꝰ ventiũ dictoz. cuꝰ ock erãt tã q̃ fornaces marie incẽse. potẽtes inficere vnũ regnum solo horroze Crines huius mris oẽs erãt lõgissim et tanq̃ serpẽres viui z igniti· q hos filios circũligãtes morsebant et corrodebãt tormẽtis innũeris· qb amplꝰ? Voluissent aut noluissent lactabant ab hac mre infemi· bũt eñ vbera infecta plena vidicta rei z ira Ibi eñ fuit amaritudo fellea cũ igne z sulphure mirta. cuz copia vniersi veneni· Sicq; trahebant· z osculabant atq; amplerabantur Talib eñ rebus in mlez vsu z aspcũ atq; ampleru fruiti sunt i mũdo creatore suo denegato. Idcirco pena ꝟ ẽ eoñ temeritis pgrua. Quid aĩ vultis audire de ꝟ qđ vidistis scz tr porta gentali mris hui⁹ infernꝰ Tantus eñ horroz z fetoz exinde ꝑueniebat cum torrẽte sulphureo z igneo. q̃ totus infernus iñ grauabat Et oportebat religiosos malos z vniuersos ecclie plaros imiꝑ z fideles abnegatores trãsire p portam istã· signant q̃ fuerũt luxuriosi Gz vr oẽs sciant q̃lis fuit hec porta audiãt. Fuit eñ vallã tã q̃ crimiꝰ innũeris lacertis. rege· bufonibꝰ. z serpentibꝰ igneis ·Et ꝟ ecia est vna grauissima mora vbi tales luxuriosi penã serpentiũ indicibiliũ pacieban tur ineffabilit. Jn hac aũt porta erant q̃dã ora venenib⁹ z glandes acutissimis ornata. z oportebat trãsire tr ore vno in alio sicq; in tali trãsitu aie excoriabant· euiscerabant· et trucidabãtur· qñ in q̃libet ore erãt decẽ ordines ventiũ positi in longũ et sic oportebat miseras istas aias pforari et pneẽri ab oibꝰ bis gladijs z venenib⁹ Fiunt aurẽ clamor istaz aiaz ratus· q̃ totũ prurabat mundũ. Sic eñ venerea delectio ẽ maxima q̃ fit in carne. sic pena ista er opposito grauissiã fuit in retributiõe Quare aĩ erant sp vecem ordines· Poc vez. q̃ luxuria scdm basiliũ est tanus ad faciẽ le frangẽdũ vece tr mandata. Quare vro ibi erãt capita si-

ne ora q̃q;. ffortassis ideo q̃a in pcto a pce rei in mliere vel viro sunt q̃q; ad istũ actũ cõcurrẽtia· Quid amplꝰ? Tandẽ mortibꝰ infinitis mortui ad marrice vmebãt mris infernꝰ vbi bẽbant pcipi tr nouo. et inter fetulãtia z horrendissiã stabant Ibi cñ erant bufões. serpẽres. ac oñe genꝰ rei immũde quoz aliqui ponebãt se in oculis. alij vo p nares mẽbãr· alij p aures· yño et stercora ppria infra ora coz egerebant. intrñ vt a capite vsq; ad pedes babere replert serpẽtib· araneis z bmõi Alij aũt intrabant p mẽbra generatiõis cũ horore infinito Sicq; pertebãt isti p omnẽ prẽ corpis serpẽtes ignitos in oi pte aculeatos Et hec fuit mors indicibl' z inenarrabil'. tã in viris q̃ in mlieribꝰ Postmodũ aĩ oportebat eos a sua mre generari. et sic transibãt p illas portas q̃q; iam dcãs. vbi erant in qualibz vece ordines ostensi gladioz et dentiuz Sicq; ibi erat mors alia i ertu illius porte infernꝰ matris. mbilq; horribilꝰ videri poterat q̃ in parru tali Postmodũ transibant tanq̃ acerni suspn soz in patibul' nigerrimi z turpissimi z excoriati· z vmebant ad pdes mris q̃ plus q̃ mille bũit pdes. vbi irez lanabant· qñ a mre tan jj paeri sup genua sua ponebãt· Jn oi vero ũcura ipius mris apparet caput longuz viuũ et horribilissimũ. in quo irez bũerũt lamari miserabiles bij apostate. q̃usq; haberent cõsumi z tuorari a capitibus illis· Et sic ẽnibant p frusta per buius mris coras quousq; vmiebant ad loca etenõis vbi picicbant in puteũ tam dictũ. et sic iterũ vmebãt ad penas mouz iam dicto Et q̃ vm iuste. Quoniã ambularũt tales vias iniq̃tatis infinitas et substantiã suam puerterunt in mulieris corpus. aiam suaz ponentes infra fedã mulierbria tuo tusto vr indicio pacũrurabia· z pacient̃ p infinita sẽcla seculoz Nõne ꝟ air dñicus vera sunt q̃ audistis Nũqñ milites Nec cõtesimam prẽ tr bijs que vidimꝰ narrastis Ue vr nobis Cur nati sumus. vt ad tanta vmam⁹ aliq̃n tormẽta Quibus aut Nõ tẽperis kñi· maria hic me misit cum filio suo ad vos saluandũ Quapropt timeatis hac facẽ iniquitatẽ et portare banc in cordibꝰ vris. qñ q̃libz apostasia in aia pccãtis ẽ horribilꝰ malũ q̃ omnia q̃ vidistis sicut tota illa mlr ẽ grãutor so

la eius tibia Idcirco ꝟ malã laudate mariaz in psalmo suo. quatenꝰ vos libẽt ab ista mala mlere. q̃ ẽ regina iferm et mat cũctoz dãpnatoz Et iuxo vñ p viuẽtẽ in secla. q̃ q̃libz mala mlr in spũ ẽ tuxpioz q̃ ꝟ qm̃ vidistis Et g̃ merito plꝰ ẽ fugienda z timẽda tã ab oi catholico et religioso q̃ sectari. Qm̃ ad istaz mlerẽ dñt venire oẽs religiosi et ecclastici q̃ nolũt tenẽ sua vota z oẽs fauẽtes talibꝰ et ꝓsentiẽtes· qm̃ scdm iuza tales eadẽ pena sunt plectendi

Quartacecia lacuna est pcm bellantiũ Nõ est pcm q̃ntũ ad rõem ire z vindictez tũc reducit ad pcm ire vl iuidie. Gz hic capit q̃ntũ est occasio oim maloz. nã teste origene. ꝑ bellũ fit homicidiũ. vbi ẽ ira cũ inuidia superbia luxuria et auricia Et ieronimꝰ Jn bell' sunt mẽdacia. piuria. rapine· infirmitas. blasphemie Et ambrosiꝰ Per bella fiũt raptꝰ. vestorationes vginũ· incẽdia. mrionioriũ violatio Et haymo Ecclie violant· sacmẽta dissipant. scilibri ꝓfanunt· z infemꝰ implent ac ecclia aiabus spoliat Et marinꝰ Quid dicã tr bell' Bellũ inq̃ malũ est. z plus q̃ malum qm̃ est oñe malũ. vbi homies vberẽt cinꝰ exponẽ cticta mundi in una corpea diuitiaz. q̃ vni co fauere bello. qm̃ iustissimũ est ꝑ re tpali tanta inferre mala. z fauere rei q̃ pissime nũq̃ est nisi cũ pcto mortali Et diogenes poeta Bellũ mq̃. infernus ẽ mũdi Et remigiꝰ Bũma dei vindicta. est i mũdo mittẽ bella. ꝑ q̃ iusti puniunt et iniusti dñant· cũ sepius in bello meliores occũbunt. z piores superant. Ule g̃ illos q̃ spẽ ponũt in bellis Et signũ phabilissimũ ẽ eterne dampnatois int oia signa fauere libẽter bell'. signant i ter sixelef. qm̃ fauẽs bell' expoit se et suos piculo. phabili· yño quasi infallibili pximoz mortalitũ pcoz· Pro nulla aĩ re mũdo bõ vereret pccare vl exponere se piculo pcti mortal'. sm theologos· Jxo opponit rinꝰ fonti gre scz Jhesus Jhs eñ est rex pacificꝰ. qui sniaz banc vdit petro volenti ꝑ eo bellare in causa iustissima. Pone gladium tuũ in vaginã. oẽs enim qui gladio occiẽrint gladio pribunt· Glosa. Ul' gladio temporali· aut dãpnatois vl vro q̃ Jstũ fontem malia toti mundo contulit. De qua augustinꝰ Maria inq̃ nobis pacẽ gẽuit.

que ꝓcordiam inter mundũ et trũ pegit. ac celestia terris cõcordauit Gz quid tr ꝑditare. quid de horrore· qđ vr de cruciatre buiꝰ lacũe· buiꝰ mortis buiꝰ. inferni dicam. quã seculares dñi ꝓncipes terraz. ac cõmũitates ciuiũ fouẽt· nutriũtamãt· z felicitatẽ suã in hac pnũt· volentes imitari bectorez dampnatũ· Julũ cesarẽ et reprobũ Alexandrũ blasphemũ qui se colẽ fecit tanq̃ trũ· potius volentes imitari dampnatos q̃z scos. Et si scñ aliquã, vr bellarunt nõ tñ, p talibꝰ cauꝰ pro quibus isti filij diaboli maledictois eterne volunt bellare rape omnia z famã sibi acquirere in pcis. optãdo potius famam vmonũ qui bella pcurãt teste ambrosio. q̃z famaz angeloz qui pacẽ semp pduadẽt· iuxta illud. Jn terra pax hoibꝰ bone voluntatis. qđ fuit dictũ angeloz et ab eis ꝓdicatum in pacifica dñi. nñi ihu crisñ natiuitate. ob ꝟ habet dici rex pacificus· Propreã dicit magnificatus sup oẽs reges terre· Bambrosius Audite igit vniuersi quia magna z inaudita sum locutur⁹. et michilomin⁹ verissima sum. platurus Et quia mũdam iam tre nõ credent. ideo nõ credẽtes. ꝓbabunt tunc scz in futuro quod credere noluerunt nunc. Tãa igit est latus horroz maledictio z ꝓfusio sceleris buiꝰ. q̃ si oẽs mundi creature tam ronales q̃ irrationales eẽt pictoz. el. quoz quilibz esset pictoꝰ in arte melioꝰ q̃ fuerat eu⁹ angelista lucas· aut qcũq; in hac facultate pertissimꝰ et imq̃ vmueñ bij qui pingerẽt ymagiñe bois turpẽ z ꝓfulibilem inhonestã ac irrationalem q̃ntũcunq; possent· sic q̃ semp scdus addẽt turpitudinẽ supra primũ· tertiꝰ sup scdm. quartꝰ sup tertiũ tcijs vsq; in finem. oẽs bij simul sumpti infinitaz depingẽres turpitudinẽ. nulla tenꝰ tr pingere possent medium buiꝰ iceleris· buiꝰ nore isti⁹ maledictois obprobriũ vmenũ et tre stationem. cuz tñ vir videre valeatis cotr placito vmonẽ pictũ pulcherrime vt decet q̃a turpissiẽ pingere· vt air quidã scũs· est pulchre pingere vmonẽ. qm̃ sic signũ ꝑfirmat sigto. ais nõ pulchra ymago. sz falsa. pbat. Et quemens buiꝰ causa statim occurrit. qm̃ oẽs pictores isti tr pingere nõ possent nisi sola z rem corpeã cũ pictura ois sit corpea· enormitas autẽ ista nõ est corpm sed spũm tr formitas mistia z horribilitas. mimus aũt sp̃s rationalꝰ teste

gregoꝰ naz̄anzẽo. cui nunꝙ vl
lus uoꝛ reste hieronimo p̄i
re plumpht. excedit nobilitate
dignitate et pfectõe mũdi coꝛ
pa si essent ecl̄a mundi infinit
Ꝺ si sit dem̄ terribile uꝛ tñ
esse pstat. qm̄ mundi omes illi
nõ transirẽt naturã corpeam.
sed ꝙlibet ania rõlis transcen
dit totũ genꝰ rerũ coꝛpearum.
Quanto ergo res aliq̄ est pul
chrioꝛ tãto feditas eius et ma
culatio ẽ turpioꝛ. et p ꝓsequẽs
feditas alicuꝰ in summo cutuꝑ
mõi est pcm̄ est summa turpi
tuꝺ p regulã topicã. sicut sum
plicit ad ꝟmplicit. z magis ad
magis. z maxim̃ ad maxim̃
Et er hoc ꝓz ꝙnta feditas et
turpitudo aniaꝝ est in istis bel
lantib. q̄ non boes sunt. reste
pitagaro pho. sed mõstra. Mõ
stra sunt inestimabilia. varrõ
gentil testãte. Ꝺb hoc didim⁹
grecoꝝ doctor excellẽtissimus
eos dicit nõ boes ꝛ̃ demões.
qm̄ demões post mortẽ trabũt
alias ad infernũ. ꝛ̃ isti ad car
cerẽ sanos et fortes reducit p
subitũ interitũ demões nobis
nocẽt suggerẽdo ꝛ̃ isti ꝓterran
ei Demones nõ nocẽt mi⁹ ve
lim⁹. ꝛ̃ isti nos dampnificant.
ecl̄a si resistim⁹ Quid amplis?
Ꝺ demões facere nõ ꝓnt bi
ꝙgunt Ꝺũ inq̄ totius mundi
sunt inimici. quoꝝ ꝓsa est nõ
natura ꝛ̃ fortus. Ꝺũ em̄ terra
mẽtis circũuoluti ista ꝓficiũt
tanꝙ mõstra er ferro z bũam
rate ꝓpsita Et vꝺo quida poe
tarum q̄m homorũ dicim⁹. aut
Vniuerse inq̄ belue aũ eluriẽ
bois facie vrent. hoc inq̄t leo
hoc draco. hoc lupus. ceteraq̄
siluaꝝ monstra quãtũcunq̄
terribilia fiũt. Ꝙ bellantiũ
genus nec ꝓprio petit sanguini.
nec naturalẽ ꝛ̃ agnoscit. vñ
mirabilis quida gentilis et ro
man⁹ sed poeta gl̃osus. Torto
res inq̄t si nobis sunt ifames.
si confusibiles. si per omnia de
testabiles vt dudum fuit. quid
erit de bellantib⁹ qui nõ vnus
bois iuste ꝓempnati fũt licto
res. vrũ totꝰ mundi q̄ntuꝝ in
se ẽ sunt occisores. Vere ergo
ab oĩbus spnendi oculendi
et detestandi sunt totꝰ mundi
nature sup̃mi inimici. hmõi bel
latores. Et hoc est qꝺ satis an
rie vos hmõicte et bellatores
nunc puidistis. qꝺ sup oĩa vo
ẽrerunt mortẽ pcius volentes
sine q̄ntõe q̄ talem mortẽ so
lum intuerꝛ. Ꝺidistis em̄ hor
rendissimũ horrẽdissimoꝝ. ma
ledictũ maledictissimoꝝ. mon
strũ bellantiuꝝ in quo ẽ et fuit
oĩs maledicto Ꝺz cuiꝰ fuit
spẽi nemo dicere põt Cerneba
tis inquit dñicus monstrũ q̄si
infinitũ. ꝓpositum er vniuersis
mundi spẽbus Fuit em̄ tanꝙ a
nimal er hoc fuat infernꝰ inter
nerũ. z vocabaꝝ apud inferos
paradisus mũdi. qm̄ mundani
in pctis buiꝰ mõstri ꝓne suum
padisum posuerũt Sed qꝺ am
plius Ut cercius scitis. multi
libri ꝓlixe re nõ valent buiꝰ
paradisi nobiliũ horribilissimaq̄
miseriã Quot em̄ sunt aialiuꝝ
spẽs. tot in ea erãt capita. tot
q̄ ꝓres et brachia vẽtres. ale
et ꝓctora. dorsa. latera. vpces.
et aspectus simil̃ et ꝓperates ac
malicie. vt mũdus vniuersꝰ vitreꝝ
in nũero spẽz. Cm̄ hoc pcm
bellantiũ cunctis rebus visibi
libus et invisibilib⁹ aduersatur
teste augustino in quoꝺã ꝓmo
ne de bello vbi sic dicit Ironi
ce est dictũ bellũ quasi pulchꝝ
cum em̄ totius mũdi sit turpis
simũ ꝓcramplis aũt monstrũ
hoc machinam mũdi excedere
vix baꝝ in q̄ntitate Et merito
Cm̄ grauitas buiꝰ pcti cetera
excellat mũdi pcta. scõm ieroni
mũ. sicut totum partẽ et tanꝙ
mos infirmitatẽ Ꝺz quid vl
terius referã Hoc ꝓsimũ pessi
moꝝ ꝓnebat mala ꝓdicta di
stinctissime p oĩs. z quoꝺãmõ
clarius q̄ prius sunt dcã. qꝺ sa
tie apget incred:bile ꝓmo oc
cursu. et tñ vrissimũ ẽ nostis
Et buiꝰ causa est palam. Cm̄
hoc genus pccati sub se tanꝙ
famulãtia obtinet mala pcã.
O quid faciãt ipsi tam gl̃osi
bellantes. qui vix audire potu
erunt primũ malũ aut minuꝝ
nõ diffuse seꝺ transitorie er ill
predictis enarrati. Quorũꝺ
em̄ ipoꝝ transcẽdit narratõeꝝ
nõ q̄ nõ sunt vrissima. sed ho
minũ fragilitati inestimabilia.
nõ quiꝺẽ oĩm sed mundanorũ
vocoꝝ quozundã. qui diuinaꝝ
puirentiã in scipis ꝓbentere
volunt. et limitare certis z dif
finitis meris Et mẽtes ẽ inq̄
tas sibi Iraq̄ ibi erant distin
ctissime tozmẽta cunctaꝝ besti
aꝝ pcerennũ. que tozmẽta car
nifices mũꝺi z tortozes vtrũli
cet isti bellantes quasi beluen
tes. irẽt more bestiaz inceden
tes singillatim partiebant sine
vlla clemẽtia. qm̄ in mũꝺo nul
lam fecerũt clementiã z miaz
Tantusq̄ ibi fuit clamoꝝ pcũ
cium et dicentiũ. ve vo ve no
bis. prear dies in qua nati su
mus. maledicaꝝ pr̃ qui nos ge
nuit. cõfundaꝝ mr̃ meterniũ q̄
nos ꝓtraxit. Heu heu quis da
bit nobis puulã guttam aque
mimmã quietis hozã Ꝺ mors
mala moꝛ. cur nõ venis. Cur
tantis mortiby uos fatigas. et

semp diffugis Quibꝰ rñdebãt
capita omia ꝓdicta Nulli vnq̄
ꝓcisitis. ergo nullus vobis mi
serebit. misi tuus moꝛiaꝝ Eadẽ
em̄ mensura qua mensi fuistis.
vobis vtiq̄ remecietꝝ Et in po
cło q̄ to miscuistis mortẽ. mor
tis oĩs inuentozes. vtiq̄ vo
bis remecietꝝ. Clamabantq̄ ꝺ
istos cereri dampnati. Quãtũ
glozificarũt se bi demões mũ
ꝺi. isti nature odiozes. tñ da
te eis tormentũ et luctũ. Ideo
infra vntres vniuersos te ꝓ
na in penaz tranlibãt. quousq̄
redacti in faullã ad aliã spẽm
trahebanꝝ renouandi et iterũ
tozmẽtãꝺi. ꝙ in decuplũ pẽas
augendo. qm̄ in oĩbus pctis
decuplo plus q̄ ceteri peccaue
runt Ibi em̄ visus ẽ nemroth
et thowzlaomoz. cuz regibꝰ q̄s
abzaham inffecit Ibi minꝰ rer
assiriorũ Ibi senaramis vxor
eiꝰ Atq̄ vixbaꝝ inibi pharao
cum sua comitiua. Cirus rer
ꝑsarum. Magnus alexãter cũ
ꝓctore et achille vlire dyome
de et coꝛ ꝓlicibus. Vlisus est
cum eis iulius magnꝰ. maximi
anus. ꝺectus. guilhelmꝰ quiꝺã
rer anglie. atq̄ anglo⁹ franco
rũ. hispãicoꝝ pmarim̃ oprima
tes pl̃imi. necnõ alemanoꝝ du
ces et ꝓncipes ꝓplurimi. tã an
tiqui q̄z nouelli. qui oĩs erant
seruꝰ seruoꝝ. et cunctis subia
cebant quibꝰ. in mundo dñabã
tur Nullamq̄ ista pompã habe
bant agẽdi. seꝺ illoꝝ seruꝰ illoꝝ
tozmentandi in faria et rabie
oĩm ꝓtẽtem bẽbant. Hec fuit
paradisus oim hoꝝ bellantiuꝝ
seꝺ pcius veluaꝝ istaꝝ. que du
rabit p infinita secula seculoꝝ
Qm̄ si mũdus et ipoꝝ vita ꝑ
infinita duraret. hũ nature imi
mici boies meternum tormen
tassent Quapropt nullus fuit
ad eos pietatis affcũs. q̄nymo
legionũ infernaliũ caterue ani
mꝰ singularissime fuit ad istos
gentius delendos. laborabãtq̄
ad hoc quantũ ꝓterant. q̄ la
borauerunt isti ac mundum de
struendũ quãtũ valuerũt Seꝺ
ista cet vsq̄ nũc ꝑ hozroze hoꝝ
cum istoꝝ sitis socij z grauius
multo q̄ ꝓplurimi illoꝝ sitis pu
mendi vsq̄ ad mortẽ ꝓtaxẽ
do expauistis. vt in vobis tã nõ
sit ꝓtãs nec virtus. seꝺ magis
vexiterũ mortis q̄z vite Tunc
rũerunt Ꝺ pr̃ scẽ ve ve nob
Ꝺbuc em̄ modica sũt q̄ dicis
de immensꝫ que vidimus. atq̄
recipe plus oĩbus aliis ꝛ̃bus
imus Seꝺ ne omittã. in mon
stro illo bella fiebãt cũctaruꝫ
speciez Irco audite modũ toꝛ
mentãꝺi istos mũꝺi tormenta
tozes. hos demonum filios. in
malaq̄ hmã natos. z vniuẽsita
tis mũꝺi supmos aduersarios
Iraq̄ omne genus armoꝝ hꝫ
boim mõstra pessima pacieba
tur Armabantq̄ galea ignita
et lozica simil̃q̄ thorace z aliis
armis vniuerꝰ. in quib⁹ clauꝰ
vsq̄ ad partẽ oppositã ignis pe
netrabant. Et sic vniuersitas
cateruaꝝ infernaliũ sagittis z
machinamentis et gladys vni
uerꝰ eos trucidabant. q̄usq̄ in
frusta hꝫ lationes. hꝫq̄ scuttis
mi bostes essent redacti. ꝓ
ꝓterea in fornaces reponebanꝝ
quousq̄ liq̄fierent sicut metal
lum ignitũ. ac postea p fabros
malleabanꝝ. z fiebãt ex eis ar
ma ferrea. quibus demões ar
mati erant et alios tormenta
bant. quousq̄ hꝫ filꝫ ꝓditõis
tanꝙ cera liq̄fiebant. z rursus
ad tozmẽta remutrebanꝝ. Tal
ludus paradisi eoꝝ habebaꝝ
cũ eis. ꝑ quo paradiso in mũꝺo
tanta fecerũt Et quid cõsequẽ
ter audire vultis Tẽpus vẽ
cier in miseriaꝝ eoꝝ narratõe
Nam vniuersi iebẽne capriua
ti his maledicebãt. qm̄ er tor
mẽtis eoꝝ alij ꝓiora z grauio
ra tozmẽta pacieban. Ꝺz fo
tassis dicẽt hꝫ hoꝛz carnifices
et infamissimi lictores. qui er
ponũt se in bellis vt moꝛiant i
ꝓfesti. sine sacrãmẽtis. insepul
ti. z in ꝑdam auiũ et bestiaꝝ
qꝺ turpius lõge est q̄z in rotis
moꝛi vel patibulis. q̄ isti ꝛ̃uo
te moꝛiunt Dicẽt inq̄ isti. nos
bellamus. ꝓ iusta causa. scio er
dñoꝝ nꝛoꝝ impio. tercio. ꝓ bo
no ꝑũ. cur igit tanta ꝛ̃beam⁹
pari mala? Audiatis vcẽ qui
audierũt in inferno oĩes isti.
Nunq̄ est causa belli iusta. vbi
ꝓ bono ꝛpali homo exponit se
multiplici pcõ mortali. Nelꝰ
est em̄ pcre totũ mundũ. q̄ ta
le facere bellũ ꝟnsup melius ẽ
obedire ꝛ̃ q̄ hominibus. et ꝓ
dere bona ꝛpalia dñoꝝ. q̄ tãta
mala ꝓmittere in vniuersitate
ecclesie. z primoꝝ Confeꝛtur
Cuius hmõi bella sunt. ꝓ bono
ꝓmũ. licet hoc raro fiat. seꝺ ꝓ
cius. ꝓ bono fantastico et gl̃a ꝓ
uata principũ z pũtatum. tñ
tale bonũ ẽ bonũ inrebitum vel
iniustũ freq̄ntius z puersuꝫ. et
nequaq̄ ordinatum. Ꝺz bella
tozes inferni querẽt forte q̄ nõ
sunt homies seꝺ pcius inferni
in mũꝺo Quõ inq̄ sciemus qꝺ
bellũ sit iustum? Audiant ꝺso
rũsionẽ dñi ibũ aliquotiẽs no
uello sponso ũginis marie feaz
Primo bellũ debet fieri a bñe
in boc autozitatẽ. vt sunt mũꝺi
matores. Scꝺo qñ par nulla
via alia bñ põt scõm augusti.
quia finis belloꝝ pax vꝺet esse

Tercio qñ fit gnō invadēdū. ſz ſolum defendendo. z hoc i cauſa iuſta Quarto qñ p bono pri uato nō infertur damnū pēe et maius malū Quia ſm iura nō ſunt maiora mala fienda p pter minora vitāda Bellū ūt eſt ſummū oim mundi maloꝝ ſcām oim doctoꝝ gentiliū teſtimoniū iuxta ſcām oim doctoꝝ z ſacrum. ymo teſtimonio dēmoniū et angelorum ſanctoꝝ. Iuro nūq debet fieri bellum. niſi p cauſa iuſtiſſima ſiue grauiſſima z intollerabiliſſima. ſignanter de bello actiuo Quinto oportet q maluz pro quo vitādo fit bellū. ſit maius malum q̄ moꝛs boim pluriuꝫ Hō dico ideo. quia teſte baſilio. cū quilibet hō ſit melꝫ bonū naturale. moꝛs ipius violenta eſt maius malū in natura q̄ dolio cunctoꝝ diuitiaꝝ vniuſ regni. Iuro qui p diuitijs bellant. vt dicit peta. fūr ſiles illis. qui p ramis aut buſombꝫ filios regis interficerēt. ſi filios regis vcaut boies quoſlibet. ad ymaginē dei fctos. ſ ranas et bufones diuitias nominant Hūc aūt p minimis bonis temporalibus cūcta mundi fiunt bella aut pne cūcta certo dēt dēſtum eſſe bellū. nō ꝑtra fidem ſed p fide. Iuro bellare ꝑtra fideles. pūſſime nūquā licz teſtimonio cunctoꝝ doctoꝝ. Et eſt intelligendū actiue. Septimo q tale bellum nō fiat p virtutē aliq̄ nec directe nec indirecte ſ directe. p virtute iuſticie. Cuius oppoſitū patet nūc in abūdantia cunctoꝝ vitioꝝ. in quibus bellātes habundāt. pūter teſtimonio doctoꝝ oim. ſignanter Origenis z Auguſtini di centiū. q nullum genꝰ eſt ociꝰ in toto mūdo ſtatu bellantium Octauo debet teneri manda tum caritatis cū ordine eiuſdē ſcz vt primo amēt deus. deinde aīa. deinde corpus. primi. z dein bona exteriora. plus cām debito ſcām auguſtinū quēlibet boiez diligere q̄ntū ad naturā illius q̄ omēs mundi diuitias. Ideo qui p diuitijs bellant. directe peccant ordine caritatis. magis amātes terrena bona q̄ proximoꝝ corpa. et q̄ ꝓprias aias quas erponūt periculo. pbabili inferni. cū ſepe morient in bello ineſcīēs. plem ira cupidia inuidia ac ſuperbia. ſine affectōe. ſiñ quotōe. pcipue ꝓſentes. ſcz hieronimū. in ferro q̄s in ore. Iuro ſcūs quidā vidit vna vice. q. in vno bello erāt mortui quadraginta milia boim q̄ omnes fuerūt dampnati exceptis ſex boīb⁹. qui tñ ſex nō oīes erāt de bellantiū. Nono requitur ad bellum iuſtū. q. quilibet bellans ſciat ſuā cauſam ee iuſtam. nec ſufficit ſibi ſuuz dīm ſcire. quia bellās exponit ſe ad prendū ne duz bonū vite naturālis q̄ eſt ſub dominio rēpali principis ſui. ſ eciam q̄ ē grauius exponit ſe. pbabili piculo eterne dampnatiōis q̄ ad aiaz In quo caſu oportz plus timeri deum q̄z boiem. q. in iſto dominio pdēte ſeculares nullaz hāt potentiā Iocirco q̄ cogūt boies ad bellandū rapiūt non ſua. ꝺa captunt aias que tantū ſunt ſb dōmo dei z eccle. z ducunt eas ad victimā z vtinam ad victimā corpalem et nō ad ſempiternū tormentū ꝓpter res oēs tales principes fūt homicidæ quantū eſt de ſe tot homiū q̄z cogunt ad bellandum pūter. niſi in caſu z ſupme neceſſitatis. Hñ poſſūt ſubditi vberent eligere mortē corpalem q̄z p̄mittere ſe bello. neſcīēs. ſufficiēt de cā iuſta vel iuſta Decio requirit in oi bello iuſto q. nunq̄z ꝓpter bonum priuatū inferat malū pēe. ſm ambroſiū Hō. q. nunq̄z ꝓpt bonum corpeum inferat directe dampnū bono ſpuali. ſcām bernardū. Hō. q. nūq̄z ꝓpter bonū terrenū inferat eccle damnū ſcām gregoriū nyſenuz. quia ſ eſt ſacrilegiuz. Hō. q. nunq̄z ꝓpter bonū dubiū et incertū inferat malum certū z ratū. Fm regulam iuriſtaꝝ. quia iniuſte fit cuz. ꝓ minori malo ſit maius malum Hō. q. fiat ꝓfeſſio pe uia veritat. ſic q. princeps manet oēs ſuos iuros ad bellum eſſe ꝓfeſſos et diſpoſitos. ex dictis auguſtini. alias quantūcūq̄ ſint armati. coram deo mentibus inuentunt nudi Hō. q. princeps ꝓcipiat et de facto faciat mandatū de ꝓhibitiōe raptus mulieꝝ. et inuaſione eccleaꝝ in quibus nullam hz potentiā Et tñ pūniſſime in talibus. huiuſcemōi mōſtra infernalia inſudant tota malignitate ſps nec inte repmunt Debet eciā eos ꝓhibere a moralibus pcīs. que ꝓcernūt pūter ſtatū bellantiū Jura vt nō ſint blaſphemi vt homicidæ. aut piuri vel ebrioſi. et ſic de aliis pcīs forinſecis. ſic q. nō faciant plura mala in tali bello. q̄z feciſſent mandato ipius domo. alias princeps erit reus tot pcoꝝ. quot talia ibi fiant mala. Hūc aūc eſt cōmune puerbiū. q. nullus bonus homo aptus ē in bello. ſ q̄nto aliquis eſt exterior tanto in bello eſt aptior Et bellantiū optimo eſt. q. citius moriēt in bello ſi fuerint ꝓfeſſi q̄z ſi fuerint incō

feſſi. qđ eſt hereſis piſſima. cuz ſemp deus adiuuet meliores. et in dño ſpēm ꝓfidētes. iuxta illd Jn te dñe ſperaui nō confundar in eternum. in iuſticia tua libera me z eripe me Et quib⁹ patet quāta z q̄ ſortia ſūt bella iuſta pūter Propterea nunq̄z debrent bella admitti niſi cū dito ꝓfilio et determinatōe. nō p vanos mūdi principes. ſed per theologicas facultates. et cōmuniſſime p ſcōs viros. in q̄ maxime debrent viri religioſi et timētes de hoc inq̄rere Cuius racio eſt Quia ſcām auguſtinū bellum adco eſt malum z piculoſum. q. vix aut nūq̄z poteſt in eo iuſta cauſa inuenirī niſi. p fide z caritate defendēda et promouēda Hanc aūt cauſaz raram et ſingularez. occulriſſimaz et inviſibilē cognoſcere. in cui⁹ inuentōe ſapientiſſimi trepidant. ſcām auguſti. iuſti formidant. ſcām damaſcenū. bōi exhorrēt et cōtremiſcunt. ymo dēmoniſſimi quiq̄ frēnitus i bu iuſmōi ꝓtradicunt. hanc inq̄z inuenire z diuidicare ſufficiēt nō eſt mūdi dnoꝝ principū qui multis mal habundāt. nec vllarū. vel iuris diuini non ſufficiēter. quoꝝ Propterea omēs principes ſibi tales cauſas bellandi facientes. et in ſua ſapientia ꝓſumentes ꝓcant mortaliter totiens quotiēs cū oīb⁹ ſuis ꝓpriarijs fautoribus. adherēbus. ꝓfloribꝰ et particularibus. Cuius ratio ē theologicalis Hñ ſi i vſurio z ſymonia ac in cōtractibus mundanis cauſe peccādi ſunt ſubtiliſſime. inīm q. vix a ſapientibus pūt inuenīri firme z certe quātum ad caſus oīēs. ſic dico q. cauſa bellandi iuſta difficilior eſt ad inuemendū ꝓpter pricula infinita. que ſcām baſilium ad bella ſequunt Iuro qui vult belluz ſcām criſoſ. pūter vult oīa mala q̄ pūter ſequūtur ad ipm Jn ſcīa aūt ſunt peccata mortalia innumera pūniſſime Hō aūt poſſit reperi iuſta cauſa quare tot mala fiant pūter aut eſt impoſſibile aut raro repibile. ſcām vrām tri et eccleſie iuſticiam. et naturalis rationis ſniam Sed deus mūdum principes volentes paganos imitari pocius q̄ apſos. cupiunt ſp bella fieri. vt ſepiāt tandē infra hanc beſtiam quā vidiſtis enoi miſſuā. vbi ipi erūt ſocij Alexādri. iulij. et alioꝝ infernium Timeāt hoc vniuerſi bellatores. mōſtra mūdi infernalia Hñ iuro vbis in ſcīa trinitate. q. mortale pcm minimū bellantiū inuſte. eſt horribilius et deteſtabil⁹ ac cōfuſibilius in coꝝ aiaby toto ſ mōſtro qđ vidiſtis. q̄nto monſtrū illud ē maius mima ei⁹ manu. Nam ſcām baſilū Inocētia mortal' aie ē intollerabilior coram deo z angel' eius. q̄ q̄cūq̄ inocētia penal' inferni Ob horeus ſm auguſ. pē cauſaē oēz penā inferni. ſ impoſſibile eſt euz ꝓduce turpitudinez cuiuſcūq̄ pcī mortal'. Hz q̄ oēs eſtis bellatores z fuſtis. ad vos diuicis ſum mozar⁹ Vt ſ liberem ab iſtis horrēdiſſimis z in pīi z futuro. laudare mariaz in pſalterio offertoꝝ ſibi ſepiſſime Ite ſus. qui ē rex pacis. nō guerre nec belloꝝ turbatōis. Fm abroſiū Et ſcitote cū oīi timore z attentōe. q. ſignū euidētiſſimū dāpnatōis future eſt in pncipe vel in aliq̄ boie fauē bellis. pcurare. z libenē inſiſtere. niſi. p fi re vbi ē ſummū meritū Hō ꝓmi eſt Hñ ſunt cā huiuſcemōi boies cunctoꝝ malorū bella cōſeqntiū. et obligant ad reſtitutionem de oīb⁹ occaſiōe belli raptis. et damnis q̄buſlibet in iuſte illatis. vt ē ꝑte explanatio Et q̄n tal' reſtitutio ē impoſſibil' vel nūq̄z fit. q. nunq̄z volunt ſe būiliare ad hoc vt vnā ꝓtant ꝑ pte offenſa. ideo pcm illoꝝ pūniſſime nunq̄z celebrāt. ſicut nec pcm Cāyn occidētis frēm ſuū. vel antiochi. vel herodis. q. ſcām iura nō dimittūt pcm niſi reſtituatur ablatum Hūo aūt reſtituent in tris miſſis. marime in almanijs Hīno nunq̄z reſtituent

tollerabilius malū fozet. Sed
pchwloz fūt aut illegitimi. aut
pcīs oīnibus plen. pcius ap
ti ad portandā lanceā. ḡ ad re
nendū calicē. Proptēa ve illis
et ve ve q sic ecclīas manu ar
mata intrāt; bella grauissīa in
ducent. Bonū em esset illis(
vt maria ūgo nouello suo reue
lauit sponso)si nati nūq̄ fuissēt
Ipi sunt em tanḡ alchimi ipis
pontifex. gladio suo pōtificatū
acquirētes. Sicq̄ homicidia. sa
crilegi. aiaz immici. diuisionū
scismatūq̄ fautores. z dissensi
onū iam in mkris ecclīs pfici
unt. ppter tpāle lucrum qđ dilt
gūt nō ppter animaz fructum.
Scīm ieronimū. Dīj enim raro
aut vix celebrāt. nunḡ pdicāt
ordines nō tenēt. solo nomine
pōtifices fūt aut plati. Sed in
vitate sunt tāḡ milites z tyrā
ni mundū seductozib iplentes et
scādalizātes. cū eoz vita. pch
wloz(vt ait quīdā grec⁹)pcis
sit vita paganoz ḡ clericoz.
ymo lōge vterioz q̄ vita rpia
noz. Proptēa opponit hoc sce
lus indicibile q̄ntocumo fon
ti gre. qui est(O risti⁹)q di
cit scīm ieronimū q̄li vnct⁹ p
pter sacramentoz dignissimā
ptātez. q̄z bīssima ūgo maria
suprema ē thesauraria. vt inq̄
ans. Quia igit ws homicide
(ait dñicus illis militib⁹) vos
tales estis sacrilegi p oīa vt
iam dixi. cōfundami z pmitta
mi scelerit. ne cuz sacrilego ia
sone z menelao atq̄ antiocho
qui sac dm violarunt. vt i ma
chabeo ij.li⁰ habet. vbiā dam
natōis celerit recipiatis sniaz
Tanta at bui⁹ipietatis nō bu
mane fz infernalis z diabolice
est labes feroz et horror q̄ vni
uersaz linguaz excedit narra
tionē Vñ bui⁹ corā tco et san
ctis oīnibus tāta ē calamitas
abbominatio z vtestatio. q̄ si te
us sua pterīa vller facēm mū
do talē sonū corporeum. qualē
faciūt sacrilegi corā tco. opoz
teret sonū hunc audiri p mun
dos infinitos si eēnt. atq̄ ecīā
in bozroze buj⁹ fragoris oīa
obstupescerēt Quinymo z ipi
us tanta ē amaritudo. q̄ mim
pcīm sacrilegii est magis ama
rū q̄ possent esse mille mūdoz
fella z absinthia simul sumpta.
Nīo pcīm sacrilegū minimuz
tāte est enormitatis et vsanie
z rabiei corā summa trinitate
q̄ si eēt vnus mūdus in q̄ eēnt
oia rabida et tmōica. nō esset
tanta rabies in isto mūdo quā
ta est in vno solo pcīo mortali
sacrilegū. arco vt si tmōes cre
aturas puta arenas maris. et
sic de aliis puertēt in dracōes
et gigātes ac leōes et sic de sin
gulis creaturis. atq̄ in quoli
bet tali corpe esset tmonū le
gio furēs oi ptāte q̄ possz. oīa
bij sil sumpti q̄ essent q̄si infini
ti nō haberēt rantā furiā q̄ntā
hz aliqs sacrilegus sacrilege te
nēs eccliam. aut aliqs ali⁹ pol
luens diuinissima sacramenta
ecclie. Et rō manifesta ē. Om̄
furia z furditas ac amaritudo
iā dictoz eēnt creature rōi sm
Auguſ. qa ois pena reat⁹ a tco
est. fz hec tria pōicta in sacrile
gio nō sunt creature fz sunt de
ordiatiōs creaturaz. z auersio
a creatore oīm scīm ieronimū
Distantia aūt ē q̄si infinita int
nōcreaturā z creaturā. q̄mad
modū inter nichilū et ens sm
auguſ. Nam pcīm scīm eun
dē est nichil et boies cū peccāt
fiunt nichil. signanḡ in fz pcīo i
quo ē singularissīe abusus rōis
sanctoz sacramentoz rōi. Pro
pterea fataliē dñam vram vlti
mā ws sacrilegi vidistis in mo
dum dracōis. quē Johēs vidit
in apocalyps. xj. et xiij. capitul⁹
Dūt em capita septē. ḡpē irre
uerētiā ad septē sacramēta ec
clesie rōi. qm̄ sacrilegium scīm
theologos in oīm sacramento
stringē pt̄ Dūt eciā dicē comu
ni. qm̄ bmōi sacrilegi in sacrile
gijs suis scīm hieronimū. vio
lant tcem rōi pcepta. Laudā
aūt eius fuit logissima. qm̄ p in
anis. Nullus ē finis sacrilegij z
maloz que fiunt in sacramēto
ecclesie. Trahebat aūt terciaz
partē stellaz celi. qm̄ ēcia pars
boim secularū et ecclīasticoz
corruit in terrā post diabolum
scīs rōi sacramētis abutendo.
vt ait quīdā grec⁹ Draco aut
iste facit belluz ptra virginem
mariā et filiū eius. qm̄ sacrile
gi et symoniaci ḡpē irreuerētiā
ad rōi sacramēta (teste ieroni⁹
prempnūt tcum z ecclīa spnūt
virginēq̄ mariam tdignātur
Nequaḡ enim autrēt facere
tantam iniuriā vl stumeliam
alicui psone mime mundi. quā
tam faciunt filio rōi. Pertinet
eciam draco iste finmē sulpbu
reū z turbulentissimū post ma
riam z filium suū. qm̄ sacrilegi
ppter suas blasphemias sumo
nias cōpacta illicita. gulam et
inrebite eucharistie sumptōes
atq̄ fetulentam oratōem. mit
tunt flumen cōtra tcum et vir
ginem mariam. absorbere vo
lentes sua potestate diuinā po
testatez. Terra tco absorbet
hoc flumen et nō celū. quia o
ptra eoz. teste augustio. cūcta
sunt terrena z nequaḡ celestia

Facit eciam hec bestia bellum
ptra michabelē et angelos ei⁹
et turbatōem in celo. qm̄ sacri
legi. teste crīs. immicant tmis
angelis ecclīam rōi regētibus.
Et pamplius tūlū ingerūt ser
uis marie. qz tmos et dignos
honore spnūt eos abiciendo et
spnēco. ppnētoq̄ in ecclīs no
biles carne z rusticissimos. Fu
it aūt hec bestia tanḡ celū ma
gna et lata. qm̄ sacrilegiuz est
pcīm celeste et tc maris mūdi
pcīs scīm ambro. Quotlibet
aūt caput nō fuit min⁹ q̄z vna
puincia vel regnū. Aspectusq̄
istius dracōis fuit tā terribilis
q̄ vn⁹mūdus potuit inflici ei⁹
aspcū. qm̄ sacrilegi suo malo ex
emplo z scādalo pne totū mū
dum inficiūt. Os tco cuiuſ
libet capitis fuit tam latū z p
fundū q̄ potuit in eo inēre vno
hiatu maxim⁹ exercit⁹ Detesq̄
dracōis ad modū arbozis erāt
sic q̄ in q̄libet ore erant mille
ordinēs tentiū vl ampli⁹. qui
oēs erāt aculeati siue hamati
oēsq̄ erāt ferrei z igniti z tam
magni q̄ q̄libet potuit inficere
vnū regnū. Veneno feroze ardo
re et crutiatu. Nam in quolibz
tente erant innūeri vnci recur
uati. vbi anie indicibilē penaz
paciebant. Et quidem hoc cō
grue. Om̄ sacrilegi. teste bern
ardo. polluto ore et pollutis ten
tibus sacramēta rōi pstingunt.
qm̄ post eoz pcā blasphemias
symonias z ceteras vanitates
mundi suscipe aut mīstrare rōi
sacmenta psumunt. tco sic pu
nient p septem ora dracōis. In
quolibet aūt ore vidistis z fuit
vobis dictū esse septē milia pe
naz distinctaz. quarū minima
meo iudicio fuit maior q̄s vni
uersa mēm tormenta. cū pena
aie minima. scīm basilū. sit ḡ
uior q̄cūq̄ corpali maxima pe
na. quia pmū ordinis spūalū
est mai⁹ maximo ordinis cor
poraliū. scīm dyonisiū et hyla
rium. Et sic tc ore ad os transi
bant. sic q̄ primuz os postq̄ ad
modū montiū maximoz alas
puerterat. tunc vmēto eas ad
os scīz pictebat. sic q̄ tc nouo
in bijs capitibus formabātur.
et septez milibus penis crucia
bant. Sic ꝑgnter fiebat per
capita vniuersa. Tandez vltri
mū caput post septem milia pe
naz illataz animas ad inēr tra
iciebat. vbi erant septē vētres
In primo qui maior fuit vno
regno erat foznar immēse bor
ribilitatis. vbi aie cruciabant
per tcē milia penaz. Quilibet
em carby fornacis vnam penā
faciebat specialem. Ibi erāt la
mine fuscinule tridētes et cal
daria māgna erea. vbi aūt aie
tormentabant. clamoz exīū ve
mebat morientū inestimabil.
Postmodū autē vmebant ad
scīm ventrē. vbi fuit pistrina.
vbi anie tanḡ farine efficieba
tur. et vnte quasi p panes et
pastillas formabant. sicq̄ teco
q̄bant z erunt demonia pasce
bant z belue infernales indici
biles z inenarrabiles. Ibiq̄ e
rant tcē milia penaz quarum
minima excedit mortē cutuslibz
gigātis. Deinde p posteriora te
monū et beluaz eiciebant in ci
uum ventrē. vbi fuit fabrica i
ferni. et vbi p fabros aie funde
bant ad instar metalli. Et tūc
globabant cum malleis igni
tis. et p globos ad modū mon
ticuloz puuloz adunabant. et
in varias figuras varie forma
bant. Isti enim sacrilegi totū
mundū succendūt sua luxuria
spirituali et carnali. tco pun
ebant in fornace prima et co
quina inferni. Secōo mundum
inficiūt sua gula. ideo puniebā
tur in pistrina. Tercio turbāt
mundum bellis. teste origene.
ideo puniunt in fabrica infer
ni. vbi anime calcabant a de
monibus in modum vuarum.
quoruq̄ sanguis exiret ad mo
dum riuuloz torrentinm. quo
sanguine potabantur bufones
dracones et demonia. Deinde
infra torcular mittebantur. et
erant ibi talia torcularia plu
rima. vbi pr ista oīa ducebā
tur. in quibus tcez milia erāt
penaz. quaruz minima erceae
bat mortem centum boim for
tissimoz in hoc mundo. Cunq̄
anime compisse fuissēt q̄si vne
infra hec torcularia. z sangui
ne eoz mōstra hec essent iebri
ata. tantem vmebāt qđ sump
serant in quintum ventrē. Et q̄
dem iste hoc pacebant. pro
pter sacrilegoz ebrietatem et
sanguis domici abusionez. In
hoc aūt ynto inferno fuit ma
cellum. in quo anie excoriabā
tur viue. et ad modum porco
rum euiscerabātur. et sic per p
des appēdebant. Sicq̄ in hoc
tormento horribilissimo mem
bratim torquebant. et infra a
bissum quandoq̄ que fuit infer
ni carnarū quasi sale maledi
ctōis saliebant. z postmodum
a serpentibus lupis et alijs be
stijs tuorabant. Tandem hec
beste vna cum ciuū eaz ad po
tandum saltabant in lacū. vbi
portantes ignem z sulfur. emi
tebant anias p omnes partes
corporis. vbi fuit horrendissi
ma pena in exitu animaz z re
formatōe p talē potum. Et ee
dē beste infinite pus sanguinē

ẽarum potarunt Et quidem iu
ste hec paciebantur. quoniam
pauperes exoziauerũt in hoc
mundo et corroserant vsq; ad
ossa·teste prophetа ezechiele.
Fuerunt; ibi decem milia pe;
narum.quarũ minima sufficie
bat ad interficiendu; centum
leones fortissimos·Postmodũ
autem miserabilitũ istorum sa;
crilegorum anime trahebãtur
ad sextum ventrem draconis·
vbi erat horrendissima pena
vniuersorum mortalium. Ibi
enim erat locus patibulorum
inferni vbi erant inumera pa;
tibula.in quibus erãt vnci fer
rei ⁊ ignei.i quibus aliqui pen
debant per ꝓces·alij p manus
quidaz per oculos. alij per na
res.alij per aures·Et in
quibusdam rabbi siue maiori;
bus fuit appensio per os et per
cor.ac genitalia Unciq; illi pe
netrabant totu; quod attinge
bant. Qualis autem horu; pe
na fuit dici non potest.sed co;
gitare quilibet potest. si habe;
ret sustinere ferrũ cãdens per
mediam hominem solũ in lingua
aut in genitalib;.et sic de aliis
similibus Astabãt ibi demonia
innumera. que pretentes pecti
nib; ferreis lamabant vsq; ad
ossa. in quo erat tormentũ in;
dicibile ⁊ animaru; vlulatus
vsq; ad celum Et hi erant am
bitiosi et arrogantes sacrilegi
ac fures. Quid amplius? Hi
malenati rursus frangeban;
tur rotis.vt mozis ẽ in alma;
nijs. qđ est genus moztis hor;
ribilissimum. quoma; semper
ambulauerũt in rotis vanita;
tis et voluptatis·inferiores ꝑ
viribus rotantes·Super hoc
quidam deuotus sanctus ait.
Qui nõ timent deum tormen
tare.quomõ timere potuerũt
proximum damnificare Tan
dem hi sic rotati et membris
oĩbus cõfracti·⁊ in vtru qui
dam ponebantur⁊ tanq; auce
torebantur.et sic a bestijs de;
mõiacis ventibus ⁊ vnguibus
cum inenarrabili tormento ve
xabantur Alij vero tanq; o;
masia anialium sup crates fer
reas assabank.et alij sup lami
nas ignitas ꝑmarinas pone;
bãtur·⁊ frigebank tamdiu quo
usq; transirent ꝑ laminas illas
sicut cera liquefacta ꝑ pannũ.
Sic per partem oppositam rue
bant guttatim in locũ fetidissi
mũ super horribile gelu et gla
ciem frigidissimam. ibiq; reno
uabantur ad priora tormenta
Alij antez sup carbones vt fer
rea ignita assabank. sicut qui
dam aliquoticns rustici lardũ
assare solent Plurimeq; ibi e;
rant pene indicibiles numero et
qualitate.quantum ad enormi
tatẽ ⁊ pene grauitatẽ.tñ quan;
tum ad numerũ absolutum ve
rum miluz ibi erant penarum
genera.et in hijs mltos de no;
tis vestris vidistis Iste autem
erant pene subvoluoriũ et sacri
legorum fraudulentiũ. qui cal
lidis machinatiõibus bonos ⁊
simplices decipiunt. Et cũ sint
indignissimi.regimẽ animazu
sua calliditate acquirunt Sed
postea turbine facto vehemen;
tissimo.er draconis ventosita;
tibus turpissimis ⁊ innomina
bilibus expellebank in septimũ
ventrem.vbi minima pena ve ve
cẽ milibus excedebat mille ꝑg
nantiũ iuuenculariũ tormenta
et durabit per infinita secula
seculorum. Hi enim semp con
ceperunt volos·teste Basilio.
ideo pariunt iniquitatem. Ul
timo vt dictum est cum vento
turpissimo. horribilissiõ ⁊ fer
quilinio tanq; folia pellebãtur
in vltimum ventrem bestie bu
ius indicibilis ⁊ inenarrabilis
et mortalibus incredibilis. Vbi
fuit pena ceteris oĩbus gra;
uior et ignominiosior. Postq;
enim transierunt anime ꝑ sex
ventres priores et ꝑ singulas
penas.trahebantur in impetu
iam dicto ad vraginem septi;
mã que dicebatur locus mor;
tis·ibi erãt omne genus infir;
mitatum in summo. Nam ibi
erant.febres.pistilentia·furia·
leprositas.cancer.paralisꝭ·ce;
citas·litis. fames·frigiditas.
languor mortis·agonia·et hu
iusmodi penalia· quaruz pena
le minimuz fuit grauius mille
huius mundi infirmitatibus
mortalibus.fuit; iste locus lo
cus obliuionis eoruz.stabant
enim sine miscela. Sed vbi ?
Inter feces bestiarum et ster;
corum ⁊ vrinarum.vbi fuit se
tor horror et miseria incõpa;
rabilis·Hij itaq; in hoc ceno
maledictionis stantes vsq; ad
mortem fatigabantur Quoni
am sacrilegi fecibus enazratis
scilicz peccatis pocius insudãt
q̃ operibus veritatis et virtu
tum. Ibiq; fuit stagnum quasi
priuata huius trstie.vbi erant
monstra piscium et beluarum
inuisa et inaudita super omnẽ
modum et estimatiõem timo;
rosa.que solo suo aspectu pote
rãt vnũ totum interficere reg
num. Pellebantur igitur hee
anime miserabilissime tanquã
egestiones et purgamenta

eoactõe scitote q̃ huiusmõi he
stie ꝛmoniace incõpabilꝫ pl⁹
torꝫentabũt aias. q̃ si ꝺa eẽnt
anialia in infimtũ horribilissia
et terribilissima. Oñ teste gre
go⁹nazanzẽo. ptãs minimi ꝛe
mõis excedit totũ gen⁹ creatũ
vel creabile. q̃nto magis maio
ris ⁊ maxim ꝛemoms ptãs ex
cedit oña pdicta. Hz pamphi
us addit ad tormentũ. q̃ ꝛ⁹al
ligat hmõi demonia ad hmõi
spẽs vel figuras aut naturam
corpalẽ assumptã ⁊ ⁊ talẽ mõ
semp et vbiq̃ qõ nõ pñt appe
re aiabus vsq̃ meternũ mli sb
retõe formali ille spũ. quod ẽ
maxima pna ꝛmonũ. Insuper
aie damnator. scdm ꝺus pcti
nunq̃ vsq̃ meternũ pterit vi
ꝛe hmõi ꝛemoia quib⁹ seruie
runt. nisi sub illa ratione et spẽ
ptinue q̃ꝺiu ꝛeus erit ꝛ⁹. Sed
q̃ris q̃ pacto. q̃ virtute sic ligã
tur cũ sint liberi. Audi oñ nr̃i
ihesu xp̃i sniam. Diuina inq̃ p
tẽtia impossit er sua infmita iu
sticia vnã vim vl spẽm intelli
gibilẽ mentib⁹ damnator. que
cuncta intelligenda sp̃ pñrabit
sb ista spẽ ꝛmẽtabili. sic q̃ nõ
pterit aia vnq̃ auertere se ab
hmõi damnabili spẽ siue visi
one. Et pari mõ ꝛemões sũt al
ligati ad hoc faciẽdũ p diuinaz
viꝫ tutẽ. vim talem in eos inp
mentem. Et q̃nto violentia spi
rituaꝫ est maior q̃ corpalis. tã
to hec pna ẽ q̃uior q̃ si esset ꝛ
re naturalis. Propt̃ea aie nõ
paciunt passione naturali. sed
passiõe magis supnaturali. vt
dicũt theologi. Et scdz hũc mo
dum sunt tũdalꝫ visiões. quas
eciam nũc ws vidistis. Et pa
ri mõ plimas alias pnas iferi
ni vidistis. et alij añ ws ppen
derunt et posteri aliq̃ cõspicie
tis itaq̃ dicti. rursus ait ꝛ
mine⁹. Ecce vidistis pnas. et
ratões pnaꝫ audistis. Nõne i
q̃ verum ẽ. Nñverunt. Dñe ml
ti⁹ scium⁹ vnq̃. Quib⁹ ait
Ecce oẽs ws qui nõ estis con
triti. in manibus vr̃is ꝺefenꝺi
bus testias quas vidistis ymo
lõge turpiores horribiliores ⁊
maledictiores. Quo dicto. plu
rimi nõ credẽtes qui nondum
ꝑtriti erãt. sz timoꝛe attriti tñ
dixerũt dñico. p̃r scẽe. hoc no
bis vitꝫ impossibile. Quibus
ille. O stulti et tardi corde ad
credendũ in oñibus que vidi
stis et audistis. cũ si totus mũ
dus ista vidisset. mũdus totus
pmtuisset. Et dixit. Ite. vbis
manifestaba. Tũc ꝑsurgus do
mine⁹ ad coꝛp⁹ dñicum q̃ꝺ ge
rebat ait. Hoc esse vꝛe o bone
ibũ rursus ostẽꝺe illis. vt vide
ant fedꝫtatẽ in se pcio⁹ suoꝛuz

Subitoq̃ facta est vꝛ ad ꝺo
minicũ. Dñice dñice satis est.
Satis viderunt. ia credant si
vlunt. Tũc dñicus ait. O pi
issime tbũ. ⁊ si satis est scdz iu
sticiam tuã. non tñ satis michi
videt esse scdm tuã supabun
dantẽ clemẽtiã. et boꝛ ptoꝛũ
mi⁹iam. Quid plua. Fit dñs.
Fiat dñice. Et fcm est ita. Su
bitoq̃ et in se et in socijs suis
bij virtũt q̃ntecm bestias p̃
dictas. Hz quantũ celuz est a
terra distãs. intm hec mõstra
in aniabus coꝛ virtbanꝫ fpto
ra. horribiliora. ⁊ mirabiliora
atoo vt q̃ ante viderant sibi in
ꝓpatõe coꝛ tãq̃ somnia. ⁊ pic
ture viderent. vt lõge esz boꝛ
ribili⁹ in immẽsũ videre pcñ fe
ditatẽ q̃z pcti pnã. Quid plꝛa.
Tant⁹ fuit boꝛror viꝛentiũ cõ
fusio ⁊ tremoꝛ. q̃ nisi mãu ꝺñi
fuissent pseruati. indubie vniꝫ
si fuissent mortui. Et q̃ patuit
manifeste. q̃ summ⁹ infern⁹ ꝺã
natoꝛ est intuori feditatẽ pcio
rũ suoꝛ p illam vim spũalẽ in
eos impssam. ⁊ fm cogentẽ ei
iusticiã vt ꝺcm est. Et quidẽ h̃
satis rõnabile ẽ. Qm teste bõ
augu⁹. Quãto pstm̃ ẽ nobili⁹
tãto puatm̃ eius ẽ turpi⁹. Cũ q̃
pcm puat gr̃a et ꝛeo fm basi.
Pena aĩ inferni q̃ntũ in se pzi
uat tm̃ vnũ sensibile. et tanq̃z

instrumẽtũ puat vnũ. gr̃ie sed
nõ ꝛe q̃ se. q⁊ posset q⁊ ꝛeo vo
lente ⁊ teste Xp̃o. pari pnam
sensus iferni et nõ ꝺãni. et bñe
gr̃am ꝛi. Et ꝺicũt h̃ origiste in
q̃busꝺã scẽis aliq̃ntẽs. ꝛe quo ni
chil ad pñs. Hz ꝛ⁹quacũq̃ p
tẽtia facẽ nõ possz. vt sit starẽt
pcm mortale. et gr̃a ꝛi et gl̃a
Quia q̃ꝑ aut ꝺñicus. Ecce ca
stigat ws ꝺñs opus p psalt̃iuz
virgis marie ad ꝛmẽdum ad
q̃gnitõem vitaꝫ. ⁊ q̃ fuistis a
liq̃n increduli vꝛbo ꝛi et neq̃
sua ws clementia reduxit. Ut
igit a malis istis liberẽmi. ⁊ in
posteꝝ pseruẽmi. laudate ꝺñm
ꝛũ et mariã in psalt̃io. Quid
ampli⁹ Latrões hij et tiranni
p̃ncipesq̃ vniuersi crediderũt.
et ad tãꝛa puenẽ pniam. q̃ vir
vel nũq̃ risserꝛ. pegerẽtq̃ pnias
inauditas. atq̃ mũꝺũ relinq̃n
tes ꝺepñs paucis. alij ordiuez
pꝺicatoꝛ. alij mino⁹. et plimi
ordinẽ cartusien inꝛuerũt. ⁊ q̃
dam vitã bẽmitica ꝺuxerũt in
sũma viuentes pcitate et pnie
seueritate. Et q̃ꝑ ws mlti sũt
sũꝺati. quẽt⁹ plimoꝝ ordinũ va
rijs i locꝫ. atq̃ exẽplo istoꝝ q̃z
plimi tyrãm et nobiles ad me
lioꝛa sũt. pmoti. Silꝫ legi fecit
se ꝺñicum in hispanijs. q⁊ si ꝛ⁹
sit nõ certꝫ sum. Certꝫ aĩ suz q̃
quidam ꝺeuoꝛ adhuc viuens

(sponsus vꝛelicz ille nouellus
x̃ginis marie) hõo ꝺñico ꝛeuo
tus. oñes istas pnas vissime
et realissime vidit. qui ⁊ pdicta
pscripsit. ꝛe quib⁹ ptinue habet
aliq̃s poꝛare pnam. p suis ⁊ a
lioꝝ pctis. Legi ecia tercio ꝛo
minicũ ide feciss̃e in gr̃ib⁹ tho
le sanctis. q̃ non eque ample nec
in toto. Narrat cñ quo qbus
dam. ꝺñabus fauentibꝫ beretꝛ
cis appere fecit diabolũ in spẽ
catri ferꝺissimi et turpissimi.
Hz plura tribilia alibi legi q̃z
vbi hoc narrat exemplũ. q̃uis
non oñia vt hic mõ habeã. Et
vꝛe recuit ꝺñicum hõc gracia
bñe. vt qui fuit datus tori mũ
ꝺo in pꝺicatoꝛẽ. haberet pten
tiã oñẽꝺi q̃ horrẽda sũt pec
cata male viuentiũ. ⁊ q̃ seuere
pne coꝛ. Propterea in signuz
huius. ꝺuꝺuz ꝺñicus ꝛepingi fe
cit pcta hec in spẽbus ia ꝺcitis
que vsq̃ in hodiernũ ꝺiem ꝑ
seuerant. licz homines nesciant
causam origis. Incirco o vos
oẽs exẽplo istoꝝ. laudate mari
am i suo psalterio. vt liberemi
ab istis q̃ntecm pcitis. q̃ a pec
catoꝛib⁹ vt ꝺij colunt in mũꝺo

Incipit alius ꝑmo mirabi
lis bñissimi Dominici (pscript⁹
et thematisatus a mgro. alano
ponso nouello bñissime virgi

nis Marie) ꝛe xv regnis siue
xv virtutibus

Palterij feli
cissime trinita
tis piuidit mũ
ꝺũ p varia ꝛo
na gr̃arum et
virtutũ. Aꝛor
nans sponsam x̃p̃i eccham mili
tantẽ ipis ꝛonis tanq̃ rosis et
lilijs vnanimib⁹. Vñ ieronimus
Diuitiões inq̃ gr̃arũ sunt. alie
em morales. quedã theologica
les. et ecie supercellentiales. q̃
ꝛona dicunt spũssancti. quoꝝ
oim radix ꝓpiꝛ bñ incarna
tio x̃p̃i. in q̃ trinitas in natura
vnigenti assumpta ꝺõa sua di
nisit. et p eam in mẽbris vnge
nti diuise pũicauit. aplo eius
attestañ. Hz pleñ vnoꝝ di
uisiones in x̃p̃i verbis et oracu
lis ac x̃ginis marie singlar⁹ et
clarius elucesc̃it. teste anſ. cũ
oracula ista theorica sint orti
vniuersaꝫ virtutũ ꝛei. ⁊ apote
ce vniuersoꝝ carismatũ. Unde
criſ. Quid inq̃ est boni q̃ꝺ pla
ne nõ ptinest oño a summo bo
no exita. ab vniuerso oim sal
uatoꝛe. Et augustin⁹ iꝺe sentꝛi
ens ait. O mira ꝛei clementia
que iu paucis vbis incõprehẽ
sibilẽ ꝺiuine sapie bonitatẽ mi
ro mõ ꝓhendit. cuz in ꝺñica
oõe vniuersam salutẽ salubri

modo ꝛepinxit. Propterea vni
uersi ꝺñicam oronem hñe ꝛete
rent summa in reuerẽtia. et eã
poꝛare ardẽtissima cũ caritate
et ꝛuotõe. in qua sunt q̃ꝺecim
partes p̃signantes q̃ꝺecim a
ꝺamãꝺas vtutes. q̃ sunt super
oẽm estimatiõem pulchre dul
ces et benigne. q̃ tanq̃z sponse
ammaꝫ nr̃aꝝ a scta trinitate
sunt nobis deputate (teste bu.
ꝛe scõ vic) Ea ꝓpter nũc vide
ꝺum ẽ ꝛe illis. q̃ quales ⁊ q̃nte
sint. Sup quo pulcherrimũ et
toti mũꝺo admirandũ narro
miraculũ. ꝛe bñissimo ꝺñico or
ꝺis pꝺicatoꝝ p̃riaꝛcha ermio
Cũ enim sel⁹ in britãnia pꝺica
ret coram ꝺuce ⁊ p̃ncipib⁹ ac i
pcursu mirabili. nã mat⁹ sua vi
relicz scti ꝺñici fuit oziunda ꝛe
britãnia. et filia erat cuiusꝺaꝝ
ducis britãnie. ob hoc cũ maio
ri ꝓtẽtia audiebat et cũ maio
ri auꝺitate tanq̃ cognat⁹ x̃p̃i
ducis rõe mr̃is. et pmarime p
pter miracula q̃ ꝺieri faciebat
ꝺñs p seruũ suũ ꝛomincũ. Cũ
eñ ꝛeus pstuerit eũ tanq̃ apo
stolum et capitaneũ ad mũꝺũ
suã pꝺicatõe libeanꝺũ. ꝛecuit
eum aplicã potentiã bñe in lin
guis ⁊ miracul. Quod et fcm
est. sicut ⁊ ꝛ⁹moze suo ordina
rio (teste ambroꝛ⁹ primis i quo
litꝛ statu ampliora ꝺiffudit ty
na q̃ seq̃ntibus. cũ p tales (fm
ꝺyonisiũ) hẽret posteros moue
re illũinare ⁊ pficere. Et qm̃ p
ꝺicatio. teste augus⁹. pmarime
ꝛe virtutiby et vicijs. siue pnis
vel gl̃ia ꝛ⁹bet esse. Hocirco ꝺo
minic⁹ pꝺicãꝺo his pmarime i
sudauit. Iꝺeo pgrũ fuit circa
has materias diuinã. puꝛenti
am singlarissime eũ illũinare.
tantomagis q̃nto sunt h̃ nccia
mũꝺo teste augus⁹. ⁊ nichilomi
nus grrgo⁹ inquiẽte. min⁹ sunt
appennia. Si q̃ ꝺño voluit face
re et fecit miracula innũera p
ꝺñicum. p cauꝫ priuatis hoim
multomagis ꝛcẽs fuit et iustũ
facere eũ miracula circa maio
ra. et circa totũ statũ hoim cõ
cernẽtia. Hic ⁊ ꝺñicus sanctis
sim⁹ aliq̃n cuiꝺam ꝺeuoto (scz
marie x̃ginis sponso nouello)
appens sibi reuelauit sequẽtia
ꝺicens. Mõ tanta feciss̃et, pdi
gia aliq̃n in vno ꝺie spũalia et
corpalia. q̃ magno in libro vir
scribi possent. Quãta ergo fecit
in tota vita sua. qui tãta pegit
zũter ⁊ sepi⁹ in ꝺie aliqua. Ita
q̃ ꝺñicus iste p̃munies se psal
terij sui suffragio. ꝺñm ihesum
supplicis⁹ exoꝛauit sibi infũꝺi ꝛe
bum p̃lo magis vtile. et nccm
Res miranda. Celebrauit ille
missam quã nunq̃z aut raro p
ozauit sine magna reuelatione

Itaq; in primo momẽto rap
tus ẽ nescius. z vm⁹bore spar
o vl ampli⁹mõ immobili firuf
stabat in altari. Erat q; in aspe
ctu totus rubicũdus z igneus
intrũ q fum⁹ vbemẽs a capite
illius erurgẽs. indicaret spũs
sancti ignẽ adesse vl pñtiã Mi
rant oẽs qui assistunt. Quidã
q; psumunt eũ crucifare. Sz ran
gere eũ nõ ptuerunt Res stu
penda Verrat dur cũ sua con
sorte tã mirabili podigio Mufi
tabantq; sup hac re-ingẽti cir
cũspecti pauore. Senserunt tñ
tũc oẽs circumstãtes intra se i
auditã et inexptam mẽis sua
uitatẽ acco vt p stmodũ a fle
tib⁹ abstinere nõ possent O ve
ra tri bonitas Redijt iste domi
cus. et cepta pagit officia. Cũ
q; ũba p̃secratõis formã cẽnt
et sacramẽti fiẽt eleuacio. vni
uersi qui astabant int mansa
cerdotales vterũt dñm thesuz
x̃m totj⁹ mundi redẽptorez in
paruula etate in q̃ fuit a virgi
ne intacta lactat⁹ vberib⁹ ple
nis sola tri clemẽtia Vere res
miranda Cõspiciebant eñ q̃n
dam lucẽ quasi solarẽ in q̃ cer
nebant mlierem amictã sole et
cozonatã stellis xij. quẽadmo
dũ Jobẽs vidit in apca. Vi
debantq; puulũ int brachia vi
ginea spõsum forma pre filijs
hoim pnitentez ad vbera. que
oẽm estimabilez excedebant in
tozoze speciosiratẽ Gz hec dña
pietatis. manu filij accepta eci
am renitẽtis gp̃m cruce signa
bat mãu trifica Quid rursus?
Viderũt sb calicis eleuatione
mundi saluatorẽ in ea specie q̃
pẽrebat in cruce. mar. q; astã
tem et sanguinẽ ipius recipien
tẽ. et sup mundũ picientẽ in ip
sis curatõem et sanatõem Cer
nebantq; sub vẽq; spẽ r̃v regi
nas infinite pulcritudis z tanti
tatis. q̃ sunt r̃v virtutes prici
pales. in quib⁹ vniuersa pecca
ta sua cũ grauitate eoz et troꝛe intuebant. gterea sup̃ mo
dum tr bñfrm ꝓpungebant q̃
ultimis cũ suspiriis De quib⁹
p̃dicit in ꝑmone dñici Ju
sta res dicẽda Qui astabãt ill
la in visõe ꝓnouerũt sua pec
cata quãtũ trũ offenderũt. sic
q; trebant q; aliqui eoz pñle
tu ibi se mori timuerũt Igitur
missa cõpleta. dñicus redit ad
solita. amb⁹nq; ascendens et
muniens se sig crucis. ait

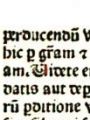

Intrate domi
no canticũ no
uũ. q; mirabi
lia fecit. psal.
xcvij. Et qdẽ
o ws domi z
pncipes vniuersi. mirari pote
stis ẽre in hoc festo corpis dñi
hoc thema vobis annũcio Cer
te hoc inq̃ tro. Quia dñs ihs
cristus in scã eucharistia tradi
fecit mirabilia int ws. cum et
agnouistis et vidistis in pñtia
rũ mundi creatorẽ(Hec b tñ
sciunt dñicus que viderant ipsi
mis dño nr̃o ihesu rp̃o sibi post
missam reuelante) Et p gratiã
actione tri tonitrũ. cãrate dño
ait canticũ nouũ. Gz quid in
quit est canticũ nouũ? Certe ẽ
nouũ testamẽti ozaculũ. scz pa
ter nr̃ et aue maria. vt sic lau
deris spontaneum et sponsã in eorũ
psalterio. quoz medijs tanta p
cepistis Et merito inq̃ baptis
amare et portare istas duas o
ratões. nedũ mẽte et voce. sed
etiã manibus z zonis vestris. vt
sitis tanq̃ signati signo regali.
signo imperiali. signo diuinali sã
ctissime trinitatis z noui testa
menti Gz vobis pri⁹ dicere cu
pio tr oratione dñica. in qua sunt
quinqꝫ pres tanq̃ thalami im
periales sctissime trinitatis. vbi
in lectul⁹ celestis r̃v virgines re
gine celi ac mũdi accũbunt. su
p oẽm pulcritudinẽ et venusta
tem ac formositatẽ pulchre q̃
te vestre ac formosissime Que
oẽs sunt vobis date tanq̃ so
cie et sodales ac sponse (scdm
Basiliũ) ad custodiam vr̃i ad
ducendũ vos ad r̃y regiã.
hic p gram z in futuro p glori
am. Videte ergo ne eas offen
datis aut trpatis. Nã in ha
rũ potione vl offensione. cuz
sint filie tri summi z regine ce
li et mũdi. iminet snia regalis
ꝺ⁹ ws. p offensa lese maiestatis
atq; inaudite damnatõez acci
pietis capitalez. totiens quoti
ens illas occiderit. Occidit
tre iste. q̃n quis oposita ipa
rum facit. scdm Augustinum in li
bro tr cõflictu viciox. Vir igit
dñicus clemẽs z vitere r̃v re
ginas has. reginas super omnẽ
narratõem et estimatõem pul
cherrimas sanctissimas et mi
sericordissimas

Rima regina
et virg⁹ est bu
militas (teste
bernardo) q̃n
ipa fundamẽ
tum ẽ omniuz
virtutũ quã dñs in virgie ma
ria cũ altissimo amore con
sprit Hec aũ virtus. teste anſ
et ysico. dicit ab humo. q̃n hu
miles vsq; ad terrã se trahit.
postponendo seipos vniuerſ. et
vniuersa seipis preferendo pro
tri reuerentia Non eñ est res
in mundo tam vilis et misera
bilis. quin sit sup quã libet aliã
rem creatam. pro vt sumitur

cum pñtia tribatis. et res alie
accipiunt sub ratõe. p̃e entita
tis Et scdm hoc vt ait Haymo
quilibet põt estimare se q̃libet
minorẽ. et aliã rem vniuersam
crescere tre meliorez vlla sine
falsitate scdm modũ p̃dictum
Hec aũt virtus amat altozum
laudes z excellentias. sed ꝑpri
am tre stat excellẽtiam. misi q̃n
tum vgit in diuinã reuerentiã
vl irreuerentiã Dec amat ne
sciri nõ noiari. odit ambulare
in magnis. teste ambr⁹ prit coꝛ
da pacifica et mãsuera Si eñ
(vt ait hieronim⁹) trinitas tri
ata sic se bũiliat q̃ in q̃libet re
creata quantũcũq; vili z misẽ
rabili sit tota q̃ ẽ in celo. equal
et eq̃ magna et digna. qd mo
rales. caro scz z cinis sit vt su
pbiant. gnias excellẽtias super
alios affectantes. nõ recogno
scentq; q̃cunq; bñt. ex tro ob
tinent nõ meritis suis sed gra
largitoris Dec aũt virt⁹ oppo
nit supbie Et q̃n supbimus vl
in habitu vl in voce vl in mẽ
te. in diuinis vl prestate. illico
hec filia tri inflicit morte hor
ribilissima. Tangit aũt hec re
gina. cũ dicit in oone dñica.
ac thalamo regali sil' et dinali
Pater noster) nã teste augu
stino. p humilitatẽ filiatẽ trini
tas bta est pr̃ nr̃ scdm gratiaz
Et quemadmodũ ad pfem fi
lius tebet esse sume humilis te
nignus obtẽpans z reuerens.
sic vniuersi p humilitatẽ obedi
unt dño tro. timẽt et venerant
eum tanq̃ prẽm. qui scdm am
brosium nos creauit te humo. vt
nos merito sp bũliemur sicut
filij creatõis coram pfe traz in
finito tam potẽte tam benigno
qui sine meritis nr̃is nos genu
it te nichilo Quante aũt pul
chritudinis ẽ hec regia bũilita
tis aut trozis z formositatis
quis inq̃ effari valeat? Gz qd
nouello sponso vginis marie o
stensum ẽ diuinit⁹ manifestato
Naz dño ihũ rp̃o ostendente.
vidit ipe q̃ndam virginẽ vesti
bus albis indutaz. gestantẽ co
ronã cr trẽ lapidib⁹ pretiosis
cingulũq; trferentẽ miri deco
ris. in eo gestabat r̃v distincti
ones. atq; i collo tozquẽ er rij
margaritis babebat fulgentissi
mis. z crucẽ in trtea tenebat
humilitatis r̃pi passionis. vesti
menta q; eius vniuersa stellẽ et gẽ
mis erant plena. chorus cabant
q; indicibiliter. et ãnulos cruce
dñi insignitos pferebat i signũ
vsponsatõis aiaz. cui⁹ tanta ẽ
pulchritas. q; cuncta stellaruz
simul sumptaz pulcritudo face
nõ posset mimi digiti man⁹ eius
equialentẽ pulcritudinẽ Mã
teste grego? niceno. Pulchritu
do spũalis tanto excellit corpo
ralez vniuersam. q̃nto spũalia
dinoscunt esse sup corpalia Et
hec dña habitat cũ humili cor
de Atq; maius bonũ est habere
eã q̃ dominiũ obtinere solis z
lune et oim stellarũ Nã scdm
cirillũ in quadã epla humilitas
est tr pmis filiabus. regnans z
impans in sctis aiabus atq; tr
atis spiritib⁹ Quid aũ sibi vo
lunt oz nameta et pdisctã Dec
insignia. pterates z officia rã
te regine. q̃ causa breuitatis ta
postpono Hoc tñ oiũb⁹ sit notũ
q; minima humilitas in minima
mũdi ania est tanti valoris. q;
maius damnũ est pdere eaz q̃s
pdere dñũ vniuersoz mũdi a
stroz et celoz. totiens quotiẽs
Nã quidam scũs ait Doct⁹ in
quit viller trus celestia cuncta
annichilare q̃s minimã mundi
humilitatẽ interimi. q̃ntum est
er valoze rei Nã(teste augu
stino) amat tr⁹ minimam mundi
gram multoplus q̃ totaz natu
ram. Sta eñ quelibet ẽ cõfor
mior tro z vicinior(teste apl'o
petro) q̃ quecũq; natura crea
ta Ecce inquit dñicus qd habe
tis per humilitatẽ z q̃ pulchri
estis p eam. atq; q̃nta mala fa
ctis q̃n ullam p supbiam vitas
interimmis. Et inq̃. Ex vobis
plus q̃s trecẽti sunt qui hoc qd
dixi vixerũt. Ape eñ dñicus in
raptu illo in primo momento
misse sue vidit et agnouit spiri
tualiter inflante ista et q̃cũq; di
cẽda tr virtutib⁹ ceteris. et ba
buit mãdatũ dñi sub pena mor
tis. q̃tenus ista gplis poscaret.
Et ita plusq̃ trecenti cũ domi
nico erant testes materie totiꝰ
sm̃onis hui⁹. sicut postea ma
nifestissime sibi. pfessi sunt Et i
signũ hui⁹ dñicus tpinqꝫ fecit
p dñm ducez virtutes in pala
cio regali. z in eccl'a maiori re
tolensi. vbi sub quadã ymagie
ponebat valoz et pulcritudo p̃
dicta paucis i verbis. quarens
sic vniuersi agnoscerẽt. q; secun
dum tro in qualitate virtute ẽ reg̃
re. Propterea cãrate dño can
ticũ nouũ. dicẽdo pater noster

Ecunda regi
na et virt⁹ est
amicicia. per
quã scdm we
tam est vnio
amicorũ mu
tua vlle item bñtio er nolle. vt
scdm ozosiũ. que vn⁹ vult alius
vult et que vn⁹ odit alius odi
at. Quemadmodũ scdm augu
stinũ in corpe humano vniuer
sa mẽbra se mutuo fouent z ad
inuicẽ se tuent. Remigius hãc
dicit aureã catbenã boim qua

veluti reges ornant. z colligu
ri adinuicem fortiores efficiu
tur. ☙ teste macrobio. ☙ Hec
virtus expellit inuidias. terrac
tiones. susurrationes. obloquia q
pellit atq; tollit. inimicicias re
ciet. et bonos multos vnū homi
nē efficit. Per banc regna va
luerūt dicit poeta. regesq; poru
erūt. et ciuitates et regna i pa
ce pmanentes gaudia z letici
as cū fructōe omnū bonoz con
secute sunt. Sed illa vticiēte.
scōm ieronimū. vniuersa pierē
Propter hoc eraclius phs aiebat
Licet in natura zodia gene
rat corruptōez mūdi z discor
dia pducat rez. sstantiā. nichi
lominus opositū est in mozta
libus vbi p zordiam bona. p
ueniūt. sed p discordiā vniuer
sa interiunt regna Hec aūt re
gina opponit pcto inuidie sm
platonez Unde Inuidi sūt na
turales amicicieq; dissipatorez
Propterea inquit Inuidia nū
q regnis. pfuit. semp vero plu
rimū obfuit. Tangit autē hec
virtus in hoc thalamo regali.
Qui es. Supple ens p essenti
am. scōm crisos. et augustinū.
dans aliis esse p participatōz
scōm boeciuz. qō. puenit er dei
ad nos amicicia. Et merito si
cut nos amat. sic nos eū ama
re debem⁹ et omnia sua. Cuius
gra sumus. tm teste augustino.
esse quo sum⁹ non est nīz sed ē
ri bonū p oīa entia distribu
tum. vt merito a nobis cūcta
entia. signant rationabilia sint
amanda. cū vniuersi sim⁹ frēs
teste origene. vno esse eristētes
et ab vno patre. pgenn Unde
cassiodorus Si frēs naturales
vnus pris naturali amore se
debent amare ratione carnis.
certe longe amplius oēs homi
nes se amare debent. cum sint
frēs ab eodem pre. pgeniti et si
nō carne tm mente Alia em sm
augus. non ē carnis traductio
ne. sed ex sola dei creatōe Qua
to ergo alia est corpe maior q
im immēsum. tanto amor spūa
lis boim debet esse maior q̄ q
cunq; amor carnalis. altas pec
cant iuxta Anse ptra naturam.
pferendo carnē spūi. z posterio
ra prioribus. Sed q̄nte pulcri
tudinis est b regina Certe inq̄
vt est revelatū. tanti ē decoris
tante formositatis ac venusta
tis et clementie. q si essent tot
belene pulcherrie sicut sunt ho
mines in mūdo. nō possent om
nes simul sufficienter pdis ipi
us tantū facere speciositatem
O res mirabilis Si. p vna be
lena pulcherrima in bellis ter
cia para mundi perijt scōm hi
storiographos. vt illa a partu
bus diuersis haberet. quāte re
mentie sumus si nō vlum⁹ hāc
habere reginam. que teste am
bro⁹. est mater oim bonorum.
Propterea videbat in visione
mirabili tanq̄ rei filia. coronā
corona glie. et vestimētis aure
is induta. diuīs ornamentis⁹ redi
mita. manuq; fasciculū rosaz
vcem referebat odoris indici
bilis. cui⁹ claritas sole fuit luci
dior. z sic de singulis plurimis
erga eam. Habuitq; secū soda
les decē tanq̄ angelos dñi idi
cibilis decoris Et hec regina p
curabat toti mūdo pacē. et cuz
deo. et cum seipo. z cum mūdo
Et quidem iuste ita oportuit eē
Cm teste ambro⁹ pulchritudo
carnis tra est et cinis. sed spū
alis angelica est et diuinal⁹. pri
ma transit in carne. scīa mānet
in eternitate. Sed queso. quā
tum. prest homim hanc secū ha
bere Audite. Dico q minima
amicicia plus valet q̄ si qs ha
beret omni die redditus et po
sessiones regni francie. O certe
nō dubium est. qm scōz senecā
et boeciū divine corpales sūt
inanimate et irrationales. Sz vi
tie spūales sunt spūs viuen
tium ratio et vita hoim O q̄n
ta bella fozent. p regni francie
acquisitōe vel defensione. si eēt
possibile hīi vt amicicia. Sz op
terea o vniuersi qui mirabiles
sunt inimici q̄ male sunt forte
nati Vaz dico vobis q si quis
perderet regnū anglie. ppriuz z
iustum. non poteret tam bonum
nec tam iustuz nec tam nobile
aliq̄ sicut potest quilibet qui cū
primo suo perdit amicicia p
mortalem inimicicia filiuz dei
interficientē Sz cur hoc. Cer
te ideo. Quia teste iheronimo
Regnū temporale est regnū tor
tum per mortem amissibile. sed
regnuz amicicie est regnū gra
cie. perducens ad regnum glo
rie sempiternū Sed qua moz
te moritur amicicia in vobis.
Heu vos vidistis in visione mi
rabili. qm̄ mors illius est terri
bilior et crudelior a vobis ipsis.
q̄ si esset mors exoriationis eut
scerationis cunctoz animaliū
O vere res horribilis Sz cur
o carissimi. Cm teste magno
basilio. quanto persona est nobi
lior. tanto inhebita mors illius
et inusta z tyrannica est horri
bilior et grauioz atq; detestabi
lior Si enim inquit eius quod
bonū est sit mors mala. nonne
illius qd̄ summū bonū ē. moro
erit pessima. Certum aūt ē bo
num minimū amicicie mali esse
bonum sine comparatōe. teste au
gustino. q̄ bonū totius mundi
totalitatis. qm̄ scōm naturę bo

num est. sed primū ē gracie vi
delicet. O quis putauit z infa
mie esse. vos interfecisse p ma
liciam vniuersa animalia totius
patrie Hoc scitis bene. Quid
ergo erit vobis. si amicicia dei
filiam interfecitis. Propterea
cantate dño cantico nouū. di
cendo sepius in psalterio xpi z
marie Qui es.

Hercia regina
et virt⁹ est spi
ritualis letici
a de vno spū
ali in diuinis
seruitijs. gau
dendo in orationibus missis con
fessionibus. penitēcijs. sacramen
tis. admonitionibus. cē. Gaudiū
cm sancti spūs freqūs ē in hmōi
O si qui in talibus aut similibus
tristant vel indignant. aut sunt
indignātes vel impacientes. nō
dubiuz est. quia gaudio sancti
spūs aduersant Et hij vel sunt
malitiosi. vel expertes. vel ran
core gerentes. aut pigri. aut ac
cidiosi. pusillanimes. timidi. ne
gligētes et remissi. scōm crisos
et ysidoz Hec aūt regina mira
bilis tangitur in thalamo isto.
In celis) nā in celis teste gre
gorio. est leticia spūalis immē
sa et melodia diuinalis eterna
vbi scīt leranī et gaudebunt cū
sponso et sponsa p infinita secla
Dero paulus dicebat Vra cō
uersatō in celis est Super quo
hieronim⁹ ait Vra cōuersatio
in celis cristus. qm̄ mens vnius
cuiusq; nīm in diuinis opibus
cum gaudio et leticia reqescit.
vt tam sic viuat quilibet in ter
ris. quasi iam esset in supernis
Sz o carissima dei regina. que
qualis z quāta es. Certissime
hec est tercia filia scīssime tri
nitatis. illius decētissime geres
ymaginē deificā Cuius tanta
est pulchritudo z elegantia. su
auitasq; cū formositate in aspe
ctu. z in voce iocunditas. q vni
uersi homines si essent ita boni
pictores sicut fuit marcial⁹ quē
poeta dicit esse pictoz dñm. po
tuit em ille qō est mirabile pin
gere pulcritudinem q̄ natura poru
isset formare. Et si hij oēs pic
tores simul sumpti q̄ntūcunq;
possent dicere pulchrā facere
ymaginē. assero iquit vobis. q
nō possent pdicere eius minime
attingere pulcritudinē Qō tm
est mirabile. Sed cur non pos
sent. Cm teste Guerroy Ars
nō potest melius facere in ve
ritate q̄ natura. q̄uis in appa
rentia possit Et qm̄ hij omnes
haberent operari scōm artem
mechanicaz. que (teste vgilio)
est per corpales limationes et
colores. Sz decor huius regine
est per artem sanctispūs. cuius
gratia hec domina ē ymago di
gnissima. pfigurans sanctoruz
gaudia que obtinent in visiōe
beatifica. Distantia aūt est im
mensa. et ars omis deficiet (te
ste augustino) ad virtutū pictu
ram. cum nō stilo pinganī cor
poreo vel calamo. sed scīspiri
tus digito O vere multū vole
retis pertendo in domo vestra
aliq̄ pulchram ymaginē argen
team vel auream xpi aut virgi
nis marie. Et certe hec domina
excedit in decore omēs ymagi
nes cristi et virgis marie Cm
teste bugone de sancto victore
Hec ē trinitatis sancte imago
ille vero sunt corpales z defec
tiue O igitur vos vniuersi ad
vos aduertite. et verecundemini
vehemēter in amissione tāte
regine. Propterea plurimi de
stroz hanc speciosissimaz regi
naz spūalis leticie viderunt in
regali thalamo. sanguineo colo
re vndiq; redimitam Hec aūt
inestimabilis domina vestibus eri
am fuit admodū rubricatis et
supra modum iocundis induta
propter designatōez leticie bui⁹
singularē Nam auicenna teste
Rubeum signum est leticie. pal
lor vero signuz tristicie Quod
dictū verum est vt sepius fuit
autē coronata corona aurea. ex
pressa signo sanctitatis rubee
crucis dñi nostri ihesu christi.
Cm teste anselmo. Sctoz le
ticia permaxime est in passiōe
dñica Habuit vero in ea decē
lilia aurea pulcherrima. propter
decalogi mandatoz impletōez
ad quā hec virtus permaxime
instigat Quid plura. Ibi erāt
decem puelle supra modū speci
osissime. que in psalteriis citha
ris reberis et simphonijs et in
aliis instrumēris musicabilib⁹
leticiaz generabāt vniuersi au
dientibus. Hec em dña perma
xime valet ad ozandū psalteri
um virginis marie. Quid rur
sus. Vere vidistis sandalia re
gine et ornamenta q̄ dici non
possunt. p decoris similaria ma
gnitudie. Unū tamē referam
qō ipa cuz duabus antedictis
et cum duodecim sequentibus
in zona habuit numerū psalte
rij nūc docati insertum. in stel
lis et gēmis clarissimis et ful
gentissimis Tenuitq; in manu
sua sicut cetere oēs angelicum
psalterium. qm̄ hoc est indicium
ad oīe spūale gaudiū Et plu
ra alia que melius me vidistis
vobis narrare in presenti sermo
ne nimis longū esset Ut tamē
in breui illius dicam zditōem
visu et facie sic leta fuit z iocū
da. q angeli gaudebant ad illā

inſpicere·ymmo et filius virgi
nis marie dñs ihesus xp̃s·Ma
teſte criſo: Spũalis letitia hꝫ
tanti eſt decoris·q̃ creatorem
vniuerſoꝝ in ſe ꝓuocat Unde
habere eam fecũ longe eſt me
lius·q̃ obtiere theſauros ma
gni Creſi. qui fuit rex ditiſſim⁹
totius mũdi. vt dicit ieronim⁹
O carſſimi timetis bene ꝓde
re ſcutum. coronã vl galeam.
Cur ergo nõ timetis hanc tã
tam ꝓere dñam? De q̃ ait ihe
ronim⁹ Bonoꝝ celeſtiũ letitia
ſpũalis vniuerſas in ſe fert di
uitias. cui⁹ ꝓpatione nichil eſti
mant lapides ꝓcioſi. ymmo di
uitie terrene nichil ſunt in cõ
paratõe illius. et aurũ eſtima
ri habet vt lutum. et argentuz
tanq̃ arena. O igit̃ vos morta
les cras ituri ad regnuz q̃ ne
ſcitis. cur hanc dñam nõ com
portatis? Fz heu heu. pchdolor
ſepiſſime in feſtis z maioribus
diebus hãc interfectis morte
tam horrenda ꝓfubili et ꝛtea
ſtanda Quia hec mors eſt re
teſtabilior et horribilior et in
comparabilior auſteriorq̃ q̃
mors peſtilentialis vnus reg
ni. ſic q̃ in rei vritate horribi
lius eſt hanc dominã interfici
q̃ vnum totũ regnuz interfici
M. m̃ teſte ieronimo Peſtilen
tia quãtũcunq̃ magna ſolũ in
terficit corꝑa. ſz hec mors in
fernalis iterumr ſpiritualia. z
hãm ymaginẽ ſanctiſſime tri
nitatis Huiuſmõi vro corpo
ralia in immẽſum exceduntur
a ſpũalibus. teſtimonio cũcto
rum theologoꝝ. ſicut matia ex
ceditur a forma O vos igitur
vniuerſi. attẽdite quid fieri de
beret alicui interficienti vnuz
regnum peſtilẽtia. et quid face
re deberet bui⁹ſceleris actor.
quez ſupplicijs immẽſis vellet
interficere mũdus Quid ergo
facietis qui reginam in infimi
tum in ꝑbabilis infinities occi
diſtis. Propterea ꝙ ſatisfacti
one ad plenũ. cantate dño can
ticum nouum. ſepius dicentes.
In celis

Clarta regia
et virtus ẽ pa
cientia. ꝙ quã
ira omnis ex
pellitur. et in
terimuntur ri
re. blaſphemie. indignationes
mẽtis timores atq̃ tremores
vincũtur (ſcõm gregozium)
Quinymo et trãquillitas mẽ
tis. concordia et par cum deo
et. primo per ipam obtinentur
ſcõm damaſcenuz. et vniuerſi
tas boim vniuerſa queq̃ ſupe
rans. ꝑuenit felici cuz triumꝑho ad ſidera (ſcõm euſebium)
Hec autem virtus ire oppoꝛ
tur. Et tangit in regali ac im
ꝑiali hoc thalamo. Sancti
ficetur) Et quidem merito.
Quoniã ꝑ pacientiã ꝓcedo
res ſanctificanꝫ. virtutes om
nes ꝑficiuntur. z victoria de
inimicis vniuerſ⁹ poſſidetur. at
teſtante beato Cipriano. Sed
que qualis z quãta eſt iſta taz
mirabilis domina. et fortis ac
ſingularis Certe audite vniuer
ſi. z illam cordib⁹ veſtris infigi
te cõtra omnia aduerſa. Hec
em̃ eſt armatura foꝛtiũ. caſtrũ
inuincibiliũ. et muninen inꝛe
feſſoꝝ Iheronimo approbante
Cui⁹ tanta eſt virtus. tanta ꝓ
teſtas. ꝙ filius dei ſcõm remigi
um columnas mũdi hanc edo
cuit dicens In paciẽtia veſtra
poſſidebitis aiãs veſtras Et bu
ius domie tanta eſt pulcritudo
tanta ꝑclara elegantia. et ſpeci
oſitas inuſa. ꝙ Rachelis for
moſitas in bui⁹ ꝓparatione eſt
tenebroſa. Sare pulcritudo
in huius relatione eſt obſcuri
tas Aſeneeb ſponſe ioſeph pul
critudinis ſpecioſitas ſola eſt
pictura reſpectu iſti⁹ Quid am
plius? Si vniuerſa mundano
rum corda inceſſanter concu
piſcerent ſemper nouã pulchri
tudinis ymaginẽ ꝓ annorũ mi
lia. nequaq̃ mediam huius re
gine attingerent normã ſpecio
ſitatis. Que regina pacientia
ſcõm Alquinũ ꝑfectiõis vni
uerſarum virtutum in ſumma
ſanctitate apicem apprehẽdit
et brauium. vt hec ſit ſanctorũ
corona. ſanctoꝝ victoria. ſcõ
rum triumphus et letitia. per
quã foꝛtiſſime gauꝛentes mꝛes
aduerſa ſuppeditarunt. apoſto
li paupꝛatem ꝛegrinatiõis ſu
parunt. ꝓbete tyranuos cru
deles demerunt. Hec ille. O
vere vomini et amici carſſimi
teeret vos ancillam pulcherri
mam a vobis teeere turpiter
ſanctã in vs oꝛantem et ne
ceſſaria. Quid ergo pudoris
erit coram deo mentibus ve
ſtris cum tantam reginam in
iurijs affectam a vſtris larꝺ⁹
frequeut⁹ erpulereris. que. vt
dictum eſt. ſuꝑat omnem tã
tarum pulcritudinem. z huma
narum mencium vniuerſarum
excedit concupiſcẽtiaz Quoni
az formoſitas diuinalis que i
ſta dominaꝫ pacientia. ſigillũ
eſt criſti paſſionis z ſanctorũ.
ac ſpeculum diuine bomtatis
immenſum Beda atteſtante.
Formoſitas humana. teſte bo
ecio. non eſt niſi caro depicta.
que bodie eſt et cras non com
parebit. Hec autem domina

pacitia eſt ineternũ ꝓmanẽs.
nunq̃ ꝛeꝑſcens. ſed in vigore
ſempiterno z in ꝛeoze regio per
manebit. O ꝛre ſcia et ꝛre be
ata. O ꝓ oia laudabilis pacitia inquit Cipian⁹. quã qui ba
bet oĩa obtinebit. qui vo illa
caret in oĩbus pauꝑ eẽ et mi
ſer ꝓbabit in vritate Hic ve
ſtroꝝ plurimi cũ alio quodam
inſpectore ſpeculari ſunt in tha
lamo regio. Hã oẽs hec dñe i
palacio impiali ex lapidib⁹ vr
micularis conſerto et rubrica
tis appebant Uicq̃ pari mo
do in veſtimẽto impiali ornato
lapidibus preciof fulgebat hec
regina cũ ꝛcem puellis ſpecio
ſiſſimis. ꝛcozatis rubicundiſſi
mis veſtimẽtis Erant em̃ hec
puelle q̃ſi ſanguine tincte. ideo
ſancte. quia ſcũs xp̃o teſte. q̃ſi
ſanguine tinctus dicit Tantuſ
q̃ erat fulgoꝛ clantas ac ꝛcoꝛ
huius regine z pulcritudo i au
ro ſtellis gemmis. et in oĩ la
pide ꝓcioſo et ſignãter in ſiſtã
tialis pulchritudis ſpecioſitate
q̃ hec pulcritudo totius mun
di ſuꝑat intellectũ et ratiõem.
Oculus em̃ non vidit. nec au
ris audiuit. nec in cor hoĩs aſ
cendit tãte dñe formoſitas Et
ſcitis (q̃ teſte ꝓeta) ruſticiſſimũ
eſt tam ꝑclaram cõtemnere et
abijcere dñam. cuius poſſeſſio
melior ẽ oĩbus Victoriõs ma
gni aleranori (teſte Baluſtio)
Detereq̃ illã matus damnuz
eſt q̃ ſi quis viſum et auditum
ac loquelã ꝓeret ꝓ annoꝝ mi
ta milia (naz teſte ꝑho) hec tri
a tm̃ ſenſibilia ſunt bona. ſz ho
mina pacitia regni celeſtis ẽ
gloria. ambroſ. affirmante Sed
heu heu. q̃ ſepius mortibus di
ris infeciſtis ꝓ vras impacitẽ
tias inuideras iſtam pulcherri
mã et ſciam dñam. cui⁹ mors
vnica eſt ram grauis. tanq̃ co
ram deo ꝛtumelioſa et ſanctis
oĩb⁹ abhoiauda. q̃ ſi q̃s quo
libet die ꝓ annos centũ filiã re
gis francie excoriaret z ꝛmẽ
braret forte iniuſto iudicio. ne
qua q̃ filia tanta et tam grauẽ
ſubiret mozrem q̃ntam hec ho
mina pacitia a vobis patitur
ſingulis diebus. et forte in qua
libet hoza Sed quid quelo fa
ceretis venturi corã rege ſi ſic
filiã ſuam dilectiſſimã tozmen
to tam horribili occidiſſetis.
Certe melius noſtis. q̃ vobis
nõ inſtaret niſi moꝛs et ꝛmẽ
tum Cauere igitur vobis q̃m
cras fortaſſis venturi eſtis an
te regem regum. cui⁹ filiã vite
licet paciam infinities infecti
ſtis. quã deus plus amat in im
mẽſum (vt ait origenes) q̃z vni
q̃ rex aliquis propriã vnicam
amauit filiam. Propt̃ hoc pe
riculũ. cantate dño canticũ no
uũ. ſcz pr̃ nr̃ et aue maria

Unta regina
z virtus ẽ Ui
ſicordia. qua
miſeriꝫ aliox
(teſte auguſ)
ꝓpatimur tãꝑ
nr̃is. Et quidẽ iuſte. Q̃m vni⁹
oditionis fratres ſum⁹ omnes
et boſpites. vt quãcũq̃ miſeri
am p̃ pati vnus eandẽ poteſt
et quilibet alius. ſcõm ſenecaz
q̃m et natura eſt oĩby p̃ũs. z
foꝛtuna cũctis freq̃ntius eſt ſi
milis. vt ait poeta Timeãt re
ges ſoljs ſublimati. q̃m multi
ceptra tenentiũ ducti fuerꝛ ad
vincula carceres et tozmenta.
et egentes ac fame affliceti reg
noꝝ ſoꝛtiri ſunt regimina Hec
añ aduerſaꝫ vicio auaricie et
prodigalitatis. q̃m dat alijs ſu
a liberalitꝫ. ablata reſtituit. Fm
auguſti. furta rapinas turpia.
lucra ſacrilegia z ſymonias te
teſtaꝫ teſte gregorio. ymo pau
ꝛtatẽ ſpũs ſuauiſſime ample
ꝛaꝫ. beatiſſimo bernardo indente
Et locaꝫ hec regina in thalão
iſto palacij regalis (Nomen
tuum) ꝛre et ꝛre. z ſatis con
grue z iuſte. Q̃m nomẽ dñi. re
ſte ambro. ẽ fons totius natu
re. in quo ſit oĩs reuerentia in
celo z in ẽra. et vniuerſa ejcitũ
tur aduerſa. bñficiaq̃ honorũ
in hoc noie fidelibus copioſiſſi
me largiunt. acto vt quicunq̃
invocauerit nomen dñi ſaluus
erit. Propterea z ipe dñs ihe
ſus habet in femore ſuo ſcriptũ
Rex regum et dñs dñantium.
Nam teſte auguſ. Ipe eſt ma
gnus dñs et laudabil⁹ nimis. z
magnitudinis ei⁹ in miſeria et
clemẽtia nõ eſt finis Sed que
qualis et q̃nta ẽ hec regina mi
ſericordie. Vere inq̃. Ipa eſt
mirabilis z in cũctis ammira
bilis. Nam p ipam oĩes viui
mus et vniuerſi nutrimur. Et
ſcõm ieronimũ. p illam ſumus
ꝛecẽpti et inter filios dei ꝛe
putati. ſcõm apl̃m paulũ. Q̃n
quicq̃ eſt in nobis ꝑfectiõis.
dignitatis. ꝑãris. et cuiuſcũq̃
valoris. totũ eſt ex miſeria. te
ſte ambro. Vt nõ ſit in celo nec
in terra. nec in inferno. q̃ ſe ab
ſcondat a caloze eius. O vere
bia virtus z dignitſima regina
p quã cuncta diſponunt̃ in ſcia
dei eccla. ſcõm auguſti. Docir
co tanta ẽ ipius neceſſitas. tã
ta pulcritudo z formoſitas et
ꝛcoz. q̃ rebecce pulcritudo bu
it ꝓparã ẽ macula Et berſabee
formoſitas reſpectu bui⁹ eſt ca
liginoſa Heſter incredibil⁹ ſpe
cioſitas reſpectu bui⁹ ẽ lepꝛoſa

Quid pla-Vere hec speciosior est vniuersꝰ que scꝫ fulgentiꝰ tanꝙ summi pris oipotētis filia frēm suū vnigenitū filiuꝫ vt ad terras vducēs in virginali vtero incarnari coegit p salute totius mūdi nutriuitqꝫ vestiuit z lactauit ac cetera opa mie in eū p mariā virginem faciens scōm bernardū et ansel. vniuersis fidelibꝫ postmodum hec eaꝫ facē incessant nō desistit nedū corpea opa misctie pagento vꝫ et spūalia splēdore que scōm augus sunt vocere ignorantē pliari insipientē corrigere vlinquentē polari tristantē remittē offensam porta re iniuriā ozare pinimicis O gliosa virtus z regina per quā scōm ambro. rer regū fcūs est seruus vt vniuersos seruos reges faceret supnos Quapropē dico q mima virtꝰ misctie maiqua aia tante est fortitudinis pulchritudis z vcotis z nobilitatis q si vus haberet facere vnam talē lucem corpalem huic mime misctie apparam vl equipatam hec lux esset vnus sol cēties clarior q̄ est sol qui nūc est corpalis habereqꝫ illuminare diem et nocte ymo sol talis sufficeret ad illuminādū centū mundos si tot eēnt. Ecce o kīe q̄ gliosam habetis vminam cū habueritis misctiē Propterea a vbis est visa in scta eukaristia in thalamo imperiali bīs psalteriū in manu. in vestimētis candidissimis. in quibꝫ semp hec duo noia Ihesus et Maria scribebant Et q̄ rem iuste Om̄ teste bernardo sunt noia totius misctie habitaꝫ corona triplici. qm̄ misctia dei est in celis in terris z in inferis. Benignitasqꝫ buiꝰ regine erebat vniuersam intelligētiam cunctoꝝ hominū. acco em̄ figurata est mansuera z acco placens fuit. q omīa celestia z terrestria trahebat in sui amorē. Vnde habere hīc in portem est plus obtinere. q̄ mille anri mineras posticere scōm bieronimū Et quācunqꝫ illā amittitis plus expditis teste crisoꝰ qm̄ qui pdit misctiam oia perdit Vos vero pcholor per inmisctiam et impietatē illam interficitis Gz quali morte Certe tam graui z tam horrenda. q si omnes vus vller puerre re mortem istam in mortē cozpoream sufficiens esset ad exurēdum maximuꝫ regnum totius mundi. Quoniā teste maximo Adoro virtutū sic grauior est supra damna corporea vniuersa rerum. quanta vita morum et vi vonoꝫ est nobilior cunctis rebus mundanoꝫ Et vere scitis q illi qui sunt regnoꝫ in iusti incensores. sunt cūctis odiosi. infames. z filij mortis ciulis. scōm iura. Pudeat ergo puteat vs duritia vestra intellecte banc regimā. tam gratam et tam pulchrā. vbiqꝫ taz necessariam. z vbiscum manere volentem z prentez Ne queso illam tanꝙ obstinan. poitores vlterius interficiatis Ergo. propter hoc beneficiū obtinendū in psalterio cantate dño cāticum nouū Om̄ qui misericors est in aliū. tus misericors est in ipm̄ Hec aūt quinqꝫ regine ordinant ad obseruanda decē mandata. Ito quelibet habuit secuꝫ decē domicellas pulcherrimas. que sic fiunt quinquinta. Aperito ergo oculo cere quinqginta pater nr̄ Od si non valetis. p bis saltem q̄nqꝫ reginis dicite q̄nqꝫ patet nr̄ Et pro quinqginta domicellis regalibus eaꝫ que seruūt vobis in regno anie vstre quod est matus et lacius in qualibet persona q̄ regnum cunctarum rerum corporearum) date virgini marie regie eaꝫ quinqginta aue maria Ipa enim maria habuit humilitatem summaz sine qua Aue Amicitiaz clarissimam sine inimicicia qualicunqꝫ quia maria Spiritualē letitiaz sine om̄ accidia. quia gracia Pacientiam plenariaz sine om̄i impaciētia. qa plena. Dñantem misctiaz sine omni inclemētia. quia dñs Ihsꝰ cantare dño canticum nouuz. hoc est pater noster. et salutare angelicum.

Exta regina et virgo ē Abstinentia. prquā teste bieroa supfluis cibis z potibꝫ quis abstinet. vomatqꝫ carnez inedia vt seruiat spiritui. būiliat siti et esurie vt nō superbiat ligatqꝫ eam vinculis caritatis angelice vite. ne ad. pfluuia vitiorum vnereorum animā. pertrahat Venter enim plenus cibarijs z potibus. z facili in luxuriam dilabitur. scōm eundē Quapropter seneca teste. abstinentia vniuersorum frenuz est viciorum Et augustinus ait ulla inquit O q̄ pulchra q̄ suauis et elegans es o temprātia tu enim viram ducis angelicā spnis enim vitam brutalē. vniuersarumqꝫ eo nutrix custosqꝫ virtutū Et ciprianus Est incontemptanie virtus. regina sole

pulchrior. luna elegātior. z superpositōem stellarum suauior Hec aūt regina tpantia opponit mortali opositōi. scz vicio gule solummō ad spēm suā. de qua spē doctores pdicti locuti sunt. que est abstinētia. Haz tē prantia large sumpta ē inpior scōm phos ad castitatē z abstinentiā et sobrietatē Gz in presentiaꝫ tm̄ vt prantia put ē cōmunis ad abstinentiā z sobrietatē est vecernenoū. q̄ vocatur ꝓiter abstinētia nō distinguē vo eam ptra sobrietatē Et tangit in pulcherrimo hoc thalāo impiali. Adueniat regnū tuum) Qui est thalamꝰ regalis sponsi et sponse. sicut et oēs thalami sunt dicti z dicēdi Et qui vm̄ agrue Om̄. teste ambro. abstinētia vducit ad regnū perpetuū. mortalesqꝫ facit immortales. ac boies angel' maiores Et beda eide alludēs ait Om̄ p abstinentiā iusti regūt corpꝰ. prium et pmanēt in regno virtutum. vt postmodū per ipam plendāt ad regna polo. Sed quāti. o dñi et amici dilecti vt cozis ē hec regina et pulchritudinis formositatis ac splendoris Audite queso et intelligite Tanta mꝫ et tam mirabil' et pulchra ē. q si vniuēli boies z mulieres q̄ sunt. fuerunt. z erūt eēnt ita pulchri vt Absolon et belena. omnes hij simul sumpti nō possent facere cētesimā partem pulchritudis eius Gz cur hoc Quia scōm phm. impossibile est spēm suū genꝰ transcendere Sunt aut generis corpei Sed pulcritudo istiꝰ dñe abstinētie est angelical'. teste crisoꝰ. O vere. vos qui bene velletis abstinere multū. p obtinēdo premiū annos vecore soluz vmꝰ belene vl vnius absoloms. vere ergo insipientes pmū estis si tam pulchrā dnam facientem sic aias vras pulcherrimas habere nō vultis ieiunādo. z gulā vultando Gz fortis ē ne vec regina. Vere verū dicam. z nō mēriar Fortior samsone. fortior hercule hectore et achille ē hec dña Om̄ teste anb. ipa est fortior oim̄ virtutū. que gigantes viciorum vniuersos supat Adauscꝫ mlto ē (teste augus) vicia vincere q̄ regna oia mūdi supare. O mira res vere et singlare. pdigiū Quantū inq̄ velletis abstinere ab ebrietate vt esseris ita fortes sic samson vl Arturꝰ rex britonū. aut coraneus dux britonuz inuicibilis qui cū gigantib⁹ sicut cuz puerulo luctabat. vt vre narrant bistorie Certe nō dubiū. q dieb⁹ oīb⁹ vite vre velletis tenere summam abstinentiā Ecce dico vobis. plus hic ē in minima mūdi abstinētia vt fortitudine q̄ fuit fortitudo oim̄ istoz. quando sampson fuit fortior in toto corpe. q̄ in paruulo digito suo Maz gregoꝰ niceno teste. Minimū fortitudis spūalis ē fortius vniuersa mūdi fortitudie Cuius em̄ plurimuz vt argēto maius sit i q̄ntitate q̄ de auro tm̄ minimū vt auro maioris est virtutis q̄ totū mundi argētū Et addidit. Fortitudo spūalis est ptra spūalia nequicie in celestibus. sed corpalis tm̄ i rerenis. Propter hoc vidistis hāc in scta eukaristia ad modū regine pulcherrime q̄ ceptrū regium mānu tenebat. et coronaz ex oīm lapide pciosio babebat. atqꝫ in vestimētis eius pallidis vndiqꝫ corone auree infre vi trebant. cum vece domicellis famulātibus. sup oēm estimationē spēciosissimis Om̄ p ista domina scti oēs regnant cuz deo et agnus vt in illis. augustino asserente. Et vere hō esset miser et miserabilis ac in mala horanatus. qui dñam talem cunctā vna afferentē. nō vellet hospicio recipe. Plus em̄ valz vmi sua pītia in vomo anie sue. q̄ si habēt ad custodia sui incessanter centū milia gigantū. qui vsq̄ ad mortē oīs pati essent incessant vigilare et vmū suam pregere ab om̄i malo occurrēte Sed heu quid dicam Vos ingrati z obdurati istā nō recipitis hospicio. Gz si forte aliqū suscipitis pchdolor susceptam horribilissima morte inficitis. Sed dicitis Quali morte inficim⁹ eaz Audite. veritatē em̄ dicaz z nō mēriar O inq̄ vos ebriosi interfectores filie vi et sponse xpi ac mris virtutū. regine celi vicecz abstinētie. attendite iudiciuz vrm Tanta mq̄ est mors ista q̄ interficitis pulcherrimā banc reginā et sciss mam. q si vꝰ vellet puertē mortem istā in corpoream mortem tanta esset corporea mors hec. q in momēto posset ab ea submergi z suffocari totum alma me impium. et multo amplius Cum em̄ gula (Seneca teste) sit submersio z suffocatio rōis et virtutū oim̄. que sunt suma bona scōm mgrm in sententijs li. ij. dist. xxvj. excetentia totaz vitam hoim naturalē in immē suz Sic similiter bona divina excedunt bona corpea in immensum scōm augus. Sic p legem oppositoꝝ sine pparatione mors bnoꝝ bonoꝝ venit in vos p mortē abstinētie Om̄ mortua bna virtute oēs mouūt. scio sniaz

dis.xxxvj. Ihro p mortem mi
nime abstinẽtie interficiũt bo
na. que sunt lõge meliora i im
mẽsum q̃ tora vita boim bũa
nas scõm basiliũ qm̃ bis tonis
vbeť vita eterna scõm cuncz
sed humane vite tm̃ ꝓtit mũ
dana ꝓstantia cũ motu miserie
z finali morte puluerisatiã. Fm
bernardũ et innocentiũ. de vi
litate humane ꝓditõis Ecce i
quit dñicus vidistis Sed dici
tis Dñice pr̃ et mgr̃. hec nõ vi
demus q̃uis bene intelligam⁹
dicta vr̃a et credamus Ecce i
quit dñicus. aiam habetis vnã
immortalẽ. ingentiã pulcherri
mã. maiorẽ q̃ sit totus mũdus
et nobiliorẽ sine cõparatione. et
tñ hoc nõ vidistis Sic in ꝓpos
to. et in oĩbus aliis dictis et
dicẽdis Hec ergo mala facitis
que vos nõ videtis. sed sci viri
et beati. ac sancti angeli cũ re
motibus clarissime hec intuẽ
tur Quid ergo vberet fieri de
vno qui esset causa mortis cor
poralis cũctor̃ hominũ vni⁹par
rochie z imuste Certe tã q̃ in
imicus oĩm esset moriturus Et
ecce infectio abstinẽne bui⁹ re
gine nobilissime. ẽ mors gñior
cotã vo q̃ sit mors naturaľ
cunctor̃ hoim vni⁹impij Videe
ergo timete a facie ire dei plu
rimũ. forte venture sup vos in

crastinũ Et cãntate dño canti
cũ nouũ. in psalterio angelico

Septima regi
na z virt⁹ est
Continentia
vt castitas. q̃
est. fm crisо.
carnis iregri
tas. abstinẽtia se a venerea volu
ptate non ꝓmissa Vñ dico. ꝓt
mrimoniũ. in quo est ꝓnẽtia
ziugalis scõm hedã. Et debet
esse hec ꝓnẽtia mente voce et
ope scõm ieronimũ. Hec autẽ
teste Gregorio nazanzeno. pul
croz oĩm est pulcherrima. sua
uiũ suauissima. mundoz oĩniz
mundissima. in qua vr̃ et ange
li vesperãt ꝓspicere Hec aũ fm
augustinũ. luxuriã fugat. collo
quia mulier̃ veritat. aspectus
frenat. tactus semouet. oscula
abicit. molha spirit. cantilenas
odit. iram supbiam z gulã que
sunt luxurie fomentuz deuitat
Propterea baymo. ait illa inq̃
Hec est q̃ amat vigilias. sobrie
tatẽ sectať. abstinentiã comita
tur. oĩmi intẽdit. eccham fre
quẽtat. discipinas optat. cilici
a et bmõi portat. et batere sem
per cor mundũ et immaculatũ
affectat. vt scz regẽ angelor̃ tã
tum facie ad faciẽ videat Maz
bẽi mundo corde. qm̃ ipi deũ vi
debũt. Et ista regina bello sem

piterno opponit luxurie Habi
tat aũ hec regina pulcherrima
in thalamo impiali sponsi z spõ
se (Fiat voluntas tua) Mñ
vt aut fulgẽtius. Castitas mira
est vi virtus. hec em̃ est virtus
tũ regina. moz dña. mentium
mũdicia. corpm flagrãtia volũ
tatez vi pficiens. voluntati ei⁹
semp obediẽs. nõ q̃ sunt mũdi
quer̃ed sed q̃ vult et ꝓcipit de
us faciẽd Sed audite queso.
Quãta et q̃ pclara et pulchra
et elegans ac formosa ẽ ista cõ
tinẽtia? Audite q̃so diligenter
rem coĩa toto mũdo mirabilẽ
Hemꝛ hec tã pclara ẽ regina
q̃ si vniuerse arene maris ba
berẽt puerit in virgines et mu
lieres tam pulchras et gratas
sicut fuit mat̃ nr̃a eua. q̃a ma
nu dei. ꝓxia imediata formata
erat. caro mulier̃ oĩm fuit pul
cherrima (teste augustino) Sem
per em̃ opa dei in summo fuit p
fecta Iurta illud moysi. dei per
fecta sunt opra Ecce inq̃ bee
omẽs in immẽsum pulcherrie
mleres et numero infimte. nõ
facere possent sufficient solum
crimũ istius venustatẽ z gr̃am
Res mirabilis et tñ verissima
Dñs teste gregor⁹ nazãzeno. ve
cor gr̃e virtutis anie ꝓmentis
vniuersaz mũdi supat corpalẽ
pulcritudinẽ et factã z possibi

lem fieri. qm̃ hec est sempitna
et imortalis. sed corpalis pul
critudo tranfitoria ẽ et defectu
alis. O quntum vellent mleres
eẽ ꝓmẽtes vt vni⁹baz possent
pseruare pulritudinẽ z formo
sitatẽ Certe q̃ntum vellent esse
ꝓmentes facilẽ dici nõ potest
Quid ergo carissimi facimus
vt nõ recipiamus hãc in tmo
mẽtis nr̃e libẽter pulcherrimã
reginam. qua erim⁹ pulcriores
simplicit in immẽsuz q̃ si hab
remus oĩm istaz mlez pulcri
tudinẽ simul et totaz Et ob id
bene vidistis (qui fuistis inspe
ctores divine matestatis) i pa
lacio impiali reginã inestima
bilis indicibil incogitabilis bu
manis⁹ decoris Corona tag fa
it tanq̃ regina corona liliorum
et flor̃ in modũ corone regaľ.
totaq̃ floribus adornata Ve
stimẽta referebat mueo splẽdo
re candẽtia. vbiq̃ lilia z rosis
cõsperſa scõm ordines venari
os Oẽs em̃ hee regine q̃cunq̃
referebant fuerũt vl in nume
ro venario vl trinario qui sũt
omis numer⁹. scõm pfm. vel i
duonario qui ẽ numer⁹ pfec
tus. aut in q̃nario siue in q̃nto
decimo. aut in centũ vl in am
bobus simľ. q̃ declarare nũc ꝑ
ꝓis breuitate est michi nimis
impossibile Dz hoc solũ vobis

venuncio. q̃ nũeri isti oẽs con
tinenť in sponsi z sponse psalte
rio. vt facilẽ ostendere poterit
quilibet in fide ꝑpollens Decez
vero puelle virgines tanq̃ age
li pulcherrim sup modum. illi
ministrabãt Et hec regina dig
nitate facundia gr̃a pulchritu
dine excellebat cũctas mundi
dñas. Vere q̃ bene misi erim⁹
si talem dñam a nobis ejicere
voluerimus Mñ illam habere
q̃ntũcunq̃ mime. est melius q̃
habere in sponsam pulchriorez
mlierem q̃ vnq̃z fuit in mundo
ymmo q̃z si quis haberet q̃tuli
mas dñas totius mũdi i amã
tissimas sponsas z veritissimas.
Et vere merito Quia castitas
(teste crisо) summa est sponsa fi
lij dei. Ihro nasci voluit de vir
gine dei. vt ostenderet qualem
sponsam voluit habere Ihro tã
ta est distãtia bui⁹ regine ab oĩ
bus mundanis sponsab. q̃nta
distantia est mũdane sponse a
sponsa nra oĩmipotentis dei (te
ste Greg⁹ nazanzeno) O knĩ
quid vberet fieri spõsas regis
maximi vterupanti z ꝓfundẽti
Dicunt leges bũc morte ciuili
plecti. O carissimi cauete. q̃a
horrendũ est incidere in manꝰ
dei viuẽtis Vñ quoties ꝑditis
illam. plus multo amittitis q̃z
si ꝑderetis oẽs mundi mleres

vbis desponsatas optimas et
pulcherrimas. Mñ iste essent
sponse ad extra tm̃. fm augus
sed b est sponsa aniarũ ad int.
scõm eundẽ. qui sepius. pcbo
lor infictis mortiby indicibi
libus Dicitis Quõ tantaz do
minaz interficim⁹. et q̃ morte
Audite me vani z voluptuosi.
Quotiens mẽre vrbs aut scõ
luxuriamini. totiẽs banc regi
nã nobilissimã spõsam dei infi
citis. Quia (teste ieronimo)
carnis generatio est castitatis
mors z corruptio. Quali aũt
morte infliciris hãc eccle ma
trem. celi dñam Dicã. z vrãta
tem manifestatb palã Et rãta
esset pestilẽtia q̃ arbores et ma
ris pisces atq̃ animaliũ et ho
minz supposita vniuersa infi
cerenť. vere nõ tanta esset pesti
lentia hec q̃nta est pestilentia q̃
hanc reginam angelor̃ sulphu
rea vestra putredine infliciis
totiẽs quotiẽs venerea vultis
O deu deu q̃nta impietas Et
q̃dem ꝓfirmat b Crisо dicẽs q̃
destructio virtutis maiꝰ dãnuz
est q̃ cuiuslibet corruptio i na
tura viuentis. sicut diuinor̃ in
teremptio lõge est grauior q̃z
terreno⁹ ꝓemptio O miseri
quid tũc facietis cũ cras veni
etis responsuri corã rege sr̃e z
sponso bui⁹ nobilissime regine

quam sic interemistis pestilen
tia vre carnis Luxuria em̃ (te
ste gmbzo) carnis summa ẽ pe
stilẽtia. Accipite ergo. p remez
dio sponsi et sponse psalterium
et cantate in eo dño canticum

Octava (nouum

Dua Regina
siue virt⁹ quã
aliqui vr̃m vi
rtũ est Pru
dentia. q̃ scõm
bernardũ est auriga virtutum
oĩm de qua poeta inq̃ O gl̃a
moz. sol virtutũ. stella noctiũ
lilium vernantiũ dierũ. tu inq̃
o prudentia prudentiuz mgr̃a
prudentiũ scola et rector̃ ac re
gum regina. sine cui⁹ impio cũ
cta subsunt naufragio. p te mũ
dus regit. sine te cuncta fatuã
tur O vre brã et supbã cunc
taruz virtutũ (pho teste) regu
la et moderatrix z directrix at
q̃ gubernatrix. sine q̃ vtroq̃
inquiete. fr̃eliuz erercitus. p
victoria accipiet seruitutẽ. pro
corona fugam. p ꝓda accipiet
captiuitatẽ. Hec vro scõm ysi
dorũ expellit fraudes. dolos. et
asturias. mimicoz̃ pricipatõs.
incõsiderationes et incõsiliatos
ꝓcessus. vt eciam damascen⁹
testať. Quinymo iudices aut
dãnat aut glorificat. vt ait Va
ro poeta. Si em̃ recte i prudẽ
tia iudicaverint laudandi vni
unt. si vro cõtra prudentiã ege
rint plectẽdi accerent. Vñ op
ponit imprudẽtie. que virtutũ
oĩm stulticia z insipientia ẽ Et
rangit in octauo thalamo im
periali sponsi z sponse (Sicut
in celo) Et merito quide Dñ
prudentia. vt ait Varro lur est
virtutũ. lucerna moz celum q̃z
sit rerum sup omia micans stel
lis variοz numinũ vallatum.
noctem plustrans ignorantie.
et queq̃ humanoz erimie dis
ponens Et ieronim⁹ poetã hũc
romanũ insequẽs ait O since
ra dña regina q̃z vniuersaz viz
tutũ ac mgr̃a prudẽtia. tu vir
tutibus modum imponis. mẽ
suram institutis. z pagenda im
peras ac indicas ꝓsulenda. po
tiora eligis. veteriora sp postpo
nis Cetere em̃ virtutes sunt tã
q̃z rose aut lilia. sed tu celi es
vesuper micans per omia Que
aũt et qualis est hec regina. cu
ius pulchritudinis potentie et
formositatis? Audite oẽs z mi
remini Hec inq̃ est tam pcla
ra regina. tã pulchra z nobilis
q̃ vra et mima mundi prude
tia tam est copiosa taz preclа
ra et magnifica. q̃ si deus vellz
hanc ꝑuertere in arboreꝫ vite
corpoream. hec arbor esset mꝰ
to maioz arbore paradisi vite.

fortior eciam ⁊ nobilior ¶Quin ymo tanta esset hec arbor. taz lata et magnifica. q̄ vniuersa mundi repleret spacia vniuer sos ex ea exentes facerent tanq̄ primos parentes vre imortales ¶O res vre mirabil⁹ ⁊ secu lis pne inaudita. nec rō ipsius bil⁹. ¶Nō mime gē donū. scōz ambro. ē lōge maior vre vite paradisi. ¶Nō gra ḃ cōfert vitā spūalē. ḡ ai vre illa rō pfert vi tā corpalē ¶Dec facit imortales imortalitate celestiali. ḡ arbor p̄dicta rōne imortalitate corpali. ¶Huic vbet⁹ p̄mio dē⁹ illi p effectu natural⁹ vita sine defectu ¶Ento ḡ vita celica ē nobilior vita naturali. tāto prudētia ē potentior arbore vite paradisi eciā si foret p totum mundum extensa. quia magnū et parū in natura eatz scōm pīm nō variat spēm ¶Et hāc plurimi vi strum viderūt. qō volenī et co acte refero vi amoris coactus et vnā. p me hoc aliis loque rer. ¶Sed oportuit ita fieri ¶ Vi distis rō quasi in palacio ḃe reo regina⁹ indicibili gl'a ornata. cui⁹ formositas et elegā tia seu pulcritudo tanta fuit. q̄ ḡuis tunc videri potuerit p vi sionez. rō plene sicut est cogita ri non potest. Fuit ēn stellis a ornata cū vestimentis gl'ie. co ronaq̄ stellaruz p̄rpulchra ni mis coronata. Decemq̄ comi tes habuit comicellas hec regi na p̄r omia pene sibi sīles. qua rum mīma cunctaz mundi re ginaz que vnq̄ fuerūt vniuer sam excedebat valentiā ¶O vi re humana plurimum est ceca mortalitas que tātas et tales a se abicit dīas. cum quib⁹ est o miuz bonoz abundātia. teste sapiente ¶Abiusq̄ bonum ē bu iusmōi habere mīmam grate pruētiā ḡz pborum oīm ob tinere scientiā. qm̄ scōm augu stinū. pboz scientie erāt furuz latronū ac erroruz mḡre. vt li bri pborum p̄restant. sed regi na hec nobilissima vtutis totius ē scbola. sine qua sciētie om nes ⁊ virtutes in tenebris stāt eg'pciorū. que scie et virtutes sine prudētia ecia plagas ip̄o rum egipcioz detent pati. me ritoq̄ cum eis opprimi. Sed beu dolū. p pruentia obtinen da diligēter magnis sumptib⁹ erquirebanť ad istam oportu na remedia adipiscendū. nunc vro. pch̄oloz hāc inuentā ple riq̄ vilipendunt. crucāt. ⁊ tor mentis innūeris inficiunt ¶O beu beu banc reginā pulcherri mā dei filiā et sponsam. ¶O res vre horrēda ¶Z quali morte. ¶Audite filij mortis. audite iu dicium ⁊ homicidis istis. q̄ ce loz dīaz dierim iterimūt. Tā ta et taz horribilis ē mors p̄u dentie. q̄ mors ista cunctorum mīm in patibul' rotis et bmōi p̄empnatoz supat mortem. ⁊ mortis boz ḡuitatē ¶Sed o dē meus. cur hoc pōt esse taz gra ue piaculū ¶Certissime ito ¶Z mors hec pruentie (teste iero nimo) cuj⁹ sit gre destructio est altera mors dei. Propter a hec est mortale pcm. sed mor tes predictoz mēz sūt rō mor tes corpm et non animaz nec virturuz. vīo magis sunt aug menta virtutū et cōplementa scōm ciprianū ¶Quid igit dicā ⁊ vobis ¶Quid fiet ⁊ vobis. q̄ tanta pegistis flagitia ¶O si q̄s vīm infectoz esset mīm. pcul dubio et inficelis et ꝓbanᵇ iu dicaret a cunctis ¶Et vre dico vobis. q̄ interius mortal' pu tentie. est maius maluz in ope opato q̄ omis mors mēz. sicut mors vnus homis est ma⁹ ma lum q̄z mors oīm plantarū. ⁊ ait gregori⁹ nicen⁹ ¶Hoc autez boc dico er opere opante quo ad malū tyrannoz. ⁊ vstrū er pazte vraz voluntatū ¶Nō ty ranni isti ⁊ estimo vobis fuerit teriores. Z q̄d ista nō vidi stis ¶Certe memoria innūera ⁊ horrendissima que in medio ⁊ stri sunt nō vidētis (teste ie ro nimo) et rō nō minus timuit inter vos esse ¶Sic et in plenti o carissimi fratres ē ⁊ interfe ctione tāre regine ¶Propterea pro remedio accipite spūsi ⁊ spūse psalteriū et cantate do mino canticū nouum

¶Dna Regina et virg⁹ est Iu stitia. q̄ ē red ens vnicuiq̄ q̄ suū ē. scōm pfid. maioribꝰ obedientiā. minoribus discipli nam ⁊ exemplaritatē. Equali bus aūt amicitiā fraternalem scōm senecam. Hec teste poeta Regina est virtutū. ꝛcus mo rum. limes opm. regina regno rum. oīm imperarrix. leges cō tens. iustos p̄miās. impios cō temnans. Sine hac in mundo nō sunt regna nec potestas. sz tyrannides et ferales p̄dites. Hec tollit (teste macrobio) tā q̄z sibi opposita iniusticias. re belliones. scismata. seditiones aufert furta ac rapinas. ⁊ vni uersas voluptates cohibz vicia et irrenerētā vozᵉ. itest scōrū exstirpat. ¶O trāta regna in q̄ bus regnat iustitia. q̄z infelici a vero in quibus dīatur iniu sticia. hec ille Tangit aūt hec mirabilis vmia in nono thala

mo impiali sponsi et spōse Ibi (Et in terra) Et quidez iuste ¶Nō terra (basilio vlente) su bici habet celestiuz legibus. iu stisq̄ diuine. puitente ꝑceptis et iudicijs Terra inquit hec ē corpus nr̄z Et ixo dicit augu stin⁹ ¶Nō semp regulatū debet esse diuina iusticia ne seru⁹ do mineť. et ratio q̄ est dīa suppe diteť Et bernardus. Iniustissi muz est seruos dīari. et dīos famulari Sed q̄nta queso ⁊ q̄ lis est hec regina iusticia Attē dite me inq̄t Dñicus. forsitan cras morituri ⁊ nunq̄z me au dietis vlē. Et scio inq̄. q̄ qua tuor ex vobis infra crastinum sunt morituri q̄ nūc sūt pītes sani et incolumes. ¶Nō postea rei. pbauit cuētus ¶Audite ergo me. ⁊ penitebit vos vrārum iu sticiaz ⁊ rapinaz. nam illi qui erant morituri erāt magni ty ranni pl'oz ¶Tanta inq̄t est iu sticia gl'iosa. q̄ mīma mūdi iu sticia gl'osa ē pulchrior formo sior et oīi gra suauior q̄z pos sit esse vna virgo regia que esset tā pulchra. q̄ haberet in se spe ciositatē oīm rez corpeaz mū di ¶Et pono casum q̄ deus cre aret ex lapidibus stellis herbis et alijs rebus corporeis virgi nes sic pulchras: q̄ mīma esset pulcrioz q̄z vnq̄z abigayl vroz dauid. et semp ascendendo eēnt magis pulchre. sic q̄ nō essent due equales in pulchritudine. Ecce inquit mirabile Justicia hec mīma est sine cōparatione formosior q̄z supīma oīm illaz virginū nobilior ac decentior multo amplius q̄z sit pulchra suprema plus q̄z illarum mini ma ¶O vre dauid accepit libē tissime abygail in sponsam ⁊ a micam ¶Quare sequit q̄ mtro magis est amanda ⁊ appetēda mīma gre iusticia ¶Nō. teste te ronimo. minimū recoris ⁊ for mositatis in virtutibus. tantū est excedens corpea quātū hu mana racionalia superant car nalia. ¶Nō virtures sunt ⁊ re gno ceitatis. sed corpa sunt de rebus mundi infimis ¶O si q̄s abygail afferentē secuz plures diuitias cuz pruentia iusticia et sanitate nō vellet habere in sponsam ⁊ bospitā. ⁊ posz vri q̄z et vberet. vere talis bñ ha bereť ac reputaretur fatuus ⁊ miser ⁊ miserabilis ¶Et rō diui tie abygail et sua fruitio fuerit nisi transitoria bona. sed bona cuiuslibet iusticie sunt sempit na. quia ineternum nō ꝑmoue buntur. Justus inquit ineternū nō ꝑmouebitur. quia iu sticia eius mānet in seculū seculi ¶Dñs vbis oībus dico. q̄ per vere mīmam iusticiā gre ē ma ius damnū. q̄ amittere tot ar chas plenas auro ⁊ lapidibus preciosis quot sunt grana fru mēti in mille choris tritici ¶O res mirabil'. ¶O humana vesa nia. vbi ꝑter minimū tempale bonuz amittit bonū tam imen sum ¶De quo origenes ait. ¶Nō totius orbis iusticia plus coīa oīpotēti vo valet. q̄ infinita auri et argēti et oīm lapidis p̄cios⁹ ponera ¶Nō vt inq̄ ipe bec non valent nisi terrā quia ⁊ terra sunt. ḡ p iusticiam pñt apari celestia. q̄m iusti imppe tuū viuēt. et apud dīm ē mer ces coz ¶Hāc aūt bene vidistis in visione sacramētali. vbi re ginaz pulcherrimā cernebatis indutā oīm colo⁹ vestimentis ceptrū in vna manu tenentez et gladiū in alia. comitata de cē puellis supra modū specio sissimis. cui⁹ minor fuit specio sioz q̄ omes virgines iam pau loante vbis ex diuina potētia assignate ¶Hec aūt regina filia est summi regis. sponsa mundi imperatoris. qui habet diiudica re p illam iusticiam scōm iusti cie vlūtatē ¶O carissimi parū per attēdite ¶Nō si expellimus istā reginā fiet nobis quemad modū fcm est troyanis. q̄ iniu ste ꝓtemplerūt et sedauerūt ꝛc lenam ¶Et sicut anthonio imp ratori qui ꝓcepit octauiani so roz ac repudiauit. qui oēs ho ribilissimo fine pierūt. p tanta sceleris nopa. ¶Et ꝛw beu dieti pchoolor in oīi statu ⁊ ciura te adhuc malū pagitis. cū hor ribilissima morte infinities do minā hāc inficitis ¶Quia toti ens quotiēs iniusticiā alteri fa citis. iusticiā inficitis. scōz re migiū. Z quali morte interfi ciūt hij infectores sacrilegi fi liam dei. sponsam ac reginā mū di beu beu me audite ¶Audite audite. ¶Tāta est occisio. taz q̄ uis et tam horrēda mime iusti cie p furti iniusticiā vl rapine vl p nō redditōem debitoz. q̄ infectio horrēdissima cūctoz qui fuerūt occisi in troiano vel lo et cūctis mūdi bellis iulij et alexandri ⁊ sic de alijs. nō ē tā horrenda corā deo quo ad sub stantiā mortis ¶Nō vt ait gre gori⁹ nizenus ¶Per interitū vir tutum sequit mors aniaz. p ea nam mortē et damnatōem. vt puta inq̄t p iusticie corruptiōz ratōe alicui⁹ iniusticie cōmisse in deum vel primū. Sed mors corpm nō est mors aniaz nec substantial' nec genalis eterna. sed tm naturalis et transitoria ¶O res horrēda ¶O res detestā da ¶O res oīmo abhoianda.

t in tomo vſq dletim et singu
hoſboris maneat tm̃ homicidi
um. tm̃ flagiciū. et tam borren
dum piaculū. cuz p solam vm̃
bis occisionez fitis ceteris o
diosi. z mortis ciuilis rei. Igit̃
cū timore mario vberetis ve
nerari et amare virtutes iuſti
cie z ceteras gr̃e virtutes Ut̃
vberetis cūctis virtutib⁹ face
re feſta et altaria diſtincta. at
q; venerari eas sicut et ſcōrū
reliquias z sine ꝓpatõe vuoti
us. q̃tenus p talem modū illas
timeretis z amaretis Ꝯ poſt
modū eciam fecerunt Ꝯz poſt
rpa longinqua. noia in aduetu
nouoz feſtoz sunt mutata. pcb
wlor. Merito em̃ vberēt coli
virtutes Primo q; sunt cauſa
quare colim⁹ ſcōs. ſcdo q; sunt
ſumme i ſcīs oibus. tcio quia
sunt gl̃e cauſa q̃re colim⁹ ſcōs
quarto qm̃ bñt esſe ab eterno
a diuina potentia. tanq̃ regu
le diuine ꝓdeſtinatiōis quibus
vult saluãdos regulari Et ita
virtutes in ſe habeſunt venera
ri veneratõe dulie. ſ in criſto z
maria vt sunt in gl̃a ſſumata
veneratõe ypdulie. vt aũt sunt
in tro ab eterno. sunt metipa vi
potentia ſcōm rem. ſed soluz
drũt ratiõe Et sic dñt adorari
adoratõe latrie tanq̃ deus Et
hic est modus summ⁹ quo debe
ret honorari atq; timeri Et q̃
uis in ſe nõ habẽt figuram hu
manaz ſcōm ſubſtantiã. habẽt
tm̃ ſcōm potestatẽ et virtutem
in quantū ꝓtinẽt ꝑ eas pulchre
rimas in infimtū rp̃i et marie
virginis et ſanctoz oim. Unde
dominꝰ verbū gratiſſimū ſub
iunxit dicens Cū oratis pſalte
rium vr̃m vbertis dicere debez
Aue maria ad honorẽ diuine
iuſticie. et debez ad honorẽ mie
et debem ad honorẽ fieri. et sic
de aliis dictis z dicendis Et p
hunc modū virtutes dr̃ iuuãt
in oĩbus Sicut z legi quan
dam ſcām feciſſe. et plurimos
ſcōs nom sic dicaſſe. qui z vi
derunt has dñas in ſpēs ſupra
oĩm eſtimatõez pulcherrimas
et benigniſſimas Sicut iohan
ni elemoſinario apparuit miſe
ricordia dei. et cuidam patruz
antiquoz apparuit dei gracia
Et quicūm hoc iuſte fiendum ẽ
quia tota pagina ſancta non ẽ
poſt deū niſi de laudibus virtu
tū et de viruperijs vicioz. Fm
gregoriū. Ut ergo iſta ꝓdicta
ementis et ꝓficiatis accipi
te oĩes ſponſi et ſponſe pſalte
rium. et deuotius cantate dño
canticum nouū.

DEcima regina z virtus
est fortitudo Que. fm
fulgenciū. aim hominis facit in
cōcuſſum stare in aduerſ. z in
ꝓterritus in ſubitaneis. Per
hanc em̃ ſcām pbm moderant
paſſiones audacie z timoris.
Que fortitudo a poeta sic de
ſcribit O ꝑclariſſima virtutū
et regina eaz nobiliſſima for
titudo. Tu cūcta defendis. ad
uerſa obruis. ceteraſq; virutes
coꝛruẽtes erigis Tu velloz es
dña. tu moz regula. tuq; impi
oruz obtines ceptra. ꝓprimis
quos vis. eraltas ꝺs vlueris.
vt nõ ſit qui te non timeat. ſic
principãs vt nullū timeas Cui
applaudẽs Diezonim⁹ ait Per
fortitudinẽ implent vi mãda
ta atq; ꝓlia fortit. remptatio
neſq; vniuerſe vincunt virilit.
Hec fugit peſtifera vicia. puſil
lanimitatẽ vcordiã torporẽ ne
gligẽtiã atq; pauorẽ Hec deſpe
ratõem expellit atq; diffidentiã
et mẽtis ꝑturbatõem Per hãc
q̃ ſpes habet firma. z virt⁹om
nis p hanc ꝓfirmat. ſcām baſi
lium. Et rangit in decimo tha
lamo regali ſponſi z ſponſe ibi
Manem noſtrū quotidianū
Et merito Aã ſcām auguſtinū
ſicut p panẽ fortificamur in vi
ta. ſic ſancta vi fortitudine ad
oĩa ꝓfirmamur. fortificamur
ad vi mãdata pagenda et coz
roboramur. Sed qualis et q̃n
ta ẽ hec regina et admirabilis
dña. vos ſpeculatores diuine do
nationis lucidius ꝓpendiſtis. cū
archana diuinoz in ſcia eucha
riſtia me celebrante ſpeculari
eſtis. Vidiſtis in palacio rega
li reginã indicibili gl̃ia adorna
tam. que ſecū vocẽ puellas ha
buit ornatas z ꝓatas ad homi
nes defendendū in cūctis Ta
ta em̃ erat pulcritudo eius. q
omnis iſtius mūdi pulcritudo
et si adhuc centū alij eſſent mū
di iſto maiores et nobiliores.
nõ eſſet niſi fumus ſoli clariſſi
mo comparatus. Et merito qui
dem. Qm̃ fortitudo (teſte am
broſio) eſt filia dei amica ſpiri
tuſſancti. ſoror et ſponſa domi
ni nr̃i ihũ criſti Que coronaz
impialem ex vocẽ ſtellis micañ
tem geſtabat In manu vigaz
lauream tenebat. z in alia ma
nu clipeum et lanceaz gerebat.
parata ad ſubueniendū nobis
contra oĩes timores noctur
nos et vniuerſa maloz repug
nantia In verillo quoq; lancee
ſue dñi crucem babebat. Qm̃
gloria nr̃a et fortitudo eſt i cru
ce domica. vt dicit apl̃us. per
quã mundus ẽ nobis crucifix⁹
et nos mũdo Quid o cariſſimi
Tam fortis est hec domina. q
ſi oĩes homines eſſent gigan
tes et eciã oĩes arene maris. ee

quilibet esſet tãm fortis q̃ pſa
ſet sicut atblas gigas infinit⁹.
ſcām poetas. celũ mouere. ad
huc minima fortitudo gr̃e est for
tior oĩbus hijs. plus q̃ oĩes
gigãtes ſimul ſumpti sunt for
tiores minimo eoz. Et hec est
ſemp parata vbis ſuccurrere
ad oĩa ex pr̃is ſui oĩnipoten
tis. et fratris ſui ihũ criſti. z a
mici ſui ſpũſſancti gratiſſima
voluntate Et quidẽ vr̃ũ est
Qm̃ ſcām gregoriũ naz̃enũ
plus ẽ minimũ diuine virtutis
cūctis creatis naturalib⁹. quia
minimũ vi fortius est cunctis
bomibus Et hec semp ẽ añ por
tas vr̃as. in foribus vr̃is. i do
mo. in lecto. vbiq; eciaz comi
tat. p ſalute vr̃a Qm̃ teſte gre
gorius est vbiq; pz eſſentiã p
ſentiã z ꝓtentiã. vbiq; referẽs
oĩm vtutẽ diuinitatis. O ma
gna dei clemẽtia p quã ſic. ptegi
babeamus a tali dña et nutri
ri. naz oĩs puelle eis panes pr
tabant z cibaria vniuerſa. qui
bus boies in via vi habent ſu
ſtentari Sed q̃uis bec ſint ve
riſſima. tm̃ nõ omnes hec vidẽt
ſicut nec vitia pcĩa vr̃a. p
cbolor que ſunt infinita z hor
rendiſſima. que ſi videretis cla
re. omnes ſimul moreremini.
ſic nec vos vidtis exellentiam
huius virtutis. nec pñtiaz. q̃ a
parte rei excedit omnez visibi
lem ymaginatõem in decore z
formoſitate gr̃a et fortitudine
O mi quantū ſunt miserabi
les qui dominã hanc ſpernunt
semp et deiciunt. vt nõ faciant
vi mandata niſi propter timo
rem mundanũ vel timore defi
ciendi. aut ꝓter verecundiam
vel deſperationẽ ſiue accidiam
et sic de ſingulis. Sed quantũ
queso tonum est hanc dominã
fortitudinẽ ſecum habere Au
dite me inquit dominꝰ. et au
dietis me. que dicaz vestre me
morie ꝓmendate Tantum tã
q; magnum est tonum. q̃ ſi q̃s
haberet fortitudinem corpora
leꝫ cunctoz mundi leonum vr
ſorum et ꝑdorum ſimul z gigã
tum ymmo plurimorum mun
dorum. certe iſte haberet mag
nam fortitudinem. cumq; om
nes reges mundi deberẽt time
re. Et tamen minima fortitu
do gratie fortior est tali ſic for
tificato. de tanto q̃nto ille for
tior est vno ſolo homine Sed
cur hoc Certe ideo. quia forti
tudo corporis est accidens cor
poreus. ſcām philozophũ. ideo
non potest transcendere ſuum
ſubiectum. ſed fortitudo gra
cie est accidens anime. vel est
met virtus ſpiritusſancti pro
virtute diuina in deo quam

repſentat fortitudo corporalis
et fortitudo ſpũalis. Ecce quã
tum tonũ ꝑditis. totiẽs quoti
ens ex timore mandatũ vi frã
gitis O si quis vamitteret fort
tudinẽ leonis sua accidia. vre
talis multum esſet culpandus
Quid q̃ dicendũ est de hyſ qui
infinities hãc ne dũ ꝑdũt. vrũ
q; et volentes refero infinities
horribiliſſime occidũt. Sed q̃
morte Audite q̃so. Tali z taz
horrẽda morte q̃ mima mors
iſtius baberet inferre homini
ꝑdictum rãas animalũ forti
tudines bñtez. ymo et mille ta
les O vre horrendũ maluz z
treſtandũ pcĩm. Propter ea
ueant sibi. qm̃ dñs aliqñ vindi
cabit morte bui⁹ filie sue. Qm̃
mors bui⁹ filie inantum est vi
tus diuina ẽ mors vi. et si nõ
in ſubſtãtia tm̃ in filia Imo tre
timiditas vl̃ puſillanimitas aut
negligẽtia interimẽs hãc regi
nã est mortale pcĩm. Ut ergo
a malis bis liberemi. accipite
ſponſi z ſponſe pſalterũ dicẽdo
ſepius. panẽ nr̃m quotidianuz
fortitudinis. da nobis hodie.
Et cantate dño canticũ nouũ
q; mirabilia fecit vobiſcum ho
die Cum q̃ ſlibet dñaz baruz
hẽat decem domicellas. qm̃ de
quinq; virtutes ſunt bomi de
putate ad cuſtodiã decẽ mãda
toz vi sicut et priores. z cum
ſint quinq̃ginta. et q̃nq; earuz
regine q̃ ſunt q̃nq; virtutes de
decem mandã vi multiplicate
fiunt eciam q̃nquaginta (nam
teſte auguſ) omis virt⁹ ordina
tur ad decẽ vi mãdata pagen
da. ſequit q; merito vbetis di
cere ſcām q̃nquagenã pſalte
rij. aut magnaz aut minorẽ vt
dictũ est. Cantate q̃ dño canti
cum nouũ. q; mirabilia fecit

Decima re
gina ſiue virtus
est Fides. que
ſcōz ap̃lm est
ſba ſpandarũ
rez. argumen
tum nõ apparentiũ. Hec autẽ
virtus (ſcām ieronimũ) diuina
terrenis ꝺiungit. infima celeſti
bus ſociat. ſcīos patres pr̃iar
chas inſtruxit. ap̃los fundauit
totã vi eccĩam firmitate ꝓfir
mauit ꝓpetua Hec aũt virt⁹ ſi
ves. ſcām ambo. credit q̃ non
videt. eſtimat q̃ non scit. qm̃ de
hijs est q̃. teſte ꝓpha. sunt ſupra
hois ſenſũ. q̃ nemo audiuit nec
cor apprehẽdit. vt merito iſta
ſunt credenda z nõ scienda Hec
est de rij articulis fidei vi. z de
ſeptẽ ſacmentis. ac de veritati
bus ſacre pagine vniuerſis. ac
de catholicis ecclſiõibꝫ ecclio
ruz generaliũ. inquãtũ tangũt

ecclam catholicā scām theolo
gos. Hec aī virtꝰ est regina ad
mirabilis et supnaturalis. sine
qua nemo pōt placere deo. et
p quā iustus in fide viuit Et op
ponit infidelitati. hereti. errori
supstitiōi. actibusq magicis De
qua quidā scīus inqt O mag
na laus tua fides. Ecclie pcla
ra impatrix. virtutū ppugnatrix
fideliuz illuminatrix ⁊ uerax
O beata regina q̄ pulcbra. q̄
amena. q̄ suauis et decora Me
te tu es caritatis regula. spes lu
cerna. prudentie norma. scīe
forma. trinitatis nūcia. ⁊ sanc
torū sponsa O vre btā fides.
qui dña es virtutū. iuxta mox
scala viuentiū. turris pugnan
tiū. nauis pictrantiū. que vni
uersos secure ducis ad glorie
portam Et tangit hec dña pul
cherrima in uxorio thalamo
regali sponsi et sponse ibi O da
nobis hodie) Et agrue quitez
Ait pr fidem. teste augustino
dat nobis ab vnctōsali. pulsore
panis supsubstantiale qui nō mi
si fide formara capit Et abro
sius Spūssanctus dator ē mu
nerū Sed quibus inqt ille Hō
infidelibus q̄ pmanēntibus i ve
ra fide Ait scām theologos b
est ianua et prior via genera
tionis aliis virtutibus theolo
gicis Sed quero Et pulcbra
et nobilis est bec regina: Bre
uis rīsio Cunctis decē regimis
pbabitis bec ē formosior ⁊ ele
gantior. ac omino nobilior ac
oīi pfectione excellētior: Sed
o deus meus. quō possunt bec
fieri. Certe quia alie virtutes
sunt morales scām pbos ⁊ the
ologos. sed bec regina est theo
logica cum oībus q̄bus ce
ste paulo Et quanto virtus the
ologica ē nobilior q̄ moralis.
tanto fides est excellētior oīm
bus iā dictis. scām gregoriz
num Hanc vro speculatores
quidam ex vbis viderunt co
mitatā decem puellis pulcerri
mis Estimāta bnīregine in
feriora erāt candida. ppt fidē
incarnatōis. Media erant ru
bea. pter fidez passionis Su
periora vro erant aurea ornā
stellis. pter fidem sancte trini
tatis ⁊ resurrectiōis cristi. Et
babuit tres coronas. primaz
argenteā. scām ex lapidibus
pciosis. terciaz ex stellis pter
easdez causas Gerebat in dex
tra manu corpus dñi in calice
quē porrigebat fidelibus ⁊ eos
vinificabat In sinistra vo cru
cem dñicam cuz armis passio
nis deferebat Sed quis possz
dicere eius decorē. Tam. inqt
dominicꝰ. pulcbra ē et nobilis
bec regina. q̄ excedit pulcritu
dinem naturalē oīm nouez or
dinū angelorz. Sz cur boc taz
mirabile Certe qm̄ habet pro
mereri a deo maꝰbonum q̄ sit
tota natura ǒgelica Et boc bo
num ē bonū eēne glie. p qd deꝰ
ad nutū obtinebit. scām basili
um. ⁊ in ipo plenissime cuncta
desiderabilia bēbunt. Ecce mi
rāda audistis de fidei dignita
te Sz quibz vnuz mirabile ad
w. q melioꝰē deo magis ama
bile bēre fidē formatā in como
sue pscie. q̄ ad nutuz obtinere
totā vnā iezarchiā angelorz. ac
ceptā tīi solū scdz pura natura
lia O angeli scām pura na
turalia pñt precare. sm̄ augus
et magrm in snijs. si fide formā
manēte ineesse. nunq pñt pecca
re Quia alias pēna essent in
eodem simul et semel. vt argu
it grego. niceno. id est virtus ⁊
vicīū qō est impossibile Sz q̄
ris quo nam mō baberi pote
rit bec pulcherrima fides. Au
di mirabile rīsum Si credas
minimū credibile fidei eē ma
gis vruz q̄ maximū in natura
sensibile. tunc dispositōem bēs
ad attingendū bāc pulcherri
mā dñam Adam em in fide de
bes credere magis esse vrz q̄
istam. Omis homo ē anial ra
tionale. q̄ est naturaliter nccia.
Et rō est Quia lumē naturale ē
sub lumine fidei tanq̄ lumē in
feri⁹ specie ⁊ diuersum. Sic est
aūt q̄ mimū ordinis supioris
est pfectius q̄ maximū ordinis
inferioris. sicut mimus bō ē p
fectior pfectissima quacūq spe
cie anial bruti Et quo patz q̄
malum est paruulam fidez for
mata poere. Sz si nu vtinā
poteretis rīi banc fidem sine fi
dei lesione Sed pbdolor ple
riq p blasphemias. artes ma
gicas. astrologoz fantasias. et
supstitiones dyabolicas. nedū
dicam ledunt. verum et crude
lissime occidunt. Cuius mors
est tam borrenda. tamq̄ ḡuis
et erumnosa. q̄ si foret possibi
le angelis mori. trinitas beata
pocius vellet mille angelorum
supposita mori. q̄z vnicam for
matam fidem per sortilegia ve
tularum et abusiones infidelī
um interimi Oīm augustino i
quiente. Deus plus amat mi
nimum gracie q̄z aliquod ma
ximum pure nature. cum gra
tia minima sit primior deo. q̄
quicunq gradus nature pure
i creatis O res impia. ymmo
res crudelissima. Quis esti
masset vnq̄ homines angelos
interficere O res vre mirabi
lis. sed nequaquā incredibilis.
quoniam et dominum nostruz
Ihesum christum interficiunt.

Nam teste ieroni? Infidelitas
rursus infecit filiū dei. Vt er
go a tantis liberemi malis. ⁊ per
banc dñam vniuersis babūde
tis bonis. accipite sponsi et spō
se psalteriū. et cantate dño cā
ticum nouum

Quocima re
gina siue virtus
est Spes. que
scām mgrm ti
cio seniaz. dis
xrvj Est certa
expectatio future beatitudis. er
meritis pcedentibꝰ. alias sine
meritis pfuere se posse gloriaz
psequi est pſumptio. que a qui
busdā pcēm in spm scām dicit
De qua habet in scho sen. dis.
xxxiij. Hāc vro reginā sic pre
clarus pmēbat Hieronimꝰ di
cens O gl'iosa spes fideliū que
pfortat cristicolas in dei via.
lerificat pestinatōis filios. et
cū magnimitate sursum in cel
regnare facit Et quidā mirabi
lis et vnot'doctor ait. O gl'io
sa spes tu regina fideliuz. fortī
tudo rebeliū. solamē pegrinati
um. tu mestoz solatiū. citbara
pluantiū. reges nzmientium
Tu animꝰ pegrinantiuz. afflic
toz suspirū. desolatoz arcz cō
fractoz medicamentū Quid
possumꝰ sine te o regina eccl'ie
inq̄. ceptz mūdi. gladius fidei
O speciosissimaz speciosissima
dña. tu bellantiū victoria. peri
clitantiū tabula. ⁊ icarcerato
rum libertas erima. Oīm per
spem cūcta possumꝰ. sed sine spe
quātūcunq sumꝰ potētes oino
deficimus. maxime inquiente.
Hec aūt admirabil' regina est
formosissima. ǒgoq pulcherri
ma Et tangit in thalamo imp
riali sponsi et sponse ibi Et
dimitte nobis debita nra) Et
quidem non imerito Nā scām
fulgentiū per spem in dño deo
remittunt pcā Propterea da
uid dimissionē babuit debitorū
eo q in dño spauit. Cayn vro
desperans damnatꝰ fuit Et ad
didit ipe idem Spes expellit su
perbiā. delcit pſumptōez. fugat
desperatiōem. tediū erulare fa
cit. accidiā et maluolentiā de
testat. atq totaz animi in deo
ponit fiduciā. Sz queso q̄lis
est modus bīdi bāc virtutem.
Audi ⁊ audita retine O modus
inqt dñicus magnus but virtu
tis bic est. vt estimes indubie mi
nimū diuine porētie ad saluan
dum plus posse. q̄ infiniti mū
di pcōz si tot essent possent ti
bi obesse aut demonū Aut quā
tūcunq peccaueris. adduc mi
nimū punctū diuine clemētie
nō euacuasti Cuius rō est. Oīm
scām ieronimū Cayn male de
sperauit. eo q mima dei miscōi
a plus pōt in pcā remittendo
q̄ infinita mūdi malitiaz vale
ant offendere Nā miscōia bi
quelibet cū sit pēmet dī in in
finitū distat et supat cūcta cre
ata et creabilia Male igit Ca
yn excecatus blasphemādo di
xit. Maior est iniqtas mea. q̄z
ve venia merear Et quidē ven
iam psequi potuisses eciā si mū
dos infinitos occidisses. dū tñ
būiliter pēm tuū recognosce
re nō desperasses. ⁊ venā postu
lasses O mira laus tante regi
ne tāteq dñe. de qua maxime
dixit O vre magna est supmaq
est spes gl'ia Oīm si quis filium
dei occidisset. si tñ spauerit pēi
tendo. eciā venitam psequi pote
rit. vt aliqui dñi tbū crucifixo
res babuisse dinoscuntur Sed
qualis inq̄ est bec regina et q̄
pulcbra O dñice nobis enar
ra Audite inq dñicus Et qui
dam vrm templari sunt ea in
thalamo impiali cū decem vir
ginibꝰ pulcherrimis. q̄ omēs ci
clabis aureis vestite erant Et
illa ipaz regina coronabat co
rona gl'ie. gembusq fleris pro
munto pcabat. et a rege reguz
indulgentiā. p fidelibus spanti
bus impetrabat. Hec inquā scri
bebat noīa electoz in libro vi
te. et eius bonitati tota celi cu
ria gaudebat Pulcbritudo ve
ro ipius et nobilitas ⁊ decor ⁊
ptās. oēm narrādi excedit cō
paratōem Tanta em illi erat
pulcritudo. q̄ rex glie in illa sū
me delectabat Quinymmo vt
exemplo qualicūq hoc intelligas
tis Si vniuerse arene maris.
et stelle celi ac creature. bērent
linguas tot doctas vt fuit lin
gua demostenis ad laudandū
et colorandū vnā rem gl'iosā re
thoricē. hec omia vsq ad diez
iudicij non possent zinue nar
rando pulcbritudinē ei⁹ medi
edicere Et buꝰ ratio ē Oīm ra
tiones baz transcēdere natu
non valerent. loḡnou naturali
mō. hec aūt virtus diuina mū
dos excedit naturales innume
ros si essent. cū virtus sit supz
naturalis (teste apto) O vere
magna laus. O singularis gl'ia
O nouū et inauditū mirabile
Et tñ nec dū pbendi banc dei
filiam laudāo. sed tñ paucis
verbis expingi. Quantū ergo
bonū est homi banc reginā ba
bere amicā Certe dico vobis.
Mō vtilius ē bmōi mimam q̄
ciosam babere spem. q̄ centum
babere mūdos. quoz tercia pa
esset argentea. tra aurea. ḡ
ta er oīm lapide pciosi. Oīm
valor istoz scām augustinū nō
transire posset valorem corpe

tm cuz sint oīa corporea-sed valor mime spi grōse transcēdit oēm valorez corpeum.et p valore suo emere pōt ipam trinitatē (scōz augus) Spe cm meremur.et p sm tus emit O igit carissimi vivere quale damnū est minimā hāc amittē sm.cum tm sit tnū spē pari uulam possivere Sz pchdolor miserabiles sunt mlti.qui regnam hāc nobilissimā cūctis regibus mūdi nobiliorē nedū expellunt a se.wz et tozmēris in numeris xu xu illam regis filiam inficiunt O magnū scelus.cuz sit minus ancillā regis occidisse ectā vilissimā.Et nō modica ē mors spei Cm si deus puertere vellet banc mortē in naturalē corruptiōem eēlez ego vbis pdico q si eēnt mlle mūdi.oēs hij mūdi dissolverent Sicut em oppositū in opposito-et ppositum in ppōsito pbo teste.Cū em sit maior mille mundis corpeis et nobilior (teste origene) sine pparōe.seqtur q mors spei que est vspatio est corruptio maior in virtute q corruptio corpalis mille mundoz Vnde et deus plus vellet quantū in se ē vtruere mille mundos.q odio habē minimā gr̄e sm O res mirabil Quia vs odientes sm grosaz scipm odio baberet.cū sit ve pmis tpius filiabus.Deū aūt le odire impossibile ē.sicut et impossibile est peccare teste remigio) O res inaudita et multū terribilis Si em mundi est mserū homes occidisse imuste.qđ fiet ve illis qui infinites occidunt rex magis valentē q̄ mille mundi valere possint Licet ḡ pmittēt.et p fugandis tantis nequitijs z hāda tanta regina cum oīa gr̄a.accipite sponsi et sponse psalteriū.cū magna spe semp cantāt domino canticū (nouū

Tercia decima virtus et regina ē Caritas que scōm apostolū oia credit.oīa spat.nō inflat.nō est ambitiosa.nō emulat.nō agit pperam.nō irritat.nō cogitat malum non gr̄it que sua sunt. nō gaudet sup iniquitate.congaudet aūt veritati Sine q̄ nec fides nec scia nec spes. nec que cūq; virtus alia aliqđ possit Hec aūt (scōm augus) est forma omniū virtutū.sine qua nullū est meritū.nullū bonū nulla p̄fectio. ymo cetera q̄cūq; bona sine caritate nichil coram deo reputātur esse Tanta aūt est hec virtus q̄ sola regnuz celoz emit.

vt dicit ambro.et vnalem deū facit.ac.p poculo aque.pcurat regnū xi venūdari.et p seruitio mimo regna ppat sempiterna. Et ve regina ista pulcherrima z incōpabili (quā mgr̄ in p̄sentia.rvij.dicit esse spūscm. qm accipit illā p caritate sbali etbe orica siue essentiali.sine q̄ nulla valet accēlis z creata) dicit quidā in tuotōe sua nō mimo O gl'iosa caritas.tu virtutum oīm es dīa.mozū mgr̄a.meritoz vita.tu sanctoz sanctitas z flāma animaz.vestimētū nuptiaz O brā et vere btā caritas Tu ornamētū ecclie.celorum regina.mundi impatrix.pulcherrim⁹ decor atq; splēdor infirmos sanas.esuriētes reficis.cecos illuminas.cuncta regis.vniversa disponis.nec est qui se abscondat a calore tuo. O sancta z pluſ scā Tu spōsa deitatis et virt⁹ pietatis.et vigor et valor virtutis.per te iusti regnant.inferna euacuantur et celi replēt.Quid amplius? O vere pluſ regina bā.et si vniuerse virtutes plurimuz sint gl'ose.tu tm oīb⁹ eis maioz oīm laude Et anſ huic concordans ait. Felix nimiū caritas. que odia fugat.inuidias extinguit.iras euacuat.ac pcta vniuersa destruit Tangit vro tre

regina in thalamo xp̄i? simpliti sponsi et sponse Jbi(Sicut et nos dimittim⁹ debitoribus nostris) Et p̄grue merito. Nam sanctissimo teste ambro:p caritatem dimittimus vniuersa in nos pcantib⁹ debita.eo q ea dem mēsura vult deus vt nob remeciat in qua alijs mēsuramus Et vere tm⁹ alijs merito cūcta relaxare debem⁹.qm teste augus? In tritate oēs sumus frēs.qui scōm gregori.in oīb⁹ est scōm essentiā. potētiaz.et pītiam Quia ergo certim⁹ deum nīm in cūctis nīs esse.primis.pter tritatis pītiam vniversis inimicis cunctā debem⁹ remittere nobis Quemadmodū vro modū habem⁹ caritatis ad deū et primū Anselmū audi lo?nē.z sequere rogo vocentē. O inq̄t deus oīa in oibus.qui totus in celo ē.totus in te est z in me.z in vniuersa creaturis.nō tm in virtute sed p substantiā ei⁹totam.realius verius et nobili⁹ q̄ forma in mā. paro i toto.accīdes in subiecto Jpe em est cunctoz entiū primū ens.teste pbo. Quapropē est fundamentū z regula pmarie et intime vniversoz.nō tā q̄ subiectū accidentiū. vl te est sentia rez.tanq̄ causa efficiēs omniū z finalis ymo et exem

M ij

plaris.nō a te distans.sed supomia et inter omnia intime vt prima causa tibi jungens Et gregori⁹ nicenus ait. Dic que so o homo cū ames aliq̄ z odio habes mala. cur nō amabis dīm tum tuū.in quo et a q̄ et per quē bēs oīa.z ex q̄ odis tibi aduersantia Si em amas datum et min⁹ bonū. longe amplius debes amare donantē et maxime bonum.tro. lege naturatōe et sscia accusantib⁹ et tepunctibus Quare vro primum amare debes sicut recm Sczegorū audi nazanzenum. Certe primū sicut te p omma amare debes.tuz quia nature vni⁹ est recū.tum q ad gloriazeantem pueniet. tū eciaz pmaxime quia in tro essis vnū ens bonū z vz.rōne deitatis vtro bique inextīctis.teste apło dicēte. Est omia in omibus.et in q̄sumus mouemur et sistim⁹ seu vium⁹ Ecce audistis modum habēde caritatis et seruande Nec essiare te debes nichil eē multomin⁹ q̄ accidētia. tū vero tuam esse estimes substantiam nō formalē sed causalē. Et pari mō sic est in tuo primo z cunctis rebus Et p hūc modū videbis q̄ oīm entium est vna ssina.vna entitas.et vna veritas supsūntialis infinita que ē tua.in qua z pr quā tu es quo dammō omia in oibus. Et sic cum odis primū tuū aut aliq̄ creaturā (scōm tbero) tu odis teipm Qual' vro sit forma bonus regine viderunt quidā Vestroz Sz in vritate tanta est tpius pulcritudo.elegantia.formositas.splendor.bōitas et dignitas.q si oēs angeli z tocto res mūdi scōm iudiciū natale haberēt p centū milia annorū ppetue magnificare eam q̄ntū possent semp agēdo z non mīsi scōm iudiciū naturale.ecce mirabilia et inaudita annuncio. hij oēs simul sumpti media bonus regine nō valerent describere pulcritudinē Cm teste augus?.Naturale iudiciū creature vniverse semp est sub dimirare cuiuslibet gr̄e. Dic natura quantūcūq; sit magna sp est sub gr̄a. sicut pfectibile z regulatum sub pfectōe et regula Fuit aūt cozonata cozonis tribus dilectis⁹ gl'e ppter tres motus dilectōis scm Basiliū. scz di sui et pri Estimēta vro ipi⁹ aurea fuerunt et q̄si igneis flāmis pulcherrime vcozata.qm caritas(scōm grego) est ignis divine dilectōis Cūctis vero immicis opm ferebat.z alioz fctā sicut ppria reputabat Cui famulabant decē puelle supra

omnē estimatōez vecore clemētes et bēigne. Et p̄ima alia vidistis.Er quib⁹quero. q̄nte bonitatis ē ō regina suis amatoribus.Audite me inq̄ dīcus et obstupescite.ac vehementi⁹ in amoze tante regine tā pulcre tam amene tā locūve.ac p omnia gciosissime aīas vras inflāmare.Tāte inqt est bonitatis. O plus valet cuilibet haberi quantūcunq; sit minus. q̄ qn quaginta mille milia mundoz. Et plus amat vos q̄ hij mūdi vos amare possent.si ecīa toto posse suo naturali tm vos amarēt.et vbis p oīa seruirēt sicut possent.Et quidē tre appareret mirabile et tm̄ veritimū est q̄uis singulare.O tm amor caritatis (teste maximo) ē amor diuinitatis increate O eciaz augus?.dicit Sz amor pdictorum mūdoz naturalē tm ē creatus.ideo in immēsum minor ē amore deifice caritatis O si caritatē accipias.p virtute creata.certe adhuc caritas minima ē maior in amore q̄ amor vniversoz mūdoz iā dictorum Nā teste bylario Amor supernaturalis in immēsum excedit vniversuz naturalē amorē oīs creature Vide q̄ q̄ tibi ponitur.et agnosce q̄nta pdis cuz p odia vl inuidias vl iras caritatē banc amittis. Nec plura pois totiens q̄rēs. q̄ si mūdus prebitos amittēs O xu xu q̄ nephādū nephas.pchdoz. O q̄ dura neccia. Certe ve homini q̄ in mūdo tam nephando ozīē placulō.p quo punien mor ve peccasti vulnēre mūdi creature veseuirēt.nisi diuia caritate frenare ēent Vis aūt scire o pctor q̄ horrēda morte banc reginā et xi sponsaz inficis.sup oia pulcherrimā et misericordissimā Tāta em est hec mors tā horrēda seua z crudēlis O si essent mille mūdi mortui corpalis vbi cūcta mozerētur innūeris mortib⁹ corporeis.oēs hec mortes ppate morti caritatis essent tanq̄ mortes picte morti vere ppate Cui? rō est Cm mors caritatis ē mors divine vite vl supnaturalis. sed mors istoz mundoz corpea.tā tuz est vtrimētū vite naturalis scōm phos. Vita vero supernaturalis et diuina in immēsum excedit vitā corporeā naturalē. sic q̄ vita scōz theologos dicit habet analogice de vita diuia vl supnaturali.z te vita pure corpali.quēadmodū suo modo sanū te animali.vrina z medicina Sed dicis O deus meus quid audio. Nunq̄ audiui talia Non inq̄ dīcus mireris in

M iij

bijs que dixi Tu em cor bēs z viscera que nūq̄ vidisti nec vi
xe ptes. mchilomin9 tū ḡuis
illa nō vixeas. nō minus vera
esse exsistūt. Quapropter o ca
rissimi vt a rāris malis libere
mi. amate hāc reginā caritatis
totis viribꝰ vīis. vt cūctis cuz
ea abūrtis lonis Idcirco ac
cipite sponse psalterū. et cāta
te dño canticū nouum

Quam recima
regina z vrus
est Penitētia.
que ē voloz vo
luntarie sūpt9
pro pcīis satisf
faciendi. z vlteri9 pperrata non
cōmittēdi. vt patz er dictis au
gustini. ambrosij. z grego. Hec
aūt pnitētia vl ē virtus scōm
theologos inclinās ad dolēdū
te ꝑmissis. et hic pnia est quedā
pars iusticie q̄ est in voluntate
scōm augnm. Vnde sūmit pe
nitētia. p sacramēto. z sic ex di
ctis mgri in iij9 sentē. dis. xvij.
xv. xvj. est includēs attritiōem
confessionē et satisfactionē tanq̄z
ptes cēntiales. In hoc aūt sac
mento foꝛ est in ōbis exsistis i
absolutiōe et confessione. mā sūt
pcīa. et pene infligende sacm
Tm̄ est forma verbal' ista Ego
te absoluo a pcīis tuis Res v
ro sacramēti ē pcoꝛ remissio.

Sed res sil' et sacmentū ē gra
vl quidā ornatus. te q̄ in grto
sentē. dis. z3. circa finem Pnia
igit bz dici a penitēdo. q̄ est cū
quadā displicētia te male com
missis. De ista ait ābro. Pnia
inq̄ est repatio virtutū. ruina
vicioꝝ. plātatio supnoꝝ. remo
num ꝑfusio. letitia angeloruz.
animaꝝ salus. mūdi medicina
primi virtus. fulcimentū mo
rum. saluatrix reoꝝ Et sāctus
quidam te hac ait O gliosa z
pulcerrima dña mūdi regina
Pnia Tu spes ꝛeuiantū. fides
errantū. caritas amantū Tu
expulsos reuocas. diruta que
q̄ repas. erules ad pīaz reuo
cas. O vre bīa z summe bīa
tu amica miseroꝝ. cecoꝝ lucer
na. claudoꝝ baculꝰ. tu moztuo
rum vbicūlū. nutrix esuriētū
ptatrix sitiētū Et si inq̄ gre
gorꝰ nazāzen9 ceterē virtutes
homibus sint amabiles. tu tñ i
peccantib⁹ lōge es amabilior.
Mās p te ceteꝛe virtutes restau
rant. offense ꝑonant. nēpe cū
sis mediatrix. p cunctis obtinē
dis a vro vnis. paupes ditas.
nudos vestis. incarceratos libe
ras. infirmos sanas. moztuos
q̄ suscitas O q̄ vnū et q̄ io
cundus est inquit te amare. te
amplecti. z tenere. hec ille Op
ponit aī pnia vniuerꝰ pcīis. et

signant impenitētie et obdura
tioni obstinatiōiq̄. incōtritiōi
male ꝑfessiōi. et insatisfactiōi.
Et tangit in ruiꝰ thalamo pul
cherrimo sponsi et sponse Ibi.
Ne ne nos inducas i tempta
tionē Et quidē ꝓuenient Mā
ibronimo inquente ꝑ pniaz
a tēptatoꝛib⁹ liberamur diaboli
carnis et mundi. Si em̄ tēpta
ris a dyabolo. accipe disciplinā
arripe penitētiā. z fugiet diabo
l9 Si vero a carne molestaris
accipe pniam. z illā subiugabis
Si vero a mūdo turbaris. acci
pe pniam. Qm̄ si te punueris
vel ieiunijs aut oꝛōibus siue
maceratōib⁹. mundū supabis.
qm̄ deus non pūit bis in idipz
Sic traq̄ sūmū liberans a tēp
tatōe quacūq̄ ꝑseruans ab
ea. est pnia. vt ait cassiodorus
Que aūt z q̄lis est hec regina
Et quidem multi vīm vicerūt
hanc. cui9 est tanta pulcritudo
et tēperia. venustas ac formosi
tas. q̄ si esset mille mūdi turpi
tudinū. quoꝝ mima turpitudo
esset alicui9 p annū medium in
patibulo appensi quē null9 secu
re vellet vivere et ꝑmpte. si de
sua pteria absoluta vellet mini
mā mundi pniam grosam con
uertere in equalē pulcritudinē
corporeā p possibile vl impossi
bile. ecce dico vobis coꝛā deo z

non mentioꝛ. q̄ tanta esset i ista
pulcritudo corporea. q̄ pe eam
omes isti mūdi efficerent pul
chri. intrā q̄ mimū pulcrū isto
rum mundoꝝ fozmos9 eēt qua
cunq̄ mkere pulchra viuente i
hoc mūdo Et te hoc quidē mi
ramini Et vre inq̄t iuste Qm̄
mirabilissimū z nō minus vz
auribꝰ vīis. ꝓfusi9 Cui9 si vul
tis scire cām audite grego. ni
cenum grose sic dicentē Cū in
quit pulcritudo siue fozmositas
corpea corpm limites nō tran
scendit quantūcūq̄ magna ef
ficiaꝛ ectā si in infinitū extēde
reꝛ. accidēs em̄ corpis exīt cor
pus inueniri impossibile ē. mia
aūt pulcritudo pnie virtus est
spūalis scōm naturaz virtutis
er pborū testimonijs. quapro
pter nulla corpalis tēperia. vt
ait ille. poterit eēri mimo spū
alitatis tecori. alias inq̄t corpo
rea efficerent spūs. et spūs re
digerent in corporea. que sunt
impossibilia Ecce audistis ra
tionē metaphisicalē Hec aūt
regina coronabaꝛ triplici coro
na. ꝑter tres partes penitētie
dictas Cui9 testimentū er oīi
coloze fuit Qm̄ teste cipriano.
penitētia er oīi constat virtu
te Gerebat aūt in manu sinis
stra flagellum miro moꝛo qua
si floꝛib⁹ adoznatū. ad q̄signā

dum flagellationem carnis. di
sciplinas. ieiunia. cilicia. vigili
as ꝑegrinatiōes. z sic te alijs
Que quidem sūt flagella (teste
augustino) qm̄ in talibus peni
tentes cruciant et affligunt. sz
coram deo et quo ad alie tecoꝛe
bec oīa florida inueniunt In
manu dei textra poztabat pe
culum miri tecoꝛis et suauita
tis in vase quodā electionis et
regio. quo penitentes ptaban
tur post flagellationem modicā
Et sic qui erant turpes tanq̄z
demones. post potuz illum effi
ciebant pulchri sicut angeli dei
Et ꝑ tēde vomicellas pulcher
rimas similes sue regine p oia
bmōi penitētes vsq̄ timētis glo
rie induebant. et solacijs magi
nis refouebant Ecce inq̄ vire
re potestis q̄z bonum est secuz
habere talem reginā taleq̄ do
minā. que sic est pia. suauis mi
sericors et benigna. q̄ vbicun
q̄ poterit reperi bre dña quan
tumcūq̄ parua et modica. des
vellet potius totuz celū extrui
et oīa astra cum motib⁹ eoꝝ
q̄z nō vnire ad illam psonam.
siue vir siue mulier in qua eēt
minima mundi grosa penitē
tia Et ratio bui9 est Qm̄ plus
amat deus quecūq̄ mima gra
cie. q̄z maxima quecunq̄ natu
re corporee. cū spūalia magis

cum deo ꝓueniant q̄z corpalia
scōm dyonisium. Vmmo ō vir
tus amat quēlibet penitentē in
tantū q̄ si esset possibile illam
mori morte corpea. potius vl
let mori tot mortib⁹ quot vn
q̄ fuerunt mortes in mūdo. q̄z
pmittere aliquē quantū in se ē
habere in se mortalem offensā
Ds verū est te pnia vt est vir
tus diuina repsentans penitē
tiam creatoz. et illam causans
et regulans et dirigēs. nō q̄ in
deo sit dolor vl pnia formalis
sed ibi ē pnia repatiua et cau
sal. q̄ ē cā oīs pnie mūdi. sine q̄
nichil valet totius mūdi pnia
fm augu. Hec inq̄z pnia dinal'
sic amat deus vt dixi. z ad peni
tēdū assidue deus hortaꝛ Et pe
nitētia bre te qua habeē genes
vj. vbi dicit̄ penitet me fecisse
eos. que ad pniam vocabat mo
uere eos (dicit ambro) vl pēa
vl timore vl exēplo. coegit fili
um dei incarnari z pari mortē
p salute mundi. Tanta enī vt
dñs ihūs reuelauit. ē in deo pe
catoꝝ displicentia siue odiū si
ue remitēria. q̄ si deus posset mo
ri ex tali nolētia z odio pcoꝝ
infinicies omni die mozeretur
qd tñ impossibile ē Deo quod
nō potuit p se. voluit pficere pe
nitendo in natura assumpta Et
hec ē diuinalis pnia que ē met

deus per essentiā. differens so
lū per ratiōez. scōm theologos
Ecce virtus knī quō penitē
tia amātes deū amant. z odiē
tes deum odiūt Sed quāti va
loris est secum habere hanc do
minā penitentiā Ecce tanti va
loris est. O melius ē habere
mimam gracie pniam. q̄ obti
nere cunctoꝝ regum mundi p
multoꝝ annoꝝ milia potēriaz
Nam potestas penitētie (teste
basilio) est gracie potestas. sed
regum oim est fortune scōm to
tum. Sed heu heu q̄ male et
pessime multi hanc reginam p
sequunt et vedignantur. nūquā
volentes penitere dū odiūt cō
fessiones. ieiunia abhominant
orare negligunt. in malis glori
ant. ꝓponunt semp peccare et
deum nō timent Et sic hanc re
ginam. dei filiā pulcherrimam
vir solū in pasca habere volūt.
Sed timeo q̄ nō amore sed ti
more ꝑfusiōis et scandali hāc
suscipiunt In signū huius post
pasca vt canis ad vomitum sic
reuertunt isti ad pcā Et tñ toti
ens quoties mimam depdunt
pniam grosam. plus pdunt q̄z
si amitteret regnoꝝ dictoꝝ po
tētias Qm̄ teste ambroꝰ Bo
noꝝ terrenoꝝ ad spūalia. z dā
noꝝ exterioꝝ ad interiora no
cumenta nulla est ꝓgatio. quā

tumcūq̄ sint extrinseca bona.
vel nocumenta O deus me9 q̄
fatuus haberet dici qui habet
pere. pdige pīs substātā. pro
digus em̄ et vsan9 ac infamis
putaret Quid ergo dicem9 de
illis qui tanta bona pdūt. et tā
frequenter ac incessant in tali
mala fortūa ꝓsistūt. O v v v
illis Qm̄ sic faciēs inficiunt
pniam tam grauī et horrenda
morte. q̄ si deus vellet ꝑuertere
aut facere equalē mozem cor
poream. dico vobis q̄ hec pena
mortis corpee esset longe ma
ioꝛ et gutoꝛ q̄ quecūq̄ pena in
ferni sensibil' (scōm crisō) quia semp
illa que sunt de lege gracie ex
cedunt omnia que sunt te lege
nature corpoꝛee. si ergo eēt eq̄
lis pena corpoꝛea corruptiōi q̄
ciose pmitētie. oporteret penā
illam equari pene spūali. et sic
transiret totam naturā corpo
ream iam pītem que nō ē vir
tutī corruptiua. cū in oīmoni
bus damnatis ante banc penā
nulla fuit virtus q̄ pcīm Et sic
pene inferni affligunt naturam
damnatoꝝ et non graciarum.
cum nō sint in mēte subiective

ꝫ in corpore (ſcõm augustinũ) Ergo pna hec noua equat̃ corruptioni grate. debet eſſe tam mala taz nociua q̃ excedat totam naturã corpream. z ptingat subiectiue vſq; ad naturaz ſpũalem vbi eſt corruptio gracie. alias nõ eſſet equalitas. et ſic erit maioz oĩm pna inferni. Idcirco ꝛus magnã facit graciam damnatis. cũ vbeãt pũri in immẽſum amplius q̃ puniunt. Ecce inq̃ dñicus. vicrte quanta mala incurritis p inpenitenciaz. Pniam igitur agite. accipientes ſponſi et ſpõſe pſalterium. et cãtate dño canticuz nouum. et apropinq̃bit vobis regnum celorum

Decimaquinta regina et virgo eſt Religio Que hz capi duobus modis Prima ꝑmũi ter. p ſtatu fidelium. in quibus ſcõz augustinũ eſt obligatõ ad obſeruãm ꝛcẽ diuinoz mãdatoz. z eſt ꝑũs cristifidelib; ſonte baptiſmatis regeneratis. Alia eſt religio ſpecialis. que eſt ſuperogatõis et ſumme pfectionis. et ſe habet ad religionem ꝑmunẽ ſicut ſacramentũ eukariſtie ad ſacrãm mrimõn; vel extreme vnctiõis. aut ĥmadmodum pontificat9 ad ſacerdociuz et ſacerdotiũ ad dyaconatum. qm̃ ptinet quecũq; ſunt in religiõe ꝑũ fidelũ. et addit ſupra valꝛ plima. ĥmadmodũ anima rational' eſt ſup̃ aiam vegetabilem aut ſenſibilẽ Nec iſta ẽ noua. ꝫ in ſcris ꝓphis ſub ſamuele. in filijs ꝓphaz. et in moyſe. et in ſacerdotib9 z ꝓphetis eſt inchoata. necnõ ſub ĥta et heliseo ptinuata Sed pamplꝰ ſine ꝓparatiõe ſub dño ihũ ſiue ſalnatoꝛe mũdi ꝑſumata approbata et ꝑfirmata. ſcõm tria vota M̃ apl'i ſub ipſa vixerunt in ꝑũitate. z wlũtaria pauprate. atq; in ptinẽtia (ſm auguſ) et eciã pfectiſſima obia Et vt audacẽ dicã. ꝑũes cristiani nõ ducunt er vi rpianitatis rpi vitã que nõ fuit ꝑũs ſed ſumme pfectõis. et cuz wtis q̃libercũq; factis Religio quoq; rpi et apoſtolorũ fuit religio ſumma q̃ nõ põt eſſe maioz Et ꝙ religio ꝑũs rpiana pkimũ differt a religione apl'ica. quã tenẽt illi q̃ mundũ relinquũt cũ apl'is. ſm augustinum. et rp̃m imitantur in ꝑmũitate et obia. z ptinẽtia Hec religio ẽ eſt ficticea quaſi ab hoib9 fcã vl de nouo inuẽta. ymo hec religio añ ꝑm fidelium religionẽ rpianã eſt exoꝛta in ſanctis ꝓphis vt patuit.

Nec aliquis in mundo poteſt talem ducere religionez ſpecialem ſolum p ſeip̃m. cum tamẽ poſſet quilibet per ſe religionez ꝑmũem tenere rpianam Quoniaz oportet in hac ſpeciali religione habere obedientiam ſupererogatõis. que non eſt eiuſdem ad ſeip̃m. Hec autem religio ſupererogatõis. primo fũme eſt pfectionis diſpoſitiue quo ad incipientes. qa diſponit ad oẽm pfectõez Scdo ẽ ſumme pfectionis ptinuatiue q̃ ad ꝓficientes. qui in ea ptinuant vſq; ad ſummũ vnũ Tercio ẽ ſumme pfectõis cõpletiue quo ad maiores. q̃ hñt tanq̃ ꝛi vicarij minozes diſponẽ et ꝑmouere Quarto ẽ ſũme pfectõis quantũ ad mãloz expulſionez z tuitatõez (ſm auguſ) Quito quo ad vite puritatẽ. ſm baſilium. q; ibi puriꝰ viuit Sexto quantũ ad vitam ꝛemplatiuã que ibi pfectius habeẽ (ſm ieronimũ) Septimo quantũ ad mundi contẽptum que ibi maior habeẽ (ſcõm Bernardum) Octauo quãtũ ad dyaboli cõflictum. qm̃ ibi inimicus fortiꝰ et pfectius vincit. ſcõm innocentiũ. Nono quantũ ad corporis maceratõem quia ibi perfectius ymmolat̃ (ſcõm gregoꝛ) Decimo quantũ ad ordis feruorem qui ibi ſcõm ſcõs pfectius poſſit̃ Undecio ꝙntum ad ſpũalez ꝓuerſationem qm̃ ꝓuerſatio religioſorum eſt in celis. ſcõm apl'm paulũ qui fuit ſummꝰ religioſus Xq̃ quãtum ad ꝑnitẽtie auſteritatem. qm̃ ſcõm tura. religio ſuperat oĩm ſeculariũ pniam Xp̃i? religio eſt ſtatus maxime pfectionis quantũ ad cognitõis ſacrificatõem Q̃m in religione tota vnis intelligẽtia ſacrificat ſcõm illũ maximũ viruz atbanaſiũ in epl'a quadam ad quoſdam monachos Xp̃i? qm̃ i religione approbata offertur do tota voluntas. que habet ꝓ obiecto vnũ infinitum. qz poteſt velle vna infinita aut nolle tã q̃ libera. ſcõm auguſ. Xp̃ religio offert ꝛo potẽtiã hñdi. abrenunciãdo oĩm potẽtia ꝓpria habẽdi. eciaz ſi eẽnt mundi infiniti poſſibiles haberi. dño teſte in euangelio Qui inq̃t non renũciauerit oĩb9 q̃ poſſidet nõ poteſt meꝰ eſſe diſcipul9 Et in his q̃ndecim patz diſtantia maxima inter religionem pfectam que eſt apl'ica. z religionẽ perfectam chriſtianam que eſt ꝑũum fidelium. Unde dicere q̃ religio rpiana ſcõm ꝑmune nomen quantũ ad ea que ꝑmuniter tenent ſeculares ſit ꝑfe

ctiſſima et perfectior vel eque perfecta cum religione ſanctiſſima apoſtolozum. videlt eoruz qui habent tria vota in religiõibus approbatis. eſt manifeſta et peſſima hereſis. Q̃m religioſi biꝰ ꝓgatiui dant ꝛo tria vota infinita. ꝛcẽſt vrũ vniuerſale. bonuz vniuerſalẽ. et rem poſſirendam vniuerſalẽ Secularez dãt ꝛo ſolum hoc vruz hoc vnũ. hanc rem. cũ ſemper maneant in ſua libertate ad dãdum vl nõ dandũ. Et ſic religio ſuperogatõis excedit in infinitũ et quaſi impropꝛionabiliter religionẽ ꝑũm cristianorum. que eſt tm̃ ſecularium Et hoc addo actoꝛ et me. accipiendo fundamentũ et octoꝛe ſcõ qũ appoſui. ad cõfirmandum domici dicta. ad cõuincendum quoſdã in hac materia hereticos et ꝛoginata peſſima ſentiẽtes. quos btũs thomas potentiſſime vbiq; impugnat. z glorioſiſſime ꝛuincit plimis ſuis in libris. et eciam ꝙplurimis miraculis. oſtendendo ſtatũ religioſorum maioris eſſe pfectionis ceteris paribus improporcionabilit et quaſi in infinituz q̃z ſtatum ſecularium cristianoruz Et q̃uis ſtatus pontifical' ſit maioris perfectiõis ſine cõparatione q̃ ſtatus religionis ſcõm q̃ perfectio ſumit̃ a potẽſtate. quia epiſcopi habent poteſtatẽ ſacramẽtoꝝ et ſupra totam eccleſiam. ſcõm thomam. tamẽ non ſunt maioris pfectionis q̃ religioſi. pur pfectio ſumitur a virtute. alias oẽs epiſcopi qui nõ eſſent in maiori pfectione virtuali q̃ religioſi eſſent aſſidue i peccato mortali. quod eſſet duriſſimum epiſcopis pene oĩbus totus mundi. Hec igitur ſancta religio q̃ quam hoĩes ſunt angeli. ſcõz ieronimũ. et ſimiles filio trieſcõm auguſtinum. odit amoꝛẽ ſui. ſcõm baſilium. z preponit amoꝛem communis vnionis vno particulari reſte auguſti? Cum ergo vitat mala et ad oĩa bona inſtigat. ſcõm anſ. atq; te terrẽis facit celeſtes. z te mortalibus imortales. ſcõm baſilium Tangit aũt in thalamo vltimo ſponſi et ſponſe imperialibi regina ꝓbi. Sed libera nos a malo amen) Et quidem merito. ſcõm auguſtinum religio ſic religat ad bonum q̃ ſoluit ad omi malo. vnit ſic te o q̃ diſſoluit a mundo. ſic priuat ſenſu proprio q̃ ornat hominem ſenſu angelico Et in tẽpamẽtis reddit fortez et pbatum. in vincul' ſecuꝛ. in pctis innocentez. in pems pacientem.

ac in cũctis vnis facit opulẽtum Cũ quo ieronimꝰ ait. Vere religio eſt ſtatus ãgeloꝝ. nã per talem hoies tenẽt in terris cũ ſumma difficultate. q̃ angeli tenẽt in celis maxima cũ facilitate Bz quãta et qualis eſt bregina Ipſi eĩ vidiſtis aliqui vr̃m. Tanta certe eſt eius pulcritudo. decor elegantia et formoſitas atq; ſpecõſitas q̃ dici nõ põt humanitus ymaginari nequit. ſz ꝛo volente vtrumq; põt intueri et credi Dupabat eĩ ꝛcem primaz reginaz oĩno ſpecioſitatẽ atq; quartãeciamaz M̃ ſcõm tꝛeologos. maior ẽ religio cunctis moralib9. quia actus eiꝰ eſt offerre ꝛo latriã et cultũ ſingulariſſimũ ac diuiniſſimũ (ſcõm auguſ) Ercebat eciam in magna parte reginas ſxi et caritatis. qm̃ religio addit ſuper bas virtutes ꝓhendẽdo eas ſpecialiter ad aliquid difficili? ſupra ipas mkta ad ꝛcto rõe pcliozẽ. inq̃ntũ religio eſt vꝛus prinẽs ad ſtatuz pfectionis. licz ſit mioꝛ ꝓpãdo ſingula ſingul' Hec aũt tã̃ imꝑatꝛ tripliceẽ habuit cozonã̃ ꝓpter tria vota ſcz obie. ptinẽtie. et pauptatis wlũtarie Eſtimẽta vro eius erãt diſcolorata. picta oĩ colore mõ mirabili z ineſtimabili. ꝓpter religionũ plurimaz eminentiam ſingularẽ. Gerebatq; in manu ſtertera crucifixũ. qm̃ religioſi cuz cristo oĩ eſſe crucifixi (vt ait Caſſianus) et mundo mori. tui. In manu vro ſiniſtra libz ferebat. qm̃ religio (ſm augu) ad ꝛemplatiõem ordinatur. Sub pedib9 vro eius erat draco quẽ tobẽs vidit in apocalip. qm̃ religio ſimplicit bz dyabolum ſupare Quid amplius? Decem hẽbat ſodales ſibi cõſimiles p oĩa. que quoſq; religioſos ꝓficiẽtes ꝓcedebant. z ꝛra aduerſa fortiticabãt Tãtaq; erat regine eaz claritas z pulcritudo. q; ſi deus vellet talem claritatem facere formoſitatez corꝓꝛeã. eſſet tanta et tã mirabil q; turpitudo infernal' corꝓea z infernoꝝ mille ſi tot eſſent adhuc turpioꝝ remouereꝫ. ſi hec in hijs infernis ponereꝫ. intantũ vt q̃libet res inferni turpiſſima eẽt pulcrior q̃ quelibz natural' mkris formoſitas. Mõquidem ẽ mirabile ꝫ tm̃ veriſimũ. ſi capiam9 religionẽ. p religione vtrica que ẽ fons omis religionis Et vro capiam9 religionẽ. p religione que ẽ virtgre. adhuc eſt ꝛcẽ. Q̃m ſi ponereꝫ mĩma virtus religiõis gre in damnatis rolleret moꝛ pecata iferni. p locũ ab oppoſitis

quis virtus et pcm sit esse nō
pñt. teste augustō. Ergo equat
pulchritudo corpea posita in in
fernis ꝑhabitus. rolleret omnē
turpitudinē. sequela. ab eq̄lita
te et similitudine. vt argumē
tatur augustinus vbi maximus in
quodā sermōe. O vere res mi
rabilis. vt merito religio esset
digne amāda neduz a suis. ve
rumetiā a secularibus defenden
da. Et quo patet quantū ꝑdit
q̄ hanc reginā amittit. Si em̄
quis amitteret tot mundos au
reos quot scribi possent in tam
magno libro sicut ē maximus
mūdi mons. nō poteret tm̄ quā
tum pdit aliqs semel moꝛiter
in religiōe offendens. qm̄ amit
tit sciām basiliū reguz diuita
tis. ꝙ dictos mūdos nō pdit
nisi terrā vanitatis. O q̄ꝑ fatui
ergo sunt religionis ꝓceptores
et signant illi qui sciam odiūt
observantiā. O q̄ male ill' erit
qui btās religionū impediunt
reformatōes. Bz heu quid dicā
de his qui banc filiam dei pul
cherrimā et sponsam totius q̄lt
bet die inficiunt. Cui⁹ mozs tā
est horrenda. q̄ si deus faceret
vnam mortē naturalē p impos
sibile equalem isti morti cerre
angeli oēs quantū ad naturaz
et aie rationales haberēt mo
ri cū tm̄ sint imoꝛtales. nisi sin
gularit̄ a deo ꝓtegerent. Cui⁹
ratio est. q̄ grā excedit totam
naturā sciām augus. Et sic cor
ruptio naturalis equipara gre
cozruptōi. bēret potentiaz cor
rumpendi sup̄ totam naturā cre
atam. et pmarime sup̄ spūalez
Cōfirmat Quia tm̄ posset cor
ruptio naturalis sup̄ naturas
quantū pōt hec cozruptio spū
alis supra grām. O quātū ma
lum est q̄ nephandū placulum
Quapropt̄ vt a tātis malis li
beremini. accipite spōsi et spon
se psalteriū. et cantate dño cā
ticum nouū. dicēdo tercia q̄nq̄
genam. Im̄ quelibet baꝛ qui
q̄ regiaꝛ decem bz comicellas
pulcherrimas q̄ simt sunt q̄nq̄gi
ta Mam q̄libet virtus vt dicū
est ordinat̄ p se ad decē manda
dei. et quibus omnibus cū sint q̄n
decim virtutes regales. et q̄libet
baꝛ bz decez comicellas impi
ales. iurta decē ꝛi mandā. fec
tum q̄ tbi erūt q̄nrecim et cētū
quinq̄gita. quib⁹ pmarime ob
ligamur si volumus salui fieri.
Qua ꝓpter p vr regimis dicite
quinrecim pr̄ nr̄. et ꝓ centum et
quinq̄ginta comicellis sume w
bis nccḡs dicite c et l aue ma
ria. que simul faciunt sponsi z
sponse psalteriū. et cārate do
mino canticū nouū. Et būc p
monē fecit brūs dñicus. ter in
die ꝓdicāw. qualibet vice vnā
quinq̄genā erponēdo. videlicet
de mane. post prandiū. z circa
vesperū tēpus Sepi⁹ vero bea
tissim⁹ dñicus i sermonib⁹ istis
asseruit oēs existentes in grā
habere i se ꝑhabitas vt regias
et c et l. domicellas eaꝝ Rone
cui⁹ qui antea vixerūt ꝑfatas i
sancta eukaristia in missa ei⁹.
cū multis alijs magnanib⁹ post
sermonē seriose alloquebāt eū
interrogantes quo possibile esset
eos tanta tona in se bēre? eos
latere. videbat em̄ hoc eis im
possibile Tūc dñicus obstupe
factus ad coꝛ obiecta. conuer
sus ad dñm ozauit. dicens. pop̄lo
huic duro dignare? miseri vt
melius erpedies sciebat. Tūc
subito dño ibūs sensibiliter eum
allocutus. cōfice inq̄ ne formi
des Et dicas eis q̄ si voluerint
ꝓfiteri et ꝑfecte penitere infra di
es vi. annue cū ieiunijs z sciis
alijs exercicijs. vivere possent
post susceptā corpis eukaristiā
hec omnia ꝓdicā de quib⁹ dubita
bant. z si se infra hec vere volut
scīi z iusti haberēt Quid pla?
Miranf omēs. et singuli spon
dent. promptissima voluntate hoc se
facturos Quoꝛ plurimi tanq̄
sanctoꝛē z sapiēcioꝛē mor ele
gerunt dñicum in ꝓfessoꝛē Res
mirabilis Postq̄ oēs ꝓfessi sūt
debite. assidue vacātes oꝛoibꝰ
ieiunijs sanctarum bus q̄ tam
viri q̄z mlieres. vēit dies q̄nta
decima in q̄ corpus dñicum su
sceperūt(Ego rogo vos nolēte
cū ꝓāte seculari) p manus sci
communicī. Quid pla? Plerisq̄
corp⁹ dñicum suscipiēdo. sic re
cipiebant ac si cælestē recepis
sent ignitū vt luxuriosi incōtri
ti Alij vt lapidē vt auari Qui
dam aūt vt massam plūbeam
vt mūdam et inæuoti ac infide
les. sic q̄ nullatenꝰ valebant il
lud emittere de oze nec trāsglu
tire Quapropt̄ moltē vicinaz
timētes illico se emendarunt.
iterū ꝓfitētes pcā sua pfectis.
Et statim corpus dñicum cuz
summa iocūditate intra se re
ceperūt Et qd vltrius? Plu
rimis sic ꝓficatis mario in nu
mero. affuit visio a dñico pro
missa Tāta em̄ fuit grā divine
bñdictōnis in eis diffusa. q̄ ne
dum in ipis ꝓspiciebant q̄cūq̄
erant ꝓdicata. Verumeciam in
alijs ꝓplabant. Rapiq̄ erāt
oēs ex vehemētia visionis et a
sensib⁹ abstracti Cernebantq̄
inter reginas dñm ihm̄ cristuz
quē susceperant sponsum virtu
tum. maria sp̄ virgine assistēte
Hec mīz. Quia in retate eu
karistie(teste augus?. et katho
lica fide) mūd⁹ ē veri⁹ q̄ꝑ i sepo

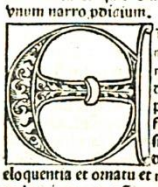
Inte qui sanctā eukaristiam
devote recipit. deū et quecunq̄
in deo sunt suscipit. Qđ si mlti
agnoscerēt. nō sic sanctā euka
ristiam spernerēt. Et qđ est sin
gulare. in infantib⁹ ac pueris i
nocētibus ista eadem vixerūt.
ac pene totam celi curiaz Im̄
sicut deus in bīs est oia in om
nibus ꝓ grām. sic ipe deꝰ et tri
tas bīssima in viatoribus ē
omnia in omibus ꝓ grām Itaq̄
miraculo hoc pmaximo sic per
acto. moti spū sancto
vi dominicū colere volebant.
et maximis honoꝛib⁹ venerari
vt et dux cū tota patria et cle
ro voluit eū esse pontificem. di
gnissimos se reputātes si talez
ꝓmererent pontificem. Qđ ꝓ omia dñicus refutauit.
Bz dux cum cogere volens. ꝑ
cepit per totam terrā suam vt
nō pmitterēt dñicuz exire sed
ꝓ pontifice sienno eū seruarēt.
Sed dñicus potentiā aliā ba
bens q̄ humanā. immediate in
visibilis est factus. et sine tpis
spacio in bispanijs est reperꝰ
vnde erat pr̄ suus et nō mater
Itaq̄ crastino q̄sivit dux cum
exercitu suo vbiq̄ dñicum. vi
volens ei ꝓterre volensem pōti
ficatuz tūc vacantē Tunq̄ nō
inuenirent ꝓ vnū mēsem audi
uerunt ꝓ bispanos ꝓdicatores
q̄ domenic⁹ ꝓ mensem in hispa
nijs ꝓdicans mirāda faciebat
Et quo cūctis patuit. die eaꝝ
eum fuisse in britānia et hispa
nijs. atq̄ dono ꝛi habuisse do
nū agilitatis z subtilitatis. Mi
rati sunt igit̄ tanti viri humili
tatē. z maximis cū nuncijs mi
serunt ad hispanias. quatenus
dñicus dignaret venire et pri
mū in britānia pōtificatū acci
pe. Quib⁹ ille ait. Nō misit me
dñs ꝑsulez esse ꝙ euangelizare
Ite z dñs vr̄is dicite q̄ sint ꝓ
tenti bijs que vixerūt z recepe
rūt. pmandeo in dñi grā et ti
more Im̄ si gētiles z tuci tā
tam grām cognouissent. omēs
relictis errorib⁹ in dñm theum
credidissent. Similesq̄ dñicus
fecisse legit in hispanijs in cō
postella. vt narrat iohānes de
more qui fuit mḡr in vtroq̄ iu
re. atq̄ in pagina sca formaꝰ
bacculari⁹ vel pmotus. fociꝰ bīt
domici aū fundatōem ordinis
fratrū ꝓdicatoꝝ. Et hec signa
fecit cum adhuc erat solum re
gularis canonicus. O vere mi
rabilis deus i scīis suis. qui hu
milib⁹ durissimis z pene indo
mabilib⁹ qui semp fuerunt bel
licosi tribules et duri valde ad
credendum vt sunt britones z
hispani tanta donoꝝ fuit volu
it manifestare. nō opib⁹ iusticie
que fecerunt. cum sint gētes in
tuorissime pene vsq̄ in hodier
num diē z cerusicis durissime.
ꝙ sola dei pietate. Quomō ve
ro potuit fieri vt ꝓdicta possent
intueri vel ymaginarie vel sim
plici intelligētia aut corporali
visiōe. de fcō dubito Scio em̄
ꝑsonam viuentē sibi a sepius vi
disse. sci illū sponsum marie no
uellum Sed de visione corpali
nō puto hoc possibile fore i to
to. sed bñ in pte fieri posset ali
qua exellentissima visio. nō tm̄
tanta q̄nta sunt ꝓmissa dicta. nec
etiam in toto fieri pōt ꝑ yma
ginariaz visionē. qm̄ ymagina
tio nō transcēdit q̄ntitatē. sm̄
auicennā. Pōt tm̄ maria fieri
in imaginatōe appētia tocius
excedēs totuz mundū Sed po
tissime estimo hoc fcm̄ fuisse vi
sione intellectuali. cū adiuncti
one forte ymaginatōis. Intelli
gētia vero pōt intelligere et ca
pere pulchr⁹ et nobilius ac dig
nius sine ꝓpatiōe q̄ꝑ posset esse
vnus mūdus corpor⁹ infinite
pulchritudis corporee. qm̄ ad
huc deo naturaliter mine aie ra
tionalis (scom basiliū) est sine
ꝓpatiōe exellentior q̄ꝑ esset vn⁹
mūdus infinite speciositatis cor
poralis. ymo plus q̄ mille Qđ
si ita factuz est. sic possibile est
totū iam dictū Im̄ susurrium
q̄dā orīt Quō virtutes appa
rebant in spē būana. cū dicus
intellectuales nō sint sine sed
accidētia humana Insup quā
re magis appebant in spē vir
ginū q̄ viroꝝ Audi breuissime
solutoem Cuz em̄ anie tam vi
roꝝ q̄z mulieꝝ. teste ambro⁹ ix
ronimo. greg⁹ augus? sint cristi
sponse. ideo virtutes q̄ sunt ra
tōes vesponsatōis apparebāt i
spē mliebri z nō virili. qm̄ vn⁹
est et solus sponsus ihūs rpūs
Cum aūt queris a primo quō
possibile ē accidēs spūale habe
re figurā corporeā et colorē ac
lintamenta cuiusmōi bēbant ꝑ
dicte virgines. audi dyonisiuz
ariopagitā. hylariū simul z au
gustinū. Sicut em̄ gbetis in vi
sione ymaginaria p sacra vla
mina rex sensibiliū manifesta
bat radius diuine intelligētie.
et diuine. puiemie infinit⁹ que
radiū ymaginatio. ꝓpteraꝛ nō
intelligebat q̄ tm̄ fanta smā di
uina ꝙspiciebat. sic z iste visio
nes ymaginarie erāt corpree
vt estimo. sed int⁹ fuit lumē di
uine illuminatōis quo mētes
hec videtes elevabant ad intu
endum immēsa q̄dam et diuia
vna. ꝑ tales ymagines ꝛefec
tive repsentata. Sic em̄ ysaias
vidit dñm facie ad faciem. sic
dāiel. sic iacob. ꝛcīis. scom vi

onē ymaginariā vt ait auguſ. Sed meus eoz nequaq̄ infra corporea remanebat. ſz ad intuendū vt mirabilia vona et opra eleuabat Sic et in ꝓpoſito fcm eſſe eſtimo Vntr quis ymagines eſſent fimte in vco re ſcōm ymaginatōem. cū erāt quaſi infinite reſpectu corporū ſcōm mentē. ex diuina a ſuper irradiatiōe Et quidem vcuit ſcriſſimū dñicum iſta feciſſe. vt pute q̄ erat primus p̄dicator z ſuꝑmus fundator p̄dicatorum quoz eſt predicare ppls virtutes ꝓpteā et ipe vidit eas z alijs vmoſtrauit. vt nedū eſſz p̄dicator vrbi vrecia et ſcio Et hec eatm ſcriſſim⁹ dñicus ſe feciſſe alicui pſone ſcz nouello ſponſo virginis marie ſatis mirifice demonſtrauit

(Explicit ſermo)

¶ Incipit plemiz in ſequēs exemplum

Arrauit gloſus ille mgr̄io bāne⁹ de mōte in ſuo marali. quod ecīā reperi i libro fratrio rhome de templo. De quo bñſſim⁹ dñicus p̄dicatorū ordinis dux et pr̄ inclitus predicabat in orbe terzaruz famosſſim⁹. plmis in regnis ꝓfos incelſanter ad virgis inuiolate marie laudē hortabat et ad angelicā ipius pſalterū ꝑſuaz ¶Contigit rome euz p̄dicare in totus mundi matoz platoruz audiēcia. ꝛmonuitq̄ figuris et exemplis fortiſſime glioſaz virginē eſſe ſalutādā in ei⁹ pſalterio. Mirant oēs de verboruz affluentia. ſtupent de poderū prentia Quib⁹ ita ait O fideles et dñi ceteriq̄ fideliuz ſtudi amatores. audite verbum ſingulare vobiſq̄ oīb⁹ ſaluta re. vt ſciatis vra eſſe que diri accipite pſalteriū vginis marie z hoc poranꝛ paſſionē crifti vnore recoꝛmini Ita vobis annūcio q̄ ſpūs ſc̄i exercitium Nec em̄ ſtare pōt in aliq̄ loco tanta flāma ſine calefactione. nec lux tā immēſa ſine illuminatōe. nec medicina tā diuina ſine ſanatōe. Quid plura Audiunt omnes. z mirant ſermonib⁹ arroꝛmi diuis Concipiunt̄q̄ multi nedū popſariū verum et magnoz eccle platoz. puta vneranꝛ cardinalium et bōranꝛ ꝑlmi epiſcopoz pſalteriū hoc p̄dicatum poraꝛe. quatenꝰ poſſent aliꝰ rei ſ̄ci am ꝓnere Res mirabil⁹ Ciuitate perbara facta eſt oēs num varia multiplicatio ſtatim omni. put a dñico fuit audi tum. Itaq̄ vidit none veſpere et meridie vbiq̄ viros z mulieres pſalteria manualia vepr tantes Nec vrebant colūpne mundi cardinales z epi tanta diuinitaris in manib⁹ et ſonis referre fiert nr̄e inſignia ozdi nare Et em̄ miraculis dñici p ceptis. nō dubitabant virgine maria opante ſibi in tali exercicio diuinuz adeſſe auxilium. Quid vltra referaz? Qui oēs hoc rempraurūt pſalteriū alij quod ꝓpteꝛunt diuine pietatis indiciū Et quib⁹ omnib⁹. tm vnum narro p̄dictum.

Rat rome me⁹ rennr q̄ dam ſuꝑ oēs famoſiſſima in decore eloquentia et ornatu et mēdana lencia. que er dñici manib⁹ ſanctiſſimis meruit hr̄e pſalterium. qō ſub tunica abſcōnſ freq̄ntius p diem illud erorabat. et hu mchilomin⁹ ſtupro z impudicicie p̄ oīb⁹ vacabat. Poſt illam em̄ plus vir curebāt. q̄ ad quaſtiber huiuſcemodi vanitatis mīeres perſeuerauit igit̄ hec mīr noie katherina. cognomēto pulchra ꝓter ſui incōparabilem vnuſtatem in ſuo pſalterio. et eccleſiaz ſemel ad min⁹ in die viſitās. vbi pſalterium ſuū pozans. ita meditabat Primā quinq̄genam dicebat. p criſti infantia. vbi criſti ra pozabat totā futurā paſſionem. z ſi non in erecutōe tñ in intentōe et in mēte Scōam vero quinq̄genā dicebat in criſti paſſiōe vre exhibita in ſua realt paſſione ſcōm humanitatē Tertiā vero orabat. p r̄p̄i paſſione ſcōm vitatem. nō q̄ deitas haberet pati ſm ſe ipam. ſ̄ q̄m vitas eſt infinita et tantū amat naturā humanā. put dom⁹ ibūs r̄ſo ſepiuſ renelauit q̄ ſi mortalis eſſet. peulubio moreret. Ideo q̄ ſapia vi eterna in ſe mori nō potuit. humanitatē aſſumpſit ꝙ pati z mori ꝓ toto genere humano voluit. Cū igit̄ hec katherina pulcra ſic oraꝛo pleueraret. ſemel contigit vt vagabūda more ſolito p romanā ciuitatē diſcurreret Et ecce ſubito vir pulcherrim⁹ et mirabil⁹ ei aſtans. dixit illi. Ave inquit katherina. Quid hic ſtas? Habes ne vmū? Cui illa Habeo inq̄t et cuncta pulcherrime diſpoſita Cui ille In hac inq̄t tecū vlo cenare Cui illa Libēriſſime inq̄t faciā. z q̄.

cunq̄ volueris libenti⁹ ꝓpinabo Et manu ad manū eūtes puenerunt ad ipius vmū. vbi plime ꝓſimules inerant puelle. Cena parāt. z ſedet hic ignot⁹ boſpes cū pulcra katherina et bibebant mutuo. et quicq̄t tangebat boſpes ſiue potū ſiue aliquit ſimile. mor in ſanguineuz colorē vertebat. nō ſine ſingulari oꝛre et ſapore ſuauiſſiō Cui illa admirans dixit. Quid est dñe. aut ſum inſana. aut nō cū ꝛta que tangitis fiūt ſanguica Et ille Nelcis inq̄ q̄ criſtian⁹ nec bibere nec mēducare aliq̄ debet. niſi ſanguine r̄p̄i fuerit tinctū Dicq̄ illa plurimū mirat̄ de tanto boſpite. et eum iā tangere verēt. Dic tū illi dñe vt vitro magne i vultu eſtis reuerētie Quis q̄ſo eſtis. z vnde venistis. Cui ille. Cū erimus i thalamo tibi dicā que p̄ſtulas Dicq̄ ſuſpēſa thalamū gauit. lectū prior intrās tpa. boſpitē ad ſe introeundū inuitat Reſpectis mortalib⁹ ſtupēda z inaudita Subito vir ille puerilē formā induēs. geſtabat in capite coroñ ſpineaz. in humeris crucē. et ſtigmata in manib⁹ et pedibus ac innūera p totū corpus vulnera. Dixq̄ katherine O katherina katherina. iaz a tua ceſſa ſtulticia Ecce iam vires paſſionē r̄p̄i infantie. pro q̄ tuam primā eroraſti q̄nq̄genā Em̄ a pma tua mee ꝓceptionis vſq̄ ad mortē. ꝓtinue portaui in corꝛe meo hāc pnam q̄ tanta fuit. p te q. ſi oīa arene maris eſſent pueri. et quilibet eoz tantā haberet pnā quātā vn⁹q̄ oēs boies morient⁹. neq̄ q̄ omnes ſil ſumpti tantā ſuſtinerēt angulliaz quantā pro te ſuſtinui Stupet illa. hec viſo z audito. Et mor vre mutat in ſpeciē virilem. ſcōm effigiē illā quā habuit rpe paſſiōis. et ait Ecce vitro filia q̄nta. p te ſuſtinui. que exemplū oēs penas in ferni Quia ꝓās mea paciēdi nō fuit humana ſ̄ divina Tanta fuit mea paſſio. q. ſi hec eſſz divina p cūctos creaturas. omnes mūdi creature ſimul moreꝛenē z corꝛuꝓrenē. Quo dcō mor in ſolarē ſe trāſmutat clritatē. tñ cum ſtigmatib⁹ gloſis in quibus oibus cuncta erant ymmo infinita da q̄libet ibi ſuit in quolibet. z ſtupendū et admirandū ibi valde cernebatur Em̄ in qualiber plaga cerne. bat totus mūdus pati ſm modum ill⁹ plage pura vulneris lateris ſiue man⁹ r̄cijs. Et ait Ecce vitro filia. q̄nta in deitate pacior nunc. p te et tua ſalute. Cū em̄ ſcōm aplm. oīa ſint in me et ego in oīb⁹. in cunctis iſtis te vitro te amo. z patus ſuz in bijs oīb⁹ p̄nā quā vires ineternū pati. p tua ſalute. eo q̄ amor meus ſit infinit⁹ (ſcōm dyonſiū) z cūcta in me exiſtēcia ſunt infinita. Fm cūd. Agnoſce igit̄ vi clementiā. et recole r̄p̄i paſſionē triplicez. p qua tres quinq̄genas diriſti. z in poſterum te emēda. quatenꝰ ſicut fuiſti exemplꝰ tot⁹ malicie et ſpurcicie. ſic inpoſtez ita vinas vt ſis ſpeculū tot⁹ puritatis z mūdicie Nec q̄ tibi apparo. p tuis meritis facto. ſ̄ p pnie exemplo. z q̄m frēs tui te ꝓfratria mīs mee inuiolate. p te ozauerūt vt in tua puericiōe multi puertanē. ſicut in tua iniquitate innūeri antea dyaboli efficiebāt Quid plā? Diſparet viſio. nec fuit manis. q̄m hec katherina volorē in manib⁹ et pedib⁹ ſenſit r̄p̄i paſſionis et alijs in partib⁹ Surgit igitur. pniam agit. et in craſtinū ꝓficitur dñico Cui innunit. p pnia pſalteriū more ſolito cū recep tione ꝓfratrie vginis gl̄ioſe q̄ nondū habuerat in fcō ſ̄ tm i tentōe et ꝓpoſito Vbi norādū eſt q̄ntuz hec ꝓfratria valet in facto. cū tm̄ valuerit iſti in ꝓpoſito Cū igit̄ vuortius virginez mariā ſalutaret. appuit ſibi eadem dña cū ſcīa katherina mīe dicens. Ecce filia multū pecca ſti. iam plurimū penitē oportet Accipe q̄ qualiter die tres diſciplinas. quaꝛ q̄libet ſit quinq̄ quinquagenā ictuū. q̄ faciūt pſalteriū pniale Nec inq̄t opus eſt ſemp hr̄e virgā. ſ̄ vnguibus te pungas vl ꝓmas carnē tuaz in oīm tpe et loco Poteriſq̄ ꝛ tempratōes z ꝓ tonis imperādis vniuerſ. ſp banc facē penitentiā. Et ſ̄ eſt pnia regalis. occulta et natural. q̄ c regina cūctaꝛ pniaꝛ Itaq̄ hec oia pagit vt audiuit ¶ Cūq̄ oīm die ſic penſaret. tūs dñicus ſcī diuina vtute ſublimat⁹ vidit nocte quadā tot⁹ mūdū ſtupēda ꝓpenebat em̄ q̄ te vmo katherine ex mēbris cuiuſdā puerꝛ. dibant quinq̄gintaq̄nq̄ flumina q̄ ad purgatoriū deſcēdebāt in quoz aduētu aie purgāt cō fortabant et cōſolabant O in quantas voces laudis erumpebant O q̄ntas būdictōes tali katherine ꝓpinabant. Reſonabat em̄ terra in voces eoz Ibi em̄ liberabant aie et ꝓfortabāt ac ſanabant atq̄ de penis eripiebant. eo q̄ hec katherīa paſſionē paruuli meditabatur. atq̄ ad defunctos fideles eā te uotius applicare conabat. O mira res. o naua rez maties.

Jnuetur postmodū vnire virum in camerā katherine. ⁊ exorpe eius sex ⁊ quinq; vulneribus quinq̄ginta quinq; fōtes eruari. qui totā eccl̄iā mūdi tantē et mundū pūtez fouebāt et irrigabāt Jbi arbores et plātule pullulabāt. aues vro ⁊ pisces viuificabāt. boies signanter fideles illuminabant ⁊ balneabāt O quāta suauitas. o quanta mūdi leticia Jam ibi hec vniuersa katherinā bēdicebant. ⁊ vniuersoz creatorez. p illa orabāt Et duo hec mirāda fcā sunt. p prima q̄q̄gena ⁊ secunda At vbi ē katherina pernites tercia quinq̄genā inchoauit. vidit dñicus vnire gigātē infinitū luce solari clariorē. er quo quinq; pdibant fontes. de quib⁹ orebant flumina quinq̄ginta q̄q; q̄ nō p terrā nec ad purgatoriū descendrūt sed ad celum mō mirabili descendebāt atq; er illis tot⁹ paradisus celestis irrigabāt Tantaq; fuit eorum suauitas. q̄ te ill⁹ scī angeli putabant. et. p bēs grās dño immēsas redebāt. ¶ Cū hec dñicus videret. vt narrat thomas de cēplo. cepit valde mirari cur hec fiebant de domo katherine tante peccatricis. Cui Maria astans inq̄. Cur dñice nunc miraris in talib⁹? Melcis q̄ peccatoz sum amica. et q̄ in manu mea posita est dei clemēcia Jta ergo volui vbi de hac filia ostēdere. q̄tenus mundo predices q̄ nullomō desperant. p q̄n tiscunq; peccatis pcōres despe rare. ⁊ semp debent in dño confidere. et signanter illi qui volūt sub clamidē meam pfugere cū katherina Addidit dñi mē maria. Audisti dñice hec cū mirāda. audi et poica que nūc dicā tam pia et tam scā. videlicz. q̄ impetrauit a filio meo q̄ omēs orantes psalteriū meuz et qui erunt de pfratria mea. hanc eādem habebūt excellentiā quaz būit katherina Et si nō vixāt eam. sicut boies nō vixerūt nec angelos nec demones. nec merita sua nec virtutes. q̄nymo nec vixerūt magnetis virtutem nec stellaz. quātominus nō vixūt hic hanc eorū gliam. sed hanc intuebunt post mortem. Cōfortare ergo o dñice et predica psalteriū meū et pfratriā q̄m hec q̄ ista katherina habet oībus impetrauit. nō vt videant sed vt habeant Quid plura? Dñicus dño grās. p dei misericordia egit immensas Hec aūt katherina recluseriū itrauit. ⁊ mor cūcta paupib⁹ distribuit Que tāe fuit sanctitatis postea. vt maximi scī. p reuela

tionibus ad illam pfugerēt Cui ante dies q̄ndecim mortis sue apparuit dñs ihesus cū vgine maria et scā katherina demum cantes ei obitū. Que postmodum scīssime obijt Cui⁹ aiam tres virgines scē. quarū vna dicebat Jobāna. alia martha. et tercia lucia vixerūt de corpore exeuntē sole clariorē. et iter brachia iesu euolantē Que sepulta est in ecclia scī iobānis Lateranensis. Er qua re o vniuersi pensate quanta virtus est in psalterio virginis marie. si cū x̄pi passione deuote dicitur Laurem⁹ virginē martā ⁊ filiū eius in psalterio pdicto Amē.

¶ Sequit speculum peccatricis nomine Benedicte

Ffuit quedam mulier in ciuitate florentia tuscie. nōie Benedicta. de qua eciam habetur in legēda beati dñici. nobilib⁹ orta natalib⁹. et incōpabili decorata pulchritudine. Annos adolescētioris vite pdidit et cōsumpsit lubricis delectib⁹ Cū tem fecā est ibidē publica meretrix. in laqueis maximū pditionis aniaz. Quā vidēs dñicus sponsus singularis dilectionis vgīs marie. miratus ē nimiā eius pulcritudinem. fil⁹ et eius turpitudinē Et volut vehemēter de ipius ⁊ mlt⁹ aliaz x̄pi sanguine redē praz pditōe dei aūt nutu peccatrix illa post sermonez dñici et eius sermone ppuncta. vēit ei ad pfessionē et est dñico confessa Cui post cereā. pfessione facta. vis inq̄ dñicus vt dīm nr̄m ihū x̄pm sponsum tuuz et dulcissimā maria matrē tuam oem. p te. vt te ponant in illum statuz qui magis tibi expedies est. p tua salute Cui illa Eciaz pr̄ dulcissime. rogoq; humilit et devote vt sic facias Surgēsq; dñicus a fede pfessionis. mox p illa orauit Et statim multitudo demonū corp⁹ mlieris intrauit et p annū integruz sic ligata ⁊ obsessa pmansit. nō sine magno totius pli stupore atq; terrore et signanter amasiez eius et aliorum multoz hoim carnaliū. Quid plura? Post annū domicus redies. suam captiuā visitauit. Tunc illa fletib⁹ et suspiriis maximis reprecabat eū

vt sibi man⁹ porrigat pietatis liberando eam ab hostibus humani generis. Q̄ ille libenter annuit. sicut fuit benignissimus ⁊ misericordissimus pr̄ Signoq; crucis scō. virute psalterij virginis marie. p q̄ magnalia spolit⁹ erat facere demones oīs ab illa fugauit. qui erāt nūero quadringēti q̄nquaginta. Ob hoc sibi in pniam imūxit diebus singulis tria dicere marie virginis psalteria. in quib⁹ sūt tot sex quadringenta q̄nquaginta aue maria. ptra tot pdicta demonia Res volenda Audi q̄ sequit Postq̄ em illa infelicissima peccatrix fuit ab illis liberata et sibi derelicta. in ea incepernt carnis iteruz incendia pullulare. camales cogitatōes succrescere. et noua deliteria carnaliū popaz ebulire. Unde dolorosq; pulsus ad eā retulēs. cū eam pme gr̄ie et corpis pulchritudini cernerent restituta ad peccandū sollicitabāt. adeo vt miserima illa dei misericordie ⁊ gracie oblita. pristinis actibus malignius. pfunduq; q̄ antea pfueuerat semetipam mācipare. Quid plura? Ad eaz pene innumerabiles currūt. ⁊ fit dei nutu dyabol grauis q̄ vnq̄ fuerat Nouū spectaculū. Dominicus pijssimus pfate bēdicte audiens ruinam. innūerozq; bonū pricie. ad eam pcitus dei spū veniens. cū tñ longinquis tunc esset in pthus. eaq; reperta in domo miseroz stipata solacijs. cunctisq; diuina luce fugatis. facie terrifica ad eā conuersus ait Est ne inq̄t o filia verum q̄ cristo et vgini marie. p miseras vitam ducere imaclatam Agnoscēs quidem tā cognosce grandē iacturā tibi a domino iminere in vindictā. misit te cito pnitear recidiuasse. Q̄ illa audiens. cū tremore tacēs et obstupescens nō aud bat loqui Tunc inq̄ vir dei. Deq̄re me Et duxit eam eadem hora sicut tūc fuit mererricali habitu indutam in maiorē ecclesiā in qua pplox multitudo marima aduenerat. ibiq; p tribūali sedens pfessionē illius maledicte audiuit. cunctis vicentib⁹ et in ummēsum stupēdibus Houa dei manus ⁊ stupenda Cōfessione facta. ait dñicus ad eam. Vis filia. p tua et aliox salute te dulcissime matri pmittē micordie. Ad quē illa paupercla tremens ac stupens ait Eciam dñe. fiat eius voluntas Cū igit dominicus qui in oīb⁹ suis petitionibus ad vtuz exaudiebat paululū. p tpa orasset. subito cūctis cernētibus a q̄dringentis et quinq̄ginta demonib⁹ vt prius est arreptа. ⁊ coram oibus horribilit vexata Capit. carbonatur. ligat. et vlulans ac clamans maximo cum timore et horrore oīm qui astabāt ad domū reducit Dñicus aūt subito disparens. post horam reptus est parisius Sic igit illa misa per annū et amplius obsessa pmansit. ⁊ quotidie horribiliter vexabatur. Tēpus tñ qualibet die bēbat quietū et libez q̄ tria virginis marie psalteria freq̄nter orabat. Hec eam tūc illo tēpe vexare poterant ad inf vel imprdere. licet ad extra pcussionibus tabulaz. aut murmure vocum. seu tractōibus vestimēto rum eius vel criniū molirētur pauperculam illaz a seruicio dei matris impedire ¶ Cū igitur tantis tribulatōibus agitarēt beate virginis marie et dominici captiua pauperula. cōtigit semel quadā vigilia vginis marie q̄ attonita ⁊ in spū rapta (dñico itez iam subito ad eā dei nutu reuerso et. p illa supplicit deum orāte) cernit se ad tribunal cristi in infinitū terribil⁹ p trahi. agminib⁹ sāctoz sole fulgētiorib⁹ vallari. liberq; ingēs ad modum celle vel cameze est relatus. signis maledictōis ⁊ inferni pfignatus. in quo pfecte tota vita bēdicte illius erat depicta simul et descripta Quid amplius? Jubet illa pauperula primi foli picturam et scripturā intueri et legere Que scriptura tanti erat horis ⁊ oneris vt multotiens⁹ fornacē incendij centū quinq̄ginta stadioū intrasset. q̄ q̄ solū semel primi foliū respexisset Tūc tremens ac stupens clamare altis vocib⁹ cepit dicēs Deu deu me miserā veni in mundū Cur male fortunata p alijs filijs eue et filiabus sic malis repleta suz conpiosissime? Ue michi ve michi nisere maledictōis filie Ue parentib⁹ qui me genuerūt et nō dilexerūt Et deu ve amplius q̄ primo me receperunt Deu deu me quo pgā. q̄ ibo. q̄ latebo. quo fugiaz. q̄d dicā. aut q̄d faciam? Deu deu me miseram Jnfernū aprū ad me suscipiendū intueor. Judicē michi terribilioꝛē inferno aspicio Deu me cur tuuemis non sum mortua. cur non in cunis fui extincta Sed deu plura vita mala. adbas extremas miserias suz deducta. O si scissem ista rāra pericula ⁊ bene pnouissez. vel q̄ scē virissem O si mūdus ⁊ mūdane mlieres ista que vixo cognoscerēt. quid huiusmōi co

gitarent. quid dicerēt. quid fa
cerent? Ve michi abhoiatōis
filie ⁊ cōfusionis. latrine misie
et oīs immūdicie· baratro hor
roris turpitudinis ⁊ oīs iniqui
tatis Breuia fuerūt mea gau
dia. ⁊ ecce heu heu. p illis intue
or ante me michi ppata eterna
supplicia. Sicq3 clamās ⁊ i ter
ram corruēs corā summo iudi
ce· dolore immēso agitabatur.
Ad quā iudex irat⁹ terrifica vo
ce ait· Surge inquit surge fac
quod dixi· ⁊ lege i tuo libro co
ra3 omibus que fecisti Legitq3
illa primā primi folij marginē
et vidit Cuncteq3 lr̄e ⁊ apices
sibi videnti cū figuris varia in
ferebant tormēta. vt longe fa
cili⁹ fuisset ⁊ dulcius miciusq3
corporis mortem subire vel suf
ferre· q̄ libri illius minime lr̄e
sufferre dolorē. Res horrenda
Vellet nollet hec misa· primi
folij pagine3 libri mortis legit
cu3 tātis clamoribus suspirijs
lamētis et dolorib⁹. vt viribus
deficiēs quasi mortua añ iudi
cem pcūberet Quā tñ atroci⁹
terribilissim⁹ iudex inclamans.
consumare toti⁹ libri sui scrip
tura3 iubet Cunq3 foliū aliud
ad legendū verteret. sic clama
uit paupcula illa cum tāto ter
rore pauore et tremore p̄ timo
re penarum seq̄ntis lecture· q̄

eciam lapides ⁊ cetera inania
ta si eam audiuissent ⁊ intellex
issent· pculdubio toto cum ea
posse fleuissent. Proptēa astā
tes sibi ꝯpacientes ad iudicis
genua sunt pvoluti. veniā postu
lantes isti miserrime paupcule
Quos iudex longe repellēs· q̄
uius se p eam offensum fuisse.
et anias q̄3plurimas p eam per
didisse asserebat. et ideo iuste
istu3 libꝝ quē ipā fecerat totū
legere debebat. et tandem ex il
lo cōdigna3 sicut meruerat su
scipere sentēciā. p meritis suis.
Tunc vnus de astātib9 qui vt
sibi videbatur erat dominicus.
(qui tota3 rei visionem clari⁹
q̄ ipāmet cernebat) ad illā mi
serrimam cōuersus aiebat Ad
mariam matre3 dei cui in psal
terio fuiuisti nūc celerius cla
ma vt tui misereat̄ Tunc for
titer gemens et suspirās ad dei
genitricem mariā conuersa hu
militer ait. O domina dulcissi
ma miscdie mater et regia. mi
serere mei maledictissime pec
catricis in tantis angustijs p
delictis meis heu hic iam stan
tis Tunc dñā nostra pro ipā
iudicem orāns ⁊ obsecrans. tā
dem sub spe emende illu3 placa
bat Benignius q̄ ante illā iu
dex tunc alloquens ait Ecce fi
lia. iam penitentie tempus tibi

concedo Vide ergo bene dilige
ter vt per pniam cūcta deleas
peccata. q̄ scripsisti in tuo mor
tis libro. Si autē aliter fecēis
dampnatōis eterne de te dabo
sententiā in die qua nō speras
Sic itaq3 disparēs visio ad se
redijt. et dominicū in eccl'ia sei
cum pñtem conspexit Cui cele
rius cōfessa attentius. expostu
lat modu3 quo terrificū opor
tet delere librum Ad quā ille.
Commēda te filia virgini ma
rie Que em̄ te sic iuuit hodie.
te sibi seruiente3 eciam in futu
rum adiuuabit indubie Romā
enim pero· ⁊ cum reuersus fu
ero sicut dñs p te mandabit ti
bi manifestabo Itaq3 triū mē
sium spacio quotidie virib⁹ to
tis dulcissimā in psalterio suo
salutabat mariā Adueniēte q3
domico cū missam celebraret.
rapta fuit in spū quasi triū ho
rarū spacio· in quo dulcissimā
virginem mariā intuetur se sic
alloquentē Filia filia de modo
delendi librū tuum infernale3
sepi⁹me rogasti. et ecce ego mr̄
miscdie adueni vt artem ⁊ mo
dum doceā te· qualiter ipm to
taliter delere poteris. Morq3
lilium dulcissima maria profe
rens pulcherrimū aureis lr̄is
inscriptum· dedit benedicte di
cens· Rege filia. et in hoc dele

tua peccata· Ista autē erat lilij
scriptura (Memorare graui
tis pcti· ⁊ in hoc erga te miam
dei) Et cū illa obmutesceret p̄
ꝯfusiōe. dñā nostra eā alloq̄ns
ait Dico tibi filia q̄ tanta est g̃
uitas minimi pcti mortalis. et
tā odibilis deo ⁊ omibus sctis
curieq3 celestis paradisi adeo
detestabil'. q̄ si possibile esset q̄
ego et omēs sancti in celo exi
stentes vno solo mortali pecca
remus pcto. mox in infernum
caderem⁹ ⁊ ineternū damnare
mur Ob hoc filia nōne lucifer
et tot demonū innūera milia p
pter vnicū solum pcm morta
le subito de celo sunt expulsi· ⁊
ineternu3 damnati? Cū igit̄ o
filia tu magis demerueris q̄m
omēs isti in nūero pctoꝝ· ⁊ sis
indignior miserabilior ⁊ in in
finitū minor et ipis et nobis si
ne vlla comparatione· nunq̄ par
ua mia et gracia tibi facta ē?
Ergo tāta miscdia deb3 te mo
uere vt redeas ad clemētiā ⁊
gr̄am· p miam cōditoris. Qd
audiens bñdicta. singulr⁹ et fle
tus virtute hui⁹ lilij dabat ha
bundātissime ¶ Post hoc be
nedicta virgo in mulierib⁹ ma
ria scdm ptulit lilium ipi bene
dicte legendū In quo erat scri
ptum (Memorare innocen
tissime cristi mortis. et sctōrū

penitēcias attende) Si inqt do
mina nr̄a deus pat̄ intm̄ odio
habuit pcm̄ q̄ pprio filio suo
nō pepcit. s3 triginta trib⁹ ānis
eum ad mūdi iniurias expo su
it. et fine finali morte turpissi
ma ꝯdemnari fecit pter solu3
inobediētie pcm̄ ade. nūquit s3
deo q̄plurimū habes regraciari·
qui vsq3 nūc dedit tibi penitēdi
tēpus sine pena tui pcti. cu3 tñ
ipē dei filius a principio sue cō
ceptionis vsq3 ad mortē inclu
siue p te semp fuerit omi instā
ti in tot angustijs mortis· quot
deū offendisti pctis Et insuper
nōne vides q̄ qui magis fuer̄t
deo grati vt phere apl'i marti
res ꝯfessores et v̄gines ac sanc
ti omēs. fuerunt in mundo ma
gis tribulati Et tu miserria tā
ta mala fecisti· et tñ tot tempo
rib⁹ expectata es misericordit̄
et nullam penā sustinuisti Que
verba cor bñdicte penetrabāt
velut sagitte acute. et fontes in
ea puocabant copiosos lacri
maꝝ ¶ Terciū aūt lilium pfe
rens sapiētissima maria tradi
dit benedicte legendū. In quo
erat hoc scriptū (Memorare
punitiōis peccati primi hominis
et oim iustoꝝ peccantiū) Qd
exponēs maria ait O filia be
nedicta nunq̄ nō multū debet
tibi tua vita displicere ex reco

gnitione diuine miscdie· cū vi
deas pthoplastum ada3 cū sua
consorte eua de paradiso expul
sum· mortisq3 damnatōe3 toti
sue posteritati inferente3 ⁊ sic
esuriei siti frigori calori et infi
nitis mundi calamitatib⁹ vsq3
in finem mundi subiectū· sicut
patet Ecce coram te vides di
uine vltionis gladium vbiq3 ⁊
vndiq3 punire omni hora ade
peccatū· ⁊ tamen tu tāta ⁊ tot
mala totiens tam ferida tā hor
renda a tot annis ꝯmisisti. nec
pro eis correpta fuisti sed sem
per dulciter supportata Nōne
tibi o filia hoc magnu3 et non
modicū apparet? Et pampli⁹
nonne totus mundus pene in
diluuio perijt pter peccatum
luxurie· non solum homies sed
ecia3 animalia cuncta et insen
sibilia· et quod maius est pueri
innocentes innumeri Et tu tā
tis peccatis repleta nō vis ad
deum ꝯuerti. que nec adhuc ali
quit mali passa fuisti? Vide i
quit zodomam et gomorram.
et ciuitates alias eis coniunc
tas. in quibus in igne de celo
descendente perierunt innume
rabiles fere innocentes cū eo
rum parentibus. et tu habita
culum omniū viciorum et pec
catorum manes illesa Nonne
patres omnes sic in deserto?

Quinymmo moyses et aaron
sanctissimi mortui sunt pter so
lam vanā gloriā aut murmura
tionē Et tu tam abhominabi
le scortum tā nephādis plena
pctis· nec dū punita p eis non
recognoscis erga te clementiā
iudicis ta3 seueri et terribilis
alijs Que verba audiēs bñdi
cta tantis obsorbebat̄ fletibus
et gemitibus. vt pene moreret̄
¶ Quartū aūt lilium clemen
tissima mat̄ maria ptulit filie
sue bñdicte In quo erat scrip
tum (Memorare qūo es vo
cata. ⁊ tot regna gentiū ⁊ iude
orū a xp̄o nō sunt tracta) Qd
exponēs fons pietatis sancta
maria ait Nūq̄ nō o filia ma
gna gr̄a tibi fcā est q̄ christ⁹ te
vocauit· totq3 reges paganoꝝ
duces et nobiles ta3 pulchros
iuuenes et pulchras mlieres·
fortissimos· ditissimos vtriusq3
sexus tot annis iā ad legem
suam nō traxit· te aūt paupcu
lam miserā et mirabilē et mini
mā omibus hijs. carnalē et lu
bricam ad sui ꝯgnitōem addu
xit? Pensa hec ergo ⁊ pensa an
nō tibi hoc magnū videat̄ q̄ illi
sunt filij dyaboli et cū demoni
bus ambulāt in cunctis pctis·
et vadunt p via3 mortis descē
dētes i infernū· ⁊ tu indignissi
ma a deo in baptismo es vocā

angelis sociata· ⁊ in via salutis
ꝯstituta Cogita hec ⁊ recogita
in hoc q̄nta ē tibi gr̄a et benig
nitas et clemētia ostensa. et tñ
plus omibus iudeis et pagāis
sine omni ꝯparatiōe deum tuū
offendisti O q̄nti putas sūt iu
dei et pagani qui nūc ieiunant
cilicia ꝯtinue portāt. et se acri
ter disciplināt. silentiū tenent.
mie opa implent. et tñ cū hijs
omnib⁹ ad inferna trahunt̄ Et
tu plena miserijs et pctis huc
vsq3 sine pnīa et bonis a deo ex
spectaris· ⁊ in viā salutis a me
et angelis custodiris. O si ta
les essent ꝯuersi ⁊ fideles et ta
lia circa eos fierent. quāta pu
tas facerent p amore dei· si tā
ta faciunt cū errore secti. Vñ
inq̄ nunc vide attētius· qm̄ in
hoc tibi magis dat̄ q̄ si oi die
xxiiij. mōtes aurei tibi donarē
tur. et tu tñ hec nō cogitas ne
q3 times Qd illa audiēs et dē
tibus stridens p̄ terrore ⁊ timo
re. quasi exsanguis reddebat̄.
se cunctis miseris miserabilio
rē cognoscēs ¶ Deinde q̄ntu3
liliū pulcherrimū ptulit bñdic
ta dei mat̄ ⁊ regina bñdicte an
cille sue In quo sic scriptū ēat
(Memorare penas mūdanas
tpibus preteritis pctorib9 in isto
mundo inflictas) Qd exponēs
bñissima mr̄ maria ait Nunq̄

scis quã ꝓnaz habuit saul.quã ꝓnam cayn.quã ꝓnã pharao. dathan et abiron.z tales multi Quanti ḡso fuerunt suspensi.p vno furto Quãti incẽsi ꝯbusti et tugulati.p vna luxuria Quã ti aũt flagellati incarcerati ad iudicati exactionati et tribulati ,p vno solo pcõ a principio mũdi.Et tu cũ infinita feceris mala et nichil boz passa fueris numqt paz tibi vitã? Quiym mo in vita tonis nature z fortune vrata et seruata fuisti in digna oĩ tono et imerita. cũ plus oĩbus illis tu ꝓmezueris Nõ illa audiẽs et ꝓscientia re morrente tra esse ꝓtens .i im mẽsum cõfusa ꝓdibus ci⁹ puo luta.sterib⁹ irremediabilib⁹ bũ liter ꝓniam ꝓcabaꝝ C Bertũ aũt libum ꝓulit regina pietatis maria.qõ talem scripturaz in se ꝓtinebat(Memorare ꝓ nas pñium et futuroꝝ in boc seculo viuentiũ) Nõ erponẽs ipa mgra oim scientiaꝝ tonia nra maria inquibat Bane filia bñdicta.pleriq bodie tone vite corruerunt.z tu erigeris. Multiq wdenna die ,gpt vnũ solum pcm mortale morienꝫ Quidã em miles wrmiens et suo scorto cohabitãs.in somno subito morieꝫ.p boc solo pcõ. Et quidã in anglia ,p vno solo pcõ sre ꝛcollabiꝫ Et i hac ci uitate florentia tres,p vno pec cato ,burenꝫ Hoc die pleriq in vna mẽsa,p pcõ gule erring uenꝫ. Quinymo et quidaz reli giosi sine obseruantia viuẽtes. ꝓpter ꝓprietatis vicius singula riter ac nocte cũ toto cõuentu in almanijs ,burenꝫ.et cũ opi to adiacẽte maiozi,p parte.qa participes sunt pcõs illorũ et eciam ꝛcendũt illos Et tu sce lestissima vsq ;nũc remanes in punita Item hodie aliq efficiunꝫ leprosi.aliqui rabidi.aliq ꝛmoniaci.aliqui infirmi.aliq submergenꝫ.aliqui damnabũt Et tu oĩbus illis peior. non agnoscis dei miscordiam te wcã tem? O quãti sunt et erunt in mũdo qui si inspiratõem quaz habes et occasionẽ ,uersionis haberẽt.totis viribꝰ ad ꝛuz p pniaz redirent Vire ergo ista qñ i hac mia tibi erbibita magis tibi wnaꝝ.ꝓ si centũ mundi aurei tibi wnarent Vire er go et audi que dico.z cõuerte re ad ꝛum toto corde. Illaq audiens et voces lamẽrabiles ,pferens.pcia aq sua ꝓtens.ca pellam totã sic lacrimis imple bat vt eciam eiꝰ ꝛstimẽta vide renꝫ vndiq maꝛscã simul cũ terra C Septimũ et vltimũ li liũ vidit dña nra inclita et be nignissima maria ꝓfate bñdicte In quo sic scriptũ ꝓtinebat Memorare damnationem hominũ ꝑcꝛentiũ pñtiuz et futuroꝝ) Nõ erponẽs mr pietatis sit. Nõ est aliquis damnatus qn si esset vbi tu es.summo pst se penitteret Et rursum pleriq sunt damnati et erũt.qui si tuam gram habuissent vel habe rent ,peludubio saluati essent. O quãti sunt ,p vno solo pcõ mortali damnati.z tu q̃ tanta cõmisisti flagicia adhuc es im damnata O q̃nti vsq ad mo rem fuerũ iusti.z in morte pcõtes.fuerunt z sunt damnati (iusto iudicio hoc faciẽte vt p mittente) Et tu misera adhuc es viua O q̃nti ,pter solũ pec catũ ignorantie sunt damnati et damnabunt.et tu q̃ tanta p petrasti scelẽa ex certa malicia affectata. adhuc es reseruata et impunita Cognoscis q̃ dico Si credis puertere. si nõ cre dis vteꝛ aduerte q̃ dicunt Hodie puella vna xij annoꝝ ,pter solum pcm luxurie cum ꝓprio ꝓre occisa ineternũ est dãnata Et hodie in hispania puer octo annoꝝ submergeꝫ.et solũ ,p pter pcm luxurie qõ cũ sorore egit etsi nõ ꝓsumauit tũ inchoauit.ieternũ damnabit Quid plura? Hodierna die quedam dña pulcherrima et nobilissiã chorea ducẽs. coram oibus subito morieꝫ.et ,pter chorea tũ pcm damnabile ieternũ Qui ymo quam ab oĩbus bonꝰ et quasi scũs habeꝫ in lũbardia qui solũ ,pter pcz negligentia ꝓfessionis et nõ pfcẽ ,scientie sue examinatõis morieꝫ et in ternũ damnabiꝫ.cũ tũ de hoc nullam haberet ,sciam remoꝛ wntẽ. Timeãt ergo cuncti i posterum grosse ꝓiteri z neglienter.sicut hodie ciũ plures faciunt Hodie eciã in hac ciuita te q̃uoz morienꝫ.z vnꝰburgẽs damnabiꝫ.ꝑpter solã negligentiam q̃ filios suos z eciã suos diligent scõn nũ nõ eruditur Quis eciã curatus sue pastoꝛis sua ꝓsona wnꝰ.ꝙ quia negligẽter minis rexit oues suas.z in examinatõe ꝓfessionis nõ coꝛrexit.subito morieꝫ et damnabiꝫ Quis eciã religiosus vt eel lario bodie coꝛrues fracto collo morieꝫ z damnabiꝫ ꝓpt hoc q̃ nõ babebat firmũ ꝓpositum viuẽdi scõn statura et regulaz sui ordinis.ad qõ ꝓpositus ba bendũ ad minꝰ in wto z interi one sub piculo pcõ mortaꝝ qli ber religiosus obligaꝝ Est aũt et alius religiosus in alio monasterio qui bodie in pestilẽtia subito moriꝫ z damnabiꝫ.sin

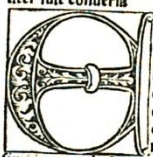
gularissime ꝓpter boc q̃ negligent et vagabunꝛe dicebat offi cium diuinũ Et tu misera pec catis plena. q̃ plus in vna hoꝛa peccasti q̃ oẽs isti q̃uor in sua vita non timebis nec erpauescens.cuz tũ bodie in hac hoꝛa due sociaꝝ tuaꝝ in lupanari a ribaldis nũc iugulantur z damnanꝫ Si nũc tibi hec cõtingerẽt.quid faceres.diceres aut cogitares Vide q̃ vide et ꝑnsa q̃ in inferno sunt mlti te meliozes saluo statu.qui tũ nũ q̃ saluabunꝫ Et tu oĩbꝰ illis magis rea adhuc non es damnata Quid amplius vis audire? Certus q̃nta tibi hna dẽ fecit.nec tũ facit alijs te in imẽsum melioꝛibꝰ Vire ergo et ꝓnsa bene et nora que dixi.ne post hc ad infamiã tuã redieꝫ ruat super te ablq misericordia dei tra Nã in hoc tono tibi plꝰdonatum ẽ q̃ si tibi fuissent dati tot mundi lapidũ ꝑciosoꝝ q̃t sunt stelle in celo. Sic igit hec audiẽs seprdicta ꝓupcula signant mozes subitaeas sibi cõuentiũ.et se ream sup modũ agnoscens.palpitare cepit coram virgine gׄlosa,ꝙne frãgitur.et sanguis ꝑ oẽs corporis meatus fluit.z quasi exanimata ꝑ cordis angustia remanſit Ad quã pꝰgñt astãtiꝫ clamoꝛe dñicus aduenẽs ꝛ missa. in q̃ tribus horis illis steterat quibꝰ ꝓfata bñdicta in raptu fuerat suplicius,p illa oratoꝝ.cuncta que dicta z fcã fuerant erga filiam suã agnoscẽs.z eaz ꝑ manum apꝑhendẽs ac in virtute psalterij ẽgmis marie ꝓsignãs moꝛ illaz fere moꝛtuã integre restituit sanitati.ꝑko vmueꝛso astante z videꝛe.atq immẽsas in celũ laudes ꝓclamãte Quid plura? ꝓst ebdom dieꝛ cũ ꝛ uotissimꝰ pater dñicus celebraret in eccl̃ia bte virginis z illa ꝛnedicta ꝓfata pñs eliz. vidit dñicum in crucifixi ſpecie cum stigmatibꝰ oĩbus z coroa ſpinea ad altare ,pcꝛentẽ.cuz al sistentia ẽgmis marie z pluriꝰ moꝛ angelo⁹ Cunq fcã fuiſz ꝑsecratio.appuit xpus visibiliter in cruce extẽsus cũ oibꝰ lignis passionis.stillabatq super dñicum sanguinẽ diuinissimũ. et eũ ꝓcẽ sibi ꝓfigurauit Quo facto. vidit a dextris libꝝ marinũ quez prius viderat in iudicio cãdidissimũ scm̃.ꝙ nõdũ scriptũ. Cunq vehemẽtius super boc mirareꝫ.clara voce audiuit dñm ihñ xpm sibi dicentẽ ,filia bñdicta.libꝝ tuũ septẽ liliꝭ ꝛleuisti ab oĩ ſpecie septem ꝑcoꝝ mortaliũ, vire vt ꝛ cetero reſcribaꝫ non vt prius picturis infernalibus nigris et horribilibꝰ.ꝙ lris albis rubeis z aureis Bin aũt. vindictã rursus ꝛ te accipiã z coꝛrues Nõ audiens illa. vehemẽter territa et ad ꝓnam priozẽ ꝛnire pertimelcẽs .ꝓtius accꝛens z ad ꝓdes dulcissime ẽgmis marie se ꝓiciens miscõiaz ꝓtebat.ne vt prius tantis afficereꝫ ꝓmis Cũ miscõie regina clamiꝛem suã eleuãs ex varijs lapidibus ꝑciosis.ꝛ collo suo traxit ꝑriloquam pulcherrimũ dicẽs Hoc filia michi tonasti.et ego illud tan q̃ torquẽ impialeꝫ in collo meo ꝛfero .Filiusq meus quẽ certis in cruce ꝓcꝛentẽ.similiter ,p toz̃ regali bꝛ suũ certuz collo suo imꝓsitũ mire pulcritudis et valoris.q̃ tu nobis dedisti.z in quib⁹libꝛ tuũ mortis cum adiunctõe liliozꝛ ꝛleuisti Hũc ergo filia ꝓstant age Ecce psalteriũ meũ siue ꝓriloquium in quo inꝓstez tua ꝑca et aliozꝛ ꝛlebis tibi ꝛmẽto .Et in prima quinq̃gena q̃ est ex lapidib⁹ ꝑciosis albis z claris.scribes in libro articulos incarnatõis filij mei z ꝛi ihũ xꝑi.memorando dignitates meas in ordine ad filiũ scm̃ oẽs corpis mei ꝓtes.scz q̃ ꝛuerent caput sibi inclinaui.aurib⁹ eius vocẽ audiui.manib⁹ matnis z virgi neis eius tenerrimis z pulcherria mẽbra ,rrectaui.pauidus caui.ac matna miſteria impendi.p singula mẽbra discurrẽdo vsq ad ꝓdes Et bẽbis coram te ymagine meam cũ filio meo pulcherrima. Lris aũt rubeis scribes cũ scio serto. qõ dices ꝛuote ad horas passionis filij mei.qõ sertũ est ꝛ rubeis lapidibus ꝑciosis.meditando scoz̃ q̃ quinq̃gnta articulos passionis filij mei.z habẽdo ante te crucifixi ymagine.z cultibz vulneri aue maria offerẽdo.necnõ cuz boc dolozem illi⁹ ꝓtis meditando. Lras aũt aureas scribes cũ tercio serto qõ erit ad tonorem sacramentoꝝ scoz̃.z contra tua ꝑca.et ꝓ ymaginib⁹ habebis ymagies scoz̃ tue ecclesie.z rue patrie.de vna in aliã meditando.ſpualiter discurrẽ. et boc ꝛsignat ꝑ terciũ sertũ et ſignis aureis ꝓpositũ. Sic igitur filiã ꝓicto in psalterio michi et filio meo ꝛuote seruas sicut incepisti.z quoties nobis psalteriũ obtuleris.toties q̃s impiales siue ꝓriloquia infimi valoris existentia collis nris honoze condigno ac regio circũaptabis Igitur missa sic miraculose ꝓsumata.in qua ego maria partẽ hostie et sãguinis cristi accipiens cũ domico

XC

sibi familiarissimo ꝓicauit in
signū summe ⁊ singularissime a
micicie tangꝫ sponsa cū sponso.
eumqꝫ iunxit ad vxtes eccle ve
ponendū. ⁊ humilitē ei valefaci
ens. ⁊ benedictam ꝑsignans ve
qua ꝑdicta acta sunt. cū gratis
sima facie dispuit Atqꝫ post. be
nedicta ista a vmonib⁹ oino li
berata. ⁊ in vno ꝓposito cōfir
mata. in seruitio psalterij xꝑi ⁊
virginis marie vsqꝫ in finē ꝑ
mansit. in oīi scitate vuotio
nis ⁊ pnie feruoze. atqꝫ vt do
mina nra postea sibi sepi⁹ appa
reret. et plima dñici fcā q̄ nēo
boim sciebat reuelaret. que in
legēda sancti thome ve templo
aquinati. p parte sunt scripta.
qui fuit hispan⁹ ⁊ sancti patris
nri dñici socius. Et qua legen
da et pluribꝰ aliis legēdis fcā
que nīc ve dñico dicta sunt fu
erunt extracta. ⁊ sunt nup per
renelatōem xꝑi ⁊ virginis ma
rie ꝓfirmata cū signis magnis
et portētis. Et de oībus hijs
fitem ⁊ testimoniū sub iuramē
to fieri trinitatis perhibeo. sub
piculo oīs maledictōis michi i
fligēde in casu quo tficio a ve
ritatis recto tramite. Propte
rea ꝙrtimini a vita vra ma
la. et redire ad xꝑm et vginem
mariā mrem nram ꝑ psalteri
uz suū diuinissimū. Ōm vt nu
ꝑr reuelatum est rēgibus istis
ab ipis. eoz voluntas ē vt ꝑdi
cetur vecesā et ab oīibus di
catur ꝓra omne malū amouē
dum. et. p oīm vno acquirēdo.
⁊ signāter ꝓra mala toti mun
do in. primo immīnēta. misi assit
in ꝑpis pnia. Propterea oīs
laudate eū in psalterio vecē coz
darum. scz dicēdo quinqeci pr
noster et cuilibet addēdo vicez
Aue maria. que sunt in nūero
centū quinqāginta. sicut sunt in
psalterio dauitico centū quin
quaginta psalmi in quib⁹ oīib⁹
dulcissima virgo maria fuit p
figurata. Ōd nobis oīib⁹ con
cedat ihūs xꝑus marie ⁊ tri fi
lius in secula seculoz bñdict⁹.

AMEN

C Exemplum pulchz de qua
dam alia meretrice. q̄ ꝑ psalte
rium Marie virginis mirabi
liter fuit conuersa

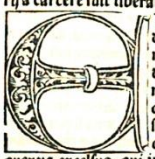
Rat q̄
daz vir
go noie
benedi
cta. filia
cuiusdā
comitis
nobilis
simi in regno hyspame. cogna
ta scissimi dñici pdicatoꝛ ordi
nis frīs ꝑdicatoꝛ almi. Fuitqꝫ
in vmo parentū educata cum
omni gloria mundanā. Eratqꝫ
corpe pulcherrima elegantissi
ma ⁊ fortissima. Vtraqꝫ mitas
alias corpe excelsa. vocaqꝫ in
oīi vanitate seculi ac munda
na eloqntia. Insup cantare di
scātare motu mirabili sciuit. a
vno q̄ nullus esset cātor eccle
siasticꝰ qui se illi in arte musica
ꝑferre auderet. Quinymmo in
simphōia in citbara organoqꝫ
ac huiusmōi musicalib⁹ instru
mentis sciuit poptime ludere
Ad scalcos aleas ⁊ binōi secu
larū lusus tam bñ lusebat. vt
ab oīibus mīa vocarēt Qui
nymo cū fortissima erat in hasti
ludijs et spatarecoz artibus sic
exacta fuit vt in talib⁹ nullū re
periret victorē. Ōd aūr grauiꝰ
ē. cū gracijs mūdanis redūda
ret. dissolutissima i bitu fuit sp
in choreis duellis spectacul er
istens. cunctosqꝫ ad sui amorē
allicie bat. Demebātqꝫ ꝓprimi
er diuerꝝ regni ꝓtib⁹ sol⁹ eius
fama allecti. Imo ecīā ꝑ comi
tia nobiliuꝫ parer ⁊ mīr. ꝑ car
minib⁹ et choreis ducēdis ecīā
ve nocte ipam ꝓducēbāt. vt vi
delicꝫ verbis ⁊ respōsis suis cō
uiuas lenificaret. Cūqꝫ ista fie
rent ⁊ iaꝫ quasi viginti annoꝝ
esset. quidā miles sic vagā eam
ꝓspiciens ve illa temptat⁹ cogi
tauit qualiter illā recipe possz
Dicebat em̄ intra se. Piscis er
tra aq̄ nō potest stare. nec cer
ua extra siluam sine captione.
Nō em̄ poterit esse vt hec que
se tot picul⁹ incit vana existēs
quin capiā aliq̄n. aliq̄n nō effu
gere ꝓterit. Itaqꝫ magnū con
uiuiū pri et mīi faciēs maria
cum pompa. simul ⁊ illā bñdic
tam. ꝑ lenificatōe ꝓuiuaꝝ recei
pit. quā ecīā ꝑ oīib⁹ ꝓuiuis ꝑ
optauit. Cunqꝫ sic cūcti in con
uiuio letarent. choreisqꝫ ⁊ can
tilenis vanis et ludis iocūdissi
mis recrearen. ⁊ interea miles
ille munuscula offert ꝓcē bñ
dicte. scz annulū aureū cū toꝛ
que pulcherrima. q̄ occide Que
libent sicut ab alijs ꝓsueuerat
recepit Luz igit cuncti gaude
rent in ludis isti bñdicte. et su
pra modū mirarent ꝙ ei⁹ pru
dentia et facūdia humana. mi
lea ille dans vinū ceteris i co
pia fortissimum. illico bñdicte
vinū vefecatū in cypho offere
bat. et in ampulla vinū albissi
mū loco aque fraudulent ꝓpia
bat Quid plura? Virgo mun
dana iā vinolēta effect⁹. capit
Cum em̄ oīs sui nimis essent
vino absorpti ⁊ gaudijs attoni
ti. heu illa misera cū milite cū
cta castri bitacula ⁊ localia vi
sura. sola cū solo exuit Atqꝫ p
hūc modū horribili cecio luxu

rie sepam turpiter polluit Re
dienteqꝫ ad suos. lōge amplius
dissolutoꝛ appē cepit Sic igi
tur latent in illo anno sepi⁹ cū
milite ꝑato habitauit. filiuzqꝫ
in sui tottus. psapie et suā insa
niam ꝓcepit Quid amplius? ꝓ
cepit filiū in vmo pfna ꝓfe
uitqꝫ illa. parētes q̄ et omnes
qui eā nouerant. vniuersaqꝫ ci
uitas cōcitāt. ac regnū hijs ru
moꝛib⁹ supra modū volens ad
mirāt. Cum igit a suis et ācil
lis vmus obꝛobria ⁊ irrisio
nes q̄plurimaꝫ pareret. ⁊ a pa
tre actoꝛe stupri ꝙuirēte scor
piomb⁹ grauissime cexretur. ⁊
nullomō vellet indicare tangꝫ
animosa. tandē cū nimiū qua
si tficeret flagellata ait patri
Cōuoca inquit pr̄ vmū tuam
toram. ⁊ hmōi scelerīs indica
bo nunc indubie actoꝛē. Cūqꝫ
omēs aduenissent. illa coā oi
bus ait. Tu pr̄ es solus q̄ hūc
genuisti filiū. ⁊ tu mr̄ mea ipsa
es ⁊ nulla alia q̄ ipm pegrissi.
Et cū oēs stupꝛēt. ait illa Nō
miremini nobilissimi ꝓceres.
quia hoc de pre meo et matre
mea dixi. qm̄ hij sunt qui in oi
pompa ⁊ vanitate ad vniuersa
regm spectacula me ḡsi in prin
cipē vanitatū vducentes insti
tuerūt. Propterea ait illis filiū
um nutrite vrm Nā exquo me
sic pcepnitis. quare me tle q̄d
facere fecistis? Jam ex hinc vo
lo discedere. valete. Toti mun
do publica manebo. Dicqꝫ de
sperans. cūctis vmus patenē
offenꝰ ⁊ immēlo odio repletis
in regno hyspanie. est effecta
publica meretrix. Deprēqꝫ an
nis oīi voluptati et impudici
cie se ꝓferens. cunctos fere ad
se pcurauit Nam solemnissima
fcā est meretrix. ita vt quidā. p
vno pcubitu eius daret ei me
dium aureū Ob hoc eciam di
tissima effecta. omnicellas hui⁹
opis coaceruauit. vt quasi du
cissa vna ve maximis putaret.
Habuitqꝫ famulos quasi mili
tes ornatissimos. Et in oīib⁹
duellis astabat sūma cū pōpa
eratqꝫ feda ꝙolatio Quinymo cū
sciret pfectissime oēm artē mi
litādi vt dctm est. ipa inarmis
ꝓra quoscūqꝫ i duellis pugna
bat. ⁊ lancea sua oēs singillati
truncebat. Immo atro fortis
erat ⁊ pualida. vt cū duob⁹ vi
ris luctando auderet ꝙligere.
et eos licet fortissimos subster
nere. Propꝛea cuncti cupiebāt
eam. et se felices estimabant si
eis⁹ frui. pcubitu ꝓmissent. Ob
hoc ꝓter eam multi fuerūt oc
cisi luxurie zelo. ⁊ ob illā pluri
mi depaupati sūt Fama q̄ ei⁹
vniuersas ꝓagrauit. puincias
ac regiones in illis partib⁹ Om̄
ergo duellū quoddam vno tpe
ipamet intraller. dcm̄ fuit hoc
ꝑdicto dñico scissimo ei⁹ vide
licet pgnato. q̄ ibi eēt vna mu
lier duellās q̄ plus predicaret
vna die q̄ ipe ꝑdicare posset i
vno mēse Quid pla? Militib⁹
nobilissimis stipata. ad illā clā
accedens ait. O filia satis mū
do seruisti. serui nūc q̄so cre
atori tuo. Adducebat tunc de
xꝑo et ve scitis eius q̄pl⁹ima ex
empla. que cuncta tangꝫ velu
menta sprezuit dicēs. O dñice
dñice si me vel vnā de ancillis
meis batteres in ꝓuato. aliud
faceres q̄ nūc me facere voces
Cui ille O filia filia die tercio
in ꝓmo futuro de hijs inf te
et me deus diiudicabit. Mira
res. ⁊ oīib⁹ moꝛtib⁹ stupenda.
Die tercia mr̄ illa ser mala i
currit Nam die illa oīm sen⁹u
um viuacitatē ꝓdidit. atro ve
pene rabida esset effecta. bēbat
tñ quez puula lucida interual
la ratōis alicui⁹ Ob hoc mox
ꝓtempnebat ab oībus. fuitq; fa
muli cūctis direptis vnis suis
paupem illam solā reliquerūt.
semp impacientē ⁊ vnū blaspte
mantē Sic ergo hec benedicta
eue filia post tantā gliam cui⁹ fi
nis ē carnalis vluptas (scim
bernō) ꝓmā eue maledictōem
habuit vt scilicet sensuuz ꝓtito
nē ꝓtra hoc verbuz bñdicta sic
maledicta. Scda ebꝛmā secū
dam eue incurrit maledictōez
scz ignobilitatem cōtra marie
nobilitatē ꝑ Tu ꝛsignatam.
Nā vniuersa familia ei⁹ vt dic
tum ē ab ea discedens cūcta se
cum abstulit. clam diffugiētes
et nudā ipam dimiserūt. Post
hec statim ḡcio simlit terciam
eue incurrit maledictōez vide
licet inhonoratōem Om̄ oīib⁹
qui eā ignoscebant in nullo ei
ꝓpacientes eā subsannabāt irri
debāt. ⁊ puuli pueꝛ vt in fatuā
lutum ⁊ lapides in eā ꝓiecerūt
et nemo eos cohibebat Quar
ta ebꝛmada cū i nullo se emē
dabat quinymo ex impacia de
um blaspte mabat. subito lepza
horribilissima est ꝓcussa. cūcte
q̄ carnes eius ꝓputruerūt. tā
tusq; fetoz er illa emanabat vt
nullus mortaliū hunc sufferre
eā mniter posset. adeo vt esset
sibimet ꝑpi tediosa. q̄ olim flori
da ⁊ fragrans aromatib⁹ redo
lebat Ob q̄d er itolleabili cor
dis volore impacientissima effi
ciebat. Nā ꝑ hanc lepraz subi
to facta ē turpissima. ꝓtra ver
bum pulchritudis marie vide
licet In mulierib⁹ Postmodū
aūt cū nec sic se emēdaret. qm̄

tam maledictõez eue ꝙquisiuit
cozpis imbecillitatẽ ac impẽ
tiã. Mã ꝟ illa que olim vt duo
boies fortissimi ⁊ ampli⁹ fortis
erat ⁊ robusta. fcã est tã imbe
cillis cozpe vt nec manum nec
ꝓrem yño nec seipam pascere
posset. ꝟ in tugurio lõge ab bo
mib⁹ sepato sola ꝛelicta erat
Deuotã tñ ynam ⁊ sctam (deo
miserãte) recepit et bũit famu
lam. q̃ vt ꝓterat ei, ꝓpter ꝛeuz
ꝛeseruiẽs impẽrabat ei obsequ
ncia. Eratq; nullius alteri⁹ cu
ra ꝛ illa. cũ oẽs eam fugerent
sicut ꝛei maledictõem. cũctiq;
dicerẽt damnũ eẽ ei in aliquo
subuenire. Quippe q̃ tanta ma
la fecit in mũdo. ⁊ tot aias ꝓdi
dit vanitatib⁹ et luxurijs suis.
Ipsaq; qõ abhoiabilius ẽ. ipa
illa dudũ tam florida et opulẽ
ta ⁊ lasciua. sine viri⁹ ꝑ sensi
bus abhoiabilis oĩbus assi
due iacebat in ceno ꝛeoz. ꝓ
rum stercoz suoz. Fuitq; i isto
mõ trium annorũ spacio. intrã
vt assiduitate adhesiõis ⁊ ꝛcu
bationis ad cubile. carnes ei⁹
essent cozrose ⁊ vermib⁹ cõsp̃se
Conseq̃nter sertam malectio
nẽ eue habuit. infamiã vniuer
salẽ. adeo vt puerbium in illis
terris de illa publice curreret
Cũ em̃ aliquis voluisset alteri
maius maluz inꝑcari. dicebat
in hunc modũ. ffaciat tibi dñs
sicut bñdicte facere dignat⁹ est
Et hec maledictio fuit ꝓpria ꝛe
nedictõem marie. que notatur
in vrbe Et bñdictus. in saluta
tione eius. Cũ igit̃ in fine triũ
annoz scitissimus dñicus ꝓedi
cando ad illa loca redijsset. sin
gularit̃ ad visitandũ suam cap
tiuam. ad eã vmens ab ea nõ
est cognit⁹ Nam oculos ꝓpꝛe
rat. totaq; ei⁹ facies sic ẽat cor
rosa. vt pene ossa ad ꝛerta pate
rent Quia tñ parũper semper
habebat aliq̃ ratõis licet mo
dicũ. ⁊ sic scissimus dñicus ce
pit ei ꝓdicare multa de ꝛpo et
sanctis ei⁹ ꝗ frustra Illa autez
vt audiuit simlq; cognosceret
dñicum a ꝛesse virib⁹ quib⁹ po
terat non penitebat ꝗ pociꝰ ira
inflãmata scm̃ maledicebat do
minicũ. ⁊ ipm oim maloz ⁊ ru
inaz suaz causam asserebat. li
benq; vt dicebat eũ occideret
si posset Que dñicus libenter
sufferẽs ait O filia elige quod
vis. aut statim mori infra mẽ
sez ⁊ sic intrare iebennã sempi
ternã. aut cõmẽdare te virgini
marie ⁊ dicere oñi die psalte
rium suũ Persuasitq; ꝛuote a
genuo vt se poneret virib⁹ totis
in ꝓcatõez ꝓfratrie virginis
marie et ynoꝛũ oim que in ea
fiũt ꝙ ꝛuotos psalteꝛ eius. vt
sic saltem meritis alioz posset
iuuari. ꝓdita recupare. et ecl̃a
ad maiora ꝓuenire. Que audi
ens territa simul ⁊ ꝓcucta. ꝓ
posuit psalteriũ dicere et cõfra
triam illam intrare toto posse
Rogauitq; dñicum q̃tenꝰ possz
mõ ꝛebito ab eo infoꝛmari. vt
q̃ntotius incipe et dicere possz
Sic igit̃ post ser mala eue. ice
pit in ꝛi gr̃a ꝙ virginẽ mariaz
fer suscipe beneficia. Maz in fi
ne prime ebdomade ꝓsq̃ incei
pit psalteriũ dicere. ois vigor
sensus ꝑfectissime ẽ ei restituꝰ
cũ augmẽto sciẽtie virtutum ⁊
moꝛ. In fine ꝛeo sctẽ ebdoma
de fuit nobilitata ꝙ hoc ꝙ nobi
les ceperũt eã visitare. et puẽ
tus nobilũ sibi ꝓnare In fi
ne ꝛeo sctẽ ebdomade tuguriũ
eius totũ virebaꝫ lucidũ singu
lis noctib⁹. audiebanꝫq; voces
chooꝛ canentiũ scz angelozuz
de pnia illius lerantiũ. adeo ꝙ
vniuersi timere ꝛeũ. ⁊ bonora
re eam ceperũt Et ita q̃ sic pri
us erãt ꝑfusa. velocit̃ a ꝛo ⁊ de
ꝛata virgine sic mirifice est bo
norata In fine aũ q̃rte ebdõe
virgo maria appens ei. et suo
lacte virgineo totũ corꝰ eius
linies. a lepra eã curauit. ⁊ pul
chritudinẽ pristinã ei cũ maiori
augmẽto repauit. In fine ꝛeo
dnte ebdomade ẽgo maria ite
rũ appꝛarens ei. ꝛedit illi pocu
lum er cui⁹ gustu foꝛtitudinẽ ꝙ
ditam recupauit cũ augmẽto.
ita ꝙ triũ aut q̃tuoꝛ viroꝛ foꝛ
tissimoꝛ vim haberet ⁊ vigoꝛẽ
In fine aũ sexte ebdomade fa
ma eius ꝓdita oino est recupa
ta. adeo vt omes eaz laudarẽt
ac magnificarẽt. ⁊ de eius salu
te plurimũ exultarẽt Mã cunc
tis gratijs multo copiosior est
ꝛorata. q̃ antea fuerat Propt
quod ꝛer castelle famaz ei⁹ au
diens. ac cũ erpienna illud ce
tum esse qõ de ea audierat cog
nouisset. iurauit nũq̃ aliã ꝛelle
habere ꝛoꝛẽ nisi istam bñdic
tam Quid plã? Cũcti ꝓceres
miranꝫ. ꝗ nichilomin⁹ regi de
sponsat. Fuitq; hoc releuacio i
famie totius ei⁹. ꝓpie Cũcti
q; hoc sciẽtes vehemẽtissime mi
rabanꝫ Illa aũt regina effecta
totũ regnũ ad psalteriũ virgi
nis marie ꝓcitauit. ecclias ipi
us ꝛorauit. ꝑmaq; bella ꝓtra
infideles in regno eroꝛta pegit
et semꝑ vicit Nam dño regi
suo castelle sic dicebat Dñe mi
rer. rogo teneatis locũ meũ ⁊
facite oꝛari ꝙ me. ego aũt tene
bo locum vr̃m in armis ⁊ vos
vidicabo ꝛ inimicis vr̃is. Mã
foꝛtior fuz in vno bꝛachio solo
q̃ vos in toto coꝛpe vr̃o. Mira
res Mñcuq; bellauit. ꝑmuz

gembus suis fleris psalteriũ
dñe virginis ꝛuote ꝙorauit. ac
cunctos suos psalteriũ virgis
marie dicere coegit cũ penitẽ
tijs possibilib⁹ Tantusq; moꝛ
terꝛoꝛ bostes inuadebat. vt fre
quẽter fugerẽt nemine ꝓsequẽ
te. Sicq; inualuit (psalteriũ vir
ginis marie adiuta suffragio)
vt centũ ꝛe suis aliq̃n mille de
aduersarijs fugarẽt. et ꝙ q̃q;
a centuz duo aut tria milia de
bostibus fugarẽt. Sicq; fama
eius vsq; ad soldanũ puenit.
cunctiq; pagani vehemẽter ter
rebanꝫ. vbi audita est p̃na ꝛe
nedicte. Itaq; regnũ totuz ad
ꝛorandũ virgis marie psalteriũ
et ad eiusdem psalteriũ ꝓfratri
am ꝑmouit. viuensq; sce a vir
gine maria habuit p̃monitõez
ꝛe eius in breui ꝛefunctiõe per
centũ et quinq̃ginta dies ante
eius obituz. in moꝛteq; sua vi
dit dñm ihesum ⁊ virginẽ ma
riam se dulcius visitantes. Et
illa die defunctiõis sue maria
multitudo auiũ omis auis mu
sicalis recta castri cõpleuit. cũ
suauissimis cãtib⁹ Propterea
qui volunt ab istis ser malis li
berari. ⁊ sex lyna ꝓacta a vir
gine maria impꝛaze. seruant
et in suo psalterio ⁊ in ꝓfrater
nitate eiusdem psalteriũ mirifi
ci ⁊ sanctissimi. ꝙ dñm nostruz
ihesum xp̃m. qui in p̃cm omi
um salutem elegit gl̃iosam vir
ginẽ mariam in matrez. qui cũ
do patre suo viuit ⁊ regnat in
vnitate spũsancti deus. ꝑ in
finita secula seculoꝛ Amẽ.

¶ De quodã Adriano archi
dyacono. qui ꝙ virtutez psalte
rij a carcere fuit liberatus

Rat q;
daz no
mine a
drian⁹.
nobilis
coꝛpore
scientia
q; ⁊ elo
quentia excellus. qui in archi
diaconũ ceragustane ciuitatis
in hispanijs mirifice ẽ sublima
tus. In quo dignitatis gradu
mirũmodũ ecclasticos ce
pit reformare ꝛectus. vrbuz
ꝛei vbiq; discurrens seminare
Dñ vitens dyabolus. eidẽ cẽp
tatões carnis ꝙ quandã filiaz
comitis noie tobanna vehmen
tissime ummisit Res q̃pe sic a
gebat vt illa sibi sp̃ ꝛeller ꝓtre
ri. et suis pilijs tanq̃ deuõ au
xiliari et parere Quid plura?
Post vntũ vrbuz vnit pluui
a carnis. ⁊ q virã ducebat ap
stolicã ꝛeu tuc cuz ꝓfata quasi
dietim ꝙ vnũ semiannũ vitam
ducebat impudicã et bꝛutalem
Adoꝛq; ab eo ꝛuotõ discessit
cepitq; tunc vehemẽt⁹ risib⁹ io
cis rumoꝛib⁹ ac spectacul ꝛele
ctari. fulciumq; suũ negligere
sp ꝓmeꝛere cũ sallamento car
neo. pazq; ꝓdicare ac remisse
vt iã nõ rigiꝛe ꝓtra vicia vt ꝓ
us ꝓdicaret ꝗ oino tepiꝛe Cer
uice tunc elata ⁊ ocul̃ sublimi
b⁹ cepit incedere ⁊ põpatice. ve
stimẽtis nouis ac nimis ꝓciosꝫ
induere Miranꝫ et volent cũc
ti qui eũ ꝙnoscũt. ꝛe tãta mu
tatõe Quid ampli⁹? Post hec
mũdana gaudia. moꝛ aduemt
eoz cognita tristicia Cum em̃
affatibz mulieꝛ et cãtilenis et
chooꝛeis in sonitu tympani ⁊ ci
thare gauderet. iã cepit alu⁹tu
mescere ꝑsate iobãne. dietimq;
magis ac magis augmentari.
Dñ vidẽs pr̃ nimis et flagell
a filia casum eregit Adoꝛq; ꝑ
fatuz accusauit ḡuissime archi
diaconũ. tãtoq; odio ꝑfata io
banna in ꝓdictũ adrianũ ẽ ve
hachata vt cũ omni malignita
te ⁊ astucia in ꝑmis illũ accu
saret. nouos modos fingẽs sue
ab eo deceptõis. eciaz magica
arte se subuertsã ait, Quid plu
ra? Ador armari milites ad ꝑ
fatũ adrianũ ꝑhendendũ mit
tunt Cõprehensus ẽ oim cũ cõ
fusione. ligaꝫ cozam oñi ꝓplo
ciuitatis ceragustane. ad ep̃m
deducit sicq; ab eo moꝛ ercõ
municat ⁊ incarcerat. Sz die
quarto ꝑ falsos clericos sibi
affines intꝛe eicit. ꝗ eiect⁹ i gra
uioꝛa incidit pericula Mã fugi
ens a ꝑfato comite cognitus ⁊
itez ꝓhensus ad regios carce
res trahit. tanq̃ qui regis nep
taz violauerat. ⁊ nobilũ pnte
lam regni infamauerat Quin
yño tanq̃ ret publice hostis i
fossa laci vinculat⁹ cum ꝓpꝛi
bus ꝛeu miser ille ꝛeicit Ihesq;
in oñi miseria frigoꝛis famis
sitis. ac ꝛestimentoꝛ tegumen
tis ꝑiuat⁹. fuit annis trib⁹ ꝓ
nuis. Sic itaq; in isto carcere
ser mala incurrit. Primũ fuit
maledictõis ⁊ exoicatõis ab
epo Scõm fuit ꝓditõis omis
sciẽtie ꝑ tristicia Tercius ami
cicie ois et cõplacentie princi
pib⁹ et dñis Quartũ fuit amis
sionis eloq̃ntie ꝓdicatõis ⁊ vo
cis practice. Mã em̃ ꝓterat lo
qui ampli⁹ q̃ leꝓrosus Quintũ
ꝓditõis ois comuniõ ecclasti
et ꝛpalis Sextum amissiõis li
ꝛertatis a ꝛepratiõe Quib⁹ ser
mal̃ intollerabilit ⁊ in mẽsuz
grauabaꝫ Cũ igit̃ spe hoc pen
sente scissim⁹ dñic⁹ priꝰ in ill
ꝓdicaret. scandalũ audiuit ꝑ
maximũ ꝙ illũ adrianũ paꝛtuz
Cognoscẽsq; spũ ꝓhetico eum

adhuc esse viuū. licētia a dño
accepta ad pfatū intrat adria
nū. saluratoq; eo ⁊ ad paciam
et pniam hortato. cepit de dño
idū xpo ac de sanctis mkis pl'i
ma pdicare. Ez ḡnto amplioza
de illis dicebaⁿ. tāto impacie
tioz redderbaⁿ. Q̄ cernēs bis
dñicus. ad fontē mie euz redu
cens. cepit de fructib psalteriꝫ
marie pdicare. pmittēs illi q si
uller psalteriū tale dicere sin
gulis diebꝰ ⁊ recipe pfriam q̄ est
p pūicatōez singularē oim me
ritoz. q indubie ab oñi aduer
sitate liberaret. Quid amplꝰ
dicaz? Credidit ille. ⁊ dño p
fato fcā pfessiōe ⁊ suscepta ab
solutōe. psalteriū cepit reuoti
dieb⁹ Quid āplꝰ? In fine vni
mens appuit sibi vgo maria de
ferens lām sue absolutionis a
pcīis. ⁊ a snijs ercōicatōis ab
epo Nā scūs dñicus nō absol
uerat eū nisi sub pditōe succur
rendi et piculi iminētis. ⁊ eciā
sub pditōe future approbatio
nis a maioribꝰ Et sic fuit libe
ratus a pmo malo scz a re ma
ledictōis p Aue bñdictōis ma
rie. In fine vro scti mens ap
paruit ei vgo maria puulū ibe
sum tenēs in vlnis. q paruulū
libellū in manu retinebat gēbat
in quo erat scriptuz sci Johis
euangeliū In pncipio erat ver
buz Cū igitur ille cāptuaⁿ le
gisset. verbū caro fcm est. a fcto
malo scz ignorātie est liberatꝰ
Haz sciam oēm quā pderat
recupauit cū augmēto mkripli
ci. p manā ē q illūinatiua in oi
scientia. In fine vero fcū mens
fuit liberataⁿ a tercio malo vite
licet displicētie pncipū ⁊ nobi
liū p tercīū tonū qd dicit grā.
Sicq; fuit a carcere liberatꝰ.
et a dñs honorabilit susceptus
⁊ visitatꝰ In fine vro q̄rti mē
sis a q̄nto malo scz eloq̄ntie fu
it liberatꝰ p mariā. que ē plena
pūicatōis tonoz Nā sibi appa
ruit virgo maria et cū virgineo
osculo reddidit sibi eloq̄ntiam
cū multiplici augmēto Sicq;
vt pꝛ pdicauit. singularissime
vro de psalterio virgis marie
p qd fuit liberatꝰ et de eis cōfra
ternitate In fine aūi q̄nti mē
sis fuit a q̄nto malo liberatus
et absolutꝰ. scz pditōis suaruz
dñationū Nā tunc virgo ma
ria appuit sibi nocte media. et
dedit ei baculū pastoralē cū mi
tra et annulo pōtificalibus Et
die tercio seq̄nti lre papales de
nerūt confirmatōem ipis in epm
pferētes In fine vro sexti mē
sis virgo Maria apparuit sibi
ferens virgām auream in manu
qua caput eius leui tactu pcu
tiens ait Exi ab eo Moxq; ab

eo draco ignitus exiuit. Sicq;
ab oīb⁹ fantasijs tēptatio
num factus ē liber. Deinde
maria rursus cū eadē virga su
per renes tetigit dicēs Exi ab
eo Statimq; serpēs p eius viri
lia exiens. eum a tēptatōibus
carnis reddidit liberū Nā i car
ceribus annoz triuz spacio sp
rabaⁿ mollicies pcō. qua tē
ptatōe pmaxime grauabatur
Et ita p dñs factus fuit dñs p
quintū tonū Et p recū factꝰ est
liber a remptatōib⁹ inimicoz.
Sic ita q; postmodum diu vi
uēs totaz ecclesiā istius patrie
reformauit. et psalteriū cum p
fata cōfraternia bte marie vbiq;
disseminās beatā mariā ꝑplu
rimū honorari fecit. Deniq; ip
sa ei apparēte ante mortē suā
tuotissime dispsuit se ad mor
tem Et tandē dies suos cōple
uit in tono. ⁊ ānos suos in mi
ta gloria.

¶ Exemplū de quodā rectore
scolariū. qui p vtum psalteriꝫ
virginis gfose mirabilit a car
cere fuit liberatus

Rat quidam
rector scolari
um vite puer
se. qui p filios
ciuiuz scz sco
laes suos om
nes fere pulchras mres scola

rium suoz corrūpebat. p filios
poscens crines matrū. ⁊ sic ma
gicis suis artib⁹ inclinabat ad
se quas volebat. Fitq; interim
cū vm⁹ magn viri cōiunx pru
dēt aduerteret sollicitū filiuz
suū. p crinib⁹ suis inqrit a filio
suo qua de causa hoc posceret
Negat ille dicere. ꝫ tandē ver
berib⁹ a filio extorsit. ⁊ veritatē
pfitetur. Dat illa crines de cri
bro Quib⁹ receptis a mgro. ce
pit mgr incantatōe cribz qua
si a vxe laborib⁹ agitare. ⁊ tumul
tum mirabilē vmul excitare.
Aduertit vxor. refert viro suo
Capit rector. p scelere. ⁊ erin
de carcere damnat. pretue i pa
ne et aqua. Erat aūt in illa fos
sa alter quidā captiuꝰ. quonā
ciam vt patuit ex sua narrati
one nephandꝰ mutat⁹ ibidem
Qui dū audiret sibi socū ad
uenisse. cōsolabat eundē et ad
pniam pruentē exhortabatur.
Quesiuit ꝑ rectoz quo pacto
obtinēt. Ille vro refert de hac
et alia bona obtinuisse cū ora
ne quodā q̄ dicit dñe nre psal
teriū. dicēs eā breuissimā ee et
optimā. Et ad hanc hortat suū
ꝓcaptiuū. Obiecit ille dicens.
Si vt hanc oroem laudas ita
vtilis ē. quō nōdum liber hunc
es? Ille ait. Fuissez pluries vti
q; reqsit⁹ plurimis ab amicis āte

triginta annos si exire vellē. ꝫ
nolui. ⁊ necdū volo. penitendū
ein pmū est michi. Et ute Deo
sentiēs meas inclinatiōes ma
las. in pstina me relapsuz. Ez
et panis et aq̄ quib⁹ sustētor. ḡ
tissima sunt michi sup oia cibā
ria seculi p hāc mariā cui fuio
et ago pniam. Hys ralib⁹ audi
tis. inclinaⁿ ad psalteriuz mgr
scolariū. Et alt orabat. p socio
Ille vro rector oās toto āno
murmurabat. ipacies fuit. In
ij⁹aⁿ murmurabat adhuc ma
gis. in fcio vro āplius. Tāez
vro fatigat⁹ in carcē. ad bñdi
ctaz mariā sic dicebat Si me
dña liberare digneris seruū tu
um. totā vitā meā tuis vlūta
tib⁹ trado. ⁊ vouco. Mox asti
tit illi mie mater. ⁊ an qd dixit
mūme adhuc pigeat. scisciratur.
Permānebat ille pstās in voto
Et illa liberatū ad lōge distan
tē locū populosū erpsuit libez
vt suū tale obsequiū vt sppon
dit pficeret. Rexit itaq; ibi sco
las. ⁊ scolarib⁹ vouit orare psal
teriū marie. Et sic scolariū fē
eria milia ifra breue tēp⁹ psal
teriū freqntare cepēt De mā
do aūq; scolas intrabāt pfato
mgro celebrāte vuote psalte
riū dorabāt Sicq; ad parētes
ēnsuit. ꝫ vuoto Et dū a scola
recedebāt sp utq; vuotissime ob

sequio se pmēdebāt vgis marie
eis psalteriū replicāo. Emerge
bant q̄ duo casū illa villa. pri
mꝰ fuit q; ignis pfūpsit oēs do
mos buiꝰ ville pt buiꝰ mgri ce
teroq; q̄z filij psallebant ma
rie psalteriū. Et int medios ig
nes scola tpa psita illesa pmā
sit. ad buiꝰ psalti⁹ vtutē declarā
dā. Alioq; q̄ tali fuitio vgini
marie nō fuebāt domigmb⁹ p
sumpte fūt. Deus casus fuit er
guerra. Cuz eīn pdcā villa ab
armatis capta fuisset. ⁊ in pdā
data vastitb⁹. p vginē mariā ser
uabaⁿ bꝛcōis domus et cete
roz dicentiū bꝛpsaltiū. Alioq;
illic pdabaⁿ. nec fozes nec fene
stras inuēire potuerūt pones
sue villuz aditū. ꝫ vt q̄si nichil
aut paz ibi eēt vacui recedebāt
Tandē p btaz vginē sepedict⁹
mgr vt alibi sibi fructificaēt
transponebaⁿ lōge ab illo loco
⁊ sibi ter int nūerosos scolares
ibidē virgis marie cultū vehe
mēter exaltabat. Eratq; scola
in maioris ecclie gremio. Vbi
more suo facies scolares suos
psallere virgis marie psalteriū
puocabat populare freqntiam
maximeq; iuuenū pntes. vt sic
p paulos dilataret hoc virgis
placitū obsequiū. Ez et semel
illis psallētibus. sup quoddaz
altaē apparuit pulchrrima dña

pulchērimusq; vir pcedētes. su
per secem angelici opis erpec
tantes finē psalterij Quo fini
to. recedit dña nra mr maria
et genua flectēs ppscit ab eo
qui suus erat filius et saluator
mūdi bñdictōem suoz et psal
tum eis. Cōsentit ille. et butus
mōi seruis suaz vedit bñdictio
nē Quā statim mira ⁊ insolita
sequbaⁿ vuotio et cōmotio cor
dium. et mira suauitas deuoti
onis succrebat omēs Clama
bantq; singuli mirabilē et pul
chram dñaz se vidisse Tandē
ordinez intrans pdicatoz pfa
tus mgr. scissimeq; illic viuēs
pdicator magnus effectus boc
psalteriū iugit pdicabat. virgi
nemq; mariā colendā laudan
dam extollendā sollicite. pcura
bat fineq; scō quieuit in pace.

¶ Aliud exemplū pulchruz de
quadam virgine. § Maria loq
tur ad spōsū suū nouellū dicēs

Rat q̄
dā vgo
nobilis
nomie
Allerā
dra. q̄ p
dicatio
nib⁹ sci
nimici in regno arrogonie a
multis annis pfratriā inuerat

psalteriū mei. Quis tamē rare
psalteriū dicebat pre vanitate
Nam de mane ad se ornādum
plus q̄ p horam ad minus mo
rabaⁿ Quid plā? Eius amore
sepius fcā fuit duella publica.
Cū igit semel a quodā qui eaz
sibi despōsare cupiebat duella
facta fuissent solēnia. ⁊ illa eēt
pōs in magna pompa et gloria
illeq; alios fortissime cōtra se
pugnātes de equo sepiꝰ abstru
deret virtute lācee ⁊ fortitudi
nis sue. demū supbe gliatus de
tanta victoria. sic publica voce
dicebat Ecce istud facere volo
amore tui o allexandra Quid
vltra O res stupēda ⁊ rārā
Nam aliq; eandem eciā cupie
bat habere in vroz. verbo alte
rius audito. cōtra eū inclama
uit dicēs. Et ego ipius amore
petra te nūc volo dimicaē Res
diuine vltionis Sic impetu eq̄
ruz accurrētes duo illi poitio
nis filij se lāceis impetūt q̄ mu
tuo se pforuerunt cūctis videti
bus. interq; verba blasphemie
mor infelices suos spūs exala
rūt. puenerēq; ad infernū. vsq;
in eternū pmansuri in duell'ie
bennalib⁹ innūerabilib⁹ tormē
toz cum vxemomb⁹ Cunq; boz
duoz amici cernerēt suos taz
turpiter occisos. in allexandrā
seuierūt. ⁊ recedentē de loco cū

oīb⁹ intereme⁹unt gladijs⁊ Res mirabilis. Cūctis qui cū ea erant occiſ. illa vndiq; gla dioꝝ ictib⁹ proſſa ⁊ ad terrā ꝛe iecta. nō valens mouſemp cō feſſorē altis weib⁹ꝑrebat Res horrenda valde. Cū eñ ſic ho micidē illi cernerēt ⁊ audirent eam ꝓfeſſorē ꝓrentē. ne eos ac cuſaret caput eiꝰ pſcindūt. ⁊ il lud in puteū in locū ſcenoſū p, iciunt Res oīnino mirāda Do minicꝰ tūc orome exiſtens. in ſpū cognouit p oīa rem ſic ge ſtam. meq; ſic ordināte poſt cē tum ⁊ quinq̄gīta dies dīlcuz būc ſpōſuz meū cariſſimū ad locū in quo caput pfate allerā dre iacebat ꝛeſtinaut. Qui ad eum tanꝛz wmēs-allerandrā ꝛe oze putei euocat (Res oīno ſtupenda valde) Aor illa p ca put quaſi nouiter fuiſſet abſci, ſum corā dīnico extra puteū fu it pſentata. ac vt prius ꝓrebat ꝓfeſſionē. Qua fcā dīnico. ⁊ cō munione ſcā ſuſcepta. atq; ſcā extrema vnctōe puncta. ſūma cū ꝛeuotione gr̄as dīnico mor pr̄imas referebat Dicebatq; ſe indubie fuiſſe damnatā. niſi feciſſent merita frīs pdicte cō, fratrie pſalterij mei Addebat q; cū demones innūerabiles voluiſſent aiam eius rapē. dīna maria ſp aſſiſtēs eā ꝛeſentebat et in vita eā ſic ꝑſeruabat. Di cebatq; vlterius q; p damnati one illoꝝ occiſoꝝ ducēris ānis vebebat eē in penis purgatorij et, p ornatu vano ⁊ pompa q̄b bus innūeros peccare fecerat ad quingētos annos erat adiu dicata guiſſimis penis purga, torij Spabat tñ multū auxilio ꝑfrīs pſalterij cito liberari Sic igit in terra ſcā capite bonorī fice ſepulto a turba ꝑplox. q̄r plimi cū maxima ꝛeuotiōe ſūt ꝓpuncti ⁊ ad ꝑfratrīa pſalterij mei ſuſcipiendā pmoti Vā plu rimi caput abſciſum audierāt loqui. fuit eīn viuēs fere duob⁹ diebus ꝓtinus poſt ꝓfeſſionez dīnico facrām. ad ꝑfratrie mee laudē. et ad ꝓplendū q̄nō nu, merꝫ pſalteriozꝫ quē dīnic⁹ cap, tiue mee pro pnia impoſuerat Quid plā? Poſt dies centū ⁊ quinq̄gīta appuit pfata aller andra dīnico rāꝫ ſtella fulgida et tria ſibi dixit Primū ē q; di rit ſe legatā ſiue miſſam ē ab oīb⁹ fr̄ib⁹ ꝛefunctis. vt dice ret ſibi q; oīs fr̄es ꝛefuncti rogārēt eū oīm poſſe quo pote rant vt pſalteriū ⁊ ꝑfrīaz pſal terij marie virginis predicaret quater⁹ eoꝝ amici et parentes viuētes in iſta ꝑfratria in boc ꝓcedrent. vt ipi ꝛefuncti poſ ſent eſſe ꝓncipes eorū meritis ſicut et viuētes ꝛe eoꝝ miſcdia ꝓmittebātq; ſe vices reddi turos in gl'a in millecuplo am plius. p eis ꝛefunctis Scdo ve ro gr̄as agebat dīnico ꝛe ſua li beratiōe Terciū vero fuit qō dicebat angelos ⁊ ſcōs. put ag nouerat plurimū letari ꝛe hac pſalterij cōfratria Et q; ſancti et angeli vniuerſi pſaltes beate marie rāꝫ ſuos ꝑfrēs wcabāt et amabant. ꝛeuſq; eoꝝ patrez eſſe. et virgo maria dicebat ſe eoꝝ eſſe matrē Quib⁹ cōpletis diſſuit. et ad gl'iam me ꝓducē te puenit ſempitnam

¶ Exemplū notabile ꝛe q̄dam bellatore fortiſſimo

Emp⁹abꝛa ti dīnici cū in terra albigen ſiū criſtianis ipē ꝓdicaret. bella ibidē er ercebanꝫ ꝑra infideles Ubi q̄ plurimi fuerūt britones. inter quos fuit vn⁹ miles bellifer ro buſtus ⁊ fortis q̄ vita nephād⁹ Hos ergo brytones monebat ſcūs dīnicus vt inſ tot ꝓcula ꝓmēdarent ſe vgini gloſe. pſal lenw eius pſalteriū. Lepit er go miles ille ꝓactus cuz alijs dicere pſalteriū eiuſdē virgis. prtans vnū pr̄iloquiū interlo ne tñ magis euarendi piculuz q̄ aliquā alia ſcā intentiōe. q⁹ pater er vita ſua Dixit q̄ igituz ſic. et in piculis belli euaſit plu rimis Lōtigit aūt ſeml' vt ite ages intrabat nem⁹ aliquod et incidit in latrones mlt⁹. qui exclamātes coegerūt eū ad re fenſionē Ille ꝓcite extraxit gla dium cui appēdit ſuū pr̄iloqui um. quia ex more equitāu di cebat ſuū pſalteriuz Erimens igit gladiū ſuū (ſimul appendit et pr̄iloquiuz) cepit pcutere ſup bos latrones. Et illi cepe runt fugere ⁊ clamare. nec au ꝛebant diuc⁹ſtare Et miratus multū. illis fugiēnb⁹. gladiū re poſuit in vaginā ſuā. Et ſic ibi vixens pr̄iloquiū ſuuz. int⁹ ma nus ſuas accipiens repſuit re uerent ad brachiū ſuū Illis er go latromb⁹ itez ꝛgregatis ve mūt ad exitū memozie. et eodē milite illuc veniente. inſurgunt iterato in eum. Et ille euagia to gladio multos et fere oīēs vulneravit Lōtigit igit vt vn⁹ atrociter vulnerat⁹ ꝓgeret ad opidum. ꝓ medicina vulnerū. quo idē miles ibat. ⁊ agnoſcēs militem. cū reuerēcia locut⁹eſt ei dicens Parce michi ſi aliqt magni ꝛe te dicam. Tu es ille vtiq; qui hodie effugiſti. et ſic vulneraſti nos Sz vidim⁹ tpi qñ primū fugaſti nos gladium

tuum quaſi totū ignitum. ⁊ ter riti nimis non auꝛebam⁹ ſtare nec aꝓpinq̄re. et ſic attoniti taz inſoluto fulgore fugim⁹ cla mantes Et ſcdo q̄n iterato ag greſſus eos nos. vidim⁹ ꝛe babē ſcutū ſupra brachiū. in quo de pictus erat crucifix⁹ et bta vir go et ſancti m'ti. propt qō nō poteramus ꝛe lecere. ꝙ bñ ſenſi mus ictus ruos Et ecce adhuc tpm ſcutū vixo ad brachiū tu um Mirat ille ad vtrūq; val, ꝛe negans q; ille aſſerebat taz ꝛe gladio q̄z ꝛe ſcuto Tandem ille miles ozauit vt ſciret q; ꝛc eſſent. cū ipe aſſereret quia ad huc vixeret. Vidit randē ⁊ ipe met ſcutuz tale quale ipe dire rat. ⁊ miratus eſt. cū tñ ſuū eſ, ſet pr̄iloquium. Et intellexit ꝙ ꝓpter virtutez pſalterij marie virginis fieri miraculū ¶ Cōtigit q̄r q; ixim miles in taber, na ſemel exiſtēs obſeruareť ſe re ꝙ triginta ixercitis armatis cui dēm eſt iam mozez illi imi nere. ꝓpter illos. Negauit ille. ꝙ adhuc ſe victuz aſſerebat Et poſuit ſuū pr̄iloquiū ſup caput ſuū. et exiuit impterrit⁹ ad eos ꝑfixens ꝛe bta virgie Et occur rens illis oīēs territi fugeŕt. et corruerūt pr̄imi er ill' Pro pter qō admirabāť ⁊ alloqba tur eos. q̄re intracti ſic fugerēt et corruerēt ſolo timore Et ac cedētes tres ꝛe melioribus ex illis. vixentes predicta corru erunt ad pedes eius laudantes eius fixem. ⁊ poſtulantes eūdē ꝓ eis orare Qō ille recuſabat nichil boni ꝛe ſe ſuſpicans. ſed dixit ſe ceſſatuz a verberibus Tūc narrauerunt illi quid vi diſſent. ⁊ cauſam hmōi formi dinis ⁊ fuge dicētes Vidimus te armis igneis armatū ⁊ rp̄z vulneratū te ꝓtegentē. er cui⁹ vulneribꝰ ſpicula ꝑcedbant q̄ nos terrebāť Et in alia pte vi dimus brām virginē cū funicu lo terribili fugantē et terrentē nos Uñ non auꝛebam⁹ reſiſte re. nec in nobis mālit aliq̄ for, titutu. Vidimus ecīā angelos te cuſtodientes. ꝓpter qō nunc puertimur ad fidez ¶ Tercio contigit q; quidā comes habe bat cōmittere bellū. ⁊ būc mi, litez ꝑfecit capitaneū. fere mil le bombus armigeris Et iſte miles in armis et ī veſtilo ſuo ⁊ ſinguloꝝ ſuoꝝ poſuit ꝓ ſigno pr̄ nr̄. vixitez pſalteriū manu ale. pfixens de bte virginis au rilio Multi aūt erant exaduez ſo beretici. circa viginti milia. Longreſſione aūt ſcā adinui cem. fere oēs de viginti mlib⁹ interempti ſunt. Priceps oīs militie eorū fugit ad capitāeū

ꝓdictum. ꝑtens gr̄az Et nar rauit et que viderat cū ſuis in hoc bello ꝓ parte ſua er ſuoꝝ. et dixit. Quia vidim⁹ ꝛe armatū igneis armis. Dixitq; rurſum q; in parte ꝛextera ſui exercit⁹ vidiſſent beatā virginē mariā gladiū vibrantē ſup eos. q̄ ꝛei ciebanť et terrebanť Sed ma gis q; vixbant ante exercituz criſtianoꝝ rp̄m vulneratuz. er cui⁹ vulneribus ſpicl'a ignea ꝓ cedbant eos vulnerāria Sed et multitudinē vixēť virozum armis igneis armatorū q̄ eos ꝓtegebant. ⁊ ceteros trifice ꝓ ſternebant. ꝓpter qō fugerunt et corruētes infecti ſunt. Mul lus aūt de dicti capitanei ſiue militis prefati exercitu cecidit Qō vixens ille capitane⁹ here ticoꝝ puerſus ē ad fidē ¶ Hac victoria mirabilit habita. bea, tus dīnicus cepit eum monere ad pniam ⁊ vt ꝑfiteret. cogno ſcens tāra mirabilia circa ſe fa cta Multū auertit ille. dicens nondū ſe facturū ꝛe mūdialib⁹ ꝙ adhuc ſupeſſe ſibi tēpus pni tendi. ꝓs aūt adhuc ille am plius bellare. poſtea pmtteze In ſtabat tñ dīnicus vt ſaltez cōfi teret Et annuit ille. cepitq; be ato dīnico ꝑfiteri Et cū cepiſſz ꝑfiteri. audiebat wcem ad au res ſuas dictantez ſibi q̄cunq;

prius feciſſet. in quibus eciam locis. cū oīmbus ſuis circūſtā, tijs ꝓpter qō mirat⁹ puertit ſe retro. vt viderēt ſibi ixe ſug gerentē. ⁊ inſinuauit ixc eciaz dīnico. ſed ipe neminē vidēbat. Btūs tñ dīnicus oās vidit be atam virginē mariā eidem ꝛec cara ſua dictantē. ⁊ ſic euz con fiteri monentē finita vro con feſſione. puerſus btūs dīnic⁹ ad beatam virginē. q̄ſiuit ꝛe pnia ſibi iniūgenda. Et illa dixit vt ſibi twā pniam iniūgeret. ꝑer annū ergo cilicium ꝓtauit cir, culo ferreo ꝓcinctus. et arma, tus pmālit ſine eruitōe. Tāde factus eſt puerſus in ordine p̄, dicatoꝝ. ⁊ beatiſſimū idiotu aliter ſequebať dīnicuz uſq; ad mortē dīnici. eciaz alijs recedē tibus Et dīnico infrogante an ne ipe eciam vellet recedere. di xit nō. ſed in oīm loco ſequi vl le euz quocūq; iſſet Beatiſſimo vro dīnico ꝛefuncto. in twa vi ta pſeuerans. fine ſcō ꝙſumat⁹ eſt eciam et ipe

¶ Exemplū ꝛe quodā epo bē, rico. p pſalteriū marie puerſo.

Mmgit rēpo re vmici ipſo ꝓdicāte in Al bigio. cū nō. p ficeret ꝓdican do. ꝙquerebať

te hoc beate vgini. q ea dirigē te illuc vnerat nec tamē pficie bat ozante aūt ipo. appuit ei dem bēa virgo maria intimās ei causam bui⁹dicēs Nō ē mi rum q nō pficis pdicando. qm aras in terra nō manefcā nec ꝓpluta Scire eñ tibi ait Nō qñ reformatur⁹ erat vus mū dum. misit pluuiā gre sne salu tatōem angelicā Nā p eam re formauit qđ pius formauerat Sic igit pdica meū psalteriū cum rōnibus et vgo scientiali bus. et sic ceteto. pficies Nō audiens pr vomini⁹ler⁹ efficit et sicut illa ꝓposuit sic fecit et p fecit. Ꝑ ercepit igit post huius modi pdicatōez statim seq fru ctus verbi. ipa qz gle sa vgo ma ria cepit famari simulqz et ipe Cui⁹famā eciam audiuit qđaz eps vir magne lrature q erat berencus. et ꝑter hoc qđ erat dñicus predicans hmōi que si di virebāt quasi puerilia et mu liebria sez aue maria. cum ma gis ipe cupet audire alta et iso lita. ꝛempsit hanc pdicatōem simul et pdicatorē. q. pdicaret scām suā opinionē. nō mi ora tiones vtulārū. ꝑmouēs alios ꝓtra eum ita vt eciā verberare tur dñicus p eūrem epm satis atrociter ꝟ sanatus est Breui post dum hic epus ozaret. rapi tur p visum. et obvrmiēs vire batur sibi e terra invndatiōez abissalez aquaz insurgere. oia obruentē et ad se appropinqua tem Circūspiciens igit locum ad fugiendū. vidit quendā scz scm dñicum. put ipm pdicantē virerat sup aqs illas pntē edi ficantē. in quo pnte erāt cētū et quinqginta turres Et quot quot fugissent ad pntez salua bant ipo dñico accipiēte eos et eos dirigente altrinsecus Alij vro sublimegebant Accessit aūt et ipe vt saluaret vrsus pntē ad dm dñicuz. ptens būiliter recipi A quo correct⁹. tantem tñ receptus et vltra pgens pue nit in fine pntis ad ñndam or tum plenū floribꝫ et oñ amēi tate ꝑspicuū In quo vidit do minā quandaz scdntē in solio regali cū puplo. et erat bēa vgo maria. Ad quā cum ceteris in grediens. ceteris dabant serta et floribus. Et illi ergo salutā bant virginē salutis. regciātes eirem et saluatōe p pntē et pō tificem scz scm dñicum Quod epus vitens similit egit Cui vo mina regina dirit increpando q nō esset dign⁹ euadere Con solabant tñ eundē alij dicētes ne timeret si tñ vellet se emen dare Acceptq ab eadē regia signū siue ꝛtum sicut ceteri. et humiliter inclinabat Qua vi sione disparēte. redijt ad se mt tū ꝓsolatus. et cepit voluere qđ esset admonitio ad credenduz pdicatōi quā ꝛempserat tā fa mosi pdicatoris Incepit igitur dicere psalteriū qđ audierat. et ptinuauit diu Venerūt aūt in terim tribulatiōes guerraz in suo popl'o. ꝑpter qđ cogitauit se totū ꝓferre ad pdicanduz et laudandū bām mariā virginē Quo vt prius obvrmiēte. ba buit visionē butusmōi. Inuēit se int mōtes in loco luroso cū ꝑlibus valde infirm. et cuz co narent exire. quibusdā existen tibus vsq ad genua. alijs vsq ad col lum. restiebant nec exire pote rant. Et cum nō potuisset nec ipe nec alij exire. intuēs sursuz vidit quandā reginā in monte cuz vno viro. scz sancto dñico ꝓspicientē. et infinis cathenaz de cētū et quinqginta annulis oureis et ꝛnveclm aureis lapi dib⁹ mittentē. p quā multos er trahebant. et ertractos in mō te saluabāt. lanabāt. et cibabāt Decit igit et ipe adiutoziū. q eciam liberalit cū ceteris erē ctus est et lotus. Quo fcō. dix it eirem regina illa Ecce prius in diluuio aquaz re literaui. et iam in luto hoc vefixus reman sisses. si te nō p meū adiutoriū salualsez Erat aūt adhuc infir mus in fide bui⁹psalterij. et sine pfecta emēdatiōe sui Et ait re gina. Esto ergo firm⁹et pleue rans in seruitio meo Et dispu it hoc visio Remansitqz multū ꝓsolatus. et eciā pax reddita ē Igit terminatis guerris et tri bulatōib. er tunc magis deuo te ꝓtinuauit psalteriū marie vgi nis. Et ad fortiozē equidem ꝑfirmatōem er benigna digna tiōe marie. ꝓtgit postea vt epi scopo ozāte. terzia quedā visio eirem mōstrata est Virebāt qz sibi q dum esset in eccl'ia qua dam orās se vixre iuuenē quē dam. angelū scz. facientē corri giam. et accepit ab eo ꝑfloqui um suū. qđ vrrebāt in lapides ꝓciosos. er qmb⁹ ꝑfecit plūa ꝑfloquia bīta lapides adeo claros vt illustrarēt suo lumi ne eccleſiaz totam Qua corri gia pfcā. ꝑtauit eandem trate virgini Quā ipa accipiens et laudans eandem. dixit qa sibi valde ꝛta esset Et q sibi intia ret vt plures sibi eirem mitte ret corrigias plenas. similesqz ab alijs sibi fieri ꝓcuraēt. et sic sua amicicia digniozē esse posset Ex qua visione subtracta. con firmatus mālt. et ꝓsolatus. be resi oñi vt relicta ꝓnt⁹. et mal

rumoziꝫ ꝓpositis) bēe virgi ni vuote fuiens. eandē ꝑ oñi bus attent⁹ eralabat Al qua et ipe vno fine ꝓtitus ē. et in gla simplena felicit eralratus

De quodam vburario. pul cbrum exemplum

Rat in italia q dā vsu rari⁹ no mine ia cob⁹ pre maxie famos⁹ et nomiatus. bīis villas ciuita res. et castra Quid plā. Dic co mitib⁹ fuit potentior Similter in plūis villis. et terzis bācos habuit Qui quodā tpe audiuit ꝑdicare psalteriū btē virginis a dñico. et ꝓponēs ipm legere acquirebat sibi ad legēdū vnū patriloquiū ꝓciosissimū. quod nō solum vuotōis causa sz fos san magis causa ostētatōis por tauit. et triennio ꝓtinuauit. Cō tigit aūt vt semel tactus vuo tione quandā capellam inēret vbi mō inconsueto audiuit vo cē ymaginis marie terrificā si bi dicentē. Jacobe iacobe redi re ratōez michi et filio meo. si cut exigis districte a tuis subi ditis ratōem eciam re mimis Hoc aūt audiuit pluries. Tm te tandē adeo territus fuit. vt fugeret de eccl'ia. Ipo igit veni ente vmum. terroꝛ ille cordis sui nō cessauit Inquirēti⁹ aūt vrore et filijs cur turbaret. et eo narrante. direrūt santa fiaz esse. Et quid faceret si hec oia redderent interogabāt. Propt qđ nō habuit coꝛ redendi. sed ei suaꝛbat vt se et oia sua bea te marie cōmēdaret Cōtigit de inde post duos annos. ipo equi tante cū multa comitiua quasi potens in diuitijs suis. ecce lu pi et vrsi invaserunt euz. alijs nō virentib⁹ sed solū weo au dientib⁹ et rumozes. a quib⁹ de equo tract⁹. eq strāgulato. mi fabiliter mortꝛabat et vulnera batur p caput p brachia et pr rotum coꝛp⁹ a bestijs Alij qui secum erant boꝛtabant vt cla maret ad bām virginez. qđ et fecit. ꝓponēs se emendare. et sic liber ad minus a morte euasit corpis Et tñ cū sic grauit vul neratum in villā veduxerūr. et curaz eius egerūr Reuēti igi tur illo vmū volentiqz se emē dare obtinuit amor mlieris et filiorū. nec vitā sic mutauit vt ꝓpuerat Qui post duos an nos itez euz magna comitiua equitauit. et ecce statim fulgu ra et tonitrua sonare ceperūt horribiliter Et mox ipe solus a fulmine arrept⁹ est et ꝛeportat⁹ sursum a demonib⁹ cū equo ad ser militaria. Et ille clamabat ad gl'iosam virginē mariā. pro mitēs se emendare. Cui mox maria affuit cū vno ꝑfloquio fulmineo. et cūctis qui aderant ad nocendū fugatis demonib⁹ reduxit eū in equo seruntē. ꝑti a manu ad terrā Quo fcō vir go maria disꝑuit Territ⁹ vro equ⁹ visione demonū. q̄si furio sus p diuersa ꝓrata curiebat. et deinꝛ inēnit domunculā qndā in via Et valde sunt territi illi ad q̄s declinabat ex visu terri bili equi et insedētis Et sic eua sit trez. nō tñ adhuc babēs coꝛ redendi. sed ꝓpter infamiā sui et suoꝛ distulit ꝓmissum imple re Cōfessus est tñ nō habē coꝛ restituere p vsurā ablata Sup quo ipo dolēte ꝑfessoꝛ absoluit eum. admonituq ne ipm salu berrimū fuisset marie virgis vereret Post hec mlta bona faciebat. et in diuerſ locis mo nasteria ꝑstruxit. et elemosinas largiebat abundātissime. Ap paruit post b eirez bēa vgo ma ria visibilit. interogās euz an ne vellet adhuc restitue nō sua ipso rūente quia nō haberet coꝛ ad hoc faciendū. bēa virgo dulcit interogauit. an redde re vellet si ipa daret vñ satisface ret Annuit ille Et ecce daba tur illi ꝓmptrice celestis pa radisi vna innūera Ait mox il le ꝑspexit vomū plenā diuitijs. quas attēte ꝛemplans cupidi tate temptat⁹ est. vt adhuc illa per virginē sic indulta retinēt cū suis Affuit tñ virgo maria ꝓminans ei q̄ data ꝑstantiaz simulqz et sua auferret cū ipi⁹ vita. nisi acqesceret vtū ad impleret Propt qđ rerutus ce pit vbiq terraz ad suos ban cos scribere et publicare resti tutōez. restituere singul' Nō scm est Et ecce euacuata sūt oña vna illa. Remanserūtqz solum sibi cūcta prioza. de qui bus faciēs erat mīra vna Ap ꝓpinqnte vro eius vite termi no. intimauit eidē virgo maria vt sue vomui disponēt. quia ab hac luce eēt migturus Fuit em annosus satis Qua dispositā mont ecclīasticis suscepti sa cramētis. Astabāt illi innūeri demones. misabilit eius aiam suscepta discerpētes. Clamāte ipa ttaqz misabilit. ac illis pr tis infernalib⁹ approinquanti b⁹. appuit qđā regina pulcher rima cū michaele archangelo arrestās eos. frenisqz quare sic suū sui vexarent. Allegant ipsi eum esse suum. ꝓponentes

pcata sua Quibus virgo re-
gia respondit Suscipite staterā
et ponderēt mala oia ꝓtra bona
Aliqua cū bona fecit Nō ꝙ fa-
ctum est Deo mala statim de-
ossum descenderūt. bonis ascen-
dentibus Tunc statim beata vir-
go suis bonis apposuit vnū par
uū ꝓpondus. et mox pars bo-
noꝝ descendit ꝑponderansq; oi-
bus in altera parte iacentibus
malis Dirigq; gl'iosa virgo ma-
ria. q; maioris esset meriti suū
psalteriū. ꝑ oia sua mala Dic
igit datus est ꝙ redditꝰ virgini
marie. Q; ō viventes admones
nūerosi (et nō audientes accede
re. ꝙ bām virginē blasphemā-
tes ꝙ se invicē verberantes. fu
gerūt. Atrocissime cū custodē
illius vsurarij cōs imperūt cla
moribus ꝙ verberibus. improp-
rantes quō cū eum taꝫ diu ba
buisset tot vinculis ligatuꝫ. et cū
cuadere ꝓmisisset. Et similiter
quare ei dicere psalteriuꝫ ꝓmi
sisset Et ꝓfusi redierūt cū stre-
pitu mirabili i infernū Ipse v-
ro liberatus a tenebris ascen-
dit cū ūgine gl'iosa ad supna et
sidrea regna. qō et nobis suis
ꝓcedat famulis ihūs xp̄us cuꝫ
virgine maria Amen

C De quodā pagano ꝑ gl'iose
virginis Marie psalteriū mi-
rabiliter ꝑuerso.

Erat q̄-
daꝫ pa-
ganus
Nomi-
ne eleo
datus.
qui pri-
mo ser-
mala eue incurrit. ꝙ postea ser
vna marte būit C Fuit ꝺ̄ odā
bellum ꝫ paganos in partibus
hispaniaꝝ scz in regno granati
in quo xp̄iam inf cereros cap-
tuos ḡnoam militē ꝓtenē cū
sua vxore et ple cepr̄unt. q; ad
ducti in terrā xp̄ianoꝝ fuerūt
venditi Cū igit ista ira agerent
filius qui cuꝫ eis erat captiua
tꝰ quiq; iā erat annoꝝ viginti.
mox incepit maximis tribula-
tiōibꝰ aggrauari. Primo em ac
cepit tristicia ira magna ꝙ sua
ꝓhēsione. q; vspans setpm se
piꝰ volebat occidere. Deō ve-
ro ad banc deuenit misiaꝫ. vt
ꝓcret oim membroꝝ suoꝝ ope
rationē Tercio vro cūcurrit ad
tantā miseriā et calamitatē. vt
panē et aq̄ aꝫ wstumēta vilis-
sima vix posset bre. qui tā an-
tea cū inter paganos liber esse
solebat. vt filiꝰ magni ꝙ potēti-
simi militis nutriebat Quarto
aī būit ista calamitateꝫ. q; vul-
nera q̄ in bello susceperat sic pu-
truerūt vt feroze ꝙ vermibꝰ bo-
ribꝰ replerent ꝑplimū. ita vt
tanꝫ a cloaca feroz ab eo eua
poraret Quito bāc būit missā
vt ꝑ furia a demonibꝰ ꝑplimis
in corpe suo vrareꝝ Decto v-
ro vent ad bāc furiā. vt ꝑ yma
ginatōez viceret aptū infernū
et sp dicēt se illuc truꝫ et nūq̄
ab illo liberandū. Sp tū in ill
malis inuocauit dyabolū. xp̄m
vero et mr̄em eiꝰ mariam tota
viribꝰ blasphemauit Et hec ser
mala recte būt ꝓta ser vrb in
hoc vltio pūcto saluationis ma
rie ꝓfitis. scz fructꝰ vēris tui
ihūs xp̄s amē Cū igit istis pē
tentibꝰ dñicus scissimꝰ hispa
nias ꝓdicaret. audiuit de tāra
illꝰ pagani missa in cōpostella
vbi tūc ꝓdicabat Veniēsq; ad
eū scēs ꝙ esset paganꝰ air ad
illū Fili vis sanꝰ fieri. Cui ille.
Ita dñe Et dñicꝰ Esto xp̄ianꝰ
et mor eris in toto saluꝰ Mor-
q; pagāꝰ ille erclamabat dicēs
Absit ꝺ a me vt dimittā legez
p̄m meoꝝ. eciā si vberē babē
oia mūdi bona Cū igit dñicus
nichil sic ꝓficeret cū eo eit ad
eum rursus Fili scio duas can
tilenas virtuosissimas. ḡs si cen
tū et ḡnquaginta vicibꝰ ḡlibet
die vecitaueris. i brem toꝰ eris
curatꝰ Mor q; paganꝰ air Vti-
q; dicere volo. dū tū nō fuerit
ꝓtra legē meam. Ad quē scūs
dñicus scīa verbositate et fraude
rñdit O fili hec carmia nō sūt
ꝑa diuine legi. vñ sūt ꝙ ipa
nec sunt vt tibi repugnabūt ꝺ
te pcius adiuuabūt Cui eleo-
datus Utiq; ꝺ ia dicere cupio
dū tū nō sint te xp̄o vīo et ma
ria Et dñicꝰ. Carmia illa inq̄
o fili q̄ dicā tibi sunt valde gau
diosa. fructuosa. z vtilia cōtra
oia aduersa. q̄ nō solū. pficiūt i
ore xp̄ianoꝝ. ꝺ eciam multū. p
ficiunt in ore paganoꝝ z turco
rum. qz a q̄cunq; dicant. eāez
sp retinēt virtutē Dic igit sanc
tissimꝰ hic pr̄ dñicꝰ pie ꝓcepit
istum misez paganuꝫ ira q; ad
vrū dñici trahit ꝑsenuꝫ. Docu
it igit bīssimꝰ dñicus eū orare
Pater nr̄ et integro. z saluta-
tionē angelicā scz Aue maria
celaris nominibꝰ maria z ihesus
xp̄us explicite. ḡuis in verbis
positis habeant implicite Cuꝫ
igit paganꝰ ille cepisset dicere
illas cātilenas. z diceret se nes
cire retinere. dñicus. ꝑ eo ozā
eas. primus retinere ꝓfectissime
eundē fecit. dicēs q; in boc pos
set ꝓficere q̄nre virtutis eent
tales cantilene. q̄ ita in momē
to dabant et sciam et ꝓfectam
sui memoriā. boni ꝓnt̄ igna-
ro Iraq; psalteriū ille eleoda-
tus cepit psallere virginis ma
rie. nō tū intentōe xp̄iana. vm.

mo ꝓtraria oīno et affectiōe
mundana. sp plus ꝓcēo saluti
corpis q̄ mētis Mira res. Do
minico sic discrente. paganus
ille ozans mō q̄ dictū est. mox
post ꝓpletōem ꝓmi psalterij sui
mirā cepit intus sentire iocun-
ditatē. ac si paradisi delicias in
teresset Scēa aūt die post psal
terij decantatōem. mox diuina
virtute susceptꝰ vigorē membro-
rum suoꝝ. Tercia aūt die sub
lecto suo inuenit marmū the-
sauruꝫ. z sic se recreauit. z in po
sterꝝ scz post susceptōem baptis-
matis ꝓlima ex ilr fecit bona i
ecclesijs z omnibꝰ pauperuꝫ. Mā
ibi erant vltra centū milia au
reoꝝ antiquoꝝ Erat q; thesau-
rus ab conditus vni regis pa
gani. Quilibet aūt aureus ser
vi septem valebat aureos mo
dernos Erat eciā ibi argēti q̄
plurimū i caverna subterranea
quadrata. quā eleodorꝰ sub stra
tu suo (in thugurio quod) velēs
aptare sibi locum. casu discoo
perit De quibꝰ scīo dñico dis-
ponēte. ꝓlima bella ꝓtra paga
nos fuerūt ꝓsoluta Quarto v-
ro die post psalterij ꝓsolutōem
demones qui euꝫ vrabant cla
mando z ululando ꝑ aera eū di
miserūt. Quinto vro die dña
nra cūcta eiꝰ vulnera sanauit.
dixitq; ei q; opozteret eū in fō
te vite lauari. si optaret ab om
nibus plene curari. Sexta aūt
die dicto psalterio suo. raptus
fuit in visione celesti vbi vidit
sanctoꝝ gl'iam Ipse baptizatq; sibi
q; cuncta a xp̄o ꝺ̄ ijudicabant.
quoꝝ ꝓlimi ad damnatōem ꝑ
ꝓtuā ibant. paucissimi ad glo-
riam ꝛpurabant Cū aūt ipe
cum alijs vberet suā accipere
damnatōem. aduēit vna regia
pulcherrima q̄ ꝑ ipo orauit vt
illi ꝑceret Cui iuxt Rūq; ait
iste aliq̄ toni fecit. Cui domi-
na Rīno dñe. Mā sex psalteria no
bis decantauit Cū hec ille pa-
ganus vidisset. postea ad se re
uers fecit se baptizari. et i cri
stum et mariā firmit credidit.
et multa bona fecit Tandē aī
vitā in furio gl'iose virginis ma
rie feliciē finiuit. z sic ab ea as-
sumptus est in celū. Amen

C De quodā Cardinali deuo
to C Maria loquit ad spōsuz
suum nouellū Alanū dicens

Dulcis spōse
vnū exemplū
tibi dico te q̄
daꝫ Cardina-
li. scīo romico
ꝓtempoaneo. qui ꝓsuerat so
cijs dñici in scolis oronie. Post
modū vro cuoꝰ scīo dñico z
familiaris erat. z ita eiꝰ pcibus
et meritis ordinē cisterciensez
intrauit in hispanijs. Hic igit
postmodū cardinal scē marie
trans tyberim scūs. cum semel
rome dñicuꝫ meū de psalterio
meo ꝓdicantē feruentissime au
dierat. mirabiliter ꝓpunctꝰ z alle
ctꝰ suauitate fructuū psalterij.
accersito dñico. modū specialē
illud porādi didicit Talem scz
vt quinq̄genā vnaz diceret ad
honorem incarnatōis filij mei
puuli Ihū ad honorē xp̄i passi
onis. z mee ad eum ꝑpassionis
Terciā vro dicēt ad honorē
septē sacmentoꝝ ecclie. ꝙ veri
uata sūt a xp̄i passione z incar
natōe. z ad honorem scōꝝ sibi
deuotoꝝ z ꝫ pcā sua q̄ in secu
lo ꝓmisit z in officio tali z dig-
nitate ꝓt varias occupatōes
sect'ares. Ꝑpam q̄ ꝓmā q̄nq̄ge
nā diceret ad ꝺ. vt ꝺaret si
bi gr̄am bene viuēdi ꝑ incarna
tionē xp̄i Sexam vt daret sibi
bñ mori ꝑ xp̄i passionē z mor-
tē Terciā vt vnaret sibi ꝑce
bōrare sacmenta. z signant sac
mentū eukaristie z penitentie
in ꝛtutē ꝑfectiōe z satisfactio
ne. vt sic nō gustaēt mortē sine
ꝓfecta z deuota ꝓceptōe sacra
mentoꝝ. oiaq; ꝛdebāt fieri cū
disciplinis Et hos modos me
docēte sepiꝰ bīus dñicus ꝓdica
uit. q̄ sunt modi optimi ꝫ omne
malum et ꝑ oīa bona Sic igit
cardinal ille mox scīa viri dic
tis obediēs. ꝺbus rotis cepit
dicere psalteriū z ꝑsolere alijs
et ꝓdicare Tandē ꝑcauit ve
in ordine suo cisterciensi a mk
tis diceret Cū igit post annos
quinq; (diabolo coopāte) ꝑtra
summū pontificem romāi ꝓne
vniuersi vno aio causa recupe
randi dñium impiale(qbusdā
nobilibꝰ ad hoc ꝑsm romanū
incitātibꝰ) insurrexissent. ipzq;
summū pontificē cū omnibꝰ car
dinalibꝰ fugere latenē coegissēt
ad quoddā castr̄ ꝑe romā. in
sequebanē eū. et obsidione for
tissima vallauerūt Cum ergo
alimonijs careret. z dietim de
ficerent nimia porꝰ et ciborum
penuria. intūm q; multi eccl'iasti
coꝝ summā egestate ꝑpulsi sūt
carnes comedere equoꝝ z mu
loꝝ suoꝝ. ꝑfatus hispanꝰ cardi
nalis (ꝑtrus ꝺ silua noīatus)
se cū tota ecclesia romana i tā
to ꝑiculo cernēs esse ꝑitū. cō
fitenter psalteriū meuꝫ ꝓdica-
uit oīibus in castro incluꝺ. ꝑ
mittēs eis et affirmās q; si hoc
dicerent. mor auxiliū futuꝝ
nō dubitarēt Res admiranda
A summo pontifice vsq; ad mi
nimū castri famulū oēs direxē
psalteriū meum mō nūc dicto
summis cū fletibus z gemitib⁹

Res autē statim magne pietatis mee tūc secura est. Maz die tercia romani obsidēres castra fic terroze fuerūt pcussi ⁊ confusi attonitiq; ⁊ ꝓcūcti ad penitentiā(qđ apud romanos in tuotissimos rarissimuz est)vt armis reiectis mlti fugerent. Nobiles aūt ⁊ pncipales tpe sitis armis ⁊ solis camisijs accepris nudi cū capistris collo alligatis ad castrū pgrabant. miam postulātes et pacē. Qua lecius et festinātius ꝓcessa. qui tūc pfati pr⁹erant hostes. summū pontificē romā pourerunt maria cū gl'ia atq; eū in sedez suaz collocaucrūt. Hec te hoc factis ē. Mā pfatus cardinal' legatōe fungens. missus ad fideles qui bellabant ⁊tra impios sarracenos in tra scā. cum pōi casset ibidē meuz psalteriū. te hostibus mirabilissimā obtinuerūt victoriā. Mā mīs tria milia xp̄ianoz. tunc habuerūt victoriam ꝫ plus ꝫ centū milia infidelium. Mā omēs alij cristiani qui illic venerāt aut a paganis erant captiuati aut occisi. aut pestilēcia ꝛsumpti. Et q̄uis cristiani ezāt valde pauci. ⁊ hostes vndiq; quasi infiniti. itabie tñ terrā sanctā illa hora recupassent rōiani si mansissent ⁊stantes ⁊ bellassent. ꝫ ꝓlio habito et difficentes. post victoriā predictā ad ꝓpria redierūt. Nam audierūt soldanū cuz omnibus regib⁹ suis ⁊ infinita mltitudine ꝛtra eos velocius ꝓperare. Quid vlt? Cardinalis ille p⁹ hec in inceptō pseuerauit vsq; ad finē vite. qui admōit⁹a me ipsa p dies e et l ante mortem suaz maritā fecit pniam. letanno. flendo. se disciplinando. vigilando. et pcīa sua ꝓtendo. Ex ꝛtigit ei in fine trib⁹ diebꝫ. q̄ os suū aperre nō valeret. Cū igit cuncti ꝛsparent illū posse eukaristiā suscipe. die tercia sibi appui. ⁊ manu virginea linguā eius ꝛtingens. eidez et sensum et ꝛfectū reddidi eloquiū. Ob hoc q̄ sacramētis deuotissime susceptis. intīs fleuit i suceptiōe corpis dñi filij mei. vt nullus ꝓsentiū rm̄ valēt videre fletum ab vno hoīe morti ꝓximo. Nam oculi eius videbant quasi duo ducilli qui aquā stillantes. Cor vero eius p nimia ꝛtritō intus vehemētissimis agitabat motibus. vt longius a cubili eius sonus motōis cozdis ipius ꝓtenderet. Mira res Sic sing'lis filius ille saluti eterne mīs agitabat ⁊ suspirijs immensis p pctoz suoz ꝛtritione et amoze xp̄i et ꝛfectio celestis curie. q̄ cor suuz quasi vas plenuz mero optimo et recenti est fractū et ꝛtritum. Sic q̄ cū sanguine fracti cordis p os emisso. spīm inter manꝰ filij mei astantis efflauit. et ad gaudia eterna ipo ꝓducente puēit. Propterea o viri ecclesiastici hanc historiā notate. et ad cō. fratriā psalterij mei gauentes redite. ut ꝑ hanc ciues efficiamini curie celestis. Amen

¶ De quodā milite vuoto

Iles quidā de uorus. nomie alanus. de valle colorā gallie. ꝓx dimānū in britannia. ibat semel ad terrā albygensiū cum comite mōtis ⁊ multis aliis de britānia ad ꝛpugnādū hereticos. ꝛpe quo brūs dñicus ibidem ꝛtra hereticos spū bellādo ꝓdicabat mirabilia de psalterio virginis marie. p qđ mltoplures ad fidem xp̄i q̄s p q̄sq; alias ꝓdicatōes nuncquā habuerat. Dic ergo vuotus miles ex voctrina et admonitiōe dominici psalteriuz ⁊ginis marie oi die dicebat. ꝛnore meditando articulos xp̄i incarnatōis ecclesiam passionis. vt supdcm̄ est. et gemb⁹ flexis infallibilit̄ orauit. Huic ē militi xp̄i ⁊ virgis marie. mirabilia ꝓtigerunt. p psalteriū ⁊ginis marie. Mā cuz set cū valde paucis esset in bello. et maria multitudine ꝛclusus hereticoz. ⁊ tam fatigatus resistere non valeret. dña nra dei mr̄ mīsericordissima ⁊go maria apparuit. ⁊ centum et l lapides terribilit̄ et visibilit̄ ī hostes ꝓiecit. q̄stibus in terrā ꝓstratis cū suis liberatus est. Et multa alia ibidem ꝓtigerūt. Illa aūt vice cū in terra sua naufragū passus esset. regina q̄dam pulcherrima visibilit̄ passagiuz et ꝓnt̄ sibi faciebat ex centū q̄n quaginta monticulis. ficq; ille sus ꝑ mare ambulās ad terrā ꝛductus est. Tandē iste alan⁹ ad ꝓpriam fraz redies. fundauit quentū dimansū frm̄ ordis predicatoz. bīo dñico adhuc viuēte. facies ē ꝓdicator maxim⁹ in eodē ordine. Cūq; q̄si totaz frāciā ꝓdicāo circuisset. et ad dicendū ⁊ vuore porādū psalterū bē virgis mīros exercuisset. aurelianis vrbs scīssime obiit. Sepelier⁹q; eū er causa sing'larissima corā altari ⁊gis marie ibidē in puētu eiusdē ordis. Cui⁹ os et amīe manꝰ ꝓpe ⁊gis marie psalteriū. minio splendore ⁊ cāore post ei⁹ morte ad modū cristalli claruerūt

¶ De qđā vuoto mlere nobili

Cir in hyspaniaz partibus

epe ꝛtari dñici(vt narrat tohannes te mōte in suo martali. de uotissima mlere a iuuētute fuiens deo ⁊ marie virgini in suo psalterio. et eiusdem dñici tractissimi doctrina ⁊ exhortatiōe. Hec aūt mlier Lucia dicebat. claro crorta genere. ꝫ erat lōge clarioz fide. Que vespansata milicie ꝓcepit. atq; ipa impgnā. circa hispanias infidelib⁹ iuadē tibus regnū granate. mulieris but⁹. deo pmittēte) marito occiso a vastatōibus armatis. capta trahit cū multis alijs ad infidelū terras. mācipatq; seruitio seutissimi tyrāni. Et ancilla ancillaz facta. vilia dictim pagebat officia. Hec parcebāt impū pgnanti. ꝫ verbis ⁊ tormentis eā sepi⁹ afficiebant. Res miranda. Audiēt tēpus ꝛturinorum mlieris h⁹nocte media natāt dñi. nemie sciēte. puta sola in medio lowm ⁊ poroz tanq; tumētū deiecta. ⁊ tñ in tribulatōe psalteriū marie nunq; postposuit. Rē nouā fecit cū illa maria. Eadē em̄ hora cū vehementissime volorib⁹ ꝓturiens angustiaret ve ꝓmo ꝓtu. ⁊ cū tenerrime cēt etatis. vtputa q̄uorze cim vel ꝛv annoz. et ob ꝫ vrecūda ⁊ rei inexpta ⁊ nescia. volores sēsit. ⁊ remedia nesciebat. Deficiētib⁹ būanis auxilijs. vt valuit psalteriū marie accepit. et q̄ntuz voloz pmisit tm̄ ve nocte salutare ⁊ginē mariā cepit. Quid amplꝰ? Regina clemēte q̄ sua viscera sibi sustentib⁹ clausere nescit. ⁊gustiate arest obstetricis pagit officia. Puerum balneat. scindit vmbilicū. Et quia vesuit baptista. subito aduenit sacerdos facie mirabilis. claritate indicibil'. habens spineam cozonam in capite. et stigmata in manib⁹ nō crucēta. ta ꝫ fulgore stellaruz fulgentia. Hic cū dyacono et sbdiacono et crismate vnies puez baptizauit. ⁊ marianū noīauit. Maria q; dei mr̄ puez tūbat. et sic er noie marie ꝓmīs but⁹ lucie marian⁹ est vocat. Mirabat q; lucia. ⁊ ꝑ admiratiōe volozis ē oblita Baptismo itaq; facto. Edidit maria filiolū lucie dicēs. Ecce filia filiū tuū. Cōfortare et ꝓseuera. ꝓspz em̄ ve celo tibi sponso. auxiliū affuturum. Itaq; disp̄uit visio. et māet lucia cū filio in vilissimo stabulo. gauet et letat ve visiōe. stupet q; p voloz omis abijt. ⁊ fortem se plus ꝙ vnq; reppit. Recepitq; filiū suū. et sup paleas tāq; maria filiū suum idem in ꝓsepio inter bwem et azinū posuit. Permansitq; hec lucia ibidem vsq; ad diem purificatōis marie ⁊ginis. sp ipsam mariam in suo psalterio collaudāo. Et subito in mane illi⁹ dici ad eam venit quidā iuuēis facie rutilans. q̄ ait. Quia filia non es purgata more xp̄iāoz. ꝓpara te vt more fidelium purgeris. Que ait. Dñe nec hic est eccl'ia. nec sacerdos. nec ꝓpl'us fidelis. Res mirabilis. Ait ille. Ymmo inquit nūc te ducam ad eccl'iam pulcherrimā. vbi virtbis mirādis et audies stupenda. Itaq; p hūc modū hec lucia puez baiulās in vlnis. sequebat iuuenez. Intrantq; eccl'iam mirabilissimā vbi i facie eccl'e occurrit magdalena ⁊ sanctissima anna mat marie. que hanc luciaz capientes p brachia introduxerūt vsq; ad chorz. Sed hoc fcō. appuit gl'osa virgo maria. que lucie ait. Hūeneris filia. Sepi⁹ presentasti michi filiū meum per psalteriū meū. et nūc te sibi presentatū. p tua purificatōe. cum filio tuo. Accepitq; maria eam per manū. et ad cācellos eā introducens. vbi fuit seruus imperialis marie. iurta magnuz altare. fecere eā fecit. Veniteq; sacerdos ille qui filiū suuz bapti sauit. et missam inchoans cū indicibili melodia pagit missam et ad offertoriū ꝛuenit. Itaq; maria hanc sibi luciam capit. et primū offerre iubet tūmare sibi datū. In quo erāt tres partes. in qualibet pre erant q̄nq; lucerne. mō mirabili adornate. Et cū el'z maxime magnitudinis. fuit tñ leuius cera vsualis. Pia q; lis oriē inter luciam ⁊ mariā. que barū prima osculari manuz sacerdotis pontificis deberet. Tandez maria coegit luciā. vt primo osc'lareī dicēs. Hodie tu es purificāda. dudū aūt ego fui purificata. primuz ergo decet te osculari. Itaq; lucia osculabatur xp̄i celebrātis vrificā manū. et postmodū maria. Sic ad suas sedes reuerse. primū lucia babuit locū. Et cū in fine misse oēs ꝓicarent. primo lucia ꝓicabat. vnde maria. Hic ꝓicatōe facta. cognoscebat et perpendebat misteria xp̄i idicibilia. ⁊ lera atq; locūda ꝛ mariam vducit vsq; ad eccl'ie portam. ⁊ dixit ei maria. Bene filia qđ accepisti. et pse,

uera in ope incepto. ducaz eñ te nunc ad terrā tuam Et subito circa tertiā horā hec lucia se reppit in medio ecclē sancti iacobi cū suo pulo Nam ipa oriunda erat de cōpostella. sed longe ante regnum granati fuit maritata. Permānsit hec reclusa omnib⁹ diebus vite sue. ⁊ mariānus puulus filius eius cum ca Erantq; simil recluſi ⁊ postgl'osam mortē mīis cui⁹ aiam gl'iosa virgo maria pduxit in genti cū leticia ad gaudia eterna) pmansit hic marian⁹ heremita in oñi vtute ꝑspicu⁹ Tmensaq; mundanā gl'iam. deſtū petijt ibiq; vitam hremiticaz duxit. semp in fuito pmanēs psalterij Marie virgis multis cū reuelatiōibus Et sic maria virgine sibi appnte. btō fine q; euit Ergo o mīseres et paruuli (hoc instructi exēplo) mariaz virginē laudare i psalterio suo dicētes semp Aue maria.

¶ De quadam sancta et nobili comitissa

MAria quedaz noie. cuiusdaz potētissimi comitis filia fuit i regno hispaniaz. que fuit ꝑ ꝑem et matrē docta ⁊ coacta simul ⁊ allecta verb⁹ omnisq; pomoz. nonnūq; eciam verberibus cōpulsa ante prandiū orare vnā quinq;genā psalterij virginis marie. et post prandium scām quinq;genā. mamb⁹ contūctis (hūc in manibus vnuz pīloquiū) et genib⁹ flexis. et eciam ante vxmtōem Hec igit ad annos pubertatis ⁊ discretiōis puenies. iussu parentum viro tradita ē. Que licet erat maritata. diuinū tñ illud ꝓpositū nō dimisit. ⁊ cum deuotis meditatōib⁹. et disciplinis tribus in die quarū ghiber habuit quinq;ginta ictus ad minus per nuauit (Dō eñ noua testa capit. inueterata sapit) Et q; habuit vcē filios ⁊ filias. eos diligentissime in timore xi (vt matrum bonaz interest) enutriuit Post hoc epūs quidā. magr parisienſ ⁊ theologie doctor ⁊ in vtroq; iure silr. ciuitatē huius dñe comitisse semel intrauit. ⁊ in ea. ꝓ viribus ꝓdicare cepit. Tandē maria ꝓdicta ad eam iuit. dicens ab eo vlle scire ercitiū. p qđ puenire posset ad viam pfectōis Tūc ille statim cognito q; essz maritata. rīdit q; septē tenere vbēr. Primo a morē mariti Secdo fictitiatez ad eum Tercio miam ad. primū. Quarto iusticiā ad famulam Quinto vt fugēt loq̄citatē

Serto vt semp aliq; xmt operetur Septio vt ecclīaz xi honoraret. ⁊ q; filios suos semꝑ in timore xi custodiret Tunc illa dixit illa se. ꝓ virib⁹ obseruasse. ꝙ vlle ampli⁹ ꝓficē Tūc ille dixit. O dña maria. cū sis maritata nō est bñ possibile re maiora posse facere. ꝙ hūs cōtenta dño famulare Rursꝰ illa O dulcissime dñe si ꝓ filiū dare nō vultis. saltez sub breuita te vitam meā audite. ne erreꝛ que sum inuocta Ar ille. libenē inquit Tunc illa narrauit se i die dicere tres quinquagenas psalterij vginis marie cum triplici genere meditatōis et triplici disciplina dicens Ñ dico ꝓmā quinq;genaz habeo. p obiecto manā virginē. ⁊ ad singula mēbra ꝓtērias. ⁊ act⁹ eorum dico vnū aue maria. puta ad oculos qui filiū xi viderūt vnum. ad aures qui vcē angelicaz audierūt vnū. ⁊ sic de singulis ꝓsequnter Et sic faciendo dixit q; sentiebat ex mēbris vginis in mēbra sua descendere indicibilē dulcedinē. supantem oēm mūdi ꝓsolatōem Sedam xro quinq;genā dicebat in honorē passionis xꝑi Et tunc bebat. ꝓ obiecto xꝑm crucifixū sic meditatō. q; capiti auulſ dicebat vnū aue maria. Deinde corone spinee. ⁊ sic de alijs membris. vsq; ad pedes inclusiue descendens. Dicq; dicēdo ⁊ meditando. sentiebat er xꝑi mēbris dulcedinē multo maiorez in se descēdere q; ꝓ⁹. sic q; tota erat quasi in xꝑo puerſa. ⁊ tota plena ꝓpassiōe ⁊ amore xꝑi. intīm q; totus mūdus sibi esset pena pre amore illum cogitandi aut sentiēdi Tercia aūt quinq;agenā dicebat circa altaria singula ad ymagines scōz sue ecclē ⁊ capelle. dicēdo oīmbus angelis nouem vl decē aue maria. iobānī baptiste vnū. iobi euangeliste vnuz. ⁊ sic de alijs. meditando eciā vitam scōz illoz. et se ab illis ꝓtegi postulans et ꝑfirmari. Ita in istis meditati onib⁹ rapiebat frequnter ad dominū. vt pateret vsum sensuum exterioz velut fcā elizabet Ittgrauia. Et hec cū ieiunijs ⁊ disciplinis fecit. vt dcm est. Procurabatq; oīs pauper dicere psalteriū. Hūs igit a pontifice audiris. quasi in agonia ꝓstratus ꝓ ammiratōe flens aiebat O maria filia mea carissima. Ecce ego sum epūs. et doctor in theologia ⁊ i vtroq; iure anims pene vigin. ⁊ mirabilia vidi ⁊ audiui. nec tñ vnq; audiui talem modū spūalis exercitij. Propterea ex hac hora tu ēis

magistra mea. et ego tuus eroq; discipulus Mira res. Stratim ille vnū pīloquiū posuit in zona sua cunctis videntib⁹. et in crastinū cepit ꝓdicare psalterium virginis marie Et popul⁹ vicens q; ꝓdicabat ⁊ portabat in zona sua pīloquiū tant⁹ pōtifex. puersi sūt tam ꝙ exempla q; ꝑ verba tanti epi ad psalteriū virginis marie dicendū. dicentes si hic tā magnus dñs ⁊ clericus portat ⁊ legit psalterium marie. vtiq; aliq; magni est Nos igit merito cū sim⁹ pecatores. facē xbem similiꝰ. Ita q; tota ꝛra illa lōge lateq; plena fuit psalteriū hui⁹ deuotione Tandē dña nra virgo maria appuit ꝓfate comitisse marie. ꝓnuncians ei obitum suū. eiq; monēte assumit illi. et aiaz eius in modū solis fulgentē cū multitudine comitiua angelor et scōrum pduxit ad gaudia sempiterna. vt eciā a mortalib⁹ fuit auditū Hūs audiris, laudate mariam vt hec fecit maria in psalterio angelico. vt a vobis mereamini vna cum ipsa perduci ad regna celestia A M E N

¶ De quadam nobili et deuota monialī. Et q; vtile ē monialib⁹ irreformatis oraē psalteriū virginis marie pater lucem ꝓ sequens exemplum

Omes quidam erat di⁹ uel ⁊ nobilis. et mīris sti⁹ patris libi Decēti⁹ q; sue origi nuptui cūctos dē primescens. quandā filiā reneriman corpe. specie pulcherrimā annis iuuenculaz. hīo hūdicto vouit. monialib⁹ sui ordinis eam ꝓmittens. quasi cū eis vite tramitē pacturaz Quid amplius? Induit virgo. ⁊ post hec vt reliqe nobiliū filie. delicijs affluit. De ordine eñ fuando ista monialiū ꝙgregatio modicum aut nichil curabat. ꝙ cāq; grer ꝓvsa gradiens in foueā vicioz ꝓcipitabat Hanc ꝓfatā virginē loci illius ꝓfessor sic alloquit Est ne tibi exercitiū aliquod quo re ab ocio custodies vo et regine virginuz puris⁹ fa mulerisꝰ Ad quē illa Rem ignotam a me infrogas pī Tenera suz ⁊ delicijs exposita Dilabris quid sit agendū. certe nō suz assuera Ad quā ille Nō est molestie labor vtiq; ꝙ nec magni labozis. ꝙ magni solacij et virtutuz ꝙgries qđ dicam. Cui illa Quid inq; est hoc. aut quo vocē noie. de quo taz laudabilit ꝓdicas? Indica michi quesо pat ne differas Cui ille. Psalterium inqt marie nomē habet ⁊ est er centū ⁊ quinquaginta salutatōib⁹ angelicis cōtextum. post singulas ñ vocem salutatōes oroem dñicā semp adiungenꝺ. q; sic vt hīo dominico audiui. Hoc indubie filia exercitiū est. vt cui⁹ laudis exellentia iam fmo habit⁹ est Ar illa. exprimēto inq; sciam. si ira ē vt hortaris Ait ille. Audi igit modū quē tibi apiam scōz quē te i ipo exercitare vbeas Pnmam q̄nquagenaz leges ad aliquē punctū icarnatōis xꝑi. ruminādo et meditādo Secdaz dices ad aliquē pūctū salutifere passionis eius meditādo. Terciam dices. p pcīis tuis et cuz hoc suffragia sanctoz tibi spāli⁹ in vouotōe flagitādo. ⁊ eorum exemplū ymitādo. Res iocunda. Hūs salutiferrimis exercitijs introsum tacta et obtēperans puella. bylari mente et magna cū deuotōe iceput. Respiciens puella ista occupatione tali. a multis mal' quib⁹ illud monialiū labrabat monasterij pstitit imunis Ac nō solum samtatē mēris. ꝛ sed eciā corꝑis pulcritudinē ineffabiliter acquisiuit. Quia antea in seculo cōtinue infirmabat. q; infirmitaſ maxima causa fuit q; ad religionez data fuit a parentib⁹ Parentes igit de eius samtate ꝛcipientes. ac eam pulcherrimā intelligentes. pfessionē ei⁹ impedire conanť (nondum eñ pfessa erat) ac nobilissimū regis hispanie filiū ei in sponsum dare volebant Qz ipa plus deum timēs q; parentes. pfitetur se suo Ipa igit sic. pfessa. quia vnaquaq; monialiū suū amicū et amasiū habuit cū quib⁹ chorisare et potare. solueꝛe. ⁊ plura pessima agere) mīri nobiles eam nobilē scientes et pulchrā. in amicā elegerunt. et liras ad talia amorosa. quocantes miserūt Ex quib⁹ ipa angustiata. literas in cloacā. iecit. solūmō amorē suū i vo ibū suo et i matrē eius gl'iosam ponēs Qz bumāi generis inimicꝰ ista vidēs et ei inuidens. ceteras moniales ꝓmouit sup eaz. q; nō sicut alie ipa faciebat. ⁊ vno alie ipsam vspiciētes ꝓsequebant. et ypocritā nominabant Hec obloquentes ab incepto vsturit. ꝙ virginē mariam vouotī inuocabat. petens vt eā in pacia ꝓfortare Semꝰ igit ea sic orante. virgo gl'iosa sp hūdicta ilam portās ante eā posuit. i qua sic scriptū fuit Maria dei mat. iohānē filie dei salutez Ac vlterius tria

R

ꝛcumẽtā in eā ꝓtinebant· que
si ope ꝑficeret,ad ꝑfectõem ci
tius ꝓueniret ꝙuoꝝ ꝓmũ fuit
vt ꝓsalteriũ inceptũ ꝓmuaret
ꝛuoris? Secũ vt ꝗntum ꝓsz
rèmouẽt a se fantasias malas
et octũ Tertiũ. vt ꝛpingeret
in singul' celle sue locis bõa do
cumẽta a malo rẽtinenda.ꝛ ad
hoꝛa instigantia Ut sũt ꝛ xpi
passiõe·ꝛ regno celesti,ꝛ moꝛ
te,ꝛ inferno·et sic ꝛ alijs·fm
suaꝝ temptationũ exigentiam
ꝙuaꝝ rõ ista erat.qz ipa sepe
er rẽptatõe ꝓbat meõriaz re
sistendi rẽptatoꝛib· Que oia ꝛ
uore ꝓplent tohanna·Lõtigit
postmodũ vt ꝗdã abbas scũs
cã reformatiõis ꝛcliaret ad il
luz ꝓuentũ. ℌ ab amatoꝛib et
amasijs eaꝝ ꝑssime imuriat?ꝛ
ꝛtraꝛat?.coactus ẽ recedẽ.li
cet nõ sine magno ꝛloze rece
ꝛbat· Post(tpib nõ mltis p
actis)ad ꝓuentũ eundẽ redit·
nõ refoꝛtõis causa. ℌ visitãdi
gra.vt mozis ẽ Receptꝰ ℌ bũa
niter ab eis.i scia hoꝛa noctis
in visione ꝑsit?.vidit amemisti
ma simꝫ ? hozrenda. Nã vidit
quanõ cellã ℌti luce sol' amic
tã.ꝛ int? dñam regnã pulcher
rimã cũ comitatu viriusq; ser
us indicibꝫ pulcritudis. Vde
rat et cũ eis ꝗdaz puella oraõ
Circumstabãt aĩ cellam illam
innũeri ꝛmões·In oñi hoꝛrẽ
da ſpecie animalium,modis suis
woes emittentes Qz quasi rel'
emissis·intꝛ,ppulsa sunt cũcta
ꝛmonũ agmia Sicq; discedẽ
tes ꝑ alias cameras sunt diffu
sa.vbi ad quasdã intrabãt sub
specie bufonis.qdã sub forma
ſpentis,quidã in effigie draco
nis.momalibꝰ carnalia ? imũ
da ꝓponẽtes ? ꝓmãtes Et oẽs
ille tanℊ ꝓtũ dulcissimũ ꝛne
na illa mozifera receꝑrũt Ac
eciam ꝑ oza eaꝝ ac singula mẽ
bza alta intrabãt. Hec igit ille
vizens et talez mistam fere in
oñib? ꝑsꝛrans.clamãs et eiu
lans euigilãs q; ꝓne exammis
fcũs ẽ·ꝑ angustia ? ꝛoze.et sic
tanℊ mozꝰ relatus ad quãdã
cellã.ibidez ad rẽpus iacuit.ſz
ꝛo wlẽte ꝑstea conualuit Eo
igit wlẽte discerre,iohãnã w
cauit.ꝛ ℊ hec erãt ℊ vizrat di
ligent inqſiuit ℌa igit negare
nõ valens.dñam illam fuisse ũ
ginẽ mariã cũ scis ad ꝗs bale
bat ꝛuoꝛõem in ꝓsalterio suo
dicebat·Ꝺ audiẽs vir ꝛi gã
uisus ẽ valꝛe.ac eã exꝛortatus
est ad ꝓstantiã in ꝓsalꝛio·Cõsi
ꝛeransq; virtutẽ ꝓsalteriĳ,ꝑpo
suit scã asturia reformare cõ
uentũ Maz emit cultiꝛ ꝑsilo
quũ pulcbrũ ? ꝓctosum.dans
singul' monialibꝰ vnũ ꝑsiloquz

sub pacto tali·vt dietim single
vnũ ꝓsalteriũ dicerẽt·addens
et,ꝓmittẽs se nunℊ cũ violẽtia
eaꝝ velle reformare ꝓuentum.
Recepꝛt singule letant·tuz qz
letabant in pulcbritudine ꝑsi
loquℊ·tũ qz nõ ꝛelebant refoz
mari Mira res Quas violen
tia ac ꝑsis istius ꝛuoti ꝑãs e
mendare nõ ꝓterat·ꝛtus ꝓsal
terĳ marie reformauit Nã vir
annus pactus est et ira feipas
instituebãt.q; oẽm vanã gliam
abiecerũt.et ad abbatẽ ꝑdictũ
scribẽtes.notificauerũt ei q; in
oñibꝰ wluntati eiꝰpate eẽnt
obedire ℌis igit reformatis·
vitam ꝓstmodũ cum ꝑfata io
bãna laudabilẽ durerũt. ꝓseue
rãtes i ꝓsalterio ℽginis marie
ꝑ qõ tanta grãm ꝓmeruerãt

¶ De quadã meretrice.ꝑ ꝓsal
terium virginis marie ꝓuersa.

Alter quedã
fuit. scℊ secu
li fastum nobi
lis genere.sed
ignobil' valde
moribus. Ab
anno eñ duodecio vsq; ad tri
cesimũ ꝛnue vacans libidini
cuncta ℌ fuit meretricũ exẽplũ
Et qñ fuit pulcra nis· vnuer
sos ad sui ĩxbat ꝓcupiscentiã.
nõ solũ nãturalit ꝛpeciã arte
magica· Ob ℌ habuit tante ꝛ
cunie copiã.ꝙ ꝓterat duobus
comitibꝰ in mariis rebꝰmariis
ꝓcedẽ ꝓcumas·qõ vꝛ ẽ·ꝗuis
incredibile videt Hec igit int
emprrit aiaꝝ infinitaꝝ simꝫ et
corꝑm,semel in ſmone adueni
ens causa ẽdẽi nobiles viros
ac ꝓtẽtes ad se·? parump sub
sistens·audiuit quasdã laudes
ꝓsalteriĳ bte marie virginis ꝑ
dicari ℑn quibꝫ intellerit.ꝙ fũ
mum remedium ad ꝓuersionẽ
moꝝ·? vnã mozte.atz ad bñ
dũ diuinas reuelatões eẽt hoc
ꝓsaltium marie ℽginis. Et nõ
immerito Qm ꝑ salutatõem
angelicaz reuelatões ꝓphetaꝝ
cunctoꝝ sunt implete.et oratõ
ñica data est apℓis,ꝑ summo
remedio impꝛtꝛꝝ vniuerso
rum ꝛi bñficioꝝ. Itaq; hec cõ
puncta.? si nõ ꝓuersa·cogita
uit oꝑaz dare ad ꝓsalterium
marie virginis porãdum.non
vt ꝓuerteret. sed vt in opibus
suis magis ac magis ꝓspareꝛ.
Eriℓs ergo hec meretrix noie
belena cum sodalibꝰ suis de ec
clesia.casu repperit viz ꝓsalte
ria ꝛferentez ꝛnalia.a quo
ꝓsalterium vnum emit.? in 30
na tunice inferioris tpm appẽ
dit Tandem paulatim hec do
mina belena cepit orare cum
sibi vacabat hoc ꝓsalterium.

Cunq; ꝑr dies ꝗndecim hec p
oraꝛet.tanta ꝓuncio in eam
vnit ? timoꝛ woicꝫ ? moꝛtis.
q; lubsistere nõ valens nec cõ
metere nec ꝛmire.ℌ ad ꝑfes
sionẽ oportebat eã ꝓperare Et
ꝓfessa ẽ cũ ꝛato lacrimaꝝ fõte
et suspiriꝰ.q; sile ꝓfessori nũℊ
fuit manifestũ Cõfessione aũt
pacta.et orante ipa coram ma
ria virgine ꝓsalterium,ab ipsa
banc audiuit wcẽ Ꝺ belena ꝛ
lena.dura michi ? filio meo fu
isti leena.sis michi in ꝓsterum
outcula.? tibi ꝓficabo ? me et
mea.Et quibꝰ ꝛbis hec ania
ta.moꝛ cũcta ℊ habuit indigẽ
tibꝰ distribuit.? reclusoꝛtuz in
trans pniam ℊuissimã egit.sed
nõ sine diuinis ꝓsolatõibꝫ. Ve
ꝓssiẽ cñ vidit intꝛ manꝰ sacꝛo
tis filiũ ℽ.mãteleq; woim ꝓgno
scebat.? futura ℊscebat Vez
et ꝓst ꝓtonẽ visa fuit nõ mlꝛ
ℌ tãℊ in xꝑm mutata.iuxta di
ctũ xꝑi ad augustinũ. Mec me
mutabis in te.ℌ tu mutaberis
in me Temptatões ꝓmas pa
tiebat ꝛmonũ.ℌ maria virgo
in oñibus sibi auxiliabat. Et
cebatq; ℌ belena.q; sensibilissi
me ꝓgnoscebat q; hec duo ora
cula ꝑ nr̃ et auc maria essent
duo vascula deitatis·in quibꝰ
omne pulcbzũ visu. oñe suaue
olfactu.oñe sapidũ gustu.? te
lectabile tactu.? intelligibile i
tellectu.? apetibile affectu cõ
tinet. et ꝑ que trinitas fideles
ꝓsolat Addebatq; q; eẽnt due
lucerne quibꝫ fidles illũinant
ad supna ꝛemplãda·ymo aie
bat q; in bijs duobus epytala
mijs ꝓst ꝺñcti corꝑis sumptio
nẽ ꝓxtꝛ bat totã curiam cele
stem ? totũ mũdũ. Sic q; erãt
duo maꝛima regna.in quibus
vnaqueq; dcõ fuit vnũ castrũ
vel palaciũ. Qm sciẽs significa
tionẽ illius ꝓspiciebat ℊs vnũ
mũdũ ixꝛta talẽ significatõem
pura vnũ mundũ bñdictõis in
maria·ℽgis. Intꝛ tãℊ tuo re
uerentiã bis duobꝰoraculũ faci
ebat. quia fuit exꝑta sepissime
totã trinitatez ibidem exꝛistere
Et sibi fuit dictũ aliquoriens
q; veneratõe latrie ixc eẽnt ve
neranda.qz eadẽ aꝛtatõe aw
ranℊ signũ et signatũ in rebus
diuinis. scim scim thomã et au
gustinũ. Ꝓsciscitq; hec scã be
lena in bis sic ꝑfecte·q; suo erẽ
plo tota anglia fuit ad deuoti
onẽ nõmodicaz ꝓmota Intꝛ
post dies multos dñs tbũs cũ
maria virgine sibi appuit.et fi
nẽ suuz tpi ꝓdicens.tandẽ mo
rientẽ recepit.et ꝛlut colũbaz
candidissimã ad sixꝛa ꝛporta
uit. vbi astantes odoꝛẽ sensert
suauissimũ. et ſpũale gaudium.

ibi fuit exꝑtum Eya ergo vni
uersi but? ixlene exẽplo accipi
te psalteriũ virginis marie·vt
politis pcta cauere,merita cu
mulare·diuinas visiões bñe.?
ad celestia reℊ ꝓngere ℑmẽ·

¶ De quadaz comitissa no
tabile exemplum

Xẽplũ
legitur
ꝛ qua
daz no
bili co
mitissa
nomie
comica
que post primas nuptias ꝓmo
rtuncto marito.a mariti con
sanguineis modis inauditis ẽ
ꝓturbata. Nam illi? ciuitates
et castra diripientes. vniuersa
vastarũt Ut illa mozte timẽs
iacula.latebzas ꝓnt·sola diffu
giens nuda rũbzas in xꝑtis ca
uernaꝝ ꝛpsciꝛ Nulli em illoꝝ
quoꝝ dudũ fuit comitissa. tirã
noꝝ metu.eam ꝗuismõ suscipe
bꝛebant ꝛspicio·Moua rerũ
materies Dñans dudũ·nũc vt
malefactrix,pfugaℓ et.teste sa
piẽte·fm sibimanℓ Illi ℊndibꝰ
in epul' ℊianℓ.ℌ fame rabescit
Sceleste illi impietatis alũpm
vstibꝰ ℊianℓ expulse dñe simꝫ
et diuitijs.ixc paupcula nũc ?
abiectissima vix ranarũ et bu
fonuz in ſpelunca tremẽs ac ti
mẽs efficit focia. Quid ampli
us? ꝑne fame et sitt moꝛit ℌ
misera.nec ꝛi recolẽs,seuas ꝑ
rumpit in blasꝑbemias·Ꝺ q;
duz post mundi bui?gaudia ixc
flebilia depromẽ carmina·Ꝺ
ℽu ꝗnto grauiꝰ post ꝓtijs secu
li necℓ.moꝛtiꝰ suscipe infinita
ruz tozmẽta. Qz paz est qõ di
co.a fletu boies abstinere non
ꝓtuissent.si mi?am bãc lugẽtẽ
vidissent· Quid queso audire
vultis ꝛ beu mortis filia.ipia
illa et misera.malis ꝓmiis du
dum babituã.vt solent mundi
dñi et dñe in quibꝫ cuncta reg
nant vicioꝝ genera? furẽs igi
tur illa ? blasꝑmãs ꝛi mate
statẽ.gladiũ arripuit.? ter lo
ca ꝑ incerta se in ꝓcroiatibꝫ cõ
fodit Resupiãq; ꝑ volonℓ? pci
tens·manꝰertẽdit ꝓres vꝛcit
et cũcta assunt mortis indicia
Deu qd dicã? Miserа illa tar
taroꝝ legiones intuẽt·quoruz
numer?solarũ radioꝝ ercede
bat copiam Deu ꝗnti dolores
quãti gemitus. cũ nephandissi
mis ꝛrrẽdissimaſq; supℓ id qõ
estimari põt intuẽt tartarorũ
legiones. Scz illoꝝ spuũ misoꝝ
ac maledictissimoꝝ·? tã horrẽ
dorum ꝙ nulla ꝛba humana
media mime miserie ꝓtem,aut
minimã miseriã eoꝝ sufficient

exprimere posset O ḡnta sup
pirta. heu quante calamitates
cū misera illa intuet damnati
onis eoz inenarrabilē turpitu
dinē. inexcogitabilē obscuritā
tem . inintelligibilē tenebrarū
copiā. inauditā z inexpram ca
liginē. et ignis infernal' infini
tam horribilitatē Quid dicā?
Nec ego cū toto mūdo corpo
reo p centū annoz milia mul
mi tmōis horribilitarē. ac mi
nime pxne acerbitatē enarrare
possuz Et qui expertus est talia
aliqñ narrauit ista Laueāt igi
tur sibi mundani. ne ad tartai
ra puenant talis tyrānī. Sed
ne longius in narratiōe anios
ptrahā legentū. misera illa et
pluscz misera obstidiōe heu tri
plici vallata scz mortis natura
lis. spūalis. z tehennal' nil aliō
nisi tr̄sparoēz et tri blasphemi
as cogitare valuit Quippe q̄ p
mittebat tpa dñante blasphe
mos in curia sua regnare. Gz
Vbi abūdauit iniquitas. super
abundauit et grā Solebat eñ
iuuencula. et bīssimi dominici
predicatōe audita. psalterium
pozare ūginis marie. Ipsa eñ
te manib scīssimi dñici in bis
nanys psalterū accepat virgi
nis marie (qui iam p tūc te no
uo fuit canonizatus) Sed ad
uemente seculari potēcia. psal
terium postposuit in vto et vr
bo q̄uis in zona et collo rega
lia semper portabat psalteria.
Mira res z vbi plīmū laudā
da est dei clemēcia. et pdicada
semp vti go maria Igit instāte
mozis articulo terrifico. quo
nichil in mūdo terribilius. affu
it bīssima ūgo maria. pulcher
rimis trib comitata puell. ea
rumq; pductor cum bacto suo
pnominat' dñicus astabat le
giones tartaricas grādib' per
cutiens ictib. Quos et ictuū ce
licoz dñici nō ferentes potem
tiam aduenientib' diffugiēres
latissimā pbuere viam Tūc be
atissima maria ad eue filiā cō
uersa ingt. O filia filia mei es
oblita. z ecce in tua miseria et
necessitate tui misera bilissime
sum recordata Budū enī iuuē
cula me in psalterio meo salu
tabas mōtis singlarissimi mei
sponsi z pdicatoris dñici. nunc
aūt pr tpa multa post tergum
tuū me. piecisti Sed qz carissi
mus amicoz meoz dñicus p
te rogauit audi nūc vocez me
am Si ingt spōdes michi psal
terū offerre meuz. z vitam re
staurabo tibi z vniersa q̄ pdi
disti addiciam tyna Tūc mozi
tura ymo moriens. non vocē. ḡ
mente pecta. pmittit se hoc fa
cturaz Adēdatq; maria dñico
qui appropinquās moriture tā
git vulnera et ait Oz tres qui
quagenas re reliquisti. tria moz
tifera vulnera es pmissa incur
risse Hūc quia dudū orasti eas
dem z pmissas resume
re. tria salutis tibi dant reme
dia Res mirabil' et pxne inaudi
ta Que fuit mortua vel tāq;
mortua. surrexit sanissima. Et
vbi fuit vstimētis vnudā. dñi
cus vstimēta illi' tyranni vro
ris terraz bui' dñe possidentis
tributi. atq; illaz cū appnti co
mitiua ad palaciū reducit. pn
um Diuinaq; potēcia egit dñi
cus. vt in tortoris spēm tyran
nus vertebat. z in ultios pcubi
nam vroz tyrāni vertebat vel
ostendebat Sicq; dña tanq; se
cūda pnceps cuncta recepit p
dita. et omēs pstant homagiū
Sicq; cepit vnuersos hostes
suos captiuos. z q̄cunq; voluit
ad nutuz p omia illis fecit Ac
tantem tota possessiōe sibi red
dita. narrat vniuersis virgis
marie et dñici potentiaz Que
post tanti feruoris erga psalte
riuz ūginis marie extitit. q; in
maximis diebus in suis palaciis
hoc met p seipam pdicabat. et
vnuersos ad diceudū hoc vo
tabat et cogebat. pulchra cūc
tis dans psalteria Et hec dña
dñica dicta. viuens scē. in po
sterum gl'iosa morte est defunc
ta. vbi gl'iosissima virgo maria
appuit cum dñico. et aiam illi'
ad syxera tulerunt. grandi cuz
celestiū tripudio Propterea p
veritate obtinēda z moz z cau
sarum et salutis patet q; mer
to est dicendum ūginis marie
psalterinz. sepissime p bīm dñi
cum terris in multis pdicatuz
pr se dicū. portarū. z alijs di
stributum Amen

¶ Deuotissimū exemplū de vi
tute psalterij ūginis Marie z
de distinctōe q̄nārecim signoruz
psalterij.

Vir in yralia comes quidā
(bartholomeus noie) potentia.
vicijs. z iniquitatib famosissim'
qui semel pfessus bto dñico or
dinis fratrū pdicatoz ibidem p
dicāti (solebat aūt frequenti mag
nis viris et vxoribus. forte p
pter iactantiā vel q̄ndaz curio
sitatez. qui ei applaudentes mō
quo iā faciūt pfessores magno
rum dñoz et pncipū. pdebolor

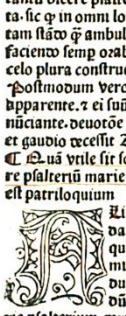
xe foz. factis suis ipm mime re
phendebant) pgnouit se nūq; te
ne fuisse pfessum Hā nō cōsue
uerat dicere aliqs pfessoribus
nisi tm spumā pcoz suoruz. vt
multi nūc faciunt Brūs enim
dñicus qui banc specialē grāz
a deo habebat q; olim sibi cōfi
tentiū sciās. et pcā oia. et eo
rū grās pgnoscebat. sentiebat
et clarissime videbat innūera
bilia pcā in eius scīa. xe quī
bus nunq; fuerat pfessus. et de
quib antea nulla faciebat sibi
sciam Hunc igit ppuncto val
xe z penitēti et vnū ppositū ba
bnti. brūs dñicus. vt in postez
pfecte posset sciam suam era
miare. imūxit dicere quotidie
psalteriuz virgis marie. modo
quo solebat magnis z nobilib'
hoc imūgere Dāsq; ei vnū psal
teriū centū et l signoz puoruz
et q̄nārecim grossoz int q̄libet
xenarias positoz (siue tria sta
q̄ voz est) p exemplari. iussit
vt faceret fieri vnū pulcbrum
psalteriū siue vnū prīloquium
cui' grossa q̄nārecim signa eēnt
varia. super que bñe legi pt nr.
ex quoz vsu. psalteriū dicēdo
bēret totam vitā suā z pcā re
uoluē. dei grās z bñficia reco
lere. xpi incarnatōez. passionē
bīoz gham. z pnas damnato
rum meditari z recogitare

¶ Quinq; pma grossa signa p
mi serti vtebāt esse talia Pri
mū vtebat esse varijs coloib
xpictū. signāo eius varia pec
cata. et centū z l mūdi pcā. et
totiem pnas z miserias Se
cundū vtebat esse pallidū. de
signās mozē et centū et l eis pe
ricula Tertiū rubeū. xsignās
iudiciū tām particulare q̄ vni
uersale. et centū et l eis bozribi
lia Quartū nigz. xsignans in
fernū et eis centū z l generales
pnas Quintū aureū. xsignās
gloriā paradisi z eis c et l gau
dia generalia z infinita z indi
cibilia Alia aūt quinq; grossa
signa q̄ fecit fieri. p scīo fro ta
lia erāt Primū fuit ymago cru
cifixi. xsignās xpi passionē cū
c z l fructib' eiusdem nobis in
xe vnitib. Secūm ymago ma
rie cuz xpo. xsignās xpi incar
natōem bñtem c z l gaudia ū
ginis marie Tertiū fuit annu
lus. xsignās xsponsatōem ma
rie virgis cū xo pie. z p istam
aie vxote cū xo. q̄ bz ecīa to
tidem ppilegia Quartum fuit
agn' dei. xsignās dei miam fie
daz oīnibus psalteriū marie ū
ginis oziōibus. p centū et l mo
dos Quintū fuit lapis ad mo
dum solis cū multis radijs. ba
bens xpi faciē ad modū xroni
ce. xsignās centū et l bñdictio
nes que. puenīēt bīis er xpi cla
ra visione. z signant psallētib'
hoc psalteriū virgis marie In
tercio aūt scīpto erant alia qui
q; grossa signa admirāe signi
ficātis Primū fuit ad modū
pmi pulcherrimi. xsignās c z
l fructū paradisi. qui dabuntur
ozantib hoc psalteriū Scōm
fuit quodā locale vacuum ad
modum alabastri. in quo intus
erāt scīoz reliquie. designās c
et l auxilia q̄ dabunt scīi bmōi
psalteriū ozantib' Tertiū fuit
ad modum clauis. designās q
claues inferni elōgabunt a ta
libus. et claues celoz c et l mo
dis cū thesauris celoz illis cō
ferent Quartū fuit xnari' in
quo fuit nomē ihūs. xsignans
scīam eukaristiā cuz qua xce
dent oratores psalterij virgis
marie Quintū fuit quadratū
intus vacuū ad modū alaba
stri scīm. xsignans sacramen
ta eccīe quib' anima munḡit.
et in bijs sunt centū z quinqua
ginta beneficia. scōm q̄nārecim
bois potentias multiplicatas
p xcem dei mandata. z totidē
merita et pmia. vt alibi dictuz
est exp̄ssius. Sic itaq; comes
iste infra ānū tm. pfecit. q; dia
bolum sibi inimicentē z inimicā
rem et eū iugulare volentē. cuz
eo iam resistere nō valeret. p
fecto psalterio suo ad collū dy
abuli. ipm ad nutum suū capti
uauit Que ad terrā xcidēs et
pedibus pculcans clamantē et
bozribilit vlulantē. cū pmitrēt
se. et nunq; nocituz si eū abire
pmitteret. cesum ad placitū di
mittens. nunq; ad eū redijt Vi
dens pfat' comes virtutē psal
terij gl'iose virginis marie per
qō sic dyabolū artauerat. cum
haberet quodā castz pulcher
rimū inhabitabile omnino. pē
demonia ibidē inhabitātia. z i
finitas z bozribiles insolētias
facientia. fecit ibidem in pari
tib et cameris p totum castrū
prīloquia multa xpingi. Et sic
demones moze solito de nocte
venientes et bozribilit. r vlulā
tes ingredi. decetero nullaten'
ausi sunt Tantem aūt dñam
nram rogauit vt gaudiū aliqd
celestiale sibi dignareť ostendē
re. Et paulo post cū xnore orā
do psalteriuz suū legeret. vidit
angelus dei xe manibz ipi' vnū
prīloquium ex centuz et l lapi
dibus pciosis accipientem. z in
celum cuz gaudio magno xfe
rentē. dabatq; illud bte virgi.
Aborq; illud in manibus eius
ista centum et q̄nquaginta lapi
des crescebant in montes lapi
dum pciosoz. ex quib' ipa com
struebat palaciū vnum magni

C

tudinis et pulchritudinis infinite. Quod videns bartholomeus statuit apud se nō iam vnū tantū dicere psalterū sed mlta. sic q̄ in omni loco et tempe tam stāw q̄ ambulanw q̄ aliō faciendo semp orabat. vt sic in celo plura construeret palacia Postmodum vero dña nra ei apparente. z ei suū obitum denūciante. deuotōe cū maxima et gaudio recessit Amen

¶ Quā vtile sit solum pozare psalterū marie virginis. id est patriloquium

Liqñ fuit qui, daz magn⁹ rex qui volens familiam suā in, ducere ad orā dū vginis maria psalterium. portabat in zona sua vnū magnū p̄riloquiuz qđ tñ nō orabat. Sicq̄ videtes vniuersi regē suuz hoc portare fecerūt et ipi similit. et qđ magis est. illud p̄orabant Quid amplius? Semel rex iste rapt⁹ ad iudiciū dei. trebat pdempnari ad tormēta infinita. Q̄m rex iste vir vnḡ bni aliō fecerat. ꝫ mala infinita in tellis rapinis blasphemijs fuphia gula et sic de alijs ꝑtrauerat. Cū q̄ contra euz da rex sententia damnatōis. virgo maria affuit. dicens se habere ꝓ eo aliō bni. Et tunc ꝓrrexit in medium illud p̄nī qđ rex iste ꝑpotabat. ꝫ nō tñ ip̄m orabat. Ita q̄ in statera sunt posita mala sua. et de parte alia p̄loquiuz suum. Mira res. Subito facta est equalitas in statera. Tunc demones ꝓra virginē mariaz furētes et blasphemātes. cepe runt suā partem statere velle ꝑ uare. dicentes mariā iniuste fecisse illā equalitatē. Quid plura? Cōuersa maria ad regem ait. Ecce tibi imperaui a filio meo ꝓpter illud modicū seruitium qđ exhibuisti mihi. vt rex as ad vitam et ad stateraz de parte tua apponas. Quid vlr? Rex in domo sua mortu⁹ iacebat. et ad sepulturam debebat more efferri. Subitoq̄ cunctis videntibus surrexit. et ait. O benedictū sit psalterū virginis marie. per qđ sum liberatus a damnatōe iehenne. Ita q̄ i cūctis emendat⁹. nedum decetero psalterium marie portauit. verumeciam deuotissime orauit. Istud exemplū putat scīm fuisse de quodam rege hyspaniaz. tpe scti dominici p̄dicatoris

¶ Incipit apologetic⁹ id est tractatus respons⁹ fori⁹ magistri Ellani de Rupe sponsi nouelli marie vginis de psalterio bñe virginis marie. ad venerabilem dñm dñm Herricum de clumaco. epm Tornacensem

Laudare sic dominū ibm̄ cristum. z mariā in psalterio fidelibus cū vestris ouib⁹. vt tandem sine fine cū spiritib⁹ angelicis facie ad faciē beatissimā mereami magnificare meternū trinitatē i fruitione oim̄ bonoz. iuxta ꝓbete regy sniam. humili devotoq̄ ꝓpōce. Reuerēde in xp̄o p̄r et dñe (vt ait varro romanus) principis ē agnoscere nedū q̄ agūtur in suo principatu. vz et ꝓmouere debet subditoru quēlibet ad bonuz policie sectandū. siue p clemenriā aut p iusticiam in prauis. Et fuius sup ouidiū. Preficerenū inquit ē leges salutis subditis imponere. quibus pueniēt ad finē felicitatis. Et Augustin⁹ in libro de doctrina xp̄iana. Pastores inqt ouiū cristi ducere debent eas ad pascua virtutū virentia. ꝓtegere q̄ habent ipas ab incursib⁹ lupoz. et raptoz. ratōem reddituri summo cunctoz regi xp̄o de animaz sibi ꝓmissaz ꝓuisione. Q̄ debet intelligi. scōz gregoriū. si subditi peant p̄sentium negligēcia. aut mala doctrina siue exēplo. vel scandalo. vt eciam iura nr̄e eccle fatent. Hinc est o sanctissime ouium cristi in episcopatu tornacēsi pontifex et firmissime virtutū in cūctis fautor. quia imbi ꝑ merita gratis aplicam curam. ꝑgruum est vre p̄nitati plebib⁹ vestris agnoscere vtilia. et q̄ sub prece cessore vro (illo sciente et affirmāte) deuotius sunt pacta varijs in opibus huius alme dyocesis. hec eatenz cū magno gaudio ap̄probare. Hoc autē est de psalterio inuiolate semp virginis genitricis dei marie. Preterea et placuit vre potestati sup hoc questionē ad me habē paternalē ꝺcirco aliaz mitarum. p salute. vre humilis⁹ satisfaciendo petitioni ac intentioi. sub paucis verb vt potero circa materiā psalteriy virginis gl̄iose huiusce mōi lumen. vt parebit per ordinē vestre intelligentie offerre conabor. nō (qđ absit) sublimē imbuendo apostolicam piciam. ꝫ melius scita reducendo ad memoriam et opo saz efficaciā. vt sic verbis vtar anselmi.

¶ Quare dicat psalteriū. ḡtum ad qđ nois. suffragiū hoc xp̄i et marie vginis ¶ Cap. j.

Amodissime in xp̄o pater. z dñe. pcoribꝰ prāt pniam trinitas altissima. p psalteriū virginis marie. Be q̄ ammirari potuerit impitoz intelligentia. cur suffragiū hoc spōsi. z spōse psalteriū nūcupet. Cui mox āmiratiom occurrit. q̄ sic dicit noie salteriū p s quasi salutariū. a salutatōe angelica sumptum. Ihs eñ sunt centū. z l salutationes angelice. Ampli⁹ dicit psalterium p p. a psallēdo. Ihi fuitores in isto marie virgis dicūt psalteres. ꝫsi marie virgini psalleres. Cōsequenter dici p̄ psalteriū a psalmo dauitico. qđ fuit figura salutaris ag̃elici. Carmina em̄ veteris legis figure fuerūt. scīm ambro sup cāticā gr̃e legis. Deinde d̄ a sale sapie dine. q̄m domica oro et salutatio angelica duo sūt sales sapie dei. qb⁹ salinūt mētes fidelū. ex dcis anselmi. Exīm dici p̄ psalmū a saltando. sic exultatorū siue saltariū. facit em̄ saltare bries de pcīis ad virtutes. z exinde ad scōz gl̄iam. Ihesu dñe in oroe dñica. Sz littera nos a malo. et Adueniat regnū tuū. Forte eciā. z sine forte. dcīm ē ab instrumēto musicali qđ grece dr̄ organū. hebraice nabulū. Cū tali em̄ instrumēto in q̄ erāt c et l fistule. cātabant psalmi dauitici. vno p̄ormiter ad tale instrumentū dauid. sūt ibiqz cētū et l psalmi. Drama tice ecia ethimologiando sic et etymologice q̄ntū ad lras. sunt p rte nomē ipōrate. nece excellentie. q̄ sūt p xp̄m et mariā vginē in deuotis sibi psallētib⁹. Prio em̄ psalmuz est pcōrū⁹ p̄stans pniam. q⁹ P. Secdo sanctib⁹ stilās sacietatē. q⁹ S. Tercio allegatis adducēs absolutōez. q⁹ A. Quarto lugētib⁹ lachrymas leticiā. q⁹ L. Quinto rēptatis rōes tranqllitatē. q⁹ T. Sexto egcorū exp̄lles egestatē. q⁹ E. Septimo religios⁹ reddēs reformationez. q⁹ R. Octauo ign̄ātib⁹ inducēs intelligētiā. q⁹ I. Nono viuis vices vastitatē q⁹ V. Decimo mortuis mitrēs miam. q⁹

A. Et de hijs oīb⁹ sensibilia exp̄ssum (et innūerabiles alijs signa et poigia. vt merito psalterū d̄ sit celū sixereū. cū c et l. stellis astrologoz ꝓtissimis. z veluti paradisus voluptatis dirosarijs c et l aromat⁹. Salutatōes em̄ iste sūt queda rose ageliceIhesu quinq̄genā marie virginis. rosariū siue sertū nuncupat. Est q̄ arbor vite et scie cū c et l fructib⁹ angelicis. ꝓpter torrez eminētias. quas in xp̄o z maria virgine credim⁹ fuisse. p ut aliquādo vgo pia revelauit maria.

¶ Quare singlariē hoc suffragium in ordine ad virginē mariam sic noiet. ex ꝓpetratibus psalteriy synagoge. et xp̄m ibm̄.

¶ Laptm̄ ij.

Excellētissime p̄sul. vna ꝓsequitur ꝓplatio. Sitientib⁹ stillat satiationē trinitas brissima. p psalteriū virginis marie inuiolate. De quo vna ꝓsequit ꝓemptio. cur singlari modo psalteriuz marie et filio suo sic apte? Ad primū sub benuolētia pietatis vre dico. q⁹ pissima dei genitrix maria habuit ꝓditiones virtuosas psalteriy in agoge siue cythare siue organi. Haz psaltes marie vginis musici sunt ipius regine celi angelici. Primo em̄ intemerata dei genitrix virgo dyalyluz expellit. sicut dauid p cytharam de saule demone exp̄ellebat. Secūdo archam dei. boc est verbū omipotēcis ad nos deducit cū dauid in organis armigatis. Tercio q⁹ virgo maria victoriam ꝓra inimicos obtinet. cū maria sozore moysi canente in tympano. Quarto. ppriā sanctis tradit. sicut elizeus p cantum psalteriy spūsctm. ppbeciam accepit. Quinto qm̄ spūsanct⁹ per ipam mirimoniū inter deuz et creaturā humanā in rbalio virginali effecit (scōm bdam) Certo q⁹ maria choz celestis iubilatiōis ad diuinas laudes secuz trahit. sicut filie ibrlm̄ q̄ cantabāt Saul percussit mille. z David decē milia. Sm̄ origenez in smōe d̄ virgine maria. Septimo eo q⁹ par fcta est p mariā virginem filius em̄ ipius fecit vtraqz vnū tanḡ lapis angularis (sm̄ hieron) Octauo qm̄ festinitatē attulit maria virgo odi immēsam. q̄ fuit dei boim̄ q⁹ simulq⁹ angeloz. scōz bernd̄ in canticis. Nono ipa inviolata maria obtulit p mūdo imensa deo p̄r omipotēti holocaustū. boc est verbū incarnatū. scōm fulgentiū in smone Decio hec stella maris maria cantica de cantauit exima. vtpote in magnificat z in incarnatōe dñica.

CI

quoꝝ ſuauitate placatus ē deꝰ
ptra humanuꝫ genꝰ. atq; natu
ra angelica p hmōi eſt pfecta
ta (ſcōz ieronimū) Hec aūt de
cem fiebant p pſalteriū duoꝝ
ſynagoge · vt auguſtinꝰ narrat i
ſermone de pſalterio ſynagoge
qui incipit. laudate euꝫ in pſal
terio Ubi hec oīa (Vt melꝰ exꝑe
rienci virtutis) ad immacula
tā aptat dei genitricē. Dz cū ſi
ebat de dño ibū queſtio. cur er
parte ipius ozaculū hoc habe
at dici pſalteriū. breuiſſime et
ſtudioſe carnati dñe rōnabo. q
eaſdem ꝓpter decez nūc dictas
rationes longe amplꝰ ſibi q̄ ma
rie virgini ꝓgrūtes Criſtꝰ em
in immēſum eſt potēcior maria
q̄uis pcoꝛibus maria ꝛ̄po ſit
mouꝫ quodā clemētior atq; fa
miliaꝛior. ſcōm bernꝺ. Ipa em
eſt mediatrix ad mediatorem.
ſcōm eundē. Attū o dñe reue
rentē ſingl'aꝛes habenē p dño
ibū ratiōes Scripturū eſt em in
pſalmo xp̄m eſſe pſalteriū. ibi
Erurge gl'ia mea · erurge pſal
teriū et citbara. Qm̄ ē ibi qui
decim ſunt pr̄ nr̄ p xp̄o qui er
urgit in nobis p pniam ꝛ deuo
tionē. ſcōm theologie veritatē
merito ſuffragiū hoc. pſalteriū
erurrectōis dici pōt Amplius
Qm̄ xp̄us ipe eſt pſalteriū de
cem cordaꝝ. ſcōm ieronimū in
quadam omelia · quaſi ꝓpleto
ꝛ retributor decē dei mandato
rum. ymo tranſgredientiū ipa
ſeuiſſimus ē ꝓemnator Cōſe
quent Qm̄ pptrie oēs ad xp̄z
ordinant tanq̄ ad cauſam effi
cientē formalē exemplarē. ꝛ fi
nalem. idcirco merito ipe tā q̄
pſalteriū dauid ſingularitſime
eſt figuraꝝ. ſcōm gloſam mg'ri
Deiñ pſalteriuꝫ dicit ꝓter re
ſtauratōem ſiue ſalutis būane
repatōem atq; ſcificatōez In
dicatōe em̄ templi. fundatio
ne. ꝛ repatōe. cū gl'a cantabāt
in pſalteriis. vt manifeſtant li
bri catholici Sed vltimo dño
ibūs xp̄us ipe eſt iubilatio nr̄a
et letic'a ſpūal' atq; exultatio.
bñs quinq; portas boc ē quiq;
vulnera q̄ ſunt totius ſuauita
ris palacia ſcōm anſelmū). p
vt. pphta dauid in pſalmo Ju
bilate deo oīa. ꝓtexauerat Er q̄
bus ꝛgruent apparet nois bu
ius pſalterij ad ſponſum ꝛ ſpon
ſam pagina ex ſcīa ſingl'aris ꝛ
admirabilis laudatio

¶ Mō melius dici bz ſuffragi
um boc pſalteriū. q̄ corona vl

ſtū ſiue roſa
riū. ¶ Cap. iij

Euerētr i cri
ſto pr̄. et reoz
refugiū piū et

ꝑſingulare Alligatis adducit
abſolutōem trinitas clemētiſſi
ma. p pſalteriū vginis marie.
Pro quo dicim⁹. q conēt qui
dam. licet rem eandem. variꝫ
noiare noibus Doꝛ tñ ſp vnū
er bijs eſt aptius. ſcōz albertū
in ſua logica Propterea oracu
lum boc q̄uis varie poſſit no
miari. pſalteriū tñ aptiꝰ nūcu
pr̄ Primo. ꝓpter pſalteriū dauī
tici figurā. figura em̄ et figura
rū. ſcōm gregoriū. eodē nomie
nūcupanē Inde xp̄s agnꝰ dicit
et leo et vrmis ꝛ lapis p figu
re noiatōem. fm maximum in
ſermōe. Conſeq̄nter noia hec
cozona. roſariū. ꝛ ſertum. ſunt
plimū elongata a genere oꝛo
mis. ꝛ quaſi deſpata vl diuerſa
Sed pſalteriū eccl'ie q̄ eſt bu
ius videlicz pſalteriꝫ fundamē
tū et figura. vē ꝛ vniuoce oꝛo
eſt dicendū Tercio q̄m roſari
um ꝛ cozona ꝛ ſertū nomia nō
ſunt oꝛonū. niſi patolice ꝛ me
thaphoꝛice. Pſalterium vro a
pſallēdo dictū. ꝓpe eſt oꝛo nū
cupāda. Quarto noia illa ſūt
vulgaria et ſecꝛaria. ſ pſalteri
um ē nomē eccl'iaſticū Jñ ma
gis ab eccl'iaſticis amandū v
neranduꝫ et multiplicandū eſt
Quito ꝛ ſatis manifeſte. pſal
teriū em̄ eſt nomē diuinū atq;
biblicū ꝛ noui teſtamenti cōſo

num ſiue nouo teſtamēto ꝓfor
me. ſ tria alia nomia ſunt vul
garia. ſecꝛaria. mūdana. ꝛ būa
na. vt lingue humane et ſcie. p
bāt experientia Uerba em̄ et co
rone ꝛ roſaria pꝛtant a puell'
ac pueris virilſq; ꝛ mlierib⁹ſi
uc bōis ſiue malis. ꝛ ſic ſūt no
mina tam bonoꝝ q̄ malorū. ſ
pſalteriū ꝓprie in pagina ſanc
ta tm̄ eſt bonoꝝ Merito ſ bec
duo oꝛacula. boc eſt dñica oꝛo
et ſalutatio angelica. cū ſint ſu
me oꝛones noui teſtamēti ex
dictis oōilionis clumacēſ. vo
cari vbent noie pſalterij. cum
pſalteriū fuerit ſupmuꝫ inſtru
mentū muſice in ſinagoga ꝛ in
genere oꝛonis. fm auguſ. vbi
ſupra. Et ſic duoū ſuffragium
boc. pſalteriū dicebāt. vt nar
rat dñs iobēs de monte in ſuo
mariali Dz noui noua adinue
niūt noia tam dicta. a virgine
maria lauꝛes nō ꝛgrue auferē
tes. cum. p centū q̄nq̄ginta aue
maria duoꝫ ſolitis. tm̄ eidem
nūc offerunt quinq̄ginta Et q̄
tem ratio bec fuit quare i euo
vocabaꝫ pſalteriū. eo q. ab ec
cleſia pſalteriū cantabāt cano
nicis in boꝛis Nō quidem tra
tus ieronimꝰ trina vice emen
dauit et tranſlatū eccl'ie roma
ne obtulit Primū quidē roma
nū. ſcōm gallicanū. ſciū iuxta

bꝛaycam veritatē ad p̄ces ſo
phroniꝫ Inde pplares eccl'iaz
imitāres. ab eccleſia babuē ſuf
fragium boc porare pſalteriꝫ.
boc ſub noie In ſignum cui⁹in
almanys freq̄ntiſſime centum
annoꝝ mulieres ꝛ ampliꝰ. i ta
li numero centū et quinq̄ginta
ſua deferūt p̄riloquia. Immo
et femie fere cētū annoꝝ aliq̄
in terra flandrie noueꝛt boies
plurimos. qui aſſerebāt tempo
ꝛibꝰ ſuis q̄ cuꝫ filia veſponſaba
tur aliqua. i virginali zona cū
burſa ſimul appenebāt pſalte
rium boc angelicū Quēadmo
dum ꝛ in ordine predicatoꝝ in
anglia. cuꝫ quis. pfiteē (ab euo
vſq; nūc) cum habitu ſimul et
zona pſalteriū matris et regie
p̄dicatoꝝ apponiē

¶ Quare ſunt xv p̄ noſter i
pſalmo boc vꝛifico ¶ Cap. iij

Rationabiliſſi
me in dño ihe
ſu aiaꝝ paſtoꝛ
Lugentib⁹ in
quit lenciā tri
nitas dulciſſi
ma. per pſalteriū triclinij eiuſ
dem immēſe trinitatis Supra
q̄ rurſus tenuo pia mens fixe
liū mouere pōt dubiū. cur ibi
ponunt xv p̄ nr̄ Ad q̄ breui
us rūdeo q ꝛco eſt. ſingularit
ꝓpter bēſſimo viſionē bernar
do factā. qui agnouit diuina cū
reuelatōe. q dicendo omni die
p annū xv p̄ nr̄. habebitur er
numero ſimul boꝝ p̄ nr̄. ſimꝫ
et nūerus oīm piſſimoꝝ criſti
vulnez fixelib⁹ cunctis ſumme
memozandoꝝ Et bec eſt vulga
riſſima ſentēcia. et plurib⁹in li
bris magnoꝝ viroꝝ recenſita.
Ueruꝫ ꝛ in dñica paſſione xv
ſunt puncta. ſingularitſime cri
ſtianis ꝛtemplāda. Primū eſt
in cena volozoſa Scōm ē in cō
prebenſiōe penoſa Tercū ē in
alapatiōe in vmo ane angu
oſa Quartuꝫ eſt in illuſione ꝛ
ꝓemnatōe in vmo caypbe o
dioſa. Quintū eſt in tractione
xp̄i ad pylatū clamozoſa Ser
tum punctū eſt in illuſione xp̄i
ab beroꝝ cōtumelioſa. Septi
mū eſt in flagellatōe criſti flu
uioſa Octauū eſt in cozonati
one xp̄i ſpinoſa Nonū eſt in ir
riſiōe xp̄i a militib⁹ blaſphemo
ſa Decimū punctum eſt in cō
demnatiōe ipius obpzobꝛioſa.
Undecimū vro punctum ē. p
baiulatiōe crucis erumpnoſa.
Xij eſt. p crucifixiōe ipius vul
neroſa Xiij. p locutiōe criſti in
cruce vtuoſa Quartūdecimū
eſt pro moꝛte dñi ibū lucruoſa
Quintumdecimū eſt. p ſepultu
ra ipius gl'ioſa. Tanta aūt ſūt
bec puncta xv. put dñs noſter

ihesus xp̄s aliquotiens reuela
uit (vt habeē in ſcīſſimo bern
hardino. ꝛ in reuelatōibus ſcē
birgitte) q̄ q̄libet punctū exce
dit vnū mundū in ſil'i materia
cunctaꝝ creaturaꝝ ſic. p vnoq̄
pacientiū. ſi eſſet poſſibile. Ue
re ergo merito a fixelibus bec
q̄ntecim puncta ſunt venerāda
p xv p̄ nr̄ dñicalia. cū bec oꝛo
aplis p dñm ihm̄ xp̄m ſit man
data Matheꝝ vj. et dudū cū ſo
la hac oꝛone dñicali celebraba
tur miſſa. vt iura fatent cano
nica. Inde ſcīa eccl'ia ante oēs
boꝛas hanc ꝓmit oꝛoem. tāq̄
caput et fundamentū oīm oza
tionū eccleſiaſticaꝝ

¶ Quare ponunt in pſalterio
criſti et virgis marie centū ꝛ l
Aue maria ¶ Capm v.

Illuſtriſſimē pa
ter pauꝑum ꝛ
oꝛphanoꝝ pu
pilloꝝq̄ Tēp
tatis ſoit trā
quillitateꝫ trinitas eterna. per
pſalteriū virginis marie virgi
nū excellētiſſime. De quo erū
grandis moueē queſtio. cur in
pſalterio virgis marie ponunt
centū et l Aue maria. Ad hoc
rūdeo. q hoc non eſt ſupſtitiōis
cuiuſq;. ſed imitationis eccl'ie.
Pro em̄ c et l pſalmis dauiti

cis ponunt in pſalterio hoc an
gelico tot Aue maria. vt ſic ſe
culares boies ꝓformenē eccl'ie
in nūero boc ſcīſſimo. nō pro
pbano ſ biblico et catholico.

¶ Amplius Qm̄ xp̄us et vgo
gl'ioſa. ꝓtexāē in c et l pſalmis
dauiticis ſcōm totidē virtutes
et eminētias. vt ex gloſa mg'ri
et auguſtini. ambroſij. ꝛ caſſio
dori. manifeſti⁹ babeē Inde pro
tot eminētijs tot figuraꝝ. con
gruū eſt mariā extollere tot p̄
conijs angelicis ¶ Bona eciā
valde annecrīē racio figuralis
Certū eſt em̄ q in arcba noe.
et in tabernaculo moyſi. atq; in
viſione ezechiel' de vr nouo rē
plo. ꝛ in rēplo ſalomōis nume
rus hic c ꝛ l frequentius inuenīē
variꝫ tñ in modis Numerus
aūt in figura. tenotat numerū
eundē in re aliq̄ in figurato. fm
oīm doctoꝝ ſniam. cuꝫ numer⁹
ſit de rōe bibite ſicut et res ꝑ
numeꝝ eundē nūerata. Cū igit
p̄dicta ſint figure vrriſſime vir
ginis marie (ſcōm theologos)
liquidi⁹ paret q̄ſtiōis diſſolutio

¶ Conſeq̄nt phiſicaꝝ rō addiē
Conſtat em̄ vnde ē celos.
ſcōm theologos. hoc eſt. celum
empirreū. primū mobile. celuꝫ
criſtallinū ſiue aqueū. celū ſtel
latum. celū ſaturni. poſt iouis.
veneꝛ martis. poſtmodū ſolis.

S

CII

erínde veneris·et mercurij. et vltimo lune·Sūt aūt q̄tuoꝛ elementa·ex libꝛo de generatiõe & metheuroꝛ. q̄ simul faciunt q̄n decim. sub quib⁹ omis homo vi uit hic necessario si viuit naturali mõ. Et cū homo vita in q̄libet hoꝛ xv distinguāt p̄r motus decem fm p̄dicamēta(que sunt·sbna q̄litas quātitas relatio actio passio situs· q̄n vbi et habitus. vt habeā in p̄dicamētis)patet manifeste q̄ quilibet homo necessario hz in se c et l. habitudines naturales· et ille stent sub dñio xp̄i & virgis marie Vere ꝛgruū est ,p seruationē in istis·et maloꝛ fuga oppositoꝛ.in tantis laudib⁹ virginē laudare mariā·certū em est q̄ quinꝛecies decem sunt c & l.

¶ Deinde morali rõne ostēdit Quidecim em sunt vtutes p̄incipales. q̄ sunt fides spes caritas·et sunt theologice·Humilitas amicicia diligētia paciēcia libꝛalitas abstinētia & castitas. q̄ sunt septē capitales. Deinde sunt prudēcia iusticia fortitudo·que sunt cardinales·tēpantia est ia dicta cū capitalib⁹ Deinde sūt religio et pnia. Ad istas vero scōm doctores theologicos reducunt omēs mundi virtutes Queliber aūt haꝛ ordinat tāq̄ ad finē ad custodiā mādatoꝛū dei·scōm mgr̄m & theologoꝛum sniam¶ Cū igit q̄nꝛecies decem sunt c & l·patz q· sunt c & l virtuales bitudines fidelib⁹ necessarie Ergo ,p hās obtinēdis et ,ꝛrarijs fugiēdis· puenies ē mariā sic in tali nūero saluari Om̄ fm bernard nō ꝓssum⁹ deo aliq̄ obtinere. nisi trāseat p manus marie v̄ginis ¶ Exinde vnit rō alia ecia moralis ista Cuz em sint q̄nꝛecim pcta mortalia. q̄ sūt superbia auaricia luxuria inuidia ira gula accidia infidelitas desperatio ꝑsumptio pcm in spm̄scm odiuz dei impuritia in iusticia impnia et irregularitas Aut capiant̄ aliter in oppositū vel p oppositionē ad q̄nꝛecim virtutes p̄dcas Hec aūt pcta inimicant̄ cuilibet mandatoꝛ dei·Quis nō eoꝛem mō Sūt ergo c et l habitudines pcōꝛ.quib⁹ correspōdent totidē remerita et pene in isto mūdo & in alio·siue in purgatorio siue in inferno·cuz fm modū velut sit plagaꝛ mod⁹· sicut et iusta centū & l virtutū habitudines dās· addant totidem merita et premia in isto mūdo & in futuro Vere igit ,p hās cauſ et ,ꝛta mala et ,p bona. maria iuste est laudāda p numeꝛ hunc centū et q̄nq̄gita

¶ Fortius eciā patz rationabilis hec nūeracio ex nāturā rationali In quolibet em̄ homine sunt q̄nꝛecim pōtie naturales hoc est quinq̄ sensus exteriores· qui sunt visus auditꝰ olfactꝰ gustus et tactus.et quinq̄ sensus interiores. qui sunt sensus ymaginatio Fantasia estimatiua et memoria (scōm auicennā) Sūt ecia quinq̄ pōtie supiores·q̄ sunt pōtia motiua·sensualitas .intellectꝰ agēs·passibilis.et voluntas. quib⁹ om̄ib⁹ beatissima virgo maria ,p se et pro nobis fm̄ pōtē dñi mādatis fuit sine ꝛrela. vt sic habeantur in ipa meritoꝛij actus c et l ad min⁹ ꝑ formales habitudines. eo q· q̄nꝛecies pōtē sunt c et l. Et hec eadē fuerūt in suo filio et ,p eisdem totidē p̄mia habuerūt singularia in mūdo & nunc possident in celo Sic igit ,p tantis laudib⁹ merito sunt laudandi in numero tali Vere nos omēs ꝑ talē numeꝛ potentiazū obligamur sponso & spōse in cētum & q̄inq̄ginta modis.multiplicādo mō iaz p̄dicto·quatenus tot bona habeant & totidē mala fugiant¶ Gloriā marie ecia ampliabim⁹ adhuc.ostendendo q· sibi debent tres quinq̄gene q̄uenient Quinq̄gesimus em̄ ann⁹ scōm legē fuit ann⁹ iubileꝰ.hoc est pacis requiei et libertatis Maria aūt fm sterominuz regina ē iubilei nature. iubilei legis mosayce· que fuit data quinq̄gesimo die ab exitu de egipto in monte synai.et ecia regina ē iubilei legis gr̄e.q̄ fuit data ,ꝛmatiue in die pentecostes.q̄nq̄gesimo die a dñica resurrectiõis Hūc eciam et tres iubilei in celo. fm augustinū hoc ē visionis·fruitiõis.et ,ꝛpetuoms.q· sunt fines oim̄ meritoꝛ nr̄oꝛ. Ꝓto bñ ergo merito tres quinq̄gene tāte virgini sunt offerende Sz ne quis h̄ queso vana ratõe seducat̄ amplius in nūero isto. Cū em̄ oīs homo ad min⁹ vnā hozā in die er iure naturali & diuino debeat ꝛro· et suffragiuz hoc psalterij hoza ꝑpleat̄ vna, ꝛgruuz vt r̄ esse suffragiū p̄dis ad debitum hoc ꝑsoluendū. ad ,ꝛfundam aliquoꝛ verſuciā ꝛrentiū cur in tali nūero sit ozandum. cū numer⁹ augmētat⁹ in re bōa et scā faciat ad maioꝛē ponitatem q̄ numer⁹ ablolut⁹ aut minoratus(scōm damascenū)i rebus creatis Inde ampli⁹ valēt c et l ꝓma. aut floreī. solidi· vl lilia·siue libri. q̄ quinq̄ vel decē hoꝛ. Ideo plus valent ducēta aue maria q̄ c et l. Sz magis ꝛgruit numer⁹ hic centū quinq̄gita iā dictis· q̄ numerus am-

147

plioꝛ aut minoꝛ. Ideo bene sapiens aiebat. Om̄ia in nūero ponere & mēsura ꝓfuit. & significanter quo ad vtutia ꝑfectiū. Sūt aūt hec ꝓprie ad scientiā ꝑtinere ad scientiū vtutū & integerate sue genitricis ergo debz esse i certo numero ponere & mēsura·sicut & omēs oīones eccl̄ie in certis cōstant numeris.ymo et omēs res create. alias pirēt omia·vt ait augustin⁹·si res carerēt nūero certo. ponere vl mēsura Inde cathon ait Omnib⁹ adde modū.modus ē pulcherrima virt⁹. Hec oīo cum nō sit nimis lōga nec nimis brevis ꝙ ꝛgrua bone vnitatis et pōrata siue mensurata ratiōib⁹ diuinis naturalib⁹ et moralib⁹. pater ex̄re quescient psalteriū hoc hz cēuz et l aue maria ¶ Et legi ratōes iaz dictas a v̄gine gl̄iosa fuisse revelatas· in quoꝺ libꝛo valde solemni & venusto. & longe multo plures· Vñ virginē vidi q̄nda que post dñicam ꝓmotionē vidit gl̄iosam mariā virginē cozonatā triplici cozona In vna erāt rose quinq̄ginta· in alia lilia q̄n quaginta. et in tercia gēme q̄n quaginta. & nō dubito virginē hanc vr̄ū vidisse. Et erant bene cozone ꝓpter psalteriū dictum q̄nod virgim marie a fidelibus erat oblatum.

¶ Quid est nobilius vl pater noster vl Aue maria

¶ Cap vj.

Carissime in scientys intelligentie·o pastor ouiuz xp̄i Egenoꝛ exp̄lit egestatē trinitas felicissima ꝑr psalteriū virginis felicium felicissime De quo fatua·vt potius curiosa mundanoꝛ queritauditas quid nobili⁹ est·an vominica oīo.vl angelica salutatio. Et si scirent p̄bi verbuz. discentis reꝛ ꝓrationes esse odiosas. vtiq̄ digitū on imponerēt Vere nulli ꝑdicendo·media in grediar via. quia medium tenere beati Dico istud o venerande presul.q· dñica oīo quinq̄ modis ꝑcellit dñicam annūciationē ꝑimo ex pre,pnūciatiōis. q̄m xp̄s illam dictauit Gabriel aūt angelica salutatiōem marie virgini decātauit ex dictis augustini Dcōo q̄m dñica oīo vrius ratōez hz oīonis vt patet. loq̄ndo theologice·rethorice. et policre·ex dictis alberti et thome·& angelica annūciatio magis habet modū annūciatiōis vl salutationis. Tercio q̄m dñica oīo explicite ꝓtinet cuncta a fidelib⁹ merito p̄randa & iuste fugienda·nō aūt angelica salutatio siue annunciatio explicite·q̄uis implicite. ex dictis augustini in libꝛo de verbis dñi. & alterti magni suprmiss⁹ ē. Quarto q̄n oīo dñica mālestius fuit data eccl̄e ad oādū vt patet matth vj°. q· dñica annūciatio Quito q̄n dñica oīo magis aptaꝰ humane affectiõi intelligēte· vtilitati. atq̄ necessitati. vt ꝓz septenis ex ip⁹ petitiõib⁹. scōm augus vbi supra annūciatio vro dñica ,ocernit magis ꝑsonā xp̄i & marie v̄ginis q̄ nr̄am miseriā vl vtilitatez. ad min⁹ explicite ¶ Sed ,p annunciatiõe dñica quinq̄ addoratiões. aliq̄ mō ipaz supdictā oratiōem vicz dñicam excellentes ꝓxima quidez rō est. eo q· ipa annūciatio dñica fcā est in marie virginis ītemerate cōri genitricis ꝑsona siue ,p ip⁹ ꝑsona Maria vro multomaioꝛ ē militāte eccl̄a in cui⁹ ꝑsona poraꝛ oīo dñica (scōm augus) Secda q̄m dñica oīo ꝓuenit solū peccatoꝛib⁹. ītro ibi dicit· dimitte nobis debita nr̄a. et sic nō pōt vere ꝓuēire nec xp̄o nec marie virgini q̄ fuerūt sine pcīs. misi orare voluissent in eccl̄e ꝑsona & dñica annunciatio primarie est ,p xp̄o et maria v̄gine. q· excedūt in imensum cūctos pcōres Tercia est theologicaꝰ. q̄ obiectuz et finis siue t̄min⁹ formalis in incarnatiõe dñica fuit Verbi divini suppositū siue suppositū diuinuz. q̄ fuit t̄minus generatiōis hūane in xp̄o. & nō suppositū humanū. cū ibi nō fuerūt. scōm fidē catholicā et augus. et thomā. Ex aūt termin⁹ ē infinit⁹ formaliter cū sit deus· t̄minus aut formaliter ꝓtinēs dñice oīonis est collatio bonoꝛ creatoꝛ. aut remotio malōꝛ q̄ forte malū sunt finita & creata. Q̄ ēta est naturaliter & methaphisicaliter q̄m annūciatio dñica ē ꝑ se ut̄r. xp̄i causa. q· fuit ꝓncipium oīonis dñice effectiuū· & ānūciatio dñica ē causa oīonis tomice(cū sit inticū tonitonoui re,stamēti)et nō econt Quinta ē naturaliter et theologicaliter. q̄m annūciatio dñica ꝑ triginta ānos est ꝑor dñica oīone. et sic xp̄s & virgo gl̄iosa in summis ipoꝛ excellentijs ꝛpetrentia bñ et annūciatiõe dñica. Nullus ergo ꝛro ꝛpetrer in talib⁹ in oīone dñica ꝓximo non maria. q· q̄ dammō illi⁹ fuit causa ,pter filiū. Secdo nō xp̄s. q· causa nō ꝛpetret a suo effectū(scōm ꝑm) & econt Sz quid hoꝛ ꝑponi debeat in psalterio marie virgis an dñica oīo. an angelica salutatio? Rndeo q· in hmōi. ordinē ꝑuere nō volo necessitatis.

148

ē trīm ꝑgruitatis Congruuꝫ em̄
est ea q̄ sunt spōsi·pire illa que
sūt sponse Et si q̄rat cur magis
dane decē aue maria sp marie
virgini. ꝙ vnū pr̄ nr̄ saluatori
(sp cm̄ post vnū pr̄ nr̄ adiūgū
tur decē aue maria) vl cur nō
magis dicunt r̄ Aue maria ꝛ
centū et l pr̄ nr̄ ꝙ econt Ad ꝓ
mū dico ꝙ rp̄s est fundamētū
ecclie et oim̄ bonoꝝ·fundamē
tum aī sp est vnū·scdz crisost·
et sup ipm̄ plma pñt fundant
edificia. Ad scm̄ dico. ꝙ ma
ria virgo fuit nō est fundamē
tū primū ꝛ principalissimum nec tri
bnoꝝ·ideo psalteriū nō debet
incipi ꝑ Aue maria. ꝫ ꝑ pr̄ nr̄
Additm⁹ecia·ꝙ multa longio
ra sunt pr̄ nr̄ ꝙ aue maria.ideo
ꝑter breuitatē et ꝓuitatis bo
minū fragilitatē. ubidē ꝓnunt
plura Aue maria q̄ pr̄ nr̄. Et
ecia q̄ maria ē magis pcontb
quodāmō clemens ꝛ pia·scm̄
bernardum.

¶ Quo applicari ꝓcient pñt
ꝝba sacre scripture. ad psalte
riū ꝫ tnotissimū virgis marie

¶ Capm̄ vij

Enerabil⁹ o de
fensoꝛ ꝝitatis
et indagatoꝛ se
cretoꝝ pagine
ti scte. Religi
olis reddit reformatōem trim

tas veritissima. ꝑ psalteriuꝫ ma
rie virginis dulcissime. De q̄ ꝙ
uis apparē quibusdā pōt ḡsto
qualit̄ psalterio Marie virgis
aptari pñt ūba almi pneuma
tis in pagina scā·Bꝫ ex iā dic
tis bñ ꝓnsatis. clarī⁹ liquet so
luto. Insup addo. ꝙ oīa scm̄
aplm in figura ꝓingebāt illis
hoc ē in ꝓphaꝫ ꝓtextis brōrū
Gloſa. i figura r̄p̄i vēturi Se
cūs·qm̄ antiq̄ ler nō fuit nisi
vmbza ꝛ pictura quedā r̄p̄i vē
turi·scm̄ paulū ꝛ august·Ter
cio qm̄ r̄p̄i incarnatio ē effect⁹
quodāmō scm̄ thomā) vterius
testamēn. effectus aī p causā ef
pmt·iurta pbi sniam Quarto
licet q̄libet nō bz prātē exponē
di sacrā paginā·tm̄ doctores in
tbrologia hanc bñt poretiā pa
pali cū auctē Cum eis data sit
prās exponendi sacrā paginā.
declarādi inſpretābi·difficulta
di. et sentētiandi terraꝝ vbiq̄
Nō tm̄ repugnare vdēt docto
rum approbatoꝝ dictis Et licz
doctores nō sint eccles(vt ait q
dam martin⁹doctoꝝ ꝛ famosiss
musꝫ in scitate et scia vl phi
matōe doctoꝝ.sunt tm̄ oēs eccl
les oino in docēdi voluntate·et
magisterij vigore. Sicut sacer
dotū est vm⁹spūs in oīm̄ sacer
dore. cuius non sit vm⁹ meriti.
vl scientie. aut approbatiōis ec

clesie Qm̄ igitur in aliq̄ exposi
tione doctoꝝ exposītōes expōsse
nectunt·tūc doctoꝛ sic facēs.
doctoꝝ catholicoꝝ vrius intra
roꝛ pbat·Sicut tm̄ est in psal
terio virginis marie sup̄ psal
terium dauiticum fcō et whis
ostenso. in q̄ doctores expresse
notant·et tpoꝛ dicta apponūt
Ideꝝ et si nō ad lram oia que
sunt psalteriꝫ dauid pñt aptari
ad psalteriū angelicū saltem ꝓ
marie. michilominꝰtm̄ pñt vni
uersa ecia que sunt in bibla ei
tem vre aptari·aut allegorice
aut tropologice·aut anagogice
aut typice. aut doctores scti fe
cerunt. Inde ad annūciatōem
r̄p̄i·albertus magn⁹supmissus
est. addurit totū mundū ꝛ oēz
sciam ac virtutē. Nec mir. da
in vrbo incarnato sunt oīa. te
ste apl̄o Vñ sicut vrbū incar
natuꝫ est infinitū·ita salutatio
angelica ꝓ qui verbū caro est
factū·bz infinitatē q̄ndam dig
nitatis et significatōis presti
ual·intm̄ vt si oēs mūdi boies
essent ita magni doctores sicut
fuit augustin⁹vl ambrosi⁹. neq̄
ꝙ tm̄ ecia simul sumpti ꝓbēdē
ssent misteriū totū r̄p̄i gene
ratōis siue eternal siue tpalis.
Iurta illud ꝙtere Generatio
nē eius quis enarrabit? Ut dr̄
i ꝓmo sniaꝫ Demū ecia cū r̄p̄i

incarnatio sit causa final⁹ psal
terij dauitici(oēs em̄ ꝙtere ꝙ
ter hanc ꝙtrahār.et ꝑ(cīgnia
ad ipam) Causa vero finalis.
scdz tbrologos.pbos ꝛ logicos
pōt exprim̄ vrtidice ꝓ suos effe
ctus.ꝛ signanē cū man⁹ dm̄ nō
sit abbreuiata·ipūssanct⁹ potest
sacre pagine quib⁹ vult singla
rē dare intelligētā Inde vcto
res eccle nūqꝫ eodē mō exposu
erūt illā. q̄ntācunq̄ fuerūt sci
Inde crescit tpe crescente bib
lie scia ꝛ fidei.scm̄ grego. azo
vt nunc vctoꝝ nouoꝝ exprsiti
ones sunt tā mirifice. ꝙ antiq̄
ruꝫ vctoꝝ libri pene ab oīb⁹
negliguntˉ. vt experientia vcer
omniū rerum mgra

¶ Quō psalteriū hoc est inuē
tum· vl a quibus.ꝛ vbi.et q̄n.
et ꝙ quos est ꝓmulgatum

Capit.
octauū

Apien
tissīe fa
mulorū
r̄p̄i pre
sul. Ig̃
rantib⁹
imprimis intelligentia erimtas
honorabilissīa ꝓ psalteriū vgis
marie sup̄ bōrabilissime creatu
ras Ubi ꝓmoꝝ curiositas q̄
rit vt psalt̄ij b⁹autoze. vt rpe in
ceptōis. ꝛ ꝙ quos ē diuulgatū.

Ultimā ad hoc magis moneꝛē
tuotōe. q̄ mundana curiositā
tem Timeo ꝙ sint tanq̄ atbe
mēses. qui sp ad nouitates itē
dant magis q̄ ad veritates.
Quid em̄ valet. crē q̄s castrū
fecit. vl calicez vl libz aut or
namentū vl file quippiā·cū ex
perientia noscunt hec esse val
de vana? Hec refert i reb⁹istis
malū principiū habē tnū effe
ctum. scm̄ augustinū Vñ aliq̄
mali ꝓncipes aut ꝓlati pñt fa
cere bonas leges. et opa digne
collaudāda Verumtm̄ ad dicta
rñdeꝫ Trinitas em̄ fecit salu
tationē angelicā. ꝛ gabriel scūs
marie vgini illā ꝓposuit. r̄p̄s eā
orare docuit⁹ mādauit. atq̄ i
ꝓsona ipoꝝ toti ecclie Martyri
Vl? Inde scūs bartholome⁹apo
stol⁹(vt narrat quidā scūs vc
toꝝ cēties ꝙ die ꝛ cēties ꝙ noc
tez gemb fleris hāc orauit In
quo nūero ē psalteriuꝫ r̄p̄i. qđ
est ex centū p̄ nr̄ et q̄nq̄ginta
sicut psalteriū marie ꝓstat ex c
et l aue maria. cū ꝫ aī bartho
lome⁹adverbat adhuc quinqua
genā vnā. ꝙ tnotōe sibi ꝛ deo
ꝙgnita Inde ꝓuitas fratrū cu
pies imitari exemplū ozōdi in
synagoga in q̄ erant c et l psal
mi. accepit numez eundē ꝙ pr̄
nr̄ Bꝫ qz hoc fuit numis plurū
tandē feruoze fratri crescente

tas veritissima. ꝙ psalteriuꝫ ma
rie virginis dulcissime. De q̄ ꝙ
uis apparē quibusdā pōt ḡsto
qualit̄ psalterio Marie virgis
aptari pñt ūba almi pneuma
tis in pagina scā·Bꝫ ex iā dic
tis bñ ꝓnsatis. clarī⁹ liquet so
luto. Insup addo. ꝙ oīa scm̄
aplm in figura ꝓingebāt illis
hoc ē in ꝓphaꝫ ꝓtextis brōrū
Gloſa. i figura r̄p̄i vēturi Se
cūs·qm̄ antiq̄ ler nō fuit nisi
vmbza ꝛ pictura quedā r̄p̄i vē
turi·scm̄ paulū ꝛ august·Ter
cio qm̄ r̄p̄i incarnatio ē effect⁹
quodāmō scm̄ thomā) vterius
testamēn. effectus aī p causā ef
pmt·iurta pbi sniam Quarto
licet q̄libet nō bz prātē exponē
di sacrā paginā·tm̄ doctores in
tbrologia hanc bñt poretiā pa
pali cū auctē Cum eis data sit
prās exponendi sacrā paginā.
declarādi inſpretābi·difficulta
di. et sentētiandi terraꝝ vbiq̄
Nō tm̄ repugnare vdēt docto
rum approbatoꝝ dictis Et licz
doctores nō sint eccles(vt ait q
dam martin⁹doctoꝝ ꝛ famosiss
musꝫ in scitate et scia vl phi
matōe doctoꝝ.sunt tm̄ oēs eccl
les oino in docēdi voluntate·et
magisterij vigore. Sicut sacer
dotū est vm⁹spūs in oīm̄ sacer
dore. cuius non sit vm⁹ meriti.
vl scientie. aut approbatiōis ec

fecit hoc r̄p̄i psalteriū maria
i parte· vt legit revelatū a vir
gine maria Tandē pces in be
remo singulare babuit⁹ reue
lationē de psalterio tri gemtri
cis marie vginis Cū em̄ repta
tiomby tmonū fatigarent mo
dis indicibilibus·facto ꝓfito·
oīs simul orauere ꝓ remedio
Revelatūq̄ est ipis orantibus
q̄ si vellent a malis tmonū li
berari. tc berēt marie virgini in
psalterio suo famulari Reo mi
rabil⁹ hoc accepto. mor tmo
nū reptamenta funt⁹fuere su
perata ꝓfecerūt q̄ in immē
sum q̄ diu tenuerūt psalteriuꝫ
ipm̄ marie vginis. in tnotōe.
scitate. et signis indicibilibus
illo aūr dimisso pierūt tremi
te. ꝛ ꝙgregatio illa funditus a
machometo fuit destructa. vt
narrat quidā vctoꝝ grec⁹noie
Iobēs. qui et vitas ꝑm multas
scripsit Deinde tda anglican⁹
ꝑ totā angliā britanniā et frā
ciā hoc lōge latez ꝓdicauit In
de gens anglicana vsq̄ in buc
die hoc ptimū venerāt. atto vt
ꝓmerāt psalteria manualia· siue
ꝓloquia publice in ecclīs. ꝓ
ill⁹ qui volūt hoc psalteriū mā
uale portare. sic experiēta lōga do
cuit Postmodū aī scūs bernā
valde ꝫ ampliauit. ꝛ psalteriuꝫ
marie vginis fecit scm̄ nūez ꝛ

sniam psalmoꝝ dauid. sic et vi
di ꝛ tenui. Inde terno grāz sin
gulare apud vginē mariā inue
nit ꝓ aliis pūit scīs·eo ꝙ in sa
lutari angelico marie tnotus
fuerit Bꝫ nec relinq̄ scm̄ bene
dictū mōchoꝝ priarchā dignis
simū. Ipe em̄ ꝓmit⁹ꝫ pozauit.
et sic meruit fūdator esse istitu
tiōis mōastice. Erēploq̄ pris
ꝛ a mōachis vniuerſ dudū hoc
porabat. vt narrat quidā doc
tor noie Iobēs de prato. q̄ fuit
ozdis scti bñdicti Denuo scūs
otto epūs·circā elapsos tā an
nos trecētos in slauia hoc ꝓdi
cauit. et plm infixelē ad fidem
puerit ꝛ baptizauit·qb⁹ impo
sunt psalteriū ꝫ bīssime marie
vrginis pozare ꝛ portare Inde
vsq̄ in hodiernuꝫ diē gens illa
tā viroꝝ q̄ mlieꝝ refert in col
lo ꝛ manib⁹ vginea ꝫ psalteria
Postmodū aī venit scā maria
de oniaco. q̄ orabat dierim psal
teriū dauiticū. ꝙ r̄po.ꝛ pst q̄m
libet psalmū addebat vnū aue
maria. et sic erāt c. et l aue ma
ria. scdz numez dauid psalmo
rū Inde q̄plimi psalteriuꝫ scz
dauid pozātes. simul adiunge
bant marie virgis psalterium
Ut vtrelicz erimi⁹doctoꝛ Al
bertus magn⁹ Scūs vincenti⁹
ꝓdicator Scā ludgardis. ꝛ scā
cristia colonien. ecia scā cristi

na vaga. et q̄plures alī scti vi
ri ꝛ vgines nunc innūerabiles
sic fecere dudū. vt certi⁹ ꝑeri.
Fuit ecia devotus quidā dñic⁹
loncat⁹. q̄ hoc porabat nonies
vel tecies in die cū disciplinis
ferreis. vt narrat ꝑr⁹ damiā
Post hūc venit alius dñic⁹ tra
tissim⁹ordinis ꝓdicatoꝝ dux ꝛ
pr̄ inclitus. q̄ ab euo iuuēturis
sp hoc porauit ad mīn⁹ter i die
cū tnby disciplinis ferreis. ali
q̄n octies vel tecies q̄n sibi tm̄
vacauit Hic⁹ maria vgine sibi
revelante)lōge lateq̄ ꝓ hispā
as. ꝛ ꝑres ytalias. gallias. ꝛ al
manias ꝓdicauit. dūm publice
psalteria. vt sic ꝓlos⁹ paupes
trahēt ad devotiōem Hui⁹aūt
pris scīssimi erēplo. tot⁹ ꝓdi
catoꝝ ordo hoc prorauit Et q̄
diu mihi suffragū hoc manſit
tam diu religio ꝫ in scia vtuti
bus et miracul⁹ efflorauit Bꝫ et
scūs frāciscus suffragū hoc ꝓ
orabat(ille signifer stigmatuꝫ
r̄p̄i dignissim⁹ meritoq̄ tanti
suffragij. magē et inaudita fecit
in se et in suo ordine Cert⁹ em̄
sum me vidisse ꝛ signis mānā
lib⁹psalteriꝫ scti frāciſci Quid
vro ampli⁹ dicam? Crebo em̄
oēm religionē ꝛ ecclie statū ali
q̄n suffragiuꝫ hoc maxima ba
buisse in tnotōe Et bec bñtur
in libro Jobis ꝛ mōte Uez ꝛ

primus accentu. Est begh
nagiū quoddaz in gādauo. vbi
ab annis fere ducētis mlieres
būt psalteriū hoc p boris. Gz
et antiq libri in exēplis z decla
ratōe formalissime z euidētissi
me clamāt hoc wz esse. sicut i
puentu ganxensi ordinis nri z
in multis aliis terraz locis. p
bari pōt Inter pfiloquia innūe
roz viroz ac mulierū antiq in
terris pene omīb⁹ sic scōm nūe
rum istū dispsita inueniuntur
Gz tru pcholor. ab annis sep
tuaginta vl octoginta p vnuz
quē bū scio. er tuotōe sua sin
gulari fuit obtrūcatū. z redac
tum ad solā quinq̄genā Et hoc
tuo fuit. qz tā boies z si psalte
riū hoc portabāt. nequaq̄ cū il
lud amplo⁹ orabāt Imo a facili
ori incboauit. vt sic dispolit
primo p solam quinq̄genā. post
modū ad psalteriū qđ nūc pdi
cāt dispsonerent vniuersi Non
igit̄ pdicare vl uocare psalteri
um ūginis marie ē nouitas. ē
res antiquissima. laudabilissiā
et bonorabilissima. p incuriaz
hominū neglecta

¶ Quō potuit res dudū tam
mirabilis et tam gloriosa (que
est psalteriuz Marie) sic dari
in oblionem quasi nunq̄ fue
rit in mūdo celebzata

¶ Capm ix.

Deuotissime i
xpo pat. Ul
mis vincit va
stitatē tritas
iustissima. per
psalteriū viri
ginis innocētissime sp Marie.
Pro q̄ teturbāt imbecillū men
tes in capto pceptni dicta. eo
q̄ possibile nō vitet rem sic du
dum gliosam in talē vmisse ru
inā. vt eciaz magni viri te hac
re nullā habeāt sciaz. Gz cessz
eoz pusilla infirmitas Teste
em auguste⁹ deus ab inicio mun
di postmodū mlios p annos a
cūctis homīb⁹ fuit summe pgni
tus. et tandē tpe abiatz ab om
nib⁹ fere hominibus fuit ignotus
intm vt colerent ydola Sed et
nūc ler moysi dudū famosissiā
fm scm ieront. est sepulta z ob
liuioni ēdita. q̄ntū ad cerimōi
alia et iudicialia Quinymo et
eccle iura q̄ duduz fuere pfec
tissime tēta. tā sunt magī in pte
pr Iriū vsuz neglecta z dimis
sa Dic z leges impatoz. sic sta
tura ciuilia ātiq̄z iā piere magī
in parte Ymmo z uoctores an
tiqui tā sixeles q̄ gentiles pene
sunt obliuioi traditi. vt inq̄ vi
cētius historialis Perampli⁹.
famosa bellantiū fcā z q̄zcūq̄
artificū opa iam trāsiere Imo
finitū est regnū calxoz. pfarū

et mexz. grecoz et romanoz
Ymmo z mod⁹ viuendi eccle
sticoz antiqu⁹ pne iam vbiq̄ i
mltis est oblī spūalibus. si w
lumus ppare vitam pīium z
ea que in libris cōpiunt eccla
sticoz Gz et obfuātie religio
soz seu religionū sic iaz pricze
pcholor intm q̄ cū dudū ois
religio fuerit in scta observan
tia stricttissime observata z fū
data. iaz reformatōes q̄ fiunt
scōm tuotoz pīm statuta ma
iozū beu dicunt nouitates. z a
quibusdā fantasie appellantur.
atco vt multi sciant maxima z
pma ignozāt regularia. er dic
tis bernardi. Nō igit̄ moueat
ampli⁹ corda hoim ruina hec
psalterij Dic em rps in euange
lio Putas vmēs filius homis
inueniet fidem in tra? Hec em
scōm platonē et arestotilē con
dicio est eorū oim q̄ fiunt sub
sole. vt post pcessum generatio
nis z augmētatiōis vment ad
finē desciionis. z postmodū te
rum altero cursu renouent ad
statū regeneratōis z reparōis
non in numero ē in specie Ra
cio ergo hozum arguit magis(
bijs visis) hoc aliquādo fuisse.
q̄ nunq̄ fuisse

¶ Quod singularit̄ et ex spāli revelatōe marie ūginis tpi
bus istis scīm hoc sit dicendum

psalterium

¶ Capm x

Aperite fuoz
cristi pastoz et
rector Adortu
is mittit miaz
trinitas carissi
ma. p psalte
rium marie virginis ecclesiaruz
carissime sponse. De quo nolo
reuerentiā vraz latear. q̄ diui
na clemēcia tpibus bis fieri vo
luit. fuit em aliquotiēs quidaz
orator psalterij marie virgis.
qui septennio cēpraruo fuit ve
rēdissimis cēpratiomb⁹ demoi
nū sensibilit̄. z aliq̄n visibiliter
Et pne in oīb⁹ ill⁹ annis puā
aut nullā habuit solationem.
Tandē tro miserante. appuit
sibi regina clemente. q̄ cū aliq
bus scīis tpīm a periculo libera
uit. tempratōez oēm ab illo fu
ganxo. z tpīm vbere ūginali lac
tauit Quinymo et illū annulo
er virgineis crinib⁹ tpīus ma
rie virginis fcō vespōsauit. mā
dauitq̄ ei psalteriū hoc pdica
re sub piculo mortis ineuitabi
lis. z sub pna diuine vltionis.
Hec aūt freqntius crebre nō
valui Cratiomb⁹ hūanis q̄pluri
mis fulcitus. tandē sic coactus
sum huic assentire revelationi.
q̄ nedum credo hec esse vra. ē
scio pfonam. z p signa infallibi
lia hoc agnoui nedū semel sed

vicibus q̄plurimis et michi in
enarrabilib⁹. Et hoc vrū cōfi
teor. et q̄ntum scio z q̄ntū cre
do sine vlla falsitate iuro ē esse
vra coram toto mūdo. imp̄cīs
a dño nro ibū cristo pie pociq
mozi oīm bona morte cozpali.
q̄z fallere in dicto vl falli. Cre
dat michi qui voluerit. qui aūt
nō vult cū dño maneat Nullū
ad hoc credendū cogo. ē liber
tati quelibz relinquo. et sepius
hec pdicaui z docui Et nedum
hec scio te illa pfona. ē plurimi
viuētes certissime te illa agno
scunt. nō humana ē revelatōe
dei sola. vt sic audētius dicere
auream que dixi Verū q̄ plo
na hec adhuc viuit. nō possum
eā in singulari manifestare. ppt
pericula vane glorie. mundane
varietatis. z eciā tribulatiōis
Talia em abscōdi debēt in vi
ta et post mortez laudari. scōm
gregoziuz Attū dubiū vivetur
quō potuit bibere lac virginis
marie ita gliosum. q̄ sic transi
ret in corruptōem z digesthonē
et secessum carnalez. qđ eciam
annerū huic videt Gz hec sūt
friuola meo indicio argumen
ta Sic em potuit lac virgis qđ
fuit. vl verū lac te vbere virgi
nis marie. aut certe aliq̄s effiu
xum reale z corporale te nouo
causatum in ore tpīus vber tā

te virginis fugentis esse. sicut
lumen causatur in aere. manē
te semp in sole intrinseco lumi
ne Quid aūt boz sit verum ig
noro Illud agnoui ex tali per
sona q̄ fuit suauissimuz candi
dissimum et influebatur in os
eius. diffūdebaturq̄ maximis
cum gaudijs per omnia tpīus
corporis membra vel in substā
tia vl influentia Scdo eciam
non est impossibile mariaz vir
ginem nunc habere lac et zmu
nicare alijs. cum lac non sit te
essentia corporis gloriosi. ē tā
tum te bene esse. sicut et corp⁹
illud qđ viscera sanctoz imple
bit ne sint vacua. scōm thomā
Ymmo mirū est dictu q̄ vber
beate virginis tericum sit ma
gis impotens q̄z vbera mulier
mundanarum. que habēt et ge
nerant in se lac ex corpore in
teriori et possunt lac erinte cō
municare. Nolo aūt hic clau
dere vias divine potentie. nec
priuare mariā nutritōis mun
di dignitate. Nō et si nō est ve
ruz lac in vberibus tri genitri
cis marie virginis tā (qđ est ni
mis durū dictu) saltē ibi est all
qđ corpus admirabile supplēs
vicē lactis. er quo poterit diui
na virtute aliq̄ causari z p in
fluentiaz quandam corp⁹ aliud
mutari in lactis similitudinē.

Quod si nec lac nec corp⁹ aliō
lactis loco ibi est (qđ est nimis
singulare relatu) michilominus
tñ nemo aurebit ppuare ūginez
mariā potēcia pūcādi se ad su
gendū. ad min⁹ p moduz affluē
tie z si nō p modū sīstātie Cre
dibile est q̄ talē sponsum lac sur
sisse ūginis gliose aliq̄ boz mo
xz Sed quo nā mō in singla
ri ignoro Nam q̄ sunt in terzis
vir et cū labze agnoscimus. q̄
aī sunt in cel qđ sueīgabit ve
iquit sapiēs? Nemo em nouit
que sunt dei vl q̄ est gīa bīorū
nisi spūs dei z cui dñs voluerit
revelare Inter legin⁹ bīm bern
ardū vbera marie ūginis fuisse
Inde lac marie virginis in tris
repit multis in ecclīs. z erem
pla plima te boc leguntē. Pari
q̄ mō scīa katherina Senens
ptauit te fonte lateris xpi co
piosissime Et aliqui scīi eciam
te xpi vulneribz sic ptauerunt
q̄ visq̄ inebriationem spūs cum
gaudijs ienarrabilib⁹ tracti fu
erūt Quis aūt dicere aurebit
hec fuisse solū p fantasias. cum
eccla refutet et damnet opera
busdemōi tñ fantastica. cū il
la subsint demonis prāti. scōm
theologoz oīm dcā? Gz dubiū
aliud hic occurrit de crinibus
tpīus marie ūginis. quō potuit
se tcapillare. cū ad gliam tpi⁹
pertineant et tecoze Ad ē dico
q̄ vel fuerūt crines diuina po
tēcia mō impscrutabili medio
marie ūginis sic formati. vl du
dum sic in mūdo habiti. Quid
aūt boz fuerit. er th pfona nō
cognoui Credim⁹ tñ firmit̄ vir
ginē mariā in corpe nūc assum
ptaz. z crines xrissimos z pul
cherrimos būtem. qui nō sunt
de sbna corpis gliosi ē tñ te de
coze et te bene esse. Idcirco et
pūt auferri sine depditiōe gīe
ūginis marie intemerate. Cre
dendū est em q̄ si corpus glori
osum potentiā habeat ad cries
pozandū. potentiā eciā habet
ad er se crines. producendū mul
topotentni⁹ q̄ corpus naturale.
Singulare aī ē de illo ānulo q̄
quidez optime sentit tactu a q̄
busdā raro aūt videt. qđ oīm
bus dictis est magis singulare
eo q̄ ibi appet q̄dammō q̄daz
subtilitas gīe. Et q̄ntū ad me
būc annulū tetigi. nō sine mag
no gaudio. nō dumāo ē longe
altius maiozi Credāt michi q̄
voluerint. q̄ iureturādo hoc af
firmo. Si aūt noluerint. quid
ad me? Hec q̄ dico alit q̄ dicā
pbare non possum nec audeo
Plima tñ agnoui in bmōi fig
na fcā admirāda. Posito eciaz
casu q̄ bmōi q̄ narro oīno sint
falsa (qđ nequaq̄z credo) adhuc

CV

nicbilominꝰ remanet dignitas
et veritas psalterij virginis ma-
rie. ex dictis tā capitis ⁊ dicen-
dis Unū rñ dicam. ꝙ carnalis
homo nō sapit ea q̄ dei sunt vel
que spūs. iuxta diuini verbi sen
tentiā. Et bernꝺ inq̄t Nēo no-
uit de bijs omnis nisi q̄ accipit.
Nēmo qui acceperūt hec. lumie
re uelatōis recedente. vix reue-
lata aliqñ credere pñt. Sic ꝑ
pheta ieremias aduētiente spū
dei et reuelante noua misteria
credidit ⁊ ꝓdicauit Sz vbi ze-
te eum lumie dine reuelatōis
ad tēpus. ait mō humano. Se
duxisti me dñe ⁊ seductus sum
Unde quis hec credi pñt. tamē
būana scia apphendi nō pñt. ⁊
multo minꝰ sapia diabolica. Cu
ius rō est thome. q̄ lumē diuīe
reuelatōis est ercedens totum
lumē natural cognitōis. Est em
lumē tale. de quo in psalmo In
lumine tuo videbimꝰ lumē. Pro
pterea carētes tali lumie. iudi
cabunt de diuinis reuelatōibꝰ
sicut ceci de coloribꝰ Unde deu
ti viri carētes tali. possunt ecia
errare in iudicijs celestiū reue
lationū. vt sepe ꝓtum ē. nisi lo
co lumis signa dārent vel pdi
ga aut miracla euidentissima.
Propterea scia katherie mar
tir annulū būit de sponsatōis de
xtro. Et sīr scā katherina sene-
sis. Quinymo cor bē katheri
ne senenꝰ fuit mō mirabili ēt
mutatū in cor xpi. de quibꝰ pa-
ri mō dubitari posset q̄ ad ma
teriam. de q̄ fuerint substantia.
Itaq; huiuscemōi cauillatōs.
humane prudentie ac scie inni
tunt. ac si deus cui⁹ potestā-
te oia sunt) facere nō posset ꝙ
p naturā fieri nō valeret. sic ꝙ
cadūt in heresim. scōm augu⁹
tinū doctorē sanctissimū. cum mira
cula sint. ꝑm eundē. totā natu-
ram creatā ercedentia. Alteri
us cadūt in hūc errorē. ꝙ iam
dicunt nō esse miracula. cōtra
experientiā ecclesie vniuersalem
de q̄ sum certissimꝰ. Et ꝑ eccl'ie
collectā. in qua dicit Deus qui
ecclesiā tuā nouis semp tribu-
is irradiare miracul'. Unde fit
pcoz iustificatio. qđ augusti-
nus de maximis dei opibꝰ affir
mat Inde scā eciam eukaristia
sp fuit insigne et summū dei mi
raculoz. scōm Ambrosiū. qđ ē
maius sine ꝓdigio omnib⁹ reue
latōibus Qui ḡ facit talia. mꝫ
to fortius facere potest mino
ra. Agnoscāt ḡ hmōi be
stantes. ꝙ licet diuine reuela-
tiones credi possint. nequa q̄ tñ
demōstrari pñt. nisi in illis qui
bñ idē lumē reuelatōis. ex dic
tis augustini in libro ꝑfessionū
et bernardi

¶ Quid ē nobilius ⁊ efficaci-
us vel psalteriū hoc virgis ma
rie. aut psaltertum dauiticum

¶ Capm̄ xj.

Quelendissimē re
ctor aniarum
Veritatē dat
trinitas laudā
bilissima ꝑr psalteriū virginis
marie mris veritatis vrissime
De quo iaz vanitas curiosa q̄
rundā magis q̄ deuota querit.
quid est nobilis. aut psalteriuz
dauiticū aut angelicū Ad hāc
ꝓpatōem odiosam sub distinc-
tione rñdeo. ꝙ q̄ntū est ex par
te caritatis orātis et intētiōis
et deuotōis. vbi est maioz deuo
tio et caritas oād̄i ibi est ma-
ius meritū (scz thomā. scīa se
cūde. ⁊ in q̄libetis. qz meritum
maius ꝑmsak er maiozi carita
te Inde possibile ē aliquē facie
tem minimū opꝰer genere bo
noz. dando paupi denariū. ma
gis mereri q̄ illum q̄ maximū
opus facit er genere bonoruz.
pura q̄ sacerdos celebrās i pre-
cato mortali. aut celebrans ex
minori caritate Scīo dico. ꝙ
psalteriū dauiticū ē nobilius ⁊
dignius q̄ psalteriū angelicuz
ratōe cuiusđ causalitatis. inqn
tum fuit quodammō causa dis
positiua et figuratiua psalterij
angelici. Tercio est nobilis in
significatōe. qz plura ibi scz in
psalterio dauitico significātur
erpīse. q̄ in psalterio angelico
Quarto ē nobilis in antiqtate
Quinto ē nobilis in ozandi pe
nalitate. qz ibi est laboz maioz
ozandi multo q̄ in psaltio āge-
lico. ⁊ sic ibi ē maius meritum
Sexto ē maius quantū ad in-
telligentiā et doctrinā. qz pluza
ibi docent et intelligūtur q̄ in
psalterio angelico Septimo ē
nobilis in auctoritate. qz er an
tiq̄ lege. pbāri bz noua ler. ⁊ nō
ecōtra Octauo nobilis est i fre
quentatōe ⁊ eccl'ie devotōe. qa
ab eccl'ia. p ꝓncipali oīone ha-
betur in horis canōicis ad mi
nus ertēsiue Nono est nobilis
ertēsiue. quia ad plura ertēdit
Decimo ē nobilis in difficulta-
te et in magnitudine. qz est ma
ius et difficilius mlto q̄ psalte
riū angelicū Uez q̄dammodo
psalteriū angelicū est nobilius
quā dauticum. si q̄s sic auderet
loqui. Primo. qz est causa fina
lis dauitici finis aūt est nobili
oz bijs q̄ sunt ad finē. sm ꝑm
Scīo nobilis est in pfectōe. qz
habuit effectū nobiliozem. pura
verbū caro. Tercio qz ē inicū
nouī testamēti. qđ est nobilius
vetereī testamēto (scōm thomā)
quodāmō sicut homo viuꝰ bo-

mine picto. qz testamentū vet⁹
fuit pictura quasi et figura tñ
nouī testamī. Quarto. qz psal
teriuz angelicū est a trinitate
fcīm. ab angelo. pnunciatum et
marie vginī pñtatum. Dauiti
cum vro a pcoze aliqñ fuerit
luxurioso. ⁊ homicida. synago
ge est collatū Quinto ē q̄dam
mō maiozis veritatis q̄ dauiti
cum. eo q̄ est de pīti vel vt ꝓte
rito Dauiticū aūt in ratiōe ꝓ
phecie est de futuro. ꝓpositōes
vro de futuro nō sūt vere nec
false nisi ꝓter veritatē vel falsi
tatem alicui⁹ de pīti. sm ꝑm.
Sz quia angelicū fcīm est in lu
ce. ꝙ testamentū vetus fcīm ē in
vmbra scōm apl'm. Septimo
psalteriū angelicū ē ꝓsumatio
dauitici fructꝰ. et pfectio. Uīn
remoto testamēto nouo nil va
luit antiquū. qđ nil valebat ni
si tanq̄ signū futuri testamēti.
scōm augustinū Unde aut paul⁹
Umbra in figura ꝓtingebant illi
Octauo qz angelicū mittit ad
celū. sed post dauiticū ibat ad
infernū Uīn dauid ad infernū
pīm descendit. Nono qz ꝑ an
gelicū facta ē vniuersalis par
ti pīis et bonis. nō aūt ꝑ dauī
ticum. Decimo qz xp̄s et pīssi
ma virgo maria maiora babu
erunt medio psalteriū angelici
q̄ dauitici. Christꝰ est cīm ꝑr bo-
mo deus. ḡ et maria est mat
dei omnipotentis. Quib⁹. scōm
thomā. deus maius faceze non
pōt Et sic quodāmō cristus et
maria magis amare tenentur
psalteriū angelicū q̄ dauticū.
quia ampliora dans est magis
diligēdus (scōm Senecā) Ue,
qz valet si dicat ꝙ salutare an
gelicū nichil effecit in maria ṽ
gine. ḡ magis verbū caro fcīm
est ꝑ marie verbū cuz ait. ecce
ancilla dñi fiat michi scōm ver
bum tuuz. similit illa salutatio
fuit vna vr q̄ nō ꝓtuit facere
substantialē effectū. Ad hec ⁊ si
milia dico q̄ salutare angelicū
habet capi duob⁹ modis Uno
modo ꝑ partis vocīb⁹ et actiōe
vocali adūcta. et sic argumēta
prenduntur Alio modo capit. put
fuit in intentōe trinitatis. ⁊ ga
brielis. et verbi incarnandi. et
marie vginis impgnāde a spū
sancto. et put ab eccl'a trūpbā
te intendebat. Et sic i tali scīo
mō patet causa ipi⁹ salutatiōis
angelice. tam efficiens q̄ mate
rialis q̄ formalis q̄ finalis Ido
licet in verbo angelico exprīsse
nō ꝓmeat risio virgis marie
tñ ꝓmeat in intentōe ipi⁹ et vo
to. Et sic dz capi salutatio an
gelica in ꝓposito Sic ecīa capit
ecclesia annūciationē dñicam
cū de ipa facit celebrāmus festū.

scz. ꝑ ꝓpleta in fcīo verbi dei in
carnatōe. et non solum ꝑ voci
bus Quia deus ꝓncipaliter ver
ba illa nō intendebat. q̄ verbum
suum incarnari in maria virgi
ne vlebat Et gra dei fcīm ē ita
Sic igit hec duo se bñ ꝑr mo
dum excedētis et excessi. diuez
sis respectibus

¶ Nō er tali suffragio psalte
rij plurima puemūt bona meri
toz. verū et fructuū ammiran
dorum

¶ Capitulū xij.

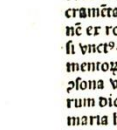
Laudabilissime
outuz xp̄i me
dice. liber re
uerētie vestre
parump vide
re quō iusticiaz donat trinitas
mificozdissima ꝑ psalteriū vir
ginis marie iustorū iustissime.
scz fructus psalterij marie vir
ginis ꝑv. Scitis em̄. o dñe ve
nerande verbū xp̄i. scz date et
dabit vobis. Si ḡ damus ma-
rie virgini gliose q̄libet die xv
rosas excellētie et virtutū. ve
risimile est ꝙ xtram⁹ habē op
timū premiū. qz xp̄us ibūs ait
Centuplum accipietis Uz igit
offerimus primā rosam marie
vginī. q̄ est Aue. cēties et q̄nq̄
gesies in psalterio angelico. ꝑ
illo fructu xtem⁹ liberari a ve
cīs Scōs fructꝰ est habere il-
luminatōem mentalē. qz dām⁹
marie hanc rosaz Maria. que
est dicta illuminatrix vel illūia
ra ꝑ sciam. scōm ierom. Terci
us fructus ē habere grām dei
singularem ex rosa ista. gracia
Quartꝰ frcūs est bonoz abun
dantia. ex rosa hac prouemēs
Plena Quintꝰ fructꝰ est prās
dīandi super inimicos. ex rosa
hac Dñs Sextus fructꝰ est esse
templū trinitatis. ex rosa hac
Decum Septimꝰ fructꝰ est bñ
dictio dei in omnis singularib⁹.
ex rosa hac Bñdicta Octauꝰ
frcūs est singularē a dño obti
nere grām siue priuilegium. ex
rosa ista Tu Mam hoc ꝓnomē
Tu. est demōstrans et referēs
i maria ꝑ omnib⁹ dignitatē Uo
nus fructꝰ est bē miam. ex ro
sa hac In multerib⁹ Decimus
fructꝰ est obtinere bñdictiōem
dei in suis oīomib⁹. ex hac rosa
Et bñdictus Mam bñdict⁹ di
cit quasi bene diceus. siue bene
oans. siue bñ dict⁹. sm richar
dum Unde cum⁹ frcūs ē habere
fructus spūssancti. ex rosa hac
Fructus Xū est habere castita
tem ex rosa ista Uentris. q̄ rē
plum ē virginitatis. sm bernꝺ
Xiū ē esse de regno ⁊ dominio
singularit' virgis marie ex ro
sa ista Tui. que ē ꝓnomē pos
sessiuū Xiū est habere salutem

T

er rosa hac Ihesus. que ē mundi saluator. Xv ē habere ad sacramēta xpi singularē vnotionē er rosa hac Christ⁹. q̄ dicit q̄ si vnct⁹ scōm remigiū. ꝑt sacmentoꝝ collatōem. Hec aūt ſūt ꝓsona verbis euāgelicis ⁊ scōrum dictis. Sz pūlima virgo maria hec eatem reuelauit cuidam vuote virgini Dari eciaz ꝓssent ꝓfites fructꝰ in domica oꝛone. Nō igit est ꝓtēpnendū ꝑalterū hoc. er quo tanta ꝓuenunt genera bonoꝝ Si cū quia ozam⁹ ad scm nicolaū vel katherinaz vl barbarā ⁊ sic de alijs vnā antiphona verſicm ⁊ collectā ſpamus saluari. ymo ⁊ cantam⁹ de scā katherina. qui te laudant salui fiāt. nunq̄ nō pie est magis credendum q̄ salvabunt qui vuote hoc ꝑalterium virgis marie porabūt. cuiꝰ tpa cunctis scīis sit magis pia ⁊ hec oꝛo sit scīſſima ⁊ nobiliſſima ꝛepte euāgelica. sicq̄ valde ꝑciosa. Et vt exēplo materiali vrar Nō est mkr in mundo cui si darent libere centū ⁊ q̄n quaginta localia aurea. q̄ non amaret virib⁹ totis iuuareq̄ talia cōnātē. q̄ntomagis ꝺ virginū regina amplioza dabit de vuote in ꝑalterio hoc se colentibus? Sicut et freq̄ntius legit a vuota ꝓsona reuelatū cog

nouit. ¶ Qō multe sunt indulgentie orannib⁹ ꝑalterū marie virginis indulte

¶ Capit. xliij.

Jcarie xpi ad modū venerā de pontificat⁹ aplica dignitate Attendū est nunc de indulgētijs ꝓ ꝑalterio virginis marie ꝓcessis Ūñ in ꝑmis dōs papa Jobēs xxij. ꝓcessit orannib⁹ ꝑsalterium marie xxiij annos indulgentiarū et xxxiij septimanas cuz tribꝰ diebꝰ Et vcat tbi ꝑalterū virginis marie centū et Iaue maria Cui⁹balle transſumptū vidi Exēplar aūt est in autnioē. vt a sixo dignis ꝓxri Et sic ſūmi pōtificis aucte ꝑtimāt ꝑalterū virgis gliose. ⁊ mūlt⁹ indulgentiaꝝ ꝑare Jnſup vde ſūmus pontifex ꝓcessit ir dies in indulgentiaꝝ illis qui ꝑsuerint i fine saluratiōis angelice Jhūs xp̄s Et sic ꝑalterius virginis gliose hz cētes quinq̄gesies ir dies indulgentiaꝝ. qd̄ in magnū valde tendit uumeꝝ. Preterea ex collatōe ꝑmoꝝ pontifi cum summoꝝ ⁊ epoꝝ. quicūq̄ ozauerit quinq̄ Pater nr̄ ⁊ totidem Aue maria añ arma domice passiōis. obtinebit ad minus viginti milia annoꝝ indulgentiaꝝ. vt rome manifeste ꝺbet Et sanctiſſim⁹ papa Sixt⁹ quart⁹ introgatus a rege dacie Anno dñi millesimo qdringentesimoſeptuagesimooctauo. si hec vera essent. rndit q̄ ita. ymmo plures inq̄t sunt ibi indulgētie q̄ ſcribaē Cuz igit in ꝑalterio vginis marie sint ter q̄nq̄ Pr̄ nr̄. scōm hāc rōem de modo dictis. sequit q̄ ibi erūt septies milia annoꝝ indulgētiaꝝ. eo q̄ scīa et tercia quinq̄ pr̄ nr̄ nō erūt vltioris potiōis q̄ prima quinq̄ pr̄ nr̄. cū scīa et tercia importēt maiozē latoꝛē ⁊ penitentiā q̄ prima Jnſup. ꝑsalt⁹ papa Sixtus ad instantiā nobil⁹ viri dñi ꝑncisci ducis britannie) dedit ad q̄libet quinq̄genā quinq̄ annos indulgētiaꝝ ⁊ totidem q̄dragēas Anno dñi millesimoqdringētesimoſeptuagesimonono Jnſup. orantes septuaginta Aue maria magnas dñe indulgentias. vt vulgatū est in ytalijs ꝓcamplꝰ. oraēs tria pater nr̄ ad honoꝛē scē trinitatis. ḡnes valde obtinēt indulgentias Dicēt de alijs ꝑlibus ꝑlar esse Qui ḡ ozauerit ꝑalterū vginis gliose. p intentiōe et causa. p qua date sunt dicte indulgentie. si fuerit in gr̄a ꝺ dubiū est ipm omēs dictas indulgētias obtinere Hec refert

vtrū addat plus q̄ habeat in bullis indulgentiaꝝ. quia istud plus nō erogat sm oꝛonis sz magis adiuuat Dicat ergo sic oratis ꝑalterū virgis marie. mēte aut voce scīſſime trinitati. p xp̄m et mariā virginē O trinitas beata. ecce tibi offero ꝑalterū virgis marie in quo sunt multe oꝛones ꝑticulares. ꝑ quib⁹ date sunt a pontificib⁹ plime indulgētie. ⁊ supplico vt michi ꝓcedant. ac si ꝑticularit et singularit tm facerē ozando q̄ illas obtinerē. Et nō dubiū erit quin illas obtinebit Non em si vel ꝑmū. p quinq̄ dabit minus. p centū in eadē re Nec mens summoꝝ pontificuz fuit q̄ illi qui plus oārēt q̄ quinq̄ pr̄ nr̄. bulisnōi indulgentias nō haberēt. alias repugnaret. ꝓfectui oꝛonis. q̄us min⁹ dicētes nō habeant ꝓtentōem pōtificis. Et sic doctores magni i theologia senserūt Et brissima virgo maria cuis aliq̄ reuelauit istas a filio suo impetrasse. ꝑ ꝑalterio suo indulgētias

¶ Qñ ozandū est ꝑalterius

vginis marie ꝛtis ꝛei iuiole. ¶ Ca. xviij

Obilissime a nimaꝝ xp̄icole lium nutritoꝛ

T ij

Nunc deuotio suggerit tua vt inquirat de mō orandi. et tēpe vl loco. ꝑalterū mīs tri itemerate Ad qd̄ rndeo scōm antiquoꝝ traditōes et xp̄i et marie virginis reuelatiōes Quia ꝓma quinq̄gena debet dici ad honoꝛē xp̄i incarnatōis Secda ad honoꝛē dñice passiōis. Tercia autem est dicenda in ordine ad xp̄i resurrexiōez gliosaz ascensionē mirabilē. spūſancti missionē dulcoꝛosaz. etni pris iocūdissimā sessionē. ⁊ eꝰ iudiciariā potestatē terribilē. quia viuos et mortuos etnaliť iudicabit scōm fidē. ꝑ. potest ecia tercia quinq̄gena pulcherrime aptari et dici ad honoꝛem scōꝝ ⁊ sanctaꝝ oim Ūñ in ꝓma quinquagena habere ꝓssum⁹. ꝓ exēplo vulgari ymaginē virginis marie cuz puero a capite vsq̄ ad ꝓdes. salutādo mariaz in ordine ad filiū. puta oculos q̄ viderunt xp̄m. aures que eū audierunt. et labia q̄ eū osculata fuerūt. ⁊ sic de alijs. cuilibet vnū Aue maria dicēdo In scda aūt quinq̄gena ꝓssum⁹ habere imaginē xp̄i in cruce. ꝓ libro. ⁊ cuilibet ꝑti ⁊ vulneri dicere vnuz Aue maria ad intentōem xp̄i et ecclie Hec ē opus cogitare sensum verboꝝ (sm bugonem ⁊ richardū) ꝺ vlozē xp̄i vulneꝝ

In tercia quinquagena q̄n dicit in honoꝛē sanctoꝝ ⁊ sanctaꝝ oim. dabre ꝓssum⁹. ꝓ exēplo ecclias et altaria ꝛpoꝝ. et mente discurrēdo. cuilibet scōalicui⁹ altaris vnū Aue maria offerēdo. aut plura si libeat. ad marie virgis intentōem vl ad scōs celi. angelos. ꝑiarchas. ꝓphetas. apl̄os. mārtes. ꝓfessores et virgines. scōm vuotōem tuam Hic est vn⁹ modus familiaris valde et exēplaris. ⁊ multū fructuosus Scds mod⁹ ē in ordine ad vtutes. vt. ꝓ hāda fiat Aue maria. ꝓ spe Aue maria. ꝓ caritate Aue maria. ⁊cīs.

Tercius mod⁹ est in ordie ad vicia. dicēdo ꝑra ḡlibet vnuz Aue maria Quart⁹ modus ē ad amicos et bñficos. vt. ꝓ papa Aue maria. pro rege Aue maria. ꝓ epo Aue maria. pro plebano Aue maria. ꝓ ꝓfessore Aue maria. ꝓ pr̄e matre. ⁊ sic de alijs tam vivis q̄ defunctis Quint⁹ modus ē in ordine ad officia humana. vt i officio pontificis pro cura ecclie Aue maria. ꝓ cauſ erāndis Aue maria. ꝓ bonis sentētijs dandis Aue maria. ꝓ devota oꝛone Aue maria. ꝓ bono exēplo pio ꝓdicatiōe Aue maria. pro pace et bnō. Aue maria. ⁊ sic de alijs officijs Tpe aūt omni

dici ꝓtest hoc ꝑalterū et oīm loco. sive stādo sive ambulādo. Dicit est tm q̄ ꝓ bñdis indulgētijs vtent teneri mod⁹ ⁊ forma indulgentiaꝝ Ideo pr̄ nr̄ vebet dici forte gemb fieris Nec opus est actu bre aī se ymaginē realē xp̄i crucifixi (vt dicūt maxime viri) ꝺ sufficit cā habere in mente. alias ceci aut bñtes partē int̄ se et ymaginem xp̄i nō ꝓssent merezi indulgentias. cū nō ꝓssint cā vivere ni si mēte Et istos mocus ozandi reppi in dño tolle de monte. in historia de quadā comissa nomie maria q̄ sic ozauit. ⁊ cū discipulis totidē illud vocābulum dedit.

¶ Qō epi et plebani ⁊ ꝓdicatores debēt hoc suffragiū suadere ꝓlis freq̄nt⁹. ymo ⁊ parētes suis filijs. et dñi seruis dilig entius

¶ Capit. xv.

Aditator apostoloꝝ xp̄i presul igenue Justicia nūc requirit. vt inspiciaī de vtilitate doctrine siue ꝓdicatōis ꝑalterij beatissimi ꝓ quo verbū dñi accipio Marci vltio Euntes in mundū vniversū. ꝓdicate euangeliū oīm creature Hec aūt ꝓpositio equalet vniversali in logica. sm regulā theologoꝝ

Sz ꝑalterij vginis marie est euangeliū (cū ꝑtet ex duobus euāgelijs quib⁹ implicite ꝓplectunt ꝓuncta euāgelia. sm doctoꝝ dicta magnoꝝ) Ergo debet ꝓdicari ab eis qui gerūt vices apl̄oꝝ oīm creature. hoc ē oīm statui ecclie Hec numer⁹ apposit⁹ in euāgelijs iſtis ē repugnans euangelio. ꝺ magis facit ad euāgelij laudē. meritū ⁊ honoꝛē. vt patuit Dignant vero frēs ordinis ꝓdicatoꝝ singulariter ꝺ dñi ꝓdicare. cū habeāt er. ꝓfessione et noie aeq̄ institutione esse euāgelij ꝓdicatores. imitādo ꝓis sui dñici vestigia. qui (vt ꝛpibus mocrnis reuelauit) maximā partē suaz ꝓdicationū. ꝓiliorū exēploꝝq̄ sm hanc ꝓdicatōez ordinauit Nō et in libro magni cuiusdā viri ecīā reppi Ūñ vicenē mādato dñi repugnāre. qui conant ꝓdicatōem suffragij sui⁹ impugnare Sz dō ampl⁹ carissime referā dñe. cū ꝓdicatōes sint ꝓ vtilitate ⁊ salute? Quid vtil⁹ poterit ꝓdicari ꝓlis simplicib⁹. q̄ euangeliū q̄ dō sūma munda vtilitas est collata? In sup cū ꝓdicatio sit ꝛpter medicinā aiaꝝ. ⁊ ibi sunt due maxime euāgelioꝝ medicine. patet q̄ hec debeāt ꝓdicari Ulterius ꝓdicatio dz mūdū illūiare.

T iij

(scḋm augustinū)hec vero sunt sacre pagine magna luminaria. scḋm anselmū in quodā sermone. Consequēt predicatio cuāgelica debet ad virtutes ecclesiam ꝓmouē. ſm augus in libro de doctrina xp̄iana. hoc aūt fit summe i istis. ſm eundē et bernardū Deiū. Predicatio est ad vicioꝝ extirpatiōem. ſm fulgētium in ſmone de pcīs. Ibi autē duo summa sūt media ad faciendū ista Eriū Predicatio est ad fidē corroborandā. ſm maximū i sermōe. hoc aī maxime fit in istis euāgelijs q̄ sunt duo fidei fundamēta. ſm fidē catholicā Preterea predicatio fit ad inimicū nature būane debellādum. z ad erigendū homines ad deum ꝓgnoscēdū atq; laudādū z magnificandū. q̄ fiunt in istis. scḋm anselmū Tiſr predicatio ordinat ad fugiendā dāpnationē. malā mortē. z ꝓsequendaz eternam gloriā. q̄ hoꝝ fiūt medio. ex dictis odilonis cluniacēsis mōchi. Postmodū ꝑdicatio ordinat singulariter ad rp̄m venerandū. qđ fit p ista Discurrēdo p oēs effectus ꝑdicatiōis et fines. inuenim⁹ q̄ in hijs duobꝫ vniuersa lex pndet et ꝓphete. ex dictis augustini et bernardi. Pleriq; tñ vrentur ista ꝑdicare. reputantes se vilipendi ex tali ꝑdicatiōe. O supbia. o vsama. o vanitas horūnimia Di querūt alta. ſi subtilia. ſi maxima. quid queso hijs facilius reperi poterit ex cellētibus? Et vero nova. scientifica. et diuissima. quid tale amplius hijs esse poterit. ꝓr que nouuz nouoꝝ et scientia sciaruz ac dues diuitū venit in mundum? Ibi em trinitas scīssima e inclusa. ꝓmaxime in misterio incarnatōis. z cūcta implicite fidei documēta sunt ꝓtenta veluti in duobus epithalamijs spōsi et sponse Quid dicam? Dies vtficiet. anteq̄ hoꝝ laus vtficiet. Vere ergo hec sunt ꝑdicanda. ab illis signāter qui curam habent animaꝝ. Cū em oēs sit summū remediū ad oēm bonū optinendū z oēm malū fugiendum (scḋm ambros) poplares sunt maxime ad orandū ercitādi. Eciam. cuz ipa oēs sit vna de summis pīe partibus. a qua iobēs baptista et xp̄s ꝑdicationes primas inchouerūt suas clamāres. Penitentiā agite et appropinq̄bit regnū celoꝝ. Ita tota pagina antiqua incessanter synagogam ad orandum exhortatur. Et remediū ꝑrā oia antiqui testamenti pcula sum mū. fuit oratio tuota Veruz et in nouo testamēto xp̄s manda-

uit semp̄ orare. Et apostolus ait. Sine intermissione orate. Inde eccha sciens. scḋm augustinū. maximuz oēs esse bonum. cuncta facit oratoꝝ opa. Immo oēs religiones. p summa rosa. scḋm odilonem vacare habent singularissime in oratione scā. Inde iura oīa vniuersos maxime ad hanc hortātur. Cum igit oēs sit tantū necessaria eccle et synagoge. qđ queso dicendū erit de ꝓpulo⁹ certe eccle? Maxime igitur fideles rp̄iani sunt ammonendi ad orandū. Inde quāto aliqui magis fuerūt sancti. eo amplius fuerūt oīb⁹ orditi. Inde cū scī miracula facē aut aliqua magna. semp fuerunt orationib⁹ muniti. Docti igitur debēt poplares a plātis eccle maxime vt sint oīb⁹ tuoti Sed quā orabunt ꝑo oēm aliā q̄ prius dicā. qui penitus nullam sciūt alia? Et cū sit cōueniens eos orare p vnā horā in die que occupat p psalteriū virginis marie qđ ipi sciunt. videtur nemens esse vt cū audiant missaz hoc debeant orare Quinymmo ꝑdicare hoc psalteriū. est trahere populū ad devotionē. ad pīam. mundi conceptum. et eccle reverentiā et humilitatē. Cū impossibile est

(vt ꝓmunit) hanc oēm manere in hoie sine mutatiōe deretere excelsi. Quo scīo. oportebit populares eccle obedire. illam metuere venerari. dare decimas. ꝓmicias. et scḋm iura eccle prelatis subici. qđ erit in maximū bonū totius mundi et in reformatōem seculi. prout a liquotiens pia virgo maria revelauit. Et vidim⁹ hoc ꝓtigisse terris in multis maximā p experientiā. vt eciam dñi plebani cū gaudio fatebant Si eciam parētes filios suos ad hoc traherent. optimos haberēt filios monib⁹ vita. et fortuna a domino bñdictos. Sicut faciebat tomina iobāna scī dīci magdalene in hispania. Dñi eciā haberēt seruos obedientes. si in psalterio isto cogerent eos esse marie virgini famulātes. Inde pfessores ꝓ penitentijs deberent hoc mūgere. nō p obligatōem ad pcm sed ad devotōem et meritū augendū. sicut scūs oīes faciebat. Certū em est q̄ omia bene vnient. q̄ sunt p mariam dispositā. Utrāt igit animaꝝ pastores ista diligenter. et predicent psalteriū virginis marie. Sicut quidā plebanus nomie Cristianus i ducatu vel regno dacie. qui multis annis ꝑdica-

uerat varias materias. z cum ꝑdicaret psalteriuz virgis marie. plus ꝓfecit in medio anno q̄ fecerat in tota sua vita Hec mirū. Cū ieu ieu iam ꝑdicantes. talia ꝑdicant q̄ vix ipi intelligere possunt ipa in vno mē se vl ebdomada. et volūt q̄ populares inuoci hec intelligant in vna hora Melius q̄ esset eis ꝑdicare grossa. ponēre in manibus eoꝝ psalteriū marie virginis. qđ intelligunt. et agnoscūt (Iurta illud pauli Tanq̄ parulis in xp̄o lac vobis potū dedi nō escam) q̄ alia ꝑdicare q̄ p vnam intrāt aurē et ereūt p aliam. vt ait seneca Dicirco tales sunt silēs eis qui alinuz docere cupiūt ad liraz. vt ait serius Būrq; Veluti multer illa magna que. scḋm ouidiū. bellas conabat facere vlare. z cū semp in terrā retrahebant Imo pcbwlos sileos tales sunt edificanti castrū aliq̄. hoc ē castrū moꝝ vl castrū scientie. in luto humane miserie. vt ait Jeronimus. Caueāt ergo sibi ꝑdicantes. vt inqt grego. q̄ nō magis cupiant placere z aures hoīm demulcere q̄ aias saluare Doc em mō de aliorꝝ vita sibimetipsis mortis impīūt iacula Tales em sibi. vt inquit augustin⁹ in sermone nō populis ꝑdicāt nec querunt fructū animaꝝ sed tempale lucrum. nō celestē gloriam et affectant mundi substātiam et famaz Miscere tñ materias qualibz ꝓgruas cū hac materia ꝓgruū est. z pr exēpla et visibilia trahere homies ad intelligēda dei invisibilia. non in doctis humane sapiētie verbis sed in ostensione spūs et virtutis. vt faciebant paul⁹ et domin⁹ ꝓpterea vnuz addo satis singulare Mirū em satis videt quomodo (bis iam visis) maximi viri in ecclia ignorare possunt virtutē psalterij virgis marie. cuz tñ agnoscant virtutem domice oīonis. z angelice salutatōis. Propterea quis dicere audebit q̄ duōi sancti viri ac sē xte noui testamenti. et doctores ecclesie scīi ignorauerint ista vix licet iam scripta. que nos certe ꝓgnoscim⁹? Qđ si ꝓbatur quia agnouerē. nō dubium est quin hec amauerit laudauerint et in tnotōe ampliori habuerint Inde pissima virgo gloriosa vritatis amica aliquoriēs reuelauit. q̄ semper salutatio angelica in maxima fuit reverentia eciā in primitiua ecclesia inter dñi apl̄os Cuius ratōem ipa vritatis mgra reddebat dicens Agnouerunt em ipi dñice annūciatōis virtutem. mlto amplius q̄ moderni. Et cognouerūt se per ipam primicias spūs accepisse. vtpote fonti vritatis ꝓpinquiores et luminis Cognouerūt eciam q̄ ipa fuit causa scīa i nouo testamēto statim sub prima Ave perpēderūt clarissime. q̄ nil vnoꝝ habebāt nec habere poterant nisi medio virgis marie. Adorabatq; ego maria. q̄ apostoli vrebant hac oīone. eciaz maria virgine viuēte. referēdo salutatōem ad mariaz sub esse gratie et future glorie. atq; ad illā sb esse diuine putētie. ꝓvt ab eterno in deo maria habuit ydeam. que racio est mundi reparationis Hec igitur ydea scḋm thomā. que est maria deifica. nō est aliud a diuina essentia re sed rantū ratione. Immo addebat ipsa dulcissima virgo maria. q̄ ipa scīens virtutē annūciationis domice. devotiōi illam dicebat Haz inq̄ ego fm esse naturale humanū. ozabaz mariaz scḋm esse diuinū z gloriē et gratie Et adiungebat. q̄ dñs ihesus frequentissime hoc in mundo hanc orabat. nō necessitate sed exemplaritate. z signanter in ordine ad mariā diuinalem. qui est in diuina intelligentia Subiunxit eciā. q̄ sancti in celo angeli et hoies assidue oferunt marie virgini hoc salutare. nō voce sed mente Sciunt em q̄ tali auxilio est ruina angeloꝝ repata. cuius homo ē factus. z mūdus renouatus. Hec vero sunt ammirāda. et multū mouere deberēt hoies ad tale psalteriū. Noui psonam. cui bbreuissime dicta. multoq; plura sunt reuelata.

¶ Qđ quement sit ꝓfatria sive potius ꝓmūtas psallentiuz virgini gloriose in tali psalterio ¶ Capitu. xvj.

Martissimē fautor et defensoz cartatis filiorū cristi z pūi tatis. Adverendum est in pīariarum et ꝓmunitate sive societate seruentiū marie virgini in suo psalterio. Hec autem duduz fuit inchoata p sanctos pīes. qui vt nuru agnouerunt ꝓmunitatis buꝰ efficacia. Signanter vero bīssimꝰ dominicꝰ (predicatoꝝ ordinis pīarcha inclitus) diuino fretus auxilio pro animaꝝ salute mulcaz. vtpote qui fuit ꝑdicator summus, nomine. et pfessione. in mūdo ad hoc cum signis et portētis mirabilibus ꝓmissus. Idcirco ꝓmunitatē istam renouauit que dudum ante tēpa fuit val-

re inchoata fuit. vt legi in magi
stro Johanne de monte ¶ Est
aũt cõmunitas hec potissime in
tribus. Primũ est q̃ in hac so
cietate merita oim sunt cõia.
tam in vita q̃ in morte et post
mortem vsq; incternũ. loquen
do de cmunicatõe nedũ in vni
uersali sed eciam in particula
ri. qđ est maxime gre donũ. Se
cundus est q̃ frẽs et sorores in
hac cmunitate debent orare di
etim psalterũ virginis marie
Et qñ dimittunt. p illa die pri
uabuntur aliorũ meritis scz in
particulari. Si aut resumant
alia die. particulas erũ sicut z
alij. Terciũ est q̃ in ista socia
tione duora nullũ est votum.
nullum statutũ. nulla pmissio ob
ligatio ad qđcũq; peccatũ siue
mortale siue veniale. Sed tan
tum ibi est obligatio ad penam
priuatõis meritoz aliorũ tam
dictam Unũ tñ dicere volo. q̃
fratrum istorũ sunt duplicia
merita. Sunt eñ merita psali
teriorum. et intelligit de priua
tione meritoz horũ pena nunc
dicta tantũ. Alia aũt sunt me
rita aliarum orationũ. medita
tionũ. dictoz et factoz. et tali
bus meritis non priuant con
fratres isti si nõ orauerit psal
terium virginis marie. ymmo
participãt ista sicut et alij psal

teriũ orantes. qđ est valde sin
gulare et valde amandũ. Hoc
tñ est intelligendũ qñ frẽs hu
iusmodi nõ dimittunt psalteri
um suum ex pretemptu mortali.
vel ex malicia affectata. aut ex
oĩmoda negligentia. Alias si
ex infirmitate. vl occupatione
aut labore. aut aliqua humana
ignorõe. siue rationabili cau
sa aliqua. cũ eciam participa
buit in meritis aliorũ ac si ipm
orarent. O vere cmunitas dei
tatis. O cmunitas caritatis.
O benedicto omnipotentis In
qua est cmunicatio meritorũ.
non auri non argenti siue lapi
dis pciosi. quia p hac nunq̃ a
liqđ templum debuit sed donoz
dei. que scõm augustinũ. in im
mẽsum sunt maiora oĩ bono
corpali Ũñ scõm bernardum
Sicut aia nobilior est corpore
sic cmunitas ista corpalium re
rum cmunicatiõe oĩm est pfi
tior Excedit eciam cmunitatẽ
carnalẽ sanguinitatis. quia ẽ
ex mistico spiramine nõ carna
li semine ¶ Sed dicet quispiã
Omnũ cristifideliũm merita
sunt cõia. iuxta illõ. participẽ
me fac deus ommũ timentiuz
te. cõ. frustra igitur est hec pũ
ras. Audiat talis et intelligat
scõz thomã in quarto. albertũ
bonauenturã. et theologos alios

os innumeros Licet eñ meri
ta oim sunt cmunia in ratione
totalitatis et cmunitatis siue
in vniuersali. inquantũ omnes
sunt corpus vnũ in xpo. et sic qđ
est vnius membri ẽ alterius p
redõdãtiam et totalitatem. nõ
tñ merita sunt oĩbus cõia per
particalitatẽ et singularitatem
vel pprietatem. sicut visus non
est in pte pprietatem sed p
directõem aliq̃s Scdo dico. se
cundũ eosdem. q̃ cuius merita
oim sunt cmunia ex parte can
se meritoz que est deus et cari
tas. atq; ex parte finis qui ẽ
gloria. nõ tñ sunt cmunia om
nia ex parte psonaz vel actuũ
singularium Sed sic merita in
particulari vel singulari vt dic
tum est p modũ precij solutio
nis debitoz et p modum cmo
tionis meritoz. nõ sunt nisi eo
rum pro quibus fiunt et nõ a
liorum Unde quãdo singulari
ter missa dicitur. p vno defunc
to tantum valebit illi si est ca
par ex modum debiti. solutio
nis. et liberationis. cuius oĩ
bus valeat per modum leticie
cuiusdam et spiritualis iocun
ditatis. scõm thomaz. ¶ Per
amplius. q̃ hoc sit verum q̃ me
rita in particulari nõ valeant
nisi p quibus fiunt movet dicto

patet theologice. quia alias bo
mo orans p se non magis me
reretur q̃ p alio. quod est erro
neum. Preterea cum damp̃ele
mosinas. aut facimus dici mis
sas in speciali p parẽtibus no
stris et amicis nõ magis vale
rent eis q̃ aliis. qđ est contra
rationem iusticie. Consequenter
sequeretur q̃ summus põtifex
nõ magis posset dare indulgẽ
tias vni q̃ alteri. nec eciaz epi
scopi. quod est erroneum Pre
terea aliqui non essent magis
sancti aut meliores q̃ alij. qđ
est hereticis Insuper in cunctis
religionibus dantur littere be
neficiorum quibusdam. z non
omnibus. Recipiuntur quidã
ad merita in multis monaste
riis pter cmunionem et nõ alio
vt manifestum ẽ Ulterius eci
am sequerentur q̃ nichil labo
rans (pura puer in cunis bap
tisatus) haberet tantũ sicut ali
us laborans (vtpura Joban
nes baptista) si merita ẽnt cõ
munia in particulari. que sunt
contra rationẽ. fidem. et eccle
siam. ¶ Sed alius dicit. Fa
ueo inquit et teneo firmiter q̃
merita non sunt communia in
particulari. et vt sic tantus va
lent pro bijs pro quibus fiunt
Verum aliud ex hoc iam ow

159

blum insurgit. Si do meritis
mee in particulari tũc quatuz
illis. et miseri qui nunq̃ tunz
fecerũt aut alij ipa habebunt.
sic erit in detrimentũ honorũ bo
nitas. O timor inanis. pcul
fugias a similibus Scõm eñ
bernardũ. Differẽtia est hec in
ter corporalia et spualia bona
Oĩa corpalia bona data minu
unt aut oino auferunt. q̃ quan
tomagis spualia dant. tãto am
plius in dante augent z multi
plicantur. Sicut ẽ in doctrina
scientie. vbi homo quantomagis do
cet tanto apli⁹ in scia valet Ũñ
queso talis audiat dicẽtẽ oĩm
Date et dabit vobis Et alibi.
Centuplũ accipietis. z vitã et
nã possidebitis. Si igit̃ p terre
nis datis aut dimissis cẽtuplũ
homo accipit ecia in isto mũdo
sequit̃ a minori ad maius affir
mative. q̃ dãs merita sua alijs
vt beat accipe ecia hic centuplũ
totiẽs q̃ticus hoc fecerit Mul
to ẽ plures venit ad hãc cmu
nitatẽ. eo amplius p quolibet sp
bona tua augebunt ertẽ siue. vl
intensiue aut mõ vtroq; Inte
dũcus sic merita sua cmunica
bat intrũ. q̃ in infirmũ intrare
optabat Sic et bta katherina
de senis. Pariq; mõ sancti hec
fecerunt plurimi Vere igitur
qui trahunt homines ad banc

cõmunitatem valde sunt ad a
lijs amandi et defendendi. qui
tantorum bonorum tantã illis
procurant augmentatiõem.
¶ Sed tercius dubitans et si
bi confitens ait. Per memet
ipm nemine sciente banc faci
am cum alijs cmunicatiõem. et
sic merebor tantũ sicut hi qui
facitis hanc manifeste p publi
cam notatõem vel pfessatõez
O frater cristiãe dico tibi. q̃
licet possis mereri merito inte
riori et devotõis ad vsũ modo
quo dicis. tñ merito exteriori
atq; exemplaritatis amoris et
caritatis ad primũ explicite nõ
facis. nec sic mereris nec. p
mones ad extra divinã laudem
nec eciam trahis. primũ ad ex
tra ad divinũ cultum Et si om
nes homines facerent sicut tu.
nulla fierent bona exteriora in
ecclesia dei. Voluit eñ deus ab
ecclesia laudari. nedum mente
verumetiã voce et ope. quiymo
mo tota virtute et toto homine
vt inqt bernardus. qđ tu non
facis Et tibi dico Si hoc q̃ as
seris bene faceres in mente. vti
q; non refutares nunc facẽ in
opere. quia opus dei perfecta z
amor pfectus proximi diffun
ditur in proximum. non clau
sus tantus infra affectũ. Inde
dominus ait Mathei quinto.

Sic luceat lux vra coram ho
minibus vt videant opa vra bo
na. et glificent pẽm vrm q̃ in
celis est Unde apostos habuit. p
phetas et mrẽs. pfessores z vir
gines. et platos in ecclia et re
ligiones. nõ solum in mẽte sed
in fcõ et ope Et ratio ẽ Quia
homo nõ est solũ spualis sed ẽ
cõpositus ex corpe et spũ. ideo
opa ecclie. scõm thomãcũ sint
humana) nedũ sunt spualia sz
bñt corpalia annexa. vt in cũc
tis pateat sacramẽtis. Sm hugo
nem Ea pter ad banc pũitatẽ
(que pxie non est pfratria sed
magis ẽdam pũitas devotõis
et libere wlũtatis sub fide xpia
na) accedite omnes tam qui q̃
magni Ũñ scriptũ est Ve so
li. quia si ceciderit nõ bz suble
uantẽ Et alibi. ff qui iuuat a
fratre. est q̃si ciuitas firma Et
alibi Funicul⁹ tripler difficile
rumpit Nemo ergo sibi pfidat
ex meritis pprijs. qz dictum é.
Vir iustus saluabit Veniãt q̃
ad pũitatẽ banc devotõis nõ
necessitatis pctores. qz ligna vi
ridia p se nõ faciũt ignẽ. sz igni
tis lignis adiuncta Veniant iu
sti. quia carbo viuus p se morit
tunct⁹ adit alijs extremẽti⁹ instã
mat. Sm origenẽ. Veniãt et re
ligiosi. qz vnũ pmuz. aut rosa.
aut liliũ. siue racem⁹ aut gnuz

tritici in ozto aliq̃ nichil est. sz
si sunt talia plura magnũ est. z
er illis fiunt mirabilia Simili
ter veniant mechanici. vn⁹ eñ
lapis vel trabes nõ facit castr
sz multa simul Veniãt ad celũ
pegrinates. quia vnũ est bate
re in tali via comitiua Veniãt
plati. quia sol sine stellis nõ da
ret claritatẽ nocti. vt inq̃ basi
lius Veniant infirmi. veniant
sani. hec eñ pũitas est scala ce
li devotiõis. Sed z veniãt eciã
pueri atq; mortui. parẽtes z a
mici. et p illis faciãt illoz con
sanguinei vel attinẽtes dietim
aliq̃. p eisdem orantes vnũ Pr
noster vel Aue maria. vel tria
scõm q̃ bñ visum fuerit pleba
no suo vel plebenti. p rẽpe Dica
mus igit̃ omes societatis isti⁹
marie virgis amatores cũ da
uid pxta Ecce q̃ bonũ z q̃ io
cundũ habitare frẽs in vnum
Propterea marie virginis spon
so singularissime maria mãda
uit banc affriam sue laudis ben
collapsam reformare ad pristi
nã observantiam. vt sic tali oc
casione augeat laus xpi z vir
gis marie. atq; isto medio ma
la immineria pũita et futura er
tirgent a mũdo. vt ait ipa eadẽ
pissima maria totius mundi sin
gularissima advocata
¶ Nõ conueniens est et vtile

160

valde vt frēs et sorores istius cōmūitatis noiarum inscribant. et in singulis parrochijs nomina fratrū in libro habeant. ⁊ semel in anno in omnū audiētia recitent

¶ Capit xvij

Victor dei ac sponse ipius hoc est eccle colēdissime Congruit nūc inquirere. an sit cōueniens noia fratrū societatis psalterij marie virginis inscribi. Et videt q sic. pter multiplices rationes Quaz quinq sūt theologice. alie aūt quinq sunt politice. et vltime erunt tropologice siue morales Theologice igit scribunt. primo pter descriptōem in libro vite. in quo scribūt fautores virginis marie et te quo velent filij reprobationis ⁊ miserie Iurta illō psalmi In libro tuo oēs scribent. De inimicis aūt virginis marie et xpi filij eius oīm nīi dicit. Deleant te libro viuentiū. ⁊ cū iusto non scribant Scdo rescribunt in signū peregrinatiōis ⁊ salubilis deuotōis. quēadmodū rescripti sunt filij israel in trāsitu egipti ⁊ te egipto egredientes in xersū. vt habet in libro Exodi. Tercio scribunt pter singularē dīm nīm ibū xpi et virginis Marie in psalterio eoz cultura. p quōne oim meritoz in vita. in morte. et post mortē. Quēadmodū leuite in libro nūeroz a moyse sunt numerati ⁊ rescripti Quarto scribunt in signū cuitatis diuine punitōis Sicut q erant seruitores xi sūt signati signo thau Y. ⁊ hij qui non erant signati diuia vltōe sunt infecti. vt dicit in Ezechiele ppha Quinto scribunt in signū diuine electionis. dilectōis. atq; seruationis Quēadmoduz in apōlipsi Johēs scribit te oīm tribulioruz israel duodecim milia Fuit numer⁹ in toto. centū q̄dragīta q̄tuoz milia Fuoz dei. Et hij fuerunt pseruati a plagis q̄tuoz angeloz. būtium prātem nocendi terre mari et arbozb⁹. q̄ q̄tuor partes xre. Seruitores aūt virginis Marie in psalterio suo nō minores sunt iuueis. nec maria minoz moise. nec saluatore angelicū min⁹ est(vt videt) moysi scriptura ¶ Sunt aūt alie quinq; rationes politice. Prima. qm in ciuili ordinatōe scribunt aliqui. pter factoz dignitatē et excellentiā et gliam. vt scribunt fcā Alexandri Hectoris Achillis Habugotonosor Julij Octauiani Arcturi. ⁊ aliozz plurū tam gentilū q̄ iuuenum q̄ xpianoz. quoz legēde et fcā siue historie in curijs principum cū gaudio recitant Secūda est pter fraternitatē siue societatē angelicā Vñ scribūt frēs alicuius religiōis vel additionis. Propterea in fratrijs scōrū. pura anthomj barbare. aut trinitatis. ⁊ sic te aliis diligenter noia inscribunt vbi multe pecunie hauriunt Et hoc p magnos et pontifices approbat p lras manifestas Hic aūt nulle dant pecunie. nec coactio ē alicui vel pactū pecuniale. ꝫ pura tuotio Et dña maria non est minus digna Anthonio aut Barbara. nec ē min⁹pia et potens alicui scō Tercia est. ppt officioz distinctōem ⁊ dignitatē. sicut officiales summi pontificis. imperatoris vel regis. aut epoz. siue pūitatū describunt. Nunc aūt varij sunt frēs i hac pmunitate Sūt cīm aliq religiosi. alij seculares. alij pōtifices alij vero plebani vel rectores. sicq; te oīm statu Hec officium marie est min⁹ q̄ officiū dignitatis et prātis humane. et dicitis Anselmi. Quarta ē ppter redditus aut elemosinaz siue tuoz magnitudinē et meōriā vt moris est in collegijs ⁊ ciuitatib⁹ ⁊ curijs magnatū Reditus aūt ecclie sunt merita. scōm Jeronimū. et summa elemosina ē alijs sua pūicare merita. iurta bernardi dcm Quita rō ciuilis q̄ inscribunt ē. propter detellatōis inimicoz pre statē Vñ sm varronē Duodum tyrones scribebant in libro militie Huc aūt. cū frēs but⁹ pūitatis sūt marie virginis milites vsq; ad mortē. pponentes et seruire. ⁊ dyabolo carnj ⁊ mundo resistere. cū igit nulli murmurent te bijs scriptiōibus politicis ꝫ magis ipas omēs laudāt sequit q. mlto amplius sit laudāda et approbāda rescripto famuloz virginis marie. misi dicatur q policia est magis nobilis tona. aut pretens. q̄ ogo tri gemitrix maria. vel q̄ fuitiū seculi sit nobilius q̄; Fuitiū tri. qō alienū a fide est penit⁹ iudicandū Mundani ēt te bijs paruz curabūt. qm qui de terra sunt te terra loquunt Idcirco ppo nūt terrena celestib⁹ ⁊ caduca etnis (scm augus) q̄ sua sūt q̄rentes nō que ibū xpi Propterea dicunt malū bonū. ⁊ bonū malū Ideo te eis. eo q. puersatio eoz nō est in celis ꝫ in terris. Et iudicāt hmōi mundani poci⁹ scōz mundi puersitatē que moris est. scōz aplm. q̄; scōz diuinā sapiam ¶ Sunt vero alie rationes morales. ppt virtutuz

perfectionē Quaz prima ē ex fine Scribunt ēm in libro oēs pter sirmi eccle augmentationē ¶ Cum aūt viderunt tot inscripti in libro. tūc deuotio fidelium augebit. et frēs eoz amplius in seruitio marie roborabit. que p ignorantiā rescriptionis noim debilitareť. vt certa pstat experientia. Scda racio ē ex fine Scribunt ēm oēs hij pter spem salutis pficiendam. Multi ēm qui pter pcta sua desperarēt. cum sciant p libruz tot se habere fratres in meritis in vita in morte ⁊ post mortem. maximā accipiēt te salute pficentiā. sciētes q. scōm greg impossibile ē pces multoz non exaudiri Si vero nō scriberēt q̄nis tot essent cōfrēs in facto sicut in scripto. tūc hoc pmūter nō crederet sed pter dubium fraterna relinq̄ret. vt a multis annis pbaui. Et sapiēs vir hoc pōt scire. q. magis mouet scriptura in re tali q̄ verba Tercia rō est exemplaris. sumpta ab exemplo Scribunt ēm oēs hic vt inscripti pbeāt in tuouons et peccatonb⁹ exemplū seruendi dño nro ibū xpo et virgini marie. Fideles aūt obligant (scōz gregoriū i pastorali) vt primi tent tonū exemplum Quarta rō est ex būilitate Signuz ēm magne būilitatis est velle scribi in tali libro. et se humiliare notorie tanq̄ seruū xpi et virginis marie. facereq; se mātfeste socium in meritis viuoz et mortuoz tam paruoz q̄ magnorū Propterea merito tales exaltabunt. qz scriptum est Qui se humiliat exaltabit Quinta rō est ex parte iusticie. que redditur vnicuiq; debita vel q̄ suum est Propterea frēs marie virginis et filij ibi inscribunt tanq̄ pre stantes iustū esse equūq; ⁊ dignum seruire regine celi. et tāq̄ fatentes q. nō valent tusti esse sine auxilio virginis marie Serta est ex parte religiomis eccle que pbet (scōm thomā) cultum te neoū interioré ꝫ ⁊ exteriorem Vñ seruitores mris ecclesie in culturaz publicam tanq̄ serui et famule xi bñ notorie inscribi. nō q. ibi sit religio. pe sumpta. ꝫ large accepta. que ē pter tuotiōem ad publicam dei reuerentiā ⁊ manifestā laudez ecclesie. Septima rō ē ex obediētia Qui ēm hic scribuntur. in valore fatent se velle obedire statutis ⁊ mādatis eccle. ipi. prestant er. pmūt q. vsq; in finem cū alijs seruire vult marie virgini. Octa est ex prudentia Prudent ēm faciūt qui se scribi petūt. Mīm alij inscripti

tales agnoscētes (cum sciāt ipsos suos esse frēs) vsq; in finem habebūt iuuare eos in suis indigentijs in vita i morte atq; post mortē Nona vero ratio ē ex parte caritatis Certū ēm ē q. ist frēs magis se debent amare ex vera caritate q̄ alios in hoc nō fratres. eo q. pūcāt mutuo in maximis que ab homine possunt dari tonis. cuiusmodi sunt merita. Sm augustī. Imo quodammō frēs sic spūales sunt magis amādi q̄ frēs pure carnales Caritas aūt fere nō potest nisi in cognitū. Et vere si quis daret michi centū aut mille florenos vel plures. merito haberē eū scribere. p caritate ⁊ rei tante memoria Ergo ⁊ lōgeamplius hij sunt scribē di. quia tona meritoz in imensum excedūt. scōm maximū. tona rez tēpalium. Decima rō ē ex misctia. Et certuz est q. magis obligant talib⁹ fribus i misertijs sstituns subuenire q̄ alienis Unde si duo essent mortales (ceteris paribus) et vn⁹ frater et alius nōfrat. et hic nonfrater daret michi mille florenos vt starem cuz eo in mōrte. hic coram deo dico. q. ego dimitterem florenos hos et trē ad frēm eo tez mō indigentē. quia meritum michi pūcauit sine pparatione plus valet q̄; milia aurei ⁊ argenti. scōm dicta Augustini Undecima sumit ex pace. Per hanc ēm scripturaz habēt fieri pacē int discordātes vel bellantes. et sic te alijs Nulluscq; debet nocere alteri. qz noscēt hmodi se eē frēs in meritis oīmibus. qō nō est min⁹ q̄ carnalis fraternas. Vñ dīicus scit tpibus suis i hoc mō paces innūeras ex in secto z in ecclesia. Duodecima ē ex parte meritorū. qm inscripti habebunt meritū nouū plonale ꝫ eciam vniuersale siue erēplaritatis. cū toti mūdo manifeste dabūt erēplū seruiendi pro et virgini marie Imo in parrochijs q̄ busdaz pruis deberēt frēs habere libz fratrum. et inscribi p plebanū. ⁊ semel in anno ppt istam rationem recitari. Duodecim aūt hoc fiebat in festo alicui virginis marie. signant annūciatiōis dīice. qō est festū potissimū psalterij angelici siue salutatiōis angelice Alij aūt solebant facere in hispanijs et ytalijs in festo scti dīici. qz hoc cōfratrū renouauit. vt dictum ē. Et q̄diu durauit ꝫ fratrū. ecclesia et mūdus cuncti tunis babūdauit. vt narrat thomas te templo. ⁊ pissima virgo gloriosa multis hoc tōe reuelauit

prsone. se ꝓmittens ꝑ socie-
tatē hanc ecclesie facere bona
inenarrabilia. ¶ igit virtutuz
amatores. humiliatē vrām te
ꝑcor ne inscriptiōem marie vir
ginis ꝓcpletis. aut (qđ pei
est) impugnetis. nedū boim-
m aut seueca. sitis turbatores.
verū legum ⁊ virtutū impedito-
res. Narrat em dns iobēs de
monte. q tpe scti dnici et sanc-
ti francisci quida meritis atq
scia pmaxim⁹. vidit in celestib⁹
magnū admoduz librū radijs
solarib⁹ amictū. in quo scribe-
bant noia frm et sozoꝝ pmuni
tatis psalterij virginis marie.
quoꝝ scriptores erant bnissim⁹
Dnicus et frāciscus. quia ad b
suffragiū pozandū hij ꝑmum
attraxerūt mundū. Iremq; d
minic⁹ diligētissime frm istoꝝ
noia scribebat. Sed et multe
visiones ⁊ talū noim scriptio
ne et similū. variis habent in
libris et frequēter

¶ Nō ex hac societate et no
minū inscriptiōe ꝑma mūdo
et ecclie puemūt bona. nedum
spūalia vꝝ et terrena

¶ Cap. xviij.

Oculatissime ou
um xp̄i. pulsoz
supest vt atē
dant vniuersi
quanta bona

ex inscriptiōe hac ecclie ⁊ mū
do puenirent ⁊ bnficia. Certe a
liqua potērim⁹ enarrare. neq; q
tm omia explanare vlt ex ora
culis duob⁹ ꝑstat psalteriū hoc
virtuꝝ ꝓterim⁹ tanta edicere
beneficia. quoꝝ trcē sumuntur
ex dnica ofone. qnrecim aī ex
annūciatione dnica. Et quinq
mertto. Q̄m hec oracula sunt
materia. labor. et merita taliuz
sic psallentiū. Congruū ergo ē
vt scm modū ipoz sit modus
mercedū et pmiorū. Teste em
augustino in Pmone quodam.
scm mensurā meritoz ⁊ labo
rum mod⁹ erit et mēsura pmi
orū atq; retributionū ¶ Ꝑ ꝛi
mū ergo bnū hui⁹ ꝓuincie sic
inscripte. est ꝛ filijs dyabol fa
cere filios xi. Et tangitur ibi.
Pater nr. Qui em ꝓpijs vme
ritis erant reprobi. ꝑsortio ali
oz efficiunt xi filij ¶ Scm
est imitari societatē celestem q
est p gram. cū dicit. Qui ex in
ecclis. hoc est in bijs p gram et
gloriā. Beati em sunt celi. Frm
Augustinū ¶ Tercū est scifi
catio noīs diuini in ecclia. cū
dicit. Sanctificet nomē tmum
Hoc em mō nomē Jhū xp̄i et
nomē virginis marie in corde
et ore talū sanctificat centies
in die ⁊ quinq̄gesies. et ꝑ hoc
tales scti efficiunt. scm aug

stinū ¶ Quartuz est regnū dei
mirabilis aduētus tā sectario
q̄ ecclesie q̄ glie. cū dicit. Ad-
ueniat regnū tuuz. sugple scm
tria illa regna. vt in sermōe ex
ponit baymo. Et sic qui antea
erant serui sunt reges i regno
xi ¶ Quintū bnū est diuine
voluntatis implecto quamū ad
mādata. cū dicit. Fiat volūtas
tua sicut in celo ⁊ i terra. Sic
em hanc ꝓticulā exponit Ansel
mus ¶ Sextū bnū est habere
sufficientiā rpalium bnoꝝ. cū
dicit. Panē nr̄m quotidianum
da nobis hodie. Et fm ieroni
mū in hac ꝑtōe ꝑtunt nēcia
vite nedū corpalia. verū et spū
alia vt sunt sacramēta ecclesie
que signant in pane eukaristie
Inde ꝓpimus tali mō ꝑimos
qui ve missis nō curabāt. veuo
te postmodū et ꝓinue audire
illas. Et em orarēt psalterium
suū. festinabant oīm die et festi
nant imnūeri ad missam andiē
dā ¶ Septimū est habere di
missionē pcoꝝ morīū et vmi
alū. cū dicit. Dimitte nob⁹ de
bita nr̄a. vt augustin⁹ exponit.
Inue vidim⁹ innūeros ꝓcato
res tali ārtoto ad virtutes cō
versos ¶ Octauū est caritas
fraternalis. pax. ꝓcordia. ⁊ im
plecio legis. cū dicit. Sicut et
nos dimittim⁹ debitoribꝰ nr̄is.

Hoc em fm augustinū ibidem
est caritatis misctie. et pacis.
Inue vidim⁹ paces fieri pluri-
mas. tā in ecclia q̄ in religioni
bus q̄ in seculo ¶ Nonū est li
berari a ꝛptatiōe. diaboli mū
di ⁊ carnis. cū dicit. Et ne nos
inducas in temptatiōem. Sic
em exponit ambros⁹. Et hoc ex
perti sum⁹ in multis. qui antea
non valebant ꝛptatibus resi-
stere. q̄ post ingressuz buī ꝓvin-
cie tā q̄ sampsones fortes erāt
auxilio munim virginis marie
¶ Decimuz est liberari a mal
nedum culpe q̄ et pene. cū dicit
Sed libera nos a malo. vt rbo
mas in quodam passu exponit
cū Augustino Inue vidim⁹ ꝑti
mos infirmatos tribulatos q̄
q̄plurimis angustijs et mole-
stijs. qui p hanc societatē psal-
terij sunt liberati. Vīs mulierē
cecā vidi illuminatā. ⁊ demoni
acā atq; rabidā oino liberatā.
Sed q̄rit aliquis (vtinā ad hoc
faciendū vel emendādū. et non
pocꝰ ad vaniloquiū secrādū)
quō hec vcem bona ex dictis
ꝓsequunt in ofone dnica. Ad-
est. Jam audisti. ⁊ beu nō itel-
ligis. Nescis em o homo. quia
veritas mādauit. Queritе ⁊ in
uenietis. pulsate et apiet vbis
petite et accipietis. Omis em
qui petit accipit. ⁊ qui q̄rit inue-

¶ ij

nit. et pulsanti apiet. Luce xj.
Et alibi. Quicqđ orātes peti-
tis. credite quia accipietis ⁊ fi
et vobis. Cum igit ista ꝓtātur
ex vi ve borū ofonis dnice. ve
patuit. patet certe boz bonoz
manifestatio. et tue ignorantie
(vtinā nō affectate) euacuatio
Consequenter o dne venerā-
fideles populi qnrecim obtine
būt bona q̄ ꝓfriam et sanctam
inscriptiōem ex brissima saluta
tione angelica. scm qndecim
principalia verba in ipsa ꝓtēta
¶ Primo em babebūt libera-
tionē a vi maledictōis eue. qa
Aue. hoc ē sine v. scm augus
¶ Secdo habebūt mētis illūi-
nationē ⁊ q̄ spiritū scm et sci
entiā et grām. quia Maria. q̄
si illuminatrix. scm ieronimū
¶ Tercio habebūt isti gratiā
xi singularē. quia Gratia. co
q̄ sūt singulares gre marie ser
uitores ¶ Quarto habebunt
euacuationem a vacuitate dei
bnoꝝ q̄ plenitudinē spūssanc-
ti bnoꝝ. quia Plena. Sūt em
laudatores singulares plenitu
dinis marie virginis ¶ Quinto
obtinebūt dominū libertatis.
quia Dns. Sunt em cultores
singulares dnationis marie vir
ginis ¶ Sexto habebūt soci
etatē xi eciā i isto mūdo. quia
Decum. Sūt em famuli dini

ni associatōis marie ¶ Septi
mo obtinebūt bndictōez ange
licam. Ab angelis em bndicen
tur omēs nouē ordinū angelo
rū. quia Bndicta. Sūt em cul
tores bndictōis marie virgis.
bndicte a gabriele archangelo
in pona oim angelor. ¶ Oc
tauo possint bunt int seruitores
xi et marie virgis singulare p
uilegiū ⁊ in isto mundo ⁊ in fu
turo. quia Tu. qđ est dictio ex
cellentie singularis ⁊ monstra
te ⁊ relate inter oēs mūdi mu
lieres. Hij em sunt magnifica-
tores excellētie singularis ma
rie virginis ¶ Nono obtinebūt
misericordiam in ptt et in futuro.
q̄ In mulieribꝰ. Sunt em isti
laudatores assidui marie virgis
marie. Mulieres em scm au
gustinū naīa sūt misericordes.
¶ Decimo habebunt xp̄i bndicti
onē singularē. quia Et bndicta
Bndicunt em filiū marie cen
ties quinq̄gesies in die dicēdo
Et bndictus. ¶ Undecimo ve
ro obtinebūt fructū nature et
grē et glie. quia fructus. Isti em
laudant fructū marie virginis
qui est rex fructuum oim tam
nature q̄ fortune q̄ glie. scm
basilium ¶ Xij obtinebunt coz
poris sui pfectionē. ⁊ in natura
et in moribꝰ et fortuna. put me
lius eis expediens fuerit. quia

Ventris. Laudant em assidue
corpꝰ pulcherrimū. nobilissimū
⁊ purissimū vginitatis templū
marie vginis ¶ Xij familiari
tatez vebent habē in aliquo d
no vuotōis ad virginē mariā.
quia Tui. Et ista oīa in mul
tis expiunt in mūdo adhuc vi
uentib⁹. Tales em sunt secreta
rij singulares. secreta ipsi⁹ ma
rie vginis freqntissime laudan
do et venerando. ¶ Xiij habe
bunt saluatōem hic p gram. et
in futuro p gloriā. quia Jhesus
qui dicit saluator. Ipse em sal-
uū fecit pplm suū a pcīis eorū
Et quidem merito. Quia isti
sunt singulares dni ibū pconeſ
vel cātores. tale nomē Jhūs ve
nerando centies quinq̄gesies in
die. ¶ Xiv hij sacramēta eccle
sie venerabunt ⁊ cū tali
bus vcem. puta cū pnia. cō
fessione. eucharistia ⁊ scā vncti
one. qr ꝓs qui ē vnct⁹ ꝓter sa
cramentoz collatōem. fm ber
nardū ⁊ mgrm in snijs. Isti em
venerant singulari mō vnctio-
nē sacramētoz in ꝓo cēries ⁊
quinq̄gesies in die. Indubie ex
go dico. q̄ tles psalterij marie
vginis laudatores qnrecim di
cta bēbunt bona. aut maiora.
aut equalēta. Si stulticia ali
quoz impitoz tacere nō valēs
et impatienē talia veu audiens

murmurādo inq̄ Hō vixo ex
tali salutari angelico b qndeci
puemre bona. Fateor ⁊ nmrū
qr cecꝰ es vdo in foueaz cadis
Verū si vidē nō vales. saltē au
dias si aures habes. Certū em
est q̄ isti psallentes psalteriū vir
ginis marie dāt vginī glose di
cum q̄libet istoꝝ bnoꝝ (vt be
ne intelligis) centū ⁊ 1 vicibus
Cū igit veritas xp̄i beat q̄ pro
dato vebeat reddi cēteplū ecia
in hoc mūdo. vt supꝰ in capitlo
xv). dicebat ꝓs q̄ b instātia va
cuata. Hīs isti psalтes marie v
ginis dei genitricis offert sibi
qnrecim coronas dicti pulcher
rimas. Quicq̄ pme sūt rosarū
et liliorū. scde quinq̄ gēmaꝝ. t-
cie q̄nq̄ stellaꝝ. Jn q̄libet aut
corona sunt centū et q̄nq̄gin
ta. Et iste corone sunt q̄ter q̄n
decim vba pncipalia centū ⁊
quinq̄gita vicibus repetita. Et
hec vidit ⁊ audiuit a vgine ma
ria supabitulipius marie vir
ginis sponsus. et pma ve fi. mi
libus mirabilissima

¶ Quid melius est. orare psal
terū virginis gliose vel mente
vel voce. an eciam sit melꝰ hoc
ꝓdicare q̄ orare vel consiliari
aut dictare scribere vel vsen-
tire vel econtra.

¶ Capitulū xix

¶ ij

Domine in xpo seruoꝝ xpi fideliū meruende ḃñana nō qui escēs auditas. sepiꝰ vt ait basilius multa q̄rit plus freq̄ntiꝰ lectitate acta q̄ deuotiōe attecta. Inde querit nūc quid meliꝰ est orare psalteriuz marie virginis mēte vl voce Breuiꝰ rūdeo. q̄ non est nccm hoc orare voce. si quis sciat et valeat ip̄m orare mēte Ūñ. ſm augu. Oño mēte alis p̄ valere sine voce. ḡ vocalis nequaq̄ meritorie valet nisi sit cū deuota mēte Unū tñ dico. q̄ mētale z vocale sit melius valet q̄ altez illoz tm. qa ibi est duplex bonū z pna gratuita Oēs tñ aduertāt adduc. q̄ oño que est pure vocalis cuz pura mentis euagatiōe in isto psalterio z in scō z in voce (dū tñ nō sit p̄ p̄sensum ad pcta) eciā est bona apter anneraz penam z volūtatē fruendi marie ad minꝰ vocē Et p̄ talis eciaz mereri vitā eternā. q̄ suffragium hoc nō est re ecclie mandato ḡ re pura liberitate Et hoc ē intelligendū cū ozat sine mortali pcto ¶ Mirabil eciā dubitatio oritur. vtz sit melius orare istā oñonē ad sensū verbi vel rez Breuit cū thoma z bona dico. q̄ meditatiōes re cristi incarnatiōe et passiōe et re sanctis atq̄ pctis et virtutibꝰ magis valēt ibi q̄ sp attendere ad verbi sensum. qz sic fastidium tollit̄ q̄ nouitatē rerū Insuper hec oño psalteriū vginis marie gemtricis vt scitissime magis ē ad se recolligendum sub vno q̄ ad publice in eccla ozandū. cū sit vnotōis et nō necessitatis. Debet eciā sic ozans dominus intēdere ozare attēte. z si nō sp ozat attēte. Attētio em̄ hic nō est nccia ad merendū. quia hec oño est libera. et pōt ozari ambulādo. z oñibꝰ modis quibus homo vult. addere z minuere et diuidere pres ad placitum. ¶ Ūñ ozit q̄stio. quid melius est an p̄dicare hoc psalteriū aut p orare Dico ad hoc (ceteris paribꝰ) q̄ est melius p̄dicare hoc q̄ orare. qz bonū q̄nto est p̄fuus z vtilius tāto meliꝰ. ſm thomā. Verumtñ q̄ntū ad seruoꝝ deuotōis. lōge est melius hoc orare q̄ p̄dicare Hūc eciaz q̄rit. q̄d melius ē. p̄liari psalteriū virginis marie. vl imūgere i pnia vl rcnere ip̄m p̄ repugnantes. vl orare Rūdeo q̄ quāuz ad bonū primi ē melius p̄liari z sic re aliis q̄ orare ip̄m. q̄ntum tñ ad bonū sui est melius orare Verumtñ et qui cōsiliat et qui

wendit et qui hoc in pnia ponit q̄dammō orat Ūñ ſm augustinū Omne opꝰ bonū est oño Vere aūt magnū bonū faciūt qui p̄siliant alios ad hoc. eo q̄ dirigunt eos in viā salutis q̄ ē i via euāgelica. Hz imponētes in pnia hoc bñ faciūt. eo q̄ mediciná saluberrimā imponunt. Hō tñ dñt hoc ignorāte in vro vl mādato ḡ tm in bñplacito. ut bñ. Imus faciebat dñeus. Vtz tñ melius sit dictare aliq̄ p tinēcia ad psalteriū marie virginis aut p̄dicare. et dcis tho me sanꝰ haberi pōt. q̄ est melius dictare q̄ p̄dicare. eo q̄ dictator ē vctor vctoz qui poste a simplices ad p̄dicandū edocebunt. z qz ibi ē maioz rēplatio magis p̄nēs ad viraz rē plantiū. q̄ sit in p̄dicatōe q̄ pertinet ad vitā actiuā. Ūñ scriba est tāq̄ moyses reuelans aarō verbū dñi. sz p̄dicatores sūt velut aaron in verbo moysi subiectus. q̄uis tñ ex pte latoris vl caritatis aut ex pte alicui⁹ singularis necessitatis predicare posset esse magis meritoriū q̄ dictare. Silr ē q̄rit vrū scribere sub dictāte sit magis meritoriū q̄z orare ḡ marie psalterium. vl p̄dicare siue p̄liari aut imponē in pnia in p̄fessiōe Ad hoc dico ex dictis alberti magni. q̄ scriptores sanctorum vctoz qñ fuerint in gra vt bñ habere aureolā vctor. et socij esse in glia cum ipis. quamuis nō equali cum glia. Ūñ qz isti bñt maximā pnaz oñi die frequētius z mēte. fantasia z corpore. z eciā temptatōe dyaboli ca frequntissime de nō scribēdo. aut timore vficiēdi i scribēdo vl timore infirmādi. q̄ ad hoc sunt meriti maioris q̄z oēs dicti cetera paribus) qm̄ vbi est maioz pna. ſm augustinū. ibi ē maiꝰ meritū Inde isti sunt vocatores p̄dicātiū. z causa sunt salutis aiaz cunctaz. ꝓpter scripta eoz saluataz. ꝓcipabūtq̄ in meritis oñib⁹ que vnq̄z fierent eoz scripta. Ob vtz est qñ scribunt ex pura deuotione. et nō solum libroz vl pecunie aut dirate. Patiq̄ mō magni sunt meriti qui scripta talia p̄bica bunt et p multabunt Isti em̄ sūt aurige. ſm augu. qbꝰ vasa vocatrine spiritussci transferuntur in mundum. Tales aī oēs meritō bñt esse in p̄fria vginis marie. q̄suis nō oēs ozarent psalterium suuz in scō. ozēt tñ oēs isti in vro vl in equalenti opere vno. Et re p̄fratria ista singulare vnum referā a vgine maria cuidā sibi vnoto revelatū infra annos q̄nos Audebat em̄

ipsa Ego inq̄ maria virgo impetrauī a filio meo. q̄ p̄fēs omnes in ista p̄uitate habebūt totam curiā celestē in p̄fēs i vita z morte quantuz ad merita oim bonoz. ac si ipi in isto mūdo p̄nites z in p̄fria ista vri sodales essent Mirabat ille. nō credens dictum Cui illa Cur inq̄ nō credis eos esse sodales. cuz isti psaltes mei agāt in mundo dictum. qđ oēs bñ semp faciūt in celo. Inde nō mirū est si me impetrante sint eoz sodales in merito Ūñ greg arguit boies venire ad angelos ordines. q̄z tenuerunt in vita actiue officioz Et silr crebo me legisse i mgro Johāne de monte.

¶ Qz p̄uenies est portare p̄loquia in zona vl alibi. z in talibus orare psalteriū angelicū siue marie virginis

¶ Capit. xx. Discoz cuius famoz p̄ssime Post iam dicta p̄uenies est inquirere vtruz portare patriloqa publice in zona vl manu et sic re si multū sit p̄uenies. Ad qđ dico q̄ sic Primo ꝓpter humane memoze labilitatē Dcio. ppē certioze expeditionē Tercio ꝓpter publicā tanti boni explantatē Nam exemplaritas est māda ta in vtero testamēto et nouo. scām ambrosiū in q̄dā sermone Preterea vtz portare psalteriuz marie vginis in zona causa exempli ut alij trahant ad marie virgis scrutium. posset esse meritoriū vte etne Ad hoc dico. q̄ cum talis nō facit ex ypocrisi vl vana glia ḡ sola pietate trahēdi alios ad vri famulatū. ex tali actu oīm die mereret vitam eternaz. z si nunq̄ aliud bonū fecerit in mūdo. put in simili casu legit in revelatiōibus scē birgitte. que eciam orant psalteriuz marie vginis sp maxima cū devotōe Et re hoc certissimum sum Jungit eciā questio quid ē magis vtile. vel portare hoc manifeste. vl nō portare et orare ip̄m tm in occulto Dico ad hoc. q̄ntū ad exteriozem exemplaritatē que maxime ecclesie est necessaria. est magis vtile portare et nō dicere Sed quantū ad efficaciā impetrationis. p se magis est vtile orare ceteris paribus Quia si ex maiori caritate salutis mūdi quis porret hoc et nō dicat hoc. sine dubio magis mereret Sed si cū minori caritate. minꝰ merebit. Si cū equali equalit merebit Verūtñ ex parte laboris z fructus oratiōis. longe est melius orare q̄ portare Sup hoc eciā mouet dubiū. vtrū sit p̄uenies dños mūdi et dñas talia signa portare Dico q̄ maxime ē vtile hoc. cuz ipi habeāt ex officio p̄bere minoribꝰ exemplum bñfaciendi. puta p̄lis rudibꝰ z simpliciamis qui alia bona facere nesciunt Conseq̄nter. vtruz sit p̄uenies dños ecclie pastores pura epos plebanos atq̄ eciā religiosos portare publice hec signa Rūdeo q̄ sic. Tum quia ipi magis obligant ad seruitiū xpi et marie virgis q̄ omes seculares laici. scdo qm̄ ipi sacerdotes bñt ex suo statu p̄bere exemplū bñfaciendi laicis. ſm tura Certū aut est q̄ laici non timrari illos valēt i victu. nec in vestitu. nec in scia. nec i monarchia. nec in oño ecclesie neq̄ in p̄siliis aut doctrina. et sic re aliis. ꝓpter distantiā statuū et laicoz imperfectōem. p̄nt tñ bene imitari in ozanō psalteriū virgis marie Inde legit q̄ quidā epūs marinꝰ non valens p̄uertere ppm suū in hispanis ad vtilitū seruitiū xi. incepit portare in zona sua vnuz grande p̄loquium. z sermone publico ita ait. Ecce inq̄t tāta est dignitas z nobilitas psalterij vginis marie. q̄ ego qui suz pontifex et vctoz in theologia atq̄ i vtroq̄ iure. in zona mea hoc porto et dico Et tali motu traxit durissima queq̄ corda suoz ad xi et marie virginis famulatū Sic z tres epos in almanis vidi psalteriū virginis marie portātes. eciā in collo. ꝓpio manifeste Et ego epis mlt̄is psalteria locis in illis ptibus que et ipi portabant cū gaudio et letitia Omes eciā attēdant hic. q̄ legi singulare. qđ narratur in thoma re templo Dicit em̄ q̄ dudū tpe sancti dñici fuoz fuit tant in psalterio isto. q̄ cum aliquis ad nouū statuz vel officiū diuturnū vniebat. ip̄m oportebat habere manifeste psalteriū vginis marie Ubi spūs nouelli hoc portabāt Cū eciam aliquis vniebat ad aliquod officiū sub aliquo mgro aut i sciētijs vl mechanicis rebus. oportebat ip̄m psalteriuz vginis marie habere. Inde cū quis ad religionē vniebat. vl ad mercancias aut bella. aut nauigaō. portebat eū hoc psalteriū. habere in hispanijs z tralijs maxima in parte Cuius motiuū fuit. Dicitur em̄ Mathei sexto. Primū querite regnum dei et iusticiam eius. z hec oīa adicient vobis Regnū vro dei et iusticia eius sūt maxime impportata in dominica oratione

et angelica salutatōe. que sunt
inicia salutis hūane. et summa
duo remedia ad impetrandū
diuinū auxilium. qđ scđm pla
tonem boecium ꝛ Augustinū.
primo est in omī re humanitꝰ
fienda inquirendū Utinā ergo
sic nunc fieret modo. sicut tunc
fiebat tali tēpe scō Personas
tñ vidi antiquas valde varijs
in locis. que dudū dicebant se
in multis hec vidisse. et se pori
tare a iuuentute sil'i de causa.
Postea queriť. cuiusmōi debe
ant esse patrīloquia. et in nūe
ro. et substātia. et qualitate Di
co q̄ debent esse ibi centū ꝛ qn
quaginta signa minora. semꝑ
ponēdo inter quelibet decē vnū
signum grossum ꝓ Pať noster
que simul faciūt centū et quin
quaginta cū xv signis grossis
pro Pater nr̄. Uel sufficit ha
bere quinquagenā cum quinqꝫ
signis grossis īter denarias qn
qꝫ positis. et hoc ter repeti. ꝓ
pter multoꝝ paupertatem vel ġ
uationē vel impedimentuꝫ De
bent aūt esse de materia placē
ti ipī oranti Et est meliꝰ q̄ sint
pulchra q̄ turpia. qꝛ scđm pla
tonē. turpia generāt nauseam
et odiū. pulchra aūt. ꝭm phm.
sunt que visui placēt. Nec ista
placētia est ꝓ vana gloria. sed
pro diuina laude. Inde i festis

pecioribus. ecclesia habet cali
ces libros ꝛ ornamēta decoris
maioris q̄ꝫ alijs diebus Et cle
rici melius legunt in libris pul
chris. ꝛ scolares freq̄ntius stu
dent in libro pulchro q̄ turpis
simo. Et fideles xp̄iani magis
delectanť in ymaginibꝰ marie
virginis pulcherrime visionis
q̄ in visione ymaginis ipiꝰ turi
pissime Ymago em̄ turpissima
non est marie virginis ymago.
cum maria sup omēs sit tota
pulcherrima sine macula. ꝛ de
beat esse ꝯuenientia signi et sig
nati. scđm augusť. Inde q̄a hec
duo euāgelia psalterij sunt pul
cherrima. sunt eciā duo epitha
lamia sponsi ꝛ sponse. hoc ē dñi
ihū ꝛ virginis marie. qui sunt
sup omīa pulcherrimi. aīa. cor
pore. et gratia. et glīa. inde cō
ueniēs est psalteria hec eē pul
chra. et ex parte portātis ꝛ ex
parte videntiū. vt magis allici
anť ad similia hñda. ꝛ ex parte
reꝝ signataꝝ Et credo virginē
gloriosam aliqn̄ hec sibi deuote
ꝑsone reuelasse Ymo apparuit
aliquotiēs ỽgo maria cū psal
terio vno i manibꝰ. sup modū
pulcherrio (Supabat em̄ stel
laꝝ oim decorē) Et dicebat q̄
q̄uis hoies aliq̄ nō sunt digni
vt portent pulchra psaltia siue
patrīloq̄a. tñ ipsa gl'iosa virgo

maria digna est sufficienť ꝓ se
et ꝓ toto mundo vt psaltes sui
pulchra habeāt psalteria. Nō
quidēꝫ dico pulcherria. q̄a me
diū tenuere bt̄i Turpissima q̄
abiciamꝰ et supbissima. media
vero si placet teneamꝰ Uerum
psalteria hec manualia. laudi
bus pagine scē sunt extollēda
Sūt em̄ lapides mōtis ꝯtēpla
tionis Sūtqꝫ lapides grandis
inimicos fidei īnficiētes Sūt
lapides adiutorij. ꝑbentes au
xiliū ꝯtra philistym id est ꝯtra
mundū Sūt eciā lapides fūde
dauid. īnficientes goliā hoc ē
dyabolū. Sūtqꝫ malog̃nata q̄
ꝑpendeūt in ornamētis aarō
Sunt eciā anse veloꝝ taberna
culi. Siliter sunt gradus i sca
la iacob Et sunt lapides edifi
cij tēpli salomonis. et murorū
ihrl'm. Sunt eciā ansule thuri
buloꝝ dñi Et magne anse i ca
thena angeli q̄ ligauit diabolū
in abissum. Et sunt duodecim
lapides ꝑciosi. quibꝰ fundata ē
ihrl'm celestis In psalterio em̄
isto sp sūt xij sumpta q̄ndecies
Nam sp ꝑmo est ibi vnū pať
nr̄ cū aue maria ꝓ dñica passi
one. et istis adiunguntur sp decē
Aue maria ꝓ maria ỽgie Sic
em̄ duduꝫ semꝑ dicebať Quia
nō diciť ꝯuiter pr̄ nr̄ sine aue
maria. q̄a spōsus nō hꝫ diuidi

a sponsa. Similiť queriť vtrū
ista signa significēt psalterium
ỽginis marie Ad hoc rñdeo q̄
sūt signa ipius psalterij ad pla
citū nō ꝑ naturā. sicut et scrip
ture et voces sunt signa rerum
ad placitū ex ꝑmo ꝑiermenias
Placitū aūt hoc fuit neduꝫ in
nouo testamēto verūeciaꝫ in ve
teri Uñ narrat rabby moises
et eciā rabbi salomon. ꝛ rabbi
andreas doctores iudeoꝝ. q̄ ꝛ
viri et mľeres signa in manibꝰ
portabāt ꝛ in zonis ꝓ numero
orōnū scđm deuotōem orātiū
vt scirēt q̄ntū orare vellēt Sꝫ
in testamēto nouo hoc ē eciam
verū. vt expientia clamat ꝑ to
tū mundū Uñ credimꝰ aplos
dñi signa portasse. ꝓ aliq̄ nūe
ro orōnum sibi deuoto Hoc tñ
nō ꝓbo. ꝭ pie ex quibusdā visis
et auditis illud credo Et sic fa
ciebant eciā ꝭ ꝓ exēplo. vt for
te verum fuit de btō bartholo
meo. qui semꝑ orabat in nume
ro certo. puta centies in die ꝛ
cēties in nocte Inde scūs Eli
giꝰ fecit cathedrā in qua erant
centū et l claui aurei et argen
tei et q̄ndecim. ꝓ quadā scā. q̄
scđm hec sig̃ clauoꝝ sp orabat
psalteriū marie ỽginis. vt dici
tur i libro de mirabilibꝰ mundi
q̄ ē in Wismaria i ducatu ma
gnopolensi. vbi fui ꝛ hoc legi.

167

Nō cōueniens est q̄ aliqui
dent signa hec psalterioꝝ illis q̄
nō habent Cap. xxi

Uictor singla
ris et ꝓmotor
famuloꝝ xp̄i ꝛ
marie virgis.
atqꝫ singl'aris
defensor Tra
ctandū nūc videť an sit cōueni
ens aliq̄s dare alijs nō hñtibꝰ
ỽginis marie māualia psaltia
Pro cuiꝰ decisione suadere hoc
volo decē rōnibus Primo the
ologice. qꝛ elemosine sūt dande
ex diuino iure. ꝛ ꝑmaxime spū
ales cuiusmōi est ꝭ Dñdo eciā
exēplo eccl'ie. Dare em̄ libros
eccl'ie ē valde magnū meritum
hmōi aū manualia psaltia sunt
libri laycoꝝ. ymo eciā doctorū
in hoc genē orōnū Rursus ꝓxi
mus dꝫ ꝓmouē ꝓximū ad deuꝫ
et ad virginē gl'iosam deuote ꝑ
colendū. ex dcis hernđ. hoc aūt
maxime fit i hac donatōe Nūc
eciam theologice Bonū q̄nto
magis ē diffusiuū sui tanto est
meliꝰ ꝛ ꝑfectiꝰ. ꝭm dyonisiū. ꝑ
tinet q̄ ad ꝑfectionē amoris ꝭ
uitoꝝ ỽginis marie vt ꝯnicent
alijs media fuiendi tante dñe.
Ampliꝰ Aliq̄ debent dare pau
pibus victū ꝛ vestitum. ꝛ infir
mos visitare. captiuos liberare
Sꝫ psalteriū ỽginis marie im

portat cibū et potū ꝛ ꝑciū rede
ptionis aiaꝝ. q̄ntū ad duo ora
cl'a imbi ꝯtēta Igiť. ꝛc. Cō
seq̄nter. nedū debemꝰ placere ỽ
gini marie aut filio eius in ver
bo aut voto. ꝭ eciā in fcō Cōue
niens q̄ est vt q̄ possunt hoc fa
cere dñt in fcō psalteria nō ha
bentibꝰ dare Sicut scūs dñicꝰ
predicādo dabat ꝭ scā dona. et
dari faciebat copia i maxima
Habebat em̄ aliq̄tiens saccos
magnos plenos psaltijs. q̄s si
bi comites ꝛ barones et mag̃
tes mittebāt ad dispgēdū pau
pibus et nōhñtibꝰ. Et primo
ipē ꝭ oia bñdicebat in nomine
scē trinitatis. ꝓ cuiꝰ fide in psal
terio hoc sunt tres q̄inq̄gene
Prima ad honorē pr̄is. Scđa
ad honorē filij passi Tercia ad
honorē spūsscī q̄ est scōꝝ cari
tas et gl'ia. igiť. ꝛc. Erinde
Ius naťale hꝫ q̄ hō faciat al
teri qđ sibi vellet fieri. Hō aūt
carens psalterio vellet hñ hoc
ab alijs sibi dari. igiť. ꝛc. Uñ
ꝑsonas vidi affectōe magis ar
dētes ad ꝭ dona psaltioꝝ q̄ ad
pecuniā Supest eciam alia rō
scꝫ q̄ plus valet vnū psalteriū
ỽginis marie alicui indigenti
dare. q̄ si darēť sibi decēmilia
florenoꝝ. vel vineaꝝ. vel agroꝝ
vestimentoꝝ. aut donoꝝ. quan
tū est ex parte finis ꝓprij dom.

Qm̄ finis psalterioꝝ est orō. q̄
est de summis mūdi bonis. scđꝫ
ambrosium. certi essendo q̄ ꝓ q̄
libet dono psalterij centuplum
accipiēt eciaꝫ in pñti. Uñ legi
quendā viꝝ pctorē maximum
potissime saluatum fuisse. quia
ista in vita sua dabat copiosis
sime. vt narrat dñs Johannes
de monte
De obiectiōibꝰ ꝯtra ꝑdicta
falsis. ꝛ de solutōibꝰ eoꝝ veris
Capit. xxij
Efensor for
tissime frater
nalis filioruꝫ
xp̄i Firma li
cꝫ sint satis a
pud sane intelligētes tam dcā.
tñ calumpniā sustinere poterīt.
aut a maliuolis. aut imperitis
siue ab vtrisqꝫ Nec mirꝫ qm̄ ta
lia nunq̄ fuerunt sine aliq̄ resi
stentia Inde ait Augustinꝰ Fal
sitas ꝛ malicia atqꝫ ignorātia
et curiositas nō cessarunt ab
inicio mūdi veritatē impugna
re dei. nec dimittēt vsqꝫ in finē
seculi Uñ pagina scā ab here
ticis ꝛ iudeis est impugnata. veri
tatesqꝫ sāctoꝝ dietim vsqꝫ nūc
impugnanť ꝛ nedū moribꝰ ma
le viuentiū. sed et ꝑuntimis lin
guis eoꝝ Qual' em̄ vnusq̄sqꝫ ē
talis sibi finis videť. ꝭm phm
Et qual' vnusq̄sqꝫ ē in vita. ta

lia iudicāt ꝛ loquiť ꝭm eūdem
phm Uñ habituati in mal' ꝛ mū
dāis. sp iudicabūt diuinalia et
scā mō hūano Uñ richardꝰ.
Sicut legiste iudicāt eccl'ie iu
ra modo legū humanaꝝ. et me
dici carnales de scis mirandis
dī i naťa mō naturaꝝ. sic ꝛ mū
dani iudicant ea q̄ sunt dei mō
mūdi Et iheronimꝰ Qualiter
vnusq̄sqꝫ in se afficiť. taliť opi
nať et loquiť Uñ ꝭm albertū.
sicut ꝑ humanā rōnem est impos
sibile attingere fidē. sic est eciā
impossibile ꝑ ipāꝫ venire ad no
ticiā diuinaꝝ ꝓphetiaꝝ vel mira
culoꝝ Uñ ꝓpheta ysaias ꝯt ta
les mūdanos inclamat dicēs.
Excecа cor ꝓpli huius. ꝛ aures
ipius aggraua. vt nō intelligant
et nō videant Uñ et pharisei ꝛ
scribe (qui maxime erāt clerici
et theologi) errauerūt in cogni
tione dei filij scꝫ xp̄i. ꝛ sunt per
omīa excecati. eciā in miracul'
manifeste viꝭ dicētes In beel
sebub principe demonioꝝ eicit
demonia. ꝛ petētes ab eo signa
Sicqꝫ nec scis crediderīt apo
stol'. vt patꝫ in actibꝰ aplorum
Et vsqꝫ in hodiernū diē ocl'os
habēt ꝛ nō vidēt. aures habēt
et nō audiūt. ꝛc. Nichilominꝰ
tñ que sunt dcā nō innituntur re
uelatōi. Posito em̄ casu q̄ nul
la esset reuelatio. iā adhuc ma

168

uent ꝟitates capuꝝ ꝛ ꝛtiõi
bus ꝛ dicꝝ sanctoꝝ ꝓfirmare
Et quia vlteri⁹ hec sic ratiõib⁹
et dictis doctoꝝ firmã. adhuc
pati ꝓssunt calumpniã ꝑpl̃a
dicta. idcirco mouẽde sũt nũc
talium obiectões Memoretur
igit lingua quoꝝdã dicẽs Lõ
fratriã banc psalterij esse noui
tatẽ. nõ approbatam. et suspẽ
osaꝝ siue ꝓsumptuosaꝝ Ad ꝟ
bum nouitatis rñdeo. q ꝙis
hoc tã sit nouũ in reparõe et re
nouatõe. tñ antiq⁹ siue antiq
est maxime in fundatõe et ori
gine Sicut ꝛ de reformatoꝝ
religionũ. q̃ sunt noue in refor
mãoꝝ. antiq tñ valde in institu
ento. fundãoꝝ. et ꝓfitẽo C De
approbatõe aũt. miruꝝ est vbi
hoꝝ est intelligẽtia Et em̃ iam
dictis ꝓfratria hec psalterij nõ
est aliud ꝑt intelligo ꝛ credo ꝛ
ꝑdico. q̃ ꝓfratria in annũcia
tione dñica Psalteriũ em̃ hoc
angelicũ iꝛm ẽ. q annũciatio
dñica. Sz nũquid nõ maria é
approbata ab eccl̃ia et angeli
cã annũciatio. ꝛe q̃ fit tm̃ festũ
tanq̃ ꝛe exordio humane redẽ
ptionis. scõm bedã? Verũ ꝛ p
eccl̃iã ꝛi innumeris in locis
sũt ꝓfratrie in die annũciatio
nis ꝺginis marie. et eciã dieb⁹
eiusdem dñe eccl̃ia hoc appro
bat qđ tu negas. Qđ si mima
sunt ad eccl̃ia approbãtã. puta
ꝑũicatio aliquoꝝ hoim in alijs
bus missis in festo annũciatio
nis. cur nõ magis eccl̃ia appro
bauit ꝓfratermitatẽ oim meri
toꝝ in psalterio isto vsq̃ inek
nũ? Approbato em̃ eo qđ min⁹
valẽt esse approbandũ. multo
ampli⁹ approbak io qđ est ma
gis vsuz ad approbãdũ. cuiuk
mõi ẽ in ꝓposito Vbi hec soci
etas se bz vt totũ ad societatẽ
aliꝝ. qui nõ bñt societatẽ nisi
in missis quibusdã. ꝛ nõ in cũ
ctis meritis Insuꝑ ꝓfirmari
valẽt ꝛpi aucẽe. et euãgelij mã
datis Date ꝛ dabit vobis Et a
libi Diliges primũ tuũ sicut te
ipm Et eciam aucẽe turtis na
turalis dicentis Hoc fac aliqo
qđ tibi fieri vis Vellẽ ergo bñ
ticipare alioꝝ merita ꝛ ꝑces
et stare in eoꝝ ꝺcta ꝛmunitua
ergo eciã vebeo velle vt ꝛpi sint
eciã mecũ pars mõ Sz de hoc
qđ dicis banc supstitiosam eẽ
parcat tibi dñs ꝛe iuria. ꝛ vri
nã nõ sit blasphemia ꝑ carita
tem ꝛpi. diuinã mariã. ꝛ eciaz
ꝛtra diuinã laudẽ. vt patuit su
ꝑi⁹ De hoc ꝛro q dicis ipam
esse ꝓsumptuosam. salua reue
rentia. q̃ in te appet ꝓsumptio
nẽ ꝓmarime regnare. cum ꝓsu
mis in tuũ ꝛ alioꝝ ꝛtrimentũ
tanta bona impugꝛe Et admi
rans si non vis bonũ facẽre. ro
go tua ꝓsumptiõe ne impedias
volẽtes bona facere. Sicut ely
mas mag⁹. qui sp paulo resiste
bat. ideo cessare fuit pculsus.
C Simpli⁹ Diceret forte quidã
de psalterio ꝺginis marie mul
olare Jam q tale mediũ homi
nes dimittent alias oones et
pmẽtias sibi imiscitas. vlipẽ
tesq̃ viri eccl̃iastici horas ca
nonicas. ꝛ sic randẽ pibit vuo
tio in clero ꝛ in popło Miror
si sapiẽs es. cur ramfatua rõe
moueris Qi aũt insanis. idul
gentiã ꝛe verbis stultis habere
ꝓteris Tali em̃ ratiõe velles
sua ꝛre. q nullus deberet i mũ
do orare dñicam oonem et sa
lutatiõnẽ angelicã extra pnias
vel horas canonicas. ꝑ argu
isti Cave q̃ ne snia ꝑ te ꝛtak
Quia null⁹ frñ obligat ad ozã
dus psalteriũ ꝺginis marie. ni
si pura ꝛuotõe et summo. sine
q̃cũq̃ obligatõe ad pcm. Nõ
ergo. ꝓpter hoc oracula obligã
tia omittẽt. Vñ ẽm bernardũ
Priuata oracla iuuãt nos. vt
freq̃ntius sancti⁹ ꝛ vtili⁹ orem⁹
ꝑũia eccl̃ie suffragia Vñ voco
es omẽs suadent vtra neces
saria a oones habere ꝓuatas
Vñ paulus. Sine intẽmissione
orate Et multa sĩlia. Et crist⁹
ꝑcepit Vigilate ꝛ orate. vt non
intretis in temptãtõez C Tra
bit se nũc quidam aduersator
admin⁹ in ꝟbis a tergo pcur
ens et dicẽs Si vbeat hec cõ
fratria fieri in eccl̃esijs frñ ꝑ
dicatoꝝ vt dudũ fuit. aut frñ
minoꝝ. si ue alioꝝ religionũ. tã
omẽs parrochiani suas dimit
tent eccl̃ias ꝛ ad ipos fugient
tã̃ ad suos frẽs. pibũtq̃ emo
limẽta nr̃a. sepulture. offerto
ria. misse. bona. familiaritates
et huiusmõi in ꝛrimẽtũ eccl̃e
Ecce clamas in corde tuo hoc
q̃ taces in manifesto. Sz ecce
vt tollã tibi occasiõnẽ turban
onis. rogo tuã ꝑtatẽ. fac hoc
qđ dico Recipe in tua eccl̃esia
banc ꝓfriam. illaz ꝑdica. et sic
omia bona q̃ tu dicis ꝛe ꝑre
habebis et ampliora Et ꝺcun
q talis eo siue amic⁹ siue inimi
cus. hoc tibi suadeo. Jam em̃
plusq̃ quinq̃ginta milia batro
varus terraz in locis ex omn
statu mũdi quoꝝ sunt multi q
babẽt reuelatiões a ꝛo et sunt
ꝛe sanctionib⁹ oꝛbis totꝰ. et mi
chi omẽs ꝛexũt vra sua vsq̃
ad mortẽ. q posset ꝑũicare eo
rũ merita aliis quib⁹ vellem. q
banc vult ꝓfriam annũciatio
nis dñice intrare. Et ecce itez
do tibi oim sociationẽ. et q va
leas sicut et ego recipe ad con
fratriã istaz quoscũq̃ vlteris

in tua eccl̃esiã. et hoc q̃ntũ va
leo et q̃ntuz possum in dño ihũ
xpo q ꝑntes in hoc libro trano
Meduz tibi soli. ꝛ omib⁹ eccle
sie ꝓlatis et plebanis et bmõi
omibus qui curã babẽt aiarũ
et babebũt vsq̃ in sempiternum
ꝑntibus et futuris. adẽ ꝑntus
cõcedo et vono virib⁹ totis qui
bus possuz Nec putes me hoc
facere eccl̃e. aliq̃ i iuridica po
testate. ꝛ hoc tm̃ facio caritа
tis ꝛ deuotiõis et amons frat
nalis pietate. ac socioꝝ meoꝝ
ac ꝓfrm in ista psalterij societa
te. bñplacito ꝛ voluntate. quorũ
in scriptis noia q̃ꝑimoꝝ rece
pi Alij aũt vt dñi plebani. ꝛ ꝑ
ores. ꝛ religiosi varijs in locis
alioꝝ noia acceꝑunt ꝛ recipi
unt Si igit facere non vultis.
nõ turbem̃ si nos faciam⁹ pro
animaz salute i eccl̃esijs aliꝝ.
Sed ad rõnem tuã ꝛtendens. in
dulgeo quidẽ tue affectõi Au
diui em̃ a multis plebanis. q
post q̃ receꝑunt parrochiani
bãc ꝓfriam. inꝛe fiebãt restitu
tiones. testamẽta soluebantur
bona ꝛ misse tot et toties a mlt
is ꝑferbanꝰ. q nõ valebant
ꝑsõ satisfacere C Ertat eciaz
alter grauis impugnatoꝝ. ꝛ ti
meo q sibi grauioꝝ aduersatoꝝ
inquiens. Si noia hec habeãt
inscribi frñ. inꝛe fiet diuisio in
populo. inꝛe scisma et turbatõ
ꝑũitatũ. ꝛ forte euenier ꝑditio
Quia tali mõ ꝓssunt homies
facere monopolia. ꝛ tella. pacu
t⁹. et mala plura Et q̃us ma
lum nũc nõ sit. tm̃ postmodum
ꝓterit in grãe ꝟti ꝑiculum.
Sed qđ dicam nbi o emule?
Timeo em̃ q tu sic dicendo et
facẽdo pmarimã facis sedito
nẽ. scisma q ꝛ diuisionẽ. hoies
diuertendo a caritate. ꝛ ꝓhiben
do ab inscriptiõe licita diuino
ture. politico. et virtuali. vt su
prad̃ctũ est multis ratiõibus.
Sed ꝟbis tuis rñdens. dico
q vno caritatis diuinaꝝ non
põt facere diuisionẽ Ego aũt
labꝛo ad vnionẽ cum bta ma
ria virgine. ꝛ ad amorẽ. primo
rum ꝛ caritans. Qui ergo sic
colligit. nõ dispgit Quia qui ẽ
cũ xpo. nõ diuidit ab illo. Qđ
aũt fit vnio cũ deo et. primo q
banc ꝓfratriã. patz q ratiões
dictas in capło de hac ꝑũitate
annũciationis dñice Scripto
aũt ista est magis ad solidãdũ
animos ꝓfrm istoꝝ in marie ꝺ
ginis seruitio. q̃ ad obligãduz
ad aliquod votum Nec pmit
tet maria scriptos amore suo
ad ꝓbana trahi aut mala et
ꝛtra bonum ꝓmune repugnan
tia. cũ sit boni cõmunis scõm
bernardum aduocata.

C Rursus alius quidaz aduer
sans tã dictis. nulla ratõe mo
tus. q̃ aut malicia ꝓpria. aut le
uitate actus. dicere pt Fanta
sie sunt q̃ audio et sompnia. au
dire nolo talia. nec dicere volo
quia nõ placẽt michi hec oracu
la Et similia multa dicere põt
quispiã deuotõi nõ affect⁹. sed
magis vanitati vadit? Talesq̃
fateor plũmi repient dicentes
Nõ possum⁹ hec orare multis a
lijs onerib⁹ grauati. aut ifirmi
tate vbilitati. ꝓterea hec no
lum⁹ audire Et sĩlia huiusmõi
filij ire scient reperire multa.
Quib⁹ oñi cum pietate rñdeo
q ad hoc dicendũ vl credẽdũ
nullũ cogere volo Qui em̃ po
test capere capiat Sz tm̃ dyabo
lica motiua que quorũdam ꝛe
votoꝝ subuertunt cordꝛ cupi
mus aliq̃tulũ enarrare Sci
m⁹ em̃ bñ. teste richardo. q bee
due sorores. hec ẽ ꝟitas et ꝛe
uotio. q̃us nõ in se tm̃ in mlto
rũ opinione odiũ paũit ꝛ zelũ
Nec ꝓssum⁹ claudere ora ꝛtra
ꝟitatẽ loqui volentiuz. vt ait
seneca Talebim⁹ tm̃ ipoꝝ dic
ta ostendere nõ vera Oẽs em̃
vt ait basilius. mãliuoli ꝓssũt
alijs inuriari eciã iustis (vt tu
dei fecerũt saluatoꝛ) nequaq̃
tm̃ poterũt virtutez interimere
aut ꝟitatẽ corrũpere. licz pñt
bec denigrare aut diffamare.
Sed hec ꝟi scri. apli et gḷtre
vsq̃ ad mortẽ nõ timuerũt. p
ꝟitate ꝛ vture virib⁹ totis ꝛe
certantes Dicã ergo talib⁹. et
si nõ bec tibi sint bona. tm̃ sunt
alijs vtilissima Vt herbe q̃ nõ
sunt vtiles carpentatori vl la
nifici. sunt vtiles valẽ medico
et cyrurgico Et si dicis Elos
appontis multas reuelatiões
i isto psalterio que nõ sunt ap
probate ab eccl̃ia q̃ nouelle q̃
dam Audi me patient. posito
casu q nll̃a sit reuelacio nouа.
adhuc substãtã dictoꝝ estimo
quo ad psalteriũ marie virgis
esse vrã ꝛ vouotam. antiquoꝝ
traditõe pfm et sanctoꝝ Et si
reuelatões nouas addidi illaz
tm̃ nõ asserꝛo esse ꝓbatas. q̃ rã
q̃ suasimas. pias. ꝛ vuotas. re
luq̃ns eas vuotõi et libertati
legentiũ tanq̃ ꝓbabiles. modo
quo in sm̃oib⁹ ꝛ libris magno
rum viroꝝ freq̃ntissime repiũ
tur exempla non approbata. q̃
tamen nõ ideo quia nõ appro
bata. sunt falsa cẽsenda Vnde
nõ dictũ est ꝛra iura. ꝛ. q pius
magis et summoꝝ pontificum
gḷia et epoꝝ Et sciatis q vnũ
psalteriũ vuote ozatuz. pl⁹ va
let q̃ mille flozeni Vere inquit
maria tibi dico Ego impetra
ui a filio meo maximas indul

X

gentiũs psalriũ meis. ꝓto bo
ra eũ pñe quã faciunt oranꝺ
psalteriũ meũ. impꝛẽsi tcleto
nẽ marimaꝛ pnaꝛ purgatoꝛũ
Quãtas ẏro reuelauit indul
gẽrias hic nõ ꝓmã. ne incredi
bile videaꝛ Vñ asserit. q psal
res sut deuoti nõ intrabũt pur
gatoꝛũ. vl q saltim paꝛ mane
bunt infra ipm Hec dico pie
tuore. qm aliꝗ pbare nõ valeo
sicut nec familia a scis viris vl
actoꝛib legẽꝺaꝛ sunt pbata.
Lrecꝺ tñ hoc nũc reuelatũ eẽ
ẏrissimũ. nulla falsitate ãera
¶ Es ꝓmotoꝛes
psalteriũ istius et ꝓfratrie atq
aꝺiutoꝛes et ꝓdicatoꝛes. vbẽt
habere ꝓlima p cristũ et mari
am virginẽ bñficia

¶ Capit xxiij
Lrissime presul
ecl'ie terris in
istis Amplius
cõgruit audire
ꝓmotoꝛũ atq
tẽsoꝛũ laudes psalteriũ ma
rie. et eciaz ꝓdicatoꝛ. er scẽ pa
gine figuris. Hutusmõi em sũt
uluti angeli ẏi maiores. q mi
noꝛes in celo illuminaueꝛũt vt
flarent in amoꝛe et laude creã
toris. aliꝰ oppositũ faciẽtib
ad inferna ruẽntibus. er dictis
ꝺyonisij Sunt eciã tanq̃ ẏos
Abel culturã ẏi. et tanq̃ seth
nomẽ tñ. ꝓmouẽtes Quinym
mo sunt alẽ noe. i arcba sue ꝓ
tẽtie et caritatis multas saluꝫ
tes aniaꝫ a pcoꝛ multoꝛ di
luuijs Erigũtq̃ archam feꝺe
ris in signũ pacis. p reis. et mit
tunt ad tẽptatoꝛes columbaz fe
rentẽ ramũ oliue diuine pieta
tis ¶ Lacus eciã laus istoꝛũ
amphaẽ. Mñ sunt tanq̃ abra
ham. ppꝛos liberans ẏ manu
gentiũ. hoc est pcoꝛ Erunt q̃
multoꝛ filioꝛ prẽs in ẏuotõe
scia Bz et isti fodiunt puteos
gre bñdictionis cũ ysaac Eri
gunt q̃ scalã psalterij marie ꝙ
gnis cũ iacob. p quã pcoꝛes
in celũ ascenꝺũt Deminaẽ cũ
iacob agros aiaꝫ. et vberrimã
colligent frugem Manipuliq̃
aliꝙ. ẏꝛ aꝛwabũt mamꝑlos
cum ioseph pꝛiarcha Jñõ isti
tanq̃ ioseꝑ sunt mũꝺi saluatoꝛ
es. frumẽta faciatõis ẏ deuo
tionis distribuẽtes in populis.
¶ Amabiles eciã bij sunt tãq̃
moyses pascẽtes fireliũ oues.
qui cũ virga sua miranda faci
unt. hoc est cũ sua pꝛẽtia egip
tum id est cũctа genera pecca
toꝛ et ẏmonũ plagis ẏi pꝛ ꝑ
psalteriũ pcutiẽtes. liberanꝺq̃
electos ẏi de capriuitate egip
ti Hij trabũt ppm dñi aꝺ tꝛ
rum penitẽtie. Afferũt eciã esu
rienti ꝙlo aues celestiũ ẏrutũ
et educunt ẏ petra pcoꝛ fon
tes lacrimaꝛ. ducẽtes filios ih
su xpi aꝺ montẽ garisim supne
benedictõis Mobiles eciaz hij
ẏritatis ipius ꝛẽsoꝛes. sunt
tanq̃ ipe iosue filios scz israhl
ducens in terrã ꝓmissionis. di
uidunt q̃ iozdanẽ. faciẽs ꝓpu
lum trãsire ꝑ ꝓpunctionem. p
nẽẽ xij lapiꝛes i iordanis me
dio. retrabunt q̃ ppm dñi de
uantẽ aꝺ ẏz ẏi cultũ ¶ Ve
ri eciã sunt pugiles xpi. tanq̃
samuel filios isrl reducens aꝺ
ẏram ẏi noticiã. Jñõ sũt da
uid fortissimꝰ. qui cũ funda io
est psalterio suo goliam io ẽ di
abolũ inficiunt Sunt q̃ tanq̃
helyas zelãtes zeluz legis. ignẽ
caritatis in cordiꝫ multoꝛ se
minãꝺo. et errores infixos hũ de
testando et extirpando Sũt ẏ
lizeus eciã. miracula multa fa
ciens in signis. et ꝓdigijs cor
uersiõis animaꝝ ¶ Terrenuisi
mi eciã bij vasalli xpi et marie
virginis. sunt tanq̃ Jeremias. p
phꝛa cathenaz ferẽtes in collo
psalteriij marie ẏginis. nũꝺuz
a pcẽis reuocãꝺo ꝑ penitẽriam
Sũt ẏ daniel magnꝰ oratoꝛ. et
ꝓphẽ ẏi singularis pꝛocurator.
Jmmo sunt zozobabel. educen
tes filios xpi de capriuitate ba
bilonica Quid dicã amplius?
Hij sunt dñi ꝙbe. ẏrba ẏi an
nunciãtes et ppꝛos illuminan
tes Hij sunt gabrielis socij. an
nũciatoꝛem ditcam. iterũ mun
ꝺo annũciantes O gẽa singu
laris Jsti sunt discipli xpi et a
postoli. euangelũ ꝓdicantes et
ꝛẽsentes Bz et xpm unitã
tur. euangelioꝝ suoꝝ summa o
racula amãtes. laudãtes. et bñ
dicentes ꝑsseuerẽt igit tales
vsq in finẽ. quia finis coronat
eo q qui pseuerauerit vsq i fi
nem salꝰ erit Hoc aũ et ꝑlima
alia reppi in libro Jobãis de
mõte. que fuerũ dicta scõ do
minico ab eaꝺẽ virgine maria
pro ipius animatõe aꝺ psalte
rium hoc facilꝫ ꝓdicanꝺũ

¶ Hij impugnatoꝛes psalte
rij inuiolate marie ẏginis atq
ẏpuatoꝛes. et ꝓfratrie ipiꝰum
ꝓditoꝛes. sunt valde vitupãꝺi
er diuina auctoritate ꝑ dñm
ihm xpm et mariam virginem

¶ Capit xxiiij.
Ulcissime oni
ẏs xpi pater
pastor Demũ
vicendũ est de
ill' qui impug
nant atq ipe
diunt ipi psalteriũ virgis ma
rie sancta sociatõem atq ẏ p
uant er ipoꝝ cerra malicia. in
uidia. vel ignorantia affectata
craſſa et supina. q nolũt scire

ista. nec dignanꝰ agnoscere. ꝛz
ꝓpter vl ꝙ ni sunt impugnare
hec omia in pusillos scandaliũ
et turbatõem ẏuotoꝛũ Quid
dicam ẏ istis? Võ aẽ ẏ hijs q
impugnant ex humana fragili
tate. vl. p ampliori certificati
one. ẏ istis ꝑteritis rebellib
grauissima dicã Hij sunt dra
co scz magnꝰ. faciẽs bellũ ꝑra
mulierẽ hoc est ꝑra virginem
mariam. q cauda sue opinionis
trahit terciã partẽ stellaꝝ celi
hoc est deuotoꝝ. et mittit illas i
terram scandali ẏ inꝺignationis
Dicam em vnũ hic terribilissi
mũ Plus poꝰ ꝛẽꝺicare vl ꝛe
structre mala lingua in vna bo
ra. q̃ possent ꝓdicare aliq̃s frũ
in vna ꝺragesima. Quia ho
mines sũt. pni aꝺ mala. difficil
les aũt aꝺ bona. scõm augusti
Sunt eciã ffrens. sua lingua se
ducẽs primos parẽtes Et sũt
eua furua. p sapiam mundi de
uotos quosq ẏ gaꝺio erpel
lentes. hoc ẽ ẏ ꝓemptatiõe et
ẏuotõe ẏginis marie Om pr
eandẽ mũꝺi sapietiã hoc facis
qua impugnas numez psalrij
virginis marie. hoc ẽ centum
quinq̃ginta aue maria ẏ quide
cim pnoster Eciã bij sunt tan
q̃ fera pessima iudie et zeli ac
malignitatis ronꝰ. q̃ ẏuoꝝauit
Joseph ẏ xndidit ipm in egip
tuz. expllẽo ꝓdicantes de ter
ra sua si qui sint tales. vel pbi
ẏnoo ipis ꝓtestatẽ laudandi i
hoc psalterio mariã virginem

¶ Regalis eciã oꝛonis hij im
ꝓditoꝛes sunt nũcij filioꝝ isrl.
qui circueunt ꝓmissiõis terrã
et false nũciant q̃ ẏꝛuerunt. sic
ꝙlus ab eis ẏceptꝰ moꝛtẽ i de
serto ꝓpius Hij sunt magni
viri terrã ꝓmissionis sacre pa
gine agnoscẽtes. tñ suis malis
ẏrbis exẽplisq populares ad
errozẽ et moꝛtẽ beu ꝓducẽtes.

¶ Vez hꝛu isti sunt achoz cu
piens aliq̃ ẏ anathemate ieri
cho. p uolũtatẽ cupiditatis et
simistre intentõis Jozico totũ
dñi ppm ruꝛbant. Timeãt er
go ꝓburi ẏ lapiꝺari cuz omĩb
suis ¶ Veritatis eciã impug
natoꝛes. pchoꝛ sunt tanq̃ fe
nẽna ẏroꝛ elchane. q̃ irritꝛbat
sociam suã sanctã Jnnã ẏuo
tam oꝛatricez et ꝙhtyllam. vñ
illa maledictionem accepit.

¶ Jmmo isti sunt tanq̃ Heli q̃
orantẽ istã Jnnam suspicatus
est ebriam esse et filiam belial.
Sic isti ẏpuatoꝛes estimãt bu
tumõi psalres marie virginis
inuiolate esse fatuos ẏ deliros
sine suppliciolos. Caueant q̃ ẏ
morte subita Nicbil em aliud
oꝛonũ bñt psalres q̃ duo ora
cula euãgelica. hoc ẽ Pr nr et
Aue maria Et cũ ꝛefaciliꝫ im
mo facilime possunt ꝓturbari a
sua ẏuotõe. si audierint parũ
per loqui ẏra hẽ. eoꝝ pibit ẏ
uotio et salꝰ tota. vt arguit san
ctus augustinus Hec em ꝙpa
res sciam habẽt tantã vt sciãt
soluere dubia a maioꝛibꝰ eis. p
posita et tanq̃ ẏra affirmare.
Jꝛco caueãt sibi. ne mala moꝛ
te in bello moꝛiantẽ Vere isti i
ualoꝛes tangũt virginẽ mariã
valoꝛe impie. imꝑdictõo suã lau
tem. ẏ laudis sue ꝓcones Jꝛo
ꝓterea turbabũt populũ i suo
casu. ẏ impediunt ne arcba dñi
veniat in ibrim. q manebit in
domo obeꝺeom gerbei Certe
maria plus est q̃ arcba moysi
Quare ergo maria ꝓuabiẽ pa
ce et glia. ẏ depneẽ in virtute
et tristicia? ¶ Pietatis ergo
hij ꝓturbatoꝛes sunt manasses
occidens ꝓphas. et legẽ ẏi sub
uertẽs. Sunt eciã nabuchodo
noſor subuertẽs ciuitatẽ scam
et templũ. quia xpm ẏ mariaz
virginẽ ꝓsequunt. inficiuntq̃
ꝙlm dñi suis ẏrbis ẏ exẽplis
et captiuũ ducunt in babiloni
am. hoc est in ꝺampnatõem et
nam. Penitentiã ergo agãt de
eoꝝ nequicia aut ignoꝛãtia. ne
subito ꝓoccupati moꝛte. ẽrant
penitẽrie spaciuz ẏ inuenire nõ
valeãt ¶ Eterne sapie eciã isti
ꝛeprauatoꝛes in duobꝰ euange
lijs pulcherrimis. sũt velut ipe
ẏroꝛes paruuloꝝ intꝛeemptoꝛ
fugans xpm ẏ mariã in egiptũ
Om suis malis ẏrbis et exẽ
plis pusillos scandalizãꝺo inꝺ
ficiunt. et fugant ab eis cristuz
ihm et mariã virginẽ. quia ab
istis imꝑdiũr ẏuotõem terri
bilissime ¶ Hij eciã sunt pute
abyssi. fumo vanitatis sue mũ
dum replẽs. ẏ inde locustas er
roꝝ et maloꝝ exemplox ꝑ ser
uos ẏi emittẽs ¶ De hijs aẽ
omĩb ẏaz dictis singillatim in
capitul' oĩb pulcherrima apo
stillez exẽpla. q breuitatis cau
sa hoc omisi Om ꝙlima in sub
stãtia ꝓbẽtere volui. multozũ
ꝑ salute. scẽs libroꝝ de matia
bac factos maiores q̃ sint de
cretales siue ꝛecreta. Et qz ego
ꝓmptus sum et ꝑsto atq paꝛ
ẏ om puncto in libello hoc di
cto sikem infra ebdom vnaz fa
cere libz. Propterea in dictis
piũ puto lectoꝛẽ sufficere Bze
uitaſ em me fecit ꝙlima dicere
breuissime Er quito omĩb cõ
clusiue inferẽ. q̃ ꝓueniens est ẏ
valde vtile ecclie ẏ dñs ihũs
cristus ẏ maria i psalterio suo
a fidelibus laudenẽ. iurta illõ
qõ dicebaẽ in libelli exordio.
Laudate eũ in psalterio Vñ ꝑ
phꝛa alibi dicit. In psalrio ꝛe

cũcozw psallã tibi Et altibi ce
cinitidicens Cantate dño can
ticũ nouũ cantate dño ois ter
ra hoc est omis homo Canticũ
vero nouũ est noui testamenti
canticũ qđ singularissime ẽ ve
rum re orone dñica et salutati
one angelica ¶ Vere p victo
ria per dñm ihm xpm facta in
sua vita et passione p quã dya
bolum mundũ et carnẽ superauit
iustissime et merito dicẽda est
sibi oño dñica Et p bñficijs no
bis p mariã virginẽ impensis.
virgo tanta merito ẽ salutãda
in salutatõe angelica vt sic vr
bis pauli ad quos̃ã loquẽtis
verificẽt Salutate mariã que
multum laborauit in vb Lau
date igitur sponsum et sponsaz
in psalterio (tanq̃ cantores in
tabernaculo moysi et in tẽplo
salomonis) hic p gram. vt tan
tum laudetis eos in celis cum
omnibus angelis z scẽtis dei vni
uersis p̃estante eodẽ dño no
stro ihũ cristo p mariam virgi
nem. qui est bñdictus anima
sponsus regnans in secula secu
lorum AMEN

(Explicit tractatus
iste nobilissimus)

INcipit sermo siue p̃dicacio in tercũ sententia
rum tractatus Alani de Rupe ordi
nis frũ p̃dicatoz. quintie frã
cie nationis bataũe in pmoti
one sui baccalariat9 alme vni
uersitatis Rostockensis· anno
millesimo quadringẽtesimo sexage
simo primo. in octã scti augu
stini pfessoris Qui fmo oñdit
mirabilez salutatiõis angelice
dignitatem)

QUi concutit petraz in stagna
aquaz· et rupez in fontes
aquaz· ps°. cxiij°. Honorande
dñe doctor. facre pagie pfessor
emerite. ac alme theologice fa
cultatis roskoksis de cane co
lendissime. p̃ceptor tutor et de
fensor Ad singularissimi magi
stri doctoris baccalarij taz religi
osi q̃z seculares· ceteriq̃ deuo
ti. tanq̃ fontes viui in petra et
rupe xpo fũdati. sp michi amã
tissimi Dicut ait ille doctor pe
trus blesensis ornatissim9 in s̃
mone quodã de vgine Maria
Illa inq̃ est p̃e re qua pcor su
git mel. quinymo et butirũ ad
aie et corpis saluificũ medica
mentũ. aq̃s viuã ad macularũ
siue criminũ facilimã purgati
onẽ· fitis sa ciatõem. z tori9 bõi

prouentionẽ· salire facies post
hanc miseriã in vitã eternam.
¶ Ut q̃ ego frat alan9 de rupe
re rupe theologica in b pncipio
tercij sniaz. p mei formatus in
dignissimi forma baccalariat9
valeaz aq̃ sapie. pferre audito
ribus· mũdare immũdos ab in
mundicia· satiare sitim in siti
bundis. et sanare infirmitatez
in egrotis (cũ teste bñssimo
august9 p̃re nr̃o· cui9 hodie octa
agit· in ano dñi M°.cccc°.lxxj°.
Aqua sapie salutaris doctrine
mortuos viuificat. infirmos sa
nat. mundat immũda. z sanat
egrotos in pñaz ad istam dul
cissimã rupem vginẽ mariã re
curroq̃ nobis fontẽ sapie filiũ
dei genuit· re q̃ dicit. ego fons
sapie in altissimis bito (salura
tione angelica eã salutãdo· mẽ
te pia z fmõe iocũdo Aue ma
ria gra plena dñs tecũ bñdicta
tu in mulieribus et bñdictus
fructus ventris tui ihs xps. bo
mo verus z deus. quẽ virgo
mr̃ p̃cepisti p spũscm. cũ gabri
el rndisti. hoc verbũ saluificum
ecce ancilla dñi fiat michi fm
verbũ tuũ amen Da michi hic
gram salubrẽ p̃cipiadi· z istã
potẽtiã vtuose audiẽdi Qui cõ
uertit petrã in stagna aquaz. z
rupẽ in fontes aq̃z loco z psal
mo vbi supꝛ ¶ Aduertudissime dñe
doctor. petrã michi fundes ole
um et riuul9 sapie tue. cetericq̃
dñi z magri cũ lapice pcioso ru
pis sapie adornari Trinitas te
ara in cõspectu dei omnipotẽtis
mã petrã posuerit in flumia aq̃z
et rupem aridissimã loq̃no ad
ipam cõuertit in fontes viuos
aquaz Allegorice ait. ipe xpus
est pet̃r. re q̃ ap̃lus· pet̃r ait erat
xpus Que petra (fm glosaz or
dinariã) posuerit ẽ in stag aq̃rũ.
re posuerit pplor multor sal
uificã Et ipa rupis est eccia cõ
uersa in fontes aq̃z· fm septez
fontes sacmentoz. fm ambro.
re sacmẽtis Sz moraliter. xpus
cũ vgine maria posuerunt pcho
res duros vt pet̃r et rupis scdz
basiliũ. in stagna viua. z fõtes
aquaz lametatõis z pnie. vre
mundicie et pcẽre sapie Quin
ymo et loq̃no naturaliter. sp de
mõtib altis (cuiusmõi sunt ru
pes) fluũt flumina et fõtes· fm
ysid Deinde anagoice (pet̃r cri
stus et rupis diuina in gkia. cõ
uertit in stagna z fontes aq̃z.
q̃ facit salire aias scm criso
stimũ i vitã eternã· q̃ significa
ri hz p fontẽ aque viue paradisi
prẽtẽ de throno dei. vt iohes
vidit in apocalipsi Propter̃a o
pstantissim dñi. q̃ntuplica me
dio thema assumptũ merito p.
assumpsi cũ poetri Qui posuit

173

petram in stagna aquaz. et ru
pem in fontes aq̃z. ¶ Attñ o
dñi carissimi. qđ scm albertũ
magnũ. pet̃r hz q̃tuoz ꝓpietates
Mã primo hz laudabilẽ firmita
tẽ non defacili mobilẽ q̃ adver
sis resistentẽ Secdo hz prãtem
alia supꝛ se fundãtẽ z pstant su
stinẽtem Tercio hz attritõez
p sui bũiliatõem et pdũ attri
tionẽ· Quarto hz eminẽtiã in
edificioz extollentiã z diuitia
rũ ablcõtionẽ. Propterea z in
hoc pñi actu· rupe xpo fauente
et petra angelica. ego frat ala
nus de rupe tang̃ p̃fian9 a xpo
post plumatõem pmi z scdi sen
tẽtiaz. q̃tuoz sum fcũrus· more
solito formandoz sacre theolo
gie bacculaureoz primo nr̃z
oñdam theologie laudabilẽ fir
mitatẽ. pconia eius quinymo
pnẽw· mirificas rupis salura
tiõis angelice excellẽtias Se
cũdo disputarus9. premittã pte
stationẽ fieri solitã tanq̃ fũda
mentalẽ· in rupe xpo pretez to
tam pñis opis et operõem su
stinentẽ Tercio recitabo quo
rundã magroz meoz opinionẽ
rupis isti9 pnẽw attritõem et
pculationẽ· Quarto rõem q
ipã eminentẽ supꝛ salutatõis an
gelice rupem fundatã. et q̃ cũ
te mũdi diuitie eminẽtieq̃ sik
sunt exozte et vilicie. scdz hrn

ardũ Dicebã igit primo q̃ ille
turus erã theologie laudabilez
firmitatẽ cuncta supꝛ se fundã
tez. ꝓter suã imobilitatẽ Qđ
vt clarius fiat· et rupis ꝓpetati
bus bñ oñrm9 Que. scm ysid
in libro etbicoz. q̃tuoz hz ꝓpri
etates Primo hz altitudinem
firmissimã versus celũ pncipa
tẽ Et q̃ ad hoc ẽ primo liber sen
tẽtiaz. q̃ ẽ re rupe altissiã deita
tis z infinita pate trinitatis.
re q̃ dicit ad rõnos xj. O alti
tudo diuitiaz sapie et scie dei.
q̃ incõprehẽsibilia sunt iudicia
eius. z inuestigabiles vie eius.
Secdo rupis hz statõis latitu
dinẽ. ciuitates z opida fũdatẽ
tẽpla et castra z pallacia sustiꝛ
nentẽ. difficilẽ accessibilẽ Et q̃
ad hoc ẽ liber scdus sniaz. qui
est de lara mũdi creatõe. eiusq̃
sapientissima gubernatõe z pser
uatõe. necnõ de viciez oim de
structõe· Et hoc tagit cũ dicit
In stag aquaz pe que. scdz cri
sost. intellexit vniuersitas cre
aturaz. vt merito dicat in ꝓpo
sito. qđ in iob repit xxxoz ma
ri lõgitudo eis Et ps°. xxxvm
mãdatũ tuũ nimis Tercio ru
pis admirabilẽ hz claritatẽ a
stroz. primo lucẽ suscepti bilẽ ex
b in alia refundẽtẽ· gemmãtiq̃ ẽ
se obtinẽs refulgẽtiã Qđ fit i
tcio li. sniaz. re q̃ est ad ꝓpositũ

Qđ tangit cũ dicit Et rupem
Que rupis. scm aug9. et eccia
ysid. primo a sole illumiat· et ob
hoc varijs effectib celestibus
(scm platonẽ motu lune z in
fluẽtia. scdũ at Vñ in yob xxv.
q̃ aqla bitat in inaccessibilibus
rupib9. q̃ tñ aqla sp petit clara
scm albertũ et bartholomeũ.
Quarto rupis mirabilẽ habz
vbertatẽ plãtaz oim. hz eciam
amenitatẽ herbaz diuersarum
medicatarũ bñtũ aromatũ·
et fructuũ indicibiliũ copiosã
habundantiã scm ambro. Cu
ius rõ ẽ scm albertũ. q̃ attra
hit ad se tre circũdantia ẽtis vi
tutẽ. z materiã hz magis dige
stam. ampliꝰ subtiliez. vi astroz
repurata Qđ hoc fructꝰ ibi sũt
suauiores q̃ in cãpestribꝰ. z ber
be vtiosiores. vinaq̃ famora
scm auicẽnã Qđ tangit cũ de
In fontes aq̃z Et b in quarto
sniaz magri lũbardi. pitien dig
missimi epi Vñ merito. p q̃rto
dicit pet̃r. qđ scribit iudicũ xviij°
Imittẽs ibi trã opulẽtã z vbe
rẽ Vñ ezechiel dr. In pascuis
vbrimis pascã eos Duob9 igit
pis i j°. et ij°. libris expedit· nũc
tcũ. p iij°. li°. sniaz in nro fore tu
rcũq̃ absoluẽdus restat Qđ
ẽ re claritate rupis illũiatiua·
purgatiua· z perspectiua· scm
sniam dyonisij· Que claritas.

scm bñssimũ anselm. est triplex
Intrinseca· lucida· z bũana Prima
claritas rupis ẽ intrinseca· et b ẽ se
cũdariua z variozꝰ lapidũ pcio
sozꝰ. scz bonoz opm gñatiua·
De qua in xv pmis distinctõ
bus tcij· q̃ sunt re claritate xpi
ca rnatõis bñssime In q̃ scm
aug9. luxꝰ in tribꝰ lucet. z tene
bre eaz nõ ꝓhenderẽt Iohis j°.
p quã sol iusticie est fcũs homo
illuminãs totã nr̃e morlitatis
re ficientiã Iuxta illũ Illumi
nare q̃ suis in edificijs cõ
morant̃. et alogẽ cũcta videnꝰ
nõ solũ. pspa q̃ eciam aduersa.
De qua agit in scda pte tercij
sniarũ. q̃ est re claritate rupis
xpi septena· in septẽ distinctõ
bus. q̃ sunt re passione resurre
ctiõe glificatõe z xpi ascẽsiõe
a distinctõe sexta recia vsq̃ ad
distinctõem vicesimã secũdam
inclusiue De qbꝰ quãtũ ad pas
sionẽ. gliam xpi et ascensionez
dicit bernꝰ doctor ille mellifluꝰ
Qđ sol iusticie xps dñs nr̃
mane ortꝰ est in nativitate. sed
passus in meridie. totũ mũdũ
flãma fue caritatis illãmãdo. z
sero occubuit morte Ipe q̃
tercie diei aurora resurrexit.

174

sanctis mlieribus apparenw.
Tercia aūt claritas rupis est superna. que est oim virtutum comphensiua in felicitate amena et iocunditate etna. te qua agitur in xcem? octo vltimis distinctoibus tercij sententiarum. a vicesimatercia distinctione icluiue vsq; ad quadragesimatercia finalem. Ista autē claritas. cū sit te vtutib? rā theologicis q̄ būanis q̄bus pueni mus ad supna. scom iero. quia ill' pmeremur vñ in supnis premiabimur. merito tcie claritati rupis nr̄e tnifice ē aptanda.
De pma aūt triuz claritate dici pt̄ qō scribit sapie O q̄ pulchra est casta generatio cū claritate. vt hz alia tnslacio. Et i ero tow batrē. q̄ filij ilrl vixbāt montē fumigantē cū igne ? wce ? lampadib? ?c. De scia claritate dici pt̄ qō scribit Claritatē nō accipio ab homib? Et machabeoz Refulit sol in clipeos aureos. ? resplēduer̄t mōtes ab eis. idest rupes. q? rupes sunt mōtes altissimi. scom yho et bartholomeū in de naturis rez. De tcia wro claritate dici pōt qō scribit Dedit illi claritatē eternam. Et in euāgelio vbi dicit q? dñs transfiguratus est in mōte thabor. ? q? claritas xi circūfulsit illos Duob? igit membris vitimis causa?bzeuitatis dumsis. nunc primū ē absoluendum. qō est de claritate interna theologie scom quindecim claritates q̄ scom yv primas tercij habent distinctões generatōem filij xi talem cō phendētes O igit honozāte tomine wctoz. ceteriq; sacre theologie auditores amantissimi. q̄ magna ? excelsa est sacrissime theologie emineria respcū nr̄e indigentie O q̄ nccia nr̄e nūc est miserie O q̄ pomnia est amabil'. optabil'. et acupiscibilis moribus vniersis Sed cur hoc? Quia vcet inuenire in q̄nwecim primis distinctōibus tercij rupem vnā infinitā. cunctas diuitias būrem. oim claritatē ptinentē. quā cū habuerim? cunctis tows babūdabim?. mal'. pcul pulsis vniersis. Sed que est pclara ? rupis tā pmagnifica? Audite q̄so. audite sapientes. audite intelligentes. docteq; parit et inwcti Dec inq̄ est salutaris angelica. q̄ est rupis altissima. rupis latissima. rupis clarissima. rupis vberrima Sua altitudine subleuans cunctos ad celestia. sua latitudine sustētans vniersa. sua claritate illuminās abscōdita singla. sua vberate recreans ? reficiens omnia O amenissima rupis ad te confugiemus. et a malis liberi erimus. In te stabimus. et in tribulatione incōstantia ? mutabilitate grauati non erimus Te assidue videbimus. et vnaq; tanq̄ stellematurine fulgebimus In te requiescamus. p̄g noscendo amando operando. et ab vbertate wm? xi babundabim?. ? uersatio nr̄a non in terris sit ? in cel' Cui scoz dāt verba angelici Augusti in sermōne pulcherrimo te salutatōe angelica sic dicētis Quid dicā te mōtibus q̄s sac' michi noiat pagina? In mōte synai data ē ler antiqua. ? in mōte salutationis angelice data ē ler noua In mōte garisym et tbal trestres sunt date maledictões ? būdictões. in monte oz aaron sepelit. ? in bac rupe benedicta xi filij nascit. In mōte lybani aromata cūcta pullulant. ? in rupe ista vginea celestia ptinētur totius q̄ mūdi medicamia In mōte moria templū xi fūdatū est. ? in bac rupe būdicta filius xi ē homo fcūs In mōte thabor apparuit gl'ia trinitatis. ? in bac rupe būdicta scia est primi? in būanitate assumpta gl'ia trinitatis Quid mihi ergo te alijs mōtibus. in q̄bus cū difficultate ascenw. cū timore sto. cū esurie et siti plurimū tcficio. atq; in quibus infirmatus. tandem mortuz moyse et aaron me in imēsum maiorib? Sed in bac angelica rupe. pficio. fatigatus reficior. infirmatus sanor. mortuus suscitor. sitiens et esuriens reficior. et sicut per scalaz Jacob celestia cōtemplaturus et ibi ineternū cōmoraturus gaudenter et prenter ? secure cōscenw. nunq̄ postea dampnuz passurus Dec ille Ista aūt rupis clarissima salutatio scilicz mariana. quindecim babz prīcipalia ōba cathzgoreumatica. ? tria sincathzgoreumatica scz tecum. in. et. er quibus dat in telligi. q? tezquinq; tbēt ibi p̄m paternoster ? quindecies decem auemaria. que facūt centum et quinquaginta scom numerū psalmozum dauid psalterij Dec igitur est rupis trinitatis dignissima. in qua sunt q̄n wecim lapicedine. scom quindecim genera ptissima lapidum pciosorum. Quia dictum ē te virgine maria. q? ornata ē omni lapide precioso Et ita i psalterio angelico sunt centū ? q̄nquaginta Auemaria idest triaserta. quoz primū est respectu tritatis. quia dñs tecū Scom ē respectu incarnatōis. cū dicit

In mulieribz Tercij wro'sertū ē respectu passiōis. cū dicit. et bñdict? fructus. q̄ scz ē appē sus in arbore crucis Que tria sta būtur q̄ tria pbabita sinca etrgoreumata Ma pmū. tecum dicit respcū tritatis. q? sibi dominūngit Sz sm scz In. respectu incarnatōis. q? mlieribz generantib? agonit Tercium aī scz Et. accipit respcū passionis. q? ei bñdictus fruct? addit Que bñdictio et fructificatio nō est fca ?pletiue nisi in passione. sm grego. Ita q̄ cū (vt dicrū est) ibi sint tres quinq̄gene et in q̄libet Aue maria illaruz quinq̄genaz sunt yv verba id ē lapides pciosi (scz Aue maria gra plena dñs tecū. bñdicta tu in mulieribz? ? bñdict? fructus vētris tui ibūs xp̄s amē) ibi erūt q̄nwecies wcē. idest centū ? q̄n quaginta rupes angelice que i q̄libz psalterio offerunt matri xi. q̄ simul sumpte includūt sue ptinēt in se bis mille. ducentos ? quinq̄ginta lapides pciosos Tot em̄ sunt verba p̄cipalia in centum et l salutationibus angelicis Quoz q̄libet lapis pciosus wuote oblat? virgini marie. plus valet oī lapide pcioso tot? mūdi Quinymo o dñi pstantissimi. fulgz virginis marie wuotissimi. cū in q̄libet Aue maria sint q̄ndecim id ē ter q̄nq̄ lapides pciosi. q̄libet Aue maria coronā facit ygmi gliose ptertaz ex q̄ndecim lapidib? pciosis Et ita erūt centū et quinq̄ginta corone regales in q̄libet psalterio. Quaz que liber ecia mima plus valebit q̄ vniuerse regū ? reginaz. imperatoz. et quaz cūq; dñaz corone vt nō imerito seruientes ygmi marie in suo psalterio sint reges et regine. qui tātis cozonāt dietim cozonis reginā gl'e Monne igit o dulcissimi psaltes virginis marie mag̃ est laus tbologie. ymo pmaria. wcēs nos inuēire tantā rupē in q̄ sūt xv tāte lapicedine. inuētāq; offerre genitrici xi blissime. ? cum oblata ipam dñam mariā cēteres ? quinq̄gelies in die coronare. cozonatāq; atwmare duobmilib? ducētis ? q̄nq̄ginta lapidib? pciosis. q̄z minus pl? valet toto isto mūdo cozpeo? Sz quia significatões in vniersali min? pficiunt. pmo etbicoznūc in speciali p singla sunt cūcta verba declarāda. q̄ bba q̄nwecim lapidibus theologie admirabilib?. utilissimis. et sūme necessarijs sunt psumāda. Derito ergo xus xuertit ptrā in stagna aquaz. et rupem in fontes aquarum.

Prima igit oium laus o amantissimi amatores discipulq; virginis marie sacre pagine ē. q? in pma distinctione Tercij ex innocētia puēr̄tissime incarnatōis filij xi tam ex parte xi q̄ bois docet nos virgini marie regine innocentie. primū lapidem offerre pciosuz pme lapicedine rupis angelice. scz Adamantē. Qui lapis dicit lapis innocētie. qui offertur cuz wuote dicit virgini marie Aue Mam aue scom augus. dicit quasi sine ve male dictois vl culpe. in quo innocētia declarat pclare marie Secundū aī Isid. Adamas nulla materia frangit. a nullo vincitur. nullo pllubit vl ?miscetur solo aūr sanguine bircī frangitur Est q̄ lapis maxime amoris et fugatiu? demonis. quē quida wcant dyamātē. quasi duoruz amoz metentē siue mēsurantē Almātissima aūt virgo maria gliosa. sm Anselmū blissim. est illa q̄ tanta puritate vbuit uteri. q̄ maioz sub xo neq̄t inuenirī Eīn ī cōticis Tota pulchra es amica mea. et macula nō est in te Sz rōe manifesta ostendit oīm iure. q? tāto lapide a cūctis wbeat honorari wuote. qui hz summā innocētiā in se ? in vniersos diffusiuaz. et diffusiuā seruatiuā. et ?uate gubernatiuā. oim inq̄ iure divino naturali ? humano Sed virgo Maria ē hmōi Quia ve inqt ambro. in ?mone te assūptione ygmis marie. Quid repetim? nbi laudis o innocētissima ygo maria. p̄r quā moztua repata est innocētia ? vitifica ta? Tu es em̄ arbor vite. ertza quā rami omēs sūt sine fructu et in morte Dec ille Sed fortassis quidā vrm dicēt Quantum valet hic avamas dictus Aue? Ad qō indubie rūro. q? plus valet oībus lapidib? pciosis oblatis in tpto a filijs israbel p tabernaculo (qō multū mirabile ē) Nīno plus valet lapidib? pcios salomonis q̄s dedit in tēplo dnī. vl habuit i thesauris suis (qō immēsum ē) Quinymo pl? valet cunctis lapidib? pcios q̄s habuit Arcturus rex britonū Karol? magn? Dauid gisqual? tres reges britonū. et quicūq; alij fideles vn̄ habuerūt. et tēplis ? relīquis sanctoz wtexerunt Sz de nouo petitis quantū maioz ē dicamas Aue. oībz infimtis ōbabitis Ad hoc cōstant rūro. q? tanto maioz est q̄nto totū celū

vnā stella. quia mimū. sm Augustinū. celestiū vnoz. maiꝰ est maximo cozpzeoz. O igit vos oēs filij deuoti virginis marie audite. t mee introgatōi rīdete. Dīne si darē vobis qualibz die centuz t quinq̄ginta Adamātes. q̄ntūcūq; esseris inimici mei michi placaremī. et adhuc mea esseris pars? Quiym mo sic Dīne eciam amplꝰme amaretis oēm noram dimittēdo. et gr̄am vr̄am michi. p vtribus p̄icanoz? Dō si ita est. sequit mānifeste q̄ virgo maria. p quolibet psalterio sibi deuote oblato maiora wnabit. que est Adamas amicicie. pellens oēm vim tēmois. fractꝰ sanguine xp̄i ixdi immaculati. q̄n animā suā ꝓpassionis gladius pertrānsiuit Absq; dubio a minore ad maiꝰ affirmatiue. pceptre oportet Quia scriptū ē Date et dabit vobis Mā sm ongenē. i rebꝰ mūdanis dabit cēturplū. i corpe millecuplū. i aia octies milies. i moze cēties milies. et pꝰ morte millemilies Qui q̄ vultis ditari t i breui recipe inocētis. placare mariam. t facite vb regnū p̄ciosū. t in isto mūdo p gr̄am t in futuro p gloriā Accedite ad rupem ista saluratōis ōgelice. offerēdo vōgini gloriose q̄libet die cēties quinq̄ge

sies adamātē innocētie. scilicet Aue Mā sic offerendo. salutabitis imparricē totiꝰ mūdi multomagis amārē q̄mliber peccatoz ē multoamplꝰ quēlibet digne eā saluātez. q̄ quecūq; imparrix vl regina vnq̄ dilexerit mortalē quēcunq; viuētē. ymo plus vno toto mundo imparricū. toto posse naturali amātū Quia caritas virginis gl'iose scōm augus. excedit amorē totius mūdi naturalē. nō tm coꝛpreū. ꝛpeciam angelicū Erḡ a minore ad maiꝰ. vt sitis sine vermarie sepiꝰ offerte adamantē pmissum Aperito ḡ ꝛtus cōuertit pterā in stagna aquarū. virtute lxp lapidū p̄ciosorum

Ecunda laus sacre pagine. O beatgm̄ti mi filij virginis marie ē. q̄ in scīa distinctione t̄cij er sapiētia modū faciente vmonis natura būane et diuine. sapientissime vocer nos offerre vōgini marie imparrici sapie scōm lapidē p̄ciosuz scīe lapicedine buiꝰ rupis angelice saluratōis vixhez Carbunculū cū dicit Maria Ut sapientiā habeam. et illuminatōem pr amplius obtineam? a vgine gloriosa. q̄ si ei tpalem sapientiā

eciam totaz offerremus. de nō sciente faciēo eā sapientissimā. quia mimū oꝛois ꝛtuore. scōm bernd̄ būissimū marie secretariū. maꝰ est sapia totius mūdi phoz. et maiozi pmio remunerandū Racio aī buiꝰ oblatōis est Quia maria. sm remigū et ihro. dicit quasi illūinatrix vl illūinata. qđ ad sapiam pertinet sm eosdem. Duiusmōi aūt carbunculꝰ in aḡs arꝛet. t nocte vt carbo ignitꝰ luceꝛ. terroꝛes fugando fantasmatū. t discretionē ꝓferēdo in agēdis. t in dubijs mentē ad certa reducēdo. adminus diꝰpositiue. scōm yſis et lapidariū Propter̄a lapis ſ apud reges p̄cn est incōparabil'. Quas ꝺditōs ad plenū habz maria vgo gl'iosa Mā reste ꝛtato bernd̄. genuit eternā sapiētiam. Idcirco mūdo ceco sapiētie celestis dedit claritatē vlti sapientissima Abigarl vxor nabal carmeli. ymo in immensum amplꝰ Hz ratiōe manifesta pandit̄. a toto mūdo sic eā vbere saluari in psalterio angelico. Quia quicunq; hz sum mā sapiam collatiuaz. cōseruatiuā et gubernatiuā totiꝰ mūdi a cunctis vbz honorari. vt pz testimꝰ senece Hz būissima virgo maria est hmōi. testimꝰ beati bernd̄i Mā dicit ꝛ ea Eccle

siastici xxiiij. Ego mr̄ pulchre dilectōis t timoris t agnitōis et scie spei Hi ḡ vultis habere sapiam illūinatiuā. sepiꝰ salutate mariā Quia reste ambr'. sole clarius luceꝛ hec stella in tre luz mēribꝰ Et recipietis cētuplum in p̄nti Quia mimū ꝛuore oꝛonis. scōm anselmū. plus valet tota mundi corpea claritate et būana pzuentia. Sed forte mī ꝛs dicitis Quān valoris est iste carbunculus Maria? Ad qđ breuiter rīdeo. q̄ est maioris valoris q̄ si offerres vgini gl'iose. p q̄libet vice tot carbūculos et eq̄ magnos q̄t sunt stelle in firmamēto celi testimꝰ augusti. dicētis. mimuz lucis gr̄e maiꝰ ē tota mūdi corpoꝛea luce Et nō soluz iste carbunculꝰ maria eque magnꝰ est vl modicū maioz istis. ꝛrūeciaz tanto excellit oēs ꝛs. q̄nto totus mūdus excedit mimum mūdi carbunculū O igit ꝛne dictissimi filij marie. intra ꝛa redire t rūtere michi Quid si quolibet die qđs vr̄m daret cētum et q̄nq̄ginta carbunculos alicui dilectissime regine se amāti vt filiū incōparabilē. nūq̄ non indubie spare ꝛberetis oīmodam gr̄am et amorē apud hāc reginam inuenire? Sic. pculdubio Ergo cū vgo gl'iosa magis

ꝛs amet offerētes sibi talia q̄ si oīes mundi creature essent ꝓuerse in reginas amātes. et q̄libet vos intīm amaret q̄ntum istud ꝓpositum? Quia scōm Albertū magnū Caritas mīma marie maioz ē tota caritate mūdi. ymo ecīā infinita naturali amicicia indubie credere ꝛberetis centies vos maiorā sul cepturos. gr̄amq; sapie a virgine ista sapientissima obtenturos Alias pret ius naturale et ius caritatis. t ius diuicie iusticie. pz regulam a minori ad maius affirmatiue Quia si minus diligens. scōm hecīū. dat tanta bona. pculdubio plus diligēs dabit maiora Ut igit̄ cēties et q̄nquagies coronemi in p̄nti et in futuro corona sapientie carbunculoz. in psalterio angelico dicti salutate mariam. Quare sequit̄ q̄ merito virtute istoz rv lapidum p̄cioſoruz. ꝛtus cōuertit petram in stagna aquarum.

Ercia laus theologie. o clarissimi rectores et doctores buiꝰ alme facultatis et stelle ꝓfulgentes est. q̄ i tercia distinctōe t̄cij er sanctificatōe gl'iosa vginis marie et xp̄i ꝛez

totū mundū offerre vgini gratiose tercū lapicem tercie lapicedine rupis saluratōis angelice. ſz p̄ciosissimā margaritaz cū dicit Gratia Cuius argumēntuz est Quia scōm Jhīm. Margarita est lapis candidꝰ. in cōcha marina er rore celesti gēitus sine admixtōe cuiuscūq; semus ꝓpagatōis. ꝓtra plimas valens infirmitates. t fulminibus t tonitruis oꝓposita Nam concha fulmie tacta aborsum patit̄. vel a tontruis t lapidez impfecū generat. scōm bartholomeū in libro ꝛ naturis rez Sic autē est ꝛ vgine gl'iosissima Maria Mā scōm bēm ihrom. ipa est concha maris buiꝰ mūdi. q̄ nō er virili semine ſ misti co spiramine celestis gr̄e xp̄m margaritā genuit. qui nr̄as infirmitates curauit. ymo et cōtra tontrua tēptatiōnū et fulmia cūctaz temptationū t tribulationuz nos ꝛfendit. scōm bernd̄ Dō vero a cunctis maria ꝛbeat laudari oblatōe ꝛuota buiꝰ margarite Gratia. sic ostendit̄ Primo qa hz in se immēsam gr̄am in toto mundo diffusuā. ptegentē t ꝓmouentē scōm albertū Secdo quia sic q̄libet offerens suscipiet cēturplū et sic in immēsum quolibet die ditabit̄ Tercio qz r̄gnū celoz

sibi pabit̄ ex oīi lapide p̄cioſo quoz quilibet erit maior vno toto regno. vt ex legēda beati thome apūi habeti pōt. Hz forsitis hec non intelligēs. tacite q̄rīs quantū valet hec margarita Gratia semel dcā. Rūdeo breuiter coram toto mundo. q̄ plus valet terrestri paradiſo. q̄ntuz paradisus pl' valuit pmo eue furtiuo Dō si ita ē. ymmo ita est. qz scōm basiliū Apīmū regni xp̄i maius ē toto paradiſo terrestri. qz hec ducit ad celum ſ paradisus ille ad infernū. nōne o carissimi vgo gl'iosa multum gaudebit in tanta munez oblatiōe? Mā si lupo. vel leoni. aut vrſo paruulā annonā daremꝰ dicitur. pculdubio sm ieroni. nos amārē. Quāto ergo magis virgo maria in hac psalterij oblatiōe nos amabit? Nisi sit durioz ymo crudelioz feritatis animalibus a maiori ad minus affirmatiue arguēdo. Mā ipsa plus amat quēlibet in suo psallentē psalterio. q̄ pē facere totus mūdus pr̄m et matrum habentiū vnicū filiū tm̄ dilectū q̄libet parēte. q̄ntum vnq̄ mat filiū ꝓprīū natali amauit amoze. Dicēte ergo ista diligēter. t vt habeatis gr̄az in psalterio martā laudare Quia qui sic eam laudāt salui fiunt. a mi

nori ad maius er legenda bte katherine mr̄is arguēdo

Uarta laus theologie sacre. o Fui dulcissimi vginis marie. eit q̄ in quarta distinctiōe tercij q̄niaz sc̄z er plenitā plenissime incarnatōis ihū cristi causa (que causa ē ſpūalissima) voceꝛ totū mundū inuemre q̄rtā lapicedinā p̄ciosissimā i rupe ista saluratōis angelice. ꝛ q̄ lapicem Jaspidem voceꝛ nos offerre virgini marie. ꝛsignatuz ꝓr plena Cuius ratō est Quia Jaspis scōm yſid. ē lapis viridis coloris ꝓportans visum pr sui pulcritudis ꝓplacentiā. plena tot virtutiū q̄t virgul' t signis est distincta habet ecīā pl lete omēs malos humoꝛes coꝛporis. dare iocunditatē t affabilitatē. portanti t securitatem scōm albertū magnū. qđ vr̄ ē dispositiue Sic aūt būissima et plenissima gr̄a plena vgo maria placuit oculi sume trinitatis et oīm angeloꝛ Quinymo coꝛpe fuit ſpeculū totius pulchritudinis. pulchꝛior sup oēs mulieres. multoplꝰ q̄ Judith Hester vel Sara scōm albertuz. q̄ tot habuit in se vrtutes. q̄t būit potentias et sctōs opm actus.

Remouitq; cūctas sufficiēter impietates mūdi fm bernd. et sempiternaz leticiā ꝓtulit filijs dampnatōis fm aug⁹. Merito ergo ē plena vt iaspis gra pulchritudis. nedū spūal' vz z corpalis. Et rōne oīdit q; sit in psalterio a cūctis sic digne laudanda. Primo q; pulcherrima scām seneca sunt laudāda. Secundo quia q; dant summā pulchritudinez a cūctis sunt amāda z laudāda scām aug⁹. cuius modi ē ygo maria scām eūz in quodā sermone de virginis marie natuitate. Tercio quia mlieres pulcherrime vt hester Sara et Rebecca laudant in sacra pagina. Ergo multomagis laudāda ē virgo maria. q; scām augustinū. qđ alie habuerunt diuisim in pulchritudine. ħ ista sola habuit in vniuersa pulchritudine. Sz fortassis admirāz z gaudendo ꝓtis. quātum valet ista Jaspis plena sermel vuote plata. Ad qđ secure coram tota ecclia rūdo. q; pl valet cūctis opib⁹ vi sepē dierum ꝓmoz naturalib⁹ Item q; valet ampli⁹ q; oēs nouem ordines angelo; q̄ntum ad naturā coz. et q; totus mūdus iste corpeus. Im hec iaspis plēa digna ē deo in glia. nō aūt de se illa ꝓdicta scām mgrm in scḡo sniarū. Audistis ne q̄so q; dixi? Mō si ira est. cur pigritamini nolētes tāti boni ditari? Nō ne ois talis sic remissus fatuꝰ reputat? Q; pampli⁹ ē aduertite. Si solū dicerim darē thurco vl soldano nobilū siue ducatū. ꝓculdubio me gratū haberet in suo obsequio. Cum ergo in infinitū plus pl⁹ virgini marie cū in suo psalterio offerto ei iaspidem hanc plena. aut ipsa est iniusta aut durior thurco siue soldano. qđ demēcie ē dicē (quia sibi cārat ecclia Salue regia misericordie) aut dabit michi suam gratiaz Im plus diligit psaltem suū q; possent diligere tot sozores frēm ꝓximū quot sūt arene maris. posito q; quelibet tm amaret eū quantū vn⁹ thamar amauit frēz suū absalonē qui eā vindicauit de amore incestuoso. Quia scām greg⁹ nazanzenū. Infinitū vni⁹ gre dei in scīs. maior est maximo bono nature in creatis. Cui⁹rō ē. q; illud est dignū gla fm doctorē scām. ħ hoc tm dignus est naturali existētia. Cum igit. rō. sensus. scia. exempla. signa. lex. experientia. z appetitus vni⁹. vos autem de laudando maria sunt admonēt. cur iam nō semp in psalterio saluatis eā vt habeatis oēm gre plenitudinē?

O Vinta laus theologie. o emeriti sapie amatores filij ygnis marie nobilissime totius mūdi dñi mris. ē q; in quinta distinctiōe tcij sniaz ex dñatua assumptōe z terminatōe dñatua sanctissīe in cristo vnionis dcet nos inuenire quintā lapicedinaz rupis thodogice scz salutatōis angelice. ex qua monet nos lapidē q̄ntū qui est lapis nobilitatis z dñationis offerre tāte dñe marie. qui lapis dicit Saphir⁹. et tāgitur cū dicim⁹ Dñs tecū Ille signario cui⁹ certa hec est Im saphir⁹. fm albertuz z bartholomeū z lapidariū. est lapis celestis colozis aponēdus in regiuz ānulis. quo mediāte dūdū rsponsa dabant a dijs. z occulta reuelabant. anniositatē z audaciam generās fm lapidariū in feréte Que oia tenorāt nobilitatē quā virgo maria sum⁹ habuit p excellentiā scām amb⁹. Nam q; mat est dñi dominantiū. dcirco dña est mundi cēlenda a cūctis fidelib⁹ rpi. Ipa em est posita in annulo fidei rpiane. q̄ mediante rsponsura ē de redemptōe mūdi. et p quā de futuris ꝓmaruma sunt reuelata. Sola em fm augustinū reddit anios boim securos audaces z potētes axo vt nō lū rimeāt Hic ergo merito tāgit dñe nobilissime totius mūdi si bi debet offerri hic saphir⁹ Dominꝰ tecum Cui⁹ veridica ratio o auditissimi auditores hec est. primo q; mat est dñi dñantiuz et regis regum Scdo q; omni iure sum⁹ ei⁹ serui Tercio quia dñabus mūdanis omi iure debet honor a suis seruis. q̄ multomagis nobilissima dña maria est honoranda a nobis. quia dña ē et mater nobilitatis fm Albertū sup Missus ē Sz forte extasi admiratōis rapt⁹. filē introgas quātū valet iste lapis saphir⁹ Dñs tecum Ad qđ incunctanter rūdo. q; plus valz et magis placens est ygni marie. et nobilis⁹ in se. z magis roti ecclie militāti et triumphāti ꝓficiens. totiq; trinitati cōueniens. q; si dares virgini gl'ose tot mineras saphiroz' ita magnas sicut est ciuitas pisiensis quot sunt in mūdo minuti lapides cuiuscūq; speciei Quinymo mai⁹ est hūc saphirū virgini marie offerre q; offerre nūc archam noe et in ea viuentiuz naturā saluare. qa talis archa est corrup̄ cum illis qui inde, runt in eam. ħ saphir⁹ hic dñationis nunq̄ corrumpit. ħ p eū ineternū seruit virgis marie vnctes dñant Quare Nz re-

verunt ygini marie nobilitatē centies z quingēsies in die. q̄ centuꝝ hū accipiēt in butuli mōtuꝝ illū gregoriꝰ Seruire do regnare est cū eo Et date z dabitur vobis Et quippe satis clare ostēdit. qm nobilissima maria plus amat minimū sexuum psalteriū sui q; quecūq; nobilis ducissa vl comitissa seu baronissa vnḡ seruū suū dilexerit. esto q; vsq; ad mortē dilexerit eum Perampli⁹ State casu q; tot essent dñe amatrices quot essent hoīm herbaz folia z arborum et diuina pēna essent ꝓuersa i dñas et amatrices tui et tota pēna te amarēt. nō esset iste amoz tārus sil' sumptus q̄ntus ē amor virginis marie quo amat te sibi in suo psalterio seruientē Nō. p confirmatiōe sita est. cur nō diligis eam imitatum te diligentē. qui tāto amore aliqn ad miseram afficeris mulierculā? Et iterꝝ Cur de tāta dña diffidis. qui prāti vni⁹ dñaz ꝓdictaz confidentissime tecōmitteres? Q̄m si tonozi aut iudici cuicūq; vl clientulꝰ q̄libet die solum vnū lapidem dares. securus ē posses q; p quocunq; casu ab illo vnḡ capitis ēē. liber dimitteris. Nā mō oīibus te ꝓtegēt. p viribus quocunq; repugnāte. Cū ergo virgo dei genitrix in infinitum plus amica tua sit z magis grata bñficioz. multo fortius spare potes salutē p hanc angelicā salutationem Ut forte credaris (qđ absit) illam tonozibus magis esse ingratā. que gra ē plena Luce j. et magis amat peccatores fm bernd q; amant seipos. quia maiori pollet caritate in infinitū fm doctorē scām.

Erta laus theologie o felicissimi fm serui ygis felicissime marie regine misericordie est. q; in sexta distinctione tercii de opimone malorū incarnatiōis z eoz iusta reprobatōe et scē fidei misericordi assertōe dcet nos inuenire sextā lapicedinā bui⁹ rupis angelice salutatōis. ac offerre ex ea calcedoniū miscōe scz Benedicta. Vt intr centuplū accipiam⁹. et in pñti z in futuro. p q; libet psalteriū oblatōe Cui⁹rei claracio est Quia calcedoni⁹ē lapis in modū cristalli. lucens ad modū lucerne. attrabēs ad se paleas. vincere facies i causis. z fugans tmoma. oppressos vt aliena liberans scām albertum magnū et lapidariū Virgo aī maria scām Aug⁹. ē illa durord qua media sol nobis illuxit iusticie. et q; debit pcores ad se. nras infirmitates suas reputans. facit pcores diuinam vincere iusticiā. eos eripies a tmonū pāte z sue reddis potentie scdm bernd Quare merito offerēdus est sibi calcedo⁹ miscōe scz Benedicta. Im fm Anselm. ygnis marie tuo, tissimū alumpnū. ygo dei genitrix nedū benedicta est. verūeciā benedictissima. q; toti mūdo mie benedictionē cōtulit infirmis sanitatez. mortuis vitā. pcoribꝰ iusticiā. captiuis redemptiōem ecclie pacē. celis gliam. vt nō sit qui se abscōdat a caloze ei⁹. Et pene cadē verba sunt bñssimi bernardi Sz fortassis p maiori intellectu simplici mēte q̄rentis. q̄ntū valet iste solus vnus calcedoni⁹ Benedicta Ad qđ audacē rūdo et fidelit. q; pl⁹ valz q; tot castra calcedonioz q̄t sūt gutte maris. esto q; q̄libet eēt ita magnuz sicut romana cuitas Quinymo adhuc oīibus istis maioz ē. q̄nto quotlibz castrū est maior mimo suo lapide. O amātissimi. nonne q̄so si solū vnū tale castz darē cuicūq; mūdi pcori me amaret. z mee voluntati obediret eciā in difficilimis? Dignant si ei darē q̄libet die taz pclaz encemiū Sic absq; dubio pamplius Rūdeo queso regina misericordie. fons z radix clemētie. fundamētū et principiū pietatis intime erit durior puulo ramo aut palmite habere humoꝛē de arboris radice quia eidem paruꝰ participat? Munꝰ difficrendū erit de tāte ygnis clemētia? Absit Quia participans nō est maior participato. nec ꝓncipiatū ꝓncipio. nec veruatū origine fm dionisiū. pbm. et boecium Indubie ergo habebitis ygnis clementiā si obtulerit is et banc mie psalterij saluatorez Sz vt vbmērius hoc idē roborē Ipa soluz plus amat psallētē in hoc psalterio q; possent facere tot mulieres amice quot sūt cinille tignis. esto q; quelibet tm amaret quantū vnḡ herodias amabat heroez. quoz sepultura lugdunū in francia dicit duoz amātium. adhuc quipe ampli⁹ maria psalte suū diligit. Quia fm cristoſ super matheuz. minima dei gracia maioz est tota natura. ecia si infinicies eēt augmētata. Qui ergo vultis ditari z misciam in ꝓsenti et gloriam in futuro recipere. studiose offerte virgini marie dictum hoc psalterium.

Septia laus sa
cre pagie o glo
riosissimi sapi
entie pfessores
est. q in septia
distinctiõe tcij
tententiaz er esse 7 fieri xpi in
virgine Maria sponsa ei pris
uocet nos offerre eidem regine
desponsatõis sancte septimũ la
pidem pciosum septime lapice
dine buius rupis salutatiõis an
gelice. scz Smaragdũ cũ dicit
Tu Cui9 declaratio talis est.
Quia smaragd9 fm ysid 7 dio
scor 7 alberti. principaliz op
tinet gẽmaz viridiũ. et hz cor
pus speculare generatiz radiũ
tingentẽ viroze cuncta astatia
susceptiuus qz ẽ ymaginũ adeo
vt imperor dudũ cerneret luc
tãres in smaragdo Et pamph9
caesar letitiã fugandi tristitiã
dabat qz sponse regali dudũ in
annulo subarratiõis Que oĩa
pfectissime quemũr virgini ma
rie Nam ipa est. tu. qđ est pno
mẽ redens suppositũ verbi se
cũde psone 7 demõstrat 7 re
fert Cũ fm alberti magnum
Reddidit ogo maria suppositũ
nouẽ mensibus filio dei ipm in
suo gestãdo vtero. demõstraut
qz nobis filiũ dei visibilẽ q an
te fuit iuisibil'. referẽdo ei nũc
nras necessitates tãq; apia ad
uocata Insup fuit viridi colo
re viridata oĩm virtutiz. in q
sicut in speculo refulsit tota tri
nitas scõm bernd. radioq; filij
sui dñi nri ihsu xpi p fidem in
baptismo colorat totũ mundũ
eum xstiano veste nuptiali fu
gando tristitiã p spũsancti leti
ciaz. quã habuit cũ desponsata
fuit pri regiz summo regi. cui
christũ ihũ genuit p reemptõe
mundi Hz fortalis libenẽ in
quirẽs quarũ valet hic smarag
dus desponsatiõis Tu Ad qđ
dico breuit. q plus valet q̃ oĩa
mõtes mundi ecti si essent au
rei. ymmo mlto ampli9 quanto
oĩes mõtes simul plus sunt mõ
te mimo Et vltri9. quia scõm
doctorẽ scim. mentra gre erce
dũ ihũ totius nature Digi
tur q amatis diuinas. cur huc
nõ vnitis ad immẽsas vnozũ
copias? Qui diligitis dignita
tes. cur nõ accenditis ad tã no
bilem mariã principissam oĩs
dignitatis? Qui cupitis liber
tatẽ. cur statis quia picula vo
bis imminẽt? An non videtis
retro mortẽ iaculũ sup vos vi
brantem? Fugite ergo citi9 ad
psalteriũ desponsatiõis salutati
onem scz angelicam. nec rogo
vnq; de salute diffidatis. qm si
anticristo darent tanta cleno
dia. ipe dantes mouerent scz
sua volita Cõfidite ergo in ma
riam Quia si nequissim9 vna
facit sibi dãtib9 fm augustinũ.
permaxima vna maria pferet
sibi munera vnãtib9 Sicq; ba
bebitis coronã insimicies mlti
plicatã ex smaragdis angelicis
Octaua laus the
ologie o bono
randissimi dñi
est. q in distin
ctione octaua
tercij sententiaz er vginea na
tiuitate filij dei ex muliere vir
gine Maria decet nos offerre
eidem regine virginũ octauuz
lapidẽ octaue lapicedine rupis
salutatiõis angelice qui ẽ Sar
donir lapis scz honestatis cum
dicit In mulieribus Racio cuiꝰẽ
in pcinctu Cũ fm ysid 7 Al
bertũ Sardonir ẽ triplicis co
loris. scz nigri rubei 7 albi. de
cera mi attrahens cum de eo fi
unt sigilla Fugatq; luxuriaz. 7
humilem reddit deiem. 7 pudi
cum. honestum atq; gratissimũ
Que omia scõm augustinũ de
bent cõuenire mulieribus. et sig
nanter virginibus quaz impa
trix et regina ẽ virgo maria. q̃
triplicis coloris fuit. nigri i hu
militate. rubei in passione xpi.
et albi in gra et gloria Estq; si
gilluz trinitatis quo fm bernd
peccatores sigillati intrant reg
nũ celoz. hũres ihm sigillatoz
de remissione oĩs offense. fa
citq; scõm aug9 sibi seruientes
castos humiles 7 pudicos 7 co
ram deo 7 mundo honestos. qa
nõ est possibile esse ptinue in ig
ne et nõ calefieri. 7 in fonte aq̃
rum 7 nõ balneari. aut in ozo
aromatũ et odoribus nõ pfundi.
Hec ille Hz fortalis q̃ris q̃n
tum valet hic Sardonix hone
statis scz In mulieribus Ad qđ
dico velocit. q magis valet ob
latiõe abraham ysaac 7 iacob
qui deo plurimũ placuerũt. de
patz genes Cũ saluatõe ista
angelica mũdus est redempt9
ꝙ oblatõe ppria scti pres sua. p
meruerũt singula bñficia. fm
doctorez scm Quinymo dico
q plus valet scala Jacob. esto
q essent tot scale auree vel ar
gentee q̃ sunt in mũdo palee.
vt merito p istam scalam melt
us q̃ p scalam iacob in celũ al
cendat. qm illa fuit figura. ista
aũt angelica est et veritate ple
na Digit colẽdissimi dñi nũc
aduertam9 q̃nta est hoĩm insi
pientia. qui tanta in se bñt bo
na tam ꝓpinqua raz facilima 7
salubria. que tñ ꝓtempnũ in pe
riculũ summũ. Quis q̃so si vi
deret lupum venientẽ aut hostẽ
inuadentẽ aut fluuiũ inundãtẽ

non vellet scandere scalã? Cur
ergo nõ ascẽdatis banc scalam
honestatis in ea phidetes? Qm̃
si solũ lapidem vnũ daretis an
no quolibet. p vmagio diabolo
sepe ad vra vobis subueniret.
et q̃nto ampli9 daretis tãto fa
cilius et pmpti9 et copiosius vo
bis succurreret. vt manifestuz
est in artib9 magicis vt tandez
vos secũ haberet Cur ergo nõ
magis virgo maria cũ ẽ regina
veritatis nobis subueniet ad vo
ta in pñti. 7 ptabit secũ in fu
turo. cũ in infinitũ maiora vt
patuit i hoc psalterio ei offera
mus dona? Hi fortẽ dicam9 di
abolũ magis fore piuz virgine
maria. qđ. pcul sit rang̃ hereti
cum a tota eccla Hec mirum
o carissimi Quia ipa sola pl9
amat quilibet psallentẽ sibi. q̃
cuncti demones inferni sil' sup
ti amãt q̃cunq; amabile mũ
di Sed illi nullatenꝰ p se vellẽt
carere tali amabili. ergo mlto
minus virgo Maria iuste non
poterit carere quin salutez tez
suo psalti Qđ manifeste patet
ex dictis augustini. quia mini
mum regni celozum maius est
toto regno infernoz Digitur
vos omnes. si vultis ditari sar
donicibus in infinitum et ex il
lis coronari habere graciam
honestatis. salutate virginem
mariam in hoc psalterio. quia
est regina sũma honestatis ha
bens in se honestatẽ in totam
ecclesiam diffusiuã. gubernati
uam. et pseruatiuam
Dona laus the
ologie est. q i
nona distincti
one tercij sen
tentiarũ er te
nedictissima a
doratione que filio dei debetur
docemur offerre regine bono
ris et glorie nouũ lapidem be
nedictionis. pspritatis omnis
ex nona lapicedina alme bus
rupis angelice salutatiõis qui
dicitur Sardius. et rangit cũ
dicitur Et benedictus Cuius
declaratio sic apratur Mã sar
dius scõm ysid et Albertũ ma
gnũ de natura lapidũ est rubri
coloris siue sanguinei. ad mo
dum terre rubee. qui impedit
maliciam onichini remouẽdo
metum. melancholiam. et tristi
ciam. pferẽdo gaudiũ et leticiã
et audaciam. reddendo securũ
ab incantationib9 7 dando pspe
ritatem ptra aduersa imminẽ
tia scõm lapidariũ. 7 hoc disp
sitiue Huiusmodi aũt pertinẽt
ad dei benedictionez p̃peram
quaz habuit virgo maria in se
Quomã ipa fuit rubei coloris
in passione. scõm ypbetiã sume
onis Impedituq; malicia oni
chini id est dyaboli. qui terro
res et metus despratõis scõm
origenem in dominẽ immittit.
Haudiumq; cõfert et leticiaz
et audaciaz suis pugilib9 scõm
bernardũ. lacte eos pslatiõis
gauenter fortificando Securi
tatẽ eciam suis prestat contra
incantatões erroz. heresim. et
mundialem deceptiõem. q mũ
dus totus plenus est scõm cri
sostimũ incãtatoribus Hec im
merito. qm̃ genuit hec ogo fili
um dei benedictũ. dñm omnis
pspritatis. Quapropter ipsa
virgo maria regina est pspri
tatis scõm anse. distribues ad
uersa aut pspera. put vult. Ar
gumẽtũ quare sic ẽ honorãda ẽ
Quia imparitr est pspritatis
quã naturalit omes appetunt
scõm senecaz et tulliũ. ac p viri
bus honorãt. vt patz in pratis
artibus ac scietijs. ideo tẽ Hz
fortalis scire vultis quantum
valet iste lapis Sardi9 Ad q
respõdeo q plus valz taberna
culo moysi facto in deserto. im
mo pl9 illud excedit quantũ ta
le tabernaculũ excedebat mini
mã pellem caprinã tabernacu
lũ tegentẽ Et vltra Quia scõz
doctorẽ scim. que sunt diuia in
proportionabilit excedunt cor
porea. Merito ergo a cunctis
virgo Maria sic est laudanda
Hec imemor erit bñficij. quia
deus nõ imemor fuit sui taber
naculi Hec vro tyrann9 crude
lis. nec dacian9 feuissim9 aut si
bi silles imemores forẽt eorũ q̃
dietim eis talia tabernacla of
ferrẽt. multo igit mun9 bijs tã
ti bñficij erit imemor tã pia vi
go mat dei. Cũ illa plus quẽ
libet suũ psalterẽ amat q̃ cunq;
mgra vnq̃ suũ amauerit disci
pulum. Immo si mũdi mlteres
oes essent tue mgre amãtes te
singularit quantũcũq; sibilla a
liquẽ amauit discipulũ qđ ml'
tum esset) adhuc ipa clemẽtis
sima Maria plus amat te sibi
sic in psalterio suo psallentez.
ampli9 q̃nto oes simul sumpte
pl9 sunt vna sola Cũ scõm al
bertũ magnũ sup cmũ sniarũ.
Dilectio naturalẽ nõ peteansit
naturã. dilectio aũt glie mima
attingit diuinã essentiã que est
infinita Et eadem rõ est docto
ris scti Hz nulla istaz mgraz
vellet te pati dispertunia. ymo
vellet te habere pspera. q̃ a mi
noi ad maiꝰ affirmatiue. mul
tomagis cuncta pspera et salu
bria sibi psallẽti i psalterio suo
impetrabit indubie ogo gliosa
Confite ergo o psaltes virgis
marie quia rõ. sciẽtia. sensus.
experientia. fides. spes. caritas.

et iusticia·pro te bellabūt ⁊ victoriam obtinebūt. vt habeas si pseueraueris cūcta salubria et.pfxra.intercedēte semp pro te virgine Maria cui seruis in salutatōe angelica.

Decima tkolo/ gie laus eximia cōo carissimi ū/ginis marie re/gine celi lauda/tores et orato/res est q̄ in decima distinctiōe tercij ex fructuosa pfonalitate filiatiōe. et pestimatiōe fructus virginei nocet nos offerre deci/mū lapidē pciosum ex decima lapicedina rupis bui⁹ altissime salutatiōis scz angelice et cm virgini gkiole nutrici generali toti⁹ mūdi. vt nutriamur cunctis fructib⁹ ab ea·qui lapis di/cit Crisolitus. et rangit cū di/citur Fruct⁹ Cui⁹ clara est hec expositio Mūm scōm ysid et di/oscorū et alios lapidarios er/pstissimos Crisolit⁹ est lucens/ in die sicut aurū in nocte emit/tens cinrillas. ideo dicit a cri/sis q̄ est aur̄ Fugat q̄ temōia timores nocturnos abicit. me/lancoliā pellit. ⁊ audacē ⁊ imp/ territū i aduersis reddit. atq̄ intellectū pfortat. fantasmata/ in melio⁹ mutatur. q̄ oia impe/rāt q̄nā bois refectiōem atq̄ pfortationē. qō sit pr fructum vt merito Crisolit⁹ dicat frcūs/ginis marie. qm ipa in die lu/cet vt aur̄ p sapiam quā mūdo genuit scōz aug⁹. nocteq̄ emit/tit cinrillas igneas. pctores in/flāmāto viscerib⁹ sue caritatis scōm bernd. temōia fugādo. ⁊ mores nocturnos ⁊ melancoli/am pellēdo. qz ptriuit caput ser/pentis et ei⁹ potentiā scdm iero/lōm fortatq̄ intellectū pbendo scientiā humanā ⁊ diuinā et fi/dem pcipuā scōm augu⁹. pferē/do ficelib⁹ tanq̄ nutrix optima fructū suū scz dīm et filiū ibe/sum xp̄m. in mēsa eccl'ie ponen/do panē corpis filij sui in cibuz et sanguinē ei⁹ in potuz quib⁹ re/ficiunt. et randē in patriā āge/lor⁹ producunt Qui q̄ vult habe/re cētuplicit tales crisolitos. ⁊ fructū carge eternū recreat ri/q̄ mēte et corpe in cunctis dei/bōficijs. dictum offerat virgini marie crisolitū būe trinitatis scz Fruct⁹ Bz fortassis scire v/lis q̄nti buiusmōi lapis est pcij Crisolitus marie vginī oblat⁹ cum dicis ei Fruct⁹ Ad q̄d cer/tissime rñdeo. q plus valet to/to regno et templo salomōis. q̄nto vnū totū regnū maius ē paruula prē aut trabe regni illi/us et amplius Quia scdm sen/tētiā origenis in omelia·quod minimū putatur gratie vi. pre/stantius est maximo bui⁹ cadu/ci mundi. Cuius racio super⁹ satis est erarata·Merito igit̄ sic laudāda est gloriosa virgo maria Cuius argumentum est in promptu manifestaz. Quia omīs nutrix naturalis. moral⁹ ⁊ diuinalis. a suis nutritis me/rito est laudanda omni iure. Quod si laudata fuerit virgo maria lapidis huius oblatiōe. nō ingrata erit. qm si mors tā/ta vna haberet a viuentib⁹ na/turalia quāta offerimus virgi/ni marie cum dicimus Fruct⁹ nunq̄ mors vltra quemplā pe/rimeret dominē Aut ergo vir/go maria morte erit cruēlior aut psaltes suos ducet ad vitā Cuius signum euidentissimuz est Mūm scōm bernardū In im/mēsuz plus amat vnūquemq̄ nostrum ranquā socia carissiā q̄ quicūq̄ viuēs hic seipsum. ꝫ nullus vult subīpsi mala ym/mo oīa vna. igit̄ a fortiori vir/go maria pferet nobis fructuz et queq̄ vna. remouendo ma/la quecunq̄.

Decima laus theologie dig/nissiā (o lauda/biles vgis ma/rie discipuli) ē q̄ in xj distinc/tione tcij de creatiōe xp̄i scdm̄ naturā assumptā in vatre vir/ginali matris dei laudabilissiē nos decet eiusq̄ offerre vn decimū pciosissimū lapidem. ex vn decima lapicedina rupis hui⁹ angelice salutatōis lectissime q̄ dicit Berillus. et rangit cū ei offerimus Ventris. Cuius sta/tim manifesta batetur declara/tio Mūm scdm Albertū et bar/tholomeū et auicennaz Beril/lus est lapis indicus ⁊ viridis/ qui non mīi scdm figuram ser/angulorum ex lumine solis lu/cet. habens decem species. va/letq̄ contra hostium pericula et contra lites reddit inuictuz aduersos manū se gestantis si/soli opponat magnificatq̄ do/minē. et amorem diligit coniu/galem dans virtutē fecundari/uam Que omma nomine ven/tris in virgine maria gloriosa excellentissime sunt contenta. Quoniā virgo maria est lapis indicus orientalis. quia tota fu/it diuinalis scdm Ambrosiuz Est viridis. quia cuncta ope/ra sua sine morte peccati fuerit viuacissima scdm augustinum. Lucet scdm figurā ser angulo/ruz. quia in ipa fuerunt ser mi/rabilissima hospitata. scilicet pater. et filius. et spūs sanc/tus. caro xp̄i. et alia·cū gra ⁊

gloria infinita. er quib⁹ vgo ma/ria habuit refulgētiā immēsaz/ymmo et infinitā scōm tocotē/scēm. protegit eciaz ptra peri/cula hostiuz tam visibiliū q̄ in/uisibiliū. q̄ scdm augu⁹. ipa do/mina est tellotz. Inuictiq̄ red/dit ptra ictes pferendo iniuria/tis vrā pacientiā scdm bernd. Adurit eciā manū gestātis. qz/ opera nr̄a cūcta facit ignea fm/ odilionē cluniacensem Ipsaq̄ magnificata fuit cōceptōe tali/ supra oēm creaturā scōm toc/torem scēm. taxo vt de non pos/set facē vt pura creatura ma/ter esset dei matre. Amauit q̄ amorem coniugalem non car/nalez ꝫ diuinalē. quia sponsa. p/pria fuit tri pris a quo habuit fecunditatē infinitā qua potuit generare filiū tri infinitū. ⁊ sic mater tri fuit. Merito igit̄ sibi est offerēdus Berill⁹ matrima/tis tri. quia ventris Et ab om/nib⁹ iuste sic est semp honoran/da. cui⁹ breuis est rō Quia ma/ter regis regū dignissima oīm/ iure est a cūctis honorāda teste bernd. Sed fortassis dubitas/ quantū valet hic berillus Dē/tris Rūdeo q̄ pl⁹ tibi. pdest q̄ si quaibet die dareī tibi impi/uz romanū. qō nullo modo vo/les dimittere. Multo ꝫ minus dimittere tibes regnū et impe/rium psalterij virginis marie. Mūm scōm sniam augustini. mi/nimo inuisibiliū ppzari nō va/let maximū visibiliū Et ad idē est sententia dyonisij Lauda igi/tur banc laudabilissimā mari/am in psalterio suo·nā tibi nō erit ingrata Bi em terra irra/tionabilis semē vnicū suscipi/ens reddit centuplū. quo virg̃ maria (que ē terra trinitatis) suscipiet semē tui psalterij. non redemo tibi cētuplū. Ni fo/rte (qō absit) dicat q̄ terza fecū/dior est vgine maria Cui⁹ māi/festa est vox pfirmatio Mūm pro/ut ipa dīa nostra virgo maria aliquotiēs reuelauit. tm amat/ quēlibet peccatorē sibi seruitē/ q̄ ipa quantū in se est vellet di/mittere gkiam suam vsq̄ ad fi/nē mundi et. p ipo agere penitē/tiā in hoc seculo neq̄ pīi añq̄ ipe dampnaret Dō miruz est dicta ꝫ tamē fieri pfonuz. quia tantū amat diuinū honorem q̄ omīno vellet impedire peccatū quantū in se est quod est cōtra diuinā reuerentiam. vt pōt pa/tere per regulam oppositaz Bi ergo vultis eam habere in ma/trem ⁊ iure hereditatis gaude/re filiorum. offerte berillū ma/tri matris diuine Marie. psal/lentes q̄tidie psalteriū eius.

Duodecima the/ologie laus mi/rabilis (o mira/biles theologie/ zelatores) est q̄ in xij distinctiōe tercij ex quatuor defectib⁹ hu/manis pūtbus a xp̄o possessis. decet offerre virgini marie the/saurarie oīm diuinaz trinita/tis deifice duodecimū lapidē p/ciosum duodecime lapicedine bui⁹ rupis diuinissime salutati/onis angelice scz Topasiuz. q̄ est lapis thesaurisatōis. tactus cū offerim⁹ mīri tri Tui. Cui⁹ pclara i pmptu habet aptatio Mūm thopasius scōm ysid est la/pis aure⁹ et celestis colozis. va/ri⁹ in modis ⁊ specieb⁹. quo ni/chil clarius in thesauris regu/m est repositū Sequit̄q̄ lune cur/sum in claritate ⁊ aliqli obscu/ritate. dñatur humoribus capi/tis et ptra lunaticā passionem valet. mortēq̄ impedit subita/neaz. vt merito p Tui pnomē possessiuū tanta possessio tri in/telligi. que in summo pulit dei genitrici Haz ipa fuit celestis colozis quia celestis puersatio/nis scōm bernd. aureaq̄ in ex/emplo bn viuēdi. testimo⁹ tero. que habuit thesauros omēs in/ arcba sui ventris ogināl⁹ nobi/lissima vtcliz filium tri pris in quo sunt oēs thesauri sapien/tie et scientie abscondīti fm ap/stolū paulū Sequit̄ cursum lu/ne eam imitādo. q̄ eccliam mi/litantē decet imitaz imitat̄ se illi/ pfozmādo. ei⁹ vna vel miserias/ cozam tro ppria reputādo tāq̄ carissima aduocā fm Bernd⁹. Dominaq̄ humoribus refrenā/ do luxuriā et gulam. q̄ speculū/ est totius abstinētie et pinētie scōm ambro. Passionē aufert/ lunaticā. quia de fatuis et rudi/bus et simplicib⁹ scdm bernd⁹. nouit facere sapientissimos et/ doctissimos Impedit q̄ mortez/ subitaneā. q̄ a morte mala liberat cū sit regina vite scōm sul/gentiū Merito ē oēs laudā/re debēt tanā thesaurariā hoc/ lapide topasio Tui Cui⁹ ratio/ brevissima est Quia omis the/saurizia oīm honoz summe sui/ pūcatiua est suoz distributiua/ summe ē a cūctis honorāda. q̄/ sūma ab illi⁹ suscipiūt bona. Bz/ quilibet q̄libet die cētes et q̄n/quagesies a virgine maria bo/na diuina recipit scz in quinq̄/ potentijs exterioribus. q̄ sunt vi/sus auditus olfactus gustus ⁊ ta/ctus. Et in quinq̄ interioribus/ que sunt sensus pūs. ymagina/tiua. fātasia. estimatiua ⁊ meō/ratiua Et in quinq̄ potētijs supi/oribus. scz in intellectu. vlūtate

apetitu ꝛcupiscibili. irascibili
er in pretia mortua Quilibet
aũt hanc ꝓtentiaꝫ dirigit ẽgo
maria scõm vocem vr mãdata
quantũ in se est. ꝛ sic sunt quin
decies vocem vna. id est centũ
et quinquaginta Sed forsasse sci
re cupis. quantũ valet hic tho
pasius ttr̃saurisatõis Tui Ad
qđ rñeo. q̃ plus valet q̃ oĩs
mundi sapiẽres scire cogitare
vl dicere possunt Nam omẽs
memorie mũdi lapidi huic tho
pasio ꝓpate. nõ sunt nisi scenũ
Quia fm ieroni. q̃ hic sunt p
ciosissima. celestib⁹ cõpara sunt
ꝓemptibilissima et abhomina
bilissima Si ergo vis diues ef
fici tam in bonis mundanis q̃
diuinis. cur q̃libet die tibi non
acquiris centuꝫ et quinq̃ginta
thopasios ram pclaros vt dn̄i
est? Ne q̃so putaueris mariaꝫ
ingratã fieri cum tãta à te die
tim suscepit vna M̃ si natu
ra tñ daret ex parte outi aia
libus rapacib⁹ scꝫ lupis et leo
nibus. nunq̃ lupi oues vuora
rent. nec accipitres columbas
nec leo ceruos. ꝟ oĩa sibi eẽnt
ꝑmũia. Vel ergo maria fons
pietatis erit durior natura. cõ
tempnẽs celica vna (qđ a tam
pia dña procul absit) vt̃ dabit
pacem et bonoꝫ habundantiã.
Cui⁹ argumentũ in ꝓmptu sa
tis est clarꝫ. q̃n ipa plus amat
quelibet psaltem suũ iure natu
rali. diuino. et humano. ranq̃
mater q̃ crevere põt aut dice
re totus iste mũdus corpore⁹.
vt aliquoties ipa pia ẽgo ma
ria reuelauit. cũ ipsa eciam sit
magis subiecta iuri naturali q̃
quicũq; viuẽs Et tus natura
le ẽ q̃ quilibet debet facẽ alijs
qđ sibi fieri vellet. ꝛ nunq̃ alte
ri facere qđ sibi fieri nollet Sz
si ipa esset viuens hic. vellet ad
iuuari ab habendũ celestia to
tis viri⁹. et q̃ sue oones au
dirent. et ab oĩ malo libera
retur signanter dampnatõis. Er
go iure naturali vbet indubie
saluare eos qui dietim solẽt eã
in psalterio suo sic salutare. et
ab omni malo imꝑditiuo salu
tis penitus eripere

Ercia vecima
lauſ theologie
nobilissima o
nobiles sacre
theologie cul
tores est q̃ in
tercia vecima distinctõe vercij
ꝛe triplici grã tot⁹ mũdi salua
trice voce vniuersos cristi co
las tercijs vecimũ lapidem pci
osissimũ lapicedine bui⁹ rupis
celice salutatõis angelice acci
piendũ ꝛ virgini marie regine
saluatõis fidelib⁹ vnoꝝ offerẽ
dum. qui lapis dicit Crisopaſ
sus Et tangit ibi Ihesus Cui⁹
racio est Quia scõm Alberti
magnũ et lapidariũ. lapis iste
nocte ẽ igne⁹ et die aureus. sal
uans a timoribꝫ ꝛ erroribus ꝛ
angustijs. p̃cordiaq; faciẽs cla
ra ꝛ ordinata Que omnia pla
ne important̃ noie vuotissimo
Ihesus M̃ ibũs intꝑretatur
saluator fm ieronimũ. q̃ nocte
est igneus. quia in nocte tribu
latiõis sue passionis scõm am
brosiũ terrena inferna simul ꝛ
celestia cartratis igne inflãma
uit Sz die resurrexionis fuit
aureus. supra solem refulgens
Hic saluauit a timoribꝫ et ter
roribus ꝛ angustijs dampnati
onis mundi scõm basilium. illũi
nauitq; corda fidelium i die sanc
to pentecostes scꝫ fidẽ catho
licam Et p̃cordia pcoꝝ scõm
bernar. dubiũ mortifera ꝛ feda
ra. sua passiõe reddidit sana et
salutifica Merito igit̃ (quia vir
go gloriosa est mat̃ ihesu. mater
est redemptõis. dña est salutis
et regina liberatõis scõm ma
rimuꝫ in sermone) ab oĩbus
oĩm iure ẽgo maria i ꝟ psalte
rio salutifico est laudãda. Cui⁹
racio assignari pot̃ notissima.
Quia oĩs regina salutis oi
um quo ad naturam mores et
gloriaꝫ ab vniuersis digne est
laudãda ꝛ honorãda honoratio
ne salutifica. hec aũt est ẽgo ma
ria. igit̃ ꝛc. Confirmat̃ p pbm
quia maioꝝ⁹ et b̃factoribus
oĩm iure honores debent̃ Sed
fortassis ignoras valorẽ istius
crisopassi Ihesus Quod si crelez
nescire turpissimũ est. ymmo ꝛ
piculosissimũ Idcirco pens q̃n
tũ valeat Ad qđ rñdeo. q̃ pl⁹
valet q̃ si omẽs arene maris ꝛ
creature mũdi essent̃ zuelse in
mũdos huic mũdo equales vel
maiores valere possent. ecia si
eẽnt siverei siue aurei M̃ ihe
sus tñ valet quantũ est. qz va
lor rei ex suo esse pendit scõm
phm Ihesus aũt est actu ens in
finitũ. igit̃ valorẽ actu habz in
finitũ Nec suspiceris pissimã
virginem mariã tanto lapide si
bi pñrato tibi fore ingratã. q̃n
si puus ignis maximũ pot̃ sic
mere montẽ aut cinitarẽ. mlto
magis iste ignis Ihesus infinit⁹
(quia deus nr̃ ihesus ignis cõsu
mẽs est) valebit succẽdere vir
ginẽ gloriosaz ad nr̃am salutẽ
et gloriam ꝛ amorẽ Misi dicat̃
(quod absit) q̃ ignis paruulus
plus possit sup̃ montẽ q̃ ihesus
supra mariã Confirmat̃q; am
plius. q̃n ipa tñ diligit quẽli
bet sibi psallentẽ in hoc psalte
rio. q̃ pcius vellet pati quãtũ
in se ẽ (vt fidelissime reuelauit)

prias omniũ mr̃m q̃ relinque
re eum dampnandũ Cui⁹ est
racio Quia ipa scõm deum man
datũ diligit ꝓmũ quelibz pñ
tis vite ex toto corde. ex tota
anima. ex tota fortitudine ꝛ vi
ribus sicut scripam. alias frãge
ret diuinũ mandatũ caritatis
quod solũ in celo est pfecte cõ
plendũ scõm bernardũ O vos
igit̃ oẽs sic dilecti a vgine ma
ria. sic amati ab ea. cur eã nõ
diligitis? Et si diligitis. cur eã
tam diu ꝛtemptis. vt in psal
terio suo vbis salutifero seruit
re ei postponitis? Minimũ dili
gentẽ vos mundanũ diligitis.
et tantã dñam tam pulchrã tã
amenam ꝛ in imensum gr̃osaz
et vos in infinitũ amantẽ sper
nitis Videte ne forsan cras (
quod absit) retro p mortẽ rua
tis. quia nescitis die neq; horã
Sed festinatius serutte sibi in
hoc psalterio. vt dictum habea
tis centum et quinq̃ginta criso
passos. p vbis. ꝛ p vivis ꝛ pro
defunctis totidẽ salutes et toti
dem saluatões. vt sic coronati
pueniatis ad ierarchias cele
stes. Amen

Decima quarta
laus theologie
optima o opti
mi sacre pagi
ne sectatores est. q̃ in distincti
one xiiij tercij sniaꝝ. que est de
sapientia ꝛ ꝓtetia xp̃i quibus
cristus mundũ vnit ꝛ sanauit
vulneratũ. vocet vniuersos ac
cipere q̃rtũ decimũ lapidem pci
osum ex xiiij lapicedina buius
rupis oĩmortẽtissime salutati
oms angelice. ꝛ eũ offerre vir
gini marie regie et dñe vniuer
saꝝ mundi medicinaꝝ. q̃ lapis
dicit Jacinct⁹ Et tangit cũ ad
ditur Cristus. ad differentiaz
quorundã magnoꝝ viroꝝ qui
dudum noie Ihũs noiati sunt
Hic aũt iacinctus scõm ysi
et albertũ magnũ scõm auraz
mutat̃. sic q̃ si serena aura est
feren⁹ est. si clara clarus. si ob
scura obscurus et nubilosus. i
nubilo ꝑerens leticiã. pestilen
tiaz aeris expellens. ꝓfortatq;
membra ꝛ repellit venena. in q̃
bus marima vis medicine cõ
sistit Que oĩa sufficientissime
hoc noie Cristus importantur
qui scõm remigiũ dicit̃ q̃si vne
tus. qz vnctus est gr̃a deitatis
et vnctionẽ cõfert sacramentoꝝ
scõm ieronimũ sue sponse que
est ecclia militans Jurta illud
canticoꝝ j⁰ Trahe me post te.
currem⁹ simul in odore vngẽto
rum tuoꝝ Ex q̃ manifeste patz
q̃ ista pmarime pueniũt vgini
marie. q̃ est mr̃ taliũ vnctionũ
saltem ratõe filij Haz ipa mu
tatur scõm aure muratoez per
ꝓpassionẽ miscõe ad nr̃az fra
gilitatẽ scõm Aug⁹. Confert̃q;
leticiam ꝓtemplatiõis et vuo
tiõis hijs qui cõtemplant̃ fcia
veritatis incarnatõis et rp̃i pas
siõis ꝓhibẽtibus q; luxurie blas
phemie et detractionũ quibus
aer ecia iste inficit̃ ꝓpellit Con
fortat̃q; mẽbra idest ꝓtentias
naturales sibi seruientiũ scõm
bernũ ꝓstanto eis bonũ ingeni
um firmã memoriã. sanũ intel
lectũ. et acutuz sensum Quin
ymo venena depellit fm Aug⁹.
quia caput serpẽtis antiq; con
tert in oĩ genere pcii. vt sic
merito sit fons oĩm medicina
rum et dña sanans omẽs infir
mitates nr̃as Merito ergo tã
ta dña a cũctis est in psalterio
dietim laudãda. Primo qz sum
mi medici sunt summe honorã
di scõm sniam sapiẽtis Scõdo
quia omẽs sum⁹ egroti Tercio
quia boies si qui sunt sani. nõ
valent pseuerare nisi tante me
dice aurilio Laudate igit̃ eam
omẽs in hoc psalterio. centũ ꝛ
quinq̃ginta secũ ferente medi
cinas ꝛtra centũ et quinq̃gita
infirmitates humanas Sz for
tassis dices Modici valoris ẽ
hic lapis Jacinct⁹ rp̃s vicelicz
Quia forte nil sapit tibi. nam
semp aridus es. Ad qđ fidelit̃
rñeo et breuiter. q̃ si deus nil
valet. sic nec lapis iste valebit.
Si vero deus in infinitũ valet
in infinitũ lapis iste valebit Tã
tus q; est valor eius. q̃ si totuz
mare esset incaustũ. et celũ pa
pirus. et virgulte arbores cala
mi. et arene manus. neq; q̃ cõ
tendi posset valor iacincti me⁹
dicantissimi qui dicit̃ ꝓpus Mi
chilomin⁹ ne despes de acceptri
one bui⁹ pa tam pia virgine. q̃n
si stella claritati solis resistere
nõ potest. nec maria claritati
cristi oblati resistere valet. sed
tota in toto amoze et ꝛgmtõe
vbiq; ꝛ semp fm bernũ ad cri
stum trahit̃ Cui⁹ plena est ꝓfe
matio M̃ ipa tñ diligit quẽ
libet offerentẽ sibi banc saluta
tionẽ. q̃ quantũ in se ẽ cor suũ
citius traheret de corpe suo ꝓ
eo. q̃ q̃ dãpnaret̃ mortali pec
cato In ipa trãq; est tanta ca
ritas certa. et summa sciẽtia. ꝛ
summa ꝓtetia fm aug⁹. ergo
quos tñ amat saluare ꝓterit.
Quia sua ꝓtetia fundata ẽ in
sua caritate summa ꝛ ab eã re
gulata. cũ sit effectus ei⁹ dignis
simus. ꝓterit ergo saluare q̃s
tantũ amat. alias suuz amare
nõ erit pfectũ. quia habẽt pos
se ꝑfectissimuz Et corroborat̃
scõm testimoniũ bti bernardi.

Opus diuine clemẽtie pstituꝫ est ad plenũ in mam̃ marie Et exp̃sse ītem dicit ibro. Signũ ergo sit tibi pdabilissimũ eẽne saluus. si pseuerant dierum eaz in suo psalterio salutauerit

Quintadecima laus trologie pulcherrima o pissimi sacre pagine insecta tores. est q̃ ex ipfectõibꝫ coassumptis tã ratione amme q̃ rõe corpis in speciali rõe passibilitatis fm veritatẽ diuinã et humanã et gr̃osam in rv dis. tercij. docet vniuersum mũdũ ỹgini marie magistre et dñe writatis vniuerse offerre pciosissimũ lapidem q̃ tumdecimum ex rv lapicedina pulcherrime rupis bꝰ salutationis angelice. qui dicit Ameꝫ stus Qui est lapis writatis et rangit in Aue maria cũ dicit Amẽ Q̃ amẽ rm̃ valet. sicut wꝫ est. wl wre fcm̃ ẽ fm ibro Luiꝰ appropriatio i pmptu clare pstat Quia fm ysidẽ et Albertũ magnũ q̃ lapidariũ Ameꝫ stus est lapis pciosissimꝰ. princeps gemmarꝫ purpurearũ q̃a est vinolẽtus valens ꝫ ebricta tem impedire ne vniat. aut habitã faciens vt veficiat. somnolentiã expellendo. malã cogitatiõem fugando et fantasiã. intellectũ vnũ pferẽdo p insecutionẽ writatis z declinationez falsitatis Que oia plenissime sunt facta in ỹgine maria. Nã primo princeps est lapidũ purpureꝫ idest martiꝫ. q̃ sanguine suo fuerũt purpurati scõm teroni. Remouet ebrietatẽ gule. suis psalmꝰ pfectam pferendo abstinentiã et sobrietatẽ cuius est dña scõm Augꝰ. Depellit eciã somnolẽtã accidie et pigricie. pferendo spũalem leticiaz z diligentiã. q̃z fm bernꝰ ipa est maꝝ dignissima Adalã, q̃z cogitatiõem z fantasiã expellit. quia est luꝫ aiaꝫ scõm ierom. Confert vnuz intellectũ insequẽdo writatez z pferẽdo falsitatẽ. quia maꝝ est ciꝰ qui est via writas et vita scõm vidẽ ratho licaz. vt merito scõm writatẽ ficti p viam vne opatiõis poucar ad vitaz gl̃ie. que est finale amen totius ecclie militantis Merito ergo a cũctis hec psa sima maria in suo psalterio p ametistũ Amẽ est laudanda z bonorãda vt die in dic in euuz Luiꝰ rõ est manifesta Q̃ veritas inter oĩa fm augꝰ est honoranda colẽda z collaudãda sume. cũ sit scõm doctorẽ scm̃ obiectũ nr̃i intellectꝰ. finis ỹncipiũ et mediũ Sed fortassis ꝑteres si auderes q̃ntuz valet hic lapis writatis Ametistꝰ p Amen imponatꝰ Ad q̃ breuiter et fidẽliter rndeo. q̃ plus valet q̃ valere pñt quecunq; bona mundi ꝓcupiscibilia in pñti vita a cũctis boĩbus. siue sint regna aurea. siue mũdi preciosi. aut q̃cunq; aliud ꝓcupiscibile mundanũ Imo merito dicitur esse Magna ẽ writas et prevalet oĩibus. q̃ scõm doctorẽ scm̃ Veritas bz tm̃tatẽ infinitã. tum q̃ ẽ obiectũ potentie infinite. tum q̃ trãscẽdens. tuz quia ds writas ẽ p essentiaz Cõfidite ergo carissimi in hoc psalterio ỹgnali. q̃n si tm̃ bonum esset ꝓemẽs inferno z fuisset eripe retur ab inferno. infernus posset neq̃ꝑ quoq; vlteri9 damnatoꝝ rozmentare. q̃ tale bonũ vim inferni penitus euacuaret Aut ergo virgo maria tm̃ bonũ a suis psalmis dierum centies et quinq̃gesies suscipiens cruciabilioz erit inferno q̃s ẽ benedictus. cũ nulla pura creatura sit magis pia in quocũq; casu virgine maria fm augꝰ z bernꝰ quia primioz ẽ diuine caritatis que ẽ pietas p essentiã) aut indubie debit nobis salutẽ. alias inusta esset si tanta bona suscipere. z nõ tanta vel maiora p̃staret. vt arguit Augꝰ in fmo nẽ quodã de diuina misericordia cõtra negantes remissionẽ pcorum Igit̃ o omẽs salutis vre amatores fuite ỹgini marie i psalterio suo ãgelico ꝓximo vt habeatis centũ et quinq̃ginta rupes in q̃z qualibz erꝝ rv lapicedine infinitoꝝ lapidũ pciosorũ Deo vt obtineatis cẽnes et quinq̃gesies rv dona pulcherrima a virgine maria. que sunt inocẽtia sapia gracia pulcritudo nobilitas liberria misericordia. esse filiũ dei z virginis marie. honestas et pseritas rectio. vniuersal' pseruatio. nutricio a dei mre. oẽs diuitie. perfecta saluatio. sacramentoꝝ acceptio. writatis final' et beate vite ꝓmatio In quibꝰ omne ꝓcupiscibile ꝓinet sufficiẽtissime Quia scõm bernꝰ et albertũ magnũ. totũ antiquũ et nouũ testamẽtuz. ymo vniuersus mũdus in salutatiõe angelica est ꝓhensus Tercio vt virgo gl̃iosa cum filio suo in tãtis excellentijs iuste bonoret̃ ꝓ meritis Quarto vt a centũ et quinq̃ginta mal' oppositis ꝓnalibꝰ p te liberent Septimo vt scti in pria gaude

187

ant c et l gaudijs Octavo ꝓpter et l gaudia que habuit virgo maria in ꝓceptiõe z natiuitate filij sui. que aliqñ revelauit eadem virgo. et singillatim noiauit Nono ꝓpter c et l dolores quos ipa i passione filij sui habuit Decimo ꝓpter c et l gaudia q̃ nũc bz in celo sup oẽs scõs Undecimo ꝓpter c et l peccata que ꝑuter currũt in mundo. q̃ eciã noiauit Duodecimo ꝓpter c et l pericula que sunt in morte Tercio decimo ꝓpter c et l terribilia q̃ erunt in iudicio ꝓpter pciores Quartodecimo ꝓpter et l bñficia q̃ sunt ꝑacta mũdo ꝑ filij dei icarnatiõez Qui quidecimo ꝓpter c et l privilegia specialia q̃ habuit psallentibꝰ hoc psalterio tam in rebꝰ ecclesiasticis q̃ in aia. tam in morte q̃ in gl̃ia Unde tales aĩ mortẽ specialez obtinebũt a deo grãm inter cũctos viventes. sicut in innumeris exẽplis et expiẽtijs certissimũ ꝓstat Que oia aliq̃ciens ipa virgo maria revelauit. et distincte p oĩa noiavit quoꝝ intellectiões ex ꝓdictis sapiẽtibus relinquo inuestigandam Merito igit̃ dicebã. p te mare. Qui vertit petrã in stagna aquaꝝ. et rupem in fontes aquaꝝ. id est angelicã salutationẽ in habundãtiam oĩm gr̃arum diuinaꝝ et humanarũ. q̃s vt habeatis laudate eã in psalterio. pñs c et l. Et hoc ex ꝓmo principali. q̃ fuit ex rv lapidibus trologie. scõz rv lapides pciosos spũaliter reptos i hac rupe altissima scz salutatiõe angelica

¶ Explicit fmo iste mirabil'

¶ Isti sunt z v lapides pciosi qui offerunt gl̃iose virgini marie in salutatiõe angelica. vt pat̃et in ꝓcessu sermone

Aue	Adamas
Maria	Carbunculus
Gracia	Margarita
Plena	Jaspis
Dñs tecũ	Saphirus
Benedicta	Calcedonius
Tu	Smaragdus
In mulieribꝰ	Sardonyx
Et bñdictus	Balsius
Fructus	Crisolitus
Ventris	Berillus
Tui	Thopasius
Jhesus	Crisoprasus
Xpũs	Jacinctus
Amen	Ametistus

¶ De quodam Cartusiensi exemplũ pulcherr

Ite in prima Carthusia (q̃ est sita in dyocesi gracionapolitana et ẽ mr̃ et origo oĩm monasteriorũ ordis carthusiensis) quidã prior ordis eiusdẽ. tnsiens p eundẽ locũ z causa devotiõis ibidẽ morã trahẽs. q̃ fuit devotissimꝰ dño ihũ Et q̃dã vice coram altari se psternẽs. diutissime orauit. p liberatiõe ab aduersis suũ monasteriũ guissime insectãtibꝰ. Nã monasteriũ suũ in partibꝰ regni hispanie situ gravissime fuit a guerris infestatũ et a potẽtibꝰ oppssum. intm̃ vt oẽs reddit̃ et mõasterũ tuna in rapinã eẽnt ꝑversa Quid amplius? Illo sic diebꝰ singlas diuisim spacio diez q̃rendi in oratione durante. tandẽ subito raptꝰ in spũ. nõ sicut solebat (erat em̃ vir totius devotiõis (ꝫ alcior) mõ. vidit mãifestissime dñm ihũm xpm in gl̃ia mirabili passionis appntẽ. z q̃ndecim armatiri vecoꝝ gestantẽ. b ẽ q̃nq; tela. q̃nq; hastas. z q̃nq; lanceas. q̃ oĩa xpi sanguine rutilabant. z veluti syrena micabant Cui ait pissimꝰ marie filiꝰ Nõ timeas petre. hos em̃ armis cũcta vincens adversantia Cui ille cũ tremore ait O dñe quid designãt hec arma tam gl̃osa? Ad quẽ dñs ait. Hec inquit̃recum oĩonis dñice excellentie. q̃ a cũctis repugnãtibꝰ valent liberare Clare q̃ et ꝓpica psalteriũ meũ z cũ tuis pora. et mor senties auxiliũ meum. Que aũ sunt hec vtutes tã mirabiles. et q̃les et q̃nte. patuit in effectu Nam cũ hec ꝓdicasset rediens ad terrã suã. infra hec ue tẽpus vniuersi corruerũt hostes. raptores reddiderũt ablata. religiosi ipius qualiuerũt in cũctis. intm̃ vt vice alia rapto res. p ꝓa intrãtes coꝝ agros et vineas ac monasteriũ. subito facti sunt furiosi. aut demõiaci. vel paliси resoluti. vt nõ psent exire nec se mouere de loco. nisi prius fcia et ꝑdita cum hũilitate ab eodẽ priore indulgentia. q̃ tũ erãt pluscꝫ quinge ti eqtes Hec narrat Jobẽs de mõre. qui asserit carthusienses hũc carnalẽ fuisse ꝓgnatũ suũ.

¶ Aliud exemplũ nobile de alio quodã ꝑe Carthusiensi or

188

dinis. quante salutis sit orare
psalterū gl̄osissime virgis ma
rie cū meditatōib⁹ incarnatio
nis.passionis.⁊ resurrectionis

(cristi

Virtbus
sienſ q
dā glio
sissīe dei
genetri
ci valte
deuot⁹et amabīl erat.eo q̄ sin
gulis dieb⁹ rpibus ꝑgrus psal
terū gl̄osissime ſp virgis ma
rie cū certis meditatōib⁹ etiaz
vuote dicēt. O uāobzē quadā
vice dū hza ꝑpletorij ei⁹ psalte
rium cū suis meditatōib⁹ val
de vuote ꝑpleuerar,illico ocu
li ei⁹ sompno ḡuabāt.et in spū
aliquādiu rapt⁹.ductus ē in re
gale ac solemne palaciū. vbi vi
dit maximā turbā varḡs orna
mētis ornatā Int cetera q̄ ibi
pſpexit.vidit ⁊ regē cunctis de
coꝛib⁹ redimitū.cui infiniti assi
tēt famulātes.Cui eciā assistit
regina vnustissīa a vxtris ei⁹
tenens vxtezā eius plenā igni
tis et flāmeis telis qui ad mo
dum iactātis desup in terram
manū leuabat. Ad quē regina
Noli ait mi fili amāntissīe noli
ꝑce mīb⁹ pcōzib⁹ vt pniam
ngant Tūc rex ait regine Nō
ne iust⁹ in oīb⁹ vīs meis ap
ꝓllor? Cur ḡ nō iusticiā oper?
Nōne vides qd mūdus agit?
Nōne iniḡtas in oīm statu pri
matū tenet? Tu igit noli ipdi
re iusticie opa Cui regina Me
rū fateoꝛ mi amātissime fili. ſz
nōne mia sup oīa celos elevā
est? Et iteꝛ miaz negare nō p
teris Nonne scriptū ē Cū ira,
tus fueris mie recordaberis ?
Rndit rex Dez dicis.qz miaz
volo ⁊ nō iusticiā. ḡ miam nō
ꝑtit. ḡ iusticia recte opet Rn̄
dit regina Licz boies misericiā
nō postulēt.optant tn vt eis tri
buat Et qz nosti carnē būanā
ex corrupta matia ꝑgatā.id
circo sp magis rēdit in corrup
tionē q̄ in ꝑfectōez Et qz resur
gere nō ꝓterit nisi mediāte iu
uamie grāz. idcirco ego q̄ mī
mie et grāz dicoꝛ.quā negare
nequaquā ꝓtero qz plena suz
quā plenitudinē añ rui cōcepti
onē angel⁹ michi ānūciauit in
quiens. Aue grā plena dñs te
cum Eandē igit grē plenitudi
nē miseris egēnibus effundam
et vnaz michi petitionē eraudi
re vl̄t pto. Rndit rex mī ꝑe
te.⁊ fili⁹ michil tibi neget Tūc
mī regina ait Q̄nḡ mi fili to
tus mūdus a capite vsq̄ ad pe
des languet et nō est sanitas a
maiore vsq̄ ad minoꝛe.⁊ q̄uis
tuā catholica scta eccl̄ia valde
piclitat et coinq̄natis mēbris
regat.michilomin⁹ ego mī grā
ruz vnā ḡtuncnlā in mundū
tanḡ dulce electuariū effundā
vt q̄cunq̄ sumpserint ⁊ debito
mō vtantur.integre curentur
Et adiecit regina dicēs Ecce
est ḡ bō q̄ me specialt scrutio i
trib⁹ quinq̄genis Aue maria ⁊
q̄notecum p̄n̄ loco psalt̄ū vne
rari solet. ⁊ in eis meā ꝓcepti
onē.icarnationē tuā.natiuita
tem tuā.humanitatē.vitā ⁊ tu
am passionē. meaq̄ ꝑpassionē
vsq̄ ad tuā morē.insup ō gau
dijs tue resurrectōis meditari
vuote solet Tūc igit ꝓro vt q̄
cūq; meū psalterū cū bijs me
ditatiōib⁹ vuote ad me fleris
gemib⁹ ꝓtēti tpe direxit.q̄ ille
salu⁹ sit ⁊ nulla mala morte mo
riat. neq; alio aliq̄ piculo dep
mat.⁊ tu tuā indignatōem ab
eo auerte q̄so Tūc rex ꝓpositis igniris ⁊ flāmeis telis.am
pleratus est reginā dicēs. Tu
mi mī amātissima Nō ē ꝑbas
tibi negare salutis opationem
qz ḡ oīa vt enarras salutis fu
eze exordia Quicūq; igit ea sic
vt ꝓtis vuote sine culpa mor
tali impleuerint. a me miam ḡ
tiā et vitaz eternā ꝑsequāt Et
oēm grām q̄lēcunq; eciā tu tu
is famul⁹ in tui psalterij fuitio
et eiusdē meditatōib⁹ nbi famu
lantib⁹ optauerit⁹.eandē eis tr
mgnō fauore indulgē ꝓteris .
Hijs dictis.regina regem ami
cissime est amplexā.et humilit
inclinās iteꝛ residebat apō re
gem in sedē vaurata.mīris ad
iūctis chozis scīoꝛ Et stari re
duct⁹est spūs b⁹dus ad corp⁹.
Qui quidē vn⁹ vir q̄si gut sop
no sopras⁹euigilabat.⁊ hāc vi
sionē mēte vluebat Et ecce lu
ra matutina cū tā iteꝛ ꝑpleſz
primā q̄nq̄genā psalterij gl̄ose
vginis marie cū ꝓfuctis medi
tatiōib⁹ appuit ei bta vgo ma
ria visibilit in maxima clarita
te Qua visa.frat ille valde tur
bat⁹ē Cui bta vgo maria dixit
Amice ne paueas.sum tn̄ctil
la regina quā hac nocte in spū
vidisti Ecce vidisti tūc regē po
tentē tela ignita ⁊ flāmea tenē
tez.vidisti ⁊ me tenentē ei⁹ ma
nū patā iacere ea in terrā Tu
igit diligent auscultā.⁊ q̄ mā
davero imple.⁊ plures tecum
ſaluabis q̄ alios valde pclitā
rent ꝑ tela eī ignita ⁊ flāmā
tia q̄ vidisti in manu regis.fue
rūt vsigte diuerse plage vorti
bilissime.quib⁹ filij⁹ meus iustis
sime ꝑpl̄ pcōzat enozmitatē mū
dū plagare vereuit Vz ego q̄
mat grāz et mie vcor retrari
manū suaz ne in furore sue in

dignatiōis hoc ageret.⁊ miam
obtinui. Tu igit eo mō q̄ me i
meo psalterio venerari soles ꝗ
diucus ne differas apud te.ꝗ
in publicū edoceas scriptis et
verbis Hoc eciā q̄uis ad me
um psalteriū mīte ꝓcesse sūt in
dulgentie.ego tn̄ vltra illas de
uote sine culpa mozali ⁊ flex
ib⁹ gemib⁹ psalteriū meū ozanti
bus.p q̄libet quinq̄gena multa
maiora addā Rursum.quicūq;
in hoc psaltio cū ꝓnoiatis arti
culis pseuerauerit.in extrema
hora ip̄i⁹.p fidēli scrutio plena
riā remissionē a ꝑna ⁊ a culpa
oīm suoꝛ criminū et indulgeā.
Hoc aūt auribus meis incredibile
non intonet. qz si hoc licet filij
mei vicario trestri sez paꝛe cui
hanc ꝑtātez dedit.mltomagis
licebit michi regis celestis ma
tri.q̄ grā plena apellor.⁊ si ple
na ḡ largissime meis cartis ḡti
am effundā Idcirco vt fidelis
miles page negotiuz regine ce
lestis.vt errātes p me ad viaz
vite reducanť.⁊ vt tu i illa die
ſcipies cozonā letitie quā sust⁹
tuxit dat⁹ est tibi. Et hijs di
ctis evanuit Cōsideās vuot⁹
vir rem gestā et negociū regie
sibi cōmissum.vcuit ⁊ scripsit
quātū potuit.emittēs scripta ꝗ
ad diuersa loca.quib⁹taz spūa
les ḡ sect̄ares se emēdare pos
sint vt miam et grām in ꝑsenti
et gl̄iam in futuro ꝓseqū valeāt
Amē. Reuelata sūt ꝗ huic pri
Cartusiēsi in die Annūciatio
nis gl̄osissime vginis marie bo
ra ꝑpletorij Anno incarnatōis
dñice M°.cccc°.lxxix°

¶ Quā magna sal⁹et grā latz
solū in rosario dñe nr̄e Marie
patebit p sequēs exemplū

Rat quidam
religiosus or
dinis Cartbu
sienſ. qui (dei
et ei⁹ genitri
cis amore cō
pulsus) ꝓposuit q̄sdā pulchras
meditatiōes ad rosariū gl̄iose
dñe nr̄e vginis marie.qa magī
in illo sal⁹et grā latet Quidaz
eīm vt p̄hibj q̄ obierūt anno dñi
M°.cccc°.xxx°.in vmo Treue
rēsi cartbusiēſ ordis.i scriptis
reliq̄t q̄luter vn⁹ eoꝛ q̄ se in eo
dē rosario exercē ꝓseuerat vsq
ctus fuit i spū vsq̄ ad celū em
pirreū. vbi int̄ mlta archā que
vidit ⁊ audiuit.eciā clarissime
vidit q̄ idē rosariū p̄tabat al
tissimo.⁊ q̄ bīssima vgo Ma
ria cū vginib⁹ suis.⁊ oēs ageli
et scīi vniuersi q̄ ad celū vene
rūt ab ada vsq̄ ad illud tēpus
oēs accesserūt ⁊ oīpotenti tri
grās egerūt.⁊ bndixerūt.p scis
exercitijs q̄ fuūt circa illud ro
sarium in celo ⁊ in tra Et ora
uerūt.p cūctis religios ⁊ devo
tis boibus q̄ se in illo exercēt.
vt grā ⁊ pax eis adūgat i trs
et gl̄a accēlcat in cel. Iterū vidit
⁊ audiuit q̄ ꝓlecti oēs sci ⁊ an
geli vt ipm rosariuz vuotissīe
tēcātabāt cū suis meditatōib⁹
addētes ad q̄libz meditatōem
seu clausulā ibi additaz alīa to
cūdissīo cū cātu Quocies eciā
nomen bīssime vginis marie ibi
noiabāt.būlit se iclinabāt Ad
nomē xpo ibū x̄pi genua vuo
tissīe flexebāt.iuxta dic
tū apl̄i Jn noie dñi nr̄i ihu x̄pi
oē genu flectat celestiū terrestrū
⁊ infernoꝛ Dem̄ fuit eciaz illi
clara ⁊ apta allocutōe. q̄ q̄nēs
q̄s dem̄ rosariū ꝑplēt cuz suis
meditatōib⁹ adiūcti.totiēs ple
nā oīm pcōꝛ pcipet remissio
nē Vidit eciā inūeras pulcher
rias lucidissīas imarcessibiles
ac owniferas cozōas.q̄ refuāt
bijs q̄ se vuote exercēt in eoꝛ
Et totiēs addit illi hmōi coro
na in celo q̄tēs q̄s sertū hmōi
ad laudē xi ⁊ ei⁹ḡtricis dire
rit Idē p̄ nō sel⁹ ꝗ ꝑtes aliq̄n
vna die gaudia ista celestia vi
dit ⁊ audiuit Et q̄nq; eciam in
corpe ꝑsolatōez magnā ac ꝓfo
tationē pcipe solebat. Fm q̄ se
in tpo rosario vuote exercere
pterat Et licz se in suis scrip
tis nō noiauerit. ipz tn̄ eūrem
q̄ ꝗ scripsit fore mīme dubitaꝫ
Tal⁹ eīm ꝑuersatōis fuit inter
frēs.tāte vuotōis.pacie.lfatu
re.gr̄e ⁊ fortitudis eciā in cor
pe licz rigue vixerit.q̄ ꝑ cūct⁹
cetis merito hmōi meruit brē
reuelatōes Sic tn̄ eadē q̄ dīni
tus ꝙuit prutenť occultaē sci
uit. vt ꝑ illi frēs ꝑuersatōi singu
lariteē nō oīndēt.ꝗ solacio⁹ ⁊
ꝑsolatu⁹ cūctis existēt Rursuz
igit vuotissīe supplicam⁹ xi et
sue gētricis aātoritb⁹.q̄tenꝰ ve
optāt in cel̄ sci.se i ꝓnoato re
uote exerceāt rosario .imo atte
tis flagitam⁹.q̄tenꝰ faciant in
gl̄ose vginis marie psaltio re q̄ ē
ad ꝓpositū. ⁊ alios woeāt atq;
diuulgēt boib⁹ tā fratis q̄ laicis
lingua latia atq; vulgari.vt tā
to laus xi ⁊ gaudiū scōz crel
cat.q̄ntopl⁹ ill̄ ꝗ psaltiū placz
si diffusius fuerit vuotis unti
matum hominibus

¶ Pulcbra visio ostēsa mgro
alão spōso nouello marie vgis

Rat aliq̄n qui
dā vuot⁹ bīsi
sime sp vgi ma
rie in psaltēio
suo.q̄ sel⁹ i q̄dā
festo magno v
ginis marie fuit rapt⁹ veraciť
ad supna Ubi bat̄q; sibi q̄ ex
oīm mūdi ptē voces audiebāt

terribilissime clamátes Vmdi
ctaz vindictá vindicté ve bitá
rib⁹ in éra. Post istas aĩ wces
cernebat q celestia tanq̃ fluia
ignea iaciebãt supẽ tre bitatores
Illicoq̃ pijt boim innũerabil⁹
mlt⁹tudo. atq̃ ad clamorẽ peũ
ciũ ceti cepẽt clamare ad aur
iliũ Et subito ve cel aduẽit na
uis vna lyodea, stellt omã celi
multisq̃ albis alis vallata. Et
B p aera vlitabat. mirabq̃ mõ
delup tecta fuit. Erat q̃ tante
magnitudis. p innũeri l eã inẽ
re potuisset Quid vlr? Ibi ẽne
bat l ve pte vna nauis. a l ve p
te alia. a l supẽ tectũ. q cũ vmis
aq̃ infũdebãt extinguẽres hoꝛri
bilissimũ qđ adeꝛat incẽdiũ At
q̃ in capite nauis tanq̃ patro
na resilebat q̃dã dña tã mira
bil⁹ q fuit indicibile. Irisq̃ ꝛi
ambiebat nauim illam. Quid
plã? Regina boiũ wciferãtib⁹
sic ait. O miseri filij boim ad
me ꝛfugite. ne pñi in b diluuio
peatis. Et sic dudũ mũd⁹a di
luuio pcoꝛ est liberat⁹ p salu
tationẽ angelicã. sic a nũc vni
te ad me p eanđẽ salutatiõem.
Quid ampl⁹? Uixebat q̃ vni
uersi q̃ banc salutationẽ accipi
ebant bẽbant auriliũ. vniebãt
q̃ colũbe cãdidissime q̃ eos ad
archam ꝛportabãt. Et brissia
maris cõuiuiũ magnũ in esctis
totis⁹ iocũditatis. a in vltiõ diui
ne iebzaeõis eis faciebat Sic
q̃ mandans b dña angel⁹ trũ
q̃nq̃genaz qui incẽdiũ ertigue
bant. in mõre altissiõ in breuis
simo tpe edificauerũt ciuitatẽ
mire magnitudis cũ turribus
c a l. vbi oẽs psalteꝛ vginis ma
rie ozatores fuerũt positi. vt p̃
fuarenẽ ab instanti incẽdio q̃
nũc pene tot⁹ mund⁹ in oĩm sta
tu vnoꝛak Et ait benignissima
maria Sicut q̃ nauim noe cõ
tẽpserũt oẽs in diluuio pierũt
sic oẽs q̃ me et psalteriũ meuz
ꝛtẽpnunt tẽpib⁹ nouissimis. p
culdubio in diluuio isto pibũt.
Et bu bu q̃s dicere posset q̃n
tũ et q̃le fuit boc diluuiuz? Nõ
em puto bũana ling ia boc erỹ
mi posse Nam vt breuis⁹ colud
tanq̃ alt infern⁹ vixebat Mul
libriq̃ mia apparebat. misi vbi
maria iuocabat Et bu bu q̃s
dicam? Nam p̃sona q̃ tãc vidit.
pkimos vidit q̃ vbuisset er of
ficio ad maria ꝛfugere tali in
tpe diluuij q̃ magis eã blasphe
mabant. a sic cum blasphemijs
suis turpissima morte cuz tali
diluuio ad tartara ꝛcurrebãt
Pkimos aĩ vidit viros a mu
lieres simplices q̃ in simplicita
te sua ad maria cũ psalteꝛio suo
diffugiẽtes. ab ea bẽbant bñdi
ctionẽ a pseruatiõez Jnt q̃s vi
dit q̃sdam eccl'iasticos quo ad
primũ gen⁹. et q̃sdam laycos q̃
ad scoz. qui eodẽ die sunt mor
tui tpe pstulẽtiali Eccl'iastici q̃
tem duo aut tres. q̃ cũ blasphe
mia moꝛebant. a sine sacmẽtis
Layci vro q̃nq̃ vel ser q̃s no
uit. maxima cũ tuotõe ꝛceꝛe
bant Et hoc est qđ dicit dñs in
euangelio Beru⁹ scies volũta
tẽ dñi sui et nõ faciens. plagis
vapulabit multis Nescies vro
plagis vapulabit paucis Luce
xij. Propẽa vt p̃cietie nr̃e se
cure babeant. tpe isto piculo
sissimo vgo mat cũ filio in eoꝛ
salutent psalteꝛio

¶ Exemplus de q̃dam tuoto
(monacho
Euotissim⁹ q̃
dam mõach⁹
in psaltio tra
tissime virgi
nis marie. p⁹
tpa longa merito b⁹ psaltij fuit
raptus ad supna. vbi vidit re
gẽ angeloz i gl'a sue maiestatis
In cui⁹ aspcu fuit liber vn⁹ infi
nite magnitudis. in q̃ ois scia
ad plenũ tpicta erat Jstũ q̃ fa
mulũ marie vgis maria ꝛdu
cẽs ad filiũ. obtinuit ab eodez
filio suo vt legeret in tali libꝛo
Legit igit. et sm diuersa folia
plẽtudinẽ scie bũt plenissime
Sicq̃ rediẽs ad seipz mira
bat. et scire cupiebat si b vera
eẽnt Itaq̃ libros intuet et oia
intelligit plenissiẽ Cũ alijs loq
tur mõchis a oẽs supabat. in
tm vt putarẽt eũ tmõiacuz q̃
sumus tmonũ fuit inimicus.
Postmodũ aĩ vt antea viuẽdo
ꝛcebat a p̃dicabat sp a freqn
tius ve vgine sp maria Oz em
pseuerauit cũ maria sibi in suo
psaltio q̃tidie psallẽdo. meruit
b dña. a postmodũ reꝛ sẽpitna
¶ Sermo doctoris Illam spõ
si nouelli vginis Marie sup sa
lutatiõz angelicã. ad primescen
dum extremũ ꝛi iudicium

Jmete tũ et
date illi hono
rẽ. q̃ vẽit bo
ra iudicij ei⁹.
apocalt. xiiij.
Deu deu me
q̃ in tã bozrẽda tã q̃ malia ex
pauescẽda sũ dicrus. cũ ve iu
dicio gñali siue extremo cũctis
moꝛtib⁹ tribulissiõ bãm boim
mẽtes alloq̃. Quãdamodũ bẽs
vincẽtis p̃dicatoꝛ ordinis gl'ia
singl'aris. b sepi⁹ p̃dicauit. et p̃
dicabo frequẽ idicibilẽ fecit Pã
inicũ sapie nõz dñi. Propẽa
q̃ vgo Maria iudicis vniuer
soꝛ mr fume a tãto pculo pre
rit nos eripe teste bernd. refe
ram b qđ ipa iam dudũ pfato
sclissiõ bernardo reuelauit Qđ

ecia igz istis nr̃is tpib⁹ cuiꝰ si
bi vuoto scz suo pso nouello
ipa dña itez panxere digta est
Apparuit em ei quem ꝛspnsa
uit in gl'a inenarrabili. pcies
ei futuroꝛ ve primo iudiciorũ
ꝛi ineffabilia a ipzrabilia Ie
bat aũe tam finẽ mundi multũ
appropinq̃re. sicuti et plimi scõ
rum vixerũt Nõ satis euitent
mõstrat in cunctoꝛ eccl'ie sta
tuũ bu bu miserabili mutatio
ne. vt pene pcboloz pmaz in
stitutionũ vir remanesãt puula
vestigia Ea gr̃ter inq̃ Maria
vt melius credas. a alios istru
as ve horribilissimo filij mei iu
dicio. volo vt q̃ ventura sunt vi
deas Et subito fcũs et raptus
in spũ. intuet extremũ instare
iudiciũ. vbi vniuerse astabant
rationales creature scz taz bo
ni boies q̃ mali Gz q̃nt⁹ bor
roꝛ. q̃nt⁹ tremoꝛ. quantusq̃ pa
uoꝛ fuit vixere et signa iudiciũ
p̃uentia. a signa in iudicio p̃
sentia. a signa iudiciũ subseq̃n
tia. credi nõ põt humani⁹ nec
intelligi Hoc tñ solum narra
bat ille q̃ erat ibi tant⁹ luctus
a mestitia. tam g̃dis gemitus
et trisitia. q̃ nil aliud bnũ si
bi ꝓterat vixeri q̃ nisi nonesse
Et si manus dñi eũ nõ ꝛfortas
set. illico in ꝛsperatiõem corru
isset Et si eciam suo vixeri ba
buisset. vnũ mundũ in seipso. nt
chilomin⁹ ꝛsposset Propterea
timete tũ Contra boc iudiciũ
tanq̃ summũ remediũ est par
te vginis marie accipite eiꝰ psal
terium Timete igit ꝛum gꝑ
tria. scz gr̃ter illa q̃ sunt iudici
uz p̃ceentia. gr̃ter illa q̃ erũt
in iudicio p̃sentia. et gr̃ter illa
que erũt iudicium subseq̃ntia.
Precedẽtia iudiciũ sunt q̃nq̃
scz anticristi seueritas. signoz
iudicij horribilitas. cõsciẽtie re
moꝛcntis g̃uitas. terrenoꝛum
bnoꝛ cunctoꝛ coꝛpoꝛeoꝛũ va
cuitas. vniuersaz ꝛeꝛ xtra pce
catoꝛes accusationis generali
tas. De quibus sic ait baymo q̃
daz in sermone Judicij inq̃ di
em p̃cẽnt anticristus immẽ
se seueritatis. signa exteꝛioꝛa
horribilissiẽ p̃atis. sciẽtie re
moꝛdẽtis idicibil' g̃uitas. diuiti
az totalꝰ vacuitas. a accusatio
vniuerloz ienarrabil' g̃nalitaz.

Rimũ ergo pmotiuum
ad timendũ extremum
ꝛi iudiciũ. ẽ antixpi seueritas
Audite inq̃ audite vniuersi. q̃
seuer⁹ a cruel' erit b filius pdi
tõis Ut em visũ ẽ a pfato spon
so in visiõe supdicta. oim mor
taliuz reprobabilissim⁹ erit. au
dacissim⁹ potentissim⁹ a ad faciẽ
dũ mala wcelissim⁹ et astutissim⁹
Hic sm aug⁹. legẽ ponet nouã
Sanctissimã xpi intẽdet ꝓtur
bare euangelioz veritatez Cũc
tis diuitijs habundabit a suos
poiutres faciet. atq̃ cristianos
spoliãs eos tormẽtis inauditis
interficiet Gz scõm ambzosiũ
satbanas tũc solut⁹ erit. et qui
actoꝛ vniuerse mundi malicie
fuit istuz assuẽt eumq̃ wcebit
oẽm artẽ magicaz. wlũ. a astu
tiam. ad poigia apparẽtia faci
endũ inaudita Et ierom. Sic
inq̃ tus in cristo nature bũa
ne fuit vnq̃. sic lucifer huic fi
lio ꝓditionis vniet. Qđ scõm
scm thomã est intelligẽdum ve
vnione in efficatia et malicia.
nõ aũt ve vnitate i p̃sona. Cm
illabi dyabl⁹ humane mẽti nõ
põt q̃ sol⁹ deus. vt dicit in tũ
sniaz dis. viij Tanta igit a taz
horrenda erit bui⁹ veritatis ini
mici filij pditõis duricia cru
elitas a seuitia ꝛ tyros. q̃ su
pabit cunctoꝛ boim q̃ vnq̃ fu
erunt sunt a erũt seuicia Nec
erit cayn inuidiosior Nec prot
supbior Pbaraõe truculẽtior
Adonisebech crudelioz Quid
dicã? Supabit in malicia Na
buchodonosoꝛ. excedet Jerobo
am a manassen Trãsibit anty
ochi malicia. herodis fraudu
lentia Quid efferã? Certe tra
dacians in vincẽtiũ. vcij i lau
rentiũ. tuxoꝛ in stephanũ. ri
sus ẽ tãte ꝓpãte malicie. a xo
vt oĩs hec seuicia fit sumpta
huic nequeat ꝓpari Gz cur b⁹
Quia ꝓtestas ei⁹ erit satbane
potentia. z nõ est potẽtia in ter
ra iob attestante q̃ eius ꝓpare
tur potẽtie. qui fcũs est vt nul
lum timeat. Scõm aũt causę
potentiã est effect⁹ efficacia. iux
ta regulã theologicalẽ a metha
phisicalẽ Propterea q̃ timere
tis grauissiẽ nam prot siue da
cianũ vel antiochũ venientem.
mlt⁹ magis timete tũ ventuz
in suo tremẽdo iudicio. Et con
tra banc seuiciã. castz mis. die
accipite psalteriũ virtelez gl'io
sissime sp vginis marie dicẽdo
sepius Aue Vt sic sitis sine ta
li ve. et vt qui erũt tpe illo va
leant ꝑmanere in fide. qñ tãta
erit eius seuicia. q̃ nisi abbrevi
arenẽ dies eius non fieret sal
va oĩis caro. Veritate attestã
te Ergo timete tuz a date illi
honorẽ ꝛẽ. sicut ex timore bu
ius anticristi scũs vincẽtis cũc
taz patratoꝛes maliciaz diue
sis in regnis ad publicaz puer
rit pniam. vt ptz ex ei⁹ vita

Ecũdũ pmotiuũ ad timẽ
dum extremũ ꝛi iudiciũ
est signoz iudicij immẽsa horri
bilitas. Nam fm iero. aũ iudi
ciũ quinqcim erũt signa. q̃ di
cit se repperisse in archanis te

breorum. scz ex euangelio luce
Erũt signa in sole. qui tã sac
eus cilicin⁹ tenebrosus efficiet
Et in luna. q̃ fiet sicut sanguis
Et in stellis. q̃ cadent de celo.
nõ in substãtia ꝫ in radioꝫ ap
parẽtia Adareqꝫ eleuabit sup
altitudinẽ mõtũ q̃draginta cu
bitis ꝛ postmodum sic ad yma
descẽdet vt vix vivat Gz ꝛ pi
sces maris et aq̃e ertra aquã
appa rebũt. capita surſuz leuã
tes Eritq; terremot⁹ generaꝫ.
castra mores absorbens ꝛ ciui
tates Herbe ꝛ arbores rorem
dabunt sanguineũ Bestie con
gregate in campis weiferãtes
ad celũ nõ capient cibũ vel po
tum Sed ꝛ aues ceh sil' cõuo
lantes. dabũt voces lamẽtabi
les Petre scinrent Homies de
cauernis egrediẽtes nec come
dere nec bibere valebunt p̃ pa
uore. ꝫ erunt amẽtes et tanq̃
bestie nõ loq̃ntes Arrebit ma
re pisces mozient Tonitrua
et fulgura tam erũt freq̃ntia ꝛ
ꝓtinua ac horribilia. vt appa
reat tota dissolui mũdi machi
na Ymmo voces audient aut
remonũ aut aiaꝝ iudiciũ pti
mentiũ. Ignis de celo veniens
flagrabit et dissoluet oia. cũc
taq; viuẽtia in isto igne terribi
li mozient. mali in dampnatio
nẽ eternã. ꝫ boni p̃ ignem pur
gabunt Et sic erũt noua elemẽ
ta Post quoꝫ purgatõem cũc
ti boni et mali suscitabũt. ꝛ cõ
gregabunt iurta Joelem ꝓphe
tam in vallẽ iosaphat ꝛ in tra
circũiacẽte bom in aere cũ cri
sto. et mali in terra. Tãta erit
hec signoꝫ horribilitas. q̃ supa
bit q̃cunq; horribilia que fuerũt
vnq̃. sunt vel erũt in isto mũdo
Gz cur hoc? Mũ fient virtute
diuina. q̃ supat in imẽsum cũc
tã virtutẽ corporeã scõm aug⁹.
Attendite igit̃ parump⁹ o fide
les vniuersi Modica signa pe
stilẽtie. aut febrium guerre. plu
uie aut ventoꝫ. maxime time
tis. a fortiori ergo timete deuꝫ
in suo tremẽdo iudicio Dicuri
et timuit semel quidã rex ꝓpo
tens et tribulissim⁹. qui bijs au
ditis ad scam vitam puersus ẽ
Propter ea ꝛ hunc timorẽ acci
pite marie vginis psalterium.
dicẽs sepius Maria. Que hz
illuminare scoz aug⁹. vt sic per
eam illuminẽmi diuinit⁹. q̃ per
ista signa nõ peterreamur

Tercium ꝓmotiuũ ad ti
mendũ extremũ dei iu
diciũ. est ꝓficiẽtie remordentis
grauitas. de malꝫ factis. ꝛ bõis
omissis. de malis dictis aut co
gitatis scõm aug⁹. O quis dig
ne estimare põt q̃nta erit ꝑ pe
na? Tanta quippe erit q̃ oẽs
mentis tristicie. pauores. ꝛ an
gustie. q̃ sunt erũt vel fuerũt in
mundo in bonibus facere nõ
possent grauitatẽ et acerbitatẽ
vnⁱ⁹ solius tũc peccatoris Sed
cur hoc o deꝰ meus? Certe qa
hec angustia fiet scõm albertũ
diuina virtute ꝓcellente malos
ad tam horrẽdam angustiaꝫ. ꝛ
ecia ex angeloꝫ et remonũ ter
ribili cõmotõe Virtꝰ aũt supe
naturalis plus pt scoz ambro
siũ q̃ tota naturaꝝ virtꝰ. Attẽ
dite ḡ o fideles Mũ timeretis
pati angustiã vel de morte pa
tris aut mris. vel de infamia se
cũdũ bernũ aut de modico fla
gello intrũ vt ꝓ hmõi auxilia
preteritis ꝛ bũana ꝛ diuina. ac
cipite igit̃ cytharã cõsolatiõis
dũ adhuc hic estis in vita. scz
psalteriũ marie vginis. sepe pi
centes Gracia Mã teste tero?
Marie gra liberat de oĩi an
gustia Sicut ecia quedã muli
er dudũ respata in flandria ꝓ
pter pcoꝫ suoꝫ grauitatẽ. ac
cepto hoc psalterio. securitatẽ
accepit summã ꝛ leticiaꝫ Hec
dudũ fuit meretrix. postea fcã
fuit sꝛculũ tot⁹ sciitatis

Quartũ ꝓmotiuuꝫ ad ti
mendũ generale dei iu
dicium. ẽ terrenoꝫ cunctoꝫ bo
noꝫ vacuitas Mã teste ẽbro?
tunc gibit auꝫ et argentũ ꝛ la
pides ꝑciosi redibunt in pulue
rem. palacia castra ciuitates ꝛ
habitacula simul igne ꝓbarent
Et aug⁹ Quid tibi in carne o
homo ꝓfodis? Cãter dies iudi
cij horenda in q̃ parẽtes amit
tes filios pres. sponsam dilec
tam cõburi vicibus. ꝛ amicos
q̃s tm dilexera saudies clama
re ꝛ vlulare p̃ penis. et eos ig
ne diuinali torreri ꝛ cremari
ꝓspicies Et tibi in q̃ ḡ. pfuerẽ
cũ generatõem amittes? Qui
immo ꝛ tu gibis fugiẽdiq; spes
nulla erit Et ieronim⁹ Quid o
seculi potẽtes famã cupitis lõ
geuã honores amatis. ꝛ vmi
natum incessant cõcupiscitis?
Quid tu aduocate facies? O
ꝓbane iurꝫ q̃ ages? O bel
lator fortis q̃ acturus es? Ve
met dies cũ gibunt ista ꝛ ꝓbu
reris igne. nudusq; rarõez red
ditur⁹ cozam districtissimo iu
dice ea vẽturus Quid ampli⁹
Tãta erit hec vnoꝫ terreno
rum vacuitas. q̃ cũcta mundi
bella. fames. pauperes. diluui
a. rapine. q̃ fuerũt sunt et erũt
et si maiora essent huic nõ psi
nt calamitati ꝓpari. Sed cur
inq̃ hoc? Audi gregoriũ nasan
senũ ꝛ Romanũ Quia iste sũt
vacuitates particulares. ꝫ aũt
est vniuersal' quo ad oĩa ꝛ in
oẽs mundi generatões ꝛ ptes

O cristiane. times ꝑre flore
num. formidas inq̃ anselm⁹ a
gruꝫ ꝛ vmũ vexere. ꝑre di
em vnã. amittere causam aliq̃
intrũ vt auxilia ptas. psilia re
quiras ꝛ bũana ꝛ diuina Cur
ergo mlkomagis nõ timebis ꝛ
te ꝑparabis ad iudiciũ. vbi cũ
cta mũdi sil' ꝑibũt oblectamẽ
ta? Accipite ergo ꝓ remedio
vginis marie psalteriũ. qõ est
bursa ꝛ palaciũ cunctoꝫ bono
rũ scõm bollionẽ. quia plena
Sicut et quidã abbas duduꝫ
tm pauꝑ cũ suis fuit. q̃ alimo
niam ꝓmunẽ habere non pte
rat ꝓter rapinã tirannoꝫ Gz
Marie vginis psalterio accep
to. ꝛ cuncta bona venere. ꝛ vni
uersi hostes tirãni cessauerunt
a ꝑdatione. celica manu eos p
curiente. et bis excecãte Ceci
em fiebant. ꝛ igne celico pcussi
ꝛficiebant.

Quintũ ꝓmotiuũ ad ti
mendũ horrẽdissimum
extremũ dei iudiciũ. est vnuer
saꝝ rei⁹ꝫ pcoꝛes accusatio
nis generalitas Cuncta em te
ste gregorio accusabũt pcoꝛes
tanq̃ dño suo rebelles. ꝛ cunc
tis creaturis vteriores Nam
scoz crisostomũ vniuerse crea
ture mũdi alie vẽ bñdicũt. vt
ptz in ymno triũ puerorꝫ. et in
psalmo dauitico Cũcta ꝛum
laudãt tã celestia q̃ terrestria.
ꝫ heu heu ꝑccatores bruti ani
malib⁹ miserabiliores assidue
deum ꝓpẽpnunt et maledicunt
Propter ea in ista horrenda die
clamabit celũ Sp deo obediui
et lucẽ ac motũ inferiorib⁹ cre
aturis sp vdi. ꝫ pcores abusi
sunt lumine meo in oĩi motu
suo Clamabit ignis Que po
tui feci. ꝫ miserabiles ipũ me
ad luxuriam et gulam sunt vsi
Aer vro clamabit dicẽs Ego
vitã aialibus vrdi. sed pcores
ad malam vitã. ad mẽdacia. ꝛ
ad blasphemias et piuria sunt
abusi vita sibi collata Similiter
aqua dicet Pisces ꝛ aialia po
taui ꝛ terrã rigaui vt proui. sz
pcores in gula vanitate ꝛ ma
licia abutebanꝫ mea vtilitate.
Clamabit terra dicẽs Funda
mentũ aliis creatis ꝑbui. et se
mina et fructꝰ ac aialia. ꝓ vmi
nibus assidue pouri. ꝫ pcores
me fedarunt abutendo meipsa
ad innũera pcã Pariq; modo
aialia cũcta boiem accusabũt
dicẽtia Nos fecim⁹ ea ad q̃ te
us nos ordinauit. sed pcores
sp vo suo fuerũt rebelles. nos
remouẽdo a fine intento ꝛ tra
hentes ad suas iniqtates Sic
pari mõ lapides accusabũt bo
mines de abusu in vanis edifi
cijs Ferrũ de abusu in guerris
Aurum et argentũ et alia me
talla de abusu in auaricia Sic
q̃ de aliis fiet rebus corporeis
Angeli vro accusabũt boiem
quia eis nõ obediuit Gz ꝛ de
mones eũ accusabũt. quia eis
dem sp obediuit. Atq; ꝓ hunc
modũ magna cũ voce. vniuer
sa ꝛclamabũt ꝑra boiem dicẽ
do Vindicta vindicta vindic
taq; ꝓmo vindicta dicent. ꝓ
pter vei offensam. Secdo vidic
tam. pferent. ꝓpter ipaꝫ abusũ
creaturaꝝ Tercio vindictaꝫ
crepabũt. ꝓpter ordis vniuer
soꝝ puersionẽ quã facit̃ unq̃.
Sed q̃li mõ clamabũt? Cũ ba
silio rnco Clamabũt nõ voce
exteriori ꝫ interiori in mẽtib⁹
pcorum Mũ thomã attestante
Vniuersa appbendent a malis
mẽte tanq̃ eis nociua Vro di
cit sapiẽs Pugnabit cũ illo oz
bis terraꝫ ꝑra insensatos Ar
mabit em deus creaturaꝫ in vl
tionẽ inimicoꝫ Mã dico q̃ ista
accusatio est q̃uor ꝛ improbabi
lior in vno tm ꝑccatore. q̃ sint
omẽs accusatões que sunt fue
runt vnq̃ vel erũt in toto isto
mũdo Nam hec accusatio gene
ralis fiet fm augustinũ ꝓ q̃ndã
vim supnaturalẽ. q̃ supat oĩm
bũane potentie virtutẽ O fide
les attendite. si audirens nũc a
ues vel pisces aut terrã vel bu
mes sicut tũc audietis q̃ ḡ illo
facerentis. cũ nõ valeatis sufferre mimam accusatiõem de cri
mine corã mimo iudice? Time
te ergo deum. ꝛ accipite in ista
accusatõe aduocatũ optimuꝫ
marie vginis psalteriũ. sepius
dicẽto Domin⁹. Mã maria est
dñantiũ dña fm ambro. Pro
pterea q̃ est mr dei qui cũctos
iudicabit. deo vniuersoꝫ turris
sima cõstat aduocata Timete
igit̃ deum. sicut quidã peccator
maximꝰ in picardia timore hu
mani iudicij accepit. ꝓ offenso
re psalteriũ virginis marie. q̃
ꝓterea in causa sua vicit. et a
suspensione publica mõ mirabi
li ereptus fuit Hec aũt quinq;
terribilia erũt ꝓpter fractõem
decem dei mãdatoꝫ. vt ait Al
bertus ꝛ gregoꝰ nicen⁹. et sic ꝫ
quinq; importabũt i speciali q̃n
quaginta ꝓmotiua ad timẽdũ
generale dei iudiciũ. ꝑra q̃ me
rito est dicẽda prima quinqge
na psalteriũ vginis marie

C Sequũt nunc q̃nq; ꝓmouẽ
tia ad timendũ extremũ dei iu
diciũ ꝓter ea que erũt in iudi
cio pñtia. q̃ nũerabunt sem ꝑ
per numeri ꝓximationem vsq;
ad decem.

Sextum aũt ꝓmotiuũ ad
timendũ dei iudiciũ gene
ralissimũ. est infinitas potentie

aa

et principatus iudicãris scõm
anselmũ Nam prãs eis ẽ ptãs
eterna ⁊ infinita. que nullatenꝰ
fin augꝰ põt euitari. que exce,
dit potestatẽ muntiꝫ infinito,
rum si essent. quia fin basiliuꝫ
Increatũ in infinitum excedit
creatũ. Propter̃a o vniuersi fi,
deles vitate vosmetipos Mul,
cam timetis ⁊ pulicẽ. ⁊ vrmẽ
formidatis. prumelcitis rubras
serpentẽ lupũ vl leonẽ Time ꝑ
magis o cristiane tũ oĩgtrẽ,
tem. vt arguit augustinꝰ Sz et
principẽ aut plarum vl iudicẽ
formidas vsq; ad mortẽ. time
ergo magis illũ tuũ iudicem p
quẽ hec oĩa rotam suã habent
virtutẽ O ẽnta filia. quãtãq;
diligentiã ⁊ sollicitudinẽ facẽs
rege frãcie aut imperatoꝛ alma
me ⁊tra te irato Jam ꝑ dispo
ne tmuti tue. quia redde ratiõnẽ
te oĩbꝰ vsq; ad vltimum
quadrantẽ cozam oĩpretẽ iu
dice Timete ergo tuz. ⁊ acci
pite. p remedio sociũ ⁊ amicuz
tuuincibilẽ. marie vginis psal
terium. sepius dicẽm Tecum
Quia teste haymone. Maria
habuit dñm secũ pmarie. Pro
pterea vniuersi volentes habẽ
secũ dñm. vtant ip referre ma
riam secum et suũ seruitiũ. vt
possint resistere ⁊tra vnũqdq;
aduersum Sicut quidã paup i

anglia alanus noie qui habuit
a rege vniuersa sua ꝓfiscata. si
mulq; fuit exulatus Sz accep
to vginis marie psalterio. pau
lopost maxima cũ glia fuit lite
ratus. Rex cm̃ subito vsq; ad
mortẽ infirmat⁹. curari nõ va
luit. nisi exule ꝓdicto reuocato
cum oĩ libertate ⁊ gra regis
et potestate

Septimum ꝓmotiuũ ad ti
mendũ extremuz tri iudi
cii terribilissimũ. est iudicãtis
horribilitas. terribilitas. ⁊ sũ
ma implacabilitas Tã em̃ erit
iuxt illc horribil' tam terribil'
et tam seuer⁹ malis. quãtũ erit
suauis bonis fin aug⁹ Propte
rea in immẽsum reprobis erit
terribil' ad virendũ. vtpote fin
basiliũ. illum qui te cũctis dis,
cretissimũ exiget iudicii Tãq;
erit tũc grauis tam horrẽdꝰ et
ram terribil' in iudicio. q si ipi
us mater vgo maria esset repta
in pcio mortali. illã priuaret
glia sua ⁊ prompnaret ad ẽtna
supplicia Sicq; faceret te cũc
tis sanctis. si malos eos reperi
ret Si ergo nõ parceret tã sũ,
mis amicis sui regni si peccarẽt
quõ tunc indulgebit pcoribus
et suis inimicis. vt arguit Wil
helmꝰ Idcirco dico vobis. q
nõ est tyrãnus in toto mundo
vl in inferno nec fuit nec erit.

quin posset magis placari q̃ te
us in die illa Ratio ẽ fin thom̃
mã. ꝓpter imutabilitatẽ diuie
potentie infinitam. q̃ excedit in
infinitũ implacabilitatẽ cũcto
rũ creatoꝛ inimicoꝛ sit' sump,
tam Quantũ em̃ est mificoꝛ
iustis. quia in infinitũ. tm̃ erit
implacabil' malis scz in immẽ,
sum Justicia em̃ dei ⁊ miscdia
sunt due rei filie quodãmõ eĩ,
les. ꝗ diuersimodꝛ fin augustiñ
O pcor cũ timeas multũ im
placabilitatẽ alicui⁹ ꝓpotentis
arco vt erpnas ꝓria. p ipsius
placatõe. cur q̃so tam nõ labo
ras ad tũ a te offensum debi,
te placandum. in iudicio nunq̃
emoliẽdũ? Propterea vniuer,
si timete tuz. et psalteriũ ma
rie vginis accipite. p intercessore
sepius dicẽm Benedicta. Mã
in tali necessitate summũ ẽ re,
medĩũ accipe supmũ aliquẽ in
terceꝛnẽ. ⁊ bene ⁊ tuna. p reo
iudici dicentẽ. nam bñdicta. ẽ
quasi bñ dicẽs vel tona dicens
scõm augustinũ Quẽadmodũ
quidã ciuis in thuringia pma
rime offensus frederico impa,
tori. intm̃ vt illũ cuz tota gene
ratiõe sua. pscriberet Sed illo
accipiẽte psalteriũ marie vginis
cum suis. tm̃ protuit in breui in
loco erilio. q imperatoꝛ vehemẽ,
tissime ꝓtimuit q̃ dñi ⁊ vasalli

ob amorẽ illius ciuis tberente
formalissimã facere contra eũ
guerrã Nõ et fecissent. nisi ci,
to ꝓcuẽ cum glia magna ⁊ bo
nore plusq̃ vnq̃ reuocasset

Octauũ ꝓmotiuũ ad ti
mescendũ horrẽdissimũ
tri iudicii generale. est testifi,
cantiũ infallibilis veritas Mã
ibi sancti angeli custodes ⁊ rec
tores mũdi erũt pcores accu
santes Quinymo et pcã ꝓscrẽ
tiaz altissime cõtra actores su
os clamabũt fm Innocẽtium
Sz et ꝓscietie remordentes co
ram toto mũdo apte ⁊ manife
ste suos possessores reprobabũt
Quinymo et tmõia coraz to
to mũdo hoim pcã reuelabũt
Et iuxt sup oĩa terribil'. vehe
mẽtius oĩbꝰ cunctorũ cũctis
scelera pãret O ꝗ tũc facient
miseri? Quo tunc fugient rei?
Quid q̃so dicent tũc malena,
ti? Om̃ oĩa testimõia oĩm iu
diciꝰ totius mũdi sit' sumpto
rum q̃ fuerũt sunt et erũt. non
possent facere eq̃litatẽ terrozis
et miserie q̃ fiet ibi ⁊tra mimũ
dampnãdũ Sz cur hec? Om̃
scõm tonauentura et albertũ
testificatio in iudicio tali gene
rali. est fm̃ foꝛ diuinũ excedẽs
in immẽsuꝫ foꝛ humanũ O fi
deles ppli si q̃ habetis duos
testes ⁊tra vos in humano iu,

dicio supra humanũ moduz ti
metis. quid tũc in tam horrẽdo
tãq; districto iudicio vbi tãti
et tales erũt testes facturi esset?
Accipite igit̃ psulo ⁊tra tales
testes remediũ appellatiõis in
ꝑsentiaz p pnitentiã. ad quaz
põt appellare quilibet te omni
iudicio diuino. stante mortali
vita. nõ aũt post mortẽ Idcir,
co accipite psalterium vginis
marie q̃ est psistorĩũ pmrẽtie
sepius dicẽm Tu. demõstrã,
do ⁊ referẽm xp̃o ⁊ marie vir
gini pcã vra. et p bijs penis
tibitis ws subiciẽm Tu em̃ ẽ
pnomẽ tmõstrans ⁊ referẽs
et supponẽs fm ẽmaticos Si
cut quedã dña in roma que de
filio ꝓpio pcepit. et pceptũ ne
cauit in cloacã Que cũ eẽt ac
cusata coꝛã iudice p dyabolum
in specie clerici. illa accipiente
psalteriũ virginis marie. testi,
lle nepbãdissim⁹ in iudicio ne
gauit se eaz ꝓgnoscere. asserẽs
illam esse bonã et iustã. Sicq;
p psalterũ marie vginis infa,
miaz et mortẽ euitans. dyabo
lum confuauit

Nonũ ꝓmotiuũ ad timẽ,
dum extremi iudicii di
em. est ꝓuidicantiũ ⁊ ꝓsecutiũ
cum xp̃o visionis terribilitas.
Nã sic cristus erit terribil' ma
lis ad virendum. q̃uis sit iustis

summe ẽnus ⁊ delectabil' in in
finitũ ad ꝑspiciẽdũ. tm̃ erit ho,
ribilioꝛ in infinitũ dampnatis
q̃ tmones Magis em̃ vellent
dampnati tmões vivere q̃ fa
ciem iudicis ibidẽ intueri. non
ꝓpter obiecti intrecentiã. ꝗ ꝑpe
virentiũ maliuolã dispositiõem
scõm thomã Imo tam horribil'
erit ibidẽ aspect⁹ mimi bñ ipis
malis. q vixeri in isto mũdo in
pcio turpissimo ⁊ ꝑtendi. nõ
esset tam imꝑabil' vitio sicut
illius mimi bñ Om̃ scõm ⁊tz
te palutre. q̃nto virt⁹ est foꝛtioꝛ
(cuiusmõi est in bñs) tãto opa
tio illius ẽ efficacioꝛ. scõm eciã
regulã philosophoꝛ Quid er
go erit in visiõe a scĩis magnꝰ
q̃n vitio mimi beati tantaz pe
nã ꝑferet dampnatis? Unde si
cut grauꝭ est peccanti occulte.
vixeri ab vno hoie q̃ ab oĩalĩ,
bus cunctis irrationabilibꝫ. sic
erit tunc grauꝭ vixeri a mimo
beato q̃ ab hoĩbꝰ cũctis mor
talibꝰ Propterea pcores vni
versi vivere vos metipsos. Si
nõ potestis pãdere pcã vstra
vni tm̃ homĩ. ymmo vir dicere
illa audetis sacerdoti. quid tũc
facietis q̃n vniuerse creature
rationabiles claris⁹ cũcta vide
bunt pcã vra q̃ vos nũc faci,
tis? O ꝓfusionẽ O miseriã O
ineffugibile mal' suppliciũ tũc

Sed nunc. p remedio accipite
marie vginis psalteriũ. sepius
dicẽm (In mulieribꝫ) Q̃m si
mũ remediũ in iudicio tali est
habere ex ꝓpre sui sponsam iudi
cis. mariã aĩ virgo ẽ foroꝛ ma
ter ⁊ sponsa iudicis cunctoruz
fm anselmũ Timete ergo tũ
et orate ⁊ põcate psalteriũ vi
ginis marie. q̃n summũ est re
mediũ ⁊tra hec piculuz Sicut
accepit hec quedaz moniał no
mine beatrix q̃ post apostasiam
multoꝛ annoꝛ in quib⁹ fuit in
lupanari ꝑ mariã virginẽ ad
monita. tandẽ redĩt ad ꝓpriuz
monasteriuz. vbi maria virgo
p angelũ suppleuerat locũ illi⁹
figura habitu ⁊ nomie Et post
pcm resumpsit psalteriũ vir
ginis marie. q̃n a iuuẽtute viz
gini marie ipm̃ tenote obtule,
rat Sicq; pcm fuit occultum
et fama sanata cum aĩa

Decimũ ꝓmotiuũ ad ti
mendũ extremũ tri iu,
dicium. est ꝓfusionis ⁊ verecũ
die iudicantiuꝫ vniuersaliuꝫ.
Nã a cũctis creaturis tã malꝫ
q̃ bonis mali pacienꝫ ꝓfusiõz
Nõ si pcã alicui⁹ essent scrip,
ta in valuis cunctaꝫ mũdi ci,
uitatũ. et p ymagines picta cũ
ctis in locis. atq; in cunctis li,
bris mundi ꝑscripta. et diebus
singulis cũ tubis ꝑcrepãtibus

predicarenꝫ. neq̃q̃ ibi esz tãta
cõfusio peccantis q̃nta erit cu
iuslibet pcoris. p quolibet pec
cato ꝓfusio. et nedũ p oĩbus
collectiue sumptis Quid dicã
Confusio patibuli. vel rotarũ.
aut incẽdij. vel ercõmũicatõis
vel verecũdia virgis nuꝛe p to
tum mundũ cũ ignominia tra
ducte. iniurie. ꝓtumelie. oppro
bria. et hmõi. q̃ vnq̃ in mundo
fuerũt sunt ⁊ erũt simul sump,
ta nõ possunt hujc infamie vni
uersali ⁊ ꝓfusioni ꝑari Nam
ꝓfusio iudicii generalis est corã
deo angelis et scĩis. ꝗ ꝓfusiões
totius mũdi sunt corã homib⁹
morituris Ulire q̃nta est distã
tia Sed q̃ dicam tibi? Certe
oĩs tui vicini. affines. ꝓpinqui
et ꝓcules. parẽtes. et eciam ini
mici tui. oĩs inq̃ vixerũt que
cunq; habes nũc in fundo cor
dis tui pcã Quid dicis. q̃ co
gitas o homo? Nõ es ausus h
pari nec ꝓtes mimã infamiaz
sufferre. q̃d tũc facies tãtis co
roz ocul' dei ac totius mundi?
Sz q̃n inq̃ fiet h generalis cõ,
fusio? Audi augustinũ. ⁊ mgrz
in iiij? distinctiõe q̃rãgesima
tercia. et thomã ibidẽz fiet em̃
hec ꝓfusio ꝑ quanda vim diui
nam impressam meritibus cũctaꝫ
rationabiliũ creaturaꝫ. q̃ vis
representabit claritissime cũcta

mundi peccata nedū in vniuſali ſi et in particulari Videō ergo p hāc ſpeciē terribilē omnia peccata tua et cunctoꝝ aliorū quinymo p illam ppensos ab oībus alijs te viuere O q̄ iuſtiſſimū maluz O extrema cōfuſio. Nōne ergo melius eſſet o pctores tam hic penitere et accipe pſalteriū marie vginis ꝯ talem pfuſionē accipere? Ti mete ergo vū. et accipite vbi ſcum ꝑtra hanc pfuſionē veſtimentū bonoris qđ eſt pſalterium marie vginis. ſcpm dicendo Et benedictus) Hā maria ſua benedictiōe attulit nobis filiuz ſuū bñdictiſſimū. quē omēs debent induere ſi nō vlunt pfuſionē hāc vniuerſalē recipe ſm auguſtinū Accipite ergo pſalterium marie virginis tpm orando et pdicādo Sicut et quidam ſacerdos et moniał quedā qui vſpiritu notorie in peccato carnali. fuerūt incarcerati Gz penitentes et pſalteriū marie vginis orātes. infra breue tēpus maria eos abſoluit. et duos demōes ꝑ illis in vinculis religauit Itaq; mane ſcō iuxta eſtimauit habere ſbitiq; et moniales. Et reppit duos demōes vinculatos in habitu eoꝝ Qui clamauerūt dicentes ſe eſſe tres mīdaces qui malū fecerāt illos aūt duos boies qui putabant ab eis deliquiſſe dicebāt eſſe iuſtos et ſcios Et in ſignū huius inquirūt noueritis illos eē in tali eccliā orantes Gz qz vidiſſent eos pfunctos re. ītro coacti ab illa inimica nra maria habuerūt dicere hanc vritatē Et ſubito cū terremotu et fetore ingēti ac vlulatu maximo diſparentes diſceſſerūt Ex hīs ergo ſi mortua qnq; ſunt ꝓter ſnſgreſſionē ſcpī donoꝝ ꝓſſanctī et triū pcū pnitēte ſequit q̄ eſt quinq̄ginta mortua ad timendum extremū vri iudiciū. quia qlibet mortuū de dictis qnq; habebit xcē. vt merito ꝺ iſta marie virgīs debeam⁹ dicere et offerre ſcām quinq̄genam pſalterij eiuſdem

¶ Sequunt quinq; alia motiua que ꝑcernūt iudiciū ſequētia. p que vrimēt habz timeri extremū vri iudicium

Nono timendum ad timendum extremuz dei iudiciū. ē a cūctis bonis ſeparacio Quia ſm Richardum et innocētium Sicut bni habundabūt cunctis bonis. ſic mali pauabuntur cunctis tmis. et equa vri iuſticia Pauabunt ergo vt viſioꝝ fruitione. ꝓſpnſione. et quātuor ordinibus quib⁹ ſancti habundabūt ſm thomā O quanꝰ luctus. q̄ntus genitus. q̄nta miſeria erit tunc in dampnatis. de rantoꝝ bonoꝝ tremēda amiſſione Tūc ſm bernardū erſpectanda erit a malis ſentētia iudicis. Audiſti furē inq̄ baſilius cum timore ſententiā erſpectā. tem. quid tunc fiet tibi q̄ cunctoꝝ reus es criminū in cōſpectu tanti iudicis irati. cū tā implacabilis iudicis ſententiā audies? Ite maledicti in ignē etnum Quaſi dicat ſm criſoſti. Ite a me ee meis. in quo ē omne bonū. diſcedite et cum carētia oīum bonoꝝ abite. O inq̄t hugo ſi dampnati ſolū amitterent terrenaꝝ diuitiaꝝ copiā. ſi mundanā potentiā. ſi auꝝ argentū aut famā vl honorez terrenū. aut tale quid. intollerabile eſſet vtiq; maluz Gz hzu nō ſolum iſta pręnk. ſ et gīa eterna pręk. anime et corpis potestas tolleꝝ Et anſelmus ait O pccatores parūp attēdite. Si nō poteſtis pati auferri a vob modicam pecuniā. agrū vomū vl dilectū ſociū ſine grādi triſticia. intm vt queq; ꝑtra ꝑ vobis ꝓpiratis aurilia nedū humana vrū et altioza. quid ſo tūc facturi eſtis cū cūcta mūdi bona ꝓdetis et gloriā ſempiternam? Valtē ergo cōtra hec ingenia dampna nūc viuētes q̄rite auxilia pnitētie et oīonis. qui in minimis ſp cupitis auxilia Mīa tanta erit iſta ꝓditio. q̄ pdicio cunctoꝝ mundi bonorum cū creaturis nō poſſit buic ꝑari. ſicut nec creatura vo Accipite igit gloſe vginis marie pſalterium. ſepius dicendo Fructus) Hā ſm fulgentiuz et bernardū Fructus marie attulit munus gloriā. et beatis ſempiternā leticiā q̄ nunq̄ auferet Scitis em q̄ in carētia bonoꝝ oīuz ambulantib⁹ ſumme neceſſariū eſt in via repire arborem bonis fructib⁹ plenā Orate igit marie virginis pſalterium et pdicate. Sicut legimus ſcm Edmardū a regno anglie expulſum hoc ozaſſe. et ad ꝓpriū regnum rediſſe

Decimo timendum ad timendū extremū vri iudiciū. ē penarum indicibilis grauitas Hm dampnati erunt maledicti. dei et ſanctorum oīum maledictione atq; cunctarum mundi creaturaꝝ. et iudicati ad pnā ignis et ſulfuris. et ad ſternalia cruciamēta ineffabilꝫ ac̄bitatis O ſi bērēt ſolūmō pnā h⁹ mūdi. ſ obtinebīt pnā ſempi. q̄ ſm

auguſtinū excedit pnā huius ſeculi ſicut ignis vnius ignē pictū. et ſicut tormētū in ſcō exceditur tormentū in vero. O q̄ graue erit mulieribus delicatis et viris qui ſemp fuerūt in vtijs taz grauia ꝓperi Vir mō valent modicū volorē cordis aut capitis. vl frigus vl modicā famē vl ſitim vel paruū volorē tollerare Quid facient aut dicent cū talia worēda ſuſcipient ſupplicia? Certe blaſſemabīt. euellent crines. et ſe vſpantes patient. vnguib⁹ ſe lacerabunt. et tormēta tormētis cumulabūt. Clamabūt dicentes Ve v michi maledicte mulieri. Heu cur nata ſuz? Maledicta dies in q̄ ꝓcepta ſum Maledicti parētes qui me genuerūt. et viaz dñi nō exercuerūt O vtinā nō eſſem Cur nō morior? O ſi haberē guttā aque. ꝑ ſiti iſta ertiguēda. aut modicū panis ortaceti quē ſp odiohabui ꝓ fame hac fugāda Heu me miſeram Cur nō ſum bufo? Cur nō ſuz vermis? Cur non ſum ſerpens aut camis? Jam vtiq; brā eēm O ſi haberē paruū refrigeriū Sic lamentabunt opulēte mulieres et delicate militares. vna cum viris ſuis et alijs damnatis Tanta erit hec pnarum calamitas. q̄ cuncte ſm auguſtinū et ieronimū huius ſeculi pne et anguſtie penalitates q̄ fames ſitis labozis et huiuſmodi ſimul ſumpte nō poſſent facere pnam totalē mimi dampnati. ſicut nec tpale et naturale pōt equari eterno (pūali et ſuperna turali. Qui ergo in tribulatōibus infirmitatū aut guerrarū pritis auxilia. nūc in tanta miſia vbis accipite ſubſidia Venientibus bellis caſtra fortifiicanē vt inq̄t baſilius et ciuitates muniunt. quātoampli⁹ pcatores ne hac clade abſorberent velocius vrerent ſe ꝑparare. Accipite ergo cōtra tantas pnas a ꝓtecā cunctaꝝ me dicinarum pſalteriū ſemp virginis marie. ſepe dicēdo Venitris) Quia ſcām Aug⁹. venter marie eſt apteca vri vniuerſa ꝓtinens bonitatez. et contra pnas et infirmitates ſummā habens poteſtatez Accipite ergo et orate et pdicate pſalterium marie virginis Sicut quedaz mr in picardia Johanna noie pluſq̄ viginti annis infirma. q̄ nullis medicamentis ꝓtuit curari. ſ accepto marie virginis pſalterio iuuenilē mox recuperauit ſanitatem

Undecimo timendum ad timendum extremū vri iudiciū. eſt cū miſerabiliſſimis creaturis ꝓtua ſocietas Heu quid dicā? De iſtis q̄ iſtā ſortient partē Hā teſte ambe. Nelcitis cariſſimi q̄ntuz timetis diuturnitatē in pnis vl in partu vl in febre aut in carcere. vl certe in ſupplicioz ciuili um illatione? ꝓpterea viribus totis laboratis vt inq̄t bugo. ad hāc calamitatū breuitatem Dum ergo viuitis. laborate vt hanc ꝓtuitatē pnarum in temporalē ꝓmuteris ſcōz auguſtinū p penitēciam Accipite igitur gloſe ſemp vginis Mārie pſalteriū. ſepe dicēdo Tui) Nam ſcām anſelmū et richardum Quia o maria ineternū eris vri. et quicunq; exſtiterint tui. erunt in ꝓpetuū vri vt recum fruanī bonis ꝓpetuis tui ſponſi Et hoc fecit q̄dam virgo que dum eſſet nimis a demonibus vexata ſine vllo remedio. accepto marie virginis pſalterio demones mox diffugerunt nō valētes ei vltra aꝓpinq̄are. ſ alonge ſtantes illaz male dicebant. et eciaz illū qui talia docuit orare murmura Vocabant em vginis marie pſalterium murmura Dicite q̄ ſp hoc pſalteriū et pdicate

Duodecimo timendum ꝓmotiuū ad timendū extremū vri iudiciū. eſt cū miſerabiliſſimis creaturis ꝓtua ſocietas Heu quid dicā? De iſtis q̄ iſtā ſortient partē Hā teſte ambe.

rmonū crunt socij furentium turpissimoz. ⁊ supra omne qđ dici põt terribilissimoz er cruelissimoz Et ieronim⁹ Quid tibi o miser cur peccas? Quorū amasti vitā in terris eozū habebis societatē in pnis Vel vt tibi Socios eris fuoz latronū et infideliū. ceteroz⁹q; pfidorū. quoz facies horrendissime obscuritate tenebraz⁹ pterrentes fetoze squalētes. vermib⁹ fz nō morientib⁹ putrescētes Heu vtibi Nudus eris cū nudis. miser cū miseris Et fulgēti⁹. Nō inqt corpa dampnatōi reputata. honorifice erunt locata. sed tām stipule paleaz⁹ in cumulis pfusibiliter turpiter et vrecundissime et tanq̄ palee in sterq̄linio erūt iecta. vn⁹ dampnatus capite vorsum ⁊ alius in vorsum. alius in latus. alius in faciem. velut formice in formicario. aut sicut corpa occisoz in bello que iciunt in foueā tāq̄ lapides vnū aut centū sup alios Vecq̄ erūt ligna teste crisostomo ignis inextinguibil⁹. Et quāto fuerunt altiores in mūdo. tanto miserabiliores erant in talium cumuloz loco Ve vsuppbis. vt gbanis Ve impijs bellantib⁹ Sanguine saciari ī mūdo nō fuerūt. fz tūc corpa istoz fetoze indicibili erūt saciati. teste Augus⁹. in simone Et qlibet corpus dampnati in fetore superabit cuncta cadauera putibuloz. tumentoz. et sepulcroz Et heu o miseri scōm illu maz. nō preteritis vo mouere vt cumulis ad nutum sed sicut vermones vo cruelissime mouebunt sic manebitis Cessante em̄ motu celi. cessabit mot⁹ localis inferioz corpm scōm eūdem O superbi attendite q̄ pauperes vespicitis. ecce vbi stabitis Dico vobis q̄ dulcius esset stare cuz bufonibus et serpentib⁹ vsq̄ ad caput imersum. pinue q̄ habere societatē cū solo dāpnato vnico scōm richardū. qa pena diuinalis excedit naturalem scōm gregoriū Propterea accipite virginis marie psalteriuz. sepe dicēdo Ihesus Et sic habeatis tuā comitiuam Nā ihesus est cunctoz bonoz et amarum suauissim⁹. dulcissim⁹. amicissimus. sociabilissimus. ⁊ sup omne qđ dici põt iocundissimus sonus. vt inqt bernard⁹ Dicite ergo marie psalterium pera hoc piculum Sicut qdam nuper nomine petrus in dacia carceri ppetuo dampnatus. socius fuit in balsa fossa bufonū et serpentū Gz mater eius oculte misit ei psalterium marie vginis siue patriloquiū. rogās vt illud diceret. qđ et fecit. Et paulo post maria affuit cū mgēti caterua virginū que eū liberauit. et in momēto hore plusq̄ per centū miliaria trāsportauit Et libertati suoz restituens. ei mādauit inceptū nō dimittere Qui hoc faciēs. heremitica pfecta vitam duxit. et scō fine quieuit apud basileam

Quintum timū. pmotiuū ad primendū horribilissimū extremū dei iudicium. est penaz vniuersitas. ⁊ eaz in dubia securitas O vniuersi attendite parump ad hec meaz vocem inq̄ hieronimi scīssimi ⁊ gloriosissimi. qui semp iudiciū pborruit extremū Sic em̄ inqt O humana mortalitas. q̄ tibi pfunt mundi caduca? Quot habuisti dies mundi oblectamēta. tot habebis in inferno cruciamēta Pro pulchroz visiōe vermonia cōspicies sup omne qđ dici põt turpissima Pro suauitate. fetorē sumes sempiternuz Pro carminibus vanis. audies tugiter mortē lamentantes heu mori nō valētes Quid inq̄ vacatis gule o boies vel ebrietati. igne ⁊ sulpbure eternū cibandi? Ve vbis qui amplexus tacis⁹ et oscula amatis meretricis. q̄. p hijs vermonū verbera. inferni vincula. et tinea ac vermis. ignisq̄ lectul⁹ in sempiternū vobis erunt parata Hec vlla pars in vobis remāebit nō sauciata penis Gz qđ de dampnatiōis securitate referaz? Audi albertū O vo inqt gbani ⁊ viroz stultissimi nichil securius in mūdo isto nobis est q̄ dampnatis certū est in scipis supplicia ppeti sempitna Et richard⁹ primū inquit dampnatoz. certissimuz ⁊ euentissimū. est nunq̄ te tantis penis habere remediū Et odiosio in sermone ait. Tanta ē in dampnatis pnaz certitudo. q̄ in eis te euasione omīno est de spacio Propterea quasi nō ratione vtēres furia sunt repleti heu rabie agitati. suspirijs impleti sempiternis. ⁊ vsania torm̄entāt⁹ dyabolica. Videtis inquit basilius vermonacos furētes ⁊ scipos lacerantes. sic incōparabiliter dampnati furētes grauius et scipos lacerabunt. blasphemabūtq̄ pinue dīm ihesum xp̄m et gloriosam virginem mariam. et illos summo semp odio habebunt iurta psalmistā Superbia eoz qui te oderunt ascendit semp Quid o homines hijs auditis cogitatis? Ecce eligite aut hic penitē ciro. aut talia ineternum sustinere Scitis enim q̄ incarcerati quanto

spem habent de sua liberatione. pena tpoz⁹ est leuior quantumcunq̄ fuerit acerba. Sed cum sunt sentētiati ad mortez tunc spes aufugit. moraq̄ eos possidet. angustiasq̄ pactuntur cordis mortalissimas. atco vt in ipis racio lingua sensus virtus aut in toto pereant. vel pezmaxime lacescāt scōm ambrosium Quid tūc facietis in tali vesperatione eterna. in hac tuzpissima pdemnatiōe dyabolica? Ea gpter. p remedio accipite virginis marie psalteriū. sepe dicentes (Cristus) Optimū em̄ est in vesperatione mortis antiquotum accipe salutis et vite. ⁊ indulgenciaz tm̄ptalem et papalē te offensis. teste baimone Accipite ergo marie virginis psalterium tanq̄ pacis. pmotionū. vite indultū. cunctorum bonoz distributiuū. quia cristus. Nā cristus scōm ieronimū dat merele aurilium cōtra mortis sententiā et penaz angustiā. datq̄ terrenam et diuinalem leticiam Orate ergo hoc psalterium ⁊ pdicate Sicut quidaz baro in francia dum p regem ad carceres adiudicatus pperuos. qui er hoc in furiaz venit tanta q̄ digitos comedit pdos. et lapides mordebat et ligna. ⁊ nisi ligat⁹ fuisset. seipm infinitines iterfecisset Sed fidelis vxor sua psalterium marie virginis poravit. p sua salute. et ē obtinuit. q̄ maria ad eum veniēs sanū ⁊ liberum ipm effecit Deditq̄ illi signum ad regē vbi pcta ipsius occultissima revelauit. ⁊ plura nociua sibi imminēta predixit adhuc q̄ nisi cito peniteret. vt⁹ p hmōi pignam exigeret vindictam. Que rer audiens ptimuit. ⁊ ad mane psalterium se devotius puertit. Hec quinq̄ pmotiua erunt gpt fractionē octo beatitudinū. ⁊ dauozum mandatoz iuris naturalis. quoz vnū est affirmatiuuz te facēdo alijs vnum sicut sibi. aliud negatiuum te nō facieno alijs peius q̄z sibi Cōtra que debemus accipere terciaz quinq̄genaz. hoc est quinq̄ pternoster ⁊ quinquaginta aue maria Et sic in istis tribus q̄n quagenis. p concordia habēda apud deum ante iudiciuz. dicamus Marie virginis psalterium. Laudate ergo et hymnicite et pdicate et totis vizibus orate psalteriū glose iuiolateq̄ sp virginis marie.

¶ Explicit sermo iste

¶ Devotus mod⁹ meditādi. p forma et mod⁹ orandi psalterium gl̄iosissime virginis marie qui fuit revelat⁹ hīo dñico pri ordinis pdicatoz:

In particulari put hīssimus dñicus duoz habuit ex dñi ibu revelatōe

¶ Primam dicere debes quinq̄genaz in ordine ad xp̄i incarnatōem Ubi. p libro habebis ymaginē marie vginis. a capite vsq̄ ad pedes singulis mēbris et pārtēs ac ornatui vnū dicēdo Auemaria aut plura. Pura capiti illius qđ filio dei sepius fuit. p te inclinatū Oculis qui eū viderunt Maribus qui eū osculari sunt Auribus que ipm audierūt Brachijs que ipm sunt amplexata Uberibus que ipm lactauerunt Cordi quo ipm amauit Uētri qui ipm genuit Gembis q̄ dñm adorauerūt. et pedibus qui ipm. p te portauerūt. Pariq̄ modo facies de xp̄i pceptōe. portatōe visitatōe elizabeth. natuitate circūcisiōe. adoratōe. pfentatione. fuga ī egiptū. ⁊ sic de alijs Ubi paruulis hūs iter brachia matris erit liber tu⁹. et mēbra ipius et pārtie erunt quasi bus diuini libri folia Mag⁹ ymagines scōm doctoz scōz et ecclesie sanctionē sunt fidelius libri. vt inqt baymo damascen⁹ atq̄ ambro. Icco habeat imago Marie virgis pulchra. qm turpis ymago teste mario. nō est vera ymago marie sed falsa cū ipa maria sit totius pulchritudinis decoris ⁊ amoris regina ac dña Iurta illud cāticoz̄ 4rto. Tota pulchra es amica mea et macula nō est in te. ecce am scōm ieronimū Et vbet li ymago capi nō. p re corpali pura. ē inqtū est p ymām in genere cause efficētis formalis exemplaris ⁊ finalis in scīssima trinitate (scōm doctrinā bīssimi thome) et put tota trinitas beata p essentiā pītiam ⁊ pte tiam est in ea equalit. q̄ntū est er parte tritatis ⁊ nō ex parte opis. scīz grego. aug⁹. ⁊ bernā In hac tñ ymagine trinitas ē causalit scōm ymā marie vgis eternā que ē met tē scōm thomā In ipa vero trinitate bīssima. maria est realit⁹ vnius in infinitū q̄ in seipa scīz thomā quia ibi est scōm diuinū ee qđ est infinitū scōm aug⁹ Et p talem modū idest ratōe deitatis cum tribus maria virgo in tali est ymagine scōm totā suā vitā naturā. grām. et gliam. realissi

me vrissime ꝛ pñcialissime ra
tione esse sui ꝟcealis ꝛ diuinal'
qđ est maꝰ in infinitū sc̄m al
bertū ꝛ augꝰ. q̄ esse ppriū crea
tum Jtaq; miscibilissima maria
semp pñs erit realissime in ta
li ymagine. nō pñcia corpea ꝫ
diuina sc̄m dyonisiū ꝛ tvecīū
Et hic est modus. sc̄oꝝ imagi
nes venerādi et colendi. signā
ter dñi nr̄i ihū x̄pi. qui mō eo
rem totꝰ est in sua ymagine Jo
circo in talibꝰ ymagimbꝰ creꝺ
re debes dñam mariā ibi te vi
dere. te audire. te amare. et te
q̄ ad tonū. puocare. nō ratiõe
creature ꝫ rõe trinitatis bris
sime. in qua sunt omia. et qua
omia. et p quā omia (teste pau
lo) et in qua sumꝰ moemur et
viuimꝰ sc̄m eundē apl'm Et ꝫ
mo o(vt dñs nr̄ ihūs x̄pus re
uelauit cuiꝫ deuoto) pterit ve
nri in breui ad amoꝛē et timo
rem pfectū celestiū. qm̄ sic cele
stia semp erunt pñtia

Ecunda vro quinq̄genam dices in ordi ne ad dñm ie sum x̄pm pas sum Vbi p li bro babebis x̄pi ymaginē pul chram. q: pulcbra placēt teste pho. turpia vro displicent Di ces ei ꝫ crimibꝰ auulsis dñi ibū pro te vnuꝫ Aue maria. coro ne spinee auemaria. fronti vul nerate. oculisq; flentibꝰ. ꝛ nari bus cruentatibus. ozi aceto po tato. genis pculsis. auribꝰ trac tis. barbe vtracte. collo cola pbisato. corpi flagellato. mani busq; et pedibꝰ ac lateri vulne ratis. sicq; de aliis x̄pi pterijs ꝛ membris diuinissimis pro te misero passis. cuilibet vnū aue maria. Poterisq; totā eius pas sionem circuire a cena vsq; ad sepulturā. aptādo singula mem bra dñi redemptoris ad singu la queq; in tali. pgressu ppessa Et qm̄ dñs ibūs totus ideꝫ in numero. ꝛ qui fuit in passione et qui nūc est in celo. ac qui te regit et cuncta gubernat. totꝰ inq̄ ille in tali ē ymagine. non sc̄m humanā pñtiam ꝫ sc̄m diuinā ꝑonam q̄ equalē ē vbi q; sc̄m anselmū q̄nū est er se nō suscipiendo maꝰ vel minus. yīo est eque prēs sapiēs pul cher (cōfice loq̄ndo) ibi sicut i celo Jnsup ratōe ꝟce x̄pi būa nitatis tota x̄pi humanitas ve rissime realissime ꝛ pñcialissiē ibiq; ē sc̄m esse ꝟcale. qđ est maius in infinitū teste august' q̄ esse creatū naturale. Jtaq; nō debes in huiusmōi ymagini bus habere intellectū ad corpo ralem ymaginis pñciam. ꝫ ad ꝟcalem pñciam et diuinā. cre dendo firmissime q: qualē ima ginē vides ad extra oculo tuo corpali seu materiali. talē x̄pm similitudinē hz ad intē sc̄m eē ꝟcale ꝛ diuinale. Nam q̄libz mundi figura seu imago habet in sc̄tissima individuali trinita te vrissimā sui formā. atq; i ea infinitā hz pulchritudinē ꝺco rez ꝛ nobilitatē. atq; in ꝫ ima gines x̄pi accipiet aut marie ú ginis tanq; vestimētū sub quo latent hec tri magnalia Et hec est racio potissima sc̄oꝝ theolo gos quare x̄pi ymago est ado randa aduratōe latrie. et ima go marie ūginis aduratōe ipr dulie. aliosq; sc̄oꝝ imagines dulie aduratōe Propterea mī ecclia imagines honorari vult ꝑter vitatis pñciam vt dictū est Verū fateor q: nō vitatis bic modus in pncipio difficil' in quibusdā esse poterit. occur rentq; turpes fantasie aliq̄nēs et inhonneste q̄s forti animo cū dauid gladio debes amputare et signo crucis te munire Ba bylus eīm sc̄is optimū ibi esse pficiendi exercitiū. imutet ve nena si poterit Qui aūt pseue rauerit vsq; in finē. in breui re plet martiū aurilū ꝛ ad cūc ta bona ꝑmotiuū. Et hec singu laris est rō quare sc̄oꝝ imagi nes. puta vel x̄pi (imago aut ū ginis marie. sepius cū sanctis sunt locute Quēadmodū cum sc̄to thoma de aquino et pluri mis aliis.

Erciā autez quinq̄genam dices in ordi ne ad x̄pi re surrectionē. ascensionem gloriam et vitatē. signanter p ꝛpationē ad diuinas pfectōes infinitas. q̄ sunt sapia scientia bonitas veritas misericia ꝛ iusti cia et sic de aliis Et potes bec meditari in sc̄a eukaristia. qm̄ in ea est tota trinitas vera cū christo Patri ectiā mō babebis dicere ad sc̄os tibi devotos ꝛ sc̄as. signant ad angelū tuum aliquas salutatiōes Sz dicēs Nec sc̄us tobēs baptista nec dominicꝰ nec frāciscus nec āge lus meus sunt maria. quō ergo saluraby eos marie virgis salu tatōe. Audi mariam rūdentē. Primo qm̄ offero ista dñe tā te ipam honorādo ꝑ talibꝰ sc̄tis qui magis volunt et amant er caritate sp̄is regne celestis bo norē q̄ ꝑprium. quia sūma sc̄o rum gl'ia est maria. teste anselmo ꝛ bernō. Jnsup bñissima ū go maria rōe caritatis ꝛ vita tis ac rōe ixtaꝝ diuinaꝝ est in

omibus sanctis realiꝰ q̄ si ipa esset in eis tm̄modo sc̄m pñci am corpalem et nō diuinalem Peramplius tibi dico. q: trini tas bīa. x̄pus ꝛ omēs sc̄i sunt virgo maria. nō quidem p sub stantiā sed p ixaꝝ. vt deus qui est omia p ixaꝝ rex in omibus sc̄m augustinū paulū erponē tem. vel p ꝑtinentiā et excellen tiam. vt x̄pus qui hz in se omia ſexcellenter. aut p participa tionē et amoꝛē vt omēs sancti Jxo maria revelaunt q: vrissi me salutatio angelica p̄ attri buī cuilibet nūc dicto ꝫ diver simode. Marie aūt ūgini cōue nit hec salutatio quasi p subam er ꝑtetarē Et hec er dictis be ati thome sumūt originē Atrē das igit diligenter q: in cūctis articulis x̄pi incarnatōis. pas sionis. resurrectōis et vitatis debes cape rem meditandā tā q̄ infinitam. aut velut vnū mū dum infinitū sc̄m q̄nq; infini tates Verbi causa Cristi icar natio est tanta in te in potesta te quaꝝ debes timere. in pñcia quā debes venerari. et in ptinē tia ad te quaꝝ debes ꝑseruare. q̄ si essent mundi creati natu rales infiniti. p te omēs incar nati. qui te amarēt. viderent. varent suā potentiā. et pñciaꝝ et se honarent tibi q̄ntū possēt nō tm̄ facerent tibi in dūs dm; q; quantū factū est tibi in x̄pi incarnatōe Sz cur hec? Certe rōe vitatis infinite ꝛ infinita tis gr̄e x̄pi in amore tui. ac in finitatis sapiētie eius et pñcie ac potentie ꝛ bonitatis. q̄ fuerit infinita infinitate supnaturali que est maior quacūq; infinita te pure naturali sc̄m basiliuꝫ et crisō. Quo ꝑnsato vuote. x̄pm amabis ꝛ mariā virginē timebis ꝛ honorabis. ꝑmarimeq; sanctissimā trinitatē que omia secum fert et p te hec cō fert in imaginib⁹ eciam dictis. Similiq; mō ponas infinitatē in natiuitate x̄pi. passiōe resur rectiōe. ꝛ sic de aliis. Et qđ est singulare. cū stabis coraꝝ ima ginib⁹ sc̄tissimis x̄pi et Marie virginis. debes cogitare q: ibi est trinitas bīa et x̄pus cū ma ria. qui te vident sub ocul' ima ginis. et audiūt sub auribus. ꝛ amant sub corde. et loquunt ti bi sub ore imaginū nō sc̄oꝝ eē imaginis artificiale. ſz sc̄oꝝ eē eius divinale trinitatis sc̄tissi me actu pñtis Tantaq; est po testas in visu boc. auditu intel lectu. amore. tē vt beatissima revelauit maria) q: si ibi essent mundi infiniti qui tota potes tia te viderēt. andirēt. amarēt intelligerent ac ꝑseruarent. nō

rantū facerent tibi quantuꝫ sit tibi a repsentato q talem yma ginē. ratiōe trinitatis sc̄tissime ibidem pñs ꝛ oia nobilissime sm basiliū in se babēs. vtrus q̄ si ipa imago haberet ea in se ipa. quia esse boc divinale ē in creatum et ipe deus sm thomā et augꝰ. ixo excedit omnē insi nitatez creatā in infinitū sc̄m Gregoriū nazanzenū Jxo co ram talibꝰ imagimbus (que ex divina ordinatōe ecclie. sc̄oꝝ pñm. ac angeloꝝ ſspeciali ordi tiōe. vltra creaturas alias sen sibiles repsentant supna) vtez te habere cū omī reverentia ꝛ timore in omī fide et amore tā q̄ si res repētate divinales ibi essent in pñtia Quia bec ꝛ iste sm augustinū ꝛ thomā aduanꝫ eaꝝ aduratōe (Verum qui libet sibi in celo formare debe ret quasi tria monasteria vel lo ca sc̄m ymaginatōez Sic eīm quidam adhuc anno septuage simoqnto viuens a maria vir gine vocatus. ad supna raptus tres admirandas vidit ciuita tes. Prima erat er auro et ar gento. vbi fuit ꝑma quinq̄gena ꝑ cuncta x̄pi incarnatōis ꝑ sonagia. Scda fuit er omni la pide ꝑciosa. que fuit longe alci us sita. in qua erat er ꝑfa scōa dñice passiōis quinq̄gena Ter cia aūt ꝓstabat ex stell' clarissi mis. in qua vidēbat tercia di quagena singularissime dispsi ta Jn omni vro ciuitate vidit totam celi curiaꝫ ꝫ diuersimo de Fuitq; maxima distantia in ter bas ciuitates in altū. ꝛ inē q̄libet ciuitatem et aliam fuit scala pulcherrima. vbi erāt sp quinq; castra pulcherrima. ꝛ i ter quelibet castra semp erant vecem gradus indicibil' gloria ta vt numerū psalterij sui vi deret nebuꝫ in articul' ciuitatū verum ꝛ in tribus scalis angel plenis boc psalterū singulariſ sime dinoscebat. Dicturus est ei q: deret p ullam scālere sca lam qualibet die in quolibz ḡ du vnū aue maria dicendo. vt sic vsum haberet ad celestia ve niendi ꝓemplando. sc̄m q: di cit paulus Mea ꝑuersatio i ce lis est Et hunc modū vel silem sancta senen⁹ tenuit katherina Augustin⁹ docuit. ieronim⁹ ma nifeste ex ꝑbis. sanctusq; ambro sius vt refert Richard⁹ de sc̄o victore hac sancta vtebat ꝓtē platione. pleriq; sanctoꝝ sic fe cerunt Hec sunt dicta breuissi me de infinitis quo ad modus orandi meditandi et ꝓemplā di psalterium marie virginis. Uncrio aūt vocabit ampliora psaltes marie virginis si volue

bb

rint hanc tenere scalam quā dominus tenuit et reuelauit. Propteres o semp cultores cristi et marie virginis accipite ps psalterium pferentes duas oationū reginas fm anf. q̄ sunt duo euāgelia cōmunissima et dignissima oīm creature cum signis magnis p̄dicanda. Marci vltimo. Accipite ingz hoc vluti lapides p̄ciosos ad domū dei edificandā. ex paralipomenon iij°. Et vluti vasa dñi sctā in tēplo dñi. quibus tuorū deo offerūt sacrificia. ibi tz iij°. et sicut arma iosue. gedeonis. sampsonis. dauidis. yosie et machabeorū ad terrēdas hui⁹ mūdi vanitates ppbanas

Et fructuosiz est orare psalteriū virginis gl̄iose cū receptione disciplineAudate eum in psalterio. ps°. c°. quinq̄geno

Quin in laudibus sponsi et sponse ihū cristi et dulcissime semp virginis Marie tota est hūm salus bñissimo inquiente bernardo in sermōe quodā de sponso et sponsa. cuius eiū in hijs est psalm⁹. deo iocūda deozaq̄ laudatio) gterea laudo aīa mea dñm q̄diu vita comitat̄ fuerit. Sed quid tātis saluatorib⁹ nr̄is p immensis beneficijs referā grāfarumactōis? Proculdubio cantalv dño cāticum nouū scz angelicū. et laudalv eos in psalterio virginis marie scz aue maria. Nam salutatio angelica ē summū euāgelium. qm̄ est caput et origo et mater dñi ihū ac vniuersoz euangeliox. pter q̄ tres est bumanatus scōm anselmū. maria dī mater effecta. q̄ nichil magis facere p̄t in pura creatura scōm thomā. dyalv⁹ est supatus scōm aug⁹. mūdus renouatus scōm iero. infem⁹ euacuat⁹ scōm basiliū. pcā remissa scōz gregoriū. virtutes repate scōz remigiū. sapientia mūdi p̄stita scōm fulgentiū in sermone. infirmi sunt sanati scōm damascē. et mortui sunt suscitati scōz dionisiū. Quid amplius hoc? Certissime p hoc psalteriū q̄d dī q̄si salutarīū a salutatōe angelica. salus eterna ē munde p̄donata scōm nazianzenū. celestia repata scōm Grego. trinitas bñissima placata scōm ābro. ymo capti, ui sunt liberati et serui redēpti scōm orosiū. secretes in tēbris et vmbra mortis viuerūt lucez humane salutis q̄ illūinat omnē hiem venientē in hūc mundū scōm cris°. et iobēm euāgelistā. atq; crules et pauper reduc

ti sunt in regnū gr̄ium et paradisum celicaruz fm baymonem. Quid vlteri⁹? Dico q̄ oēs mūdi creature sil̄ sumpte nequiūt p̄ferre sufficient salutatōis angelice laudes menarrabiles. Solus em̄ ipe p̄t laudes bus p̄ferre. qui solus p hanc est natus de ītemerata virgine sp maria. O igit̄ oēs laudate deum in psalterio. dest in pat nr̄ et aue maria fm numerū psalmorū dauiticoz. quia hec sunt cantica canticoz. noui testamēti. sicut fecit quidaz religiosus nuper. vt sequitur

Quidaz religios⁹ spū sancto i, spirante diu psalteriū maria virginis orasset. et flagellis ac virgis se acriter discipliaret. die quadam instātissime cepit mariam virginē rogare vt sibi dignaretur viam ostēdere p quā omēs boies ad eam et filiū suum possent cito et feliciter īt tot mala et aduersa in quib⁹ nūc tor mūdus īmersus ē puenire. Cui sic feruentissime oranti appuit bñissima virgo maria pcozuz aduocata. et dixit ei. Hec est carissime sponse vera salutis via oīm speciē lapidū p̄ciosoz sumata. oīm speciez floribus vecrata. et oīm specie stellaz semināta. vtelicz q̄dcie vel pluries filio meo et michi psalteriū meum offerre. vsq̄ mane et meridie. vtelicz v vī patnoster et totidem auemaria. adderez cuilibet hoz decem aue maria. et sic erunt in toto c et l aue maria sicut sunt in psalterio c et l psalmi. in q̄bus patnr̄ et auemaria sunt figurata et implicite ptēta. Et cuz q̄sisset quare in tali numero sibi magis placebat. plures et rationes pulcherrimas assignabat alibi p̄stitas. Dixitq; Hec est vera salutis via quam ob dilectōis meritū tibi ostēdo p̄r quā possunt oēs venire ad me in gr̄az bñdictione. Et ē aliud psalteriū q̄ fit ex centum et l paternr̄ et totidē aue maria. et dicit̄ psalteriū trinitatis. longe amplis⁹ p̄ciosissimum optimū. vtilissimū. fructuosissimū. vberrimū. potentissimum. oīm aduersoz̄ rebellatiuū. ad oīne vnū facilius dispositiuū. si dicat̄ cum disciplina centū et quinq̄ginta ictuū. et hoc cū virga aut p̄ pressionē vel punctionē carnis. in femore. in manibus. in cruribus. in pectore siue alibi. Que disciplina p̄ctionū

est regia disciplina. Nam p̄t fieri vbiq;. et semp. et facilime et secretissime. et p omni hora faciendo. et oīm malo fugiendo. Nam sicut cuidā testimonio tēpibus reuelaui famulo meo qui quondā flagellis se acriter disciplinare solebat. q̄ tandē cum locus suus esz in medio fratrū multoz sui ordinis et p̄ verecūdia flagellis semp sonantib⁹ se cedere nō auderet. ob hoc tēptationib⁹ fugatis p priores disciplinas innūeris retrūtibus. carnis diabolū et mūdi. avxo vt pene in oīm⁹ deficiens. ppe hora vsparet. dignata sum ego mater misēdie sibi visibiliter appere. Cuiq; trepidaret. sibi ayo. Nō dubites fili. nam ego sum mater. At ille inquit. Si mater mea es. tis. supplico. pter merita vāa filiij; vstri ac totius ecclie militantis et triūphantis vt liberare me dignemi ab istis tēptationibus p oīa michi importabilib⁹ et dampnabilibus. Adquē ego. Nec inq̄ o fili tibi p̄cipio. quia arma tua p̄cipisti et nudum rabidis hostib⁹ stultus te exposuisti. Arma dimisisti. filiam iusticie. sozorez religionis. amicā penitētie. dñam humilitatis. ducissaz fortitudinis. mgr̄am castitatis. fabricatricē tuotōis. amicam sancto

rum. nutricē oīm bonoz. medicamq; oīm bonoz. comitellam meaz carissimā et deuotoz michi sponsaz. vtelicet disciplinā quā abiecisti. vt facere et turpiter pmisisti. Quot em̄ ictus tibi dabas. tot flagellis igneis vemonia cuncta feriebas. Quot ict⁹ tibi dabas. tot muros ferreos tēptationibus obiciebas. quot vbera suscipiebas. tot scuta celica p̄ta vemonū tela opponebas. Quot vlteri⁹ ictus tibi p̄ferebas. tot arma angelica recipiebas. tot turres aureas et castra argentea tibi fabricabas. Quotāt pamplius ict⁹ recipiebas. a tot scribus p̄narū viuētes et defunctos literabas. tot gaudia michi oīmbusq; sanctis et angelis generabas. tot q̄ tristicias a te vpnebas. totidēq; carnis p̄curiscias ac totmentis p̄cupiscētias a te repellebas. quinymmo tot tristicijs ac vinculis atq; carcerib⁹ demonia cūcta afficiebas. vinculabas. et incarcerabas. At ille ait. O dña mea iam. p certo q̄ omnia verissimū esse p̄cepi quod narrastis. Nā cum dudū infinitis p̄cīs eciaz q̄uissimis repletus essem. horribilissimis. vt iam nullo mō a p̄cto abstinere possem. post hmōi disciplinas mox statim p̄ta meam spem

oīam meoz p̄fessoz resurrexi. et mox omnes alios ecīa deuotissimos in oīone. vigilijs. abstinentijs. ieiunijs. ceterisq; exercitijs vuotōis supaui. adeo q̄ pmaximū vixebar michi sufferre p̄tuisse martiriuz. Ob hūmbus corpis et flagellis durissimis septus totū corp⁹ meū sanguinabam. maximo cū feruore et p̄festate. Ex qñ discplinas butusmōi dimisi. omnia eciam facilima fuerunt michi difficilima. Quāuis aūt in p̄cipio difficile erat minimuz ictū recipere. tñ paulopost facilimū fuit eciam horrendas suscipere p̄cussuras. ymo eciaz gaudiosum. avxo q̄ qñq; qñ tristicijs ac magnis et temptatiōibus eram affectus. p butusmōi disciplinas revebam me ictū p oibus alijs. fortemq; p̄ta peccati tempamēta. adeo q̄ magis voluissem pati oīa mundana supplicia. q̄ vnū soluz peccatū mortale p̄mittere. er certa sciētia. Ex tu me miser. quia de oīm bono spūali nauseam nūc habeo et rediuz. et omni malo p̄sus sum et imersus in p̄fundū. Verumtn̄ o regina misēdie sup me misero michi indulge. quia vt melius nosti vecūdias dimisi et puore. Cui ego fili da michi manū tuam. Quia humiliter oblata. manū suam apprehendi. verteram. et ayo sibi. Fili regiam nūc tibi ostēdo disciplinā. facilimā. genezalissimā et fructuosissimā. Dicq; digitis meis pellez manus sue ictib⁹ pauc⁹ cepi p̄primere. loquensq; ei dixi. Sentis ne fili a me ictas puncturas? Tūc ille clamās p̄ dolore. o o o dña inq̄. et sentio. et scio q̄ secreti⁹ et humili⁹ me isto possum cruciare mō q̄ flagellis multis. Et ego ad eū. Redi ergo ad priora. et p̄ta omia mala et tui et tuoz. et p te et p tuis hanc facito pniam fm psalterū. vt ad minus quinq̄ginta suscipias p̄cturas de sero. ad lectum. post matutinas totiesz in die eciam totidē. Sicq; disparui. Et ille vt docui fecit et nūc facit. et ad priora ymo eciam ad multo maiora et sanctiora venit. Sponsus. O domia supplico. tenus breui pendio intimetis. quid vbis sit faciendū a cunctis p̄cionib⁹ pauc⁹ Maria rndit. Audi augustinū discipulū meum loquentez. Inq̄t em̄ Si volum⁹ ibū xp̄o et Marie eius matri dulcissime sume placere. totum nr̄m eis offeremus corpus et aiam. interiora et exteriora. Propteres paruz placent tuo oracula que sunt sine penitētia. nec pēitētia placz

nisi sit cum corpis pena simlqz disciplina. Hec ille in quodam sermone de me

¶ Aliud pulcherrimū et iocūdissimum exemplum

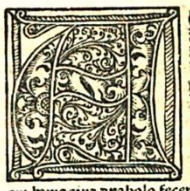
Ponsus nouelli gliosissime virginis marie fuit aliquādo raptus in spū. postq diu psalteriuz virgis Marie porauerat In q raptu vidit sibi assistentes beatissimā virginem mariam totius mundi reginā. que sic eū allocuta est Cur inquit more solito non reseruis michi in psalterio meo? Recte incepisti sed accidia multum repscis. cū deberes te die in diez. psicere ozādo Et ne modicam putes mercedem esse quā tibi dabo si fideliter michi in psalterio meo seruieris vltra eam quā accepisti veni mecū. gloriam et excellentiam tibi manifestabo amplioren. Sic itaq maria virgine ducente. ad celestia quemlibet patria. Ibi primo vidit ciuitatē in gloria inenarrabilem. ex argento. auro et cristallo ac margaritis miro modo ppolitā In cuius muro altissimo erant cētum et quinquaginta turres gliebus indicibilis. in quibus angelorum erant excubie. et spiritalis miū celeste seq Auemaria pcinnebāt in imēsuz dulcis sup oēm mūdi armoniā Postmodū ifra ciuitatē fuit castz indicibil' glie. magnitudis et altitudinis imense ex oīm lapide pciosissimo pfectū. in quo erāt centū et quinquaginta pulcherrima in modū turrīū Ibiq erant priarche. pphete. ibi ecia apli. martires. confessores. virgines gaudētes inenarrabili letitia Atq infra hoc castrum ortus fuit padisi amenissimus. et l dñs distinctōes Ibi erāt lilia. ibi rose. ibi flozes. ibi arbores. ibi vniuersi fructus desiderabiles. oziq supans omnē dulcedinē terrabilē fragrancia Atq in illis arboribus erant auicule ex oīm specie. q oēs pcinnebāt psalteriū virginis marie. dicēdo Patrē Auemaria. cū tanta suauitate q hec melodia potuisset oēm mundi fugare miseriam Quid amplius? In huius paradisi medio palaciū fuit impiale trinitatis. ex stellī radiosissimis miro mō fabricatū. ibiq erant centū et quinquaginta thalami cū totidem admirādis tabernaculis. in quib virginū et scloz inenarrabil' aderat multitudo. quā assidue decantabit salutare angelicū cum gaudio inestimabili et inenarrabili Aderanteq angeli in psalteriis suauissime sonāres. totusq mundus resonabat in vocib eorum In medio aūt palacij fuit tribunal siue throni infinite gloie vbi residebat ille sponsus aiaz dñs ihūs xpus Qui mīri et virgini aduenīti assurgēs. eā consedere secum fecit Tūc illa virginea voce ait illi O fili dulcissime. q sponso meo promisi. placeat q so tue pietati confirmare. Tūc ille ait Mater et sponsa carissima. q postulas impetrasti. non mea voluntas sed tua fiat Tūc subridēs benignissima maria ait Ego promisi sponso meo totā hanc ciuitatē cum oīmib habitantib in ea Et si les spopondi ciuitates cunctis seruitēs mihi in psalterio meo. Tūc pīssimus sponsus ihūs xps ait Et ego o sponsa carissima tui amore me eis cū oīmibus postulatis eternū pmitto si pseuerauerint in psalterio nro. vt de his oībus suā faciant voluntatem Et tūc vixebat pfato sponso q maria virgine apprehendente manum eis ducebat ad amplexus dulcissimi ihū. potauitq de omnibus vulneribus eis pocula et nectar gaudioz. secreta dei ibi agnit admirabilissima. Alteq sibi dñs ihesus xps Adde et forcius oraze memēto et attētius si ciuitatez tuam velueris facere amplioze clariozem et suauiorem Hecq volens nolēsue celestia dimisit. et in terra se tristez reppit in parte de tāte glorie dimissiōe Ut ergo resoluatur dubia et celestia acquirātur palacia. nos more solito salutem matriam et filiū suum i eorum psalterio. dicētes semper mente serena Aue maria gracia plena

¶ Sequunt breuissima miracula moderna sup oratiōe dominicam)

Quadmodum leges et ordinationes sctoz pterierūt in oblitionē. sic negligentia et mundi malicia tanta psalterij marie indigne sepelierit vna. q non ferens pia dei genitrix. hec itez reformari nostris in ipibus sepius precepit multis cū signis et pdigijs. dicens pfato suo nouello sponso q sicut mūdus per Auemaria fuit renouatus. infernus euacuatus. celum reparatum. sic et nouissimis hijs ipibus pessimis tali suffragio ipa eadem pissima dei genitrix maria mundū ite

ruz ad sanctas dei leges reformare intendit. Addens plurima se grarum genera collaturam hijs q psalteriū buius cultores erunt et predicatores. qui vero eius erunt pseuatores aut impugnatores nō dubitēt ptra se puocare reginā miscōie quod sepius iam heu heu expertus sum Cū oēs pene tales hoc impedītes aut corruerūt i maximū peccatū aut scandalū vel grauissimū dampnū. aut i mortem pessimā. Quapter o vos vniuersi fideles. dñi nostri ihū cristi et marie virginis filij. attendite q so fixem vstrā Consideracionē mortē vstrā certaz et horaz incertā. tempa q in pīti periculosissima. necnon et futura supplicia eterna. pro quib bonis acquirendis et mal fugiendis accipite et orate psalteriū virginis marie. laudando sanctā trinitatē semel ad minus in die in hoc beatissimo psalterio Ad qd et si nō moueant pdicta. saltem moderna puocēt exempla. Nec em dicere ausi essemus. nisi certificati dubie penitus fuissemus. Tangit em doctor veritatis loquor p diuina veritate. p naturali. pro moribus quoq. ac p totius militantis ecclesie vniuersali salute

Sciui in Walterbusen qui homagiuz dyabolo fecerat baptismo negato. et misso mō p psalteriū hoc acceptū filiationē recupauit diuinalē. q Pater noster) Inter ecia vt pr eet multoz aliorū pstmodū pmeruit vo seruire volentū ¶ Hū eciam vidi moztuos hoc suffragio eē resuscitatos. Quinymo et mozti pcempnatos in pestilētia. q salutari antidoto a morte vidi eē ereptos. q Qui es Consequenter pcedi. pcepis oculis aliquos religiosos oīm vāitati deditos. q salubri hac medicina. pius celestiales sunt effecti. quia In celis) Deū meretrices et usurarios p hoc castimonie vinculū sepius ppedi de nouo esse scrificatos. quia Sanctificet) Et inter blasphemos et oīm malignitate plēos incorrigibilesq p hoc fieri oraculū scio productos ad oīmodā nominis dei reuerentiaz. quia Nomen tuū) ¶ Fuit ecia qui dam rex priuat suo regno pte nro. qui p hoc psalteriū acceptum priū rebauit regnū quia Aduenīat regnū tuuz) ¶ Gaudiū habui aliqn sūmū. quia pcedi quosdaz apstatas a religione et a scā dei ecclesia apud infideles meru penaz cōuersantes. q gaudioso q suffragio sic ad diuinā redierūt vītatē. q martirū fortissime pterunt Inf quos quidā anthonius fuit de ordine fratrū predicatoz. tēpibus nris. qa Fiat voluntas tua) ¶ Habui pdigium insigne p hoc oraculū salutare in clara experientia. q in quibusdam tris vbi fuit aure permaxima in tempies. nociua supra modū et hominibus atq oīb. q pdicato hoc celesti suffragio. optata cunctis redijt serenitas. quia Sicut in celo) ¶ Inter exprimēto. pbaui sterilitatē in quibusdā terris. pestiferā clarem horribilissime grassantē. q stella hac aduenīte pamāda sez psalterio dē virginis. terrigēis cristq illoz est benedicto collata. q Et in terra) ¶ Preciosissimā eucaristiam noui mīstos p pcoz suoz ponere babeles in nauseā et irreuerentiā. q habito hoc remedio devotōis. in toto singulare senserunt in tam mirabili sacramēto suauitatem. avco vt sepius vellent pūcare. eo q ibi vixebant sensibilissime ingētia opa dei Cui clemētia diuinit illustrati. xpm ibm sepi ibiez sensibilit intuebant. qz Panē nrm quotidianū) ¶ Lecta ecia mente aliquotiēs pdicti quosdā immificoz et feroces tā q leones. vt i quos milite quē nō noui noīe q fama quidem. qui acceptis armis psaltij buius sic dabat et babūdant ergabat. q datores omēs clemētia in terris illis supabat. quia Da nobis hodie) ¶ Miroq mō virus ognoui qui in tanta corruit desperōis vragine. q nemo agnoscēs eū poterat aliquid de eis salute spare. sz acceptо psalterij buius fideliū braulo. in spe supabat et ope multos ecīam devotissimos qué agnouī. quia Et dimitte nobis debita nra) ¶ Noui ecia ppotentē in mūdo baronē et comitē qui mortali odio guerraz gerebat ptra fidem sibi in potentia principem. et pterea imbi mala cōtigere indicibilia. sed accepto pacis oraculo. par tāta est firmata inter eos vt hij duo putarent tanq auiculus et amicus. quia Sicut et nos dimittimus debitoribus nris) ¶ Oculis ecia pprijs vidi quendam

a dyabolo possessum. ꝟ cū portabat onus psalterij huius cuangelicū ꝛtinuo liberabat. ꝟ cuz illuo dimittebat statim ab inimico ꝓrabat. et sicha plurima sepiꝰ vidi et audiui. qz ℭ Et ne nos inducas in temptatōem) ℭ Preterea ꝑsperi viros ꝛ mulieres qui michi dixerūt defuctos sibi appuisse sub vxillimis sixi indicijs rangꝫ cruce signatos. qui dicebāt q cito eēnt liberati a ꝑnis. quia ꝑ eis psalteria ꝺ dicebant a quibusdam vuotis mlieribꝰ religiosisꝫ viris. qz ℭ Sed libera nos a malo amen) ℭ Hec idcirco dixerim ꝛv exempla sup dñicā orationē. qm si ꝓba scꝛoz et doctoz ac ꝓdicantiū et ꝓficientiuz maxime sunt efficacie in ꝑplurimis. nulli dubium quin ꝑ ꝓba dñice oꝝoms cꝭlia possunt fieri ꝛ maiora. ℭ Noriibet aūt ꝛv hz wrhz ordinat ad vcē xi mādata iure diuino. vt merito tali iure ecīa in oꝝone dñica numerꝰ icūs psalteriꝰ trinitatis scissime habeat. Et parimō qnecim verba seqntia annunciatiōis dñice ordinantur iure naturali et diuino ad xpi vecem mādata. qndecies aūt decem sunt centū et quinqgēta. Ex quo patet q due hec orationes duo diuinissima in nume-

ro et virtute includunt psalteria. vt merito sint psalteria nū cupanda.

ℭ Exempla ꝛv breuissima super Auemaria.

Liā vgis marie epi talami um iaz (ipa regia clementie coopāte signis plurimis nedū antiquis wrūecīs nouis est supra modū magnificatū ℭ Nec imerito. cum er tali exordio sit verbū xi scīi caro ℭ Asperi cīm aliquoties quada in eccla pcores hoc saluberrimo antivoto talem habere ꝛtritiōem. tantāqꝫ lacrimaz copiā q non fuit dubiū quin maria appueric ibi et manū ibi appouerit. quia Aue) ℭ Bta ecīa maris cuidam inocto tali libro. scientiaz copiam ꝛtulit ꝛ sapientiā et intelligentiam q pura res eū in scolis esse putissimū. quia Maria) quasi illūinatrix ℭ Clarissima ecīa bui⁹ mundi advocata maria cuidā adhuc viuēti ꝛtulit ꝑ gr̄az munere oi die sentire in se aliqđ gaudium padisi exceōs oē gaudiū mundi. qz Gracia) ℭ Dulcissima

itez hec angeloz regina cuidaz matrone valde mꝛabili ꝛ egē, ti rpiꝰ nr̄is in frācia diuitiaz marimā copiā ꝛtulit. intm vt postmodū eēt mr̄ ꝛ nutrix cūctoz paupū. qz Olēa) ℭ Eme rita pamplꝰ maria psalteriꝰ hꝰ medio bijs in diebus captiuos ꝓmos de carcē liberauit qm̄ wtū acceꝑunt psalteriū. quia Oñs) ℭ Felicissima ꝑterea maria psalteriꝰ istꝰ vtute ḡndā velitz ꝛ rabidū intm vt alios laniaret. ꝑ appositōem psalteriꝰ i ipius collo mox liberauit ꝛ tā qz agnū māsuetum effecit in pcordia me pūre. quia Decum ℭ Gloꝛosa rursus maria psalteri buꝰ medio cuidā nō loquēti ꝑ rpa multa reddidit loñaz Cū cīm psalteriuz oscularet. et collo suo apraret. mox pfectū suscepit lingue bñficium. quia Bñdicta) quasi bñ dicēs ꝛ loqnēs ℭ Honorabilissima ylteriꝰ huius mūdi impatrir cuidā ceco ab annis mltis ipius psalteri remedio subuenit. pfectuz illi restituēw visum. quia Qu qđ est ꝛmōstratiuū ꝛ relatiuū fm ꝓstianū ℭ Immēse ecīa picaris hec maria cuidā in francia ad mortē ꝓpinato inaudiam ꝑ psalteriū buiꝰ wtū ꝓstitit clementiā. Mā ille carceres et vincula talia cōfregit. q̄ vix fabri frangere possent mltis indiebus. et sic euasit Quinymo et aliū patibulo affixuz huius psalterii vto maria liberauit. Mox em̄ post wtū de patibulo saltauit. et ꝑ media ꝓparōez clientum sic cucurrit. quousqꝫ libertatē in q̄dam eccliā accepit. quia In mulieribꝰ q̄ sunt naturaliter pie fm augꝰ ℭ Carissima amplꝰ hec dña bijs in diebus cuidā paupcule psaltis vto se astringenti. in iudicio ꝯ ditissimos sniam optimā concessit. nolente iudice Tribꝰ cūm vicibꝰ cū se iurer estimaēt cōtra eam ꝓferre sniam. ꝑ ꝑ mu liere causam approbauit ꝑ oia. quia Et benedict⁹) crist⁹ em̄ fm Augꝰ. est bñdictus iurer oim ℭ Laudabilissima hec maria psalterii huius fructificationē cuidā mulieri stenli ꝓstitit filium. qui postea moriens matie meritis itez redit ad vitā. quē et vidi in partibꝰ hollādie quia Fructus) ℭ Adsertor die ꝓsequter regina buiꝰ psalterii virtute cuidā meretrici tātam ꝛtulit gr̄am. q nunc in pcordia stans sp cū cilicio et cathena ferrea ad corpus. ꝛ supterrā vermiens. ieiunāw in pane et aqua. horrendissimā cūctis facit pniaz. que. et spīm ꝓtcie et sanctorū consiliorum in

multis dinoscitur bātere. quia Uēris) Dent em̄ marie fm ambro. est tēplū totius ꝛtinentie ℭ Nobilissima sitr hec maria tpibus nouissimis istiꝰ psalterij ꝓtē cuiđ abiecto et spreto ab vmbibus ꝓtēti sup oēs tantā ꝑstitit inimicos. vt ad suam voluntatē viuerēt aut morerent. quia Qui) Qui em̄ est marie teste anselꝰ. te marie principabit possessiua ꝓtē ℭ Dipotentis vei hec ꝑissima mater psalterij huius virtute ꝓcessit dum scē katherine virgini et martiri sponsā esse filij xi. Et idē eadē ꝑissima scē katherine senēsi ordis ꝑdicatoz indicibilibꝰ cū signis et ꝓdigijs cōcessit. q Ihesus) qui ē spōsus animaz fm augꝰ. ℭ Pissima xemū hec clementie regina alteri cuiđ moriēti istis tpibus apparuit qui hec psalteriū porabat. q̄ xemonia ab eo fugauit. supza modū letificāw eum. et horam mortis eidē xnūciādo Qui cū xuotōe tanta obijt q nō scio me audiuisse aut vidisse te tam deuote moriēte nr̄is in tpibus. Ipe em̄ rangꝫ scōus mr̄tyrus xemōia vixerat. ꝛ eorum peruipendēs rēpramenta vocius e celo irridebat Sicqꝫ vixens xp̄m aduenientē libera wce dixit In manꝰ tuas ꝓmendo spm̄ meū Et hoc sic dicto. quasi rideno exspiauit. quia Xp̄us) qui fm ieronimū hz dare vnctōes sacramētoz. atqꝫ tene viuēti ꝛ morienti ꝓtē Dijs cognitis laudate mariā in suo psalterio

ℭ Incipit tractatꝰ deuoti xotis Alani de rupe ordis fratrum ꝓdicatoz. ꝛsponi bēissime virginis marie) de dignitate sine excellētijs sacerwtū sup salutatōem angelicam :

Salteriū iusissime trinitatis pamplius ꝛcordiā facit. Cm̄ teste gloꝛosissiō anselmo. icarnatio filij xi vtraqꝫ fecit vnū. hoc ē naturā diuinā et bumanā in vnā ꝛcordauit ꝑsonā Et haymo Bēissima xp̄i incarnatōe simul sunt ꝑsiti in vnū dues ꝛ paup Hec aūt cōcordia ꝑ virginē gloꝛosam et illibatā mariā sponsaz facerwtū pulcherrimā. dulcissimā. ꝛ suauissimā ē cōsumata. ꝓtēa merito in psalterio suo q̄ tanta fecit ē salutāda. Cōcordiā aī i ꝺ accipio triplicē ꝓxima ē ꝑ facē voralē dictatē. nā xp̄s ē sacerdos ieternū fm ordinē melchisedech Deūs vo ē q̄ntū ad ūgis mr̄is cū figuris scis legitimā vitatē

Tercia rursus est quantū ad iudicialē ptātem Ex primo ecclesia hz sacerdotum indicibilē auctoritatē Ex scio maria virgo habet admirāde dignitatis maiestatē Ex tercio meritorū et ꝓmioz xus facier equalitatem Quantū aūt ad primum dic infero quando singularē relationē que dudū facta fuit sancto bugom pontifici. ordis Carthusiēsiū. totius scitatis viro. ꝛ psalteriū marie virginis a iuuentute singulari amatoziv. et reuelatōe illa habeē. ꝛ nichilominꝰ hec ea rem te ipo legi Quidam em̄ circa annuz dñi sexagesimūoctauū deuotus in sanctissimo suffragio hec q̄ fuit sponsus nouellus marie virginis) cū aliqñ celebraret. ꝛ aliqñ dimitteret fm volatiles fātasias. ꝑ minimis missaz dimittentes. tragꝫ gruissime infirmatꝰ cum tā celebrare nō posset. ꝛ tñ vellet. subito in quodam festo sancti Jobis baptiste fctūs interasi. ꝛ manēs rangꝫ oino mortuus. ad ꝓcurandā misteriozū diuinoz archana rapit. vbi celestia ꝑnetrās vidit dñm ibm̄ cristum celebrantē. totāqꝫ curiam celestē assistentē atqꝫ deuotissime ꝓcantē Jtaqꝫ sibi dictum ē vt ad ꝓtionem se pararet At ille ait Heu me q nec duz sum ꝓfessus. Quid plura. Apparuit et cum bēissimꝰ Jobēs baptista inquēs Para viam dñi Cui ille. O scē sanctorū nec dum ꝓfessus sum. Cum inquit Jobēs baptista ꝓfessorem tibi dabo Et subito ꝑtaurt ipm te artissimo apl̄oz principi petro Cui ꝛ ꝓfessus est cum tanta deuotōe et ꝛtritōe quantā nunq̄ fuit exprtus Jtaqꝫ vbi venit ad percipienda te manu receptoris ecclesiastica sacramenta. audiuit dñm ibm̄ xp̄m sibi hec verba ꝛ proꝑantē O inqt serue tarde venisti. piger et remisse. qui tam habuisti a me prātem per mariā meam m̄em electā. et i absconditō ꝛ in sudario tenes eam religatā. Quid amplius. Cōmunicauit ille cum gaudio indicibili. inenarrabili ꝛ inestimabili. vbi cernebat dñm ibm̄ cristū infra se wrissime mēsē. et ipm familiarissime te pluribus admonentē Inter q̄ occurrit eū grauissime te negligentia celebrādi. dicens ei q̄ ꝑ nulla re mundi vberet dimittere celebratōem. nisi ꝑ solo mortali pcō eutenti ꝛ nō ꝓfesso Addēs q̄ in vuotio. vel occupatio aut ēptatio. vel nocturna pollucio. et sic te similibꝰ. vnio eciaz nec pollucio diurna si fieret ꝓtra voluntatē. vt ē in ꝓfessoꝛi

bus vl' equitantib⁹ qui aliqñ re
alissime polluuntur. signant in
audiẽtia mulierũ pulchraz de
ꝓfessione carnaliũ auditarum
Hec inquit nõ ꝓnocro vbi bo
mo magis velleт mori ꝙ talib⁹
ꝓsentire. Sũt em̃ vel pene ꝙdã
vel ex vmonũ aggressione illa
te. vt sic bozreant sponsaz me
arum et filiaz ꝓcurare salutẽ.
Bz nõ timeant. qz si dyabolus
polluit ego mũdabo. z ꝓ tali pol
lutõe centuplã reddam mundi
ciam Tũc ille ait. Cur inqt o
dñe ibũ vectores z iura ꝓhibẽt
bmõi a ẓũione. Et dñs ibũs.
Certe faciunt magis ex zelo ti
moris ꝙ caritatis Sed timoz
nõ est in caritate. ꝓfecta quip
pe caritas foras mittit timoꝛ
Immo qz duduz laici oẽs ẓũi
cabant dñicis diebus. sed ꝓpt
eos singlariissime vectores sen
serũt post talia nõ esse ẓũican
dum. Aliter aũt est de ẓũicãte
et aliter te celebrante Cõmũi
cans em̃ tm̃ sibi soli ꝓficit. sed
celebrãs bna infinita toti mũ
to distribuit Propter̃a z si lai
ci vbeant cessare. nunq̃ tm̃ ꝑ
biteri ꝓ talibus vbent a cele
bratõe quiescere Nam totiẽs
quotiẽs cessant priuãt vtũ glo
ria. me potẽtia. mariã matrem
meã maternali dignitate. ange
los bonore. sanctos leticia. re
functos̃ retemptiõe. Priuant
eciaz infirmos medicina. igno
rantes scia. esurientes alimõia.
paupes diuitijs. mundum suo
rege. et vniuersa ꝑuant suo cõ
seruatore Et quidẽ inquit. z si
ꝑbuter ex personali ꝓditõe sit
indignꝰ. sepissime tm̃ in mea ꝑ
sona z vt ecclesie minister sem
per bz dignitatẽ Nõ em̃ hoc of
ficiũ ẽ ꝑsonale ꝙ diuinale Ideo
nulla ꝓprie ꝑsone incommoda
hoc impedire vebent. msi fuerit
mortalia incõfessa Que em̃ vo
ctores difficultũr in ẓũicando in
tali materia. hoc est ex vnotio
ne et reuerẽtia. non aũt ex ne
cessitate vl' ꝓcepto. aut ex mor
talis pcti erimẽ. puenturi ma
licia Celebrate inquit celebra
te. quia hoc nõ facitis tanꝗ di
gm vel mundi aut iusti (qm̃ be
ati angeli ad hoc nõ sufficiũt)
ꝙ pagitis hoc tanꝗ indigẽtes.
tanꝗ infirmi. tanꝗ impotẽtes
vt impleam̃ vt sanemini et po
tentes efficiamini Propterea
inquit tibi narraby quindecim
excellẽnas ꝓmarimas quas q
libet sacerdos celebrando habz
quas oẽs bz ex psalterio ange
lico matris mee dulcissime Et
sicut tali epythalamio sum in
carnatus de virgine matre.
sic eciam rursus in omni missa
quasi vt nouo carnẽ humanaz
recipio in virtute salutationis
angelice. que ẽ mater mea. ori
go mea. z causa mea Ideo que
cunqꝫ ego facio in tãto hoc sa
cramẽto. hoc vcum facit salura
tio ãgelica mea ꝓmaria Quit
qt em̃ est causa cause est causa
causati. Sm maximã metaphi
ficalem. licz hoc nõ facit imme
diate ꝙ mediante forma sacra
mentali Ideo sacerdotes omẽs
sunt michi tanꝗ ꝑres. et debe
rent habere mariã mrem meã
in sponsam. atqꝫ salutatõez an
gelicam in coronã in gloriaz z
in summã reuerentiam. qm̃ ex
ipa penet tota noui testamẽti
dignitas. et iparũ diuinissima
potestas Idcirco bas eminen
tias tibi mõstraby in salutatio
ne angelica. Prime quinqꝫ sũt
supsubstãtiales. Scde q̃nqꝫ sub
stantiales. tercie sunt accidẽta
les Prime aũt quinqꝫ sumunt
ex quinqꝫ stellis diuinitatis. q̃
sunt Aue. maria. gratia. plena
dominus. Scde ex quinqꝫ fõ
tibus euangelicis mirabilissi
mis. qui sunt. Tecuz. bñdicta
tu. in mulieribus. z benedict⁹.
Tercie autẽ quinqꝫ accipiunt
ex quinqꝫ castris fortissimis. q̃
sunt fructus. vntris. tui. ibũs
christus.

Rimz excellẽ
tia supsubstan
cialis accipit
ex stella ista
pulcherrima
que est Aue)
in ordine ad tm̃ ꝑem omipo
tentẽ Quilibet em̃ sacerdos bz
potestatẽ pñs. et (salua semper
vri reuerẽtia) bz maiorẽ gratiam
q̃ pr̃ omipotens in mũdi
efficiẽtia Creacio enim mũdi
sm̃ augustinũ vro patri ẽ attri
buenda. gubernacio aũt filio.
ꝑseruatio vro spũisancto Da
ter igitur septẽ diebꝰ laborauit
tam in opẽ creatiõis q̃ distin
ctionis In primo die ꝙ lucem
In scdo ꝙ firmamentũ. In ter
cio ꝙ ꝛgregationẽ aquarũ et ꝙ
ductionẽ plantaz et eciã in o
pere distinctõis In qrto ꝙ lu
minariũ ꝓductionẽ In quinto
ꝑ auiũ et pisciũ factionẽ. In
sexto ꝙ animaliũ terrestriũ ꝑn
cipationẽ Septimo aũt quie
uit pater ab omi opẽ Hec inq̃
est pñs potẽtia in creandi effi
cientia Sed sacerdos celebrãs
quilibet quantũcũqꝫ puus. ma
ius bijs omibus facit Pat em̃
ibi fecit creata. sed sacerdos in
creatũ Ibi vus effectus ꝓduc
cit. ꝙ sacerdos causam causaz
generat Ibi terrena corporea
corruptibilia pr̃ fecit. ꝙ sacer

dos celebrans. sm̃ augustinum
causam mũdi incorruptibilem
ꝓducit. Quãta ꝙ est distantia
mei a mũdo creato. tanta ẽ ex
cellentia opis sacerdotalis supꝑ
opus creatõis Tũ diffinitiue
tibi dico. q. maꝛ est opus sacer
dotis q̃ habere potentiã crean
di creata (si talis esset possibil')
tot mundoz quot sunt substan
tie in isto mũdo. qm̃ ego in infi
nitum excedo adhuc oẽs istos
mundos Debẽt ꝙ merito. ꝓ pat
nali potẽtia a q̃ tãta bñt prãrẽ
sepiꝰ dicere Aue salutare Ma
teste aug⁹? potentiꝭ vbeт aue
Pater em̃ opꝰ in ope illo cre
ationis fecit angelos soleꝫ stel
las ꝛc. ꝙ sacerdos facit angelo
rum regẽ. artifexz iusticie. secũ
dum adam innocẽtie Propte
rea sacerdotes dicite oẽs et ꝓ
dicate psalteriũ vgimis Marie
ex quo bateris tanta potestatẽ
sepius illi dicẽdo Aue Sicut q
dam sacerdos hoc faciebat du
dũ in hispaniꝭ. z hoc medio ꝙ
pñs potẽtia infinita faciebat
miracula tam in mortuis q̃ in
viuis.

Secũda excellẽtia supsub
stantialis sacerdotũ sumi
tur ex scia stella psalterij Ma
rie vginis. in ordine ad scam
ꝑsonam in diuinis q̃ est filius vi
cui scim̃ ambrosiũ a ꝓpriaꝫ
puritatis mũdi. ꝑferreqꝫ crea
turis cognitiõem intelligentiã
et scientiã Quilibet vro sacer
dos celebrans maius opꝰ facit
q̃ habere oẽm̃ ꝛgnitõem z sci
entiã angeloz naturalẽ. z doc
toz mundi vniuersoz. cũctaz
q̃ creaturaz Tũ si quilibz sa
cerdos potentiã bẽret auferen
di vel dandi omnẽ cognitiõem
mũdi ad nutũ. nõ haberet tan
tam ptãtem nec taz dignã nec
tam magnificã sicut ꝙ sanctaz
eukaristiã Bz cur boc? Certe
quia sm̃ eundẽ ambro. ipe ha
bet ptãrem supꝰ sapiam deificã
in sancta eucaristia. q̃ in infini
tum excedit vniuersam mundi
creatã noticiaz. eo q. sapia vei
scim̃ anselm. est causa omis noti
cie. Si quis haberet potẽtiã
dandi sciaz sibi vel alijs ad nu
tum. q̃ntum gauderet Multo ꝙ
magis in vo sacerdotes gaure
re vbent vr tanto bñficio Tũ
si quis auferret vniuersaz cre
ature noticiã. nõ auferret tm̃
vnum quantũ aufert a mũdo
nõ celebrando missam. Sicut
eciã maꝰ ivnũ aufert ab eccle
sia priusq̃ illam missa ex mali
cia vel negligentia. q̃ si qs auferꝛ
ret ab aliq̃ vnũ mundũ creatũ
Hic em̃ aufert increatũ. sz ille
creatum Hic remouet dñm. il
lic seruũ. Justic tollit oẽ bonũ.
illic alius vepellit tm̃ vnũ cor
poreum Ule ergo sacerdotꝭ non
celebrãtibus. ꝙ bene essz eis q
vuote celebrauerint. Propterea
banc stellam (Maria) vberẽt
sp in psalterio suo pozare et ꝓ
dicare. ex qua bñt tante ptãtis
scientiã Maria em̃ est sciarum
dña quia illũmatrix. et mr̃ sa
pietie eterne sm̃ fulgentiũ. ymi
tantes q̃ndoz ꝑbitez in tuscia
q̃ fuit tãte simplicitatis q̃ vir
missam legere sciebat. ꝙ ozãdo
et ꝓdicando marie virgis psal
teriũ. habuit diuinitꝰ ad plenũ
vna omnium scientiaz

Tercia excellentia sacer
dotuz supsubstantiat' su
mitur in ordine ad spũsanctũ
ꝑ istam stellã (Gracia) Qm̃
spũisancto sm̃ grego. z bilari.
attribuit vnũ grãz. virtutuz.
fructuũ. et bñtudinũ Tãta aꝫ
est vc ptãs sacerdotũ. q. regez
virtutũ ꝓducunt filiũ vi qui ẽ
virtꝰ summi pñs. q teste bernõ
in labijs z mambꝰ sacerdotum
itez scitis in missis incarnatur
Et banc ptãtem digne ꝓfirmo
Qm̃ si aliqui haberet dari po
testas dãdi z auferẽdi ad nutũ
cuncta mũdi vna grãz taz in
celis ꝙ in terris. nõ essz tanta
ptãs q̃nta est in boc sacerdotũ
divina facultas. Bz cur boc?
Quia cũcta mũdi vna grãrũ
nõ sunt tꝰ ꝙ creatura sm̃ scm̃
thomã et pene vectores vniuer
sos. opus vero sacerdotale ẽ ꝙs
ibũs vrꝰ vus et homo vrus.
O res mirabil'. Propter̃a o sa
cerdotes audite Adaꝰ dãpnuz
mundo inferẽ cum vna missa ꝓ
uaẽ. q̃ si vniuerse grẽ ab eo re
mouerenẽ. q̃ntum est ex pte va
loris bnitatis. qz vus pꝰ va
leт i infinitũ q̃ cuncta bõa cre
ata. O vre ergo mariaz ama
re vbens sociã vram z sacer
tissim̃. que in thalamo cũ spũ
sancto primaz suam celebrauit
missaz. et vbis sua grã trãsmi
sit banc ptãtez. vt vri et illius
vnus sit z idem filius sm̃ alter
tum Laudate ergo mariã. oza
teq; et ꝓdicate psalteriũ eiusdẽ
ꝓ tantaz grãz munere Quẽ
admodũ legimꝰ q̃ndam religio
sum feciss. z postmodus ad sũ
mũ pontificatũ peruenisse. qui
dictus ẽ papa Innocentius. et
claruit miraculis i vita z post
mortem

O Maria excellẽtia sacer
dotũ supsubstantiat' est
in ordine ad xpi bũanitatẽ. vbi
plenã bñt bũanitatis xpi pote
statẽ. et q̃ammo maiorẽ. Ma
xpistus sciam illã meruit. vna
qꝫ grãz babuit. atqꝫ orauit. et
pro nobis passus fuit sm̃ aug⁹
Bz quid dicã? Certe ꝙ oia sũt

cc

quedam accidētia que ꝝ non sunt sz vi fm basiliū Bacchos aūt celebrans bz prātez ad nutum suū dñi ibū humanitatē z veritatē illi vmam fm bugonē tr scto victore Deus aī maior est in infinitū omi nō tro Er q vivēt q opus sacerdotis in missa sit maius ex ope operato. cū cunctis xpi operā accidentalis Uez xpus fm suam hūanitatem fuit mō naturali pcessar⁹ et p naturalē potentiā passus z mortuus. in hoc aūt mirabilissimo sacrāmēto nil bz per naturā omino ꝟ cūcta sunt supnaturalia. puta in substāciatiōe materie panis z vini in corpus et sanguinem dñi. z in hoc q accidentia ibi sine subiecto. et quia ibi est corpus sine loco. z natura corpis substātialis sine situ corpali. Pariq mō in fractione speciez realis sine matia in nutritōe et corruptōe q fiūt ibi aliēntiens sine substāta. Et nunq̄ tre nō sunt maiora miracula cū virginē pcipere? Certe et si ex parte rei nō sint maiora z facti. sūt tñ maiora ex premodi faciēdi. Maria em genuit naturali potētia. ꝟ sacerdos p caracterē sacerdotalez (qui ē supnaturalis prās) rei filiū generat. et non quidē passiue vt maria. ꝟ actiue et effectiue ex

doctrina bti thome. Quid amplius referā? Certe si priuare mundū xpi meritis sit magnū dampnū. dico q̄ priuare seculū vna missa ē ampli⁹ tonū auferre vel priuare q̄ xpi merita. sicut xpus est maior oīm xpi accidente Propterea o vos sacerdotes amate mariā spōsaz vrāz sacerdotissam. mariā virginem ex cui⁹ plenitudine fm haymonē baptis tanta potentiā. quia Plena) vt fitis plocij z sodales ad generandū eandem plenaz fm richardū. Laudate igitur eam. diciteq̄ psalterū illius et pdicate. veluti quidā Abbas in francia qui sp hoc faciebat apud suos religiosos z subditos. secularesq̄ quosq̄ propterea meruit familiarē cū virgine Maria sepi⁹ habere collocutionē et visionem

Quinta excellētia sacerdotum supsubstantialis sumit in ordine ad virginē mariam. vbi tanta ē eoz dignitas et prās. q̄ in multis vicēt maria rei mr altioꝛ habere potētiam. Maria em est rei mater passiue se habēs. ꝟ sacerdos ē rei pr actiue se habēs fm thomam Insup maria est rei mat in suo bñissimo ventre z carne sed sacerdos est rei pr mente z ore scm bernd. que nobiliora

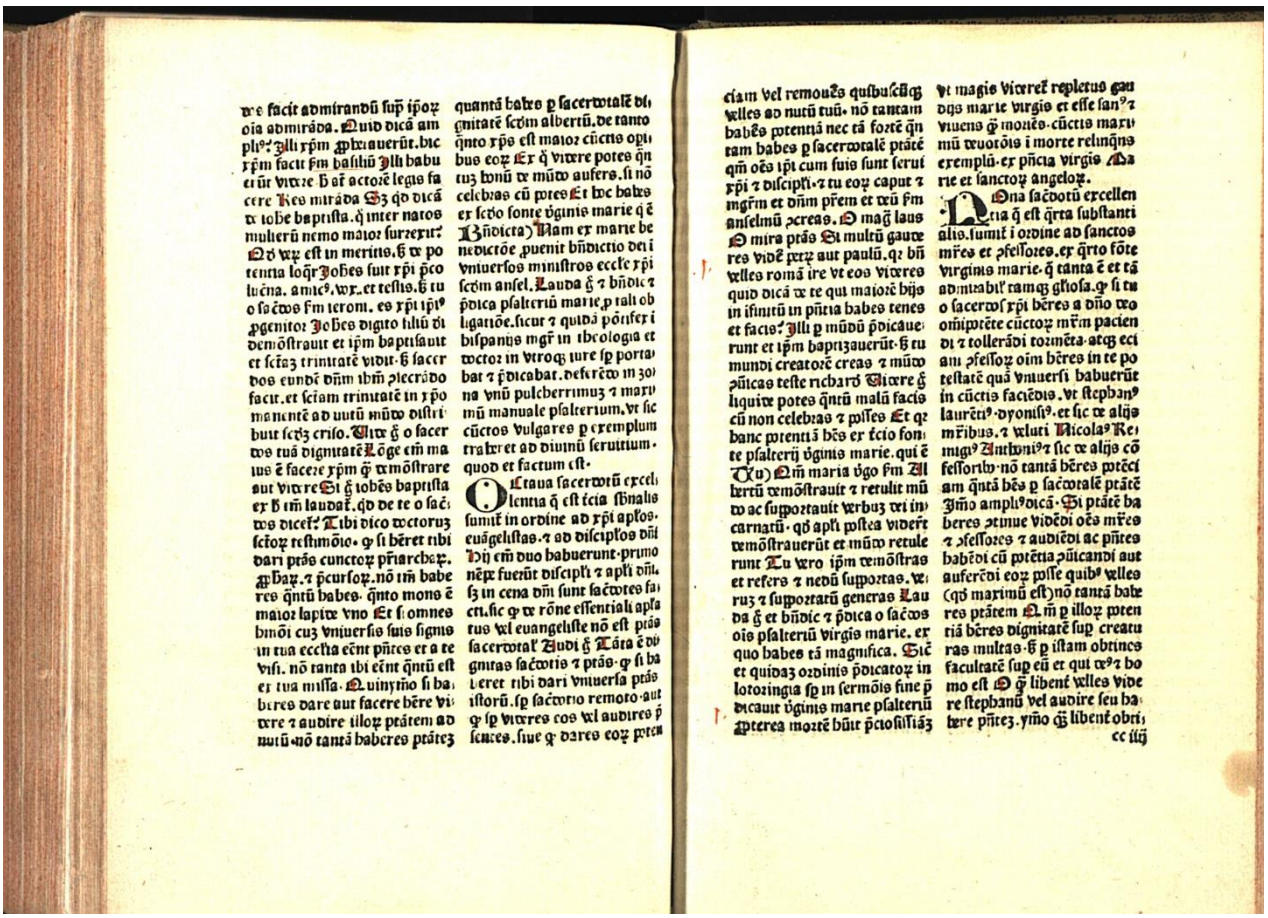
vicēt q̄ venter marie virgis. cum sit pars hominis infima scm phos Maria ecia est dei mat scm pretiā naturalē būanā sed sacerdos ē dei pr scm pretiam caracteris supnaturalez que ē in mēte z nō in carne spirituāl et nō carnāl siue corporalis. sicut fuit prās marie virginis Insup maria genuit filiū dei octo verbis. dicēs. ecce ancilla dñi fiat mihi scm verbū tuū. sz sacerdos eundē generat deum tm quinq verbis dicēdo hoc est em corpus meum Per ampli⁹ maria virgo genuit dominū ihm tm semel. et puulum nō loquentē. nō ambulantem. seruilē. passibilē. et mortalē. sz sacerdos pt generare eundē ihm sum dñm infinicies ad nutum maximū. potentē. loquentē. regnantē. impassibilē. z imortalez. put est iam in glia celesti superna O vere dignitas maxima. O pclara prās. O inenarrabilis facultas sacerdotū qui in tot et tantis mariaz supare vicēt. nō in meritis sz potentia. Sz hoc vez est in modis agendi. non aūt in substantia faciendi. Quia maria ē mr rei substāciālis dans sibi esse vez hominē de nouo. qđ sacerdos facere nō potest. q̄ sic infinities dr⁹ esset homo z infinicies morerēt fm

albertū et thomā Sed sacerdotes sunt xpi pres trāssubstanciatiui. danno sibi ē trāssubstantiale p puersionē panis et vini in corpus z sanguinē dñi Igit nō sunt pres vniuoci vl naturales. ꝟ magis analogici z supnaturales xpi Zoo in mō mariam excedūt. sz maria eos in facto. Factū em marie est fundamentū z sbna et regula totius opis sacerdotij Zdcirco ista potestatē bñt a maria ex stella ista Dñs) Richardus em teste quia maria est dñ dñantiū mr deo meruit esse dña dñantiuz et cunctis sub se pbere potestatem in ecclia dñatiuam. Dicite ergo psalteriū marie et eā laudate z pdicare assidue Sic z quidā plebanꝰ in puincia pucie. nomine petrus. hoc sp faciebat. pterea vbi terre alie vniuerse fuerūt ppopulate bellis et pestilētijs. semper parrochia sua pmāsit immunis z illesa Et quicquid (vt bñissima alicui adhuc viuēti fuelauit maria) merito hoc vbertis facere o vos sacerdotes vniuersi. qm̄ amplioꝛa tona et dignitates habetis p mariā virginē et psalterium suū q̄ vniuersi laici viri et mulieres et pueli. Propterea ad ꝟ dicendū laudandū et pdicādū estis oīm iure naturali diuino

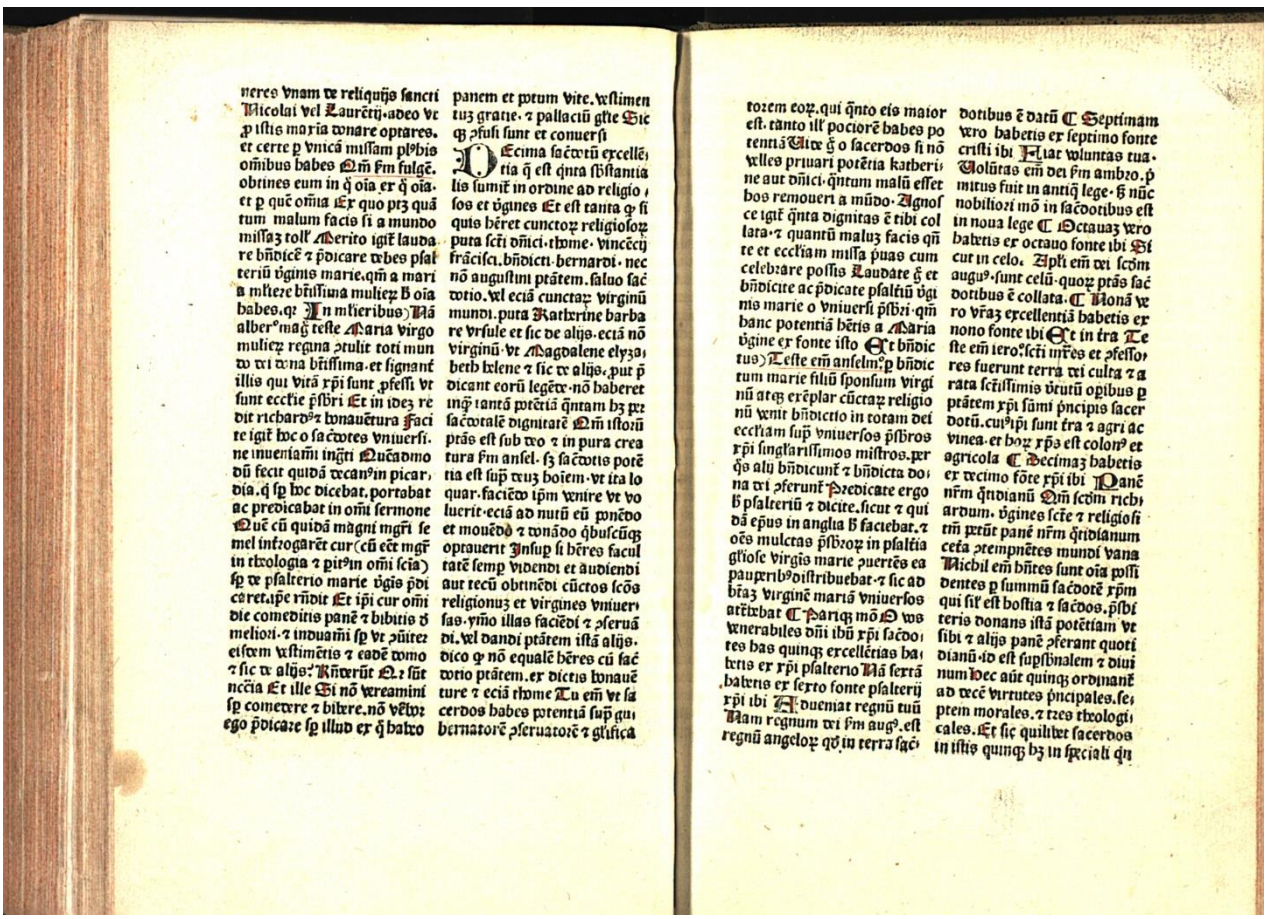
z būano magis obligati q̄ omnes aue filij. Ve igit vbis si ꝟ vremi. Ve inq̄ si vrecūr mi hoc dicere z portare Ve eciaz vbis si vēam hoc audire z pdicare. qm̄ eritis totus mūdi ingratissimi viri Sz solito more vbuissem ꝟ inseruisse xpi psalterium qđ ex ꝓposito fecim ē. eo q̄ virgo maria sacerdotū est sodalis sozoꝛ atq̄ spōsa singularissima. michilomn⁹ tñ iste qui q̄ sacerdotū excellētie habent ex xpi psalterio C Primo em sacerdotes bñt pr⁹ potentiam ex stella hac Pater nr. Om̄nes pr scm bīm ambro. q filium talē illius petulit potentiam. C Secdo vro bñt filij potestatē ex scta stella Qui es Nam filius rei esse rem bz cū pre et spū sancto scm augus C Tercio aūt bñt pratem spūssancti. ex stella ista In celis Mā scōz basiliū et Augus. In trinitate sunt tres celi. quoz tercius ē spiritussctus ex quo bñt celestialē hanc potentiaz C Quarto bñt pratem xpi būanitatis ex q̄rta stella psalterij xpi. que ē Sanctificet. Om̄ xpi būanitas est sancta sctoꝛ scm ambro. ex q̄ venit sanctitas i toꝛa rei eccleziam C Quinto marie virgis bñt potentiā ex q̄nta stella psalterij xpi scz Nomē tuū. Nomen em̄ divinū mariā virginē sanctificauit z glorificauit. z supra vniuersam creature potētiā sublimauit scm albertū et richardū. Quia ꝟ sacerdotes istam potentiā bñt a xpo. cui⁹ oraculū q̄riū est dñica oro. sequit q̄ sacerdotes sup cunctos mortales obligantur oīm iure dicere laudare et pdicare psalterū xpi. cū eciam sint apostoli et xpi discipuloꝛ successoꝛes z imitatores p̄ssimi. quib⁹ dñs mādauit Matthei vj. hoc pora re oraculum Poterit igit pdicari hoc psalteriū accepta materia mō dicta sub salutatione angelica Iste aūt quinq excellēie sacerdotū singillarim vna queq̄ ordinat ad trce rei mandata scitissimo mō pficienda. z sic in speciali sacerdotes habēt quinq̄ginta eminēcias supsubstantiales. p quib⁹ merito laudare vebent spōsuz et spōsaz in psalterij quinq̄gena C Sequunt quinq̄ sacerdotū eminētie substātiales id ē in ordine ad substantias

Exta excellentia sacerdotuz que est substantial pma. sumitur in ordie ad scōs angelos. seraphin. cherubin. tronos. dominationes. virtutes. prātes. principat⁹. archāgelos. z angelos. Uij em oēs angeli et si maxima habeāt potentiā z nobilitatem inē creaturas fm dionisiū. nō tñ bñt potentiā aliq̄ supra xpi naturā. quā sacdos habet. qui est fm verū z bugonē q̄si creator angeloꝛ creatoris Propterea angeli omēs colūt z venerant tang̃ deū suum qđ sacdos ipe efficit p misse misterium teste greg. Ām. p troiogali dignitate dico cū alberto et alijs sctis doctoribus. q omēs sancti angeli sūt sumpti cū cūctis eoz omis naturalibus nō sūt tñ vnū in infinitū. q̄ntū ē op⁹ sacrosctm sacerdotū qđ est domin⁹ibūs xpus scm transsubstanciatōem O res mirabilis O res gliosa O res inestimabil! Si vivere vnū angelū multū est aut duos vel plures z cū illis loqui. quid ꝟso erit efficere pūtem angeloꝛ regē. qui est verus homo z verus deus? Ām fm richardū. si omēs angeloꝛ legiōes cum tota ipoꝛ potētia ad tuā ecclam descenderēt. nō tñ essz in imēsum q̄ntū ē xpm ibi venire vez deū p sacerdotis ministerium Propterea ablacio vni⁹ misse ē mai⁹ dāpnuz. q̄z ablacio cūctoꝛ angelorum pūcie Hāc aī excellentiā bñt sacerdotes a virgine maria p primum fontē celicū. qui est Deū) nā qz maria bñt dñm secū regez āgeloꝛ vere humanatū. ideo sacerdotes marie plortes z sodales eundē bñt dñm secuz angeloꝛ oīm dñm et pncipiuz scm maximū in fmōe O igit sacerdotes vniuersi attēdite gloriaz vram. vivere qđ. q̄ntū et quale habetis p mariā z psalterium ipius Laudate igit et dicite et pdicate psalteriū ipm dulciso nū Quēadmodū quidaz noie thomas archidiaconꝰ i norimania facieb⁹. pterea meruit a maria vgine hāc grām habere vt posset angelos vnos et malos videre Os vez estimo. sed quali modo nescio

Septima excellētia sacerdotū que est sbstancial scda sumit in ordine ad scōs antiqs legis rā natural q̄ scripte. Uide igit excellētias Are Enoch et Noe Abrah Ysaac Jacob gedeonis. samuel. dauidis. nathan. helie. z elisei. Magna em et mirāda fecerūt hij antiq̄ legis pdicti. ꝟ illi vtrūq̄ vmbra sacerdotes vro lucē Illi vicēre figurā fm bīm aug⁹. ꝟ sacdotes nouī testamēti veritatē Illi pdigia z mōstra fecerūt ingētia in corporib⁹ z q̄ruoz elemētis ac alijs supcelestib⁹. ꝟ fm bīm sac

213

214

quā ginta excellentias. vt meri
to p tantis excellentijs debeāt
dicere et portare scām quinq̄
genam xp̄i ⁊ eciaz ꝑdicare. ne
sup̄ cunctos viuētes efficiātur
ingti si ptempserint oracula tā
scā tam nccia ⁊ gloriosa ꝑ q̄
tanta obtinuerūt ꝓuilegia

¶ Sequunt quinq̄ excellētie
siue eminētie sacdotū acciden-
tales.

Undecima sac-
dotū eminētia
que est pma ac
cidētalis. sumi
tur i ordine ad
miracula q̄ fcia sunt in eccl̄ia
Tanta em̄ est eox ptās ⁊ ha-
bere potentiā vel ꝑ se vel ꝑ alios
quibuscūq; faciendi miracula
tanta ⁊ talia quanta et qualia
sunt fcia vnq̄ et fient. non essz
tanta ptās q̄nta est ptās diui-
nissima sacerdotū. Ipi mortu-
os suscitare. cecos illūinare. le
prosos mūdare. ⁊ demones fu
gare. loqui nouis linguis. sicq̄
ve similib⁹. nō est tm̄ quantū ē
missam celebrare. sicut nec vna
stella tanta ē sicut celū ¶ res
p oia laudabil' ¶ dignitatē in
estimabilē ¶ ptātez incōpabi
lem Bz cur B. Audi thomam
alberrū vna ventura cetero sq̄
doctores eccl̄ie scos ⁊ nō san
ctos Certe q̄ miracla alia fcā
sunt in purā creatura. sz mira-
culū hoc miraculoz fit in crea
tura tm̄ ꝑiecta in ꝑsona ꝓ-
pria ex B infinitatē bz sup̄ alia
miracla scām richardū Quid
ergo cupis mortuos suscitare
aut gbare. vel nouā sciam bre
siue ptātez faciēdi ista. vl alijs
ꝑicandi optas bre. Nā mai⁹
bijs omnib⁹ bēs. et plus istis cū
ctis potes et vales scām abzo.
Er q̄ ptz quantū ē ex̄timētuz
vnā auferre mūdo missaz. aut
ꝑuare exūctos sola missa vni
ca. Laudare igit̄ o sacerdotes
vniuersi. bñdicite portare et ꝑ-
dicare psalteriuz virgis marie
ꝑ obligatōe et aliquali recōpē
satione Nā er castro virginis
marie ꝑmo q̄s est Fructus
banc bētis potentiā Fructꝰ em̄
marie virgis est fructꝰ vr scdz
aug⁹. et idem fructꝰ cūctoz mū
di patratoz ē miraculoz scī-n
basilū Predicare ergo icessan
ter B psalteriū gliose virginis
marie. sicut et q̄dā canonicus
dudū in flandria vl brabancia
sp faciebat Propterea gram ba
buit singularē. vt freq̄ntiꝰ ꝑ ap
positionē psalteriū marie vgis
varij curarent infirmi Et sig-
nant curati sunt pestilentes et
febricitātes. aut ecia mlieres i
puerpio. ⁊ eciam dolores den
tium sustinentes

Duodecia sacdotū emi-
nentia q̄ est scda accidēt
talis. sumit̄ in ordine ad ptātē
pncipat⁹ iurisdictōis ecclīastī-
ce Nā tāta est B sacdotal' dig-
tas. q̄ vniuerse plidētie eccl̄ie
platoz. vt poz. abbatuz. archi
diaconoz plebānoz ⁊ pōtificū
sil' sumpte nō ꝑt eq̄pari tante
ptāt̄ sic nec puul⁹ fōs magno
fluuio vel mari scām alb. Qui
ymo ptās ꝑsbrat⁹ē maioz q̄ pa
testas papat⁹. vt papatus tm̄.
q: sacdos bz ptātē sup̄ corpus
dñi vez. sz papa vt papa ⁊ alij
pōtifices inḡntū hmōi nō bnt
ptātē nisi sup̄ corp⁹ dñi mistici
qđ in ifinitū est min⁹ pfectōe q̄
corp⁹ xp̄i vez Et B ex dcis tho
me q̄ntū vlles vidē sūmuz
pōtificē Et ecce videdo sacdo
tē magis vires q̄ videdo papā
vt papa ē. ꝑcipo ab eo sacdoti
o p intellectū Quid ergo inqt
bugo o sacdos pōtificatū ābis
Certe digtas tua sacdotal' po
tior ē q̄ pōtificat⁹. nisi q: pōti-
fices sil' sunt pōtifices ⁊ sacdo
tes Q ergo ꝑsbri vniuersi vi
tē vcatōem vram Attēdite
q̄so quō ⁊ quantū vos tm̄amat
q sic vos ꝓlimat ⁊ eleuat ꝑ ma
riā vginē spōsam vram ⁊ ami-
cā in castro suo scdo qđ ē Ut
tris) nam inter marie vginis
teste baymōe ē castz fortiudi-
nis ⁊ ois ptātis. er q̄ in mūdo
signant in eccl̄ia vniuerse pte
statis venit babūdātia. sicut et
eccl̄e spōsus er tali thalamo ē
miro mō. pgressus Laudate er
go ⁊ bñdicite. portate ⁊ ꝑdica-
te psalteriū vgis marie. veluti il-
le maxim⁹ ꝑdicatoz albert⁹ ma
gn⁹. q̄ a iuuētute sua hoc pora-
uit ⁊ ꝑdicauit. ob B scām imēsā
⁊ pōtificatū p mariā obtinuit

Tercia decia sacdotū emi
nētia q̄ ē scia accidētal
sumit̄ in ordine ad ptātes secu
lares ⁊ humanā fortitudinem.
Tāta em̄ est tā mirabil' ē ptās
vra o dñi sacdotes. q̄ excedit
Ille randi magni potētiā Ju
lij ptātez Octauiani pacē Ar
thuri audaciā ⁊ ꝑbitatē Caro
li magni ꝑstanciā ⁊ vtutē. imo
et cūctaz dñationū mūdi fack
tatē. ⁊ si millemlia fozēt mūdi
maiores isto. vt merito laus ho
noz et gla ampli⁹ hui⁹ vtutis q̄
dñis secularib⁹ Mō em̄ sūt dig
ni vos vivere. nec vos alloqui.
nec vos secū bēre. sicut leprosi
nō est dign⁹ regē bre seu vide-
re scām rabanum Bz q̄ tante
dignitatis causa? Certe q: illi
bnt potentiā sup̄ trenas diuti
as et hoim corpa. vos vero ba
betis scām richardū potestatē
sup̄ alas ⁊ sup̄ totū mūdū Nā
estis ꝑes i baptismo. in pnia.

et in cūctis sacmentis alijs. q̄
pīnitas vra lōge scām thomā
est dignioz q̄ carnal' Propterea
vos totis⁹ mūdi estis doctores
et rectores ac pastores sm au
g⁹ et alb. Deberēt q̄ vos bōrare
dñm. et neq̄ vos illos tm̄ē aut
bōrare Bz multitudo vām sui
ptempnēs dignitatē. heu heu te
ste iero? regenerauit in miserā
seruitutē. Nā qui vbuerūt eē
pozes. aspicietes retro fci sunt
posteriozes. Pamph⁹ bētis po
testatē sūmā sup̄ impatoz infi
nitū et papā vniuersoz. hoc est
sup̄ dñm idm̄ xp̄m scdz petz te
palute Timeatis q̄ indigne ce
lebrare. formidate eciā nō cele
brāre tāto mundū puare vno
Hanc ptātem obtinetis ꝑ ma
riā virginem in tcio castro suo
qđ est (qui) qđ est. pnomē pos
sessiuū Nā vt ait odilo cluni
acens⁹. verba eadē sunt ansel.
Maria cūctoz dñantiū ē dña
possessioq; ois vnoz tā dinoz
q̄ celestiū q̄ terrenoz ē sub ea.
qz bz ad nutū euz in q̄ omia. p
quē oia. ⁊ ex q̄ omia Laudate
igit̄ ⁊ bñdicite ⁊ portate ⁊ ꝓi-
cate psalteriū vgis marie Que
admoū fecit q̄dā gliosā te oz
dine frm̄ minoꝝ iuxta tpa scti
frācisci i almāyis. q̄ tm̄ fec fru
ctū ꝑdicāw. q̄ oēs putabant
euz esse quasi vnū te maximis
apostolis ad terras dimissum

Quarta decia socdotū emi
nētia q̄ ē q̄rta accidētal'
sumit̄ in ordie ad scā xti q̄ sunt
in eccl̄a. vt sunt crux dñi sepul
chrū claui corona eccl̄a biblia
⁊ scoz reliq̄e. aq̄bñdcā ⁊ hmōi
Tāta em̄ ē sacdotal' digtas q̄
ista oia insecdit. q̄m B sunt in
aiata ⁊ irrōnabilia. B sacdos ē
aiatus rationalq; Insup crux
dñi fecit xp̄z mozi. B sacdos fa
cit illū esse Dit' sepulchr dñi
bz xp̄m mortuū solū sel' B sac
dos bz illū viuū ⁊ sepius Et in
sup̄ B cūcta in die iudicij cōbu
rent. B ptās sacdotal' meretrū
manebit sm alb ⁊ thomā Cōse
q̄nt. ista nō bnt scitatē nec po
tentiā q̄pe nisi stic sig. sz sacdos
bz ptātē sr̄nālē itrētē. q̄ ē pte
stas caractis sm thomā ꝑ quā
pot bō in xtū Q vē glia mira
bil'. o ptās incōpabil' Propterea
o vniuersi ꝑsbri attēdite quelo
pazp vram excellentiā tā mag
nā tā q̄ mirificam. quā bētis ꝑ
mariā vginē ex q̄rto ipi⁹ castro
qđ ē Ihūs) nā teste maximo.
Maria ē mr̄ dñi ibū q̄ ē scūs
scoz. inxe venerādi xp̄i sacdo
tes. q: sunt ipi⁹ xp̄i pres ⁊ cre
atoris sui q̄si creatores. potēti
am obtinēt sup̄ vniuersa cristi
scoz scta Trī ⁊ ambo. Mag̃
dignitas sacerdotalis. ꝑ quā
vniuersa in eccl̄ia ꝑficiunt sac
menta Eapropt laudate bñdi
cite et vexerte ⁊ ꝑdicate psalte
riuz virginis marie. ⁊ assidue
celebrāte. ne mūdum priuetis
dietim tanta scitate Predica
te inḡ sicuti ⁊ quidā epūs qui
nedū ꝑdicabat in tuscia. verū
omēs ꝑdicantes in sua dioce
si cogebat ad hoc ꝑdicandū Cui
sel' virgo maria in festo quodā
purificatiōis ꝑdicāti affuit. et
bñdictionē sibi ꝓferēs cū oscu
lo. pl'm audientez aqua celesti
ꝑpunctōis sic rigauit. q̄ nunq̄
aliquis te ill' tantā ꝑpunctōem
boim alicubi vidit vel audiuit

Quinta decima sacerdo-
tū eminētia q̄ est quinta
accidētal'. sumit̄ in ordine ad
sanctoz gliam Tanta em̄ ⁊ tā
celebris ē sacerdotū glia. q̄ ꝑ-
cellit bnoz glozią in multis Be
ati em̄ bnt vez visionē ⁊ fruitio
nē et ꝑtensionē. B nō dant ad
nutū xtum. nec faciūt ad tras
sc̄ēre illū Insup bñ habēt
se passiue ad xtuz. sz sacerdos
actiue Dit' bñtuo scoz ē ac
cidētal' que ē op⁹ ipoz. sz op⁹
sacerdotū est sup̄substātiale et
diuinale ymo sacdos teste anſ
elmo ⁊ alber? regē bnoz ꝑducit
et glozią eoz facit. quē scī tre
munt adorāt ⁊ venerant Qui
ymo vt scītissima revelauit ma
ria. ipa opus sacerdotuz tanq̄
filium suū ꝑtrū adorat vt xtū
Et sicut op⁹ vginis marie ē xp̄
et homo. sic et ꝑbroz opus est
xp̄ ⁊ hō Deus me⁹. qđ cogi
tabas cū tāta ⁊ tā mirabilē po
tētia sacdotib⁹ ꝓferze vlebas?
Tu em̄ ipos vt inqt aug⁹. fal
sos fecisti tue potētie. vt sint q̄
si dij in terris nō natura sz q̄
dam potētia. Propterea o vos
sacerdotes videte q̄ntū mūdo
inferris dampnū. si cū possitis
nō celebratis Jam em̄ xp̄ vō
stulit signum aliqđ future gl'ie
si officiū vām vultis pagere di
gne Et banc potentiā habetis
a maria vgine q̄ suū castz qui
tuz qđ est Xpus) nā cristi⁹
inquiēte. xp̄s marie fil⁹ vnctio
nes gl'ie bīis ꝓfert vt xtū vide
ant ⁊ viso fruant. saciati a gl'a
divine maiestatis nunq̄ xti
cient. qui xp̄s in terris sacdoti
bus vnctiōes ꝓfert in sacmen
tis digne ministrātibus Laudate
ergo bñdicite portate ⁊ ꝑdica-
te simul et orate psalteriū vgis
marie. ex q̄ habetis mun⁹ tā in
dicibil' potētie. M̄m si bēretis
mūdos tot aureos q̄t sunt are
ne maris. et ꝑ grazactōe illos
omēs die do offerzetis. nequaq̄
digne satisfacētis Jmo si pēas
totius mūdi et labores in vos
deferretis assidue vsq; ad finē

mundi. nō equale tro donare tis Nec em̄ mundi isti nec ope ra alia darēt vobis prātē xp̄m faciendi Et q̄uis xp̄us nō fiat a vobis scōm esse suū substātia le. sit tñ a vobis scōm eē ēnssub stantiale. qz xp̄s est termin⁹ in trinsec⁹ suerhonis trāssbnalis scōm thomam z albertū Sīr q̄uis nō habeatis potētiā ma iorem oibus tā dictis in xv ex cellētijs in sbna vel in meritis. bētis tñ maiorē in potētia ali qua vel in efficētia Predicate ḡ ad laudem sponse vr̄e marie psalteriū eius. ex q̄ tamē habe tis potentiā Sicut et duōū in lombardia quidā eremita fac dos tuotuissim⁹ sp cūctis ad se veniētib⁹ hoc p̄dicabat. ꝑtere a diabol⁹ sibi inuidens plurima tēptamēta opposuit eidez. pla gis multis eū z visionib⁹ horri bilissimis turbādo z p̄terrēdo cellulaz suā igne cremādo Ez illo virginē martā inclamāte. uppuit ei ōgo maria tenetes in manu psalteriū q̄ temōes effu gauit. z maria virgo ꝑpio lac te beremitā sanans cellam ei⁹ multomeliorē infra breue spa cium repanit Pari ecia mō iste excellētie ornent in psalte rio xp̄i Nā primā re istis excel lētiā hñt in primo castro psal terij xp̄i. ibi Oa nobis hodie

Mm̄ scōz aug⁹. diuina potētia p quā fiunt miracula tenit sac dotib⁹ virtutē p quā miracloz oim̄ fiat eximiū Scdam aī excellentiaz hñt er scdo castro ibi Oimitte nob tebita nr̄a) Naz p eccl̄ie p̄atem scōm am brō. q̄ ē er sacdotio pcā remit tunt a do Terciā aūt excel lentiā hñt er tercio castro. ibi Sicut z nos dimittim⁹ debito ribus nr̄is) Mm̄ scīitas eccl̄e q̄ est p caritatē z p dei sacmen ta. facit dimittere alīs debita ꝑter fraternalē pietatē scōm anselt Quartam aūt hñt er christi q̄rto castro. ibi Et ne nos inducas in tēptatōem) nā basil⁹ dicit q̄ scīaris ptās ma rimas hz tēptatiōes. q̄ per xp̄i sacerdotiū effugant z purgan tur Quintā hñt er q̄nto xp̄i castro. ibi Sed libera nos a malo) Scōm em̄ aug⁹. libera tio a malo dat celestiū tnorū acceptōem p sacerdotū admini strationē Iste aūt quinq; acci dentales excellētie ordinantur ad septez dona spūscti. z tres ptes pnie. z sic q̄libz sacerdos hz h̄ quinq;ginta eminētias. ve merito dēat dicē terciā q̄ndge nam. z p ꝑsecūs totum marie psalteriū. ꝑpter inenarrabilia erimne suscepta.

Explicit ēcrat⁹ iste melliflu⁹

Reuelatio pulchra fcā magi stro Alano sponso nouello ma rie virginis.

Pecio sitatis immēse et ieffa bil⁹ mi sericoz die. ac infinite dulcedis benignitis vgo Ma ria suum addidit visitare spon sum infra octās quasdā om̄uz sanctoz Cui⁹ infinita videbat pulchritudo atro admirabilis vt om̄us mūdi pulchritudo hu ic ꝓpata viterē sola esse pictu ra et vmbra veritatis. tantez; suauitatis ac gloriositatis ipa erat in suo aspectu vgineo. tā q; pfunda in eloquio. q; omnīū estimatōez boim̄ penitus exce dit moralīū Cunq; tam ꝑfat⁹ sponsus m⁹tis in elapsis antea diebus satis vagabūde officiū psalteriū diriset. et de hoc sup modū doleret. qm̄ in imm̄esuz tristabat de hoc q; attente z sa pīe illud psalteriū dicere non valeret Estimabat em̄ psalteri um nichil sibi p̄esse. cū ad ipz nō posset attendere. singularis sime ex tenonū pmaxima tēp tatōe qua mente ꝑplurimū to tus erat obtenebrat⁹. Hūc igit dña nr̄a trepidantē z de eccl̄ia fugere volentē alloquit dicens O dulcis fili ne fugias Illico diuina rūc virtute pnes ei⁹ter re inseparabilit adseruerunt Rur susq; dña ad euz Si te me me, usq; puellis dubitas. signa me signo scīe crucis cunctasq; me cum q̄s vices puellas. z si quī trem a maligno sum⁹ fugiemus sina ure. fortius stabim⁹ et clari us tibi appebim⁹ Ds et fecit. sup ipam cunctasq; eius dñas magnā crucem in noie trinita tis faciendo. tuotiōe et fide q̄ potuit Quib⁹ ꝓactis. dña ad eum ait O fili naz nō dubites tua em̄ suz sponsa Scialq; nō sine temptatōe in hoc mundo posse viuere Naz nec ego nec filius meus aut alīj scīi hoc ha buimus Quinymo te ꝑpa sub armis fidei et pacientie ad va ria plus q̄ vnq; sustinendū tēp tamenta. Nec te o fili elegi vt pigriteris. z vt bella mea tā q̄ mles inuictus ꝓmeris. Et per amplius nō terreat te aridital tue mentis. quā me vlēte aliq; bus diebus passus es Hoc em̄ debes cape tanq; suplicium et tri flagellū in pniam. p tuis pc cātis. et ad. pmodem pacientie et virtutis. atq; p salute viuo rum z defunctoz Nō em̄ cotā

tro minoris est meriti illā mē tis aridtatē et obfuscationem pāti pacient q̄ corpalem sustī nere infirmitatē. aut. p tro sub sire labrē Et hoc dū homo sa cit qđ in se est ad hoc vt atten te vl tuote oret aut meditet. Et istud o dulcis sponse signis istis tibi ostēto Nam medicia est eiusdē virtutis cuz capitur a rustico illaz ignorāte. z a me dico illam scīēte Nec lapis p̄ cios⁹ minoris ē virtutis i ma nu rustici eius posse nescīētis. q̄ in mānu summi lcpidarij Nec eciam flores. fructus. aurū. ig nis. cetera q; hmōi minorē ba bent efficaciaz in ꝓmis ipa ig notantib⁹ q̄ in ꝑfecte illa ꝑno scentibus Et ita est o fili de o ratōe dicta ex tuo corde z foz ti aio. q̄uis inattente et aride Nō em̄ est talis oīo in aridis minoris fructus q̄ in illī qui at tente orant. quinymmo aliq̄n ē maioris. scōm mēsuram maio ris difficultatis z resistētie am pluris et conamis Dio enim est tei medicina. z vinū ꝓsola tionis. sol eccl̄ie. campus flor la pis ꝑciosus. et tenari⁹ regni. Idcirco ne turberis o fili de hmōi aridtate mentis. sz ma gis porta cū pacientia. Scito q; q; p qualibet oīone tali sus cipis amaram vitā ꝓferentem

soleꝛ glie. vinū diuine sapīētie sertuz flor angelicoz. z diade ma lapidum ꝑciosoz Addidit q; dña aliud ꝓpulchrū exēplū valde dicens Si aliq; esset m⁹r que haberet tres filios. Vnum bene loquentē. alīū valde timo rate et impfecte loquentem et plus q̄z de medio balbucientez terciū aūt in cunis duoz men sium nichil oīno loquentez nec intelligentē sed tantū vagitib⁹ et nutibus suas passiones indi cantē. nōne illa mater triū tuoz filioz suoz ꝑitōes audit z in telligit. eis q; ꝓposse subuenit. Mutnymmo nō loqnti nec in telligenti magis ꝓpatīē z eius pamplius miſetur Et ita est o dulcis sponse q; tuus oēs oran tes attendit. dū tñ una inten tione z fozi animo orēt. q̄uis qđ ozant non intelligant. sicut sunt simpliciani ꝓpter̄a san ctissimi tremite et plurie mo niales ac sancti multi sic ora bant. z nichilominus eraudiri erant Nullus ergo moueat in postez ad dimittendū psalteri um meuz si ipm attente orare non pōt Solum enim ad ipm bñ dicendū pintēdat (nulla ma la intentiōe suscepta) et ego p eis attendā et fructū eis cōfe rā Vez vt artērius ꝑcetc ro ozare possis. articulos vite

et passiōis filij mei. p psalterio meo distincte nūc tibi pandaz put dīs ibūs xp̄s filius meus dilectus sel⁹ bīssimo dñico visi bilit reuelauit. sic cum visione admirabili tot⁹ eius passionis atq; cū miraculosa eiusdē pas sionis in dñico suscepīōe Doc eciam z ego eidē ostendi z eci am scīis q̄ plurimis. Et vos ar ticulos q̄ sunt nūero centuz z quinq;gita bīssim⁹ sponsus me us dñicus die om̄i sel⁹ ad min⁹ dicebat vocaliter. ꝙ sepius eos mētaliter rumināt sūma cū tuotōe. pēna. z lamētis Istos aūt ꝑ quindecim ꝑes distin guas scōm ordinē alphabeti. vt ro facilius dici possint. et non ꝓsule sicut tu antea solebas Et bij sunt o fili z dulcis spōse di cebat virgo maria c z l articu li tanq; c et l soles mūdi. quos quicunq; die om̄i dixerit. et in pīti divina amicicia frueť cuz gr̄az immēsaz copia. z eterna pcieť glia cū scīssimo dñico. qui ut dixi tota vitam ihū cor tidie cū disciplinis ferreis me ditabat Nec est possibile filiuz tre dampnari quēcūq; q̄ istos cotidie meditat⁹ fuerit articu los Nam cūcta xp̄i merita. et mea. oim̄q; angeloz z sanctoz auxilia sunt ipm defendentia z ꝓtegentia tanq; castra inuictis

sima Nec o fili possibile est hm piam diu ista meditari. et non maximis affici tuotōib⁹. cum mutatōe quasi diuim⁹ in alte rum viz Propterea ista medi tare z habebis que postulas. et m⁹r toplus in pīti q̄ credis aut spas Et q̄ dico tibi. oīb⁹ dico Trāsscriptor) Notand⁹ q; ꝑfa tus sponsus Marie vgūis ma teriā de vita. passione z resur rexiōe xp̄i sibi a maria virgine reuelatam. p scripsit. et in c et l articulos vt Maria ꝓcepit di stinxit. ꝙ multuz tales articuli erant neglēs Nam ahq̄ erant valde bzeues. aliqui valde plixi adeo q; ecia tuoti psaltes (sm meū viteri) ꝓter articl⁹ ꝓli xitatem sine tedio eos ꝓtinua re nō possent. licet materia i se esset multū pia et tuota Ecis virgo maria multā in eis reue lauerat de passione dñi q̄ facta et gesta fuerūt illo die z illa no cte qua xp̄us passus est que in euāgelio non habent. q; p omiq pie sunt credēda. nā nō sūt oia ab euangelistis p scripta q̄ xp̄s fecit et passus est scōm tohēm. Sz nonnulli aridi et inuoti qui nō sapiūt que dei sunt. que cunq; p sacrā scripturā ꝓbari nō possunt sbsannāt z irridēt. aut falsa aut somnia eē publi ce dicunt. z sic mētes deuotoz

dd

sept pturbãnt Et ꝓpter hmõi-
pfatos articulos nõ scripsi sb
illa forma qua pfatus sponsus
eos scripsit. sz leqntes centũ z
quinqginta articulos ex ill' ex-
cerpsi. et in c et l articulos eq
les et breues distinxi, put melꝰ
potui. vicelicz magis autentica
et ad tuotõem et ꝓpassionem
magis puocatiua ponendo Mi-
chilominꝰ pauca addidi ex sin
gl'ari tuotiõe pfertum in pma
et tercia quinqgenis. õ sniale
habenꝫ in scripturis scõꝝ toc-
toꝝ. Posui eciam fere sp tmi-
nos in fine ꝓcordãtes. nõ q. b
sit ponẽnda curiositas ricmo
rum, sz rñ ob simplicitꝫ tnotio
nẽ hoc feci Et nõ est necesse vt
ab oĩibus dicanꝫ eo mõ quo
scripsi hmõi. sz põt quis adde
re vl minuere iurta suũ bnpla
citum. sz tm scripsi vt habeanꝫ
ꝓ aliquali forma z mod ordi
Quicunqz itaqꝫ voluerit hunc
modũ fuare. primo dicat vnũ
paternr̃ z auemaria. et statim
subiũgat tcc Auemaria. ꝯrũ
quoꝝlibz tober legi a principio
vsqz ad finem. dicẽo Aue ma
ria gracia plena dñs tecũ tne
dicta tu in mulieribꝰ z bñdictꝰ
fructus vẽtris tui ihũs cristꝰ.
et hic imediate subiũgat. ama
bilissimꝰ qui ab etno a tro pre
suo est genitus. cc. et sic ꝓsequ-
ter ꝓ oĩs articulos, quia hmõi
nomina adiectiua in suplatiuo
posita valde trabũt mentez ad
dñm ihm. z causant tuotõem
et attentõem. vt expictia tcc
bit. ¶ Sequunt articuli

Ave maria gracia ple-
na dñs tecũ benedicta
tu in mulieribꝰ et bñdictꝰ fruc-
tus tnteris tui ihũs xp̃us.
Amabilissimus qui ab eterno
a tro pre suo est genitꝰ. et ꝓ no
bis scm̃ hoiem ꝓestinatꝰ. qui
cum pre et spũsco tnus est tc
us et dñs par in gl'ia. equalꝫ
in essentia Amẽ
Amabilissimꝰ qui in principio
celum creauit z angelos. quos
in nouem sapiẽtissime distinxit
ordines. sueꝫ eterne bñtudis
ac gl'ie fecit esse ꝓcipes Amẽ
Amabilissimꝰ qui luciferũ cuz
suis angelis tc celo etecit. quia
creatori suo sibi esse voluit. to
nosꝫ atro in sua caritate soli
dauit. ꝙ er tunc vsqz in ꝑpe-
tum manebũt quales eos crea
uit Amen
Amabilissimꝰ qui ꝓtenter mũ
dũ creauit et elemẽta cũcta. so
les stellas lunaꝫ sua produxit
oĩpẽcia. impnẽs singul' ordi
nẽ. ꝓprium z officiũ Amẽ
Amabilissimꝰ qui terraz super
maria fũdauit. mirabiles et di
uersas creaturas i eis creauit

ꝯs sapientissiẽ guberna. prudẽ
tissime disponit ac potenter in
esse ꝓseruat amen
Amabilissimꝰ qui paradisũ vo
luptatis in oriẽte plantauit. az
borez vite scieqꝫ bm z malꝫ in
eius medio locauit. in quo pri
mũ hoiem posuit. quẽ post pce
pti quarticatõem iñ eiecit amẽ
Amabilissimus q scios pri ar
cbas elegit. tc quoꝫ semine bo
mo fieri tcreuit. quibꝰ noticiã
sui ac timoꝛe inspirauit. z mꝫ
ta tc futuris reuelauit amẽ
Amabilissimꝰ qui suaz ex te in
carnatõem. passionẽ resurrec
tionẽ z in celum ascensionez. ꝓ
ꝓphetas mũdo tnunciauit. ꝯs
adhuc diuina, puitentia preor
dinauit amen.
Amabilissimus q te in matrẽ
suaz dignissimã. ab eterno pre
elegit z sponsam. cõceptõemqꝫ
tuã ac sanctã natiuitatẽ. parẽ
tibus tuis ꝙ angelũ ꝓnũciauit
et vite seriem amen
Amabilissimꝰ qui te ꝑfectam
in templo. oĩ gra replenit o
dignissima virgo. ac oĩ virtu
te pulchrrime tcozauit Sic
qꝫ te in templũ suũ dignissimũ
mirabiliter ꝓsecrauit amẽ
¶ Pater nr̃. Aue maria gra
plena dñs tecum bñdicta tu in
mulieribꝰ z bñdictus fructꝰ vẽ
tris tui ihũs cristus

Benignissimꝰ q te ꝑ an-
gelum suũ gabrielem re-
uerentissime salutauit. qui suũ
in te aduentũ tibi ꝓnunciauit.
dicẽo tcc serena Aue gracia
plena amen.
Benignissimus cuius angelꝰ te
turbatã aiauit. z ꝓcipiẽdi mo-
duz indicauit. virtus q̃ altissi
mi te tũc obũbrauit Et ad cõsen
tiendũ inclinauit amẽ
Benignissimꝰ cui ꝓfensum pre
buisti. ecce ancilla dñi dũ dixi
sti. quẽ mor virgo permanens
ꝓcepisti. z et quinqginta gau
dia tunc habuisti amen
Benignissimus qui ꝓceptꝰ sta-
tim in ania penã infinitã. sensit
atqꝫ tristiciã. que eciã erat tan
ta. ꝙ oĩa erceꝛbat iferni to
menta amen
Benignissimꝰ qui existẽs i vte
ro tuo iobẽm baptistam visita
uit. quẽ nondũ natũ sctificauit
et pñ illius loq̃laz reddidit. ac
elizabeth ꝓphie spũ ꝓbuit amẽ
Benignissimꝰ cuius angelus i
somnis iosep appuit. ne te re
pudiaret admonuit. quem eci-
az nouẽ mensibus in thalamo
virginali fouisti. et portãdo nul
lum onus sensisti. amẽ
Benignissimꝰ cũ q̃ in nazaret
preristi. z vilissimũ stabulũ ꝓ
hospicio elegisti. vbi virgo per-
manẽs tri filiuz peperisti. cetũ

et quinqginta gaudia tunc ite-
rum habuisti amen
Benignissimꝰ quẽ pannis iuol
uisti. ac in ꝓsepio bumilꝫ recli
nasti. flexisqꝫ genibꝰ reuerentissi
me aoꝛasti. quia eum tri filiũ
esse ꝙnouisti amen.
Benignissimꝰ cuiꝰ natiuitatez
angeli pastoribus nũciauerũt.
quẽ pastores sollicite q̃sierunt
inuentũqꝫ aoꝛauerũt. visaqꝫ z
audita ab angel' retulerẽt amẽ.
Benignissimus cui caput tuũ
virgineũ sepi inclinasti. z ocu
lis castissimis freq̃nter inspexi
sti. fraglanciã sui corꝑis in na
tibus sensisti. z labijs frequen
ter oscula impressisti amen

¶ Pater nr̃ Aue maria

Clementissimus quẽ vbe
ribus tuis vgineis sepi
sime lactasti. et amore arderis
simo semp amasti. manibus
mũdissimis bũliter tractasti.
vestisti atqꝫ cibasti amẽ
Clementissimus in carne ꝓ nob
circũcisus. mãdatisqꝫ legalib
ꝑ oĩa subiectus. cui flenti z
dolẽti es ꝓpassa. atqꝫ more ma
trum es pie lacrimata amẽ
Clementissimꝰ cuius natiuitatẽ
stella magis indicauit. atqꝫ ad
querendũ vehement insligauit.
quã ꝑcuntem vsqꝫ ibr'm seque
banꝫ. z vbi natus eẽt rex iude
orum scisciabanꝫ amẽ
Clementissimus quẽ tecũ in sta
bulo vli inuenerũt. in terraqꝫ
ꝓstrati reuerenꝫ aoꝛauerunt.
munera ecia mistica tuote ꝓ
buerunt. nam aurꝫ thus z mirr
ram dño obtulerũt amẽ
Clementissimus quẽ in templũ
ꝓsentasti. vbi tũ ꝑem suplici
ter aoꝛasti. vnigenitũqꝫ suum
tibi obtulisti. z ummẽlo gaudio
repleta tũc fuisti amẽ
Clementissimꝰ quẽ senex symeõ
ꝑ scm̃ spm̃. dei cognouit esse
filium. pro tcemptõe cuiꝰ par
turturũ obtulisti. et sic ad ciui
tatem tuã bũlit redijsti amẽ
Clementissimus quẽ ixtotes in
terficere voluit. ꝙ tpe alit disp
suit angel' sctũs in sompnis io
seph appuit. vt tecũ fugeret in
egiptũ admonuit amen
Clementissimus cũ q̃ nocte me
dia. fugisti cũ anxietate sũms.
famem sitim. z tinere pacitꝰ
ac corꝑis tfectũ ꝑ teneritudi
ne incurrẽs amen
Clementissimꝰ cum quo castissi
me et bũlume. laboriosissime z
pauprime. trecũbuisti ac sanc
tissime inꝛ paganos. in egipto
habitasti ꝑ septẽ annos amen.
Clementissimꝰ quẽ ad terrã tuã
ex admonitõe angeli reduxisti
vbi vna cum tpo dulcit vixisti
in summa scitate. ac moꝛ gra
uitate amen

¶ Pater noster Aue maria

Dulcissimꝰ qui tecũ anni
singul' in ibr'm ascẽdit.
vbi ꝑ tcemptõe mũdi tecũ ex
orauit sicqꝫ salutẽ ꝓmoꝛ a pa
tre impetrauit amen
Dulcissimꝰ quẽ sel' in ibr'm ꝑr
triduũ poridisti. et inꝛ notos et
ꝙgnatos lacrimose q̃siuisti. qui
bꝰ diebꝰ nec bibere nec ꝓmede
re nec vestire potuisti. ꝙ diebꝰ
singul' icõsolabilit fleuisti amẽ
Dulcissimꝰ quẽ inuẽisti post tri
duũ. sedentẽ in tẽplo in medio
doctoꝝ. audientẽ illos ac inter
rogantẽ. sacramꝫ scripturam
eis exponentẽ. amen
Dulcissimꝰ qui tibi sp in oĩbꝰ
fuit obediens. surrexitqꝫ tc me
dio tecũ reuertens. quẽ cuz la
crimis ꝑ gaudio. aplerabaris
et osculo virgineo amẽ
Dulcissimꝰ qui tibi z ioseph ob
seqiosissimus. erat sp et famili
arissimꝰ. tecũqꝫ cotidie de cele
stibꝰ loq̃ns. ac diuina secreta ti
bi pl'ima pandens amẽ
Dulcissimꝰ qui ãno etatis sue
duodecimo. reuelauit tibi ore
suo diuino infinitã anie sue pe
nã quã a sua ceptõe sustinuit
et vsqꝫ ad mozem ptinue pati
babuit amen
Dulcissimꝰ qui tibi eciam oĩm
nũez saluãtoꝝ. mirabilit reue-
lauit z dampnantoꝝ. qui vnꝫ

fuerũt sunt z erunt a mũdi int
cio. quos ꝙgregabit ac sepabit
in extremo iudicio amẽ
Dulcissimꝰ quẽ iohẽs in iordãe
baptizauit. vbi sacmentũ bap
tismi inchoauit. sup quẽ tũc spi
ritussctus tc celo vnit. z cui pr̃
testimoniũ verũ tcdit amẽ
Dulcissimꝰ q̃ xl diebꝰ ietunauit z
sine cibo corꝑali in deserto dou
rauit. vbi fortiã ietunãdi ꝑmo
strauit. et iugiter suuz ꝑrem ꝙ
pcoziꝫ inuocellauit amẽ
Dulcissimꝰ quẽ diabolus ter tẽ
ptauit. ꝙ ipe sapiẽt eũ superauit.
primo in deserto sup pinnaculũ
templi scdo. tercio in mõte ex-
celso amẽ ¶ Pr̃ nr̃ Aue ma.

Elegantissimꝰ cui iohẽs
testimoniũ ꝑhibuit. ac
digito suo tmõstrauit. dicens
ecce agnꝰ dei sũmi. qui tollit pcc
cata mundi amen
Elegantissimꝰ qui sibi rũ elegit
aplos. petrũ et andreã ac tcẽ
alios. qui tuote cũcta que ha
bebãt. ꝓter amoꝛẽ ihesu ꝓmp
te relinquebãt amẽ
Elegantissimꝰ qui tcatus est
ad nuptias in galilea. vbi ꝑfir
mauit mirimõiũ sua ꝑnciꝑia. ibi
qꝫ primũ fecit signũ. mutãs aq̃
in optimũ vinum amẽ.
Elegantissimꝰ qui te tẽplo po-
tenter eiecit. emẽtes z venden
tes cum flagello qõ fecit. z ca-

itrdras vndẽciũ colũbas euẽ
tit·ac nũmulatiorũ es audact
effudit·amen
Elegãtissim⁹ qui ꝛ alios lxxij
sibi elegit discipulos·ꝙs añ fa
ciem suã misit binos et binos
dans illis ptãtem vt ẽmonita
fugarẽt·ac cũctas infirmitates
in suo noie curarẽt amẽ
Elegãtissim⁹ cuius ꝓdes mag
dalena cũ lacrimis rigauit·ac
capillis sui capitis vuote ter
sit·que oim suoruꝫ pcoꝝ acce
pit veniã·a dño ꝙter vram pe
nitentiam amen
Elegãtissimus q̃ p triennũ cũ
discipul⁹ iudeis ꝓdicauit neq;
simis·quib⁹ multa ꝛ varia oñ
dit signa·que nec vnq̃ fuerunt
audita amen
Elegãtissimus q̃ leprosos mul
tos mũdauit·cecis visuꝫ clau
dis gressum repauit·mortuꝫ
reddidit viraꝫ infirmis sanita
tem·a ẽmoĩb⁹ obsessis plenã
libertatem amẽ·
Elegantissim⁹ qui multas fati
gatiões sustinuit in corpe·ieiu
nauo vigilãv a sua iuuẽtute.
ꝓdicando laborando et orando.
iuxoꝝmq; insidias frequẽter
pacieno amen
Elegãtissimus cui occurrebãt
in die palmarũ·sternẽtes i via
vestes et ramos oliuaꝝ·quẽ cã
tantes et laudãtes ihrlm itro
durerunt· ꝫ paulopost cum ob
probrio ingẽti eiecerũt amẽ
℣ Sequit̃ scda quinq̃gena de
xpi volorosa passione a cena vs
q; ad sepulchꝝ ℣ pr̃ nr̃ Aue
Familiarissim⁹ qui cenã
suaꝫ vltimã cũ discipul
comedit·ꝙs antea ve mũdo si
bi elegit·vsteleq; suas post cenã
pfestim xpõsuit·ꝛ linteo se pre
cingẽs aq̃ in pluuiu misit amẽ
Familiarissim⁹ qui genus sterit
hũilime·ꝓdes discipuloꝝ lauit
tersit osculabat̃q; lacrioſe·at
q; post suã traditoẽm discipl⁹
reuelauit·ꝙs vt permanerẽt in
fide ꝓaisant amen
Familiarissim⁹ q̃ tũc pcecrauit
panẽ et vinũ·in vꝛ corpus et
sanguinẽ suũ·discipul⁹q; oĩbus
illud dedit·ꝙs tũc in sacdotes
et pontifices ordinauit amẽ
Familiarissim⁹ q̃ post cenaꝫ ser
monẽ pulcherrimum·fecit suis
discipul⁹ longuꝫ et pfundũ·qui
vsqꝫ ihrlm exiuit tristissime·
in ortum vbi orare cõsueuit se
pissime amen
Familiarissim⁹ qui in orto ter
cuꝫ lacrimis ad pr̃em orauit.
vt calicẽ ab eo auferret suppli
citer pr̃em rogauit. ꝫ tñ vt fie
ret pr̃is voluntas non sua·oro
nem pclusit cũ anxietate et tri
stitia summa amẽ
Familiarissim⁹ qui i oꝛone ter
cia vsq; ad mortẽ agonizauit·
guttasq; sanguineas tunc ba
bundant suauit·quẽ tunc an
gelus scũs ꝓfortauit·vt mũdũ
redimeret sua passione anima
uit amen
Familiarissim⁹ q̃ ab oꝛone sur
rexit·ꝛ ad discipl⁹os venit̃es
iteꝝ prexit·quos admonuit vt
vigilarẽt ꝛ orarẽt·ne tẽptatio
nes diabol⁹ fallẽtis inirẽt·amẽ
Familiarissim⁹ q̃ iuxos quẽ q̃
rerent introgauit·ꝙs tunc vir
tute diuina ter in terraꝫ ꝓstra
uit·ꝛ alia signa ibi ostendit mi
rabilia fortissima potestate di
uina amen
Familiarissimus q̃ a suis disci
pulis flebilt est ꝛrelictus·ꝛ a
iuxis impijs cũ immẽso strepi
tu ꝓzelensus·cum cathenis in
collo ꝛ brachijs·et funibus in
corpe dire est ligat⁹amẽ
Familiarissim⁹ qui sic ad ciui
tatẽ pnalissime ẽ tractus·ꝓ vi
coſq; et plateas ꝓfusibilit duc
tus·et anne pontifici primo est
presentatus·a quo ve doctrina
sua fuit introgatus amẽ
℣ Pater nr̃ Aue maria
Grациosissim⁹quẽ annas
ve multis interrogauit.
cui ad interrogata mãsuete re
spondit·vbi a ſerno grauissime
est alapatus·irrisus illusus et
cõtumelioſe iniuriat⁹ amẽ
Gracиosissimus qui ꝛterum se
negantez humilit reſperit·ꝛ ad
flebilem penitentiã fortissime
ꝓmouit.quẽ ꝛeinde ducebãt li
gatum ve domo anne.cum stre
pitu horribili vsq; in domũ cay
phe amen
Gracиosissim⁹quẽ cayphas vo
loſe examinauit·ꝛ dñm respon
dentem morte dignum ꝓnũcia
uit.vbi iteꝝ a iuxis multa su
stinuit obꝓbria.irrisiões sĩ
sannatiões et grauissima vbe
ra amen
Gracиosissim⁹quẽ cayphas vo
ra prima misit ad pilatũ. ꝓ sac
tissimas man⁹suas pnalissime
ligatũ.vbi iteꝝ a iudeis malig
ne est accusatus· ꝫ a pylato in
nullo culpabilẽ notat⁹amẽ
Gracиosissim⁹quẽ pilatus mi
sit ad herodem· qui tunc pſens
erat in ihrlm. a quo ve multis
est interrogatus iterũ. ꝫ irriſus
nullũ pmi⁹ vedit ei rñsuꝫ amẽ
Gracиosissimus quẽ tũc hero
des cuꝫ suis ꝛspuebat·sblanna
bat et illuxebat.sibi vestez albã
iudebat.ꝛ ꝓfusibilissime ad pi
latum remittebat amẽ
Gracиosissimus qui in reducti
one ad pylatum.ceptus ad ter
ram corruit in plateis ꝙrez lõ
gum vestimentũ·quem pilatus
denuo exãminabat.ꝛ a morte li
berare cogitabat amẽ.

Gracиosissimus cuiꝰ corꝑ⁹dei
ficum.a ministris ꝓfusibilit fu
it venusatum.ꝛ in collo et bra
chijs et tibijs astrictus·ad co
lumpnã fuit dire ligat⁹amẽ
Gracиosissimus qui fuit cũ viꝛ
gis plumbatis·atq; scorpioni
bus vsq; ad mortẽ flagellatus
anno q̃ ministri eũ dimittebãt
q̃n pre fatigatõe amplius fla
gellare nõ poterant·amẽ
Gracиosissimus cuius corpus
sanctissimũ vulneribꝰerat ple
num.a vertice capitis vsq; ad
plantas pedũ ex quib⁹ sanguis
sacratissimuꝫ copiose manauit
et vsq; ad terram guttatim di
stillauit amen.
℣ Pater nr̃ Aue maria
Humilimus quez ve co
lumpna tũc soluerunt.
et sup cathedram ignominiose
posuerunt.vsẽ coccineã ꝛ pur
puream eũ induerunt. flexisq;
ante eũ genibus vlut fatuo il
luserunt.amen
Humilimus quẽ cũ corona spi
nea pnaliter coronabãt·cuius
spicula acuta vsq; ad cerebrũ
pnetrabãt·atq; arundinez.p
ceptro illi dederunt.cũ quo ei⁹
caput spinosum frequent pcus
serunt amen
Hũilimus quem pilat⁹sic casti
gatuꝫ foris eduxit. ecce hõ ad
iuxos malignos dixit Sed iu
dei pessimi ve hoc nõ ꝓtẽti Cru
cifige crucifige eum clamabãt
voce ingenti amen
Hũilimus quẽ cuꝫ ĩgnỹ strepi
tu ad domũ iudicũ trahebant.
et cũ latrombꝰ impijs añ pila
tum statuebãt voce tũc terribi
li furiose clamauerũt·sanguis
eius supꝛ nos atq; nr̃os filios
impie dixerunt amẽ
Hũilimus qui fuit iniuste a pi
lato ad mortẽ ꝓmptat⁹· qui
vere erat rex et dñantium dñs
creator oñium ac ꝓditor legis
ꝛ filius dei oñipotẽtis amẽ
Hũilimus qui crucẽ ꝓ plateaſ
lavnose portauit·ꝛ ad terram
sepius sub cruce se ꝓstrauit·tã
dmq; sub cruce totaliter vsq;
cit.tũc symon cireneus ad cru
cem man⁹ adiecit amẽ
Hũilimus qui cũ ineffabili pe
na et labore.cũ latrombꝰ pucit
ad montẽ calvarie· vbi vestes
eius ꝓ caput spinosum vtrabe
bant·ꝛ ois corpis sui vulnera
pnaliter renouabãt amẽ
Hũilimus quẽ sic audatũ cum
virtbas.pfestim velamẽ ve tuo
capite sumebas.cuꝫ dolore im
menso ꝛ lacrimis accessisti. lũ
vsq; eius virgineos cuꝫ isto⁹ ꝓ
cinxisti amen
Hũdim⁹ q̃ sup crucẽ fuit tunc
flebiliꝫ ꝓstrus·ꝛ cum fumb⁹ in
mẽbra crudeliꝫ extẽsus.cuius
manus bñdictissime.fuerũt cũ
clauis obtus cruci affixe amẽ.
Hũilimus cuiꝰ ꝓdes scissimi
cum clauo grossissimo fuerunt
trãsfixi·sicq; eiꝰ mẽbra ũginea
potuerũt dinũerari cũcta amẽ
℣ Pr̃ nr̃ Aue maria
Innocẽtissim⁹quẽ cũ cru
ce in altũ eleuabãt·ꝛ sic
sua vulnera pnaliꝫ dilatabãt·
que ve novo sanguine fũxebãt.
qui sup tuã vestem ꝛ sacie copi
ose distillabat amẽ
Innocẽtissim⁹ cui mr̃ lacrimo
sa volẽter assistebas. pendentez
in cruce filiũ cuꝫ sũmo dolore
aspiciebas.ꝛ vsq; ad mortem
tũc voluisti.q̃ in tãtis pnis au
filiũ illi nullũ ferze potuisti amẽ
Innocẽtissim⁹q̃ te ſ̃ cruce sta
re virtbat.ꝛ cũ immẽsa ꝓpassi
one discipl⁹o ꝓmẽdabat.vbi ꝓ
filio sũmi dei tibi dabaꝫ iohan
nes filius zebedei amẽ
Innocentissim⁹qui fuit in cru
ce a scribis ꝛ semonib⁹.a ponti
ficibus ꝛ ministris multiplicit
illusus.ꝫ ipe fuit in oñib⁹paci
entissim⁹.obmire eciam orauit
ꝓ suis crucifixoribꝰ amẽ
Innocẽtissimus qui latroni in
cruce paradisum.pmittebat.ꝛ
oña eius peccata ibidẽ remit
tebat·vt nemo vt suis vsperet
pcis.cum regnũ celoꝝ vitaꝫ
latroni dari ẽgis amẽ
Innocẽtissimus qui in cruce ẽ
locutus lxly lxly.l imaſabara
ni⁹que verba lacrimosa.in la
crimas ꝙertunt eciam corda
saxea amẽ
Innocẽtissimus qui eciam in
cruce vsq; ad mortẽ sitiuit.siti
oꝝ cum rauca voce clamauit·
cui acetum amarũ in spongia.
ꝓbebant impij cum virga arũ
dines amen
Innocẽtissimus qui iterum in
cruce locutus est.in summa pe
na ꝛ raubissima voce cõsuma
tum est·Et vltimo clamauit tã
valide·q̃ omnia cũ terra tunc
ceperũt tremere amẽ
Innocentissimus qui in cruce
spũ suum pr̃i ꝓmendabat. qñ
ram alte ꝛ flebiliter clamabat
Et inclinato capite cũ infinita
pna.tradidit suũ spũ ꝛ ineffa
bili angustia amẽ
Innocentissimus qui permisit
sathan sup crucem sedere. qui
obseruabat si posset aliquit i eo
habere.vt aiam eius raperet.
ꝛ vsq; ad tartara ponẽt amẽ
℣ Pr̃ nr̃ Aue maria.
Berrissimus in cui⁹moꝛ
te pnalissima.volebant
cuncta elementa Terra horri
biliter tremebat.arbores et re
liqua in ea se mouebãt amẽ
Karissimus in cuius eciã moꝛ
te saxa sunt scissa.ꝛ monumen

ta defunctorum prspicue pate facta Velumq templi pciosū fuit diuisum a summo vsq deorsum amen

Karissimus ꝓpter quem sol ē obscuratus. qñ in altum cum cruce fuit ve eleuatus. z multa signa alia tunc fuerut facta que ab euangelistis nō sūt omnia scripta amen

Karissimus cuius latus longinus in cruce aputt. ex quo sanguis et aqua largiter manauit Ō cū vidisti mater pissima. pre ꝑpassione facta fuisti quasi mortua amē

Karissimus quē de cruce depuerunt iosep et nicodemus. cū nonnullis alijs pñtibus. Et super tua genua ipm reclinaueru̇t. z cum lacrimis vberrimis tecum flē planxerūt amē

Karissimus quē cum tristicia ineffabili in gremio tenebas. cui⁹ vultum z pectus cuz lacrimis rigabas O mat doloristima quot ḡrimonias quot gemitus flē dabas. qñ filium tuū dulcissimū sic mortuum cernebas amen

Karissimus cui⁹ corpus scissimum plenū cruore cū aqua lauabant Et coronā spineā de capite trahebant. qō nicodemus vngēto pciosō pungebat. z sanctus iosep fyndone mūda involuebāt amen

karissimus quē ad sepulchruz cū infinitis lacrimis portabāt et maxime ineffabilib cūcti qui aderant Quem tunc seqbaris cū infinita tristicia. positūq in sepulchro adorasti cuz summa reuerentia amē.

karissimus ad cui⁹ sepulchrum lapidem aduoluerūt. quem postea iuxt cū custodib signauerunt Deinde recū ad ciuitatez cuncti remeabāt. in viaq cōtinue vberrime plorabāt amē

karissimus in cuius passione o virgo et mater dolorosissima centuz et quinq̄ginta spasmos mortales es passa. quinq̄ginta ante eius mortem. z centū post tui reuersionē in vrlim amē

℣ Sequitur tercia quinquagena articulor de resurrectōe ascensione et gria xpi. et virginis marie assumptōe gl̄osa. z℟

℣ Pr̄ nr̄ Aue maria

LAudabilissimus cui⁹ anima ad infernū descendit. et portas illius potenter cōfregit Luciferumq in abissum religauit. alioscq dāpnatos austere increpauit amē

Laudabilissimus qui deixe ad patres detentos in limbo vtr illorumq tenebras suo fulgore

abegit. Cuiusq pedibus omneo se strauerūt. z leticia lacrimosa reuerenter adorauerunt. amen.

Laudabilissimus qui cum patribus in limbo tam diu pmansit. quousq tercia die a mortuis resurrexit Quos patres die tercia de limbo eduxit. z corp⁹ suuz glorificans a morte resurrexit amen

Laudabilissimus qui cum claritate ineffabili z gloria ienarrabili. cum caterua angelor z cuneo patrū sanctor. tibi primuz apparuit. z dulciter te salutans ab omni tristicia liberauit amen

Laudabilissimus qui secdo marie magdalene. tertio apparuit marie salome et cleophe. q̄rto petro apl̄o se manifestauit. hinc discipulis in emaus pgentibus mirabiliter se reuelauit amen

Laudabilissimus qui sexto apparuit vndecim discipul⁹. i mōte syon in cenaculo clausis. septimoq apparuit tacolu minori. a cena dñi vsq tunc ieiunanti amen

Laudabilissimus qui apparuit iosep ab arimatia octauo. thome in fide fluctuanti nonodecimo piscantibus discipulis vndecimo in monte thabor ibi

dem ꝑgregatis amē

Laudabilissimus qui cum discipulis in monte syon exhibat. eor die quo in celum ascendebat. vltimo in monte oliueti apparuit. cor̄ omnibus discipulis quos elegit amen

Laudabilissimus qui benedixit elevatis manibus suis discipulis. z ve nomē suū mūdo denunciarent ꝓcepit illis Et post ad te suam matrem dulcissimā accessit. cuz amplexu vrifico z osculo valedixit amen

Laudabilissimus quem cū lacrimis ꝑe gaudio. humilit adorasti corazq virgineo. rogans ne diu differret. qui te ad se assumeret amen

℣ Pater nr̄ Aue maria

OMisericordissimus qui in celum ascendit cuz sanctis animabus. et cunctis angelis ad custodiam hominū deputatis. cum gloria inestimabili. et gaudio ineffabili amen

Misericordissimus cui tota curia celestis paradisi. occurrebat cum reuerētia recēti. in organis et cytharis. psallēdo cuz infinitis gaudijs amē.

Misericordissimꝰ quē chori angelici cū tripudio ducebāt. quousq ad sūme trinitatis thronū

puenisset. cū ingto gaudio recipiebat z tripudio. nullꝰ poterit explicare homo amē

Misericordissimꝰ quē trinitas etna. cū gl̄ia introniſabat infinita. cozonā dans illi maiestatis pātem sup oia. que sunt in celo z in terra creata amen

Mirificordissimꝰ qui in imensa sua pāte. regnat sup oia cum sūma maiestate Ihe em est etna bitudo. scioz oim z angelorum qui sunt in celo amē

Mirificordissimꝰ cui⁹ claritatez inspicē desiderant. sine fine oēs qui cū eo regnāt Est em imensa. z infinita. illūinās singulos scōs sua merita amē

Misericordissimꝰ cuius dulcedine infinita pfundūt. quotq vnḡ ad celū assumunt Et quotq infinita flagrantia totū replet celum. durans p cuncta secula vsq in euū amen

Misericordissimus qui sumuz et eternū ē gaudium. cunctoz supnoz ciuium Quē honorāt trementes et adorant. et sine fine sanctus sanctꝰ scūs dicētes glorificant amen

Mirificordissimꝰ cui⁹ caritas est immēsa. laus ꝓtinua et eterna Cui⁹ maiestas ē tremēda mia infinita. ac inestimabil eius gloria amen

Mirificordissimꝰ cui⁹ nomen est tam magnū. virtuosū scm atq dignum. q ome genu tunc flectatur. quando ihūs nominatur amen.

℣ Pater nr̄ Aue maria

OMirabilissimꝰ cui⁹ pulcritudo ē mirabil. sapia ineffabil. cuius in celo facies coruscat. cunctosq beatos dulcissime illuminat amē

Mobilissimꝰ cuius corp⁹ gl̄osū ē veritatis templū. q in throno summo regit. cui⁹ regnū finem ignorat amen

Mobilissimus qui humanā naturā in celo sublimauit sup oia que vnḡ creauit. quiq patrez ꝓtinuit. vt spūsscm discipul⁹ daret quem ꝓmisit. amē

Mobilissimꝰ q quinq̄gesimā die misit scūspm. discipul in era ꝓmissum. q sup singulos apparuit in specie ignis z linguarū sicut ipe voluit amen

Mobilissimꝰ q suos discipulos p mundū vniuersū misit. qs p spūscm feruent ignuit. q vbiq pdicabant. et in nomine ihe su miracula immēsa faciebant amen.

Mobilissimus qui post suaz in celum ascensionē. te reliquit in terris ad discipulor consolationem. cuius amor te vrgebat. et ad vivendū eum in sua gl̄ia incitabat amen

Mobilissimus qui preces tuas exaudiuit. et angelū suuz ad te misit. vt suū aduentū tibi nūciaret. z q i ꝓrio te assumere vellet amen.

Mobilissimꝰ qui suos apl̄os p mundū dispos cōgregauit. vt interessent tuis exequijs ordinauit. z angelos cūctos conuocauit. quos ad hūm custodiaz deputauit amen

Mobilissimꝰ qui delexit tunc de celo. cū sanctor z angelorū infinito numero. cū sūma maiestate z imensa gl̄ia. tibiq apparēs salutauit te voce dulcissima amen

Mobilissimꝰ quē tūc in sua gloria vidisti. z tuum illi reddēs spm p amore exercisti. quē assumēs z astringēs frequent deosculabat. et velut sponsus suauissimꝰ illi iugebatur. amen

℣ Pater nr̄ Aue maria

OMnipotentissimꝰ cuz corpe et anīa te secū tulit. et ad pcas celestis paradisi sursum ascendit. cū gl̄ia te illuc introducēs inenarrabili. z gaudio ineffabili amen

Omnipotētissimꝰ qui cūctos suos angelos ꝓcepit adunari. honore nempe digno te voluit honorare. vt cū cāticis angelicis introduceretis. et eterna gl̄ia semp fruereris amen

Omnipotentissimꝰ cui⁹ sancti angeli te duote salutabāt. flexisq suis genib reuerent adorabāt. in cymbalis et choris te magnifice collaudabāt. z imēsis vocibus letant plonabāt amē

Omnipotentissimꝰ qui te cū infinita gl̄oria. ac tota celi curia ad sanctā trinitatē quā būlime adorasti. et te illi totaz devote obtulisti amē

Omnipotētissimꝰ qui te cuz pfecto et spūsancto gl̄ose introduxisset Et corona gl̄ie te sanctissimā cozonabat Deq regina celi z terre tunc pstituit. et sup oēm creaturā potēter sublimauit amen

Omnipotētissimꝰ qui te matrez suam dignissimā nichil negans honorat. ℟ quicqd ꝓteris ꝓmptissime tibi donat. suaq sapientia eterna te illuminat. z claritate ꝓpria ꝑ cūctis te illustrat amen

Omnipotētissimꝰ qui te oīm beatitudine. implevit z dulcedine deq secum regnare fecit. z cūcta creata tibi subiecit amē

Omnipotentissimꝰ qui te oī gloria z gaudio oīm honore z gracia repleuit. z oēm thesaurū regni celestis tibi ꝓmisit. vt quāz placz inde sumas. nosq cū illo ditare valeas amen

Omnipotētissimꝰ cuius es ma-

ter ⁊ filia necnō sozor ⁊ spōsa templū et habitaculū ac totī trinitatis dignissimuz triclinium amen

Omnipotētissimus qui nullum saluare statuit nisi tibi deuot⁹ aut tuus amator esse wluerit quare ad tantā reginā recurramus eiusq; interuentū deuote flagitemus amen

¶ Pater nr Aue maria

Pulcherrim⁹ qui omēs suos apl̄os in terra ab eo electos p martirij palmaz assumpsit ad gl̄ia sue aulā amē

Pulcherrim⁹ qui mr̄es suos ī fide ꝓfortauit et in pr̄nis roborauit et sic cum mūdi victoria celoz intrauerunt eterna regna amen

Pulcherrim⁹ qui pfessores sanctos sua sapiētia illūinauit ac virtute omi decorauit et sic cū cta rpalia p nichilo duxerunt et regna celestia digne promeruerunt amen

Pulcherrim⁹ qui virgines castissimas ⁊ mūdo elegit sueq; eterne glorie participes effecit cum quo ecīa ipriusq; sex⁹ sci. in celis regnāt infiniti amē

Pulcherrim⁹ qui in extremo iudicio cuncta districte iudicabit. vbi omēs ab adam natos gregans malos a bonis separabit. electos saluabit reprobos q; ineternū dampnabit amen.

Pulcherrimus qui ē verbum p̄ris filius virginis agnus dei salus mundi hostia sacra caro viua amen

Pulcherrim⁹ qui ē laus angeloz gloria sanctoz vita pacis flos et fructus v̄ginis matris. amen

Pulcherrim⁹ q ē splēdor p̄ris. princeps pacis pās vi⁹. p̄t⁹ beatus vasq; diuinitatis amē

Pulcherrimus qui ē lumē celi. p̄cium mundi gaudiū nr̄m panis angeloz iubilus cordis spes salutis rex et sponsus virginitatis amen

Pulcherrimus qui est p̄mium nostrū. et gaudium eternum. fons amoris dulcedo pacis. requies ⁊ra vita p̄hēnis Amē.

¶ Cōiugate debent orare psalterium virginis Marie

Legitur de scā blancha mr̄e benignissimi ludouici regis frā coz. q cuz rogaret beatissimum dominicuz vt p ea orare vellet q̄tenus dñs dignaret abea sterilitatē auferre et proles ad sui seruitū et honorē cōferre. ꝓfuluit ipe vt ipm psalteriū virginis gloriose deuote poraret. multaq; parriloqa emeret ad dandū oībus illud legere volentibus Que cuz deuote fecisset. post breue spaciū pcibus benignissime virginis Marie pcepit ⁊ pfit nobilissimū pulcherrimuz ⁊ deuotissimū filium scz ludouicum p̄noiatum. et alias adhuc regias ples subsequentes

¶ Exemplum deuotum de quadam virgine

Virgo quedā erat in territorio beluacensi ī frā cia oziunda. que psalteriū beatissime semper v̄ginis marie deuote legere cōsueta erat Que dum vice quadā cū alia sua socia siluam trāsiret. duos famelicos lupos obuios habuit. equibus dū vnus lupoz mor p guttur soctā suam rapiēs iugularet. ipa huiusmōi psalteriū obstatrix in tanta angustia mariam inclamās. petit vt eaz nō p mittat mori anteq; ꝓfiteatur ⁊ p̄dicet Mira res Lupus eius vbera abrūpit. vētr̄ discerpit viscera wrat. mor tñ a supuēientibus liberatur. ⁊ adhuc trium viuit. in q̄ sincere ꝓfiteatur deuote p̄dicat. fiducialit moritur Maria in extremis visitat. et ad celoz gaudia ducit Et tunc noluisset p aureo mūdo q psalteriū nō dozasset. p qd tantam obtinuit misericordiam

¶ De tribus sororibus

Tres sorores simul habitabant. ⁊ in castitate ⁊ in cōtemptu seculi deo seruiebāt atq; psalteriuz b̄tissime virginis marie deuote freqntabāt Que eciam in oīm crescētes scitate et deuotōe. in tantā gr̄am sanctissime trinitatis ac totī⁹ celestis curie ꝓfecerunt meritis ⁊ pcibus eiusdē virginis marie. vt ab ipa digne haberent pluries ⁊ familiarit visitari Tandē vro post multas apparitiones maria eis iterū apparuit duab⁹ comitata scīs virginib⁹ et martiribus scz Katherina ⁊ agnete in maximo decore. que singulas babebant cozonas in mamb⁹ q̄s dictis trib⁹ v̄ginib⁹ singillatim obtulit gl̄osa virgo maria dicēs Jam securas vos reddo de regno filij mei. sed et cras introducemi Post cōple tozū vro dilecti seqntis iterū venit illuc maria cuz dictis suis pulcherr̄is cū claritate ⁊ odore ineffabili. et singule trez westiārūt singl̄as wste candida. ⁊ angeli cantabāt ad singulas erpiratēs Veni sponsa xp̄i. accipe cozonā quā tibi dñs ꝓparauit in

eternū. et sic ingrediunt celos cum iubilo Quarus exemplo plures ad meliora ꝓuocati sūt

¶ De quodam barone notabile exemplum

Erat quidā baro noie petrus ⁊ erat b̄tissimi dom̄ici plangineus. q̄ erat cunctoz excellentissimus patratoz flagitioz et ira obstinat⁹ in audiendo pcandi vt omino incōuertibilis videret In cui⁹ p̄sentia dū plura de laudibus ⁊ vtute psalterij b̄tissime v̄ginis marie eius vemq; ꝓfratres a ꝓpositis reciperent sic ait Ecce iam ⁊ sperauerā. ⁊ tāta a viro dei audire volo mirifica Itaq; ⁊ baro nobilis comitatus caterua ad eccl̄iam properat. nō p̄ueniōne ⁊ tm̄ p viri sancti nomine Cui⁹ dum p̄dicatiōem audiuisset. nondum p̄uersus ⁊ timore vrmēti agitatus. ad ꝓpm domuz redijt Altera sequit festiua dies in q̄ eccl̄iam iterū intrare p̄ seruitudine cogit. ⁊ nec eius iterū dñicum reppit p̄dicatem Mane cum dñicus eet intuitus. sciretq; eū tantis sceleribus obnoxiū q̄ puerti nō posset nisi exterior cōfusio adiuuaret. orauit tū dicens mag̃ vo ce O dñe ihesu. vivcant isti si placet tibi qualis est iste qui intrat ibi. Et subito vro volente plurimi viverūt hūc baronē a tremonib⁹ ligatuz. ⁊ tractatum horr̄endissime Clamor ortus in ꝑmone. absc̄dunt se vivantes nō hoiem sed dyabolū se videre estimātes Cunq; in populo clamor ⁊ timor inualesc̄et. agnoscens dñicus hozam diuine clementie. ad hunc baronē misit psalteriū beate marie virginis pulcherrimū siue patrilo quiū q quendā religiosum nomie bertrandū. exhortans eū ad pmtentiā necnō ad legēdū hmōi marie psalteriū Accepit iste baro pcoz capitanes oim ipmq; vuote legit psalteriuz Vz supra modū timēs. petit a dñico. p se fieri p̄ces apud dñz Deinde sibi ꝓfiteri petit. audit et absolut. Primo a plurimis sentēt̄is excōmunicatōis maloris grauib⁹ cū disciplinis vtmoris ē Secdo ab irregularitatib⁹ q̄s innūeris Et tercio ab oībus pcīis Et ex reuelatōe beatissime virginis marie scīa dñico. imponit ei ab eodē pro pmtēria vt dietim legat vnuz marie psalteriū Qd cū humilit acceptasset. ⁊ fratrū psalteriū v̄ginis Marie iussu dñici assumpsisset. p̄mū nomē libro

bulusmōi fratrnitatis p̄mia manu inscribens. subito illi qui viderunt illum facie dyabolica. cernebant nūc diuino nutu aspectū angelicū tribu sertil rosariū pulcherrimis adornatū. preter tres psalteriū quinḡenas Successu vro temp⁹ meritis gl̄iosissime virginis marie ꝓsecutus est gr̄am vt deuotissim⁹ efficeret Tandē in cūctis agēdis plene illūinatus ac ꝓspere agens. posq; vxorem ⁊ totā familiam induxisset ad freqntationē ⁊ assiduitatē p̄dicti psalterij vna cū illis pseuerādo sc̄to in ꝓposito. p̄nūciatiōez obitus sui ⁊ suoz a maria virgine obtinuit Et apparētibus sibi xp̄o ⁊ maria virgine. p̄meruit hic pcoz p̄mtens p idem psalteriū inter manus eiusdē cristi et marie sp̄m trauere. nō sine multoz qui astabant singlar̄i deuotiōe ex p̄tia dñi ibū et virginis marie

¶ Comes quidam flagicios⁹ fuit cōuersus virtute psalterij virginis Marie.

Quidā maximus erat in francia. qui totā vitam in adulteriis et fornicationib⁹ ducēs. ita in hūs obstinatus erat vt nec p̄monib⁹ nec p̄silijs. nec exēplis vllo mō converti valeret. Qd videns vxor sua nobilissima. zelotipie agitata arroze deliberauit eciam adulterari. nedū p̄ter libidinē q̄ in adulterij vindicta mariti Res stupēda. Vbi hec animo fixerat ⁊ cubile intrauit dormitioms gr̄a. ut tormiendū subito rapta est in visōe. ⁊ ecce ostendunt ei horribilia. ibi tormēta q̄b⁹ in inferno punient adulteri post hāc vitam. Vñ tanto horroze p̄culsa ē vt pene amēs efficeret. freqnterq; clamaret dicēs Ibi ē fornax valens huc i trare. claudite vmū Tandem ad se reuersa. post tēpus aliq̄d mutauit ꝓpositū. ⁊ p facieda cōfessione ad scm̄ dñicum deuotius ꝓperauit Cui. spacio idem dñicus. p pntrēcia psalteriuz marie v̄ginis unxit Qd dum vna cuz fratria deuote accepisset et psalteriū ipm p q̄ndecim dies dozasset. cōsilio beati dñici (qui dicti eciā mariti sui. salutē zelabat) sb cerimonial eius dem mariti psalteriuz siue p̄loquiū ipm tribus noctib⁹ continue p̄sulit. p̄mitrens negocium dño ibū xp̄o. et regine celi ac virginitatis marie. Et ecce prima nocte horr̄endissimis tremoribus offense dei agitari cepit. ab vxore q̄s magnis cum lacrimis auxiliū petere Scda nocte vixebatur sibi in somp̄nis q ad

ee

ri iudicium trahebat. et de omnib⁹ pcris suis accusabat. De q̃ cum euigilasset vsq; ad mortẽ territus fuit ac supra modũ erpauit. cepitq; vroꝛẽ in reuerentia z amore habere. Tercia vro nocte trahit ad pnas infernales pnas fornicantiũ intuet. easq; scz ꝯ pius sua viderat p̃ozalis. nec solũ intuet. ꝙ et illæ parũp expit. Venit igit ad eum angelus dñi. qui eũ acrit corripuit. pcipue de adulterio. et inter cetera dixit. Veni veni et in posterũ emẽda te. ac psalteriũ beatissime virginis marie p̃q; quotidie ex toto corde. diligeq; vroꝛẽ. intra fraternitatẽ eiusdẽ psalterij cũ oĩb⁹ tuis. Vt q̃ p te mereri nõ vales aliorum meritis accipias. Rediit igit homo de inferno. et ab vroꝛe vna petit. eiq; petuã fidelitatis spondit fidẽ. Dñs ꝙ vominicũ adijt cũ suis. psentantur oẽs. et fraternitati inscribunt. Ppe vro sic quotidie psalteriũ beate vginis marie manibus suis vbiq; deferebat. nõ solũ in ecclesijs. verũeciã in villis. in domo ppria. et in regali palacio. oĩbusq; frequentius eiusdẽ psalterij et fraternitatis excellentia predicabat. Erat q̃ de vroꝛe ppria mitos habuit filios. vno tenore. cum qua diu vixit in pfectitate. sanitate. fama. honoꝛe omnib⁹ opulẽcia. et scientie erimia. Qui tandẽ maria virgine apparẽte amb⁹ eodẽ die ex tremoꝛa vxoꝛe tuotissime obierunt. atq; paritus in ecclia matꝛis ꝯ in honoꝛe eiusdẽ inviolate virginis marie cõsecrata est. in vno eoq; tumulo sunt inhumati

¶ De quadã scia mulier

Matrona q̃dã tuotissima ex luce natꝰ fuit i vrbe romana (nomie maria) nobili genere et dña satis magna scom mundũ. Ecozam vro maioꝛe et nobiliꝰ virtutib⁹. Cui dñs beatus dñicus in sacramẽtali confessione impfuisset. q annũ vnũ q̃tidie orare marie psalteriũ (nõ tñ obligãdo eam ad pcm mortale si dimitteret. ꝛ solum mõ dando hoc ei ad augmentũ gre et meritoꝛ si hoc pozaret) illa acceptare recusauit dicẽs. Alias oones habeo pr̃. et ieiunare solita sum. z eciã gero semp cilicũ cũ corda catenata. z sic dicti ꝑ romanas ecclesias. ꝑ indulgẽtijs discurrẽs ociũ nõ habeo. Et insup fratrias multas habeo. ꝓterea omnes istius psalterij assumẽ nõ auꝛo. Vꝛo eñ scoꝛ meritis z laboꝛibus sine istius psalterij lectura z cõfratria me saluari nõ ille audiẽs. vehemẽter admiratus ẽ tanã istius femine tuotẽm z sctitatem. Latroa uitoꝛ in psuaderio acceptatoꝛ psalterij sed nichil pfecit. Cumq; sic recessisset mr̃ a sancto viro. vehement pfũctabatur hoc sibi sẽ viro tante sctitatis et fame ꝛigisse. Quapꝛopt cõsilio spũsancti interius ispirãtis p cũcta romane vrbis monasteria z hospitalia pgẽs. maximis cuꝛ elemosinis supplicabat oĩb⁹ q̃tenus ꝑ sua causa singlãri intercedere dignarent numẽ eñ sic tribulata et vexata fuit hec scia mr̃. Ipa quidẽ in sompnis sepi⁹ cernebat iferni sẽ se aptum quasi paratũ ad se recipiendũ. Tñ tanto timoꝛe oppssa fuit. vt vires z colꝛ amitteret. Et cũ infra dies circit duodecim nullibi reperiẽs auriliũ ꝑe mineruã accessisset. z ibidez te marie psalterio bẽm dñicum mirabilia. plire ꝓicare audiissez. in ecclesia ibidẽ remãsit vt ei⁹ missam mereret audire. Et ecce tento dñico celebrãte mulier B subito ad superna in spũ rapit. vbi advri iudicij vꝛibilissimũ advocata. de inobedictia ad seruum xpi dñicum fuit maxime repꝛhensa. Cumq; per aliqt menses audiuisset se pcmpnari ad sustinendũ a demonib⁹ pnas grauissimas. z tã inenarrabilẽ penaꝛ acerbitatẽ experi. inciperipa in pnis Marie vginis pietatẽ recogitans. adiutoꝛiuz ei⁹ intẽtissime depcabat. Cui subito virgo maria apparẽs et eã apphensa eius dextera de pnis extrahẽs dixit. O filia filia qz ex ignoꝛantia inobediẽs fuisti. ideo misciam psequeris. Cuc subito ꝓicta matꝛona vidit in spũ btm dñicum quasi pfessio nes audientẽ. z vginis Marie psalteria p penitẽtia inponentẽ. Et quib⁹ maria vnũ accipiẽs dixit ei. Ecce filia pnã hoc meum psalteriũ in statera contra vniuersas tuas penitẽtias corpales. Qd cũ fecisset. z stateꝛ in qua ei⁹ erant penitentie mor in aeꝛa vsq; ad equalentiã elevasset. ecce inqt maria quante virtutis sit psalteriũ meum. Et post hec ostẽdit sibi p aliam visionẽ q̃ psalteriũ sui. fraꝛia intantũ excellit sanctoꝛ alioruz fraternitates. inquantũ ipa maria omẽs scios antecellit. Qd cũ vidisset. z plura alia de laudibus buiꝰ psalteriũ. z de ei⁹ fraternitate ꝑ btam virginẽ audiuisset enarrari. ait mr̃. Ve mihi peccatrici. q̃ tanta bona

diu ignoraui. Ad se igit̃ pslea rediens. z btm dñicum ante se transeuntẽ ꝓspiciẽs atq; ad eũ humilime accedẽs. oia q̃ viderat z audierat enarrauit ei. et penitentiã pr⁹ refutatã vna cũ fratria ab eo tuotissime suscepit. et eiusdẽ psalterij ac confratrie in se et suis q̃diu vixit fautrix et ꝓmotrix extitit. fovitq; bñ dñici ordinẽ nouellũ eanq; mater filios. Cui tandez bilissima virgo maria in morte apparuit. et aiam ipius ad superna ciuitatẽ cum gloria deduxit. Corpus vero illius apud frẽs predicatoꝛes honorifice est sepultum.

¶ Exemplũ pulchꝛ de quodã iuvene nobili. qui magna misericordiã obtinuit ꝑ psalterium virginis gloriose

Iuvenis quidã in germania patꝛib⁹ mortuis parẽtibus malorũ ꝓfonio vexat̃ dilapidatoꝛez ꝓclaram in luxu in tesseris z tabernis totalit dissipauit. hinc vagabundus z miser per patriã ferebat. Qui z si alias stultꝰ castitatẽ tñ corꝑis ꝑseruauit. Cuius quidã miles patruꝰ ei⁹ non modicũ misertus. obuiãq; eum quadã die habens alloquit dicẽs. Male tibi ꝓpetit ꝓsobrine carissime talit aberrare. q̃ clarus genere. ꝓbum vir et magistrũ efficere ꝓtuisses nisi te talis insania rapuisset. Cui⁹ verba cum ille q̃si multebria iuvenis verteret. subrisit miles. Est ne aliq̃ dilecte mi q̃ꝰ me facere tu audẽs. At ille. Est inq̃ vnq; Et miles. Volo ergo vt gloriosam tri genitricẽ Mariã salutes salutatõe angelica quinquaginta vicib⁹ omni die. Cui cũ cachinnatoꝛ rñderet. vtinaz hoc semel et nõ oĩ die dicerẽ patruꝰ instituit dicẽs. Hoc facere modis oĩbus oportebit. si forte oculꝰ misctie te vgo gloriosa respiciat. et ꝑ tua miseria filiũ suum mitellet. Ad cui⁹ verba iuvenis annuit. z recessit. Inde post annũ ꝛigit patruũ videre iuvenẽ. quẽ z ꝑ missus fuisse interrogat. Et ille. Seruus in quit. z nollẽ vllatenus non seruasse. Remisius eñ z michi q̃ ante erga mundana. Cui patruus (qui z ipse virgini gloriose in suo psalterio sꝑ devote famulabat) cum ingenti gaudio dixit. Ergo z sic seqnti anno feruiciũ mr̃i xpi in salutatiõibus dñicis complicabis. Et iuvenis. fiat inqt. Exacto aũt sctõ anno reversus est ad patruũ dicẽs. Ja suffragante matre xpi ois vecordie

miserieq; mei status euanuerit et firmo beneficiendi ꝓposito voluntatis mee ꝓstantia stabilitur. Cui patruus devotissimus maria virginis psaltes cum lacrimis dixit. Bñdicta sit pietatis mater. z tibi q̃ carissime gras refero qui salubri cõsilio credidisti. Nichil ergo restat. nisi vt anno pñti ꝓpositum tuũ firmũ exerciar. Et si dignũ inuenero ꝓdignas tibi nupcias ꝓparatoꝛ. Tu aũt medio tpe auriliatricem tuã in salutatõibus terne quinq̃gene sedulus honorato. Cõsensit iuvenis. z stabilis in uentus est. Et evoluto anno fecit patruus q̃ ꝓmiserat iuveni. Cõstituit nupcias. z instauratoꝛ iubilo ex vtraq; parte iuvenũ parẽtele. Positis q̃ mẽsis et lotis manib⁹ cũ iam spõsus z sponsa ꝓsteri parit cõsedissent. ex inopinato memor sponsus nondũ salutatões trinquinq̃genaꝛ se illa die more solito dixisse. repente surgens surrat patruo vt paululũ induciaret fercla ministrãda. Quo annuẽte. iuvenis solus intrat thalamuz. soluit matri xpi q̃ voverat tanto devotioꝛ. quanto clemẽtius se pbauerat exaudiri. Hec mora vt vltimã salutationẽ tercie quinq̃gene ia cõpleuit. apparuit ei gloriosa virgo maria lucidior luce. soli. tres plicas in tunica sua clarissima iuveni vnam anteriozez et duo ad latera os tentans. in q̃ru qualibet erant scripte quiq; gnia salutatiões litteris aureis. Ecce inq̃ salutationes tue litteris aureis scripte. quibus me tribus quinq̃genis sedulus honoraſti. Et quia in coꝛpore tuo licet vanus z vagus tamẽ virginitatis mundiciã ꝑseruasti. mox te lẽta febris corripiet et ad me ẽcia die sine vlla carnis corruptiõe ꝑuentes. Hoc dicto. virgo gloziosa disparuit. Iuvenis aũt egressus hoꝛtabatur omnes letari z gaudere. severo ab appetitu ꝓmendi destitutũ ad ꝑsens cum eis esse non posse notans. Singulis q̃ ad mensam sedentibus z comedentibus. iuvenis interim lectũ ascendit. Et facto prandio. spõsam suam et amicos in thalamũ convocauit. z eis quid sibi cõtigerat indicauit. Mortuus est aũt iuvenis die tercia vt p̃. dixit. Sponsa vero eiꝰ nulli post modũ nubere volẽs. in sancta virginitate atq; in fulcio psalteriũ virginis marie vsq; ad finem vite feliciter ꝑmansit

¶ Maria eripuit quendã militẽ a ꝓtestate dyaboli.

Ales quidam babens castr omes ptereu tes sine mise ricordia spoli auit Licet au tem iste miles cunctis babun daret peccatis. glorioſaz tamē virginē Mariā quotidie in sua salutatōe angelica honorabat Quadam vice quidā scūs mo nachus peransijt. quē pdictus miles spoliari pcepit Vir aut sanctus rogauit pmes vt ip sum ad suum dñm reducerent quia haberet sibi aliqua secre ta reuelare Adductus aūt ad militem. rogauit vt totā fami liam suam paocaret. vt eū pze dicentem audiret Quod cum factuz esset dixit Mequscq dic estis omnes. ergo diligent que rite. z inuenietis adhuc aliquē Et inuenerunt camerariū mi litis atrie. z adduxerunt eum Tunc dixit sanct? Vere ille ē quem quero Cum ergo venisz ad medium z videret virū dei reuolutis hinc inde oculis z ca pite sicut insanus se agitabat. et accedere pius non audebat Tunc vir scūs dixit Adiuro te in noie dei pris z filij et spi ritussancti. vt quis sis dicas. et quare huc veneris Cui ille. Deu cogor pdere secretū meū Ego nō sum homo sed sum dy abolus. et quatuordecim ann. s cū illo milite habitaui. quia pn ceps nr me huc misit. vt die q miser sue marie solitū nō offez ret honorem in sua salutatione diligētius obseruarem. vt euz a xpo pcclare accepta. z inuo strangularez. et sic nr̄o gloricio perpetue sociarer Hijs dictis dyabolus euanuit Miles aut hec audiēs expauit. z ad pdes monachi. pabolutus vnam pe cijt. z viram suaz in melius cō mutauit. deuociusq; ꝯ ante ymaginem gloriosam quotidie salu tauit Quapropter vniuersi ve ab insidijs demonū p virginez mariam liberemini. i psalterio suo eam quotidie honorate

¶ De quodam milite

Empore sanc ti bernardi ve nit quidaz de uor̄ miles de uotōis gratia ad sācti bern ardum. gtens humiliter se re cipi ad frīa ꝓgregatōem Que statim benignus pater bernar dus gandēter suscepit. atq; ba bitum frīs laycoz eterm tradi dit Qui aliam eronem in mo nasterio discere nō potuit q̄ sa lutatiōem angelicā. quā etiam frequēter cum mira deuotiōe ruminabat Videns aūt beatus bernardus hmis simplicitatē et vnā puersatiōem. q̄ tus erat illitteratus. in choro cū mona choz sacerdotū eum stare fecit Qui vnus homo virginē glo riosaz sincero amore diligebat atq; ei deuotissime in sua salu tatione fulebat Tandem vo cante dño die clausit extremū atq; ad gaudia eterna felicitez quenit Sepultusq; est in cimi terio. in loco vbi alij viri reli gioli sepulturam accipiebant. Post paucos aūt dies supz se pulchrū eius exercuit quoddā lilium pulcherrimū. z in quoli bet lilij folio erat scriptū litte ris aureis Aue maria. Bcūs aūt bernardus pcepit eici ter rain vt viderent vbi suas lilij baberet firas radices Et eiec ta terra viderunt bastile lilij er ore defuncti. pcrere Tandem iubente scō viro inscius ē de funct⁹. z viderunt lilij radices esse in corde firas Atq; corde inscisso inuenerūt scripti in ip so litteris aureis Aue maria. Hō cū vidissent admirati sūt vniuersi. intelligētes id ito ac cidisse indubie quia salutatio nem angelicam er cordiali de uotōe assidue pferebat

¶ De quadam de uota monialī

Omial' quadam in quodā erat mōasterio. lau dabilemq; vit de durit cōuer satōem. q̄ tan tem domino iubente infirmita te graui correpta ē. Et ingues cente languore cepit agonizare et per septē dies tam grauē su stinuit cruciatum q̄ cuncte so rores admirabantur Tandez post diem septimū spiritum fe licem feliciter exalabat. Post paucos autez dies apparuit p̄ fata defuncta cuidā sorori sibi familiari. dicēs se esse in statu gracie Et post breue colloqui um. subiunxit defuncta dicens Si posses redire ad corpus vt vnum dumtaxat aue maria di rarem transeundo z sine mag na deuotione. ego pter merit tum illius vn⁹ aue maria vel lem adhuc semel sustinere tan tum cruciatuz per dies septem quātū sustinui ante mortē me am Quapropter vniuersi lau date assidue virginem gloriо sam in suo psalterio. dicētes sp mente serena Aue maria gra cia plena.

Ad de vtil. angelice salut

¶ De quodam principe al foncio nomine

Rinceps quidam erat nobilis z potens. tantū ce illi

plenus vicijs quantū reb⁹ Cu ius vox diuino iudicio lumen oculoz amiserat. eo q̄ virū su um ad mala faciendā frequen ter infligabat Hz et pter am bitū iniquitates principes alij terram ipius intrabāt. omnia diripiētes. oīa vastantes. ip sumq; cū vxore ad quandaz ci uitatē alienam fugere cōpellen tes Accidit aūt vt brissim⁹ do minicus ordinis pdicatoz pa ter ad banc ciuitatē pdicandi gracia declinaret Postmodum hic dictus scūs pater in die na tiuitatis cristi egregiuz sermo nem fecit in maiori ecclesia de psalterio gloſe virginis marie Ad hanc eciā ecclesiaz eo die pfatus princeps noie alfonci⁹ venit. tum ppter solemnitatem diei. tum ppter vitare scandalum Raro em aut nūq; ecclesiam frequētabat Hic au diens in predicatione dominici mira de dignitate z virute psal terij marie virginis. pcrtim qa quicunq; hec deuote perozaret de minimo virgine maris iuuan te z ptegente obtineret sup bo stes suos. proposuit vlle orare psalteriū virginis gloſe. Prā dio scto accessuit dñm dominū. et si vra essem q̄ de psalterij vi ute pdicauerat interrogabat Cui dominic⁹ Omnis inq; vra sunt que de virtute psalterij vi ginis beatissime pdicauit. Et si tu ipm orare vlueris. et con fratriā eiusdem psalterij recipe re. pollicor tibi q̄ omia que de virtute psalterij pdicaui senti es. imo maiora q̄ a me audisti Audiens alfoncius hec et cre dens. spondit orare marie vi ginis psalterium. et illius pfra triam deuiter recepit. Post h dominicus inde recessit Et alfonci us quotidie ecclesiā frequenta bat suū psalteriū deuote pr̄sol uens. atq; in tali ciuitate et in isto marie virginis seruitio pe annū integruz pseuerabat An no reuoluto eodē die quo psal terium marie et pfratriaz ipius susceperat. in ecclesia more so lito psalteriuz suum deuote cō pleuit. perēs misericordiam z grām a virgine gloriosa Finita aute missa maiori. cum omēs ab ec clesia ad prandiū recesserēt. al foncius solus in deuotōe sua i ecclesia remansit Et ecce appa ruit ante euz virgo quedā pul cherrima. tenens in vnis suis infantē speciosissimū Qua vi sa. alfonci⁹ obstupuit vehement Que dixit ad alfonciuz. O al fonti. ecce toto isto āno michi in psalterio meo deuote seruij sti. nunc vni tibi dare pmlatio onem p seruicio qō michi exbi buisti. Im̄ peraui tibi remissio nez oim peccatoz tuoz a filio meo quē cernis in vnis meis Insup habebis oēm graciam quā tibi sponsus meus dñicus pollicitus est. vno maiorē. si tū pseueraueris in seruicio meo. Valz ecia tibi vnū patriloqui um qō semp tecum referas. et nō pualebunt aduersum te im mici tui Deditq; illi statim pa triloquiū mire pulchritudis. z pfestim disparuit Alfoncius te nēs psalteriū manuale qō sibi vgo maria tradiderat. gaudēs q̄ et stupens redijt ad vxorem suam. narrauitq; ei oīa que facta fuerant Que noluit fidē prestare verbis sui mariti Ad quā ille Tange inq̄ pīloquiū qō virgo maria michi donauit Que tangēs patriloquiuz. sta tim visum recepit Videns mīr rantū miraculū. credidit et vi ginis gloſe psalteriū veneratus deuotissime orare cepit. Post hec alfonci⁹ exiuit cōtra inimi cos suos. quos oēs de sua ter ra eiecit. z oīa ablata recup rauit Et in breui nomē eius lon ge lateq; diuulgatum est. adeo q̄ principes z reges qui bella re habuerūt cum infidelibus cer tabāt. p alfoncio. quia cuicūq; adbesit victoriā obtinuit Hul lus in bello alfoncium expre nullus vulnerare. nullusq; ad uersus eū pualere potuit Et sp ante pgressum pugne. cuz suis virginis gloſe psalterium fle ris genibus deuote dicere con sueuit. Et nullū voluit habere seruū qui virginis marie psal terū dicere nollet. Hōs quip pe seruos suos orare psalteriū marie virginis cōpellebat Ve rūtamen tantā psalterij virtutez fecit vpingi et sculpi psalteria māualia siue patriloquia in si gillis. an scutis. z in vestibus su is Tandem volēs virgo mari a pstare pmium alfoncio. p si bi exhibito fuicio deuoto. alfō cius egrotare cepit. maximāq; cristi dem. p peccatis suis habu it. et pfessionē suam integraliē fecit Cui quidam sacerdos no mie iohēs ecclesiastica minist̄a bat sacramēta Que postq̄ de uotissime susceperat. apparuit ibidem virgo gloriosa cū filio suo qui animā alfoncij pdicto sacerdote vitente quasi colum bam niue candidiorē suscepisse et ad celestia regna pduxerisse Ad que z nos suos psalteres ea dem benignissima angelozuz regina pducere dignetur Amē

¶ Scala religionis mgri Alla ni ad ḡndam cartusiēsem in ro mo legitimarie.

MAtissime frater scire vbes. q̄ quilibet religiosus vter habere q̄rat decim ḡdus ascendendi in celum. Quoz quinq̄ primi concernūt ꝓmūta substantialia siue essencialia religionis Secundi aspiciunt ꝓpria Tercū ꝓcernūt accidentalia Qui oēs ꝓtinent in salutatiōe angelica que est scala quā vidit Jacob Gene xxviij. ¶ Primꝰ ergo gradus essencialiū est humilis obediencia quia Aue Scūs pura continēcia. quia Maria Tercius paupras voluntaria quia Gracia. Quartꝰ ꝓpositū et intēctio obseruandi et implēdi oīa que sunt religionis nō facto sed ad minus vto. quia plena Quintꝰ vt non sit religiosus sicut Fuus sub lege ꝙ sicut liber et dñs. q̄ Dñs tecuz ¶ Primꝰ vero gradus quinq̄ ꝓprioz est orare intente et attente. quia Benedicta. Scūs est vouote stuere. quia Tu. qđ est demōstrans vel referēs Dñ studendo demonstrat et refert via sanctitatis scōz augustinū Tercius pia ꝓpassio ad cristi passionem. quia In mēribus Quartus ē primo ad primū sp edificatorius. quia Et benedictꝰ Quintus vero ē delectacio in diuinis seruicijs. quia Fructꝰ importans suauitatez ¶ Sed primus ḡdus accidentaliuz est obseruare tpantiam in bijs que ꝓcernunt corpus. vt vigilijs nocturnis. ieiunio. vestitu. vigilijs. ꝛc. religio teneat. quia Ventris. Secūdus modestia in cinq̄ poten cijs et mēbris. vt quilibz sit sui et nō alterius. qa Tui Qui cū viuente mulierē aliquaz ad formicandū tam dat oculos suos huic mīeri Et sic de alijs porē cijs. Tercius ē religionis silēcium. quia Jhūs qui in passione semp tacuit Quartꝰ est visitare ꝓpria. que sunt alabastra queda vnctionū diuinaz scilicet crisoꝭ. qz Christꝰ Quintꝰ ē oi die et sepius ordinare tota die fiēda. cogitando. loquendo. opando ad laudem dñi. salutem ꝓximi et primoz vtilitatē. qz Amen ꝛesignans ꝓtacta ꝓsummatōem Ergo carissime sit nobis tā q̄ speculum psalterij virgis maria. et in omni hora ibi inspiciamus.

¶ Magister Alanus. Dn ex reuelatiōe sed ex libroz inspectione a liquo satis vile refero Nam quicunq̄ ad honorem domini nostri ihesu xpi gloriosiq̄ sanguinis eius in ara crucis et in passione pro nobis effusi voluerit dicere omni die centū paternoster et totidez auemaria. infra xv annos q̄libet guttam sanguinis xpi per vnū patnr et auemaria saluabit Et q̄ hanc oronez deuote dixerit. bas q̄q̄ gras obtinebit a dño. si immunis a mortali pcto fuerit.

¶ Prima q̄ tres anie de eis ꝓgente que fuissent etnis supplicijs reputantes erūt participes etne beatitudinis. post q̄ decesserint ab hac vita ¶ Secūda gra est q̄ ille qui hoc ꝓpleuerit efficiet ita mūdus ab oīi pcto sicut fuit in baptismo. ymo mundioz q̄ gra dei plenioz ¶ Tercia gra est q̄ beatissimi habebit tantū in regno celoz mercedē ac si ipe solus totum effudisset sanguinē suum ꝓ fide catholica vite licet ex ꝓfectione caritatis ad xpi passionē ¶ Quarta ḡcia est q̄ aliquis ꝓsz istā oronem cū tāto affectu ꝓsoluere ꝓ aiabus in purgatorio existētibus. q̄ dñs nr ex magna sua misericordia oēs istas aias ꝓ quib oro fit cito ab oīb⁹ eoz liberaret penis. sicut fecit ꝓ beatū dūcum aliquotiēs ¶ Quinta gracia. si quis istam inciperet orationē et ꝓmo anno vel mēse ab hac luce migraret. nichilominus ipe has gras obtinebit ac si hanc oronem per quinq̄ cim annos ꝓsoluisset ¶ Has aūt oones cum gracijs quibz ꝓdictis dñs noster ihūs cristꝰ cuiꝰ sibi vouto reuelauit sicut legi. et per eas plurima opatus est miracula in diuersis anglie partib⁹. qui in domo cartusie ꝓpe lutoniam plenius habetur Beatissimus vero iohēs euangelista custos virginis marie dignissimus. nocte vna ista reuelauit ꝓdicta tribus ꝓsonis. affirmando ista ita vera eē sicut illud euangeliū qđ scripsit In principio erat verbum. ꝛc.

¶ Quidā vouotꝰ ogini marie Anoīs amatoz o Maria Calum gauisi. ois trā superi. cū dico aue maria Sathan fugit infernꝰ ꝓtremiscit. cū dico aue maria Mundus vilescit. coz in amore liquescit. cū dico aue maria. Corpz euanescit. caro marcescit. cum dico aue maria Abcedit tristicia. Venit noua letitia. cū dico aue maria Crescit vnocio. orit ꝓunctio. cū dico aue maria Gre ꝓficit. augeꝰ ꝓsolacio. cum dico aue maria Recreat animꝰ. et in vno ꝓfectū eger affectus. cū dico aue maria Siquidē tāta ē suauitas b⁹dictē saluatōis vt būanis non possit explicari

verbis. sz semp alcior manet et ꝓfundioz q̄z oīs creatura indagare sufficiat. Dec oro pua verbis. alta misterijs. breuis fimōe. alta virtute. sup mel dulcis. sup aurum pciosa. ore coridis ē iugiter rumināda. labijs q̄ puris freq̄ntissime legenda ac deuote reꝑtenda. nā verbis pauccissimis ꝓterit. et in latissimū torrentē celestis suauitatis diffunditur.

¶ Sequunt excellencie et ꝓrogatiue religionis mgri Alani de ordine ꝓdicatoz sponsi nouelli marte ogimis

Prima excellē cia religionis est. q̄ religiosi sunt mortui mundo et cuz angelis est cōuersacio coz in celo ¶ Scōa est q̄ religiosi sūt maiores virginib⁹. confessoribus. mīrib⁹. pīarchis. ꝓphetis. ꝓcursoribus. et apostolis. ac eciaz angelis. ceteris paribus et per ope opato. q̄m verberunt in ꝓtruū se et sua tota liter vro in holocaustum. in manu dois suam relinq̄ntes. ꝓpaz volūtarē. qđ alij nō fecerūt ex ope opato fm status coz inq̄n tū hmōi. ḡtus bene fecerūt ex ope opāte scz caritate ¶ Tercia est q̄ religio ē dignioz et ꝓfectioz statꝰ totiꝰ mūdi quantū ad ꝛequisitōem viciozꝫ et acq̄sitionē virtutū. ꝙ nō q̄rum ad ꝓfectionē alioz vel ꝓximum. quia sic sunt episcopi ⁊ religiosi

¶ Quarta ē q̄ religiosi minꝰ ꝓccant eodez genere pcti q̄ seculares (ceteris paribus) signanter q̄n ex fragilitate peccāt. vt dicit doctoz scūs in scīa scīe.

¶ Quinta est q̄ in religiōe viuūt puriꝰ. stant securiꝰ. cadūt rarius. manent iocundius. resurgunt citius. opantur ꝓfectius sine ꝓparatione q̄ in seculo. secūm bernardū et thomam vbi supra ¶ Sexta est q̄ in infinitum et quasi inꝓporcionabiliter opa religionis excedunt eadem opa in seculo fcta Exempli gracia Jeiunare per vnum diem in religione. excedit in merito quasi infinita ieiunia secularium Et vna prima in religione. infinitas primas seclarium. Una missa. infinitas missas Una oracio. infinitas orationes secularium Et vna humiliacio vel disciplina. infinitas excedit tales a secularibus factas. intm q̄ dicere horas canonicas in religione ex obedientia. est maioris meriti q̄ si totidez horas vna mag ci uitas diceret ex sua libertate. et hoc ex ope operato et ceteris paribus Et sic de aliis oīibus opibus religionis est dicendū

¶ Septima est q̄ maiꝰ tonū. ꝓuenit parētibus ponēdꝰ filios suos in religione vt obseruantia. q̄ si tales filij essent reges effecti. sunt magis nobilitati q̄m virgo maria et cristus sunt coz gener et nurus. cū filij coz sunt nre dñe ꝛespōsati. et filie xpo

¶ Octava est q̄ parētes coz erūt participes bonoz religionis sicut frēs. hebūq̄ ꝓpter hoc in celis spīalē gloriā et gaudia singlaria inf alios beatos. vt patet in vitiē tūdali.

¶ Nona ē q̄ magis est meritoriū ꝓuertere vnū solū ad religionē intrandū q̄z mille pcores in seculo remanētes. ꝓter religionis infinitā excellentiā sup seculū

¶ Decima ē q̄ religiosi habebūt in celo locū cuz seraphin. Dn i isto mūdo erāt in statu sūme caritatis ¶ Undecima ē q̄ singlarissime religiosi erūt reges in celo dicti. Juxta illud Mathei v. Beati pauperes spū q̄m ipoz est regnum celoz ¶ Xij est q̄ religiosi erūt in die iudicij singlares iudices totius mundi Juxta dictū sapientis in evangelio dicentis. Amē dico vbis q̄ vos qui reliquistis oīa et secuti estis me sedebitis supra sedes duodecim iudicantes duodecim tribus isrl

¶ Decimatercia est q̄ religio est crux cristi viua et vera et sacta q̄n in ea religiosi tam crucifigunt carnē suam cum vicijs et ꝓcupiscētijs Un paul. Mihi mūdus crucifixus ē et ego mūdo Quinymo religio ē crux cristi maioz q̄z crux cristi corporaliter scdo quia viua. tuz tercio quia ꝓpria ¶ Xiij est q̄ religio est excellētior tumulo xpi. Dn illud solū tenuit cristum mortuū cū vngētis corporeis. et duntaxat tribus diebus. religio vro est sepulchr xpi vitū cuz angelicis aromatib⁹ in ꝓtruū

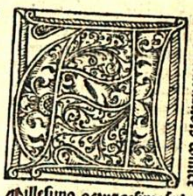
¶ Decimaquinta ē q̄ religio est dignior diuersorio xpi in quo nasc⁹ tanta fecit mirabilia. Dn illud diuersoriū vnum solū filiuz habuit. et ꝓ tpe. et inter duo animalia bruta. cū angel pauperis. et solū tribus regibus. Religio vro parit filios infinitos et virgo est. et collocat eos cuz angelis innūeris et scīis. et beatis regibus infinitis. hic ꝙ gratiam. et in futuro ꝓ gloriam.

¶ Xvj est q̄ religio est excellētior cristi ecclia. tuz q̄ illa corporea est et irracionalis et transitoria. ꝙ religio est spūalis racionalis et sempitna. fm augus

re vera religione ¶ Decimase
prima est q religio est dignioz
oñt studio cuiuscūq; sciēie to
cius mundi in infimū·et oñi
mundano wctozatu in plenti.
Oñ studia talia sunt scientia·
rū mundanaz et q̄ sine gracia
gratū faciēte possunt stare.reli
gio vero scōm wctorē sctm est
scola oim vizturū in qua fiunt
mgri maximaz virtutū ¶ De
cimaoctaua ē q religio est ma
ioz sacra pagina q̄dammodo ·
Oñ illa est vi sapia in libris
et vrbis·religio aūt ē vi sapi
entia in rebs viuis 7 factis sm
bernō ¶ Decimanona ē q re
ligio est maioz sacramēto bap
tismi Oñ in baptismo pena 7
culpa remittunt·ꝫ boc noez fit
ad plenū p ingressum 7 pfessio
nē religionis sm scōm thomaz
in scripto sup iiij senīt·Et per
amplius religio facit suos ba
ptisatos pfanissimos milites
ꝑtra oīa tēptamēta 7 ad oia
merita pficienda sm Augusti
¶ Vicesima ē q religio ē ma
ioz et dignioz paradiso trestri·
Oñ in illo est arbor scīēie et
fons vite·in religione vero fūt
buiusmōi nō tales ꝫ celestes
¶ XXj est q religio est maioz
et dignioz 7 melior toto mūdo
corporeo sm Augſ. eo q ipa ē
mundus viu⁹ et vrus sempit;
ne vitatis ¶ Vicesimasecda ē
q religio est maior et dignior
calice corpali cristi 7 reliquijs
sanctoꝝ Oñ illa sunt sensibi;
lia 7 terrena. hec aūt sm greg·
est supcelestis 7 diuina ¶ Vi
cesimatcia est q religio est ma
ioz q̄ potentia cecos illuminā·
di et mortuos suscitandi Oñ
ipa illuminat mētes·7 cristum
in mēbus fideliuz nouit susci
tare scōm thomā ¶ XXuij est
q religio est dignioz oñi impe
rio.regnatu.7 dñatu in infimi
tum scōm thomā.sicut rex ma
ximus ē dignioz 7 maioz rusti
co vel pecius aiali bruto ¶ Vi
cesimanona est q religio est sin
gularissima sponsa xp̄i. prima;
q̄ militantis eccle filia scōm
bernō ¶ Vicesimasexta ē q re
ligio ē dignior q̄ potentia sanā
di infirmos 7 expellendi demo
nes.quia ipa sanat oēs infirmi;
tates spūales.7 expellit demo;
nia peccatoꝝ sm anselmū in q̄
dam epīa. ¶ Vicesimaseptima
est q religio est maior q̄ poten
tia credi Oñ ipa maxima hz
potentiā impios iustificandi·q̄
potēcia maior est potēcia cre
andi aliqd ex nichilo ¶ Vice
simaoctaua est q religio ē ma
ior dignior 7 melior oībus bo
noribus·glia·et fama totiꝰnū
di pſentis Oñ scōm Augusti.

ipa est mater honozis et glorie
immēse celestis ¶ Vicesima
nona est q religio ē maior.me
lioz.7 melior habitatoribꝰ trei
qua est.q̄ si talis regio siue ter
ra haberet septē fontes mari;
mos quoz primꝰ esset aq̄ viue
scīus vim.tercijlactis.quartꝰ
olei·qntus balsami.sextꝰ medi
cinaz corporeaz.septimꝰ anti
doꝝ et lapiduz pciosoz. pur
gloriosa vgo maria revelavit
cuidam religioso scz suo novel
lo sponso ¶ Tricesima est q
religio est ciuitas dei·castrum
diuine poēte·scola eterne sa
piencie.fons eterne vnitatis.
puteus immensi vigons.pplec
tens in se eminēter omēs mun
di statuū excellencias·vt ex di
ctis Augustini Jeronimi Gre
gorij et Bernardi colligit suf
ficienter.

¶ Sequitur historia
valde mirabilis de
origine sacri ordinis
Cartusiensis.

Anno incarnationis dominice

Millesimo. octuagesimosecūdo. 1082.
dum solēpne studiuz floꝛēt pa
risius. ꝑcipue in philosophia 7
theologia 7 iurecanonico(sicut
generaliter ꝓfuit) tale ibi ꝓ
digiuz nosciē accidisse Quidā
eiꝰ wctoꝛ precipuus.7 vita vt
vixbat atq; fama.wctrina et
sciēcia inter oēs wctoꝛes pari
sienses excellent honoratus 7
mirabiliter ꝑciosus.graui 7 vl
timā infirmitate ꝓuentus.nō
diu decumbēs diem clausit ex
tremū Cūq; tota die illa qua
defunctus est more parisiēsi in
aula.funere in feretro wcū hō;
re.fuissent ꝓmue contata diui
na officia defunctoꝝ.in crasti
no ꝓgregata ibidē vniuersita
te parisiēsi tam scolariū q̄ wc
toꝝ.vt tam honorabili viro so
lempnē et honorabilē sepultu
ram exhiberēt·cum reverendi
viri ferertū in quo funus tace
bat elevare vellent ad ecclesiā
ꝛferendū.subitoꝰ cunctis stu;

pētibus) qui mortuus vixbat
et erat. elevato capite resedit
in feretro.7 oīibus audienti
bus! alta 7 terribili wce clama
bat dicēs Justo dei judicio ac
cusatus sum.Et hoc dicto.ca
put depositum 7 decubuit mortu
us sicut prius Qua wce cun
cti attoniti et territi·celeberra
uerūt ipm illo die nullo modo
fore sepeliēdū. ꝫ vsq; in crasti
num reseruanduz Mane ergo
sequti cū multitudo maxia cō
uenisset.7 iterū solempnissime
exequijs celebratis dictū fun⁹
sicut prius ad sepulturā porta
re vellent.defunctus sicut pri⁹
elevato capite.wloroſa ac ter
ribili wce intonuit dicens Ju
sto dei judicio judicatus sum·
Quā wcē multitudo q̄ acerbe
clare audiens 7 intelligēs.stu;
puit plus q̄ pri⁹ Et alterutrū
ꝙquirentes q̄ sibi vellent innu
ere tam insoliti 7 inexpti rēfue
ti clamores,aut q̄ agere debe;
rent.quidā tunc clerici 7 doc;
tores ac mgri dixerūt.q̄ judi;
cium ꝓterat sonare in bonum
et in malū Unde itez aūi con;
silio determinauerūt ipm vsq;
in aliud crastinuz nullatenꝰ tu
mulandum Tercio vero die cū
ꝓter ista prodigia per totā vr
bem diuulgata pene tota ciui;
tas ꝓuenisset.et funus cunctis
preparatis ad tumuluz ꝓpor
tare vellēt.defunctꝰ capite ele
vato sicut prius.tam tercio al
tissimo 7 mestissiō clamore ꝓ
sonuit dicēs Justo dei judicio
ꝓemptatus sum Qua horri
bilissima wce audita. q̄si oīs
unimēso fuerunt timore et tre
more pculsi.certi facti de con
tēpnatōe tanti viri.qui iter
alios 7 super alios vixbat ho
nestate vite.claritate fame.di
gnitatis excellētia.7 multipli
ci scientia ac sapiētia pfulgere
¶ Ea tempestate erat ibi mgr
Bruno wctor famosus sacre
theologie.vir magne sanctita;
tis.et tu sapiētia.pfundissimus
natiōe teutonicus. de ciuitate
Colonia nō obscuris parēti⁹
natus· eccle remensis canoni
cus atq; scolasticus.qui rē ac
tente ꝓtractans 7 suppictis ve
cibus salubriter territus atq;
ꝓpunctus,allocutus est q̄dā
socios suos ibidez pſentes. scz
mgrm Landuinū .natōe tuscū
de ciuitate luca ortum. q̄ post
eum ꝓmus prior cartusie fuit
et duos canonicos sancti rufi
amtu nomē stephanus haben
tes,bugonē ectam sacerwtem
et duos laicos bene intelligen
tes scz andream 7 garinū simi
libus wrbis Eya carissimi.q̄d
faciemus? Oēs simꝰ bibimus

Non saluabit.nisi qui fugerit
Si in viridi hec fiūt. in arido
q̄ fiet? Si homo tante dignita
tis.tante sciēcie.qui vixbatur
tam honeste vite. qui erat taz
celebris fame.sic inquietant se
dampnatū asserit.q̄ nos miſ;
rimi hominculi faciem⁹? Si lu
brici wce vmⁱhominiōis tā
horribili et stupendo timore ac
tremore cōcussi 7 stupefacti su
mus.q̄t faciemus cū rugiēte leo
ne.cū extremi judicij tuba au
res nr̄as pculerit·cū oēs audi
emus. surgite mortui vēite ad
judiciū? Quo tūc fugiemus
Quō in tam tremēdo judicio.
vbi columpne celi ꝓtremiscēt
et angeli terrebunt 7 fieri pu
tabunt apparere ꝓterimus?
Ubi tūc latebim⁹? Ympossibi;
le erit latere. intolerabile ap
parere. Fugiamus igit a facie
gladij. ꝓccupemus faciē dñi i
confessione Venite adoremus 7
ꝓcidam⁹ante dñm.ploremꝰco
rā dño qui fecit nos.ne sic eci
am ꝑtre ꝑmittat nos Postq̄
igitur bodie wce eius stupēdā
audiuimus.nō obdurem⁹cor
da nr̄a·sed eradamus de medio
babilonis·egrediamur penitē
polim igne et sulphure iaz suc
censam.et exemplo bti Pauli
eremite Antonij arsenij eius
q̄ 7 aliorꝝ sanctorꝝ cuz beato
iohanne baptista antra deserti
queram⁹ in montibus nos sal
uos faciamus. vt ceni judicio
iram.7 sententiā dampnatōis
eterne.7 diluuij pcoꝝ pericu;
la in archa noe 7 i nauicula pe
tri in qua ventum 7 tēpestatem
cessare fecit dñs io est in naue
penitēcie euadere valeam⁹.7 q̄
uenire possim⁹ad portum tran;
quillum salutis eterne. Simili
bus wrbis 7 sentēcijs cuz eos
allocutus esset.direxit et Ma
gister. in oīibus paratꝰ sum⁹
tuo acquiescere ꝓcilio Aut cō
sulo ergo vt fugiam⁹mundum
et que mūdi sunt.7 habitem⁹ i
solitudine·iuxta illud·ecce elō
gaui fugiēs et mānsi in solitudi
ne.7 incipiamus ordinez peni
tētie 7 securitatis Et quia iaz
audierant famā scīitatis sanc
ti Hugonis epi gracionapolita
ni(qui pri⁹ eiusdem mgri Bru
onis in scolis socius creditur
extitisse)sanctospū inspirante
ꝓposuerūt ad memoratū epm
simul accedere.7 eiusdem pcili
um 7 auxiliuz requirere. vt in
eius dyoceſi.quā audierāt mꝭ
tis dei locis habundare·
mererent locū ꝛgruuz obtinē
in quo suum sanctū ac salubre
ꝓpositum possent effectui man
cipare Venerunt igit supdicti
septem viri vno aio 7 vna vo;

ff

luntate ad ipam ciuitatē graci
ona polum Cunq; eandez intra
rent·accidit vt scīus vir supra
dictus obdormiret Videtq; in
somptis·z ecce septez stelle v
debant z cantabant ante pedes
eius.z postea ascendebant p di
uersos mōtes z multa deserta
vsq; ad quendā locū horridū
et ab hominibus segregatū·stete
runtq; ibi Euigilante aūt eodē
prefato z te visione septez stel
laz cogitante.ait sīgr bruno
cum sociis suis Carentib⁹ aūt
eis ad patres eius.cōsercebat in
corde suo te septem stellis.naz
et ipi septez erant Leuauit au
tem eos benigne ad osculū Et
inquisita intellecta; diligent
causa qua venissent.dixit eis.
spūsancto inspirante·Scio lo
cum vbi a te vobis pparatū
Et duxit eos (nō sine grādi la
bore) ad locum vbi steterūt se
ptem stelle Et ait Ecce locꝰ v
ster.Ibi igit ipo sancto viro iu
vante.ceperūt edificare primā
domū ordinis cartusiensis.q̄ do
mus vsq; nunc Cartusia vero
nomine nuncupat

¶ Explicit historia

Hec domus fuit prima de
mum (vt dicū est) ordis
cartusiensis que suos palmites
per diuersa mundi climata di
latauit.z eciaz vsq; ad mare p

paginē suam extēdit Sicut ce
cinerat ppheta eximius ps. lxxix°
Extēdit inquit palmites suos
vsq; ad mare.et vsq; ad flumē
gpagines eius Nouo vro die
bus nris videlicet anno dñi
Millesimo quadringentesimo
nonagesimoquarto.z vsq; ens
mare. id est vsq; in cristianissi
mū regnum Swecie ordo car
tusiens (vno volente) puenit.te
stante.z sollicitatōe dñi guter
natoris tunc tpis existentis ac
ceteroz regni pliatorum et
procerum.

¶ De ordine cartusiensi (de
quo iam narracio habita est)
quas laudes gnoscit Atque pri
me natiuitatis sue nūq; macu
lam in gloriā suam q deforma
tōem noscit evasse Nunq; em
aliqua domus ordinis cartusi
ens cecidit ab observancia re
gulari Sed quo preseruante?
Haut dubiū eo vt q̄ ppheta re
gius cecinit dicēs Nisi dñs cu
stodierit ciuitatē frustra vigi
lat qui custodit eam Quatuor
aūt fontes hz altissimꝰ.in qui
bus ordinē cartusienses primue
laudē·ipm pseruat ab horren
dissima macla irreligiositatis
qui tangunt in metro sequenti
Per ci.si.so.vi cartusia per
manet in vi Cui⁹ versiculi hec ē
expositio Per cilicīū.p silenti

um.per solitudinē siue solitari
az vitā.p visitatores.cartusia
vest ordo cartusian⁹.manet i
vi ivest in vigore De primo fon
te pdicto quo sacer ordo cartu
sien⁹ fre̅nter mūdat sez te ci
licio.cecinit ppheta eximius di
cēs·Ego aūt cū michi molesti
essent induebar cilicio Ps⁹
xxxiv⁹ Et alibi Posui inḡ v
stimēta meū cilicīū. ps⁹ lxviv⁹
Item ysaie vi⁹ Filia pplī mei
accingere cilicio Et xlvii Su
per oīe vestum cilicīū Et xlix
Accingite vos cilicijs De scdo
aūt fonte sez silencio.loquitur
ieremias ppha dicēs Bonū ē
pstolari cū silēcio salutare dei
Trenoz iii⁹ Item ibidē Sede
bit solitarius z tacebit.z leuabit
se supra se. Item ysaie xlv⁹ Tacui
semp silui.pacies fui Et idem.
In silencio et spe erit fortitudo
vra. ysaie xxx⁹ Item̄q; Iob iii⁹
Nonne silui, nōne quieui· Item
apocalip. viii⁹ Factū est silencīū
in celo·De tpio aūt fonte sez
de visitatorib⁹ siue visitatiōe.
loquit ppheta imparitue dicēs.
Visita vineā istam.scilicet religi
onē cartusianā.z pfice eam vi
delicz districto examine singu
la discutiendo Ps⁹ lxxix. De ter
cio aūt fonte sez solitudine siue
solitaria vita (de qua ppheta re
gius cecinit dicēs ·ecce elonga

ui fugiens z mansi in solitudie)
q̄ dicemus? Quō solitarie vi
te laudem enarrabim⁹? A mul
tis quidē sanctis z sapientibus
et tante autoritatis z scīritatis
vt eoz vestigia nō simus calca
re digni.ipam solitudinē copi
ose ꝓmendaraz nouimus Sci
mus em̄ in vteri et i nouo ma
rime testamēto oia pene maio
ra et subtiliora secreta non in
turbis tumultuosis sed cum soli
ente dei famul⁹ revelata·ipsos
q̄ dei famulos cū vel subtilius
aliq̄t meditari·vel libri⁹ orare
vel a terrenis p mētis excessuz
alienari cupierēt, fere semp mi
titudinis impedimenta vitasse
et solitudinis capta[illegible]sse ꝓmodi
tates Hinc est q̄r aliquit intē
tangamus) q̄ in agrō ad medi
tandū ysaac solus egredit·qō
ei nō casuale sed assuetudinariū
fuisse credendū est Qō iacob
ꝑmissis oīnibus solus remāet.
facie ad faciē dei videt. bene
dictōe simul et nois in melius
mutatōe felix efficit. plus asse
cutus vno momēto solus·q̄ to
to vite tēpe comitat⁹? Moyses
quoq; Helyas atq; Helyseus
solitudinē testis ē scriptura q̄n
tum diligāt·quantūq; p ea in
diuinoz secretoz revelatiōib⁹
crescant, quomodo et inter ho
mines pclitentur assidue. et a

tro cum soli sunt visitent Sed
et Ieremias (qđ et supius ꝓmē
dauimus) solus fertur quia dei
ꝓminatōe repletus est, poscens
eciam dari aquā capiti suo.et
oculis suis fontē lacrimaz. vt
lugeat interfectos ppli sui Locū
q̄; vbi se tam scrō possit in ope
re literius exercere postulat di
cens Quis dabit michi diuer
sorīū viatorū in solitudine? rā
q̄ hoc eū in ciuitate facere nō
vacaret. hoc mouo indicans q̄
impediant socij grām lacrima
rum Qui eciā cū diuisset. bo
num est pstolari cū silencio sa
lutarē vi. cui negocio maximū
pstat solitudo suffragiuz. addi
dissetq; bonū est viro cum por
tauerit iugū dñi ab adolescētia
sua (vbi nos plurimū pstolar q̄
positum istud pene oēs a iuuē
tute sibiim⁹) adiecit z ait. Se
debit solitarius z tacebit. et le
uabit se supra se. oia pene q̄ in
hac nra institutōe sunt optia.
quiete z solitudine. silencio et
supnoz appetitiōe significans.
Que studia suos alumpnos q̄
les efficiant. postea manifestat
dicēs Dabit peccatori se mari
laz. saturabit ogrobrijs Quo
rum in altero paciēta summa
in altero pfecta refulget bōitas
Jobēs q̄ baptista (quo in
ter natos mulieꝝ· iuxta pconi

um salustoris maioz nemo fuz
rexit) quid solitudo securitatis
q̄ vē vtilitatis afferat. euidēt
ostendit. Qui nec diuinis ora
culis quib⁹ predictus fuerat q
ab vtero spūscō repletus i spi
ritu z virtute helye cristū foret
dñm ꝑuenturus. nec mirabili
nativitate. nec parentū scitate
re securus. fre̅ntiam hoim fu
giens tanq̄ piculosam. deserta
solitudinis tanq̄ tuta elegit.
tam diu picta morteq; nescies
q̄ diu brennum solus incoluit
Vbi q̄ virtutis. q̄ ve sit me
riti lucratus. xpi baptism⁹. et
p iusticia suscepta mors mon
strauit Talis est em̄ factus in
solitudine· vt dignus esset sal
uande oīm xpm solus lauare
et.p veritate nec carcerem nec
mortē declinaē. Jhūs ipe deus
et dñs. cuius virtus nec secre
to nuari nec publico poterat
impediri. vt suo em̄ nobis ꝓfue
ret exemplo. priusq̄ ꝓdicaret vel
signa faceret tēptatōibus atq;
teiunijs quasi ꝓbat⁹ est in soli
tudine De q̄ scriptura refert.
q̄ relicto turbis discipuloz
in montē solus ascendit orare
Qui z imminētis iā tpe passi
onis apl⁹s reliquit solus ora
tur⁹. isto maxime insinuans ex
emplo quātū solitudo ꝓficit ora
tioni. q̄n comitiv licet apostol

nō vult mixtus orare· Jaz vo
ipi qui hūc estis libellū lecturi
q̄ntuz scīi et venerabiles pres
Paul⁹ Antoni⁹ Hylariō Be
nedict⁹ z ceteri nobis innume
biles in solitudine mētes ꝓfece
rint p vos ꝓficerate Et ꝓbabi
lis suauitates psalmodiaz. stu
dia lectionū. feruores oronuz
sbilitates meditationū· excel
sus ꝓemplationū· baptismata
lacrimaz· nulla re magis q̄ so
litudine posse tuari Nō aūt
hec vobis pauca q̄ dixim⁹ suffi
ciant exempla ad solitarie vi
te laudem. sed ipi potius vobis
plura coaceruate· vel de reruz
vsu pleniū. vel de sanctarū pa
ginis scripturaz. quāḡ ipa ra
tio ꝓmendatōe non egeat· Nā
et sua raritate. z suoz sectato
rum paucitate sufficient se cō
mendat Si em̄ iuxta dñi ver
bum, arta est via que ducit ad
vitam z pauci inuenīte eaz. et
econtra· ampla est via q̄ ducit
ad mortē et multi vadunt p eā.
inter cristianę religiōis institu
ta tanto se vnūq̄q melioris
et sublimioris ostēdit meriti q̄n
to pauciores. et tanto minoris
et inferioris quāto plures ad
mittit ¶ Sanctę igit et letare
o religio cartusiana· nō solum
ꝓpter dicta sed ꝓpter ea que
subiungā Tu em̄ immediata sa

crosancte romane ecclie filia
dilecta Tu pciosissimis pui
legioz monilib⁹ p eandē mēz
prefulges eromata. Tu a tpe
penne natiuitatis tue nūq̄ ma
culā in gīam tuā p exosculaci
onē noscēris evasse Tu te fō
te purissime veritatis diuinaz
loraz carmina immediate z im
mutabilit sp et grauit z cōser
uasti Tu aiabus exfunctoruz
largissimas tuas elemosinas
singulis horis in oīnib⁹ tuis
nō exiuis impartiri Tu inte
grum vetus z nouū testamētū
fungit annis p ordinez aurib⁹
filioz tuoz inculcare dulciter
nō cessas Tu in semitis natu
re q̄ nō ofīcit i necessarijs nec
habundat in superfluis. intexesse
incedis Tu ostiolū tuū ne pe
tos mulierū illud terant caute
pseruas Tu fortem pudicicie p
tugem inclusionē inaculatam
gaudes pseruare Tu thesauz
pciosum pauperatis cū ceteris
essencialib⁹ religionuz invisola
biliter observare cōprobaris.
Tu tam in capite q̄ in mem
bris equalit et racionabiliter
oia necessaria distribuere non
cessas. sine personaz acceptōe
Tu pter altissimi creatoris
tui amoreꝫ esu carnū ppetue
abrenūciasti Tu asperitate ve
stiū z cilicioz ob amoreꝫ passi

onis xp̃i incessanter affligi nõ
recusas Tu vigilijs. ieiunijs.
oꝛombus. carnẽ tuam mortifi
care cũ suis ꝓcupiscẽtijs nõ re
fugis Tu in silẽcij quiete ꝛ so
litudie celle creatoꝛi tuo cubi
culum coꝛdis tui ꝑ dulces me
ditatiões ꝑparare delectaris.
Tibi euagãdi materiã ꝑ secu
lũ ob tui custodiã stabilitatis
votũ strictius interdixit. Tibi
a cella in celuz facilius patebit
ingressus. dũmõ iuriũ celle di
ligens fueris obſuatrix ¶ Ez
et expedire tibi noueris o sac̃
religio cartusiensꝭ. vt cũ grati
tudine mẽtem tuã sacrosanctã
romanã ecclesiam recognoscẽs
ſb ipius vmbra intrepide strẽ
nueqz militare studeas. q̃ te in
filiũ sibi imediate ſbiectã susci
pre. teqz amplitudine copiosa
exemptionuz. ꝓuilegioꝝqz ilig
mre ac manutenẽ et defensare
dignã est a cẽpe oꝛtui vsqz in
ꝑns. dicẽs tibi Hũditi tibi et
eris bñdicta Et sufficit tibi g̃
cia mea. ꝓtegẽsqz furda au
re voces tibi oblatrancium. di
cens tibi vc in cumulũ glorie
tue ꝓuenire si vnienb⁹ ſumi
nib ꝛ stantib vnis nõ cecide
ris. fundata em̃ es ſup firmaz
petrã. Attẽto q̃ brũs gregoꝛi⁹
dicit Peruersoꝝ ꝛrogatio. vi
te nr̃e c̃ approbacio. Illisqz ma
ledicẽtib tu ecõtra benedicas
memoꝛ creatoꝛis tui. Pat inq̃
ignosce illis. qz nesciunt q̃ faci
unt Sicqz repsitã tibi coꝛonã
in arcion tua ꝑseꝛatõe securi
us expectabis. quã se diligenti
bus ꝓmisit bñs xp̃us ꝑ secula
ꝛeus bñdictus AMEN

¶ Breuis recõmendacio metrica solitudis cartusiane.

TAle suggessit sanctũ celestecz numen
Cum te direxit ad cartusiense cacumen
Ut te reliquit mundani mirra labꝛis
Fas gustare fuit diuini nectaꝛis amoꝛis
Marceda prius fieri vocet ꝛ postremo maꝛia
Hõis gradibus queri solet incarnata sopbia
Sic est cum lia luctatoꝛ primo sterilis
Sed postremo pia mens arcet amore rachelis
Ut ad cartusiam vnisti mente revolue
Carnis residuam de carnis mole resolue

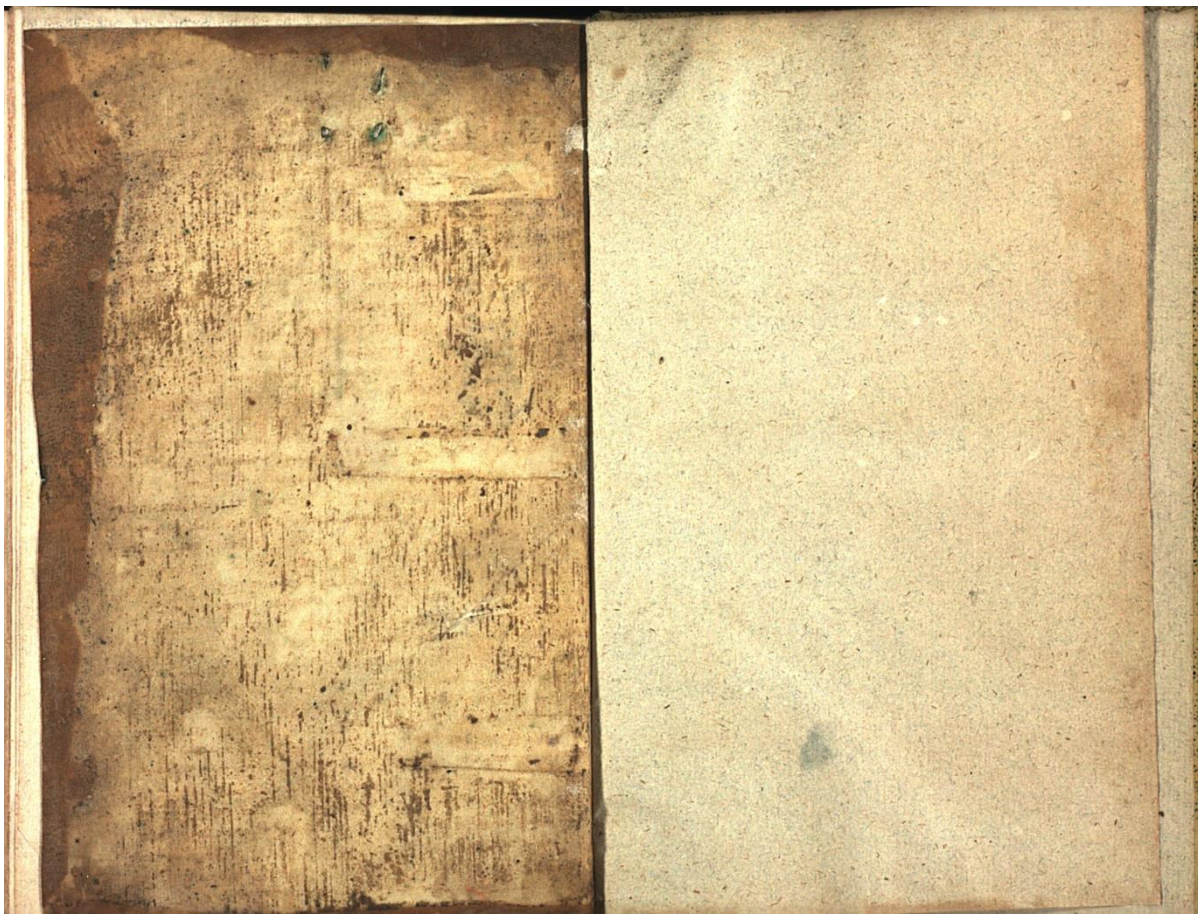
Regula cartusie vocet vt caro nostra teratur
Hoc ꝓma facie vꝛ hec cartusia fatur
Que vꝛ confusa non est nec nomen inane
Nam sonat hoc plane cartusia qõ caro tusa
Ergo si flura caro mollia querit habere
Nomine clusa sic est cartusia vꝛe
Dicitur vt careat cartusia nõ q̃ habuntur
Sic ergo fileat plangens nec cella reduꝛet
¶ Qui fugis illecebꝛas ceu mundi pspꝛitatem
Cum celle latebꝛas subis indue sobꝛietatem
Cella locus placidus gaudens cultoꝛe moꝛesto
Si fueras auidus foꝛas intus sobꝛius esto
Ad requiem plenam cum sobꝛietate venitur
Hec nisi ꝑ penam sapiens hac pace potitur
Tempus abit bꝛeuiter cito ꝑsens vita recedit
Per bꝛeue transit iter qõ nos hoc tempe ledit
Hic sumus in guerra si quis fugit absq̃ labꝛe
In dulci terra nullo fulgebit honoꝛe
Ad mundi strepitum reimeans ignominiose
Est velut ad vomitum rediens canis ingluuiose
¶ Non te fastidiat celle rigoꝛ ac solitudo
Crebꝛ q̃ hanc faciat tibi gratam ꝓfuturo
Quã facit eroſam discursus ad exteꝛioꝛa
Reddit amoꝛosam regressus ad interioꝛa
Nulla placens leuitas te soluat ab eius amoꝛe
Dumq̃ sub hac latitas sub honesto viuito moꝛe
Nam locus est sanctus ꝛ sanctis vsibus aptus
Ad lacrimas. planctus. gemitus. suspiria ꝛapt⁹
Hec sunt ꝑcipua sanctaꝝ carmina laudum
Si sint assidua cõculcãt semina fraudum
Hũjs exercicijs te ꝓvocet assiduari
Si vis delicijs celestibus associari
¶ Qui cella retrusus a mundo corde recede
Si ꝓmissa vides nil dulcius hac erit ede
Quid tibi cum mundo qui iam celo gloꝛiaris
Mundus ab immũdo si tangis eum macularis

¶ In cella ꝑfectus iam celi culmina tangis
Si bene sollicitus tibi sis si crimina plangis
Cella quasi celum tibi sit qua celica cernas
Hic legas hic ores meditꝛis crimina plangas
Plangere si nescis si nullo ꝛore maꝛcescis
Si miser et piger es in regno vꝛ eris heres
¶ Si ꝑstans fueris in cella. cum moꝛieris
Vita cum ſperis scriptura teste frueris
Nulli namq̃ datur q̃ sub cella moꝛiat
Si non saluari meruit surſumq̃ trari
Quẽ deus abiecit hunc cellam nõ fabꝛefecit
Nec meruit talis celle latꝛare sub alis
Nam qui cum fꝛaude vnit ad cellam sine laude
Ante diem cedit se subtrahit atqz recedit
Erit aboꝛtiu⁹ quasi moꝛtuus ꝛ seminiu⁹
Cella quippe talem nescit retinere sodalem
Sed simit exire quia talis filius ire
In terram sanctã ꝑdis imulit improbe plantã
De pce vl planta nõ soluẽs caleamenta
Jo igit tristis vrbis exꝑtit istis
Eri nescio re quia nõ sum cellula ꝑ te
Non deus est tecum nec eris tu demq̃ mecũ
Huc vnicẽ fictus ꝛ clamide frandis amicꝰ
Ad rẽpus stare ꝓterit nõ ꝛemuare
¶ Eque cella libꝛat recte velut area cribꝛat
Nam bene discernit a puro vile secernit
Utilia ꝓponẽs celo ꝑciosa reponens
Celo dat grana terre dat cetera vana
¶ Tu ne vsieris ꝑ stabili sta pce firmus
Nam scio q̃ fueris a scõ pneumate missus
Conserua pactũ ꝑ qõ tibi xp̃us adhesit
Nam michil est actũ si ꝓmiacio desit
Nunc es in ſspecula. speculatoꝛ pugil esto
Est tibi iam parula via vite laurea ꝓsto
¶ Vt rutilant stelle sic fulgeat incola celle
Nec sub ouis pelle lateat mens soꝛdida felle

Sicut ꝑ stellas celum superirradiatur
Sic lux ꝑ cellas mundo diffusa parat
Si celle radiant vt qui sub eis latuerunt
Si ceci fiant si luce ꝑpi caruerunt
Dum micat exterius cellarum fama coruscans
Absit ab interius coꝛdis simulacio fuscans
Cellarum stabiles nil formidare tenentur
Nam celi vigiles bos vallantq̃ tuent
Hos fortes faciunt quos reddit cella gꝛauatos
Cum sompnũ capiunt tollunt super astra beatos
Digna coli cella que ꝑ sua sancta flagella
Ad finale bonum ꝓpm facit ire colonum
Peruigil in cella nulla fallente ꝓcella
Petitur a celo si ꝓtectoꝛe pullat antelo
¶ Cellula celoꝝ via peruia duꝝqz piorum
Ad loca sanctoꝝ rapitur pia turba tuorum
Qui tibi dat dorsum te referit itq̃ seoꝛsum
Moꝛtuus introꝛsum festinat ad yma voꝛsum
Mente tibi munda ꝓiunctus. moꝛte secũda
Non ꝓempnatur. ꝙ surſum gloꝛificatur
¶ Cella deo grata nutuq̃ dei fabꝛicata
Ante casum mundi sub diluuio caꝛibundi
In omnm vultu rutilabas celebe cultu
Nunc declarata ꝙ dudum significata
In summis arcte nauis vt noe patriarche
Cum sblimaut volucres et cetera ſtrauit
Res tunc obscura sub tipo siue figura
Nunc patet exclusa qm̃ nunc undiq̃ fusa
Pascis aues quales. sunt vre spũales
Qui nõ sunt tales dos ſrmis habere sodales
Tu pia tu iusta tu rachel pulcbra venusta
Nunc fecunda quidem sterilisq̃ solaq̃ priorem
¶ Cella dei seꝛes in qua sibi si bene re deꝛes
Incola deceres. aliter sine laude receres
Cella quies mentis. fuga ire. cura ſuentis
Moꝛtis plangentis. coꝛrectio lima volentis

Hic mens ſecurā ſimul eſt ꝟuocio pura
Hic in rozeura ꝟeſtet mens polita iura
¶ Par eſt in cella ſortis vndiq; iurgia bella
Si pacem queris hinc rarius egredieris
Pacem ꝟ celis hic ſuſcipit ipſe fideles
Sit tibi cella placens pes tardus ad exteriora
Semp vbiq; tacens audi lege plange ꝟl ora
Tempe ſurge cito fugias noua noxia ploza
Semper obedito te diſcute qualibet hora
Vt ſic purgatus purus ſine labe reatus
Poſſis poſt mortem mortis vitare cohortem
Concordiq; choro iungi ſine fine canoro
Vltra viralt victurus in agmine tali
¶ Cella valedico tibi teq; ſimul benedico
Teq; magnifico tibi ꝓtore iūgor amico
Eſt tibi p modico quod in orbe vireſcit iniquo
Tu michi lucramē tua ſ michi lucra leuamē
Vlam ꝑ te ſpro ꝓcenꝺere tramite ꝟro
Hoc ad ſpectamen a quo ſortis oīe velamen
¶ Qui ſpiras vbi vis tua munera diuidis vt vis
Das cui vis quid vis quantū vis daſq; quo vis
Da michi ſpirantq victor in hoſte nephantq
Cellam ſecurus habitē ſ ea moriturus
Hoc michi ꝟt mun⁹ qui regnat trinus et vnus
Hoc pater hoc flamē hoc filius annuat amē

¶ Materia quedaz bꝛeuis ſ ꝟuota ꝛe pſalterio
ꝑcelſe ac intemerate ſp ⷿginis marie finit felicit
Anno dñi M⁰.ccc⁰.xc viij⁰ in vigilia Annuncia
tiōis gl'oſe ⷿginis Marie Impſſa (ac ꝟne cor
recta) in criſtianiſſimo regno Swecie impēſis
generoſe dñe Ingeborgh ꝛtxoꝛal' ſtrēnui domini
Strenonis quondā gubernatoꝛis regni Swecie
ad laudē z gl'iam regie celeſtis ⷿginis marie z ꝑ
ꝑfi ſimplicis z ſwecu ꝟuotōez. Flagitaq; bñiuł
ꝑfi ꝟuoti oꝝonū ſuffragiuz ſalutare cauſa ꝛei.

241

242

CL

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

OPUS VERE AUREUM
B. ALANI RUPENSIS
ORDINIS PRAEDICATORUM
DE ORTU ET PROGRESSU
PSALTERII CHRISTI ET MARIAE
SEU SACRATISSIMI
ROSARII
IN EIUSDEM PRAECONIUM
PRAEDICATORIBUS
VERBI DEI ET OMNIBUS
CHRISTI FIDELIBUS
PROPOSITUM.

BEATI Fr. ALANI DE RUPE
REDIVIVI
OPUS AUREUM
DE PSALTERIO SEU ROSARIO
CHRISTI ATQUE DEIPARAE

PRAEFATIO
B. M. ALANI DE RUPE
AD FERRICUM, EPISCOPUM
TORNACENSEM

Laudate Dominum JESUM CHRISTUM, et SS. Virginem MARIAM in Psalterio, cum Fidelibus vestris ovibus, sic ut tandem sine fine cum Angelicis Spiritibus, facie ad Faciem Beatissimam in Aeternum Trinitatem mereamini, ovium in Beatorum fruitione, magnificare.

Reverende in Christo PATER ac DOMINE, S. Augustinus ait Lib[ro] de Doctr[ina] Christ[iana]: Pastores ovium Christi ducere eas debent ad virentia virtutum pascua, et ab incursibus luporum, raptorumque, protegere: rationem reddituri summo ovium Regi Christo de animarum sibi commissarum perditione.

Quod intelligi secundum S. Gregorium debet, Lib[ro] de Cura Pastorali: si Praesidentium negligentia, aut doctrina mala, vel exemplo pereant, seu scandalo.

Hinc, fidelissime ovium Christi, in Episcopatu Tornacensi Pontifex et firmissime in cunctis virtutum Fauctor: quia pro meritis inibi curam geritis Apostolicam, congruum est Paternitati Vestrae, quae subditis vestris salutaria fuerint cognoscere: Et vero in primis, quae sub Praedecessore vestro (sciente ipse et approbante) devotius peracta sunt, variis in oppidis huius Almae Diocoeseos; haec eadem cum gaudio magno adprobari.

Hoc autem est de PSALTERIO Inviolatae

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ПОИСТИНЕ ЗОЛОТОЕ
ПРОИЗВЕДЕНИЕ
БЛАЖЕННОГО АЛАНА ДЕ РУПЕ ИЗ
ОРДЕНА ПРОПОВЕДНИКОВ,
О ПРОИСХОЖДЕНИИ И ИСТОРИИ
ПСАЛТЫРЯ ИИСУСА И МАРИИ, Т.Е.
СВЯТОГО РОЗАРИЯ, КОТОРОЕ
ПРЕДЛАГАЕТСЯ ПРОПОВЕДНИКАМ
СЛОВА БОЖЬЕГО И ВСЕМ
ВЕРУЮЩИМ, ЧТОБЫ БЫЛО
РАСПРОСТРАНЕНО ПОВСЮДУ.

ВЕЛИКОЕ ПРОИЗВЕДЕНИЕ
БЛАЖЕННОГО
АЛАНА ДЕ РУПЕ,
ВНОВЬ ОБНАРУЖЕННОЕ,
О ПСАЛТЫРЕ ИЛИ РОЗАРИИ
ХРИСТА И БОГОРОДИЦЫ.

ПРЕЗЕНТАЦИЯ АПОЛОГИИ,
БЛАЖЕННОГО АЛАНА ДЕ РУПЕ
ЕПИСКОПУ ТУРНЕ, ФЕРРИКО.

Хвалите Господа Иисуса Христа и Пресвятую Деву Марию в Псалтыре Розария вместе со стадом ваших верующих, чтобы вы заслужили вечную возможность возвеличивать Святую Троицу, лицом к Лицу, в наслаждении Святых вместе с Ангельскими Духами.

(Превосходительство) Преподобный, Отец и Господь во Христе, писал Святой Августин в книге "Христианское Учение", что пастухи овец Христовых должны вести их на зеленые пастбища Добродетелей и защищать их от нападений волков и хищников: они поймут Христа, Верховного Царя стад, а также погибель душ, вверенных им.

Так следует интерпретировать (фразу), по словам Св. Григория, в книге "Пастырская Забота": если они потерялись из-за пренебрежения, или из-за злого учения, или из-за (плохого) примера, или из-за скандала с теми, кто ответственен (охранять их).

О, верный Епископ овец Христа, и утверждённый во всех добродетелях, в Епископате Турне, где вы проявляете Апостольскую Заботу с (величайшими) достоинствами, это соответствует Вашему Отцовству, знать Здоровые Средства для Ваших верующих.

И, прежде всего, (Здоровые Средства), которые ниже

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

УЧИТЕЛЬ АЛАН ДЕ РУПЕ,
НОВЫЙ СУПРУГ ПРЕСВЯТОЙ ДЕВЫ МАРИИ:
БЕСКОНЕЧНОЕ И НЕСРАВНЕННОЕ ДОСТОИНСТВО И ЦЕННОСТЬ ПСАЛТЫРЯ РОЗАРИЯ ВЫСШЕЙ И ЧИСТОЙ ДЕВЫ МАРИИ, 24 марта 1498 года, накануне Благовещения Славной Девы Марии, напечатано в христианском Королевстве Швеция, Мариефред, Стокгольм.

НАЧАЛО АПОЛОГИИ, Т. Е. ТРАКТАТА ОБ ОТВЕТЕ УЧИТЕЛЯ АЛАНА ДЕ РУПЕ, НОВОГО СУПРУГА ДЕВЫ МАРИИ, О ПСАЛТЫРЕ РОЗАРИЯ ПРЕСВЯТОЙ ДЕВЫ МАРИИ ПОЧТЕННОМУ ПРЕВОСХОДИТЕЛЬСТВУ МОНСЕНЬОРУ ФЕРРИКУ КЛЮНИ, ЕПИСКОПУ ТУРНЕ.

Хвалите Господа Иисуса Христа и Пресвятую Деву Марию в Псалтыре Розария вместе со стадом ваших верных, за то, чтобы вместе с ангельскими духами заслужить вечное возвышение Святой Троицы лицом к Лицу в наслаждении всеми благами в соответствии с постановлением Царского Пророка.

Преосвященное Превосходительство, Отец во Христе (как сказал римлянин Варрон), задача Князя-не только познать то, что происходит в его княжестве, но и подтолкнуть каждого подданного к достижению блага правительства путем помилования или, для нечестивых, через справедливость.

И, что касается Овидия, Сервий сказал: "Задача председательствующих-дать подданным законы спасения, по которым они придут к цели счастья".

И (Святой)Августин в книге "Христианское Учение" сказал: пастухи овец Христовых должны вести их на зелёные пастбища Добродетелей, и они должны защищать их от нападений волков и воров; они подчинятся Христу, Высшему

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

MAGISTER ALANUS DE RUPE,
SPONSUS NOVELLUS BEATISSIMAE VIRGINIS MARIAE:
DE IMMENSA ET INEFFABILI DIGNITATE ET UTILITATE PSALTERII PRAECELSAE ET INTEMERATAE SEMPER VIRGINIS MARIAE, Anno Domini M°CCCC°XCVIII° in Vigilia Annunciationis Gloriosae Virginis Mariae (24 marzo 1498), Impressa in christianissimo Regno Sweciae, Mariefred, Holmiae.

(Fol. 143, col. c) INCIPIT APOLOGETICUS ID EST TRACTATUS RESPONSORIUS MAGISTRI ALANI DE RUPE SPONSI NOVELLI MARIE VIRGINIS DE PSALTERIO BEATE VIRGINIS MARIE, AD VENERABILEM DOMINUM DOMINUM FERRICUM DE CLUNIACO, EPISCOPUM TORNACENSEM.

Laudare sic Dominum Ihesum Christum et Mariam in Psalterio fidelibus cum vestris ovibus ut tandem sine fine cum spiritibus angelicis facie ad faciem Beatissimam mereamini magnificare ineternum Trinitatem in fruitione omnium bonorum, iuxta Prophete Regij Sententiam, humili devotoque proparce.

Reverende in Christo Pater et Domine (ut ait Varro Romanus) principis est agnoscere nedum que aguntur in suo principatu, verum et promovere habet subditorum quemlibet ad bonum policie sectandum, sive per clementiam aut per iusticiam in pravis.

Et Servius super Ovidium: (“)Presidentium inquit est leges salutis subditis imponere, quibus pervenient ad finem felicitatis(”).

Et Augustinus in libro de Doctrina Christiana: Pastores inquit ovium Christi ducere debent eas ad pascua virtutum virentia, protegereque habent ipsas ab incursionibus luporum et raptorum, rationem reddituri (fol. 143, col. d) summo cunctorum regi Christo de

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

semper Virginis Genitricis Dei MARIAE.
Propterea etiam placuit Vestrae Potestati super hoc QUAESTIONEM ad me habere Paternam.
Idcirco multarum pro animarum salute, postulationi Vestrae, ac intentioni humilius satisfaciendo, sub paucis verbis, ut potero, super materia Psalterii Virginis Gloriosae aliquod lumen, uti patebit per ordinem, Intelligentiae Vestrae offerre conabor.
Non (quod absit) sublimen Vestram Apostolicam Scientiam imbuendo: sed scita melius, ac perspecta ad memoriam, et ut S. Anselmus ait, ad operosam efficaciam reducendo.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Ваш Предшественник (знал и одобрял), действовали очень благостно в разных городах этой Alma Diocesi, и эти же (Здоровые Средства), к большому удовольствию, были одобрены.
Таким образом, это (Здоровое Средство) - Розарий Пречистой Девы МАРИИ, Матери Божией.
Так как Вашей Власти было угодно иметь со мной Отеческий диалог по этому поводу, то для спасения многих душ, смиренно отвечая на ваш вопрос и намерение, несколькими словами, как я могу, я постараюсь упорядоченно предложить к вашей снисходительности, некоторые разъяснения о природе Розария Славной Девы.
Конечно, я не хочу учить вашу возвышенную Апостольскую Науку, но, как сказал Святой Ансельм, только для того, чтобы вернуть в памяти уже известные вещи, для более эффективного осознания.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Царю всех, с заботой о потере душ, вверенных им.
Таким образом, следует толковать (фразу) (С.) Григория: если верующие заблудились по неосторожности, или по злому учению, или по (плохому) примеру, или по скандалу председательствующего, как они заявляют права нашей Церкви.
Вот почему, о верный епископ овец Христа, и, несомненно, покоящийся во всех добродетелях, в Епископате Турне, где вы проявляете Апостольскую заботу, с (большой выгодой) заслуг, вашему Отцовству приятно знать здоровые средства для ваших верных, и что при вашем предшественнике (которого он знал и хвалил) они с такой преданностью действовали в различных городах этой Епархии и были одобрены им с большим удовольствием.
Таким (целебным средством) является Псалтырь Розария Пресвятой Девы Марии, Богородицы.
Так как даже вам понравилось иметь со мной Отцовскую конфронтацию, то, ради спасения многих душ, смиренно отвечая на ваш вопрос и намерение, несколькими словами, как я смогу, по поводу темы Розария Славной Девы, я постараюсь предложить, упорядоченным образом, какое-то разъяснение Вашей снисходительности, не для того, чтобы учить (Вашу)возвышенную компетенцию, но, чтобы использовать здесь слова (С.) Ансельма, возвращая к памяти и пониманию из самых обширных горизонтов, вещи, уже известные.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

animarum sibi commissarum perditione.
Quod debet intelligi, secundum Gregorium, si subditi pereant presidentium negligentia, aut mala doctrina sive exemplo, vel scandalo, vel eciam iura nostre Ecclesie fatentur.
Hinc est o fidelissime ovium Christi in Episcopatu Tornacensi Pontifex et firmissime virtutum in cunctis fautor, quia inibi pro meritis geritis Apostolicam Curam, congruum est Vestre Paternitati plebibus Vestris agnoscere utilia, et que sub Predecessore vestro (illo sciente et affirmante) devotius sunt peracta varijs in oppidis huius alme Dyocesis, hec eadem cum magno gaudio approbare.
Hoc autem est de Psalterio Inviolate Semper Virginis Genitricis Dei Marie.
Propterea et placuit Vestre Potestati super hoc questionem ad me habere paternalem.
Idcirco animarum multarum pro salute, vestre humilius satisfaciendo petitioni ac intentioni, sub paucis verbis ut potero circa materiam Psalterij Virginis Gloriose huiuscemodi lumen, ut patebit per ordinem Vestre Intelligentie offerre conabor, non (quod absit) sublimem imbuendo Apostolicam Periciam, sed melius scita reducendo ad memoriam et operosam efficaciam, ut sic verbis utar Anselmi.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

PARS PRIMA APOLOGIA B[EATI] M[AGISTRI] ALANI DE RUPE

[PARS I], CAPUT I.
CUR HOC SUFFRAGIUM DICATUR PSALTERIUM CHRISTI ET MARIAE?

Famosissime in Christo Pater, et Domine: Peccatoribus Praestat Paenitentiam Trinitas Altissima per Psalterium Virginis Mariae.

1. Dicitur autem Psalterium a psallendo. Inde servientes in illo Deo, et Mariae Virgini, dicuntur Psaltae.

Sic dictum a Psalterio Davidico; quod figura Angelicae fuit Salutationis.

Cantica enim Veteris Legis figura Novae fuerunt: secundum S. Ambr.

2. Si qui placuerit: sic dictum videri potest quasi a Sale Divinae Sapientiae: quod Oratio Dominica et Salutatio Angelica sint quasi duae Salinae Dei Sapientiae, quibus Fidelium mentes saliuntur.

3. Nisi quis maluerit illud recte sic appellari, ab Organo, quod Hebraei Nablum vocant; musicum instrumenctum ex CL. fistulis compositum: ad quod Psalmi Davidis totidem solebant decantari.

4. Grammatice simul et Theologice; quia Psalterium excellentes Effectus decem importat, quos per Christum, ac Mariam Virginem devote illud psallentes consequuntur.

Nam:

1.P.Peccatoribus Praestat Poenitentiam.
2. S. Sitientibus Stillat Satietatem.
3. A. Alligatis Adducit Absolutionem.
4. L. Lugentibus Largitur Laetitiam.
5. T. Tentatis Tradit Tranquillitatem.
6. E. Egenorum Expellit Egestatem.
7. R. Religiosis Reddit Reformationem.
8.I. Ignorantibus Inducit Intelligentiam.
9. V. Vivis Vincit Vastitatem.
10. M. Mortuis Mittit Misericordiam per modum suffragii.

Et de his omnibus sensibilia et vera expertus sum, aliique plures signa, et prodigia.

I. Ut merito Psalterium hoc sit COELUM SIDEREUM, cum CL stellis: apud

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

КНИГА ПЕРВАЯ: АПОЛОГИЯ С. РОЗАРИЯ

[КНИГА I], ГЛАВА I
ПОЧЕМУ С. РОЗАРИЙ НАЗЫВАЕТСЯ ПСАЛТЫРЬ ИИСУСА И МАРИИ?

О, величайший Отец и Господь во Христе, С. Троица предлагает спасение грешникам через С. Розарий Девы Марии.

1. С. Розарий, по сути, называется Псалтырь для воспевания, поэтому тех, кто служит Богу и Деве Марии через него называют Псалмопевцами.

(С. Розарий) назван так в Псалтыре Давида, который был отображением Ангельского Приветствия.

По словам Святого Амвросия, Песни Древнего Закона являются предзнаменованием Нового (Союза).

2. Если бы это было кому-то по душе: можно было бы сравнить (С. Розарий) с Солью Божественной Мудрости, поскольку и Отче Наш, и Радуйся, Мария, являются двумя кристаллами Соли Божественного Знания, которые делают мудрым умы верующих.

3. Кто-то предпочитает сравнивать его с Арфой, которую евреи называли Наблум, музыкальным инструментом, состоящим из 150 струн, с помощью которого подбирали музыку к 150 Псалмам Давида.

4. На грамматическом и богословском уровнях слово PSALTERIUM содержит в себе 10 замечательных Духовных Даров, которые предлагаются благочестивым певцам Иисуса и Марии. Это:

I. P. (С. Розарий) показывает грешникам путь спасения.
II. S. (С. Розарий) утоляет жажду.
III. A. (С. Розарий) даёт освобождение тем, кто в оковах.
IV. L. (С. Розарий) дарит радость тем, кто плачет.
V. T. (С. Розарий) приносит спокойствие тем, кто проходит испытания.
VI. E. (С. Розарий) отводит от бедных все страдания.

[ЛИСТ 144, кол. a] ГЛАВА I
ПОЧЕМУ (РОЗАРИЙ) НАЗЫВАЕТСЯ ПСАЛТЫРЬ, ЧТО КАСАЕТСЯ ПРИЧИНЫ НАЗВАНИЯ ЭТОЙ МОЛИТВЫ ХРИСТА И ДЕВЫ МАРИИ.

О, великий Отец и Господь во Христе, Святая Троица предлагает спасение грешникам через Розарий Девы Марии. Удивится разум не знающих: почему эта молитва называется Псалтырём (Розария) Супруга и Супруги.

Перед изумлением следует немедленно ответить, что называется он так от термина "Salterium“, взятого из Ангельского Приветствия.

Есть сто пятьдесят Ангельских Приветствий (т. е. Радуйся, Мария).

Кроме того, его называют “Псалтырём” (если он начинается) с “P”, от “psallendo” (= читать псалмы).

Следовательно, слуги этого (Розария) Девы Марии называются "Psaltes“, то есть” Псалмопевцами" Девы Марии.

Следовательно, его можно назвать Псалтырём из Псалтыря Давида, который был изображением Ангельского Приветствия.

Песнопения, по сути, древнего закона были образами, согласно (С.)Амвросию (в произведении) “Песнопения Закона Благодати”.

Наконец, он называется (Псалтырь Розария) от Соли Божественной Мудрости, потому что молитва Господа (Отче Наш) и Ангельское Приветствие (Радуйся, Мария) - это две соли Божьей мудрости, которыми солят умы верных, согласно высказываниям (С.)Ансельма.

Следовательно, его можно назвать Псалтырём от "прыжка", отсюда и прыгающий: он заставляет людей прыгать от грехов к добродетелям, а оттуда и к Славе Святых.

Поэтому в Отче Наш говорится: "но избавь нас от зла” и “Да придёт Царство Твоё”.

[FOL. 144, col. a] ((CAPUT I
((QUARE DICATUR PSALTERIUM, QUANTUM AD QUID NOMINIS, SUFFRAGIUM HOC CHRISTI ET MARIE VIRGINIS.

Famosissime in Christo Pater et Domine, peccatoribus prestat penitentiam Trinitas altissima, per Psalterium Virginis Marie.

De qua ammirari poterit imperitorum intelligentia, cur Suffragium hoc Sponsi et Sponse Psalterium nuncupetur.

Cui mox ammirationi occurrit, quod sic dicitur nomine Salterium per S quasi Saluterium, a Salutatione Angelica sumptum.

Ibi enim sunt centum et L Salutationes Angelice.

Amplius dicitur Psalterium per P, a psallendo.

Inde Servitores in isto Marie Virginis dicuntur Psaltes, quasi Marie Virginis Psallentes.

Consequenter dici potest Psalterium a Psalterio Davitico, quod fuit figura Salutaris Angelici.

Carmina enim Veteris Legis figure fuerunt, secundum Ambrosium super Cantica Gracie Legis.

Deinde dicitur a Sale Sapientie Divine, quoniam Dominica Oratio et Salutatio Angelica duo sunt Sales Sapientie Dei, quibus saliuntur mentes fidelium, ex dictis Anselmi (fol. 144, col. b).

Exinde dici potest Psalterium a saltando quasi Saltatorium sive Saltarium, facit enim saltare homines de peccatis ad virtutes, et exinde ad Sanctorum Gloriam.

Ideo dicitur in Oratione Dominica: Sed libera nos a malo, et Adveniat Regnum Tuum.

Forte eciam, et sine forte, dictum est ab instrumento musicali quod grece dicitur organum, hebraice nabulum.

Cum tali enim instrumento in quo erant C et L fistule, cantabantur Psalmi Davitici, ideo conformiter ad tale

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Astrologos potissimis.
2. Ut sit velut PARADISUS voluptatis Dei, Rosis, ac Rosaceis sertis CL adornatus: Salutationes enim istae sunt velut quedam Rosae Angelicae: unde quinquagena Virginis Rosarium sive Sertum nuncupatur.
3. Ut sit ARBOR VITAE, et Scientiae cum CL Fructibus Angelicis: propter totidem Eminentias, quas in Christo, et Maria Virgine credimus fuisse, prout aliquando Ipsa revelavit.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

VII. R. (С. Розарий) возвращает пыл в Религиозные Ордены.
VIII. I. (С. Розарий) просвещает умы тех, кто в невежестве.
IX. V. (С. Розарий) живым помогает пересечь долину запустения.
X. M. (С. Розарий) умершим дарит Милость через выбор.
Я испытал, что эти вещи реальны и верны, и что (С. Розарий) также имеет другие знаки и чудеса:
1. действительно С. Розарий-звёздное небо, из 150 самых важных звёзд астрономии;
2. на самом деле (С. Розарий) - это земной рай чудес Бога, украшенный розами, расположенными в 150 венках роз: Радуйся, Мария, на самом деле, (расположены) как эти ангельские розы: по этой причине 50 молитв Богородицы называют Розарием, или Короной;;
3. воистину (С. Розарий) является Древом Жизни и Науки со 150 Ангельскими Плодами, с такими же Совершенствами, что мы верим быть во Христе и в Деве Марии, как иногда то же самое являла (С. Мария).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Может быть, его назвали как музыкальный инструмент, который по-гречески называется органом, а на иврите-набулумом.
На самом деле с помощью этого инструмента, в котором было 150 тростников, пели Псалмы Давида; поэтому в соответствии с этим инструментом (в пении Псалмов) Давида есть 150 Псалмов..
Также грамматически, используя этимологию в сочетании с теологией, в отношении букв (Psalterium), посредством этого имени дарованы десять совершенств, которые (распространяются) Христом и Девой Марией на своих преданных Розарианцев.
I. Для P, C. Розарий показывает грешникам путь спасения.
II. Для S, (C. Розарий) насыщает жаждущего родниковой водой.
III. для A (C. Розарий) даёт освобождение тем, кто находится в цепях.
IV. Для L, (C. Розарий) изливает радость плачущим.
V. Для T, (C. Розарий), тем, кто в искушении даёт спокойствие.
VI. Для E (C. Розарий) отгоняет бедность от нуждающихся.
VII. Для R, (C. Розарий) религиозным вернёт пыл прошлого.
VIII. Для I, (C. Розарий) освещает интеллект тех, кто не знает.
IX. Для U (C. Розарий) сопровождает до конца пустыни (жизни).
X. Для M, мёртвым дарит Милость.
И это я испытал на собственном опыте (а также [видел] бесчисленное множество других знамений и чудес), что Розарий является звёздным небом из 150 самых важных звёзд астрономии и каким (является) Рай (Земной), украшенный 150 Розариями Божьего великолепия.
Радуйся, Мария-это Ангельские Розы.
Поэтому 50 молитв Девы Марии называют Розарием или Короной.
И это Древо Жизни и Науки, со 150 Ангельскими Плодами, со многими Совершенствами, в которые мы верим во Христе и в Деве Марии, как раскрывает Дева Мария.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

instrumentum David, sunt ibidem C et L Psalmi.
Gramatice eciam ethimologisando simul et theologice quantum ad litteras, sunt per tale Nomen importate decem excellentie, que sunt per Christum et Mariam Virginem in devotis Sibi Psallentibus.
Primo enim Psalterium est peccatoribus prestans penitentiam, quia P.
Secundo sitientibus stillans sacietatem, quia S.
Tercio alligatis adducens absolutionem, quia A.
Quarto lugentibus linquens leticiam, quia L.
Quinto temptatis tradens tranquillitatem, quia T.
Sexto egenorum expellens egestatem, quia E.
Septimo religiosis reddens reformationem, quia R.
Octavo ignorantibus inducens intelligentiam, quia I.
Nono vivis vincens vastitatem, quia U.
Decimo mortuis mittens Misericordiam, quia M.
Et de hijs omnibus sensibilia expertus sum (et innumerabiles signa et prodigia), ut merito Psalterium hoc sit Celum Sidereum, cum C et L (fol. 144, col. c) stellis astrologorum potissimis, et veluti paradisus voluptatis Dei Rosarijs C et L adornatus.
Salutationes enim iste sunt quedam Rose Angelice.
Inde quinquagena Marie Virginis, Rosarium sive Sertum nuncupatur.
Estque Arbor Vite et Scientie cum C et L Fructibus Angelicis, propter totidem Eminentias, quas in Christo et Maria Virgine credimus fuisse, prout aliquando Virgo Pia revelavit Maria.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT II.
CUR DICATUR PSALTERIUM IN ORDINE AD JESUM CHRISTUM, ET MARIAM VIRGINEM?

Excellentissime Praesul, Sitientibus Stillat Satietatem Trinitas Beatissima per Psalterium Virginis Mariae Inviolatae.

I. MARIAE Virgini Psalterium aptatur et ab Ea nominatur: quod Piissima Dei Genitrix Maria virtuosas habuit conditiones Psalterii Synagogae, Cytharae, et Organi, (nam Psaltae Virginis Mariae sunt ejusdem Reginae coeli Musici Angelici) ob decem causas, et operationes.

1. Intemerata Dei Genitrix Virgo diabolum expellit, sicut David (1 Reg. 16), per cytharam a Saule daemonem depellebat.

2. Quia Deipara Arcam Dei, id est, Verbum Omnipotens ad nos deducit: veluti David (2 Reg. 6), in organis armigatis coram arca ludebat.

3. Quia eadem victoriam nobis contra inimicos obtinet: sicut post victoriam Maria soror Moysis (Exod. 16), in tympano praecinebat.

4. Ipsa Prophetiam Sanctis tradit: sicut Helisaeus per Canticum Psalterii Spiritum Sanctum Prophetiae accepit.

5. Quia Spiritus Sanctus, per Ipsam, Matrimonium inter Deum, et creaturam humanam, in Thalamo Virginali, effecit: ut Beda docet.

6. Quia S. Maria Chorum Coelestis Jubilationis ad Divinas Secum Laudes trahit: sicut filiae Jerusalem, quae cantabant (1 Reg. 18,7): “Saul percussit mille, et David decem millia” (Origines, Sermo de Virgine Maria).

7 Quia Pax facta est per Mariam Virginem: Filius enim Ipsius fecit utraque unum, tanquam Lapis Angularis.

8. Quia immensam orbi Festivitatem attulit Virgo Maria, quae fuit Dei, hominum simul et Angelorum.

9. Ipsa ea Deo Patri pro mundo Pretii obtulit immensi Holocaustum, Verbum scil. Incarnatum.

10. Eadem Alma Virgo Parens Divinum cecinit Canticum post Incarnationem, “Magnificat”, et Angeli, nato Domino Angelorum, “Gloria in Excelsis”.

Quorum suavitate placatus est Deus generi humano, et huic Angelica Natura est confoederata.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[КНИГА I], ГЛАВА II
ПОЧЕМУ В С. РОЗАРИИ СНАЧАЛА ГОВОРИТСЯ ОТЧЕ НАШ, А ЗАТЕМ РАДУЙСЯ, МАРИЯ?

Высочайший Епископ, С. Троица, через С. Розарий Девы Марии, утоляет жажду до насыщения.

I. Псалтырь Розария Девы Марии может получить (это), и от Неё он получил своё название: поскольку Благочестивая Мария, Матерь Божья, обладает добродетельными качествами Псалтыря Синагоги, Цитры и Органа (Розарианты Девы Марии - это Ангельские Музыканты той же Царицы Небесной), по 10 причинам и аргументам:

1. Пресвятая Дева (с Псалтырём С. Розария) отгоняет диавола, как Давид с Цитрой изгнал беса из Саула (1 Царств. 16);

2. Матерь Божия есть та, которая принесла к нам Ковчег Божий, то есть Слово Всемогущее, как Давид когда-то пировал пред Ковчегом, при звуке Органов (2 Царств. 6);

3. (С.Мария) получает победу над врагами, как когда-то сестра Моисея, Мария, после победы над врагами, играла на литавре (Исх. 16);

4. (С.Мария) передаёт Святым пророчество, как когда-то Елисей, во время песни Псалтыря, получил Святой Дух Пророчества (2 Царств 3,15);

5. С. Дух через (С.Марию) совершил Союз между Богом и человеческим существом в Девственном Таламусе (согласно Беде);

6. С. Мария ведёт к Божественной Славе Хор Небесного Ликования, как когда-то дочери иерусалимские, поющие: “Саул поразил 1000, Давид,- 10000” (1 Царств. 18,7) (утверждал Ориген в проповеди о Деве Марии);

7. через Деву Марию наступил мир: Её Сын, сделал (из Божественного и человеческого) одно (Существо - Самого Себя), т.к. (Иисус есть) краеугольный Камень;

8. Мария принесла миру Праздник, который был Божественным, человеческим и Ангельским;

9. (С. Мария) предложила Богу Отцу, Холокост огромной Ценности в

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 144, кол. c], ГЛАВА II.
ПОЧЕМУ ЭТА МОЛИТВА ОСОБЕННО НАЗВАНА В ЧЕСТЬ ДЕВЫ МАРИИ И ИИСУСА ХРИСТА, (И ИМЕЕТ) ХАРАКТЕРИСТИКИ ПСАЛТЫРЯ СИНАГОГИ?

Высочайший Иерарх, созерцание достигает счастья.

Святая Троица насыщает жаждущих родниковой водой Розарием Пресвятой Девы Марии.

Вокруг этого созерцание обретает счастье, как Розарий связан с Марией и Её Сыном.

Во-первых, я говорю, почитая доброжелательность Вашей религиозности, что Мария, Благочестивая Мать Бога, обладает нравственными качествами Псалтыря Синагоги, то есть Цитры, то есть Органа.

Действительно, Розарианцы Девы Марии-это Ангельская Музыка Самой Царицы Небесной.

Прежде всего потому, что (Псалтырём) чистейшая Дева Матерь Божья изгоняет дьявола, как Давид с Цитрой изгнал дьявола из Саула.

Во-вторых, потому что (Мария) принесла нам Ковчег Божий, то есть Всесильное Слово, как Давид (принёс Ковчег Божий) на звук органов.

В-третьих, потому что Дева Мария одерживает победу над врагами, как Мария, сестра Моисея, (одержала победу), играя на литавре.

В-четвёртых, (С. Мария) передаёт святым Пророчество, как Елисей в пении Псалтыря получил Святой дух Пророчества.

В-пятых, ибо Святой Дух через неё совершил брак между Богом и человеческим творением в девственном облике (согласно Беде).

В-шестых, потому что Мария ведёт с собой к Божественным похвалам, хору Небесного ликования, как дочери Иерусалима, которые пели: Саул убил тысячу, Давид десять тысяч, как (утверждает) Ориген в проповеди о Деве Марии.

В-седьмых, за то, что Мир был достигнут через Деву Марию.

Её Сын, создал единство между (Небом

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL. 144, col. c], ((CAPITULUM II.
((QUARE SINGULARITER HOC SUFFRAGIUM IN ORDINE AD VIRGINEM MARIAM SIC NOMINETUR, EX PROPRIETATIBUS PSALTERIJ SYNAGOGE, ET CHRISTUM IHESUM.

Excellentissime Presul, bona consequitur contemplatio.

Sitientibus stillat satiationem Trinitas Beatissima per Psalterium Virginis Marie Inviolate.

De quo bona consequitur contemplatio, cur singulari modo Psalterium Marie et Filio Suo sic aptetur.

Ad primum sub benivolentia pietatis vestre dico, quod Pijssima Dei Genitrix Maria habuit conditiones virtuosas Psalterij Sinagoge sive cythare sive organi.

Nam Psaltes Marie Virginis Musici sunt ipsius Regine Celi Angelici.

Primo enim Intemerata hec Dei Genitrix Virgo dyabolum expellit (fol. 144, col. d), sicut David per cytharam de Saule demonem expellebat.

Secundo Archam Dei hoc est Verbum Omnipotentis ad nos deducit cum David in organis armigatis.

Tercio quia Virgo Maria victoriam contra inimicos obtinet, cum Maria sorore Moysi canente in timpano.

Quarto propheciam Sanctis tradit, sicut Eliseus per cantum Psalterij Spiritum Sanctum prophecie accepit.

Quinto quoniam Spiritus Sanctus per Ipsam Matrimonium inter Deum et Creaturam Humanam in Thalamo Virginali effecit (secundum Bedam).

Sexto quia Maria Chorum Celestis Iubilationis ad Divinas Laudes secum trahit, sicut filie Ierusalem que cantabant: Saul percussit mille, et David decem milia, secundum Origenem in Sermone de Virgine Maria.

Septimo eo quod Pax facta est per Mariam Virginem.

Filius enim ipsius fecit utraque unum tanquam Lapis Angularis (secundum Hieronimum).

Octavo quam festivitatem attulit Maria Virgo orbi immensam, que fuit Dei hominumque simulque Angelorum secundum Bernardum in Canticis.

Nono ipsa Inviolata Virgo Maria obtulit pro mundo immensa Deo Patri

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Haec autem decem repraesentabantur olim in Psalterio Synagogae: ut S. Augustinus enarrat (in) Sermone De Psalterio Sinagogae, qui incipit: “Laudate eum in Psalterio”.
Ubi haec omnia (ut melius experiendo videbitis) ad Immaculatam Dei Genitricem adaptat.
II. CHRISTO JESU adaptatur hoc Oraculum, et ab Eo nominatur, ob dictas decem rationes: quae longe aptius, et amplius Christo, quam Virgini Mariae conveniunt.
Christus enim in immensum potior est, et potentior Maria, quamvis peccatoribus Mater Misericordiae Maria sit quodammodo clementior, eisque, familiarior, quam Christus: secundum Bernardum: “Ipsa enim est Mediatrix ad Mediatorem”.
Nihilominus aliae quaedam speciales suppetunt rationes hac in re pro Jesu.
1. Quia Christus est Psalterium Resurrectionis: iuxta illud Psalmi 56,9: “Exurge Gloria mea, exurge Psalterium, et Cythara”.
Cum igitur in Psalterio Christi sint 15 Pater Noster pro Christo; qui Exurgit in nobis per poenitentiam, et devotionem; secundum Theologiae veritatem: ea causa merito Suffragium hoc Psalterium Resurrectionis dici potest.
2. Accedit. Quia Christus ipse est Psalterium decem chordarum, s. Hieronimus teste, tanquam Decem Dei Mandatorum Completor, et Retributor, idemque transgredientium ea severissimus est Condemnator.
3. Quia omnes ad Christum ordinantur Prophetiae, velut ad suam causam efficientem, formalem, exemplarem, et finalem.
Quocirca merito Ipse est in Psalterio Davidis tanquam ipsum Psalterium proefiguratum: iuxta Glossam Magistri.
4. Quia Reparatae Salutis Psalterium est Ipse, ob Reparationem nostram, et Sanctificationem.
Ideo in Templi Dedicatione, Fundatione et Reparatione Gloriose in Psalteriis cantabatur.
5. Denique Dominus Jesus Ipse nostra est jubilatio, spiritalisque laetitia et exultatio; habens quinque Portas, ait

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

пользу мира, то есть Слово, ставшее Плотью;
10. Любящая Дева, Матерь Божья, пела после Воплощения Божественную Песнь Magnificat, а Ангелы, когда родился Господь Ангелов, (пели) Слава в Excelsis: нежность этих песнопений примирила Бога с человечеством, и Ангельская Природа объединилась с (человеческой природой).
Когда-то эти 10 (Чудес) совершались через Псалтырь Синагоги, как говорит Святой Августин в Проповеди о Псалтыре Синагоги: “Хвалите Бога в Псалтыре ”.
Теперь все эти (Чудеса) соотносятся с Непорочной Божьей Матерью (далее вы увидите это лучше).
II. Эта молитва (из Псалтыря Розария) соответствует Иисусу и названа в его честь по предсказанным 10 причинам, которые гораздо больше соответствуют Христу, чем Деве Марии.
Действительно, Христос безмерно больше и могущественнее Марии, хотя Мария-Мать Милосердия, в некотором смысле более снисходительная и более дружелюбная к грешникам, чем Христос: согласно (Св.) Бернару: “Она - Посредница у Посредника”.
В дополнение к этому, есть некоторые особые причины, которые следует должным образом отнести к Иисусу:
1. ибо Христос есть Псалтырь Воскресения, согласно Псалму 56,9: "Воскреси жизнь мою, воскреси Псалтырь и цитру".
В Псалтыре Розария Христова есть 15 Отче Наш для Христа, Который воскресает в нас с покаянием и преданностью: вот почему Богословие утверждает, что эту спасительную молитву можно назвать: Псалтырь (или Розарий) Воскресения;
2. Т.к. Христос-это Псалтырь с 10 струнами: С. Иероним свидетельствует, что (Иисус) является и тем, кто выполнил десять заповедей, и тем, кто вознаградит за них, и он же (будет) Судьёй, который будет очень твердым по отношению к тем, кто их проигнорирует;
3. ибо все Пророчества посвящены Христу, как их действенной причине,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

и землёй), так как это краеугольный Камень (согласно [С.] Иерониму).
В-восьмых, потому что Дева Мария принесла миру нескончаемый праздник, который был от Бога, людей, и, в то же время, Ангелов, согласно (С.) Бернарду в Песнях.
В девятых сама чистейшая Дева Мария предложила Всемогущему Богу Отцу в пользу мира всесожжение бесконечного значения, то есть воплощённое Слово, согласно (С.) Фульгенцию в проповеди.
На десятом месте, Морская звезда Мария, пела Песни, как в Magnificat и в Воплощении Господа, от чьей учтивости Бог умиротворился с человечеством,а ангельская природа объединилась с [человеческой природой] (согласно [С.] Иерониму).
Когда-то эти десять (реалий) происходили через Псалтырь Синагоги, как рассказывает (С.)Августин в проповеди о Псалтыре синагоги, которая начинается (так): “Хвалите (Бога) в Псалтыре”.
Теперь все эти вещи лучше всего подходят (как вы увидите на собственном опыте) непорочной Божьей Матери.
Но когда вы обсуждаете, почему Господь Иисус действительно хочет, чтобы эта молитва называлась Псалтырём, я кратко и усердно отвечу на вашу милость, что, по тем же десяти причинам, уже упомянутым, больше подходит (Иисусу), чем Деве Марии.
Христос, по сути, могущественнее Марии, хотя для грешников Мария, по мнению (С.) Бернара, нежнее и заботливее по-матерински чем Христос.
Фактически, согласно ему же, Она является Посредником по отношению к Посреднику.
Но, Преподобный Монсеньор, есть причины в пользу Господа Иисуса.
В Псалме написано, что Христос есть Псалтырь, в нем: "Встань, Слава моя, встань, Псалтырь и Цитра "(сл.56,9).
Ибо, есть 15 Отче Наш для Христа, воскресающего в нас через покаяние и преданность; согласно Истине богословия, по праву можно сказать, что эта молитва: Псалтырь

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Omnipotenti holocausta hoc est Verbum Incarnatum, secundum Fulgentium in Sermone.
Decimo hec Stella Maris Maria Cantica decantavit eximia, utpote in Magnificat et in Incarnatione Dominica, (fol. 145, col. a) quorum suavitate placatus est Deus contra humanum genus, atque Natura Angelica per huiusmodi est confederata (secundum Ieronimum).
Hec autem decem fiebant per Psalterium dudum Synagoge, ut Augustinus narrat in Sermone de Psalterio Synagoge, qui incipit: Laudate eum in Psalterio.
Ubi hec omnia (ut melius experiendo videbitis) ad Immaculatam aptat Dei Genitricem.
Sed cum fiebat de Domino Ihesu questio, cur ex parte ipsius oraculum hoc habeat dici Psalterium, brevissime et studiose Caritati Vestre respondebo, quod easdem propter decem nunc dictas rationes longe amplius Sibi quam Marie Virgini congruentes.
Christus enim in immensum est potentior Maria quamvis peccatoribus Maria Christo sit modo quodam clementior atque familiarior, secundum Bernardum.
Ipsa enim est Mediatrix ad Mediatorem, secundum eundem.
Attamen o domine reverende singulares habentur pro Domino Ihesu rationes.
Scriptum est enim in Psalmo Christum esse Psalterium, ibi: (“)Exurge Gloria Mea, exurge Psalterium et Cithara(”).
Quoniam igitur ibi quindecim sunt Pater Noster pro Christo qui exurgit in nobis per penitentiam et devotionem, secundum theologie veritatem merito suffragium hoc, Psalterium exurrectionis dici potest.
Amplius.
Quoniam Christus ipse est Psalterium decem cordarum, secundum Ieronimum in (fol. 145, col. b) quadam omelia, quasi completor et retributor decem Dei Mandatorum, ymmo trasgredientium ipsa sevissimus est Condemnator.
Consequenter.
Quoniam prophetie omnes ad Christum ordinantur tanquam ad causam efficientem, formalem, exemplarem, et finalem, idcirco merito Ipse tanquam Psalterium David singularissime est figuratus, secundum Glosam Magistri.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Anselmus, id est, quinque Vulnera, quae ad solius Suavitatis Palatia ducunt.
Hinc in Psalmis 46,97, Propheta: “Jubilate Deo in etc”.
Ex quibus congruenter apparet Psalterii ratio, et ad Sponsum JESUM, Sponsamque MARIAM singularis adaptatio: et Illis debita Laudatio.

[PARS I], CAPUT III.
SUFFRAGIUM HOC AN CONVENIENTIUS NOMINETUR PSALTERIUM,
AN CORONA, AN SERTUM, SIVE ROSARIUM?

Reverendissime in Christo Pater et reorum refugium pium, ac singulare, Alligatis Adducit Absolutionem Trinitas Clementissima per Psalterium Virginis Mariae.
I. Conantur quidam, licet rem eandem, variis nominare vocabulis; horum tamen semper unum est aptius: iuxta B. Alberti Magni Logicam.
Quocirca Oraculum hoc, quamvis varia nomina sortiatur; PSALTERIUM tamen aptius appellatur, multiplici de causa.
1. Ob Figuram Davidici Psalterii.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

формальной, образцовой и окончательной.
Об этом хорошо написал Святой Альберт Великий, что Он находится в Псалтыре Давида, так как Псалтырь является его предзнаменованием;
4. ибо (Христос) есть Псалтырь Восстановленного Спасения, ради нашего Искупления и Освящения.
Для этого в Посвящении, Основании и Ремонте храма пели Псалтыри;
5. и, наконец, поскольку Господь Иисус есть наше ликование, наша духовная радость и (наш) восторг, имея пять Дверей, то есть пять Ран, которые ведут нас к Обители единственной Нежности, как говорит Святой Ансельм.
Поэтому в Псалмах 46 и 97 Пророк (Давид писал): "Ликуйте в Боге" , и т.д.
Из этих (мотивов) становится ясно, как Псалтырь Розария идеально подходит Супругу Иисусу и Супруге Марии, и Им будет дана Хвала.

[КНИГА I], ГЛАВА III
ПРЕДПОЧТИТЕЛЬНЕЕ НАЗЫВАТЬ ЭТУ МОЛИТВУ ПСАЛТЫРЬ,
ИЛИ КОРОНА, ЦЕПЬ ИЛИ РОЗАРИЙ?

Преподобный отец во Христе, любящее и исключительное убежище грешников, милосердная Троица через Розарий Девы Марии даёт освобождение тем, кто в цепях.
I. Некоторые пытаются назвать его разными словами: хотя это одно и то же, однако одно является наиболее подходящим (словом), согласно Святому Альберту Великому, в Логике.
Таким образом, эта молитва, как бы её ни называли разными именами, тем не менее, должна называться, более уместно, Псалтырь (Розария), по нескольким

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Воскрешения.
Поскольку Сам Христос это Псалтырь из Десяти Струн, согласно Иерониму (С.) в Проповеди, он является конечным Дарителем Наград Десяти Заповедей Божьих, а также неумолимым Наказанием для тех, кто их проигнорирует.
Поскольку все пророчества посвящены Христу, как и (их) действенному, формальному, образцовому и окончательному делу, поэтому, по праву, он особенно предвещается Псалтырём Давида, согласно Глоссе Учителя.
Таким образом, он называется Псалтырём из-за восстановления человеческого спасения и освящения: действительно, в посвящении, основании и ремонте храма пели Псалтыри, как показывают католические книги.
Господь Иисус Христос-это наш крик радости, наша духовная радость и (наше) ликование, имеющее пять Врат, то есть пять ран, которые являются Храмами всякой учтивости (согласно [С.]] Ансельму), как пророчествовал пророк Давид в Псалме “Юбилей”.
Из этих вещей в равной степени появляется Священное Писание, исключительная и замечательная похвала имени этого Псалтыря Супруга и Супруги.

[ЛИСТ 145, кол. c], ГЛАВА III.
ПОЧЕМУ ЭТУ МОЛИТВУ ИМЕЕТ БОЛЬШЕЕ (ЗНАЧЕНИЕ) НАЗЫВАТЬ ПСАЛТЫРЁМ, ЧЕМ КОРОНОЙ ИЛИ ГИРЛЯНДОЙ ИЛИ РОЗАРИЕМ.
Преподобный Отец во Христе и любящее и единственное убежище грешников, милосердная Троица, через Розарий Девы Марии, освобождает от оков тех, кто подчинён греху.
Мы утверждаем, что некоторые пытаются назвать вещь разными именами, даже если это была одна и та же реальность.
Однако из этих (значений) только одно наиболее подходит, согласно (С.’)Альберту в его "Логике”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г. ЛАТЫНЬ

Deinde Psalterium dicitur propter restaurationem sive salutis humane reparationem atque sanctificationem.
In dedicatione enim templi, fundatione, et reparatione, cum gloria cantabatur in Psalterijs, ut manifestant libri catholici.
Sed ultimo Dominus Ihesus Christus Ipse est iubilatio nostra et leticia spiritualis atque exultatio, habens quinque Portas hoc est quinque Vulnera que sunt totius suavitatis palacia, (secundum Anselmum), prout propheta David in Psalmo: Iubilate, diu ante prophetaverat.
Ex quibus congruenter apparet nominis huius Psalterij ad Sponsum et Sponsam pagina ex sancta singularis et admirabilis laudatio.

[FOL.145, col. c], ((CAP[UT] III.
((QUOD MELIUS DICI HABET SUFFRAGIUM HOC PSALTERIUM, QUAM CORONA VEL SERTUM SIVE ROSARIUM.
Reverende in Christo Pater, et reorum refugium pium et (fol. 145, col. c) persingulare, Alligatis adducit absolutionem Trinitas Clementissima, per Psalterium Virginis Marie.
Pro quo dicimus, quod conentur quidam, licet rem eandem, varijs nominare nominibus.
Horum tamen semper unum ex hijs est aptius, secundum Albertum in sua Logica.
Propterea oraculum hoc quamvis varie possit nominari, Psalterium tamen aptius nuncupetur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Figura enim et figuratum eodem nomine, etsi non eodem significandi modo, nomina[n]tur.
Ita Christus dicitur Leo, Vermis, Lapis, etc.
Similem ad modum nomina haec; Corona, Rosarium, Sertum; significatu proprio longe distant (ut disparata et diversa) a genere Orationis: Psalterium autem Ecclesiae, quod huius est Psalterii fundamentum, et figura, vere et univoce Oratio est.
2. Vocabula: Corona, Rosarium, Sertum, metaphorica sunt ex similitudine dicta: Psalterium vero a psallendis Deo laudibus nomen habens, proprie est oratio.
3. Nomina illa vulgaria sunt, sapiuntque saeculi vanitatem: quod sic a sertis puellaribus dicantur: at Psalterium est ecclesiasticum.
Ideoque religiosius ab Ecclesiae filiis amplectendum est, venerandum, usurpandum, ac praedicandum.
4. Psalterium, vox est divina, biblica, et utriusque Testamenti stylo consona, atque conformis, at nomina caetera ex hominum nata sunt et intellectu, et affectu: neque abs ratione similitudinis.
5. Coronae, rosaria, serta geruntur a viris foeminis, puellis iuxta bonis, ac malis: Psalterium vero in S. Scriptura tantum in usu bonorum est, inque Dei solius cultu.
Quapropter haec oratoria duo, Pater et Ave: cum sint supremae, ac principes Novi Testamenti orationes, vocari nomine Psalterii debuerunt, quod ipsum hoc in praecipuo Synagogae Culto Divino praecipuum semper, sacrumque fuit Musices instrumentum.
Id quod P. Fr. Joannes de Monte in suo Mariali.
II. Sed novi nova adinveniunt nomina jam dicta, parumque congrue auferunt laudes a Virgine Maria, ac imminuunt, cum pro C. et L. Angelicis Salutationibus, jam diu per Ecclesiam consuetis, tantum nunc Eidem offerunt quinquaginta.
Quod autem a perantiquo Psalterium vocabatur oratio haec, ratio constat: quia ab Ecclesia Canonicis in Horis David[is] Psalterium canebatur.
Quod S. Hieronimus ter translatum, et ad limam revocatum, Romanae obtulit Ecclesiae.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

причинам:
1. по (его) предзнаменованию в Псалтыре Давида: реальность и отображение названы одним именем, но не имеют одного значения.
В этом смысле Христос называется: Лев, Червь, Камень и т.
Точно так же имена: Корона, Розарий, Цепь, по (своему) значению, далеки от жанра молитвы: Псалтырь Церкви, с одной стороны, является основой и предзнаменованием Псалтыря (Розария), с другой стороны, это действительно и исключительно Молитва.
2. Слова "Корона", "Розарий", "Цепь" - это метафоры, похожие между собой: Псалтырь, с другой стороны, берёт своё название от хвалы, воспетой Богу с псалтырём, указывая на молитву.
3. Имена (Корона, Розарий и Цепь) - это слова, которые обычно используются и имеют вкус того времени: поскольку они так произносятся с того момента как были названы венками (цветов) девушек; вместо этого Псалтырь-это (термин) церковный, следовательно, более религиозный, который дети Церкви должны приветствовать, почитать, молиться и проповедовать.
4. Псалтырь-это божественное, библейское Слово, одинаковое по терминологии, как в Ветхом, так и в Новом Завете; другие же имена происходят из ума и сердца людей, а не из-за сходства.
5. Короны, Розарии и Венки носят мужчины, женщины и дети, как хорошие, так и плохие; а Псалтырь в Священном Писании предназначен только для добрых людей и исключительно для поклонения Богу.
Поэтому, Отче и Радуйся, две высшие молитвы Нового Завета, - должны называться: Псалтырь, который всегда был священным музыкальным инструментом в Богослужении.
Так утверждает Отец Джованни даль Монте в своём посвящении Марии.
II. Новые (поколения) придумывают уже сказанные новые имена и меньше воспевают Деву Марию, поскольку вместо 150 Радуйся, Мария, уже давно привычной в церкви,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Следовательно, эта молитва, как бы она ни называлась по-другому, тем не менее, должна называться, более уместно, (как) Псалтырь.
Во-первых, потому что это предвещается Псалтырём Давида; на самом деле фигура и то, что изображено, согласно (С.) Григорию, называются тем же именем.
Итак, Христос называется Агнцем, Львом, червём и камнем, по имени фигуры, согласно (С.) Максиму в Проповеди.
Следовательно, эти имена: Корона, Розарий и Гирлянда очень далеки от Молитвы как разные реальности.
Вместо этого Псалтырь Церкви, который, безусловно, принадлежит к этому Псалтырю (Розария), по основанию и образу, действительно как омоним, должен называться молитвой.
В-третьих, Розарий, Корона и Гирлянда не являются названиями молитв, кроме как аллегорически и метафорически.
Вместо этого Псалтырь, который называется псалмопением, правильно должен называться Молитвой.
В-четвёртых, эти имена широко используются и популярны, а Псалтырь является церковным именем.
Следовательно, церковники должны его любить, почитать и распространять.
В-пятых, даже очень понятно, на самом деле, Псалтырь-это божественное и библейское имя, которое соответствует Новому Завету, но три других имени являются общими, популярными, мирскими и человеческими, как это видно из знания человеческого языка.
В самом деле, гирлянды, короны и розарии носят девицы, мужчины и женщины, как хорошие, так и плохие, и так же (они) являются именами как добрых, так и злых; вместо этого Псалтырь в Священном Писании-только добрых.
Эти две молитвы: Отче Наш и Радуйся Мария, являющиеся высшими молитвами Нового Завета, согласно тому, что сказал Одиллион Клюниак, должны называться именем Псалтырь, т.к. Псалтырь, согласно (С.)Августину, был самым превосходным музыкальным инструментом

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Primo propter Psalterij Davitici figuram, figura enim et figurarum, secundum Gregorium, eodem nomine nuncupantur.
Inde Christus Agnus dicitur et Leo et Vermis et Lapis per figure nominationem, secundum Maximum in Sermone.
Consequenter nomina hec Corona, Rosarium, et Sertum, sunt plurimum elongata a genere orationis, et quasi desparata vel diversa.
Sed Psalterium Ecclesie quod est huius videlicet Psalterij fundamentum et figura, vere et univoce oratio est dicendum.
Tercio quoniam Rosarium et Corona et Sertum nomina non sunt orationum, nisi parabolice et metaphorice.
Psalterium vero a psallendo dictum, proprie est oratio nuncupanda.
Quarto nomina illa sunt vulgaria et secularia, sed Psalterium est nomen ecclesiasticum.
Inde magis ab Ecclesiasticis amandum venerandum et multiplicandum est.
Quinto et satis manifeste, Psalterium enim est nomen divinum atque biblicum et Novi Testamenti consonum (fol. 145, col. d) sive Novo Testamento conforme, sed tria alia nomina sunt vulgaria, secularia, mundana, et humana, ut lingue humane et scientie probatur experientia.
Serta enim et corone et rosaria portantur a puellis ac pueris virisque et mulieribus sive bonis sive malis, et sic sunt nomina tam bonorum quam malorum, sed Psalterium proprie in Pagina Sancta tantum est bonorum.
Merito igitur hec duo oracula, hoc est Dominica Oratio et Salutacio Angelica, cum sint supreme orationes Novi Testamenti ex dictis Odilionis Cluniacensis, vocari debent nomine Psalterij, cum Psalterium fuerit supremum instrumentum musice in Sinagoga et in genere orationis, secundum Augustinum, ubi supra.
Et sic dudum suffragium hoc, Psalterium dicebatur, ut narrat dominus Iohannes de Monte in suo Mariali.
Sed novi nova adinveniunt nomina iam dicta, a Virgine Maria laudes non congrue auferentes, cum pro centum quinquaginta Ave Maria dudum solitis, tantum Eidem nunc offerunt

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Primum ad Romanam: alterum ad Gallicanam: tertium ad Hebraicam proprietatem: idque ad instantiam Sophronii.

III. Atque, inde populus Ecclesiam constanter et ardenter imitatus, ad eam conformavit illud, usurpavit, ac appellavit Jesu, et Mariae Psalterium.

1. In cujus signum hodieque in Alemannia frequentissima tali cum numero C. et L. circumferuntur Patriloquia.

2. Quin et in Flandria noverunt seniores ac memorant plurimi, quod sponsae, dum aliqua desponsabatur, in virginali zona, cum bursa simul suspendebatur et Psalterium.

3. Velut et in Praedicatorum Ordine, praesertim in Anglia, cum quis aut investitur, aut profitetur ex pervetusta consuetudine ad hanc usque diem, una cum habitu, et zona, Psalterium Matris et Reginae Praedicatorum apponitur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Сейчас читают только 50.

С древних времён, эта молитва (Розария) называлась Псалтырём, по причине, что в церкви Псалтырь Давида звучал в канонические часы.

Святой Иероним перевёл (Псалтырь Давида) на три (языка): сначала на латинский язык, затем на галльский язык, наконец, на иврит (того) времени, и это по настоянию Софрона; и, пересмотрев его, он подарил его Римской Церкви.

III. Итак, с тех пор люди, которые следовали за церковью с усердием и рвением, подчинялись Ему и молились Ему, и назвали его Псалтырём Иисуса и Марии.

1. В качестве доказательства этого, даже сегодня в Алеманнии очень много тех, кто носит венки Розария, из ста пятидесяти зёрен.

2. Даже во Фландрии старейшины слышали, и многие помнят, что у невесты, когда она надевала свадебное платье, на девственном поясе, рядом с сумочкой, висел Розарий.

3. Как и в Ордене Проповедников, особенно в Англии, когда кто - то занимается Инвеститурой или профессией, по очень старой традиции, до сегодняшнего дня, на Платье к поясу крепится Розарий Матери и Царицы Проповедников.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Синагоги и (этого) жанра молитвы.
Таким образом, долгое время эта молитва называлась Псалтырём, как рассказывает Дон Джованни дель Монте, в его “Мариале”.
Однако сейчас придумывают уже сказанные новые имена, но предлагают Деве Марии несовпадающую похвалу, когда вместо ста пятидесяти Радуйся Мария, давно привычных, предлагают ей теперь только пятьдесят.
И, конечно, причина была в этом, потому что он также назывался Псалтырём из-за того, что церковь играла в канонические часы.
Блаженный Иероним трижды предлагал церкви Рима (Псалтырь) исправленный и переведённый.
Сначала для римского (обряда), затем для галликанского (обряда), наконец, согласно еврейской этимологии, по просьбе Софрона.
Отсюда народ, подражая церкви, получил от церкви эту молитву Псалтыря, чтобы молиться под этим именем.
И, в доказательство этого, в Алеманнии (Германия) сто лет назад, и даже раньше, очень часто женщины носили свои розарии в количестве сто пятьдесят.
И действительно, когда-то, на протяжении почти ста лет, на земле Фландрии встречались бесчисленные мужчины, которые утверждали, что в своё время, когда какая-то дочь вышла замуж, на девственном поясе вместе с сумкой висел Ангельский Псалтырь.
Как и в Ордене Проповедников в Англии, когда кто-то занимался профессией (долгое время, до сих пор), вместе с платьем на пояс также надевался Псалтырь Матери и Царицы Проповедников.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

quinquaginta.
Et quidem ratio hec fuit quare item evocabatur Psalterium, eo quare ab Ecclesia Psalterium cantabatur Canonicis in Horis.
Quod quidem beatus Ieronimus trina vice emendatum et translatum Ecclesie Romane obtulit.
Primum quidem Romanum, secundum Gallicanum, tercium iuxta (fol. 146 fol. a) Hebraycam veritatem ad preces Sophronij.
Inde populares Ecclesiam imitantes, ab Ecclesia habuerunt suffragium hoc perorare Psalterij, hoc sub nomine.
In signum cuius in Almanijs frequentissime centum annorum mulieres et amplius, in tali numero centum et quinquaginta sua deferunt Patriloquia.
Ymmo et femine fere centum annorum aliquando in terra Flandrie noverunt homines plurimos, qui asserebant temporibus suis quod cum filia desponsabatur aliqua, in virginali zona cum bursa simul appendebatur Psalterium hoc Angelicum.
Quemadmodum et in Ordine Predicatorum in Anglia, cum quis profitetur (ab evo usque nunc) cum habitu simul et zona Psalterium Matris et Regine Predicatorum apponitur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT IV.
CUR IN PSALTERIO XV. ORATIONES DOMINICAE DISPONANTUR?

Religiosissime in Domino JESU animarum Pastor: Lugentibus Largitur Laetitiam Trinitas Dulcissima per Psalterium Triclinii ejusdem immensae Trinitatis.

Super quod denuo pia mens fidelium movere potest dubium: cur inibi ponuntur XV Pater Noster?

I. Ad quod respondeo:

1. Propter Visionem S. Bernardo factam. Qui ex Divina didicit Revelatione: quod, qui in dies singulos, per annum totum, XV Pater Noster dixerit: is numerum Christi Passi Vulnerum adaequarit.

Quae jure merito cunctis sunt colendissima Christianis, et adoranda.

Eo, quod in Dominica Passione puncta sint quindena praecipua Christianis cum religione contemplanda.

1. Coena dolorosa.
2. Comprehensio poenosa.
3. Collaphizatio probrosa, in Annae domo.
4. Illusio et condemnatio, in Caiphae domo odiosa.
5. Raptatio Christi ad Pilatum clamorosa.
6. Illusio Christi apud Herodem contumeliosa.
7. Flagellatio Christi Sanguinolenta.
8. Coronatio Spinosa.
9. Irrisio ab militibus blasphemosa.
10. Condemnatio flagitiosa.
11. Bajulatio Crucis aerumnosa.
12. Crucifixio vulnerosa.
13. Elocutio Christi in Cruce virtuosa.
14. Mors Jesu luctuosa.
15. Sepultura Domini Gloriosa.

II. Tanti vero singula haec puncta sunt: ut (sicut Dominus JESUS aliquoties revelavit S. Bernardino, et S. Brigittae) quodque eorum omne pretium mundi totius creaturaeque naturae procul excedat.

Quo justus, ac sanctius eadem a Christianis commemoranda sunt, et veneranda ad XV Dominicas Orationes in Psalterio.

Quippe:

1. Cum haec Oratio per Dominum JESUM sit Apostolis mandata, Matth. 6.
2. Cum et jam olim in primitiva Ecclesia ad eandem unicam Sacrum Missae fuerit

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[КНИГА I], ГЛАВА IV
ПОЧЕМУ В С. РОЗАРИИ 15 ОТЧЕ НАШ?

О, благочестивый Пастырь душ в Господе Иисусе, Пресвятая Троица, через Розарий, дарит радость тем, кто плачет в Трапезной той же Бесконечной Троицы.

И снова благочестивое чувство верующих может поднять вопрос: почему в (С. Розарий) помещены пятнадцать Отче Наш?

На это я отвечаю:

I. С. Бернар узнал из Божественного Откровения, что тот, кто каждый день, в течение целого года, читал пятнадцать Отче Наш, тот приравнивал их к количеству Ран Страстей Господа.

Это (Откровение) должно быть сохранено христианами в полном почитании и чести, поскольку в Страстях Господа есть 15 основных моментов, которые христиане должны благочестиво созерцать:

1. (Последняя) Тайная Вечеря;
2. Арест;
3. непочтительная пощёчина в доме Анны;
4. ужасные насмешки и обвинения в доме Каиафы;
5. бурное сопровождение Христа к Пилату;
6. оскорбительное издевательство над Христом у Ирода;
7. кровавое Бичевание Христа;
8. Коронация шипами;
9. возмутительные насмешки со стороны солдат;
10. позорное Осуждение;
11. тяжкий перенос Креста;
12. Кровавое Распятие;
13. любящие слова Христа на Кресте;
14. трагическая Смерть Иисуса;
15. достойное Захоронение Господа.

II. Каждая из (Страстей Христовых) имеет такую ценность, что в своё время Господь Иисус открыл С. Бернардино и С. Бриджит, что каждая из этих (Страстей) намного превышает ценность всего мира и природы.

По этой причине очень справедливо и свято, чтобы христиане помнили об этом и почитали их в 15 Отче Наш Розария.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 146,кол. a], ГЛАВА IV
ПОЧЕМУ В ЭТОМ БОЖЕСТВЕННОМ ПСАЛТЫРЕ 15 ОТЧЕ НАШ?

О, благочестивый Пастырь душ в Господе Иисусе, сладкая Троица дарит радость тем, кто плачет, через Розарий Бесконечной Троицы.

На этом, опять же, Справедливая проницательность верующих может поднять вопрос о том, почему в нём помещены 15 Отче Наш.

И на это я очень кратко отвечу, что одна из причин заключается в видении, которое имел Блаженный Бернар, который получил в Откровении предсказание, что все верующие, которые читают каждый день в течение года, 15 Отче Наш, с таким же числом Отче Наш, также, в высшей степени, обдумали бы число всех благочестивых Ран Христа.

И это очень распространённый ответ, о котором также сообщается в многочисленных книгах великих людей.

Тем не менее, даже в Страстях Господа есть 15 пунктов, которые христиане должны особенно созерцать.

Первый-Тайная Вечеря.

Второй: арест.

Третий: непочтительная Пощёчина в доме Анны.

Четвёртый: ужасные насмешки и осуждения в доме Каиафы.

Пятое- препровождение Христа (к престолу) Пилата.

Шестой пункт: оскорбительное издевательство над Христом у Ирода.

Седьмое-кровавое Бичевание Христа.

Восьмой-Коронация Христа Шипами.

Девятый-возмутительное издевательство над Христом со стороны солдат.

Десятый пункт: его ужасное осуждение.

Одиннадцатый пункт, то есть: трудный путь с Крестом.

12-е: его Кровавое Распятие.

13-е: любящие слова Христа на Кресте.

Четырнадцатый: трогательная Смерть Господа Иисуса.

Пятнадцатый-его Славное

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL. 146, col. a], ((CAP[UT] IV.
((QUARE SUNT XV PATER NOSTER IN PSALTERIO HOC DEIFICO.

Rationabilissime in Domino Ihesu animarum Pastor.

Lugentibus linquit leticiam Trinitas Dulcissima, per Psalterium Triclinij Eiusdem Immense Trinitatis.

Supra quod rursus denuo pia mens fidelium movere potest dubium, cur ibi ponuntur XV Pater Noster.

Ad quod brevius respondebo quod ideo est, singulariter propter beatissimo visionem Bernardo (fol. 146, col. b) factam, qui agnovit Divina cum Revelacione, quod dicendo omni die per annum XV Pater Noster, habebitur ex numero simul horum Pater Noster, simul et numerus omnium pijssimorum Christi Vulnerum fidelibus cunctis summe memorandorum.

Et hec est vulgarissima sententia, et pluribus in libris magnorum virorum recensita.

Verum et in Dominica Passione XV sunt puncta, singularissime Christianis contemplanda.

Primum est in Cena dolorosa.

Secundum est in comprehensione penosa.

Tercium est in alapatione in domo Anne angustiosa.

Quartum est in illusione et condemnatione in domo Cayphe odiosa.

Quintum est in tractione Christi ad Pilatum clamorosa.

Sextum punctum est in illusione Christi ab Herode contumeliosa.

Septimum est in Flagellatione Christi fluviosa.

Octavum est in Coronatione Christi spinosa.

Nonum est in irrisione Christi a militibus blasphemosa.

Decimum punctum est in condemnatione ipsius obprobriosa.

Undecimum vero punctum est pro baiulatione Crucis erumpnosa.

XII est pro Crucifixione ipsius vulnerosa.

XIII pro locutione Christi in Cruce virtuosa.

Quartumdecimum est pro morte Domini Ihesu luctuosa.

Quintumdecimum est pro sepultura

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

patratum: ut jura testantur Canonica ex S. Gregorii Registro.
3. Cum inde etiam Ecclesia Singulis Horis Canonicis isthanc praeponat orationem, velut Ecclesiasticarum orationum caput, ac fundamentum.

[PARS I], CAPUT V.
CUR IN PSALTERIO CHRISTI, AC MARIAE PONANTUR C. ET L. SALUTATIONES ANGELICAE?

Illustrissime Pater pauperum, orphanorum, et pupillorum, Tentatis Tradit Tranquillitatem Trinitas Aeterna per Psalterium Virginis Mariae.
De quo exinde grandis movetur quaestio cur C. et L. AVE in Psalterio frequententur?
I. Non cujusquam id superstitionis est, sed imitationis Ecclesiae, cujus Psalterium Psalmis totidem constat.
Quo sane plebs fidelis in numero hoc biblico, minimeque vano, pie conformatur Ecclesiae.
II. RATIO PROPHETICA: quia CHRISTUS et MARIA Gloriosa prophetantur in Psalterio Davidis, secundum Virtutes in eis totidem et eximias Excellentias, passim a SS. Patribus celebratas: atque totidem Angelicis Salutationibus venerandas.
III. RATIO MYSTICA: consonat istis mysterium multiplex ejusdem observati numeri CL tum in constructione Arcae, et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

В самом деле:
1. эта молитва была доверена Апостолам Господом Иисусом (МФ. 6,9);
2. уже тогда, в древней церкви, Святая Месса заканчивалась той же молитвой, о чем свидетельствуют Канонические Рубрики, записанные Святым Григорием (Великим);;
3. по этой причине в Церкви эта молитва читается перед всеми Каноническими Часами, как принцип и основа всех молитв Церкви.

[КНИГА I], ГЛАВА V
ПОЧЕМУ В РОЗАРИИ ИИСУСА И МАРИИ ПОМЕЩЕНО 150 РАДУЙСЯ МАРИЯ?

О, прославленный Отец бедных, сирот и маленьких, С. Троица через Розарий Девы Марии приносит спокойствие тем, кто находится в испытании.
Возникает важный вопрос: почему в Розарии содержится сто пятьдесят Радуйся, Мария?
I. Это число не по суеверию, а по подражанию Церкви: Псалтырь (Церкви) состоит (по сути) из стольких же Псалмов.
Верующие люди с этим библейским числом и очень большим значением благочестиво подчиняются Церкви;
II. Пророческая причина: поскольку Христос (Иисус) и Славная Мария пророчествовали в Псалтыре Давида с таким количеством Добродетелей и невероятных Величий, всегда превозносимых Святыми Отцами, как и (150) Радуйся, Мария, которую нужно почитать (из С. Розария).
III. Мистическая причина: согласна с

Погребение.
Так велики эти пятнадцать пунктов, как показал Господь наш Иисус Христос (как написано в "Святейшем Бернардине" и "Откровениях Святой Бриджит"), что каждый пункт перевешивает аналогичный вопрос,-(как) целый мир со всеми созданиями, (и) таким образом для каждого (пункта) Страданий (Христа), если это возможно (сравнить их).
Поэтому верующие справедливо почитают эти пятнадцать пунктов пятнадцатью Отче Наш Господними, так как Господь Иисус Христос учил апостолов этой молитве (Матфея гл. 6), и долгое время только Отче Наш входил в празднование мессы, о чём свидетельствуют канонические рубрики.
Для этого Святая Церковь перед всеми (каноническими) часами произносит эту молитву как принцип и основание всех церковных молитв.

[ЛИСТ 146, кол. c], ГЛАВА V
ПОЧЕМУ В РОЗАРИИ ХРИСТА И ДЕВЫ МАРИИ ПОМЕЩЕНО 150 РАДУЙСЯ, МАРИЯ?

Прославленный Отец бедных, сирот и маленьких, вечная Троица даёт покой тем, кто находится в испытании, посредством Розария Девы Марии, самой превосходной из Девственниц.
Возникает важный вопрос: почему в Розарии Богородицы содержится 150 Радуйся, Мария?
На это я отвечаю, что это не из-за какого-то суеверия, а из-за подражания Церкви.
Вместо 150 Псалмов Давида в этом Ангельском Псалтыре (Розария), столько же Радуйся, Мария, чтобы люди мира соответствовали Церкви в этом святом числе, не светском, а библейском.
Кроме того, поскольку Христос и Славная Дева были предсказаны в в 150 Псалмах Давида в соответствии со многими (150) Добродетелями и превосходством, как можно прочесть

ipsius gloriosa.
Tanta autem sunt hec puncta XV, prout Dominus noster (fol. 146, col. c) Ihesus Christus aliquotiens revelavit (ut habetur in sanctissimo Bernardino, et in revelationibus sancte Birgitte) quod quotlibet punctum excedit unum mundum in simili materia cunctarum creaturarum sic pro unoquoque Pacientium, si esset possibile.
Vere ergo merito a fidelibus hec quindecim puncta sunt veneranda per XV Pater Noster Dominicalia, cum hec oratio Apostolis per Dominum Ihesum Christum sit mandata Mathei VI°, et dudum cum sola hac Oratione Dominicali celebrabatur Missa, ut iura fatentur canonica.
Inde Sancta Ecclesia ante omnes Horas hanc proponit orationem, tanquam caput et fundamentum omnium orationum ecclesiasticarum.

[FOL. 146, col. c], ((CAPITULUM V.
((QUARE PONUNTUR IN PSALTERIO CHRISTI ET VIRGINIS MARIE CENTUM ET L AVE MARIA.

Illustrissime Pater pauperum et orphanorum pupillorumque: Temptatis tradit tranquillitatem Trinitas Eterna, per Psalterium Virginis Marie Virginum excellentissime.
De quo exinde grandis movetur questio, cur in Psalterio Virginis Marie ponuntur centum et L Ave Maria.
Ad hoc respondeo, quod hoc non est superstitionis cuiusque, sed imitationis Ecclesie.
Pro enim C et L Psalmis Daviticis (fol. 146, col. d) ponuntur in Psalterio hoc Angelico tot Ave Maria, ut sic seculares homines conformentur Ecclesie in numero hoc sanctissimo, non prophano, sed biblico et catholico.
((Amplius, quam Christus et Virgo Gloriosa prophetantur in C et L Psalmis Daviticis secundum totidem virtutes et eminentias, ut ex glosa Magistri et Augustini, Ambrosij, et Cassiodori, manifestius habetur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Tabernaculi Moysis, tum Templi Salomonaei, tum in Visione Ezechielis, qua nova Templi ratio, faciesque divinitus ei delineabatur.

Atqui vero numerus in figura; ut rem aliquam figuratam designet, necesse est, et quidem sacer rem sacram, biblicus biblicam item rite numeratam.

Quare isthic in Psalterio JESU, et MARIAE numerus veritatem, recte sui in Davidico continet adumbratam.

IV. RATIO PHYSICA: constat iuxta philosophos inter et Theologos, coelorum orbes undenos esse.

1. Empireum.
2. Primum Mobile.
3. Crystallinum, seu Aqueum.
4. Firmamentum stellatum.
5. Coelum Saturni.
6. Jovis.
7. Martis.
8. Solis.
9. Veneris.
10. Mercurii.
11. et Lunae.

Ad haec Elementa sunt quatuor: atqui hisce quindenis omnem vivere hominem necesse est, ad modum quidem naturalem.

Huc accedit, quod, humana vita in quolibet dictorum XV decem distinctis modis aliter atque aliter se habeat affecta, scilicet secundum Categorias decem, quae sunt Substantia, Qualitas, Quantitas, Relatio, Actio, Passio, Situs, Quando, Ubi, et Habitus.

Quare plane liquet, si 10 in 15 per multiplicationem reduxeris, quod omnis homo necessario habeat in sese CL Habitudines naturales.

Quae omnes ac singualae cum sub Dominio CHRISTI, ac Patrocinio Deiparae stent, aut varient: par quoque esse, ut quisque, pro sui in istis conservatione, et malorum oppositorum aversione, Jesum, et Mariam pari numero Salutationum laudet, ac veneretur.

V. RATIO MORALIS evincit idem.

Virtutes enim principes Christianae XV numerantur istae:

Theologicae tres: Fides, Spes, Charitas.

Septem Capitales: Humiltas, Largitas, Castitas, Benignitas, Abstinentia, Patientia, Devotio;

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

числом 150, тайна, которая неоднократно обнаруживается как в строительстве Ковчега (Ноя), так и в Скинии Моисея, и в Храме Соломона, и в видении Иезекииля, когда новая модель храма и его форма были вдохновлены ему Божественным Откровением.

Что ж, число (из 150 Псалмов) пророчило число (150 Радуйся, Розария), и было необходимо, чтобы (число) священное (соответствовало) священной реальности, чтобы (число) библейское (предвещало) библейскую реальность с равным критерием числа.

Следовательно, именно здесь, в Псалтыре Иисуса и Марии, число (150 Радуйся) заключает в себе истину, предвещаемую в (150 Псалмах) Давида.

IV. Физическая причина: философы и богословы согласны с тем, что сфер Небесных-одиннадцать:

1. Эмпирическая;
2. первая подвижная;
3. (небесный свод) кристаллический или водный;
4. небосвод звёзд;
5. небесный свод Сатурна;
6. (небесный свод) Юпитера;
7. (небесный свод) Марса;
8. (небесный свод) Солнца;
9. (небесный свод) Венеры;
10. (небесный свод) Меркурия;
11. и (небесный свод) Луны.

(11 сфер) содержат в себе 4 стихии, а вместе с ними и 15 реалий, необходимых для жизни каждого человека, с естественной точки зрения.

Добавьте к этому, что человеческая жизнь в 15 (необходимых реалиях) отличается десятью различными способами, согласно 10 категориям: тело, характер, вес, отношение, трудолюбие, привязанность, настроение, стабильность, динамичность и привычки.

Таким образом, совершенно очевидно, что если умножить 10 (категорий) на 15 (естественных реалий), каждый человек обязательно будет иметь в себе 150 природных характеристик, каждая из которых, если находится под властью Христа и защитой Марии (С.), останется стабильной,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

отчетливо в Глоссе Учителя и у (Святых) Августина, Амвросия и Кассиодора.
Для многих превосходств стольких предзнаменований уместно возвысить Марии, столько же Ангельских Молитв.
Это также добавляет очень хорошую символическую мотивацию.
Несомненно, что в Ноевом Ковчеге, в Скинии Моисея, в видении Иезекииля о новом Храме Бога и в Храме Соломона это число 150 встречается довольно часто, хотя и по-разному.
Фактически, предсказанное число предвещает одно и то же число, изображенное в какой-то реальности, согласно постановлению всех Учёных, поскольку число является мерой Библии, как и реальность, перечисляемая одним и тем же числом.
Таким образом, будучи предопределёнными весьма правдивыми предзнаменованиями о Деве Марии (по мнению богословов), очень ясно представляется конец вопроса.
Это добавляет естественную причину.
Согласно богословам, Небес - одиннадцать, то есть эмпирическое небо, первое подвижное, кристально чистое или водяное небо, звёздное небо, небо Сатурна, затем Юпитера, затем Марса, затем Солнца, а затем Венеры и Меркурия и, наконец, Луны.
Затем существует четыре элемента, согласно Книге происхождения и космических (элементов), которые совместно составляют пятнадцать, под влиянием которых каждый человек на Земле живёт по мере необходимости, если он живёт естественным образом.
И, поскольку жизнь людей под каждым из этих пятнадцати (элементов) отличается десятью способами, в соответствии с категориями (а именно: телосложением, характером, весом, общительностью, трудолюбием, аффективностью, настроением, стабильностью, динамичностью и привычками, как в категориях), ясно, что каждый человек, по мере необходимости, обладает в себе
150 естественными склонностями, и они находятся под Властью Христа и Девы Марии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Inde pro tot eminentijs tot figurarum, congruum est Mariam extollere tot preconiijs angelicis.
((Bona eciam valde annectitur racio figuralis.
Certum est enim quod in Archa Noe, et in Tabernaculo Moysi, atque in visione Ezechielis de Dei novo Templo, et in Templo Salomonis numerus hic C et L frequentius invenitur varijs tamen in modis.
Numerus autem in figura, denotat numerum eundem in re aliqua in figurato, secundum omnium Doctorum Sententiam, cum numerus sit de ratione Biblie, sicut et res per numerum eundem numerata.
Cum igitur predicta sint figure verissime Virginis Marie (secundum Theologos) liquidius patet questionis dissolutio.
((Consequenter phisicalis ratio additur.
Constat enim undecim esse Celos, secundum Theologos, hoc est, Celum Empirreum, Primum Mobile, Celum Cristallinum sive Aqueum, Celum Stellatum, Celum Saturni, post Iovis, deinde Martis, postmodum Solis, (fol. 147, col. a) exinde Veneris et Mercurij et ultimo Lune.
Sunt autem quattuor elementa, ex libro de generatione et metheurorum, que simul faciunt quindecim, sub quibus omnis homo vivit hic necessario si vivit naturali modo.
Et cum hominum vita in quolibet horum XV distinguatur per modos decem secundum predicamenta (que sunt: substantia qualitas quantitas relatio actio passio situs quando ubi et habitus, ut habetur in predicamentis) patet manifeste quod quilibet homo necessario habet in se C et L habitudines naturales et ille stent sub Dominio Christi et Virginis Marie.
Vere congruum est pro conservatione in istis et malorum fuga oppositorum, in tantis laudibus Virginem laudare Mariam, certum enim est quod quindecies decem sunt C et L.
((Deinde morali ratione ostenditur.
Quindecim enim sunt virtutes principales, que sunt fides spes caritas, et sunt Theologice.
Humilitas amicitia diligentia pacientia liberalitas abstinentia et castitas, que

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Cardinales quatuor: Prudentia, Justitia, Temperantia, Fortitudo, quae eadem est cum Abstinentia.
Restant duae, Religio et Poenitentia.
Ad istas ut omnes aliae, rerumque omnium creatarum usus reducitur; sic ipsae ad DEI Mandatorum Decem observantiam referuntur.
Jam rursus per 10 multiplices 15 et reperies in quolibet Christiano C et L Morales habitudines omnino necessarias.
Cum autem omne bonum de sursum sit, perinde quoque necessarium esse, pro et Bonis istis a Deo obtinendis et malis contrariis fugiendis, ut pari in numero Salutationum apud Deum Deiparamque pie instetur.
Nam per quam Deo placuit mittere Salutem, et Salvatorem, per Eandem quoque gaudet et Gratiarum dare pluviam salutarem.
VI. Ratio item Moralis stat a contrario vitiorum XV seu peccatorum: quae sunt Infidelitas, Desperatio, seu Praesumptio, et Odium, Superbia, Avaritia, Luxuria, Invidia, Gula, Ira, Accidia , Imprudentia, Injustitia, Pusillanimitas, seu Diffidentia, Impietas, Impoenitentia.
Quae cum Decalogo adversentur, facile in numerum CL multiplicantur.
Utrisque vero par quoque numerus respondet Praemiorum Virtutibus, in Coelis, poenarum delictis, in gehenna.
Et saepe etiam plagarum, in vita hac mortali.
Quo justius, ac sanctius ille numerus precularum in Psalterio custoditur.
VII. RATIO NATURALIS idem vel ex homine repetita declaret.
Nam in quovis nostr[or]um Potentiae naturales insunt XV et quini sensus exteriores noti.
Interiores quini, ut sensus communis, imaginatio, phantasia, aestimatio, et memoria.
Superiores potentiae quinae, ut motiva, sensualitas, intellectus agens, passibilis, et voluntas.
At per haec tum Christus, tum B. Maria pro se, proque nobis in Decalogo serviere Deo et perplacuerunt: atque ita per formales in eis Habitudines quindenas, in Decalogo multiplicatas, actus meritorii CL colligantur oportet.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

иначе будет изменчивой.
Поэтому хорошо, что каждый, чтобы оставаться твёрдым в них и избегать зол, хвалит и чтит Иисуса и Марию с равным количеством Радуйся, Мария.
V. МОРАЛЬНАЯ ПРИЧИНА: приходит к тем же выводам.
На самом деле, это 15 Общих Христианских Добродетелей:
- три Богословские Добродетели: Вера, Надежда и Милосердие;
- семь Общих Добродетелей: смирение, щедрость, целомудрие, любовь, равновесие, терпение и преданность;
- четыре Основные Добродетели: благоразумие, справедливость, стойкость, воздержание, равное (добродетели) равновесию ;
- наконец, последние две (добродетели): религия и покаяние.
К ним относятся все другие (добродетели), которые должны быть применены во всех сотворённых реалиях, но сами они относятся к Десяти заповедям.
Итак, снова умножьте Десять (заповедей) на 15 (моральных добродетелей), и вы найдёте в каждом христианине 150 совершенно необходимых моральных склонностей.
Так как, то, что всё добро приходит свыше, то необходимо благочестиво возвысить к Богу и Матери Божией, соответствующее число (150) Радуйся, Мария, чтобы получить эти блага от Бога, и избежать зла.
Как Бог хотел послать нам спасение и Спасителя через (Марию), так через Неё он будет рад дать нам дождь благодати.
VI. Моральный разум в равной степени противостоит 15 порокам или грехам, а именно: неверности, безнадёжности или тщеславия, ненависти, гордости, скупости, похоти, зависти, чревоугодия, гнева, лени, безрассудства, несправедливости, недоверия, нечестия, непримиримости.
Если (15 пороков) будучи в противоречии к Декалогу, если (они) умножаются (на десять заповедей), то легко будет получить число 150.
Для (добродетелей и пороков) одно и то же число (150) соответствует добродетелям, награждёнными Небом,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Действительно, для их сохранения и для устранения противоположных зол, с такой же похвалой, восхвалять Деву Марию: на самом деле бесспорно, что 15 раз на десять-это 150. Это демонстрируется Моральным Разумом.
15 это- главные добродетели: вера, надежда и милосердие, и (добродетели) богословские; смирение, дружба, трудолюбие, терпение, доброжелательность, воздержание и целомудрие, которые являются верховными семью (д.).
Затем (есть): благоразумие, справедливость и стойкость, которые являются (д.) кардинальными: Умеренность уже была упомянута среди (д.) верховных.
Есть (добродетели) религии и покаяния.
К этим (добродетелям), по мнению докторов теологии, относятся все добродетели мира.
Каждая из них указана, чтобы сохранить заповеди Божьи, согласно учителю (Пьетро Ломбардо) и учению всех богословов.
Так как 15 на 10 - это 150, то ясно, что есть 150 склонностей добродетелей, необходимых верующим.
Чтобы обрести эти (добродетели) и избежать противоположных (реальностей), удобно приветствовать Марию с числом (150).
Ибо, согласно (С.) Бернару, мы не можем получить что-то от Бога, если (оно) не пройдет через руки Девы Марии. Поэтому возникает ещё одна причина, моральная.
Есть 15 смертных грехов: гордыня, скупость, похоть, зависть, гнев, жадность, лень, неверие, отчаяние, тщеславие, грех против Святого Духа, ненависть к Богу, безрассудство, несправедливость, непримиримость и произвол.
Они по-разному понимаются, иногда наоборот, иногда в противоположность 15 предсказанных добродетелей.
Таким образом, эти грехи являются врагами каждой из заповедей Бога, хотя и не одинаково.
Таким образом, существует 150 склонностей к грехам, которым соответствует столько же

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

sunt septem Capitales.
Deinde sunt prudentia justitia fortitudo que sunt Cardinales: temperantia est iam dicta cum Capitalibus.
Deinde sunt religio et penitentia.
Ad istas vero secundum doctores theologicos reducuntur omnes mundi virtutes.
Quelibet autem harum ordinatur tamquam ad finem ad custodiam Mandatorum (fol. 147, col. b) Dei, secundum magistrum et theologorum omnium sententiam.
Cum igitur quindecies decem sunt C et L patet quam sunt C et L virtuales habitudines fidelibus necessarie.
Ergo pro hijs obtinendis et contrarijs fugiendis, conveniens est Mariam sic in tali numero salutari.
Quoniam secundum Bernardum non possumus adeo aliquod obtinere, nisi transeat per Manus Marie Virginis.
((Exinde venit ratio alia eciam moralis ista.
Cum enim sint quindecim peccata mortalia, que sunt superbia avaricia luxuria invidia ira gula accidia infidelitas desperatio presumptio peccatum in Spiritum Sanctum odium Dei imprudentia in iusticia impenitentia et irregularitas.
Aut capiantur aliter in oppositum vel per oppositionem ad quindecim virtutes predictas.
Hec autem peccata inimicantur cuilibet Mandatorum Dei, quamvis non eodem modo.
Sunt ergo C et L habitudines peccatorum, quibus correspondent totidem demerita et pene in isto mundo et in alio, sive in purgatorio sive in inferno, cum secundum modum delicti sit plagarum modus, sicut et iuxta C et L virtutum habitudines dictas, addantur totidem merita et premia in isto mundo et in futuro.
Vere igitur pro hijs causis et contra mala et pro bonis, Maria iuste est laudanda per numerum hunc centum et quinquaginta.
((Fortius eciam patet rationabilis (fol. 147, col. c) hec numeracio ex natura racionali. In quolibet enim homine sunt quindecim potentie naturales hoc est quinque sensus exteriores, qui sunt visus auditus olfactus gustus et tactus, et quinque

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Quibus sua quoque, praemia totidem in terris, ac coelis utrique concessa, sancte credere necesse est fideli.

Et quisnam eos pari in numero colendos rite, adorandosque dubitarit?

Quid quod, et nos ipsos quaedam Religionis necessitas plane constringat: (quippe eisdem praeditos Potentiis, eidem obstrictos Decalogo) Deo, Deiparaeque, aut deservire pro pari Sorte Praemiorum Coeli, aut deperire in pari numero tormentorum inferni.

Totidem enim nos hinc Dona Gratiarum invitant, inde monstra vitiorum insectantur.

VIII. RATIO SACRA: hanc offert Quinquagenae, in Psalterio trinae, Jubilaeus annus quinquagesimus quisque: qui Pacis fuit, Requiei, et Libertati sacer.

JESUS autem et MARIA sicut rerum omnium, sic et Jubilaei sunt Rex et Regina idque tum in lege Naturae; tum et Moysis data in Sinai Monte, die (ab) exitu Israel de Aegipto quinquagesima; tum in Lege Gratiae, data complete in Pentecostes die, ab Resurrectione quinquagesimo.

Accedit, quod et in Coelis triplex Jubilaeum, Visionis, Fruitionis, et Comprehensionis universa doceat, colatque Theologia Christiana.

Et quidni jure meritissimo utrique JESU, ac MARIAE pro iis tres Quinquagenae precum in Psalterio offerantur.

Jure inquam: nam quis tam ingratus Deo, suisque immemor reperietur, qui non de quatuor et viginti horis diei unam in Divino Cultu quotidie horulam esse impendendam censeat?

Atqui juste eam tres in Psalterio Quinquagenae occuparint.

Quo par et aequum est magis, quin et probe debitum dixerim, vel tantillum tempusculum in tanto comprecandi genere in dies consecrare Deo.

Dices: Re quavis in bona, major numerus minore est melior: proinde nec iste CL precum, majori praestare potest.

Sed istum ultra definitum transire precando, quasi vetat illius determinatio certa.

O turrim, sed carneam, ecce tibi, Davidis filius, Sap. 11: “Omnia in numero,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

и порокам, наказанными адом, а часто и страданиями в этой смертной жизни.

Да будет очень справедливо и свято сохранено число (сто пятьдесят) молитв (Радуйся, Мария) Розария.

VII. ЕСТЕСТВЕННАЯ ПРИЧИНА: то есть человеческая, которая повторяет то, что уже было сказано.

На самом деле, каждый из нас имеет в себе 15 природных сил:

- пять внешних чувств (зрение, слух, обоняние, вкус и осязание);
- пять внутренних чувств: общая чувствительность, воображение, фантазия, практический смысл и память;
- пять высших Сил: чувство, чувствительность, практический интеллект, эмоциональность и воля.

Так как Христос и Мария желают, чтобы (мы) через (15 Сил) служили Богу в заповедях, во славу их и в нашу пользу, то 15 природных сил должны умножиться на 10 Заповедей, и будут достигнуты 150 достойных деяний, которым, благодаря (Иисусу и Марии), будут дарованы столько же наград на земле и на небесах; и каждый верующий должен свято верить в это.

И кто-то ещё сомневается, что это же число (150) верно для поклонения и молитвы?

Потому что абсолютная необходимость вынуждает нас к этому Религиозному (Доминиканскому) порядку, поскольку мы обетовали себя естественными силами к Декалогу: либо служить Богу и Матери Божией в обмен на равную Участь Наград на Небесах, либо заблудиться в обмен на равное количество мучений в аду.

Итак, столько даров благодати приглашают нас (на Небеса), сколько монстров пороков преследуют нас.

VIII. СВЯЩЕННАЯ ПРИЧИНА: она предлагается в Розарии три раза по пятьдесят, от каждого пятидесятого юбилейного года, Священного (года) мира, покоя и свободы.

Ибо Иисус и Мария, поскольку они являются Царём и Царицей всего сущего, так же как и юбилей, как по естественному праву; и по (закону), что Моисею было дано

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

недостатков и наказания, как в чистилище, так и в аду, поскольку в зависимости от вины соответствует возмездие наказаний, а также в зависимости от 150 склонностей к уже упомянутым добродетелям соответствуют столько же достоинств и наград в этом мире и в будущем.
По этим причинам, и против зла, и в пользу благ, справедливо следует похвалить Марию с этим числом сто пятьдесят.
Еще более выразительно выглядит последовательная нумерация (150 Радуйся) в логическом аспекте.
В каждом человеке есть 15 природных сил, то есть пять внешних чувств: зрение, обоняние слух, вкус и осязание, и пять внутренних чувств: общая чувствительность, воображение, фантазия, практический смысл и память (Согласно Авиценне).
Есть также пять высших сил: чувство, чувствительность, практический интеллект, эмоциональность и воля, в каждой из которых Пресвятая Дева Мария, для себя и для нас, без жалоб служила десяти заповедям Господа, так что в Ней по крайней мере 150 достойных действий в соответствии с явными склонностями, потому что пятнадцать раз десять-это 150.
И те же (достойные действия) были в Её Сыне, и за те же (деяния Иисуса и Марии) они получили столько особых наград, сколькими (верующие, которые будут их практиковать) будут обладать на земле и, наконец, на небесах.
(Иисус и Мария) должны быть восхвалены по праву (150) хвалами.
И все мы, с таким количеством дел (достойных), связаны с Супругом и Супругой в 150 способах, умножая, как уже было сказано, для того, чтобы получить столько же благ и избежать столько же зла.
И мы ещё раз подчеркнём Славу Марии, доказав, что ей по праву причитаются три раза по 50 молитв.
Фактически, пятидесятый год, согласно закону, был годом юбилея, или (годом) мира, покоя и свободы.
Мария, согласно (С.) Иерониму, является

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

sensus interiores, qui sunt sensus communis ymaginatio fantasia estimativa et memoria (secundum Avicennam).
Sunt eciam quinque potentie superiores, que sunt potentia motiva, sensualitas, intellectus agens, passibilis et voluntas, quibus omnibus Beatissima Virgo Maria pro Se et pro nobis in decem Domini mandatis servivit sine querela, ut sic habeantur in Ipsa meritorij actus C et L ad minus per formales habitudines, eo quod quindecies decem sunt C et L.
Et hec eadem fuerunt in Suo Filio et pro eisdem totidem premia habuerunt singularia in mundo et nunc possident in celo.
Sic igitur pro tantis laudibus merito sunt laudandi in numero tali.
Verum et nos omnes per talem numerum potentiarum obligamur Sponso et Sponse in centum et quinquaginta modis, multiplicando modo iam predicto, quatenus tot bona habeantur et totidem mali fugiantur.
((Gloriam Marie eciam ampliabimus adhuc, ostendendo quod sibi debentur tres quinquagene convenienter.
Quinquagesimus enim annus secundum legem fuit Annus Iubileus, hoc est pacis requiei et libertatis (fol. 147, col. d).
Maria autem secundum Ieronimum Regina est Iubilei nature, Iubilei legis Mosayce, que fuit data quinquagesimo die ab exitu de Egipto in monte Synai, et eciam Regina est Iubilei legis gratie, que fuit data consumative in die Penthecostes, quinquagesimo die a Dominica Resurrectionis.
Sunt eciam et tres Iubilei in Celo, secundum Augustinum, hoc est visionis, fruitionis, et comprehensionis, qui sunt fines omnium meritorum nostrorum.
Pro hijs ergo merito tres quinquagene tante Virgini sunt offerende.
Sed ne quis hoc queso vana ratione seducatur amplius in numero isto.
Cum enim omnis homo ad minus unam horam in die ex iure naturali et divino debeat Deo et suffragium hoc Psalterij hora compleatur una, congruum videtur esse suffragium populis ad debitum hoc persolvendum, ad confundendam aliquorum versuciam querentium cur in tali numero sit orandum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

mensura et pondere posuisti".
Quod si omnia in re alia quacumque, quanto magis in pertinentibus ad Latriam, Cultumque Divinum?
In his autem Psalterium JESU, ac MARIAE locum sibi facile principem vindicat eundem, qui Orationi Dominicae, Angelicaeque Salutationi debet[ur].
Et adhuc absque Numero certo vagari illud oportere quisquam sentiet?
Vel Cato ethnicus reclamavit dicens: "Omnibus adde modum: modus est pulcherrima Virtus".
At Psalterium nec prolixitate, nec brevitate peccat in modum iustum: sed in mediocritate extremorum inter utrumque consistit.
Quocirca sicut fixo precum numero: sic et mensura sufficientis devotionis, et meriti pondere sibi recte constat.
Denique legisse me memini, rationes jam dictas a Gloriosa Virgine revelatas promanasse.
Quod tametsi non foret: ipsae tamen sufficientes sibi pondere suopte stant.
Vidi quoque virginem quandam, quae post Dominicam Communionem divino contuitu vidit Almam Matrem Virginem Corona triplicata Quinquagenae coronatam: in quarum prima Rosae L, in secunda Lilia totidem , in tertia Gemmae item quinquaginta cernere videbatur.
Nec dubito virginem hanc vera vidisse: eo, quod Deiparae tales a Fidelibus essent oblata Coronariae Quinquagenae.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

на горе Синай в пятидесятый день после выхода Израиля из Египта; и по закону благодати, полученному в полноте в Пятидесятницу, через 50 дней (после) Воскресения.
Добавим, что на небесах будет тройной Юбилей: Видения, Блаженства и Единения (с Богом), как везде учит и проповедует Христианское Богословие.
Поэтому не будет ли совершенно справедливо и заслуженно, чтобы Иисусу и Марии были предложены три по 50 молитв в Их честь?
Я искренне спрашиваю себя: Может ли когда-нибудь существовать человек, столь неблагодарный Богу и не отмеченный его (благами), который за 24 часа в сутках не находит одного часа, чтобы посвятить себя Божественному поклонению?
И правильно, если они проведут этот час с Розарием трёх по пятьдесят (150) молитв.
Я говорю, что действительно хорошо посвящать Богу немного времени в день, чтобы молиться этой молитвой.
Вы скажете: большее число лучше меньшего: следовательно, 150 молитвам можно предпочесть (большее число молитв).
Но превышение числа, установленного для молитвы, препятствует (молитве) иметь определенную идентичность.
Вот тебе, сын Давидова, башня, но земная: "ты устроил всё в меру, по числу, по весу" Прем. Сол.11).
И, если эти (измерения) применимы к чему-либо ещё, разве это не будет намного больше применимо для Божественного поклонения?
Меж тем, Розарий Иисуса и Марии требует для себя, определённое отношение, и это связано с Отче Наш и Радуйся Мария.
Кто всё ещё думает, что (Розарий) может существовать без определённого числа?
Язычник Катон также подтверждает,: "ко всему добавьте меру: мера-прекрасная Добродетель!".
Розарий, по своему размеру не многословен и не краток: он стоит в центре двух крайностей, между одним и другим.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Царицей Юбилея (закона) Природы, юбилея Закона Моисея, который был дан на пятидесятый день после выхода из Египта на гору Синай, а также является Царицей Юбилея закона благодати, который был дан окончательно в день Пятидесятницы, через пятьдесят дней после Воскресения.
Согласно Августину, есть также три юбилея на небесах, то есть видения, блаженства и Союза (с Богом), которые являются конечной целью всех наших заслуг.
Таким образом, за эти (три юбилея) должны быть предложены три по 50 молитв такой великой Деве.
Я молю вас об этом, чтобы никто никогда больше не позволил соблазнить себя напрасной причиной этого числа (150).
Каждый человек по естественному и божественному праву должен Богу, по крайней мере, один час в день, и эта молитва Розария совершается за один час, кажется удобным, что это (молитва), выплачиваемая народами, должна быть предоставлена (Богу) в долг (благодарности), чтобы запутать злобу тех, кто спрашивает, почему следует молиться таким числом (150).
Потому, что в сотворённых вещах число, увеличенное в добром и святом деле, приобретает большую ценность, чем неограниченное или уменьшенное число (согласно Дамаскину).
Таким образом, больше стоят 150 яблок, то есть (150) цветов, (или) монет, лилий или книг, чем пять или десять из них.
Тогда стоили бы, может больше 200 Радуйся, Мария, чем 150?
Более уместно это предсказанное число 150, чем большее или меньшее число!
Мудрец сказал: "Ты разложил всё по количеству, весу и мере, и особенно в отношении служения Богу".
Таким образом, этот Розарий уместен для служения Богу и чистейшей Матери Его; следовательно, он должен быть определенного числа, количества и меры, так как все церковные молитвы имеют определённое количество, как и всё сотворенное, иначе, как сказал

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Cur numerus augmentatus in re bona et sancta faciat ad maiorem bonitatem quam numerus absolutus aut minoratus (secundum Damascenum) in rebus creatis.
Inde amplius valent C et L poma, aut florenti, solidi, vel lilia, sive libri, quam quinque vel decem horum.
Ideo plus valent ducenta Ave Maria quam C et L.
Sed magis congruit numerus hic centum quinquaginta iam dictis, quam numerus amplior (fol. 148, col. a) aut minor.
Ideo bene Sapiens aiebat: (“)Omnia in numero pondere et mensura posuisti et signanter quo ad Dei servitia(”).
Psalterium autem hoc pertinet ad servitium Dei et Intemerate Sue Genitricis ergo debet esse in certo numero pondere et mensura, sicut omnes orationes Ecclesie in certis constant numeris, ymmo et omnes res create, alias perirent omnia, ut ait Augustinus, si res carerent numero certo pondere vel mensura.
Inde Catho ait: (“)Omnibus adde modum, modus est pulcherrima virtus(”).
Hec oratio cum non sit nimis longa nec nimis brevis sed congrua hore uni devotionis et ponderata sive mensurata rationibus divinis naturalibus et moralibus, patet quare convenienter Psalterium hoc habet centum et quinquaginta Ave Maria.
Et legi rationes iam dictas a Virgine Gloriosa fuisse revelatas, in quod libro valde solemni et devoto et longe multo plures.
Unde virginem vidi quendam que post dominicam Communionem vidit Gloriosam Mariam Virginem Coronatam triplici Corona.
In una erant rose quinquaginta, in alia lilia quinquaginta, et in tercia gemme quinquaginta et non dubito virginem hanc verum vidisse.
Et erant he Corone propter Psalterium dictum quod Virgini Marie a fidelibus erat oblatum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Таким образом, само по себе логично определённое количество молитв, а также достаточная мера преданности и вес заслуг.

Наконец, я помню, как читал, что причины, изложенные сейчас, исходят из Откровений славной Девы, хотя это ничего не добавляет: они, на самом деле, вполне достаточны, что касается их последовательности.

Я также видел девушку, которая после воскресного Причастия увидела в божественном экстазе Богородицу, увенчанную Короной из трёх "пятидесятниц" (пятьдесят цветов): в первой (50) из них ей показалось, что она видит пятьдесят роз, во второй (50), столько же лилий, в третьей (50), столько же драгоценных камней.

Я не сомневаюсь, что эта девушка видела настоящие вещи.

Таким образом, верующие предлагают Матери Божией венки из (трёх) "пятидесятниц".

[PARS I], CAPUT VI.
UTRUM PRAE ALTERO SIT,
PATER, AN AVE.

Clarissime in scientiis intelligentiae Pastor ovium Christi: Egenorum Expellit Egestatem Trinitas Felicissima per Psalterium Virginis felicium felicissimae.

De quo curiosa quaerit Saecularium aviditas: Utrum nobilius: Dominica Oratio, an Salutatio Angelica?

Hi, si noscent istud Philosophi: “Odiosae rerum sunt comparationes”: digitum ori imponerent.

Verum ego neutri contrarius parti, media tutissimus ibo: duoque docebo.

I. PRIUS Dominica Oratio quinque modis antecellit Dominicam Annuntiationem.

1. Auctore: nam eam Christus, at Ave, dictavit Archangelus.

2. Forma orationis: verius enim habet rationem Orationis, quam Salutatio.

3. Contento: complectitur enim expresse, et bona petenda omnia, et deprecanda mala, at Salutatio tantum implicite. Teste B. Alberto Magno, super Missus, ex

[КНИГА I], ГЛАВА VI
КАКАЯ ИЗ ДВУХ (МОЛИТВ) ВЫШЕ,
ЧЕМ ДРУГАЯ:
ОТЧЕ НАШ ИЛИ РАДУЙСЯ, МАРИЯ?

О, удостоенный интеллектуальных наук (и) пастырь овец Христа, С. Троица, через С. Розарий Богородицы, отгоняет от бедных все страдания.

Любопытная жадность (знания) спрашивает: Какая из двух молитв более прекрасна: Отче Наш или Радуйся, Мария?

Они приложили бы палец к устам, если бы знали (изречение) философа (Аристотеля): “сравнения вещей ненавистны”.

Воистину, я, против (быть) предвзятым, (буду) нейтральным; я буду уверенно стоять посередине и задавать вопросы о двух (молитвах):

I. Отче Наш, по пяти характеристикам ,предшествует молитве Радуйся, Мария:

1. что касается Автора: действительно, (Отче

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

(С.) Августин, всё было бы разрушено, если бы вещи были лишены определённого числа, веса и меры.
Катон сказал: "ко всему добавьте меру; мера-прекрасная добродетель!".
Эта молитва, поскольку она не слишком длинная и не слишком короткая, подходит для часа молитвы и измеряется по божественным, естественным и моральным причинам, кажется ясно, почему у этого Розария есть 150 Радуйся, Мария.
И я читал в широко распространённой и благочестивой книге, что вышеупомянутые причины, и долгое время очень многочисленные, были раскрыты Славной Девой.
Наконец, я увидел деву, которая после воскресного Причастия увидела славную Деву Марию, увенчанную тройной короной. В одной было 50 роз, во второй-50 лилий, а в третьей-50 драгоценных камней, и я уверен, что эта дева видела настоящую вещь.
И эти короны символизировали Розарий, предложенный верующими Деве Марии.

[ЛИСТ 148,кол: b], ГЛАВА VI.
ИМЕЕТ БОЛЬШУЮ ЦЕННОСТЬ ОТЧЕ НАШ ИЛИ РАДУЙСЯ, МАРИЯ?

О, благочестивый знаток наук, о, Пастырь овец Христовых, Блаженная Троица, через Розарий Пресвятой Богородицы, отгоняет от бедных все страдания.
На этом глупая и любопытная жадность (знания) мирских людей спрашивает: имеет Отче Наш или Радуйся Мария большую ценность?
Если бы они поняли поговорку философа о том, что сравнения ненавистны, они, несомненно, закрыли бы рот пальцем.
Однако, не противореча никому, я пойду по среднему пути, поскольку блаженство лежит посередине.
Я говорю, О, почтенный Пресул, что Отче превосходит Радуйся в 5 пунктах.
Во-первых, он (выделяется) из-за того, кто его произнёс, поскольку (Отче Наш) диктовал Христос; а Гавриил произнёс Радуйся

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL. 148, col. b]((CAPITULUM VI.
((QUID EST NOBILIUS
VEL PATER NOSTER VEL AVE MARIA?

Clarissime in scientijs intelligentie, o Pastor ovium Christi, egenorum expellit egestatem Trinitas felicissima per Psalterium Virginis felicium felicissime.
De quo fatua, vel curiosa mundanorum querit aviditas quid nobilius est, an Dominica Oratio, vel Angelica Salutatio.
Et si scirent Philosophi verbum, dicentis rerum comparationes esse odiosas, utique digitum ori imponerent.
Verum nulli contradicendo, media ingrediar via, quia medium tenuere beati.
Dico istud, o venerande Presul, quod Dominica Oratio quinque modis precellit Dominicam Annunciationem.
Primo ex parte pronunciationis, quoniam Christus illam dictavit.
Gabriel autem Angelicam Salutationem Marie Virgini decantavit ex dictis Augustini.
Secundo, quoniam Dominica Oratio verius rationem habet orationis, ut patet,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Augustino.
4. Fine: Oratio Dominica manifeste fuit Ecclesiae data ad orandum, Matth. 6.
Non sic autem Salutatio.
5. Adiuncto: Dominica Oratio, magis aptatur humanae affectioni, intelligentiae, utilitati, et necessitati, ut septem ipsae petitiones testantur: Salutatio vero potius Christi, ac Mariae attinet Personam, quam miseriam nostram.
II. ALTERUM: Angelica Salutatio quinque de causis antecedit Dominicam Orationem.
1. Obiecto, quia Salutatio est ad Deiparae Personam, quae Sola, dignior est Ecclesia Militante, ad Cuius Gratiam Dominica data est Oratio.
2. Materia, resp[ondeo] quia Dominica Oratio solis convenit peccatoribus, ut quibus necesse sit orare: “Dimitte nobis etc”; Christo autem et Mariae, ut ab omni puris peccato, convenire nequit: nisi quatenus in persona Ecclesiae eam oraverint; at Angelica Salutatio etiam ab JESU et MARIA recitari sancte potuit.
3. Fine seu forma: quia in Incarnatione, terminus formalis, divinum erat suppositum, et non humanum: at hic est infinitus formaliter, cum sit Deus.
Dominicae Orationis autem terminus est finitus, utpote collatio bonorum creatorum, et aversio malorum, quae formaliter sunt finita.
Quo Salutatio praestantior est Dominica Oratione.
4. Effectu: quia Annunciatio est index Christi, Auctoris Dominicae Precationis, simul est Novi Testamenti Principium, quorum neutrum est in Dominica Oratio.
5. Ac summae quaeque Excellentiae Christi et Mariae sicut in ea continentur, ita et ab eadem dependere censentur.
Minime vero ab Dominica Oratione, quae opus est effectus Christi.
III. TERTIUM: Utrum in Psalterio partes deferendae potiores?
Respondeo: equidem hic ordinem necessitas ullius minime posuerim, sed merae congruentiae.
Congruum namque est, quae sunt Sponsi, perire illis, quae esse Sponsae censetur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

1. об Авторе: действительно, (Отче Наш произнёс) Христос, в то время как Радуйся, Мария произнёс Архангел Гавриил.
2. о форме молитвы: (Отче Наш) имеет более отзывчивую структуру молитвы, чем Радуйся, Мария (которая является Приветствием);
3. о содержания (молитвы): (Отче Наш), содержит как всё хорошее, о чём нужно просить, так и (всё) зло, которое нужно отогнать, а Радуйся, Мария (спрашивает о них) только косвенно, как заявляют (Св.) Августин, в книге “Слова Господа”, и (Св.) Альберт Великий (в книге) “Воплотился”;
4. в заключении: Отче Наш (Иисус) дал Церкви, именно для того, чтобы молиться (МФ. 6,9-13); что, однако, не так относительно Радуйся, Мария;;
5. Кроме того: Отче Наш больше соответствует человеческому чувству, интеллекту, полезности и необходимости, о чём свидетельствуют те же семь требований; Радуйся, Мария больше рассматривает Людей Христа и Марии, чем нашу бедность.
II. Радуйся Мария по 5 причинам превосходит Отче Наш:
1. что касается темы: Радуйся, Мария обращена к личности Божией Матери, которая сама по себе более достойна воинствующей Церкви (на Земле), за милость которой был дан Отче Наш;
2. Отче Наш обращается только к грешникам, которым необходимо молиться: "Верни нам (наши долги)"; (Отче Наш), однако, не может обращаться ко Христу и Марии, поскольку они чисты от всякого греха: они молились (Отче Наш) только от имени Церкви; вместо этого, Радуйся, Мария, даже Иисусом и Марией, могла быть свято прочитана;
3. формальное содержание (Радуйся) было Божественным Воплощением: что было раскрыто (Архангелом), и оно было бесконечным Богом (автором слов Радуйся, Мария).
С другой стороны, в Отче (формальное) содержание ограничивается просьбой о созданных вещах и отходом от зла.
По этому Радуйся Мария превосходит Отче Наш.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Мария Деве Марии, сказал (С.)Августин.

Во-вторых, (Отче Наш превосходит), поскольку имеет более конкретную структуру молитвы, как это проявляется в манифесте, когда он говорит богословским, красноречивым и социальным образом, согласно словам (С.)Альберта и (С.) Фомы; вместо этого, Радуйся, Мария больше похожа на объявление или Приветствие.

В-третьих, (Отче Наш превосходит), поскольку явно содержит все вещи, которые на законных основаниях верующими должны быть запрошены (у Бога) и справедливо (просят Бога) избежать их; Радуйся, Мария, с другой стороны, - Приветствие или Ангельское объявление, не (имеет просьб) ни явных, ни подразумеваемых, как заявляют (С.)Августин, в книге “Слова Господа”, и (С.)Альберт Великий (в книге) “(Иисус) был послан".

В-четвёртых, поскольку Отче Наш был специально дан церкви молиться, как это проявляется у Матфея (гл.) 6, в отличие от (Радуйся, Мария, которая была дана на Благовещение Господне.

В-пятых, поскольку Отче Наш больше приспосабливается к ощущению человеческого разума, полезности и необходимости, как это проявляется в семи его требованиях, как (сказано) ранее (С.)Августином; вместо этого Благовещение Господа больше касается людей Христа и Девы Марии, чем наших страданий или полезности.

Однако в пользу Благовещения Господня я добавляю пять причин, которые, в свою очередь, несколько превосходят вышеупомянутую молитву Отче Наш.

Первая причина в том, что Благовещение Господне было совершено человеку в лице Девы Марии, Пресвятой Богородицы. Мария намного больше, чем воинствующая церковь, в которой молятся Отче Наш (согласно [С.]Августину).

Вторая (причина): Отче Наш обращается только к грешникам,- "Верни нам долги наши" и поэтому не может обратиться ни к Христу, ни к Деве Марии, которые были без

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

loquendo theologice, rethorice et politice, ex dictis Alberti et Thome, sed Angelica Annunciatio magis habet modum Annunciationis vel Salutationis.

Tertio, quoniam Dominica Oratio explicite continet cuncta a fidelibus merito petenda et iuste fugienda, non autem Angelica (fol. 148, col. c) Salutatio sive Annunciatio explicite, quamvis implicite, ex dictis Augustini in libro De Verbis Domini et Alberti Magni Super missus est.

Quarto quoniam Oratio Dominica manifestius fuit data Ecclesie ad orandum ut patet Mathei VI°, quam Dominica Annunciatio.

Quinto quoniam Dominica Oratio magis aptatur humane affectioni intelligentie, utilitati atque necessitati, ut patet septenis ex ipsius petitionibus, secundum Augustinum ubi supra Annunciatio vero Dominica concernit magis personam Christi et Marie Virginis quam nostram miseriam vel utilitatem ad minus explicite.

((Sed pro Annunciatione Dominica quinque addo rationes, aliquo modo ipsam superdictam Orationem vicem Dominicam excellentes.

Prima quidem ratio est, eo quod ipsa Annunciatio Dominica facta est in Marie Virginis Intemerate Dei Genitricis Persona sive pro Ipsius Persona.

Maria vero multomaior est Militante Ecclesia in cuius Persona peroratur Oratio Dominica (secundum Augustinum).

Secunda quoniam Dominica Oratio convenit solum peccatoribus, ideo ibi dicitur, dimitte nobis debita nostra, et sic non potest convenire nec Christo nec Marie Virgini qui fuerunt sine peccatis, nisi orare voluissent in Ecclesie Persona, sed Dominica Annunciatio primarie est pro Christo et Maria Virgine, qui excedunt in immensum cunctos peccatores.

Tercia est theologicalis, quoniam (fol. 148, col. d) obiectum et finis terminus formalis in Incarnatione Dominica fuit uniri divino supposito sive suppositum divinum, quod fuit terminus generationis humane in Christo et non suppositum humanum, cum ibi non fuerunt, secundum Fidem Catholicam et Augustinum et Thomam,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

IV. Quaeris: Cur igitur in Psalterio denae Salutationes ponuntur, ad unicam Dominicam Orationem?
Uni, inquam, istae denae postponuntur illi subiuncte: quippe Oratio Dominica fundamentum est Ecclesiae, cunctorumque bonorum: fundamentum vero semper unum sit oportet, cui plura inedificari conclavia, aut aedificia queunt.
V. Instas: Cur non potius C et L Pater: et solum XV Ave dicuntur?
Ratio est, inquam: Quia Deipara non est basis prima, et potissima Fidei, sed Christus: quocirca, nec Psalterium ab Angelica Salutatione inchoari condecet.
2. Adde: Quod CL Pater, nimia prolixitate orantibus e vulgo toedium forte paritura forent.
3. Tum denique: Quia ut omnium Advocatus est ad Deum Christus: ita Mediatrix ad Christum est Maria Mater Misericordiae; specialis peccatorum piissima Patrona.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

4. что касается результата: Благовещение (в "Радуйся, Мария") было Благовещение Христа, автора Молитвы Господней, и в то же время оно было началом Нового Завета: но этим не является Отче Наш;
5. И, наконец, Превосходства Христа и Марии, настолько присутствуют (в Радуйся, Мария), что именно от Неё, как считается, они зависят; но, они почти не (зависят) от Отче Наш, которая является произведением доблести Христа.
III. Какой из двух (молитв) Розария следует отдать предпочтение?
Я отвечаю, что, со своей стороны, я бы не следовал критерию приоритета, но из простого почтения: на самом деле, это вежливость, что Супуг предпочитает то, что принадлежит Супруге.
IV. Ты спрашиваешь: Как же тогда в Розарии, на каждую Отче Наш, - десять Радуйся Мария?
Я отвечаю, что к одной (молитве Отче Наш) добавляются десятки (Радуйся, Мария), подчиняя их (ей), потому что Отче Наш является основой Церкви и всего сущего: на самом деле, необходимо, чтобы фундамент всегда был единым, на котором можно построить много комнат или зданий.
V. Вы возражаете: почему не говорят 150 Отче Наш, и только 15 Радуйся Мария?
(Я отвечаю): причина в том, что именно Христос, а не Богородица, является первым и существенным основанием веры: поэтому Розарий не благоговейно начинать с Радуйся, Мария.
2. Добавим, что 150 Отче Наш из-за чрезмерной длины могут вызвать сильную усталость у молящихся людей.
3. Итак, наконец, как Христос является защитником всех у Бога, так и Мария, Мать Милосердия, является посредницей у Христа, особой (и) благочестивой Покровительницей грешников.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

грехов, если только они не хотели молиться от Имени Церкви; вместо этого Благовещение Господа в первую очередь для Христа и Девы Марии, которые бесконечно превосходят всех грешников.

Третья (причина) Богословская, поскольку объект и цель, то есть формальный термин в Воплощении Господа заключался в том, чтобы существо (стало) Божественным, поскольку конец человеческого рождения Христа также заключался в том, чтобы (Он) был не просто человеческим существом, и так произошло, согласно католической вере, и согласно (С.)Августину и (С.) Фоме; результат (Воплощения Христа Девой Марией) - бесконечный, с другой стороны, результатом призыва Отче Наш является требование созданных благ или изгнание зла, которое, по сути, является земным и созданным.

Четвёртая (причина) естественна и метафизична, поскольку Благовещение Господа само по себе свидетельствует о происхождении Христа, который был началом молитвы Отче Наш ; следовательно, Благовещение Господа (являющееся началом всего Нового Завета) предопределило Отче Наш, а не наоборот.

Пятая (причина) естественна и богословна, так как Благовещение Господне в течение тридцати лет было до Отче Наш, и поэтому Христос и Славная Дева и их величия, возникли в Благовещение Господне.

Однако ни один из них в таких (превосходствах) не возник в Отче Наш. Во-первых, не (Превосходства) Марии (возникли в Отче Наш), поскольку, в некотором роде, она была причиной (происхождения) для Сына.

Во-вторых, не (Превосходства) Христа (возникли в Отче Наш), поскольку причина не зависит от своего влияния (по мнению Философа), а наоборот.

Итак, какие из этих (двух молитв) должны быть поставлена первой в Розарии Девы Марии, Отче Наш или Радуйся, Мария?

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

hic autem terminus est infinitus formaliter cum sit Deus terminus autem formalis petitionis Dominice Orationis, est collatio bonorum creatorum aut remotio malorum que formaliter sunt finita et creata.

Quarta est naturalis et metaphisicalis quoniam Annunciatio Dominica est per se index , Christi causa, qui fuit principium Orationis Dominice effectivum, igitur Annunciatio Dominica est causa Orationis Dominice (cum sit inicium totius Novi Testamenti) et non econtra.

Quinta est naturalis et theologicalis, quoniam Annunciatio Dominica per triginta annos est prior Dominica Oratione, et sic Christus et Virgo Gloriosa in summis ipsorum excellentiis dependentiam habent ex Annunciatione Dominica.

Nullus tamen eorum dependet in talibus in Oratione Dominica.

Primo non Maria, quia quodammodo illius fuit causa propter Filium.

Secundo non Christus, quia causa non dependet a suo effectu (secundum Philosophum) sed econtra.

Sed quid horum preponi debeat in Psalterio Marie Virginis an Dominica Oratio an Angelica Salutatio?

Respondeo quod in hujusmodi, ordinem ponere non volo necessitatis, (fol. 149, col. a) sed tantum congruitatis.

Congruum enim est ea que sunt Sponsi, preire illa que sunt Sponse.

Et si queratur cur magis dantur decem Ave Maria semper Marie Virgini, quam unum Pater Noster Salvatori (semper enim post unum Pater Noster adiunguntur decem Ave Maria) vel cur non magis dicuntur XV Ave Maria et centum et L Pater Noster quam econtra.

Ad primum dico, quod Christus est fundamentum Ecclesie et omnium bonorum, fundamentum autem semper est unum, secundum Chrisostomum, et super ipsum plurima possunt fundari edificia.

Ad secundum dico, quod Maria Virgo fidei non est fundamentum primum et potissimum, nec Dei donorum, ideo Psalterium non debet incipi per Ave Maria, sed per Pater Noster.

Addimus eciam, quod multa longiora sunt

[PARS I], CAPUT VII.
QUOMODO VETERIS TESTAMENTI SCRIPTURAE POSSINT AD HOC PSATERIUM APTARI?

Venerabilis Defensor, et veritatis Indagator Secretorum S. Paginae Dei: Religionis Reddit Reformationem Trinitas Gloriosissima per Psalterium Mariae.

De quo quaeritur: Quaenam Psalterio B.V.M. queant S. Scripturae verba applicari.

1. Solutio sat ex jam dictis liquet.

2. Iuxta 1 Corint. 10: “Omnia in figura contigebant illis”, figura sc[ilicet] Christi venturi: cujus sola fuit umbra Lex Vetus.

[КНИГА I], ГЛАВА VII:
СВЯЩЕННЫЕ ПИСАНИЯ ВЕТХОГО ЗАВЕТА МОГУТ ОТНОСИТЬСЯ К С. РОЗАРИЮ?

О, почтенный защитник и толкователь тайн священных Страниц Бога, Славная Троица, через С. Розарий Марии, возвращает пыл в Религиозные Ордены.

Спрашивается: какие слова из Священного Писания могут относиться к С. Розарию Пресвятой Девы Марии?

1. Решение довольно очевидно из уже сказанного.

2. (Согласно Святому Павлу): "Всё,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Я отвечаю, что не хочу ставить в этом (вопросе) порядок необходимости, но только (порядок) удобства.
На самом деле удобно, что вещи, которые принадлежат Супругу, предшествуют вещам, которые принадлежат Супруге.
И, если бы вы спросили: почему всегда следуют 10 Радуйся, Мария, Деве Марии, за одним Отче Наш Спасителю (на самом деле, всегда, после Отче Наш, добавляются десять Радуйся, Мария)?
То есть, почему не говорят пятнадцать Радуйся Мария и сто пятьдесят Отче Наш?
Во-первых, Христос есть основание Церкви и всего имущества; а основание всегда одно, согласно (С.) Златоусту, и на нём можно основать множество построек.
Во-вторых, Дева Мария не является первым и главным основанием веры и даже даров Божьих; поэтому Розарий должен начинаться не с Радуйся, Мария, а с Отче Наш.
Добавим также, что Отче Наш намного длиннее, чем Радуйся Мария, из-за этого, из-за краткости и из-за плохой выносливости людей, в нём размещается больше Радуйся Мария, чем Отче Наш.
И потому, что, согласно (С.) Бернару, Мария более снисходительна по отношению к грешникам.

[ЛИСТ 149, кол. a], ГЛАВА VII.
КАК МОЖНО ОТНЕСТИ СЛОВА СВЯЩЕННОГО ПИСАНИЯ, К ЭТОМУ БЛАГОЧЕСТИВОМУ РОЗАРИЮ ДЕВЫ МАРИИ?

О, почтенный Защитник истины и Искатель Тайн Священного Писания Божьего, истинная Троица через Розарий Славной Девы Марии возвращает пыл в Религиозные Дома.
В связи с этим в некоторых случаях может возникнуть важный вопрос: как они могут отнести к Розарию

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Pater Noster quam Ave Maria, ideo propter brevitatem et communitatis hominum fragilitatem, ibidem ponuntur plura Ave Maria quam Pater Noster.
Et eciam quia Maria est magis peccatoribus quodammodo clemens et pia, secundum Bernardum.

[FOL. 149, col. a], ((CAP[ITULUM] VII.
((QUONIAM APPLICARI CONVENIENTER POSSUNT VERBA SACRE SCRIPTURE, AD PSALTERIUM HOC DEVOTISSIMUM VIRGINIS MARIE.

Venerabilis o Defensor Veritatis et Indagator Secretorum Pagine Dei Sancte: Religiosis reddit reformationem Trinitas (fol. 149, col. b) verissima, per Psalterium Marie Virginis Dulcissime.
De quo gravis apparere quibusdam potest questio qualiter Psalterio Marie Virginis aptari possunt Verba Almi Pneumatis in Pagina Sancta.
Sed ex iam dictis bene pensatis, clarius

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

3. Quoniam Incarnatio Christi est quasi effectus quidam Legis Antiquae: effectus autem per causam exponitur.
4. Licet non cuivis sit fas S. Scripturam exponere, sed solis Theologiae Doctoribus, ex auctoritate Pontificis Maximi his tamen ita est data potestas declarandi, interpretandi, definiendi, pronunciandi S. Scripturam ubique, ut S. Ecclesiae Doctoribus repugnare non debeant.
Atque tametsi Doctores non sint aequales sanctitate, vel scientia; aequales tamen sunt docendi licentia, vigoreque Magisterii.
Sicut Sacerdotium eiusdem est speciei in omnibus: etsi non meriti paris, aut scientiae.
Est ergo Doctor in glossando Scripturam Doctorum Catholicorum imitator.
5. Et ita factum est in Psalterio JESU, et MARIAE, ad Davidicum comparatio, et Vobis ostenso, in quo Doctores expresse nominantur, et eorum dicta apponuntur.
6. Verum etsi non ad Literam omnia Davidici, possint ad Mariae Psalterium aptari; possunt tamen allegorice, aut tropologice, aut anagogice, aut typice.
Sic B. Albertus Magnus super Missus est, adduxit totum mundum, omnemque scientiam, ac virtutem in comparationem.
7. Nec abs ratione: cum in Verbo Incarnato sint omnia: unde sicut Hoc vere infinitum est; sic et Angelica Salutatio dignitate, sensu, ac virtute, ut per quam Verbum Caro factum est.
Quocirca neque universi orbis Doctores unquam potuerunt , aut poterunt Mysterium Angelicae Salutationis, sive Incarnationis Aeternae, aut etiam temporalis, sat mente complecti.
Iuxta illud Isaiae 53: “Generationem eius quis enarrabit?”.
8. Denique, cum Incarnatio Christi sit Davidici causa Psalterii: causa autem finalis vere per effectus suos exponi possit, cumque Manus Domini non sit abbreviata, omnino Spiritus Sanctus quibus voluerit, S. Paginae dare potest intellectum.
Inde permanet , quod nec S. Doctores eodem omnes modo Eam sint interpretati: et quodque hodieque crescit, ac crescet fides, et scientia Biblica: ut volumina

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

относилось к Ним (1 Кор. 10:11): фигура, т.е. Христос, который придёт, чей Древний Закон был лишь тенью.
3. Ибо воплощение Христа было исполнением древнего Закона: от следствия, значит, восходим к причине.
4. Никому не разрешено объяснять Священное Писание, только Докторам Богословия по поручению Верховного Понтифика; поэтому им предоставляется право объявлять, толковать, определять и произносить С. Писание везде; и, следовательно, не следует противоречить Докторам Святой Церкви.
И хотя Доктора не равны по святости и науке, тем не менее они равны по разрешению преподавать и силе Магистратуры.
Таким образом, Священство есть во всех, одного и того же рода, хотя и не равного достоинства или науки.
Настоящий Учитель, тот, кто, комментируя Священное Писание, подражает другим католическим Учителям.
5. Здесь, чтобы сравнить Псалтырь Давида с Розарием Иисуса и Марии и показать его Вам (Ваше Превосходительство): Учителя были назначены, и их высказывания записаны.
6. Хотя не все (слова Псалтыря) Давида могут быть применены буквально к С. Розарию Марии, они могут (иметь значение) аллегорическое, метафорическое, духовное, или образное.
С. Альберт Великий (в произведении): "Воплотился”, подчинил весь мир, науку и (их) ценность Благовещению Христа;
7. Будучи всем в Воплощённом Слове: т.к. (Воплощённое Слово) бесконечно, такова и Радуйся, Мария, по достоинству, смыслу и ценности, т.к. через Неё слово стало Плотью.
По этой причине даже все Учёные мира не могли и никогда не смогут в достаточной мере постичь разумом Тайну Радуйся, Мария, а также Воплощение Вечного во времени.
(Писал) об этом Пророк Исаия: "Кто когда-нибудь расскажет о Его Рождении?” (ИС. 53,8);

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Девы Марии, слова Духа Любви в Священном Писании?
Однако, над сказанным теперь хорошенько поразмышляйте: это очень заметно.
Кроме того, добавлю, что, по словам Апостола, все вещи в пророчествах святых пророков, относились к Ним.
Объяснение: (пророчества) были фигурой Христа, который придёт.
Во-вторых, поскольку Древний Закон был лишь тенью или изображением Христа, который должен был прийти, согласно (Святому) Павлу и (Святому)Августину.
В-третьих, согласно (С.) Фоме, Воплощение Христа каким-то образом осуществило Ветхий Завет, результат, следовательно, представляется через дело, согласно мнению Философа.
В-четвёртых, хотя никому не предоставляется право разоблачать Священное Писание, тем не менее, Доктора Богословия обладают этой властью с Разрешения Папы.
Ибо им была дана возможность излагать, провозглашать, толковать, определять Священное Писание и разглашать по всему миру.
Они просто не должны возражать против вещей, сказанных одобренными Учёными.
И, хотя Учёные не равны (как говорит один выдающийся и очень известный Учёный) в святости и науке, то есть в следствии (утверждённых) Учёных, они, однако, все полностью равны в задаче преподавания и для работы Магистериума.
Как Священство имеет один вид в каждом священнике, так и не имеет ни одной заслуги, то есть (только одного) знания или (только одного) одобрения Церкви.
Когда в каком-то высказывании утверждения учёных явно совпадают, то учёный, который делает это, более верно, считается подражателем католических учёных.
Так было с Розарием Девы Марии, сделанным и явленным для вас в Псалтыре Давида, о котором Учёные напомнили, и суждения их совпадают.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

liquet solutio.
Insuper addo, quod omnia secundum Apostolum in figura contigebant Illis hoc est in Prophetarum prophecijs beatorum. Glosa, in figura Christi venturi.
Secundo, quoniam Antiqua Lex non fuit nisi umbra et pictura quedam Christi venturi, secundum Paulum et Augustinum.
Tercio quoniam Christi Incarnatio est effectus quodammodo (secundum Thomam) Veteris Testamenti, effectus autem per causam exponitur, iuxta Philosophi Sententiam.
Quarto licet quilibet non habet potestatem exponendi Sacram Paginam, tantum Doctores in Theologia hanc habent potentiam Papali cum auctoritate. Cum eis data sit potestas exponendi Sacram Paginam, declarandi interpretandi, diffiniendi, et sententiandi terrarum ubique.
Non tantum repugnare debent Doctorum approbatorum dictis.
Et licet Doctores non sint equales (ut ait quidam maximus Doctor et famosissimus) in sanctitate et scientia vel confirmatione Doctorum, sunt tamen omnes equales omnino in docendi voluntate et Magisterij vigore.
Sicut Sacerdotium est unius spei in omni Sacerdote, quamvis non sit unius meriti, vel scientie, aut approbationis Ecclesie (fol. 149, col. c).
Quoniam igitur in aliqua expositione, Doctorum expositiones expresse annectuntur, tunc Doctor sic faciens, Doctorum Catholicorum verius imitator probatur.
Sicut factum est in Psalterio Virginis Marie supra Psalterium Davidicum facto et vobis ostenso, in quo Doctores expresse nominantur, et ipsorum dicta apponuntur.
Verum est si non ad litteram omnia que sunt Psalterij David possunt aptari ad Psalterium Angelicum saltim per Marie, nichilominus tamen possunt universa eciam que sunt in Biblia eidem vere aptari, aut allegorice aut tropologice, aut anagogice aut typice, prout doctores sancti fecerunt.
Inde ad Annunciationem Christi, Albertus Magnus supermissus est, adduxit totum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

commentatorum etiam num prodeuntia testantur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

8. Поскольку Воплощение Христа это причина Псалтыря Давида: цель причины, то, действительно, можно объяснить его последствия: и, поскольку рука Бога не оскудела, Святой Дух может дать, кому он пожелает, разум Священного Писания. Итак, остаётся, что даже Святые Учёные не истолковали (Воплощение) таким же образом: и потому даже сегодня растут и будут расти аргументы веры и библейской науки, о чём свидетельствуют тома комментаторов, которые появляются и сегодня.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Это правда, что, хотя и не дословно, всё, что из Псалтыря Давида, может вписаться в Псалтырь Ангела (Розария), по крайней мере, с помощью Марии; тем не менее, все реальности в Библии также могут быть адаптированы к нему, или аллегорически, или метафорически, или духовно, или образно, как писали святые учёные.

Поэтому (С.)Альберт Великий (в произведении): "Посланник", связал весь мир, все знания и (все) добродетели с Благовещением Христа.

Недаром, в воплощённом Слове есть всё, о чём свидетельствует Апостол.

И, как воплощённое Слово бесконечно, так и Радуйся Мария, посредством которой Слово стало Плотью, обладает бесконечным достоинством и авторитетным смыслом, настолько, что, если бы все люди мира были такими великими учёными, как (С.)Августин и (С.)Амвросий, даже вместе взятые, они не могли бы полностью понять Тайну Вечного и Временного Рождения Христа.

Согласно словам Пророка: "кто когда-нибудь расскажет о его рождении?" (ИС.53,8).

Как сказано в первой (книге) Постановлений: “таким образом, воплощение Христа, -мотивирующая причина Псалтыря Давида (ибо все пророки пророчествовали [о Воплощении] и о том, что последует за ним).

Таким образом, окончательная причина, по мнению богословов, философов и логиков, может быть достоверно раскрыта с помощью её эффектов, и, поскольку рука Бога не уменьшилась, Святой Дух может дать тем, кто хочет особый разум Священного Писания.

Поэтому Учёные Церкви (Воплощение) никогда не выставляли таким же образом, какими бы святыми они ни были.

Со временем знания Библии и веры, по словам (С.) Григория, возрастают настолько, что теперь позиции современных учёных

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

mundum et omnem scientiam ac virtutem.

Nec mirum, quia in Verbo Incarnato sunt omnia, teste Apostolo.

Unde sicut Verbum Incarnatum est infinitum, ita Salutatio Angelica per quam Verbum Caro est factum, habet infinitatem quendam dignitatis et significationis potestivalis, intantum ut si omnes mundi homines essent ita magni Doctores sicut fuit Augustinus vel Ambrosius, nequaquam tamen eciam simul sumpti comprehendere possent Misterium totum Christi Generationis sive Eternalis sive Temporalis.

Iuxta illud prophete: Generationem eius quis enarrabit?

Ut dicitur in primo Sententiarum: Demum eciam cum Christi (fol. 149, col. d) Incarnatio sit causa finalis Psalterij Davidici (omnes enim Prophete propter hanc prophetabant, et consequentia ad ipsam).

Causa vero finalis, secundum theologos, philosophos et logicos potest exponi veridice per suos effectus, et signanter cum manus Domini non sit abbreviata, Spiritus Sanctus potest sacre pagine quibus vult singularem dare intelligentiam. Inde Doctores Ecclesie nunquam eodem modo exposuerunt illam, quamtumcumque fuerunt sancti.

Inde crescit tempore crescente Biblie scientia et fidei, secundum Gregorium, adeo ut nunc doctorum novorum expositiones sunt tam mirifice, quod antiquorum Doctorum libri pene ab omnibus negliguntur, ut experientia docet omnium rerum magistra.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT VIII.
DE ORTU PROGRESSUQUE PSALTERII CHRISTI ET MARIAE.

Sapientissime famulorum Christi Praesul: Ignorantibus Imprimit Intelligentiam Trinitas Honorabilissima per Psalterium Virginis Almae Matris.

Ubi queritur de Auctore, et tempore inventionis, ac promulgationis.

Quam ad quaestionem utinam moverentur plerique devotione magis, quam curiositate.

Timeo, ne athenisent, ad novitates plus, quam veritates intenti.

Quid enim interest percunctari, quis castrum, aut librum, etc. fecerit; cum experientia constet, esse bona valde.

Neque vero etiam referret talibus in rebus, malum fuisse principium, dummodo effectus sit bonus.

An non Praelati, Principesque mali bonas condere Leges, et Instituta relinquere possunt?

Sed ad rem.

I. Angelicam Salutationem confecit S. Trinitas: Archangelus Gabriel, eam Divae Virgini proposuit: auxit S. Elisabetha, perfecit Ecclesia.

Dominicam Orationem CHRISTUS docuit discipulos, ac in eis Ecclesiae toti praescripsi, Matth. 6.

2. Inde porro S. Bartholomaeus Apostolus quoque eam, et die centies, et centies nocte frequentasse proditur cum totidem adgeniculationibus.

Quo in numero quatuor insunt Quinquagenae, quarum tres sic oratae, Psalterium Christi Jesu constituunt, et C et L Dominicis Orationibus constans; sicut illud ex totidem Angelicis Salutationibus dictis Mariae efficit Psalterium.

Quartam vero Quinquagenam adjecit

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[КНИГА I], ГЛАВА VIII
ПРОИСХОЖДЕНИЕ И ИСТОРИЯ РОЗАРИЯ ХРИСТА И МАРИИ.

О, мудрый Епископ Слуг Христовых, Почитаемая Троица, через Розарий Любящей Девы, Богородицы, просвещает разум тех, кто не знает.

Везде спрашивают об авторе (Розария) и о времени, когда оно появилось и распространилось.

Кто знает, если большинство из них склоняются к (этому) вопросу больше с преданностью, чем любопытством.

Я надеюсь, что они не похожи на афинян, нацеленных больше на новизну, чем на правду.

Какое имеет значение, на самом деле, исследовать, кто сделал замок, или книгу и т. д., Когда с уверенностью можно понять, что они очень хороши?

И даже не важно, что начало таких вещей было трудным, если их результат был хорошим!

Может быть, прелаты и злые князья не могут издавать и оставлять добрые законы и институты?

Но, (чтобы вернуться) к теме:

1. Именно Св. Троица создала "Радуйся, Мария", Архангел Гавриил передал её Пресвятой Богородице, Святая Елизавета обогатила её, Церковь завершила её.

Именно Христос учил учеников Отче Наш и передал его через них всей Церкви (МФ. 6.9).

2. После этого Святой Апостол Варфоломей повторял (Отче Наш) сто раз днём и сто раз ночью с таким же количеством коленопреклонений.

Это число состояло из четырёх раз по 50 молитв, и три из них, таким образом, образуют Псалтырь Иисуса Христа, который состоит из 150 Отче Наш.

настолько удивительны, что книги древних учёных забыты почти всеми, как учит опыт, учитель всего сущего.

[ЛИСТ 149, кол. d], ГЛАВА VIII.
КАК РОДИЛСЯ ЭТОТ РОЗАРИЙ? И ОТ КОГО, И ГДЕ, И КОГДА, И ЧЕРЕЗ КОГО ОН ПРИШЁЛ НА СВЕТ?

Премудрый Иерарх слуг Христовых, почтенная Троица, через Розарий Девы Божией Матери, самой почетной из всех созданий, даёт свет разуму, тем, кто ошибается.

Любопытство очень многих задаёт вопрос об авторе этого Розария, о времени, когда он появился, и о том, с помощью кого он был распространён.

Кто знает, движимы ли (они) больше преданностью, чем мирским любопытством!

Боюсь, что они похожи на афинян, которые всегда обращались скорее к новизне, чем к истине!

Какой прок в том, чтобы спросить, кто построил замок, или чашу, или книгу, или драгоценный камень, или что-то подобное, когда по опыту вы знаете, что эти вещи очень хороши?

Не имеет значения, если у этих вещей плохое начало, (когда) они имеют хороший результат, согласно (С.)Августину.

Некоторые плохие князья или прелаты могут делать хорошие законы и дела, достойные похвалы.

Тем не менее, на сказанное я отвечу, что: (С.) Троица создала Радуйся, Мария, и Святой Гавриил передал её Деве Марии.

Христос поручил ученикам молиться (Отче Наш), и им (он поручил) всю Церковь (МФ.6).

Святой Варфоломей Апостол (как повествует святой учёный) молился (Отче Наш) на коленях сто раз днем и сто раз ночью.

Из этого числа состоит Псалтырь Христа - из 150 Отче Наш, как Розарий

[FOL.149,d], ((CAPIT[ULUM] OCTAVUM.
((QUONIAM PSALTERIUM HOC EST INVENTUM, VEL AUTEM QUIBUS, ET UBI, ET QUANDO, ET PER QUOS EST PROMULGATUM?

Sapientissime famulorum Christi Presul: Ignorantibus imprimit intelligentiam Trinitas honorabilissimam per Psalterium Virginis Marie supra honorabilissime creaturas.

Ubi plurimorum curiositas querit de Psalterij huius autore, de tempore inceptionis, et per quos est divulgatum.

(Fol. 150, col. a) Utinam ad hoc magis monerentur devotione, quam mundanam curiositatem.

Timeo quod sint tanquam Athenienses, qui semper ad novitates intendebant magis quam ad veritates.

Quid enim valet, querere quis castrum fecit, vel calicem vel librum aut ornamentum vel simile quippiam, cum experientia noscuntur hec esse valde bona?

Nec refert in rebus istis malum principium habere bonum effectum, secundum Augustinum.

Unde aliqui mali Principes aut Prelati possunt facere bonas leges, et opera digne collaudanda.

Verumtamen ad dicta respondebo: Trinitas enim fecit Salutationem Angelicam, et Gabriel Sanctus Marie Virgini illam proposuit, Christus eam orare Discipulis mandavit, atque in persona ipsorum toti Ecclesie, Mathei, VI°.

Inde Sanctus Bartholomeus Apostolus (ut narrat quidam sanctus Doctor) centies per die et centies per noctem genibus flexis hanc oravit.

In quo numero est Psalterium Christi, quod est ex centum Pater Noster et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Apostolus ob devotionis causa, ipsi Deoque notam.

3. Communitas autem fidelium id est, Ecclesia, quae comprecandi in Synagoga imitaretur exemplum, quod C et L Psalterii Davidici psalmos decantabat: eundem sibi numerum Orationum Domini repetitarum delegit, quas in vicem Psalterii Deo a se recitatas offerrent Christi fideles.

4. Verum, quod non omnibus tandem aut vacabat, aut adhibebat ad eam tot Orationum Dominici prolixitatem (nam successu temporum fidei decrescere fervorem contigit): hinc simul, et Psalterium Christi magnam quoque partem decrevit.

Sicut a B. Virgine Maria revelatum legitur.

5. Deinde Psalterii Mariae sic rarescentem usum popularem S. PATRES, in vastis Eremi solitudinibus monastice colentes, exceperunt.

Hisce desertos orientis complevit Eremos saevientium primo necessitas persecutionum; deinde vero pia cujusque voluntas.

Quorum adumbrat vitam Apostolus, Hebr. 11: “Circumierunt in melotis, in pellibus caprinis, egentes, angustiati, afflicti: quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes, in montibus, et speluncis, et cavernis terrae.

Et hi omnes testimonio fidei probati etc”.

Horum omnis vita super terram cum esset militia contra Mundum, Carnem, Daemonem, 2. Cor. 10: “In carne ambulantes non secundum carnem militabant”.

Verum carnis, suique victores, Mundum facile contemnentes, Ephes. 6. “Adversus insidias Diaboli, et contra spiritualia nequitiae in caelestibus: arma militiae suae, non carnalia, sed potentia Deo”, vibrare cogebantur.

Cumque aliquando nimium quam saeve, et pertinaciter infestarentur, communi omnes consilio irremissas sese ad Deum, Deiparamque preces conjecerunt, opem, tentationumque remedium orantes.

Et exorantur denique.

Revelatur divinitus, comprecantibus; ut, si a tentationibus se liberatos, contraque eas vindicatos vellent, intepescentem jam diu per vulgus Christianum Psalterii Jesu

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Таким образом, было предрасположено, что в Псалтыре будет столько же (150) Радуйся Мария, называемом (Розарий) Марии.

Апостол (Варфоломей) добавил, однако, четвёртые 50 молитв, по причине преданности, известной ему и Богу.

3. Позже Община верующих, то есть Церковь (которая следовала манере молитвы синагоги, воспевая 150 псалмов Псалтыря Давида), заменила (псалмы) Псалтыря (Давида) повторением того же числа Отче Наш, которое верующие Христа предлагали Богу, читая сами.

4. Тем не менее, поскольку не все применяли и практиковали это, из-за длины 150 Отче Наш (действительно, случилось так, что со временем пыл веры угас), в то же время Псалтырь Христа уменьшился на большую часть.

Предполагается, что это было открыто Пресвятой Девой Марией.

5. Позже Святые Отцы, Монахи, населявшие одинокие скиты, возобновили знаменитую практику Псалтыря Марии, которая вышла из употребления.

И раньше (Монахи) собирались в пустынных скитах Востока из-за необходимости (помогать себе) в жестоких гонениях, теперь (они собирались) по благочестивой воле каждого.

Апостол (Павел) предсказал свою жизнь: "они ходили в овечьих или козьих шкурах, нуждались, страдали, подвергались жестокому обращению: мир для них не заслуживал уважения: они бродили по одиноким местам, по горам и по пещерам земли.

И все они были испытаны, свидетельствуя о вере и т.д. (Евр.11, 36-38).

Вся их жизнь на Земле была непрерывной борьбой с миром, плотью, бесом: "живя во плоти, они не вели себя по плоти "(2 Кор. 10,3); вместо этого они были победителями плоти и самих себя, не принимая во внимание Мир: "против ловушек Дьявола и против духов зла: оружие их борьбы не было плотским,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Состоит из 150 Радуйся Мария.
Затем к этому числу (Святой) Варфоломей добавил ещё около 50 (Отче Наш) за преданность, известную ему и Богу.
Позже сообщество верующих, желая подражать манере молитвы в Синагоге, в которой было 150 псалмов, приняло такое же число для Отче Наш.
Но, поскольку этот Псалтырь был слишком многословный, то впоследствии, уменьшив пыл Веры, этот Псалтырь Христа была почти полностью оставлен, как гласит Дева Мария.
Позже Отцы Отшельники получили уникальное откровение о Псалтыре (Розария) Девы Марии, Матери Божьей.
Будучи невероятно измученными искушениями бесов, создав совет, все вместе молились о спасении.
И, когда они молились, им было открыто, что, если они хотят освободиться от зла демонов, они должны служить Деве Марии в Её Псалтыре (Розария).
Замечательная вещь!
Согласившись (читать Псалтырь Розария), сразу же искушения демонов были полностью преодолены.
И они прогрессировали столько времени, сколько сохраняли Псалтырь Розария Девы Марии с преданностью, святостью и невыразимыми знаками, но, оставив Розарий, отшельники исчезли, и это собрание было уничтожено Магометом, как рассказывает греческий учёный по имени Иоанн, который описал много жизней Отцов.
Позже англиканский Беда проповедовал по всей Англии, Бретани и Франции (Псалтырь Розария).
По этой причине население Англии по сей день почитает его, настолько, что в церквях для общего пользования висят короны Розария (Patriloqui) для тех, кто хочет молиться Розарию, как сообщает давняя традиция.
После этого С, Бернар возродил в значительной степени и распространил Псалтырь (Розария) Девы Марии,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

quinquaginta sicut Psalterium Marie constat ex C et L Ave Maria.
Cum hoc autem Bartholomeus addebat adhuc quinquagenam unam, pro devotione sibi et Deo cognita.
Inde communitas fidelium cupiens imitari exemplum orandi in Synagoga in qua erant C et L Psalmi, accepit numerum eundem per Pater Noster.
Sed quia hoc fuit nimis prolixum, tandem fervore fidei decrescente (fol. 150, col. b) defecit hoc Christi Psalterium maxima in parte, ut legitur revelatum a Virgine Maria.
Tandem Patres in Heremo singularem habuerunt Revelationem de Psalterio Dei Genitricis Marie Virginis.
Cum enim temptationibus demonum fatigarentur modis indicibilibus, facto consilio, omnes simul oravere pro remedio.
Revelatumque est ipsis orantibus quod si vellent a malis demonum liberari, deberent Marie Virgini in Psalterio Suo famulari.
Res mirabilis.
Hoc accepto, mox demonum temptamenta funditus fuere superata.
Profeceruntque in immensum quam diu tenuerunt Psalterium ipsum Marie Virginis, in devotione, sanctitate, et signis indicibilibus illo autem dimisso perierunt Heremite, et Congregatio illa funditus a Machameto fuit destructa, ut narrat quidam Doctor Graecus nomine Iohannes, qui et vitas Patrum multas scripsit.
Deinde Beda Anglicanus per totam Angliam Britanniam et Franciam hoc longe lateque predicavit.
Inde gens Anglicana usque in hunc diem hoc plurimum veneratur, adeo ut pendeant Psalteria manualia, sive Patriloquia publice in Ecclesijs, pro illis qui volunt hoc Psalterium manuale perorare, sicut experientia longa docuit.
Postmodum autem Sanctus Bernardus valde hoc ampliavit, et Psalterium Marie Virgini[s] fecit secundum numerum et (fol. 150, col. c) sententiam Psalmorum David, sicut et vidi et tenui.
Inde Bernardus gratiam singularem apud Virginem Mariam invenit pre alijs communiter sanctis, eo quod in Salutari

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

et Mariae usum ferventium exciperent, et constantius frequentarent.
Ut factum haud secus, ac dictum: continuo tentationum modus, finisque est subsecutus: simul Eremitica illa Monastice numero mirifice crevit, et sanctitate, utroque in orbe toto, miris et prodigiis celebrata.
Postquam vero (ut rerum sese dant omnium vicissitudines) etiam Eremitici avitus Instituti fervor denique remisisset: sensim devotionis, sanctimoniae, exercitiorumque collapsa disciplina, et in iis Psalterii usus, tantam illam in Eremis asceticam Monasticen, in parem secum ruinam pertraxerunt, devastatore Mahomete.
Quorum auctor sit Joannes quidam Graecus, qui plerasque Sanctorum Patrum vitas conscripsit.
6. Post hos VEN. BEDAM excitavit sibi Deus, qui tota Anglia, Britannia, et Francia longe, lateque Psalterii Mariani intermissam frequentationem, praedicationibus suis instauravit.
Atque ex eo gentes illae: in primis Anglicana, in hanc usque diem eo Psalterium hoc amore, et honore complexa est, ut passim in Ecclesiis videre esset suspensa, fixaque Oraria complura, publicum ad usum omnibusque communem, quibus templum ingressis ad ea suas fundere preces, Deo libare, placuisset.
Tenuit ea sat diu religio, sed et ipsa demum labentibus annis, usuque tritis, et deperditis in publico, ut vocababant, Patriloquiis, raritatem, ac sui tandem in vulgus oblivionem accepit.
7. S. BENEDICTUS porro, Sacri Ordinis amplissimi Patriarcha dignissimus, ea cura et religione sanctum in Psalterio Salutatorio cultum Dei familiarem sibi perpetuumque voluit et observavit sic, ut eo tam divinae Monasticae Institutionis Fundator, et Auctor fieri mereretur.
Tanti Patris ab exemplo Sacer mox Chorus Fratrum universus per orbem late secum circumtulit Psalterium, et caetera praeter consueta Ordinis exercitia divina, istud quoque velut privatum quisque in delitiis suis secretioribus deamavit interius, et in eo Almam Virginem Matrem Sponsam Sponsi sui, sancta quadam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

а силой Божией" (Еф. 6,12-13), готовились к бою.
И поскольку они очень часто подвергались суровому и жестокому преследованию, все, посоветовавшись, обращались к Богу и Божьей Матери постоянно, умоляя о помощи и лекарстве от искушений.
И они наконец услышали ответ.
Когда они вместе молились, они в Небесном Откровении получили, что, если они хотят быть освобождёнными от искушений и сохранёнными от них, то должны горячо приветствовать и постоянно читать Псалтырь Иисуса и Марии, который уже давно ослабел в христианском народе.
Как только было сделано так, как было сказано, сразу же наступил покой в искушениях, за которым последовал их конец; в то же время эта монашеская отшельническая община увеличилась в количестве и святости и была отмечена от одного конца всего мира до другого за чудеса.
Однако позже (из-за превратностей всего происходящего) даже древний пыл отшельнического Института ослаб: постепенно прекратилось правило благочестивой и святой жизни и упражнений, а также практика Розария, и вся монашеская аскеза в (этих) скитах из-за исламского опустошения.
Об этих событиях сообщает Иоанн Грек, сообщивший о многих жизнях Святых Отцов.
6. После них Бог призвал к себе Почтенного Беду, который вернул С.Розарию Марии обновленный пыл, проповедуя повсюду по всей Англии, Британии и Франции.
И, благодаря ему, эти народы, прежде всего англиканские, с тех пор и по сей день приветствовали с любовью и честью С Розарий, так что можно было увидеть повсюду, висевшими в церквях множество корон, чтобы молиться всем вместе (и) для всех тех, кто, у входа в церковь, хотел излить через них свои молитвы и предложить их Богу.
Эта преданность сохранялась достаточно долго, но, в конце, по прошествии

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

по количеству и смыслу Псалмов Давида, как я видел и понял.
(С.) Бернар нашёл у Девы Марии, как и у других святых, особую благодать быть максимально преданным молитве Радуйся Мария.
Не могу не упомянуть С. Бенедикта, достойного Патриарха монахов.
Он с самого начала (жизни) молился Розарию, и поэтому заслужил быть основателем Монашеского Учреждения.
По примеру Отца (Бенедикта), все монахи сразу читали его, как рассказывает учёный по имени Джованни да Прато, который был из Ордена Святого Бенедикта.
Позже С. Отто, Епископ, около трёхсот лет назад проповедовал (Псалтырь Розария) в Славии, и обратил неверных людей в веру и крестил их, (и) попросил их помолиться и носить Псалтырь (Розария) Блаженной Девы Марии.
По сей день и мужчины, и женщины этого населения носят на шее и руках эти Псалтыри (или чётки) Девы.
Затем пришла С. Мария из Ониака, которая каждый день читала Псалмы Давида за Христа и добавляла после каждого Псалма одну Радуйся, Мария, и так было 150 Радуйся, Мария, согласно количеству Псалмов Давида.
Позже многие другие, читая Псалтырь Давида, тоже добавили Псалтырь Девы Марии.
Так же, как выдающийся учёный Альберт Великий, Святой Винсент (Ордена) Проповедников, Святая Людгарда и Святая Кристина Кёльнская, а также Святая Кристина Вага и многие другие святые люди и девы делали это в течение долгого времени, как я достоверно узнал.
Также был преданным (Псалтырю Розария) некий Доминик Лорикато, который молился ему девять или десять раз в день с железными дисциплинами, как повествует Пьер Дамиани.
После него пришёл еще один Доминик, Блаженный полководец и прославленный Отец Ордена Проповедников, который с юности всегда молился (Псалтырю Розария) не менее трёх раз в день,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Angelico maxime devotus fuerit.
Sed nec relinquam Sanctum Benedictum Monachorum Patriarcham dignissimum.
Ipse enim primitus hoc peroravit, et sic meruit fundator esse Istitutionis Monastice.
Exemploque patris et a monachis universis dudum hoc perorabatur, ut narrat quidam doctor nomine Iohannes De Prato, qui fuit Ordinis Sancti Benedicti.
Denuo Sanctus Otto Episcopus, circa elapsos iam annos trecentos in Slavia hoc predicavit, et populum infidelem ad fidem convertit et baptizavit, quibus imposuit Psalterium hoc Beatissime Marie Virginis perorare et portare.
Inde usque in hodiernum diem gens illa tam virorum quam mulierum defert in collo et manibus Virginea hec Psalteria.
Postmodum autem venit Sancta Maria De Oniaco, que orabat dietim Psalterium Davidicum pro Christo, et post quemlibet Psalmum addebat unum Ave Maria, et sic erant C et L Ave Maria, secundum numerum David Psalmorum.
Inde quamplurimi Psalterium scilicet David perorantes, simul adiungebant Marie Virginis Psalterium.
Ut videlicet eximius Doctor Albertus Magnus Sanctus Vincentius predicator Sancta Ludgardis, et Sancta Cristina Coloniensis, eciam Sancta Christina (fol. 150, col. d) Vaga, et quamplures alij sancti viri et virgines nunc innumerabiles sic fecere dudum, ut certius comperi.
Fuit eciam devotus quidam Dominicus Loricatus qui hoc perorabat nonies vel decies in die cum disciplinis ferreis, ut narrat Petrus Damiani.
Post hunc venit alius Dominicus Beatissimus Ordinis Predicatorum Dux et Pater inclitus, qui ab evo iuventutis semper hoc peroravit ad minus ter in die cum tribus disciplinis ferreis, aliquando octies vel decies quando sibi tantum vacavit.
Hic (Maria Virgine sibi revelante) longe lateque per Hispanias, et partes Ytalias, Gallias, et Almanias predicavit, dando publice Psalteria, ut sic populos et pauperes traheret ad devotionem.
Huius autem Patris Sanctissimi exemplo, totus Predicatorum Ordo hoc peroravit.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

familiaritate cordialius dissuaviavit.
Ut Doctor quidam Ioannes de Prato traditum reliquit.
8. In illa exercitatus perfectusque schola Sanctus OTTO, in Ecclesiae praesidium, ac fidei proferendae incrementum a Deo ad Episcopatum, adeoque Apostolatum evocatus, Selavia tota, cum fide Christiana, Psalterium praedicavit, quo novella plantatio ad Christum, Christique Matrem precum suarum, velut debitum pensum reddere docta, consuescebat.
Quibus praedicabat; orare, et sic eos, orare condocebat: quos baptizabat, eos et Psalteria secum quaqua versus, ad orandi assiduitatem capescendam, circumportare jubebat.
Quae coepta pia consuetudo ad omnem retro valuit posteritatem: ut hoc ipso etiam tempore utriusque sexus viri, et foeminae, cujusque gradus, et aetatis, e collo suspensa, torquis instar, gerant Psalteria.
9. S. MARIA OEGNIACENSIS una, sanctum hac in re caeterarum Virginum Deo Sacratarum morem , in Coenobiis perfrequentem, suo satis testatur exemplo.
Proditur de ea, quod in dies singulos totum Davidis Psalterium Deo recitaret isto eum ritu, ut psalmis singulis singulas quoque Salutationes Angelicas subjiceret: quarum, ut istorum, numerus demum illum Psalterii Mariani CL rite complebat.
10. S. DOMINICUS LORICATUS (quod sibi cognomen invenit a lorica, qua super nudam constricta illigatus vitam exegit).
Is, inquam, scibitur a S. Petro Damiano, quotidia novies istuc, aut decies perorasse Psalterium, cum ferratis disciplinis.
S. BERNARDUS, specialis Mariae Sponsus, mirifico zelo idem hoc Psalterium, propagavit, ex exemplo illustravit, et ad Psalmorum Davidis numerum, sententiamque concinnavit, sicut et vidi, et tenui.
Fuit id viro divino certum instrumentum ad tantam vitae sanctitatem, quantum vidit orbis, invidit orcus, hodieque veneratur Ecclesia.
11. S. DOMINICUS post eum, primus idem Sacri Ordinis Praedicatorum Dux, et Pater inclytus, vel tenera ab aetate

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

многих лет она станет редкой, потому что Патрилокии, как они называли (короны Розария), после изнашивания для использования, исчезли из (церквей) и, наконец, также из памяти народа.
7. Впоследствии Святой Бенедикт, достойный Патриарх огромного Священного ордена, с той же самоотверженностью и благочестием дорожил священным культом С. Розария (Марии) и настолько исполнял его, что за это заслужил стать основателем и автором священного монашеского учреждения.
По примеру такого великого Отца, сразу же, весь Священный Хор монахов, повсюду в мире, был опоясан (короной) Розария; и, в дополнение к другим обычным святым практикам ордена, каждый, на частном уровне, поставил (С. Розарий) среди своих самых глубоких внутренних радостей, и, через него, каждый был связан нежной любовью и Святой дружбой с Богородицей, Супругой их Супруга.
Так мастер Джованни да Прато нам передал.
8. В школе (С. Розария) Святой Оттоне практиковал и совершенствовал себя в защиту Церкви и в пользу веры, которая должна быть объявлена, что, призванный Богом в Апостольство Епископата, вместе с христианской верой проповедовал С. Розарий по всей Славии, где он посадил новую плантацию своих молитв (С. Розария), и так небольшая обязанность (читать корону Розария) предписывала (верующим) любить Христа и Мать Христа.
Он проповедовал им читать (С. Розарий), и таким образом привёл их к молитве: он рекомендовал тем, кто крестил, носить с собой повсюду (корону) Розария, чтобы достичь усидчивости в молитве.
Начавшись, этот благочестивый обычай продолжал использоваться повсюду, так что, мужчины и женщины, любого ранга и возраста, носили чётки, висящие на шее, в форме ожерелья.
9. В то же время, Святая Мария Эньяченсе, свидетельствует в своём

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

вместе с тремя железными дисциплинами, иногда восемь раз (в день), (иногда) десять раз в день, когда он мог.

Он проповедовал Розарий (явленный ему Девой Марией) далеко и широко через Испанию и части Италии, Галлии и Германии, давая всем Короны Розария, привлекал народы и бедных к преданности (Розарию).

Затем, по примеру этого Пресвятого отца, весь Орден молился (Розарию).

И как долго эта Молитва оставалось в Нём, так долго этот Религиозный Орден развивался в мудрости, добродетели и чудесах.

Но и Святой Франциск (этот достойный Херувим Стигматов Христа) читал Розарий и, благодаря такой великой молитве, совершал великие и неслыханные вещи в себе и в своём Ордене.

Я действительно уверен, что видел останки короны Розария Святого Франциска.

Но что я еще скажу?

На самом деле я убеждён, что каждый религиозный Орден и каждое церковное государство когда-то имели высшую преданность к этой молитве.

И эти вещи находятся в книге Иоанна даль Монте.

И затем, подойдя ближе, есть Монастырь в Генте, где около двухсот лет невесты (Христа) имеют этот Псалтырь (Розария) для (Литургии) Часов.

Древние книги, на примерах и в документациях, говорят с большой точностью, что это правда, что в Гентском монастыре нашего Ордена и во многих других местах на земле можно доказать.

Согласно этому числу, расположены древние чётки бесчисленных мужчин и женщин почти во всех землях.

К сожалению, я узнал от одного человека, что по его особой преданности в течение семидесяти или восьмидесяти лет, (Розарий) был усечён и уменьшен до 50 молитв.

И так произошло потому, что теперь люди, хотя и носили

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Et quam diu inibi suffragium hoc mansit tam diu Religio hec in scientia virtutibus et miraculis effloruit.

Sed et Sanctus Franciscus suffragium hoc perorabat (ille Signifer Stigmatum Christi dignissimus) meritoque tanti suffragij, magna et inaudita fecit in se et in suo Ordine.

Certus enim sum me vidisse de signis manualibus Psalterij Sancti Francisci.

Quid vero amplius dicam?

Credo enim omnem Religionem et Ecclesie statum aliquando suffragium hoc maxima habuisse in devotione.

Et hec habentur in libro Iohannis De Monte.

Verum et (fol. 151, col. a) proximius accedendo.

Est Beghinagium quoddam in Gandano, ubi ab annis fere ducentis mulieres habent Psalterium hoc pro horis.

Sed et antiqui libri in exemplis et declaratione formalissime et evidentissime clamant hoc verum esse, sicut in conventu Gandensi Ordinis nostri et in multis alijs terrarum locis probari potest.

Inde Patriloquia innumerorum virorum ac mulierum antiqua in terris pene omnibus sic secundum numerum istum disposita inveniuntur.

Sed heu prochdolor, ab annis septuaginta vel octoginta per unum quem bene scio, ex devotione sua singulari fuit obtruncatum, et redactum ad solam quinquagenam.

Et hoc ideo fuit, quia iam homines et si Psalterium hoc portabant, nequaquam tamen illud amplius orabant.

Ideo a faciliori inchoavit, ut sic dispositi primo per solam quinquagenam, post modum ad Psalterium quod nunc predicatur disponerentur universi.

Non igitur predicare vel docere Psalterium Virginis Marie est novitas, sed res antiquissima, laudabilissima et honorabilissima, per incuriam hominum neglecta.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Christo, et Deiparae, in hoc precandi ritu, devotus adeo fuit, ut assidue Psalterium oraret, versaret, gestaret.
Robustioribus vero annis, in caeteris suae Religionis, ac
praedicationis exercitiis, ad illius recitationem, inflictam sibi ferrea catena disciplinam, ter ad minus omni die repetitam, constanter usurpavit: et ita ftrequenter quoque, ut aliquando per diem octona, aut dena etiam Psalteria dictum ad modum orando persolvisse tradatur.
12. Iste est Apostolus ille Psalterii, de quo Alma Dei Virgo non semel ei facta Revelatione, Mandatum, Formamque dedit ejusdem praedicandi, et vere praedicavit, circumque tulit per omnem Hispaniam, Italiam, Galliam, Angliam, et Alemaniam.
Praedicavit, et Psalteria publice in summos, imos, mediosque distribuit: quo cum illius usu Christianam muniret Religionem, pietatem accenderet, Ecclesiam propagaret.
Et par fructus respondebat.
Nec minus zelose suus ille Patris Sanctissimi Praedicatorum Ordo et frequentavit domi Psalterium: et foris ad vulgus praedicando commendavit, tanti exemplo Patriarchae, et Magisterio, et quamdiu istud in Ordine hoc Suffragium mansit, tam diu Religio haec in Scientia, Virtutibus, et Miraculis effloruit.
Inde floruerunt eximii, ut Albertus Magnus, S. Vincentius, et quid numerem innumeros?
13. S. FRANCISCUS, Patriarcha Minorum Fratrum humillimus, ille Signifer Stigmatum Christi Cherubinus, hoc Psalterium oravit, et inaudita tum in seipso, tum in S. Ordine suo per idem designavit.
Ordinique pignus hoc devotionis praecipue reliquit usurpatum.
Certus sum me vidisse de signis manualibus Psalterii ipsiusmet S. Francisci.
14. Certius quoque comperi, quod S. Lutgardis, S. Christina Coloniensis, S. Cristina Vaga, et mirabilis, plurimique Sancti alii, atque Sanctae Psalterium istud sedulo trinerunt, et orarunt.
Equidem credo, omnem Religionem, et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

красноречивом примере, о святом обычае в обителях некоторых девственниц, посвятивших себя Богу.
Она каждый день читала Богу весь Псалтырь Давида с этой ритуальностью: к каждому Псалму она также добавляла одну Радуйся, Мария; их количество, равное (количеству псалмов), идеально соответствовало установленному (количеству) 150 (Радуйся, Мария) Розария Марии.
10. Святой Доминик Лорикато (чьё прозвище происходит от лорики, или кирасы, которую он носил на теле всю жизнь), сообщая, что передал Сан-Пьер-Дамиани, каждый день он читал С. Розарий, девять или десять раз, с железными дисциплинами.
Святой Бернар, особенный Супруг Марии, распространил этот же Розарий с замечательным рвением и проиллюстрировал его примерами, расположив их в соответствии с числом и содержанием псалмов Давида, как я тоже видел и свидетельствую.
Розарий был для человека Божьего верным средством (достижения) той великой святости жизни, которую видел мир, которой дьявол завидовал, и которую сегодня Церковь почитает.
11. После него С. Доминик, в то время первый наставник и прославленный Отец Священного Ордена Проповедников, с раннего возраста был настолько предан этому ритуалу, чтобы молиться Христу и Богородице, что усердно молился С. Розарию, медитировал и носил его (с собой).
В годы зрелости, в дополнение к другим (молитвам) Его ордена и задачам проповеди, он постоянно прибегал к (С. Розарию), который читал, по крайней мере, три раза в день, в то время как дисциплина наносилась железной цепью; и, как сообщается, (он) так часто прибегал (к С. Розарию), что иногда читал указанным способом, восемь или даже десять корон Розария в день.
12. Именно он является Апостолом Розария, которому Богородица, в откровении, сделанным ему, не один раз, дала явный наказ проповедовать (С. Розарий), и действительно (он) проповедовал его,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Корону Розария, однако, уже не молились ему.
Поэтому он начал с самого простого, потому что все, таким образом, сначала (произнося) всего около 50 молитв, затем перейдут к Розарию (из 150 молитв), о которых он теперь проповедует.
Поэтому проповедовать и учить Розарий Девы Марии-это не новизна, а очень древняя вещь, очень похвальная и почетная, забытая людьми из-за пренебрежения.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

mulierum antiqua in terris pene omnibus sic secundum numerum istum disposita inveniuntur.
Sed heu prochdolor, ab annis septuaginta vel octoginta per unum quem bene scio, ex devotione sua singulari fuit obtruncatum, et redactum ad solam quinquagenam.
Et hoc ideo fuit, quia iam homines et si Psalterium hoc portabant, nequaquam tamen illud amplius orabant.
Ideo a faciliori inchoavit, ut sic dispositi primo per solam quinquagenam, post modum ad Psalterium quod nunc predicatur disponerentur universi.
Non igitur predicare vel docere Psalterium Virginis Marie est novitas, sed res antiquissima, laudabilissima et honorabilissima, per incuriam hominum neglecta.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Ecclesiae Sanctae Statum ista in maxima semper habuisse devotione.
Sicut idem Magister Ioannes de Monte in suo Mariali prosequutus scripsit.
15. Viciniora nobis commemoro.
Est Sacrarum Virginum Monasterium Gandavi, in quo ab annis fere ducentis istud habeant Psalterium quotidie, in Canonicarum Horarum vicem, persolvendum: inde usque a maioribus sic traditum, et acceptum.
16. Sed et pervetusti codices evidentissime testantur ipso facto, me vera memorare: sicut in Gandensi Ordinis nostri Conventu, aliisque multis terrarum in locis doceri potest.
Neque pene est natio usquam fidelium, ubi non virorum innumerorum, ac mulierum antiqua Patriloquia visantur, dictum ad modum, numeramque disposita, et collecta.
17. Verum enimvero, proh dolor abhinc annis 70 vel 80 per quendam, mihi bene notum, ex devotione ipsius singulari, Divinum hoc Psalterium fuit detruncatum, et ad solam Quinquagenam redactum.
Idque ea de causa, quod homines jam tum, etsi Psalterium totum portarent: nequaquam tamen perorabant, uti par, et oportebat.
Quare ut desitum revocaret, inque usum paullatim restitueret pristinum a parte faciliori statuit inchoare: dum usus assuetudinem acquisisset orandi, et ab hac Quinquagena, suavius homines ad veterem Psalterii consuetudinem velut manu ducerentur.
Quibus ex omnibus de plano liquet, quod docere, vel praedicare Psalterium Virginis Mariae, minime de ulla novitatis nota justae suspectum haberi, culparique possit.
Adeo ritus est antiquissimus, laudatissimus, et honorabilissimus in Ecclesia, tametsi per incuriam hominum, et temporum injuriam subinde torpuit neglectus.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

и он пронёс его по всей Испании, Италии, Галлии, Англии и Алеманнии.
(Он) проповедовал (С. Розарий) и раздавал венки Розария всем, высокородным, бедным и простым (людям), чтобы его чтением укреплялась христианская религия, зажигалось благочестие, росла Церковь.
И его труд приносил плоды..
С таким же рвением, как и Пресвятой Отец Проповедников, его Орден не только обычно читал Розарий в монастыре, но и старался проповедовать его вне, народу, по примеру и учению такого великого Патриарха; и, как долго оставалась в Ордене эта заступническая молитва, так долго этот Орден процветал в науке, добродетели и чудесах.
Оттуда появились прекрасные цветы, такие как (С.)Альберт Великий, (С.) Винченцо, и как их перечислить, (будучи) бесчисленными?
13. С. Франциск, самый смиренный Патриарх Младших Братьев, тот Херувим, который нёс знамения стигматов Христа, молился этому Розарию и, используя его, испытывал неслыханные вещи, как на себе, так и на своём Святом Ордене.
И он оставил Ордену эту клятву исключительной преданности, которую он принял.
Я могу засвидетельствовать, что видел некоторые зёрна короны Розария Святого Франциска.
14. Я также знаю, что С. Лутгарда, С. Кристина Кёльнская, С. Кристина Блуждающая, и, к удивлению, многие другие Святые, усердно читали три короны Розария.
Я считаю, что каждый религиозный Орден и вся Святая Церковь всегда держали (С. Розарий) в большом почитании.
Так, Учитель Джованни дель Монте, написал вскоре после этого в своём посвящении Марии.
15. Рядом с нами, в Генте, находится монастырь посвящённых дев, где уже почти двести лет каждый день читают Розарий, используя вместо канонических часов: так было передано

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

предшественниками.

16. Однако даже древние кодексы, несомненно, свидетельствуют об этом факте, о том, что я вспомнил истинные вещи, как в монастыре нашего Ордена в Генте и во многих других местах на земле можно узнать.

В любой христианской нации можно полюбоваться древними коронами Розария бесчисленных мужчин и женщин, расположенными и собранными в соответствии с указанным способом и числом (150).

17. Но, увы, уже около семидесяти или восьмидесяти лет, один человек, хорошо известный мне, уменьшил первоначальную структуру Святого Розария и сократил её до пятидесяти.

И это из-за того, что мужчины, уже с самого начала, хотя и носили с собой полный Розарий (из 150 зёрен), тем не менее не молились ему, как было удобно.

Таким образом, чтобы восстановить утраченное использование (Розария) и понемногу вернуться к древней практике, считалось, что начинать сначала проще, пока упражнение не приобретёт привычку молиться, и, начиная с пятидесяти, очень мягко, люди были проведены, как за руку, к древнему обычаю Розария (из 150 Радуйся).

Из всего этого совершенно ясно, что Розарий Девы Марии, который преподаётся и проповедуется, нельзя подозревать и обвинять в том, что он является простой новинкой момента.

Обряд, на самом деле, очень древний, высоко оценённый и почитаемый в Церкви, хотя он был ослаблен леностью людей, и вскоре после этого он был забыт из-за беззакония времени.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT IX.
QUONIAM MODO POTUIT RES EA, DIU TAM MIRANDA ET GLORIOSA, IN OBLIVIONEM ABIRE?

Devotissime in Christo Pater, Vivis Vincit Vastitatem Trinitas Justissima, per Psalterium Virginis Innocentissimae.

Pro quo turbantur imbecillorum mentes eo, quod fieri vix posse videatur, tale Psalterium in talem incidisse desuetudinis foveam obrutum, verum cesset, et facessat ista pusillorum infirmitas.

I. DEUS enim ab initio mundi, ac deinceps per multa annorum saecula, praeclare fuit mortalibus universis cognitus, cultus a paucioribus; et eo tamen usque in altam apud omnes demum homines oblivionis, ignorantiaeque tenebram devenit, ut sub Abrahae tempora vix ulli, praeterquam ipsi, notus fuerit et adoratus.

Adeo universam terram, velut Diluvium quoddam, inundarat idolatria.

Quod ipsi Deo ter Optimo Maximo inter homines evenisse novimus, id Psalterio nostro contigere potuisse mirabimur?

Et quisquam vel extitisse potius illud negabit, quam in parem cum ipso Deo potuisse recidere oblivionem sibi persuaserit?

II. DE LEGE MOYSI quid dicam: quanta fuit haec olim, et quanti?

Quoties vero, et in quantam vel apud ipsos Hebraeos, desuetudinem, contemptum, et oblivionem decidit?

Idque tunc quidem ex culpa gentis; nunc autem ex causa iusta nominis christiani, in orbem introducti, Ceremonialia ejusdem, et Judicialia quotusquisque, dicam pernovisse?

Imo vel recogitare animo dignatur?

III. JURA, Canonesque Sacros Ecclesiae quis novit?

Non ignorat idem, quanto cum vigore olim, ac rigore observantiae Ecclesiasticae Culta fuerunt.

Et ipsa tamen magnam partem diu per contrarium usum neglecta jacuerunt; hodie vero antiquata etiam, et prorsus abjecta, vix scirentur quidem, nisi psallentes quaedam et veterum redolentes chartae obscuram eorum memoriam custodissent.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[КНИГА I], ГЛАВА IX
КАК МОГ (С. РОЗАРИЙ БУДУЧИ ДОЛГО ЧУДЕСНЫМ И СЛАВНЫМ, ВПАСТЬ В ЗАБВЕНИЕ.?

Благочестивый Отец во Христе, Праведная Троица, заставляет живых пересечь долину запустения с Розарием Богородицы, без вины.

В связи с этим, души маленьких озабочены мыслью (что, кажется, вряд ли может произойти!), чтобы Розарий впал в забвение, исчезло (его) свидетельство, и это порождает в простых людях определенные тревоги.

I. Действительно, Бог с самого начала мира, а затем на протяжении многих веков был ясно известен всем людям, но от очень немногих получил поклонение; пока, следовательно, все люди не были покрыты великим покровом забывчивости Бога, до такой степени, что во времена Авраама больше не было никого, кроме самого Авраама, который знал бы его и поклонялся ему.

До такой степени, что потоп затопил всю землю из-за идолопоклонства.

То, что мы знаем, что произошло между людьми в отношении к Богу, трижды Святому, мы удивимся, что это могло произойти с нашим Розарием?

Кто может знать или утверждать, что Святой Розарий, подобно Богу, восстанет или впадёт в забвение?

II. Что я скажу о законе Моисея: как важен он был в своё время, и какой ценности!

Но сколько раз он, и как долго, даже у самих евреев, впадал в великое пренебрежение, презрение и забвение?

Это произошло тогда в (избранном) народе: но теперь, когда по справедливой заслуге христианского имени были введены в мир священные обряды и права, сколькие хорошо знают их и имеют желание медитировать в душе?

III. Кто не знает законов и священных канонов Церкви?

Известно, насколько сильны и упорны были церковные культы.

Они тоже долго лежали, в значительной степени заброшенные,чтобы (следовать) противоположным обычаям: сегодня они полностью

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 151, кол. a], ГЛАВА IX
КАК МОГЛО СЛУЧИТЬСЯ, ЧТО РЕАЛЬНОСТЬ, СТОЛЬ ЧУДЕСНАЯ И СЛАВНАЯ (КАК РОЗАРИЙ МАРИИ), ВПАЛА В ЗАБВЕНИЕ, КАК БУДТО НИКОГДА НЕ СУЩЕСТВОВАВШАЯ В МИРЕ?

Преданный Отец во Христе, праведная Троица победоносно пересекает эту жизнь через Розарий Пресвятой Девы Марии.

Души слабых смущены тем, что было сказано в предыдущей главе (о забвении Розария), настолько, что не представляется возможным, чтобы реальность, долгое время столь славная, пришла в упадок настолько, что даже великие люди не знают об этой реальности.

Однако пусть кончится их страшная горечь!

Как свидетельствует (С.) Августин, Бог с самого начала мира на протяжении многих лет был известен, однако, во времена Авраама почти всем людям был неизвестен, настолько, что они почитали идолов.

Закон Моисея, давно известный, по словам С. Иеронима, похоронен и забыт, что касается ритуалов и указов.

Даже право Церкви, которое долгое время сохранялось в совершенстве, теперь, во многом пренебрегается и заброшено.

Как законы императоров, так и гражданские уставы древних к настоящему времени в значительной степени пришли в упадок.

И действительно, древние учёные, как христиане, так и язычники, были забыты, как говорит историк Винченцо.

Более того, остались в прошлом знаменитые подвиги бойцов, и работы художников.

И действительно, закончилось Царство Халдеев, персов и Мидян, греков и римлян.

И действительно, даже образ жизни древних священнослужителей, почти везде, уже был забыт, если бы мы хотели сравнить многие духовные вещи из жизни современников и то, что встречается в книгах

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL. 151, col. a], ((CAPITULUM IX.
((QUOMODO POTUIT RES DUDUM TAM MIRABILIS ET TAM GLORIOSA (QUE EST PSALTERIUM MARIE) SIC DARI IN OBLIVIONEM QUASI NUNQUAM FUERIT IN MUNDO CELEBRATA?

(Fol. 151, col. b) Devotissime in Christo pater, vivis vincit vastitatem Trinitas Iustissima, per Psalterium Virginis innocentissime semper Marie.

Pro qua deturbant imbecillum mentes in capitulo precedenti dicta eo quod possibile non videtur rem sic dudum gloriosam in talem venisse ruinam, ut eciam magni viri de hac re nullam habeant scientiam.

Sed cesset eorum pusilla infirmitas.

Teste enim Augustino, Deus ab inicio mundi postmodum multos per annos a cunctis hominibus fuit summe cognitus, et tandem tempore Abrahe ab omnibus fere hominibus fuit ignotus intantum ut colerent ydola.

Sed et nunc Lex Moysi dudum famosissima secundum Sanctum Ieronimum, est sepulta et oblivioni tradita, quantum ad cerimonialia et iudicialia.

Quinymmo et Ecclesie iura que dudum fuere perfectissime tenta, iam sunt magna in parte per contrarium usum neglecta et dimissa.

Sic et Leges Imperatorum, sic Statuta Civilia antiquorum iam periere magna in parte.

Ymmo et Doctores antiqui tam fideles quam gentiles pene sunt oblivioni traditi, ut inquit Vincentius historialis.

Peramplius, famosa bellantium facta et quorumcumque artificum opera iam transiere.

Ymmo finitum est Regnum Caldeorum, Persarum (fol. 151, col. c) et Medorum, Grecorum et Romanorum.

Ymmo et modus vivendi Ecclesiasticorum antiquorum pene iam ubique in multis est oblitus spiritualibus, si volumus comparare vitam presentium et ea que in libris comperiuntur Ecclesiasticorum.

Sed et observantie Religiosorum seu Religionum sic iam periere prochdolor intantum quod cum dudum omnis Religio fuerit in sancta observantia strictissime observata et fundata, iam reformationes

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

IV. Quo mirabile minus eodem ignorantiae corruisse LEGES Imperatorum multas in Imperio, multa Juris Civilis placita, et sanctiones.

V. Quot Doctores olim, Gentiles inter, Judeos, ac Christianos, et quanti, jam diu pie, vel de nomine solo cognoscuntur, quod ne fando quidem inaudiuntur?

Quot, quanti quamque invicti Haeroes, Duces, Reges, pariter cum rerum ab eis gestarum memoria: quot mirabilium inventores; operumque mirandorum mirabiliores artifices, quanta maxima quondam celebritate decantati, lippisque, et tonsoribus noti, aeterno silentur nunc volumine ignoriantiae involuti.

VI. Quo tot abierunt Regna Chaldeorum, Medorum, Graecorum, Resque publicae?

Regnarunt, floruerunt, defluerunt, exaruerunt, corruerunt, evanuerunt.

VII. Modus, ratioque, et ordo vitae Ecclesiasticorum sanctissimae juxta et cultissimae, addo in oculis, inque animis orbis Christiani totius positae, quo recidit?

Quantum hic mutatus ab illo?

Ex omnium crasus ille foret notitia, ni veterum in monumentis adhuc spiraret.

VIII. Sacrarum Religionum observantiae prima facies omnium, jam nunc proh dolor, pervetusta, sc. vel in obscura transpareat umbra, videtur per quam venusta Religio.

Quae ad instar olim stetere Cedrorum, nunc humi repunt, ceu steriles rhamni, humilesque merycae.

Vigor ille eviguit, obriguit rigor, fervor intepuit, observantia, si non caliget, convivet .

Si quae jam reformationes fiant: heu! novitates, et a non nemine phantasiae appellantur.

Adeo, ut multi magna, et plurima sciant alia, et propria nesciant regularia.

IX. Quid igitur amplius movebit corda hominum dicta ruina Psalterii?

Praesertim cum ipse Dominus de Sua ipsius Religione Christiana praedixerit: Putasne Filius hominis veniens, inveniet fidem in terra?

X. Ita nostra fert natura noverca, Platone, et Aristotele testibus: quod ea sit ipsius conditio, rerumque omnium sub sole

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

забыты из-за древности, и почти едва ли они были бы признаны, если бы некоторые обесцвеченные и пахнущие древностью карты, не хранили завуалированную память о них.

IV. Как ни удивительно, многие законы императоров (Римской) Империи и многие положения гражданского права ушли на второй план!

V. Сколько Учителей, бывших когда-то, среди язычников, иудеев и христиан, теперь знают только по имени, и может быть, они даже не на слуху!

Какие бесстрашные герои, полководцы и цари были там, с великим воспоминанием о своих подвигах!

Сколько изобретателей великих чудес,и сколько самых замечательных художников очаровательных произведений!

Какой великой славой они восхищались, известной даже слепым и убогим, теперь они в тишине, окутанные вечным вихрем забвения!

VI. Куда ушли великие Королевства и Республики Халдеев, Мидян и Греков?

Они расцветали, увядали, падали на землю, исчезали!

VII. Дисциплина, поведение и правила для святой и достойной жизни священнослужителей, заложенные в образец перед глазами и душами христианского мира, куда они делись?

Насколько этот (мир) изменился по сравнению с тем, что было раньше?

О том (мире) никто бы больше не узнал, если бы не существовали ещё памятники древних!

VIII. Первая форма соблюдения всех Священных Орденов теперь кажется, увы, такой старомодной и просвечивает в завуалированной тени, как бы она ни была очарована Религиозным Орденом.

Вещи, которые когда-то стояли, как кедры, теперь ползут по земле, как сухие боярышники и тамериски.

Эта сила померкла, твёрдость ослабла, пыл охладел, соблюдение, если оно погаснет, последует та же участь.

Хотя эти реформы уже происходят, увы, никто не называет их новизной и фантазиями: до такой степени, что многие (верующие)

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Церковных.

Однако даже соблюдение правил Религиозными людьми и Орденами, ныне, увы, так сильно развалилось, что, поскольку в течение долгого времени каждый религиозный Орден оставался в святом соблюдении, практиковался и жил строго, теперь реформы, проводимые в соответствии с уставами набожных Отцов-Основателей, увы, называются новинками, а некоторые называют фантазиями, так что многие знают вещи превосходные и игнорируют свои собственные Правила, как говорит (С.) Бернар.

Дело не в том, что тогда сердца людей будут больше волноваться из-за упадка этого Розария!

Действительно, в Евангелии Христос говорит: "Верите ли вы, что, когда придет Сын Человеческий, он найдёт веру на земле?".

Это состояние, по мнению Платона и Аристотеля, есть все вещи, стоящие под солнцем, которые по течению рождения и роста начинают заканчиваться, а затем снова начинается другой цикл, и мир обновляется новыми рождениями, и всё мутирует не только по форме, но и по субстанции.

Таким образом, это показывает (увидев эти вещи), что лучше то, что когда-то было, чем то, что никогда не существовало.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

que fiunt secundum devotorum Patrum Statuta Maiorum heu dicuntur novitates, et a quibusdam fantasie appellantur, adeo ut multi sciant maxima et propria ignorant regularia, ex dictis Bernardi.

Non igitur moveat amplius corda hominum ruina hec Psalterij.

Ait enim Christus in Evangelio: Putas veniens Filius hominis inveniet fidem in terra?

Hec enim secundum Platonem et Arestotilem condicio est eorum omnium que fiunt sub sole, ut post processum generationis et augmentationis venient ad finem descisionis, et postmodum iterum altero cursu renoventur ad statum regenerationis et reparationis non in numero sed in specie.

Racio ergo horum arguit magis (hijs visis) hoc aliquando fuisse, quam nunquam fuisse.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

ratio, ut post processum generationis, et augmentationis decurrant ad finem decisionis: ac deinde rursum altero cursu repetito, innoventur ad statum regenerationis et reparationis, non in numero quidem, sed in specie.

Quapropter dictorum ratio perluculente probat de Psalterio: potius id olim floruisse, quam nunquam extitisse.

Sique tot inter rerum, ac tantarum vicissitudines, solum hoc Psalterium nullos item manes suos perpessum doluisset; hoc vero miraculum jam cum ipsa Ecclesiae navicula commune sibi praedicare posset.

Ipsius igitur occasus, argumentum est prisci status.

Ejusdem reformatio docet, qualis ejus prima fuerit instituta informatio.

[PARS I], CAPUT X.
DE PSALTERII RENOVATIONE, EX DEIPARAE REVELATIONE FACTA.

Eximie servorum Christi Pastor et Rector, Mortuis, Mittit, Misericordiam Trinitas Misericordissima per Psalterium Mariae Matris Misericordiae.

De quo nolo Reverendissimam Paternitatem vestram lateat, quod Divina Clementia hisce fieri temporibus notuit .

1. Orator quidam Psalterii Mariae Virginis, toto ipso septennio horrificis daemonum tentationibus, aliquoties sensibiliter, et aliquando visibiliter tentatus fuit.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

знают много других вещей, но свои правила не знают.

IX. Почему же сердца людей встревожятся из-за упадка С. Розария, когда Сам Господь, в отношении Своей собственной христианской религии, предсказал: “Неужели ты думаешь, что Сын Человеческий, когда он придёт, найдёт веру на земле?"(ЛК. 18,8).

X. Таким образом, согласно свидетельству Платона и Аристотеля, именно наша природа-мачеха порождает нас в таком состоянии (ненадежности), и это состояние всех вещей (которые находятся) под солнцем, которые по ходу рождения и роста движутся к концу; а затем снова начинается другой цикл, и обновляется (мир) новыми рождениями, и всё возобновляется в новом поколении.

Следовательно, мотивация сказанного, безусловно, относится и к С. Розарио, который когда-то процветал, больше, чем кажется сейчас!

И если среди множества перипетий всего сущего только С. Розарий нисколько не жалел о том, что перенёс свои собственные муки, то действительно можно было бы проповедовать сейчас это, как чудо, общее с самим кораблём Церкви.

Следовательно, его упадок является доказательством его первоначальной ценности, и его восстановление напоминает нам о том, какой была его первая установленная форма.

[КНИГА I], ГЛАВА X
ВОССТАНОВЛЕНИЕ С. РОЗАРИЯ, ДАННОЕ БОГОРОДИЦЕЙ В ОТКРОВЕНИИ (Б. АЛАНУ).

Великий Пастырь и наставник слуг Христовых, Милостивая Троица, дарует милость умершим через Розарий Марии. Не хочу скрывать от вашего Преподобного Отцовства то, что совершило Божественное помилование в настоящее время.

I. Один человек, который читал С. Розарий Девы Марии, подвергался нападению в течение целых семи лет, иногда осязаемым образом, а иногда

[ЛИСТ 151, кол. c], ГЛАВА X
ПОЧЕМУ ОСОБЫМ ОБРАЗОМ И ПО ОСОБОМУ ОТКРОВЕНИЮ ДЕВЫ МАРИИ В ЭТИ ВРЕМЕНА ЭТОТ РОЗАРИЙ ДОЛЖЕН НАЗЫВАТЬСЯ СВЯТЫМ?

О, Пастырь и Наставник слуг Христовых, любимая Троица дарует Милость умершим через Розарий Девы Марии, возлюбленной Супруги Церквей.

Что касается этого, я не хочу скрывать от вашего благоговения, когда Божественная снисходительность проявится в эти времена.

[FOL. 151, col. c], ((CAPITOLUM X.
((QUOD SINGULARITER ET EX SPECIALI REVELATIONE MARIE VIRGINIS TEMPORIBUS ISTIS SANCTUM HOC SIT DICENDUM (fol. 151, col. d) PSALTERIUM.

O merite servorum Christi pastor et rector, mortuis mittit Misericordiam Trinitas Carissima, per Psalterium Marie Virginis Ecclesiarum Carissime Sponse.

De quo nolo reverentiam vestram lateat, quod Divina Clementia temporibus his fieri voluit.

Fuit enim aliquotiens quidam orator Psalterij Marie Virginis, qui septennio

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Et ille pene annis istis omnibus nullam, aut parvam habuit consolationem.
DEO tandem miserante apparuit ei Regina Clementiae, quae quibusdam comitata Sanctis eum intervisens, discussa tentatione a praesenti, eum periculo liberavit: simul suo ipsum Ubere Virgineo Lactavit.
Adhaec eundem Annulo ex Virgineis Capillis Suis ipsius Mariae Virginis facto, sibi Desponsavit: mandavitque eidem, sub inevitabilis mortis periculo, et Ultionis poena Divinae, et Psalterium hoc praedicaret.
II. Haec autem credere frequentius non valui, humanis ductus rationibus.
Tandem vero altiore quadam et interiore vi coactus sum isti Revelationi assentiri.
Idque ita, ut non solum ea esse vera credam;
1. Sed sciam quoque personam.
2. Et per signa infallibilia idipsum cognovi; non semel dumtaxat, verum persaepe.
3. Et hoc verum confiteor; et quantum scio et quantum credo, sine ulla falsitate juro, haec esse vera coram toto mundo.
Imprecans a Domino nostro Jesu Christo pie potius mori omni hora morte corporali, quam fallere in dicto, vel falli.
Credat mihi, qui voluerit: qui autem non vult, in
Domino quemque relinquo.
Saepius haec praedicavi et docui.
4. Et non ego solus hoc scio de illa persona, sed plurimi viventes certissime de illa cognoverunt, non humana, sed sola Dei Revelatione.
Quo confidentius dicere audeam, quae dixi.
Verum quia persona haec vivit adhuc, non possum eam nominatim manifestare, ob pericula vanae gloriae, mundanae varietatis, ac etiam tribulationis.
Talia enim abscondi debent in vita, et post mortem laudari.
III. At Dubium tamen videri poterit: quomodo Lac Virginis Mariae tam Gloriosus bibere potuit?
Quia sic in corruptionem et digestionem naturalem transisset.
Respondeo:
1. Frivolum est istud. Sic enim potuit Lac Virginis aut verum de Mariae Virginis

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

видимым, от страшных искушений демонов.
И за все эти годы у него не было ни малейшего утешения.
Наконец, получив сострадание Бога (к нему), ему явилась Царица Милосердия, которая, навещая его в сопровождении некоторых святых, освободила его от опасности, мгновенно отогнав от него искушение, (и), дала ему пить молоко своей девственной груди.
И кроме того, Дева Мария вышла за него замуж с Кольцом, сделанным из Её собственных Девственных Волос, и рекомендовала ему проповедовать С. Розарий (чтобы не навлечь) опасность неизбежной смерти и божественного наказания.
II. Поскольку человеческие способности не помогали мне различать эти вещи, небесное внутреннее вдохновение заставило убедиться меня в этом.
И настолько, что я не только верю, что (это Откровение) подлинно:
1. но я также знаю человека (у которого это было);
2. и я узнал (истинное) то же самое (Откровение) по несомненным признакам, которые я испытывал не один раз, а очень часто;
3. и я свидетельствую, что это правда; и перед всем миром, без всякой лжи, я клянусь тем, что знаю и насколько верю, что это правда.
Я умоляю Господа нашего Иисуса Христа (заставить меня) умереть мгновенно, преданно, телесной смертью, чем обманывать или обманываться в том, что я сказал.
Поверьте мне, кто хочет: кто не хочет, я оставляю каждого в Господе свободным.
Очень часто я проповедовал и учил этим вещам;
4. и не только я узнал об этом от этого человека, но и многие другие люди, они уверены, что это Откровение не человеческое, а только от Бога.
Как мне хотелось бы более подробно рассказать о том, что я сказал!
Но т.к. этот человек всё ещё жив, я не могу указать его имя, из-за опасности тщеславия, изменчивости мира, а также преследований.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Жил один набожный человек, который молился Розарию Марии, он в течение семи лет подвергался очень страшным искушениям демонов ощутимым образом, а иногда и видимым образом.
И почти все эти годы он не испытывал ни малейшего утешения.
Наконец, Бог проявил сострадание (к нему), и ему явилась Царица Милосердия, которая вместе с некоторыми Святыми освободила его от опасности, отгоняя от него все искушения, и дала ему пить Молоко своей Девственной Груди.
После этого Дева Мария подарила ему обручальное Кольцо, сделанное из Её Девственных Волос, и послала его проповедовать Розарий, с опасностью внезапной смерти и под страхом Божественного Наказания.
Часто я не был в состоянии понять (хотя это было подтверждено многими человеческими причинами), поэтому я был вынужден отказаться от этого Откровения, но я считаю, что это правда, и, кроме того, я знаю человека (который имел Откровение), и через несомненные признаки я испытал это не один раз, и для меня это неописуемо.
И я признаюсь, что это правда, и перед всем миром, я клянусь, насколько я знаю и верю, что это правда, умоляя нашего Господа Иисуса Христа (заставить меня) умереть мгновенно, благочестиво, телесной смертью, если бы я захотел обманывать в том, что (я) сказал.
Верьте мне, кто захочет, а кто не хочет, оставайтесь с Господом.
Я не обязываю никого верить в это, но я оставляю свободу каждому, и я очень часто проповедовал и учил этим вещам.
И не только я узнал об этом от этого человека, но и очень многие из тех, кто жив, уверены, что это Откровение не человеческое, а только Божье, так что я осмелюсь с большим рвением утверждать сказанное мною.
Но, поскольку этот человек всё ещё жив, я не могу похвалить его особым образом из-за опасности тщеславия,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

temptatus fuit horrendissimis temptationibus demonum sensibiliter, et aliquando visibiliter.
Et pene in omnibus illis annis parvam aut nullam habuit consolationem.
Tandem Deo Miserante, apparuit sibi Regina Clementie, que cum aliquibus Sanctis ipsum a periculo liberavit, temptationem omnem ab illo fugando, et ipsum Ubere Virginali Lactavit.
Quinymmo et illum Annulo et ex Virgineis Crinibus Ipsius Marie Virginis facto desponsavit, mandavitque ei Psalterium hoc predicare sub periculo mortis inevitabilis, et sub pena Divine Ultionis.
Hec autem frequentius credere non valui (rationibus humanis quamplurimis fulcitus) tandem sic coactus sum huic assentire revelationi, quod nedum credo hec esse vera, sed scio personam, et per signa infallibilia hoc cognovi nedum semel sed (fol. 152, col. a) vicibus quamplurimis et michi inenarrabilibus.
Et hoc verum confiteor, et quantum scio et quantum credo sine ulla falsitate iuro hec esse vera coram toto mundo, imprecans a Domino nostro Ihesu Christo pie pocius mori omni hora morte corporali, quam fallere in dicto vel falli.
Credat michi qui voluerit, qui autem non vult cum Domino maneat.
Nullum ad hoc credendum cogo, sed libertati quelibet relinquo, et sepius hec predicavi et docui.
Et nedum hoc scio de illa persona, sed plurimi viventes certissime de illa agnoscunt, non humana sed revelatione Dei sola, ut sic audentius dicere audeam que dixi.
Verum quia persona hec adhuc vivit, non possum eam in singulari manifestare propter pericula vane glorie, mundane varietatis, et eciam tribulationis.
Talia enim abscondi debent et post mortem laudari, secundum Gregorium.
Attamen dubium videtur quomodo potuit bibere Lac Virginis Marie ita Gloriosum, quia sic transiret in corruptionem et digestionem et secessum carnalem, quod eciam annexum huic videtur.
Sed hec sunt frivola meo iudicio argumenta.
Sic enim potuit Lac Virginis quod fuit, vel verum Lac de Ubere Virginis Marie, aut

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Ubere; aut certum aliquod eliquatum reale, et corporale, pro tempore causatum in ore esse Uber sugentis.
Sicut lumen causatur in aere, manente semper in sole intrinseco lumine.
Horum utrum fuerit, ignoro.
Illud ex ipsa illa persona cognovit , quod fuerit suavissimum, candidissimum , et influxerit in os ejus, seque maximis cum gaudiis diffuderit per omnia ipsius membra corporis, vel in substantia, vel in influentia.
2. Nec etiam impossibile est, D. Mariam Virginem etiam nunc habere Lac, aliisque communicare.
Cum Lac non sit de essentia Corporis Gloriosi, sed accidens.
Sicut, et corpus illud, quod viscera Sanctorum implebit, ne sint vacua, secundum S. Thomam 4. dist. 44.3 .
Imo dictu mirum foret; Uber B. Virginis impotentius esse, quam ubera mortalium sint mulierum: quae habent, et generant in se lac ex interiori corpore, et id inde communicare possunt.
Nolo equidem hic adeo coarctare, vel claudere Divinae Viam Potentiae.
4. Quod si non est verum Lac in Uberibus Dei Genitricis Mariae (quod durum dictu est) saltem ibi est aliquod corpus admirabile, supplens vicem lactis: ex quo poterit Divina Virtute aliquod causari, et per influentiam quandam corpus aliud in lactis similitudinem mutari.
5. Quod si nec lac, nec corpus aliud lactis loco, ibidem fuerit (quod est dictu nimis singulare) nihilo tamen minus quisquam Virginem Mariam privare audebit potentiam communicandi sese ad sugendum: ad minus per affluentiae, si non per modum substantiae, credibile est ergo talem Sponsum Lac suxisse Virginis Gloriosae, ad modum aliquem supra dictum.
IV. Sed quo id modo in singulari, ignoro.
1. Nam, quae sunt in terris, vix cum labore agnoscimus: quae autem sunt in coelis, quis investigabit? inquit Sapiens, cap. 9.
Nemo enim novit, quae sunt, vel quae est gloria Beatorum, nisi Spiritus Dei, et cui Dominus voluerit revelare.
2. Inde accepimus S. Bernardum Mariae Virginis Ubera suxisse.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Эти вещи должны быть скрыты в жизни и восхваляться после смерти.
III. Может возникнуть вопрос: как он смог испить Славное Молоко Девы Марии? Как смог избежать изменения естественного пищеварения?
Отвечаю:
1. Эти (вопросы) не имеют значения, могло ли это быть Молоком Девы или действительно из груди Девы Марии; было ли это молоко какой-то реальной и материальной субстанцией, или (было это) сущностью, которая производилась в то время во рту того, кто её пил, как свет освещает воздух, но всегда остаётся внутри Солнца.
Я не могу сказать, какая из двух вещей произошла.
Я узнал от этого человека, что эта реальность, (была) субстанцией или (была) сущностью, была очень приятной и белой, и что она появилась в его устах и распространилась по всем конечностям тела с величайшей радостью.
2. Не исключено, что Дева Мария, и теперь имеющая молоко, позволяет принимать участие в этом и других, т.к. молоко не является частью сущности Славного Тела, а это нечто большее.
Так же и та телесная субстанция, которая насытит внутренности Святых, чтобы они не жаждали, согласно С. Фоме (4 ст. 44).
3. Было бы невероятно сказать, что грудь Пресвятой Богородицы более чиста, чем грудь женщин мира, которые имеют молоко внутри своего тела, чтобы кормить.
Я, конечно, не хочу быть тем, кто принуждает или преграждает путь Божественной силы!
4. Если бы не было настоящего молока в Груди Богородицы (что трудно доказать!),-есть чудесная субстанция, которая могла бы восполнить недостаток молока; возможно, по Божественной Добродетели что-то возникло, а по вмешательству (Небес) оно мутировало в другую субстанцию, похожую на молоко.
5. Если это (вещество) не было ни молоком, ни похожим на молоко (это было бы очень трудно

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

переменчивости мира, а также преследований.
Такие вещи должны быть скрыты в жизни и восхваляться после смерти, согласно (С.) Григорию.
Но, тем не менее, трудно понять, как (он) мог пить Молоко, столь Славное Девы Марии, потому что (Оно) могло бы привести к изменению пищеварения и телесного усвоения (органического процесса), которое проявляется в сочетании с (питьём Молока).
Но, по моему мнению, не имеет значения, было это молоко Девы, или истинное Молоко Груди истинной Девы Марии, или, конечно, реальное телесное дыхание, внезапно появившееся во рту его, когда он пил (Молоко) обильное такой Великой Девы, как свет возникает в воздухе, всегда оставаясь светом внутри Солнца.
Я не могу сказать, что из этого произошло.
Я узнал от этого человека, что это (вещество) было очень приятным и очень белым, и что оно текло в его устах и распространялось с величайшей радостью, на все конечности его тела, как в качестве питания, так и в качестве благости.
Во-вторых, не исключено, что и сейчас у Девы Марии есть Молоко, и она принимает участие в других, поскольку молоко-не часть сущности славного тела, а только благость.
Каково (есть) и тело (Славное Марии), которым напоит Святых, чтобы они не жаждали, согласно (С.) Фоме.
Действительно, было бы невероятно сказать, что Божественная грудь Пресвятой Богородицы более чиста, чем грудь женщин мира, которые имеют и производят молоко внутри своего тела и могут, таким образом, распределять молоко.
Я не хочу здесь закрывать Путь к Божественной силе и лишать Марию достоинства Кормилицы мира.
Ибо, даже если бы сейчас не было настоящего Молока в Груди Девы Марии, Богородицы, (что было бы слишком неприятно сказать!), по крайней мере, там есть какая-то особая сущность, которая могла бы восполнить

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

certe aliquid effluxum reale et corporale de novo causatum in ore ipsius uber tante (fol. 152, col. b) Virginis sugentis esse, sicut lumen causatur in aere, manente semper in sole intrinseco lumine.
Quid autem horum sit verum ignoro.
Illud agnovi ex tali persona quod fuit suavissimum candidissimum et influebatur in os eius, diffundebaturque maximis cum gaudijs per omnia ipsius corporis membra vel in substantia vel influentia.
Secundo eciam non est impossibile Mariam Virginem nunc habere Lac et communicare alijs, cum Lac non sit de essentia Corporis Gloriosi sed tantum de bene esse, sicut et Corpus illud quod viscera Sanctorum implebit ne sint vacua, secundum Thomam.
Ymmo mirum est dictum quod Uber Beate Virginis deificum sit magis impotens quam ubera mulierum mundanarum, que habent et generant in se lac ex corpore interiori et possunt lac exinde communicare.
Nolo autem hic claudere Viam Divine Potentie, nec privare Mariam Nutritionis mundi Dignitate.
Quod et si non est verum Lac in Uberibus Dei Genitricis Marie Virginis iam (quod est nimis durum dictu) saltem ibi est aliquid corpus admirabile supplens vicem Lactis, ex quo poterit Divina Virtute aliquam causari et per influentiam quandam corpus aliud mutari in lactis similitudinem.
(Fol. 152, col. c) Quod si nec lac nec corpus aliud lactis loco ibi est (quod est nimis singulare relatu) nichilominus tamen nemo audebit privare Virginem Mariam potentia communicandi se ad sugendum, ad minus per modum affluentie et si non per modum substantie.
Credibile est igitur talem Sponsum lac suxisse Virginis Gloriose aliquo horum modorum.
Sed quo nam modo in singulari ignoro.
Nam que sunt in terris vix et cum labore agnoscimus, que autem sunt in celis quis investigabit ut inquit sapiens?
Nemo enim novit que sunt Dei vel que est Gloria Beatorum nisi Spiritus Dei et cui Dominus voluerit revelare.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

3. Inde Lac Mariae Virginis in terra, caeteras inter reliquias, multis in Ecclesiis reperitur.
4. Parique modo S. Catharina Senensis de fonte Lateris Christi copiose bibit.
5. Et Sanctorum quidam etiam de SS. Vulneribus Christi biberunt: ut adusque inebrationem spiritus, cum inenarrabilibus gaudiis tracti exultarint: quis autem ausit affirmare, isthaec meras fuisse, vanasque phantasias?
Praesertim cum Ecclesia refutet phantastica, et condemnet, ut quae daemonis subjacerant potestati secundum Theologos.
V. DUBIUM alterum de Crinibus occurrit B. Virginis Mariae: Quo ea modo Decapillare se potuit: cum ad Gloriam Ejus Capilli et decorem pertineant?
DICO:
1. Vel CRINES fuerunt Divina Potentia, modo inscrutabili Virgini Mariae sic formati.
Vel jam diu sic uspiam in mundo conservati.
Utrum autem horum fuerit, ex persona tali non cognovi.
2. Credimus tamen firmiter Mariam Virginem in Corpore nunc Assumptam, et Crines verissimos et pulcherrimos habere: qui non sunt de substantia Corporis Gloriosi, sed tantum de decore.
Quocirca possunt citra Gloriae imminutionem Beatissimae Virginis removeri.
3. Credendum est etiam: quod si Corpus Gloriosum habeat potentiam ad crines gerendos; ad producendos etiam ex sese crines habebit ampliorem, et potentius, quam ullum corpus naturale.
VI. Singulare est autem illud de Annulo.
Qui quidem optime sentitur a quibusdam , rarius autem videtur.
Quod supradictis universis est mirabilius.
Eo quod ibidem quaedam quodammodo gloriae subtilitas appareat.
1. Et quantum ad me, hunc Annulum tetigi, non sine magno gaudio, nec humano, sed longe altius maiore.
2. Credant mihi, qui voluerint: quia jurejurando hoc affirmo.
Si autem noluerint; quid ad me? Haec, quae dico; aliter, quam dicam, probare non possum, nec audeo.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

доказать!), однако нельзя лишать Деву Марию возможности поить Её Молоком, по крайней мере, для (духовного) влияния, если не совсем телесным образом: и, считается, что этот Супруг пил Молоко Славной Девы, каким-то образом, указанным выше.
IV. Я не придаю значения, каким необычным образом это произошло:
1. Ибо " мы едва знаем, с трудом, то, что на земле: кто тогда постигнет то, что на небе?", говорит (Книга) Премудрости (9,16).
Ибо никто не знает того, что существует, или какова Слава блаженных, кроме Духа Божия, и того, кому Господь пожелал открыть его (1Кор.2,11).
2. Но мы знаем, что С. Бернар пил молоко из Груди Девы Марии.
3. Кроме того, Молоко Девы Марии на земле можно найти, среди других мощей, во многих Церквях.
4. И что, аналогичным образом, С. Екатерина Сиенская пила в изобилии из источника Ребра Христа.
5. И что некоторые святые также пили из С. Ран Христовых: восхищённые (в экстазе), они ликовали до опьянения духа в невыразимой радости.
Кто посмел бы тогда утверждать, что эти вещи были лишь пустыми и тщетными фантазиями, особенно когда Церковь отвергает и осуждает выдумки, поскольку они, по мнению богословов, подчиняются силе дьявола?
V. Нужно ответить на вопрос о Волосах Пресвятой Девы Марии.
Как Она могла (образовать кольцо) из своих волос, когда волосы являются частью украшения Её Славного Тела?
Я отвечаю, что:
1. если волосы Девы Марии сформировались таким непередаваемым образом, Божественной Силой;
и если с тех пор они хранятся где-то в мире и что потом произошло, я не узнал от этого человека;
2. Однако мы твёрдо верим, что Дева Мария, ныне (вознесённая) в теле (на небеса), имеет подлинные и красивые Волосы, которые не являются субстанцией (Её) Славного Тела,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

недостаток молока; поэтому, по Божественной добродетели, может возникнуть (Молоко), и, духовно, субстанция может быть мутирована во что-то похожее на Молоко.
Если бы там не было ни Молока, ни какой-либо другой субстанции вместо Молока (что было бы слишком уникально), тем не менее, никто не осмелится лишить Деву Марию возможности раздавать Молоко, по крайней мере, духовно, если не материально.
Поэтому вполне вероятно, что этот Супруг пил молоко Славной Девы любым из этих способов.
Но, тем не менее, я игнорирую, каким именно образом (это произошло).
Действительно, "мы с трудом знаем то, что есть на земле: кто тогда поймет то, что есть на небе?", как пишет Мудрец [Прем.9,16]?
Ибо никто не знает того, что есть у Бога, и какова Слава блаженных, кроме Духа Божия и того, кому Господь пожелал открыть это [1 Кор.2,11].
Мы читали ещё, что Б. Бернард пил Молоко из Груди Девы Марии.
Кроме того, Молоко Девы Марии на земле можно найти во многих церквях, и об этом можно прочитать очень много Примеров.
И, аналогично, Святая Екатерина Сиенская пила в изобилии из Источника Ребра Христова.
И даже некоторые Святые пили из Ран Христовых (так), что были похищены до изнеможения духа среди невыразимых радостей.
Кто посмел бы утверждать, что эти вещи- лишь фантазии, поскольку Церковь осуждает фантазии такого рода: когда они подчиняются власти бесов, по мнению всех богословов?
Теперь возникает другой вопрос о Волосах Девы Марии: как (Она) могла лишить себя (прядей) волос, когда они служили Её славе и украшению?
Либо они были Волосами, сформированными Божественной Силой, непостижимым образом, через Деву Марию, либо они долгое время сохранялись в мире.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Inde legimus beatum Bernardum Ubera Marie Virginis suxisse.
Inde Lac Marie Virginis in terris reperitur multis in Ecclesijs, et Exempla plurima de hoc leguntur.
Parique modo Sancta Katherina Senensia potavit de Fonte Lateris Christi copiosissime.
Et aliqui Sancti eciam de Christi Vulneribus sic potaverunt quod usque inebriationem Spiritus cum gaudijs inenarrabilibus tracti fuerunt.
Quis autem dicere audebit hec fuisse solum per fantasias, cum Ecclesia refutet et damnet opera huiuscemodi tantum fantastica, cum illa subsint demonis potestati secundum theologorum omnium dicta?
Sed dubium aliud hic occurrit de crinibus ipsius Marie Virginis, quoniam potuit se decapillare, cum ad Gloriam Ipsius (fol. 152, col. d) pertineant et decorem.
Ad hoc dico quod vel fuerunt Crines Divina Potentia modo imperscrutabili medio Marie Virginis sic formati, vel dudum sic in mundo habiti.
Quid autem horum fuerunt, ex tali persona non cognovi.
Credimus tamen firmiter Virginem Mariam in Corpore nunc Assumptam, et Crines verissimos et pulcherrimos habentem, qui non sunt de substantia Corporis Gloriosi sed tantum de decore et de bene esse.
Idcirco et possunt auferri sine deperditione Glorie Virginis Marie Intemerate.
Credendum est enim quod si corpus gloriosum potentiam habeat ad crines portandum, potentiam eciam habet ad ex se crines producendum multopotentius quam corpus naturale.
Singulare autem est de illo Annulo qui quidem optime sentitur tactu a quibusdam, raro autem videtur, quod omnibus dictis est magis singulare eo quod ibi apparet quodammodo quedam subtilitas Glorie.
Et quantum ad me hunc Annulum tetigi, non sine magno gaudio, non humano sed longe altius maiori.
Credant michi qui voluerint, quia iureiurando hoc affirmo.
Si autem noluerint, quid ad me?

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Plurima tamen cognovi hujusmodi signa facta admiranda.

3. Posito etiam casu, quod hujusmodi, quae narro, omnino sint falsa (quod nequaquam credo) nihilominus tamen remanet ac constat Dignitas, et Veritas Psalterii Virginis Mariae, ex dictis hucusque capitulis, ac porro producendis.

VII. Unum tamen dicam:

1. Quod carnalis homo non sapit ea, quae Dei sunt, vel quae spiritus; juxta Divini Verbi sententiam: et nemo novit de hisce donis, nisi qui accipit.

2. Imo, qui acceperunt ista, Lumine Revelationis decedente, Revelata vix aliquando credere possunt.

Sic Propheta Jeremias, adveniente Spiritu Dei, et Mysteria nova revelante, credidit, et praedicavit.

Sed deserente eum Lumine Divinae Revelationis ad tempus, ait humano modo, cap. 20: “Seduxisti me Domine, et seductus sum”.

3. Idcirco, quamvis haec credi possint , humana tamen apprehendi scientia non possunt, multoque minus diabolica sapientia.

Cujus ratio est apud D. Thomam, quia Divinae Revelationis Lumen, naturalis cognitionis lumen totum excedit.

Est enim tale, de quo in Psal. 35: “In Lumine Tuo videbimus Lumen”.

Quare tali carentes lumine, de Revelationibus Divinis judicabunt, sicut coeci de coloribus.

Atque ideo tali destituti Luce viri quoque boni ac devoti, in Coelestium Revelationum judiciis errare possunt, ut saepe compertum est.

Nisi Luminis loco signa, aut prodigia, aut miracula habeant evidentia.

4. Jam vero nec exempla Sanctorum desunt Annulo Desponsationis Subarratorum Christo.

S. Catharina Martyr Annulum tulit Desponsationis a Christo, similiterque S. Catharina Senensis, cuius cor insuper modo quodam admirabili, soli Deo noto, in Cor Christi fuit transmutatum.

De quibus pari modo posset dubitari quoad materiam, et de qua fuerint substantia.

VIII. Itaque hujusmodi cavillationes soli

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

а только украшением: следовательно, (Волосы) могут уменьшаться, не умаляя Славы Пресвятой Богородицы;

3. На самом деле следует также верить, что если Славное Тело обладает способностью иметь волосы, оно также может производить Волосы самостоятельно, и гораздо более интенсивно, чем естественное тело.

VI. Единственное, что касается этого Кольца, которое, конечно, на ощупь многими хорошо ощущалось, но появлялось оно очень редко.

Среди сказанных вещей (Это) - самая очаровательная реальность.

Таким образом, из (Этого) каким-то образом просвечивал проблеск Славы:

1. И, что касается меня, я прикоснулся к этому кольцу с большой радостью, не человеческой, а гораздо большей;

2. Поверьте мне, кто хочет, я утверждаю это под присягой.

Если они не захотят (поверить мне), что я могу (с этим) поделать?

То, что я подтверждаю, я не могу и не смею доказывать, в отличие от того, что я утверждаю.

Я знаю, однако, очень много подобных примеров, которые вызывают удивление;

3. я также допускаю, что эти вещи, которые я утверждаю, являются полностью ложными (во что я никоим образом не верю!), тем не менее, остаются твёрдыми и не мутируют Достоинство и Истина Розария Девы Марии, до сих пор выделенные в главах и которые затем должны быть изложены.

VII. Однако я скажу только одно:

1. что "плотский человек не знает ни того, что есть от Бога, ни того, что есть от Духа": согласно стиху Слова Божия, и никто не может знать этих даров, кроме принимающего (1 Кор. 2,11);

2. и действительно, те, кто принял их, отойдя от Света Откровений, едва ли могут поверить в то, что они получили в Откровении.

Пророк Иеремия, когда Дух Божий открыл ему новые тайны ,поверил им и возвестил их. Но когда свет Божественного Откровения покинул его, он заговорил по-человечески:

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Что же потом было (с этими Волосами), я не узнал от того человека.
Однако мы твёрдо верим, что Дева Мария была Вознесена в Теле, имея очень красивые волосы, которые не часть Славного Тела, а часть Её убранства и красоты.
Следовательно, они также могут отсутствовать без потери Славы Пресвятой Девы Марии.
На самом деле нужно верить, что, если Славное Тело обладает силой нести волосы, оно также будет иметь силу производить волосы самостоятельно, с большей силой, чем естественное тело.
Что касается этого Кольца, которое, на ощупь было так хорошо, что казалось исключительным, и все, кто говорил об этом, удивлялись, что в нём каким-то образом появилась расщелина (из которой выходила) Слава.
Что касается меня, я прикоснулся к этому Кольцу, не без великой радости, не человеческой, а чрезвычайно Небесной.
Мне поверят те, кто захочет, потому что я клятвенно заявляю об этом.
Если они не захотят мне верить, что изменит меня?
То, что я подтверждаю, я не могу и не претендую на то, чтобы доказать это, иначе, как ещё я скажу.
Я знаю очень много подобных чудесных знаков.
Признавая также случай, что (чудесные знаки) того, о чём я рассказываю, являются полностью ложными (во что я ни в коем случае не верю), однако, всё ещё останутся (нетронутыми), достоинство и истина Розария Девы Марии, насколько это уже было сказано о Волосах, и ещё будет сказано.
Одно только скажу, что плотский человек не знает того, что от Бога или от Духа, согласно тому, что говорится в Слове Божьем [1 Кор. 2,11].
И (Святой) Бернар сказал: "Никто не знает об этих дарах, кроме тех, кто их получает.
И действительно, те, кто получил это, отвернувшись от Света Откровения, с трудом смогут поверить в то, что когда-то было открыто".
Так Пророк Иеремия,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Hec que dico aliter quod dicam probare non possum nec audeo.
Plurima tamen agnovi in huiusmodi signa sancta admiranda.
Posito eciam casu quod huiusmodi que narro omnino sint falsa (quod nequaquam credo) adhuc (Fol. 153, col. a) nichilominus remanet dignitas et veritas Psalterij Virginis Marie, ex dictis iam capillis et dicendis.
Unum tamen dicam, quod carnalis homo non sapit ea que Dei sunt vel que Spiritus, iuxta divini verbi sententiam.
Et Bernardus inquit: (“)Nemo novit de hijs donis nisi qui accipit.
Ymmo qui acceperunt hec, Lumine Revelationis decedente, vix revelata aliquando credere possunt(”).
Sic propheta Ieremias adveniente Spiritu Dei et revelante nova misteria credidit et predicavit.
Sed deferente eum lumine Divine Revelationis ad tempus, ait modo humano: Seduxisti me Domine et seductus sum.
Ideo quamvis hec credi possunt, tamen humana scientia apprehendi non possunt, et multo minus sapientia diabolica.
Cujus ratio est Thome, quia Lumen Divine Revelationis est excedens totum lumen naturalis cognitionis.
Est enim lumen tale, de quo in psalmo: In Lumine Tuo videbimus lumen.
Propterea carentes tali lumine, iudicabunt de Divinis Revelationibus sicut ceci de coloribus.
Inde devoti viri carentes tali, possunt eciam errare in iudicijs Celestium Revelationum, ut sepe compertum est, nisi loco luminis signa habeant vel prodigia aut miracula evidentissima.
Propterea Sancta Katherina Martir Annulum habuit Desponsationis de Christo.
Et similiter Sancta Katherina (fol. 153, col. b) Senensis.
Quinymmo cor Beate Katherine Senensis fuit modo mirabili transmutatum in Cor Christi, de quibus pari modo dubitari posset quo ad materiam, de qua fuerint substantia.
Itaque huiuscemodi cavillationes, humane prudentie ac scientie innituntur,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

humanae prudentiae, ac scientiae innituntur.

1. Ac si Deus, in cujus Potestate cuncta sunt posita, facere non posset, quod per naturam fieri non potest.

Quae haeresis est.

Cum miracula totam naturam creatam transcendant.

2. Ad haec eum isti in errorem impingunt, quod consequenter negare debeant esse miracula: contra Fidem Ecclesiae, et experientiam, de qua equidem certissimus sum.

3. Illam quoque in Collecta profitetur Ecclesia, qua dicit : “Deus, qui Ecclesiam Tuam novis semper tribuisti coruscare miraculis, etc”.

4. Miraculum est, peccatorum conversio, quam in maximis Dei miraculis numerat ex S. Augustino (et) S. Thomaso.

Ita quoque S. Eucharistiae Transubstantiatio Summum esse Dei Miraculum semper habitum fuit: quod haud dubie, citra comparationem, quibuscunque majus est revelationibus.

Qui igitur operatur talia, nihil est, cur patrare minora, non queat.

Quapropter agnoscant hujusmodi haesitantes; quod tametsi Divinae Revelationes credi possint, nequaquam tamen demonstrari possunt , nisi illis, qui habe[a]nt idem Lumen Revelationis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

“Ты соблазнил меня, Господь, и я позволил соблазнить себя” (Иер. 20,7);

3. Однако, как бы ни верили в эти вещи, они не могут быть поняты человеческим знанием, а тем более дьявольским менталитетом этого мира.

Причина этого, по словам Святого Фомы, заключается в том, что Свет Божественного Откровения превосходит весь свет естественного знания.

На самом деле, (Свет), о котором (говорится) в Псалме 35: "В Свете Твоём (Господь) мы увидим Свет".

Поэтому те, кто лишён такого света, будут судить о божественных откровениях, как слепые, о цветах.

Итак, добрые и благочестивые люди, лишённые такого света, могут ошибаться в оценке небесных Откровений, как это известно, если только вместо этого света у них нет явных знамений и чудес.

4. Действительно, нет недостатка в примерах Святых Невест Христа с супружеским кольцом: Святая Мученица Екатерина получила от Христа обручальное Кольцо.

И таким же образом сердце Святой Екатерины Сиенской, ещё более чудесным образом, известным только Богу, превратилось в сердце Христа.

На этих (примерах) точно так же можно было усомниться в том, что такое природа и бытие.

VIII. Поэтому это всего лишь софизмы, опирающиеся на человеческую мудрость и науку:

1. как будто Бог, под чьей властью всё положено, не может совершить то, что от природы не может произойти.

Это ересь, так как чудеса превосходят всю созданную природу.

2. Поэтому они впадают в заблуждение, когда хотят заявить, что (эти знамения) - это не чудеса, в отличие от веры Церкви и опыта, в которых я действительно уверен.

3. Церковь также излагает это (в Святой Мессе) в молитве, в которой говорится: “о Бог, Который знает свою Церковь, даруй ей всегда сиять чудесами и т. д.”.

4. Это чудо преобразования грешников, которое входит в число чудес Божьих,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

настигнутый Духом Божьим открывшим (ему) новые Тайны, уверовал и проповедовал.
Однако в то время, когда свет Божественного Откровения угас, (Иеремия) сказал по-человечески: “ты соблазнил меня, Господи, и (я) позволил себе соблазниться” [Иер.20,7].
Поэтому, хотя в эти вещи можно верить, однако, они не могут быть поняты человеческой наукой, а тем более дьявольской мудростью.
Причина этого, (согласно С.) Фоме, заключается в том, что свет Божественного Откровения возвышает весь естественный свет знания.
Это, по сути, Свет, о котором (говорится) в Псалме (35,11): "при Свете Твоём мы увидим Свет".
Поэтому, лишённые такого Света, будут судить о Божественных Откровениях, как слепые о цветах.
Даже благочестивые люди, лишённые такого (Света), могли ошибаться в оценке Небесных Откровений: даже если бы они знали досконально, но вместо Света имели бы знамения или чудеса, которые были очевидны (они могли бы ошибаться)!
Святая Екатерина мученица получила обручальное Кольцо от Христа.
И, аналогично, Святая Екатерина Сиенская.
Более того, сердце Пресвятой Екатерины Сиенской превратилось в Сердце Христа, и поэтому, можно задаться вопросом, из какой материи (состояло Кольцо Святой Екатерины) и какова была природа (Сердца Христа).
(Это) лишь придирки, основанные на человеческом благоразумии и науке, как будто Бог (в чьей власти все вещи) не может совершить то, чего от природы невозможно достичь, так что они впадают в ересь, согласно Святому учёному Августину, для которого чудеса превосходят всю созданную природу.
Кроме того, они впадают в ошибку, когда точно говорят, что (это) не чудеса, против всеобщего признания Церкви, и (я тоже) уверен (в истине) этих (чудес).
И (они) выступают против Соборной Молитвы Церкви, в которой говорится:

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

ac si Deus (in cujus potestate omnia sunt) facere non posset quod per naturam fieri non valeret, sic quod cadunt in heresim, secundum Augustinum Doctorem sanctissimum, cum miracula sint, secundum eundem, totam naturam creatam excedentia.
Ulterius cadunt in hunc errorem, quod iam dicunt non esse miracula, contra experientiam Ecclesie universalem de qua sum certissimus.
Et contra Ecclesie collectam, in qua dicitur: (“)Deus qui Ecclesiam tuam novis semper tribuis irradiare miraculis(”).
Inde fit peccatorum iustificatio, quod Augustinus de maximis Dei Operibus affirmat.
Inde Sancta eciam Eukaristia semper fuit insigne et summum Dei Miraculorum, secundum Ambrosium, quod est maius sine comparatione omnibus revelationibus.
Qui igitur facit talia, multo fortius facere poterit minora.
Agnoscant igitur hujuscemodi hesitantes, quod licet Divine Revelationes credi possint, nequaquam tamen demonstrari possunt, nisi in illis qui habent idem lumen revelationis, ex dictis Augustini in libro Confessionum et Bernardi.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT XI.
UTRUM DIGNITATE ET VIRTUTE PRAESTET PSALTERIUM DAVIDIS, AN DEIPARAE?

Colendissime Rector animarum, Veritatem dat Trinitas Laudatissima per Psalterium Virginis, quae Mater est Veritatis.

De quo vanitas quorundam curiosa magis, quam docta quaerit:

Utrum nobilius sit Davidicum, an Psalterium Angelicum.

Ad odiosam hanc comparationem sub distinctione respondeo.

I. Pro Davidico:

1. Ubi major est devotio et charitas in orando, ibi et majus est meritum: hujus namque pondus ex charitate descendit.

Per hanc minusculum opusculum bonum altioris est meriti, quam praegrande citra ipsam.

2. Causalitate praecellit Davidicum.

Nam id causa fuit disponens, ac praefigurans Angelici.

3. Significatione: quae expressior inest Davidico, quam Angelico.

4. Antiquitate.

5. Orandi labore paenali .

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Святой Августин и Святой Фома.

Таким образом, пресуществление Евхаристии всегда считалось высшим чудом Бога, и, без всякого сомнения и сравнения, оно превосходит любое откровение.

Таким образом, тот, кто творит такие вещи, тем более может совершать меньшие вещи.

Таким образом, сомневающиеся в (чудесах) признают, что, хотя Божественные откровения могут быть верны (истинны), они никем не могут быть доказаны, кроме тех, кто получил тот же Свет Откровения.

[КНИГА I], ГЛАВА XI
ЧТО ИЗ ДВУХ БОЛЕЕ ПРЕВОСХОДНО ПО ДОСТОИНСТВУ И ЦЕННОСТИ: ПСАЛТЫРЬ ДАВИДА, ИЛИ (С. РОЗАРИЙ) БОЖЬЕЙ МАТЕРИ?

Venerabilissima Благочестивый наставник душ, С. Троица даёт нам дар Истины через С. Розарий Девы, которая является Матерью Истины.

Об этом, с тщетностью некоторых, более любопытных, чем желающих учиться, вопрос:

Какой из двух более прославлен: Псалтырь Давида или С. Розария Марии?

Я отвечаю на это непочтительное сравнение (некоторыми) различиями.

I. В пользу Псалтыря Давида, (утверждаю):

1. там, где в молитве больше преданности и милосердия, там также больше заслуг: на самом деле, заслуга этого происходит от милосердия.

Через (милосердие) мелкая добрая работа имеет более высокую заслугу, чем (работа) очень большая, без (милосердия);

2. (Псалтырь) Давида превосходит причинность: он, по сути, был причиной, которая положила начало С. Розарию;

3. (Псалтырь Давида превосходит) что касается содержания: Псалтырь Давида, на самом деле,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

“О, Боже, даруй Своей Церкви всегда сиять новыми чудесами".
Затем добавьте (к чудесам) прощение грехов, что, как (С.)Августин утверждает, (является) великими Делами Бога.
Кроме того, даже Святая Евхаристия всегда была выдающейся и высшей из чудес Божьих, (и Евхаристия) - величайшее (из чудес), превосходящая все Откровения.
Тогда Тот, кто делает такие вещи, тем более может делать меньшие вещи.
Поэтому они признают сомневающихся (в чудесах) такого рода, потому что, как бы ни верили в Божественные Откровения, они, однако, никоим образом не могут быть раскрыты никому, кроме тех, кто обладает тем же светом откровения, согласно словам (С. Августина) в Книге Исповеданий и (С. Бернарда.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[ЛИСТ 153, кол. c], ГЛАВА XI
ЧТО БОЛЕЕ ЦЕННО И УМЕСТНО:
ПСАЛТЫРЬ РОЗАРИЯ ДЕВЫ МАРИИ
ИЛИ ПСАЛТЫРЬ ДАВИДА?

Почтенный Наставник душ, Хвалебная Троица дарит истину через Розарий Девы Марии, Матери Истинной Истины.
Некоторые, скорее из тщетного любопытства, чем из преданности, спрашивают: что имеет большую ценность, Псалтырь Давида или Ангельский (Розарий)?
На это непочтительное сравнение я отвечу, что в отношении милосердия молящегося, (его) намерения и преданности, где в молящемся больше преданности и милосердия, там (есть) большая заслуга (согласно [С.] Фоме [в Summa] 2,2 и в Quodlibeti), поскольку большая заслуга имеет в качестве своего вознаграждения большую благотворительность.
Возможно, кто-то совершает меньшее из добрых дел, отдавая деньги бедному, (и) заслуживает больше, чем тот, кто совершает величайшую добрую работу, например, Священник, который

[FOL. 153, col. c], ((CAPITOLUM XI.
((QUID EST NOBILIUS
ET EFFICACIUS VEL PSALTERIUM HOC
VIRGINIS MARIE, AUT PSALTERIUM
DAVITICUM.

Colendissime Rector animarum: Veritatem dat Trinitas Laudabilissima per Psalterium Virginis Marie Matris Veritatis Verissime.
De quo iam vanitas curiosa quorundam magis quam devota querit quid est nobilius aut Psalterium Daviticum aut Angelicum.
Ad hanc comparationem odiosam sub distinctione respondebo, quod quantum est ex parte caritatis orantis et intentionis et devotionis, ibi est maior devotio et caritas orandi ibi maius meritum (secundum Thomam, secunda secunde, et in Quotlibetis), quia meritum maius pensatur ex maiori caritate.
Inde possibile est aliquem facientem minimum opus ex genere bonorum, dando pauperi denarium, magis mereri quam illum qui maximum opus facit ex genere bonorum, puta quam sacerdos celebrans in peccato mortali, aut celebrans ex minori caritate.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Nam Davidicum quo prolixius, eo, quam Angelicum est, et decursu laboriosius: sed meriti quoque majoris, in charitate pari.
6. Intelligentia planiore. In eo, enim, plaeraque pluribus docentur et explicate.
7. Auctoritate. Quippe ex antiqua Lege, nova probatur, non e diverso.
8. Devotionis usu et frequentatione per Ecclesiam, ut in qua idem ad Divini Cultus partem haud minimam, publicam, Ecclesiasticam, et quotidianam inde usque ab origine venit.
9. Extensione majus est, ut quod ad plura pateat usu, adque plures.
10. Voluminosa prolixitate ac mole majus est.
II. Pro Angelico.
Hoc antecellit alteri.
1. Fine. Hoc enim illius causa finalis erat. Finis autem nobilior est his, quae sunt ad finem.
2. Perfectione effectus, qui fuit Verbo Caro factum.
3. Temporis gratia. Est enim Novi Testamenti initium, quod prae Vetere est nimium quantum vivus homo picto quanto praestatior?
At Vetus Testamentum pictura fuit et figura Novi.
4. [Causa] Efficiente. Nam Angelicum fecit SS. Trinitas, Archangelus attulit
Mariae, auxit Elisabetha, complevit Ecclesia.
Davidicum a peccatore factum est, et traditum Synagogae.
5. Veritate. Nam docet de praesenti, Davidicum de futuro.
6. Hoc pactum in umbra, istud in luce fuit.
7. Effectu: nam est consummatio, perfectioque Davidici: hoc enim absque illo vanum extitisset.
8. Exitu. Nam in Coelum inducit: Davidicum vero ad Infernum seu Limbum transmittebat.
9. Efficacia. Quia per Angelicum facta pax est universalis.
10. Eventu. Quod Jesus, et Maria per Angelicum diviniora sint adepti , quam ex altero.
Christus quidem, Homo Deus factus: Maria, autem, Deipara Virgo facta fuit, quibus majus facere Deus nequit.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

более выразительный, по сравнению со С. Розарием;
4. (Псалтирь Давида выделяется) по древности;
5. (Псалтырь Давида превосходит) за большие усилия в молитве: на самом деле (Псалтырь) Давида дольше и труднее читать, чем С. Розарий Марии; однако он также имеет большую заслугу в равной благотворительности (перед тем, кто читает С. Розарий);
6. (Псалтырь Давида превосходит) по более простому пониманию: в нём учат очень многим вещам более ясно;
7. (Псалтырь Давида превосходит) по авторитету: поскольку именно из древнего закона возникло новое, а не наоборот;
8. (Псалтырь Давида превосходит) по благочестивому и устоявшемуся использованию в церкви: поскольку он в значительной степени породил богослужение в церкви, (на уровне) общинном, церковном и повседневном;
9. (Псалтырь Давида превосходит) по охвату, поскольку он распространяется на очень много вещей, что касается традиций и персонажей;
10. (Псалтырь Давида выделяется) внушительным содержанием.
II. В пользу С. Розария:
1. (С. Розарий превосходит) в цели: (С. Розарий), на самом деле, это была заключительная причина (Псалтыря Давида): результат, на самом деле, очень совершенен, когда подходит к концу;
2. (С. Розарий превосходит) в совершенстве результата, который является Словом, ставшим Плотью;
3. С. Розарий выделяется) благодатью времени: он действительно соответствует началу Нового Завета, который по сравнению с Ветхим (Заветом) огромен, насколько живой человек превосходит (человека), нарисованого: следовательно, Ветхий Завет-это изображение Нового Завета;
4. (С. Розарий превосходит) в деле: именно С. Троица создала Радуйся Мария (для С. Розария), Архангел Гавриил сообщил об этом Марии, (С.) Елизавета украсила её, Церковь завершила её; Псалтырь Давида,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

празднует в смертном грехе или празднует с меньшей благотворительностью.
Во-вторых, Псалтырь Давида имеет большую ценность и большее достоинство, чем Ангельский Розарий, из-за происхождения, поскольку (Псалтырь Давида) был, в некотором роде, началом, которое подготовило и предвещало Ангельский Розарий.
В-третьих, (Псалтырь Давида) имеет большее значение (чем Ангельский Розарий) по содержанию, потому что в Псалтыре Давида, (вещи) обозначаются более выразительно, чем В Ангельском Розарии.
В-четвёртых, (Псалтырь Давида) имеет большую ценность по древности.
В-пятых, (Псалтырь Давида) имеет большее значение из-за трудностей в молитве, потому что в нём гораздо больше усилий в молитве, чем в Ангельском Розарии.
В-шестых, (Псалтырь Давида) больше в понимании и учении, поскольку в нём многое объясняется и понимается лучше, чем в Ангельском Розарии.
В-седьмых, (Псалтырь Давида) имеет большее значение по авторитетности, поскольку именно из Древнего Закона возник Новый, а не наоборот.
В-восьмых, (Псалтырь Давида) имеет (большую ценность, чем Ангельский Розарий) в отношении установленного и благочестивого использования в церкви, поскольку (он) ставится в церкви как основная молитва в канонические часы, по крайней мере, с точки зрения содержания.
В девятых (Псалтырь Давида) имеет большую ценность по охвату, потому что содержит очень много вещей (по сравнению с Ангельским Розарием).
В десятых (Псалтырь Давида) намного более объёмный и сложный, чем Ангельский Розарий.
Однако в некотором смысле Ангельский Розарий имеет большее значение, чем (Псалтырь Давида), если позволено выражаться таким образом.
Во-первых, (Ангельский Розарий имеет большую ценность, чем Псалтырь Давида), потому что является конечным исполнением (Псалтыря) Давида.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Secundo dico, quod Psalterium Daviticum est nobilius et dignius quam Psalterium Angelicum ratione cuiusdam causalitatis, inquantum fuit quodammodo causa dispositiva et figurativa Psalterij (fol. 153, col. d) Angelici.
Tercio est nobilius in significatione, quia plura ibi scilicet in Psalterio Davitico significantur expresse, quam in Psalterio Angelico.
Quarto est nobilius in antiquitate.
Quinto est nobilius in orandi penalitate, quia ibi est labor maior orandi multo quam in Psalterio Angelico, et sic ibi est maius meritum.
Sexto est maius quantum ad intelligentiam et doctrinam, quia plura ibi docentur et intelliguntur quam in Psalterio Angelico.
Septimo est nobilius in auctoritate, quia ex Antiqua Lege probari hec Nova Lex, et non econtra.
Octavo nobilius est in frequentatione et Ecclesie devotione, quia ab Ecclesia pro principali oratione habetur in horis canonicis ad minus extensive.
Nono est nobilius extensive, quia ad plura extenditur.
Decimo est nobilius in difficultate et in magnitudine, quia est maius et difficilius multo quam psalterium Angelicum.
Verum quodammodo Psalterium Angelicum est nobilius quam Daviticum, si quis sic audeat loqui.
Primo, quia est causa finalis Davitici.
Finis autem est nobilior hijs que sunt ad finem, secundum Philosophum.
Secundo nobilius est in perfectione, quia habuit effectum nobiliorem, puta Verbum Caro.
Tercio quia est inicium Novi Testamenti, quod est nobilius Veteri Testamento (secundum Thomam) quodammodo sicut homo vivus homine (fol. 154, col. a) picto, quia Testamentum Vetus fuit pictura quasi et figura tantum Novi Testamenti.
Quarto, quia Psalterium Angelicum est a Trinitate factum, ab Angelo pronunciatum et Marie Virgini presentatum. Daviticum vero a peccatore aliquando superbo luxurioso, et homicida, synagoge est collatum.
Quinto est quodam modo maioris veritatis quam Daviticum, eo quod est de presenti

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Quae causae isthuc quoque valent apud Jesum et Mariam, quod Coronariae Preces eis tanto gratiosiores accidant, pondusque ad flectendos majus habeant, quanto pretium illis inest divinius.

III. Dices: Non vox Angelicae Annunciationis, sed illa Virgineae Consensionis: “Ecce Ancilla Domini, fiat Mihi secundum Verbum Tuum”: illa, inquam, rem confecit, ut substantialis effectus ad eam fuerit consecutus.

Respondeo: in Salutatione Angelica, duo sunt attendenda.

1. Nuda verba, sonusque vocis: et sic illa Mariae efficacia fuerunt, non Angeli.

2. Intentio Dei omniumque Coelitum formalis, quae Verbis Annunciationis inerat, ad Incarnandum Verbum, Deiparamque impraegnandam: et ista effectu intenti fuit productiva.

In qua ipsa tamen Vox Virginis continebatur virtute, ut quae nihil penitus esset ab Intentione Dei dissensura, quo Annunciationis Incarnatio sortiretur effectum.

Eandem ad mentem, ad modum Ecclesia capit Annunciationem, cum annuum de Ea Festum agitat, rem intentam, atque paratam recolens potius, quam mera verba, quae medium rei fuerunt, ac instrumentum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

(напротив), был создан грешником, и вверен Синагоге;

5. (С. Розарий превосходит), т.к.говорит с настоящим, Псалтырь Давида (обращается) к будущему;

6. (С. Розарий выделяется, потому что) это свет (Нового) Завета, который был в тени (в Псалтыре Давида);

7. (С.Розарий превосходит) по результату: в самом деле (С. Розарий) - это совершенствование П. Давида, который остался бы бесплодным, если бы (не возник С. Розарий);

8. (С. Розарий превосходит) что касается (окончательного) результата: (С. Розарий), по сути, ведет к Небесам; Псалтырь Давида, с другой стороны, ведёт в ад или в небытие;

9. (С. Розарий превосходит) по эффективности: так как с помощью Радуйся Мария пришёл Всеобщий Мир;

10. (С. Розарий превосходит) в успехе: потому что Иисусу и Марии были даны (титулы) более выдающиеся в С. Розарии, а не в (Псалтыре Давида): (в С. Розарии вспоминается) Христос Бог, (который) стал человеком; (и) Дева Мария, (которая) стала Матерью Божией: Бог не мог сказать больше этими (двумя титулами, в С. Розарии).

Таким образом, эти (10) причин также обладают эффективностью в отношении Иисуса и Марии, поскольку молитвы (С. Розария) приходят к Ним очень желанными и имеют большую ценность в убеждении их (Благодарить), поскольку ценность (С.Розария) очень возвышена.

III. Ты скажешь, что в Благовещении это были не слова ангела, а слова согласия Богородицы: "вот служанка Господня, да сделает меня по слову Твоему" (ЛК. 1,38), чтобы совершить Событие, после которого последовало Свершение.

Я отвечаю, что в "Радуйся, Мария" есть две вещи, которые следует учитывать:

1. (если учесть) слова и их значение: тогда были эффективными (слова) Марии (для уточнения события), а не (слова) Ангела;

2. (но если учесть) намерение, выраженное Богом (Отцом) и всем Небом,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

По мнению Философа, исполнение имеет большую ценность, чем совершенствование.
Во-вторых, (Ангельский Розарий имеет большую ценность, чем Псалтырь Давида), что касается совершенства, потому что была достигнута цель, то есть Слово (стало) Плотью.
В-третьих, (Ангельский Розарий имеет большую ценность, чем Псалтырь Давида), поскольку это начало Нового Завета, которое имеет большую ценность, чем Ветхий завет (согласно [С.] Фоме), в некотором смысле, как живой человек более ценен, чем нарисованный, поскольку Ветхий Завет был лишь образом Нового Завета.
В-четвёртых, (Ангельский Розарий имеет большую ценность, чем Псалтырь Давида), поскольку Ангельский Розарий был дан (Пресвятой) Троицей, объявлен Ангелом и представлен Деве Марии; (Псалтырь) Давида, был в своё время, произведён для Синагоги высокомерным, похотливым и грешным убийцей.
В-пятых, (Ангельский Розарий) обладает, в некотором смысле, большей истиной, чем (Псалтырь) Давида, потому что он распространяется на настоящее и прошлое; (Псалтырь) Давида, из-за пророчества распространяется на будущее; (пророческие) утверждения о будущем не являются ни истинными, ни ложными, пока реальность (предсказанная не исполнится) в настоящем (и подтвердится) истина или ложь (пророчества), согласно Философу. Ангельский (Розарий) был дан в свете, Ветхий Завет был дан в тени, согласно Апостолу.
В-седьмых, Ангельский Розарий (имеет большую ценность, так как) является исполнением, плодом и совершенством (Псалтыря) Давида.
Если убрать Новый Завет, Ветхий не будет иметь никакой ценности, потому что ничему другому он не служил, кроме как стать предвестником Будущего Завета, согласно (С.)Августину.
(С.) Павел говорит: Все вещи в образе имели отношение к (Иисусу и Марии).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

vel de preterito.
Daviticum autem in ratione prophecie est de futuro; propositiones vero de futuro non sunt vere nec false nisi propter veritatem vel falsitatem alicuius de presenti, secundum Philosophum.
Sed quia Angelicum factum est in luce, sed Testamentum Vetus factum est in umbra, secundum Apostolum.
Septimo psalterium Angelicum est consumatio Davitici, fructus et perfectio.
Unde remoto Testamento Novo nil valuit Antiquum, quod nil valebat nisi tanquam signum Futuri Testamenti, secundum Augustinum.
Ideo ait Paulus: Omnia in figura contingebant illis.
Octavo quia Angelicum mittit ad celum, sed post Daviticum ibatur ad Infernum. Unde David ad Infernum Patrum descendit.
Nono quia per Angelicum facta est Universalis Pax Dei Patris et hominis, non autem per Daviticum.
Decimo quia Christus et Pijssima Virgo Maria maiora habuerunt medio Psalterij Angelici quam Davitici.
Christus est enim per hoc (fol. 154, col. b) Homo Deus, sed et Maria est Mater Dei Omnipotentis.
Quibus, secundum Thomam, Deus maius facere non potest.
Et sic quodammodo Christus et Maria magis amare tenentur Psalterium Angelicum quam Daviticum, quia ampliora dans est magis diligendus (secundum Senecam).
Neque valet si dicatur quod Salutare Angelicum nichil effecit in Maria Virgine, sed magis Verbum Caro factum est per Marie verbum cum ait: (“)Ecce Ancilla Domini, fiat Michi secundum Verbum Tuum(”); similiter illa Salutatio fuit una vox que non potuit facere substantiale effectum.
Ad hec et similia dico quod Salutare Angelicum habet capi duobus modis.
Uno modo pro puris vocibus et actione vocali adjuncta, et sic argumenta pretendunt.
Aliomodo capitur prout fuit in intentione Trinitatis, et Gabrielis, et Verbi Incarnandi, et Marie Virginis impregnande a Spiritu Sancto, et prout ab

содержащееся в словах Благовещения, о том, что Слово станет Плотью и что Богородица станет беременной: тогда именно это намерение (Бога Отца и Неба) произвело эффект (совершенствования события).

Однако в этом же доблестном (намерении) заключалось Слово Богородицы, ибо она ни в чём не противоречила замыслу Бога, ибо за Благовещением сразу же последовало Воплощение.

С этим чувством и в этой форме Церковь всегда рассматривала Благовещение, отмечая ежегодный праздник, размышляя больше о намерении (Бога Отца) и событии, чем только о Словах, которые были лишь средством и инструментом (совершенствования) События.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

В-восьмых, (Ангельский Розарий имеет большую ценность), так как позволяет идти на Небеса, в то время как следуя за (Псалтырём) Давида шли в ад; Давид спустился в ад Отцов.
В девятых (Ангельский Розарий имеет большую ценность), поскольку через (Розарий) был достигнут Всеобщий Мир между Богом Отцом и человеком, а конечно, не через (Псалтырь) Давида.
В десятых (Ангельский Розарий имеет большую ценность), поскольку Христос и Благочестивая Дева Мария достигли большего (блага для мира) через Ангельский Розарий, чем через (Псалтырь) Давида.
Христос (называется) в этом (Ангельском Розарии), Человек Бог, как и Мария (называется) Богородица Всемогущая.
О них, по словам (С.) Фомы, Бог не мог сказать больше (в Ангельском Розарии).
Христос и Мария в некотором роде побуждаются любить Ангельский Розарий больше, чем (Псалтырь) Давида, поскольку нужно больше любить того, тот, кто дарит самые важные вещи (согласно Сенеке).
И (Ангельский Розарий) не имел бы меньшей ценности, если бы было сказано, что за Приветствием Ангела не последовало (Воплощение) в Деве Марии, и, в частности, Слово стало Плотью, когда Мария сказала: “вот Служанка Господа, да будет со мной по Слову Твоему”; точно так же это Приветствие (Ангела) было словом, которое не могло произвести существенного эффекта (без согласия Марии).
По причине этих и подобных вещей я говорю, что Ангельское Приветствие нужно понимать двумя способами.
Во-первых, (глядя) на слова и последовательность слов в сцене (Благовещения), и как было всё представлено.
Во-вторых, пытаясь понять, каково было намерение (С.) Троицы и Гавриила, и Слово, которое должно было Воплотиться, и Девы Марии, которая должна была забеременеть Святым Духом, и как это было понято Торжествующей Церковью.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Ecclesia Triumphante intendebatur.
Et sic in tali secundo modo patet causa ipsius Salutationis Angelice, tam efficiens quam materialis quam formalis quam finalis.
Ideo licet in verbo Angelico expresse non contineatur responsio Virginis Marie tamen continetur in intentione ipsius et voto.
Et sic debet capi Salutatio Angelica in proposito.
Sic eciam capit Ecclesia Annunciationem Dominicam cum de Ipsa facit celeberrimum festum, (fol. 154, col. c) scilicet pro completa in facto Verbi Dei Incarnatione, et non solum pro vocibus.
Quia Deus principaliter verba illa non intendebat, sed Verbum Suum Incarnari in Maria Virgine volebat.
Et gratia Dei factum est ita.
Sic igitur hec duo se habent per modum excedentis et excessi, diversis respectibus.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[PARS I], CAPUT XII.
DE UTILITATE, FRUCTUQUE MULTIPLICI PSALTERII.

Laudatissime ovium Christi Medice, Justitiam donat Trinitas Misericordissima per Psalterium Virginis Justissimae, notum illud: “date, et dabitur vobis”.

Si igitur quotidie Rosas Divinae Excellentiae quindenas obtulerimus; spes est Praemii, Fructusque referendi paris, iuxta illud Christi: “Centuplum accipietis”.

Rosas appello, sacras voces Salutationis, quam Rem Intentam, Peractamque recolunt et spectant, debita cum devotione, ac Coronarium Psalterium quinquagies supra centies singulae pronunciatae, oblataeque Deo per Advocatam Divam, Divorum Reginam Mariam.

1. Ave: quasi sine Vae, Fructus est, liberari a vae peccati.

2 Maria: Illuminatrix, vel Illuminata,

[КНИГА I], ГЛАВА XII
ПРЕИМУЩЕСТВО И РЕЗУЛЬТАТ ТРОЙНОГО РОЗАРИЯ.

О, Славный врач овец Христовых, милосердная Троица, через Розарий Богородицы, дарует праведность, согласно известному (отрывку из Евангелия): “дайте, и будет дано вам” (ЛК. 6,38).

Итак, если каждый день мы приносим (С. Марии) 15 роз с Божественным благочестием, есть надежда на получение соответствующей награды, согласно учению Христа: "Вы получите во сто раз" (МФ. 19,29).

Я называю розами, священные слова Радуйся, Мария, которые пересматривают событие в намерении (Бога Отца) в (его) совершенствовании, и с должной преданностью созерцают (Три) короны С. Розария, из 150 (Радуйся), предлагая их Богу, при заступничестве Пресвятой Марии, Защитницы и Царицы (Всех) Святых.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И таким образом, ясно появляется (в "Радуйся, Мария") причина, как эффективная, так и материальная, и формальная, и окончательная Ангельского Приветствия (что касается совершенствования Воплощения).
По этой причине, хотя в слове Ангела прямо не содержится ответ Девы Марии, тем не менее он содержится в её намерении и желании.
И поэтому нужно понимать Ангельское Приветствие в намерении.
Таким образом, и Церковь понимает Благовещение Господа, когда празднует свой самый знаменитый Праздник,- событие полного Воплощения Слова Божьего, а не просто слов (употребляемых).
Ибо Бог не только стремился к этим словам, но и хотел, чтобы Его Слово Воплотилось в Деве Марии.
И, по милости Божией, так было.
Таким образом, эти аспекты объединяются, превосходя друг друга.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[ЛИСТ 154, кол. c], ГЛАВА XII
ПОЧЕМУ ОТ ЭТОЙ ЗАСТУПНИЧЕСКОЙ МОЛИТВЫ РОЗАРИЯ ПРИХОДИТ МНОЖЕСТВО БЛАГ И ЧУДЕСНЫХ ПЛОДОВ?

Прославленный Врач овец Христовых, пусть Ваше Почтение увидит, как Милосердная Троица даёт через Розарий Девы Марии самую Праведную из праведных, Справедливость, то есть 15 Плодов Розария Девы Марии.
Вы знаете, почитаемый Монсиньор, Слово Христово, то есть: "Дайте, и будет дано вам" (ЛК. 6,38).
Если мы даём Славной Деве Марии каждый день 15 Роз с уважением и благопристойностью, разумно, что нам должна быть присуждена великая награда, потому что Иисус Христос сказал: "Вы получите сто раз" (МФ.19,29).
Следовательно, мы предлагаем в Ангельском Розарии 150 раз первую Розу Деве Марии, - " Радуйся”,

[FOL. 154, col. c], ((CAPITOLUM XII.
((QUID EX TALI SUFFRAGIO PSALTERIJ PLURIMA PROVENIUNT BONA MERITORUM, VERUM ET FRUCTUUM AMMIRANDORUM.

Laudabilissime ovium Christi Medice, libet Reverentie Vestre parumper videre quomodo Iusticiam donat Trinitas Misericordissima per Psalterium Virginis Marie iustorum Iustissime, scilicet Fructus Psalterij Marie Virginis XV.
Scitis enim, o domine venerande, Verbum Christi, scilicet(:“)Date et dabitur vobis(”).
Si igitur damus Marie Virgini Gloriose quolibet die XV Rosas excellentie et virtutum, verisimile est quod debeamus habere optimum premium, quia Christus Ihesus ait: (“)Centuplum accipietis(”).
Quia igitur offerimus primam Rosam Marie Virgini, que est Ave, centies et quinquagesies in Psalterio Angelico, pro illo Fructu debemus liberari a v[a]e peccati.
Secundus Fructus est habere,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Fructum profert illuminationis in mente.
3. Gratia, meretur in Christo Fructum Gratiae Divinae.
4. Plena: ditat Bonorum Coelestium abundantiam .
5. Dominus uti facit inimicis posse dominari.
6. Tecum: mentem vertit in SS. Trinitatis sedem, ac Templum Dei.
7. Benedicta: dat Benedictionem in Donis Spiritualibus singularem.
8. Tu: eximiam in Deipara Dignitatem demonstrat, ut Eidem olim confirmari mereamur.
9. In Mulieribus: Misericordiam provocat.
10. Et Benedictus: attrahit benedictionem in orationes nostras.
11. Fructus: Bona Spiritus Sancti confert.
12. Ventris: Castitatem adjuvat et custodit.
13. Tui: Virgini Matri proprium orantem dedicat.
14. Jesus: Salvator.
15. Christus: Unctus. Meretur devotionem ad SS. Christi Sacramenta, istaque singula Sacrae sunt consona Scripturae, et nihil adversa.
Sunt autem piae cuidam virgini revelata.
Simili quindeni Fructus Orationis Dominicae possent assignari.
Et tantorum instrumentum meritorum Psalterium quisquam Christianus minoris justo aestimarit?
Quod si ex Collecta, aut quacunque precatiuncola in honorem cujuscunque Sancti recitata, fructus pie sit sperandus: quanto magis ex oblato Psalterio incomparabilium duarum precularum, in quibus nihil, nisi pure Divinum inesse credi debet.
Quod si etiam honestae cuicumque matronae CL munuscola dones, honore dignus et favore censearis ejusdem: quanto Suis Deipara Coronariis diviniora refundet?
Hoc totum Ipsa devoto cuidam revelavit.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

1. Ave: Без вины дарует (Розарианцам) плод избавления от греха;
2. Maria: Просветительница, то есть просвещённая, даёт (Розарианцам) плод просветления (их) умов;
3. Gratia: (Полная) благодати предлагает (Розарианцам) объединенным со Христом, плод Божьей благодати;
4. Plena: Полная (благодати) обогащает (Розарианцев) обилием небесных благ;
5. Dominus: Господь получает (плод для Розарианцев), чтобы иметь возможность одержать победу над врагами;
6. Tecum: (Она получает плод для Розарианцев), чтобы возвысить умы до С. Троицы и Святилища Божьего на Небе;
7. Benedicta: (Она) даёт (Розарианцам) особое Благословение вместе с дарами Духа;
8. Tu: (Она) являет (Розарианцам) необычайное великолепие быть Матерью Божией, что однажды мы заслужим (плод) полагаться на Неё;
9. In Mulieribus: (Она) получит (плод) милосердия для (Розарианцев);
10. Et Benedictus: (Она) получает (плод) Божьего благословения на молитвы (Розарианцев);
11. Fructus: (Она) дарит (Розарианцам, плод) благ Святого Духа;
12. Ventris: (Она) защищает (плод) целомудрия (Розарианцев);
13. Tui: (Иисус) поручает Розарианца Деве Матери;
14 Jesus: (Розарианец получает плод Спасения от Иисуса), Спасителя;
15. Cristus, (или) помазанник (Божий): Она получает для Розарианцев плод) преданности Святым Таинствам Христовым, и они согласуются со Святым Писанием.
Это также было открыто благочестивой деве.
15 подобных плодов можно отнести к Отче Наш.
И какой здравомыслящий христианин не прибегнет к С. Розарию?
Если в молитве, произнесённой в честь Святого, вы должны искренне надеяться на награду, то получите гораздо больше, если вы предлагаете (Богу) С. Розарий,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

за этот Плод мы должны быть освобождены от беды греха.
Второй Плод - иметь просвещённый ум, поскольку мы даём Марии эту Розу: "Мария", которую называют Просветительницей, т.е. просветлённой в знании, согласно (С.) Иерониму.
Третий Плод - это особая благодать Бога от Розы: "Gratia".
Четвёртый Плод-обилие благ, исходящее от Розы: "Plena".
Пятый Плод-это сила побеждать врагов, от Розы: "Dominus".
Шестой Плод-быть храмом Троицы, от Розы: "Tecum".
Седьмой Плод-Благословение Божие, через особые дары, от Розы: "Benedicta".
Восьмой Плод-получить от Бога особую благодать, то есть привилегию, от Розы "Tu".
Местоимение "Tu" относится к Марии за достоинство во всём.
Девятый Плод-получить Милость от Розы "In mulieribus (среди женщин)".
Десятый Плод-получить Божье благословение в своих молитвах от Розы: "Et Benedictus".
Благословенная, в смысле Благо говорящая, или добра молящая, или хорошо сказанная, согласно (С.) Ричарду.
Одиннадцатый Плод - это Плоды Святого Духа, от Розы "Fructus".
Двенадцатый (Плод) имеет целомудрие, от Розы: "Ventris", (Мария), которая является Храмом Девственности, согласно (С.) Бернару.
Тринадцатый (Плод) состоит в том, чтобы быть уникальной частью в Царстве Девы Марии, этой Розой: "Tui", что является притяжательным местоимением.
Четырнадцатый (Плод) - это спасение от Розы: "Ihesus", который является Спасителем мира.
Пятнадцатый - это особая преданность Таинствам Христа с Розой "Christus", что означает Помазанник, согласно (С.) Ремигию.
Эти вещи согласуются со словами Евангелия и высказываниями Святых.
Благочестивая Дева Мария открыла то же одной верующей деве.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

illuminationem (fol. 154, col. d) mentalem, quia damus Marie hanc Rosam: Maria, que est dicta Illuminatrix vel Illuminata per scientiam, secundum Ieronimum.
Tercius Fructus est habere gratiam Dei singularem ex Rosa ista: Gracia.
Quartus Fructus est bonorum abundantia, ex Rosa hac proveniens: Plena.
Quintus Fructus est potestas dominandi super inimicos, ex Rosa hac: Dominus.
Sextus Fructus est esse templum Trinitatis, ex Rosa hac: Tecum.
Septimus Fructus est Benedictio Dei in donis singularibus, ex Rosa hac: Benedicta.
Octavus Fructus est singularem a Domino obtinere Gratiam sive privilegium, ex Rosa ista: Tu.
Nam hoc pronomen: Tu, est demonstrans et referens in Maria pre omnibus dignitatem.
Nonus fructus est habere misericordiam, ex rosa hac: In mulieribus.
Decimus Fructus est obtinere benedictionem Dei in suis orationibus, ex hac Rosa: Et Benedictus.
Nam benedictus dicitur quasi bene dicens, sive bene orans, sive bene dictus, secundum Richardum.
Undecimus Fructus est habere Fructus Spiritus Sancti ex Rosa hac: Fructus.
XII est habere castitatem ex Rosa ista: Ventris, que Templum est Virginitatis, secundum Bernardum.
XIII est esse de Regno et Dominio singulariter Virginis Marie ex Rosa ista: Tui, que est pronomem possessivum.
XIV est habere salutem (fol. 155, col. a) ex Rosa hac: Ihesus, que est mundi Salvator.
XV est habere ad Sacramenta Christi singularem devotionem ex Rosa ista: Christus, que dicitur quasi Unctus, secundum Remigium, propter Sacramentorum collationem.
Hec autem sunt consona verbis Evangelicis et Sanctorum dictis.
Sed pijssima Virgo Maria hec eadem revelavit cuidam devote Virgini.
Dari eciam possent consimiles fructus in Dominica Oratione.
Non igitur est contempnendum Psalterium hoc, ex quo tanta proveniunt

(состоящий) из этих двух несравненных молитв, (и) вы должны верить, что в них есть только чистое божественное!

Если бы вы действительно подарили сто пятьдесят маленьких подарков честной Матроне, разве вы не заслужили бы её благодарности?

Насколько больше Богородица изливает небесные блага на своих Розарианцев?

Она сама открыла всё это одному верующему.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Аналогичные Плоды также могут быть представлены для Отче Наш.
Не следует пренебрегать этим Розарием, из которого происходит так много благ.
Поскольку мы молимся Святому Николаю и Святой Екатерине или Святой Варваре, а также другим (Святым), со стихом и молитвой, мы надеемся быть спасёнными, мы также поём Святой Екатерине, чтобы (помогла) тебе спасти себя (нашей) хвалой, тем более благочестиво следует верить, что спасутся те, кто будет молиться этому Розарию Девы Марии, поскольку Она, по сравнению со всеми Святыми, более любящая, и эта молитва (Розария) Евангелическая и бесценная?
И, чтобы привести материальный пример: Разве есть в мире женщина, которой, были бы свободно подарены сто пятьдесят золотых украшений и которая не была бы благодарна и с такой же благодарностью не отвечала бы взаимностью тому, кто подарил ей такие вещи, тем более эта Царица девственниц пожертвует большие вещи тем, кто почитает её в этом Розарии!
Я нашёл, что подобное описано довольно часто, и я знал, как это было открыто для преданного человека.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

genera bonorum.
Si enim quia oramus ad Sanctum Nicolaum vel Katherinam vel Barbaram et sic de alijs unam antiphona versiculum et collectam speramus salvari, ymmo et cantamus de Sancta Katherina, qui te laudant salvi fiant, nunquam non pie est magis credendum quod salvabuntur qui devote hoc Psalterium Virginis Marie perorabunt, cum ipsa cunctis Sanctis sit magis pia et hec oratio fit sanctissima et nobilissima utpote Evangelica, sitque valde preciosa?
Et ut exemplo materiali utar.
Non est mulier in mundo cui si darentur libere centum et quinquaginta iocalia aurea, que non amaret viribus totis iuvaretque talia donantem, quantomagis hec virginum Regina ampliora dabit devote in Psalterio hoc se colentibus?
Sicut et frequentius legi, et a devota persona revelatum cognovi.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT XIII
DE INDULGENTIIS AD PSALTERIUM PROMERENDIS.

Vicarie Christi Venerandissime cum Apostolica Dignitate.

I. Pontifex Maximus Joannes XXII, Indulgentiam 24 annorum, 34 hebdomadum, et 1 dierum concessit orantibus Psalterium Mariae: quod CL Salutationibus Angelicis constare definit.

Bullae Transumptum vidi: autographum Avinione in Conventu nostro asservatur, ut audii.

Item 60 dies indulget ad clausulam cujusque Salutationis addentibus voces: Jesus Christus.

Centies vero, et quinquagies, 60 dies Indulgentiae additi supradictis ingentem numerum conficiunt.

Alias complures condonationes factas praetereo.

Monuisse sat fuerit orantes, ut intentionem forment ad promerendas datas Indulgentias, ut in gratiae statu esse studeant, ut pensum operis integre praestent a Pontifice praescriptum, atque sic pie sperent.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[КНИГА I], ГЛАВА XIII
ИНДУЛЬГЕНЦИИ, КОТОРЫЕ ВЫ ПРИОБРЕТАЕТЕ С РОЗАРИЕМ.

О, Почтенный викарий Христа, по Апостольскому достоинству:

I. Понтифик Иоанн XXII дал индульгенцию в 24 года, 34 недели и 1 день тем, кто читает С. Розарий Марии, и определил, что он состоит из 150 Радуйся, Мария.

Я видел перевод, то есть нотариально заверенный отрывок из Буллы: я слышал, что оригинальная рукопись хранится в нашем Авиньонском монастыре.

(Булла) также даёт шестьдесят дней снисхождения тому, кто добавляет в конце каждого Радуйся, Мария, пункт: Иисус Христос.

Таким образом, повторяя этот пункт сто пятьдесят раз, вы приобретаете шестьдесят дней индульгенции (за один раз, за каждую "Радуйся" с пунктом), и, суммируя, (вы) получаете значительное количество (индульгенций).

Я оставляю другие многочисленные предлагаемые концессии.

Розарианцам очень рекомендуется сформулировать намерение заслужить предоставленные индульгенции, стремиться быть в состоянии благодати, полностью соблюдать обязательство, которое должно быть выполнено в соответствии с предписаниями понтифика, чтобы они могли благочестиво надеяться.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 155, кол. b], ГЛАВА XIII
ПОЧЕМУ ЕСТЬ МНОГО ИНДУЛЬГЕНЦИЙ ДЛЯ ТЕХ, КТО МОЛИТСЯ РОЗАРИЮ ЛЮБЯЩЕЙ ДЕВЫ МАРИИ?

О, почтенный Викарий Христа, (награждённый) Апостольским достоинством Понтификата, теперь должно рассмотреть индульгенции, дарованные Розарию Девы Марии.

Поэтому, прежде всего, Папа Иоанн XXII предоставил молящимся Розарию Марии двадцать четыре года и тридцать четыре недели и три дня снисхождения.

И (Он) говорит там о Псалтыре (Розария) Девы Марии, из 150 Радуйся, Мария.

Я видел Трансункцию (также известную как аутентифицированная транскрипция) этой Буллы.

Один образец находится в Авиньоне, как я узнал от людей, достойных веры.

Таким образом, Властью Верховного Понтифика Псалтырь (Розария) Славной Богородицы был подтверждён и наделён властью индульгенций.

Тот же Верховный Понтифик дал шестьдесят дней индульгенции тем, кто вставит в конце “Радуйся, Мария”(слова): "Иисус Христос".

Таким образом, Розарий Славной Девы имеет сто пятьдесят раз шестьдесят дней снисхождения, что достигает очень большого числа.

Благодаря вкладу очень многих Понтификов и Епископов любой, кто молился бы 5 Отче Наш и столько же Радуйся, Мария, перед инструментами Страстей Господа, получил бы двадцать тысяч лет снисхождения, что можно увидеть в Риме.

Святой Папа Сикст IV, допрошенный Королём Дакии в 1475 году Господнем, если всё это правда, и он ответил, что да, что индульгенций больше, чем утверждается.

Следовательно, в Розарии Девы Марии есть три раза по пять Отче Наш, из индульгенции, следует, что будет шестьдесят тысяч лет индульгенции, потому что пять Отче Наш вторых и третьих 50 молитв (Розария) не будут меньшей ценности, чем первые пять Отче Наш

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL. 155, col. b], CAPITOLUM XIII.
((QUOD MULTE SUNT INDULGENTIE ORANTIBUS PSALTERIUM MARIE VIRGINIS INDULTE.

((Vicarie Christi admodum venerande Pontificatus Apostolica Dignitate.

Videndum est nunc de indulgentijs pro Psalterio Virginis Marie concessis.

Unde in primis Dominus Papa Iohannes XXII, concessit orantibus Psalterium Marie XXIV annos indulgentiarum et XXXIV septimanas cum tribus diebus.

Et vocat ibi Psalterium Virginis Marie centum et L Ave Maria.

Cuius Bulle Transsumptum vidi.

Exemplar autem est in Avinione, ut a fidedignis comperi.

Et sic Summi Pontificis Auctoritate confirmatur Psalterium Virginis Gloriose, et munitur indulgentiarum potestate.

Insuper idem Summus Pontifex concessit LX dies indulgentiarum illis qui posuerint in fine Salutationis Angelice Ihesus Christus.

Et sic Psalterium Virginis Gloriose habet centies quinquagesies LX dies indulgentiarum, quod in magnum valde tendit numerum.

Preterea ex collatione plurimorum Pontificum Summorum et Episcoporum, quicunque oraverit quinque Pater Noster et totidem Ave Maria ante arma Dominice Passionis, obtinebit ad minus vigintimilia annorum indulgentiarum (fol. 155, c), ut Rome manifeste habetur.

Et sanctissimus Papa Sixtus Quartus interrogatus a Rege Dacie Anno Domini millesimoquadringentesimoseptuagesimo quinto, si hec vera essent, respondit quod ita, ymmo plures inquit sunt indulgentie quam scribatur.

Cum igitur in Psalterio Virginis Marie sint ter quinque Pater noster, secundum hanc rationem de indulgentijs, sequitur quod ibi erunt sexaginta milia annorum indulgentiarum, eo quod secunda et tercia quinque Pater Noster non erunt vilioris conditionis quam prima quinque Pater Noster, cum secunda et tertia importent maiorem laborem et penitentiam quam prima.

Insuper prefatus Papa Sixtus (ad istantiam nobilis viri domini Francisci

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

поскольку вторые и третьи (50 молитв) требуют больше усилий и концентрации, чем первые (50).
Кроме того, вышеупомянутый Папа Сикст (по просьбе благородного лорда Франциска, командующего Бретанью) даровал за каждые 50 молитв, пять лет и сорок дней снисхождения в 1479 году Господнем.
Кроме того, те, кто молится шестьдесят Радуйся Мария, зарабатывают большие индульгенции, как это стало известно в Италии.
Более того, тот, кто молится три Отче Наш в честь С. Троицы, получит очень большие индульгенции.
И, таким образом, есть много других (индульгенций).
Кто будет молиться Розарию славной Богородицы с намерением и мотивацией, из-за которых были даны вышеупомянутые индульгенции (если он будет в благодати), нет сомнений в том, что получит все вышеупомянутые индульгенции.
Не получают (индульгенции), когда индульгенций накапливается больше, чем предусмотрено в Булле, поскольку это не увеличивает масштабы молитвы, даже если она приносит большую пользу.
Кто молится Розарию Девы Марии, скажите так, в уме или голосом, Святой Троице через Христа и Деву Марию:"О, Блаженная Троица, я предлагаю Тебе Розарий Девы Марии, в котором есть много особых молитв, за которые Понтифики дали много индульгенций, и я умоляю, чтобы они были предоставлены мне, и если я молился только частично, пусть я получу их (всё равно)".
И нет сомнений, что он их получит.
Если обещана премия в пять, не будет дано меньше ста за то же самое.
У Верховных Понтификов не было духа (сказать), что те, кто молился более пяти Отче Наш, не получат этих индульгенций, чтобы не противодействовать выгоде молитвы, как если бы те, кто молился меньше, не имели бы благ от Понтифика.
И я придерживаюсь такого мнения, великие Доктора Теологии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Ducis Britannie) dedit ad quamlibet quinquagenam quinque annos indulgentiarum et totidem quadragenas Anno Domini millesimoqadringentesimoseptuagesimon ono.
Insuper, orantes sexaginta Ave Maria magnas habent indulgentias, ut vulgatum est in Ytalijs.
Peramplius, orantes tria Pater Noster ad honorem Sancte Trinitatis, grandes valde obtinent indulgentias.
Sicque de alijs pluribus constat esse.
Qui igitur oraverit psalterium Virginis gloriose pro intentione et causa pro qua date sunt dicte indulgentie (si fuerit in gratia) non dubium est ipsum omnes dictas indulgentias obtinere.
Nec refert (fol. 155, col. d) utrum addat plus quam habeatur in Bullis indulgentiarum, quia istud plus non derogat fini orationis sed magis adiuvat.
Dicat ergo sic orans Psalterium Virginis Marie, mente aut voce Sanctissime Trinitati, per Christum et Mariam Virginem: "O Trinitas Beata, ecce Tibi offero Psalterium Virginis Marie in quo sunt multe orationes particulares pro quibus date sunt a Pontificibus plurime indulgentie, et supplico ut michi concedantur, ac si particulariter et singulariter tantum facerem orando quod illas obtinerem.
Et non dubium erit quin illas obtinebit.
Non enim si detur premium pro quinque, dabitur minus pro centum in eadem re.
Nec mens Summorum Pontificum fuit quod illi qui plus orarent quam quinque Pater Noster, huiusmodi indulgentias non haberent, alias repugnaret profectui orationis quamvis minus dicentes non habeant intentionem Pontificis.
Et sic Doctores magni in Theologia senserunt.
Et Beatissima Virgo Maria cuidam aliquando revelavit istas a Filio Suo impetrasse pro Psalterio Suo indulgentias.

[PARS I], CAPUT XIV
QUIS MODUS SIT ORANDI PSALTERIUM?

Nobilissime animarum Christi Nutritor, modos hic referam aliquos, tum ex traditione majorum acceptos, tum ex revelatione Virginis Almae.

I. Modus: directe ad Christum orare.

Et sic Prima Quinquagena oretur ad honorem Christi Incarnati.

Secunda, Passi, Tertia, Resurgentis, Ascendentis, Paracletum mittentis, ad dexteram Patris sedentis, et Venturi ad Judicium.

II. Modus: mediantibus Sanctis ad Christum orare.

Et sic Prima offeratur per salutatos B. Mariae Sensus, aut Membra quinque honori Jesu Christi.

Ut per Oculos Mariae, quae Jesum viderunt, Labia quae osculata sunt Jesum etc.

Quo servit, imaginem Deiparae objecisse oculis mentis, aut corporis.

Secunda: ad quina Christi Vulnera singula singulas in orbem, vel ad Membra omnia, Salutationem Angelicam dicere: quo confert, iconem Christi intueri.

Neque necesse est sensum cogitare verborum, sed Vulnerum Dolorem, Meritum, etc. devote meditari.

Tertia: ad memoriam Sanctorum, quorum libuerit.

Huc conducitur per Altaria, Templi obire animo singula, ibique sibi imaginari Angelos, Patriarchas, Prophetas, Apostolos, Martyres, Confessores, Virgines, Viduas, Conjuges sanctos, etc., perque horum honorem, ac merita Christo Deo litare preces Coronarias.

III. Modus: in ordine ad Virtutes vertere intentionem.

Ut pro obtinenda Fide unum Ave, aut decadem fundere: pro spe item, etc.

Similiter in ordine ad vitia depellenda.

IV. Modus: cum fit oratio pro proximis, ut pro Ecclesia, Papa, Clero, etc., pro

[КНИГА I], ГЛАВА XIV
КАК МОЛИТЬСЯ С РОЗАРИЕМ?

О, Благородный сторонник душ Христовых, я расскажу здесь о некоторых способах (читать С. Розарий), которые я узнал, как из традиции древних, так и из Откровения Девы Марии, Матери Божией.

I. способ: молиться (С. Розарию) непосредственно - Христос.

Итак, молитесь первыми 50 молитвами в честь воплощённого Христа; вторыми 50 (в честь) Страстей (Христовых); третьими 50 (в честь) Христа, Который воскресает, возносится (на небеса), посылает (Святого Духа) Параклита, сидит одесную Отца и придёт на Суд (Вселенский).

II. способ: молиться (С. Розарию), Христу, через Святых.

Итак, первые (пятьдесят) будут предложены для пяти чувств или органов С. Марии, в честь Иисуса Христа: как, например, глаза Марии (С.), которые видели Иисуса, губы (Марии С.), которые целовали Иисуса и т. д.; полезно поставить образ Божией Матери перед глазами разума и тела;

вторые (50 будут приношением) за пять Ран Христовых, по одной Радуйся, Мария, за каждую, по очереди, или за все члены: и для каждой отдельной части С. Тела, читай Радуйся, Мария: здесь полезно созерцать образ Христа: не нужно размышлять о смысле слов, но преданно размышлять о боли ран и достоинствах (Христа).;

третьи (50 будут приношением) в память о Святых: пусть посетят с воображением различные алтари Церкви и там созерцают Ангелов, Патриархов, Пророков, Апостолов, Мучеников, исповедников, девственниц, вдов, Святых Супругов и т. д., и, по их чести и заслугам, принесут Богу молитвы Розария.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Пресвятая Дева Мария, однажды показала одному человеку, что получила от Своего Сына эти индульгенции для Своего Розария.

[ЛИСТ 155, кол. d], ГЛАВА XIV
ПОЧЕМУ НУЖНО МОЛИТЬСЯ ЭТОМУ РОЗАРИЮ ПРЕСВЯТОЙ БОГОРОДИЦЫ, МАТЕРИ БОЖИЕЙ?

Благородный Сторонник душ, верных Христу, теперь Ваше Благочестие посоветует вам исследовать способ, время и место молитвы Розария Пресвятой Девы Марии.

И на это я отвечаю, следуя традициям древних и откровениям Христа и Девы Марии, что первые 50 молитв должны быть сказаны в честь воплощения Христа; вторые-в честь Страстей Господних; третьи - в последовательности Славного Воскресения Христа, чудесного Вознесения, сладкого Сошествия Святого Духа, прекрасной Обители у Вечного Отца и его грозной Судейской Власти, (Он), который вечно будет судить живых и мёртвых по вере.

Третьи 50 молитв могут поместиться, даже очень красиво, и быть произнесена в честь Всех Святых.

В первые 50 мы можем взять для почитания, изображение Девы Марии с Младенцем, с Головы до Пят, приветствуя Марию по порядку, как, например, Глаза, которые видели Христа, Уши, которые слушали, и Губы, которые целовали Его, и так для других (конечностей), для каждой из которых мы говорим "Радуйся, Мария".

Для вторых 50 молитв мы можем взять изображение Христа на Кресте, вместо Тайн, и сказать для любой части (Тела) и Ран, Радуйся, Мария, по намерению Христа и Церкви.

Не следует размышлять о смысле слов (согласно [С.]Гугону и [С.] Ричарду), но о Боли Ран Христовых.

В третьих 50 молитвах, как говорится, в честь Всех Святых, мы можем

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL. 155, col. d], ((CAPITOLUM XIV.
((QUONIAM ORANDUM EST PSALTERIUM HOC VIRGINIS MATRIS DEI INVIOLATE.

Nobilissime animarum Christifidelium nutritor, (fol. 156, col. a) nunc devotio suggerit tua ut inquiratur de modo orandi, et tempore vel loco, Psalterium Matris Dei intemerate.

Ad quod respondeo secundum antiquorum traditiones et Christi et Marie Virginis Revelationes.

Quia Prima Quinquagena debet dici ad honorem Christi Incarnationis.

Secunda ad honorem Dominice Passionis.

Tercia autem est dicenda in ordine ad Christi Resurrectionem Gloriosam, Ascensionem mirabilem, Spiritus Sancti missionem dulcorosam, Eterni Patris iocundissimam sessionem, et Eius iudiciariam potestatem terribilem, quia vivos et mortuos eternaliter iudicabit secundum fidem.

Potest eciam Tercia Quinquagena pulcherrime aptari et dici ad honorem Sanctorum et Sanctarum omnium.

Unde in Prima Quinquagena habere possumus pro exemplo vulgari ymaginem Virginis Marie cum Puero a Capite usque ad Pedes, Salutando Mariam in ordine ad Filium, puta Oculos qui viderunt Christum, Aures que eum audierunt, et Labia que eum osculata fuerunt, et sic de alijs, cuilibet unum Ave Maria dicendo.

In Secunda autem Quinquagena possumus habere Imaginem Christi in Cruce pro libro, et cuilibet parti et vulneri dicere unum Ave Maria ad intentionem Christi et Ecclesie.

Nec est opus cogitare sensum verborum (secundum Hugonem et Richardum) sed Dolorem Christi Vulnerum.

(Fol. 156, col. b) In Tercia Quinquagena quoniam dicitur in honorem Sanctorum et Sanctarum omnium, habere possumus pro exemplo Ecclesias et Altaria ipsorum, et mente discurrendo, cuilibet Sancto

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Imperatore, Magistratu, etc., parentibus. Item, et pro inimicis utrisque iis tam vivis, quam vita perfunctis.

V. Modus: cum oratur in ordine ad humana officia, ut pro Pontificatu, Imperio, Sacerdotio, Militia, Judiciis, etc.

Hosce modos reperi in Mariali nostri F. Ioannis de Monte, ubi historiam de Maria Comitissa conscribit.

De qua: part. 5, cap. XXXI .

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

III. способ: (молиться С. Розарию) обращая намерение к добродетелям: например, возвысить одну или десять Радуйся, Мария, чтобы сохранить Веру; в равной степени,- для Надежды и т. д.; так же, для пороков, которые нужно отогнать.

IV. способ: читать молитвы за ближнего: например, для Церкви, для папы, для духовенства и т. д.; для императора, для магистрата и т. д.; для родителей; одинаково, даже для врагов; и, из каждой (категории), как живым, так и мёртвым.

V. способ: молиться за различные человеческие должности: например, за понтификат, за Империю, за священство, за армию, за судей и т. д.

Я нашёл эти способы в посвящении Марии, нашего Брата Джованни даль Монте, где он рассказывает историю графини Марии (часть. 5, гл. XXXI).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

взять, например, их Церкви и Алтари и, разговаривая в уме, предложить Радуйся Мария каждому Святому каждого алтаря и больше (Радуйся), если захочется, в соответствии с намерениями Девы Марии или (в соответствии с намерениями) Святых, Ангелов, Патриархов, Пророков, Апостолов, Мучеников, Исповедников и Девственниц, в соответствии с твоей преданностью. Это очень простой и воодушевляющий способ, и очень плодотворный.

Второй способ-в порядке Добродетелей, можно (сказать) Радуйся, Мария, чтобы иметь Веру, чтобы (иметь) Надежду, чтобы (иметь) Милосердие, так далее.

Третий путь- в порядке пороков, говоря против каждого из них, Радуйся, Мария.

Четвёртый путь-для друзей и благодетелей, по одной Радуйся Мария для Папы, для Царя, для Епископа, для Благочестивого, для духовника, для отца, для матери, и для других, как живых, так и умерших.

Пятый способ - в порядке человеческих обязанностей, таких как (скажем) Радуйся, Мария, чтобы офис Понтифика заботился о Церкви, Радуйся, Мария, чтобы судить, Радуйся, Мария, чтобы принять хорошие решения,

Радуйся, Мария за благочестивую молитву, Радуйся, Мария за хороший пример в проповеди, за мир и подобные реалии, и так для других задач.

В любое время можно читать этот Розарий, стоя на месте, или при ходьбе.

Правда, что для получения индульгенций необходимо поддерживать норму и форму индульгенций. Поэтому молитвы Отче Наш должны читаться стоя на коленях.

В момент (молитвы) не нужно (обязательно) иметь перед собой реальный образ Распятого Христа (как говорят великие люди), но достаточно иметь его в уме, иначе слепые и те, у кого есть стена между собой и изображением Христа, не могут заслужить индульгенций, не имея возможности увидеть его, кроме как умом. Я нашёл эти способы молиться (в

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

alicuius Altaris unum Ave Maria offerendo, aut plura si libeat, ad Marie Virginis intentionem vel ad Sanctos Celi, Angelos, Patriarchas, Prophetas, Apostolos, Martyres, Confessores et Virgines, secundum devotionem tuam.

Hic est unus modus familiaris valde et exemplaris, et multum fructuosus.

Secundus modus est in ordine ad Virtutes, ut pro habenda fide Ave Maria, pro spe Ave Maria, pro caritate Ave Maria, et ceteris.

Tercius modus est in ordine ad vicia, dicendo contra quotlibet unum Ave Maria.

Quartus modus est ad amicos et beneficos, ut pro Papa Ave Maria, pro Rege Ave Maria, pro Episcopo Ave Maria, pro Plebano Ave Maria, pro Confessore Ave Maria, pro patre matre, et sic de alijs tam vivis quam defunctis.

Quintus modus est in ordine ad officia humana, ut in officio Pontificis pro cura Ecclesie Ave Maria, pro causis examinandis Ave Maria, pro bonis sententijs dandis Ave Maria, pro devota oratione Ave Maria, pro bono exemplo pro predicatione Ave Maria, pro pace et huiusmodi Ave Maria, et sic de alijs officijs.

Tempore autem omni (fol. 156, col. c) dici potest hoc Psalterium, et omni loco, sive stando sive ambulando.

Verum est tamen quod pro habendis indulgentijs debent teneri modus et forma indulgentiarum.

Ideo Pater Noster deberent dici forte genibus flexis.

Nec opus est actu habere ante se ymaginem realem Christi Crucifixi (ut dicunt maximi viri) sed sufficit eam habere in mente, alias ceci aut habentes parietem inter se et ymaginem Christi non possent mereri indulgentias, cum non possint eam videre nisi mente.

Et istos modos orandi repperi in domino Iohanne De Monte, in historia de quadam Comitissa nomine Maria que sic oravit, et cum disciplinis totidem illud decantavit.

[PARS I], CAPUT XV
QUOD PRAEDICARI, DOCERIQUE PRIVATIM, AC PUBLICE DEBEAT PSALTERIUM.

Illustrissime Praesul, Apostolorum imitator.

I. Dicitur Marc[i] ult[imo] : “Euntes in mundum universum, predicate Evangelium omni creaturae”.

Atqui Psalterium B.V. Mariae est Evangelium: constat enim ex duobus, quae implicite, quicquid usquam est in Evangelio, complectuntur.

Ergo praedicari debet omni creaturae, omni statui Ecclesiae, ab iis, quibus praedicandi necessitatem imperat Officium.

Nec Psalterii numerus repugnat Evangelio; sed in majorem hujus laudem meritumque ea cedit repetitio tam sancta et salutaris.

II. Ordinis autem Fratrum Praedicatorum proprium est planeque peculiare, Psalterium isthoc praedicare.

1. Idque ex professione, Nomine, Instituto, Exemploque S. Patriarchae Dominici, qui (ut nuper revelatum est ab ipsomet) maximam suorum laborum, consiliorum, exemplorumque partem hac in cura praecipua cunsumpsit.

2. Idem tum ex Traditione accepimus, tum ex relictis scriptorum monumentis, ut legi.

Quo temere magis Dei mandato resistunt, qui tali praedicationi obsistunt.

3. Accedit, cum praedicandi officium sit propter Fidelium aedificationem, ac salutem: quid utilius in medium afferri poterit isto Psalterio, cujus preculis orbi summam utilitatem ac salutem collatam esse constat?

[КНИГА I], ГЛАВА XV
ПОЧЕМУ С. РОЗАРИЙ ДОЛЖЕН ПРОПОВЕДОВАТЬСЯ ЛИЧНО И ПУБЛИЧНО?

О, прославленный епископ, последователь апостолов:

И. (Иисус) сказал: "Идите по всему миру, (и) проповедуйте Евангелие всякой твари” (МК. 16,15).

(С. Розарий это Евангелие Пресвятой Девы Марии.

(Розарий), по сути, состоит из двух молитв, которые неявно содержат всё, что есть в Евангелии.

Поэтому (С. Розарий) должен проповедоваться каждому существу и в каждом государстве Церкви теми, кому поручено проповедовать.

Даже число (150 Радуйся) не противоречит Евангелию: действительно, это повторение, святое и здоровое, равное заслугам, для его величайшей хвалы.

II. Тем не менее, он конкурирует с Орденом Монахов-Проповедников, проповедовать во всех местах такой замечательный С. Розарий:

1. следуя мандату, харизме, правилу и образцу Святого Патриарха Доминика, который (как он сам в последнее время показал), с поспешной осторожностью использовал большую часть своих трудов, своих увещеваний (и) своих примеров;

2. об этом мы узнали из преданий и документов, переданных писателями, как я читал.

С какой большой безрассудностью сопротивляются Божьему поручению те, кто препятствует такой проповеди!

3. Кроме того, будучи задачей

книге) Дона Джованни даль Монте, в истории графини по имени Мария, которая так молилась (Розарию) и с таким же количеством дисциплин, читала его в пении.

[ЛИСТ 156, кол. c], ГЛАВА XV
ПОЧЕМУ ЕПИСКОПЫ, ПЬЕВАНЦЫ И ПРОПОВЕДНИКИ ДОЛЖНЫ ЧАСТО СОВЕТОВАТЬ НАРОДАМ ЭТУ ЗАСТУПНИЧЕСКУЮ МОЛИТВУ, И, ДЕЙСТВИТЕЛЬНО, С БОЛЬШОЙ ЗАБОТОЙ, РОДИТЕЛИ (ДОЛЖНЫ РЕКОМЕНДОВАТЬ ЕЁ) СВОИМ ДЕТЯМ, А ХОЗЯЕВА-СЛУГАМ?

Благородный Иерарх, подражатель Апостолов Христа, справедливость теперь требует анализа эффективности учения, то есть проповеди этого Розария.

Для этого я цитирую Слово Господа, Марка, последняя (глава): “Идя по всему миру, проповедуйте Евангелие всякому существу” (МК.16,15).

Это предложение принимает в логике универсальный (то есть без исключения) смысл, согласно Правилу Богословов.

Розарий Девы Марии-это Евангелие (поскольку он состоит из двух Евангелий, которые сами по себе заключают в себе все Евангелия, по словам великих учёных).

Следовательно, (Розарий) должен проповедоваться теми, кто исполняет обязанности Апостолов, каждому существу, то есть каждому государству Церкви.

Ни число (15 Отче и 150 Радуйся), назначенное для этих (двух) Евангелий, не противоречит Евангелию, но способствует похвале, заслугам и чести Евангелия, как это ясно видно.

Тем более, что монахи Ордена Проповедников должны проповедовать единственно этот (Розарий), по Профессии (Торжественно), по Имени и Учреждению, Проповедники Евангелия,

[FOL. 156, col. c], ((CAPITOLUM XV. ((QUOD EPISCOPI ET PLEBANI ET PREDICATORES DEBERENT HOC SUFFRAGIUM SUADERE POPULIS FREQUENTIUS, YMMO ET PARENTES SUIS FILIJS, ET DOMINI SERVIS DILIGENTIUS.

Imitator Apostolorum Christi Presul ingenue, Iusticia nunc requirit, ut inspiciatur de utilitate doctrine sive predicationis Psalterij huiusmodi.

Pro quo Verbum Domini accipio Marci ultimo: (“)Euntes in mundum universum, predicate Evangelium omni creature(”).

Hec autem propositio equivalet universali in logica, secundum regulam theologorum.

(Fol. 156, col. d) Sed Psalterium Virginis Marie est Evangelium (cum constet ex duobus Evangelijs quibus implicite complectuntur coniuncta Evangelia, secundum Doctorum dicta magnorum).

Ergo debet predicari ab eis qui gerunt vices Apostolorum omni creature, hoc est omni statui Ecclesie.

Nec numerus appositus in Evangelijs istis est repugnans Evangelio, sed magis facit ad Evangelij laudem, meritum et honorem, ut patuit.

Signanter vero Fratres Ordinis Predicatorum singulariter hoc debent predicare, cum habeant ex professione et nomine atque institutione esse Evangelij Predicatores, imitando Patris sui Dominici vestigia, qui (ut temporibus modernis revelavit) maximam partem suarum predicationum consiliorum exemplorumque secundum hanc predicationem ordinavit.

Quod et in libro magni cuiusdam viri eciam repperi.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

III. Officium Praedicationis, et Operationem Psalterii, invicem componamus.
1. Cum praedicatio sit ad faciendam animabus medicinam: haec autem Evangelia duo Dei sunt beata apotheca: ergo praedicanda.
2. Praedicationis est, illuminare? Ecce Luminaria duo haec.
3. Est, ad Virtutes Ecclesiam promovere? Eu Adjumenta haec, [et] Incitamenta.
4. Est, extirpare vitia? Ecce Instrumenta Sacra duo haec.
5. Est, Fidem corroborare? Ecce duo hic Fidei Fundamenta prima.
6. Est, accendere animos adversus Daemonem, Mundum, Carnem; erigere ad Deum? Ecce Faces et Ignes Coeli duos hic.
7. Est, avertere a malo mortis, damnationis, etc? Ecce duo Gladii hic Flammei, et plusquam Cherubini.
8. Praedicationis est, Honorem Christi extollere et proferre? Ecce praeconia duo, quibus simile nil usquam, nihil unquam extitit.
Quid plura?
In his universa Lex pendet, et Prophetae.
IV. Dices: Ex tali praedicatione, esse despicatui poterit Praedicator.
1. Haec, inquam, vana est, et vesana superbia concionatorum.
2. Si quaerant alta, si magna, si sancta, quid prae duobus istis?
3. Si nova, si docta, si copiosa explicatu, haec ipsum sunt Testamentum Novum, scientiarum Scientia, Divitumque Divitiae ac Thesauri.
In iis Trinitas SS. eminet; Incarnatio residet, Fidei Documenta continentur universa.
Quo zelosius praedicanda sunt ab omni illo, qui esse Dei, qui coli, adorarique Deum desiderat.
V. 1. ORATIO cum princeps in Ecclesia medium sit, a Deo datum fidelibus, ad omnes , seu bonum obtinendum, seu malum avertendum.
2. Cumque una sit partium Poenitentiae, ad satisfactionem spectans: utroque autem summopere Christianum vulgus indigeat, omnino necesse est concionatoribus, ad orandum Deum exhortari populum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

проповеди, назидание и спасение верующих, что ещё более важно для С. Розария, чьи молитвы показывают, что высшая помощь в спасении была предложена миру?
III. Мы поочередно сравниваем долг проповеди и работу С. Розария.:
1. Является ли задача проповеди лекарством для душ?
Но и эти две евангелические (молитвы) (Отче и Радуйся) являются двумя святыми источниками Бога: следовательно, (они) должны проповедоваться.
2. Это задача проповеди, просвещать?
Вот (здесь) два (небесных) светила (Отче и Радуйся).
3. Является ли работой проповеди, продвижение Церкви в добродетелях?
Вот (здесь), помощь (добродетелям Отче и Радуйся).
4. Это задача (проповеди), _искоренение пороков?
Вот (здесь) два священных инструмента (Отче и Радуйся), чтобы искоренить пороки.
5. Это задача (проповеди), укрепление веры?
Вот две первые основы веры (Отче и Радуйся).
6. Это задача (проповеди), разжечь души против дьявола, мира и плоти, и поднять их к Богу?
Вот, два факела и огни неба (Отче и Радуйся).
7. Это задача (проповеди), избавление от зла смерти, проклятия и т. д.?
Вот два пылающих меча (Отче и Радуйся), даже больше (чем у) Херувимов.
8. Является ли задачей проповеди, повышение чести Христа?
Вот (здесь) два воззвания (Отче и Радуйся): ничего подобного никогда не было, ничего подобного никогда (не будет).
Что (сказать) больше?
"От них (Отче и Радуйся) зависит весь Закон и пророки" (МФ. 22,40).
IV. Вы скажете: после такой проповеди (С. Розария) проповедник может быть презрен.
1. Я отвечаю,что это (просто) тщетная и безумная гордыня проповедников.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

следуя по стопам своего Отца, Доминика, который (как он показал в наше время), просил, чтобы большинство их проповедей, советов, примеров, были в соответствии с проповедью (Розария).
Эту вещь я даже нашёл в книге одного великого человека.
Те, кто стремится противостоять проповеди этой заступнической молитвы, похоже, выступают против Мандата Господа.
Что ещё я мог бы сообщить, о дорогой Монсеньор, поскольку проповеди предназначены для пользы и спасения верующих?
Что может быть более полезным для смиренных людей, чем Евангелие, с помощью которого была принесена величайшая польза в мире?
Проповедь-это лекарство для душ, и (в Розарии) есть два максимальных лекарства Евангелий, кажется очевидным, что они (молитвы Отче и Радуйся) должны проповедоваться.
(Если) проповедь должна осветить мир (согласно [С.]Августину), действительно, эти священные страницы (Отче и Радуйся) являются великими огнями, согласно (С.) Ансельму в Проповеди.
Следовательно, (если) проповедь Евангелия отвечает за распространение добродетелей в церкви, согласно (С.)Августину в книге "Христианское учение", то это происходит в высшей степени с этими (двумя молитвами), согласно ему же, и (С.) Бернарду.
Кроме того, (если) проповедь (необходима) для искоренения пороков, согласно (С.) Фульгенцию в проповеди "О грехах", то эти две (молитвы) являются высшим средством достижения этих целей.
Кроме того, (если) проповедь (необходима), чтобы укрепить веру, согласно (С.) Максиму в Проповеди, то это максимально происходит с этими двумя Евангелиями (Отче и Радуйся), которые являются двумя основаниями веры, согласно Католической Вере.
Более того, проповедь делается для того, чтобы искоренить врага человеческой природы и возвысить людей к познанию и славе

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Unde videntur Mandato Domini repugnare, qui conantur predicationem suffragij huius impugnare.
Sed quid amplius carissime referam Domine, cum predicationes sint propter utilitatem et fidelium salutem?
Quid utilius poterit predicari populis simplicibus, quam Evangelium per quod summa mundo utilitas est collata?
Insuper cum predicatio sit propter medicinam animarum, et ibi sunt due maxime Evangeliorum medicine, patet quod hec debeant predicari.
Ulterius.
Predicatio debet mundum illuminare, (fol. 157, col. a) (secundum Augustinum) hec vero sunt Sacre Pagine magna luminaria, secundum Anselmum in quodam Sermone.
Consequenter.
Predicatio Evangelica debet ad Virtutes Ecclesiam promovere, secundum Augustinum in libro De doctrina Christiana, hoc autem sit summe in istis, secundum eundem et Bernardum.
Deinde.
Predicatio est ad viciorum estirpationem, secundum Fulgentium in Sermone De peccatis, hec autem duo summa sunt media ad faciendum ista.
Exinde.
Predicatio sit ad fidem corroborandam, secundum Maximum in Sermone, hoc autem maxime sit in istis Evangelijs que sunt duo fidei fundamenta, secundum Fidem Catholicam.
Preterea.
Predicatio sit ad Inimicum nature humane debellandum, et ad erigendum homines ad Deum cognoscendum atque laudandum et magnificandum, que fiunt in istis, secundum Anselmum.
Similiter.
Predicatio ordinatur ad fugiendam dampnationem, malam mortem, et consequendam Eternam Gloriam, que horum fiunt medio, ex dictis Odilionis Cluniacensis Monachi.
Postmodum predicacio ordinatur singulariter ad Christum venerandum, quod fit per ista.
Sicque discurrendo per omnes effectus predicationis et fines, invenimus quod in hijs duobus universa Lex pendet et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

3. In Veteri Testamenti cujus rei frequentior, aut ardentior occurrit cohortatio, atque orationis et poenitentiae.
4. Neque secus in Novo, vel a Christo, vel Apostolis aliud perinde inculcatum reperitur.
5. Neque Ecclesia habet quicquam, quod pari instantia intermissa frequentet, ac eadem illa duo.
6. In omni Religione vel Ordine nil iisdem majori est curae, vel opere.
7. Jura ipsa Sacra, et Civilia pariter illa praecipiunt, adque ea compellunt.
Et Praedicator ad ea mutus, tardusque torpesceret?
8. Sancti demum quo, vel perfectiores, vel admirabiliores extiterunt, eo familiariores frequentarunt oratione, ut nec absque his miracula designarint unquam.
VI. Psalterium vero is talis est orandi ritus, qui continet, docet, et eam frequentat Orationem, quam solam solus docuit Jesus, Salutationem eam, quam Coelo delatam accepimus.
Nihil hae ex homine, nihil aliunde, ex Deo solo habent omnia.
Cum autem Divinis sub Officiis Ecclesiae, fidelibus sit orandum caeteris, quid orationum divinius reperire usquam possunt, Psalterio Dominico, et Angelico SS. Trinitatis?
Quod etiam praedicandi, commendandique argumentum par isti adinvenire concionatores valebunt?
Hinc constanter affirmo: Praedicare Psalterium, nihil est aliud, quam inducere populum ad devotionem, poenitentiam, mundi contemptum, Ecclesiaeque reverentiam.
Enimvero, amorem, usumque orationis hujus in homine, citra mutationem Dexterae Excelsi, versari non posse existimo.
Quocirca dictas in fidelibus operationes facto ipso pene necesse fuerit sese declarare.
Quae vera est populi emendatio, vitaque Christiano digna.
VII. Effectus igitur Psalterii is est, ut proclivis in pessima quaeque mundus per illud reformetur, dante Jesu, interpellante Matre Jesu, cooperantibus Psaltis, et Praedicatoribus zelotis magis,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

2. Если ищут высокие, великие (и) святые вещи, (чтобы проповедовать): что можно сравнить с этими двумя (молитвами Отче и Радуйся)?
3. Если (ищут) что-то новое, научное, богатое в объяснении, (две молитвы Отче и Радуйся) - это сам Новый Завет, наука о науках, богатство и (два) сокровища богатых.
В них (на самом деле): сияет С. Троица (в Отче); пребывает воплощение (в Радуйся) и все учения Веры
аключены (в Отче и Радуйся.).
С каким большим рвением должны проповедоваться (Отче и Радуйся) каждым (проповедником), которое исходит от Бога, и который хочет, чтобы Бог был почитаем!
В. 1. Молитва-это главное средство в церкви, данное Богом для верующих, как для достижения всего добра, так и для предотвращения (всего) зла.
2. (Молитва) является одной из частей (Таинства) Покаяния, как орудия возмещения: и, поскольку христианский народ в высшей степени нуждается в обеих реалиях (исповеди и молитве), проповедникам совершенно необходимо призывать людей молиться Богу.
3. В Ветхом Завете встречается с большей частотой и пылкостью призыв к молитве и покаянию.
4. Таким образом, в Новом Завете в равной степени встречается призыв (к молитве и покаянию) как со стороны Христа, так и со стороны апостолов.
5. Даже церковь, не рекомендует ничего, кроме двух реалий (молитвы и покаяния).
6. В каждом религиозном Ордене никакая другая реальность не получает большего внимания и приверженности, как (молитва и покаяние).
7. Одни и те же канонические и гражданские права, они призывают (к молитве и покаянию), и о них вздыхают: и будет ли проповедник немым и слабым (в разговоре) о (молитве и покаянии)?
8. Святые, чем более совершенные и достойные восхищения, тем более близкими они приходили к молитве, и никогда

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

и возвеличиванию Бога; вещи, которые совершаются этими (двумя молитвами), согласно (С.)Ансельму.
Точно так же проповедь совершается, чтобы избежать проклятия, плохой смерти с последующей Вечной Славой, таких вещей, которые происходят через эти (две молитвы) по словам Одиллиона, монаха клуниака.
Таким образом, проповедь адресована поклонению Христу, что происходит посредством этих (двух молитв).
Анализируя все плоды и результаты проповеди, мы пришли к выводу, что от этих двух (молитв) зависит весь Закон и Пророки, согласно словам (Святого)Августина и (Святого) Бернара.
Многие, однако, боятся проповедовать эти две молитвы, думая, что их посчитают трусами за эту проповедь.
О высокомерие, о безумие, о тщеславие столь в переизбытке в них!
Если (они) ищут вещи высокие, или тонкие, или большие, то что же тогда можно легко найти в вещах более превосходных, чем эти?
Если же (они ищут) что-то новое, культурное и богатое, то что может быть больше этих (двух молитв), посредством которых в мир приходит новизна новизны, наука науки и богатство богатства?
Действительно, в них заключена Святая Троица, и, особенно, в двух свадебных Песнях Супруга и Супруги Тайны Воплощения, неявно содержатся все истины веры.
Что я могу сказать (больше)?
Закончится день, прежде чем закончу свою похвалу им.
Таким образом, эти (две молитвы) должны проповедоваться, особенно теми, кто заботится о душах.
Ибо, будучи молитвой, высшим средством для достижения всего добра и спасения всего зла (согласно [С.]Амвросию), народ должен быть очень воодушевлён молиться.
Сама молитва, будучи одним из самых высоких видов покаяния,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Prophete, ex dictis Augustini et Bernardi.
Plerique tamen verentur ista predicare, reputantes se vili (fol. 157, col. b) pendi ex tali predicatione.
O superbia, o vesania, o vanitas horum nimia.
Si querunt alta, si subtilia, si maxima, quid queso hijs faciliter reperiri poterit excellentius?
Si vero nova, scientifica, et ditissima, quid tale amplius hijs esse poterit, per que novum novorum et scientia scientiarum ac dives divitum venit in mundum?
Ibi enim Trinitas Sanctissima est inclusa, permaxime in Misterio Incarnationis, et cuncta implicite fidei documenta sunt contenta veluti in duobus Epithalamijs Sponsi et Sponse.
Quid dicam?
Dies deficiet, antequam horum laus deficiet.
Vere ergo hec sunt predicanda, ab illis signanter qui curam habent animarum.
Cum enim oratio sit summum remedium ad omne bonum obtinendum et omne male fugiendum (secundum Ambrosium) populares sunt maxime ad orandum excitandi.
Eciam, cum ipsa oratio sit una de summis penitentie partibus, a qua Iohannes Baptista et Christus predicationes primas inchoaverunt suas clamantes: (“)Penitentiam agite et appropinquabitur Regnum Celorum(”).
Inde tota pagina antiqua incessanter synagogam ad orandum exortatur.
Et remedium contra omnia Antiqui Testamenti pericula summum, fuit oratio devota.
Verum et in Novo Testamento Christus mandavit (fol. 157, col. c) semper orare.
Et Apostolus ait sine intermissione orare.
Inde Ecclesia sciens, secundum Augustinum, maximum orationis esse bonum, cuncta facit orando opera.
Ymmo omnes Religiones pro summa rosa, secundum Odilionem, vacare habent singularissime in oratione sancta.
Inde iura omnia universos maxime ad hanc hortantur.
Cum igitur oratio sit tantum necessaria Ecclesie et Synagoge, quid queso dicendum erit de communi populorum cetu Ecclesie?

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

quam pomposis.

1. Scimus istud testibus multis, multis in nationibus, sic evenisse: et multa ipsi vidimus idem experientia; et audivimus multos Pastores cum gaudio idipsum expertos commemorare.

2. Oh si huc proles suas ad Psalterii usum assuefacerent parentes, quam ad omnia tractabiles eos, et habiles forent expecturi?

Quantis domum, posteritatemque suam Benedictionibus Dei nactam bearent?

In exemplum nominamus solum Dominam Joannam ex Britannia oriundam, Comitissam in Hispania Gusmannicam, quae huic suum filiolum Dominicum innutrivit disciplinae.

3. Ad eandem si patres, matresque familias servilia sua cohortarentur, obsequentioribus, fidisque magis uterentur.

4. Rem sanam omnino, salutaremque Confessarii facerent, si poenitentibus suis Psalterii persuaderent usum; aut in ulteriorem satisfactionem poenitentiae injungerent, non per obligationem, sed ad devotionem pro cumulo meritorum.

Id quod S. Dominico perquam erat familiare, peneque solemne.

Nec absque eximio animarum fructu.

VIII. Utinam et plebani facilem hanc pietatem, rudique vulgo percommodam, parrocchianis inculcatam pervulgarent: alium pecoris sui vultum, morumque faciem essent aspecturi.

Quod in Regno Daciae, quidam nomine Christianus, animarum Curio celebris, expertus didicit, et libenter saepius commemorare solebat: (“)Exercui ipse, inquiebat, meque annis jam retro multis exercui praedicando officium pastorale: diversas omnis argumenti materias, generaque dicendi in medium proposui, ad omnem modum illas, formamque orationis versavi; nulla earum parte rerum omissa; quae ad docendum, movemdumque mihi facturae videbantur. Sed in ventum omnia, ut ajunt, et maris in undas ferebam.

Demum postquam multi et anni steriles mihi cederent, et labores perirent inanes, et vires adhebescerent labentis aetatis, nec fructus inter subditos ullus responderet: illud experiri statuebam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

не совершали чудеса без (молитвы и покаяния).

VI. Розарий - это та форма молитвы, которая содержит, учит и объединяет вместе, Отче Наш, единственную молитву, которой учил Иисус, и Радуйся, Мария, которую мы получили в дар с Небес.

Эти (молитвы) не имеют ничего человеческого, ничего земного, но имеют всё только от Бога.

Действительно, сразу после божественного служения Церкви, когда верующие должны молиться, какие более святые молитвы они когда-либо смогут

найти, чем С. Розарий, с Отче Наш и Радуйся Мария Святой Троицы?

Какой аргумент, равный этому, когда-нибудь найдут проповедники, чтобы проповедовать и увещевать?

Утверждаю, что проповедовать С. Розарий, ничто иное, как вести людей к преданности, покаянию, презрению к миру и благоговению перед Церковью.

Я действительно думаю, что любовь и практика в этой молитве (С. Розария) не могут быть найдены в человеке, без вмешательства правой руки Всевышнего.

Верующие обязаны возвещать удивительные дела (С. Розария).

Это истинное обращение народа: достойная христианская жизнь.

VII. Результат С. Розария таков: мир, склонный к любым плохим вещам, преобразуется посредством (С. Розария), который был дан Иисусом, по заступничеству Матери Иисуса, с помощью Розарианцев и проповедников, более заботливых, чем блистающих.

1. Знаем от многих свидетелей: что во многих народах так было; мы видели то же самое и слышали, что многие пастыри, испытав (С. Розарий), вспоминают его с радостью.

2. О, если бы родители приучили своих детей к практике С. Розария, насколько они были бы послушными во всём!

Сколько Божьих благословений обогатило бы их дом и потомство!

Назовём, в качестве единственного примера,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

откуда (С.) Иоанн Креститель и Христос начали свои первые проповеди, говоря: "совершайте покаяние, и Царство Небесное приблизится (к вам)".
Кроме того, на протяжении всего Ветхого Завета постоянно призывается молиться в Синагоге.
И высшим средством против всех опасностей Ветхого Завета была благочестивая молитва.
И в Новом Завете Христос призывал всегда молиться.
И Апостол (Святой Павел) велел молиться без перерыва.
Поэтому Церковь, признавая, согласно (С.)Августину, что молитва-это величайшее благо, все дела совершает молясь.
Все Религиозные Ордены, для совершенства, согласно Одиллиону, должны посвятить себя святой молитве Розария.
Справедливость призывает всех, в значительной степени, к (молитве Розария).
Так как моление так необходимо Церкви и Синагоге,что же тогда говорить об общем призвании церковного народа (молиться)?
Таким образом, верные христиане должны быть максимально призваны читать (Розарий).
Чем больше некоторые становились святыми, тем больше они посвящяли себя молитвам (Розария).
Кроме того, святые, совершающие чудеса или великие дела, всегда были посвящены молитвам (Розариям).
Прелаты церкви должны максимально научить людей быть преданными молитве (Розария).
Но, интересно, как они будут молиться молитвами, отличными от (Розария), упомянутыми ранее, если они не знают других (молитв)?
И, поскольку им удобно молиться в течение часа в день, -(время), которое проходит с Розарием Девы Марии, о котором они знают, кажется удобным, что, когда они слушают мессу, они должны молиться (Розарию).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Maxime igitur fideles Christiani sunt ammonendi ad orandum.
Inde quanto aliqui magis fuerunt sancti, eo amplius fuerunt orationibus dediti.
Inde cum Sancti miracula fecere aut aliqua magna, semper fuerunt orationibus muniti.
Doceri igitur debent populares a Prelatis Ecclesie maxime ut sint orationibus devoti.
Sed quam orabunt queso orationem aliam quam prius dictam, qui penitus nullam sciunt aliam?
Et cum sit conveniens eos orare per unam horam in die que occupatur per Psalterium Virginis Marie quod ipsi sciunt, videtur conveniens esse ut cum audiant missam hoc debeant perorare.
Quinymmo predicare hoc Psalterium, est trahere populum ad devotionem, ad penitentiam, mundi contemptum, et Ecclesie reverentiam et humilitatem.
Quoniam impossibile est (fol. 157, col. d) (ut communiter) hanc orationem manere in homine sine mutatione dextere Excelsi.
Quo facto, oportebit populares Ecclesie obedire, illam metuere venerari, dare decimas, primicias, et secundum iura Ecclesie Prelatis subici, quod erit in maximum bonum totius mundi et in reformationem seculi, prout aliquotiens Pia Virgo Maria revelavit.
Et vidimus hoc contigisse terris in multis maximam per experientiam, ut eciam domini plebani cum gaudio fatebantur.
Si eciam parentes filios suos ad hoc hortarentur, optimos haberent filios moribus vita, et fortuna a Domino benedictos.
Sicut faciebat domina Iohanna Sancti Dominici mater, ex Britannia oriunda Comitissa de Goesman in Hispania.
Domini eciam haberent servos obedientes, si in Psalterio isto cogerent eos esse Marie Virgini Famulantes.
Inde Confessores pro penitentijs deberent hoc iniungere, non per obligationem ad peccatum sed ad devotionem et meritum augendum, sicut sanctus Dominicus faciebat.
Certum enim est quod omnia bene venient, que sunt per Mariam disposita.
Videant igitur animarum Pastores ista diligenter, et predicent Psalterium

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

argumentum praedicandi, quod isthuc usque adeo negligebam, ut vix dum in postremis ponerem: Orationem alias quidem praesaepe suaseram, ac Psalterii orationem numquam, ut nec cathedra mea dignam, aut parem eum aestimarem. Psalterium denique commendare instituo: Almae Virginis Matris Mariae Patrocinium, in vota per illud vocandum, praedico: serius, aut citius, actae supremum vitae periculum, et exactae Judicium, instare cuique denuncio; nihil hac salutarius Oratione Dominica et Angelica Salutatione, nilque usurpatu facilius excogitari posse perantiqua illa ad Psalterium Christi, ac Mariae pietate praedico.

Coepto instebam proposito, repto ingeroque idem, et sic annum occupo dimidiatum.

Affirmo: major inde animarum , morumque consecuta est mutatio, quam me videre unquam memini(").

Haec vis ab usu Psalterii est.

Quid bene Pastor agis?

Tune an Christum praedicas?

Quae vix ipse capis, ea tamen praedicando consectaris: quid agis, nisi ut nihil intelligaris?

"Altiora te ne quaesieris - Eccles. 3 - et fortiora te ne scrutatus fueris.

Sed quae praecepit tibi Deus, illa cogita semper, et in pluribus operibus ejus ne fueris curiosus.

Non est enim necessarium ea, quae abscondita sunt, videre oculis tuis etc".

Manibus tu pertracta tuis, tractareque doce Psalterium Christi, ac Mariae.

Hinc fructum speres animaequae tuae, proximique saluti.

Istud ad omnium aptum cadit intellectum, et captum.

Memineris Pauli : "Tanquam parvulis in Christo lac vobis potum dedi non escam".

Quaesita longius, aliisque praedicata, hac influunt, effluunt alia.

Quid alios volare doces, qui vix reptare potes?

Castrum in luto struis hac, illa destruis.

Non sic non heu placere magis quaeras, et aures hominum demulcere quam salvare animas.

Sin et tuopte peris jaculo.

Psalterio nitere, utere, fruere.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

г-жу Жанну, уроженку Бретани, (которая стала) графиней Гусман в Испании, и которая обучила своего маленького сынаа Доминика этой практике.

3. Если бы отцы и матери призывали своих детей (читать С. Розарий), они бы наслаждались (детьми) более благочестивыми и надёжными.

4. Исповедники поступили бы мудро и здорово, если бы рекомендовали кающимся читать С. Розарий, или дать его как дополнительное покаяние для удовлетворения, не

из принуждения, но из преданности и накопления заслуг.

Что для Святого Доминика было совершенно нормальным и обычным делом, и не без необычайного прироста душ.

VIII. О, если бы даже приходские священники распространили эту лёгкую и столь эффективную преданность (Святому Розарию), прививая его прихожанам и людям, которые его не знают, они увидели бы другое лицо своей паствы и красоту нравов.

Об этом, в Царстве Дакии, узнал священник по имени Кристиано, который часто вспоминал, говоря: "я уже много лет занимаюсь пастырским служением проповеди: я представил людям разные темы, в том числе с использованием ораторских стилей, и предложил все формы молитвы, которые казались мне полезными как для обучения, так и для Совета.

Но я бросал, как говорится, всё на ветер и морские волны.

Наконец, проведя много лет в непоследовательных трудах, и ослабев в силу наступающего возраста, без появления каких-либо плодов среди верующих, я решил попытаться проповедовать тему (С. Розария), которой до этого я пренебрегал, оставив её на последнем месте; хотя часто я рекомендовал другие формы молитвы, но никогда не читал молитву Святого Розария, поскольку не считал её соответствующей (преподаванию) с амвона.

Так я начал рекомендовать Розарий:

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И действительно, проповедовать этот розарий-значит привести людей к преданности, покаянию, презрению к миру, а также к уважению к Церкви и смирению.
Ибо невозможно (как обычно говорят), чтобы эта молитва пребывала в человеке без (внесения) изменения в десницу Всевышнего.
Читая (Розарий), будет так, что народ будет следовать за церковью, иметь за нее честь и уважение, предлагать десятину и первые плоды и, согласно праву церкви, подчиняться прелатам, что будет высшим благом всего мира и реформой века, как показала Благочестивая Дева Мария.
И мы видели, что это происходило часто и во многих землях, о чём с радостью сообщали и Монсеньоры Пьевани.
Если бы родители также призывали своих детей к этому (Розарию), у них были бы прекрасные дети, благословленные Господом, по обычаям, жизни и судьбе.
Как и госпожа Жанна, мать Святого Доминика, уроженка Бретани, Графиня Гусман в Испании.
Даже у хозяев были бы послушные слуги, если бы они приучили их быть слугами Девы Марии в этом Розарии.
Исповедники посредством покаяния должны предписывать (Розарий), не связывая его с грехом, а чтобы увеличить преданность и заслуги, как это делал Святой Доминик.
Конечно, всё будет хорошо, будет связано с Девой Марией.
Поэтому Пастыри душ соблюдают это с усердием и проповедуют Розарий Девы Марии.
Как один Пиеван, по имени Кристиан, в герцогстве или Королевстве Дакия, который много лет проповедовал разные темы и, проповедуя Розарий Девы Марии, продвинулся за полгода больше, чем за всю свою жизнь.
И это неудивительно!
Но, увы, увы, теперь те, кто проповедует, проповедуют такие вещи, которые они сами едва ли могут понять за месяц или неделю, и хотят, чтобы неопытное население понимало эти

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Virginis Marie.
Sicut quidam Plebanus nomine Christianus in Ducatu vel Regno Dacie, qui multis annis predicaverat (fol. 158, col. a) varias materias, et cum predicaret Psalterium Virginis Marie, plus profecit in medio anno quam fecerat in tota sua vita. Nec mirum.
Quoniam heu heu iam predicantes, talia predicant quod vix ipsi intelligere possunt ipsa in uno mense vel ebdomada, et volunt quod populares indocti hec intelligant in una hora.
Melius igitur esset eis predicare grossa, ponendo in manibus eorum Psalterium Marie Virginis, quod intelligunt, et agnoscunt (iuxta illud Pauli: Tanquam parvulis in Christo lac vobis potus dedi non escam) quam alta predicare que per unam intrant aurem et exeunt per aliam, ut ait Seneca.
Idcirco tales sunt similes eis qui asinum docere cupiunt ad liram, ut ait Servius.
Suntque veluti mulier illa magna que, secundum Ovidium, bestias conabatur facere volare, et tamen semper in terra residebant.
Ymmo prochdolor similes tales sunt edificanti castrum aliquod, hoc est castrum morum vel castrum scientie, in luto humane miserie, ut ait Ieronimus.
Caveant ergo sibi predicantes, ut inquit Gregorius, quod non magis cupiant placere et aures hominum demulcere quam animas salvare.
Hoc enim modo de aliorum vita sibimetipsis mortis imprimunt iacula.
Tales enim sibi, ut inquit Augustinus in Sermone, non populis predicant (fol. 158, col. b) nec querunt fructum animarum sed temporale lucrum, non Celestem Gloriam sed affectant mundi substantiam et famam.
Miscere tamen materias quaslibet congruas cum hac materia congruum est, et per exempla et visibilia trahere homines ad intelligenda Dei invisibilia, non in doctis humane sapientie verbis sed in ostensione Spiritus et Virtutis, ut faciebant Paulus et Dominicus.
Propterea unum addo satis singulare.
Mirum enim satis videtur quomodo (his iam visis) maximi viri in Ecclesia ignorare possunt virtutem Psalterij Virginis Marie,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Tuta tenet, qui alta timet.
Altus est in humili, clarus in obscuro, qui exaltat humilia, et obscura illustrat.
Obscurum et humile videbitur, Psalterium praedicare, sed sapientibus sibi, non Deo: qui item exaltat humilia, et humiliat alta.
Quamobrem, Pastor bone, consilium meum placeat tibi: misce praedicandi materias, aut cum Psalterio alterna.
Salutare agnoscitur, et pronis accipitur auribus, ac animis, quod facile factu, et esse familiare posse intelligitur.
Hoc Psalterium est, hoc praedicari amat, non in doctis humanae sapientae verbis, sed in ostensione Spiritus ac Virtutis.
Crede, Psalterium talis tantaeque plenum est ostensionis, et dives exemplorum, miraculorum dives.
IX. Dices. Summorum quorumque Virorum, et Doctorum monimenta forte nihil de isto meminerunt, aut ipsi nescierunt de Psalterio.
Mirum, inquam, satis videtur, quemadmodum (cognitis illis penitusque perfectis , quae hucusque dixi) Summi in Ecclesia Viri virtutem Psalterii potuerint ignorasse, cum agnoverint tamen vim et efficaciam Orationis Dominicae, et Angelicae Salutationis?
Cum tanta spiritus vehementia, et frequentia ad Deum, sine intermissione orandum, ac deprecandum docuerint plebem, et compulerint?
Cum nec de aliis hodie pervulgatis precularum formulis, quicquam meminerint, nec forte sciverint (praeter Canonicas), ut enim sacrae picturae, et sculpturae praestabant plebi vicem historiae; ita globuli precarii instrumentum erant illi vulgaris Psalterii.
De nomine vane et curiose quaeritur, cum de re sancta consentitur.
Quod si igitur prisca Patrum, et veneranda Antiquitas, Psalterii rem agnovit, usurpavit, praedicavit quo subcumque nomine: quis sanus, ac pius, ut ignotum, ac ignobile ausit ducere, vel dicere Psalterium Christi et Maria?
X. Revelavit vero etiam aliquoties Gloriosa Veritatis Amica Virgo Maria.
1. Quod Angelica Salutatio in maxima semper fuerit reverentia, idque vel in cunabulis Ecclesiae Christianae.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

я проповедовал, что помощь любящей Девы Марии должна быть вызвана молитвой С. Розария, и с большой серьёзностью сообщал, что над каждым нависла высшая опасность смерти и Суда: я проповедовал, что нет ничего более здорового, чем Отче Наш и Радуйся Мария, и ничто не может быть легче, чем практиковать эту древнюю преданность Святому Розарию Христа и Марии.
Я продолжал в своём намерении и, гуляя, я читал (С. Розарий), и так провёл половину года.
Я могу утверждать, что (С. Розарий) принёс такое большое изменение душ и обычаев, больше, чем я когда-либо видел".
Эта сила исходит от чтения С. Розария!
О священник, ты думаешь, что делаешь добро только потому, что проповедуешь Христа?
Те вещи, которые вы сами едва понимаете, продолжая проповедовать: как вы будете (убеждать), если вы даже не поняли их?
"Не пытайтесь (понять) вещи, которые выше вас, и не соревнуйтесь с реалиями, превосходящими ваши силы. Вместо этого всегда помните, чего хочет от Вас Бог, и не пытайтесь понять все его дела.
Нецелесообразно, чтобы вы смотрели на те вещи, которые не были проявлены и т. д." (Сир. 3,22-23).
Прикоснитесь своими руками и научите читать С. Розарий Христа и Марии!
От него вы сможете надеяться на плод спасения своей души и ближнего.
(С. Розарий) легко понять и он доступен каждому.
Размышляет Святой Павел: "как младенцам во Христе, я дал вам пить молоко, а не твёрдый хлеб" (1 Кор. 3,2).
То, о чем долго спрашивали, и то, что проповедовали другими способами, стекает сюда (в С. Розарий).
Почему ты учишь других летать, ты просто умеешь ходить на четвереньках?
Почему вы строите замок из грязи, который вскоре разрушается?
Почему ты хочешь покорить и сделать себя приятным для ушей

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

вещи за один час.
Поэтому им было бы лучше проповедовать простые вещи, помещая в их руки чётки Девы Марии, которые они понимают и знают (согласно тому [изречению] [Святого] Павла: как дети во Христе, я дал вам пить молоко, а не твёрдую пищу), чем проповедовать высокие вещи, которые входят в одно ухо и выходят из другого, как говорит Сенека.
Следовательно, они подобны тем, кто хочет научить осла играть на лире, как говорит Сервий.
И они похожи на ту великую женщину, которая, по словам Овидия, изо всех сил пыталась заставить зверей летать, и всё же они всегда оставались на земле.
К сожалению, они похожи на тех, кто строит какой-то замок, то есть замок морали или замок знания, на грязи человеческих страданий, как говорит (Святой) Иероним.
Поэтому остерегайтесь тех, кто проповедует, как говорит (С.) Григорий, у которых больше желания соблазнять и приукрашивать человеческие уши, чем спасать души.
Таким образом они сами выпускают стрелы смерти в жизни других.
Как говорит Августин в проповеди, они проповедуют себе, а не народам; они ищут не плод душ, а временную выгоду; они стремятся не к небесной славе, а к материальным вещам и мировой славе.
Тем не менее, это хорошая вещь, чтобы объединить другие темы (проповеди) с тезисом (Розария), и таким образом привлечь людей, с видимыми примерами, чтобы понять невидимые реальности Бога, не словами, наученными человеческой мудрости, но в проявлении духа и добродетели, как это делали (С.) Павел и (С.) Доминик.
Потому я добавлю довольно необычную вещь.
На самом деле кажется невероятным, как когда-либо (учитывая эти вещи), величайшие люди в церкви смогут игнорировать ценность Розария Девы Марии, при этом зная ценность Отче Наш и Радуйся, Мария.
Поэтому, кто посмеет сказать, что долго,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

cum tamen agnoscant virtutem Dominice Orationis et Angelice Salutationis.
Propterea quis dicere audebit quod dudum sancti viri ac prophete Novi Testamenti, et doctores Ecclesie sancti ignoraverint ista videlicet iam scripta, que nos certe cognoscimus?
Quod si probatur quia agnoverunt, non dubium est quin hec amaverint laudaverint et in devotione ampliori habuerint.
Inde Piissima Virgo Gloriosa Veritatis Amica aliquotiens revelavit, quod semper Salutatio Angelica in maxima fuit reverentia eciam in primitiva Ecclesia inter Domini Apostolos.
Cuius rationem ipsa Veritatis Magistra reddebat dicens: (“)Agnoverunt enim ipsi Dominice Annunciationis virtutem (fol. 158, col. c), multo amplius quam moderni.
Et cognoverunt se per Ipsam Primicias Spiritus accepisse, utpote Fonti Veritatis propinquiores et Luminis.
Cognoverunt eciam quod Ipsa fuit causa secunda in Novo Testamento statim sub prima.
Ideo perpenderunt clarissime, quod nil donorum habebant nec habere poterant nisi medio Virginis Marie(”).
Addebatque Virgo Maria, quod Apostoli utebantur hac oratione, eciam Maria Virgine vivente, referendo Salutationem ad Mariam sub esse Gratie et Future Glorie, atque ad Illam sub esse Divine Providentie, prout ab eterno in Deo Maria habuit Ydeam, que racio est mundi reparationis. Hec igitur Ydea secundum Thomam, que est Maria deifica, non est aliud a divina essentia re sed tantum ratione.
Ymmo addebat Ipsa Dulcissima Virgo Maria, quod Ipsa sciens Virtutem Annunciationis Dominice, devotius illam dicebat.
(“)Nam inquam Ego secundum Esse Naturale Humanum, orabam Mariam secundum Esse Divinum et Glorie et Gratie(”).
Et adiungebat, quod Dominus Ihesus frequentissime hoc in mundo orabat, non necessitate sed exemplaritate, et signanter in ordine ad Mariam Divinalem prout est in Divina Intelligentia.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Hoc ita docebat: Apostoli Dominicae Annunciationis virtutem, accepto Spiritu Sancto multo praeclarius quibuscumque posteris, pernoverunt: simul et agnoverunt, se per ipsam primitias Spiritus accepisse.

2. Quippe Fonti Veritatis propinquiores, ac Luminis, addo: cognoverunt etiam, quod Divorum Diva Deipara in Testamento Novo causa rerum sacrarum fuerit secunda, Filius prima.

Ex quibus clarissime perspexerunt, nihil sese donorum gratiae habere, nisi Virgine Maria mediante.

Addebatque Maria: Apostoli utebantur hac Oratione, ac , utraque Dominica, et Angelica Salutatione, hac, inquam, vel ipsa adhuc vivente.

Verum sic, ut eam, referrent ad Mariam subesse Gratiae, et futurae Gloriae, ac Divinae Providentiae, prout ab aeterno B. Maria in Deo Ideam Sui habuit existentem.

Quae ratio est mundi reparati.

3. Addebat porro Virgo Maria; quod ipsa sciens virtutem Annunciationis Dominicae, devotius eam dixerit.

Nam secundum esse humanum naturale, colebat Mariam secundum aliud esse divinum Gratiae et Gloriae.

4. Adjungebat: quod Dominus Jesus, qua Homo in hoc mundo frequentissime orabat, non necessitate, sed ad exemplum.

Subjunxit item: Angeli, Sanctique in coelis etiam nunc assidue illam Deiparae offerunt Salutationem, mente non voce.

Sciunt enim quod mediante Salutatione futura Angelorum ruina sit Reparata, mundusque renovatus.

Haec vero sunt admiranda, multumque valere debent ad Psalterium.

Novi personam, cui haec breviter dicta, multoque plura sunt revelata.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

людей, а не спасать души?

Если вы (сделаете) наоборот, вы погибнете от стрелы, брошенной вами!

Доверься С. Розарию, используй его, вкушай!

Занимает безопасные места, кто не боится вершин: он будет велик в смирении, сиять во тьме, кто превозносит смиренное и делает тёмное светлым.

Проповедь С. Розария будет низка и отвратительна, но только тем, кто (считает себя) мудрым: не Богу, который возвышает смиренные вещи и в то же время унижает вещи
высокие.

Вот почему, о Добрый Пастырь, да будет тебе мой совет: подходите к темам проповеди и чередуйте их с Розарием.

Вы пытаетесь знать, и вы внимательно слушаете ушами и душами, когда вы знаете, что здоровая вещь может быть легко и приятно сделать.

Эта (здоровая вещь) есть С. Розарий, он любит проповедовать не словами, наученными человеческой премудростью, но проявлением духа и добродетели.

Верьте, что С. Розарий изобилует многими проявлениями (благодати) и богатством примеров (и) сокровищ чудес.

IX. Вы ответите: памятники выдающихся людей, возможно, ничего не помнят, или они не знали С. Розарий.

Я отвечаю, что это кажется надуманным, что верховные церковники могли игнорировать ценность С. Розария, когда признавали силу и эффективность Отче и Радуйся.

Каким образом они могли бы убедить людей молиться Богу без перерыва, если бы не великая сила (их) духа и непрестанная (их) молитва?

Сегодня мы не помним формул молитвы (кроме канонических часов): как священные картины и скульптуры делают историю для людей, так и зёрна являются молитвенным инструментом С. Розария.

Об имени (более подходящем С. Розарию) спрашиваете, однако, вы согласны

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

святые люди и пророки Нового Завета, и святые врачи Церкви игнорировали то, что сейчас здесь написано, о чём мы, конечно, знаем?

Потому что, если доказать, что (древние отцы) знали (две молитвы Отче Наш и Радуйся, Мария), нет сомнений в том, что они будут любить, хвалить и хранить их в величайшей преданности.

Наконец, Благочестивая Славная Дева, Подруга Истины, иногда показывала, что Радуйся, Мария, всегда была в величайшем почтении даже в ранней Церкви, среди Апостолов Господних.

Причина этого была высказана самим Учителем Истины, когда он сказал: "они сами хорошо знали ценность Благовещения Господа, гораздо больше, чем современники.

И они знали, что через него они получили первые плоды духа, которые были ближе к источнику истины и света.

Они также знали, что это была вторая причина в Новом Завете, непосредственно под первой (причиной).

По этой причине они очень ясно считали, что у них нет и не может быть никакого дара, кроме как через Деву Марию".

И Дева Мария добавила, что Апостолы выполняли эту молитву даже во время земной жизни Девы Марии, сообщая о Приветствии Марии, чтобы она была (полной) Благодати и будущей славы, и (обращались) к ней как к той, которая была по Божественному Провидению, связующим звеном для искупления мира, той, которая с Вечности существовала в Боге как Идея Марии.

Таким образом, эта Идея, согласно (С.) Фоме, которая станет Пресвятой Марией, ещё не была Пресвятым Существом, но существовала только в Сознании (Бога).

Более того, Дева Мария добавила, что Она, зная ценность Благовещения Господня, очень преданно его повторяла.

(Мария сказала): "На самом деле, я утверждаю, что при человеческой жизни я молилась Марии, которая будет (Коронована) Богом, как

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Subiunxit eciam, quod Sancti in Celo Angeli et homines assidue offerunt (fol. 158, col. d) Marie Virgini hoc Salutare, non voce sed mente.

Sciunt enim quod tali Auxilio est ruina angelorum reparata, Deus Homo est factus, et mundus renovatus.

Hec vero sunt ammiranda, et multum movere deberent homines ad tale Psalterium.

Novi personam, cui hec brevissime dicta, multoque plura sunt revelata.

с его святой реальностью.
Если бы древние отцы знали реальность С. Розария с почитаемой древности и использовали его, проповедовали, хотя и под разными именами, какой разумный и набожный человек осмелился бы заявить или сказать, что С. Розарий Иисуса и Марии неизвестен и спорен?
X. Затем несколько раз славная Дева Мария, друг истины показала:
1. что Радуйся, Мария всегда была ,с величайшим благоговением, и это уже в самом начале Христианской Церкви.
(Дева Мария) так учила этому: что Апостолы, приняв Святого Духа, познали ценность Радуйся, Мария, даже более ясно, чем их преемники; в то же время они поняли, что получили первые плоды Духа через (С. Марию);
2. Добавлю, что поскольку они были ближе всего к источнику истины и света, то, стоя рядом с (Христом), источником истины и света, они также понимали, что, как Христос был первопричиной священных реалий Нового Завета, так и Пресвятая Матерь Божья была второй причиной этого.
Они с уверенностью признали, что не получат никакого дара благодати, если бы не заступилась Дева Мария.
И добавила Пресвятая Дева Мария что Апостолы читали (С. Розарий) молитвами Отче Наш и Радуйся, Мария, и сказала (Святая Мария, что Радуйся, Мария читали), пока она ещё была на земле.
Итак, они возвещали Пресвятой Деве Марии, что в ней пребывает благодать и будущая слава и Божественное Провидение, что всегда Мария существовала в Боге как Представление о Себе.
Она-мотивация Искупления мира.
3. Дева Мария также добавила, что она, зная эффективность Радуйся, Мария, читала её очень преданно.
Таким образом, она в своей человеческой природе почитала Марию в Своём несравненном Существовании Благодати и Славы.
4. (Пресвятая Дева Мария) добавила, что Господь Иисус, когда (он стал) человеком в этом

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Славой, так и Благодатью".
И добавила, что очень часто Господь Иисус в этом мире молился этой (молитве Радуйся, Мария) не по необходимости, а по образцу, и, особенно, в отношении Пресвятой Марии, как это было в сознании Бога.
Она также утверждала, что Святые Ангелы на небесах и люди усердно предлагают Деве Марии это Приветствие не голосом, а разумом.
Действительно, мы знаем, что с такой помощью было исправлено падение ангелов, Бог стал человеком, и мир был обновлён.
На самом деле эти вещи достойны восхищения, и они должны подтолкнуть многих людей к этому Розарию.
Я знал человека, которому были раскрыты эти короткие фразы, как и многие другие вещи.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

мире, он очень часто молился (Отче и Радуйся) не по необходимости, а для (подачи) примера.
(С. Мария) также утверждала, что ангелы и святые на небесах возносят, во веки веков, Богородице, Радуйся, Мария, умом, а не голосом.
Они действительно знают, что с помощью Радуйся, Мария, гибель ангелов была остановлена, и мир обновлён.
Эти вещи действительно должны созерцать, и они должны иметь большое значение для С. Розария.
Я знаю человека, которому были даны эти краткие (откровения), из тех бесконечных вещей, которые были ему открыты.

[PARS I], CAPUT XVI
DA FRATERNITATE CONVENIENTER SUB PSALTERII NOMINE INSTITUTA.

Amantissime Fautor, et Defensor Communitatis filiorum Christi.
I. Societas serventium Mariae Virgini in Psalterio, jam olim per sanctos Patres fuit inehoata: qui Dei nutu virtutem illius, et efficaciam cognoverunt.
Praesertim vero S. Dominicus Praedicatorum Ordinis Patriarcha inclytus, Divino fretus Auxilio, ad multarum salutem animarum, specialiter ad hoc electus a Deo fuit, et in orbem missus cum signis, et portentis.
Is jam olim inchoatam, ac sensim denique collapsam Fraternitatem Mariae, ab interitu vindicavit, ac restitutam ita illustravit, ut ad novam lucem orbis abstupuerit christianus, teste Joanne de Monte in Mariali.
II. Consistit autem Fraternitatis illius Institutum in tribus.
1. Quod Operum Merita Sanctorum omnia communia sint , tam post vitam in aeternum, quam in vita: idque non Communicatione solum universalis , sed illa quoque particulari.
2. Quod Fratres, et Sorores orare consueverint in dies integrum Mariae Virginis Psalterium.

[КНИГА I], ГЛАВА XVI
БРАТСТВО, ОСНОВАННОЕ ПО ПРАВУ ПОД (ЗНАМЕНЕМ) С. РОЗАРИЯ.

О, милый сторонник и защитник сообщества детей Христа:
I. объединение слуг Пресвятой Девы Марии Розария, уже давным-давно было начато святыми отцами, которые по воле Бога понимали его ценность и эффективность.
Единственный в те времена, Святой Доминик, выдающийся Патриарх Ордена Проповедников, который был уверен в помощи Божьей, для спасения многих душ, был призван Богом, и послан в мир со знамениями и чудесами, (распространять Святой Розарий).
Он освободил Братство Марии от разорения, уже давно начавшееся и медленно распавшееся, и, восстановив его, осветил его настолько, что каждый христианин восхищался Новым Светом Мира, о чём свидетельствует Иоанн с горы, в посвящении Марии.
II. Институт Братства состоит из трёх (аспектов):
1. Все заслуги дел святых являются общими, как в жизни, так и после жизни во веки веков; и это не только в целях всеобщих (заслуг), но и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 158, кол. d], ГЛАВА XVI
ПОЧЕМУ ПО ПРАВУ СУЩЕСТВУЕТ БРАТСТВО ИЛИ, ЕЩё ЛУЧШЕ, СООБЩЕСТВО ПСАЛМОПЕВЦЕВ ЭТОГО ПСАЛТЫРЯ (РОЗАРИЯ) ДЕВЫ МАРИИ.

О, милый сторонник и защитник любящего Сообщества детей Христа, среди текущих вещей, следует подчеркнуть, (это) сообщество, или Общество Слуг Марии Девы в Её Розарии.

Это (Братство) началось давно благодаря Святым Отцам, которые по воле Божьей познали эффективность этого Сообщества.

Б. Доминик (прославленный Патриарх Ордена проповедников), (был) доверенным лицом Божественной помощи для спасения душ, он был высшим Проповедником по существу, титулу и профессии (веры), соединяя с этим чудесные знаки и знамения.

(Он) восстановил эту Общину, которая началась задолго до его времени, как я читал у Учителя Иоанна даль Монте.

Эта Община обладает в особенности тремя (преимуществами).

Первое (преимущество) заключается в том, что в этом обществе заслуги каждого являются общими,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL.158, col. d], ((CAPITULUM XVI.
((QUOD CONVENIENTER SIT CONFRATRIA SIVE POTIUS COMMUNITAS PSALLENTIUM VIRGINI GLORIOSE IN TALI PSALTERIO.

Amatissime fautor et defensor caritatis filiorum Christi et Communitatis.

Advertendum est in presentiarum de Communitate sive Societate Servientium Marie Virgini in Suo Psalterio.

Hec autem dudum fuit inchoata per sanctos Patres, qui Dei nutu agnoverunt Communitatis huius efficaciam.

Signanter vero beatissimus Dominicus (Predicatorum Ordinis Patriarcha inclitus) Divino fretus Auxilio pro animarum salute multarum, utpote qui fuit Predicator summus, re, nomine, et professione, in mundo ad hoc cum signis et portentis mirabilibus commissus.

Idcirco Communitatem istam renovavit que dudum ante tempora sua valde (fol. 159, col. a) de incho[a]ta fuit, ut legi in Magistro Iohanne De Monte.

((Est autem Communitas hec potissime in tribus.

Primum est quod in hac Societate merita omnium sunt communia, tam in vita quam in morte et post mortem usque ineternum, loquendo de Communicatione nedum in universali sed eciam in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Et si quando illud quis omiserit, pro illa die, seu diebus, privatus meritis censeatur, in particulari et solummodo quo ad coronarias preces. Si omissa resumpserit die postmodum alia, in eorundem communem redit participationem.

3. Quod in ea Fraternitate nulla rei cujusquam, sub discrimine, metuve peccati mortalis, aut venialis, agnoscitur obligatio.

Sciendum est autem, duo ipsius genera esse meritorum.

Prius ex solo Psalteriorum penso diurno persoluto.

Et hujus omissio privat pro tunc in poenam omissi pensi merito.

Alterum est ex aliorum operum bonorum usu, et exercitio, ut orationum, meditationum, dictorum, factorum, jejuniorum etc.

Et talium meritis non destituuntur Psalterium omittentes Fratres, aut Sorores: nisi contemptus mortalis, aut affectata malitia, aut pura et supina interveniat negligentia: secus si causa fuerit rationabilis, ut infirmitas, labor, occupatio, tepor humanus, oblivio, aliudve tale.

Haec vera est Fraternitas Charitatis, benedictioque Omnipotentis.

Nam est in Mystico Spiramine, non carnali semine.

III. Dices: Omnium Christi fidelium merita sunt communia, juxta illud Psalm. 118: “Participem me fac Deus omnium timentium te etc”, frustra igitur ista fuerit communio.

Respondeo: Tametsi merita fidelium ratione totalitatis sint communia, quatenus unum omnes corpus sumus in Christo, non tamen ratione propriae partialitatis; sicut visus non est in pede per proprietatem, sed per directionem.

Etsi in Ecclesia sit Communio ex parte Causae Meritorum, Dei sc. Et Charitatis, ac finis Gloriae, non tamen est ex parte personarum, vel actuum singularium et singulorum, per modum soluti pretii debiti, aut meritorum augmenti pro illis in specie certis, et non aliis.

1. Sicut Missa pro defuncto, etsi omnibus valeat animabus Purgatorii ad laetitiam; illi tamen personaliter valet ad debiti

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

также особого (причастия) к (заслугам, в пользу каждого Розарианца);

2. Братья и Сёстры имеют обычай ежедневно полностью читать Розарий Девы Марии.

И если кто-то пропустит молитвы, на один или несколько дней, он будет считать себя лишённым этих особых достоинств, только в степени (пропущенных) молитв; (однако), если в последующие дни он восстановит пропущенные молитвы (С. Розария), он вернется к общему приобщению к благам вместе с другими (Розарианцами).

3. В Братстве не признаётся никаких наказаний любого рода в форме суда или страха перед смертным или простительным грехом.

Надо знать, что есть два вида заслуг:

первый (вид заслуг, происходит), от единственной задачи, ежедневно молиться С. Розарию: и бездействие, лишает заслуг, под страхом упущенной обязанности;

другой (вид заслуг происходит) от практики и осуществления других добрых дел, таких как молитвы, медитации, сказанное, сделанное, посты и (другие дела Братства).

Не лишены заслуг, Братья и Сёстры, которые пропускали С. Розарий (если только не было расчётливого коварства, или полного пренебрежения), как, например, те, у кого была разумная причина, например, немощь, работа, занятия, человеческая усталость, забывчивость или что-то подобное.

Это истинное Братство милосердия,и это подлинное благословение Всемогущего.

Оно, на самом деле, (происходит) от мистического излияния, а не от человеческого семени.

III. Вы скажете: заслуги всех верующих Христа являются общими, согласно Псалму 118,63 (в котором говорится): "Сделай меня причастным, Боже, ко всем, кто боится тебя и т. д.": следовательно, уже существовало бы это общество (заслуг Братства).

Я отвечаю: чтобы были распространены заслуги верных в целом, ибо все мы одно тело во Христе,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

как в жизни, так и в смерти, и после смерти, навечно, (и) это касается общности (заслуг) не только между всеми (Собратьями), но и для отдельного (Розарианца), что является даром бесконечной благодати.
Во-вторых, братья и сёстры в этой общине должны ежедневно молиться Розарию Девы Марии.
И когда они пропускают это, на этот день они будут лишены заслуг других, конечно, только на (этот день).
Если они затем вернутся к (Розарию) в другой день, они будут причастны к (утраченным заслугам), как и другие (Собратья).
В-третьих, в этом благочестивом Объединении нет обета, нет устава, нет обязательств в отношении греха, будь то смертный или простительный.
Там есть только обязательное наказание лишения заслуг других, упомянутое ранее.
Я хочу сказать только одно: заслуги этих собратьев двоякие. (Некоторые) являются, заслугами (исходящими) от Розариев, и теперь понимается только наказание за лишение этих заслуг.
Кроме того, есть и другие заслуги за другие молитвы и размышления, сказанные и сделанные, и этих заслуг собратья не будут лишены, если они будут молиться Розарию Девы Марии, на самом деле они участвуют в них так же, как и те, кто молится Розарию, что очень уникально и очень достойно любви.
Теперь нужно понять это: что Братья этого (Братства) (не будут участвовать в общих достоинствах, если) пропускают свой Розарий из-за серьёзного пренебрежения, или из-за мелкой злобы, или из-за халатности любого рода.
В противном случае, если (они пропустили чтение Розария) по болезни, или по занятости, или по работе, или из-за какого-то человеческого отсутствия преданности, или по какой-то разумной причине, то они тоже будут участвовать в заслугах других, как если бы они сами молились.
О, Сообщество истинно божественной природы!

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

particulari, quod est maxime gratie donum.
Secundum est quod Fratres et Sorores in hac Communitate debent orare dietim Psalterium Virginis Marie.
Et quando dimittunt, pro illa die privabuntur aliorum meritis scilicet in particulari.
Si autem resumant alia die, participes erunt sicut et alij.
Tercium est quod in ista Sociatione devota nullum est votum, nullum Statutum, nulla penitus obligatio ad quodcunque peccatum sive mortale sive veniale.
Sed tantum ibi est obligatio ad penam privationis meritorum aliorum iam dictam.
Unum tantum dicere volo, quod Confratrum istorum sunt duplicia merita. Sunt enim merita Psalteriorum, et intelligitur de privatione meritorum horum pena nunc dicta tantum.
Alia autem sunt merita aliarum orationum, meditationum, dictorum et factorum, et talibus meritis non privantur Confratres isti si non oraverint Psalterium Virginis Marie, ymmo participant ista sicut et alij Psalterium (fol. 159, col. b) orantes, quod est valde singulare et valde amandum.
Hoc tamen est intelligendum quando Fratres huiusmodi non dimittunt Psalterium suum ex contemptu mortali, vel ex malicia affectata, aut ex omnimoda negligentia.
Alias si ex infirmitate, vel occupatione aut labore, aut aliqua humana indevotione, sine rationabili causa aliqua, tunc eciam participabunt in meritis aliorum ac si ipsum orarent.
O vere Communitas Deitatis.
O Communitas Caritatis.
O benedictio Omnipotentis.
In qua est communicatio meritorum, non auri non argenti sive lapidis preciosi (quia pro hac nunquam aliquod temporale dabitur sed donorum Dei, que secundum Augustinum, in immensum sunt maiora omni bono corporali).
Unde secundum Bernardum: Sicut anima nobilior est corpore sic Communitas ista corporalium rerum communicatione omni est prestantior.
Excedit eciam communitatem carnalem

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

persolutionem, aut liberationem, per modum suffragii, pro qua nominatim intendebatur.

2. Quia, alias orans non magis sibi, quam aliis mereretur, cum pro se orare solo intendit.

3. Nec, cum datur eleemosina, aut Sacrum Missae patratur pro quodam nominatim , plus illi, quam cuiquam alteri, conferret.

Quod repugnat rationi Iustitiae.

4. Nec Pontifex Maximus aut Episcopus uni majores, aut magis dare posset indulgentias, quam alteri, aut omnibus.

Quod est erroneum.

5. Nec aliis alii esse sanctiores possent.

Quae haeresis est.

6. Male, irritoque effectu cuncti Religiosorum Ordinem unum, aut aliquos ad beneficia vel ordinis universi, aut monasterii admitterent potius, quam coeteros, vel omnes.

7. Sequeretur item, quod nihil operans in parem tamen sortem, partemque communionis veniret cum bene multum operantibus.

Quocirca non omnia semper merita in particulari sunt aequaliter communia cunctis.

IV. Quaeres: An particularis Communicatio dicta minuat proprium bene operantis meritum, ut participatio tua mihi cedat in detrimentum.

Dico: Spiritalia ista differunt a corporalibus bonis, ac fortunis, quod haec communicatione minuuntur : at ista spiritalia, in ampliore plurium participatione ipsi operanti ad ampliorem, quoque cumulum meritorum excrescunt.

1. Sicut, quando diutius, impensiusque doces alios, tanto illustrior tibi crescit scientia.

2. Quare si ulla, hac certe in re, verissimum illud est Domini, Luc. 6: “Date, et dabitur vobis”.

Et Matt. 20 : “Centuplum accipietis, et vitam aeternam possidebitis”.

Si in terris datis id contingit; quanto magis spiritale meritorum donum, ipsa donatione tali, tanta in charitate, ad usuram piam et actualium meritorum danti valere debebit?

Hinc S. Dominicus tanta hac exaestuabat charitate?

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

однако они не в индивидуальном назначении: так же, как глаза структурно не в ногах, а направляют их.

Хотя в церкви есть Общность (заслуг) со стороны дарителя заслуг, то есть Бога, безусловно, направленное на милосердие и славу, однако (нет общности заслуг) со стороны верующих, (которые) своими личными и индивидуальными действиями (стремятся к заслугам) таким образом, чтобы заплатить цену долга или увеличить заслуги, конечно, для себя, а не для других.

1. Таким образом, Святая Месса для умершего, хотя и способствует радости всех душ Чистилища, тем не менее, для тех, кто лично (восстаёт), относится к выплате долга или к освобождению путём молитвы, которое требуется для (этой души) изначально;

2. ибо когда кто-то не молится, не (может) заслужить столько, сколько тот, кто совершает молитву за себя;

3. так же, когда кто-то дает милостыню или предлагает намерение Святой Мессы для определённого человека, если (милостыня или Святая Месса) больше не приносят пользы (этому человеку), чем любому другому, это противоречит справедливости;

4. Даже верховный понтифик или епископ не могут дать больше индульгенций одному, чем другому или всем: это было бы неправильно;

5. и некоторые из них не могут стать более святыми, чем другие: это ересь;

6. каким было бы бесчеловечным положение о том, что только один или несколько Орденов были бы допущены к благам или, что (были бы допущены к благам) монастыри одного ордена, но остальные были бы исключены;

7. из этого следует, что тот, кто не боролся с судьбой, не приходит к Причастию, с тем, кто хорошо трудился: следовательно, не всегда все личные заслуги в равной степени являются общими для всех.

IV. Вы спросите: может, потому, что эта общность (заслуг) уменьшит личные заслуги того, кто действовал, так что ваше участие будет мне во вред?

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

О, Сообщество благотворительности!
О, благословение Всевышнего!
В Нём есть причастие к достоинствам, а не к золоту, серебру или драгоценным камням (ибо для того, чтобы [войти] в него, никогда не будет предложено ничего низменного, а [только] будут предложены дары Бога, которые, согласно [С.]] Августину, безмерно превышают всякое телесное благо).
Согласно (С.) Бернару: как душа благороднее тела, так и это сообщество превосходнее общения телесных благ.
(Братская связь), также превосходит плотское общение инбридинга, поскольку она для Мистического Духа, а не для плотского семени.
Но кто-то скажет: заслуги всех христиан являются общими, согласно этой знаменитой поговорке: сделай меня причастным, Боже, ко всем, кто боится тебя, и т. д.; следовательно, это Сообщество бесполезно.
Кто (хочет), слушай и понимай, как (утверждали) (С.) Фома, в четвёртой книге, (С.) Альберт, (С.) Бонавентура и другие бесчисленные богословы.
Заслуги каждого являются общими в совокупности, то есть в полноте, поскольку все есть одно тело во Христе, и, таким образом, то, что принадлежит одному члену, принадлежит другому, в полной совокупности, однако заслуги не являются общими для всех, что касается особенности, исключительности и собственности, так как взгляд по свойству не в ногах, а в направлении.
Во-вторых, хотя заслуги каждого являются общими для Дарителя заслуг, который есть Бог и в милосердии, и в пользе цели, которая есть слава, однако не все вещи являются общими, что касается личных (вещей) и частных дел.
Таким образом, особые или частные заслуги (индульгенции) цена выплаты (духовных) долгов и продвижение (духовное) по причине заслуг- только тех, ради кого вы делаете, а не других.
Поэтому, когда говорится о единичной Мессе для умершего, она будет иметь ценность только в том случае, если у него есть возможность (получить цену) долга, отпущения

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

consanguinitatis, quia est mistico spiramine non carnali semine.
((Sed dicet quispiam: Omnium Christifidelium merita sunt communia, iuxta illud: Participem me fac Deus omnium timentium te, etcetera, frustra igitur est hec Communitas.
Audiat talis et intelligat secundum Thomam in quarto, Albertum, Bonaventuram, et theologos alios (fol. 159, col. c) innumeros.
Licet enim merita omnium sunt communia in ratione totalitatis et Communitatis sive in universali inquantum omnes sunt Corpus unus in Christo, et sic quod est unius membri est alterius per redundantiam et totalitatem, non tamen merita sunt omnibus communia per parcialitatem et singularitatem vel proprietatem sicut visus non est in pede per proprietatem sed per directionem aliquam.
Secundo dico, secundum eosdem, quod quamvis merita omnium sunt communia ex parte Cause meritorum que est Deus et caritatis, atque ex parte finis qui est gloria, non tamen sunt communia omnia, ex parte personarum vel actuum singularium.
Sed sic merita in particulari vel singulari ut dictum est per modum precij solutionis debitorum et per modum promotionis meritorum non sunt nisi eorum pro quibus fiunt et non aliorum.
Unde quando singulariter Missa dicitur pro uno defuncto tantum valebit illi si est capax per modum debiti, solutionis, et liberationis, quamvis omnibus valeat per modum leticie cuiusdam et spiritualis iocunditatis, secundum Thomam.
((Peramplius, quod hoc fit verum quod merita in particulari non valeant nisi pro quibus fiunt modo dicto (fol. 159, col. d) patet theologice, quia alias homo orans pro se non magis mereretur quam pro alio, quod est erroneum.
Preterea cum damus elemosinas, aut facimus dici Missas in speciali pro parentibus nostris et amicis non magis valerent eis quam alijs, quod est contra rationem iustitie.
Consequenter sequeretur quod Summus Pontifex non magis posset dare indulgentias uni quam alteri, nec eciam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Itemque et Sancta Catharina Senensis, ut vel infernum invadere nil dubitasset, ad majorem suam, proximorumque salutem. Zelator Christi, Imitator Pauli, Rom. 9: “Optabam ego ipse anathema esse a Christo pro fratribus , et Moysis pro Israele ad Dominum clamantis, Exod. 32: “Dele me de Libro Vitae, quem scripsisti”. Verus hic est fratrum amator, et pastor ovium, qui animam ponit pro ovibus, ac fratribus adjuvandis.

V. Dices, aut dubitans aut praefidens: per me metipsum, nemine conscio, eandem cum aliis constituam mihi communicationem, perindeque tantum merebor, quantum quicumque vestrum, qui istam initis communicationem in publico per nominationem, pactumque publicum.

Respondeo:

1. Esto possis ita mereri tibi interiori merito, at exteriori non potes; hoc enim per charitatis exemplum altius habet publicae aedificationis meritum.

Tu vero in candelabro luces; et velut tuae lucis fulgorem aliis invides: nec laudem Dei publicam exanges aut corones, nec quenquam exemplo vel duces, vel moves aut ducis, qui tibi soli vivis.

2. Age, si cunctis eadem, quae tibi, mens foret in Ecclesia, ecquae ex convento, et communicatio consilio, auxilioque mutuo exercitia non agerentur?

Quae cum ulla solemnitate celebrarentur Christiana?

Omnino voluit, vultque Deus non mente solum, in occulto, sed voce etiam, ac opere in publico laudari, adorari, praedicari.

3. Quid? Si, quod ais, benefaceres in mente tecum tacitus, quid opere publico inque communi defugeres idem?

Vel ipsius Opera Dei perfecta sunt et manifesta: et charitas, bonumque, sui est diffusivum, ad proximi utilitatem, non amat unius intra mentis latibulum obscurari et squalere; sed “qui bene agit, amat lucem: odit, qui male”.

Audi Dominum (in) Matth. 5: “Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in Coelis est”.

4. Aspice Ecclesiam, ecce habet ea Apostolos, Prophetas, Martyres,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Я отвечаю, что духовные блага отличаются от благ и судеб мира: они, по сути, уменьшаются с обобщением, но духовные блага, с более полным обобщением, ещё больше увеличивают совокупность достоинств тех, кто их создавал:

1. таким образом, чем дольше и с большой самоотдачей вы учите других, тем ярче в вас растёт наука;

2. Итак, истинно для этой конкретной ситуации слово Господа: "дайте, и будет дано вам" (ЛК. 6,38), и: "получите сто раз и будете обладать жизнью вечной "(МФ. 19,29).

Если (это слово Господа) относится к вещам, данным на земле, тем более (это будет стоить) для духовного дара заслуг!

Тем, кто жертвует с такой же (волей) пожертвовать, (и) с таким же количеством благотворительности, (разве это) не должно рассматриваться как справедливое увеличение нынешних заслуг?

Поэтому С. Доминик кипел от такой великой благотворительности!

И в равной степени, даже С. Екатерина Сиенская (у неё была такая большая благотворительность), она, которая не колеблясь, бросилась бы даже в ад, ради спасения многих душ, кроме своей.

Зела для Христа, подражает (С.) Павлу (который писал): "я сам просил Христа быть анафемой для братьев" ” Рим. 9,3); и (подражать) Моисею, который умолял Господа в пользу Израиля: "вычеркни меня из Книги Жизни, которую ты написал” (Исх. 32,32).

Это действительно те, кто любит братьев и (истинных) Пастухов стада, которые предлагают жизнь за овец и помогают братьям.

V. Скажете: "тогда я создам Братство только для себя, равное другим, но не делающее его общим, и только я заслужу те же (заслуги), что и вы, подписавшиеся в Братство"

Отвечаю:

1. Вы можете заслужить личные заслуги, но (они) не видны: (видимые) заслуги, являются высшим примером благотворительности, (т.к) они-публичные.

Если ты сияешь светом на канделябре

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

(грехов) и освобождения (от Чистилища), хотя, всем полагается духовная радость, по словам (С.) Фомы.
Как бы верно ни было то, что особые заслуги имеют ценность только для тех, для кого они созданы, согласно уже упомянутому способу, это кажется ясным по-богословски, потому что в противном случае человек, молящийся за себя, не заслуживает большего, чем другой, что неверно.
Когда даём милостыню или заказываем отдельные молитвы для наших родственников и друзей, они не будут значить больше, что противоречит причине справедливости.
Верховный Понтифик не может давать индульгенции одному, а другому- нет, и даже Епископы, что ошибочно.
В результате некоторые не могут стать более святыми или лучше других, что является ересью.
Кроме того, во всех Религиозных Орденах даются письма с определёнными преимуществами, но не всем.
Некоторые из них приветствуются за (их) заслуги во многих монастырях,а другие-нет, за причастие (заслуг принимаемого), как это заявлено.
Кроме того, это также привело бы к тому, что тот, кто не работает (например, ребёнок, крещенный в младенческом возрасте), будет обладать так же, как и другой, работающий (например, [Святой] Иоанн Креститель),- если бы особые заслуги были общими,- это вещи, которые противоречат разуму, вере и Церкви.
Но другой говорит: Я благосклонен, утверждает он, и я твёрдо убеждён, что особые заслуги не являются общими и что они стоят, следовательно, только для тех, для кого они были созданы.
Действительно, из этого возникает ещё одно сомнение.
Если бы я отдал свои особые заслуги, то лишил бы себя их, и бедные (в заслугах), которые сделали добро, то есть другие (Братья), имели бы те же заслуги, так что это Сообщество не пошло бы на пользу добрым.
О тщетный страх, беги далеко от границ нашего (Братства)!

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Episcopi, quod est erroneum.
Preterea aliqui non essent magis sancti aut meliores quam alij, quod est heresis.
Insuper in cunctis Religionibus dantur littere beneficiorum quibusdam, et non omnibus.
Recipiuntur quidam ad merita in multis Monasterijs per communionem et non alij, ut manifestum est.
Ulterius eciam sequeretur quod nichil laborans (puta puer in cunis baptisatus) haberet tantum sicut alius laborans (utputa Iohannes Baptista) si merita essent communia in particulari, que sunt contra rationem, fidem, et Ecclesiam.
((Sed alius dicit: Faveo, inquit, et teneo firmiter quod merita non sunt communia in particulari, et ut sic tantum valent pro hijs pro quibus fiunt.
Verum aliud ex hoc iam dubium (fol. 160, col. a) insurgit.
Si do merita mea in particulari tunc privabor illis, et miseri qui nunquam bonum fecerunt aut alij ipsa habebunt, sic erit in detrimentum bonorum hec Communitas.
O timor inanis, procul fugias a finibus nostris.
Secundum enim Bernardum, Differentia est hec inter corporalia et spiritualia bona.
Quoniam corporalia bona data minuuntur aut omnino auferuntur, sed quantomagis spiritualia dantur, tanto amplius in dante augentur et multiplicantur.
Sicut est in doctrina scientie, ubi homo quantomagis docet tanto amplius in scientia valet.
Unde queso talis audiat dicentem Dominum: Date et dabitur vobis.
Et alibi : Centuplum accipietis, et vitam eternam possidebitis.
Si igitur pro terrenis datis aut dimissis centuplum homo accipit eciam in isto mundo sequitur a minori ad maius affirmative, quod dans merita sua alijs debeat accipere eciam hic centuplum totiens quotiens hoc fecerit.
Quanto igitur plures venient ad hanc Communitatem, eo amplius pro quolibet semper bona tua augebuntur extensive, vel intensive aut modo utroque.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Confessores, Virgines, Praelatos, Religiosos etc., non mente sola tales, sed facto et opere manifesto.
Ratio liquet.
Nec enim solo spiritu constat homo, sed et corpore: quo circa etiam opera necesse est hominum sint qua spiritalia, qua et corporalia.
Quale quid vel in ipsis Sacramentorum institutis conspicimus.
5. Eccl.stes 4: “Vae soli, quia cum ceciderit, non habebit sublevantem se”.
Et Prov. 18: “Frater, qui adjuvatur a fratre, est quasi civitas firma”.
Omnino enim Eccl.stes 4: “Funiculus triplex difficile rumpitur”.
Suis igitur meritis confidat, sibique placeat: quia, 1 Petr. 4: “Iustus vix salvabitur”.
VI. Ad hanc igitur Fraternitatem devotionis et liberae voluntatis, non ullius necessitatis, veniant Peccatores.
1. Quia nativo ligna succo virentia, aut aquis oppleta, ignem haud facile capiunt sola, nisi jam ardentibus adjiciantur.
2. Veniant Justi: quia carbo vivus emoritur solus: aliis junctus vivis, gliscit ardentius.
3. Veniant Religiosi: quia unum in pomario pomum, rosa in roseto una, tritici granum unicum nihili aestimatur: adjectum vero ad cuniculum, hunc auget ipsum, et unum augetur numero plurimorum.
4. Veniant Mechanici: unus enim lapis, trabs una castrum haud constituit, sed multa.
5. Veniant Peregrinantes: quia comes facundus in via, pro vehiculo est.
6. Veniant Praelati: quia sol absque stellis noctem luce non afflaret.
7. Veniant Infirmi juxta et Sani: haec enim Fraternitas est Scala Coeli et devotionis.
8. Veniant pueri; ac mortui quoque inscribantur: et eorum vel cognatus, aut amicus, aut alius quincunque pius, in dies aliquid, etsi nec, quam unum Pater Noster, aut Ave, plus comprecetur pro iis, ad modum suffragii, faciatve eleemosynam etc., nomine Confraternitatis.
Sentient tamen omnes, et experientur illud Psalm. 132: “Ecce, quam bonum et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

как ты хочешь отказать другим в сиянии своего света?
Не возвысишь венцами (С. Розария) публичную хвалу Богу, не убедишь, не приведёшь никого к (своему) примеру, поскольку ты живёшь только для себя.
2. Если бы у всех в церкви был ваш менталитет, какие упражнения делали бы в обществе, чтобы предложить совет и взаимопомощь?
Будут ли христианские (обряды) когда-либо отмечаться с определенной торжественностью?
Без сомнения, Бог хотел и хочет, чтобы его восхваляли, поклонялись (и) проповедовали не только в уме, тайно, но и публично, словом и делом.
3. Если (вы) делали добро в уме, молчали об этом, почему избегать того же (добра) в общественной работе?
Дела Самого Бога совершенны и проявляются: и милосердие, и добро, которое (из источника милосердия) льются на пользу ближнему, не любят (конечно) быть затемненными и покрытыми тайной разума; ибо: “кто действует хорошо, тот любит свет; кто действует плохо, тот ненавидит его” (Рим.13,3).
Послушайте Господа: "проявляйте ваш свет пред людьми, чтобы они видели добрые дела ваши и прославляли Отца Вашего, который на небесах" (МФ. 5,16).
4. У Церкви есть апостолы, пророки, мученики, исповедники, девы, прелаты, религиозные и т. д.: Но они есть не только в уме, но и в свидетельстве, и в явленной работе.
Причина очевидна: поскольку человек состоит не только из духа, но и из тела, необходимо, чтобы дела людей были как духовными, так и телесными.
Как мы можем что-то понять в установлении самих Таинств.
5. "Горе тому, кто один, потому что, когда он упадёт, у него не будет того, кто поднимет его" (Екк. 4: 10), и: "брат, которому помогает брат, подобен Безопасному городу " (Притч. 18,19).
Без сомнения, на самом деле: "трёхглавый шнур вряд ли порвётся" (Екк. 4,12).
(Кто мог бы) тогда довериться своим

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Согласно (С.) Бернару, в этом разница между телесными и духовными благами.
Телесные блага уменьшаются или заканчиваются вообще, но чем больше вы даёте духовные вещи, тем больше (они) умножаются в тех, кто их даёт.
Как это происходит в передаче науки, где человек, чем больше он обучает, тем больше он ценен в науке.
Пожалуйста, послушайте Господа, говорящего: "дайте, и будет дано вам" (ЛК.6,38).
И в другом месте: "получите сто раз и будете обладать жизнью вечной" (МФ.19,29).
Если за земные вещи, которые были предложены или оставлены, человек получает стократ даже в этом мире, то справедливо следует, от малого к великому, что тот, кто отдаёт свои заслуги другим, должен также получать стократ здесь столько раз, сколько раз он будет делать это.
Чем больше их придёт в это Сообщество, тем больше, в награду за каждую (предлагаемую заслугу), твои активы всегда будут увеличиваться в размере или в глубине, или в обоих направлениях.
(Святой) Доминик так сообщал о своих заслугах, что хотел бы (даже) войти в ад (если бы он мог разделить заслуги). Так же и С. Екатерина Сиенская. И многие Святые сделали это.
Поэтому те, кто привлекает людей к этому сообществу, должны быть очень любимы и защищены другими, потому что обеспечивают им большие блага.
Но третий (человек), который сомневается, говорит: без ведома кого-либо, я сделаю объединение вместе с другими, и поэтому я буду заслуживать столько же, сколько и вы, которые делают это публично, с назначением и признанным Братством.
О, Брат христианин, хотя ты можешь заслужить у Бога за внутреннюю заслугу и преданность, как ты говоришь, но ты не действуешь с явной заслугой и узнаваемым примером любви и милосердия (братским) по отношению к ближнему, и (ты) не заслуживаешь так (заслуги

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Inde Dominicus sic merita sua communicabat intantum, quod in infernum intrare optabat.
Sic et Beata Katherina de Senis.
Parique modo sancti hoc fecerunt plurimi.
Vere igitur qui trahunt homines ad hanc
(fol. 160, col. b) Communitatem valde sunt ab alijs amandi et defendendi, qui tantorum bonorum tantam illis procurant augmentationem.
((Sed tercius dubitans et sibi confidens ait: Per memetipsum nemine sciente hanc faciam cum alijs communicationem, et sic merebor tantum sicut vos qui facitis hanc manifeste per publicam nominationem vel confederationem.
O Frater Christiane dico tibi, quod licet possis mereri merito interiori et devotionis ad Deum modo quo dicis, tamen merito exteriori atque exemplaritatis amoris et caritatis ad proximum explicite hoc non facis, nec sic mereris nec promoves ad extra Divinam Laudem nec eciam trahis proximum ad extra ad Divinam Culturam.
Et si omnes homines facerent sicut tu, nulla fierent bona exteriora in Ecclesia Dei.
Voluit enim Deus ab Ecclesia laudari, nedum mente verumeciam voce et opere, quinymmo tota virtute et toto homine, ut inquit Bernardus, quod tu non facis.
Et tibi dico: Si hoc quod asseris bene faceres in mente, utique non refutares nunc facere in opere, quia opera Dei perfecta et amor perfectus proximi diffunditur in proximum, non clausus tantum infra affectum.
Inde Dominus ait, Mathei quinto: (fol. 160, col. c) Sic luceat lux vestra coram hominibus ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem Vestrum qui in Celis est.
Unde Apostolos habuit Prophetas et Martires, Confessores et Virgines, et Prelatos in Ecclesia et Religiones, non solum in mente sed in facto et opere.
Et ratio est: Quia homo non est solum spiritualis sed est compositus ex corpore et spiritu, ideo opera Ecclesie, secundum Thomam (cum sint humana) nedum sunt spiritualia sed habent corporalia annexa, ut in cunctis patet Sacramentis, secundum Hugonem.
Ea propter ad hanc Communitatem (que

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

quam jucundum est fratres habitare in unum".

Quibus de causis Diva Maria Suo Sponso mandavit graviter, et singulariter, isthanc Suae Laudis Confraternitatem, dudum collapsam rursus ad observantiam pristinam instaurare, ad majorem Dei, Deiparaeque gloriam, Salutem mundi, et vitiorum extirpationem.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

заслугам и радоваться себе, если "праведник едва спасётся" (1 пт. 4,18)?

VI. 1. Грешники приходят в это Братство с преданностью и свободной волей, без каких-либо принуждений, поскольку зелёные дрова с натуральным соком или покрытые водой не легко загораются, если их не добавить к другим (дровам), которые уже горят.

2. Придут к нему праведники: ибо горящий уголь гаснет, (если он) один: но, добавляя (к нему) другие горящие (угли), (уголь) набирает силу с большим пылом.

3. К нему приходят религиозные: ибо (как) одно яблоко в саду, (как) одна роза в розарии, (как) одно зерно, не имеют значения: но если (зерно пшеницы) посажено в землю, оно оплодотворяется, и из одного зерна прорастают много.

4. К нему приходят рабочие: ибо замок строится не из одного камня или одной балки, а из многих.

5. К нему приходят паломники: поскольку приятная компания по пути, это как (путешествие) на колеснице.

Приходят к нему прелаты: ибо солнце не светит беззвёздной ночью.

7. (К нему) приходят больные и здоровые, вместе: это братство на самом деле является лестницей неба и преданности.

8. Дети приходят к нему; и мёртвые будут зачислены в него: (на самом деле), их родственник, друг или любой другой, (только) преданный, в любой день (может быть зачислен), и будет молиться за них с Отче Наш и Радуйся, Мария, молитвой, или подаянием и т. д. от имени Братства.

Пусть все испытают это (братство) и прикоснутся рукой к тому, что (говорит) Псалом: "вот, как хорошо и как радостно, что братья живут вместе" (Пс. 132,1).

По этим причинам Пресвятая Дева Мария лично дала своему Супругу твёрдый наказ вернуть Его к изначальному соблюдению хвалы, которое давно пришло в упадок, к большей славе Бога и Божьей Матери, и для спасения мира и для

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Братства), не вознесёшь хвалу Божественную (Розария), не привлечёшь ближнего к познанию Бога. И если бы все люди поступали так, как ты, в Церкви Божией не было бы никакого внешнего блага.
Бог действительно хотел, чтобы церковь восхваляла не только духом, но и словом и делами, и всякой добродетелью и всей личностью, как говорит (С.) Бернар, чего ты не делаешь.
То, что утверждаешь, что делаешь хорошо духовно, ты не откажешься делать сейчас с работой, потому что совершенная работа Бога и совершенная любовь к ближнему изливаются на ближнего, а не (остаются) закрытыми в желании.
И говорит Господь, от (С.) Матфея, 5 (глава): "Да сияет свет ваш пред людьми, чтобы они видели добрые дела ваши и прославляли Отца Вашего, который на Небесах" (МФ.5,16).
Поэтому, (Бог) пожелал Апостолов и пророков, исповедников и девственниц, и прелатов Церкви и Религиозные Ордены, не только в духе, но и в конкретной работе.
И причина в том, что человек не только духовен, но и состоит из тела и духа, поэтому дела Церкви, согласно (С.) Фоме, (будучи человеческими), не только Духовны, но соединены с телесными (делами), как ясно видно во всех Таинствах, согласно (С.) Гугону.
Для этого подойдите все, как маленькие, так и большие, к этой Общине (которая, собственно, не является Братством, а гораздо более того,- Общиной Христианской Веры, преданности и свободного выбора).
Написано: "Горе (тому, кто) один, ибо, если он упадёт, у него нет того, кто поднимет его" (Екк. 4,10). И в другом месте: "брат, которому помогает брат, подобен крепкому городу"(Прит. 18,19).
И в другом месте: "нитка втрое скрученная вряд ли порвётся)" (Екк. 4,12).
Поэтому никто не уповает на себя за свои заслуги, ибо сказано: "едва праведник спасётся" (1пт.4,18).
Поэтому грешники приходят к этому Сообществу преданности,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

proprie non est Confratria sed magis quedam Communitas devotionis et libere voluntatis sub fide Christiana) accedite omnes tam parvi quam magni.
Quoniam scriptum est: Ve soli, quia si ceciderit non habet sublevantem.
Et alibi: Frater qui iuvatur a fratre, est quasi civitas firma.
Et alibi: Funiculus triplex difficile rumpitur.
Nemo ergo sibi confidat ex meritis proprijs, quia dictum est: Vix iustus salvabitur.
Veniant igitur ad Communitatem hanc devotionis non necessitatis peccatores, quia ligna viridia per se non faciunt ignem, sed ignitis lignis adiuncta.
Veniant iusti, quia carbo vivus per se moritur, iunctus autem alijs vehementius inflammatur, secundum Origenem.
Veniant et Religiosi, quia unum pomum, aut rosa, aut lilium, sive racemus aut granum (fol. 160, col. d) tritici in orto aliquo nichil est, sed si sunt talium plura magnum est, et ex illis fiunt mirabilia.
Similiter veniant Mechanici, unus enim lapis vel trabes non facit castrum sed multa simul.
Veniant ad Celum Peregrinantes, quia bonum est habere in tali via comitivam.
Veniant Prelati, quia sol sine stellis non daret claritatem nocti, ut inquit Basilius.
Veniat infirmi, veniat sani, hec enim communitas est scala celi devotionis.
Sed et veniant eciam pueri atque mortui, parentes et amici, et pro illis faciant illorum consanguinei vel attinentes dietim aliquam, pro eisdem orando unum Pater Noster vel Ave Maria, vel tria secundum quod bene visum fuerit Plebano suo vel presidenti pro tempore.
Dicamus igitur omnes Societatis istius Marie Virginis amatores cum David Propheta.
Ecce quam bonum et quam iocundum, habitare fratres in unum.
Propterea Marie Virginis Sponso singularissime Maria mandavit hanc Confratriam Sue Laudis heu collapsam reformare ad pristinam observantiam, ut sic tali occasione augeatur Laus Christi et Virginis Marie, atque isto medio mala innumera presentia et futura extirpentur a mundo, ut ait ipsa eadem pijssima

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

искоренения пороков.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

поскольку зелёные дрова сами по себе не горят, а (только если) их добавляют в горящие дрова.
Придут праведники, ибо, по словам Оригена, горящий уголь сам по себе гаснет, но добавленный к другим, воспламеняется с большей силой.
Придут и Религиозные, ибо одно яблоко, или роза, или лилия, или виноградное зерно, или пшеница-ничто в огороде, но это великая вещь, если есть много (описанных) вещей, и вместе с ними (огороды) становятся чудесными.
Аналогичным образом приходят Строители: на самом деле, не один камень или балка делают замок, а многие (из них) вещи вместе.
Придут Паломники к Небу, ибо хорошо иметь компанию на таком пути.
Придут Прелаты, потому что солнце без звёзд не осветило бы ночь, как говорит (С.) Василий.
Приходят больные, приходят здоровые; ибо это сообщество есть Лестница преданности в Небо.
Так же, как дети и мёртвые, родственники и друзья, и за них, их единомышленники и родные, каждый день совершают несколько (молитв), читая одну Отче Наш или Радуйся, Мария или три, в соответствии с тем, что будет хорошо для их Благочестивого или Правителя во времени.
Итак, мы все, любители этой Ассоциации Девы Марии, вместе с Пророком Давидом говорим: "Вот как хорошо и как радостно, что братья вместе" (сл.133,1).
Поэтому Супругу Девы Марии, единственному, Мария дала поручение вернуть это Братство Своей Похвалы, увы, павшее в руины, к первобытному соблюдению, чтобы с такой возможностью возросла хвала Христа и Девы Марии, и искоренится бесчисленное нынешнее и будущее зло мира, как говорит сама Благочестивая Мария, выдающаяся Защитница всего мира.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Maria totius mundi singularissima Advocata.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT XVII.
DE INSCRIPTIONE IN FRATERNITATIS NOMENCLATURAM FACIENDA.

Cultor Dei, et Ecclesiae Sponse colendissime.

Convenit ex aequo, et justo, ut nomina Fratrum, ac Sororum in Confraternitatis Album inscribantur ob rationes Theologicas, Politicas, et Tropologicas.

I. Theologica Ratio:

1. Ob Librum Vitae: quia Cultores Christi, et Mariae “in Libro Vitae tuo omnes scribentur”, Psalm. 138.

Desertores, autem contemptores, vel osores eorum, Psalm. 68, “deleantur de Libro Vitae, et cum justis non scribantur”.

2. Ratio: In signum peregrinationis, et devotionis salvaturae.

Ita filii Israel et Aegyptum intrantes, et exeuntes inde, in desertum sunt descripti, Num. 26.

3. Ratio: Ob Professionem quandam, qua se quisque specialem Christi, ac Mariae servulum, in Psalterii cultu esse, censerique velle profitetur, ad participandum omnium Fraternitatis meritorum, in vita, et post mortem, communicationem.

Ita Laevitae a Moyse, Num 11, numerati sunt atque descripti.

4. Ratio: In Signum Divinae Punitionis devitandae.

Sicut qui signo Thau signabantur, ab occisione servabantur, Ezech.

5. Ratio Theologica: In signum Electionis divinae, dilectionis, et conservationis.

Sic, Apoc. 7, recesentur descripti ex omni tribu Israel 144000 signatorum, qui a plagis Angelorum quatuor praeservati fuerunt.

Atque Psaltae Christi, ac Mariae haud paullo digniores sunt censendi, quam Judei, nec Moyse minor est Maria, nec Angelica Salutatio, scriptura Moysis est inferior.

II. Politicas Rationes quinas assignamus, ob quas rite inscriptiones in Rebuspublicis frequentantur.

1. Ratio: Heroum et nomina in tabulis, et in historiis res fortiter gestae consignari volunt, ut aetatem ferant ac memoriam, gloriamque tueantur.

Quanto justius coronarii Psaltae Dei in piorum nomenclaturam inscripti

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[КНИГА I], ГЛАВА XVII
ЗАПИСЬ ИМЁН В РЕЕСТР БРАТСТВА.

О, знаток Бога и верный Супруг Церкви, по справедливости следует, чтобы имена Братьев и Сестёр были записаны в реестр Братства, и это по богословским, гражданским и аллегорическим причинам.

I. Богословские причины:

1. ибо те, кто усердствует за Христа и за Марию, "все будут записаны в книгу твою жизни" (ПС. 138,16);

вместо этого предатели, презренные или враги (Братства),” да будут вычеркнуты из Книги Жизни и не будут записаны к праведникам " (ПС. 68,29);

2. как знамение паломничества (земного) и благочестия спасения: так же, как были осуждены сыны Израилевы, как при входе в Египет, так и при выходе в пустыню (Чис. 26,1);

3. по этому Обещанию, согласно которому каждый обязуется быть особым маленьким слугой Иисуса Христа и Девы Марии и желает, чтобы его считали служащим Святому Розарию, чтобы участвовать в общих заслугах Б, как при жизни, так и после смерти: точно так же левиты были подвергнуты Моисеем цензуре по имени (Чис. 11,21);

4. в качестве гарантии того, что избегут божественное наказание: точно так же те, кто был отмечен знаком Тау, спасли себя от убийства (Иез. 9,4-6);

5. в свидетельство об избрании, любви и защите Божией: так, в Откровении, были отмечены сто сорок четыре тысячи, записанные из каждого колена Израилева, которые были сохранены от язв четырёх Ангелов (Откр. 7,1-8).

И разве Розарианты Христа и Марии не будут достойнее иудеев, как Пресвятая Дева Мария было достойнее Моисея, и Радуйся Мария выше писаний Моисея?

II. Мы выделяем пять гражданских причин, которые требуют регистрации в Уставах:

1. они хотят передать историю подвигов героев и зафиксировать их имена в книгах, чтобы передать их жизнь и память и сохранить их славу: насколько более справедливо (преданные) Розарию

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 160, кол. d], ГЛАВА XVII
ПОЧЕМУ ОЧЕНЬ УДОБНО И ПОЛЕЗНО, ЧТОБЫ БРАТЬЯ И СЁСТРЫ ЭТОЙ ОБЩИНЫ ЗАПИСЫВАЛИСЬ ПОИМЁННО, И ЧТОБЫ ИМЕНА БРАТЬЕВ БЫЛИ В КНИГЕ В КАЖДОМ ПРИХОДЕ И ЧИТАЛИСЬ ОДИН РАЗ В ГОД, ЧТОБЫ ВСЕ СЛУШАЛИ.

Друг Бога и его Супруги - Пресвятой Церкви, теперь лучше изучить, удобно ли писать имена собратьев Ассоциации Розария Девы Марии.

И, казалось бы, да, по нескольким причинам.

Пять из них - богословские, пять - гражданские, а последние будут аллегорическими или этическими.

Таким образом, богословским способом пишутся (имена), прежде всего, чтобы оставить память об этом в Книге Жизни, в которую вписаны слуги Девы Марии и из которой вычеркнуты дети осуждения и зла.

Согласно тому Псалму: "в книге твоей все будут написаны" (ПС.136,16).

О врагах Девы Марии и Христа, Сына Её, Господа нашего, сказано: "да будут вычеркнуты из Книги Живых и не будут написаны вместе с праведниками" (ПС. 68,29).

Во-вторых, они записываются как свидетельство (их) странствия и (их) преданности спасению, так же, как были записаны сыновья Израиля, которые вошли в Египет и вышли из Египта в пустыню, как сказано в Книге Исхода.

В-третьих, пишут (имена) для единственного поклонения Господу нашему Иисусу Христу и Деве Марии в своих Розариях, чтобы принести пользу объединения всех достоинств, в жизни, в смерти и после смерти.

Точно так же, как Левиты в Книге Чисел были записаны и пронумерованы Моисеем.

В-четвёртых, (имена) записываются как знак (убежища), чтобы избежать Божественного Наказания.

Таким образом, те, кто были слугами Божьими, были отмечены знаком тау Т, а те, кто не был отмечен, были убиты Карой Господней, как сказано у

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL. 160, col. d], ((CAPITULUM XVII. ((QUOD CONVENIENS EST ET UTILE (fol. 161, col. A) VALDE UT FRATRES ET SORORES ISTIUS COMMUNITATIS NOMINATIM INSCRIBANTUR, ET IN SINGULIS PARROCHIJS NOMINA CONFRATRUM IN LIBRO HABEANTUR, ET SEMEL IN ANNO IN OMNIUM AUDIENTIA RECITENTUR.

Cultor Dei ac Sponse Ipsius hoc est Ecclesie colendissime.

Congruit nunc inquirere, an sit conveniens nomina confratrum societatis psalterij Marie Virginis inscribi.

Et videtur quod sic, propter multiplices rationes.

Quarum quinque sunt theologice, alie autem quinque sunt politice, et ultime erunt tropologice sive morales.

Theologice igitur scribuntur, primo propter descriptionem in Libro Vite, in quo scribuntur Servitores Virgines Marie et de quo delentur filij reprobationis et miserie.

Iuxta illud Psalmi: In Libro Tuo omnes scribentur.

De inimicis autem Virginis Marie et Christi Filij Eius Domini Nostri dicitur: Deleantur de Libro Viventium, et cum iustis non scribantur.

Secundo describuntur in signum peregrinationis et salvabilis devotionis, quemadmodum descripti sunt filij Israhel intrantes Egiptum et de Egipto egredientes in desertum, ut habetur in libro Exodi.

Tercio scribuntur propter singularem Domini Nostri Ihesu Christi (fol. 161, col. b) et Virginis Marie in Psalterio eorum culturam, per communionem omnium meritorum in vita, in morte, et post mortem.

Quemadmodum Levite in libro Numerorum a Moyse sunt numerati et descripti.

Quarto scribuntur in signum evitationis Divine Punitionis.

Sicque qui erant Servitores Dei sunt signati signo thau T, et hij qui non erant signati Divina Ultione sunt interfecti, ut dicitur in Ezechiele Propheta.

Quinto scribuntur in signum divine electionis, dilectionis, atque conservationis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

observantur?
2. Ratio Civilis usurpat confraternitates alias rectas et licitas, atque pro his nominum inscriptiones, ad hasce etiam pecunias certas dependendas.
Ut sunt Fraternitates Sancti Antonii, Sebastiani, Annae, etc, nec absque Pontificis Maximi approbatione.
Quibus, et statae poenae in certa quaedam sunt decretae et pendendae.
Quo admirabilior Psalterii est Fraternitas, quae istorum quicquam nescit, vel admittit: atque idcirco tamen inscriptionis tanto observantior.
3. Ratio. Magistratuum, dignitatum, officiorumque gradus, ac Ordines in Ecclesia perinde ac in Politia diligenter, magnifice ac solicite conscribuntur, in spem fidemque memoriae.
Matriculas item observant complurium Instituta, ut Academica, Cathedralia, Parochialia, Baptismalia, etc.
Et vero Marianae Laudis Officium, quanto fit prae istis talibus humanae dignitatis, nemo non plenissime videt.
4. Ratio: Codices sunt, ac judices reddituum, donationum etc. in Curiis, Collegiis, Urbibus, etc.
Quae par autem donatio, vel redditus, etc, Meritorum Communicationi Fraternitatis nostrae.
5. Ratio: Tyrones, ac Veterani milites juxta unum in librum militiae sub signis inscribuntur, unde et lustratur exercitus.
At Confratres nostri profitentur militiam, sese militaturos bonam, sub signo Psalterii Jesu, ac Mariae, adversus Carnem, Mundum, et Cacodaemonem.
Quid est igitur, quod tali, tantaeque Confraternitati permissum minus, aut laudabile quiddam censeant Aristarchi, ac Momi, quam cuivis alteri communitati, quod in Album inscribendi Fratres, ac Sorores pie receptum morem custodiant?
III. Tropologicae, sive Morales Rationes suppetunt plures, quae ad eminentiorem virtutum perfectionem Inscriptiones amant, et observant.
1. Ratio: Ob Fidei Receptionem .
Viris enim pene innumeris in Album relatis devotio crescit inscriptis, et admissionis ad communionem dubium cessat.
2. Ob spem salutis certiorem.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

будут записаны в список благочестивых Розарианцев Бога;
2. возьмем, к примеру, другие братства, справедливые и законные; и в них записи имён зависят от выплаты определённой суммы денег: так же как и Братства Святого Антония, Святого Себастьяна, Святой Анны и т. д. с одобрения Папы; в них также постановлены и отложены некоторые наказания, уставы.
Тем более восхитительно Братство Розария, которое не знает и не допускает ничего из этого: и по этому членство более гарантировано.
3. Степень достоинств и должностей магистратов, а также ордена в церкви и государстве сообщаются с вниманием, торжественностью и заботой, надеждой и опорой на память.
Таким образом, многие учреждения также хранят записи, такие как Академии, соборы, приходы, баптистерии и т. д.
Каждый, безусловно, считает правильным, что, если это относится к (именам) человеческого достоинства, это будет стоить гораздо больше (для тех, кто выполняет) хвалы Пресвятой Деве Марии.
4. В судах, колледжах, городах и т. д. Есть кодексы, и (внутри) отчёты о рентах и пожертвованиях и т. д.: эти пожертвования и ренты (похожи) на общность заслуг нашего Братства.
5. Солдаты, как новобранцы, так и ветераны, записываются вместе в одной книге с воинственной аббревиатурой, чтобы придать блеск армии.
(Разве это не будет значить больше) для наших собратьев, которые подписались, чтобы вести праведную битву против плоти, мира и демона под знаменем Святого Розария Иисуса Христа и Пресвятой Девы Марии?
В чём же причина того, что такому похвальному Братству было бы предоставлено меньше, чем любому другому учреждению?
Не (стоит ли) больше сохранять, записанные в списке, имена братьев и сестёр братства и благочестиво передавать их воспоминания,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Пророка Иезекииля.
В-пятых, пишут (имена) в память о Божественном призвании, (потому что Бог их) выбрал и сохранил (в вере).
Точно так же, как в Откровении, Иоанн написал двенадцать тысяч каждого колена сынов Израилевых.
Всего их было 144 000 Слуг Божьих.
И они были сохранены от четырёх Бедствий Ангелов, которые имели силу причинить вред земле, морю и деревьям, из четырёх точек Земли.
Поэтому слуги Девы Марии в её Розарии не уступают иудеям, ни Мария не уступает Моисею, ни Радуйся, Мария не уступает (как кажется [кому-то]) писаниям Моисея.
Есть ещё пять гражданских причин.
Первая (гражданская) причина заключается в том, что в гражданском порядке некоторые из них записаны по достоинствау превосходству и славе дел, таких, как были написаны подвиги Александра, Гектора, Ахилла, Навуходоносора, Юлия, Октавиана, Артура и других уважаемых язычников, иудеев, христиан, о которых легенды и факты читаются с радостью при княжеском дворе.
Вторая причина (гражданская) - это причина Братства или Ангельского Общества. (Туда) зачисляются монахи любого Религиозного Ордена или условия.
По этой причине в Братствах Святых, таких как (С.) Антоний, (С.) Варвара или (С.) Троица, и в других, имена скрупулёзно пишутся, и там собираются большие деньги.
И этот (сбор) также одобрен великими понтификами посредством публичных писем.
Там (в Братстве Пресвятого Розария), не дают денег, и нет никакого выкупа или денежного соглашения, но (есть только) простая преданность.
И Царица Мария не менее достойна (С.)Антония или (С.) Варвары, и она не менее благочестива и не менее могущественна, чем какая-либо (другая) Святая.
Третья (гражданская) причина заключается в различии и достоинстве задач,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Quemadmodum in Apocalypse Iohannes scribit de omni tribu filiorum Israel duodecim milia.
Fuit numerus in toto, centum quadragintaquattuor milia Servorum Dei.
Et hij fuerunt preservati a plagis quattuor Angelorum, habentium potestatem nocendi terre mari et arboribus, per quattuor partes terre.
Servitores autem Virginis Marie in Psalterio Suo non minores sunt Iudeis, nec Maria minor Moyse, nec Salutare Angelicum minus est (ut videtur) Moysi scriptura.
((Sunt autem alie quinque rationes politice.
Prima, quoniam in civili ordinatione scribuntur aliqui propter factorum dignitatem et excellentiam et gloriam, ut scribuntur facta Alexandri Hectoris Achillis Nabugodonosor Iulij Octaviani Arcturi, et aliorum proborum tam Gentilium quam Iudeorum (fol. 161, col. c) quam Christianorum, quorum legende et facta sive historie in Curijs Principum cum gaudio recitantur.
Secunda est propter Confraternitatem sive Societatem Angelicam.
Unde scribuntur Fratres alicuius religionis vel conditionis.
Propterea in Confratrijs Sanctorum, puta Anthonij Barbare, aut Trinitatis, et sic de alijs, diligenter nomina inscribuntur ubi multe pecunie hauriuntur.
Et hoc per magnos et Pontifices approbatur per litteras manifestas.
Hic autem nulle dantur pecunie, nec coactio est aliqua vel compactum pecuniale, sed pura devotio.
Et Domina Maria non est minus digna Anthonio aut Barbara, nec est minus Pia et Potens aliquo Sancto.
Tercia est propter officiorum distinctionem et dignitatem, sicut Officiales Summi Pontificis, Imperatoris vel Regis, aut Episcoporum, sive Communitatum describuntur.
Nunc autem varij sunt Fratres in hac Communitate.
Sunt enim aliqui Religiosi, alij Seculares, alij Pontifices, alij vero Plebani vel Doctores sicque de omni statu.
Nec Officium Marie est minus quam officium dignitatis et potestatis humane,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Haec enim cum peccatoribus vacillare posset, mirifice roborantur ii cognito, tot sibi Confratrum merita in subsidium esse parata, quae cum poenitentibus invita patrocinentur ad satisfactionem: tum vita perfunctis suffragentur ad liberationem, aut majorem ad gloriae cedant coronam.
Verum namque Gregorianum illud opinor: impossibile est, multorum preces non exaudiri.
Quod si Inscriptionis Liber non ipsis subjiceret oculis tantum numerum inscriptorum: multis forte is aegre ad fidem accederet , quamque pene desertam a plerisque Fraternitatem putaret, ipse quoque tanto minoris duceret, desereret citius.
Litera scripta magis, quam vox audita, movet, expertus loquor.
3. Ob exemplum: quod solus inscriptorum numerus inspectus de se praebet, praesertim tepidis, aut peccatorum nausea adoppletis, ut solo viso hoc albo tanto sui similium multorum; dissimililiumque, vel rubore, vel terrore, vel spe et amore frugis melioris afficiantur.
4. Ob animi demissionem inscriptorum, qui gaudent promiscuo maximorum, medioximorum, infimorumque numero permisceri humilitate pari.
Non parva demissio est, se Servum inter Conservos Jesu et Mariae confiteri; se aliorum etiam minimorum merita expetere, se humiliter supplicem Deo esse velle, se tumores arrogantium, invidorumque rancores flocci pendere?
Digni tales, qui se humiliarunt, ut exaltentur .
5. Ob Iustitiam q. d. inscripti: profiteor aequum, justum, debitum esse, ut Christo, ac Mariae, in isto praesertim ac singillatim divino cultu Psalterii sancte deserviatur.
Citra enim opem istorum justus fieri, esse perstareque nemo valet.
6. Ob Religionis cultum exteriorem in Ecclesia.
Qui cum publicus sit in exemplarem aedificationem, publica quoque, solemnique incriptione velut contestandus est.
Neque tamen possessae Religionis normam tibi, formamque isthic inesse

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

и благочестиво передать свои мемуары, чем подвергать цензуре различных Аристархов и Момов истории?
III. (Добавлено множество причин, которые предпочитают и охраняют запись (имён тех, кто пришёл) к самому выдающемуся совершенству добродетелей:
1. (регистр братства), -чтобы собрать (имена тех, кто имел) веру: на самом деле, для почти бесчисленных людей, указанных в реестре, преданность в людях растёт, и рассеивает любые сомнения по поводу их допуска к причастию;
2. (журнал братства для) более уверенной надежды на спасение.
(Надежда), действительно, может колебаться в грешниках, но в них снова расцветает невероятно, при мысли о том, что заслуги собратьев так многочисленны, что они предлагаются им на помощь и, движимые такой силой, придут к раскаянию на исповедальню; когда они покинут эту жизнь, они получат молитвы, чтобы освободиться от чистилища и получить большую корону Славы.
Я тоже, как и С. Григорий, твёрдо верю, что "невозможно, чтобы молитвы многих не были услышаны"
Если бы Книга записи (в Братстве), которая делает очевидным большое количество членов, очень мало побуждает всех остальных войти в это (объединение) веры, тем более (без книги записи), если бы кто-то увидел, что это братство игнорируется многими, то было бы менее (вероятно) войти в него, (или) уйти очень скоро .
Убеждает больше написанное имя, чем много услышанных слов, и я говорю это из опыта;
3. (регистр братства) - для учения: достаточно только, чтобы полные грехов до тошноты, увидели регистр и число членов, столь похожих на них, но таких разных, чтобы они испытывали стыд, или доверие и мужество, чтобы задуматься о лучшей жизни;
4. (регистр Братства демонстрирует) простоту ума участников, которые радуются тому, что их зачисляют всех вместе, на равныхl

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

как пишут чиновники Верховного Понтифика, Императора или Короля, Епископов или Общин.
Поэтому в этом сообществе есть разные Братства.
Некоторые из них на самом деле религиозные, другие светские, другие понтификов, другие - Пьеванцы или учёные, и так из всех сословий.
Титул Марии не меньше, чем титул человеческого достоинства и власти, по словам (С.) Ансельма.
Четвёртая (гражданская) причина связана с доходами, милостынями или пожертвованиями, важность и память о которых широко используются в колледжах, городах и судах знати.
По словам (С.) Иеронима, высшая милостыня состоит в том, чтобы сообщить другим о своих заслугах, согласно тому, что сказал (С.) Бернар.
Пятая гражданская причина, по которой записывают (имена), - это способность искоренять врагов.
По словам Варрона: в книгу защитников уже давно записывались молодые солдаты.
Теперь, когда братья этой общины являются солдатами Девы Марии, они предлагают служить ей до смерти и противостоять дьяволу, плоти и миру; так как, никто не говорит плохо об этих гражданских записях (солдатов), но все хвалят их в высшей степени, из этого следует, что запись слуг Девы Марии должна быть восхвалена и одобрена гораздо больше, если только не сказано, что гражданская (запись) благороднее, добрее и добродетельнее (чем запись в Братстве) Девы Марии, Матери Божией, или что служение века благороднее служения Богу, что должно быть рассмотрено отдельно от веры.
Мирские люди, однако, мало заботятся об этих вещах, потому что те, кто с земли, говорят о земле.
Поэтому они ставят земные вещи выше небесных, а проходящие выше вечных (согласно [С.]Августину), ища вещи, принадлежащие им, а не те, что принадлежат Иисусу Христу.
В результате они называют зло

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

ex dictis Anselmi.
Quarta est propter reddituum aut elemosinarum sive donorum magnitudinem et memoriam ut moris est in collegijs et civitatibus et curijs magnatum.
Redditus autem Ecclesie sunt merita, (fol.161, col. d) secundum Ieronimum, et summa elemosina est alijs sua communicare merita, iuxta Bernardi dictum.
Quinta ratio civilis, qua inscribuntur, est propter debellationis inimicorum potestatem.
Unde secundum Varronem: Dudum tyrones scribebantur in libro milicie.
Nunc autem cum Fratres huius Communitatis sunt Marie Virginis Milites usque ad mortem proponentes Ei servire, et dyabolo carni et mundo resistere, cum igitur nulli murmurent de hijs scriptionibus politicis sed magis ipsas omnes laudant sequitur quod multo amplius fit laudanda et approbanda descriptio Famulorum Virginis Marie, nisi dicatur quod policia est magis nobilis bona, aut potens, quam Virgo Dei Genitrix Maria, vel quod servitium seculi sit nobilius quam Servitium Dei, quod alienum a fide est penitus iudicandum.
Mundani tamen de hijs parum curabunt, quoniam qui de terra sunt de terra loquuntur.
Idcirco proponunt terrena celestibus et caduca eternis (secundum Augustinum) que sua sunt querentes non que Ihesu Christi.
Propterea dicunt malum bonum, et bonum malum.
Ideo ve eis, eo quod conversatio eorum non est in Celis sed in terris.
Et iudicant huiusmodi mundani pocius secundum mundi prudentiam que mors est, secundum Apostolum, quam secundum Divinam Sapientiam.
((Sunt vero alie rationes morales, propter virtutum (fol. 162, col. a) perfectionem.
Quarum prima est ex fide.
Scribuntur enim in Libro omnes propter fidei Ecclesie augmentationem.
Cum autem videbuntur tot inscripti in Libro, tunc devotio fidelium augebitur, et fides eorum amplius in servitio Marie roborabitur, que per ignorantiam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

persuaseris, sed communis quaedam devotionis, ac pietatis Christianae.
7. Ob Obedientiam Dei, et Ecclesiae mandatis exinde sanctius exhibenda, in quod propositum sua velut nomina deponunt inscripti.
8. Ob Prudentiam: Prudens enim ad certos in futurum easus, ac eventus, horum occupat injuriam, hacque inscriptione sibi tot parat amicos, quot in Confratrum sese resignat, et commendat Societatem Sanctam, talium, quorum cor unum est, et anima una.
9. Ob Charitatem fraternitatis diligitur attentius, et inscriptio fit diligentius, quae velut quaedam est ad mutuo diligendum, ac perseverandum compromissio.
Quibus enim semel fuit decretissimum, dare sua tantilia, et accipere tot aliorum merita tanta, per mutuam communicationem, quid opisisti, quid auxilii, consiliique invicem aliis in quibuscumque rebus praestare sese paratos affirmare ipsa videntur inscriptione?
Atque ea ex causa arctius est vinculum Fratres inter spirituales charitatis, quam carnales sanguinis fratres.
Quis tam barbarus ab omni humanitate remotus, non illius memoriam animae incideret suae, a quo libente volente mille auri talenta dona abstulisset?
Quid igitur?
Non is inter Fratrum Album mihi aeternum consignatus numeraretur; qui suam mihi animam, animaeque corporisque merita sua dedisset, et quicquid posset, aeternum sese debere mihi ultro profiteretur?
At haec mens est, haec vox inscriptionis.
10. Ob misericordiam Confratribus, si opus fuerit , exhibendam prius, ac promptius, quam alienis.
Quocirca si in pari certarent agone duo, hic Confrater, ille non frater, et hic mille aureos offerret mihi, ut adsisterem sibi agonizanti: spretis aureis ad Confratrem advolarem potius pari in articulo constitutum.
Quia sua is merita mihi communicavit: “Quae sunt super millia auri, et argenti”, Psalm. 118.
11. Ob Pacem: quae per inscriptionem, damnata capitali discordia, coalescere in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Немало простоты в повторном познании слуги, среди слуг Иисуса и Марии, нуждаться в заслугах других меньших, желать быть смиренным молитвенником Бога, рассматривать как ничтожные, вещи властные надменные и обиды завистливых; (они) достойны (обещаний), потому что они унижали себя, чтобы быть возвышенными.
5. (регистр братства), как я уже сказал, (акт) справедливости в отношении тех, кто зарегистрирован: я считаю справедливым быть благодарным тем, кто Свято служит Христу и Марии в молитве Святейшего Розария.
Без их (великой) работы никто не мог бы стать, быть и оставаться праведным!
6. (регистр братства), в церкви, - это проявление религиозной работы, которая принимает явное (участие в Братстве) образцовым назиданием (всех), (и) это требует публичной и торжественной записи.
Не верьте, однако, что (с записью) у вас есть формальный документ о приобретении религии, но (вы получаете) сообщество христианской молитвы и благочестия;
7. (регистр Братства заставляет) зачисленных вписать свои имена, чтобы выразить своё намерение желать до конца свято повиноваться Богу и заповедям Церкви;
8. (регистр братства-это) (акт) благоразумия в ожидании обстоятельств и событий, которые, вероятно, произойдут: запись борется с их атакой, потому что она готовит столько друзей, сколько Братьев и доверяет (Иисусу и Марии) их святое партнёрство, где каждый-одно сердце и одна душа;
9. (регистр Братства) в интересах братской благотворительности, чтобы зачисление было высоко оценено, и проводилось с большим усердием, как взаимное согласие желать друг другу добра и упорства.
Вы подписываетесь только один раз в жизни, и, для взаимного обмена, вы даете свои собственные (заслуги) маленькие, и вы получаете много заслуг других собратьев: кто

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

добром; и добро - злом.
Поэтому горе им за то, что они обращены не к вещам Небесным, а к вещам земным.
И эти мирские люди судят по разумению мира, то есть смерти, а не по Божественной Мудрости, по мнению Апостола
Есть и другие моральные причины (по поводу записи имён), по причине совершенства добродетелей.
Первая из них-от Веры.
Действительно, все они записываются в Книгу (Братства) для повышения веры Церкви.
Когда в книге будет много записано, то возрастёт преданность верных, и их вера усилится ещё больше в служении Марии: (служение), которое ослабнет из-за забывчивости записи имён, как это вытекает из определённого опыта.
Вторая причина - Надежда.
Все они записываются, чтобы обрести надежду на спасение.
Многие, которые отчаиваются в своих грехах, когда знают, что через Книгу у них так много Братьев, с (их) заслугами, в жизни, в смерти и после смерти, обретут огромную уверенность в спасении, зная, что, согласно (С.) Григорию, невозможно, чтобы молитвы многих не были услышаны.
С другой стороны, если бы они не записались, столько собратьев, сколько (других) зачисленных, однако в это было бы нелегко поверить, но, из-за сомнений, покинули бы Братство, как я уже много лет наблюдал.
И знающий человек знает, что запись сподвигает больше, чем слова в таком (убеждении).
Третья причина -примерная, приобретённая на примере.
Фактически, все они записываются там (в реестре), чтобы записанные показывали неверующим и грешникам пример служения Господу нашему Иисусу Христу и Деве Марии.
Таким образом, верующие обязаны (согласно [С.]Григорию в[Пастырской] работе) подавать хороший пример ближнему.
Четвёртая причина - смирение.
Знак великого смирения –хотеть

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

descriptionis nominum debilitaretur, ut certa constat experientia.
Secunda racio est ex spe.
Scribuntur enim omnes hij propter spem salutis perficiendam.
Multi enim qui propter peccata sua desperarent, cum sciant per Librum tot se habere Confratres in meritis in vita in morte et post mortem, maxima accipient de salute confidentiam, scientes quod, secundum Gregorium, impossibile est preces multorum non exaudiri.
Si vero non scriberentur quamvis tot essent Confratres in facto sicut in scripto, tamen hoc communiter non crederetur sed propter dubium Confratria relinqueretur, ut a multis annis probavi.
Et sapiens vir hoc potest scire, quod magis movet scriptura in re tali quam verba.
Tercia racio est exemplaris, sumpta ab exemplo.
Scribuntur enim omnes hic ut inscripti prebeant indevotis et peccatoribus exemplum serviendi Domino Nostro Ihesu Christo et Virgini Marie.
Fideles autem obligantur (secundum Gregorium in Pastorali) ut proximis dent bonum exemplum.
Quarta racio est ex humilitate.
Signum enim (fol. 162, col. b) magne humilitatis est velle scribi in tali Libro, et se humiliare notorie tanquam Servum Christi et Virginis Marie, facereque se manifeste socium in meritis vivorum et mortuorum tam parvorum quam magnorum.
Propterea merito tales exaltabuntur, quia scriptum est: Qui se humiliat exaltabitur.
Quinta racio est ex parte iusticie que reddit unicuique debita vel quod suum est.
Propterea Fratres Marie Virginis et Filij ibi inseribuntur tanquam protestantes iustum esse equumque et dignum servire Regine Celi, et tanquam fatentes quod non valent iusti esse sine Auxilio Virginis Marie.
Sexta est ex parte Religionis Ecclesie que prebet (secundum Thomam) cultum Deo nedum interiorem sed et exteriorem.
Unde Servitores Matris Ecclesie in culturam publicam tanquam Servi et Famule Dei habent notorie inscribi, non

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

tanto constantiorem potest concordiam.
Quis enim illi foret noxiae , vel damno, cum quo in eodem se Deo velut devovit Meritorum Consortio?
S. Dominicus sane, vel hoc praecipuo usus medio, non privata solum dissidia simultatesque rescidit, cumque fibris elisit, sed bella quoque publica, et inveterata composuit, adeoque orbem quasi universum animorum facta immutatione vertit in melius, ac reformavit.
12. Ob cumulum meritorum: Inscriptis enim manet praemium non personale dumtaxat, sed etiam universale omnium aeque, ac singulorum.
Eo, quod orbi toti de se spondeant exemplum in Psalterio serviendi Christo, ac Mariae.
Ad extremum, cum tot ac tales sint, tantaeque causae Inscriptionis; par est, et ad exemplum illustre, si quot annis semel, in Oratorio Fraternitatis, aut Paroecia, inscriptorum Fratrum, ac Sororum, publico exque libro recitarentur.
Id quod olim in festo Annunciationis Mariae Virginis consueverat observari, quod est princeps festum, ac proprium institutae Fraternitatis de Psalterio.
Locis tamen in aliis id festis agebatur: per Hispaniam, et Italiam ipsa festivitate Sancto Dominico sacra, et solenni ea fiebat proclamatio: ut qui tantae Confraternitatis innovatae reparator, at mirificus illustrator extitisset.
Prodit M. Thomas de Templo, haud vane observatum esse, quod quandiu ista floruit per orbem Fraternitas, ipsum omnium honorum affluentia, ac prosperitate usum fuisse.
Ipsa quoque Dei Virgo Maria nonnullis revelavit, sese per eandem Ecclesiae innumera bona collaturam.
Quo Ea cuique, et Fraternitas colenda sanctius est; ritusque in eam inscribendi religiosus observandus.
Narrat P. F. Joannes de Monte in Mariali, de celebri quodam eximie scientiae viro, qui nostra, inquit, memoria (cum S. Dominicus et S. Franciscus suis orbem praedicationibus, pariter exemplis et miraculis illustrarent) Dei Clementia raptus in coelestibus praegrande volumen

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

мог бы перечислить, сколько богатства, сколько помощи и взаимных советов, которые выходят за рамки всех (воображаемых), утверждающие себя, которые доступны, начиная с одной записи?
И по этой причине узы милосердия между духовными собратьями крепче, чем между кровными братьями.
Кто когда-нибудь будет настолько неузнаваем и настолько лишён человечности, что не сохранит в своей душе памяти о том, от кого он щедро и бескорыстно получил дар тысячи золотых талантов?
Что (сказать больше)?
Каждый записанный числится в вечном реестре Братства: кто предложил мне свою жизнь, свои заслуги души и тела, и всё, что он может (заслужить с Братством), (эти заслуги) не покажет мне, потому, что я обязан ему вечно?
Что ж, это намерение, это значение записи;
10. (регистр Братства служит), если есть необходимость, с готовностью проявлять милосердие сначала к братьям, затем к другим.
Таким образом, если бы двое соревновались в одной гонке, и один из них был братом, а другой-нет, и последний предложил бы мне тысячу золотых, чтобы помочь ему в бою, презрев золото, я скорее побежал бы к брату, присутствующему в одном и том же испытании.
Ибо он соединил с моими свои заслуги, "стоящие более тысячи золотых и серебряных монет " (ПС. 118,72);
11. (реестр Братства) в пользу мира, который, с записью, которая рассеивает греховный раздор, может укоренить стабильное согласие.
Кто, на самом деле, обидится или причинит вред тому, кто разделяет общность заслуг с Богом и другими?
Фактически, Святой Доминик с помощью этого существенного средства не только разорвал личные разногласия и обиды, но и умиротворил древние гражданские битвы и, достигнув изменения душ, преобразовал и реформировал к лучшему, почти весь мир;

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

записаться и открыто смириться, как Слуги Христа и Девы Марии, и открыто стать совладельцами в заслугах, живых и мёртвых, как малых, так и больших.
ни будут возвышены по причине того, что написано: "кто унижается, тот превозносится" (ЛК.14,11).
Пятая причина заключается в справедливости, которая даёт каждому должное или то, что принадлежит ему.
Поэтому Братья Девы Марии и Сына зачисляются в него как те, кто свидетельствует о том, что праведно, справедливо и достойно служить Царице Небесной, и как те, кто утверждает, что они не были бы способны быть праведными без помощи Девы Марии.
Шестая причина связана с Религиозными Орденами Церкви, которые предлагают (согласно [С.] Фоме) поклонение Богу не только внутреннее, но и внешнее. Слуги Матери Церкви в общественном богослужении, как слуги и служители Бога, должны открыто записаться не для того, чтобы там была надлежащая религиозная жизнь, а (потому что есть) преданность, которая очень приветствуется, для публичного поклонения Богу и для возвышения (Песни) Хвалы Церкви.
Седьмая причина исходит из послушания. Те, кто записывается здесь, доблестно утверждают, что хотят подчиняться уставам и заповедям Церкви, (и) сами публично заявляют, чт вечно хотят служить вместе с другими Деве Марии.
Восьмая причина исходит из благоразумия. Мудро поступают те, кто просит зарегистрироваться.
Другие зачисленные знают, что являются их собратьями, (и, благодаря молитвенному общению) будут приносить пользу (друг другу) в своих нуждах, во веки веков, в жизни, в смерти и после смерти.
Девятая причина исходит от благотворительности.
Собратья будут любить друг друга с истинным милосердием, больше, чем другие, которые не являются собратьями, за то, что они передают

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

quod ibi sit Religio proprie sumpta, sed large accepta, que est per devotionem ad publicam Dei reverentiam et manifestam laudem Ecclesie.
Septima racio est ex obedientia.
Qui enim hic scribuntur, in valore fatentur se velle obedire Statutis et Mandatis Ecclesie, ipsi protestantur et proponunt quod usque ineternum cum alijs servire volunt Marie Virgini.
Octava est ex prudentia.
Prudenter enim faciunt qui se inscribi petunt.
Quoniam alij inscripti (fol. 162, col. c) tales agnoscentes (cum sciant ipsos suos esse Fratres) usque ineternum habebunt iuvare eos in suis indigentijs in vita in morte atque post mortem.
Nona vero ratio est ex parte caritatis.
Certum enim est quod isti Confratres magis se debent amare ex vera caritate quam alios in hoc non Fratres, eo quod communicant mutuo in maximis que ab homine possunt dari donis, cuiusmodi sunt merita, secundum Augustinum.
Ideo quodammodo Fratres sic spirituales sunt magis amandi quam fratres pure carnales.
Caritas autem ferri non potest nisi in cognitum.
Et vere si quis daret michi centum aut mille florenos vel plures, merito haberem eum scribere pro caritate et rei tante memoria.
Ergo et longeamplius hij sunt scribendi, quia dona meritorum in immensum excedunt, secundum Maximum, dona rerum temporalium.
Decima ratio est ex misericordia.
Et certum est quod magis obligantur talibus Fratribus in miserijs constitutis subvenire quam alienis.
Unde si duo essent morientes (ceteris paribus) et unus Frater et alius nonfrater, et hic nonfrater daret michi mille florenos ut starem cum eo in morte, hic coram Deo dico, quod ego dimitterem florenos hos et irem ad fratrem eodem modo indigentem, quia merita que michi communicavit sine comparatione (fol. 162, col. d) plus valet quam milia auris argenti, secundum dicta Augustini.
Undecima sumitur ex pace.
Per hanc enim scripturam habet fieri pax

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

ostenderit, quod clara in luce ad instar solis, circum radiis effulgentibus corruptum, resplendebat, in quo Confraternitatis de Psalterio Fratrum, et Sororum nomina, pereleganti forma visebantur perscripta.

Scriptorem autem S. Dominicum, et S. Franciscum assidere visos; quippe qui omni conatu et zelo indefesso, suae peregrinationis ac praedicationis tempore, quam plurimos ad idem Divini Cultus studium vocare et accendere certatim adlaborabant.

Ritum vero Inscriptionis S. P. Dominicus omni cura diligentiaque observabat, et ipse, quotquot erant praeordinati, conscribebat.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

12. (регистр братства) для повышения заслуг: зачисленные, по сути, получают награду не только для себя, но и для всех (братьев), (награда, которая является) одинаковой для всех и каждого.

(И это) именно потому, что они обязались перед всем миром своим примером служить Христу и Марии в Розарии.

В конце концов, поскольку многие, ценные и столь большие причины для записи, были бы одинаково выдающимися и образцовыми, хорошо, если бы раз в много лет в Братстве или приходе публично читались из реестра (Братства) имена зачисленных Братьев и Сестёр.

Когда-то это было принято наблюдать в праздник Благовещения Девы Марии, так как это главный и правильный праздник учреждения Братства Розария.

Однако в некоторых местах (чтение имён) проводилось во время других праздников: в Испании и Италии декламация происходила во время священного и торжественного праздника Святого Доминика, чтобы как бы присутствовал тот, кто возродил и принёс обновленное великолепие, - Братство.

Учитель Фома передал, что это (чтение имён) не соблюдалось напрасно, поскольку всеё время, когда это Братство процветало для мира, и эта традиция сохранялась, было изобилие и процветание всех благ.

Даже Дева Мария, (Мать) Божья многим, показала, что она принесёт через (Братство) бесчисленные блага Церкви.

Итак, каждый должен почитать (Пресвятую Деву Марию) и (Её) Братство и очень религиозно соблюдать обряд записи.

Брат Джованни даль Монте в своём посвящении Деве Марии («Мариале») сообщает о знаменитом человеке особой науки, о котором он написал для памяти, что (когда Святой Доминик и Святой Франциск освещали мир своими проповедями, а также примерами

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

друг другу величайшие дары, которые могут быть даны человеком, то есть заслуги, согласно (С.) Августину.
Духовные собратья должны любить больше, чем чисто плотские братья.
Благость можно дарить только тем, кого вы знаете.
Если кто-то даст мне сто или тысячу гульденов или даже больше, я должен записать это в память, за такой большой (жест). Ещё более велико будет их записать, ибо дары заслуг безмерно превосходят, согласно (С.) Угону, дары временных вещей.
Десятая причина исходит от милосердия.
Вы обязаны прийти на помощь братьям, которые нуждаются, по сравнению с незнакомцами.
Таким образом, если бы было два умирающих (одинаковой тяжести), и один был бы братом, а другой не братом, и (если бы) этот не брат дал мне тысячу гульденов, чтобы быть рядом с ним в (момент) смерти, здесь, перед Богом, я говорю, что оставил бы эти гульдены и пошёл бы к брату, столь же нуждающемуся, потому что заслуги, которые он сообщил мне, стоят несравненно больше тысячи серебряных монет,
Одиннадцатая причина исходит из мира.
С помощью этой записи нужно заключить мир между ссорящимися или враждующими, и так для других вещей.
И никто не должен причинять вреда другому, потому что они знают, что они Братья в (объединении) всех достоинств, что не меньше плотского братства.
В своё время Доминик делал таким образом бесчисленные умиротворения как в мире, так и в церкви.
Двенадцатая причина исходит из заслуг, так как зачисленные будут иметь заслуги не только личные, но и всеобщие или образцовые, так как перед всем миром они будут подавать пример служения Христу и Деве Марии.
Поэтому в приходах своих собратья должны иметь Книгу Собратьев, и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

inter discordantes vel bellantes, et sic de alijs.
Nullusque debet nocere alteri, quia noscent huiusmodi se esse Confratres in meritis omnibus, quod non est minus quam carnalis fraternitas.
Unde Dominicus fecit temporibus suis in hoc modo paces innumeras et in seculo et in Ecclesia.
Duodecima est ex parte meritorum, quoniam inscripti habebunt meritum nedum personale sed eciam universale sive exemplaritatis, cum toti mundo manifeste dabunt exemplum serviendi Christo et Virgini Marie.
Ideo in parrochijs quibusdam proprijs deberent Confratres habere Librum Confratrum, et inscribi per Plebanum, et semel in anno propter istam rationem recitari.
Dudum autem hoc fiebat in festo aliquo Virginis Marie, signanter Annunciationis Dominice, quod est Festum potissimum Psalterij Angelici sive Salutationis Angelice.
Alij autem solebant facere in Hispanijs et Ytalijs in Festo Sancti Dominici, quia hanc Confratriam renovavit, ut dictum est.
Et quamdiu duravit hec Confratria, Ecclesia et mundus cunctis bonis habundavit, ut narrat Thomas De Templo, et Pijssima Virgo Gloriosa multis hoc idem revelavit (Fol. 163 col. a) personis, se promittens per Societatem hanc Ecclesie facere bona inenarrabilia.
O igitur virtutum amatores, humilitatem vestram deprecor ne inscriptionem Marie Virginis contempseritis, aut (quod peius est) impugnaveritis, nedum hominum, ut ait Seneca, sitis turbatores, verum legum et virtutum impeditores.
Narrat enim dominus Iohannes de Monte, quod tempore Sancti Dominici et Sancti Francisci quidam meritis atque scientia permaximus, vidit in Celestibus magnum admodum librum radijs solaribus amictum, in quo scribebantur nomina Fratrum et Sororum Communitatis Psalterij Virginis Marie, quorum scriptores erant beatissimus Dominicus et Franciscus, quia ad hoc suffragium perorandum hij plurimum attraxerunt mundum.

и чудесами), будучи, по милости Божией, похищенным на небеса, (он) увидел очень большой Том, который сиял ясным светом, по подобию солнца, окружённый сияющими лучами; в нём читались, написанные прекрасным почерком, имена братьев и сестёр Братства Розария.

И тогда он увидел, что те, кто сидел и писал, были Святым Домиником и Святым Франциском; конечно, они, во время своего паломничества и проповеди, со всеми усилиями и неустанным рвением, стремились призвать в Братство очень многих и зажечь (в них) тот же пыл для Божественного поклонения.

Затем он увидел, что Святой Отец Доминик со всей тщательностью и усердием соблюдал обряд записи в Братство и сам записывал имена тех, кто был избран.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

раз в год, по этой причине, имена (должны) быть прочитаны вслух.
В течение долгого времени эта (запись) происходила в какой-то праздник Девы Марии, особенно (в праздник) Благовещения Господа, который является особым праздником Ангельского Розария или Радуйся, Мария.
Другие привыкли делать это в Испании и Италии, в праздник Святого Доминика, который, как было сказано, восстановил это Братство.
И, как долго длилось это Братство, Церковь и мир изобиловали всяким благом, как рассказывает Фома дель Темпио, и Благочестивая Славная Дева открыла то же самое многим людям, пообещав пожертвовать через это Объединение несравненные блага Церкви.
О, любители добродетелей, я умоляю ваше смирение не недооценивать запись (в книге) Девы Марии или, что ещё хуже, не отрицать её: вы, как сказал Сенека, будете не только мешать людям, но и препятствовать законам и добродетелям.
Дон Жуан даль Монте рассказывает, что во времена С. Доминика и С. Франциска один, очень большой по заслугам и науке человек, увидел на небесах великую вещь, в форме Книги, покрытой солнечными лучами, в которой были записаны имена братьев и сестёр Общины Розария Девы Марии, (и) их написали Блаженные Доминик и Франциск, поскольку они привлекли множество людей, чтобы молиться этой заступнической молитвой.
И с большим вниманием сам (С.) Доминик писал имена этих собратьев.
Кроме того, многие взгляды на запись этих имён и подобные (переживания), также часто встречаются в разных книгах.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Idemque Dominicus diligentissime Fratrum istorum nomina conscribebat.
Sed et multe visiones de talium nominum scriptione et similium, varijs habentur in libris et frequenter.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT XVIII
DE MULTIPLICI, IN SPIRITUALIBUS ITEM, AC TEMPORALIBUS, UTILITATE, EX INSCRIPTIONIS RITU, DIMANANTE.

O vigilantissime ovium Christi Custos, et Pastor, quot, et quanta in Ecclesiam, inque orbem Christianum, divina humanaque Donorum commoda, ex Inscriptionis ritu, et Inscriptae Fraternitatis Marianae Communicatione descendant, nemo ea satis enumerare, minus pro dignitate commendare potest.

Poterant illa tamen, velut aggesta quaedam cumulatim inspici, in divinis istis Psalterii Oraculis duobus, Oratione, inquam, Dominica, et Angelica Salutatione.

Et, si recte colligamus, adque summa velut capita revocemus omnia, illorum dena ex Oratione Dominica , et Salutatione vero Angelica quindena hic proponere licebit.

Quae duo Evangelica cum omnem Psaltarum Christi, ac Mariae certatim exerceant conatum, ac industriam sibi vendicent: paria quoque et infinite majora loboribus praemia esse reposita, nemo est quem Sacra Fides dubitare citra nefas concedat.

Nam “recipit unusquisque, prout gessit in suo corpore”, 2 Cor 5 .

I. Oratio Dominica quidem suis ipsa verbis quibus constat, dena Dona optima insinuat, quibus ita merentes gratia Dei Psaltas factos donare dignatur.

1. Inscripte Fraternitatis Bonum est: in filios Dei adoptatio : quia, Pater Noster, orant Psaltae.

Qui enim propriis culparum demeritis fuerant reprobi, Fraternitatis consortio tantae, Dei efficiantur filii.

2. Coelestis Societatis imitatio per Gratiam.

Quia orant: Qui es in Coelis: id est, Beatis ipsis, per Gratiam et Gloriam.

3. Sanctificatio Nominis Dei in Ecclesia; quod orent toties: Sanctificetur, etc.

Si enim Nomen Dei, et Mariae uno in Psalterio quinquagies supra centies sanctificatur, quoties in ore, in corde Fratrum omnium, atque Sororum?

Et vere hi, orationis, vi, sancti fiunt ipsi.

4. Regni Dei Adventus, tum in Politiae,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[КНИГА I], ГЛАВА XVIII
МНОГОЧИСЛЕННЫЕ (БЛАГА), КОТОРЫЕ, НАЧИНАЯ С ОБРЯДА ЗАЧИСЛЕНИЯ (В БРАТСТВО), ОДИНАКОВО РАСПРОСТРАНЯЮТСЯ КАК НА ДУХОВНУЮ, ТАК И НА МИРСКУЮ ЖИЗНЬ.

О, бдительный Хранитель и пастырь овец Христа, кто когда - либо в церкви и в христианском мире мог понять, каковы и насколько велики божественные и человеческие преимущества даров, которые происходят от обряда записи и Причастия к (заслугам) в результате регистрации в реестре Братства С. Марии?

(Такие дары), однако, можно рассматривать как дополнительные приложения к двум божественным молитвам Отче Наш и Радуйся, Мария.

И если мы правильно соединим и приведём все (дары) к двум общим молитвам, то можно представить десять даров за раз для Отче Наш и пятнадцать даров за раз для Радуйся, Мария.

Эти две евангельские (молитвы) осуществляют, все усилия Розарианцев Христа и Марии и призывают к труду; трудам также полагаются, в равной степени, бесконечно большие награды, и в этом никому святая вера не дает сомневаться.

Ибо "каждый получает то, что смог вынести в теле своём" (2 Кор. 5,10).

I. Конечно, Отче Наш своими 10 словами, из которых он состоит, передаёт 10 прекрасных даров, которыми благодать Божия удостаивает тех, кто заслуживает того, чтобы быть Розарианцами:

С членством в Братстве дары - это:

1. (Добро) усыновления детьми Божьими, пока (они) молятся: Отче Наш.

Ибо те, которые были злыми из-за своих грехов, при участии в братстве, возродились сынами Божьими;

2. (Добро) подражать городу Небесному благодатью, потому что (Розарианцы) молятся: "Qui es in Coelis (Ты на небесах)", то есть (они просят Небесный Город) Святых,о благодати и славе.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 163, кол. a], ГЛАВА XVIII
ПОЧЕМУ ОТ ЭТОГО ОБЪЕДИНЕНИЯ И ЗАПИСИ ИМЁН ПРОИСХОДИТ МНОГО ДОБРА В МИРЕ И ЦЕРКВИ, НЕ ТОЛЬКО ДУХОВНОГО, НО И ЗЕМНОГО.

Умелый Хранитель овец Христа, остаётся (теперь), что все обращают внимание на то, сколько благ снисходит на Церковь и мир от этой записи.

Конечно, мы можем рассказать некоторые вещи, но никогда (не сможем) раскрыть их все.

Розарий состоит из двух молитв, и из обеих мы можем утверждать много преимуществ, десять из которых взяты из Отче Наш, а пятнадцать-из Радуйся Мария. И не зря, поскольку эти молитвы являются поводом, усилием и достоинствами этих Розарианцев.

Поэтому справедливо, что их награды приходят в соответствии с их образом жизни. Как свидетельствует (С.)Августин в Проповеди: по мере заслуг и трудов будет измерение премий и вознаграждений.

Следовательно, первое преимущество этого Сообщества состоит в том, чтобы сделать из детей дьявола,- детей Бога.

И там понимается значение "Отче Наш". Те, кто были злыми из-за своих недостатков, с приобщением (к заслугам) других, становятся детьми Божьими.

Второе благо-подражать Небесному Обществу, которое происходит по благодати, когда говорят" Сущий на небесах", то есть среди блаженных, по благодати и по славе.

Блаженные, действительно, принадлежат Небу, согласно (С.)Августину.

Третье преимущество-освящение имени Бога в церкви, когда говорят " Да будет освящено имя Твоё".

В самом деле, таким образом, имя Иисуса Христа и имя Девы Марии освящаются их сердцем и устами, сто пятьдесят раз в день, и, по этой причине, они становятся святыми, согласно (С.)Августину.

Четвёртое добро-чудесное пришествие Царства Божия, как для государств, так и для

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL. 163, col. a], ((CAPITULUM XVIII.
((QUOD EX HAC SOCIETATE ET NOMINUM INSCRIPTIONE PLURIMA MUNDO ET ECCLESIE PROVENIUNT BONA, NEDUM SPIRITUALIA VERUM ET TERRENA.

Oculatissime ovium Christi provisor superest ut attendant universi quanta bona, (fol. 163, col. b) ex inscriptione hac Ecclesie et mundo proveniunt et beneficia.

Certe aliqua poterimus enarrare, nequequam tamen omnia explanare.

Unde ex oraculis duobus constat Psalterium hoc utrumque poterimus tanta edicere beneficia, quorum decem sumuntur ex Dominica Oratione, quindecim autem ex Annunciatione Dominica.

Et quidem merito.

Quoniam hec oracula sunt materia, labor, et merita talium sic Psallentium.

Congruum ergo est ut secundum modum ipsorum sit modus mercedum et premiorum.

Teste enim Augustino in Sermone quodam, secundum mensuram meritorum et laborum modus erit et mensura premiorum atque retributionum.

((Primum ergo bonum huius Communitatis sic inscripte, est de filijs dyaboli facere filios Dei.

Et tangitur ibi: Pater Noster.

Qui enim proprijs demeritis erant reprobi, Consortio aliorum efficiuntur Dei filij.

((Secundum est imitari Societatem Celestem que est per gratiam, cum dicitur: Qui es in Celis.

Hoc est in Beatis per gratiam et gloriam.

Beati enim sunt Celi, secundum Augustinum.

((Tercium est Sanctificatio Nominis Divini in Ecclesia, cum dicitur: Sanctificetur Nomen Tuum.

Hoc enim modo Nomen Ihesu Christi et Nomen Virginis Marie in corde et ore talium sanctificatur centies in die et quinquagesies, et per hoc tales sancti efficiuntur, secundum Augustinum.

(Fol. 163, col. c) ((Quartum est Regni Dei mirabilis adventus tam secularis quam Ecclesie quam Glorie, cum dicitur: Adveniat Regnum Tuum, supple

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

tum in Ecclesiae, tum in Gloriae Divinae Regnum, quod orent: Adveniat Regnum tuum.
Atque ita, qui ante servi fuerant, nunc liberti Dei in ipsius Regno sunt.
5. Dei Voluntatis impletio, quod orant: Fiat Voluntas Tua etc.
6. Temporalium sufficentia magis, quam abundantia.
Quod orant: Panem nostrum etc. vitae necessarium mortali, et spiritali in Sacramentorum digna usurpatione.
Hae quidem bonorum causae generales omnium, tantum, seu par, apud multos Deique diu, suique immemores, valuerunt; ut nulla eis cederet dies, quin tremendo S. Missae Sacrificio supplices prius adstitissent: quam ad suae concederent officia vocationis.
7. Dimissio peccatorum, quod orent: Et dimitte .
Hinc oh quanta peccatorum facta est, fitque conversio!
Stupentibus Angelorum choris, et exultantibus.
8. Fraterna Charitas, et Pax intus, et foris, qua publica, qua privata.
Effecta ea testantur luculenter non nisi orbi universo, quod orent: Sicut et nos dimittimus debitoribus nostris .
9. A tentationibus liberatio, quod orent: Et ne nos, etc.
Et hoc experti sumus in multis; qui positi in Fraternitatem tantae communionis evaserunt in Samsones, Davides etc.
10. Liberatio a malis tum colpae, tum poene, quod orent: Sed libera nos, etc.
Atque hinc vidimus, ut notorium, infirmos multos, contribulatos ac tantum non pene desperatos, redditos sibi, Deo, vitaeque novae; ut primum sese in Fraternitatem hanc conscribi consenserunt, et Psalterium pie frequentare instituerunt.
Unde Psalterii merito mulierem caecam vidi illuminatam: aliam malo daemone obsessam ac rabidam, perfecte liberatam.
Ista, aliaque talia, et efficacia Dominicae Orationis obtineri posse, nos Fides Christiana docet, inde, ex quo eandem divinam nos Orationem Christus docuit: simul quoque in eadem bona petenda omnia, et quaecunque mala depraecanda, comprehendit: tum denique et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

3. (добро) освящения Имени Божия в церкви, когда (Розарианцы) молятся со словами: "да будет освящено (имя Твое)".
Если в самом деле Имена Бога и Марии, в одном Розарии, повторяются Свято сто пятьдесят раз, как много раз (С. имена будут освящены, если) будут на устах и в сердцах всех братьев и сестёр (Братства)!
И воистину они, силой молитвы (С. Розария), станут святыми!
4. (добро) пришествия Царства Божия, как в государстве, так и в церкви, так и в Царстве Божественной славы, когда (Розарианцы) молятся: "да придёт Царствие Твоё".
Итак, те, кто когда-то были рабами, теперь свободны в том же Царстве Божьем;
5. (добро) исполнения воли Божией, когда (Розарианцы) молятся:”да будет воля Твоя и т. д.";
6. (добро), достатка земных вещей, а не изобилия, когда (Розарианцы) молятся: "наш хлеб и т.", необходим для творческой и духовной жизни, через достойное участие в Таинствах.
Таким образом, это первоисточники всех благ, все они были одинаково долго использованы многими, забыв о Боге и о себе: (и было так), что не прошло и дня, как они пошли, чтобы засвидетельствовать святую жертву мессы, прежде чем взять на себя обязанности своего состояния (жизни);
7. (добро) отпущения грехов, когда (Розарианцы) молятся: "и верни (нам наши долги)”.
8. (О, сколько обращений грешников произошло и происходит!
Они поражают и восхищают хоры Ангелов!
8. (добро) братского мира и благости снаружи и внутри, внутри и снаружи.
Результаты превосходно видны во всём мире , когда (Розарианцы) молятся со словами: "как мы возвращаем их нашим должникам”;
9. (добро) освобождения от искушений, когда (Розарианцы) молятся: "и не (введи нас в искушение)".
И это мы испытывали много раз: те, кто привязался к этому

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Церкви, и для Славы: когда говорят: "Да придёт Царство Твое",- достигают одного из этих трёх царств, как писал Аймон в проповеди.
Те, кто раньше были слугами, являются царями в Царстве Божьем.
Пятое добро-это исполнение воли Божьей относительно заповедей, когда сказано “да будет Воля Твоя, как на Небесах, так и на земле".
Действительно, так (С.) Ансельм объясняет это предложение.
Шестое благо-иметь достаточно преходящих товаров, когда говорят “Дай нам сегодня наш хлеб насущный".
И, по словам (С.) Иеронима, в этой просьбе задаются вопросы о вещах, необходимых для жизни, не только телесных, но и духовных, как Таинства Церкви, и, особенно, Евхаристический хлеб.
Мы убедились, таким образом, что очень многие, кто не заботился о (Святых) Мессах, вскоре после (записи), благочестиво и постоянно слушали их.
Чтобы читать Розарий каждый день бесчисленное множество людей спешили услышать (Святую) Мессу.
Седьмое добро-это отпущение смертных и простительных грехов, когда говорится “Верни нам наши долги", как сказал (С.) Августин.
В результате мы видели бесчисленное количество грешников, обращённых к добродетелям с таким противоядием.
Восьмое благо-братское милосердие, мир, согласие и исполнение закона, когда говорится: “как мы отдаём их должникам нашим”.
Ибо, согласно (С.) Августину, именно там, где есть милосердие, (есть) благость и мир.
Кроме того, мы видели, что произошло очень много умиротворений, как в Церкви, так и в Религиозных Орденах, и во всём мире.
Девятое благо-освободиться от искушения дьявола, мира и плоти, когда сказано “и не вводи нас в искушение".
Так говорит (С.)Амвросий.
И мы видели это во многих, которые раньше не были способны

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

secundum tria illa Regna, ut in Sermone exponit Haymo.
Et sic qui antea erant servi sunt reges in Regno Dei.
((Quintum bonum est Divine Voluntatis implecio quantum ad mandata, cum dicitur: Fiat Voluntas Tua sicut in Celo et in terra.
Sic enim hanc particulam exponit Anselmus.
((Sextus bonum est habere sufficientiam temporalium bonorum, cum dicitur: Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.
Et secundum Ieronimum in hac petitione petuntur necessaria vite nedum corporalia, verum et spiritualia ut sunt sacramenta Ecclesie que signanter in pane Eukaristie.
Inde comperimus tali modo plurimos qui de Missis non curabant, devote postmodum et continue audire illas.
Ut enim orarent Psalterium suum, festinabant omni die et festinant innumeri ad missam audiendam.
((Septimum est habere dimissionem peccatorum mortalium et venialium, cum dicitur: Dimitte nobis debita nostra, ut Augustinus exponit.
Inde vidimus innumeros peccatores tali antidoto ad virtutes conversos.
((Octavum est caritas fraternalis, pax, concordia et implecio legis, cum dicitur: Sicut et nos dimittimus debitoribus nostris.
(Fol. 163, col. d) Hoc enim secundum Augustinum ibidem est caritatis, misericordie, et pacis.
Inde vidimus paces fieri plurimas, tam in Ecclesia quam in Religionibus quam in seculo.
((Nonum est liberari a temptatione, diaboli mundi et carnis, cum dicitur: Et ne nos inducas in temptationem.
Sic enim exponit Ambrosius.
Et hoc experti sumus in multis, qui antea non valebant temptationibus resistere, sed post ingressum huius Confratrie tamquam Sampsones fortes erant Auxilio muniti Virginis Marie.
((Decimum est liberari a malis nedum culpe sed et pene, cum dicitur: Sed libera nos a malo, ut Thomas in quodam passu exponit cum Augustino.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

consecuturum effectum velut promisit istis.
Matt. 7, Luc. 11: “Quaerite et invenietis: pulsate et aperietur vobis, petite, et accipietis. Omnis enim qui petit, accipit: et qui quaerit, invenit; et pulsanti aperietur”.
Et ne rerum quicquam petendarum excepisse videri possit; addidit, Marci 11: “Quicquid orantes petieritis, credite, quia accipietis, et fiet vobis”.
Atque praedicta capita dena in ipsis verbis Dominicis expressa esse, sat ipsa loquuntur.
II. Salutatio Angelica nunc sua ratione quindena Bona in sese contineat, patentibus rite parata; quae Psaltis Marie tum pro Salutationis dignitate, tum pro merito Virginis, clementer a Deo concedantur , pari via modoque declarabo.
Quindenis ea Voculis constat plane Divinis: ne quis, vel apicem in ea vacare mysterio putet, ecce tibi Fructus, seu Effecta illius totidem perinde Divina recensebo dumtaxat.
Bonum primum est, Liberatio a Vae maledictionis Evae: per Ave.
2. Mentis illuminatio, per inspirationes scientiarum informationes, et gratiam; per Maria id est Illuminatrix .
3. Gratiae donatio singularis Servis Suis peculiaribus conferenda: quia Gratia, orant.
4. Abundantia gratiae per plenitudinem Spiritus Sancti: quia Plena orant, et singularem Mariae plenitudinem praedicant.
5. Dominium libertatis, Galat. 4: “Qua Libertate nos Christus Liberavit”; quia in Dominus, Dominae Mariae Dominationem singulariter extollunt.
6. Assistentia Dei in hac mundi vita.
Quia, Tecum, orant Famuli de Societate Mariae.
7. Benedictio Angelica: quia, Benedicta, orantes Mariae Benedictionem venerantur Angelicam, item et ipsi ab Angelis benedicendi.
8. Privilegii specialis possessio, prae aliis, danda Psaltis, quod in Tu, Deipare demonstrent praecellentias alias supra mulieres.
9. Misericordiae impetratio, quod, in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Братству такого великого содружества, они стали как Самсоны и Давиды и т.д.!
10. (Добро) освобождения от зла, как вины, так и наказания, когда (Розарианцы) молятся: "но избавь нас (от зла)".
Кроме того, мы видели, и эти (факты) известны, что многие больные и страдающие, некоторые из которых находятся в отчаянном состоянии, вернулись к себе, к Богу и к новой жизни, когда они впервые согласились быть зачисленными в это Великое Братство и согласились читать Святой Розарий.
На самом деле я встретил женщину, которая была слепой, которая приобрела зрение благодаря Святому Розарию; и другая женщина, захваченная уродливым дьяволом и разъярённая, (которая была) полностью освобождена.
Христианская вера учит нас, что, читая Отче Наш, можно получить эти и другие подобные вещи.
Поэтому Христос научил нас молиться Божественной молитвой (Отче Наш, потому что она), содержит всё хорошее, о чём нужно просить, и всё плохое, от чего нужно отвернуться.
Наконец, (Иисус) обещал, что с этими (словами Отче Наш) будут достигнуты результаты, когда он сказал: Просите, и будет дано вам, ищите и найдёте, постучите, и откроется вам. Потому что просящий получает, ищущий находит, и стучащему будет открыто " (МФ. 7,7-8; ЛК. 11,9-10).
И, чтобы никто не сомневался в том, что чего-либо нельзя просить (в молитве), Иисус добавил: “что бы вы ни просили в молитве, верьте, что получите, и оно будет дано вам” (МК. 11,24).
И предсказанные десять источников, которые содержатся в (десяти) словах Отче Наш, говорят много сами по себе.
II. Также Радуйся, Мария содержит в себе, по своему происхождению, пятнадцать благ, приготовленных для тех, кто просит их должным образом.
Эти (блага), по милосердию Божьему, были дарованы Розарианцам С. Марии, как для доблести Радуйся, Мария, так и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

сопротивляться искушениям, но, вступив в это Братство, они были так же сильны, как Самсон, защищённые с Помощью Девы Марии.
Десятое благо-это освобождение от зла не только греховного, но и от страданий, когда говорится: “но избавь нас от зла”, как утверждает (С.) Фома в отрывке (в согласии) со (С.)Августином.
Мы видели много больных и страдающих от многих страданий и преследований, которые с этим Обществом Розария были освобождены.
Затем я увидел слепую беснующуюся женщину, полностью освобождённую.
Кто-то спрашивает (Было ли это для того, чтобы сделать добро или поправиться, а не, для того, чтобы преследовать напрасные цели!), как вы получаете десять преимуществ от слов Отче Наш.
Как странно!
Ты только что слышал, и, увы, ты не понимаешь.
Ты же не знаешь, о человек, что Истина указала: "ищите и найдете, стучите, и откроется вам, просите и получите.
Ибо всякий, кто просит, получает, и ищущий находит, и стучащему будет открыто (Лука11, 9-10).
И в другом месте: "что бы вы ни просили, молясь, веруйте, что получите это" (МФ.21,22), будто это (было) для вас.
Таким образом, эти вещи задаются в силе слов Отче Наш, как это ясно представляется, в определённой демонстрации этих преимуществ, и в аннулировании вашей неосознанности (надеюсь, она не была желанной!).
Следовательно, о почтенный Монсеньор, верные народа (Божьего) получат пятнадцать благ благодаря Братству и Святой записи от Блаженной Радуйся Мария, согласно пятнадцати основным словам, содержащимся в ней.
Во-первых, они избавятся от беды проклятия Евы, ибо (они говорят:) "Радуйся“, то есть" без беды, согласно (С.)Августину.
Во-вторых, они будут иметь просветление ума, и вдохновением знанием, и благодатью, ибо

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Inde vidimus plurimos infirmatos tribulatosque quamplurimis angustijs et molestijs, qui per hanc Societatem Psalterij sunt liberati.
Unde mulierem cecam vidi illuminatam, et demoniacam atque rabidam omnino liberatam.
Sed querit aliquis (utinam ad bene faciendum vel emendandum, et non pocius ad vaniloquium sectandum) quomodo hec decem bona ex dictis consequuntur in Oratione Dominica.
Mirum est.
Iam audisti, et heu non intelligis.
Nescis enim o homo, quia Veritas mandavit: Querite et invenietis, pulsate et aperietur vobis, petite et accipietis.
Omnis enim qui petit accipit, et qui querit invenit (fol. 164, col. a), et pulsanti aperietur: Luce XI°.
Et alibi: Quidquid orantes petitis, credite quia accipietis et si et vobis.
Cum igitur ista petantur ex Vi Verborum Orationis Dominice ut patuit, certe horum bonorum manifestatio, et tue ignorantie (utinam non affectate) evacuatio.
Consequenter o Domine venerande, fideles populi quindecim obtinebunt bona per Confratriam et Sanctam Inscriptionem ex Beatissima Salutatione Angelica, secundum quindecim principalia verba in ipsa contenta.
((Primo enim habebunt liberationem a ve maledictionis Eve, quia Ave, hoc est sine ve, secundum Augustinum.
((Secundo habebunt mentis illuminationem et per inspirationem et scientiam et gratiam, quia Maria, quasi Illuminatrix, secundum Ieronimum.
((Tercio habebunt isti gratiam Dei singularem, quia Gratia, eo quod sunt singulares gratie Marie Servitores.
((Quarto habebunt evacuationem a vacuitate Dei bonorum, per plenitudinem Spiritus Sancti donorum, quia Plena.
Sunt enim laudatores singulares plenitudinis Marie Virginis.
((Quintum obtinebunt dominium libertatis, quia Dominus.
Sunt enim cultores singulares Dominationis Marie Virginis.
((Sexto habebunt societatem Dei eciam in isto mundo, quia Tecum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

mulieribus, eximiam Matrem misericordiae eminere confiteantur.
10. Benedictio specialis: quia in dies centies et quinquagies Dei Filio dicunt, Et Benedictus, qui benedicentes se benedicit.
11. Fructus Naturae, Gratiae, et Gloriae.
Quia in Fructus, fructuum Fructum Mariae certatim cohonorant Jesum.
12. Perfectio corporis in natura, moribus, et fortuna, quantum saluti expedierit.
Quia in, Ventris, voce laudant nobilissimum, et purissimum, Virginitatis templum, et Trinitatis Triclinium.
13. Familiaritas Mariae specialis in uno donorum aliquo : quod in, Tui, specialem Mariae proprietatem quandam designant, quae illa cumque fuerit.
14. Salus gratiae, et gloriae: pro qua orant in Jesus, Matth. 1.
Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum: praesertim tales suae Salutis Praecones, et Psaltas, Nominis Sui Cultores perpetuos.
15. Dignus honor Sacramentorum: quem, dum vivunt, illis praestabunt , et a quibus muniti dignius et vivis decedent, ut confessi, contriti, Viatico cibati, et inuncti.
Quod Christus, id est, Unctus, toties frequentent pro corde, et ore Psaltae coronarii Christi, et Mariae.
III. Dices: Non video, quemadmodum ex Angelica Salutatione dicta quindena bona promanent.
Doleo caecitatem: et quia caecus es, in foveam cadis.
Audi igitur, si videas minus.
1. Christiano addubitare nefas est: quin ista, pluraque et majora Bona Divinae insint Salutationi, atque eadem in Maria Gratia Plena extiterint.
2. Cum igitur hujusce plenitudinis confessio, et laudatio digna, a Psaltis quotidie fiat, ac toties ; cumque in Divinis Salutationis voculis eadem contenta quoque pie ac rite memorentur, et Virgini, ex ipsiusmet accepta Thesauro hoc offerantur in iisdem voculis, ceu phialis a Deo fictis ad id factisque.
3. Cum denique Veritas Christus spondeat, pro dato reddendum danti centuplum, vel in hoc etiam mundo, fore: cquis esse Christianus potest, quem

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

по заслугам Девы (Марии): я перечислю их тем же способом и таким же образом.
(Радуйся, Мария) состоит всего из пятнадцати Божественных слов, и никогда никому не придёт в голову отнять одну вершину от этой небесной (молитвы): и теперь, вот, я расскажу тебе о плодах и столь же Божественных последствиях этого:
1. первое благо освобождения от проклятия Евы через”радуйся";
2. (благо) просвещения ума, как по вдохновению, так и по знанию, и по благодати, через "Мария" , (которая) Просветитель;
3. (добро) особого дара благодати, который будет дарован самым преданным слугам Марии, потому что (Розарианцы) молятся ”Грация";
4. (добро) изобилия благодати, для полноты Святого Духа, кода (Розарианцы) молятся " Plena (полная)”, и проповедуют единственную полноту (Святого Духа) в С. Марии;
5. (добро) завоевания свободы ,(поскольку) " Христос освободил нас, чтобы быть свободными "(Гал.4,31); когда (Розарианцы молятся): "Dominus (Господь)", они особенно превозносят свободу Пресвятой Марии;
6. (добро) компании Божией в этой земной жизни, как слуги Братства С. Марии молятся:”Текум (с тобою)";
7. (добро) ангельского благословения, поскольку (Розарианцы), молясь: (Благословенная)", почитают благословение Ангелом С. Марии; и в равной степени они (просят) быть благословленными Ангелами;
8. (блага) обладания особой привилегией, которая будет предоставлена Розарианцам перед другими, потому что в "Ты" они превозносят привилегии Божией Матери по сравнению со всеми другими женщинами;
9. (добро) получить милость, молясь: (среди женщин), исповедуя величие Матери Милосердия;
10. (добро) особого благословения, потому что (Иисус) благословляет (Розарианцев), которые благословляют его 150 раз в день (в С. Розарии), когда

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

(говорят:) "Мария", (то есть) просветительница, по (С.) Иерониму.
В-третьих, они будут иметь единую благодать Божию, ибо (они говорят) “Gratia”: поэтому слуги Марии уникальны по благодати.
В-четвёртых, они будут переполнены благами Божьими, полнотой даров Святого Духа, ибо (говорят:) "Plena".
Они, по сути, единственные хвалители полноты Девы Марии.
В-пятых, они получат господство свободы, поскольку (они говорят:) "Dominus". На самом деле они являются единственными поклонниками господства Девы Марии.
В-шестых, они также будут иметь компанию Бога в этом мире, потому что (они говорят:) "Tecum". На самом деле они преданные слуги Ассоциации Марии.
В-седьмых, они получат ангельское благословение. Действительно, они будут благословлены всеми Ангелами девяти ангельских хоров, поскольку "Benedicta".
Они, по сути, являются поклонниками благословения Девы Марии, благословленной Архангелом Гавриилом, в лице всех Ангелов.
В-восьмых, (они), как слуги Бога и Девы Марии, будут обладать особой привилегией, как в этом мире, так и в будущем, когда (они говорят) “Tu” (С. Марии), что является словом особой доблести, указывающим на особое отношение ко всем женщинам мира.
На самом деле они являются поклонниками исключительной доблести Девы Марии.
В девятых (они) получат милость в настоящем и будущем, ибо (они говорят:) “In mulieribus". На самом деле они усердные хвалители милосердия Девы Марии.
Женщины, согласно (С.) Августину, по своей природе милосердны.
В десятых (они) будут иметь особое благословение Христа, потому что (они говорят:) "Et Benedictus".
(Они) благословляют Сына Марии, сто пятьдесят раз в день, говоря "Et Benedictus".
В одиннадцатых (они) получат

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Sunt enim Famuli divini (fol. 164, col. b) Associationis Marie.
((Septimo obtinebunt Benedictionem Angelicam.
Ab angelis enim benedicentur omnibus Novem Ordinum Angelorum, quia Benedicta.
Sunt enim cultores Benedictionis Marie Virginis, Benedicte a Gabriele Archangelo in Persona omnium Angelorum.
((Octavo possidebunt inter Servitores Dei et Marie Virginis singulare privilegium et in isto mundo et in futuro, quia Tu, quod est dictio excellentie singularis demonstrate et relate inter omnes mundi mulieres.
Hij enim sunt magnificatores excellentie singularis Marie Virginis.
((Nono obtinebunt misericordiam in presenti et in futuro, quia In mulieribus.
Sunt enim isti laudatores assidui Misericordie Virginis Marie.
Mulieres enim secundum Augustinum natura sunt misericordes.
((Decimo habebunt Christi Benedictionem singularem, quia Et Benedictus.
Benedicunt enim Filium Marie centies quinquagesies in die dicendo: Et Benedictus.
((Undecimo vero obtinebunt fructum nature et gratie et glorie, quia Fructus.
Isti enim laudant Fructum Marie Virginis qui est Rex fructuum omnium tam nature quam fortune quam glorie, secundum Basilium.
((Duodecimo obtinebunt corporis sui perfectionem, et in natura et in moribus et fortuna prout melius eis expediens fuerit, quia (fol. 164, col. c) Ventris.
Laudant enim assidue Corpus pulcherrimum nobilissimimum et purissimum Virginitatis Templum Marie Virginis.
((XIII familiaritatem debent habere in aliquo dono devotionis ad Virginem Mariam, quia Tui.
Et ista omnia in multis experiuntur in mundo adhuc viventibus.
Tales enim sunt Secretarij singulares, Secreta ipsius Marie Virginis frequentissime laudando et venerando.
((XIV habebunt Salvationem hic per gratiam, et in futuro per gloriam, quia Ihesus qui dicitur Salvator.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Sancta Fides et Spes juste sinant, vel Deo discredere, vel Bono diffidere, quin possit, et velit, ut verba haec sua sint Verba Vitae, sintque res ipsa illius, qui dixit et facta sunt.

Ex quibus duo admiranda et adnotanda se fecerunt.

Prius Dignitas, Vis et Potestas, Opulentia Divina, et Sanctitas Salutationis Ave, etc.

Alterum felicitas Psaltarum, quibus eam inspirare mentem dignatus est Deus, ut sibi adlubescere sinerent ad eam tantam Fraternitatem Psalterii adque ipsum Divinum, non jam solummodo Davidicum Psalterium: in, et cum quo versantes, velut in Fluminis impetu, qui laetificat Civitatem Dei; quique sanctificavit tabernaculum ejus: quomodo, vel mente capi potest, quin penitissime ab eo non permadescant.

IV. Quapropter ecce tibi, quisque Psaltes Mariae corollas quindecim offert quotidie, sed generis eas triplicis: unam in Quinquagena prima, Rosarum, et liliorum; alteram in secunda, Gemmarum; tertiam in postrema, Stellarum.

Quis autem voces Salutatorias non intelligit longe vincere rosas suavitate; gemmas, praetiositate; stellas, claritate?

Denique haec vidit et audivit a Virgine Maria supradictus Sponsus ejusdem Mariae Virginis, et plurima de similibus mirabilissima.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Говорят Сыну Божьему: “Et Benedictus (Благословенен)”;

11. (блага) плода природы, Благодати и славы, ибо (когда розарианцы молятся): "Fructus (плод)", они вместе чтят Иисуса, Плод Плодов С. Марии,

12. (добро) совершенства тела, в физическом, в нравственном действии и в удаче, сколько пользы принесёт во спасение (Розарианцев, которые, молясь): "Чрева", хвалят голосом (С. Марию), чистый храм девственности и Обитель С. Троицы;

13. (добро) особой дружбы С. Марии, вместе с особым даром, поскольку (Розарианцы, молясь): (Твоего)" превозносят эту особую прерогативу Марии, иметь присутствие (Христа) в ней;

14. (добро) спасения, Что касается Благодати и славы, о которых (во спасение, молятся Розарианцы): (Иисус).

"Ибо Он спасет народ Свой от грехов своих "(МФ. 1,21), особенно Розарианцев, глашатаев его спасения и вечных почитателей имени его;

15. (благо) (быть) почитаемыми Таинствами: Розарианцы Венца Христа и Марии при жизни примут первенство в (Таинствах), и, вооружившись ими, очень достойно выйдут из мира живых, исповедуемые, покаянные и помазанные (святым маслом), так как они, много раз, сердцем и устами, молились: (Христос), Который есть “Помазанник Божий”.

III. Вы можете сказать: Я не вижу, как из Радуйся, Мария, могут возникнуть эти пятнадцать вещей!

Я страдаю от твоей слепоты!

И, раз ты слепой, падаешь в яму!

Итак, Послушай, если ты плохо видишь:

1. христианину не разрешается сомневаться в том, что эти, а также многие другие блага заключены в божественную Радуйся, Мария, а также (сомневаться) в том, что те же (блага) присутствуют в С. Марии Полной Благодати.

2. Розарианцы ежедневно провозглашают эту полноту (благ в С. Марии) и достойно восхваляют столько же раз, те же самые (блага),

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

плод природы, и благодати, и славы, ибо (говорят) "Fructus". Ибо они восхваляют Плод Девы Марии, который является Царём всех плодов, и природы, и удачи, и славы, по (С.) Василию.
В двенадцатых (они) добьются совершенства своего тела, как по природе, так и по образу действий, так и по удаче, как им будет выгоднее, ибо (они говорят:) "Ventris".
(Они) восхваляют прекрасное, благородное и чистейшее Тело, Храм Девственности Девы Марии.
В тринадцатых (они) будут знакомы с каким-то даром преданности Деве Марии, поскольку (они говорят:) “Tui”.
И всё это испытывают многие уже при жизни. Фактически, они являются уникальными Помощниками Девы Марии, часто восхваляя и почитая (Её) Секреты.
В четырнадцатых (они) получат спасение здесь, по благодати, а в будущем, по славе, ибо (они говорят) “Iesus”, которого называют Спасителем. Действительно, он спас свой народ от грехов.
И не зря. Ибо они являются единственными глашатаями или певцами Господа Иисуса, почитая имя "Iesus" сто пятьдесят раз в день.
В пятнадцатых они преданно почитают Таинства Церкви и вместе с ними умрут, то есть с покаянием, исповедью, Евхаристией и Священным помазанием, ибо (они говорят:) “Christus”, который является Помазанником, принимая Таинства, согласно (С.) Бернару и Учителю в Суждениях.
Действительно, они особо почитают Помазание Таинств во Христе сто пятьдесят раз в день.
Без сомнения, поэтому такие Хвалители Розария Девы Марии будут иметь пятнадцать вышеупомянутых благ, в большей или равной степени.
Тем не менее, безвкусие некоторых неопытных не может молчать, и, услышав эти вещи, не задумываясь, увы, бормоча, говорят: "Я не вижу как приходят с Радуйся, Мария эти пятнадцать благ”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Ipse enim salvuum fecit populum suum a peccatis eorum.
Et quidem merito.
Quia isti sunt singulares Domini Ihesu Precones vel Cantores, tale nomen Ihesus venerando centiesquinquagesies in die.
((XV hij Sacramenta Ecclesie devote venerabuntur et cum talibus decedent, puta cum Penitentia, Confessione, Eucharistia et Sancta Unctione, quia Christus qui est Unctus propter Sacramentorum collationem, secundum Bernardum et Magistrum in Sententijs.
Isti enim venerantur singulari modo Unctionem Sacramentorum in Christo centies et quinquagesies in die.
Indubie ergo dico, quod tales Psalterij Marie Virginis Laudatores quindecim dicta habebunt bona, aut maiora, aut equivalentia.
Sed stulticia aliquorum imperitorum tacere non valens et impatienter talia heu audiens (fol. 164, col. d) murmurando inquam: (“)Non video ex tali Salutari Angelico hoc quindecim provenire bona(”).
Fateor et nimirum quia cecus es ideo in foveam cadis.
Attamen si videre non vales, saltem audias si aures habes.
Certum enim est quod isti Psallentes Psalterium Virginis Marie dant Virgini Gloriose dietim quotlibet istorum bonorum (ut bene intelligis) centum et L vicibus.
Cum igitur Veritas Christi habeat quod pro dato debeat reddi centuplum eciam in hoc mundo, ut superius in capitulo XVI° dicebatur, patet igitur hec instantia vacuata.
Unde isti Psaltes Marie Virginis Dei Genitricis offerunt Sibi quindecim Coronas dietim pulcherrimas.
Quinque prime sunt rosarum et liliorum, secunde quinque gemmarum, tercie quinque stellarum.
In qualibet autem Corona sunt centum et quinquaginta.
Et iste Corone sunt propter quindecim verba principalia, centum et quinquaginta vicibus repetita.
Et hec vidit et audivit a Virgine Maria superhabitus ipsius Marie Virginis sponsus, et plurima de similibus mirabilissima.

содержащиеся в Божественных словах Радуйся, Мария, которые (они) помнят благочестиво и должным образом (в С. Розарии), и предлагают вместе с теми же словами (Радуйся, Мария) это сокровище, которое, как аромат ладана кадильницы, поднимается к Богу.

3. Ибо, Христос, (то есть) истина, обещал вернуть сто раз, даже в этом мире, тому, кто дарует; можно было бы справедливо принять, что христианин, имеющий святую веру и надежду, имеет недоверие к Богу, не доверяет добру, (и) требует и желает, чтобы его слова были подобны словам жизни того, кто “сказал, и всё было сделано” (ПС. 32,9)?

Из того, что было сказано до сих пор, есть две вещи, которыми нужно восхищаться и подчёркивать:

во-первых, это достоинство, ценность, эффективность, Божественное богатство и святость Радуйся, Мария;

во-вторых, это счастье Розарианцев, которым Бог дал волю войти в него и позволил им покориться величию Братства Розария (где они читают) Святейший (Розарий), а не только Псалтырь Давида.

Держа в руках (венец С. Розария), через него, вы, как в реке с обильными водами, которая радует город Божий и освящает его святую обитель (души) (Сал. 45,5): как можно даже понять умом, (эти воды) никогда не будут полностью исчерпаны.

IV. Итак, вот тебе (река с обильными водами), о, Розарианец, который каждый день дарит Марии тройной венок (три пятидесяти цветов) трёх разных родов: Первые пятьдесят роз и лилий; вторые пятьдесят драгоценных камней; третьи и последние пятьдесят звёзд.

Кто не поверит, что слова "Радуйся, Мария" намного превосходят розы в красоте, драгоценные камни в драгоценности, звёзды в великолепии?

Наконец, вышеупомянутый Супруг Девы Марии, видел и слышал от Девы Марии, также много других замечательных подобных (вещей).

И (я) говорю тебе, что ты действительно слеп, поэтому (рискуешь) упасть в яму.
И всё же, если ты не способен видеть, по крайней мере, слушай, если у тебя есть уши.
Несомненно, что эти Розарианцы Розария Девы Марии предлагают каждый день Славной Деве, каждое из этих благ, по сто пятьдесят раз (как вы хорошо знаете!).
Так как истина Христа гласит, что для данной вещи должно быть воздано сто крат и в этом мире, как сказано выше в главе XVI, то ясно, что это требование не имеет основания.
Итак, Розарианцы Девы Марии, Богородицы, предлагают ей пятнадцать прекрасных корон в день.
Первые пять - розы и лилии, вторые пять-драгоценные камни, третьи пять-звёзды.
В каждой короне есть сто пятьдесят (зёрен).
И эти короны имеют (в каждом зерне) пятнадцать главных слов (Радуйся, Мария), которые повторяются сто пятьдесят раз.
Видел и слышал это от Девы Марии, - вышеупомянутый Супруг Девы Марии, как (он видел) очень много (других) замечательных вещей того же рода.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT XIX
QUOD HORUM MELIUS: PSALTERIUM ORARE VOCE, VEL MENTE?
AN PRAEDICARE? DICTARE?
PROPUGNARE ID DEFENDENDO?

Domine servorum Christi fidelium metuende.

Humana non quiescens aviditas, saepius multa quaerit impulsa lenitate , quam Devotione ducta.

I. Quaestio: Utrum praestet: Orare Mente, an voce Psalterium?

Dico:

1. Scienti mentaliter id orare, haud necesse est uti voce, Augustini vox est: Oratio mentalis sine voce valere potest, sed vocalis, nequaquam est meritoria, sine mente devota.

2. Vocale simul et mentale Psalterium melius est, quam alterum solum, quod ei duplex insit bonum; poenalitas major a corporis actu et a contentione mentis.

3. Talis Psalterii usus esse potest Aeternae Vitae meritorius, utpote pure voluntarius, nullo Ecclesiae praecepto mandatus, et ex se bonus, ut supra patet.

II. Quaestio: Utrum melius: Orationem isthanc orare ad sensum verborum: an Rerum?

Dico:

1. Meditationes de Christi Incarnatione, Passione, Gloria; deque Sanctis, de Virtutibus, et vitiis pluris sunt in Psalterio, quam ad verborum sensum attentio; quia rerum alia, atque alia novitate meditatarum tollit fastidium.

2. Psalterium hoc potius est institutum ad sese sub Deo colligendum, quam ad publice orandum idem in Ecclesia: cum liberae sit Devotionis, et non Necessitatis.

3. Oportet ut Psaltes Mariae saltem intendat orare attente, tametsi actu non oret attente.

Attentio enim actualis ad merendum necessaria non est, in hoc praesertim orandi modo libero: quid idcirco potest orari inter ambulandum, etc, modisque aliis quibuscunque libuerit, potest addere, demere, dividere partes Psalterii ad placitum.

III. Quaestio: Utrum melius: Psalterium Praedicare, an Orare?

Dico (caeteris paribus): Praedicare praestat.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[КНИГА I], ГЛАВА XIX
ЧТО ЛУЧШЕ:
ЧИТАТЬ РОЗАРИЙ ВСЛУХ ИЛИ МОЛЧА?
ПРОПОВЕДОВАТЬ ИЛИ НАПИСАТЬ АПОЛОГИЮ, ЧТОБЫ ЗАЩИТИТЬ ЕГО?

О, бесстрашный епископ верных слуг Христа, человеческая жадность (знания), никогда не находящая покоя, чаще всего движимая тщеславием (знания), чем преданностью, требует многих вещей:

I. Первый вопрос: что из двух лучше: молиться с Розарием в тишине или громко вслух?

Отвечаю:

1. Тот, кто умеет читать (Розарий)в тишине, не должен использовать голос: поговорка (С.) Августина такова: "умственная молитва может иметь место без голоса, но голосовая молитва, заслуживает внимания, без благочестивого ума".

2. Лучше мысленная и проговариваемая молитва вместе, а не просто в тишине, потому что в них содержится двойное благо: усталость для действия тела и для усилия ума.

3. Это упражнение (умственное и голосовое) в молитве Розария может быть более достойным для вечной жизни, поскольку это (выбор) полностью свободный, не продиктованный какой-либо церковной заповедью, и эта (молитва) сама по себе очень хороша, как видно выше;

II. второй вопрос: что лучше: молиться, размышляя о смысле слов или о тайнах?

Отвечаю:

1. Размышления о воплощении, страстях, славе (Христа); а также о святых, добродетелях и пороках имеют в С. Розарии большую ценность, чем только внимание к смыслу слов, т.к. путь (внимания) и новизны медитируемых вещей снимает скуку.

2. С. Розарий был создан больше, чтобы собираться в Боге, чем для публичного чтения в церкви, т.к. (С. Розарий) это свободная преданность, а не принуждение.

3. Розарианец Марии должен обратить внимание на молитву, хотя,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 164, кол. d], ГЛАВА XIX.
ЧТО ЛУЧШЕ: МОЛИТЬСЯ РОЗАРИЮ СЛАВНОЙ ДЕВЫ В УМЕ ИЛИ ГОЛОСОМ? ТАКЖЕ БЫЛО БЫ ЛУЧШЕ ПРОПОВЕДОВАТЬ ЕГО, СОВЕТОВАТЬ, ИССЛЕДОВАТЬ, ПИСАТЬ, ЗАЩИЩАТЬ ИЛИ, НАОБОРОТ, МОЛИТЬСЯ?

О, Монсеньор во Христе, надзиратель верных слуг Христовых! Человеческая жадность (знаний), которая не находит нужды, очень часто, как говорит (С.) Василий, требует многих вещей, движимых гораздо большей лёгкостью, чем привлечённых преданностью.

Итак, теперь вы спрашиваете себя: что лучше: молиться Розарию Девы Марии, в уме или голосом? Я отвечаю очень коротко, что молиться голосом не нужно, если бы кто-то знал и умел молиться ему в уме! Согласно (С.) Августину, умственная молитва может иметь ценность без голоса, но (речь) гласная никоим образом не имеет достойной эффективности, если это не происходит с благочестивым умом.

Одно, однако, я добавляю, что (речь) ментальная и вокальная вместе, имеет большую эффективность, по сравнению с одной из двух (форм) только, потому что там есть двоякое благо, и более обременительное обязательство. Все обращают особое внимание на то, что в этом Розарии (молитва) действительно вокальна, когда есть сердечное участие ума, как в его чтении, так и в желании (в то время как [этого] нет, если [ум] соглашается на грехи); и поэтому хорошо для прилагаемого обязательства и воли служить Марии, также голосом.

Эта (молитва) также поможет заслужить Вечную Жизнь, поскольку она не по церковной заповеди, а по чистой свободе. Это должно быть понято, когда вы молитесь не в смертном грехе. Также возникает похвальное сомнение, молиться ли этой молитве в соответствии со смыслом слов или (Тайн).

Вкратце, со (С.) Фомой и (С.) Гугоном, я говорю, что размышления о Воплощении и Страстях Христовых, и о Святых, и о грехах

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL. 164, col. d], ((CAPITULUM XIX.
((QUID MELIUS EST, ORARE PSALTERIUM VIRGINIS GLORIOSE VEL MENTE VEL VOCE, AN ECIAM SIT MELIUS HOC PREDICARE QUAM ORARE VEL CONSILIARI AUT DICTARE SCRIBERE VEL DEFENDERE VEL ECONTRA?

(Fol. 165, col. a) Domine in Christo Servorum Christi fidelium metuende.

Humana non quiescens aviditas, sepius ut ait Basilius multa querit, plus frequentius levitate acta quam devotione attracta.

Inde queritur nunc quid melius est orare Psalterium Marie Virginis mente vel voce.

Brevius respondeo, quod non est necessarium hoc orare voce, si quis sciat et valeat ipsum orare mente.

Unde, secundum Augustinum, oratio mentalis potest valere sine voce, sed vocalis nequaquam meritorie valet nisi sit cum devota mente.

Unum tamen dico, quod mentale et vocale simul melius valet quam alterum illorum tantum, quia ibi est duplex bonum et pena gravior.

Omnes tamen advertant adhuc, quam oratio que est pure vocalis cum pura mentis evagatione in isto Psalterio et in facto et in voto (dum tamen non sit per consensum ad peccata) eciam est bona propter annexam penam et voluntatem serviendi Marie ad minus voce.

Et potest talis eciam mereri Vitam Eternam, quia suffragium hoc non est de Ecclesie mandato sed de pura libertate.

Et hoc est intelligendum cum oratur sine mortali peccato.

((Mirabilis eciam dubitatio oritur, utrum sit melius orare istam orationem ad sensum verborum vel rerum.

Breviter cum Thoma et Hugone (fol. 165, col. b) dico, quod meditationes de Christi Incarnatione et Passione et de Sanctis atque de peccatis et de virtutibus magis valent ibi quam semper attendere ad verborum sensum, quia sic fastidium tollitur per novitatem rerum.

Insuper hec oratio Psalterij Virginis Marie Genitricis Dei Sanctissime magis est ad se recolligendum sub Deo quam ad publice in Ecclesia orandum, cum sit devotionis et non necessitatis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Nam illud, quanto est communis bonum, ac utilius; tanto et melius.
Quanquam quoad fervorem privatae devotionis, orare potest alteri praestare.
IV. Quaestio: Quid istorum melius est ; Confessiones excipere, et in poenitentiam injungere Psalterium: an idem contra oppugnantes propugnare, an orare tantum?
Distinguo:
1. Quoad vero bonum proximi praedicta praecellunt isti soli orare;
2. quoad vero bonum suum proprium; ipsum orare posset iis antestare.
3. Quanquam, Reconciliare, id in poenam dare, defensare, sunt quasi orare.
S. Augustinus, enim: “Omne opus bonum est oratio”, et vere.
V. Quaestio: Utrum melius: Dictare quaedam ad calamum de Psalterio, an idem praedicare?
Dictare, inquam.
1. Quia dictator, est Doctorum doctor; qui inde simpliciores ad praedicandum erudiunt.
2. Et quia in dictatione major est contemplatio, ad vitam contemplativam propius accedens; quam praedicatio, quae activam ad vitam pertinet.
3. Scriba est tanquam Moyses quidam, Verbum Domini revelans Aaroni.
Praedicatores vero sunt velut Aaron in verbo subjectus Moysi.
4. Quanquam respectu laboris, charitatis, aut necessitatis ipsum Praedicare, altioris esse meriti potest, quam Dictare.
VI. Quaestio. Utrum melius: scribere sub altero dictante: an orare, praedicare, reconciliare? etc.
Dico.
1. Scribae Doctorum Sanctorum, si fuerint in gratia, merentur Aureolam Doctorum, et gloriae societatem, etsi non paris cum Magistris.
2. Quia vero isti per magnam quotidie poenam habent in mente subinde invita, inque corporis labore;
item tentationes saepe diaboli pulsantur de omittenda scriptione, de valetudine sibi inde laedenda, etc.
Ideo quoad haec talia, majoris esse meriti queunt, ut qui in poena majore versentur: praeterquam quod causa salutis sint multis, ex eorum scriptorum usu

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

не может тщательно молиться.
Чтобы получить заслугу, нет необходимости в тщательной медитации; вместо этого вы можете молиться во время ходьбы и т. д., и любым другим способом, так же, вы можете добавить, удалить или разделить на несколько частей С. чётки, в соответствии с посвящением каждой из них.
III. Третий вопрос: проповедовать С. Розарий лучше чем молиться ?
Я отвечаю, что в равной степени (степени) (между ними) проповедь превосходит.
На самом деле, чем больше пользы, тем лучше.
Хотя молитва в пылу личной преданности, может превзойти проповедь.
IV. Четвёртый вопрос: что лучше: выслушать исповеди и дать в покаяние С. Розарий, или написать об этом в защиту против его противников, или просто помолиться?
Я отвечаю:
1. прежде всего, что касается блага ближнего, то то, что было сказано ранее (исповедание и написание о С. Розарии), превосходят молитву;
2. quanto, однако, ради блага каждого, одна молитва может превзойти другие (две) реальности;
3. однако исповедаться и давать в покаяние (С. Розарий) и защищать его почти как молиться ему: С. Августин говорит: "всякая добрая работа есть молитва", и это действительно так.
V. пятый вопрос: что лучше: написать какие-то вещи чернилами о С. Розарии, или проповедовать?
Я говорю (что лучше) писать:
1. потому что, пишущий, - Учитель Учителей, которые затем обучают самых маленьких проповедью;
2. т.к. в письме больше созерцания, тот, кто пишет, ближе к созерцательной жизни, чем тот, кто проповедует, т.к. принадлежит к активной жизни;
3. тот, кто пишет, подобен (новому) Моисею, который открывает Аарону слово Господне: проповедники, по сути, подобны (новому) Аарону, подчинённому слову Моисея;

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Добродетели, здесь имеет большую ценность, больше, чем обращать внимание на смысл слов, поскольку снимает усталость, с новизной вещей (медитируйте). Эту молитву Розария Девы Марии, Пресвятой Богородицы, более (проще сделать), собравшись в Боге, чем молясь публично в церкви, исходя из преданности, а не необходимости. Тот, кто молится, должен, по крайней мере, стараться тщательно молиться, даже если он не всегда будет тщательно молиться. Здесь внимание не требуется для достижения заслуг, так как эта молитва свободна, и можно молиться при ходьбе, и всеми способами, как (каждый) человек желает, с добавлением, и уменьшением, и разделением частей по желанию.

Возникает вопрос: что лучше: проповедовать или молиться с этим Розарием? Я говорю: (при прочих равных условиях!), лучше проповедовать (Розарий), чем молиться Ему, ибо добра, чем более общего и полезного, тем лучше, по (С.) Фоме.

Что касается пыла преданности, гораздо лучше молиться (Розарию), чем проповедовать его.

Теперь вопрос, что лучше: советовать Розарий Девы Марии, или дать его в качестве покаяния (в исповеди), или защитить его от противников, или молиться? Я отвечаю, что касается добра ближнему, то лучше советовать ему и так для других вещей, чем молиться Ему; Что касается только добра собственного, то лучше молиться ему.

Тем не менее, и тот, кто советует, и тот, кто защищает его, и тот, кто даёт его в качестве покаяния, каким-то образом молится (Розарию). Ибо, согласно (С.) Августину, всякое доброе дело есть молитва.

Воистину, делают большое добро те, кто советует другим (читать Розарий), потому что они направляют их на путь спасения, который является путём Евангелия.

Так же хорошо поступают те, кто даёт (Розарий) в качестве покаяния (исповеди) т.к. они приносят (им) целебное лекарство.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Debet eciam sic orans adminus intendere orare attente, et si non semper orat attente.

Attentio enim hic non est necessaria ad merendum, quia hec oratio est libera, et potest orari ambulando, et omnibus modis quibus homo vult, addere et minuere et dividere partes ad placitum.

((Unde oritur questio, quid melius est an predicare hoc Psalterium aut perorare.

Dico ad hoc (ceteris paribus) quod est melius predicare hoc quam orare, quia bonum quanto est communius et utilius tanto melius, secundum Thomam.

Veruntamen quantum ad fervorem devotionis, longe est melius hoc orare quam predicare.

Nunc eciam queritur, quid melius est, consiliari Psalterium Virginis Marie, vel iniungere in penitentia vel defendere ipsum contra repugnantes, vel orare.

Respondeo quod quantum ad bonum proximi est melius consiliari et sic de alijs quam orare ipsum, quantum tantum ad bonum sui est melius orare.

Veruntamen et qui consiliatur et qui (fol. 165, col. c) defendit et qui hoc in penitentia ponit quodammodo orat.

Quoniam secundum Augustinum: Omne opus bonum est oracio.

Vere autem magnum bonum faciunt qui consiliantur alios ad hoc, eo quod dirigunt eos in via salutis que est in via Evangelica.

Sed imponentes in penitentia hoc bene faciunt, eo quod medicinam saluberrimam imponunt.

Non tamen debent hoc imponere in voto vel mandato sed tantum in beneplacito, ut beatissimus faciebat Dominicus.

Atque tamen melius sit dictare aliqua pertinentia ad Psalterium Marie Virginis aut predicare, et dictis Thome satis haberi potest, quod est melius dictare quam predicare, eo quod dictator est doctor doctorum qui postea simplices ad predicandum edocebunt, et quia est maior contemplatio magis pertinens ad vitam contemplativam, quam sit in predicatione que pertinet ad vitam activam.

Unde scriba est tanquam Moyses revelans Aaron Verbum Domini, sed predicatores sunt veluti Aaron in verbo Moysi

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

procurandae.
Verum ex pura devotione scribere oportet, non aviditate lucelli.
3. Magni item sunt meriti, qui conscripta communicant aliis ac evulgant.
Isti enim sunt velut aurigae, quibus vasa doctrinae Sancti Spiritus deferuntur in orbem.
Et tales par est, ut in Fraternitate Psalterii recenseantur, qui etsi minus facto, ac voto tamen id orant, et offerunt: quin etiam in aequivalenti Christum et Mariam colunt.
VII. Denique unum hic referam, ab ipsa Virgine Maria cuidam sibi devoto revelatum infra annos quatuor, quae ajebat: “Ego impetravi a Filio Meo, quod omnes in ista Confraternitate habere possint in Confratres suos totam Curiam coelestem, in vita et in morte: quoad omnium meritorum cum Sanctis Communicationem, ac si ipsi Beati in hac mortalitate unam eandemque cum ipsis haberent Fraternitatem.
Admirabatur, ille, nil credens dicto.
Cui illa: “Cur non credis eos sodales esse: cum Psaltae mei in mundo id agant , quod Beati in coelis omnes semper faciunt?”.
Unde S. Gregorius infert: Homines venire ad Angelorum Ordines, quorum tenuerunt in vita actus officiorum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

4. однако, что касается внимания, усилий, благотворительности и необходимости, проповедь может иметь более высокую ценность, чем письмо.
VI. Шестой вопрос: что лучше: писать (С. Розарий) под диктовку другого, или молиться, проповедовать, исповедовать и т.д.?
Отвечаю:
1. писцы святых Учителей, если они были в благодати, заслуживали ореол врачей и были связаны с (их) славой, хотя и не наравне с (их) учителями;
2. потому что (писцы), из-за большой ежедневной усталости, часто имели усталость в уме и теле;
как и искушения дьявола, они часто (побуждали их) пропускать записи, пока они не наносили ущерб их здоровью.
Следовательно, такие (трудности) могут иметь большую заслугу, поскольку они страдают от большего наказания; но это (справедливо) только в том случае, если причина болезни была, по большей части, получена путём осуществления их работы (над С. Розарием).
(По заслугам), на самом деле, нужно писать из чистой преданности, а не из жадности к наживе;
3. тем не менее, те, кто сообщают другим свои писания и раскрывают их, получат великую заслугу: они, по сути, подобны возничим, которые несут в мир сосуды учения Святого Духа.
И справедливо, что они внесены в список Братства Розария, поскольку они, хотя и конкретно (молятся) меньше (С. Розарию), с желанием, однако, молятся ему и воистину чтят и восхваляют Иисуса Христа и Пресвятую Деву Марию.
VII. Наконец, здесь я сообщу одну вещь, которая была открыта той же Девой Марией своему преданному менее четырёх лет назад и гласила: "Я получила от моего Сына, чтобы все в этом Братстве могли иметь, как и их братья, весь Небесный двор, в жизни и в смерти; и таким образом, они будут Причастны ко всем достоинствам вместе со святыми, как если бы те же блаженные были в этой смертной жизни, в

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Тем не менее, (священники) не должны навязывать (Розарий) как обет или заповедь, но только с их благосклонностью, как это делал Б. Доминик.

Тем не менее, (спросите, лучше разобраться в какой-то тонкости в отношении Розария Марии или проповедовать его: по словам (С.) Фомы, которых может быть достаточно, лучше разобраться, чем проповедовать, потому что тот, кто разгадывает, является доктором докторов, которые затем будут учить с проповедью народ; и (в диссертации) есть большее созерцание, более подходящее для созерцательной жизни, чем в проповеди, которое (более) подходит для активной жизни. Писец подобен Моисею, который открывает Аарону слово Господне, но проповедники подобны Аарону, подчинённому слову Моисея, хотя, из-за трудолюбия, или из-за самоотверженности, или из-за какой-либо отдельной необходимости проповедование может быть более достойным, чем изучение. Аналогичным образом, он задается вопросом, является ли написание под тем, которое он диктует, более достойным, чем молитва Розария Пресвятой Марии, то есть проповедование или советование или покаяние в Исповеди. Я утверждаю, используя слова (С.)Альберта Великого, что писатели святых учёных, если они жили в благодати, должны получить ореол учёных и быть связанными с ними во славе, хотя они не равны (им). Поскольку они каждый день испытывают огромную усталость, очень частое (утомление) ума, творчества и тела, но и искушение дьявола не писать, или страх не писать, или страх заболеть, поэтому они имеют большую заслугу, чем все (проповедники), предсказанные (при прочих равных условиях), потому что там, где есть большая трудность, согласно Августину, есть большая заслуга.

Кроме того, они являются Учёными проповедников, и они являются причиной спасения всех душ, спасённых благодаря их писаниям, и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

subiectus, quamvis tamen ex parte laboris vel caritatis aut ex parte alicuius singularis necessitatis predicare posset esse magis meritorium quam dictare.

Similiter queritur utrum scribere sub dictante sit magis meritorium quam orare Beate Marie Psalterium, vel predicare sive consiliari aut imponere in penitentia in Confessione.

Ad hoc dico ex dictis Alberti (fol. 165, col. d) Magni, quod scriptores Sanctorum Doctorum quando fuerint in gratia debent habere Aureolam Doctorum, et socij esse in gloria cum ipsis, quamvis non equali cum gloria.

Unde quia isti habent maximam penam omni die frequentius et mente, fantasia et corpore, et eciam temptatione dyabolica frequentissime de nonscribendo aut timore deficiendi in scribendo vel timore infirmandi, quo ad hoc sunt meriti maioris quam omnes dicti (ceteris paribus) quoniam ubi est maior pena, secundum Augustinum, ibi est maius meritum.

Inde isti sunt Doctores predicantium, et causa sunt salutis animarum cunctarum propter scripta eorum salvatarum, partecipabuntque in meritis omnibus que unquam fient per eorum scripta.

Quod verum est quoniam scribunt ex pura devotione, et non solum librorum vel pecunie aviditate.

Parique modo magni sunt meriti qui scripta talia communicabunt et promulgabunt.

Isti enim sunt aurige, secundum Augustinum, quibus vasa Doctrine Spiritus Sancti deferuntur in mundum.

Tales autem omnes merito habent esse in Confratria Virginis Marie, quamvis non omnes orarent Psalterium Suum in facto, orent tamen omnes isti in voto vel in equivalenti opere bono.

Et de Confratria ista singulare unum referam a Virgine Maria cuidam sibi devoto revelatum infra annos quattuor.

Aiebat enim (fol. 166, col. a) ipsa: (“)Ego, (-) inquit, Maria Virgo (-) impetravi a Filio Meo, quod Confratres omnes in ista Communitate habebunt totam Curiam Celestem in Confratres in vita et morte quantum ad merita omnium Beatorum, ac si ipsi in isto mundo presentes et in

одном и том же Братстве вместе с ними".
Он удивлялся, не в силах поверить услышанным словам.
И (Мария) к нему: "почему вы не верите, что они объединены, когда мои Розарианты делают в мире, то, что все блаженные всегда делают на небесах?".
По этой причине Святой Григорий сообщает, что люди пойдут в Хоры Ангелов, которым при жизни они пытались подражать в своих произведениях.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

они будут участвовать во всех заслугах, которые будут там, за свои сочинения. Поскольку (они) пишут из чистой преданности, а не только (ради написания) книг или из жадности к деньгам.
И, в равной степени, большие заслуги, которые такие сочинения будут сообщать и продвигать.
Согласно (С.)Августину, они являются водителями возничих, с помощью которых сосуды учения Святого Духа переносятся в мир.
Все они, по праву должны быть частью Братства Девы Марии, (и), хотя не все будут молиться конкретно с её Розарием, все они будут молиться в желании, или в эквивалентном добром труде (книг).
И об этом Братстве я сообщу одну единственную вещь, открытую Девой Марией её преданному, примерно четыре года назад.
Дева Мария сказала: "Я получила от своего Сына, что все Братства этой общины имеют весь Небесный двор как братья при жизни и смерти , в (общих) заслугах со всеми блаженными, как если бы они в этом мире присутствовали (там), и благодаря этому Братству они станут настоящими друзьями".
Он удивлялся , не веря (этим) словам.
И она сказала ему: почему ты не веришь, что они станут друзьями, когда каждый день мои Розарианцы делают в мире, что все блаженные всегда делают на небесах?
Таким образом, неудивительно, что благодаря моему заступничеству (блаженные) становятся, по праву, их друзьями!".
По этой причине (С.) Григорий утверждает, что люди подчиняются Орденам Ангелов, которым при жизни сохраняли статус.
Думаю, что прочитал это у Учителя Джованни даль Монте.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Confratria ista veri Sodales essent(”).
Mirabatur ille, non credens dictum.
Cui Illa: (“)Cur, inquit, non credis eos esse Sodales, cum isti Psaltes Mei agant in mundo dietim, quod omnes Beati semper faciunt in celo?
Ideo non mirum est si Me impetrante sint eorum Sodales in merito(”).
Unde Gregorius arguit homines venire ad Angelorum Ordines, quorum tenuerunt in vita actus officiorum.
Et similiter credo me legisse in Magistro Iohanne De Monte.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT XX.
DE GESTATIONE PSALTERII

Episcope Christi Famulorum piissime.

I. Quaeritur: An ait conveniens ad zonam, vel manum, aliterve circumferre secum Patriloquium, sive Coronam Rosariam?

Dico: Id decet, et expedit: ob humanae memoriae labilitatem; ob paratiorem usum in promptu; ob exemplum bonum, quod in utroque Testamento omnibus est mandatum.

II. An exemplum istud sit meritorium?

Dico: si fiat citra hypocrysim , et cum pietatis augendae intentione, ad alios in eundem Dei Cultum pertrahendos; hoc vere non potest non esse meritorium.

In simili casu quid legitur in Revelationibus S. Brigittae, quae et ipsa mirifica cum devotione Psalterium hoc trivit et visitavit.

Et ego de hoc certissimus sum.

III. Utrum utilius: Portare in manifesto, an non portare, sed orare tamen in occulto?

Dico:

1. Quoad exemplum aedificationis, maxime aeternum, necessarium Ecclesiae; utilius est gestare.

At quoad efficaciam impetrationis, utilius est Orare: caeteris paribus.

Quia Charitas utriusque mensura est ac pondus.

Si ex majori charitate pro Salute plurium quis gerat tantum, et non oret; sine dubio magis meretur.

Sin autem ex minore charitate, minus promerebitur: aequaliter, si cum aequali.

2. Verum tamen ex parte laboris in orando, et fructus; orare, quam portare, fuerit salutarius.

IV. An conveniat saeculares Dominos Dominasque id gestare? Et vel maxime: quia tenentur ex Officio recte factorum exemplum minoribus de sese praebere: hocque magis, quia aliis bonis operibus subinde minus vacare, aut sese impendere valent, aut nolunt.

V. An Ecclesiasticos, Plebanos, Religiosus id gestare conveniat?

Quid obstat?

Ipsi, plus laicis caeteris, ad Christi Mariaeque Cultum obligantur: ipsi, vi status sui, exemplo esse bono, quacumque in re sacra, laicis esse

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[КНИГА I], ГЛАВА XX
(ДОПУСТИМО) НОСИТЬ С СОБОЙ
(ВЕНОК) РРОЗАРИЯ?

О, благочестивый епископ слуг Христовых:

I. вопрос: уместно ли носить с собой розарий на поясе, в руке или в другом месте?

Это хорошо и полезно (как) для человеческой памяти, так и для того, чтобы оперативно использовать его перед всеми, чтобы (подавать) хороший пример, как того требуют все, как в Ветхом, так и в Новом Завете.

II. Является ли этот пример достойным?

Я отвечаю: Конечно, такой пример может быть достойным, если он происходит без лицемерия и с намерением усилить благочестие, (и) поощрять других к такой же Божественной практике.

Подобный пример можно найти в Откровениях С. Бриджит, которая, в равной степени, пользовалась С. Розарием с чудесной преданностью, и носила его заметно.

Я тоже в этом убеждён.

III. Что полезнее: нести (Розарий) заметно, или не носить его, а молиться ему втайне?

Отвечаю:

1. что касается примера назидания, то в вечности оно крайне необходимо Церкви: полезнее его нести.

Что касается результата заступничества, то полезнее молиться.

Будучи двумя равноценными путями, усердие сделает их большими и весомыми.

Если кто-то носит его только для спасения многих и не молится ему, тот заслуживает), пропорционально благотворительности, которой он движим).

2. Даже от трудоёмкого исполнения молитвы приходит плод (заслуги): читать (розарий) более (полезно) для спасения, чем просто носить его.

IV. Уместно ли, чтобы господа и дамы мира носили (С. Розарий)?

Гораздо больше, чем (другие): ибо они обязаны по причине своего достоинства быть справедливым примером в своих действиях для самых маленьких,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 166, кол. a], ГЛАВА XX
ПОЧЕМУ УМЕСТНО НОСИТЬ КОРОНУ РОЗАРИЯ НА ПОЯСЕ ИЛИ В ДРУГОМ МЕСТЕ, И ВМЕСТЕ С НИМ МОЛИТЬСЯ АНГЕЛЬСКОМУ РОЗАРИЮ ДЕВЫ МАРИИ.

Благочестивый Епископ Слуг Христовых, после уже сказанного, следует задаться вопросом, уместно ли публично носить корону Розария на поясе, или в руке, или подобным образом. Я говорю "Да".

Во-первых, из-за мимолётности человеческой памяти. Во-вторых, для более явного воздействия.

В-третьих, для общественного примера такого большого блага.

Действительно, примерность заповедана в Ветхом Завете и Новом, как (утверждает) С. Амвросий в Проповеди.

Следовательно, если ношение Розария Девы Марии на поясе, будет примером, для того, чтобы другие были привлечены к служению Деве Марии, может быть достойным вечной жизни.

Если такой человек делает это не из лицемерия или хвастовства, а из единственной жалости привлечь других к служению Богу, за такое ежедневное действие он заслуживает вечной жизни, даже если он никогда не делал в мире ничего хорошего, как подобный случай читается в откровениях С. Бриджит, которая также молилась Розарию Девы Марии с величайшей преданностью. И в этом я уверен.

Добавим еще один вопрос: Что полезнее: нести (Розарий) явным образом, или не носить его и молиться только тайно?

Об этом я говорю, что, что касается внешнего примера, который наиболее необходим в церкви, то полезнее нести (корону Розария), даже не читая его. Что касается эффективности заступничества за себя, то более полезно молиться, при прочих равных условиях.

Поскольку, если тот, кто носит (корону Розария, был мотивирован) великой благотворительностью спасения мира, даже если он не читает его, он, несомненно, имеет большую заслугу.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL. 166, col. a], ((CAPITULUM XX.
((QUOD CONVENIENS EST PORTARE PATRILOQUIA IN ZONA VEL ALIBI, ET IN TALIBUS ORARE PSALTERIUM ANGELICUM SIVE MARIE VIRGINIS.

Episcope Christi famulorum pijssime.

Post iam dicta conveniens est inquirere, utrum portare Patriloquia publice in zona vel manu et sic de similibus sit conveniens.

Ad quod dico quod sic.

Primo propter humane memorie labilitatem.

Secundo propter certiorem expeditionem.

Tercio propter publicam tanti boni exemplaritatem.

(Fol. 166, col. b) Nam exemplaritas est mandata in Veteri Testamento et Novo, secundum Ambrosium in quodam Sermone.

Preterea utrum portare Psalterium Marie Virginis in zona causa exempli, ut alij trahantur ad Marie Virginis servitium, possit esse meritorium Vite Eterne.

Ad hoc dico, quod cum talis non facit ex ypocrisi vel vana gloria sed sola pietate trahendi alios ad Dei famulatum, ex tali actu omni die meretur vitam eternam, et si nunquam aliud bonum fecerit in mundo, prout in simili casu legitur in Revelationibus Sancte Birgitte, que eciam oravit Psalterium Marie Virginis semper maxima cum devotione.

Et de hoc certissimus sum.

Iungitur eciam questio quid est magis utile, vel portare hoc manifeste, vel non portare et orare ipsum tantum in occulto.

Dico ad hoc, quantum ad exteriorem exemplaritatem que permaxime Ecclesie est necessaria, est magis utile portare et non dicere.

Sed quantum ad efficaciam impetrationis pro se, magis est utile orare ceteris paribus.

Quia si ex maiori caritate salutis mundi quis portet hoc et non dicat hoc, sine dubio magis meretur.

Sed si cum minori caritate, minus merebitur.

Si cum equali equaliter merebitur.

Veruntamen ex parte laboris et fructus orationis, longe est melius (fol. 166, col. c) orare quam portare.

Super hoc eciam movetur dubium, utrum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

tenentur: an constat, quod Laici eos imitari non ita possunt in victus temperantia, in vestitus modestia: nec in Scientia, Doctrina, Disciplina, nec in Orationibus publicis Ecclesiae, etc., ob diversitatem status altioris: verum in comprecando, gerendoque Psalterio hoc imitari populus Clerum Sacrum, ceu patres suos filii possunt.

En Exemplum: Legitur, apud M. Thomam de Templo S. Dominici socium in praedicando Psalterio: Per id aetatis in Hispania Episcopum quendam maximum, plebis suae sibi commissae depravatos mores haud quaquam ad frugem bonam reducere valuisse: quicquid diu, perque saepe, quin assidue attentaret.

Demum multis irrito expertis eventu, ipsius sedet animo, per Psalterii commendationem, sibi hactenus intentatum , experiri.

Igitur ipse primus grandem satis precariam Coronam, e cingulo suspensam gerere aspectabilem, novo id loci exemplo.

Novitas spectaculi admirationem primum dedit in vulgus.

Ad spectaculum vero mox, ut accessit praedicatio: jam huius clavi aures subditorum reserabat: hujus clava animos obduratorum pulsabat: huius vi et gratia, cruda ac dura virorum pectora sensim subruebat, partim effringebat; dum denique robustam inveteratae obstinaciae molem funditus eversam, comminutamque dissiparet.

Inter caetera, fuit ista Pastoris boni vox pro concione.

“Ecce - inquit (suum illud spectabile Rosarium elata manu praeferens ostentui praebebat) - ecce tanta dignitas est, ac plena salutis utilitas Psalterii Virginis Matri inclytae Mariae: ut ego, qui et Pontifex sum vester, et Sacrae Theologiae, simul utriusque Juris Doctor; illud in zona mecum quaqua versus, domi foris circumgeram: velut Sacri Pontificatus mei, Doctoratus, omniumque honorum gloriam summam, gloriaeque Coronam”.

Dixit: simul tela sub eorum animis fixit ignita.

Exinde ligna porro similia foro subijcere perexit : collapsae, emortuaque pietatis

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

поскольку они не могут или не хотят применять себя или посвящать себя другим добрым делам.

V. уместно ли носить (С. розарий) священнослужителям, Пьеванцам, религиозным деятелям?

Что запрещает?

Они, больше, чем миряне, обязаны поклоняться Христу и Марии: они, по силе своего (духовного) состояния, обязаны быть хорошим примером для мирян в любой священной реальности: очевидно, что миряне не могут подражать им в умеренности пищи, в скромности одежды, ни в науке, учении, дисциплине, ни в публичных молитвах Церкви и т. д. для различного (духовного) состояния; однако люди могут подражать Священному духовенству в молитве, как дети своим отцам.

Вот пример: мы читаем в (трудах) учителя Фомы, товарища Святого Доминика в проповеди С. Розарио, что в Испании того времени, великий епископ, через (С. Розарий), сумел вернуть очень много людей, доверенных ему, от деградированной жизни, к хорошей честной жизни, после того, как он много и усердно пробовал другие средства.

Наконец, использовав много (инициатив), с неудачей, и безрезультатно, он почувствовал в глубине души, что нужно рекомендовать Святой Розарий, который до этого никогда не применял. Тогда он, первый начал носить большой венок (Святого розария), чтобы молиться ему. Он носил корону Розария на поясе, как новый пример для подражания.

Новизна видимости (Розария), во-первых, вызвала восхищение в народе. Но затем, после видимости, тотчас последовала проповедь, и ключом (С. Розария) он открыл уши своего народа; с жезлом С Розария он постучал в души равнодушных; силой и грацией (С. Розария) он постепенно разрушил и частично сломал жестокие и суровые сердца людей; пока, наконец, он не разрушил крепкую стену упрямства, после того, как

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Вместо этого, если (он носит корону Розария и не читает его, он был мотивирован) маленькой благотворительностью и заслуживает меньшего. С (милосердием, с которым вы будете носить чётки), вы будете заслуживать равные блага.

Лучше молиться (розарию), чем носить его. Вокруг этого также возникает сомнение: удобно ли господам и дамам мира носить такие знаки.

Я говорю, что это очень полезно, потому что им поручено подавать хороший пример, особенно новичкам и простым людям, которые не знают, что делать.

Было бы полезно, чтобы Монсеньоры Пасторы Церкви, то есть Епископы, Религиозные, публично носили такие знаки? Я отвечаю "Да".

И потому, что они обязаны служить Христу и Деве Марии больше, чем все миряне, и потому, что сами священники должны подавать своим жизненным состоянием хороший пример мирянам в соответствии с правами (гражданскими и каноническими).

Нет сомнений в том, что миряне не могут подражать им в отношении еды, одежды, науки, умеренности, церковной молитвы, советов или учения, а также в отношении других вещей из-за различий в состояниях жизни мирян: однако (миряне) могут хорошо подражать им в молитве с Розарием Девы Марии.

Далее говорится, что в Испании выдающийся Епископ, не сумев обратить свой народ на служение Богу, начал носить на своём поясе великую корону Розария, и в публичной проповеди он сказал так: "Достоинство и благородство Розария Девы Марии настолько велико, что я, будучи Епископом и Доктором богословия и в обоих правах, ношу (корону Розария) на поясе и читаю его".

И, таким образом, он привлек эти твёрдые сердца своего (народа) к служению Богу и Деве Марии.

Я также видел трёх Епископов в Германии, которые несли корону Розария Девы Марии (не только на поясе, но) также на шее.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

sit conveniens dominos mundi et dominas talia signa portare.

Dico quod maxime est utile hoc, cum ipsi habeant ex officio prebere minoribus exemplum benefaciendi, puta populis rudibus et simplicianis qui alia bona facere nesciunt.

Consequenter, utrum sit conveniens dominos Ecclesie pastores puta episcopos plebanos atque eciam religiosos portare publice hec signa.

Respondeo quod sic.

Tum quia ipsi magis obligantur ad Servitium Christi et Marie Virginis quam omnes Seculares laici, secundo quoniam ipsi Sacerdotes habent ex suo statu prebere exemplum benefaciendi laicis, secundum iura.

Certum autem est quod laici non imitari illos valent in victu, nec in vestitu, nec in scientia, nec in moderantia, nec in oratione Ecclesie neque in consilijs aut doctrina, et sic de alijs, propter distantiam statuum et laicorum imperfectionem, possunt tamen bene imitari in orando Psalterium Virginis Marie.

Inde legitur quod quidam Episcopus maximus non valens convertere populum suum in Hispanijs ad debitum servitium Dei, incepit portare in zona sua unum grandem Patriloquium, et Sermone publico ita ait: (“)Ecce, inquit, tanta est dignitas et nobilitas Psalterij Virginis Marie, quod ego qui sum Pontifex et Doctor in Theologia, (fol. 166, col. d) atque in Utroque Iure, in zona mea hoc porto et dico(”).

Et tali modo traxit durissima queque corda suorum ad Dei et Marie Virginis Famulatum.

Sic et tres Episcopos in Almanijs vidi Psalterium Virginis Marie portantes, eciam in collo proprio manifeste.

Et ego Episcopis multis Psalteria locis in illis dedi, que et ipsi portabant cum gaudio et leticia.

Omnes eciam attendant hic, quod legi singulare, quod narratur in Thoma de Templo.

Dicit enim quod dudum tempore Sancti Dominici fervor fuit tantus in Psalterio isto, quod cum aliquis ad novum statum vel officium diuturnum veniebat, ipsum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

sensim induxit!
Usuque ipso ad Psalterii Orationem assuefecit, denique jacentem pietatem ac honestatem publicam sic erexit, ut velut ab anteactae vitae inferis existentes, in luce nova sese mirarentur.
Itaque in alios repente viros mutati, vitam pariter, moresque, commutavere.
VI. Addo, quod vidi.
1. Tres vidi in Alemannia Episcopos, et hos ex collo suspensa ferre nuda, et conspicua Psalteria.
O nobiles torques!
2. Et ipse ego compluribus Episcopis, diversis in locis, dedi Psalteria, quae et ii manifesto cum gaudio et consolatione sua interiore, pulcherrimo cum exemplo atque spectaculo gestabant.
3. Apud nostrum P. M. Thomas de Templo legere me memini: ea in veneratione, S. Dominici aetate, habitum fuisse Psalterium, ut qui vel novum vitae statum ordiretur, aut officium auspicabatur: ipsum protinus cum Psalterio, pietatis indice, comparere in publico fuerit necesse, nisi de viri boni nomine periclitari vellet?
Quid? Sponsum, vel Sponsam ab Psalterio vidisse nudos monstrum, aut ominis mali portentum fuisset creditum.
4. Qui vel addiscendo mechanico opificio applicabatur, vel ad navandam literis operam ludo includebatur; is una cum Psalterio addito in tyrocinium tradebatur. Nullus cujusquam artis, aut artium liberalium capessere magisterium sinebatur, ni cum Psalterio insignior comparuisset.
Religionem ingressuri, mercaturam peregre secuturi, castra sectaturi, in hostem infesta signa illaturi, per mare vela daturi, aut quod aliud tale aggressuri, inauspicata censebantur omnia, ni Psalterii comitante freti tutela sibi consuluissent.
Atque ea mentes religione imbuebantur cum alibi late; tum vero per Hispaniam praesertim ac Italiam omnem.
Nimirum ita sibi persuasum habebant pie; Psalterium gestatum esse Dominici judicium istius, ac testimonium, quod sibi cordi sumeret quisque: Primum quaerite Regnum Dei, et justitiam ejus, et haec omnia adijcientur vobis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

снёс с фундамента и рассыпал.
В одной из речей, которые этот добрый пастырь (произнёс) перед народом, он, подняв рукой свой чудесный розарий, наглядно показывая его, сказал: "Вот (драгоценный камень) огромного великолепия, вот помощь спасения: Святой Розарий славной Девы Марии; и я, как ваш епископ, так и доктор Священного богословия, и вместе с обоими правами (гражданскими и каноническими), возьму его с собой и понесу куда бы ни шёл.
Говоря это, он запечатлел в их душах огненные стрелы.
А потом он метнул подобные стрелы на площадь: ударив и погасив их, таким образом медленно подтолкнул находившихся там людей в преданность и веру.
Так он поднял с земли духовную и нравственную жизнь каждого, настолько, что они почувствовали себя в Новом Свете, как будто вышли из ада прошлой жизни.
Поэтому, внезапно изменившись, они в равной степени изменили свою жизнь и привычки.
VI. Добавлю, что я видел:
1.Однажды я видел в Алеманнии трёх епископов, которые несли висящие на шее чётки, простые и видимые: достойные чётки!
2. и я сам вручил многочисленным епископам в разных местах венки Розария, которые они несли с огромной видимой радостью и внутренним Счастьем, (подавая) прекрасный пример;
3. я помню, как читал (в писаниях) нашего отца-учителя Фомы, что во времена Святого Доминика Святой Розарий находился в таком почитании, что всякий, кто начинал новое состояние жизни или начинал какое-либо задание или дело, должен был всегда появляться на публике с короной Святого розария, показателя духовной преданности и веры, если он не хотел выставлять в плохом свете (свою) репутацию хорошего человека!
Кроме того, было очень странно видеть жениха или невесту, лишённых короны Святого Розария

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И я в тех местах дал Розарии многим Епископам, и они тоже носили их с радостью и радостью.
Как и все обращают внимание на то, что я прочитал, что рассказано у Фомы даль Темпио.
Он говорит, что когда-то, во времена С. Доминика, пыл Розария был настолько велик, что, когда кто-то приходил к новому состоянию жизни или должности, он должен был публично носить Розарий Девы Марии.
Говорят, что молодожёны носили (чётки).
Когда кто-то готовился к работе, под руководством учителя, или в науках, или в технических делах, ему нужно было иметь Розарий Девы Марии.
Когда кто-то входил в Религиозный Орден, или (отдавался) торговле или войнам, или судоходству, он должен был иметь этот Розарий, в Испании и почти во всей Италии. Была мотивация к этому. В Евангелии от Матфея (Глава) VI сказано: "Ищите прежде Царства Божия и Праведности его, и всё это будет дано вам дополнительно".
Царство Божье и Его праведность чрезвычайно присутствуют в Отче Наш и Радуйся Мария, которые являются началом человеческого спасения, и два высших средства для побуждения Божественной помощи, которые, согласно Платону, Боэцию и (С.)Августину, должны быть исследованы прежде всего во всём, что происходит в человеческой судьбе.
О, если бы это произошло и сегодня так, как это было тогда в то святое время!
Я видел в разных местах очень пожилых людей, которые говорили, что много раз в прошлом они видели эти вещи, и что в молодости они носили (корону Розария) по подобным причинам.
Кроме того, возникает вопрос: какими должны быть чётки, как по количеству (зёрен), так и по форме, и по качеству?
Я говорю, что там всегда должно быть сто пятьдесят мелких зёрен, помещая каждые десять (Радуйся, Мария), крупное зерно для Отче Наш, с которым они вместе делают

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

oportebat habere manifeste Psalterium Virginis Marie.
Dicuntur sponsi novelli hoc portabant.
Cum eciam aliquis veniebat ad aliquod officium sub aliquo magistro, aut in scientijs vel mechanicis rebus, oportebat ipsum psalterium Virginis Marie habere.
Inde cum quis ad Religionem veniebat, vel ad mercancias aut bella, aut navigia, oportebat eum hoc Psalterium, habere in Hispanijs et Italijs maxima in parte.
Cuius motivum fuit.
Dicitur enim Mathei sexto.
(“)Primum querite Regnum Dei et Iusticiam eius, et hec omnia adicientur vobis(”).
Regnum vero Dei et Iusticia eius sunt maxime importata in Dominica Oratione, (fol. 167, col. a) et Angelica Salutatione, que sunt inicia salutis humane, et summa duo Remedia ad impetrandum Divinum Auxilium, quod secundum Platonem(,) Boecium et Augustinum, primo est in omni re humanitus fienda inquirendum.
Utinam ergo sic nunc fieret modo, sicut tunc fiebat tali tempore sancto.
Personas tamen vidi antiquas valde varijs in locis, que dudum dicebant se in multis hec vidisse, et se portare a iuventute simili de causa.
Postea queritur, cuiusmodi debeant esse patriloquia, et in numero, et substantia, et qualitate.
Dico quod debent esse ibi centum et quinquaginta signa minora, semper ponendo inter quelibet decem unum signum grossum pro Pater noster que simul faciunt centum et quinquaginta cum XV signis grossis pro Pater noster.
Vel sufficit habere quinquagenam cum quinque signis grossis inter denarias quinque positis, et hoc ter repeti, propter multorum paupertatem vel gravationem vel impedimentum.
Debent autem esse de materia placenti ipsi oranti.
Et est melius quod sint pulchra quam turpia, quia secundum Platonem, turpia generant nauseam et odium, pulchra autem secundum Philosophum, sunt que visui placent.
Nec ista placentia est pro vana gloria, sed pro Divina Laude.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Enim vero Dei Regnum, et Justitia Ejus per Angelicam Salutationem introivit in orbem, perque Dominicam Orationem tenetur.

Vidi ego fessae aetatis, cum veneranda canitie viros, anusque decrepitas, qui suopte exemplo, et ex majorum memoria repetito sermone ipsis, jam superius recitatis, similia testabantur.

VII. Quaestio. Cujusmodi esse deceat Coronas praecarias?

1. Numero, sint decadum quindecim; totidemque hae globulis interdistinctae, vel signis grandioribus.

Aut, sit Quinquagena una sic disposita, quae ter in orbem repetita praecando conficit Psalterium.

2. Materia, sint qua libuerit: pulchra tamen esse praestiterit; tum quod pulchra delectent, ut alacritatis irritamenta: tum quod pulcherrimarum sint precularum instrumenta et indicia.

3. Nec is delectus formae adscribendus vanae est gloriae, sed Laudi potius Divinae: cujus incitamentum, et augmentum, et ornamentum laudabiliter rerum ad Dei Cultum spectantium pretio, ac pulchritudine, et magnifica subinde cum pompa quaeritur.

4. Ita amat Ecclesia celebrare Divina omnia, quanta licet amplissima cum majestate.

Quae sordida sunt, sordescant adhuc, pulchris pulchra quadrantque, placentque.

5. Qua causa imagines Christi, Mariae, et Sanctorum, et picturas, Ecclesia consectatur insigniores : adesas carie, deformesve statuas abruit humo, quae pieturarum tabulae ducto situ marcuerunt, ut offendicula renovet oculorum.

Signa igitur rebus signatis conformia sunt.

6. Credo talia B. Virginem cuidam devoto sibi aliquando revelasse.

7. Hoc scio: saepius apparuit Augusta Divorum Diva Regina, cum illustri in manibus Psalterio.

Dixitque; etsi quandoque indigni sint mortalium quidam speciosis, aut pretiosis Psalteriis; Ego tamen, cui deserviunt, eis dignissima sic designor.

VIII. Encomia nunc Typica S. Scripturae

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

считая это предвестником плохого желания;

4. тех, кто проходил стажировку, чтобы научиться ручному труду, или тех, кто хотел научиться искусству письма, также обучали С. Розарию, в дополнение к стажировке;

никому не позволяли доступа к преподаванию какого-либо искусства, если он не оказывал большего влияния С. Розарию;

те, кто собирался вступить в религию, вести торговлю за границей, вести военную жизнь, вступать в бой с врагами, идти в море и заниматься чем-то подобным: они полагались на помощь и защиту С. Розария

И повсюду души были пропитаны этой духовностью, и, в частности, Испания и Италия.

Конечно, у них была преданная вера в то, что Святой розарий (святого) Доминика носил в себе красоту и чувство, которое каждый принимал в своём сердце: "сначала ищите Царства Божия и его праведности, и всё остальное будет дано вам дополнительно".

Ибо Царство Божие и Его праведность вошли в мир через Радуйся, Мария, и поддерживают себя через Отче Наш.

Я знал людей позднего возраста, почтенных канисий и дряхлых стариков, которые свидетельствовали своим примером и речами, которые приводили из памяти предков, подобные вещи, рассказанные ранее.

VII. Вопрос: какой должна быть корона для молитвы?

1. По количеству молитв, будь то пятнадцать десятков, и они (будут) отмечены таким же количеством мелких бусин или более крупными отметками;

или она состоит из пятидесяти бусин, которые нужно повторять три раза, чтобы читать молитвы розария (полностью).

2. Для материала (Короны Розария), выбирайте как вы хотите: было бы предпочтительнее, однако, чтобы корона была сделана из красивого материала, потому, что прекрасная вещь радует,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

150, с пятнадцатью большими знаками для Отче Наш. Или достаточно иметь пятьдесят, с пятью крупными зёрнами, помещёнными между пятью десятками, и чтобы это повторялось три раза, (и это) из-за бедности многих, или из-за веса (короны Розария) или (некоторых) препятствий.

(Короны) должны быть из материала, который нравится молящимся (Розарию).

И лучше, чтобы (чётки) были красивыми, а не уродливыми, потому что, по мнению Платона, убогие вещи порождают скуку и отвращение, а красивые вещи, по мнению философа, желательны для глаз. Это удовольствие из похвалы Богу.

Кроме того, в самые важные праздники в церкви есть чаши, книги и украшения большего декора, чем в другие дни.

И священнослужители лучше читают с красивыми книгами, и школьники учатся с большим желанием имея красивую книгу, чем уродливую.

И верных христиан больше привлекают красивые образы Девы Марии, чем видеть её не совсем красивый образ.

Действительно, неуклюжий образ-это не образ Девы Марии, потому что Мария-это всё прекрасное без пятен, выше всякой (красоты), и должно быть соответствие между истинным и образом, согласно (С.) Августину.

Итак, эти два евангельских (песнопения) Розария прекрасны, так как они являются двумя свадебными песнями Супруга и Супруги то есть Господа Иисуса и Девы Марии, которые прекрасны, превыше всего, в душе (и) в теле, и в благодати и славе; тогда уместно, чтобы короны Розария были прекрасны как для тех, кто их носит, так и для тех, кто их видит, чтобы их больше привлекало служить (Розарию).

И я верю, что Славная Дева когда-то открыла эти вещи преданному Ей человеку.

И действительно, несколько раз Дева Мария появлялась с Розарием (который был) прекрасен сверх всякой меры (он действительно превосходил великолепие всех звёзд).

И (Она) сказала, что, хотя некоторые

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Inde in festis (fol. 167, col. b) pocioribus, Ecclesia habet Calices Libros et ornamenta decoris maioris quam alijs diebus.

Et Clerici melius legunt in libris pulchris, et scolares frequentius student in libro pulchro quam turpissimo.

Et fideles Christiani magis delectantur in ymaginibus Marie Virginis pulcherrime visionis quam in visione ymaginis ipsius turpissime.

Ymago enim turpissima non est Marie Virginis ymago, cum Maria super omnes sit tota pulcherrima sine macula, et debeat esse convenientia signi et signati, secundum Augustinum.

Inde quia hec duo Evangelia Psalterij sunt pulcherrima, sunt eciam duo Epithalamia Sponsi et Sponse, hoc est Domini Ihesu et Virginis Marie, qui sunt super omnia Pulcherrimi, Anima, Corpore, et Gratia, et Gloria, inde conveniens Psalteria hec esse pulchra, et ex parte portantis et ex parte videntium, ut magis alliciantur ad similia habenda, et ex parte rerum signatarum.

Et credo Virginem Gloriosam aliquando hec Sibi devote persone revelasse.

Ymmo apparuit aliquotiens Virgo Maria cum Psalterio uno in manibus, supra modum pulcherrimo.

(Superabat enim stellarum omnium decorem.)

Et dicebat quod quamvis homines aliqui non sunt digni ut portent pulchra Psalteria sive Patriloquia, tamen ipsa Gloriosa Virgo (Fol. 167, col. c) Maria Digna est sufficienter pro Se et pro toto mundo ut Psaltes Sui pulchra habeant Psalteria.

Non quidem dico pulcherrima, quia medium tenuere beati.

Turpissima igitur abiciamus et superbissima, media vero si placet teneamus.

Verum Psalteria hec manualia, Laudibus Pagine Sancte sunt extollenda.

Sunt enim lapides Montis Contemplationis.

Suntque lapides grandinis inimicos fidei interficientes.

Sunt lapides adiutorij prebentes auxilium contra Philistiim id est contra mundum.

Sunt eciam lapides funde David interficientes Goliam hoc est dyabolum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Psalterium pauca quaedam congeramus. Calculi praecarii.

1. Sunt Lapides, de monte contemplationis excisi, Dan 2.

2. Lapides grandinis, Jos, 10. in hostes fidei de coelo grandinantes.

3. Sunt Lapides Adjutorii 1 Reg. 4, contra Philistaeos mundi opitulantes.

4. Sunt Lapides fundae Davidis, 1 Reg. 17, Satanicum Goliam prosternentes.

5. Sunt Malogranata, Exod. 39, in caeteris Aaronici Cultus Sacris ornamentis insignita.

6. Ansae velorum Tabernaculi, Exod, 26, et 36. Item.

7. Sunt Gradus in scala Jacob, Gen. 28.

8. Sunt Lapides, 3 Reg. 6. Templi Salomonis, et Apoc. 21, Murorum Jerusalem.

9. Sunt ansulae thuribuli Domini, Exod. 26.

10 Sunt annuli catenae, qua revinctum Angelus ligavit in abysso.

Istud sciendum; nec obiter: venerendam sic antiquitatem consuescere adque nos transmisisse morem sanctum, ut unquam Oratio Dominica absque Angelica Salutatione diceretur.

IX. Quaeres denique: Signa Psalterii qualiter significent?

Sicut, inquam, scriptura et voces signa sunt rerum ad placitum: ita Psalterium hoc in Novo Testamento.

1. De pervulgato ritu signorum precariorum in Veteri Testamento narrant Rabbi Moyses, Salomon, et Rabbi Andreas; quod uterque sexus Hebraeorum, in manibus, inque zonis gestare signa consueverit, pro orationum numero, juxta orantis cujusque devotionem plura, seu pauciora: ut velut mensuram proposito terminumque suo ponerent, infra quem nollent oratum.

Hoc imperare sibi est, atque tempori.

2. Unde non incredibile videri debebit, vel ipsos Christi Apostolos precationum signa tulisse, quo satius ordine, numeroque praecarentur.

Testem se exemplo fecit S. Bartholomaeus, quaternas die nocteque persolvens Quinquagenas, totidem cum humi prostrationibus, ut supra retulimus.

3. De S. Eligio proditum accepimus,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

как всплеск энтузиазма, и потому, что это инструмент и свидетельство прекрасных молитв.

3. Изысканность формы следует отнести не к хвале, а скорее к похвале Бога, возвышая благопристойность вещей, относящихся к поклонению Богу, с доблестью и красотой, а также с великолепной пышностью.

4. Таким образом, церковь любит праздновать все Божественные реальности с величайшим величием.

Испорченные вещи портят место, красивые вещи радуют своей красотой.

5. По этой причине Церковь предпочитает самые яркие образы и картины Христа, Марии и святых, и статуи, пораженные коррозией и изуродованные, и картины, которые, покрытые плесенью, стали гнилыми, разрушает,- потому что они мешают созерцанию.

Изображения должны соответствовать реалиям, которые они изображают.

6. Я верю, что Пресвятая Дева однажды открыла такие вещи своему преданному.

7. Это я знаю: что очень часто появлялась Царица, Святая Святых, с великолепным венкомРозария в руках, говоря: "Хотя некоторые смертные недостойны таких великолепных и драгоценных венков из Розария, я, однако, с величайшим достоинством награждена (Розарианцами), которые служат мне таким образом.

VIII. Мы почитаем С. розарий с некоторыми значительными свидетельствами Священного Писания:

i grani della Corona del SS. Rosario sono:

1. зёрна короны С. Розария:

1. драгоценные камни, добытые с горы созерцания (дан. 2).

2. град, падающий с небес, на врагов веры (ГС.10).

3. камни спасения, которые приходят на помощь против филистимлян мира (1 ЦАР. 7,12).

4. камешки из Пращи Давида, сбившие сатанинского Голиафа (1 Царств. 17).

5. зёрна гранатов, нарисованные на некоторых украшениях священного культа Аарона (Исх. 39).

6. петли Скинии,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

люди не достойны носить Псалтырь, но сама славная Дева Мария вполне достойна в Себе и перед всем миром (и заслуживает), чтобы у ее Розарианцев были прекрасные короны Розария.
Я, конечно, не говорю (обладать) прекрасными (коронами Розария), потому что блаженные сохранили (правильный) способ. Поэтому мы избегаем уродливых и хвастливых (корон Розария) и держим, если нам это нравится, (путь) посередине.
Воистину, эти короны Розария являются священными страницами похвал, которые должны быть возвышены к (Богу).
(1. Зёрна Розария) - самоцветы горы созерцания (дан.2).
(2) это также град, который уничтожил врагов веры (ГС.10).
(3) это камни спасения, которые предлагают помощь против филистимлян, то есть против мира (1сам.4).
(4) это также камешки из Пращи Давида, которые сбили Голиафа, то есть дьявола (1сам.17).
(5) именно зёрна граната обогащали облачения Аарона (Исх.39).
(6) также являются кольцами завес скинии (Исх.26. 36).
(7) подобно ступеням лестницы Иакова (быт. 28).
(8) и камни здания Храма Соломона (1Re6) и стен Иерусалима (Откр.21).
(9) это также кольца кадильниц Господних (Исх. 26).
(10) и (являются) большими кольцами цепи Ангела, которыми он связал дьявола в Бездне.
Это также двенадцать драгоценных камней, на которых был основан Небесный Иерусалим: действительно, этот Розарий из пятнадцати (Тайн) прочно основан на двенадцати (драгоценных камнях Небесного Иерусалима).
Действительно, здесь, на первом (зерне), читался Отче Наш с Радуйся, Мария, для Страстей Господа, и к ним всегда добавлялись десять Радуйся, Мария, для Девы Марии.
Таким образом, когда-то, всегда читалось (первое зерно Розария),

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Sunt malogranata que perpenderunt in ornamentis Aaro.
Sunt eciam anse velorum tabernaculi.
Similiter sunt gradus in Scala Iacob.
Et sunt lapides edificij Templi Salomonis, et murorum Iherusalem.
Sunt eciam ansule Thuribulorum Domini.
Et magne anse in Cathena Angeli que ligavit diabolum in abissum.
Et sunt duodecim Lapides Preciosi, quibus fundata est Iherusalem Celestis.
In Psalterio enim isto semper sunt XII sumpta quindecies.
Nam semper primo est ibi unum Pater Noster cum Ave Maria pro Dominica Passione, et istis adiunguntur semper decem Ave Maria pro Maria Virgine.
Sic enim dudum semper dicebatur: quia non dicitur communiter Pater Noster sine Ave Maria, quia Sponsus non habet dividi (fol. 167, col. d) a Sponsa.
Similiter queritur utrum ista signa significent Psalterium Virginis Marie.
Ad hoc respondeo quod sunt signa ipsius Psalterij ad placitum non per naturam, sicut et scripture et voces sunt signa rerum ad placitum ex primo Peri (H)ermenias.
Placitum autem hoc fuit nedum in Novo Testamento verumeciam in Veteri.
Unde narrat Rabby Moises et eciam Rabbi Salomon, et Rabbi Andreas Doctores Iudeorum, quod et viri et mulieres signa in manibus portabant et in zonis pro numero orationum secundum devotionem orantium ut scirent quantum orare vellent.
Sed in Testamento Novo hoc est eciam verum, ut experientia clamat per totum mundum.
Unde credimus Apostolos Domini signa portasse, pro aliquo numero orationum sibi devoto.
Hoc tamen non probo, sed pie ex quibusdam visis et auditis illud credo.
Et sic faciebant eciam hoc pro exemplo, ut forte verum fuit de Beato Bartholomeo, qui semper orabat in numero certo, puta centies in die et centies in nocte.
Inde sanctus Eligius fecit Cathedram in qua erant centum et L clavi aurei et argentei et quindecim, pro quadam sancta, que secundum hec signa clavorum semper orabat Psalterium Marie

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

parasse eum cathedram sibi, visendam ab CL clavis aureis et argenteis: itemque aliis XV majoris notae intersertis.
Secundum quae sic fixa signa Psalterium Virginis orasse legi Wismariae Ducatus Magnopolensis, in libro De mirabilibus mundi.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

(Исх. 26 и 36).
7. ступени лестницы Иакова (быт. 28)
8. камни Храма Соломона (1 ЦАР 6) и стены Иерусалима (Откр. 21).
9. петли кадильницы Господней (Исх. 26).
10. звенья цепи, которыми Ангел связал в бездне побеждённого (дьявола).
Это нужно знать в глубине: что с самой почитаемой древности, до нас, было принято передавать святой обычай, что никогда не молились Отче Наш, без Радуйся, Мария.
IX. Наконец, вы спросите: какое значение имеют знаки интерпункции Розария?
Я отвечаю: как в Писании и в словах есть свои знаки интерпункции, согласно установленным правилам, так и в этом Псалтыре Розария Нового Завета.
1. Что касается широкого использования знаков интерпункции, то в Ветхом Завете раввин Моисей Соломон и раввин Андрей рассказывают, что еврейские мужчины и женщины в руках и на поясах носили знаки для подсчёта молитв, большего или меньшего числа, в зависимости от преданности каждого верного: чтобы установить (их) цель (молиться), меру и предел, за которые они не переступали в молитве.
Это управление над собой и над временем.
2. Таким образом, не должно показаться невероятным, что сами апостолы Христа носили знамения для молитвы, потому что в соответствии с положением и числом они молились очень достаточно.
С Варфоломей был образцовым свидетельством этого, произнося четыре по 50 молитв днём и ночью, с таким же количеством простраций на земле, как мы упоминали выше.
3. О С. Элигио мы получили предание, он приготовил для себя чудесное Место, состоящее из ста пятидесяти золотых и серебряных шпилей, которые в равной степени были перемежены ещё пятнадцатью (шпилями), большего размера.
(Новости) об этих признаках

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

и пусть никогда не будут читать Отче Наш без Радуйся Мария Мария, потому что Супруг не должен быть отделён от Супруги.
Возникает вопрос, какое значение имеет Корона в Розарии Девы Марии.
На это я отвечаю, что корона (Розария) функциональна, (и) не (связана) с сущностью (Розария), так как буквы и слова также намекают на реалии, согласно первой (книге) “Интерпретации” (Аристотеля).
Таким образом, эта функция принадлежит не только Новому Завету, но и Ветхому Завету.
Поэтому он рассказывает раввину Моисею, а также раввину Саломону и раввину Андрею, Учёным иудеев, что мужчины и женщины также носили короны в руках и на поясах, чтобы считать молитвы, в преданности молящихся, чтобы знать, как много они хотели молиться.
И это осуществилось в Новом Завете, как опыт (Розария) резонирует во всем мире.
Мы верим, что Апостолы Господа носили короны ,чтобы (подсчитать) определённое количество молитв за их преданность.
Однако я не осуждаю это, но верю в это благочестиво по некоторым замеченным и услышанным вещам.
И поэтому они также читали эту (корону) в качестве примера, как считается истинным (факт) Блаженного Варфоломея, который всегда молился с определённым количеством (молитв), например, сто раз в день и сто раз за ночь.
Затем Святой Элигий построил кафедру, в которой было сто пятьдесят золотых и пятнадцать серебряных гвоздей, для святой, которая всегда молилась с этими знаками гвоздей Розарию Девы Марии, как сказано в книге о чудесах света, которая находится в Висмарии, в Великом Герцогстве, где я был и читал об этом.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Virginis, ut dicitur in libro De mirabilibus mundi qui est in Wismaria in ducatu Magnopolensi, ubi fui et hoc legi.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT XXI.
DE PSALTERIORUM DISTRIBUTIONE FACTA VULGO.

Auctor singularis, Promotor, ac Protector famulorum Christi, ac Mariae.

I. Distribuere Psalteria bonum, decorum est, et salutare.

Rationes sibi constant.

1. Quia elargiri eleemosynas, maxime spiritales quale istud, bonum esse quis negarit?

2. Dare in Ecclesias Sacros Divinorum Officiorum Libros, est saluti : quidni et manualia Psalteria, quia Laicorum Libri recte appellantur, quin et Doctorum, ac Principum?

3. Cuique mandatum est de proximo suo, ut cum ad majus usque bonum provehere adlaboret: at id talibus fit donativis.

4. Quia bonum est diffusivum, et communicativum sui, ex Divo Thoma.

Forma autem ratioque Fraternitatis nostrae in mutua communicatione consistit, quare, cum ea in spiritalibus salutaris sit; in isthoc quoque genere largitionis insigniter meritorium esse, non erit, opinor qui inficiat eam.

5. Operibus misericordiae corporalibus in Coelis certa Corona manet, et laus in terris: at in iis dona coronaria, facta indigenis, haud in postremis accenseo.

Quippe, quod uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis: ait Dominus; itemque Domina Virgo Parens dixerit.

II. Exemplum propono S. Dominicum, qui verus Praedicator S. Evangelii fuit, et vere hujus Plantator Psalterii, ac largissimus inter innumeros Distributor.

1. Saccos ille Rosariorum plenos subinde circumvectabat; quos ei Principum, Baronum, procerumque pietas suggerebat distribuendos.

2. Ipse vidi juxta copiosos ac inopes, queis tanti esset donativum Psalterium, quanti

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

интерпункции в молитве С. Розария Богородицы я прочитал в книге" Самые чудесные вещи в мире " в Висмарии, герцогстве Магнополис.

[КНИГА I], ГЛАВА XXI
ДАР ВЕНКОВ РОЗАРИЯ НАРОДУ.

О, чрезвычайный советник, сторонник и защитник слуг Христа и Марии.

I. хорошо и (достойно) спасения раздавать (в подарок) венки Розария.

Причины очевидны сами по себе:

1. Кто когда-нибудь скажет, что раздавать милостыню, и, прежде всего, духовную (милостыню), как это нехорошо?

2. Если (достойно) спасения предложить Церкви священные книги для божественных должностей, не будет ли также достойно (предложить) венки Розария, которые по праву называются книгами мирян, а также учителей и князей?

3. Каждому приказано стремиться вести своего ближнего к большему благу, и это также происходит с даром (корон Святого Розария) всем верующим.

4. Согласно Св. Фоме, добро само по себе распространяется: основа и мотивация нашего Братства состоит из взаимного общения с (молитвой) С. Розария.

Поэтому, как (для обмена) духовными благами (Братство достойно) спасения, (так) даже в этом виде раздачи (венков Розария) оно будет очень достойно (спасения).

Я убеждён, что (братство) не испортится (с его концом).

5. На Небесах сохранён определённый Венец для дел телесного милосердия и хвалы на земле: и среди великих (дел телесного милосердия и хвалы) я считаю дар венков Розария, дарованный народу.

"Что вы сделали с одним из младших моих, то сделали со мной "(МФ.25,45), сказал Господь, и то же самое

[ЛИСТ 168, кол. a], ГЛАВА XXI
ПОЧЕМУ УМЕСТНО ДАРИТЬ ВЕНКИ РОЗАРИЯ ТЕМ, У КОГО ИХ НЕТ.

О, выдающийся советник и сторонник слуг Христа и Девы Марии и (их) исключительный защитник, теперь кажется хорошим, что нужно исследовать, уместно ли дарить короны Розария Девы Марии другим, у кого их нет.

Я хочу предпочесть этот выбор по десяти причинам.

Во-первых, богословски, потому что нужно давать милостыню по Божественному праву, и, прежде всего, духовную, такого рода она есть, подавая также публичный пример перед Церковью.

Давать церковные книги-это очень большая заслуга; точно так же короны Розария-это книги об этом роде молитв для мирян, а также для учёных.

Во-вторых, нужно подтолкнуть ближнего к благочестивому почитанию Бога и Славной Девы, согласно словам (С.) Бернара; затем это происходит максимально в пожертвовании (корон Розария).

Теперь, даже согласно богословию, добро, чем больше оно распространяется, тем лучше и совершеннее, согласно (С.) Дионисию; следовательно, оно сотрудничает с совершенством любви Слуг Девы Марии, сообщая другим средства служить такой великой Госпоже.

Некоторые должны давать бедным пищу и одежду, а также посещать немощных, освобождать заключённых.

Но Розарий Девы Марии приносит пищу и питьё и награду за искупление душ из - за двух молитв, содержащихся в нём.

[FOL. 168, col. a], ((CAP[ITULUM] XXI.
((QUOD CONVENIENS EST QUOD ALIQUI DENT SIGNA HEC PSALTERIORUM ILLIS QUI NON HABENT.

Auctor singularis et promotor Famulorum Christi et Marie Virginis, atque singularis defensor.

Tractandum nunc videtur an sit conveniens aliquis dare alijs non habentibus Virginis Marie manualia Psalteria.

Pro cuius descisione suadere hoc volo decem rationibus.

Primo theologice, quia elemosine sunt dande ex divino iure, et permaxime spirituales cuiusmodi est hoc.

Ostendendo eciam exemplo Ecclesie.

Dare enim libros Ecclesie est valde magnum meritum huiusmodi autem manualia Psalteria sunt libri laycorum, ymmo eciam Doctorum in hoc genere orationum.

Rursus proximus debet promovere proximum ad Deum et ad Virginem Gloriosam devote percolendum, ex dictis Bernardi, hoc autem maxime fit in hac donatione.

Nunc eciam theologice.

Bonum quanto magis est diffusivum sui tanto est melius et perfectius, secundum Dyonisium, pertinet igitur ad Perfectionem Amoris Servitorum Virginis Marie ut communicent alijs media serviendi tante Domine.

Amplius.

Aliqui debent dare pauperibus victum et vestitum, et infirmos visitare, captivos liberare.

Sed Psalterium Virginis importat (fol. 168, col. b) Cibum et Potum et Precium Redemptionis animarum, quantum ad duo Oracula inibi contenta.

Igitur, etcetera.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

nec pecuniam aestimassent.
3. Legi quoque de late celebri viro, et ab flagitiorum infamia insigni, cui post vitae ad saniora conversionem, istud potissimum saluti dabatur: ac inter Coelites post fata gloriae extitisse, quod tam gnaviter, quam liberaliter in hoc utrum distribuendorum Psalteriorum studium incubuisset.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

скажет Царица, Дева и Мать.
II. Например, Святой Доминик, который был истинным проповедником Святого Евангелия, и действительно тем, кто посадил (дерево) С. Розария, широко распространяя его среди бесчисленных людей.
1. Он всегда носил с собой мешки, полные корон Розария, которые принцы, бароны и преданные аристократы предлагали ему, чтобы раздавать их.
2. Я и сам видел одинаково богатых и бедных, которые ценили дар Розария больше, чем деньги.
3. Я также читал об очень знаменитом человеке, известном позором его злодеяний, которому после возвращения к более здоровой жизни был дан (венец из Розария), особенно для (его) спасения; и после тщеславия он был причислен к святым, потому что так же заботливо, как и спонтанно, он усердно работал как в (чтении Розария) так и в раздаче венков из Розария.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Следовательно, мы должны радовать Деву Марию и её Сына не только словами или желаниями, но и делами.
Тогда уместно, что те, кто может это сделать, должны, в частности, пожертвовать короны Розария тем, у кого их нет, так же, как С. Доминик, проповедуя, дарил эти святые дары и заставлял их жертвовать в изобилии.
Иногда (он) имел большие мешки, полные чёток, которые посылали ему графы, бароны и магнаты, чтобы раздавать их бедным и тем, у кого их не было.
И прежде всего, он благословил их во имя Святой Троицы, в защиту веры которой в этом Розарии три по пятьдесят молитв.
Первые 50, в честь Отца.
Вторые 50, в честь Страстей Сына.
Третьи 50, в честь Святого Духа, который есть Милосердие и Слава Святых.
Таким образом, по естественному праву человек должен делать с другим то, что он хотел бы сделали с ним самим.
Тогда человек, которому не хватает короны Розария, очень хотел бы, чтобы это было дано ему другими, и т. д.
Я видел людей, более пылких благодарностью за эти дары корон Розария, чем за деньги.
Кроме того, есть и другая причина, которая заключается в том, что венок Розария Девы Марии стоит больше, чем если бы дали ему десять тысяч флоринов, или виноградники, или поля, или одежду, или дары, что касается сущности его дара.
(И это) потому что целью (дара) корон Розария является молитва, которая входит в число высших благ мира, согласно (С.)Амвросию, будучи уверенным, что за дар каждой короны Розария они получат стократ, даже в настоящее время.
Наконец, я прочитал, что очень великий грешник был спасён главным образом потому, что в своей жизни он даровал бесконечные (короны Розария), как рассказывает Монсеньор Джованни даль Монте.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

((Consequenter, nedum debemus placere Virgini Marie aut Filio Eius in verbo aut voto, sed eciam in facto.
Conveniens igitur est ut qui possunt hoc facere debent in facto Psalteria non habentibus dare.
Sicut Sanctus Dominicus predicando dabat hec sancta Dona, et dari faciebat copia in maxima.
Habebat enim aliquotiens saccos magnos plenos Psalterijs, quos sibi comites et barones et magnates mittebant ad dispargendum pauperibus et non habentibus.
Et primo ipse hec omnia benedicebat in nomine Sancte Trinitatis, pro cuius Fide in Psalterio hoc sunt tres Quinquagene.
Prima ad honorem Patris.
Secunda ad honorem Filij Passi.
Tercia ad honorem Spiritus Sancti, Qui est Sanctorum Caritas et Gloria, igitur et cetera.
((Exinde.
Ius Naturale habet quod homo faciat alteri quod sibi vellet fieri.
Homo autem carens Psalterio vellet bene hoc ab alijs sibi dari, igitur, et cetera.
Unde personas vidi affectione magis ardentes ad hec Dona Psalteriorum quam ad pecuniam.
Superest eciam alia ratio, scilicet quod plus valet unum Psalterium Virginis Marie alicui indigenti dare, quam si darentur sibi decemmilia florenorum, vel vinearum, vel agrorum vestimentorum, aut donorum, quantum est ex parte proprij doni.
(Fol. 168, col. c) Quoniam finis Psalteriorum est oratio, que est de summis mundi bonis, secundum Ambrosium, certi essendo quod pro quolibet dono Psalterij centuplum accipient eciam in presenti.
Unde legi quendam virum peccatorem maximum potissime salvatum fuisse, quia ista in vita sua dabat copiosissime, ut narrat dominus Iohannes De Monte.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT XXII.
DE OBJECTIONUM RESOLUTIONE.

Defensor invictissime Fratrum Christi.

Dicta hactenus, et declarata subire calumniam poterunt, vel a malevolis, aut imperitis, aut ab horum utrisque.

Nec mirum, vel novum.

1. Per quam urentes enim hyemes, tempestatesque saevas, granum tritici in calamum surgit: culmumque progreditur.

2. Adversis Ecclesia, creverunt et adversis Psalteria.

3. Vere S. Augustinus: (“)Falsitas, malitia, ignorantia, et curiositas non cessarunt ab initio mundi(”), Veritatem impugnare nec omittent.

4. Quanta tulit Sacra Pagina ab Haereticis, Judaeis, Ethnicis?

Verum, ait Philosophus: Qualis in vita quisque fuerit, talia et judicat, et loquitur.

5. Unde mali, et qui sunt de mundo, Divina semper judicant humano modo, et male; sicut de miraculis medici modo naturali: de Ecclesiasticis Juristae juxta leges humanas.

6. Quare sicut per humanam rationem attingere Fidem possibile non est, ita nec ad miraculorum, aut prophetiarum, ac revelationum divinarum notitiam.

7. Juste igitur contra tales, supra se sapientes, caecos, et noctuas exclamat Isaias, cap. 6: “Excaeca cor populi hujus, et aures ipsius aggrava, ut non intelligant, et non videant”.

8. Ex eo manavit error Phariseorum ac Judaeorum circa Christum ejusque miracula: neque Apostolis crediderunt.

Verumtamen hactenus de Psalterio in medium alia , soli haud nituntur Revelationi.

Posito autem, de illa non dato, quod nulla de iis unquam contingisset Revelatio: dictorum tamen veritas suis, ipsa stat constatque rationibus, quae nulli sint ratione pari refragabiles.

Proinde objectiunculas, inanes velut calumnias, secura aspernatur Veritas.

Proponam tamen nonnullas, ut ex earum potioribus reliquarum aestimetur vanitas.

I. Objectio: Psalterii Fraternitas est mera novitas.

II. Nec approbata.

III. Et superstitiosa.

IV. Et praesumptuosa.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[КНИГА I], ГЛАВА XXII
ОТВЕТ НА ВОЗРАЖЕНИЯ.

О, непобедимый защитник братьев Христовых, сказанное и утвержденное до сих пор могло терпеть клевету злых, или неопытных.

Это не необычная или новая вещь:

1. однако, какими бы суровыми ни были зимы и ужасные штормы, пшеничное зерно прорастает стеблем, и стебель достигает кульминации (с Колосом);

2. по мере того, как Церковь (росла) среди невзгод, среди невзгод росли и (Братства) С. Розария;

3. "ложь, злоба, невежество и любопытство никогда не упускаются из виду с самого начала мира”, и они никогда не перестанут нападать на истину;

4. сколько (нападок) получило Священное Писание от еретиков, иудеев и язычников?

Однако философ сказал: "каждый судит и говорит по тому, каким он был в жизни”.;

5. следовательно, нечестивые и те, кто есть в мире, всегда судят о божественных реалиях по-человечески, и болезнь таким образом врачи (оценивают), и юристы (оценивают) церковные реалии только по человеческим законам;

6. Итак, как невозможно достичь веры одним человеческим разумом, так (разум) не может постичь знания о чудесах, пророках и божественных откровениях;

7. таким образом, мудрым и слепым, Исаия праведно восклицает: "ослепи сердце народа сего и отягощи уши их, чтобы они не понимали и не видели” (гл. 6);

8. из этой (слепоты) произошла ошибка фарисеев и иудеев вокруг Христа и его Чудес, и они не поверили апостолам.

Поэтому, как и до сегодняшнего дня, они не верят в Откровение Святого Розария

В отношении него, признанного и не допущенного, по их мнению, никогда не было (Откровения о С. Розарии), остается твердой, однако, истина сказанного, и они не изменяют её

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 168, кол. c], ГЛАВА XXII
ЛОЖНЫЕ ВОЗРАЖЕНИЯ ПРОТИВ УЖЕ СКАЗАННОГО И ОТВЕТЫ НА СОГЛАСНО ИСТИНЕ.

Сильный братский защитник детей Христовых, хотя уже сказанное ясно для тех, кто понял, тем не менее, они могли подвергнуться клевете либо от злых, либо от ничего не подозревающих, либо от обоих. Неудивительно, поскольку такие реалии никогда не были без некоторого сопротивления. Так говорит (С.)Августин: "ложь, злоба, невежество и любопытство не перестали противоречить Божьей истине с самого начала мира и не прекратятся до конца мира. Поэтому Священное Писание подверглось нападкам еретиков и иудеев, и истинам святых день ото дня находятся противники, до сих пор, и не только живущими в безнравственности, но и их змеиными языками. "Какой, собственно, человек есть, такой (есть) конец (который) предстаёт перед ним", - говорит философ (Аристотель). "И тот, кто жив, так же судит и говорит", согласно тому же. Поэтому те, кто привык к плохим и мирским вещам, всегда будут судить по-человечески о божественных и святых реалиях. Затем (сказал Святой) Ричард: "как правоведы судят о правах Церкви в соответствии с человеческими законами, а телесные врачи (судят) о чудесных фактах Бога в природе естественным образом, так и мирские люди судят о вещах, принадлежащих Богу, в соответствии с миром. И (С.) Иероним: "как человек сделан в себе, так он думает и говорит". Согласно (С.) Альберту: "как с человеческим разумом невозможно прийти к вере, так и с его помощью невозможно прийти к пониманию Божественных пророчеств или чудес". Пророк Исаия к таким мирянам воззвал, говоря: "ослепи сердце народа сего и отяготи уши его, чтобы они не поняли и не увидели" (ИС.6,10). Даже фарисеи и книжники (которые были высшими священнослужителями и богословами) ошиблись в познании Сына Божия, то есть Христа, и были ослеплены

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL. 168, col. c], ((CAPIT[ULUM] XXII.
((DE OBIECTIONIBUS CONTRA PREDICTA FALSIS, ET DE SOLUTIONIBUS EORUM VERIS.

Defensor fortissime fraternalis filiorum Christi.

Firma licet sint satis apud sane intelligentes iam dicta, tamen calumpniam sustinere poterunt, aut a malivolis, aut imperitis sive ab utrisque.

Nec mirum quoniam talia nunquam fuerunt sine aliqua resistentia.

Inde ait Augustinuis: Falsitas et malicia atque ignorantia et curiositas non cessarunt ab inicio mundi Veritatem impugnare Dei, nec dimittent usque in finem seculi.

Unde Pagina Sancta ab hereticis et Iudeis est impugnata, veritatesque Sanctorum dietim usque nunc impugnantur et nedum moribus male viventium, sed et serpentinis linguis eorum.

(“)Qualis enim unusquisque est talis sibi finis videtur(”), secundum Philosophum.

(“)Et qualis unusquisque est in vita, talia (fol. 168, col. d) iudicat et loquitur(”) secundum eundem Philosophum.

Unde habituati in malis et mundanis, semper indicabunt Divinalia et Sancta modo humano.

Unde Richardus: Sicut legiste iudicant Ecclesie Iura modo legum humanarum, et medici carnales de factis mirandis Dei in natura modo naturarum, sicut et mundani iudicant ea que sunt Dei modo mundi.

Et Iheronimus: (“)Qualiter unusquisque in se afficitur, taliter opinatur et loquitur(”).

Unde secundum Albertum: (“)Sicut per humanam rationem est impossibile attingere fidem, sic est eciam impossibile per ipsam venire ad noticiam Divinarum Prophetiarum vel Miraculorum(”).

Unde propheta Ysaias contra tales mundanos inclamat dicens: (“)Exceca cor populi huius, et aures ipsius aggrava, ut non intelligant et non videant(”).

Unde et pharisei et scribe (qui maximi erant Clerici et Theologi) erraverunt in cognitione Dei Filij scilicet Christi, et sunt per omnia excecati, eciam in Miraculis manifeste visis dicentes: (“)In Beelzebub principe demoniorum eicit demonia(”), et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

De I, dico: Nova est quoad Restitutionem: at Institutione pervetus est.
De II: Negatur falsum.
1. Nam Psalterii Confraternitas est non nisi Angelicae Annuntiationis quotidiana Festivitas: Annuntiatio enim est idem, quod Angelica Salutatio, et hujus, ac istius eadem est sicut utriusque repetita commemoratio.
Quis vero non approbatam esse in Ecclesia Annuntiationem dixerit?
2. Quis plurimas coire passim Fraternitates in solemnitate Annuntiationis ignoraret solus: quod orbis, et hic sol testis contuetur, et exultat Ecclesia?
Si die Annuntiationis congregantium sese in Missis solum paucis communicatio permissa, et approbata recte laudatur: tanta ex omnibus piis operibus meritorum, quanta per omnes orbis oras patet, coalita, florens, vigensque Fraternitas cuiquam minus approbata videbitur.
Haecve sciens, volensque coeca est maledicendi libido, ac destinata malitia.
De III: Superstitiosam vocas?
Parcat tibi Deus de injuria, et forte blasphemia adversus charitatem Christi, Mariae, totiusque Communitatis piae.
De IV: Praesumptuosam appellas?
Tua est praesumptio non ferenda: qui tam sanctam, et salutarem, multisque claram ex Deo miraculis, Communionem ore sic impuro proscindis.
Elymae Magi, Act. 13, ea est impietas, ubique D. Paulo resistentis: quem vindex denique percussit caecitas.
II Objectio: Per tot istas communicatas orationes populus injunctas omittet poenitentias; Clerus Horas Canonicas posthabebit.
Praeclarae sc. huic rationi, seu delirationi, si quod ullum inesset pondus, jam ipsa Dominica Oratio, et Angelica Salutatio ex corde, ex orbe Christiano procul eliminato cessarent, in solis poenitentiis, ac Horis dumtaxat reservarentur.
Non intelligis eas preces in hisce teneri ex praecepto necessitatis: at in Psalterio frequentantur ex libero instituto piae voluntatis.
Voluntarie autem sacrificabo Tibi.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

причины, которая отвечает на все равные возражения.
Правда, действительно, уверенно отвергает пустые возражения, как клевету.
Однако (из возражений) я предложу некоторые из них, чтобы было известно тщеславие оставшейся части из них.
I. первое возражение:
1. Братство С.Розария - это новое сообщество
2. Оно не одобрено.
3. Оно тоже суеверно.
4. И тщеславно.
На первое (возражение) я отвечаю: Братство новое в отношении восстановления, но оно очень древнее в основании.
На второе (возражение), я отвечаю: вы говорите, подделка:
1. На самом деле, Братство С. Розария-это не только ежедневный праздник ангельского Благовещения: на самом деле, Благовещение-это то же (событие), что и приветствие Ангела (в "Радуйся Мария"), и когда мы отмечаем (праздник Благовещения), мы вспоминаем (событие "Радуйся Мария"), потому что оба момента совпадают.
Кто же тогда скажет, что Благовещение в церкви не было одобрено?
2. Кто бы не знал, что в торжественности Благовещения во всех частях собираются многие Братства (С. Розария): чему мир свидетель, под этим солнцем, и ликует Церковь.
Если в день Благовещения только в нескольких С. мессах отмечается (праздник) Братства Розарианцев, регулярно утверждаемый: так много достоинств всех благочестивых произведений, которые делают видимыми во всех странах мира, насколько обширно процветает Братство: кто скажет о нём, что оно не было одобрено?
Зная это, (остаётся) только слепой восторг от злых слов и упрямая злоба.
О третьем возражении, (отвечаю): Вы называете суеверным (Братство)?
Бог прощает вам несправедливость и богохульство против любви Христа, Марии и всей благочестивой общины (Розарианцев).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

во всём, даже на чудеса, увиденныеих глазами, сказали: "изгоняй бесов во имя Вельзевула, князя бесов", и требуя от Него знамений.
И поэтому они не верили Святым Апостолам, как говорится в Деяниях Апостолов. И по сей день у них есть глаза и они не видят, у них есть уши и они не слышат, и т. д. Тем не менее, то, что было сказано (о Розарии), не засвидетельствовано в Откровении (библейском). Признавая также случай, что нет откровения (в Священном Писании, подтверждающем С. Розарий), тем не менее, остаются, подтверждающие истины глав о причинах и словах Святых.
Но, поскольку со временем эти истины (основанные) на причинах и словах учёных, всё ещё могут страдать от клеветы на уже сказанные вещи, поэтому их возражения теперь должны быть подвинуты.
Таким образом, язык некоторых сожалеет, когда он говорит, что это Братство Розария является неопровержимой и суеверной новизной, то есть (является) самонадеянным.
Говоря о новизне, я отвечаю, что, хотя это (Братство) является новым для восстановления и обновления, тем не менее, оно древнее, особенно в отношении основания и происхождения.
А также (это происходит) в реформах Религиозных Орденов, где они новы в отношении Реформации, однако (они) очень старые в отношении учреждения, основания и признания. Что касается одобрения, то неудивительно, где интеллект этих людей. Ибо, исходя из уже сказанного, это Братство Розария есть не что иное, как я понимаю, верю и проповедую, как Братство Благовещения Царицы (Марии). Действительно, этот Ангельский Розарий-это (Радуйся, Мария) Благовещения Царицы. Но, может быть, никогда не были одобрены Церковью, Мария и Благовещение Ангела, из которых совершается такой великий праздник, являясь началом человеческого искупления, согласно (С.)

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

petentes ab eo signa.
Sicque nec Sanctis crediderunt Apostolis, ut patet in Actibus Apostolorum.
Et usque in hodiernum diem oculos habent et non vident, aures habent et non audiunt, et cetera.
Nichilominus tamen que sunt dicta non innituntur revelationi.
Posito enim casu quod nulla esset revelatio, iam adhuc manent (fol. 169, col. a) veritates capitulorum rationibus et dictis Sanctorum confirmate.
Et quia ulterius hec sic rationibus et dictis Doctorum firmam, adhuc pati possunt calumpniam propter iam dicta, idcirco monende sunt nunc talium obiectiones.
Remordet igitur lingua quorundam, dicens: Confratriam hanc Psalterij esse novitatem, non approbatam, et supersticiosam sive presumptuosam.
Ad verbum novitatis respondeo, quod quamvis hoc iam sit novum in reparatione et renovatione, tamen antiquum sive antique est maxime in fundatione et origine.
Sicut et de reformationibus Religionum, que sunt nove in reformando, antique tamen valde in instituendo, fundando, et profitendo.
((De approbatione autem, mirum est ubi horum est intelligentia.
Ex enim iam dictis, Confratria hec Psalterij non est aliud prout intelligo et credo et predico, quam Confratria in Annunciatione Dominica.
Psalterium enim hoc Angelicum idem est, quod Annunciatio Dominica.
Sed nunquid non Maria est approbata ab Ecclesia et Angelica Annunciatio, de qua fit tantum Festum tanquam de exordio humane Redemptionis, secundum Bedam?
Verum et per Ecclesiam Dei innumeris in locis sunt Confratrie in die Annunciationis Virginis Marie, et eciam diebus eiusdem Domine Ecclesia hoc approbat quod tu negas.
Quod si minima (fol. 169, col. b) sunt ab Ecclesia approbata, puta communicatio aliquorum hominum in aliquibus Missis in Festo Annunciationis, cur non magis Ecclesia approbavit Confraternitatem omnium meritorum in Psalterio isto

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Unde pulchre Boetius: Omnia suadent, ultra necessarias orationes habere privatas.
Ratio S. Bernardi est: Quia orationes privatae nos adjuvant ut sanctius et utilius oremus publicas Ecclesiae.
Et Apostolus: “Sine intermissione orate”.
Dominus: “Vigilate et orate, ut non intretis in tentationem”.
III Objectio: Si Fraternitates in templo Fratrum Praedicatorum, aut FF. Minorum, seu quarumcumque Religionum congregari solum debeant: jam Parochiae desertae nudabuntur, jura earum, et emolumenta imminuentur etc.
1. Hic rancor est, subestque avaritia.
Age, sanabere: tantum si adlaboraveris, id quod orate ut in paroecia tua Fraternitas Psalterii frequentissima fiat.
(Id aetatis nec dum inhibuerant illud Pontifices): Equidem jam nunc ultra quinquaginta millia hominum ex omnibus hisce circum locis, et omni ordine ac statu.
2. Deinde quaerelis tuis contrarias e Plebanis accepi commendationes: quod, ex quo, Fraternitatem Psalterii Fideles acceperunt; coeperunt restitutiones fieri, executioni testamenta dari, frequentari Missae, donationes conferri in Ecclesiam etc.
Haec tuo procul metui dissonant.
IV Objectio: Coiens ad Fraternitates vulgus, etsi non modo, sed occasione quondam se dante, ad factionum conspirationes suis conventiculis abuti possunt tutius.
Quid dicam hic, nisi, narraverunt mihi iniqui fabulationes.
1. Talia malignantium flabella justis dare possunt animorum dissidia.
2. At vero Charitas Fraternitatis dissidentes unit, unitos in concordia servat, et omnem detestari proculque fugere discordiam docet, si consonare non valeat.
3. Qui cum Christo, et Matre Christi colligit, non dispergit.
4. Unionem quoque Inscriptio stabilit et confirmat.
5. Non ita servos suos peculiares Christus, et Maria amant frigide, ut confoederatos zelosa pietate, ad infandas prolabi temere sinant factiones.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Что касается четвёртого (возражения), я отвечаю: Вы называете братство самонадеянным?
Твоё-невыносимое тщеславие: ты, кто нападает с таким нечистым ртом на такую святую, здоровую и сияющую общину, со многими чудесами от Бога.
Нечестие Элимаса мага (Ат. 13), который везде выступал против Святого Павла, был таков, что мстительная слепота, наконец, настигла его.
II. Второе возражение состоит в том, что из-за всех предписанных молитв (в С. розарии), люди будут не принимать покаяния, (и) духовенство будет пренебрегать каноническими часами.
Но это возражение является явным предлогом, поскольку, если бы Отче Наш и Радуйся Мария были обузой, они уже давно вымерли бы в сердце (и) в христианском мире, и, как только бы они исчезли, сохранились бы только покаяния и канонические часы.
Разве вы не понимаете, что (покаяния и канонические часы) поддерживаются правилом долга, но С. розарий читается по свободному решению воли?
"Тебе (О Бог) принесу жертву (моей) воли " (сл. 53,8).
Хорошо говорит Боэций: желательно иметь, помимо необходимых речей, (даже некоторые речи) личные.
Мнение С. Бернара состоит в том, что частные молитвы помогают нам молиться более свято и более эффективно, чем официальные (молитвы) Церкви.
Также апостол (св. Павел утверждает): "молитесь без перерыва" (1 ЦАР. 5,17).
И Господь (Иисус): "берегитесь и молитесь, чтобы не впасть в искушение "(МФ.26,41).
III. Третье возражение: если братства могут собираться только в церквях монахов-проповедников, или младших монахов, или какого-либо другого ордена, то приходы станут пустынными, их права и преимущества уменьшатся и т. д.
1. Это злоба, и она скрывает скупость.
Выздоравливай: если бы вы взяли на себя обязательство читать (С. розарий) в вашем приходе, Братство Розария

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Беде?
В Церкви Божией, в бесчисленных местах есть Братства в день Благовещения Девы Марии, и даже в дни (праздника) той же Царицы, церковь одобряет то, что вы отрицаете. Ибо, если церковь одобрила минимальные вещи, такие как список присутствия некоторых людей, на некоторых мессах праздника Благовещения, почему Церковь не утвердит в вечности Братство Розария всех достоинств? Если (Церковь) одобрит то, что кажется менее (важным), чтобы быть одобренным, гораздо больше одобрит то, что кажется лучшим, чтобы быть одобренным, о чём мы говорим. И это потому, что эта Ассоциация следует за всеми другими Ассоциациями, за исключением того, что в отношении всех достоинств (в то время как другие) ассоциации имеют только некоторые Служения. Кроме того, (там) заповедано Христом в Евангельской заповеди: “дайте, и будет дано вам” (ЛК.6,38). И в другом месте: "Люби ближнего твоего, как самого себя” (МФ.22,39). А также то, как оно формирует естественное право, когда оно гласит:”Делай с другими то, что ты хотел чтобы сделали с тобой".
Поэтому я хочу, чтобы это (Братство) участвовало в заслугах и молитвах других, и поэтому я хочу быть в их священной общине, чтобы они тоже были со мной таким же образом.
Вместо того, что вы говорите, что (Братство) было суеверным, Господь простил вас за несправедливость и пожелал Небу, чтобы это не было богохульством против любви Христовой, святости Марии, а также против похвалы Бога, как это сказано ранее.
Из того, что вы говорите, что она тщеславна, не отнимая благоговения, однако очевидно, что в вас царит великое самомнение, когда вы предполагаете атаковать в ущерб себе такие великие блага других.
Если вы не хотите делать добро, я прошу ваше самомнение не препятствовать тем, кто хочет, делать добрые дела.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

usque in eternum?
Approbato enim eo quod minus videtur esse approbandum, multo amplius approbatur id quod est magis visum ad approbandum, cuius modi est in proposito.
Ubi hec Societas se habet ut totum ad Societatem aliorum, qui non habent Societatem nisi in Missis quibusdam, et non in cunctis meritis.
Insuper confirmari videtur Christi auctoritate, et Evangelij mandatis: (“)Date et dabitur vobis(”).
Et alibi: (“)Diliges proximum tuum sicut te ipsum(”).
Et eciam auctoritate Iuris Naturalis dicentis: (“)Hoc fac alijs, quod tibi fieri vis(”).
Vellem ergo hec in participare aliorum merita et preces et stare in eorum sancta Communitiva ergo eciam debeo velle ut ipsi sint eciam mecum pari modo.
Sed de hoc quod dicis hanc superstitiosam esse, parcat tibi Dominus de iniuria, et utinam non sit blasphemia contra caritatem Christi, divinam Mariam, et eciam contra divinam laudem, ut patuit superius.
De hoc vero quod dicis ipsam esse presumptuosam, salva reverentia, sed in te apparet presumptionem permaxime regnare, cum presumis in tuum et aliorum detrimentum tanta bona impugnare.
Et adminus (fol. 169, col. c) si non vis bonum facere, rogo tua presumptione ne impedias volentes bona facere.
Sicut Elymas magus, qui semper Paulo resistebat, ideo cecitate fuit percussus.
((Amplius.
Diceret forte quidam de Psalterio Virginis Marie Inviolate: (“)Iam per tale medium homines dimittent alias orationes et penitentias sibi iniunctas, vilipendentque Viri Ecclesiastici Horas Canonicas, et sic tandem peribit devotio in Clero et in populo(”).
Miror si sapiens es, cur tamfatua ratione moveris.
Si autem insanis, indulgentiam de verbis stultis habere poteris.
Tali enim ratione velles suadere quod nullus deberet in mundo orare Dominicam Orationem et Salutationem

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Vah, quam istud est male interpretari charitatem Christi?
Horrent aures piae blasphmiam.
V Objectio: Somnia, phantasias, anilesque fabulas pro miris et magnis et Revelatis vendit ea Fraternitas.
Hisce cum omni pietate, et compassione respondeo.
1. Quae mira de Psalterio, ex Dei, Deiparaeque misericordia revelantur; et tacito nomine, ad aedificationem et instructionem commemorantur, ea credere nemo attentaverit.
Qui vult, et potest, capiat.
Sed viderit, qui temere contempserit.
Bene S. Basilius: Malevoli justis injuriare possunt, sed veritatem, etsi occulere, opprimere tamen non possunt.
Atque istud Prophetae, Apostoli, Sanctique viri spernentes sese murum pro veritate constanter opposuerunt.
2. Deinde: Fac esse, nullam unquam Deus Revelationem de Psalterio facere sit dignatus: ea tamen est substantia Psalterii, ea materies, et forma, ratioque certa, ut ad veritatem suam nil opus habeat fulcimento Revelationum.
Dixi: seipso firmo stat Psalterium: et Portae Inferi non praevalebunt adversus Dominicae Orationis, et Angelicae Salutationis Evangelium.
3. Ad haec, quas novas ac nuperas Revelationes commemoro, sicut scio, illas non assero adhuc ab Ecclesia esse probatas;
sed tamquam pias cujusque devotioni, et libertati audientium, ac legentium relinquo.
4. Esto: nondum habeant approbationem, approbabiles tamen sunt: nec minus, quam earum similes, quas probatorum scriptorum passim monumenta loquuntur, neque ipsas adhuc solemni attestatione canonica approbatas, et tamen non idcirco reprobatas, neque Doctrinae, Disciplinaeque, aut Canonibus Ecclesiae quicquam repugnantes.
5. Psalterii quoque, id est, Orationis Dominicae, et Angelicae Salutationis Divinam Dignitatem, quid obstat, quo minus Deus Gloriosis Revelationibus, et miraculosis operationibus dignari velit, aut valeat?
Cum earum finis, et usus nostra sit

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

было бы очень посещаемым (ни один понтифик до этого дня никогда не препятствовал этому).
До сих пор только в этих областях (присоединились к Братству) более пятидесяти тысяч разных людей.
2. В конце концов, я получил от Пьеванцев информацию, противоречащую Вашей: на самом деле, с тех пор, как верующие приняли Братство Розария, они начали проводить реставрации (церквей), посещая мессы, принося пожертвования в церковь и т. д.
Эти вещи отличаются от вашего страха.
IV. Четвёртое возражение: люди, которые собираются в братствах, даже если это не происходит (обычно), тем не менее, дают возможность, что на этих их собраниях могут происходить тайные заговоры всех видов.
Что я отвечу здесь, если не то, что: нечестивые говорили мне ложь (ИС.28).
1. Эти вееры злобы могут принести страдания в сердца праведников.
2. Кроме того, благотворительность братства мирит разногласия, заставляет оставаться единым в согласии и учит держаться подальше и избегать любых разногласий, если вы не можете быть в согласии.
3. Кто собирает со Христом и с матерью Христовой, не делит.
4. Членство также укрепляет и укрепляет союз.
5. Христос и Мария не любят холодно своих особых слуг (Братства С. Розария), чтобы позволить им в ревностном благочестии оказаться в безрассудных фракциях.
Ах, как неверно истолковывается милосердие Христово на этом!
Благочестивые уши в ужасе перед богохульством.
V. пятое возражение: это братство продаёт мечты, фантазии и сказки для старушек, как чудесные, грандиозные и откровенные вещи.
Им, со всей жалостью и состраданием, я отвечаю:
1. Никто не обязан верить в чудесные реальности, которые были открыты милостью Бога и Божьей Матери о С. розарии, и которые

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Подобно магу Элимасу, который всегда сопротивлялся (С.) Павлу, поэтому был поражён слепотой.
Кто-то мог бы сказать о Розарии Пресвятой Девы Марии: “теперь, люди оставят другие молитвы и покаяния, наложенные на них, и церковные люди будут презирать канонические часы, и таким образом, наконец, исчезнет преданность духовенству и народу”.
Я бы удивился, если бы ты был мудрым, потому что тобой движет такая глупая причина.
Если ты осуждён, ты сможешь получить снисходительность за (такие) глупые слова.
Итак, ты хотел бы предложить, по этой причине, что никто в мире не должен молиться Отче и Радуйся, кроме покаяния или канонических часов, как (ты) утверждаешь!
Берегись, что суд не обернется против тебя!
Ибо ни один из собратьев не обязан молиться Розарию Девы Марии, кроме как из чистой и полной преданности, без какой-либо связи с грехом.
Таким образом, они (конечно) не из-за (Розария) опускают должные молитвы.
Согласно (С.) Бернару: личные молитвы помогают нам читать чаще, с большей святостью и с большей усердием ритуальные молитвы Церкви.
Поэтому все учёные (церкви) рекомендуют всем иметь личные молитвы, а также общепринятые.
(С.) Павел (писал): "молитесь непрестанно" (1Рим.5,17), и многие подобные вещи.
И Христос Апостолам: "Бодрствуйте и молитесь, чтобы не впасть в искушение" (МФ.26,41).
Теперь этот противник выдвигает своего рода рассуждения, чтобы нанести удар в спину, и говорит: "Если бы это Братство было сделано в церквях монахов-проповедников, как это было долгое время, или меньших монахов, или других Религиозных Орденов, тогда все прихожане покинули бы свои церкви и побежали бы к ним, как к их братьям, и исчезли бы наши доходы, захоронения, подношения, службы,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Angelicam extra penitentias vel Horas Canonicas, prout arguisti.
Cave igitur ne sententia contra te vertatur.
Quia nullus Fratrum obligatur ad orandum Psalterium Virginis Marie, nisi pura devotione et summa, sine quacunque obligatione ad peccatum.
Non ergo propter hoc oracula obligantia omittent.
Unde secundum Bernardum: Privata oracula iuvant nos, ut frequentius sanctius et utilius oremus communia Ecclesie suffragia.
Unde Doctores omnes suadent ultra necessarias orationes habere privatas.
Unde Paulus: (“)Sine intermissione orate(”).
Et multa similia.
Et Christus apostolis: (“)Vigilate et orate, ut non (fol. 169, col. d) intretis in temptationem(”).
((Trahit se nunc quidam adversator adminus in verbo, a tergo percutiens et dicens: (“)Si debeat hec Confratria fieri in Ecclesijs Fratrum Predicatorum ut dudum fuit, aut Fratrum Minorum, sive aliarum Religionum, iam omnes Parrochiani suas dimittent Ecclesias et ad ipsos fugient tanquam ad suos Fratres, peribuntque emolumenta nostra, sepulture, offertoria, misse, dona, familiriatates et huiusmodi in detrimentum Ecclesie(”).
Ecce clamas in corde tuo hoc sed taces in manifesto.
Sed ecce ut tollam tibi occasionem turbations, rogo tuam pietatem, fac hoc quod dico.
Recipe in tua Ecclesia hanc Confratriam, illam predica, et sic omnia bona que tu dicis te perdere habebis et ampliora.
Et quicunque talis es sive amicus sive inimicus, hoc tibi suadeo.
Iam enim plusquam quinquaginta milia habeo varijs terrarum in locis ex omni statu mundi quorum sunt multi qui habent revelationes a Deo et sunt de sanctioribus orbis totius, et michi omnes dederunt vota sua usque ad mortem, quod possem communicare eorum merita alijs quibus vellem, qui hanc volunt Confratriam Annunciationis Dominice intrare.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

sanctificatio, et Salutatio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

передают его имя через назидание и учение.
Кто хочет и кто может.
И тот, кто презирал их без сдержанности, увидит их (с Богом).
Святой Василий хорошо говорит: нечестивые могут преследовать праведников и скрывать правду, но не могут ее задушить.
Действительно, пророки, апостолы и святые люди, которые держались подальше от этого (мира), всегда строили стены в защиту истины.
2. И затем: признавая, что никогда не было откровений о С. Розарии, Бог никогда не соизволил сделать: так уверен в основании, содержании, красоте и конце С. Розария, что он не нуждается в помощи откровений, подтверждающей его правдивость.
Я смеюсь над этим: С. розарий остаётся стоять один, и врата преисподней не будут преобладать против Евангелия от Отче Наш и Радуйся, Мария.
3. Что касается этих откровений, поскольку я знаю, что есть последние и новые, я не произнесу их до тех пор, пока они не будут одобрены Церковью; однако я оставляю их благочестиво на преданность каждого и свободу тех, кто их слышит или читает.
4. Так будет до тех пор, пока у них не будет одобрения, но (они) будут одобрены: и они не отличаются от тех (откровений), о которых повсюду говорят произведения прекрасных историков, и они до сих пор не утверждены каноническим свидетельством, и тем не менее, не являются ни повторными, ни противоречащими учению, дисциплине и канонам Церкви.
5. Кроме того, что мешает Богу не использовать славные откровения и чудесные дела, чтобы использовать Божественное достоинство Святого Розария, то есть Отче Наш и Радуйся, Мария?
Поскольку, как приветствие (Иисусу и Марии, в С. розарии), так и чтение (С. розария) для нашего освящения, это конец (Откровений)!

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

подарки, дружба, и тому подобное, в ущерб Церкви". Открой это в своём сердце, но молчи. Чтобы лишить тебя возможности расстраиваться, я обращаюсь к твоей религиозности, делай то, что я говорю: прими это Братство в свою церковь, проповедуй, и так у тебя будет всё имущество, которое ты говоришь, что теряешь, и даже больше. И кем бы ты ни был, другом, или врагом, я предлагаю тебе это. У меня более пятидесяти тысяч (членов Братства) в разных частях земли, в каждом государстве всеобщего благосостояния, и многие из них имеют откровения от Бога и являются одними из самых святых на всей земле, и все они дали мне свои клятвы до самой смерти, чтобы я мог передать свои заслуги другим, которых я хочу (признать), которые хотят вступить в это Братство Благовещения Господа. И вот, я снова даю твоей Церкви Объединение всех (братьев), чтобы ты также мог, как и я, приветствовать в этом Братстве любого, и я доверяю тебе отмеченных в этой книге (Братства) со всем желанием и всей силой в Господе Иисусе Христе. И не только тебе, но и всем прелатам Церкви, и всем (священнослужителям) этого рода, которые сейчас и потом будут заботиться о душах, в настоящем и будущем, до вечности, то же самое я даю от всего сердца, и я даю это со всей силой, которая у меня есть. Не думайте, что я делаю это для Церкви, исходя из какой-либо юридической силы, но я делаю это только из религиозности милосердия и преданности, а также из братской любви как к моим партнёрам, так и к Братьям этой Ассоциации Розария, чьи бесконечные имена я принял в свободной и добровольной записи. Другие, такие как Монсеньоры, приоры, и религиозные деятели в разных местах приветствовали и получали имена (зачисленных).

Итак, если вы не хотите делать (братство), не расстраивайтесь, если мы делаем их в других Церквях для спасения душ.

Но, приходя к твоим рассуждениям, я, конечно, понимаю твои переживания.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Et ecce iterum do tibi omnium Sociationem, et quod valeas sicut et ego recipere ad Confratriam istam, quoscunque volueris (fol. 170, col. a) in tua Ecclesia, et hoc quantum valeo et quantum possum in Domino Ihesu Christo per presentes in hoc Libro trado.

Nedum tibi soli, sed omnibus Ecclesie Prelatis et Plebanis et huiusmodi omnibus qui curam habent animarum et habebunt usque in sempiternum presentibus et futuris, idem penitus concedo et dono viribus totis quibus possum.

Nec putes me hoc facere Ecclesie, aliqua in iuridica potestate, sed hoc tantum facio caritatis et devotionis et amoris fraternalis pietate, ac Sociorum meorum ac Confratrum in ista Psalterij Societate, beneplacito et voluntate, quorum in scriptis nomina quamplurimorum recepi.

Alij autem ut domini Plebani et Priores, et Religiosi varijs in locis aliorum nomina acceperunt et recipiunt.

Si igitur facere non vultis non turbemini si nos faciamus pro animarum salute in Ecclesijs alijs.

Sed ad rationem tuam veniens, indulgeo quidem tue affectioni.

Audivi enim a multis Plebanis, quod postquam receperunt Parrochiani hanc Confratriam, inde fiebant restitutiones, testamenta solvebantur dona et Misse tot et totiens a multis conferebantur, quod non valebant populo satisfacere.

((Extat eciam alter gravis impugnator, sed timeo quod sibi gravior adversator inquiens: (“)Si nomina hec habeant inscribi Fratrum, inde fiet divisio in (fol. 170, col. b) populo, inde scisma et turbatio communitatum, et forte eveniet proditis.

Quia tali modo possunt homines facere monopolia, et bella, conventus, et mala plurima.

Et quamvis malum nunc non sit, tamen postmodum poterit in grande verti periculum.

Sed quid dicam tibi o emule?

Timeo enim quod tu sic dicendo et faciendo permaximam facis seditionem, scismaque et divisionem, homines dividendo a caritate, et prohibendo ab

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

На самом деле, я слышал от многих Пьеванцев, что после того, как прихожане приняли это Братство, с тех пор проводились богослужения, делались завещательные пожертвования, и многие отмечали так много служб, что больше нельзя было угодить народу.
Появляется ещё один великий недоброжелатель, но я считаю, что он ещё худший противник, который говорит: "Если бы эти имена братьев были записаны, тогда произошёл бы раскол в народе (Божьем), и произошёл бы раскол и расстройство сообщества (верующих) и, возможно, отчуждения.
Мужчины могут совершать монополии и раздоры, внутренние соглашения и множество зол.
И хотя в настоящее время нет зла, однако позже оно может превратиться в большую опасность".
Но что я скажу тебе, о противник?
На самом деле, я боюсь, что ты, так говоря и заявляя, вызываешь очень большой разлад и разделение, отделяя людей от милосердия и предотвращая законное зачисление по Божественному, гражданскому и моральному праву, как это было сказано ранее по многим причинам.
Но, отвечая на твои слова, я говорю, что Союз Божественного Милосердия не может создать разделения.
На самом деле я стремлюсь к единству с Пресвятой Девой Марией и ради ближнего и ради Бога. Кто так собирает, тот не рассеивается.
Потому что тот, кто со Христом, не отделён от него. Причина, по которой происходит союз с Богом и с ближним через это Братство, ясна из рассуждений, изложенных в главе об этой Общине Благовещения Господа.
Кроме того, эта надпись призвана укрепить настроение Собратьев на службе у Девы Марии, а не принудить к какому-то обету.
Мария также не допустит, чтобы зачисленные ради Её Любви были втянуты в мирские или плохие вещи или выступали против общего блага, будучи (Она) Защитницей общего блага, согласно (С.) Бернару.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

inscriptione licita divino iure, politico, et virtuali, ut supradictum est multis rationibus.
Sed verbis tuis respondens, dico quod unio Caritatis Divinalis non potest facere divisionem.
Ego autem laboro ad unionem cum beata Maria Virgine, et ad amorem proximorum et caritatis.
Qui ergo sic colligit, non dispergit.
Quia qui est cum Christo, non dividitur ab Illo.
Quod autem sit unio cum Deo et proximo per hanc Confratriam, patet per rationes dictas in capitulo de hac communitate Annunciationis Dominice.
Scriptio autem ista est magis ad solidandum animos Confratrum istorum in Marie Virginis Servitio, quam ad obligandum ad aliquod votum.
Nec permittet Maria scriptos Amore Suo ad prophana trahi aut mala et contra bonum commune repugnantia, cum sit boni communis secundum Bernardum Advocata.
(Fol. 170, col. c) ((Rursus alius quidam adversans iam dictis, nulla ratione motus, sed aut malicia propria, aut levitate actus, dicere potest: (“)Fantasie sunt que audio et sompnia, audire nolo talia, nec dicere volo quia non placent michi hec oracula(”).
Et similia multa dicere potuit quispiam devotioni non affectus, sed magis vanitatis deditus.
Talesque fateor plurimi reperientur dicentes: (“)Non possumus hec orare multis alijs oneribus gravati, aut infirmitate debilitati, propterea hec nolumus audire(”).
Et similia huiusmodi filij Ade scient reperire multa.
Quibus omni cum pietate respondeo quod ad hoc dicendum vel credendum nullum cogere volo.
Qui enim potest capere capiat.
Sed tamen dyabolica motiva que quorundam devotorum subvertunt corda, cupimus aliquantulum enarrare.
Scimus enim bene, teste Richardo, quod hec due Sorores, hoc est Veritas et Devotio, quamvis non in Se tamen in multorum opinione odium pariunt et zelum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Другой противник уже сказанного, движимый не причиной, а собственной злобой или легкомыслием, может сказать: "это фантазии и мечты, что я ненавижу; я не хочу слушать такие вещи и не хочу их говорить, потому что мне не нравятся эти молитвы". И могут сказать много подобного, кто не тронут преданностью, но больше склонен к тщеславию. И я утверждаю, что они найдут очень много таких, которые говорят: "мы не можем молиться этому (Розарию), будучи обременёнными многими другими делами или ослабленными немощью, поэтому мы не хотим слышать его". И сыны Адама смогут найти много таких вещей. Я отвечаю им со всей доброжелательностью, что не хочу заставлять кого-либо читать (Розарий) или верить в него. Кто, собственно, может понять, тот и понимает. Но тем не менее мы хотим немного поговорить о дьявольских мотивах, которые подрывают сердца некоторых преданных. Действительно, мы хорошо знаем, как свидетельствует (Святой) Ричард, что эти две сестры, то есть истина и преданность, хотя и не сами по себе, однако, по мнению многих, порождают ненависть и рвение. Мы также не можем закрыть рты тех, кто хочет говорить против истины, как говорит Сенека. Однако мы сможем доказать, что их слова не соответствуют действительности. Ибо все злонамеренные, как говорит (С.) Василий, могут оскорблять и других праведников (как иудеи сделали со Спасителем), однако никоим образом не могут уничтожить добродетель или развращать истину, как бы они ни очерняли или поносили их. Но эти вещи, истинные святые, апостолы и пророки не боялись до самой смерти, изо всех сил встав на защиту истины и добродетели. Поэтому я говорю им (которые противятся): хотя эти вещи не хороши для вас, они все же очень полезны для других.Подобно травам, которые не полезны для прядильщика или шерстяной фабрики, они очень полезны для врача и хирурга. И если ты скажешь: "вы добавляете много

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Nec possumus claudere ora contra Veritatem loqui volentium, ut ait Seneca. Valebimus tamen ipsorum dicta ostendere non vera.

Omnes enim ut ait Basilius, malivoli possunt alijs iniuriari eciam iustis (ut Iudei fecerunt Salvatori) nequaquam tamen poterunt Virtutem interimere aut Veritatem corrumpere, licet possunt (fol. 170, col. d) hoc denigrare aut diffamare.

Sed hec veri Sancti, Apostoli et Prophete usque ad mortem non timuerunt, pro veritate et virtute viribus totis decertantes.

Dicam ergo talibus: et si non hec tibi sint bona, tamen sunt alijs utilissima.

Ut herbe que non sunt utiles carpentatori vel lanifici, sunt utiles valde medico et cyrurgico.

Et si dicis: (“)Vos apponitis multas revelationes in isto Psalterio que non sunt approbate ab Ecclesia sed novelle quedam(”).

Audi me patienter.

Posito casu quod nulla sit revelacio nova, adhuc substantiam dictorum estimo quo ad Psalterium Marie Virginis esse veram et devotam, antiquorum traditione Patrum et Sanctorum.

Et si revelationes novas addidi, illas tamen non assero esse probatas, sed tanquam suasivas, pias, et devotas, relinquens eas devotioni et libertati legentium tanquam probabiles, modo quo in sermonibus et libris magnorum virorum frequentissime reperiuntur exempla non approbata, que tamen non ideo quia non approbata, sunt falsa censenda.

Unde, non dictum est contra iura, sed pro iure magis et Summorum Pontificum gloria et Episcoporum.

Et sciatis quod unum Psalterium devote oratum, plus valet quam mille floreni.

Vere inquit Maria: (“)Tibi dico: Ego impetravi a Filio Meo maximas indulgentias (fol. 171, col. a) Psaltibus Meis.

Pro hora enim penitentie quam faciunt orando Psalterium Meum impetravi deletionem maximarum penarum Purgatorij(”).

Quantas vero revelavit indulgentias hic non ponam, ne incredibile videatur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

откровении к этому Розарию, которые не одобрены Церковью, но, конечно, новые". Слушай меня терпеливо.
Полагая, что нового откровения нет, я всё же считаю, что суть сказанного, что касается Розария Девы Марии, истинна и благочестива в соответствии с традицией древних отцов и святых.
И если я добавлял новые откровения, то, тем не менее, я не утверждал, что они были одобрены, но как соблазнительные и благочестивые, оставляя их на преданность и свободу читателей, как, вероятно, в проповедях и книгах великих людей часто встречаются неутверждённые примеры, которые, однако, потому, что они не одобрены, - не должны быть признаны ложными.
Следовательно, речь идет не о правах (мысли и речи), а о защите высшей справедливости и во славу верховного понтифика и епископов.
И знайте, что один молитвенный Розарий стоит более тысячи флоринов.
Действительно, Мария сказала: "Я объявляю вам: я получила от Сына моего максимальные индульгенции для моих Розарианцев.
На самом деле, за час покаяния, который они совершают, молясь моим Розарием, я добилась полной отмены наказаний Чистилища".
Сколько индульгенций тогда, (Она) показала, здесь я их не расшифровываю, чтобы они не казались невероятными!
Поэтому (Она) утверждала, что её преданные Розарианцы не войдут в чистилище или, по крайней мере, там мало их останется.
Я говорю это религиозно и преданно, потому что иначе я не мог бы понять, как подобные вещи испытывали святые люди или персонажи древних историй.
Однако я считаю, что то, что было раскрыто- правдиво и без добавления лжи.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Unde asseruit, quod Psaltes Sui devoti non intrabunt Purgatorium, vel quod saltim parum manebunt infra ipsum.
Hec dico pie et devote, quoniam aliter probare non valeo sicut nec similia a sanctis viris vel actoribus legendarum sunt probata.
Credo tamen hoc nunc revelatum esse verissimum, nulla falsitate annexa.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS I], CAPUT XXIII
DE PSALTERII, ET FRATERNITATIS PROMOTORIBUS, PATRONIS ET PROTECTORIBUS.

Altissime his in oris Praesul ECCLESIAE. Praedicatores, Patroni, propagatores, et propugnatores Psalterii debita ipsis laude sunt minime defraudandi.

I. 1. Hi enim sunt majores Angeli Dei, qui minores lumine collustrarunt in coelo, ut in amore, ac honore Dei Creatoris praestarent .

2. Sunt, ut bonus Abel, Dei Cultum promoventes, ut Seth, Nomen Domini invocantes, Genes. 4.

3. Sunt alter Noe, Genes. 7, in Arca Fraternitatis animas multas a diluvio peccatorum conservantes: nam foederis Arcam pro reis, in signum pacis erigunt; ad tentatos submitti praecantur columbam, cum olivae ramo divinae pietatis.

4. Sunt Abrahami, captivos eripientes de manu gentis peccatricis, Genes. 14.

5. Sunt, ut Isaac, fodientes puteos aquarum gratiae, et benedictionis, Genes, 26.

II. 6. Hi Coeli Scalam erigunt, cum Iacob, Genes. 28, qua ad Deum peccatores redire possunt.

7. Hi seminant cum Jacob, Genes. 26, agros gratiarum, et uberrimam in horreis messem condunt.

8. Horum surgunt, ut Josephiani manipuli, Genes. 37, bonae gratiae, et famae, et ab aliis in admiratione pariter, ac veneratione habentur.

9. Hi, ut Ioseph Aegypti, Genes. 41, quidam sunt orbis salvatores, quem suis Psalteriorum comprecationibus sustentant.

10. Hi, tamquam Moyses, fideles pascunt oves precibus: qui per Virgam poenitentiae mira, et magna designant ad peccatorum conversiones, sanctioresque conversationes, ad multas, et graves daemonibus plagas infligendas, ad liberandos e servitute in conscientia vinctos; ad devocandum vel e Coelo Manna Gratiae, et Eucharistiae, ad evocandum, e petris lachrymas poenitentiae, ad perducendos fratres in montem Supernae, et aeternae quietis.

III. 11. Sunt, ut Josue, siccos per mundi

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[КНИГА I], ГЛАВА XXIII
СТОРОННИКИ, ЗАЩИТНИКИ И ПОКРОВИТЕЛИ С. РОЗАРИЯ И БРАТСТВА.

Ваше Преосвященство Церкви, в этих краях, справедливо не обманывать в должных похвалах проповедников, защитников, пропагандистов и сторонников Святого Розария

I. 1. На самом деле они подобны величайшим Ангелам Божьим, которые на пути к небу освещают самых маленьких, чтобы они могли преуспеть в любви и почитании великого Бога-Творца.

2. Они подобны добрым Авелям, способствующим поклонению Богу;
они подобны Сету, призывающим имя Господа (быт.

3. Они, подобны Ною (быт. 7), спасают от потопа грехов многие души в Ковчеге Братства: ибо они строят в знак мира Ковчег Завета для грешников; они умоляют голубя лететь к старающимся, с оливковой веточкой божественного благочестия.

4. Они подобны Авраамам, которые освобождают пленников от руки грешных людей (быт. 14)

5. Они, как Исааки, роют колодцы вод благодати и благословения (быт. 26)

II. 6. Они подобны Иакову, строят лестницу Небесную, по которой грешники могут вернуться к Богу (быт. 28)

7. Они подобны Иакову, сеют поля благодати и собирают обильную массу в житницах (быт.26).

8. Они подобны Иосифу египетскому, чьи снопы, (т. е.) их добрые (дела) благодати и (их добрая) слава, возвышаются, чтобы одновременно быть в восхищении и почитании другими (быт. 37)).

9. Они подобны Иосифу египетскому, спасают мир, поддерживая его молитвами Своих чёток (быт.41).

10. Они как Моисеи, которые пасут верных овец между молитвами;
(как Моисеи), которые через жезл покаяния указывают (на) чудесные и великие вещи для обращения грешников и для самых святых переговоров;

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 171, кол. a], ГЛАВА XXIII
ПОЧЕМУ РАСПРОСТРАНИТЕЛИ И ЗАЩИТНИКИ РОЗАРИЯ И БРАТСТВА, А ТАКЖЕ СЛУШАТЕЛИ И ПРОПОВЕДНИКИ ДОЛЖНЫ ПОЛУЧИТЬ МНОГО ПРЕИМУЩЕСТВ ОТ ХРИСТА И ДЕВЫ МАРИИ.

Благородный Иерарх Церкви в этих землях, очень полезно услышать похвалы инициаторов и защитников Розария Марии, а также проповедников, с изображениями Священного Писания. Ибо они подобны старшим Ангелам Божьим, которые просветили (меньших) ангелов на небесах, чтобы они стояли в любви и хвале Творцу, в то время как другие, которые выступали против Бога, были брошены в подземный мир, как говорит (С.) Дионисий. Я также подобен доброму Авелю,который способствовал поклонению Богу, и как Сет, (который призывал) имя Господа (быт.4)

И действительно, именно новые Нои с Ковчегами их возможностей и милосердия спасают многие души от потопов многих грехов (быт.7).

И (они) возвышают Ковчег Завета (Братства) в знак мира для грешников и посылают тому, кто находится в искушении, голубя, который несёт оливковую ветвь Божественного Милосердия. Их хвала резонирует с великолепием, потому что (они) подобны (новым) Авраамам, которые освобождают народы от рук грешников (быт.14).

И они будут отцами многих детей в Святой преданности (Розария).

Но также они (как новые) Исааки роют колодцы воды благодати (и) благословения (быт.26)

И, как (новые Иаковы), они поднимают Лестницу Розария Девы Марии, по которой грешники поднимаются на небеса (быт.28).

(Они, как новые) Иаковы, посеют поля душ и соберут там обильный урожай.

И, подобно (новым) Иосифам Патриархам, снопы других будут поклоняться их снопам (быт.37)

Ибо они подобны Иосифу, спасителю мира, раздающие народам пшеницу сытости и преданности.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[FOL. 171, col. a], ((CAPITULUM XXIII. ((QUOD PROMOTORES ET DEFENSORES PSALTERIJ ISTIUS ET CONFRATRIE ATQUE ADIUTORES ET PREDICATORES, DEBENT HABERE PLURIMA PER CHRISTUM ET MARIAM VIRGINEM BENEFICIA.

Altissime Presul Ecclesie terris in istis.

Amplius congruit audire promotorum atque defensorum Laudes Psalterij Marie, et eciam predicatorum, ex Sancte Pagine figuris.

Huiusmodi enim sunt veluti angeli Dei maiores, que minores in celo illuminaverunt ut starent in Amore et Laude Creatoris, alijs appositum facientibus ad inferna ruentibus, ex dictis Dyonisij.

Sunt eciam tanquam bonus Abel culturam Dei, et tanquam Seth (fol. 171, col. b) nomen Domini promoventes.

Quinymmo sunt alter Noe, in Archa sue potentie et caritatis multas salvantes animas a peccatorum multorum diluvijs.

Eriguntque Archam Federis in signum Pacis pro reis, et mittunt ad temptatos Columbam ferentem ramum olive Divine Pietatis.

((Lacius eciam laus istorum ampliatur.

Quoniam sunt tanquam Abraham, populos liberans de manu gentium, hoc est peccatorum.

Eruntque multorum Filiorum Patres in Devotione Sancta.

Sed et isti fodiunt Puteos Gratie Benedictionis cum Ysaac.

Eriguntque Scalam Psalterij Marie Virginis cum Iacob, per quam peccatores in Celum ascendunt.

Seminant cum Iacob agros animarum, et uberrimam colligent frugem.

Manipulique aliorum, horum adorabunt manipulos cum Ioseph patriarcha.

Immo isti tanquam Iosep[h] sunt mundi salvatores, frumenta saciationis et devotionis distribuendo in populis.

((Amabiles eciam hij sunt tanquam Moyses pascentes fidelium oves, qui cum virga sua miranda faciunt, hoc est cum sua potentia Egiptum id est cuncta genera peccatorum et demonum Plagis Dei per hoc Psalterium percutiendo, liberandoque electos Dei de captivitate Egipti.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Jordanem medium traducentes Confratres; dum exemplo, merito et eloquio juxta probos, improbosque ad Dei Cultum formant, ac reformant .

12. Sunt Samueles, 1. Reg. 8, populi instructores, et ad omnem vitae honestatem duces.

13. Sunt Davides, 1. Reg. 17, in funda Psalterii, et quinque limpidissimis lapidibus Quinquagenae Goliam sathanae prosternentes.

14. Sunt Heliae, 3 Reg. 19, zelantes zelum Legis, ad contumacium internicionem, et resipiscentium salutem.

15. Sunt Helisaei, in signis et prodigiis mira multa virtute Psalterii perpetrantes.

IV. 16. Ecce invictos Jeremias, catenam Psalterii ex collo; ad praedicandam reis iniquitatem simul, et poenitentiam circumferentes.

17. Ecce Danieles, per fenestram Vulnerum Christi versus Domum Dei multum orantes.

18. Ecce Zorobabeles, educentes e Babylonica plurimos captivitate.

19. Ecce Isaias, Incarnationem Christi, Passionem, et Doctrinae fontes orando, meditandoque sedulo perscrutantes, et praedicantes.

20. Ecce Esdras, et Nehemias defossum ac putiscentem ignem Charitatis suscitantes; Legem omissam restituentes, et Ecclesiae Jerusalem reaedificantes.

V. 21. Hi sunt Gabrielis socii in Angelica Salutatione mundo saepius annunciantes.

22. Angelorum Confratres sunt, Pacem Confraternitatis hominibus bonae voluntatis imprecantes cum Divina Laude Christi Nati Salvi Utero Virginali.

23. Isti sunt Discipuli imitatores Christi, et sequaces: sunt Apostoli Evangelium Salutationis et Orationis orbi commendantes.

24. Sunt mediatores gentibus, et aegris, ut ad Christum sanandi perducantur.

25. Sunt Spectatores Dominicae Transfigurationis, Agonizationis in Horto, Crucifixionis in Monte, et Ascensionis testes, et praedicatores.

Haec inveni, et legi in Mariali Joan. de Monte, Praedicatoris, et in praedicatione individui comitis S. P. nostri Dominici.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

(как Моисей), причиняют много серьёзных ран бесам, чтобы освободить тех, кого (демоны) покорили в сознании, из рабства;

(как Моисей), спускают с небес манну Благодати и Евхаристии, чтобы слёзы покаяния хлынули из скал ,(и) чтобы привести братьев к горе Небесного и вечного покоя.

III. 11. Они подобны Иисусу Навину, которые заставляют братьев пересечь по суше, Иордан мира;

(они как Иисус Навин), хотя они формируют своим примером заслуги и увещевания, в то же время приводят к поклонению Богу, как добрых, так и злых.

12. Они подобны Самуилам, наставникам народа и наставникам ко всякой честности жизни (1. Сам. 17).

13. Они подобны Давидам, которые сбивают с ног рогаткой Розария сатанинского Голиафа пятью чистейшими камнями из Пятидесяти (1 Царств. 17).

14. Они подобны Илии, бесстрашные, ревностные к закону, делают всё для подавления восстаний и для спасения новообращённых верующих (3 Царств 19).

15. Они подобны Елисею, благодаря силе Святого Розария совершают бесчисленное множество чудесных вещей между знамениями и чудесами.

IV. 16. Вот непревзойдённый Иеремия, носящий на шее корону св. Розария, чтобы одновременно проповедовать виновным беззаконие и покаяние.

17. Вот Даниилы, которые, из Ран Христовых, много молятся в направлении Дома Божия.

18. Вот новые Зоровавели, которые избавляют многих от Вавилонского рабства.

19. Вот новые Исайя, которые, помолившись и тщательно обдумав, созерцают источники премудрости и возвещают о Воплощении и страстях Христовых.

20. Вот Ездра и Неемия, которые оживляют огонь милосердия, похороненый и почти потушенный;

(они Ездры и Неемии), которые

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Они, (как новые) милостивые Моисеи, пасущие овец верных, ибо они творят чудесные вещи своим жезлом, то есть короной Розария, поражающим своей силой, Египет, то есть все виды грехов и бесов, Язвами Божьими и освобождая избранных Божьих от рабства египетского.
Они ведут народ Господень в пустыню покаяния.
Они также приносят жаждущему народу птиц небесных добродетелей и извергают из скалы грехов источник слёз, ведя детей Иисуса Христа на гору Гаризим Небесного благословения.
Эти благородные защитники истины, подобно Иисусу Навину, привели сыновей Израиля в Землю Обетованную, и (они) разделили Иордан, проведя народ через покаяние, поместив двенадцать камней посреди Иордана, и вернув народ Господа к истинному поклонению Богу.
Они также являются истинными борцами Христа, такими как Самуил, которые ведут сынов Израилевых к истинному познанию Бога.
Действительно ,они (как) очень сильный Давид, который рогаткой, то есть Розарием своим, убивает Голиафа, то есть диавола (1сам.17).
И (они) подобны (новым) Илиям, которые пылают рвением к закону (Господнему), сеют огонь милосердия в сердцах многих, ненавидят и искореняют ошибки неверных.
(Они) также (новые) Елисеи, совершающие множество чудес, со знамениями и чудесами обращения душ.
Они также, (как) доблестные вассалы Христа и Девы Марии, подобны (новым) Иеремиям Пророкам, которые носят на шее цепь Розария Девы Марии, отстраняя мир от грехов покаянием.
Действительно, (они) являются (как новыми) Зоровавелями, которые освобождают от Вавилонского рабства детей Христовых.
Что я еще скажу?
Они (как новые) пророки Господа, возвещающие Слово Божие и просвещающие народы.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Hij trahunt populum Domini ad desertum penitentie.
Afferunt eciam esurienti populo Aves Celestium Virtutum (fol. 171, col. c) et educunt de Petra peccatorum Fontem Lacrimarum, ducendo Filios Ihesu ad Montem Garisim superne benedictionis.
Nobiles eciam hij veritatis ipsius defensores, sunt tanquam ipse Iosue filios scilicet Israel ducens in terram promissionis, dividuntque Iordanem, faciendo populum transire per compunctionem, ponendo XII lapides in Iordanis medio, retrahuntque populum Domini deviantem ad verum Dei cultum.
((Veri eciam sunt Pugiles Christi, tanquam Samuel filios Israel reducens ad veram Dei noticiam.
Ymmo sunt David fortissimus, qui cum funda id est Psalterio suo Goliam id est diabolum interficiunt.
Suntque tanquam Helias zelantes zelum Legis, ignem caritatis in cordibus multorum seminando, et errores infidelium detestando et extirpando.
Sunt Heliseus eciam, miracula multa faciendo in signis et prodigijs conversionis animarum.
((Strenuissimi eciam hij vasalli Christi et Marie Virginis, sunt tanquam Ieremias propheta Cathenam ferentes in collo Psalterij Marie Virginis, mundum a peccatis revocando per penitentiam.
Sunt et Daniel magnus orator, et populi Dei singularis patrocinator.
Immo sunt Sorobabel, educendo filios Christi de captivitate Babilonica.
Quid dicam amplius?
Hij sunt Domini Prophete, verba Dei annunciantes (fol. 171, col. d) et populos illuminantes.
Hij sunt Gabrielis Socij, Annunciationem Dominicam iterum mundo annunciantes.
O gloria singularis.
Isti sunt Discipuli Christi et Apostoli, Evangelium predicantes et defendentes.
Sed et Christum imitantur, Evangeliorum Suorum summa Oracula amantes, laudantes, et benedicentes.
Perseverent igitur tales usque in finem, quia finis coronat eo quod qui perseveraverit usque in finem salvus erit.
Hec autem et plurima alia repperi in libro Iohannis De Monte, que fuerunt dicta

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

возвращают забытый закон и заново освящают Иерусалимский храм.
V. 21. Они-спутники (Архангела) Гавриила, которые очень часто возвещают миру Радуйся, Мария.
22. Это Братства ангелов, которые желают мира людям доброй воли Братства через божественную похвалу Христа, рождённого из Непорочного Девственного чрева (С. Марии).
23. Они являются новыми учениками, подражателями и последователями Христа;
они-новые апостолы, которые рекомендуют миру Евангелие Радуйся Мария и Отче Наш
24. Они являются посредниками народов и больных, которых они ведут ко Христу, чтобы он исцелил их.
25. Они являются свидетелями преображения Господня, агонии в саду, распятия на горе и Вознесения, (чтобы быть) свидетелями и глашатаями этого.
Я нашёл и прочитал это в Мариале (Брата) Джованни даль Монте (ордена) проповедников, неразлучного спутника в проповеди нашего святого Отца Доминика.

[PARS I], CAPUT XXIV.
DE PSALTERII DETRACTORIBUS, AC DEPRAVATORIBUS, DEQUE FRATERNITATIS EJUSDEM VITUPERATORIBUS.

Dulcissime ovium Christi Pater et Pastor.
Non desunt, qui Psalterio Filii, et Matris Dei, ac earundem in Fraternitate famulis, ex certa partim malitia, et invidia diaboli; partim ex ignorantia, sed affectata, aut supina, detrahere nihil, vel erubescunt, vel exhorrescunt.
Maledicentiam vero stringunt virulentam in praedicta non sine gravi pusillorum scandalo, et perturbatione devotorum.
Quales isti?
In Typis sunt agnoscendi.
I. Hi sunt Draco Magnus, faciens bellum contra Mulierem Virginem, Apoc. 12, qui

[КНИГА I], ГЛАВА XXIV
НЕДОБРОЖЕЛАТЕЛИ И ПРЕСЛЕДОВАТЕЛИ С. РОЗАРИЯ И ВРАЖДЕБНЫЕ БРАТСТВУ.

Милейший Отец и Пастырь овец Христовых, нет недостатка в тех, у кого нет покраснения и стыда в очернении С. Розария Сына и Божьей Матери, а также их слуг в Братстве, (и это) не только из-за злобности и зависти дьявола, но и из-за грубости и бездумного невежества.
Они клевещут ядовитым злословием на (С. Розарий и его Братство), о котором говорили раньше, не без серьезного скандала с маленькими людьми и огорчениями преданных.
Кто они?
Их можно узнать по чертам:

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Они (подобно новым) соратникам (С.) Гавриила (Архангела), возвещающие миру Благовещение Господне.
О, особая слава!
Они (как новые) ученики и апостолы Христа, проповедующие и защищающие Евангелие.
Затем (они) являются (как новые) подражатели Христу, любящими, восхваляющими и благословляющими великие молитвы его Евангелий.
Таким образом, они являются теми, кто упорствует
до конца, потому что конец венчает, потому что тот, кто будет упорствовать до конца, будет спасён.
Затем я нашел эти и многие другие вещи в книге Джованни даль Монте, которые были сказаны С. Доминику самой Девой Марией за его пыл проповедовать Розарий с большой простотой.

[ЛИСТ 171, кол. a], ГЛАВА XXIV
ПОЧЕМУ ГОНИТЕЛИ РОЗАРИЯ ПРЕСВЯТОЙ ДЕВЫ МАРИИ, А ТАКЖЕ НЕДОБРОЖЕЛАТЕЛИ И ПРОТИВНИКИ ЭТОГО БРАТСТВА ВИНОВАТЫ ПО БОЖЕСТВЕННОЙ ВЛАСТИ СО СТОРОНЫ ГОСПОДА ИИСУСА ХРИСТА И ДЕВЫ МАРИИ.

Милостивый Отец и пастырь овец Христовых, наконец, следует наблюдать за теми, кто преследует и препятствует Святому соединению Розария Девы Марии, и унижает их несомненной злобой (и) завистью или (их) надуманным, грубым и низким невежеством, потому что они не хотят знать эти вещи и не соизволят знать их, но готовы немедленно атаковать все эти вещи, скандалить со слабыми и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Sancto Dominico ab eadem Virgine Maria pro ipsius animatione ad Psalterium hoc facilius predicandum.

[FOL. 171, col. a], ((CAPITULUM XXIV.
((QUOD IMPUGNATORES PSALTERIJ INVIOLATE MARIE VIRGINIS ATQUE DEPRIVATORES, ET CONFRATRIE IPSIUS IMPEDITORES, SUNT VALDE VITUPERANDI EX DIVINA AUCTORITATE PER DOMINUM IHESUM CHRISTUM ET MARIAM VIRGINEM.

Dulcissime ovium Christi Pater et Pastor. Demum videndum est de illis qui impugnant atque impediunt ipsius Psalterij Virginis Marie Sanctam Sociationem atque atque deprivant ex ipsorum certa malicia, invidia, vel ignorantia affectata crassa et supina, quia nolunt scire (fol. 172, col. a) ista, nec dignantur agnoscere, sed prompti vel proni sunt impugnare hec omnia in pusillorum scandalum et turbationem

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

cauda sui erroris trahit tertiam partem stellarum coeli, id est, devotorum, et mittit eas in terram scandali.
Heu!
Pestilens lingua viperae in momento plus uno potest afflatu inficere, quam omnis medicorum ars, et industria ad restitutionem valetudinis conatu longe proficere.
Adjuvat eam humanae ad malum naturae proclivitas.
2. Illi sunt, ut Serpens, Genes. 3, protoplastarum seductor.
3. Sunt, ut Eva fatua; qui per sapientiam carnis ejici multos faciunt e Paradiso devotionis in Psalterio Virginis.
4. Hi sunt, Genes. 37, fera pessima invidiae, qui devorant Josephos justiores se et persequuntur.
5. Sunt, ut speculatores Terrae Promissionis, falsa Israelitis de ea nuntiantes, Deuter. 2, ut eorum sicophantia populus in deserto moriatur.
II. 6. Sunt viri magni, Terram Promissam Sacrae Scripturae agnoscentes, sed vulgus verbis, et exemplis a verae vitae via aversum ad mortem petrahentes.
7. Isti sunt Achan Jerichuntini anathematis cupidi, per dolum, ideoque, Ios. 7, omnem populum Domini perturbant.
Vae iis ab eventu lapidationis, et combustionis.
8. Isti sunt, ut Phaenenna , uxor Helencae, 1 Regum 1, devotam orationibus prophetissam Annam irrisui hebentes: ac demum maledictione puniendi.
9. Isti sunt Heli orantem S. Annam Fraternitatem aestimantes ebriam, filiamque Belial.
Vae istis a morte praecipite.
10. Isti sunt, ut Manasses, Prophetarum trucidator, et Divinae Legis subversor, 4 Regum 21.
III. 11. Sunt, ut Nabuchodonosor, eversor Civitatis Sanctae, et Templi Dei.
Vae! Quaerent olim poenitentiae spatium, et invenire non valebunt.
12. Sunt, ut Herodes, infanticida, parvulos rudis vulgi scandalizantes per linguae detractricis mucronem saevum.
Fugant illi Jesum ac Mariam in Aegytum, dum a devotione recta plebem ad profana

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

1. Они подобны Великому дракону, который ведет войну против Девы (Откр. 12), который, хвостом своей ошибки, тащит третью часть звезд неба, а именно преданных (Братства С. Розария) и бросает их в землю скандалов
Ой!
Чумной язык гадюки, в мгновение ока, с одним выдохом, может развращать больше, чем любое искусство и забота врачей может широко принести пользу, пытаясь вернуть здоровье.
Помогает (Великому Дракону) склонность человеческой натуры к злу.
2. Они подобны этому змею (быт. 3), соблазнителю первых людей.
3. Они подобны Еве, которая мудростью плоти изгоняет многих из Рая преданности св. Розарию Богородицы.
4. Они подобны тем отвратительным зверям зависти, которые пожирают и преследуют Иосифа египетского, более праведного, чем они (быт. 37)
5. Они подобны исследователям Земли Обетованной, которые объявляют израильтянам ложные вещи о ней, чтобы через их обман погиб народ в пустыне (Втор. 2).
II. 6. Они подобны тем великим людям, которые знают Обетованную Землю Священного Писания, однако своими словами и примерами тянут людей с пути истинной жизни, к смерти.
7. Они подобны Аханам Иерихонским, которые были прокляты за (их) алчность и которые обманом потрясли весь народ Господень (Ор. 7).
Горе им, (которые имели) по судьбе, забивание камнями и кремацию.
8. Они подобны Пенинне, жене Елкана, которая издевается над прорицательницами Анны, посвященным молитвам, и именно они наказаны проклятием (1 Царств. 1).
9. Они подобны Илимам, которые считают Святую Анну, -Братство, которое молится, пьяницей и дочерью (демона) Белиала.
Горе им, (которые) находятся у пропасти смерти.
10. Они подобны Манассии, убийце пророков и подрывнику

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

расстраивать преданных.
Что я скажу о них?
Впрочем, не о тех, кто нападает из-за человеческой слабости или из-за живого убеждения, а об этих упрямых мятежниках, я скажу очень серьёзные вещи.
Они, конечно, -великий дракон, который ведёт войну против женщины, то есть против Девы Марии, (и) который хвостом своего мнения тащит третью часть звёзд небесных, то есть преданных, и бросает их на землю скандала и безрассудства (Откр.12).
Скажу, на самом деле, очень страшную вещь.
Более плохой язык может уничтожить за один час, чем один из Собратьев может проповедовать в Великий пост.
Поскольку люди подчиняются плохим вещам, они вряд ли (готовы к) хорошим вещам, согласно (С.) Августину.
(Они) такие (как) Змей, который своим языком соблазнил Прародителей.
И (они) являются напрасной Евой, которая мудростью мира отталкивает некоторых преданных от рая, то есть от созерцания и преданности Деве Марии.
Потому что (ты) делаешь это с той же мудростью мира, с которой ты борешься с числом Розария Девы Марии, то есть со 150 Радуйся, Мария, и 15 Отче Наш .
Они (как) отвратительные звери зависти и ревности, а также всякой злобы, которые пожрали Иосифа и продали его в Египет (быт.37).
Они подобны тем, кто изгнал проповедников с их земли, если они были, или запретил им власть восхвалять Деву Марию в этом Розарии (Вт.2): они (как) те, кто препятствовал молитве Царю (царей).
(Они) являются посланниками сынов Израилевых, которые ходят по Земле Обетованной и ложно объявляют о том, что видели, поэтому народ, обманутый ими, часто умирает в пустыне.
Они (как) великие люди, познавшие Землю Обетованную Священным Писанием, которые, однако, своими плохими речами и примерами тянут народ, увы, к заблуждению и смерти.
Действительно, увы, они (как)

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

devotorum.
Quid dicam de istis?
Non autem de hijs qui impugnant ex humana fragilitate, vel pro ampliori certificatione, sed de istis protervis rebellibus gravissima dicam.
Hij sunt Draco scilicet magnus, faciens bellum contra Mulierem hoc est contra Virginem Mariam, qui cauda sue opinionis trahit terciam partem stellarum celi hec est devotorum, et mittit illas in terram scandali et indevotionis.
Dicam enim unum hic terribilissimum.
Plus potest depredicare vel destruere mala lingua in una hora, quam posset predicare aliquis Fratrum in una quadragesima.
Quia homines sunt proni ad mala, difficiles autem ad bona, secundum Augustinum.
Sunt eciam Serpens, sua lingua seducens Primos Parentes.
Et sunt Eva fatua, per sapientiam mundi devotos quosque de paradiso expellentes, hoc est de contemplatione et devotione Virginis Marie.
Quoniam per eandem mundi sapientiam hoc facis qua impugnas numerum Psalterij Virginis Marie, hoc est centum et quinquaginta Ave Maria et quindecim Paternoster.
Eciam hij sunt tanquam fera pessima invidie et zeli ac malignitatis totius, que devoravit Ioseph et vendidit ipsum in (fol. 172, col. b) Egiptum, expellendo predicantes de terra sua si qui sunt tales, vel prohibendo ipsis potestatem laudandi in hoc Psalterio Mariam Virginem.
((Regalis eciam orationis hij impeditores sunt nuncij filiorum Israel qui circueunt Promissionibus Terram et false nunciant que viderunt, sic populus ab eis deceptus moritur in deserto quam sepius.
Hij sunt magni viri Terram Promissionis Sacre Pagine agnoscentes, tamen suis malis verbis exemplisque populares ad errorem et mortem heu perducentes.
((Verum heu isti sunt Achor cupiens aliquid de anathemate Iericho, per dolositatem cupiditatis et sinistre intentionis.
Idcirco totum Domini populum turbant.
Timeant ergo comburi et lapidari cum omnibus suis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

pertrahunt.
13. Isti sunt Pharisaei calumniatores doctrinae Christi, ac Vitae Illius insidiatores.
14. Iidem sunt irrisores pendentis in Cruce Domini, proque salute mundi exorantis.
15. Isti sunt Putens Abyssi, Apoc. 9 , fumo suae vanitatis mundum oppolentes , et ex eo locustas errorum, et scandalorum in Dei Servos emittentes: Vae mundo a scandalo.
Ab isto, aliisque Vae liberat Liberatricis AVE per JESUM CHRISTUM.
Quare, Psalm. 150: “Laudate Eum in Psalterio”.
Psalm 32: “In Psalterio decem chordarum psallite illi.
Cantate Domino CANTICUM novum” Angelicae, Salutationis: Cantate Domino omnis terra, id est, omnis homo.
Roman. 16: “Salutate MARIAM Deiparam, quae multum mecum laboravit in vobis”.
Cantate sicut Cantores in Tabernaculo Moysis, et Templo Salomonis, ut cum Angelis Santissimam Trinitatem, et Sanctorum Reginam in aeterna felicitate laudemus, per JESUM CHRISTUM. Amen.

FINIS APOLOGIAE.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Божественного Закона (2 Цар 21).
III. 11. Они подобны Навуходоносору, разрушителю Святого города и Храма Божия.
Горе (им)! Однажды они попросят время для покаяния, и они не смогут его найти.
12. Они подобны Иродам, которые шокируют маленьких простых людей, используя жестокий меч пренебрежительного языка.
Они заставляют Иисуса и Марию бежать в Египет, когда они тянут людей от праведного к фальшивой преданности.
13. Они подобны фарисеям, клеветникам учения Христа и недругам его жизни.
14. Они подобны насмешникам Господа, смотрящего с креста и умоляющего о спасении мира.
15. Они подобны колодцу Бездны (Откр. 9), который наполняет мир дымом своего тщеславия и выводит из него саранчу ошибок и скандалов против слуг Божьих: горе миру за скандал, от которого, как и от всех других бед, (там) освобождает Радуйся Мария,- С. Освободительница, через Иисуса Христа.
Следовательно, как (утверждает) Псалом 150: "хвалите его в Псалтыре (С. Розария)";
(и) Псалом 32: "с Псалтырём с десятью струнами, обращайтесь к нему".
"Пойте Господу новую песнь "Радуйся, Мария, " Пойте Господу всю землю", то есть каждый человек, "приветствуй Марию", Матерь Божию, " которая приложила много усилий для вас вместе со мной” (Рим. 16).
Пойте (С. Розарий), как певцы в Скинии Моисея и в Храме Соломона, чтобы восхвалять вместе с ангелами Святую Троицу и Царицу Святых в вечном счастье через Иисуса Христа. Аминь.

КОНЕЦ АПОЛОГИИ.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Ахор, который из алчности и злонамеренности жаждет чего-то (из проклятых благ) Иерихона.
Поэтому (они) расстраивают весь народ Господа.
Поэтому они боятся быть сожжёнными и побитыми камнями вместе со всеми!
Противники истины, к сожалению, также похожи на Фенинну, жену Елханы, которая гневала свою святую подругу Анну, набожную молитвенницу и пророчицу, как если бы она получила проклятие (1сам.1). Действительно, они похожи на Илая, который подозревал, что эта молящаяся Анна- пьяна и она - дочь (демона) Белиала. Таким образом, недоброжелатели такого рода считают Розарианцев Пресвятой Девы Марии глупыми или бредовыми и суеверными.
Поэтому будьте осторожны с внезапной смертью. На самом деле, у народа нет никакой другой молитвы, кроме двух евангельских молитв, то есть Отче и Радуйся.
И они легко, действительно легко могут быть расстроены в своей преданности, если услышат в течение короткого времени, выступления против Неё, исчезнет их преданность и вся (работа) спасения, как свидетельствует С. Августин. Кроме того, у людей нет такой науки, чтобы знать, как развеять сомнения, выдвинутые их проводниками, которые утверждают, что они верны.
Поэтому они заботятся о себе, чтобы не умереть на войне злой смертью.
Воистину, эти захватчики очень нечестиво касаются Девы Марии, а также мешают воздавать Ей хвалу её Вестникам.
Поэтому (они) будут беспокоить народ из-за собственной гибели и препятствовать приходу Ковчега Господня в Иерусалим, который останется в доме Обедедома Гетея.
Конечно, Мария больше Ковчега Моисея. Как Мария может быть лишена призыва и славы и низведена до презрения и убожества? Следовательно, эти нарушители религиозности-это Манассии, которые убивают пророков и ниспровергают Закон Божий.
Это также Навуходоносоры, которые

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

((Veritatis eciam impugnatores prochdolor sunt tanquam Fenenna uxor Elchane, que irridebat sociam suam sanctam Annam devotam oratricem et Prophetissam, unde illa maledictionem accepit.
((Immo isti sunt tanquam Heli qui orantem istam Annam suspicatus est ebriam esse et filiam Belial.
Sic isti deprivatores estimant huiusmodi Psaltes Marie Virginis Inviolate esse fatuos et deliros sive supersticiosos.
Caveant igitur de morte subita.
Nichil enim aliud orationum habent populares quam duo Oracula Evangelica, hoc est Pater Noster et (fol. 172, col. c) Ave Maria.
Et cum defacili, ymmo facilime possunt perturbari a sua devotione, si audierint parumper loqui contra hec, eorum peribit devotio et salus tota, ut arguit Sanctus Augustinus.
Nec enim populares scientiam habent tantam ut scient solvere dubia a maioribus eis proposita et tanquam vera affirmare.
Inde caveant sibi, ne mala morte in bello moriantur.
Vere isti invasores tangunt Virginem Mariam valde impie, impediendo Suam Laudem, et Laudis Sue precones.
Propterea turbabunt populum in suo casu, et impedient ne Archa Domini veniat in Ierusalem, sed manebit in domo Obededom Gethei.
Certe Maria plus est quam archa Moysi.
Quare ergo Maria privabitur pace et gloria, et deponetur in vilitate et tristicia?
((Pietatis ergo hij perturbatores sunt Manasses occidens Prophetas, et Legem Dei subvertens.
Sunt eciam Nabuchodonosor subvertens civitatem sanctam et templum, quia Christum et Mariam Virginem persequuntur, interficiuntque populum Domini suis verbis et exemplis et captivum ducunt in Babiloniam, hoc est in dampnationem eternam.
Penitentiam ergo agant de eorum nequicia aut ignorantia, ne subito preoccupati morte, querant penitentie spacium et invenire non valeant.
((Eterne sapientie eciam isti (fol. 172, col. d) depravatores in duobus Evangelijs

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

разрушают Святой город и храм, потому что они преследуют Христа и Деву Марию, и убивают народ Господень своими словами и примерами, и приводят его в плен в Вавилон, то есть к вечному проклятию.
(Они) совершают покаяние за своё злодеяние или безвкусие, чтобы, удивившись внезапной смерти, требовать времени для покаяния и не иметь возможности иметь его.
И затем, эти развратники вечной мудрости в двух прекрасных евангельских (песен), подобны Ироду, убийце детей, который заставляет Христа и Марию бежать в Египет.
Так как, оскорбляя маленьких своими речами и плохими примерами, они лишают и отталкивают их от Христа Иисуса и Девы Марии, и очень сильно мешают их преданности.
Они (как) колодец бездны, который наполняет мир дымом своего тщеславия и бросает оттуда на слуг Божьих саранчу ошибок и плохих примеров.
Обо всём этом, сказанном сейчас, во всех главах я бы добавил, в частности, красивые примеры, но ради краткости я этого не сделал.
И это потому, что я хотел вложить в эту тему много всего, ради спасения многих, зная, что книги, написанные по этому вопросу, больше, чем декреты.
И потом, я готов по каждому пункту этой книги (уже) сказанному, сделать книгу на ту же тему, за одну неделю.
Поэтому я считаю, что сказанного достаточно для благочестивого читателя.
На самом деле, краткость заставила меня сказать очень много вещей, очень кратко.
Из всего этого следует, в заключение, что для Церкви уместно и очень полезно, чтобы Господь Иисус Христос и Мария восхвалялись в Своих Розариях верующими, согласно тому, что было сказано в начале книги: Хвалите Его в Розарии.
По этой причине Пророк (Давид) говорит: "Я спою тебе на Псалтыре из десяти струн".

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

pulcherrimis, sunt veluti ipse Herodes parvulorum interemptor fugans Christum et Mariam in Egiptum.
Quoniam suis malis verbis et exemplis pusillos scandalizando interficiunt, et fugant ab eis Christum Ihesum et Mariam Virginem, quia ab istis impediunt devotionem terribilissime.
((Hij eciam sunt Puteus Abyssi, fumo vanitatis sue mundum replens, et inde locustas errorum et malorum exemplorum contra servos Dei emittendo.
((De hijs autem omnibus iam dictis singillatim in capitulis omnibus pulcherrima apposuissem exempla, sed brevitatis causa hoc omisi.
Quoniam plurima in substantia comprehendere volui, multorum pro salute, sciens libros de materia hac factos maiores quam sint decretales sive decreta.
Et quia ego promptus sum et presto atque paratus de omni puncto in libello hoc dicto similem infra ebdomadem unam facere librum.
Propterea in dictis pium puto lectorem sufficere.
Brevitas enim me fecit plurima dicere brevissime.
Ex quibus omnibus conclusive infertur, quod conveniens est et valde utile Ecclesie ut Dominus Ihesus Christus et Maria in Psalterio Suo a fidelibus Laudentur, iuxta illud quod dicebatur in libelli exordio: Laudate Eum in Psalterio.
Unde Propheta alibi dicit: (“)In Psalterio decacordo (fol. 173, col. a) psallam tibi(”).
Et alibi cecinit dicens: (“)Cantate Domino Canticum Novum, cantate Domino omnis terra(”), hoc est omnis homo.
Canticum vero Novum est Novi Testamenti Canticum, quod singularissime est verum de Oratione Dominica et Salutatione Angelica.
((Vere pro Victoria per Dominum Ihesum Christum facta in Sua Vita et Passione per quam Dyabolum mundum et carnem superavit iustissime et merito dicenda est sibi Oratio Dominica.
Et pro beneficijs nobis per Mariam Virginem impensis, Virgo tanta merito est salutanda in salutatione angelica, ut sic verbum Pauli ad quosdam loquentis verificetur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

В другом месте он пел: "Пойте Господу Новую Песнь, пойте Господу всю землю", то есть каждому человеку.
Таким образом, новая Песнь-это Песнь Нового Завета, которая, таким образом, особенно является молитвами Отче и Радуйся.
Воистину, за победу, достигнутую Господом Иисусом Христом, в его Жизни и Страстях, с которыми он победил дьявола, мир и плоть, справедливо следует сказать ему Отче Наш.
И за блага, дарованные нам Девой Марией, такая великая Дева должна быть приветствована в Радуйся, Мария, чтобы так было подтверждено слово (Святого) Павла, когда он сказал (римлянам): "Приветствуйте Марию, которая много боролась среди вас" (Рим.16).
Хвалите Супруга и Супругу в Розарии (как Певцов в Скинии Моисея и в Храме Соломона) по милости, чтобы, наконец, славить их на небесах со всеми Ангелами и всеми Святыми Божьими.
Перед Господом нашим Иисусом Христом, через Деву Марию, который является Благословенным Супругом душ, во веки веков. Аминь.

(Здесь завершается этот благородный Трактат).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Salutate Mariam, que multum laboravit in vobis.
Laudate igitur Sponsum et Sponsam in Psalterio (tanquam Cantores in Tabernaculo Moysi et in Templo Salomonis) hic per gratiam, ut tandem Laudetis Eos in Celis cum omnibus Angelis et Sanctis Dei universis.
Prestante eodem Domino Nostro Ihesu C[h]risto per Mariam Virginem, qui est Benedictus animarum Sponsus regnans in secula seculorum. A M E N.

(Explicit Tractatus iste nobilissimus).

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

PARS SECUNDA B. ALANI DE RUPE REDIVIVI.

DE RELATIONIBUS DE REVELATIONIBUS DE VISIONIBUS.

[PARS II], CAPUT I. PROLOGUS ENCOMIASTICUS IN PSALTERIUM SPONSI AC SPONSAE JESU CHRISTI, AC DEIPARAE VIRGINIS MARIAE.

Deus, Canticum Novum, cantabo tibi: in Psalterio Decachordo psallam tibi, Psalm. 143.

Quo, et cultores Dei adhortatur idem Psaltes, Psalm. 97: “Cantate Domino Canticum Novum, quia mirabilia fecit”; nimirum in Filii Sui Incarnatione, Passione, et Resurrectione.

Quae cum in caeteris a Deo profectis in nos beneficiis locum facile principem sibi vindicent, ut pro iis totam quisque Deo animam debeat Christianus: omnino est necesse, ut animas quoque nostras ante conspectum Dei in Ipsius Laudes corde toto, et ore, ac opere certatim effundamus: neu quod ingrati animi lethale nobis crimen inhaerescat.

Quo magis obsequendum est Psaltae momenti : “Cantate Domino Canticum Novum”.

I. Novum: quippe quod, si D. Bernardum audimus : Divinum illud Sponsi est, ac Sponsae Epithalamium, geminum Novi Evangelii, datum ex Ore Dei Oraculum.

Quorum alterum Dei Sponsae Mariae paranymphus Gabriel; alterum Sponsus Ecclesiae Suae Christus reddebat.

Unde et illud Angelica Salutatio; hoc, Dominica Oratio: utrumque ex reipsa nomen; praenomen ab Auctore, acceperunt.

2. Novum quoque idem Canticum, id est, Deiparaeque rite colendae modulum, velut Divinis in Auribus gratiosissime symphoniacum.

3. Alterum, quia Novi Testamenti

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

КНИГА ВТОРАЯ БЛАЖЕННОГО АЛАНА, ВОЗВРАЩЁННАЯ К СВЕТУ: ИСТОРИЯ, ОТКРОВЕНИЯ И ВИДЕНИЯ (РОЗАРИЯ)

[КНИГА II], ГЛАВА I ХВАЛЕБНЫЙ ПРОЛОГ С. РОЗАРИЮ СУПРУГА И СУПРУГИ, ИЛИ ИИСУСА ХРИСТА И ДЕВЫ МАРИИ, МАТЕРИ БОЖИЕЙ.

"О Боже, я спою тебе новую песнь: я спою тебе на десятиструнном Псалтыре "(сл. 143).

И тот же псалмопевец призывает поклонников Бога: "Пойте Господу новую песнь, потому что он совершил чудеса" (сл. 97), конечно, в Воплощении, Страстях и Воскресении Сына Своего.

Эти (чудеса) в сочетании с благами, которые Бог творит в нас, безусловно, требуют в качестве основы (песнопения) уважения, где каждый христианин может (возвысить) всю душу.

Это совершенно необходимо, изливать, как в состязании, свои души перед лицом Бога, в похвалах, всем (своим) сердцем, (всем своим) голосом и (всем своим) делом: никто не обвинит нас в смертном грехе, в том, что у нас есть неблагодарная душа.

Тем более теперь следует следовать Псалмопевцу: "Пойте Господу новую песнь".

I. новая (Песнь): если мы услышим Святого Бернара, двойная молитва Нового Завета (Отче и Радуйся), исходящая из уст Бога, действительно является Божественной свадебной песней Супруга и Супруги.

Из них одна (Радуйся, Мария, представлена Архангелом) Гавриилом С. Марии, (когда совершал Союз между Богом Отцом и Марией, спрашивая их) в качестве священного чиновника (хотела бы Она стать) Супругой Бога;

[ЛИСТ. 010, кол. c, ГЛАВА I]:
НАЧИНАЕТСЯ ПРОЛОГ О РОЗАРИИ СУПРУГА И СУПРУГИ, ТО ЕСТЬ ИИСУСА ХРИСТА И ДЕВЫ МАРИИ.

“О, Боже, я спою тебе Новую Песнь на Псалтыре из десяти струн "(Псалом 143).

Пророк (Давид) призывает верных сделать это, говоря: "Пойте Господу Новую Песнь, потому что он совершил чудеса” (Псалом 97).

По словам С. Августина, люди должны благодарить своего Создателя за Божественные дары не только в уме, но и словами и делами, чтобы не быть неблагодарными.

Вот почему выдающийся Пророк (Давид), предвещая чудеса, которые совершил бы Бог в Воплощении, Страстях и Воскресении Господа Спасителя, Духом Божьим восклицает: "Пойте Господу Новую Песнь".

Таким образом, эта Новая Песнь является предисловием Нового Завета, то есть, согласно С. Бернару, свадебной песней Супруга и Супруги, найденной в Отче и Радуйся, которые являются Псалтырём Нового Завета.

Это действительно ново, дорогие верующие, потому что он был провозглашён за новые дела, которые совершит Бог.

По этой причине он бесценен, невыразимой святости и невыразимой сладости, как пишут бесконечные авторы.

Он, по сути, предвещает дар Божественной милости, раскрывает священные откровения и провозглашает великие чудеса Бога.

И по праву, о любители веры, поскольку, как писал С Ансельм в Проповеди, через Радуйся, Мария, "Слово стало Плотью!", и это величайшее из чудес Божьих.

[FOL. 010, col. c, CAPUT I:]
INCIPIT PROLOGUS IN PSALTERIUM SPONSI ET SPONSE VIDELICET IHESU CHRISTI AC VIRGINIS MARIE.

(“)Deus, Canticum novum cantabo Tibi, in Psalterio decacordo psallam Tibi(”), Psalmo C°,XLIII° .

Ad quod faciendum Propheta deicolas hortatur dicens: Cantate Domino Canticum novum, quia mirabilia fecit, Psalmo XC°,VII°.

Cum beatissimo teste Augustino pro muneribus divinis humana mortalitas registrari debeat suo Creatori nedum mente verumeciam voce et opere ne in gratitudo subsequatur .

Propterea Propheta eximius mirabilia agnoscens Dei facta in Incarnatione, Passione, et Resurrectione Domini Salvatoris.

Idcirco exclamat per Dei Spiritum : Cantate Domino Canticum novum.

Canticum autem hoc novum est Novi Testamenti Oraculum sive Epithalamium, secundum Bernardum, Sponsi et Sponse, ut sunt Dominica Oratio et Angelica Salutatio que sunt Novi Testamenti Psalterium.

Novum quidem o predilecti fideles .

Quoniam pro novorum est Dei factorum patracione editum.

Quod virtutis est indicibilis pietatis inenarrabilis et (fol. 010, col. d) suavitatis inestimabilis, ut sepius experti norunt .

Atque solatiorum est donativum divinorum sanctarum manifestativum Revelacionum peractivumque Dei grandium miraculorum.

Nec immerito o fidei amatores quoniam per Salutare Angelicum secundum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

principium, Voxque Evangelii prima extitit: in qua tanquam seminum minimo Sinapi grandis arborum Arbor Evangelium.
Novum universum virtute residebat; adeoque partes illius singulae, minutaeque dein perscriptae , velut semina plurima uno in capite papaverino, continebantur.
4. Alterum, quia ejusdem Sacri Instrumenti Novi Evangelii Primus, et Unicus fuit Deum orandi, colendique Ritus Novus, Formularis, ac Universalis, ab ipso Domino traditus Discipulis; caeterarum exinde subsecutarum in Ecclesia Nova praedicandi Formularum factus ipse Parens, fons et caput.
Ad quod proinde omnes reliquae; sicut e mari progressa, in idem mare terrarum flumina demum redundaret , sic ex una hac Oratione Dominica derivatae ad eandem retro referantur oportet.
II. Deinde Novum.
1. Quia Novum e Coelo datum id hominibus est remedium, ad condonationem delictorum nostris etiam, Divinis eatenus, Precibus impetrandam.
2. Et vero ipsum est Potestatis inexplicabilis, inque Deo infinitae utilitatis, ac virtutis inenarrabilis, suavitatis quoque inaestimabilis.
3. Divinorum istud solatiorum est donativum, Revelationum Sacrarum procurativum , et miraculorum maximorum operativum .
Enimvero Salutare illud Angeli novum Evangelium, hoc est, Verbum Caro factum, donorum, Donum est ter Optimum Maximum; Revelationum omnium est Magisterium illuminatissimum; miraculorum est summorum summum, omniumque Summa.
4. Novum denique: quod nova ex utroque Oraculo progenita extitit Ecclesia, surgensque crevit augmentata, et universorum gratiae charismatum spiritu, succo et sanguine corroborata consistit, succussata quidem, at nihil unquam labefactata.
III. Jucundum igitur Christiano cui non accidit utrumque illud Christi, ac Mariae, Sponsi, Sponsaeque Divinum Epithalamium, et Canticum, quasi

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

другую (молитву, Отче Наш) дал Своей Церкви Супруг Христос.
Таким образом, (молитва Радуйся, Мария) Ангельское Приветствие; (молитва Отче Наш называется) Молитва Господня: и обе получили (второе) имя от самого события (“Приветствие”, “Наш”), первое имя от Автора (“Ангельское”, “Отче”).
2. Затем эта новая песня чтит должным образом Божью Матерь, как очень приятную симфонию для божественных ушей.
3. Так как (молитва Радуйся, Мария) была началом Нового Завета, а также первым словом Евангелия, которое, как самое маленькое из горчичных зёрен, (породило) самое большое дерево среди деревьев, Евангелие.
Новая (песня) ("Радуйся Мария"), способная, чудесным образом, содержать полноту каждого своего отдельного слова, как бы кратко оно ни было составлено, так и в маковом цветке содержится очень много семян.
4. (Отче Наш), является в Новом Завете первой и единственной (новой песней) Святого Евангелия, чтобы молиться и поклоняться Богу новым способом, кодифицированным и универсальным, доверенным Самим Господом ученикам: и таким образом, (Отче Наш) стал в новой церкви, матерью, источником и началом всех других формул провозглашения веры, которые следовали.
Таким образом, как реки земли, идущие к морю, в конечном итоге впадают в одно и то же море, так и молитвы, вытекающие из одного только Отче Наш, должны возвращаться в него.
II. Это (песня) новая:
1. потому что это новая помощь, дарованная небесами людям, чтобы вдохновить двумя божественными молитвами (Отче и Радуйся), даже до прощения наших ошибок;
2. (потому что эта новая Песнь), даже перед Богом, имеет необычайную эффективность, бесконечную полезность, а также непревзойдённую ценность и бесценную сладость;
3. (ибо эта новая Песнь) дарует Божественное утешение, помогает

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И, как писал Святой Фульгентий в проповеди о церковной молитве, начиная с Отче Наш, церковь была рождена, усилена и наполнена всякой благодатью.
Может ли кто-нибудь быть любителем добра, кто познав эти (молитвы), не полюбит чудесные Свадебные Песни Бога?
Святой Максим написал в Проповеди, что (от таких Песнопений) радуются Ангелы, Христос радуется с Марией, Небесное собрание радуется, а воинствующая Церковь доблестно борется в битве за (Веру).
Вы, желающие небесных даров Божьих, обращайте свои души на некоторое время к этим двум свадебным Песням, из которых состоит Новая Песнь, согласно числу Псалтыря Давида, который содержит пятнадцать десятков, или десять струн (Псалтыря), которые, умноженные на пятнадцать, составляют 150.
По словам С. Иеронима, в этом числе содержатся три триумфа: Природа, Благодать и Слава. А также торжество Воплощения, торжество Страстей и торжество Славы и Божественности Христа. Согласно Закону (Моисея), в пятидесятом году был юбилейный год.
Как и в Риме, индульгенция предлагается в пятидесятом году, к юбилею.
Даже тем, кто достигает пятидесяти лет религиозной (жизни), даётся Юбилей Благодати в отношении самого тяжелого бремени Ордена.
Также в Законе Моисея и у Пророков говорится, что левитам уже на протяжении многих лет даровался покой.
Поэтому причиной наших Юбилеев и Песнопений являются Христос и Пресвятая Дева Мария, Матерь Божья.
Согласно Беде, Юбилейный год был годом радости и пения, и пели три раза по пятьдесят псалмов Псалтыря Давида, то есть всю Псалтырь.
И Давид в пророческом духе возвестил: "Боже! я спою тебе Новую Песнь на Псалтыре в десять струн для тебя".
И это Псалтырь Церкви и Песнь, которая когда-то читалась

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Anshelmum in Sermone Verbum Caro est factum quod supremum est Dei miraculorum .
Et per Orationem Dominicam, iuxta Fulgencij, dictum in Sermone De Oratione Ecclesie, Ecclesia est genita, aucmentata ac gracijs universis impleta .
((Quis igitur amator bonorum hijs cognitis non dilector erit tantorum Dei Epithalamiorum(?)
In quibus letantur Angeli, Christus cum Maria iubilat totaque Celestis Curia exultat atque Ecclesia Militans fortiter in acie dimicat secundum Maximum in Sermone.
O igitur concupitores celestium Dei donorum parumper animos vestros dirigite ad duo hec Epithalamia, ex quibus fit Canticum novum iuxta numerum Psalterij Davidici quod comprehendit quindecies denarias hoc est decem cordas per quindecim multiplicatas que faciunt centumquinquaginta.
Ubi tres Iubilei continentur secundum Ieronimum, videlicet Nature Gracie et Glorie.
Et etiam Iubilum Incarnationis, et Iubilum Passionis, et Iubilum Christi Glorie ac Divinitatis.
Quinquagesimus enim annus iuxta Legem fuit (fol. 011, col. a) Annus Iubileus.
Et Romane Indulgencie quinquagesimo anno pro Iubilacione offeruntur.
Et in Religionibus qui in eisdem permanserint annis quinquaginta: Iubileus Gracie confertur quantum ad onera Religionis graviora.
Sicut dudum et levitis senioribus dabatur requies: iuxta Moysi Legem et Propheciam.
((Quoniam igitur Christus et Virgo intemerata Dei Genitrix Maria, sunt nobis causa horum Iubileorum sive Canticorum.
Quoniam Iubileus Annus fuit leticie et cantuum secundum Bedam.
Ubi cantabantur ter Psalmi quinquageni psalterij David aut totum Psalterium.
Et hoc precognoscens David, in spiritu ait vehementi: (“)Deus Canticum Novum cantabo tibi in Psalterio decacordo psallam tibi(”).

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Castus quidam Hymen, sive Hymeuaeus Hymmus coelestis?
In iis namque Beatum est Angelorum Gaudium, Christi ac Mariae Jubilaeum, et Jubilum; in Iis tota Coelestis Curia Triumphans exultat, et Ecclesia Militans in acie fortiter dimicat.
O jucundum Deo, Angelis, et hominibus factum spectaculum!
Ab hoc tali quis oculum, quis animum, quis studium, et amorem deflectat unquam, vel ad puncti unius momentum?
IV. Ex utroque unum quoddam coalescit, et concordat Canticum Novum.
1. Quod ad Davidici Psalterii Decachordi modum, rite concinnatum, et per quindenas ordine, repetitum decades, et compositum, adusque repetitionis numerum CL completum, ab antiquissima retro Majorum nostrorum memoria consuevit Psalterium Christi, et Mariae appellari.
2. Cujus quidem in Ordinis, ac Muneris Psaltici Mysterio, si recte, et penitus intuemur, tria quaedam conspicari licet Magna, et admirari Sancta planeque Divina venerari, et Universalia Jubilaea: Naturae reparatae, Gratiae collatae, et Gloriae promissae.
Quibus accedit ter, et amplius salutare Jubilum personale Incarnationis, Passionis, et in gloriam Resurrectionis Christi.
3. Quinquagesimum et Lege Moysis annum fuisse Jubilaeum, ignorat nemo: nemo, quinquagesimo quoquo anno Romanas in orbem Christianum Indulgentiarum Plenissimarum condonationes, e Pontifice Maximo dispensatas, Jubilaeum esse, et vocari: nescit nemo, transactis annis quinquaginta in Sacerdotio, Jubilaeam solemniter agitare Sacerdotem, in officio, Magistratum, in Religione, Professum ad factum sibi, per ipsius vitalis temporis gratiam, privilegium, ab consuetis occupationibus gaudere Jubilaeo.
Velut olim, vel ab ipso tempore decurso, Levitis quinquagenariis, quin et ipsis, servitiis, et agris etiam campisque ipsis, ex Lege Moysis, requies indulgebatur Jubilaea, eorum completo tempore Jubilaeo.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

приходить к священным откровениям и творит великие чудеса.
В самом деле, новая (Песнь) приветствия Ангела сделала так: (что) слово стало плотью, дар даров трижды Святым; самое светлое учение среди всех откровений; высшее из величайших чудес; величайшее из всех;
4. (Эта песня) новая: потому что новая Церковь была порождена двумя молитвами (Отче и Радуйся), и, поднявшись, она выросла, расширяя (ветви) всей благодати, и была подтверждена духом, силой и кровью, и, как бы ни была потрясена, никогда не сдаётся.
III. Какой христианин тогда не примет с радостью две песни Христа Марии (Отче и Радуйся), которые являются Божественной свадебной песней (или Эпиталамией) жениха (Бога-Отца) и невесты (Марии), (Песнь) их Союза и их Небесный свадебный гимн?
В этих (песнях Отчеи Радуйся), по сути, есть блаженное приветствие Ангелов, юбилей и ликование Христа и Марии: за них ликует весь Небесный двор (церкви) торжествующий, в то время как воинствующая церковь борется в битве (мира сего).
О радостное зрелище (новой песни), предложенное Богу, Ангелам и людям!
Кто бы мог отвлечь глаза, душу, внимание и желание от этой реальности, хотя бы на одно мгновение?
IV. Именно от (молитв Отче и Радуйся) согласуется и гармонирует новая песня.
1. Она гармонизирована в должной манере, в манере десятиструнного Псалтыря Давида, и в последовательности десятка молитв, повторяемых пятнадцать раз, до достижения числа 150, которое с далёких времён наших предков называли "Псалтырь Христа и Марии".
2. Если мы внимательно и глубоко посмотрим на тайну этой гармоничной работы Псалтыря, мы, безусловно, можем наблюдать, созерцать и почитать Три великих юбилея, полностью святых, Божественных и универсальных: (юбилей) искупленной природы, (юбилей)

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

людьми вместо Псалтыря Давида.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Et hoc est Psalterium Ecclesie et Canticum quod dudum a communibus loco psalterij davidici dicebatur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

V. Chistus autem, et Maria cum dictorum nobis Jubilaeorum, seu Canticorum, causa fuerint, et origo; dignum quoque, et justum (quid si, et pro merito necessarium) erat, solemnem ipsis in Ecclesia, Sacrum Sanctumque, ac Perpetuum Annum celebrari Jubilaeum.

Neque hunc ab uno aliquo servorum Dei statu, ordine, graduque dumtaxtat: verum ab universo Fidelium Nominis Christiani genere, communem; per omnes orbis oras universalem, omni qua diurnarum, qua nocturnarum horarum, ac temporum momento continuum, ac irremissum annum duci Deo Jubilaeum opertebat in Ecclesia Dei.

Atque vero Divinam hanc muneris, cultusque generalis Spartham et provinciam Divina Providentia, velut in Angelica Salutatione, et Dominica Oratione Fundatrix condidit: ita et in Psalterium Christi, ac Mariae, dicti Cantici quinquagies supra centies repetitivum, Spartham eam detulit, et mirandorum deposuit operatrix: et hoc in spiritu praevidit David, cum exclamavit, Psalm. 143: “Deus Canticum Novum cantabo Tibi, in Psalterio Decachordo psallam Tibi”.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Благодати, и (юбилей) обещанной Славы.

К этим трём (юбилеям) добавляется ещё и ликование личного спасения, к Воплощению, Страстям и Славе Воскресения Христова.

3. Никто не игнорирует, что даже в Законе Моисея пятидесятый год был юбилейным;

никто не (игнорирует), что каждый пятидесятый год в городе Риме ремиссии пленарных индульгенций христиан, проводимые Понтификом, являются и называются юбилейными;

каждый знает, что по прошествии пятидесяти лет священства юбилей торжественно дарует священнику, исповедовавшему свою должность в религии, благодать наслаждаться на время своей жизни привилегией юбилея (с отдыхом) от обычных занятий;

как когда-то, на тот же период времени, левитам, а также самим рабам, а также землям и полям, по закону Моисея был дан юбилейный период отдыха на весь юбилейный период.

V. Поскольку Христос и Мария были причиной и источником упомянутых юбилеев, или, если хотите, песнопений (юбилеев Отче и Радуйся), было также достойно и справедливо, чтобы торжественный юбилейный год, священный, Святой и вечный, отмечался для Них в Церкви.

(Для того, чтобы юбилей был прожит) не только узким числом слуг Божьих по статусу, порядку и званию, но и для того, чтобы в церкви было сделано благо Бога, публичный юбилей, для всех верующих христиан; универсальный, для всего мира; и никогда не прерываемый в любое из дневных и ночных часов на время Вечного Года.

Божественное Провидение, как Основа, вознесло над Радуйся и Отче, этот Божественный город Спарты, (Юбилей) универсального служения и поклонения: так, даже в С. розарии Христа и Марии, с повторением 150 раз, этой песни, (Божественное Провидение) спускает (с Небес) этот город

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS II], CAPUT II
DE PSALTERII ORIGINE, USU, REVELATIONE, ET PROPAGATIONE.

I. Origo.

En Ter Sanctissima Trinitas ex Divina Mente Sua conceptam produxit Salutationem: Archangelus Gabriel acceptam detulit, et pronunciavit ad inclytam Virginem Mariam: Spiritus Sanctus per Elisabetham expressit particulam tertiam, et adjecit: clausulam subjecit denique S. Mater Ecclesia.

Orationem vero Dominicam Auctor Jesus Christus orare Discipulos docuit, ac mandavit iisdem: qui totam tunc Ecclesiam ut constituebant, sic et repraesentabant.

Hic ortus.

II. Usus porro.

1. Traditur in exemplo S. Bartholomaei Apostoli: ut narrat quidam S. Doctor: cui solemne fuit et perpetuum, per quamque diem centies, totiesque per noctem, nixis humi genibus, utramque Deo suppliciter orando offerre.

Quo in numero ter quinquagenario Psalterium Christi, et Mariae, ex illis CL Oraculis huc usque repetitis constat.

Quartam vero Quinquagenam S. Bartholomaeus, ex suapte devotione, ob causam ipsi Deoque perspectam, velut auctarium adjiciebat.

2. Inde Ecclesia, seu Congregatio Christi Fidelium, cupiens imitari exemplum orandi Synagogae , ad modum Psalterii Davidici, quod CL Psalmis completur: eundem ad numerum totidem Orationes Dominicas, et Angelicas Salutationes junctim suis in comprecationibus usurpavit.

Verum quia temporum progressu Fidei decrescebat fervor, a suo illo remittit, et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Спарта, и ставит (на землю), чтобы творить чудеса: и это, в духе, предвидел Давид, когда он воскликнул: "Боже! я спою тебе новую песнь, я буду петь тебе на десятиструнном Псалтыре" (сл.143).

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА II
О ПРОИСХОЖДЕНИИ, ПРИМЕНЕНИИ, ОТКРОВЕНИИ И РАСПРОСТРАНЕНИИ С. РОЗАРИЯ.

I. Происхождение.

Вот, это была Троица, трижды Святая, которая создала Радуйся, Мария, зачав её в Своём Божественном разуме;

Архангел Гавриил, взяв (Радуйся, Мария), принёс её на землю и возвестил Славной Деве Марии;

Святой Дух посредством (Святой) Елизаветы выразил третью часть (Радуйся, Мария) и добавил её;

наконец, церковь Святой Матери завершила её.

Затем Иисус Христос, автор Отче Наш, научил учеников молиться Ему и дал им наказ молиться так во всей Церкви, представителями которой они были.

Это происхождение (Отче Наш и Радуйся Мария).

II. Что касается применения, то:

1. это передаётся в Примере о Святом Варфоломее Апостоле (как рассказывает Святой Учитель), для которого это было постоянным обычаем, молясь о Боге, предлагать каждый день обе молитвы (Отче Наш и Радуйся Мария), сто раз днём и столько же раз ночью, опустившись на коленях на землю.

Из этого числа три раза по пятьдесят формируется Святой Розарий Иисуса Христа и Девы Марии, (и он состоит) из повторения этих ста пятидесяти молитв.

Тем не менее, Святой Варфоломей добавил ещё одну четвёртую часть из пятидесяти молитв за свою личную преданность по причине, известной только ему и Богу;

2. Церковь, то есть община

[ЛИСТ 011, колl. a, ГЛАВА II]:
ОТКУДА ВЗЯЛСЯ ПСАЛТЫРЬ? КОМУ ОН КОГДА-ТО БЫЛ ОТКРЫТ? КТО ЕГО ЧИТАЛ И РАЗГЛАШАЛ?

Святая Троица сочинила Ангельское Приветствие, то есть Радуйся, Мария, и Архангел Гавриил возвестил Его Деве Марии, Христос повелел читать Отче Наш ученикам и всей Церкви под руководством Апостолов (МФ.6).

Позже Апостол Святой Варфоломей, как повествует Святой Учёный, на коленях читал (Отче Наш) сто раз днём и сто раз ночью, и в этом числе заключён Псалтырь Христа, который состоит из 150 Отче Наш, так как Псалтырь Марии состоит из 150 Радуйся Мария.

С. Варфоломей добавил пятьдесят молитв, как акт личного благочестия к Богу.

Позже сообщество верующих приняло молитвенный образец, Псалтырь Синагоги из 150 Псалмов, и читало то же количество, что и в Отче Наш.

Однако Псалтырь Христов был очень долгим, и по мере того, как пыл веры угасал, он был оставлен, как говорится в Откровениях Девы Марии, Матери Божией.

Однако, Отцы пустыни имели особое Откровение Девы Марии, Матери Божией.

Когда их мучили искушения демонов, они решили использовать как средство спасения,- читать все вместе (Псалтырь Марии).

Фактически, им было открыто, когда они молились, что, если они захотят освободиться от зла демонов, они должны будут служить Деве Марии в Её

[Fol. 011, col. a CAPUT II:]
((QUOMODO HOC PSALTERIUM INVENTUM EST QUIBUS OLIM REVELATUM EST A QUIBUS DICTUM ET DIVULGATUM EST .

Trinitas Beatissima Salutationem fecit Angelicam et Gabriel Archangelus Marie Virgini illam proposuit, Christus eam orare Discipulis mandavit, atque in persona ipsorum toti Ecclesie, Mathei, VI. (Fol. 011, col. b) Inde Sanctus Bartholomeus Apostolus, ut narrat quidam Sanctus Doctor cencies per diem et cencies per noctem genibus flexis hanc oravit in quo numero inclusum est Psalterium Christi quod est ex centum et quinquaginta Pater noster, sicut Psalterium Marie constat ex centum et quinquaginta Ave Maria .

Cum hoc autem Bartholomeus addebat adhuc quinquagenam unam pro devocione sibi et Deo cognita.

Inde communitas fidelium cupiens imitari exemplum orandi in Synagoga, in qua erant centum et quinquaginta psalmi, accepit numerum eundem per Pater Noster .

((Sed quia hoc fuit nimis prolixum tandem fervore fidei decrescente defecit hoc Christi Psalterium maxima in parte ut legitur revelatum a Virgine Maria.

((Tandem Patres in heremo singularem habuerunt Revelacionem de Psalterio Dei Genitricis Virginis Marie.

Cum enim temptacionibus demonum fatigarentur modis indicibilibus facto consilio, omnes simul oravere pro remedio.

Revelatumque est ipsis orantibus quod si vellent a malis demonum liberari deberent Marie Virgini in Psalterio Suo famulari.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Psalterii hujusce usus, quod plerisque longum nimis, per Dominicae Orationis, et Angelicae Salutationis continuatam conjunctionem visum fuit disjunctionem eorum, ac Psalterii, imminutionem accipere .

III. Revelatio igitur, ex singulari Divina Clementia, Sanctis in Eremo Patribus facta traditur de Psalterio solius Virginis Mariae.

1. Cum enim daemonum fatigarentur tentationibus, diu multumque molestiis , nec abesset periculi metus saevioris: communi habito inter eos consilio, visum in Domino fuit, continuas indici cunctis preces supplices quibus et privatim per se quisque impense deditus, et pubblice universus sacrae totius Monastices Ordo, conjunctim votis communibus, vigiliis, jejuniis, et poenitentiis apud Deum, Deiparam, Coelitesque Divos instanter incumberet, exorandae a Sathanicis tentationibus liberationi, aut certe Remedio ipsis aperiendo praesenti, quo eas ferendo forent, et vincendo.

2. Neque nihil exoratum.

Nam rite comprecantibus facta Revelatione fuit consultum, ut elanguescentem Psalterii usum Mariani, praeter illum Davidici assumerent, ad quod Deo, Deiparaeque laudes gratissimas quotidie dicerent, simul efficaciter optima quaeque coelitus impetrare possent.

Continuo ab omnibus communiter certatim factum haud secus, ac jussum, toto animi affectu, et Religione sese Psalterio devovent: hi nunc illud Christi, Mariae, nunc alterum isti vicissim, junctimque frequentant, sed Mariae ut brevius, ita et crebrius.

3. Et conatui par sese tulit eventus.

Daemonum licentia restringitur, remittente procacia vis frangitur, tentationum restinguitur aestuatio: et facta est tranquillitas magna.

Haec super accedit virtutum, et gratiarum auctu magno secutus in eorum plerisque profectus.

Nimirum ea se gratiae Rosa, et vis illis aperuit Coronae Rosaceae : ea precum sanctissimarum fragrantia Deo aspiravit , deprecatrice Virgine Matre, ut mirifico nominis, Religionis, et sanctitatis

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

верующих Христа, желая подражать манере молитвы синагоги, по образцу Псалтыря Давида, который состоит из ста пятидесяти псалмов, приняли (сто пятьдесят) псалмов, добавив к ним равное количество Отче Наш и Радуйся, Мария.

С течением времени пыл веры уменьшался, выполнение Псалтыря вернулось к своему обычаю: молитва для большинства (верующих) стала слишком длинной от постоянного добавления Отче и Радуйся (к псалмам); таким образом, им стало удобно отделять (Отче и Радуйся, от псалмов), чтобы сделать меньше (Псалтырь).

III. Передаётся откровение, которое, по исключительной Божественной снисходительности, было сделано Святым Отцам-отшельникам относительно единственного С. Розария Девы Марии.

1. Долгое время их мучили искушения бесов, и они опасались надвигающейся более серьёзной опасности: приняв общий совет, им явилось уместным в Господе, чтобы все постоянно читали молитвы, как в частном порядке, молясь каждый лично с самоотречением, так и общинно, со всем Орденом Священного монастыря.

В дополнение к общим обетам, бдениям, постам и покаяниям они изо всех сил посвящали себя перед Богом, Божьей Матерью и Святыми на Небесах, умоляя об освобождении от сатанинских искушений или, по крайней мере, чтобы им было предоставлено (с небес) эффективное средство, с помощью которого они могли выдержать и победить эти искушения.

2. Когда они молились, у них было Откровение, (и) они были вдохновлены на то, чтобы сделать упражнение св. Розария Марии, который был в упадке, в дополнение к (Псалтырю) Давида, с помощью которого они каждый день возносили благодарственные похвалы Богу и Матери Божией, и в то же время могли эффективно получить все величайшие небесные (милости), о которых они просили. Они посвятили себя (тогда) Святому Розарию.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Псалтыре.
Замечательный факт!
После его прочтения искушения демонов были мгновенно полностью преодолены.
Они, всё время поддерживая Псалтырь Девы Марии, безмерно прогрессировали в преданности, святости и чудесах без числа.
Но когда они покинули его, отшельники исчезли, и собрание было полностью разрушено Мухаммедом, как рассказывает греческий врач по имени Иоанн, который также описал много жизней Отцов.
После этого англиканский Беда проповедовал его по всей Англии, Бретани и Франции.
С тех пор англиканское население и по сей день очень почитает его, настолько, что в церквях висят Псалтыри для всех, кто хочет читать эту молитву, держа в руке Псалтырь, о чём свидетельствует очень долгая традиция.
Через некоторое время С. Бернар сочинил Псалтырь Девы Марии, согласно числу и теме Псалмов Давида, которые я сам видел и подтверждаю.
Фактически, С. Бернар получил особую благодать от Девы Марии по сравнению с другими святыми, т.к. он был предан Богородице.
И я также расскажу (опыт) С. Бенедикта, достойного Патриарха монахов.
С самого начала он читал (Псалтырь Марии) и поэтому заслужил стать основателем Монашеского Учреждения.
И по примеру их Отца Бенедикта (Псалтырь Марии) читали все монахи, как рассказывает учитель по имени Джованни да Прато, который был из ордена Святого Бенедикта.
Позже Епископ Святой Отто в Славии обратил в веру и крестил неверных людей, которые отказались от веры уже как триста лет, и попросил их принести (с собой) и прочитать Псалтырь Пресвятой Девы Марии.
С тех пор и по сей день это население, как мужчины, так и женщины, носят на шее и в руках Псалтыри Девы.
Через некоторое время, была Святая

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Res mirabilis .
Hoc accepto mox demonum tentamenta funditus fuere superata.
Profeceruntque in (fol. 011, col. c) immensum quamdiu tenuerunt Psalterium ipsum Marie Virginis in devocione sanctitate, et miraculis indicibilibus .
Illo autem dimisso perierunt heremite, et Congregacio illa funditus a Machameto fuit destructa ut narrat quidam Doctor Grecus nomine Iohannes qui et vitas patrum multas conscripsit .
((Deinde Beda anglicanus per totam Angliam, Britanniam et Franciam, hoc longe lateque predicavit.
Inde gens anglicana usque in hunc diem hoc plurimum veneratur adeo ut pendeant psalteria publice in Ecclesijs, pro illis qui volunt hoc Psalterium manuale perorare sicut experiencia longa docuit.
((Postmodum autem Sanctus Bernardus valde hoc ampliavit.
Et Psalterium Marie Virgini fecit secundum numerum et sententias psalmorum David sicut et vidi et tenui.
Inde Bernardus graciam singularem apud Virginem Mariam invenit, pre alijs communiter Sanctis, eo quod in salutari angelico maxime ei devotus fuerit.
Sed nec relinquam Sanctum Benedictum Monachorum Patriarcham dignissimum.
Ipse primitus hoc peroravit, et sic meruit Fundator esse institucionis monastice.
Exemploque Patris Benedicti et a Monachis universis dudum hoc perorabatur ut narrat quidam Doctor nomine Iohannes de Prato qui (fol. 011, col. d) fuit Ordinis Sancti Benedicti.
Denuo Sanctus Otto Episcopus circa elapsos iam annos trecentos in Slavia hoc predicavit et populum infidelem ad fidem convertit et baptizavit quibus imposuit Psalterium hoc Beatissime Marie Virginis perorare et portare.
Inde usque in hodiernum diem gens illa tam virorum quam mulierum defert in collo et manibus virginea hec psalteria .
((Postmodum autem venit Sancta Maria de Onyaco que orabat dietim Psalterium Davidicum pro Christo et post quemlibet Psalmum addebat unum Ave Maria et sic erant centum quinquaginta Ave Maria

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

incremento, gloria quoque miraculorum cunctis gentibus Eremitarum ordo, ac natio fieret admirationi, et venerationi.

4. Demum et hujus posteritati, cum Patrum suorum lapsa memoria, pene jam ex animis quoque fuisset elapsa, ususque simul Psalterii refrixisset: sensim Eremitarum nomen, Institutum, et numerus item eo decrevit usque, ut rarescens in contemptum, ac tandem ad interitum corrueret.

Cecidit, heu! Arbor Ecclesiae tanta, Mahometis icta, extirpataque securi: Joanne Graeco teste, et eodem de Vitis Patrum scriptore.

Verum non obrui Psalterium Deus permisit, sed transplantavit.

IV. Propagatio ejusdem id loquitur, passu pari cum tempore insecuto progressa.

1. Nam posteaque S. Basilius Magnus in Oriente dispersos per deserta, et eremi lustra monachos incolas; inde evocatos, intraque coenobiorum septa collectos aggregasset, ac novis institutis formasset; in Occidente quoque S. Benedictus Monasticam vivendi rationem, jam olim iis locis invectam, quam maxime instauravit, ac illustravit: novique factus instituti Patriarcha inclytus, cui ante diu insueverat, Psalterium Mariae simul et inter suos, non tam praecepto ullo, quam usu ipso in sanctam consuetudinem introduxit, quae in Religionem dein vertit, ac insedit: teste ipsius, etsi longe post, filio Benedicti, Johanne de Prato.

2. Ven. Beda Anglicanus intervallo successit, quis vir, et quantus?

Tota Psalterium Mariae Anglia, Britannia, Francia, plantavit, praedicavit: unde suus idipsum saluberrimus usus per alias procul oras differebat, ac disseminabat.

Nec ut unam dumtaxat aetatem ferret; verum ad hanc usque diem ut cultum, in Anglia praecipue, custodierit: ut minus in vigore fuit in trunco, ramisque aridis.

Nam indicia hodieque superant eorum, quae inde ab V. Bedae sanctitate, devota Rosarii antiquitas, in templis passim communes ad usus suspenderat Oraria sive Coronas precarias.

3. Bedam excepit S. Bernardus, qui et ipse Psalterium propagavit.

Ecquid aliud zelosius egisset ardentissimus Sposae Mariae Sponsus?

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

читая его общинно, со всей любовью души и с религиозностью: они читали теперь Псалтырь Христа и Марии, теперь (Псалтырь Давида) чередуется (со С.. розарием), или вместе с ним; но, (С. розарий) С. Марии, поскольку (он был) короче, был более используемым.

3. И результат был равным усилию: ослабели действия демонов и уменьшилась (их) надменность, это сломило (их) силу, погасило пламя искушений, и наступило великое спокойствие.

Помимо этого, во многих из них вырос (духовный) прогресс, за которым последовало большое количество добродетелей и милостей.

Им действительно стала видна Роза Благодати и сила короны роз: аромат (их) святейших молитв вознёсся к Богу, по заступничеству Девы-Матери, так что вместе с чудесным развитием имени, религиозности и святости (отшельничества), даже во славу чудес, произошло восхищение и почитание всех народов Орденом и обществом отшельников.

4. Только в последующее время, когда оно пришло в упадок и исчезла из душ память об их Отцах, в то же время, ослабела и практика С. Розария, (и), постепенно, имя, учреждение и число отшельников уменьшилось настолько, что, наконец, уменьшившись (в количестве), они погрузились в беспорядок и, в конце концов, в разрушение.

Увы, упало такое великое древо Церкви, поражённое и срубленное исламскими топорами: об этом свидетельствует Иоанн Грек, тот самый, который также писал о жизни Отцов.

Но Бог не допустил, чтобы Святой Розарий был похоронен (в забвении), и пересадил его.

IV. 1. Распространение Святого Розария, по его словам, со временем увеличивалось.

Ибо после этого Святой Василий Великий на востоке собрал монахов, рассредоточенных по пустыням и обитателей уединённых мест, и таким образом собрал их в 7 общин сенобов и организовал их в новые Институты.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Мария из Оньяко, которая каждый день читала в честь Христа Псалтырь Давида, и в конце каждого псалма добавляла одну Радуйся, Мария, и так было 150 Радуйся, Мария, согласно количеству Псалмов Давида.

После этого многие, кто читал Псалтырь Давида, добавили Псалтырь Девы Марии, как поступал Учитель, Святой Альберт Великий, Святой Винсент Ордена Проповедников, Святая Людгарда, Святая Кристина Кёльнская и Святая Кристина Вага; и другие бесчисленные святые, мужчины и женщины, до сих пор делают это, как я уже давно узнал с уверенностью.

Но и выдающийся Святой Франциск, получивший знаки стигматов Христа, читал Псалтырь Марии. И с помощью этой заступнической молитвы он сделал великие дела для себя и своего Ордена.

Я могу засвидетельствовать перед Богом, что я видел реликвию короны Розария Святого Франциска.

Скажу больше: может быть, Святой Августин, несравненный богослов, не молился ему?

Кто посмеет утверждать, что такой великий человек не знает того, что мы знаем и что Церковь провозглашает во всём мире?

И он не единственный, на самом деле Блаженная Дева Мария показала, что эта заступническая молитва была прекрасным убежищем даже для Святого Иеронима, против искушений и еретиков и для написания всех его произведений.

(С. Мария) также показала, что С. Амвросий и С. Григорий знали святое достоинство этой молитвы и её сущность, количество и ценность, что я не смел бы думать, что они молились ею небрежно. Их наука превосходит все знания всего современного мира.

Картезианские Святые ещё больше укрепили его, регулярно читая, помимо Псалмов Давида, также очень благочестивые Радуйся, Мария.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

secundum numerum David psalmorum .

((Inde quamplurimi Psalterium David perorantes adiungebant Marie Virginis Psalterium.

Ut videlicet erit eximius Doctor Albertus Magnus Vincentius Sanctus Predicator Sancta Ludgardis Sancta Cristina Coloniensis et eciam sancta Cristina Vaga, et quamplures alij Sancti viri et virgines nunc innumerabiles sic fecere, dudum, ut cercius comperi.

Sed et Sanctus Franciscus suffragium hoc perorabat ille signifer stigmatum Christi dignissimus.

Meritoque tanti suffragij magna et inaudita fecit in se et in (fol. 012, col. a) Ordine suo.

Certus enim sum me vidisse Dei signis manualibus Psalterij Sancti Francisci .

Quid amplius referam.

Numquid et Sanctus Augustinus Doctor mundi incomparabilis, hoc non oravit(?)

Et quis audebit dicere tantum virum ignorasse quod nos scimus et tota Ecclesia proclamat.

Sed nec ipse solus fuit verum et Sanctissimi Ieronimi ut Beatissima Virgo Maria revelavit hoc suffragium fuit refugium singulare, contra temptaciones et adversus hereses et ad universa scibilia dictanda.

Revelavit eciam Beatissimum Ambrosium, et Gregorium scivisse sanctissimam huius suffragij dignitatem et in substancia, et quantitate, et qualitate, quos non auderem de negligencia hoc perorandi arguere.

Cum ipsorum maior fuerit sciencia quam tocius mundi pericia presentis.

Sancti Carthusienses hoc plurimum roboraverunt facientes super psalmos daviticos eciam Salutationes usuales pulcherrimas.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Neque hic ipsius stetit ardor.
Ad Mariae Psalterium aliud ipse juxta numerum, et sententias Psalmorum concinnavit.
Id quod vidi, manibusque his pertractavi.
Inde vir tantus tantam apud Deum sibi gratiam adinvenit, ut vel in terra multis altior Divis, merito Psalterii Ordinis sanctissimi, amplissimique Auctor fieret, et Fundator.
Praetereo magnos et multos.
4. S. Otto, Patris sui S. Benedicti imbutus spiritu, et disciplina formatus eodem in Ordine sacro, Sclavorum dein Episcopus factus et Apostolus, cum Fide Christiana pariter eam per gentem plantavit quoque Psalterium hoc.
Itaque instillatum ea Divae Rosae succum animis alte imbibit, ut in hoc usque tempus gens illa, viri, foeminaeque promiscue, pendula de collo gerant Psalteria.
5. S. Maria de Oegniaco pro more singulos in dies Psalterium solidum Davidis recitans, cuique Psalmo Salutationem Angelicam subjiciebat: quibus et Psalterium Mariae rite complebat.
Unius hoc exemplum est, et similium ipsius sacrarum Virginum indicat exercitium: at hoc consuetudini plurium fidelium praebet argumentum.
V. De S. Dominico capite subjecto dicemus, et alibi:
1. S. Franciscus unus, de plurimis testatur, qui Psalterium Mariae accepit [traditum, non excogitavit novum.
Qui ut accepit,] sic et S. Ordini suo ferendum tradidit, et usu ipso commendavit ita, ut scripto nihil opus esset.
Certus sum, me de ipsius vidisse rosariis unum, quo usus fuisse tenetur.
Quid hic ego de utriusque Sacri Ordinis successoribus viris illustribus memorem?
Quid de aliis innumeris, ut S. Ludgarde, S. Christina Coloniensi, S. Christina Vaga dicta, seu Mirabili, plurimisque aliis, quid numerando tempus conteram, aut longum faciam?
Ad altioriem retro me refero memoriam.
2. S. Augustinus, Ecclesiae Doctor incomparabilis, Psalterium Mariae usurpavit.
Ecquis enim dicere audeat, vel cogitare,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

На Западе С. Бенедикт установил и дал максимальный блеск монашескому образу жизни, уже существовавшему в этих местах; и, став прославленным Патриархом нового учреждения, он ввёл для своих (монахов) вместе (с Псалтырём Давида), также С. розарий Марии, который долгое время (декламировал) не как навязывание, а как (свободное) упражнение, исходящее из Священного обычая, который он затем постановил в своём религиозном Ордене: как свидетельствует, по прошествии долгого времени последователь С. Бенедикта,- Джованни из Прато.
2. За ним последовал почтенный Беда из Англии (какой замечательный человек!), который посадил и проповедовал С. розарий Марии по всей Англии, Бретани и Франции: кроме того, он принёс и распространил это полезное упражнение (С. розария) в других отдалённых регионах.
И (С. розарий) оставался не только во время его поколения, но и по сей день такая преданность сохранилась, особенно в Англии.
Там, где (тогда) было меньше жизненной силы в стволе, ветки также высохли.
Даже сегодня, есть видимые следы (С. Розария): благодаря преподобному Беде, преданность С. Розарию осталась в церквях, где они висят, для осуществления общих молитв.
3. С. Бернар последовал примеру Беды, он также распространял С. розарий: Что ещё более важного мог сделать, ярый Супруг Марии?
Его пыл не угас на этом.
Он устанавливает Р. Марии в соответствии с числом и содержанием псалмов Псалтыря (Давида).
Эту (композицию) я видел и трогал (своими) руками.
Через С. Розарий он увидел в себе столько благодати перед Богом, что стал на Земле больше многих святых, и стал инициатором и основателем С. Ордена.
Оставив позади многих (святых).
4. С. Оттоне, воссозданный духом Основателя, С. Бенедикта, и сформированный

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

tantum Virum Psalterium tantum ignorasse, quod nos scimus, quod Ecclesia praedicat, et frequentat?
3. Scimus, ut B. V. Maria revelavit; scimus S. Hieronymo dictum orandi ritum ad calculos numero CL singulare extitisse refugium, tum adversum haereticos, tum ut in omnibus scientiarum genere tantum praestaret stylo, quantum orbis admiratur.
4. Scimus, ut item ter benedicta Mater Dei revelavit, S. Ambrosium, et S. Georgium hujusce Psalterii Sanctissimam scivisse dignitatem, idque in substantia, in quantitate, et qualitate.
Et eos quisquam de ulla ejusdem orandi negligentia et omissione suspectos habere, vel cogitare poterit?
VI. Sancti Carthusiani , dignissimi in Psalterio Christi et Mariae Famuli, qui multum orant pro populo Deus : idem vel in principe loco secretae suae privataeque devotionis coluerant semper, et colunt Psalterium.
Id quod exemplis suo loco docebitur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

в дисциплине того же Священного Ордена, когда он был избран епископом и послан к славянам, он посадил в народ не только христианскую веру, но и С. Розарий: так что этот народ пил сок, нисходящий сверху от Божественной розы, что по (сегодняшний день) все, мужчины и женщины, носят на шее венки С. Розария.
5. Святая Мария Эгниаченсе, которая ежедневно читала весь Псалтырь Давида, в конце каждого псалма добавляла Радуйся, Мария, с каждой (Радуйся, Мария) также преданно исполняла С. Розарий Марии.
Это всего лишь пример, (который) также показывает идентичное упражнение (выполняемое) святыми девственницами, а также является доказательством традиции очень многих верующих (читать С. розарий).
V. О Святом Доминике мы поговорим в следующей главе и далее.
1. Святой Франциск, что засвидетельствованно многими, принял С.розарий, после того, как он был передан ему, без изменения, и, он передал его своему Священному Ордену, чтобы читать его, и рекомендовал его с той же практикой, так что не было необходимости в каких-либо письменах.
Я уверен, что видел один из его розариев, который он использовал.
Что я буду помнить здесь, о выдающихся людях, преемниках обоих священных Орденов?
Что я скажу о бесчисленных других, таких как С. Людгарда, С. Кристина Кёльнская, С. Кристина, известная как бродяга, или необыкновенная, и о многих других (святых), перечисляя которых, потребуется много времени!
Я возвращаюсь, к более старой памяти:
2. С. Августин, несравненный Учитель Церкви, использовал С. розарий Марии.
И кто посмеет сказать или подумать, что такой великий человек не знал С. Розария, какой мы знаем, и который Церковь проповедует и принимает?
3. Мы знаем, что Дева Мария открыла это;
знаем от С. Иеронима, что

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

упомянутый способ молиться со 150 камушками был одновременно исключительным убежищем от еретиков и для того, чтобы преуспеть, что касается стиля, во всех видах наук, настолько, чтобы заставить мир удивляться.

4. Мы знаем, как это показала трижды Благословенная Богородица, что С. Амвросий и С. Георгий знали святое достоинство Святого Розария Марии и насколько это было важно по необходимости и ценности.

Кто бы мог поверить или подумать, что они сомневаются в небрежности или бездействии в молитве?

VI. Святые картезианцы, достойные слуги С. розария Христа и Марии, которые молятся за народ Божий, и всегда чтили С. розарий, в первую очередь в их скрытой и личной преданности.

Это будет объяснено примерами позже.

[PARS II], CAPUT III.
DE SANCTO DOMINICO PSALTERII PRAEDICATORE ATTESTATA NARRATIO.

I. Sanctissimus Dominicus parentum illustrem prosapiam, illustriore vitae sanctitate, ad omnem retro posteritatem, eo usque nobilitavit, ut ipsius gloriae splendor in Ecclesiam universam redundarit.

Cujus quidem sanctitatis lumini pares erant primae ipsius pueritiae igniculi.

Ut caetera omnia sileamus.

1. Suum ipse in Christum, inque Matrem JESU pietatis affectum, simul ac studium vix dum natu major decenni, et exinde continuo, sua in Psalterio Mariae, non in manibus versando solum, delectatione; sed ad ipsum quoque sedula orandi devotione, luculente demonstravit.

2. Neque orare tantum, sed et a zonula secum gestare pendulum, plus quavis aurea gemmatave torque, delectabatur.

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА III:
ЗАДОКУМЕНТИРОВАННАЯ ИСТОРИЯ СВЯТОГО ДОМИНИКА, ПРОПОВЕДНИКА С. РОЗАРИЯ.

I. С. Доминик, благодаря великолепию своей святой жизни, оставил блеск славы родителям и потомству, так что он распространился на всю Церковь.

Пламя его раннего детства было равным сиянию его святости.

Поэтому мы молчим обо всем остальном.

1. В возрасте десяти лет (Святой Доминик) почувствовал одновременно нежное и жгучее благочестие по отношению к Христу и матери Иисуса и с тех пор всегда наслаждался С. розарием Марии, не только сжимая его в руках, но и молясь Ему с усердной преданностью.

2. (Он) наслаждался не только молитвами (С. розария), но и ношением его с

[ЛИСТ 012, кол. a, ГЛАВА III]:
СВЯТОЙ ДОМИНИК, ВЫДАЮЩИЙСЯ ОСНОВАТЕЛЬ ОРДЕНА ПРОПОВЕДНИКОВ, ЧИТАЛ, ПРОПОВЕДОВАЛ И ДАРИЛ РОЗАРИЙ.

Наконец, Святой Доминик, наставник и отец Ордена Проповедников, выдающийся духовный Сын Святого Августина, с тех пор как Дева Мария открыла ему Розарий, почти десять лет он всегда носил его, молился и учил.

И, несмотря на занятия, с большим упорством каждый день читал три Розария.

Но когда он не был привержен вечному спасению душ, он читал (Псалтырь Марии) девять, а иногда даже двенадцать раз, потому что он проводил почти все бессонные ночи с десятиструнным Псалтырём (Марии), возносясь к Деве Марии, между великими Откровениями и Видениями.

Он нёс (Псалтырь Марии), висящий на

[Fol. 012, col. a, CAPUT III:]
((QUALITER BEATUS DOMINICUS PREDICATORUM PATRIARCHA INCLITUS SINGULARITER HOC DIXIT PREDICAVIT ET DISTRIBUIT .

Postremo Beatissimus Dominicus Ordinis Predicatorum Dux et Pater inclitus filius Sancti Augustini spiritualis, Maria Virgine sibi hoc revelante cum adhuc circiter decem essent annorum hoc semper portavit(,) oravit et (fol. 012, col. b) docuit.

Quinymmo cum disciplinis ferreis tria singulis diebus Psalteria quantumcumque occupatus perorabat.

Sed quando non erat impeditus in animarum salute exteriori procuranda aliquem novem buiusmodi dicebat nonnunquam duodecim, quia fere noctes omnes ducebat insomnes in hoc Psalterio decacordo Virgini Marie concinnens cum revelacionibus et visionibus maximis.

Portabat illud appensum in zona sua, et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Hausisse illud cum materno lacte potuit, aut ab Ecclesiastico, dato ejus pueritiae rectore atque magistro, imbibisse: verum altior homine indoles pueri, altiore digna Deo visa fuit disciplina Magistra.

3. Itaque Maria Virgine hoc ipsi revelante, cum adhuc circiter, decem esset annorum, Psalterium semper portavit, et oravit.

4. Aetatis autem robustioris factus, et S. Augustini disciplina regulari perfectus; terna in dies singulos psalteria, horis subcisivis, Deo sacrabat recitando, cum disciplinis totidem ferrea sibi catena inflictis.

Neque tot sese illi tantaeve dare occupationes in animarum procuranda salute quibat, ut a gemino isto precationis, et castigationis sacrificio retardaretur.

5. Quin magis, si quando ab istis paullo majorem, vel impetrasset, vel surripuisset sibi remissionem; subinde novena, ac etiam duodena quandoque Psalteria fundebat.

In quibus noctes, nec raro, pene totas exigebat insomnes.

6. Unde mirandum minus accidere debet, in tantam Virum tantum sese apud Christum, ac Mariam insinuare, plane dicam, Familiaritatem potuisse, ut in secreto miras, magnas, et multas ab Iis cum Divinarum aliarum, tum rerum Psalterii Revelationes, Visionesque acceperit, in publico autem tot, ac tanta patrare admiranda praedicationibus, et miraculorum designationibus, valuerit.

7. Praeter haec vero plura ipsius in praedicando zelum proferendoque inter vulgus Psalterio adjuvabant: ut, hujusce ab Instituto, Sanctitas originis praerogativa, dignitas quoque ac prope divinitas: ab Usu, orbis universitas, orandi facilitas, brevitas, commoditas; Domini mandatum, Gabrielis exemplum, Ecclesiae praeceptum: a Fructu, effectus mirandi in rebus qua spiritualibus , qua corporalibus, ut exemplorum testari volumina possunt.

8. Neque sat ardori fuit Praedicatoris; psalteria orasse ad hauriendum spiritum, commendasse concionibus ad ipsum propagandum per populum; ex cingulo gestasse ad exemplum: verum etiam sibi

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

собой, висящим на поясе, больше, чем золотое ожерелье или драгоценные камни.

(Венец С. Розария) был помещён в его руки священником, с тех пор, как он пил грудное молоко, он был дан ему в качестве руководства и педагога в его детстве: и характер ребёнка, воистину сильный, показался Богу как Учитель, ещё более высокий в достоинстве, чем дисциплина.

3. Именно тогда, в возрасте десяти лет или около того, Дева Мария открыла ему (важность С. розария), и с тех пор он всегда носил его и молился ему.

4. Став старше, он совершенствовал себя в соответствии с правилом и дисциплиной Святого Августина, (и), каждый день, в свободные моменты, он посвящал Богу три С. розария, читая их с таким же количеством дисциплин, которые он наносил себе железной цепью.

Даже многочисленные и важные занятия, способные дать или обеспечить спасение душам, не удерживали его от двойной жертвы молитвы и умерщвления.

5. Действительно, когда (он) получил какую-то особую милость, сразу после этого он читал девять, а иногда даже двенадцать раз С. розарий, во время которого он проводил, нередко, почти все бессонные ночи.

6. Так же должно вызывать удивление, как в этом великом человеке можно было установить в полной мере такую связь со Христом и Марией, настолько, чтобы получить от них в тайне чудесные, великие и многочисленные откровения и видения не только о С. розарии, но и о других Божественных реальностях;

он, на глазах у всех, сумел совершить много исключительных вещей в проповедях и знаках чудес.

7. В проповеди народу (он) использовал причины, чтобы заставить их читать С. розарий: (он рассказывал) о своём Учреждении о Святом видении происхождения, а также о достоинстве и святости;

Простота и краткость Отче и Радуйся, рекомендованы Церковью;

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

его поясе, и повсюду Проповедник Евангелия, призывал народ Божий читать евангельскую Песнь Песней Святой Троицы. Первое радостное объявление Евангелия, которое Святая Церковь по поручению Христа Иисуса должна принести людям, касается этой молитвы, которая так любезна, легка, лаконична и проста для народа. Этого было недостаточно для ревностного человека душ, но во время проповеди он дарил людям чётки и уговаривал знатных и могущественных каждый раз предлагать им их. И когда против еретиков он не мог получить никакого результата с другими проповедями на разные темы, проповедуя Псалтырь (Марии) с великими чудесами, он привёл их всех к Господу.

ПРИМЕР

Святой Доминик находился в районе Тулузы и неустанно проповедовал против еретиков, опровергая их по всем темам.
Однако их возмущение было настолько велико, что они ни по какой причине не захотели признавать свои ошибки, за исключением очень немногих.
Он, чувствуя себя побеждённым, воспламенённым любовью к Богу, как факел, пошёл в соседний лес и в пещере постоянно молился Славной Деве три ночи и три дня, и он безостановочно бил себя, используя в качестве плетей не веточки, а ежевику, колючки и шипы, и весь был окровавлен.
Но он не удержался, постоянно заступаясь за их грехи, и так пожертвовал собой ради этих душ, что внезапно упал, почти бездыханный.
Однако любящая Богоматерь Мария не покинула своего бойца и, из любви к нему и к его детям, явилась в видении умирающему вместе с тремя Царицами, красота которых превосходила всякую воображаемую, за каждой из которых стояли 50 очаровательных дев, которые стояли как на защиту.
И Государыня Мария утешила Святого Доминика и сказала: "О, дорогой Супруг, поскольку ты храбро сражался с врагами Веры,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

universis esse orandum tanquam Predicator Evangelicus plebibus Dei denunciabat hoc Evangelicum Canticum Canticorum Sanctissime Trinitatis.
Quod Evangelium est hominibus amplius quam alia evangelia predicandum propter eiusdem oraculi communitatem commoditatem, et brevitatem Ecclesie Imperium et Domini nostri Iesu Christi mandatum ac vulgarium simplicitatem.
Nec hoc huic viro zelatori animarum suffecit sed et Psalteria publice predicando dabat, et ad dandum ista semper nobiles et prepotentes persuadebat.
Et cum fructum facere non potuit in aliis Sermonibus de alijs materijs contra hereticos hoc Psalterium predicando universos maximis cum signis ad Dominum reducebat.

((EXEMPLUM

Cum igitur Beatus Dominicus in partibus Tholosanis (fol. 012, col. c) contra hereticos instanter praedicaret per maximis racionibus eos confutando nichilominus tanta eorum erat vesania quod converti, a perfidia sua nulla racione voluerunt, demptis quibusdam perpaucis.
Quod ille non sustinens, totus enim ardebat caritate ut facula totum ad orandum se Virginem Gloriosam contulit, tribus diebus ac noctibus continue orans, et se disciplinis in caverna quadam in silva ibidem existente continue affligens, non virgis, sed rubis et tribulis ac sentibus ac spinis, adeo ut totus pene excoriatus videretur.
Hoc faciebat, pro eorum peccatis iugiter intercedendo, tantaque se cede mactavit pro zelo animarum quod subito corruit pene mortuus.
Sed pia Dei Genitrix Maria pugilem suum sic derelinquere nolens, pro ipsius amore ac suorum filiorum iam morti propinquo manifeste apparuit, cum tribus quasi Reginis, super omnem estimacionem pulcherrimis, quarum quelibet in comitiva sua habuit quinquaginta puellas super modum speciosissimas, que omnes quasi armate videbantur.
Atque per hunc modum Domina Maria

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

piorum largitione ab plurimis providebat Coronis, quas inter plebem pro concione distribuebat: atque ita Doctrinis, Rosariis, Miraculis undique loca omnia peragrando complebat.

Suo item exemplo, suasuque nobiles, et copiosos viros, foeminasque ad distribuenda Psalteriorum donativa cohortabatur.

9. Experientia ipsi compertum erat, atque a non paucis, observatum, quod, si quando minus aliis doctrinarum, in medium allatarum, praedicationibus sese ad animarum fructum proficere sibi videbatur, continuo ad Psalterii commendationem spiritu, totoque conatu excurrebat: atque eo dicendi argumento recta sentientes orthodoxos mirum ad modum accendebat, roborabat, haereticos vexabat, exagitabat, confundebat: utrosque suspensos, illos veneratione, hos admiratione sui ab sese dimittebat.

Signorum vero, et prodigiorum miraculis, quot quantis locosque, animosque omnium complerit obstupefactos, adque Deum reductos, dicere hujus loci non est. Unicum tamen ipsa singularitate sua facti quodam jure hunc sibi vindicat proprium; Tholosanae conversioni enarrandae, instituendaeque ibidem tum Fraternitati, tum et Ordinis Religioni fundandae.

HISTORIA.

II. Tholosa (urbs est praenobilis Galliarum, quondam etiam Principatus sceptro inclyta) haeresim Albigensium pro aris, ac focis summa vi, ac ope propugnabat.

1. Vitam, quam perfidiam, citius projecisset.

S. Dominicus sua praedicatione, miraculis Deus Psalterium tota Italia, Hispaniaque jam diu celebrarat, mira cum animorum, morumque mutatione (teste Gregorio IX, in Bulla Canonizationis ipsius): “Quo, ait, sagittante delicias carnium, et fulgurante mentes lapideas impiorum, omnis haereticorum secta contremuit, et omnis Ecclesia fidelium exultavit”.

Neque tamen unquam, vel in urbem, vel in animos Tholosanorum penetrare sese

КОППЕНШТЕЙН 1624 г. РУССКИЙ

удивительные результаты как в духовных, так и в материальных реалиях, о чём свидетельствуют много примеров.

8. И этого было недостаточно для пламенного проповедника, чтобы насытить его дух, чтение (трёх) розариев, рекомендации его собраниям и распространение среди народа, ношение его на поясе, чтобы (подавать) пример; но также, благодаря щедрости многих верующих, он получал (чётки), которые он раздавал среди народа во время собрания; и таким образом (он) насыщал (дух) учениями, чётками (подаренными) и чудесами, повсеместно.

Своим примером и умением убеждать, он повсюду, где бывал, призывал дворян и многочисленных мужчин и женщин раздавать в подарок венки Розария.

9. Его опыт признавался и восхищался многими, и, если ему иногда казалось, что он приносит меньше плодов душам, он сразу же, не колеблясь, со всей тщательностью и заботой рекомендовал Святой Розарий: и этим аргументом, говоря о простых вещах, он превосходно зажигал и укреплял преданных слушателей, в то время как он расстраивал, опровергал и сбивал с толку еретиков: и

нельзя с определённостью сказать, сколько мест и душ он возвёл к Богу чудесами и знамениями, которые он совершил.

Тем не менее, из-за необычности факта, (событие) утверждает именно это: повествование о преобразовании (города) Тулузы и создании там Братства (Святого розария) и основания религиозного Ордена (Доминиканцев).

ИСТОРИЯ.

II. Жители Тулузы (очень известный город Галлии, когда-то также известный властью княжества) боролись с большой силой и упорством ереси альбигойцев, защищая Церкви и алтари.

1. Они бы отказались от жизни,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

с моей милостью и моей помощью, я была послана к вам на помощь".
И три Царицы, подняв его с Земли почти полумёртвого, привели его к возлюбленной Марии.
И она с готовностью нежно обняла его и одарила скромным Поцелуем.
Затем Государыня дала ему выпить Молока из своей Целомудренной Груди и снова сказала Своему Супругу Доминику: “Дорогой Доминик, ты знаешь, какое оружие использовала Святая Троица, когда решила искупить мир?”.
И он ответил: "О Госпожа мира! ты лучше меня знаешь, что через тебя миру было дано спасение, как через тебя мир был исцелён и искуплен”.
И на эти слова Царица мира, нежно улыбаясь своему Супругу, сказала: "О, Доминик любимый, Святая Троица, чтобы уничтожить все грехи мира, выбрала в качестве единственного оружия Ангельский Псалтырь (Розария), который является началом Нового Завета.
Поэтому, если ты в Проповеди хочешь получить желаемый плод, проповедуй мой Розарий, и ты немедленно услышишь помощь Пресвятой Троицы.
В подтверждение этого стоят рядом со Мной три Царицы, число которых напоминает Святую Троицу.
Первая, как видишь, носит белую одежду, напоминающую о силе Отца, которую он проявил во мне, в Святом Воплощении Сына Своего.
У Неё есть 50 дев в белых одеждах, которые представляют первый юбилей пятидесятого года Благодати и Славы, которые пребывают в (Боге) Отце через Его Силу.
Вторая Царица, одетая в красную одежду, напоминает второго человека Пресвятой Троицы (Иисуса Христа), который на благо всего мира перенёс Страсти.
У неё также есть 50 дев в одинаковых одеждах, которые изображают второй юбилей пятидесятого года Благодати и Славы, (которые) пребывают через Его Страсти во втором лице Пресвятой Троицы.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

allocuta est Dominicum(:“) O inquit carissime Sponse, quia fortiter me inspirante et adiuvante pugnasti contra inimicos fidei, ecce missa sum tibi in (fol. 012, col. d) auxilium(”.)
Ille itaque tres Regine eum a terra quasi semimortuum levantes, ante pijssimam Mariam statuerunt.
Cui illa protinus amplexus dedit virginales, et osculum deificum.
Extrahensque de sinu suo ubera pudicissima ad nutum potavit eundem.
Aitque rursus Domina Maria ad Sponsum Suum Dominicum(:“) Carissime(,) inquit(,) Dominice nunquid scis que et qualia Arma Trinitas Beata accepit, cum totum mundum reformare voluit(”.)
Tunc ait ille(:«) O Domina mundi Tu melius me nosti, per te enim salus datur mundo, cum per te mundus sit reparatus, simul et redemptus (».)
Atque per hunc modum subridens familiari Suo Sponso mundi Regina ait(:“) Certe o predilecte mortalium Dominice, Trinitas Beata ad devincendum omnia mundi peccata nulla alia elegit Arma, nisi Psalterium Angelicum, quod est tocius Novi Testamenti fundamentum.
Propterea si vis in predicando fructum quem optas peragere, predica Psalterium Meum et mox sencies Beatissime Trinitatis auxilium.
In signum huius tres mecum assunt Regine, Beatissimam designantes Trinitatem.
Prima ut vides induta est albissimis vestimentis, designans Patris Potenciam, quam ostendit in Filii sui ex Me Sanctissima (fol. 013, col. a) Incarnacione.
Et hec habet quinquaginta Puellas istas candidissimas, que prefigurant primum Iubileum, anni quinquagesimi, et Gracie, et Glorie, esse in Patre per Potenciam .
Secunda autem Regina rubicundissimis induta vestimentis, presignat secundam Personam Trinitatis, que pro toto mundo mortis pertulit Passionem, habens secum consimiles quinquaginta Puellas presignantes secundum Iubileum anni quinquagesimi, Gratie et Glorie, per Suam Passionem esse in eadem secunda Persona Trinitatis.
Tertia autem Regina clarissimis induta

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Beatus Dominicus valebat.

2. Ergo zelo exaestuans, ac dolore, in cavernosa proximae sylvae abdita sese aliquando solum conjicit, ad Deiparae suae impensius opem implorandam.

Jeiunia precibus jungit, corporisque diras castigationes.

Inter haec triduum tenuerat, poenas de se pro Tholosanorum culpis repetens, diverberate corpusculum sibi rubis, ac sentibus non desinebat, dum viribus defectus semianimis corruisset.

3. Collapso, cruentatoque adest Athletae Patrona sua Coeli Regina potens, ac vultu, affatu, amplexuque jacentem excitat velut redivivum.

Divae Reginae Coelitum tres aliae, vultu, cultuque persimiles, nisi quod inferiores, astabant comites Reginae, quarum quamque, sicut assequae, Virgines quinquaginta circumsistebant; forma omnes supra hominem augustiore, armis illustres.

Obstupuit viso in medio S. Dominicus.

4. Ad quem Alma Virgo Parens: “Dominice, inquit, fili, ac sponse intime, quia adversum inimicos fidei, inspirante JESU, Meque opitulante, depugnasti fortiter, ecce tibi ipsa, quam invocas, adsum auxilio”.

Dixit: simul Reginae tres humi levatum, quasi seminecem, piissime sistunt Mariae.

Quem illa in virgineos acceptum amplexus Osculo fixo dissuaviabat; et apertis castissimi pectoris Uberibus appressum Lacte Suo potavit, integreque restituit.

Tum his affatur: “Intimis visceribus dilectissime fili Dominice, numquid probe nosti, et qualia arma Trinitas ter Sanctissima usurpavit, cum orbem totum reparare statuisset?”.

Cui ille: “O Domina mundi, tute nosti me praeclarius: per Te namque Salus mundo venit, per quam, Te Mediatrice, mundus reparatus est, ac redemptus”.

Quae arridens familiari Sponso: “Trinitas, ait, beatissima ad orbis expugnanda scelera universa, praecipua sibi inter arma delegit Angelicam Salutationem, qua nostrum constat Psalterium, totius Novi Testamenti fundamentum.

Quocirca, si vis quem optas, in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

вместо того, чтобы поддаваться ереси.

Святой Доминик уже давно распространял С. розарий, по всей Италии и Испании, своей проповедью, (и) Бог подтверждал чудесами, чудесное изменение нравов.

Папа Григорий IX в булле канонизации (С. Доминика) засвидетельствовал: "он, пронзая прелести плоти и освещая окаменевшие умы нечестивых, сокрушал секты еретиков, и вся Церковь верующих ликовала”.

Никогда, однако, Святой Доминик не был способен прорваться в город и души Тулузцев.

2. Однажды, пылая рвением и горечью, (Святой Доминик) удалился один в пещеру в лесу, недалеко от Тулузы, чтобы умолять о помощи Божьей Матери.

К молитвам он прибавил посты и строгое умерщвление тела.

Среди прочего, он обратился к Марии, прося себе наказания за ошибки Тулузцев, и не преминул бить своё маленькое тело прутьями, пока не упал без сил.

3. К упавшему и окровавленному, подошла могучая покровительница и Царица Небесная и, улыбаясь, словами и объятиями, окликнула лежащего на земле, как будто вернула его к жизни.

Рядом с Пресвятой Царицей Небесной, стояли ещё три Царицы, сопровождавшие её, похожие (на неё) по лицу и орнаменту одежд, хотя (по красоте) меньше; пятьдесят девственниц окружали каждую из (трёх цариц) и следовали за ними, все выглядели очень величественно, выше человеческой природы, красиво украшенные.

С. Доминик был зачарован в лице.

4. Любящая Дева-Мать сказала ему: "о, Доминик, сын и близкий Супруг, поскольку ты сражался с врагами веры, вдохновлённый Иисусом и помог мне, я сама приду на помощь тебе".

Она заговорила, и три царицы, подняв его с земли, благочестиво понесли к С. Марии.

Она, приветствуя его девственными объятиями, ободрила его целомудренным Поцелуем,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Третья Царица, одетая в сияющую одежду, напоминает Третье Лицо Святой Троицы.
У Неё также есть 50 дев, которые носят такие же одежды, на которых изображён третий юбилей пятидесятого года Благодати и Славы Святых, живущих в Духе Святом.
Я Царица трёх Юбилеев, как на родине (вечной), так и на пути (жизни), где три юбилея, то есть (юбилей) письменного закона, (юбилей) природы и (юбилей) закона благодати, Царицей и кульминацией которого я являюсь.
За это и на Небе, и на земле Святая Троица освятила мне число сто пятьдесят, ибо каждый пятидесятый год юбилейный (Левит, гл. 25).
Итак, три юбилея-это сто пятьдесят (лет), которые составляют число моего Розария.
В нём первые 50 молитв - это чистое и девственное Воплощение Моего Сына.
Вторые 50 молитв - это Страсти Моего Сына, очень красные и очень болезненные.
Третьи 50 молитв, наконец, касаются славного Воскресения Сына Моего, Сошествия Святого Духа и возвышенной Славы Святых.
Итак, следуй за мной и проповедуй этот Пресвятой Розарий, и сразу же ты увидишь мою бесконечную силу в обращении грешников".
Замечательная вещь!
Тогда Святейший Доминик, избранный среди людей всего мира и защищённый присутствием (Пресвятой) Троицы, вошёл в город Тулуза.
И, как только он прибыл, чудесным образом, колокола начали звенеть в самом главном приходе и Материнской Церкви, и этот звук был настолько чудесным, что пугал всех и в то же время привлекал их к этой церкви.
Что было дальше?
Туда стекались почти все горожане. Святой Доминик, тогда, сразу же начал проповедовать с большой силой, Розарий Пресвятой Троицы.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

vestimentis, designat terciam Personam Trinitatis.
Hec que habet quinquaginta Puellas formosissimas, eisdem vestimentis adornatas, que prefigurant tercium Iubileum sanctorum anni quinquagesimi, per graciam et gloriam esse in Spiritu Sancto .
Et quoniam istorum trium iubileorum sum Regina in patria, et eciam in via, quia in via fuerunt tres iubilei, scilicet legis, nature, legis scripte, et legis gracie quorum sum Domina et finis.
Ideo et in via et in patria Trinitas Beata michi sanctificavit numerum istum centum quinquaginta quoniam quilibet annus quinquagesimus est Annus Iubileus secundum Leviticum. Levitici, xxv .
Et sic tres Iubilei sunt centum (fol. 013b) quinquaginta, que faciunt numerum Psalterij Mei.
In quo prima quinquagena est de Incarnacione Filij Mei candida et virginea. Secunda vero quinquagena est de Passione Filij Mei rubicundissima, et penosissima.
Tercia autem quinquagena est de Filij Mei Gloriosa Resurrectione, et Deitate, et Santorum Gloria clarissima.
Veni ergo mecum, et predica hoc Psalterium deificum et mox in conversione peccatorum, meam maximam videbis Potenciam (”.)
Res mirabilis!
Totique mundo plurimum suavis Dominicus igitur iste beatissimus virorum, tali Trinitatis vallatus comitiva, intrat Civitatem Tholosanam.
Atque in suo adventu, divinitus campane ceperunt pulsari in Parrochia pociori et Matrice Ecclesie, sonitusque erat admirabilis, qui cunctos perterrebat simul et alliciebat ad veniendum ad illam Ecclesiam.
Quid plura?
Universa pene convenit civitas.
Mox que Beatissimus Dominicus predicavit Psalterium Beatissime Trinitatis, maxima cum potencia .
Atque illo predicante, tonitrua sunt audita ingencia, terremotusque factus est intantum ut crederent omnes se mox a terra debere devorari, et aque ceperunt

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

praedicando fructum, Meum praedica Psalterium: et mox persenties ter Max. Trinitatis Auxilium".
Simul addidit tale ei.

SCHEMA PSALTERII.

III. "Istius in signum, ait, ecce tres Mecum Reginae Sanctissimam Trinitatem repraesentant.
1. Harum, ut cernis, Prima Candidissimo nitens cultu, Patris designat Potentiam, quam in Filii Sui, ex Me Nati Sanctissima Incarnatione manifestavit.
Hanc quoque quinquaginta Virgines, item candore venerabiles, designant; primum Jubilaeum Gratiae et Gloriae, in et ab Patris esse Potentiam .
Secunda Regina, ostro et purpura Rubens Filii denotat Sapientam; quam in mundi per Passionem Suam Redemptionem declaravit.
Illius Comites quinquaginta, pari insignes purpura Virgines admonent alterum quinquagesimi anni Jubilaeum Gratiae, et Gloriae ex merito Christi passi descendere.
Tertia Regina convestita stellis, Clementiam Spiritus Sancti demonstrat, quam in Redempti orbis Sancticatione misericorditer ostendit.
Assistrices ei quinquaginta Virgines, stellis undique coruscae, spondent, Jubilaeum tertium Gratiae, et Gloriae, in et ex Spiritu Sancto promanare.
2. Porro noveris: Ego, ut trium Reginarum, sic et Jubilaeorum, sum Regina, Trium in Via et in Patria; nimirum Legis Naturae, Scriptae et Gratiae, quae totidem in Beatorum felicitate perennant.
Quae causa est, cur Beatissima Trinitas isthuc Mihi numerum CL sanctificatum dicavit, et consecravit in Psalterio Meo.
Cujus idcirco
I. Quinquagena, De Incarnatione, pura candet.
II. De Passione Filii, purpurata rubet.
III. De ejusdem Resurrectione, Sanctorumque Gloria, stellata coruscat.
3. Age nunc igitur, Mecum hoc capesse Psalterium, et constanter id praedica.
Urbem, hostiumque fidenter invade cuneos, et ubi frequentissima convolarit multitudo, hoc lauda, commenda;

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

и она кормила его молоком, которое сочилось из её целомудренной груди, и восстанавливала его целиком.
Тогда она сказала так: "от всего сердца, о дорогой сын Доминик: неужели ты не знаешь, какое оружие использовала Святая Троица, когда решила искупить весь мир?".
И он ей: "о, Владычица мира, ты знаешь, что я (знаю) с большой ясностью: через тебя, действительно, пришло спасение в мир; через тебя, которая является посредницей, мир был обновлён и искуплён".
И она, улыбаясь любящему Супругу, сказала: "Пресвятая Троица, чтобы искупить все грехи мира, выбрала себе (всё) оружие, Радуйся, Мария, из которого состоит наш С. розарий, (Радуйся, Мария) является основой всего Нового Завета.
Поэтому, если вы хотите результат, на который надеетесь в проповеди, проповедуйте мой С. розарий, и вы немедленно услышите спасение Святой Троицы".
В то же время Она добавила

ВИДЕНИЕ С. РОЗАРИЯ:

III. (Она) сказала: "в доказательство этого, три царицы, которые находятся рядом со мной, вспоминают святую Троицу.
1. Первая (царица), которую видишь, сияющая в белых одеждах, указывает на силу (Бога) Отца, которую (он) проявил в Святом воплощении своего Сына, рождённого мной.
Даже эти 50 девственниц, одинаково почтенные в белизне, указывают на первый юбилей Благодати и славы, (т. е.) силы, которая есть в (Отце).
Вторая царица, в пурпурных одеждах, указывает на мудрость Сына Божьего, возвестившего об искуплении мира Страстями.
50 окружающих её девственниц, награждённых пурпуром, напоминают о втором юбилее пятидесятого года Благодати и славы, проистекающий из заслуг Страстей Христовых.
Третья царица, покрытая звёздами, указывает

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И когда он проповедовал, раздался гром, и произошло такое сильное землетрясение, что все подумали, что их поглотила земля; воды начали трястись с невыразимым волнением.
Сильные порывы ветра, наконец, угрожали бедой для всех.
Тогда Святой Доминик, когда происходили такие ужасные вещи, обратился к народу и сказал: “Если вы хотите освободиться от этой беды, прочитайте все Розарий Девы Марии, и я уверяю вас, что эти ужасные вещи, которые вы видите, немедленно прекратятся.
Сила Божия гневается на вас, и он послал вам эти наказания.
Но знайте, что Христос и Дева Мария послали вам с небес сто пятьдесят благодарностей за отпущение ваших грехов". И вот, внезапно, послышались громкие крики бесов, которые говорили: "горе, горе нам, потому что Розарием мы связаны огненными цепями". И стоны демонов были настолько велики, что эти люди едва могли слушать святую проповедь.
И что уникально, так это то, что они видели изображение Девы Марии (которая находилась) в Большой церкви, трижды протягивая руки к небу, как если бы она приказывала читать (Розарий).
Тогда Святой Доминик сказал: "Не прекратится это бедствие, пока вы не примете и не прочтёте Розарий Девы Марии. И Дева Мария, которую вы теперь видите разгневанной, опустит свои угрожающие руки". Что еще я скажу? И вот, все обратились, и, от самого большого до самого маленького, плакали и просили прощения.
Увидев эти чудеса, люди возносили крики так высоко, что казалось, что они ведут их к смерти. Тогда С. Доминик, повернувшись к изображению Девы Марии, опустился на колени и сказал: “О, Царица Вселенной, вот, люди хотят читать Твой Розарий.
Опусти, пожалуйста, свои девственные руки, (и отложи) своё возмущение".
И сразу же, после того, как Святой Доминик закончил говорить, Мария опустила руки.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ,

(fol. 013, col. c) indicibili turbacione commoveri.
Ventusque validissimus venit qui universorum ruinam minabatur finalem.
Sed cur tam terribilia tunc contigere.
Certe audi Dominicum populum sic alloquentem(:“) Si vultis a plaga ista liberari accipite omnes Psalterium Virginis Marie, et spondeo pro vobis que mox ista que cernitis horrendissima cessabunt.
Nam Dei virtus contra vos irata, omnia vobis ista inmittit detrimenta.
Cerno inquit cerno centum et quinquaginta Potestates, a Christo et Virgine Maria missas celitus, que in resolucionem peccatorum vestrorum hec vobis inmittunt (”.)
Res admirabilis, inter hec audite sunt voces demonum ululancium, et dicencium(:«) Ve ve nobis, quia ab angelis maxime per psalterium religamur cathenis igneis(”.)
Et talis ac tantus erat demonum ululatusque homines Sermonem Dei vix audire poterant.
Et quod singulare est dictu, Ymago Virginis Marie in maiori Ecclesia visa est extendere manum in celum trina vice, quasi mandans hec feri.
Tunc igitur ait Dominicus(:«) Nunquam cessabit hec plaga, nisi Psalterium Virginis Marie acceperitis et dixeritis (fol. 013 col. d) et Maria Virgo quam cernitis iratam brachium iratum deponet (».)
Quid amplius dicam?
Favent pene omnes a maiore usque ad minimum, maximis cum fletibus veniam petentes.
Tantus enim tunc erat populi clamor, ac si ad mortem ducerentur, signis tantis perspectis .
Moxque Dominicus conversus ad Ymaginem Virginis Marie et genua flectens ait(:«) O mundi Domina, ecce populus vult dicere Psalterium Tuum, depone queso tue ire virginale brachium in locum suum (».)
Moxque ad Dominici vocem Maria deponit brachium, in suum locum.
Et subito cessavit ventus, tonitrua finiuntur, et terremotus expellitur cunctaque pericula procul pelluntur .
Que videntes, in crastino in camisijs cum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Orationem suade, et crede, maxima protinus divinae Potentiae mirabilia videbis".

Dixit: seque super astra recepit.

IV. 1. Promisso fidit, dicto paret S. Dominicus apparet in urbe Tholosana: simul aedis summae aes omnes campanum, divino agitatu, summis in turribus consonat, sonitu prorsus peregrino et novo.

Terror animos, motusque cunctorum, ac stupor incessunt, pariterque cupido, factum cognoscere visu, quod audiebant, et discere causam.

Ad Paroeciam eam principem Civitas advolat pene tota, et ecce: videtur, ante cunctis perosus, auditur intrepidus divinus suspicitur Psalterii praedicator S. Dominicus, cordium sentitur malleator.

Stuporem ex pulsu campano, major ex predicatione excipit.

Illius memoriam inter, et sensum hujus atque praesentiam, medii stant omnes pariter atque defixi: neque dum haeretica cedebat pervicacia.

Itaque altior de caelo, horribilisque fit vis.

2. Virtutes coelorum moventur, mugiunt tonitrua, fulgura certatim volantia micant; resonant elisa fulmina: quatitur urbs, fragoribus orbis uterque successus intremiscit.

Illapsurum metuisses, aut terram coelo, ignibus undas miscendas fore.

Parum hoc: etiam quasi terra levis suspensa motu libratur succussorio; iam iamque hiatu immani videbatur cunctos absorptura.

Neque aquae cursum tenuere suum, retroactae feruntur, et suffunduntur omnia: omnisque ventorum vis effusa murmure horrendo frendit ac fremit.

3. Immania haec, et miranda: at mirabilius, quod in his omnibus vox una praedicantis Psalterium nil cederet Dominici, quo minus integra ad aures audientium accideret.

Ista, quae vincebat omnia, vincebat, et haeretica pectora.

Haec frangit, haec mollit, haec mutat, tum inter alia sic fatur: "Haec Dextera Excelsi: irati haec Vox Numinis est, o Cives.

Date locum Deo: ad ostium cordis vestri stat, et pulsat.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

на помилование Святого Духа, милосердно проявившего себя в Освящении искуплённого мира.

Пятьдесят Дев, которые окружают её, (в одеждах), сверкающих звёздами, обещают третий юбилей Благодати и славы, который течёт В и ОТ Святого Духа.

2. Тогда вы должны знать, что я, как королева трёх цариц, также Королева трёх юбилеев на пути (жизни) и Отечества (Небесного): я (Королева) естественного закона, письменного и благодарственного, которые оба вечны в Блаженстве Святых.

Именно по этой причине Святая Троица назначила меня и освятила Святой Розарий из святого числа сто пятьдесят (Радуйся).

Поэтому:

Первые 50 - о Воплощении, белые от чистоты;

вторые 50 - о Страстях, пурпурно-красные;

третьи 50 - о Воскресении и славе Святых, искра Звёзд.

3. Итак, возьми этот Святой Розарий, и проповедуй непрерывно: я буду с тобой. Решительно входи с верой в город врагов, и там, где соберётся множество людей, хвали и рекомендуй (Святой Розарий); проповедуй Святой Розарий и верь: ты сразу увидишь величайшие чудеса Божественной силы"

- Сказала и исчезла над звёздами.

IV. 1. Святой Доминик поверил обещанию, повиновался указу и вошёл в город Тулузу; в то время как божественным движением все бронзовые колокола главной церкви зазвенели на высоких колокольнях совершенно необычным и неизвестным звуком.

Ужас, волнение и изумление охватили все души, а также желание узнать, что это за представление, которое они слышали, и узнать причину.

Почти весь город сразу же отправился в собор, и вот, предстал перед всеми Святой Доминик, бесстрашный и чудесный проповедник Святого Розария Девы Марии, воспламенитель сердец: они молчали и смотрели на него с изумлением.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И тут же затих ветер, гром прекратился, землетрясение затихло, и всякая опасность исчезла из виду.
Те, кто был свидетелем (сцены), на следующий день, в белом халате и свече в руке, вернулись в церковь.
Там Святой Доминик проповедовал во второй раз и сотворил множество чудес.
Эти факты произошли за три - четыре года до создания Ордена Монахов-Проповедников.
Именно здесь они отказались от своих ошибок.
И поэтому в память об этом событии Фульк, Епископ Тулузы, отдал шестую часть десятины Своей Церкви Доминику и его сподвижникам.
И там произошло первое основание Ордена Монахов-Проповедников в нынешней церкви Сан-Романо, которая тогда была посвящена в честь Святой Троицы и Пресвятой Девы Марии.
И этот факт был чудесным источником, с которого начался Розарий Марии.
И с тех пор в этом Ордене более ста лет сохранялась эта молитва, и именно для такой (молитвы) был основан Орден Проповедников.
И, начиная с его основания, в мире было посажено всё добро.
И всё это Благочестивая Дева Мария, Матерь Божья, тому, которого Она назвала Супругом, с Кольцом и чудесной (короной) Розария, которую она надела ему на шею, (оба сделаны) из Волос той же Девы Марии, рассказала в видении (эти вещи), которые очень правдивы.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

candelis ad eandem veniunt ecclesiam.
Ubi Dominicus iterum predicavit, et plurima miracula ibidem fecit.
Hec autem sunt facta annis tribus aut quatuor ante Ordinis Fratrum Predicatorum institucionem.
Et ita per hunc modum, errores suos universos dimiserunt.
Sicque ibi ob huius rei memoriam, Fulco Tholosanus Episcopus, Dominico dedit sextam partem decimarum sue Ecclesie et suis consocijs.
Atque (fol. 014 col. a) ibidem primitus Ordo Fratrum Predicatorum est fundatus in Ecclesia Santi Romani, que tamen primo fundata fuit in honorem Sanctissime Trinitatis, et Beatissime semper Virginis Marie.
Et hoc factum fuit origo singularis propalandi Psalterium Virginis Marie.
Propterea in isto Ordine, plusquam per centum annos hoc perseveravit suffragium, et sic tali medio, fundatus est Ordo Predicatorum.
Ex eius fundacione, venit fundacio bonorum universorum in mundo.
Et hec omnia pijssima Dei Genitrix Virgo Maria cuidam quem desponsavit per annulum et Psalterium mirandum ex crinibus ipsius Virginis Marie in collo eius pendens narravit visibiliter et sensibiliter esse verissima.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Deus enim est, qui fulminat in nubibus. Terret, ut corrigat: non ferit, ne occidat.
Plaga tamen capitibus imminet: si vultis declinate paenam , et ultimam, aeternam exhorrescite.
Exemplum ab obstinatis Christi JESU crucifixoribus, per similia terrefactis ostenta, capessite: et ex JESU, Matreque JESU propitiam sperate salutem.
Agite, Salvatoris Genitricem Virginem, Matrem misericordiae poscite omnes Advocatam, Matri Piae Pius Filius nil abnuit.
Utriusque precem amate, usurpate Psalterium.
Secundum DEUM MARIAM colite, execrati haeresim ejurate.
Et fidite: salutem spondeo, sponsionem hanc meam affirmabit gratia Deiparae, Deoque ratam, faciet subita ab hisce quies terroribus, et tranquilla securitas.
Credite: cerno coram centum, et quinquaginta Potestates, Angelos, Vindictae Dei administros, a Christo, et a Christi Matre Virgine coelitus in vos imissas , poenis scelerum vestrorum exposcendis".
4. Has voces Sancti, aliae Blattarum intersonant voces infaustae, confusique ejulatus cacodaemonum eduntur tales: "Vae, vae nobis!
Ab Angelis, per vim maxime Psalterii, catenis ignitis religamur, et procul ex orbe hoc relegamur in Barathrum, heu, infelices!".
Horum tanta intendebatur vociferatio, ut de Psalterio Praedicatoris vocem pene obscurare videretur.
Obruissent illam, ni Deus voci ejus vocem virtutis dedisset.
5. Ostentum istis accessit denique horribile aeque, ac mirabile.
Prostabat forte in Ecclesia Majore, Deiparae statua, loco edito, atque conspicuo.
Haec visa cunctis fuit, Dexteram in Coelos porrectam extendere: vice minarum tertium repetita, ac si diceret: nisi jussa facessatis, peribitis.
Ita enim gestum statuae mox interpretatus est S. Dominicus: "Non plaga, inquit, non horrida monstra remittent, ni ab pertinacia remittentes, salutem per Advocatam misericordiae in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Он уловил изумление от звона колоколов, больше, чем от проповеди.
Несмотря на память и дискредитацию о нём, они стояли вокруг него и были неподвижны: их еретическое упрямство ещё не согнулось.
Затем с неба обрушилась буря, очень сильная и страшная.
2. Взрывались энергии небес, гремел гром, мелькали внезапные молнии, и, мерцая, обрушивались: город был потрясён, испуган грохотом, приближающимся залпом.
Они боялись утонуть, и что земля вот-вот смешается с небом, и волны с пламенем.
И это ещё не всё: даже скользкая, приподнятая земля была потрясена дрожащим движением; казалось, что все вот-вот будут поглощены огромной пропастью.
Даже воды не держали своего курса, они двигались назад и изливались на всё вокруг; и вся сила ветров, извергаясь с ужасным воем, трепетала и шипела.
3. Эти реалии были гигантскими и невероятными, но ещё более невероятным было то, что среди всего этого единственный голос (Святого) Доминика, проповедовавшего Святой Розарий, вовсе не ослабел, а достиг совершенства в ушах присутствующих слушателей.
Она, победившая все эти (невзгоды), также смогла победить еретические сердца.
Он потряс их, смягчил, преобразил, а затем, среди прочего, сказал так: "это (правая рука) высшего, (она) это голос Бога, который разгневан, о граждане.
Дайте место Богу: он стоит у дверей сердца вашего и стучит (Откр.3,20).
Ибо это Бог, который зажигает в облаках (сл.18,13).
Приземляется, чтобы исправить, не наказывает чтобы убить (Евр.12).
Но наказание нависает над головами: если хотите, избегайте наказания и бойтесь последнего наказания, вечного.
Возьмите пример с тех, кто жестоко распял Иисуса Христа, которые были поражены подобными чудесами, и надейтесь на

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Psalterio quaesieritis.
Ergo sacris ipsi precibus in Psalterio placate iratam, et elatum minaciter brachium ea flectet ad misericordiam".
V. 1. Jam fibras cordis omnium perculerat Deus, percusserat Dominicus. Vidisses abjectos humi universos, supplices ad Deum, Deiparamque palmas tendere, pallere vultus, artus tremere, et corpore toto inhorrescere: Audisses imis ductos pectoribus gemitus, fractos ructare singultus, obscurum mugire rugitus, ululatus virumque mulierumque planctus resonare permixtos: madere lacrymis, sordidatos squalere cunctos, pectora tundere, spargere pulverem, lacerant genasque, capillosque, misericordiam vocare universos, haud secus, quam si viventibus sibi videntibusque funus duxissent.
2. Hoc flexus miserabili spectaculo S. Dominicus, vultu ad Deiparae statuam verso, humi genua supplex ponit, et orat: "O Domina, Coeli, terraeque potens Virgo, aspice, poenitentes, supplices audi, praeteritorum pudor ac dolor praesens, de futuris meliora spondet.
Iras pone, remitte minas, Brachiumque repone in Tuae sinum Clementiae".
Audiit pia Parens, Suaeque Brachium statuae contractum composuit.
Pariter venti, tonitrua, terraeque motus, et cuncta resederunt.
3. Terroribus hisce, periculisque perfuncti Tholosani, dederunt manus, animosque singuli in unius manum Dei, et ductum S. Dominici.
Fit pax, et alta quies, admiratio pariter, et perfecta animorum mutatio.
Errores suos dimittunt, haeresum tenebrae remittuntur, et Lux Catholicae Fidei aperitur.
4. Die posteri novum Cives spectaculum tale dederunt.
Superinjectis sibi camisiis, ardentes manibus cereos praetendentes, eandem ad Ecclesiam mane primo supplicatum conveniebant.
Ad quos Sanctus Dominicus catecheticam de Psalterio instituit concionem, quantum, satis videbatur, sequentibus signis, quae plurima tunc ibidem, ac deinceps, Deus per servum suum operari dignitatus est.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

благодатное спасение от Иисуса и Матери Иисуса.
Спросите всё у Девы-Матери Спасителя, у защитницы-Матери Милосердия, ибо Возлюбленный Сын ничего не отрицает любимой матери.
Любите их молитву, используйте С. Розарий.
Сразу после Бога почитайте С. Марию, отвергнув ересь, дайте клятву (веры).
И поверьте: я обещаю вам спасение, благодать Божией Матери подтвердит это моё обещание, и по воле Божьей внезапная тишина и тихая безопасность освободят вас от этих ужасов.
Верьте: я вижу здесь сто пятьдесят сил (ангельских), ангелов, исполняющих Божественную месть, посланных Христом и девственной матерью Христовой с небес для вас, чтобы требовать наказаний за ваши злодеяния"
4. Во время этих слов Святого (Доминика) слышались зловещие голоса тараканов, и слышались смутные вопли демонов: "горе, горе нам!
Ангелами, бесконечной силой С. розария, мы связаны огненными цепями и, вдали от этого мира, мы низвергнуты в пропасть (ада).
О несчастные!".
Послышались их крики настолько громкие,что казалось, что они почти заглушают голос проповедника С. Розария.
Они бы накрыли его, если бы Бог не придал этому голосу гораздо большей силы.
5. В конце концов, к ним добавилось ужасное и замечательное чудо.
Случайно в Большой церкви выставлялась статуя Божией Матери, на возвышенном и видимом месте.
Она была замечена всеми, подняла правую руку, и протянула её трижды к небу, как многократное предупреждение, как будто говоря: "если вы не будете выполнять команды, вы погибнете".
С. Доминик сказал: "не отвернутся наказание и страшные знамения, если, вы не будете просить через С. Розарий спасения у

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

VI. 1. Haec ita gesta evenerunt tribus circiter annis, aut quatuor, ante S. Ordinis Praedicatorum institutionem.
2. Et in perpetuam rei memoriam, Fulco Tholosanus Episcopus S. Dominico ejusque Fratribus, libera donatione facta, decimarum Ecclesiae suae partem sextam perpetuum donavit.
3. Atque ibidem prima S. Ordinis Fratrum Praedicatorum id temporis incunabula poni coepta fuerunt, in Ecclesia, dicta Sancti Romani, fundata tamen, ac dedicata Sanctissimae Trinitati, et Beatissimae Virgini Mariae.
4. Neque Ordinis solum, verum et Psalterii porro plantandi ista Origo prima extitit.
Atque ea quoque via Psalterium in hunc Ordinem intravit, et in eo hucusque perseveravit.
5. Ex cujus utriusque Institutiones , et S. Ordinis in Ecclesia, et Psalterii in hoc Ordine, quanta Deus semper Deiparaque sint operati, seipso liquet, et in orbe fructus constat, quousque nomen patet Christianum.

ATTESTATIO

Et haec omnia piissima Dei Genitrix V. Maria cuidam, quem Desponsavit per Annulum, et Psalterium mirandum, ex Crinibus Ipsius Virginis MARIAE, in Collo Sponsi pendens; narravit visibiliter, et sensibiliter esse verissima.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Посредницы Милосердия.
Поэтому умилостивите её гнев священными молитвами С. Розария, и она склонится к милосердию, угрожающе подняв руку.
В. 1. Уже бог потряс из недр сердца всех, и (С.) Доминик пронзил их.
Вы бы видели, как все в отчаянии лежали на земле, умоляюще протягивая ладони к Богу и Божьей Матери, бледные в лице, дрожащие в руках и испуганные во всём теле.
Вы бы слышали стоны, исходящие из глубины их сердец, издаваемые стоны, смешанные между криками и воем, и эхо беспорядочного плача мужчин и женщин.
Все они были мокрые от слёз и покрытые грязными одеждами, били друг друга по груди и посыпали грязью, рвали колени и волосы, все вместе взывали к милосердию, как будто они сопровождали свои похороны, все ещё живя и наблюдая.
Любящая Мать выслушала и опустила руку своей статуи.
2. Святой Доминик, тронутый этим несчастным зрелищем, стоя лицом к статуе Божией Матери, умоляюще опустился на колени и молился: "о, Госпожа Неба и земли, могущественная Дева, смотри, слушай кающиеся мольбы: позор прошлого и боль настоящего обещают лучшие вещи для будущего.
Отложи гнев, отложи угрозы и вновь положи руку в свою Снисходительность".
И тут же стихли ветры, гром, землетрясения и всё остальное.
3. Тулузцы, которые поддерживали эти ужасы и опасности, единодушно передали свои руки и души только в руки Бога под руководством Святого Доминика.
Наступил покой и тишина, а также изумление и полное изменение душ.
Они отказались от своих ошибок, отвергли тьму ересей, и свет католической веры раскрылся.
4. На следующий день горожане снова публично (признались в вере).
В белых одеждах, неся в руках зажжённые свечи, они

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

они согласились обратиться с мольбами в той же церкви.
Для них Святой Доминик начал речь о С. Розарии, на время, которое он считал достаточным; в то же время последовали чудеса, которых было очень много и которыми Бог соизволил действовать через своего слугу.
VI. 1. Это произошло примерно за три-четыре года до создания Священного Ордена Проповедников.
2. И, в вечную память об этом факте, епископ Тулузы Фулько, сделав бесплатное пожертвование, пожертвовал Святому Доминику и его монахам шестую часть десятины Своей Церкви, бессрочно.
3. Именно здесь начало закладываться начало во времени Священного Ордена монахов-проповедников в церкви С. Романо, основанной и посвящённой Святой Троице и Пресвятой Деве Марии.
4. И не только Орден (Доминиканский был началом), но и (эта церковь) был первой отправной точкой С. Розария, который оттуда распространился повсюду.
И именно по этой дороге С. Розарий вошёл в Орден и был распространён с тех пор и по сей день.
5. Для обоих институтов, как Священного Ордена (доминиканцев) в церкви, так и С. Розария в этом Ордене, очевидно, насколько велики реалии, которые Бог и Богородица создавали, и это достижение публично известно во всём мире, где бы ни распространялось христианское имя.

ЗАВЕРЕНИЕ:

Все эти любящие слова, Дева Мария, Матерь Божья, сообщила Супругу, с Кольцом, сделанным из Волос той же Девы Марии, и с прекрасной цепью Розария, свисающей с шеи Супруга; и эти вещи, видимые и, действительно, правдивы.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS II], CAPUT IV.
DE B. ALANO, DEIPARAE DESPONSATO PSALTERII INNOVATORE,
ATTESTATA NARRATIO
IN APOLOG[IA], CAP. X.

I. Clementissimus DEUS Misericordiarum, et DEUS totius Consolationis, ex Sua Dignantissimae Miserationis abundantia, et perpetua charitate, Psalterium Christi, et Mariae, jam diu in desidiosa hominum oblivione sepultum, benignissime dignatus est revelare cuidam Patri Fratri Ordinis Praedicatorum.

1. Per quod, gratia Dei, cooperante, inaudita et innumera peracta sunt miracula; et praesertim vere per praedictum Fratrem Praedicatorem, in Psalterio specialiter Deo, Deiparaeque devotum.

2. Ante autem dictus Pater, quam ad eam admirandae praedicationis gratiam vocatione divina perveniret; Psalterium Mariae, sedula devotione quotidiana Deo per Advocatam DEI Matrem Mariam offerre diu consuevit; quo a tentationibus diaboli, carnis, ac mundi liberatus, vel immunem ab iis, aut securam Deo vitam in suae vocationis exigeret Instituto.

Et quidem a quibusdam est liberatus; verum aliarum permolesta importunitate eo vehementiore, pugnisque saevioribus afflictus fuit, et debuit conflictari.

3. Nam Deo sic permittente; (ut is, qui solus potest, eum faceret ex tentatione proventum) quem experta dein Ecclesia cognovit (hodieque sentit), ecce septem ipsos annos a diabolo fuit crudelissime tentatus, verberibus contusus, et flagris diriter vapulavit.

Adeoque saeva ea fuerunt subinde verbera; ut ipsi vitam saepius extorsissent, aut eum ad desperationem adegissent; ni Alma Dei Virgo, miserata sic afflicto quandoque opem tulisset, ac medicinam.

4. Quodque amplius, tanta vi occulta, impetuque tortore saepius exagitabatur a desperationis spiritu nequam, ad mortem sibi ipsi violenter manibus illatis consciscendam; ut dudum ferro animam cum sanguine hausisset, aut quo aliocumque necis genere vitam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА IV
ДОПОЛНЕНИЕ К ТОМУ, ЧТО ОПИСАНО В АПОЛОГИИ ГЛ. X, О БЛАЖЕННОМ АЛАНЕ, (НОВОМ) СУПРУГЕ БОЖИЕЙ МАТЕРИ, РАСПРОСТРАНИТЕЛЕ С. РОЗАРИЯ.

I. Милостивый Бог Милосердия и Бог всякого Утешения, благодаря обилию своего сострадания и вечного Милосердия, соизволил открыть Отцу, Монаху Ордена Доминиканцев уже давно похороненный в забвении из-за бездействия людей С. Розарий Христа и Марии .

1. С помощью Божьей благодати были совершены несметные и бесчисленные чудеса с помощью предсказанного проповедника-монаха, особенно преданного в С. Розарии, Богу и Божьей Матери.

2. Предсказанный Отец, ещё до того, как он пришёл, по Божественному призванию, к этой благодати необычайной проповеди, долгое время имел обыкновение предлагать, с усердной ежедневной преданностью, С. Розарий Марии, Богу, заступничеством Адвоката и Матери Божией.

И, освободив (С. розарий) от соблазнов дьявола, плоти и мира, то есть (сделав его) невосприимчивым к ним, (он) провел с Богом безопасную жизнь в Институте своего призвания.

Однако, несмотря на то, что он был освобождён от этих (искушений), он был очень сильно измучен другими (испытаниями), невыносимыми и мучительными, и очень жестокими.

3. Позволив Богу так (как только Он мог вывести его из искушения: что Церковь знает по опыту, и даже сегодня страдает), (он) был искушён в течение семи лет дьяволом, который избивал его бичами, и он был в ужасном состоянии.

Эти бедствия были настолько жестокими, что они вырывали из него жизнь и приводили бы его в отчаяние, если бы любящая Дева Божья, беспощадная, время от времени не оказывала страдальцу помощь.

4. И ещё больше (он страдал) из-за этого: он был очень часто движим Великой оккультной силой и мучительной яростью злого духа отчаяния,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 014 кол. a, ГЛАВА IV]:
ЧУДЕСНОЕ И НЕОБЫКНОВЕННОЕ ОТКРОВЕНИЕ СОЮЗА С ДЕВОЙ МАРИЕЙ (ПРОИЗОШЕДШЕЕ) В ЭТИ ВРЕМЕНА, ТО ЕСТЬ В ГОД ГОСПОДЕНЬ 1464. РОЗАРИЙ БЫЛ ВОЗВРАЩЁН К ЖИЗНИ БЛАГОДАРЯ УЧИТЕЛЮ АЛАНУ ДЕ РУПЕ ИЗ ОРДЕНА ПРОПОВЕДНИКОВ.

Милостивый Бог, Отец Милосердия, и Бог всех утешений, в своём превосходном сострадании и бесконечной милости, с огромной доброжелательностью недавно соизволил открыть преданному Отцу, монаху Ордена Проповедников, этот Розарий, который полностью исчез из несчастных мыслей людей.

И наполнил его Огнём своей сладкой Любви, пока он не стал источником сияющего света, чтобы осветить Святую Католическую Церковь, и святость его яркой священнической жизни была примером для всех, чтобы распространить в изобилии на всех лучи Божественного Света. И он, по всей Земле, широко распространил Святой Розарий, чтобы усилить Божественное поклонение и для спасения людей, которые его не знали.

С помощью Божьей благодати через (Розарий) произошли необыкновенные и невыразимые чудеса, и особенно с монахом (Аланом), который распространял Розарий из 15 Тайн .

(Розарий) состоит, по сути, из пятнадцати Отче Наш и ста пятидесяти Радуйся Мария. Но, прежде чем этот монах пришёл к этой чудесной благодати, которую можно было провозглашать повсюду, он уже пел эту Новую Песнь, молясь, чтобы его освободили от зла дьявола, плоти и мира. И действительно от некоторых (зол) он был освобождён, хотя ему пришлось столкнуться с ещё большими испытаниями.

Фактически, в течение семи лет он был яростно искушён, избит и бичеван дьяволом.

И были так жестоки эти побои, что они очень часто могли вырвать его из жизни, из-за отчаяния, в которое он впал, если бы не Дева Мария, которая

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ,

[Fol. 014, col. a, CAPUT IV:]
QUID SINGULARITER ET EX SPECIALI REVELACIONE ET DESPONSACIONE MARIE VIRGINIS TEMPORIBUS ISTIS SCILICET ANNO DOMINI M,CCCC,LXIIIJ. HOC PSALTERIUM EST RENOVATUM PER MAGISTRUM ALANUM DE RUPE ORDINIS PREDICATORUM .

Clementissimus Deus, Pater siquidem misericordiarum et Deus tocius consolacionis sua dignatissime miseracionis habundancia, (fol. 014, col. b) et caritate perpetua, hoc Psalterium a mentibus hominum desidiosa dudum oblivione sepultum, benignissime dignatus est revelare cuidam devoto Patri Fratri Ordinis Fratrum Predicatorum.

Quem suavissimi amoris sui igne, quasi vive lucis fonte adeo perfudit, ut Ecclesiam Sanctam illuminaret universam, cunctis candelabrum luminis et sanctitatis vita et moribus exemplar existeret, ac deificos sue lucis radios in alios habunde diffunderet.

Qui longe lateque per cuncta mundi climata hoc devotissimum Psalterium ad divini cultus augmentum et populi ignari salutem copiosius propalavit.

Per quod dei gracia cooperante, inaudita et vix dicibilia miracula sunt peracta, presertim circa predictum fratrem, qui hoc peroravit Psalterium adiungendo quindecim Pater Noster.

Hoc est unum pater noster et decem Ave Maria quindecim vicibus .

Antequam vero hic frater ad hanc mirandam predicacionis gratiam pervenit cantabat hoc Canticum Novum ut dictum est cupiens liberari a malis dyaboli, carnis, et mundi.

Et quidem a quibusdam est liberatus sed alijs maioribus pugnis est inpugnatus .

Septem enim annis continue a dyabolo fuit crudelissime temptatus, percussus et flagellatus .

(Fol. 014, col. c) Adeoque fuerunt seva hec verbera, quod sepius sibi vitam extorsissent, et ipse in desperacionem corruisset, nisi Maria Virgo eum adiuvisset.

Quinymo sepius tam vehementer, agitabatur a spiritu desperationis de se occidendo, quod sepe sibi vitam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

projecisset: idque semel decretissima desperatione steterat animo, in ipso quodam Sacri Ordinis sui Templo: nisi visibilissime S. Maria eum servasset, ex improviso apparens, dissipatrix tentationis.

5. Jam enim, heu , manus tentati tracta ad ferrum expediendum adigebatur; jam, ipso nolente, brachium inflexum, cum mucrone stricto, ad guttur proprium intorquebatur, ictu tam valido adque necem certo, ut citra moram, ac dubium sibi gulam praecisam abrupisset: sed Misericordiosissima adfuit Servatrix Maria, ictusque impetu in medio brachium hac involat, distinet, ista desperanti alapam infligit, et ait: “Quid o miser, quid agis?

Tu Meam si orasses opem, ut alias fecisti, in tantum istud periculum haud quaquam incurrisses”.

Dictoque evanuit.

II. 1. Solus ita relictus miser, post pauxillum gravissima, et humanitus, incurabili arripitur infirmitate; ut, quicunque eum cognovit, certus judicarit, ipsum vicinae mortis filium aliquando fuisse.

2. Omissa Ecclesia perreptat, in cellam, ubi rursum daemonibus undique exagitatus, conturbatos conscientia, infirmitate nova gravatus, cum miserabiliter jaceret, ardentissimis cum suspiriis ad Virginem Mariam hunc in modum orans clamabat: “Me miserum mortis filium!

Eheu!

Quid miser agam?

Coelestia mihi adversantur: Coelum mihi ferreum est.

Infestant infera; humana me destituunt.

Quid cogitem, quid dicam, quo me vertam, nescio.

Sperabam Tuo me, oh miserum, Opitulatrix Maria, et fortiorem, et securiorem fore praesidio: et ecce, proh dolor, in graviorem decidi maledictionem.

Heu me!

Ad quae natus sum?

Cur lucem hanc infelix adspexi?

Cur Religionem hanc ingressus sum, ac possessus ?

Quid mihi contulit tam longum, et durum Vocationis servitium?

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

смириться в том, чтобы добыть смерть насильственно своими руками, или мгновенно, проливая жизненное дыхание и кровь ножом, или думал отказаться от жизни любым другим видом смерти.

Однажды, когда он вливался в борьбу отчаяния в душе, в церкви своего священного ордена, Пресвятая Мария явилась и спасла его, внезапно явившись ему (и) растворив искушение.

5. Тогда, действительно, увы, искушённый протянул руку, чтобы вытащить нож и ударить себя; как бы он не желал этого (сделать), захватив нож, он согнул руку, направив её к своему горлу с таким решительным и определённым ударом смерти, что без промедления и без сомнения ударил бы по горлу, очень сильно повредив его: и вот, на помощь ему пришла Милостивая спасительница Пресвятая Дева Мария, и, с немедленной готовностью, схватила его за руку и сказала ему так: "Если бы ты попросил меня о помощи, как ты это делал всегда в другое время, ты бы не подвергся такой большой смертельной опасности”.

Сказав это Она исчезла, (и) несчастный остался один.

II. 1. Спустя некоторое время он был поражён очень тяжелой и неизлечимой немощью тела, так что все, кто его знал, думали, что он скоро станет сыном предстоящей смерти.

2. Выйдя из церкви, он вошёл в келью, где снова (был) окружён со всех сторон бесами, которые извивались в его сознании, усугубляя его новую немощь тела.

Когда он лежал больной, обратился к Деве Марии с горячими вздохами, моля её таким образом: "я, несчастный, сын смерти!

Ой!

(Я) несчастный, что я буду делать?

Небесные реалии противятся мне: небо непроницаемо для меня.

Адские реалии преследуют меня; земные реалии разочаровывают меня.

Не знаю, что думать, что говорить, куда обратиться!

Я надеялся на Твою Помощь, о Мария.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

бросилась ему на помощь.
Часто его мучил дух отчаяния настолько, что он покончил бы с собой, и особенно однажды, в церкви его Ордена, если бы Мария, явившись ему, не освободила его, мгновенно отгоняя искушение.
На самом деле, его рука, увы, потянулась к мечу, и, несмотря на то, что он не хотел, его рука с мечом наклонилась к его горлу с таким сильным ударом, что все в мире сказали бы, что он бы умер, если бы Царица Благочестия не удержала его руку, ударив его нежной пощечиной и сказав: "что ты делаешь, бедный, что делаешь?
Если бы ты призвал Меня (в Розарии), как ты это делал до недавнего времени, ты бы не подвергся такой большой опасности".
И вскоре после этого его поразила очень тяжёлая и неизлечимая болезнь, и все эксперты были убеждены, что этот Сын (Божий), безусловно, близок к смерти.
И он лежал (в постели) жалкий, охваченный со всех сторон демонами, взволнованный в сознании, угнетённый болезнью, и с глубокими вздохами обращающийся к Деве Марии: "увы, бедный я, сын смерти!
Увы, что я буду делать?
Небо навалилось на меня, небо не слушает меня, и жизнь угасает .
Увы, я так расстроен, что больше не знаю, что говорю.
Я так надеялся на Твою милость, о Мария, и вместо этого, увы, какая тоска, я вот-вот умру среди невыносимых страданий.
Увы, Почему я родился?
Почему я вступил в этот Религиозный Орден?
Что я заслужил служением Богу, таким трудным?
Где же тогда истина слов: "мое ярмо удобно, а мой груз лёгок?".
И (где истина), что (Бог) не позволит нам искушаться выше наших сил?
С большим почтением к Богу, никоим образом не желая обидеть его, я действительно хотел бы не существовать, или быть камнем, чтобы так провести мои дни*.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

extraxisset, et signanter semel nisi visibilissime in Ecclesia quadam Ordinis eiusdem Maria eum liberasset, subito temptacionem profugando.
Manus enim sua, heu trahebatur ad gladium, et ipso nolente flectebatur brachium cum gladio ad guttur proprium sic valide, ut toti mundo sit notum quod tunc se iugulasset, nisi brachium eius Regina pietatis tenuisset, alapa eum feriendo virginea, dicens(:«) Quid o pauper quid agis?
Si me debite invocasses ut dudum solebas nequaquam in tantum periculum incurrisses (".)
Sed et paulo post gravissima et toti mundo incurabilis infirmitas eum arripuit, ut omnis homo hanc sciens, indubie iudicasset hunc mortis vicine fuisse filium .
Cum igitur hic idem, demoni huius undique agitatus turbatus cosciencia infirmitate gravatus sic miserabiliter iaceret vehementissimis per hunc modum suspirijs, ad virginem Mariam declamabat(:«) Heu inquit me miserum mortis filium!
Heu, quid faciam?
Celestia mihi repugnant celum michi est ferreum, (fol. 014, col. d) et elementa pestilencialia.
Iam heu fluctuo et quid dicam ignoro.
Speravi me habere tuam o Maria gratiam, et ecce graviorem prochdolor undique decidi in maledictionem.
Heu me cur natus sum?
Cur Religionem hanc intravi?
Quid michi valuit Servicium Dei tam durum?
Ubi quaeso veritas dicentis: Iugum meum suave est et onus meum leve.
Et quod non permitteret temptari ultra quam possumus.
Vere salva Dei reverencia et offensa, pocius vellem non esse aut lapidem fuisse, quam sic dies meos decurrere (".)
Ita ille declamans cum Iob et Ieremia, deficiebat.
Hesitabatque an ulterius dimittere deberet servicium Domini .
Et ecce subito ante duodecimam noctis horam post decimam, resplenduit claritas Dei in cella ubi ille iacebat.
Ubi apparuit Beatissima Virgo Maria,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Ubi quaeso Veritas illa diceatis : Jugum Meum suave est, et Onus Meum leve.
Ubi illa; quod non sinat tentari ultra, quam possumus.
Vere: Salva Dei reverentia, et offensa: mallem potius non esse, aut lapis fuisse, quam sic vitae dies decurrere".
Sic ille cum Job et Jeremia clamans deficiebat: haesitabatque anceps, desereretne de caetero Domini servitium, an prosequeretur coeptum.
III. Cui deliberationi fluctuanti, ecce de repente media intervenit Divarum Diva.
1. Nam ipso multa secum animo volvente, et in utramque inclinato, intempestae noctis fere medio, decimam inter, et undecimam horam, in cella jacentis subita coorta luce resplenduit Claritas Dei: adstititque in ea Beatissima Virgo MARIA conspicua, salutans ipsum suavissime.
2. Post multa divina colloquia, Virgo LACTE SUO Purissimo lethalia daemonum vulnera plurima perfudit, et mox integerrime consanavit.
3. Simul hunc Famulum Suum, Domino JESU CHRISTO Praesente, multisque Sanctis circumsistentibus, SIBI DESPONSAVIT: addiditque ei ANNULUM Virginitatis Suae Virgineis de crinibus ipsiusmet Mariae concinne factum.
Qui Annulus Gloriae est inexplicabilis, et inaestimabilis, quem indutum digito gerit, desponsat modo mirabili sic, ut a nemine videatur.
Ipse autem persentit in eo certa adversus omnes diaboli tentationes auxilia.
4. Pari modo Benedicta Virgo Dei Genitrix simul injectam ei e collo suspendit CATENAM ex Crinibus Virgineis contextam: in qua inserti haerent centum, et quinquaginta lapides pretiosi, ac quindecim, juxta numerum Psalterii Sui.
5. Quibus ordine peractis, dixit illi: ut sic spiritaliter, et invisibiliter faceret dicentibus devote suum Psalterium.
Idem numerus Gemmarum, et in Annulo continetur, sed longe alio modo minore.
6. Post haec eadem Suavissima Domina OSCULUM ipsi impressit; dedit et UBERA sugenda Virginea.
De quibus ille sugens avide, videbatur sibi cunctis in membris, ac potentiis, irrigari,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Спасительница, (вместо того) чтобы быть сильнее и увереннее, о, (я) несчастный, вот, какая боль, я раздавлен огромным проклятием!
Увы!
Почему я родился?
Почему, к несчастью, я увидел свет?
Почему я вступил в этот религиозный Орден и посвятил себя?
Почему меня коснулась такая долгая и тяжёлая служба призвания?
Я спрашиваю: где истина этих слов: "моё ярмо лёгкое, и мой груз мне не в тягость?".
Где (истина) тех (слов), что (Бог) не позволяет нам искушаться сверх того, что мы можем?
Воистину, спасая благоговение Божие, но и оскорбляя его: я скорее предпочёл бы не существовать или быть камнем, чем провести таким образом дни жизни".
Так он закончил (говорить), умоляя, как Иов и Иеремия: и неуверенно спрашивал себя, отказаться ли на всю оставшуюся жизнь от служения Господу или продолжить (служение), предпринятое.
III. Когда он колебался в решении, вот вдруг перед ним предстала Святая Святых.
1. Когда он колебался между разными настроениями, почти к середине бурной ночи, между десятым и одиннадцатым часом, в келье, где он лежал, свет Божий вспыхнул внезапным пылающим светом, и в нём появилась Блаженная Дева Мария, которая приветствовала его учтиво.
2. После долгих святых разговоров Богородица пролила своё чистейшее молоко, на его многочисленные раны, и полностью исцелила их.
3. В присутствии Иисуса Христа и Святых, которые стояли вокруг, (Она) вышла замуж за Своего Раба и дала ему Кольцо Девственности, сделанное из Девственных волос, заплетенных той же Святой Марией.
Бесценно это кольцо Славы, с которым (С. Мария) сделала его (Её) Супругом, и которое (Она) одела на его палец так чудесно, что (никогда) никто его (не мог) видеть.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И поэтому, когда он жаловался, как Иов и Иеремия, он потерял сознание и думал о том, чтобы оставить на будущее служение Господу.
И вот, внезапно, между десятым и двенадцатым часом ночи, в келье, где он лежал, просиял блеск Божий, и явилась Блаженная Дева Мария, которая приветствовала его с бесконечной нежностью.
Что случилось потом?
После долгого разговора, он испил Её чистейшего Молока и сразу же исцелил множество смертельных ран от демонов.
И в присутствии Господа Иисуса и многих Святых она взяла его в Супруги, пожертвовав ему, ощутимо, Кольцо Девственности, сделанное из волос той же Девы Марии.
И неописуемо и бесценно это Кольцо Славы, которое он таинственным образом носит на пальце, чтобы никто его не видел.
Однако он чувствовал (в кольце) защиту от всех искушений дьявола.
И точно так же (Богоматерь Розария) одела ему цепь на шею, сплетённую из (Её) Девственных Волос, где есть сто пятьдесят драгоценных камней, чередующихся с пятнадцатью другими (драгоценными камнями) в соответствии с числом Её Розария.
И Она сказала ему, что так, духовно и невидимо, Она поступит с теми, кто преданно будет читать Её Розарий.
Это же количество Самоцветов присутствовало в Кольце, хотя (самоцветы были) намного меньше по размеру.
И после этого Милая Царица поцеловала его и дала ему пить Своё Девственное Молоко; и он жадно пил его, и ему казалось, что он пропитан во всех конечностях и в силе, и что его ведут на Небеса.
И с того дня Мария часто оказывала ему такую же милость.
Бесконечная сказка, вещь, достойная восхищения для всех людей, что эта Дама и Царица мира, появляясь несколько раз, после женитьбы (мистической), к нему, кто был так доволен утешением, которое Дева

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

suavissime eum salutans.
Quid amplius?
Post multa colloquia Lacte Suo purissimo, letalia demonum vulnera plurima rigavit et mox sana reddidit .
Et hunc Domino Iesu Christo presente, et multis Sanctis, realissime densposavit dans sibi Annulum Virginitatis Virgineis Crinibus ipsius Marie Virginis adornatum.
Qui Annulus Glorie est indicibilis, et inestimabilis, quem in digito (fol. 015a) modo mirabili defert, nemine vidente, sed ipse sentit in illo auxilia contra cuncta dyaboli temptamenta.
Parique modo tradidit sibi cathenam in collo, ex crinibus virgineis contextam.
Ubi sunt quinquaginta lapides preciosi, et quindecim secundum numerum psalterij sui.
Et dixit sibi quod sic spiritualiter et invisibiliter faceret dicentibus devote Psalterium Suum.
Predictus numerus lapidum eciam inprefato est Annulo, sed longe alio modo minori.
Ac post hec Domina hec suavissima, Osculum sibi dedit, et Ubera Virginea ad sugendum, de quibus avide sugens, videbatur sibi irrigari cunctis in membris et potencijs, et transferri ad celestia .
Et sepius postmodum Maria eandem sibi graciam contulit .
Unde mortalibus cunctis admiranda narro satis quod hec mundi Domina ac Regina aliquociens eidem apparens, post Desponsacionem quasi deficienti pro ipsius confortacione atque aliorum qui hoc psalterium venerantur Virginis Marie ita ayt (:«) O dilecte sponse, iam non debes me ammodo usque a te alienam estimare, nec te a confidencia mei, servicioque meo segregare, cum affinitas inter me et (fol. 015 col. b) te iam sit tanta, quod si me desponsasses carnali desponsacione sancta, tociens quot sunt mulieres in mundo non tantum tibi essem alligata ut nunc per spiritualem hanc desponsacionem tibi sum divinitus copulata.
Non in generacione carnali que parum aut nichil prodest, sed in divinali atque spirituali, ubi est virginalis generacio, atque celestium animarum fecundacio,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

et transferri ad coelestia.
Et saepius postmodum Alma Parens eandem ipsi gratiam contulit lactationis.
IV. Unde cunctis mortalibus admiranda narro.
1. Haec utriusque orbis Regina, post desponsationem, eidem saepius apparens velut deficienti robur addidit divinitus, quo confortatus ipse alios item animaret Deiparae in Psalterio devotos.
Ad eum vero sic aliquando fata: “Dilecte Sponse, inquiebat, ex hoc deinceps non debes Me unquam a te alienam existimare, nec te vel a confidenti in Me, vel ab Servitio Meo separare: cum Me inter et te Conjunctio sit tanta, ut si per Sanctam corporalem Desponsationem fuissemus desponsati toties, quod in orbe existunt foeminae, non tamen sic forem astricta tibi, et addicta, veluti nunc Sum per Spiritalem Desponsationem tibi Copulata: et hoc non ulla carnali copula, quae vilis est ac nihili, sed in Spiritali, planeque Divina.
In qua Virginalis inest Generatio, et Coelestis animarum Foecundatio: quam nemo vel ratione, vel ex libris sat intelligit, nisi qui accipit.
2. Eja, age igitur, dilectissime Sponse, oportet nunc, ut, secundum jura sponsalitia, sint cuncta inter nos communia.
Quocirca volo, collatas Mihi Gratias, jure Matrimonii Spiritalis, tibi quoque communicare.
3. Scias autem: quod corporale Matrimonium in Ecclesia Sacramentum Sanctum est, prout est figura, et signum Matrimonii Spiritalis, inter Christum, et Ecclesiam.
4. Quia vero per Angelicum Psalterium, te Mihi Desponsavi, sicut et Deus Pater me per idem in Angelica Salutatione Sibi desponsavit ad Filii Sui Generationem: ita quoque (volente sic Deo) ad Eiusdem Filii Regenerationem in mundo, per Sacramenta, et Virtutes, tibi juncta sum, Purissima Virgo, et Intemerata.
5. Nec veniat in cujusquam mentem de hac immundi quicquam.
Haec enim Spiritalis Generatio sole purior est, stellis mundior, Amplexum continens Trinitatis infinitae, ut in qua consummatur haec Desponsatio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Затем он прочно ощутил этим (перстнем) непоколебимую помощь против всех искушений дьявола.
4. Точно так же Благословенная Дева-Матерь Божья вместе (с Кольцом), надетым (на палец), повесила ему на шею цепочку из Девственных волос, заплетённых (С. Марией), к которой были прикреплены сто пятьдесят драгоценных камней, в (группах) по пятнадцать десятков, согласно числу Её Розария.
5. Совершив это аккуратно, (С. Мария) сказала ему, что так, духовно и незримо, (она) сделает с теми, кто преданно читает её С. розарий.
Такое же количество драгоценных камней содержалось и в кольце, но (драгоценные камни) были очень маленькими.
6. После этих дел Госпожа поцеловала его и дала ему выпить молока из Её Девственной Груди.
Он жадно пил его, и ему казалось, что он орошает все свои конечности и свои ослабленные силы и переносится на Небо.
И с тех пор очень часто любящая Мать даровала ему такую милость, как Её Молоко.
IV. Рассказываю вам сейчас, вещи, достойные восхищения всеми людьми.
1. Царица Небесная и земная после женитьбы, являвшись ему очень часто, не только необычайно увеличила его силу, но и оживила его, чтобы он, в свою очередь, утешал других верующих с помощью С. Розария Божией Матери.
Однажды она сказала ему: «Возлюбленный Супруг, отныне ты никогда больше не должен считать Меня отделённой от тебя, и (ты) никогда не должен отделяться от доверия ко мне и от моего служения: поскольку союз между мной и тобой настолько велик, что, если бы через святой телесный брак мы были бы женаты столько раз, сколько женщин существует в мире, я бы не была так близка и связана с тобой, как в Союзе) Духовном, который полностью Божественен.
В этом (Божественном Союзе) расцветает Девственное Поколение и Небесное

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Мария (давала) ему и другим, которые (почитали) Её Розарием, (Она) сказала так: "о, возлюбленный Супруг, теперь тебе больше не нужно думать, что я далека от тебя, и ты никогда не отдаляйся от Моей Дружбы и Моего Служения.
Между Мной и тобой существует такая сильная связь, что если бы ты женился на мне Святым браком земли, столько раз, сколько женщин в мире, я бы не была так привязана к тебе, как сейчас, в Святом духовном браке.
(Этот мистический брак) - это не союз плоти, который приносит мало пользы и ничего, но (это) божественный и духовный союз, где происходит девственное рождение и зачатие небесных реалий в душах: эту вещь, согласно С. Бернару, никто не может понять, ни рационально, ни с человеческой мудростью, но она принимается (от Бога). Следовательно, о, дорогой Супруг, согласно справедливости и согласно завету (брака), имущество супругов должно быть общим. Поэтому по праву духовного брака необходимо, чтобы Я передала тебе милости, которые были мне даны". Таким образом, Дева Мария утверждала, что между Ней и им их брак был более реальным, чем если бы кто-то заключил все телесные браки в мире. И Она снова утверждала, что телесный брак, безусловно, является святым таинством, но он свят в том смысле, что он является образом и знаком духовного брака, который существует между Христом и Церковью, как утверждают Святой Августин и Учитель (Пьетро Ломбардо) в четвёртой (Книге Суждений).
Она сказала: "Я вышла за тебя замуж через Псалтырь (Розария), как (через Него) Бог Всемогущий Отец женился на Мне (в день Благовещения), когда зачал (во Мне Своего) Сына.
Таким образом, Бог Отец хочет, чтобы для обновления мира (Моим) Сыном через Таинства и добродетели я, Непорочная Дева, была соединена с тобой (в Духовном Браке).
И никому не приходит в голову, что (в

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

quam nullus nec racione nec libris intelligit secundum Bernardum nisi qui accipit.
Eya ergo o dilecte sponse quoniam secundum iura et leges sponsorum cuncta debent esse communia.
Gracias michi collatas, necesse est iure matrimonij spiritualis, tibi communicare.
Dicebat enim Maria Virgo inter ipsam et illum verius esse matrimonium non carnale sed spirituale quam si quis haberet ad eandem cuncta mundi matrimonia corporea.
Quoniam ut aiebat.
Carnale matrimonium est Sacramentum quidem Sanctum, quod nequaquam est Sanctum, nisi pro ut est figura et signum Matrimonij Spiritualis, quod est inter Christum et Ecclesiam secundum Augustinum et Magistrum in quarto.
Et quoniam inquit per Psalterium Angelicum te Desponsavi, sicut et Pater Omnipotens Me per idem Desponsavit (fol. 015, col. c) ad Filii eiusdem generacionem.
Ita eciam Deo volente, ad eiusdem Filij regenerationem in mundo, per Sacramenta et Virtutes denuo tibi iuncta sum Immaculata Virgo .
Nec veniat in cuiusquam mentem aliquid turpe aut immundum contigisse.
Quoniam hec Divinalis Generacio, sole purior est, stellis mundior amplexum continens deitatis ac Trinitatis Infinite, in qua consummatur hec Desponsacio.
Quoniam ipsa est in qua omnia ex qua omnia et per quam omnia.
Gaude igitur et letare o Sponse nunc, gaudere enim me tociens fecisti, quociens me in Psalterio Meo salutasti.
Et quidem me gaudente, sepius tristabaris, gravissime torquebaris et affligebaris sevissime .
Sed cur ?
Volui enim tibi dare dulcia, propterea pia tamquam me dicas multis in annis semper prestiti amata .
Gaude ergo et letare.
Nam quindecim tibi dono ex habundancia donorum meorum monilia, iuxta quindecim psalterij mei virginalis lilia.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Quoniam Ipsa est, in qua omnia, ex qua omnia, et per quam omnia.
6. Gaude nunc igitur, et laetare, o Sponse, gaudere enim me fecisti toties, quoties Me in Psalterio Meo Salutasti.
Et quidem Me Gaudente saepius tu contristabaris, gravissime torquebaris, saevissime affligebaris.
Sed cur?
Dare tibi dulcia decreveram, ideo multos per annos, praebebam amara.
Eja gaude nunc.
Ecce tibi, ex Donorum Meorum Abundantia, MONILIA XV dono, juxta LILIA XV Virginalis Mei Psalterii".

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Зачатие душ, которое никто, ни разумом, ни изучением, не понимает в достаточной мере, кроме того, кто его получает.
2. Мужайся, о возлюбленный Супруг, теперь надо, чтобы, согласно брачным правам, все было общим между нами.
Поэтому я также хочу объединить с тобой, по праву духовного брака, милости, дарованные мне.
3. Знай, что телесный брак-это святое Таинство в церкви, поскольку он является фигурой и знаком духовного брака между Христом и Церковью.
4. Итак, я соединилась с тобой через Святой Розарий, как и Бог Отец женился на мне в "Радуйся Мария" того же самого (С. Розария), чтобы родить Сына Своего; так, я Чистейшая и неприкосновенная Дева, желая, таким образом, Бога, объединилась в Союзе с тобой, чтобы возродить в мире (работу) моего Сына посредством Таинств и Добродетелей.
5. Никому не приходит в голову ничего нечистого.
Ибо духовное поколение чище солнца, чище звёзд, заключено в объятия Святой Троицы, и духовный Союз поглощается в той же Троице, ибо в ней (есть) всё, от неё (есть) всё, и через неё (есть) всё.
6. Итак, радуйся, о, Супруг, ибо столько раз ты заставлял меня радоваться, сколько раз ты приветствовал меня в моём С. Розарии.
И всё же, пока Я Радовалась, ты очень часто был очень огорчён, ты был очень сильно подавлен.
И знаешь почему?
Я решила подарить тебе (эти) Сладости, потому, что в течение многих лет я позволяла тебе испытывать горечь.
Радуйся сейчас.
Вот тебе, от Изобилия Моих Даров, пятнадцать драгоценностей, как пятнадцать Лилий моего Девственного Розария».

этом Духовном Браке) происходит что-то нечестное или позорное.
Потому что этот Святой Союз чище солнца, ярче звёзд, заключён в божественные объятия Святой Троицы, в которых совершается этот Брак.
Так как, все вещи, находятся в них, от них, и через них.
Празднуй и радуйся, о, Супруг.
На самом деле, столько раз ты заставлял меня радоваться, сколько раз ты приветствовал меня в Моём Розарии.
И всё же, пока Я радовалась, ты часто грустил, и был ужасно огорчён.
Но (знаешь), почему?
Я хотела подарить тебе сладости, поэтому, как добросовестный врач, много лет Я даровала тебе горькие вещи.
Радуйся же, радуйся.
Ибо из обилия даров моих Я предлагаю тебе 15 Драгоценных камней, как 15 Лилий Моего Девственного Розария.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS II], CAPUT V.
DE MONILIBUS XV, B. ALANO SPONSO A SPONSA DONATIS.

I Monile: est Remissio Finalis peccatorum: “Impetravi tibi, o Sponse, omnium peccatorum, quantumcumque gravium, remissionem: nec in reatu peccati morieris, sed si offenderis, in mundo hoc punieris, quia Me saepius Salutasti per AVE: quasi sine VAE”.

Quod ideo dedit: quia diu iste magnus peccator fuit, ac diversis multisque peccatorum irretitus generibus degerat.

Nimirum in exemplum caeteris, ut confidant peccatores.

Idcirco enim Maria innocentem non elegit: sicut et Christus Magdalenam sibi gratissimam Desponsavit, ad fiduciam in poenitentia ponendam.

Quae et ipsa Magdalena huic quoque Desponsationi, tamquam illius paranympha, et promotrix, intererat, cum filia sua Catharina Martyre, et ipsa Christi JESU sponsata .

II Monile: PRAESENTIA MARIAE: “Ecce, quia saepius obtulisti Mihi, MARIA: quae est Illuminata: Idcirco hanc tibi do Coelestem Claritatem , ut Lucem quandam semper habeas praesentem, in ME simul habebis, et videbis Assistricem me, et Adjutricem tuam.

Idque longe praeclarius et verius, quam si Me videres oculis, et tangeres sensibus corporis” .

III Monile: IMPETRANDI gratia PETITA: “Quia obtulisti Mihi saepius, GRATIA, per quam et Deo Placui, et pro mundo commerui: idcirco do tibi Gratiam impetrandi omnia, quaecunque orans rite petieris, ac subinde majora etiam, quam desiderabis”.

Et saepe id ipsum re vera sic idem expertus est.

IV Monile: INFLUENTIA caelestis: “Quia saepius Mihi donasti Lilium hoc, PLENA, quippe repletae in cunctis Potentiis Meis, et Operibus Meis, ac Gratiis: idcirco ecce tibi concedo, ut a capite adusque pedes, intus et extra, non sit pars in te, vel potentia, quae non sentire possit Coelestem Influentiam sive ad gaudendum, sive tristandum, aut ad operandum”.

Nec factum secus.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА V
15 ДРАГОЦЕННОСТЕЙ, ПОДАРЕННЫХ СУПРУГОЙ (С. МАРИЕЙ) СУПРУГУ, Б. АЛАНУ.

I. Первая Драгоценность: это окончательное отпущение грехов: "я получила для тебя, о жених, отпущение всех грехов, какими бы серьёзными они ни были (они): ты не умрёшь по вине греха, но, если ты совершишь ошибку, в этом мире ты будешь наказан, потому что очень часто ты приветствовал меня "Радуйся", (та, которая) без вины".

Она предложила ему этот (драгоценный камень), потому что он долгое время был великим грешником и жил в разных и многих видах грехов.

И этот (дар) был также примером для других, чтобы грешники уповали (на Неё).

Так, Мария не избрала человека без вины, так же, как Христос призвал благодарную Магдалину к духовному браку, доверяя покаянию.

И сама Магдалина также принимала участие в этом (духовном) браке, в качестве покровителя для своей дочери Екатерины мученицы, которая также (духовная) супруга Иисуса Христа.

II. Вторая Драгоценность: присутствие Марии: "так как ты часто предлагаешь мне (в С. розарии), Марию, которая Сияет, поэтому я даю тебе это небесное сияние: пусть у тебя всегда будет во мне Свет, всегда сияющий, и ты увидишь меня, как своего союзника и Спасительницу.

И это ещё более ясно и истинно, чем если бы ты видел меня глазами и воспринимал меня телесными чувствами”.

III. Третья Драгоценность: благодать получения запрошенных вещей: "поскольку ты очень часто предлагал мне (в Розарии) Gratia (Благодать) и я угодила Богу и была признана достойной перед всем миром, поэтому я даю тебе благодать, чтобы получить всё, что, молясь, ты будешь просить должным образом, и часто даже больше, чем (ты можешь) пожелать".

И он испытывал это в реальности!

IV. Четвёртая Драгоценность: Небесное Спасение.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 015 кол. c, ГЛАВА V]:
ДРАГОЦЕННОСТИ.

Первая Драгоценность. Я получила для тебя прощение всех твоих смертных и простительных грехов, какими бы великими они ни были. Ты не умрёшь во грехе, но от всякой вины ты будешь исцелён. Она сказала это потому, что до тех пор он был великим грешником, скованый, уже давно, многими грехами, чтобы грешники, увидев это, доверились. По этой причине, по словам Святого Августина, Мария выбирает не невинного, а грешника, поскольку Христос избрал Марию Магдалину любящей (освящённой) Супругой , потому что у неё была твёрдая надежда на обращение. И Магдалина продлила эту (Мистическую) свадьбу, приветствуя С. Екатерину как свою дочь, и обе стали (освящёнными) Супругами Христа. Согласно С. Августину (Магдалина) была (первой) освящённой, которая приветствовала Марию через "Радуйся", которая отвела беду (от мира).

Вторая Драгоценность: С. Мария сказала: "Итак, ты усердно предлагал мне (слово Радуйся, Мария): "Мария", озарённая Благодатью, Я даю тебе Божественное сияние, чтобы у тебя всегда был свет перед тобой, в котором ты всегда увидишь меня и почувствуешь меня присутствующей, спасительницей и союзницей, даже более отчётливо и истинно, чем если бы ты видел меня глазами или воспринимал меня телесными чувствами. Мария была такая близкая и любящая с ним, что, когда он видел женщин Земли, по сравнению с Ней они казались ему портретами дьявола.

Третья Драгоценность: С. Мария: "как усердно ты предложил мне (слово Радуйся, Мария): “Gratia", потому что Бог был рад Мне и Я стала защитницей мира, так (Я) даю тебе благодать, чтобы получить всё, что ты просишь у Бога в молитве. И то, что ты просишь в молитве, будет даровано тебе, или равно (как ты просил), или намного лучше, как сказал мой Сын: "Просите, и будет дано вам”.

И он испытал истину этих слов.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Fol. 015, col. c, CAPUT V:]
SEQUUNTUR MONILIA .

Primum Monile(:) Impetravi tibi o Sponse omnium (fol. 015, col. d) peccatorum tuorum mortalium et venialium quantumcumque gravissimorum remissionem.

Nec morieris cum reatu peccati sed si offenderis in mundo punieris, hoc dicit, quia iste dudum magnus fuit peccator a multis peccatorum speciebus undique tempora per multa ligatus, ut hoc viso confidant peccatores.

Ideo enim Maria innocentem non elegit, sed peccatorem, sicut Cristus Magdalenam in sponsam gratissimam, propter penitencie confidenciam, secundum Augustinum.

Que eciam Magdalena in ista fuit desponsacione, tamquam promotrix et advocata, cum filia sua sancta Katherina que ambe fuerunt Cristi Sponse.

Et hec o fideles universi sunt sacra, quia sepius Mariam salutavit per Ave quasi sine ve, secundum Augustinum.

Secundum Monile(:) Ecce inquit Maria, quoniam obtulisti michi sepius, Maria que est illuminata hanc do tibi claritatem celestem ut lucem quandam habeas semper presentem in qua me semper habebis et videbis presentem et adiuvantem, et assistentem, longe clarius et verius, quam si me videres aut tangeres oculis vel sensibus corporeis.

(Fol. 016, col. a) Tantum autem Maria est ei presens et familiaris, quod visio mulierum carnalium in comparacione huius non est nisi dyaboli ymago .

((Tercium Monile(:) Quia inquit Maria obtulisti mihi sepius gracia, per quam placui Deo et merui pro mundo.

Sic do tibi hanc graciam impetrandi omnia a Deo postulata quando oraveris, ita quod semper petita concedentur, aut equalia aut longe amplius meliora.

Iuxta illud Filii mei, petite et accipietis, et sepius sic esse et contigisse expertus est .

((Quartum Monile(:) Maria inquit, quam sepius michi donasti hoc lilium, Plena.

Quo plena fui in cunctis potenciarum mearum operibus meritorijs, et gracijs.

Ecce tibi concedo ut a capite usque ad pedes intus et extra non sit pars in te, aut potencia que non sentire possit

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Persentit enim saepissime, omnibus in membris Lucem quandam subintrantem, et inexplicabili modo ipsum pertrahentem ad conformitatem Voluntatis Beatissimae Trinitatis.

V Monile: PRAESENTIA DEI: “Quia Mihi saepius obtulisti Lilium, DOMINUS, quod est ipsa Beata Trinitas: ecce, tibi impetravi, ut Dominus Deus sit tecum semper praesentialissime”.

Hinc videt in se semper Beatissimam Trinitatem, Seipsam absorbentem, ut jam se non videat, sed Illam.

Suntque ibi tres Personae distinctae, et nihilominus Una est Alia tota, et tota extra illam; et quicquid videtur in Una, totum videtur, et in Alia.

Sed nec visio ista est imaginaria, nec corporalis, sed est Fidei, sub Lumine altiore, quam sit lumen omnis scientiae creatae.

Ita tamen sentit, aut videt, secundum majorem in sese, vel minorem praeparationem, ac devotionem.

Si quando enim est indevotus, aut mundanis occupatus, vel otiosus, diffugitiva visio: et aliquantisper deinde vix reddit, sicut antea in se praevia cum devotione, et poenitentia.

VI Monile: PRAESENTIA SANCTORUM: “Quia tu obtulisti Mihi saepius, TECUM: eo quod Tabernaculum fui SS. Trinitatis: ecce tibi do, ut videas in te, et sentias totam Curiam coelestem: imo et totum mundum distincte, et clare”.

Et fit ita.

Vidit in se Sanctos, Sanctas et Angelos, Nominatim, ad quos singulari fertur devotione.

Quodque speciale est: ita sentit cum sensu, et luce quadam illuminante, non sine magno gaudio: aliquoties etiam cum magna contritione.

VII Monile: LOQUELA SANCTORUM: “Quia obtulisti mihi, BENEDICTUS, eo quod Benedictum fuit Meum Eloquium, et ecce, dono tibi Eloquium Meum, et Sanctorum, ut nostram audias loquelam”.

Et fit ita.

Audit in se pene semper Vocem aliquam, vel Patris, aut Filii, aut Spiritus Sancti, aut Mariae, vel Santorum: neque vox ea est imaginaria, aut corporea, sed

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

“Ибо очень часто ты предлагал мне (в розарии) эту Лилию "Plena", потому что (я) полна во всех моих способностях, а также в моих делах и благодарностях, тогда, вот, я даю её тебе, кто, не может не чувствовать Небесного спасения, как в радости,так и в печали, и в работе”.

И это произошло именно так.

(Он) действительно, очень часто во всех своих членах ощущал свет, который проникал и необъяснимым образом приводил его в соответствие с волей блаженной Троицы.

V. пятая Драгоценность: присутствие Бога. "Ибо очень часто ты предлагал мне, Лилию "Dominus", которая является той же блаженной Троицей, вот, для тебя я получила, чтобы Господь Бог всегда присутствовал вместе с тобой”.

С тех пор он всегда видел в себе блаженную Троицу, которая включала его в себя, так что он видел уже не себя, а Троицу.

И, (в С. Троице, он видел), что было три разных человека, и, тем не менее, каждый был в другом, и все вместе были Ею, и то, что было видно в одном, было видно целиком и в другом.

Однако это видение не было связано ни с воображением, ни с чувствами, но исходило от веры, свет которой более возвышен, чем свет любой созданной науки.

Тем не менее, он чувствовал или видел, в зависимости от его большего или меньшего расположения и преданности.

Если иногда он не был собран, или был занят мирскими делами, или же просто бездельничал, видение исчезало на некоторое время, а затем, постепенно, возвращалось, как и прежде, (после) его преданных молитв и покаяния.

VI. Шестая Драгоценность: присутствие святых. "Ибо ты предлагал мне (в С. Розарии), очень часто Tecum, за то, что я была Скинией Святой Троицы, вот, я даю тебе, чтобы ты видел и чувствовал внутри себя весь Небесный двор, а вместе с тем и весь мир, отчётливым и ясным образом”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Четвёртая Драгоценность: С. Мария: "ибо очень часто ты предлагал мне эту Лилию (Радуйся, Мария): "Plena", поскольку я была наполнена всякой добродетелью во всех моих достойных делах и благодати,и вот, я предлагаю тебе дар чувствовать помощь Божию, с внешними и внутренними чувствами, повсюду, во всём теле твоём, в радостях и печалях жизни и во всех твоих делах". И это произошло именно так.

Он очень часто чувствовал в глубине всего своего существа Свет, который зажигался в его личности и, как ни странно, приводил его к полному союзу с волей Святой Троицы.

Пятая Драгоценность: Мария сказала: "Поскольку ты очень часто предлагал мне приветственную Лилию:"Dominus", которая является Святой Троицей, вот для тебя я получила, чтобы Господь Бог всегда присутствовал заметно внутри тебя". Так и произошло. С тех пор он всегда ощущал внутри себя присутствие Святой Троицы, которая включала его в Себя, так что он видел уже не себя, а С. Троицу.

В Ней есть три разных Человека, и всё же каждый существует в другом и вне его.

И всё, что видно в одном, полностью видно, что находится в другом.

Но это не мнимое видение, ни глаза тела, но это видение веры в более высоком свете, чем свет любой науки этого века.

Однако он обладает этим (видением веры) в зависимости от большей или меньшей подготовки или преданности.

На самом деле, когда он не набожен, а увлечён мирскими вещами или празден, это видение исчезает, а иногда едва возвращается, с преданностью или покаянием.

Шестая Драгоценность.

Мария сказала: "потому что ты так часто взывал ко мне в тебе ("Tecum"), как обитель и Скиния Пресвятой Троицы и всего имущества, вот, я даю тебе, чтобы ты видел и чувствовал внутри себя весь Небесный двор, и вместе весь мир, отчётливо и ясно".

И это произошло именно так.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

influenciam celestem sive ad gaudendum vel tristandum vel operandum.

Et factum est ita.

Sentit enim frequentissime in cunctis membris quandam lucem subintrantem et modo indicibili, hanc personam pertrahentem ad conformitatem voluntatis Beatissime Trinitatis .

((Quintum monile(:) inquit Maria quoniam michi sepius obtulisti lilium hoc saluberrimum Dominus quod est Trinitas Beata.

Ecce tibi impetravi ut Dominus Deus sit tecum semper, praesencialissime (fol. 016, col. b) et visibilissime.

Et factum est ita.

Ipse enim videt in se semper Beatissimam Trinitatem, seipsum absorbentem, ut iam se non videat sed illam.

Suntque ibi tres persone distincte et nihilominus una est in alia tota, et tota extra ipsam.

Et quitquit videtur in una totum videtur esse in alia.

Sed nec visio ista est ymaginaria, nec oculorum corporeorum, sed est visio fidei, sub lumine alciori quam sit lumen sciencie omnis huius seculi, hoc tamen habet secundum maiorem vel minorem preparacionem vel devocionem .

Quando enim est indevotus aut mundanis occupatus vel ociosus, hec diffugit visio, et aliquando vix redit nisi cum devocione et penitencia .

((Sextum Monilem: ait Maria:(«) Quia tu obtulisti michi sepius, Tecum, eo quod, secundum Augustinum, hospicium fui et tabernaculum Trinitatis, ac bonorum omnium, ecce tibi do, ut videas in te et sencias totam Curiam Celestem, ymmo et totum mundum, distincte et clare (».)

Et factum est ita.

Ipse enim videt Sanctos Paradisi vel Angelos et Sanctas, Signanter quorum habet devocionem in Sanctissima Trinitate.

Et quod singulare est, cum aliquo sensu, et luce quadam illuminante hoc sentit, non sine magno gaudio aliquociens non sine magna pena .

(Fol. 016, col. c) ((Septimum Monile:(«) Quia, inquit Maria, Tu obtulisti michi frequencius, Benedicta, eo quod, secundum Bedam, benedictum Meum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

quaedam alia clara, et distincta, mentem afficiens, et erudiens: cujus in rerum natura simile nescio.

VIII Monile: OMNISCIENTIA quaedam: “Quia Mihi obtulisti saepe, TU, quae est vox demonstrantis, et referentis, et supportantis: Doctorum vero sunt haec, docere, referre, supportare populi infirmitates: idcirco ecce dono tibi Scientiam non humano acquisitam ingenio, sed Mea Gratia datam”.

Hinc ab omni Scientia divina, morali, et humana versatus est, et paratus: nec libris indiget, ut inquirat.

Plus orando reperire potest pro brevi tempore cum B. Maria, quam die toto in optima Bibliotheca versando.

Eidem quoque B. Virgo revelavit Scientiarum origines, et subtilitates: quas si homines scirent, humanas scientias, ob harum imperfectionem maximam, contemnerent.

IX Monile: INNOCENTIA AB MULIERIBUS: “Quia obtulisti Mihi Lilium hoc: IN MULIERIBUS, scil. sanctis: non enim est laus inter malas esse benedictam.

Idcirco ecce dono tibi hanc gratiam, ut numquam mulieres tibi noceant, vel minimum.

Sed et quia Me in Sponsam assumpsisti, addo tibi Domicellarum mearum, id est, Sanctarum omnium praesentiam, auxilium, et obsequium”.

Unde, saepius vidit S. Annam cum filia Maria, S. Magdalenam, S. Catherinam Virginem et Martirem, et Senensem, et Agnetem, aliasque plurimas, non sine magna devotione, et Angelica delectatione.

X Monile: ELOQUENTIA: “Quia saepius obtulisti mihi istud: ET BENEDICTUS, qui est Verbum Sapientiae: idcirco ecce dono tibi Benedictionem, ut in Lingua tua et Sermone Gloriam sentias Coelestem: inque ea videas Magnalia Dei.

Quod enim vides in te toto, videbis et in lingua”.

Et ita videt ac sentit.

Quia SS. Trinitas ab illo tota videtur in ipso Toto, et tota in Qualibet Ejus Parte, aeque potens, et aeque perfecta.

Adhaec ait B. Virgo: “Istam habebis Gratiam, ut Orando, vel Docendo; si

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

И так было.

Он видел в себе Святых и Ангелов ,знал их по имени и обращался к ним с особой преданностью.

И что ещё более удивительно, так это то, что он ощущал, как свет наполняет его огромной радостью, а иногда и живым раскаянием.

VII. Седьмая Драгоценность: способ самовыражения святых. "Поскольку ты предложил мне (в С. розарии), Benedicta, поскольку мой способ говорить был благословенен, вот, я даю тебе способ говорить как я и святые, чтобы понять наш язык"

И это произошло именно так: он почти всегда слышал в себе какое-то слово, или об Отце, или о Сыне, или о Святом Духе, или о Марии, или о Святых: и этот голос был не мнимым и даже не материальным, а другим (видом), ясным и отчётливым, который наполнял разум: в природе я не знаю такой реальности.

VIII. Восьмая Драгоценность: понимание всего: "поскольку ты часто предлагал мне Tu, которое является словом знакомства, доверия и обмена, я даю тебе науку Учителей, чтобы учить, разоблачать, поддерживать людей, (науку), не приобретённую человеческой изобретательностью, но дарованную моей милостью"

С тех пор (он) был подготовлен во всех божественных, нравственных и человеческих науках: он больше не нуждался в книгах для исследования.

За короткое время он узнал больше о молитве С. Марии, вместо того, чтобы весь день находиться в библиотеке.

С. Дева раскрыла тайны наук, которые, если бы люди знали их, презирали бы гуманитарные науки за их несовершенство.

IX. Девятая Драгоценность. Невинность женщин. "Ибо ты предложил мне (в С. розарии), эту Лилию: In Mulieribus (среди женщин) “Святых”: нет похвалы быть благословленным среди плохих: поэтому, я даю тебе эту благодать: чтобы женщины никогда не причиняли тебе вреда, даже в малейшей степени.

И не только потому что ты взял меня в Супруги.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Он видел Ангелов и Святых Рая, тех, кому он был предан, внутри С. Троицы. Он ощущал внутри себя какой-то Свет, который освещал его, доставлял ему огромную радость, иногда сопровождавшуюся большой усталостью.

Седьмая Драгоценность. Мария сказала: "потому что ты очень часто призывал меня, что: “Benedicta", из-за моего благословенного способа говорить, вот, я даю тебе также понимание языка Моего и Святых , чтобы ты мог слушать наши разговоры”. И это было именно так: очень часто он воспринимал как утверждения, иногда Отца, или Сына, или Святого Духа, иногда Марии и других Святых: и этот голос не был связан с чувствами и даже воображением, но был единственным в своём роде, ясным и отчётливым, исходящим от сердца и наставляющим: в природе я не знаю такой реальности.

Восьмая Драгоценность. Мария сказала: "потому что ты часто ссылался на Меня : "Tu", это слово, которое даёт лекарство и помогает, которое, по словам грамотных людей, принадлежит врачам: на самом деле работа врачей заключается в том, чтобы дарить лекарство и помогать людям в их потребностях. Вот, я даю тебе Науку, которую человеческая изобретательность не может приобрести, потому что она наполнена Моей Милостью". И это произошло так. Он стал очень опытным во всех божественных, нравственных и человеческих науках, и ему больше не нужно было читать и консультироваться с книгами, чтобы учить или проповедовать.

Он мог выучить больше за час с Марией, чем за целый день в библиотеке, полной томов.

(Пресвятая Богородица) открыла ему принципы и секреты гуманитарных наук: если бы люди знали их, они бы презирали догадки людей за огромное несовершенство, которое они имеют.

Как человек по своей природе несовершенен, так и человеческие науки.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

fuit Eloquium.

Et ecce tibi dono Eloquium Meum et Sanctorum ut audias loquelam nostram».

Et factum est ita.

Nam audit quandam vocem vel Patris vel Filii, vel Spiritus Sancti aut Virginis Marie sive Sanctorum aliorum, nec vox ista est corporea nec fantastica, Sed quedam alia clara et distincta mentem afficiens et erudiens cuius in mundo simile nescio.

((Octavum monile(:«) Quia(,) inquit Maria(,) quam mihi obtulisti sepius(,) Tu(,) quid est demonstrantis et referentis ac supportantis verbum, secundum gramaticos, que pertinent ad doctores.

Demonstrare enim et referre est doctorum et supportare populorum imbecillitatem per disciplinam.

Propterea do tibi Scientiam non humano ingenio acquisitam, sed Mea Gratia datam.

Et factum est ita.

Ipse enim est copiosus nimis, et per maxime in sciencijs divinis et in moralibus ac humanis sciencijs, nec libris indiget aut videt nec docendo aut predicando libros necesse habet .

Plus enim potest reperire in una hora cum Maria quam die tota stando in libraria optima.

Unde eidem revelavit scienciarum origines et subtilitates, quas (fol. 016, col. d) si homines scirent humanas sciencias contemnerent propter ipsarum indicibilem inperfectionem.

Sicut enim homo est imperfectus per naturam sic et humane sciencie .

((Nonum monile(:«) Quia(,) inquit Maria(,) quam tu michi frequencius obtulisti hoc lilium suave(,) In mulieribus(,) supple sanctis.

Quoniam non est laus benedictam esse inter malas mulieres, secundum Ieronimum.

Ecce tibi do hanc graciam : ut numquam mulieres tibi noceant quo ad luxuriam quantumcumque sint puchre, vel tibi loquantur vel tangant .

Sed et quia accepisti me in Sponsam, do tibi Domicellarum mearum, hoc est, Sanctarum Celestis Paradisi presenciam auxilium, et famulatum.

Unde frequencius intuetur Sanctam Annam cum filiabus suis, Mariam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

attenderis debita cum fide, et devotione, senties in te Christum loquentem ea, quae debes, et Me quoque respondentem tibi sive oraveris , sive docueris, sive legeris".

Et fit ita.

1. In lingua enim sentit gaudia persaepe inexplicabilia: non gustu sensus, sed alio modo, quem exprimere non valet.

Idque praesertim post SS. Eucharistiae Sumptionem.

2. Mirabile istud: crebro sentit sensibilissime quasi aliquem Hominem imbibitum et infusum sibi, habentem Caput in capite suo, et Brachia in brachiis suis, sicque de Membris aliis; juxta illud S. Augustini: "Nec tu Me mutabis in te, sed tu mutaberis in Me".

3. Et iste Homo imbibitus est in eo, quasi omnia faciens, loquendo, ambulando etc., juxta illud: "Non vos estis, qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri qui loquitur in vobis".

Hic tamen modus est difficilis, et poenosus, maxime cum devotio deest, et fides magna.

XI Monile: PRAESENTIA CHRISTI: "Quia obtulisti mihi Virginitatis Lilium hoc: FRUCTUS, qui est Filius Meus, in quo omnis inest Spiritus Sancti Fructus, qui in primis cor, animamque sibi vindicat: Corde enim magis, quam Carne Concepi: hanc Deo reddidi, Deum Corde recepi, qui ex Mea Se Carne vestivit.

Idcirco ecce in corde tuo, hanc tibi dono Benedictionem; ut sentias ibi distincte totius Fili Mei Vitam".

Et factum est ista.

1. Nam in Corde Suo quasi quendam mundum sentit, intra quem Domini JESU Vitam intuetur, scilicet Incarnationem, Passionem, et Glorificationem.

Et secundum istud, vel ad gaudia, vel ad compassionem cor ejus movetur.

2. Item in imo cordis sui Lucem persentit mirabilem, qua mirifice confortatur ad bona quaeque agenda; adversaque perpetienda, et ad mala irae, accidiae , caetararumque passionum repellenda.

3. Si quando Lux ea recesserit, jam tum continuo, se ad omnia experitur impotentem.

XII, XIII, XIV, XV Monilia praefatus Sponsus non scripsit.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

я также даю присутствие и помощь моих дев, то есть Всех Святых"

С тех пор он очень часто видел Святую Анну со своей дочерью С. Марией, Святую Магдалину, Святую Екатерину Деву и мученицу и (Святую Екатерину) Сиенскую, Святую Агнесу и многих других, не без большой преданности и ангельского восторга.

X. Десятая Драгоценность. Красноречие: "ибо очень часто ты предлагал мне (в С. розарии) (Лилию): Et Benedictus (Благословенная), который является глаголом мудрости: Итак, я даю тебе благословение, чтобы в твоём разговоре (ты мог) предчувствовать небесную славу, и в ней увидеть величие Бога.

То, что ты действительно видишь в себе, ты увидишь в полной мере и в разговоре".

Таким образом, он видел и чувствовал, что Троица явилась ему во всей своей полноте равной по силе и равной по совершенству.

К этому Пресвятая Дева добавила: "У тебя будет эта благодать: когда молишься или учишь, если ты будешь должным образом ждать с верой и преданностью, ты почувствуещь в себе Христа, который скажет то, что ты должен (сказать); и (ты услышишь) и меня, что я отвечу тебе, когда ты молишься, учишь и читаешь".

И это произошло именно так.

1. В разговоре он часто испытывал необъяснимые радости, которые невозможно выразить.

И это особенно (имело место), после Успения С. Евхаристии.

2. И этот Человек, ассимилированный в нём, следовал за ним в каждом (движении), в разговоре, в ходьбе и т. д., согласно (поговорке): "Не вы говорите, но Дух Отца Вашего, который говорит в вас".

Этот способ (чувствовать), однако, было трудно и утомительно (реализовать),

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Девятая Драгоценность.
"Ибо, сказала Мария, очень часто, ты предлагал мне эту Лилию “in mulieribus" (=среди женщин), добавь "святых", поскольку, по словам Иеронима, нет похвалы в благословении среди плохих женщин. Я даю тебе эту благодать, от того, когда женщины причиняли бы тебе вред, как вожделение, как бы они ни были прекрасны, или с тобой болтливы, или они были бы вокруг тебя. И поскольку ты хотел, чтобы Я была твоей Супругой, я также даю тебе помощь, поддержку и преданность моих Дев, то есть Святых из Небесного Рая”. С тех пор он очень часто видел Святую Анну со своими дочерьми, Марию Магдалину, Екатерину Деву и мученицу, Агнесу, Екатерину Сиенскую и многих других, с большой тягой к добру. С их присутствием, в частности, отталкивалось всякое вожделение и плотское наслаждение.
На самом деле они обладали ангельским и чудесным восторгом.
Десятая Драгоценность.
"О, возлюбленный Супруг, сказала Мария, потому что очень часто ты предлагал мне: "Et Benedictus", посредством которого, согласно Августину, понимается Слово Божие, поэтому, вот, (я) даю тебе благословение в твоём обсуждении важных вещей, чтобы в твоём разговоре ты почувствовал присутствие Небесной Славы и, через неё, увидел чудеса Божьи. То, что проявится в тебе, станет видимым в твоих словах". И так было! И именно так он видел и слышал эти реальности, когда Троица явилась в нём во всей полноте, и он видел Трёх Человек в их совокупности, Равенстве, Силе и Совершенстве. “Я даю тебе эту благодать: когда ты будешь молиться или учить, если ты будешь следить за своей верой и духовной жизнью, ты почувствуешь в себе Христа, который скажет тебе то, что ты будешь говорить; так же я буду говорить с тобой, когда ты молишься, когда ты учишь, когда ты медитируешь”.
И это произошло именно так.
В то время как он говорил, на самом деле, он чувствовал

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Magdalenam, Katherinam virginem et martirem, Agnetiam et Katherinam Senensem, et alias plurimas non sine magna promocione ad bonum.
Quarum presencia supra modum omnis fugatur libido et carnalis voluptas.
Adest tamen in hijs quedam angelicalis et admirabilis delectacio.
((Decimum monile(:«) Quia(,) inquit Maria(,) Sponse predilecte, eo quod sepius obtulisti michi(,) Et benedictus(,) in quo intellegitur verbum et Sermo divinus secundum Augustinum, propterea ecce (fol. 017, col. a) dono tibi benedictionem in sermone tuo primo ut in lingua tua sensibilissime sencias Gloriam Celestem, ut videas in ea Dei magnalia.
Quod enim vides in te toto hoc videbis in lingua.
Et factum est ita.
Quoniam Trinitas Beata ab illo tota videtur in toto ipsius et tota in qualibet, eius parte eque potens et eque perfecta.
(“)Insuper graciam istam habebis ut orando vel docendo si volueris adhibere diligenciam cum debita fide et devocione, sencias in te Christum loquentem ea quae debes loqui et eciam me respondentem sive orando sive docendo vel legendo(”.)
Et factum est ita.
In lingua enim sentit frequentissime gaudia indicibilia, non in gustu, sed alio modo que exprimere non valeo .
Et signanter post eukaristie sumptionem.
Insuper sensibilissime sencit frequencius, quasi aliquem inbibitum hominem et infusum, habentem caput in capite suo, et brachia in brachijs suis et sic de alijs membris.
Et signanter post Eukaristiam.
Iuxta hoc quid dictum est beato Augustino nec tu me mutabis in te sed tu mutaberis in me.
Et consequenter hic homo inbibitus, est quasi omnia faciens, loquendo ambulando, et sic de alijs.
Iuxta illud Christi(:“) Non vos estis qui loquimini sed Spiritus Patris vestri qui loquitur in (fol. 017 col. b) vobis(”.)
Hic tamen modus est difficilis prae alijs et penosus.
Signanter quando deest devocio et maxima fides.
((Undecimum monile(:«) Quia, inquit

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Causa nescitur: creditur, quod adeo secreta fuerint, et sublimia, ut mortalibus ea non judicarit manifestanda.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

особенно, когда ему не хватало преданности великой веры.

XI. Одиннадцатая Драгоценность. Присутствие Христа: "ибо ты предложил мне (в розарии) эту Лилию Девственности: Fructus (Плод), который является Сыном Моим, в котором обитает каждый плод Святого Духа, который претендует на владение прежде всего сердцем и душой.

В (моём) сердце, больше, чем в (моей) плоти, я воплотила: я посвятила эту (Мою) Плоть Богу, (и) я получила в (моём) сердце Бога, который явился из моей Плоти.

Итак, я даю тебе это благословение в сердце: чтобы ты (в Моём сердце) мог отчётливо почувствовать Жизнь Моего Сына целиком".

И это произошло именно так.

1. В самом деле, в Её Сердце он воспринимал мир Господа Иисуса и видел его жизнь, то есть Воплощение, Страсти и Славу.

И, в зависимости от (Тайн), его сердце двигалось от Радости к Состраданию.

2. Точно так же в глубине своего сердца он увидел чудесный свет, которым он был необычайно утешен, чтобы совершать все добрые дела, терпеть невзгоды и отвергать зло гнева, лени и оставшихся страстей.

3. Если иногда этот свет отступал (от него), то он сразу же испытывал, что он неспособен во всём.

Двенадцатые, тринадцатые, четырнадцатые и пятнадцатые драгоценности предсказанный жених не записал.

Его мотивы неизвестны: считается, что они были настолько тайными и возвышенными, что он рассудил, что они не должны быть явлены смертным.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

невыразимую радость, но она исходила не от чувства, а невыразимо, что я не могу описать.
Это (он пережил) особенно после принятия (С.) Евхаристии.
Он часто чувствовал, очень ощутимо, именно человеческое присутствие, которое ассимилировалось и проникало в него, голова в его голове, руки в его руках, а также другие конечности, и особенно после Евхаристии.
Подобно тому, что сказал Блаженный Августин: "ты не изменишь меня в себе, но ты изменишься во мне".
И это человеческое присутствие, которое ассимилировалось в нём, следовало за ним в каждом движении, в разговоре, ходьбе и т. д. Согласно Слову Христа: "не вы говорите, но Дух Отца Вашего, который говорит в вас".
С другой стороны, эти движения были очень трудными и утомительными, особенно когда он был менее усерден в вере и благочестии.
Одиннадцатая Драгоценность.
Мария сказала: "поскольку что ты очень часто предлагал мне самую милую Лилию девственности: "Fructus", который есть Мой Сын, в котором обитает каждый плод Святого Духа, и эти плоды особенно помогают сердцу.
И это в Моём Сердце, а не в моей плоти, в котором я зачала, согласно Фульгенцио.
Поэтому Я даю тебе в твоём сердце это благословение: пусть ты в нём действительно почувствуешь всю жизнь Сына Моего".
И это произошло именно так.
С тех пор он в своём сердце ощущал себя большим шаром, внутри которого он с величайшим изумлением стремился к жизни Господа Иисуса, то есть к Воплощению, Страсти и Славе.
И в результате его сердце двигалось то к радости, то к боли.
Точно так же в глубине своего сердца он явственно видел необыкновенный свет, который утешал и побуждал его выполнять все добрые дела, отвергать лень, отсутствие преданности, гнев и любую другую страсть и делал его сильным против всех невзгод.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Maria, quam frequencius obtulisti mihi hoc lilium suavissimum Virginitatis fructus qui est Filius meus.
In quo est omnis fructus Spiritus Sancti, qui fructus maxime respiciunt cor.
Corde enim magis concepi quam carne, secundum Fulgencium .
Propterea in corde tibi dabo hanc benedictionem, ut sencias ibi distincte tocius Filii mei vitam(».)
Et factum est ita.
Nam sentit in corde suo quasi unum mundum infra quem intuetur Domini Iesu vitam, videlicet Incarnacionem, Passionem, et Glorificacionem.
Et secundum hoc cor suum movetur ad gaudia vel penalia.
Et sentit intrare in cordis sui fundo, lucem mirabilem se confortantem et ad omne bonum animantem pellentem accidiam, indevocionem, iram, et omnem passionem, et se facientem fortem contra cuncta adversa.
Quin vero hec lux discedit sepius est impotens ad omnia.
Alia quatuor monilia prefatus sponsus non scripsit que sit causa nescitur sed creditur quia adeo secreta erant quod noluit ea manifestare hominibus.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS II], CAPUT VI
DE MODO CONSIDERANDI B. V. MARIAM INTER ORANDUM:
REVELATIO,
AD B[EATUM] ALANUM, MARIANA.

I. Accidit, ut B. V. Maria Novello Suo Sponso appareret petenti: “Ecquo meliore modo Deipara, Coelitesque Divi coli possint”.

Cui Sponsa: “Sponse mi, Imaginem Mei tuae mentis oculis objice, et apprehende eam, non secundum Esse Humanum pure, vel Natura, quod minimum est, sed secundum Esse aliud quadruplex.

Adverte.

I. Esse Gratiae cum sim Templum universarum Dei Gratiarum, quarum quaelibet omnem Sanctorum gratiam longissime antecellit.

2. Esse Gloriae Meum per Christum, est prae omni omnium Sanctorum Gloria.

3. Meum Esse Dei quadantenus .

Nimirum quo in Idea est Mea SS. Trinitas per Essentiam, Praesentiam, Potentiam: sicut et in caeteris creaturis.

Sed altiori modo Est in Me per Gratiam: qua facta sum Triclinium Summae Trinitatis, quoad esse Naturae, Gratiae, et Gloriae.

4. Esse, quo sum Mater Filii Dei.

II. Cum itaque in Deo rerum ideae sint omnium propriissime : mea quoque similitudo inest Eidem pariter propriissime.

Quae idea, ut est in Deo, aliud non est secundum rem, quam ipse Deus, sed secundum rationem distincta, scil. quatenus a nobis in Deo concipi mente potest.

Quocirca, Me si in Patria cerneres Esse

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА VI
КАК ПРЕДСТАВИТЬ ПРЕСВЯТУЮ ДЕВУ МАРИЮ В МОЛИТВЕ:
ОТКРОВЕНИЕ МАРИИ БЛАЖЕННОМУ АЛАНУ.

I. Случилось так, что Пресвятая Дева Мария явилась своему новому Супругу, который спрашивал себя: "как лучше всего мы могли бы почитать Матерь Божию и Святых Небесных?”.

Супруга: "Супруг мой, поставь перед глазами своего разума Мой Образ и держи его не в соответствии с (моим) чисто человеческим существом, то есть в соответствии с природой, которая является основой (размышления), но в соответствии с другим способом бытия, (который) четырёхкратный.

Слушай:

1. (Моё) существо в Благодати, будучи Я, Храм всех милостей Божьих, каждый из которых бесконечно превосходит одну и ту же благодать святых.

2. (Моё) существо во Славе, для моего Христа, который превосходит славу Всех Святых.

3. Моё существо в Измерении Бога.

Конечно, потому, что в Идее Меня, С. Троица (жила там, что касается природы) в сущности, присутствии и силе, а также в других созданиях.

Но что касается Благодати, то она (С. Троица) пребывала в Моей (Идее) по-другому: т.к. Я была наделена силой, благодатью и Славой Пресвятой Троицы.

4. Бытие (само по себе), поскольку Я-Мать Сына Божьего.

II. В Боге действительно живут идеи всех, даже Моя (Идея) так же живёт

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Но когда этот Свет погас, он сразу же стал неумелым во всём. (Каковы были) другие четыре драгоценности, предсказанный Супруг не написал, и причины этого неизвестны: считается, что (они) были настолько секретными, что он не хотел показывать их людям.

[ЛИСТ 017, кол. b, ГЛАВА VI]:
ДАЛЕЕ СЛЕДУЕТ ПРЕКРАСНОЕ УЧЕНИЕ, КОТОРОЕ МАРИЯ, МАТЬ МИЛОСЕРДИЯ, ОТКРЫЛА СВОЕМУ НОВОМУ СУПРУГУ.

Однажды Блаженная Дева Мария, наша милая Госпожа, явилась своему предсказанному Супругу, когда он спрашивал, как лучше всего почтить Её и других Святых религиозностью и преданностью. Мария сказала: "Когда ты хочешь воздать мне должное, ты должен представить перед глазами разума, образ мой и созерцать его, а не просто останавливаться на моей жизни на земле или на моей человеческой природе, которые отходят на второй план по сравнению с тремя другими аспектами!

Во-первых, (моя) жизнь в благодати, потому что я Храм всех бесконечных милостей Божьих. И, будучи всякой благодатью во мне бесконечной, она превосходит всякую благодать святых.

Во-вторых, помести (перед глазами) мой образ, относительно (моей) жизни во Славе, которая благодаря Христу бесконечно превосходит весь мир и всю Славу других Святых.

В-третьих, помести (перед глазами) мой образ (размышляя), как во мне обитает вся Троица, по Сути, Присутствию и Силе (как говорит [С.] Григорий), подобно другим созданиям, но по Благодати, бесконечно превосходящим их. И поэтому Я являюсь распределительницей Силы, Благодати и Славы Святой Троицы.

И в-четвёртых (ты должен поставить перед глазами мой образ, размышляя), что Я

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Fol. 017, col. b, CAPUT VI:]
((SEQUITUR INSTRUCTIO PULCHERRIMA QUAM MARIA MATER MISERICORDIE SUO NOVELLO SPONSO REVELAVIT .

(Fol. 017, col. c) Accidit semel quod Beatissima Virgo Maria Domina nostra predulcissima, apparuit suo prefato Sponso petenti quod illam et alios Sanctos deberet pie et deuote venerari.

Tunc Maria respondit et ait: «Cum me honorare velis, debes ymaginem meam ante oculos mentis tue ponere, et capere eam non secundum esse humanum, seu nature, quod est minimum ymmo quasi nichil.

Quia non est magis quam tantum esse, cum sint idem in specie, sed debes ymaginem meam capere secundum alia tria .

((Primo secundum esse gracie.

Quia sum templum omnium Dei graciarum infinitarum.

Sic quod quelibet gracia in me est infinita, excedens omnem graciam sanctorum, in infinitum.

((Secundo debes ymaginem meam sumere quantum ad esse glorie.

Que est excedens in infinitum totum mundum, et omnem aliorum Sanctorum Gloriam a Christo quasi in infinitum .

((Tercio debes capere ymaginem meam. In quantum in ea est Trinitas tota, per essenciam, presenciam, et potenciam, sicut in alijs creaturis omnibus secundum Gregorium, per amplius similiter est in me, per graciam quod est multum magis quam primum in infinitum.

(Fol. 017, col. d) Et sic sum triclinium

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Naturae Humanae, Gratiae, Gloriae, et Trinitatis in Me contuereris.
Quorum quodque prius a posteriore inaestimabiliter, superatur.
Hinc Idea Mariae est item quadruplex: Naturalis, quoddam praepulchrum; Gratiosa, quod pulchrius; Gloriosa, quid isto divinius.
Divina denique, quae, est SS. Trinitas in Me Esse ideale existens.
Et haec Maria est omnium Domina, quae mundum fecit universum, et quae in eo sunt omnia conservat, et gubernat, tamquam primum in perfectione ideatum inter omnes creaturas.
Et ista est Maria, quam primo intelligo, cognosco, et amo: voloque a Meis Famulis intelligi, cognosci et amari.
Ea enim potissimum est Mater Dei, Verbi Incarnati, uti fuit in Me per Suam Essentiam.
Ad Illam primo referatur Angelica Salutatio.
Quia Natura Mea Humana nullam habuit Benedictionem, nisi propter Mariam Deiparam in Me Existentem.
Et haec Idea Mei, potior, et prima debet mente apprehendi.
Similiter, et imago Christi, et Sanctorum.
Hinc adverte, dilecte Sponse Mi, nec non Unigeniti Filii Mei Jesu Christi pro animae tuae profectu notabilem dictu perque saecula mirabilem sequentem modum orandi videlicet".

MODUS ORANDI

Ad membra Christi, et Mariae considerata.
Ex Deiparae Instructione.

Ad I Quinquagenam

"In Capite meditare maximam:
1. Inesse Dominationem Regiam, ratione et Meritorum, et Praemiorum, et SS. Trinitatis, in Eo ceu Triclinio Suo, existenti.
2. In Visu meditare omnium scientiarum illuminationem: idque in merito, praemio, et deitate.
Ubi et tui est visio clarissima.
3. In Odoratu meditare omnium Gratiarum fragrantiam.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

именно в том же (Боге).
Эта идея в том виде, в каком она заключается в Боге, есть не что иное, как (идея), которая является Богом, но, конечно, насколько наш разум может понять Бога.
Если бы ты увидел меня в (небесной) Родине, ты бы созерцал (моё) существо, согласно человеческой природе, благодати, славы и Троицы во мне.
В каждой из этих (реальностей) предыдущая превосходит следующую.
Идея Марии одинаково четырехкратна: естественна, потому что она прекрасна; грациозна, потому что она красива; славна, потому что она очень божественна (в Боге).
Так, Божественная (идея), то есть существующая во мне Троица, соответствует идее.
И эта Мария-повелительница всего сущего во всём мире, и всего того, что в нём сохранилось, и управляет им, поскольку, по отношению ко всем созданиям, (она) является первой в совершенстве, что касается идеи (которая находится в Боге).
И это Мария, которую я сначала думаю, знаю и люблю, и я хочу, чтобы о Ней думали, знали и любили мои слуги.
Она, действительно, особенно, Матерь Божия, (Мать) воплощённого Слова, когда Он был во мне.
Мне было принесено Ангельское Приветствие (Радуйся, Мария), и моя человеческая природа получила благословение (идею) Марии Богородицы, существовавшую во мне.
Эта идея для меня - большая ценность, и её нужно обдумать в первую очередь, как и то, что (я) Образ Христа и святых.
Возлюбленный супруг, внимательно наблюдай за прогрессом души этим способом молитвы Единородному сыну моему Иисусу Христу, который должен быть передан незабываемым на века".

КАК МЕДИТИРОВАТЬ
Медитация на Теле
Христа и Марии,
по учению Божией Матери.
В первых 50 молитвах:

"1. На Голове, медитируйте много

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Мать Сына Божьего.
И поскольку в Святой Троице существуют идеи, то есть изначальное сходство всех вещей, то и Моё изначальное сходство существует в (Пресвятой) Троице. (Согласно тому, что подтвердил Святой Учитель), сходство со Святой Троицей не в (Её) реальности (в себе), а в духе.
Если бы ты увидел меня на родине (Небесной), ты бы увидел меня в четырёх (формах).
Во-первых, моя жизнь в Человеческой Природе.
Во-вторых, (моя жизнь) в Благодати, которая превосходит любое сравнение.
В-третьих, (моя жизнь) во Славе, которая выше бесконечности.
В-четвёртых, (моя жизнь) в Святой Троице, то есть Бог во мне". И поэтому у Марии четыре (превосходства).
Первое (превосходство) - Мария по Природе, и Она обладает неповторимой красотой, как никто другой.
Второе (превосходство) - Мария по Благодати, и Она прекрасна до бесконечности.
Третье (превосходство) - это Мария во Славе, И Она-Красота, бесконечно превосходящая прежние.
Четвёртое (превосходство) - "Святая Троица, живущая во мне, поскольку Я - по её образу и подобию". И Мария (была образована Богом), превосходная Царица всего, ещё до того, как Он создал Вселенную, (до того, как) породил всё, (до того, как) создал всё, и всё, что принадлежит Ей, (Бог) сохраняет, делает стабильным и направляет. (Бог Отец сказал:) "Это Мария, о которой Я первый подумал, первый встретил, первый полюбил. И я хочу, чтобы Она была первой любимой, мыслимой и известной моим Слугам Паствы (Церкви)".
(Мария сказала:) " по сравнению с Освящённой Марией считаю свою (Человечность) не более чем прекрасной вещью". (Бог Отец сказал:) "и Мария-особая Мать Христа, особая Мать воплощённого Божьего Слова, идея которого существовала во Мне. Радуйся, Мария, прежде всего, представлена Ею и через Неё".

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Summe Trinitatis quantum ad esse nature gracie, et glorie.
Et quarto modo in quantum sum Mater Filii dei.
Sic itaque quia in Sanctissima Trinitate: sunt ydee sive similitudines omnium rerum proprijssime.
Et ideo mea similitudo proprijssime est in ipsa Trinitate.
Que similitudo non est aliud quam Trinitas Beata non secundum rem sed secundum racionem, iuxta dictum Doctoris Sancti.
Unde si videres me in Patria videres quatuor in me.
Primo esse Nature humane.
Secundo esse Gracie quod est maius sine comparacione.
Tercio esse Glorie quod est maius in infinitum.
Quarto esse Trinitatis Beatissime quod est ipse Deus met.
Et sic Maria est quadruplex.
Prima est Maria naturalis et illa nichil aliud est nisi unum pulchrum.
Secunda est Maria graciosa et illa est pulcherrima in infinitum.
Tercia est Maria gloriosa et hec in infinitum maior est quam priores.
Quarta est Trinitas Beatissima in Me existens secundum ydeam et exemplar meum proprium.
Et hec Maria est Domina omnium potissima et prima que universum mundum fecit, omnia genuit, omnia creavit, omnia que in eis sunt conservat, (fol. 018, col. a) regit et gubernat.
(“)Et ista Maria est quam primo intelligo, primo cognosco, et primo amo.
Et volo eam ab ovibus meis servis primo amari, intelligi, et cognosci (”.)
(“)Sic quod in comparatione ad istam Mariam divinalem, reputo me ipsam esse nichil aliud nisi unum pulchrum(”.)
(“)Et hec Maria est illa potissima Christi Mater, potissima Genitrix Verbi Dei incarnati.
Ut fuit in Me per Suam Ydeam .
Et Salutacio Angelica primo referatur ad Illam et pro Illa (”.)
(«)Quia Natura Mea humana nullam habuit omnino benedictionem nisi propter Mariam deificam in Me existentem, et omnem potenciam michi

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

In Me enim est omnis Gratia Vitae, et Veritatis.
4. In Ore meditare summam omnium Donorum Dei abundantiam, suavitatem, saporem, et eloquentiam.
5. In Gutture meditare eloquentiae, vocisque sonum, ac modulationem, quo Deus Coelitesque omnes mirifice delectentur".

Ad II Quinquagenam.

"1. In Aure meditare, quod Vox Tua sonet, irremisse in Auribus Meis, omniumque Sanctorum Harmonia, Virtutum, et Charismatum.
2. In Stomacho meditare quasi Apothecam omnis suavitatis, et delectationis.
3. In Uberibus meditare omnem inesse consolationem, et dulcedinem.
4. In Brachio sinistro: omnem contineri gratiae naturalis, et gloriae benedictionem.
5. In dextero, omnium gaudiorum infinita genera".

Ad III Quinquagenam.

"In Utero mediteris potentiam filiandi immensam, et maternam reverentiam quantam maximam.
2. Ad Foemora Fortitudinem summam.
3. Ad Genua, salvandi gratiam, et a malis liberandi indefessam.
4. In Tibiis, Unctionem, plusquam omnium Sacramentorum.
5. In Pedibus, meditare donum agilitatis, constantiae etc.
Atque ista talia in Corpore beato".
IV. "In Animam vero longe maxime, et proprie meditari potes, et orare simul, eundo per intellectum, voluntatem, memoriam, Irascibilem potentiam, et Concupiscibilem: item per sensum communem imaginativam, phantasiam, aestimativam, et reminiscentiam.
Item per Potentias quinque sensuum interiorum.
In singulis istis veneraberis spiritalia, in esse rebus creatis in mundo hoc infinities meliora, dignora, veriora, sanctiora, puriora, clariora etc.".
V. Cogitati Sponso: "Quomodo possent illa

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

т.к. (в Ней) содержится царская власть, которая распределяет как заслуги, так и награды, и которая пребывает во (главе) С. Троицы, как Её кладовая.
2. Что касается Глаз, медитируй на великолепие всех наук: и за божественные заслуги и награды, ты тоже будешь наслаждаться очень ярким зрением.
3. Что касается Обоняния, размышляй о благоухании всех милостей: во мне, на самом деле, там есть всякая благодать жизни и истины.
4. Что касается Рта, размышляй о сумме изобилия, учтивости, вкусе и красноречии всех даров Бога.
5. Что касается Горла, медитируй на звук и модуляцию речи и голоса, от которых Бог и все святые в восторге".

Во вторых 50 молитвах:

"1. Что касается Слуха, медитируйте, чтобы голос твой всегда звучал в ушах моих и Всех Святых, как гармония добродетели и харизмы.
2. Что касается Желудка, медитируй, что это кладовая всякой учтивости и наслаждения.
3. Что касается Груди, думай, что они содержат всё утешение и сладость.
4. Что касается Левой Руки, (размышляй), что в ней заключено всё благословение благодати и естественной славы.
5. Что касается правой (руки), (размышляй, что в ней заключены) бесконечные Радости".
В третьих 50 молитвах:
"1. Что касается Чрева, ты будешь размышлять о чудесных способностях поколения и, какое великое удовольствие материнство.
2. Что касается Бедренных костей, (ты будешь медитировать) о великой силе.
3. Что касается Колен, (медитируй) о благодати спасения от зла.
4. Что касается Голеней, (медитируй) на Масле для боя, оно есть в Таинствах.
5. Что касается Ног, медитируй на дар ловкости, устойчивости и т. д.
И (медитируй) то же о Блаженном Теле".
IV. "Что касается души, медитируй и молись долго и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

(Иисус сказал:) " Потому что Моя Человеческая Природа не могла получить другого благословения, кроме как от Пресвятой Марии, которая носила меня в Своём Чреве и подарила мне всю (Человеческую) силу".
(Мария сказала:) " Итак, о возлюбленный, когда ты увидишь Мой образ, прими его прежде всего как икону Пресвятой Троицы, кладовой которой я являюсь: так Я изображаю себя, поскольку считаю, что (Пресвятая) Троица - моя первая пища, моя (первая) опора, моё (первое) благо.
Во-вторых, прими мой образ, поскольку он является иконой Славы.
В-третьих, (прими мой образ), так как это икона Благодати.
В-четвёртых, (прими мой образ), так как это икона Природы (человека).
И это, по расположению и воле (Бога-Отца), так что, если ты хочешь понять правильно, ты должен использовать способ работы Святой Троицы, и ты всегда получишь максимальный результат.
И таким же образом ты должен принять образ Христа, моего Сына, и образ других Святых".
И добавила: "Когда ты увидишь образ Христа, моего Сына, который похож на меня (Пресвятую Марию), ты должен использовать воображение, используя чувства, чтобы понять все детали звёздного неба.
С Благодатью Христовой размышляй о моей Голове, (увенчанной) непревзойдённой Царственной Короной, поскольку Я раздаю заслуги и награды Пресвятой Троицы, потому что Троица пребывает во Мне.
Какими бы бесконечными ни были звёзды, (Моя Царская Корона) превосходит их, и ничто не может сравниться с этим.
Во-вторых, медитируй на (Моих) Глазах, так как у меня есть бесконечное созерцание и полное знание мира, что божественное присутствие Бога (во мне, Мне даровало), как по заслугам, так и по благодати. И что (Мой) Взгляд на тебя настолько велик, что ни весь мир, ни бесконечные звёзды никогда не смогут увидеть тебя с такой

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

donantem (».)
(«)Itaque igitur o dilecte cum videris ymaginem meam accipias illam, primo ut est ymago Sanctissime Trinitatis cuius ego sum triclinium, sicut et capio meipsam quia reputo Trinitatem esse meam primam substantiam vitam et bonitatem.
Secundo accipias imaginem meam ut est ymago Glorie.
Tercio ut est ymago gratie.
Quarto ut est ymago nature.
Et hoc secundum ordinem intencionis et voluntatis, quanvis secundum ordinem executionis posses capere econtrario.
In ordine tamen ad Sanctissimam Trinitatem sic faciendo semper fructum maximum reperies.
((Et pari modo debes Christi ymaginem Filij mei capere ymaginesque aliorum (fol. 018, col. b) Sanctorum(".)
Addebatque per amplius(:") Cum videris igitur ymaginem Christi Filij mei aut meam pro ut accipis eam ut est ymago Marie divinalis oportet te in omni parte quam vides ymaginis capere omnia secundum infinitatem et per positionem mundorum infinitorum.
((Verbi gratia in capite meo debes meditari esse tantam dominationem regiam infinitam.
Cum racione meritorum, tum racione premiorum, tum racione Trinitatis in eo existentis, sicut in triclinio Sanctissime Trinitatis.
Quod si ibi essent infiniti mundi infinicies ad huc nihil essent comparative.
((Secundo in Visu debes meditari.
Quia ego habeo omnium scienciarum illuminationem infinitam, et cognitionem immensam et in merito, et premio, et deitate.
Et quod ibi est tanta visio tui, et tocius mundi, quod infiniti mundi non possent te videre tam clare tam perspicue et aperte quantum ego te video.
((Tercio in potencia Odoratus meditaberis esse olfactum infinitum per infinitam copiam omnium graciarum sic quod si ibi essent mundi infiniti te odorantes, non te tantum odorarent quantum ego, neque tibi minimam graciam infundere possent.
Quia in me est omnis gracia vite et veritatis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

esse Vera Idea et Imaginata?". Domina respondit: "Tripliciter esse Vera possunt.
1. Ratione ostendo.
Nam SS. Trinitas est ubique per Essentiam, Potentiam, et Praesentiam: ideo est et in qualibet imagine creata, praesertim in Idea S. Mariae, quae ab aeterno fuit in Mente Divina Concepta, Deoque Desponsata.
Et ita SS. Trinitas praesentialius est in qualibet re creata, quam forma insit materiae, aut locatum in loco.
Ibi enim est Esse Divinum, in quo non inest falsitas.
2. Exemplum ecce visibile.
Continuo Sponsus ille intuebatur in Sponsa Deipara, et in omni etiam Sui Parte, totum mundum, mundosque alios innumeros, et esse quodlibet in quolibet videbatur.
Haec visio corporis.
3. Quoad animam: videbatur sibi Sponsus mente, et voluntate in B. Mariae mentem omnes animae partes illabi, et absorberi, et mutari, sic, ut jam non esset, qui prius, sed quasi ipsa Maria omni videns, sentiens, potens .
Hic quale reperit Osculum Sponsus, qualia suxit Ubera Divina etc., ipse, cui revelatum est, scit.
Et nemo scit, nisi qui accipit.
VI. Deinde pari modo, Deipara mediante, vidit eadem in Imagine Christi: itemque et Sanctorum.
Et videbantur quodammodo Sancti abhorrere coli, et ideari in humanis nostris mentibus, secundum puram naturam humanam, quam nihili reputant.
Quod tamen ita se honorari patiantur, id faciunt in ordine ad SS. Trinitatem".
Subdit Caelorum Regina .
VII. "Gradum autem, et differentiam adverte istam, inquit Sposa .
Adorandum quod est, honorari tamen cupiunt in ordine ad SS. Trinitatem in Christo, Me, et Sanctis, est duplex.
1. Principale, SS. Trinitas est, cujus intuitu fit adoratio.
2. Minus principale, sive secundarium adorationis: in hoc Christus exedit Me in infinitum: Ego vero item alios inaestimabiliter antesto.
Ratione primarii aequalis, est adoratio,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

соответственно, с интеллектом, волей, памятью, с силой; а также со здравым смыслом, воображением, фантазией, проницательностью и памятью.
Так же с пятью силами пяти внутренних чувств.
С каждым из них ты будешь поклоняться духовным реалиям, которые бесконечно больше, достойнее, истиннее, святее, чистее, прекраснее и т. д., чем вещи, созданные в этом мире".
V. Супругу, который задавался вопросом: "как созданные реальности могут соответствовать истинным идеям и образам?".
Госпожа ответила: "(созданные реальности) могут соответствовать истинным (идеям и образам) по трём причинам.
1. Я докажу это.
Действительно, как С. Троица повсюду, по сути, силе и присутствию, так и в каждом созданном образе, особенно в идее С. Марии, которая с вечности была задумана (как идея) в Божественном разуме, и с Богом (была) обручена.
Таким образом, С. Троица больше присутствует в любой созданной реальности, чем форма в материи.
В (сотворённых реальностях) есть Божественное Существо, в котором не может быть лжи.
2. Вот наглядный пример.
Всегда (новый) Супруг видел в Супруге, Богоматери, а также во всех её частях, весь мир и бесчисленные другие миры, и ему казалось, что, что бы ни было есть в чём бы то ни было.
Это телесное видение.
3. С душой Супругу казалось, что он был введён разумом и волей в разум Пресвятой Марии, и что там все части (его) души изменились, так что (он) теперь уже не был таким, как раньше, но видел, чувствовал и мог всё в той же С. Марии .
Супруг, какой Поцелуй он получил, какое молоко из Божественной груди выпил, знает только он, кому это было открыто.
И никто другой не знает, кроме того, кто в действительности получил (это видение).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ясностью, чистотой и блеском, как Я вижу тебя.
В-третьих, размышляй о силе (Моего) Обоняния, которое улавливает благоухающий аромат всех милостей, так что, если бы все звёзды небесные вместе могли уловить аромат (милостей) в тебе, они никогда не смогли бы уловить аромат милостей в тебе, как Я, и они никогда не могли бы наполнить тебя малейшей милостью. Потому что во мне обитает всякая нравственная и естественная благодать.
В-четвёртых, размышляй о моих Устах, потому что в нихсодержится огромное изобилие Божьих благ и даров, которые распространяются бесконечной деликатностью при разговоре, настолько, что, если бы все звёзды на небе могли говорить о тебе, совокупность прекрасных (слов), которые они говорят тебе, ничто (по сравнению с моей речью).
В-пятых размышляй о Моих Ушах, так как твои слова непрерывно звучат в Моих Ушах, и я слушаю Тебя больше, чем могли бы бесконечно слушать все звёзды на небе. Так же размышляй о сладости (моего) слушания.
В-шестых, размышляй о Моём Горле, так как оно обладает выразительным, мелодичным голосом и высоким тембром голоса, что, если бы весь Небесный двор и все звёзды Неба подражали моему (голосу), (их голос) был бы равен тишине.
В-седьмых, размышляй над Моими Внутренностями, которые содержат так много учтивости и деликатности, нежности и удовольствий, что, если бы все звёзды неба (были переполнены) императорской пищей, по сравнению с ними они были бы лишь тенью.
В-восьмых, размышляй о (Моей) Груди, которая содержит (Молоко) настолько благое и нежное, что утешает и насыщает, что если бы все звёзды на небе были наполнены молоком и мёдом, по сравнению с ним они были бы только дымом.
В-девятых размышляй о (Моей) левой Руке, содержащей все Благословения природы, благодати и славы. Все благословения мира, которые есть,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Quarto (fol. 018, col. c) meditaberis ad Os meum quod ibi est tanta habundancia inmensa bonorum Dei et donorum, in totum mundum diffusiva, et tantus gustus et tanta eloquencia ad te, et pro te, quod infiniti mundi te gustantes tibi loquentes, tibi copiam omnium bonorum administrantes penitus deficiunt.
((Quinto ad Aures mediteris.
Quod vox tua sonet indefesse in auribus meis et ego magis te audio, quam mundi infiniti infinicies facere possunt.
Et pari modo mediteris de armonia auditus.
((Sexto in Gutture meo mediteris, quod ibi est tanta eloquencia, tanta modulacio vocis, tantaque resonancia et vociferatio, quod tota celestis curia in infinitum exultat in modulacione mea et si infiniti mundi modularent, taciturnitas esset.
((Septimo mediteris in Stomacho meo, quod ibi sint tam suavia et delectabilia, dulcia et amena, quod infinitorum mundorum cibaria inperialia in comparacione huius non sunt nisi picture.
((Octavo ad Ubera mediteris, quod ibi est tanta suavitas et dulcedo, consolacio et recreacio, quod si mundi infiniti pleni essent lactis et melis, et omnium apotecarum copia in comparacione huius non essent nisi fumus.
((Nono meditaberis ad Brachium sinistrum, quod ibi est (p. 018, col. IV) tantam benedictio naturalis, gracie et glorie.
Quod omnes benedictiones tocius mundi que sunt fuerunt et erunt, non sunt nisi accidens substancie comparatum.
((Decimo mediteris ad Brachium dextrum.
Quod ibi est tantum gaudium, tanta exultacio et bonitas et iocunditas, quod omnia mundi gaudia et musicorum, non sunt nisi mors vite comparata.
((Undecimo mediteris in Utero meo esse tantam potenciam maternitatatis dei inenarrabilem et infinita dignitatem. Quod si essent mundi infiniti ad te concipiendum generandum non tamen te conciperent portarent et generarent sicut ego.
((Duodecimo mediteris ad Femora mea, quod ibi est tanta potestas et fortitudo, quod totus mundus ibi sustentant.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

inaequalis ratione secundarii.
Unde SS. Trinitas, quo ad Ideam Mariae, est Sponsa omnium Beatorum, et Christi: ita et Christus, qui est omnium salvandorum Sponsus".
Et ad istum modum Novellus ille Sponsus frequenter habet Colloquium cum Christo, et Maria prorsus familiare.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

VI. Таким образом, точно так же (то, что он видел) через Божью Матерь, он видел в образе Христа и, в равной степени, (в образах) святых.
И он видел, как святые не желают, чтобы их почитали и воображали нашими человеческими умами, только по простой человеческой природе, что они ничего не считают.
Однако они позволяют, чтобы их так почитали (согласно человечеству), и делают это по распоряжению С. Троицы.
Царица Небесная добавила:
VII. "Итак, обратите внимание на их ранг и разницу", - сказала Супруга.
"Они должны получить поклонение и почитание, С. Троица, Христос, Я и святые, двумя разными способами.
1. Во-первых, С. Троице должны поклоняться за Её Чудо.
2. Вскоре после этого, с поклонением и почитанием, Христос бесконечно возвышал меня: я, значит, стою перед всеми остальными (святыми), без всякого сравнения.
Первая (С. Троица) - это собственное Поклонение, во вторых (меня и святых) - это собственное (Почитание).
Итак, С. Троица, что касается идеи Марии, (пожелала, чтобы она) была Супругой всех Блаженных и Христа: как и Христос-Супруг всех спасающих".
И точно так же Новый Супруг часто беседовал со Христом и Марией.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

были и будут не что иное, как пыль, по сравнению со всей материей.
В -десятых размышляй о (Моей) правой Руке, которая содержит столько радости, ликования, доброты и любезности, что все наслаждения миром и музыкой - всего лишь смерть по сравнению с жизнью.
В-одиннадцатых размышляй, что в Моём Чреве обитает несравненная сила и достоинство божественного Материнства, так что, если бы все звёзды небесные когда-либо могли зачать и родить тебя, они бы не зачали тебя, не выносили бы тебя и никогда не родили бы тебя, как Я.
В-двенадцатых размышляй о Моих Бёдрах, которые обладают такой силой и выносливостью, что им удаётся поддерживать весь мир. И если бы все звёзды на небе могли поддержать тебя, они бы не поддержали тебя и никогда не несли тебя, как Я.
В-тринадцатых размышляй о Моих Коленях, которые обладают такой выносливостью и энергией, чтобы избавить от всякого зла, больше, чем если бы все звёзды на небе (имели возможность избавить от стольких зол), сколько песчинок на берегу моря.
В-четырнадцатых размышляй о Моих Ногах, на которых покоится масло всех Таинств, которые дарованы и пролиты для тебя, для совершенства и изобилия всех божественных милостей, больше, чем если бы все звёзды небесные имели возможность совершить (столько благ), сколько капель в море.
В-пятнадцатых размышляй о том, что мои Ноги обладают большей славой и благом, чем если бы все звёзды на небе имели способность (обладать таким количеством славы и благ), сколько тварей в этом мире. Размышляй о Моём Интеллекте и Моей Воле, о стремлениях желаний и доблести, а также о силе внутренних чувств, которые являются здравым смыслом, воображением, фантазией, проницательностью и памятью. И так делай по каждому (Моему) качеству, по каждому (Моему) жесту и по каждому малейшему обстоятельству (Моей жизни), всегда думая, что в любом случае есть больше

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Et si essent infiniti mundi ad te sustentandum non tantum te sustentarent et portarent sicut ego.
((Terciodecimo mediteris ad Genua mea quod ibi est tanta salvacio, tanta potestas liberandi ab omni malo maior quam esse posset in tot mundis quantum sunt arene in littore maris.
((Quartodecimo mediteris in Tibijs meis. Quod ibi est maior unctio pro te per sacramentorum omnium consumativam donacionem et distribucionem, et omnium carismatum copiam, quam esse posset (fol. 019, col. a) in tot mundis quot sunt guttae maris.
((Quintodecimo mediteris quod in Pedibus meis est maior gloria et maius bonum quam esse posset in tot mundis, quot sunt creaturae in isto mundo.
Et sic per amplius mediteris de meo Intellectu et de mea Voluntate, et Appetitu concupiscibili et irascibili(.)
Et potencijs sensitivis interioribus quae sunt sensus communis ymaginativa, fantasia, aestimativa, et memoria.
Et sic facies de omni habitu, et de omni actu, et de omni rei in(-)mensitate.
Cogitando semper quod in qualibet tali re, sunt plura quam si essent creatae res tales infinitae tota potentia te amantes; et tibi famulantes, et te adiuvantes(”.)
Istis sic per Mariam dictis tacuit.
Tunc cum ille Sponsus diffidens quereret a Virgine Maria:(“) Quoniam hoc esse posset, ut in cella mea in tali ymagine omnia ista essent vera(”.)
Domina nostra Virgo Maria respondit approbando dicta sua triplici modo (:)
Primo per rationem, dicens quia Trinitas Beata est ubique per essenciam potenciam et presenciam.
(“) Ideo est in qualibet ymagine creata signanter mea secundum ydeam meam pulcherrimam infinitam quae est Maria ydealis quae ab eterno fuit concepta et Deo desponsata(.”)
Et addebat: quod Trinitas Beata verius est in qualibet re mundi, puta in tali ymagine (fol. 019, col. b) realius et presencialius, quam forma in materia, vel esse in essencia, vel locatum in loco, aut pars in toto, et sic de alijs(.)
Quia ibi est per se esse divinum, quod est maius in infinitum(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

(о чём размышлять), что если бы все бесконечные вещи, созданные (были способны) любить тебя со всей (своей) силой, служить вам и помогать тебе".
Сказав это, Мария замолчала.
Будучи Новым Супругом (Марии), очень удивлённым, он спросил Деву Марию: "как может случиться так, что в образе моей кельи могут быть все эти реальности?".
Дева Мария, Наша Госпожа, ответила, демонстрируя свои слова тремя способами.
Прежде всего, посредством разума, утверждающего, что Блаженная Троица повсюду в сущности, силе и присутствии.
"Таким образом (С. Троица) (присутствует) в каждом созданном образе, и особенно в Моём (Образе), потому, что Я была прекрасной и великой идеей, то есть идеей Марии, которая зачала от Бога в браке".
И добавила, что Блаженная Троица действительно (присутствует) в каждой вещи мира, (но) в чистом образе (С. Марии) Она даже более реально присутствует, чем форма в материи, (больше, чем) сущность в существовании, больше, чем конструкция на земле, и так для других вещей. Поскольку в этом (Изображении) Божественное Существо (участвует) в большей степени, чем все другие (существа).
«И в этом нет никакой неправды, поскольку каждая Божественная Идея, особенно Моя, несёт с собой, в силе, бесконечные времена, все звёзды неба : каждая Идея (действительно, участвует) в Бытии Блаженной Троицы", согласно Б. Фоме.
Во-вторых, Мария объясняла этот вопрос видимым примером, поскольку такой человек (Новый Супруг) видел, что в Деве Марии и во всех Её частях есть весь мир и все звёзды неба, так что существует бесконечная вселенная.
То, что было в каждом, в Ней (присутствовало) бесконечно много раз.
И это неудивительно, так как в Пресвятой Марии живёт Блаженная Троица, по (С.) Фоме.
В-третьих, она показала

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Et ibi non est aliqua falsitas(.)
(«)Quia quelibet divina ydea signanter mea habet in se in virtute mundos infinitos infinicies, cum talis ydea sic Trinitas Beata per essenciam(»), secundum beatum Thomam.
((Secundo Maria solvebat illam questionem per exemplum visibile quia talis persona vidit in Maria Virgine et in omni parte sui, esse totum mundum et alios mundos infinitos; sic quod non fuit finis mundorum(.)
Interim quod ei quotlibet fuit in quolibet(.)
Nec mirum, quia talis Maria divinalis est Trinitas Beata secundum Thomam.
((Tercio approbavit questionem istam per factum(.)
Quia sibi videbatur mente et voluntate illabi istam Mariam sibi ipsi ut iam non esset ipse qui prius sed quasi annichilatus, ita quod nichil nisi istam Mariam cerneret omnia habentem, et omnia potentem(.)
Quale autem Osculum ille Sponsus Marie ibi repperit, et qualia Ubera deitatis suxevit ipse cui hoc est revelatum melius scit.
Et pari modo Maria mediante, vidit in Christi ymagine(.)
Et similiter vidit in ymaginibus (p. 019, col. III) omnium sanctorum interim quod ut sibi Maria revelavit et Christus, ipsi videlicet sancti abhorrent honorari et capi a nobis secundum puram naturam humanam(.)
Cum secundum talem naturam ipsimet se reputant nichil(.)
Sed quod honores paciuntur sibi offerri hoc admittunt in ordine ad Beatissimam Trinitatem(.)
Postmodum ille Sponsus Marie sic ait ad Mariam (:«) Es tu ergo equalis Christo, et eadem reverencia tibi debetur sicut Christo?
Aut an et sic dicendum est de alijs ymaginibus(».)
Tunc Maria ait (:«) Iam tibi dixi quod principale adorandum in Christo et in Me et in omnibus Sanctis alijs, est Trinitas Beata, ratione cuius omnia sunt fienda, secundum esse primarium(.)
Sed quantum ad esse secundarium adorationis, Christus excedit me in infinitum et ego alios Sanctos in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

с того момента, как Новому Супругу казалось проникнуть мыслями и волей в образ Марии (Пресвятой): как будто он не был больше того (размера), чем раньше, но уменьшился до такой степени, что не видел ничего, кроме личности Марии, которая владела всеми вещами и имела над ними власть.
О Поцелуе, который получил Супруг Марии, и о Божественном Молоке груди (Её), которое он выпил, никто не знает, лучше, чем тот, кому это было открыто.
И то, что он видел через (образ) С. Марии), он видел также в образе Христа, и точно так же в образах Всех Святых, всякий раз, когда Мария и Христос открывали их ему, и (ему казалось), что Святые не любили, чтобы мы их почитали и воображали, согласно простой человеческой природе.
Они, по человеческой природе, считают себя ничем.
Тем не менее, они позволяют воздавать им почести и посвящают их Святой Троице.
Через некоторое время Супруг Марии так сказал Марии: "Ты (имеешь достоинство), равное Христу, и причитается ли Тебе такое же почтение, как Христу?
И можно ли это сказать о фигурах (Святых)?».
Тогда Мария сказала: «Я уже сказала тебе, что первое, чему ты должен поклоняться во Христе, во Мне и во всех Святых, - это Святая Троица, из которой все вещи ставятся в бытие, как следствие от дела.
Сразу после (Святой Троицы) ты должен поклоняться Христу, который бесконечно превосходит Меня, как Я бесконечно превосхожу других Святых, как это очевидно. Таким образом, Мария, как Мать Божья, когда у Неё (на руках) Бог (Младенец Иисус), должна почитаться вместе со Христом.
И так, во-первых, вы одинаково поклоняетесь (Святой Троице), а затем тому, что наиболее идеально приближено к (С. Троице).
Поскольку Мария является (совершенным) образом Пресвятой Троицы, она является Супругой Всех Святых и Христа, как и Христос, т.к.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

infinitum, ut patuit(.)
Unde Maria Deifica cum sit Deus, non est Christo maior nec minor(.)
Et sic ex parte primarij adorandi equalis est adoracio; sed non ex parte secundarij et proximi et inmediati quo ad alios (.)
Unde Trinitas Beata secundum ydeam Marie, est Sponsa omnium Beatorum et Christi sicut eciam Christus secundum Verbum Divinum et secundum (p. 019, col. d) hominem ydealem Christi est Sponsus omnium salvandorum et eciam Marie(.)
Et ad istos duos Christum et Mariam secundum hunc modum deificum per quandam potenciam singularem frequencius habet ille Sponsus Mariae Novellus colloquium familiare(.)
Unde addidit Virgo Maria, quod illa Trinitas que est in Beatis, illa eadem numero eque potens, eque magna, eque pulchra, secundum ydeam Christi et Mariae est in ymaginibus Christi et Mariae(.)
Et hoc eciam est dictum Beati Gregorij Augustini et Bernardi(.)
Quia Trinitas non suscipit maius aut minus, nec est divisibilis per partes sed ubique est tota(.)

[PARS II], CAPUT VII
REVELATIONES BREVES B[EATO] ALANO AB DEIPARA FACTAE.

1. SS. Trinitati nil gratius accidit ab hominibus, atque Laus in Psalterio, tum illo Davidico, in cujus quolibet Psalmo implicite continentur Pater et Ave totum: tum in isto nostro Christi aut Mariae.
Quare Laudate Dominum, et Dominam in Psalterio.

2. Hoc autem perplacere Deo, revelavit Deipara quondam venerab. Bedae, S. Dominico, S. Catherinae Senensi: et novissime cuidam Suo Novello Sponso: qui Psalterium orare jam diu consuevit.

3. Psalmos quoque sic in Choro psallere, ut sibi, ad Arae dexteram stare Christum, ad sinistram Arae B. Mariam, imaginaretur ad quos alternatim Psalmos intentione dirigebat.
Sic etiam S. Dominicus Psallere solebat.

4. In Psalterio Mariae autem praecipue praesenti Sponsus ille jubilationem cum inexplicabili gaudio admirandam.
In tali accidit aliquando, ut B. Sposa Virgo Maria perbreves ei Revelationes plures

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА VII
КРАТКИЕ ОТКРОВЕНИЯ, ПЕРЕДАННЫЕ БОГОРОДИЦЕЙ БЛАЖЕННОМУ АЛАНУ.

1. Троица безгранично любит от людей хвалу Псалтырём: с (Псалтырём) Давидовым, в каждом Псалме которого неявно содержатся все Отче и Радуйся; и с нашим (С. розарием, который является Псалтырём) Христа и Марии.
Поэтому Хвалите Господа и Госпожу в С. розарии.

2. То, что (С. розарий) был тогда очень угоден Богу, Богоматерь открыла это со временем Достопочтенному Беде, Святому Доминику, Святой Екатерине Сиенской и, в последнее время, своему Новому Супругу, который уже давно молился С. Розарию.

3. (Он), таким образом, в хоре читал Псалмы, как будто он представлял Христа, стоящего справа от алтаря, и С. Марию, слева от алтаря, которым он осторожно посвящал чередование (стихов) Псалмов.
Святой Доминик также читал

Слово Божье, и как совершенный человек во Христе, он Супруг всех, кто спасает себя, а также Марии.
И с ними двумя, со Христом и Марией, по особой милости Божией Новый Супруг Марии часто вёл интимные разговоры.
Затем Дева Мария добавила, что (Святая Троица), сияет среди Святых, поскольку Она (сияет) в количестве и силе, равной по величию и красоте в людях Христа и Марии, сияет (также) в образах Христа и Марии.
И это также мысль Блаженного Григория, Августина и Бернара: что (Пресвятая) Троица не является кому больше, а кому меньше, ни (является) фрагментированной, но везде (является) в своём Единстве.

[ЛИСТ 019, кол. d, ГЛАВА VII]:
ДАЛЕЕ СЛЕДУЮТ 70 КОРОТКИХ ОТКРОВЕНИЙ, КОТОРЫЕ СЛАВНАЯ ДЕВА (МАРИЯ) РАСКРЫВАЕТ СВОЕМУ НОВОМУ СУПРУГУ.

Пойте Господу Новую Песню, а именно Отче Наш и Радуйся, Мария, которые являются песнями Нового Завета.
И если (Пресвятой) Троице понравится слушать такую Песнь, состоящую из трёх раз по 50, то есть из (10 раз) по пятнадцать молитв, Она ещё более охотно услышит похвалу Своей Святыни, (Своей) Превосходной Распространительнице и (Своей) Сокровищнице всех Благ, а именно сладкой Марии, особой подруги и невесты священников и религиозных деятелей, в трёх раз по 50 молитв, то есть в Её Псалтыре-Розарии, которая состоит из 150 Радуйся, Мария, как Псалтырь Давида (был составлен) из 150 Псалмов.
В каждом Псалме (Псалтыря Давида) содержатся завуалированные, в тени или в фигуре, Отче наш и Радуйся, Мария.
И это то, что Святой Дух утверждал устами Псалмопевца,

[Fol. 019, col. d, CAPUT VII:]
SEQUUNTUR SEPTUAGINTA REVELATIONES PER BREVES A VIRGINE GLORIOSA SUO PREFATO SPONSO NOVELLO REVELATE.

Cantate Domino Canticum Novuum, videlicet Pater Noster et Ave Maria que sunt Cantica Novi Testamenti(.)
Et si in numero quinquagenario, vel quindenario Trinitati (fol. 020, col a) placeat audire huiusmodi Canticum, libencius tamen suum sacrarium et triclinium nobilissimum omniumque bonorum gazophiliacium, videlicet Maria dulcissimam, Sacerdotum et Religiosorum singularissimam Amicam et Sponsam, audit laudari in triplicinquinquagenario, id est in suo Psalterio quod constat ex centum et quinquaginta Salutacionibus Angelicis, sicut Psalterium Davidicum ex centum et quinquaginta Psalmis(.)
In quorum quolibet Psalmo tamquam in umbra sive figura, continentur implicite Pater Noster, et Ave Maria (.)
Et hoc est quod per os egregij Psalmiste

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

facere dignaretur.
Quae sunt hujusmodi, et Verba sunt Deiparae .
I. “S. Maria, quicquid a Deo petierit, protinus impetrabit: quicumque quantumcumque, quoties, et quantumcumque obstiterint petendo contrarium”.
II. “Sic ordinavit Deus, nulli se misericordiam facturum, nisi ad plenum votum S. Mariae”.
III. “Mundus jam pridem defecisset, nisi B. Maria Suo eum sustentasset Patrocinio”.
IV. “Adeo deamat salutem cujusque peccatoris, ut parata esset, si vellet Deus, quotidie poenas mundi et inferni perpeti (absque peccato), pro cujusque satisfactione.
Ideo nemo despiciat peccatores, qui tanti sunt Deiparae”.
V. “Minimus B. Mariae cultus exhibitus, vel unica Salutatione, pluris est, quam millecuplo major aliis Sanctis impensus (comparatione Sancti ad Ipsam facta) quanto coelum majus est quavis stella”.
VI. “Tanto etiam plus misericordiae inest eidem, prae cunctis Sanctis”
VII. “Nulli fuerunt in Novo Testamento Sancti, quorum opera maxima non spectarint ad Laudem Genitricis Dei.
Unde S. Dominicus, S. Franciscus, S. Vincentius, S. Thomas, S. Bernardus etc., vixerunt Ei in Psalterij cultu devotissimi”.
VIII. “Qui Ei servierint in Psalterio constanter, accipient specialem gratiam aliquam.
Ita S. Dominicus, S. Franciscus, etc., meriti sunt fieri Sacrorum Ordinum Fundatores, S. Dominicus dici meruit Filius Dei, Frater Christi, Filius, et Sponsus Mariae”.
IX. “Dominus JESUS post sumptionem SS. Eucharistiae, et Specierum consumptionem non desinit esse in sumente, gratia permanente.
Imo melius est in anima pura, quam sub Speciebus: quia hujus Esse Sui sub speciebus finis, et causa est istud esse in anima.
Et hoc tanto et melius illo, quantum anima est prae nudis speciebus.
Sed aliter tamen est in hisce, aliter in anima.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Псалмы.
4. Однако, во время С. розария Марии, (новый) Супруг был особенно собран, в чудесном ликовании, в сочетании с несравненной Радостью.
В такие моменты иногда случалось, что блаженная Супруга, Дева Мария, была рада сделать ему много очень коротких откровений.
И они ниже, со словами Божией Матери.
I. "С. Мария, немедленно получит всё, что будет спрошено у Бога: что бы ни было, как бы ни было велико, сколько раз и как бы ни было огромно, что может противоречить просьбе".
II. "Так повелел Бог, что никому не будет дарована милость, без полного заступничества С. Марии”
III. "Мир давно уже погиб бы, если бы Пресвятая Мария с Её помощью не поддержала его"
IV. "До такой степени (Богоматерь) любит спасение любого грешника, что, если бы Бог позволил, она была бы готова каждый день страдать от страданий мира и Ада (кроме греха) для возмещения каждого. Поэтому никто не должен презирать грешников, которые так ценят Матерь Божию"
V. " самый маленький акт благочестия, предлагаемый Пресвятой Марии, даже одна Радуйся, Мария, стоит в тысячу раз больше, чем преданность, предлагаемая другим Святым (сравнивая святых с Ней), поскольку Небо больше любой звезды”.
VI. “В Ней столько же Милосердия, сколько Во Всех Святых".
VII. “В Новом Завете никогда не было святого, который не предназначил бы свою величайшую работу для похвалы Божьей Матери.
Таким образом, С. Доминик, С. Франциск, С. Винсент, С. Фома, С. Бернар и т. д. жили преданно Ей в практике С. Розария”.
VIII. "Те, кто будет постоянно служить (Мне) в С. Розарии, получат некоторую особую милость.
Таким образом, С. Доминик, С. Франциск и т. д. заслужили стать основателями священных Орденов, как С. Доминик заслужил быть названным

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

в Псалме 150: "хвалите их, а именно Господа и Госпожу Марию, в Псалтыре"»

То, что такая Песнь или Псалтырь очень нравится (Пресвятой) Троице и всему небесному двору, очевидно, поскольку та же самая нежнейшая Мария, Богоматерь, когда-то открыла это почтенному и Святому священнику Беде, (а) также славному и Пресвятому Доминику, основателю (Ордена) Проповедников, явив это совершенно необычайно.

(Святая) Екатерина Сиенская также раскрыла это.

Священнослужителю Ордена Проповедников некоторое время назад, чудесным образом Богоматерь раскрыла то же самое, явившись ему в видении, и, приняв его в Супруги с осязаемыми знаками, целомудренно обняв его, поцеловала, как было сказано ранее.

Таким образом, он пришел к этому достойному браку с Девой Марией через Её Псалтырь, который в честь Её каждый день перед Созом, несмотря на очень тяжёлые искушения всех видов, имел обыкновение читать.

После этого Святой Дух был на нём в обучении Богословию, Псалмам и молитве Часов, а также во всех других (действиях) со всем разумом и силой, воспевая Господу Иисусу и Деве Марии, устраиваясь перед алтарём Христа, чтобы читать Псалом, или устраиваясь перед изображением (Иисуса) справа и (изображением) Девы Марии слева, и читая Псалом одному и Псалом другому.

Так же поступил и Блаженный Отец Доминик, основатель Ордена Проповедников, один из тех Святых давних времён, которые были преданы Христу и Деве Марии.

И так велика благодать этого брака и так много духовного участия этого Супруга Марии с Господом Иисусом, что, почти по его сигналу, во всём, что он хотел сделать, он ощутимо имел духовное присутствие Господа Иисуса Христа, Искупителя мира, и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Spiritus Sanctus percipit Psalmo centesimo quinquagesimo; «Laudate eum videlicet Dominum et Dominam Mariam in Psalterio(».)

Quod autem huiusmodi Canticum sive Psalterium placeat summe Trinitati, totique Celesti Curie ostenditur quoniam ipsa Domina nostra dulcissima Maria hoc venerabili et Sancto Bede presbitero quondam revelavit, gloriosissimo quoque ac sanctissimo Dominico Predicatorum Patriarche singularissime manifestavit(.)

Katherine eciam Senensi, hoc idem ostendit(.)

Cuidam quam Religioso Viro Ordinis Predicatorum hoc idem nuper modo mirabilissimo ipsa Domina Nostra revelavit eidem apparendo, et cum in Sponsum visibiliter et signis sensibilibus accipiendo, (p. 020, col. b) orique eius cum Virgineis Amplexibus Oscula inprimendo ut predictum est(.)

Ad hanc autem dignificam Desponsacionem Virginis Marie, per Psalterium eius Angelicum devenit, quod ad honorem eius omni die ante Desponsacionem, non obstantibus varijs gravissimis temptacionibus, decantari consuevit(.)

Solitus eciam cum hoc erat Spiritu Sancto docente theologiam, et omnem horarum psalmodiam, et oracionem, ac omnia alia tota mente et posse decantando ad Dominum Ihesum et ad Virginem Mariam ordinare, unum Psalmum dicendo Christo in altari, vel a dextris suis ymaginarie collocato et alium Psalmum ad Virginem Mariam a sinistris collocatam(.)

Sic enim faciebat beatissimus Pater Dominicus Ordinis Predicatorum institutor, Christo et Virgini Marie inter omnes sanctos qui unquam fuerunt devotissimus (.)

Tantaque est huius Desponsacionis gracia, tantaque huius Sponsi Marie cum Domino Ihesu frequencia spiritualis, ut quasi fere ad nutum suum, si vult facere quod in se est, Dominum Ihesum Christum mundi Redemptorem habeat in Spiritu sensibili presentem cum dulcissima Virgine Maria(.)

In huiusmodi autem contemplacione est tanta iubilacio, quod omnia penitus

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Novellus sponsus post Synaxim, sensibiliter et spiritualiter, persentit in sese Christum.
Sicut et S. Catherina Senensis, multique Sancti".
X. "Advocata nostra plus non diligit, quam quisquam quemquam possit unquam".
XI. "Unicum Ave dictum pretiosius est, quam sub coelo quicquam, aut quam ullum donum corporis, animi, vitae, ect., temporale".
XII. "Cultus Sanctis praestitus est quasi argenteus, factus Mihi aureus, Christo gemmeus, SS. Trinitati, quasi stellatus".
XIII. "Sicut in mundo plus stellis cunctis sol potest; sic Ego plus Sanctis adjuvo Servulos Meos".
XIV. "Servitia Sanctis facta quasi nihili sunt, nisi Meis sint Meritis, et Lumine, post Christum, Vivificata".
XV. "Veri Psaltae Mei morientur Sacramentis praemuniti: nec ante perdent loquelam, aut usum rationis".
XVI. "Praestitum Mihi Servitium, Sanctis universis praestat gaudium".
XVII. "Haec Nomina JESUS, et MARIA, duae sunt Fornaces Charitatis, quibus torrentur, et distorquentur daemones: at piorum mentes iis purgantur, accenditur devotio, caro castigatur".
XVIII. "Sicut ad Generationem Filii Dei, et Reparationem mundi, Deus Salutationem elegit: ita, qui spiritaliter alios generare et reformare zelant, oportet Me per Ave Salutent".
XIX. "Sic per Me Deus ut per Viam, venit ad homines: sic et hos item per Me ad Virtutes, et Gratias ire, post Christum, necesse est".
XX. "Scias, quod Me Deus Pater accepit in Sponsam, Filius in Matrem, Spiritus Sanctus in Amicam, SS. Trinitas in Triclinium; et sic amo coli".
XXI. "Veri Psaltae Mei plerosque in Gloria antecellent: communiter ponentur in prima hierarchia, dicta Epiphania".
XXII. "In Corporibus Gloriosis unio Sanctorum; et Spiritalis, et per Imaginem quilibet in quolibet etiam Corpore: in Me vero maxime: hi amplexus sunt spiritales, et quilibet sponsus, et sponsa castissimo cum gaudio charitatis".
XXIII. "In dies aliquos e Purgatorio eripio".

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Сыном Божьим, Братом Христовым, Сыном и Супругом Марии".
IX. "Господь Иисус, после принятия Евхаристии, продолжает оставаться в тех, кто принял его, пока (эти) пребывают в благодати.
И действительно, (Евхаристическое присутствие) лучше в чистой душе, чем в (евхаристических) сущностях, поскольку цель и причина Его Бытия в (Священных) сущностях-пребывать в душе.
И (евхаристическое присутствие в душе) больше и лучше, чем (евхаристическое присутствие в священных сущностях), как душа по сравнению с простыми сущностями.
Определённым образом (Иисус есть в Евхаристии), и другим способом (есть) в душе.
Новый Супруг после Причастия чутко и духовно чувствовал в себе Христа, как уже святую Екатерину Сиенскую и многих других святых".
X. "Наш Адвокат любит нас больше, чем кто-либо может (любить) другого"
XI. "Одна "Радуйся" более ценна, чем что-либо под небом, и более (ценна), чем любой мимолётный дар тела, души, жизни и т. д.".
XII. "Поклонение, данное Святым, _как серебро, данное мне, -как золото, данное Христу, -как драгоценные камни, данное С. Троице, -как звёзды".
XIII. "Как в мире солнце может больше, чем все звёзды, так я помогаю своим маленьким слугам больше, чем Святым"
XIV. "Услуги, совершаемые Святым, почти ничто, если бы они не были оживлены после (заслуг и Света) Христа, моими заслугами и (Моим) светом".
XV. "Истинные мои Розарианцы умрут (только) после того, как будут наделены Таинствами; прежде (чем они их получат), они не потеряют использование слова или разума".
XVI. "Служение, оказанное мне, приносит радость всем святым".
XVII "Имена Иисуса и Марии - две печи милосердия, в которых сжигаются и мучаются бесы; в них очищаются умы преданных; воспламеняется преданность; целомудренная

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

очень любящей Девы Марии.
В созерцании у него была такая великая радость, что она полностью превзошла все радости этого мира. Во время таких созерцаний Блаженная Мария, Матерь Божья, открыла своему Новому Супругу семьдесят великих откровений.
Первое (откровение) замечательное, а именно, что сама Дева Мария непременно получит от Бога всё, что каждый (у неё) попросит (в Розарии).
И то же самое говорит (Святой) Иероним.
Второе (откровение) состоит в том, что, если даже (Пресвятая) Троица поклялась на Ранах Христовых не миловать грешника, и если Дева Мария сама будет молиться за него, она получит милость для этого грешника.
Так же (сказал С.) Бернар.
Третье (откровение) состоит в том ,что, если бы вся воинствующая и торжествующая церковь хотела что-то сохранить или отвергнуть, и на это милейшая Божья Матерь хотела возразить, они не получили бы того, чего хотят, и Она немедленно позаботилась бы обо всем.
Соглашается (с этим С.) Августин.
Четвёртое (откровение) состоит в том, что Бог желает никому не давать милость, кроме как при полном согласии Девы Марии.
То же самое утверждал (С. Альберт Великий.
Пятое (откровение) состоит в том, что уже долгое время мир был бы закончен и с каждым днём становился бы всё меньше, полностью или частично, если бы эта благочестивая Госпожа не поддерживала особо его Своими Молитвами и молитвами некоторых церковников того времени. Это также читается в жизни Б. Доминика.
Шестое (откровение) состоит в том, что эта очень милая и очень любящая Супруга Религиозных людей так любит спасение любого грешника, что Она, если бы Бог позволил Ей, была бы рада страдать каждый день от всех страданий мира и ада, даже если бы было тысяча адов, но без (совершения) греха ради спасения одного грешника, потому что бесконечна

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

mundana excedit gaudia(.)
Et hoc sit in primo fundamentaliter dictum ad quod adiungo septuaginta pulcherrimas (p. 020, col. c) Revelaciones, quas Beatissima Dei Genitrix Maria huic Suo Novello Sponso revelavit(.)
Prima est mirabilis videlicet quod ipsa Virgo Maria indubitanter optinebit a Deo omnimo de quicquid ab ipso unquam pecierit.
Et hoc idem dicit Ieronimus(.)
Secunda est, quod si tota Trinitas iurasset per Christi vulnera, se nunquam misericordiam facturam alicui peccatori, si ipsa Virgo Maria oraverit pro illo misericordiam impetrabit tali peccatori(.)
hoc idem Bernardus (.)
Tercia est, si tota Ecclesia Militans et Triumphans vellet quempiam salvare aut damnare, et in hoc dulcissima Dei Mater oppositum vellet ipsi quod vellent non obtinerent et ipsa ad nutum omnia acciperet.
Concordat Augustinus.
Quarta est, quod Deus ordinavit se nunquam facturum alicui misericordiam, nisi ad plenum Marie Virginis votum(.)
Hoc idem vult Albertus Magnus .
Quinta est quod mundus iam diu defecisset, et omni die deficeret, vel in toto vel in parte, singulariter in modernis ecclesiasticis viris nisi hec pijssima Domina oracionibus suis Virgineis eum sustentaret(.)
Hoc est conveniens legende Beati Dominici(.)
Sexta est, quod hec dulcissima et amorosissima Religiosorum Sponsa in tantum diligit salutem cuiuscumque peccatoris quod ipsa esset contenta omni (fol. 020, col. d) die pati omnes penam mundi et inferni, eciam si essent mille inferna, sine tamen peccato si Deus vellet, pro salute unius peccatoris quia ipsa est infinite misericordie et caritatis(.)
Ideo nemo peccatores despiciat, cum sic Dei Mater eorum salutem volendo diligit.
Idem dicit Augustinus(.)
Septima Revelacio est, quod minimum servicium sibi factum, utputa unum Ave Maria devote sibi decantatum, improporcionabiliter excedit tantum Servicium alijs Sanctis impensum, sic quod in Servicio Virginis Marie melior est

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

XXIV. “Si homines caperent, et cogitarent de Visione Beatifica, ad summam charitatem, fidem, spem, timoremque Dei brevissime pervenirent”.
XXV. “Mi sponse, volo cogites Christum totum esse in te, Caput Ejus in tuo capite, Pedem in pede, et sic de Membris caeteris. Talem te cum videre non possum quin te intime complectar, et tu omnia superabis adversa”.
XXVI. “Missa est memoria Passionis Filii Mei, velletque adhuc pati pro Missam audientibus toties, quoties si posset: supplet autem Merito Suo Infinito”.
XXVII. “Beata Maria, quoties videt Novellum Sponsum sibi induisse Christum, dulcissime et reverenter eum appellare gaudet nomine Sponsi.
Atque tum ille sentit mirabilem in membris suis influentiam”.
XXVIII. “Celebrantes Missam esse tantae Charitatis debent, ut vellent crucifigi pro iis, pro quibus sacrificant”.
XXIX. “Saepius quasi concipio, et pario Christum, ratione virtutum per meos famulos: et ipsum, et hos amplector, etc.”.
XXX. “Devotionis actus piissimus est, ad Articulos Fidei, quasi Scalam, mente ascendere in Deum, et imaginari ad singulos, ac si res significata esset revera praesens”.
XXXI. “Angelos inter homines spiritalis est Desponsatio: idcirco magna eis debetur reverentia, sunt enim custodes singulares, Ego Custos omnium universalis: et sic Mei, sicut Oculi Domini, sunt super bonos, et malos”.
XXXII. “Deus est omnium piorum, et cujusque Sponsus ardentissimus praesentissimus.
Desponsatio autem fit, aestimando sese nihili, et maximi semper Deum: et Deo se resignando, quoad esse, intelligere, velle, agere, pati, posse, et omnia”.
XXXIII. “Sponse novelle, peccator eras magnus, Ego oravi pro te, cum desiderio sustinendi pro te, fieri si posset, omnes paenas, ut salvareris.
Quia peccatores conversi, sunt Gloria Mea”.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

плоть”.
XVIII. “Для рождения Сына Божьего и для воссоздания мира, Бог избрал Радуйся, Мария, поэтому те, кто ревностно возрождают и духовно реформируют других, должны приветствовать меня через Радуйся".
XIX "Как Бог через меня, как по пути, пришёл к людям со Христом, так и они должны прийти через меня к добродетелям и милостям”.
XX. "Знай, что Бог Отец взял меня в Жёны, Сын- в качестве Матери, Святой Дух- в качестве Друга, С. Троица- в качестве Дарительницы, и поэтому я люблю, когда меня почитают”.
XXI. "Мои истинные Розарианцы превзойдут многих во славе: они вместе помещены на небесах, в первой иерархии, называемой Богоявлением"
XXII. "В Славных телах Святых (есть) общение святых: и духовно, и в лице, и в теле, каждый подобен другому; каждый, как жених или невеста, духовно связан со мной, в радости милосердия".
XXIII. “Каждый день освобожу кого-то из Чистилища"”
XXIV. "Если бы люди медитировали и созерцали блаженное видение, они бы в очень короткое время достигли вершин милосердия, Веры, Надежды и страха Божьего”.
XXV. “О ,мой Супруг, я хочу, чтобы ты созерцал Христа, всё в тебе, Его голова в твоей голове, его нога в твоей ноге, и так же и для других конечностей: если я не вижу его в тебе, тогда я вселю в тебя дух (медитации), и ты преодолеешь все невзгоды!”.
XXVI. "Месса-это память о Страстях Сына Моего, и (он) столько раз ещё хотел бы страдать, сколько тех, кто слушает мессу, если бы мог: он, тем не менее, умоляет своей бесконечной заслугой (Креста)”.
XXVII. "Пресвятая Мария, всякий раз, когда видит Нового Супруга, облечённого Христом, радуется, называя его милостиво и нежно именем Супруга. И тогда он чувствует чудесную духовную пользу

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

милость и любовь (С. Марии).
Поэтому никто не презирает грешников, потому что Богородица любит их, желая их спасения.
Августин утверждает то же самое.
Седьмое откровение состоит в том, что наименьшее служение, оказанное ей, благочестивой Марии, бесконечно превосходит великое служение, оказанное другим святым: так что лучше всего один день служить Деве Марии, чем тысяча (дней) другим святым, (и это) особенно из-за подношения (Марии) и (человеку), которому служат. То же самое (говорит) и (С.) Альберт Великий.
Восьмое (откровение) состоит в том, что эта милая Госпожа более готова дарить нам подарки, чем спрашивать, насколько небо больше самой маленькой звезды, согласно (С.) Бернару.
Девятое (откровение) состоит в том, что в Деве Марии есть больше сострадания и милосердия, чем в объединении всех святых Небесных, праведных людей мира (всего) и всех, кто любит друг друга во все времена, как утверждает и Блаженный Ансельм.
Десятое (откровение) состоит в том, что никогда не было Святых из Нового Завета до наших дней, величайшие дела которых не были в похвалу Божией Матери. Таким образом, Б. Винченцо Ордена Проповедников каждый день читал псалтырь Розария Девы Марии.
Святой Франциск также был настолько предан ей, что иногда читал ей четыре ангельских Псалтыря (Розария), иногда пять.
Даже Святой Доминик почти каждую ночь проводил без сна, пел Деве Марии на десятиструнном Псалтыре Розария.
Он молился о спасении живых и умерших, иногда девять, иногда десять, часто двенадцать Псалтырей (Розария) в день.
Также (Святой) Бернар читал Псалтырь (Марии).
(С.) Фома Аквинский и почти все другие святые до наших дней и в других местах молились (Розарию), хотя, тем не менее, не знали, о чём они молились, поскольку

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

dies una, super aliorum Sanctorum milia, potissime racione obiecti et cui offertur(.)
Et hoc idem Albertus Magnus .
Octava est quod hec dulcissima Domina est prompcior ad dandum quam nos ad petendum, quantum celum maius est quam minima stella, secundum Bernardum.
Nona est, quod plus est de misericordia et compassione in ipsa Virgine Maria, quam in omnibus Sanctis in Celo et eciam in iustis hominibus in mundo et in amatoribus huius seculi simul sumptis, ex dicti Beati Ancelmi .
Decima est, quod nulli fuerunt Sancti vel Sancte moderni in Novo Testamento, quorum maxima opera non fuerunt ad Dei Genitricis laudem(.)
Unde beatissimus Vincencius Ordinis Predicatorum omni die dicebat Psalterium Marie Virginis(.)
Sanctus (p. 021, col a) quoque Franciscus ei devotissimus fuit, ita quod aliquando quatuor, aliquando quinque decantabat sibi angelica psalteria(.)
Sanctus quoque Dominicus sepe fere omnes noctes ducebat insonnes, in hoc Psalterio decacordo Virgini Mariae concinens(.)
Itaque frequenter septem, aliquando novem nonnunquam decem, sepe duodecim Psalteria orabat in die, pro salute vivorum et defunctorum(.)
Bernardus quoque idem Psalterium legit(.)
Thomas de Aquino ceterique omnes fere Sancti moderni; ut alibi clarius habetur hoc oraverunt et tamen ignorabatur quid orabant, quia cum hec essent privata devocionalia, Sancti illi, nulli manifestabant.
Sed Virgo Maria nunc hoc manifestavit suo prefato Sponso, igitur nos miseri eciam curramus ad illam Reginam ad quam sic necessario recurrunt Sancti(.)
Undecimus est quod qui servierint huic amorose rose, in hoc mundo accipient aliquam gratiam specialem(.)
Sicut Dominicus, propter servicium quod sibi omni die faciebat, meruit fundare Religionem Predicatorum, et sic alter meruit esse mundi salvator.
Similiterque sanctissimus Franciscus(.)
Insuper in celo habebunt intra Sanctos,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

В своём теле”.

XXVIII. “Те, кто совершают мессу, должны быть настолько милосердны, что должны желать быть распятыми за тех, для кого они приносят (Евхаристическую) жертву”.

XXIX. "Очень часто, моим слугам (я даю благодать, чтобы пережить тайны) зачатия и Рождества Христова: и я обнимаю его и их".

XXX. "Это очень благочестивый жест преданности, чтобы подняться к Богу мысленно, с помощью символов веры, как по лестнице; и представить их один за другим, как если бы означаемая реальность действительно присутствовала".

XXXI. "Брак между ангелами и людьми духовен: поэтому велико для них должно быть благоговение, ибо они хранители каждого; и Я Хранительница всех, как глаза Бога выше хороших и плохих".

XXXII. "Бог очень любящий и преданный Супруг всех преданных. Затем брак происходит, оценивая себя -как ничто, и, величайшим- Бога; и возвращая Себя Богу, чтобы он (Бог) думал, хотел, действовал, страдал, мог ,- и так для всех других вещей”.

XXXIII. "О, Новый Супруг, (ты) был великим грешником: я молилась за тебя, желая столкнуться за тебя, если это возможно, со всеми бедами, чтобы спасти тебя. Потому что грешники, которые обращаются, являются Моей Славой”.

это были частные молитвы, эти святые никому не проявляли их.
Но Дева Мария тогда явила это своему предсказанному Супругу (Святому Доминику): поэтому и мы, несчастные, бежим к той Царице, к которой обязательно прибегают святые.
Одиннадцатое (откровение) состоит в том, что те, кто будет служить этой любящей Розе, в этом мире получат какую-то особую благодать. Как (Святой) Доминик, который за службу, которую он предлагал ей каждый день, заслужил основать Религиозный Орден проповедников, и отсюда ему позже приписали спасение мира.
И подобно Святому Франциску: (они) на небесах будут наслаждаться особой славой, превосходящей остальных святых.
Как и Блаженный Доминик, за службу, которую он чудесным образом оказал Царице Небесной, среди святых его чудесно называют сыном Божьим.
Его также называют братом Христа.
И его называют сыном и другом Девы Марии, как это также ясно изложено в жизни Екатерины Сиенской.
Двенадцатое откровение состоит в том, что Мать Господа нашего Иисуса Христа, сопровождая, находится вместе с ним в Таинстве Евхаристии, но духовным, а не телесным образом.
Таким образом, как (Мария) пребывает на Небесах телесно, то есть со своей личностью, в (С.) Таинстве (пребывает) истинно единственным присутствием, однако в нём (не пребывает) телесно, как Христос.
Тринадцатое откровение состоит в том, что после Успения Пресвятой Евхаристии, когда сакраментальные виды поглотились, тот, кто принял Тело Христово, не прекращает быть в существенном общении с Господом Иисусом Христом: действительно, если кто-то остаётся в благодати, (Иисус) присутствует в его душе существенно и телесно, даже больше, чем когда он (стоял) в сакраментальных видах, поскольку цель и причина, по которой Христос хотел быть в Причастии, - это жить в душе.
И (присутствие Христа в душе в

singularem gloriam(.)
Sicut beatissimus Dominicus propter Servicium quod singularissime fecit Regine Celorum dicitur singulariter inter alios Sanctos, alter filius Dei(.)
Dicitur eciam frater Christi(.)
(Fol. 020, col. b) Diciturque filius et amicus Marie Virginis, sicut eciam patet clare in vita Katherine Senensis(.)
Duodecima Revelacio est quod ipsa Domini Nostri Ihesu Christi Mater, per concomitanciam est simul cum eo in Sacramento Eukaristie, modo tamen spirituali non corporali(.)
Sic quod verius est in Sacramento quam in Celo ut est corporea vel quam eciam in seipsa, ut est singularis substancia, non tamen ibi est corporeliter ut Christus(.)
Terciadecima Revelacio est quod Dominus Ihesus Christus post sumptionem Sanctissime Eukaristie, et descisionem Specierum Sacramentalium, a sumente Corpus Christi non definit substancialiter esse in sumente manente Gratia ymmo substancialiter et corporaliter est in anima sua, melius quam sub speciebus sacramentalibus cum esse Christi sic in anima sit finis et causa quare voluit esse in Sacramento(.)
Tantoque est ibi verius, et nobilius ac melius, quanto anima, gratia, et finis, sunt meliora speciebus et medijs ad finem(.)
Et hoc est quod dicitur [Ioh. VI]:(«) Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus(».)
Sed hec non sunt vere in ore corporali et sub speciebus, sed solum in ore spirituali(.)
Et hoc dicit Anselmus in Libro De Corpore Christi(.)
Absurdum enim videtur et ridiculum, ut Christus sic ad nos veniat, ut inmedialissime per descisionem (fol. 020, col. c) specierum ascendat in Celum(.)
Iste enim Virginis Marie Sponsus sensibiliter et spiritualiter perpendit in se Christum, post sumptionem Eukaristie.
Quod eciam faciebat Sancta Katharina Senensis, et multi alij Sancti.
Ergo honoremus Eucaristiam ante sumptionem et post Communicationem(.)
Quartadecima est, quod hec dulcissima Amica Nostra, tantum diligit peccatores,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

благодати) ещё более подлинная, более возвышенная, больше чем душа, благодать и совершенство лучше, чем (сакраментальные) виды, которые являются средством (достижения) совершенства. Так говорится в Иоанне в главе. VI: "моя плоть-настоящая еда, а моя кровь-настоящий напиток". Но они наслаждаются не чувствительным вкусом, а только духовным вкусом, как говорит (С.) Ансельм в книге о Теле Христовом. (Для чувствительного неба) кажется немыслимым и невероятным, что Христос так приходит к нам и, поглощая евхаристические виды, немедленно восходит на небеса. (Новый) супруг Девы Марии, приняв Евхаристию, медитировал о Христе, (присутствующего) в нём телесно и духовно. Это делали С. Екатерина Сиенская и многие другие святые.

Итак, да будет честь Евхаристии, прежде чем принять её, и после Причастия.

Четырнадцатое (откровение) состоит в том, что, милая наша Подруга так любит грешников, что, если бы она прожила нашу земную жизнь, из любви и сострадания ко всем грешникам и каждому (из них), она дала бы (свою) жизнь бесконечное количество раз в день, если бы у неё были бесконечные человеческие жизни. Поэтому, «любите грешников и приходите ко Мне».

Пятнадцатое (откровение) состоит в том, что эта милейшая Защитница грешников любит нас и каждого маленького человека среди нас больше, чем если бы мы испытывали (любовь) отца, матери, сестры, детей и всех друзей и благодетелей. Даже если бы они были так же (наполнены любовью), как никогда не будут люди, и даже если бы они любили нас или меня, как когда-либо невеста (любила) жениха или мать-сына; более того, если бы все эти любови сложились вместе, то есть в одну (любовь), и мы были бы любимы, то любовь Девы (Марии) к нам превзошла бы эту любовь.

Поэтому она говорит: "Все люди любят меня, что я люблю их бесконечно".

"Шестнадцатое (откровение) заключается в том, что, о, нежный

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

pro nunc, quod si ipsa viveret vita nostra corporali, pro amore peccatorum et conpassione, et communi et singulari omni die infinicies morietur, eciam si vitas sensuales haberet infinitas(.)

Ergo inquit ipsa ad peccatores diligite et confugite ad me(.)

Quintadecima est, quod ista dulcissima peccatorum Advocata plus diligit nos, et minimum nostrum, quam pater mater soror filij et quicumque amici autem benefactores omnes simul sumpti(.)

Eciam si essent huiusmodi tot quot unquam erunt homines, et quilibet illorum tamen diligent nos vel me sicut unquam sponsa sponsum vel mater filium, ymmo si huiusmodi amores ponerentur omnes in eodem sive in uno ut bene amaremur(.)

Ad huc amor istius Virginis ad nos amorem illum superaret(.)

Ergo ait ipsa diligant me homines cuncti eorum amatricem quasi infinitam.

(«)Sextadecima est, o dulcis Sponse quod minimum ave maria michi devote dictum, est maius bonum quam omnia mundi regna, et divicie, et potestates (».)

(Fol. 021, col. d) Septuadecima est aiebat hec dulcissima Sponsa suo prefato Sponso(:«) Dico tibi carissime sponse(:) Quia minimum ave Maria michi devote dictum, est dignius et nobilius quod totus mundus corporeus(».)

Octavadecima est, quod minimum Ave Maria est potencius bonum quam habere omnem mundi pulchritudinem sanitatem fortitudinem corporis et nobilitatem(.)

Ergo gaudete et me queso frequenter salutate(.)

Nonadecima est quod michi dicere unum Ave Maria maius est bonum quam omnem scienciam Scripturarum recipere divinarum et humanarum(.)

(«)Vicesima est, o dulcis Sponse quod minimum ave Maria michi devote decantatum est maius bonum quam vivere decemmilibus annorum cum omni mundi gaudio potestate et voluptate(».)

Ergo dicebat:(«) Horta enim tuos ut me hilariter semper salutent(».)

Hec autem sunt conformia dictis Augustini Ieronimi, Crisosto(mi), et Bernardi(.)

Quorum una sentencia est, quod infimum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Супруг, маленькая, Радуйся, Мария, обращённая ко Мне, - это большее благо, чем все царства мира, богатства и власть». Семнадцатое (откровение) звучит так: «Я говорю тебе, дорогой Супруг, что маленькая Радуйся, Мария, преданно обращённая ко мне, более прекрасна и стоит больше, чем весь земной мир". Восемнадцатое (откровение) состоит в том, что маленькая Радуйся Мария-это более влиятельный актив, чем если бы обладать всей красотой мира, здоровьем, физической силой и славой. Радуйтесь, и часто, прошу вас, приветствуйте (меня в Радуйся, Мария). Девятнадцатое (откровение) состоит в том, что чтение одной Радуйся, Мария, является большим благом, чем если бы кто-то получил все знания Священных Писаний, божественных и человеческих. "Двадцатое (откровение), о милый Супруг, заключается в том, что маленькая Радуйся, Мария, которую мне преданно читают, - это большее благо, чем прожить десять тысяч лет со всеми радостями и великолепием мира».Поэтому Она сказала: "Увещевай своих, чтобы они приветствовали меня радостно в (Радуйся, Мария)". Это соответствует тому, что утверждают (Святые) Августин, Иероним, Иоанн Златоуст и Бернар. Они согласны с тем, что наименьший из высокого ранга превосходит наибольшего из низкого ранга, как также утверждает Дионисий. "Двадцать первое (откровение), о, милейший Супруг, заключается в том, что служение Святым -серебряное.

(Служение), сделанное для Меня, является золотым. (Служение), сделанное для Воплощения и Страстей Моего Сына - украшено драгоценными камнями.(Служение), которое предлагается Богу (Отцу) или (С.) Троице, является звёздным». Двадцать второе (откровение): в мире может быть больше Солнца, именно с его светом, с (его) движением и (его) влиянием, чем все другие звёзды. Она сказала: "Я могу помочь слугам моим больше, чем все Святые: неоднократно приветствуйте меня».

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

superioris ordinis excedit summum inferioris ordinis, ut eciam dicit Dionisius(.)

(«)Vicesimaprima est o dulcissime Sponse quod Servicium factum Sanctis est argenteum(.)

Sed michi factum est aureum(.)

Incarnationi, vero et Passioni Filij Mei factum est preciosissimum lapidibus preciosis adornatus(.)

Sed illud quod est Divinitati aut Trinitati praesentatum est stelliferum(».)

(Fol. 022, col. a) Vicesima secunda est quod sicut in mundo plus potest sol videlicet lummine suo, motu et influencia, quam omnes alie stelle(.)

Sic aiebat(:«) Ego plus iuvarem possum servos meos, quam omnes ceteri Sancti diligenter me salutate (».)

Vicesimatercia est, quod («) Servicia alijs Sanctis facta, nullius sunt meriti vel momenti, nisi sint meis meritis et lumine vivificata(».)

(«)Vicesimaquarta est, o carissime Sponse, quod dicentes Psalterium Meum morientur confessi et contriti eciam morientur cum Eukaristia et Extrema Unctione, et in terra sancta sepelientur (.)

Vicesima quinta est, quod ipsi videbunt me cum filio meo in morte, et non perdent usum rationis vel loquelam, nisi in puncto mortis(».)

(«)Vicesimasexta est, quod omnes Sancti magis gaudent quando servitur michi quam si serviretur eis, et de minimo Meo Servicio plus letantur, quam de maximo eis exhibito(.)

Ergo vos omnes iusti et peccatores, me frequencius in Psalterio Divino devocius, salutate (.)

Vicesimaseptima est, quod ego mitto alios Sanctos et Sanctas, ut peccatorum misereantur, tanquam universalem et singularem curam gerens omnium hominum habundancius et caucius sine comparacione quam omnes Sancti(».)

(«)Vicesimaoctava est, o carissime Sponse(,) quia ego sum magis sollicita de salute servorum et ancillarum aliorum Sanctorum sive Sanctarum, licet nichil (fol. 022, col. b) mihi singularis servicii impendant, quam sint ipsimet Sancti de illis servis suis proprijs (.)

Vicesimanona Revelacio est quod omnem

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Двадцать третье (откровение) состоит в том, что «служение, оказанное другим Святым, не даёт никакой заслуги или ценности, если они не были оживлены Моими заслугами и Моим светом». "Двадцать четвёртое (откровение), о, дорогой супруг, заключается в том, что те, кто будет читать мой Псалтырь (Розария, будут иметь благодать), умрут исповеданными и раскаявшимися, с Евхаристией и Помазанием и будут похоронены в благословенной земле.

25 (откровение) состоит в том, что они увидят Меня с Сыном Моим в момент смерти и не потеряют разума или слова, кроме как в момент смерти». "26 (откровение) состоит в том, что все Святые радуются больше при служении Мне, чем при служении им: и радуются наименьшему служению, оказанному Мне, больше, чем величайшему (служению), оказанному им. Итак, все вы, праведники и грешники, с большей частотой и преданностью приветствуйте меня в Святом Розарии.

27 (откровение) состоит в том, что я посылаю Святых, чтобы они сострадали грешникам: я (на самом деле) забочусь обо всех и отдельных людях с такой щедростью и деликатностью, чтобы бесконечно преодолевать (заботу) всех других Святых». "28 (откровение), о, дорогой супруг, состоит в том, что я больше озабочена спасением (Моих) слуг и (Моих) служений, чем другие Святые: как бы они ни служили Мне, (я более заботлива), чем те же Святые, которым их слуги предлагали своё (служение). 29 откровение состоит в том, что всякая благодать, которую все Святые могут сделать своим слугам, я также сделаю Моим слугам в сто раз больше». 30 (откровение) состоит в том, что эти два имени, Иисус и Мария, являются двумя печами Божественной Любви, от которых держатся ужасно далеко демоны, которые приближаются к ним. Наши умы очищаются, преданность- воспламеняется, наша плоть- меняется, если мы размышляем об этих двух Именах благочестивым умом и словом.

31 (откровение) - то, что, как для рождения Моего Сына, для

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

gratiam quam possunt facere omnes sancti servis suis ego facio eandem Servis Meis in centuplo maiorem (»).

Tricesima est, quod hec duo Nomina Ihesus et Maria, sunt due Fornaces Caritatis, quibus demones astantes horribilissime arcentur(.)

Mentes nostre purgantur, et devotio succenditur, caroque nostra castigatur(,) si cum devota mente vel voce ruminantur(.)

Tricesimaprima est quod sicut ad generationem Filij Dei ad renovandum mundum tota Trinitas elegit Salutacionem Angelicam.

Sic eciam homines si volunt spiritualiter generari vel alios regenerare et reformare oportet eos me per ave sepius salutare(.)

Tricesimasecunda est, quod sicut tota Trinitas elegit Me Mariam, pro Via per quam venit ad vos Filius Dei, sic necessarium est vobis accipere iterum Me Mariam pro Via Virtutum si salvi esse volueritis(.)

Tricesimatercia est, quod Sancti Marie comparantur, sicut flores ad campum lilia ad ortum gutte aquam, ad fontem aquarum.

Tricesimaquarta est, quod dignissima Mater Dei comparatur omnibus Sanctis sicut civitas Sancta Iherusalem lapidibus murorum eius(.)

Tricesimaquinta est, o dulcis Sponse, quod Ego sum Dei Templum et (fol. 022, col. c) Porta Celorum.

Ceteri vero Sancti sunt quasi templi lapides et ornamenta et huius deifice porte monilia(.)

Et secundum hoc laus mea, excedit laudem omnium Sanctorum inproporcionabiliter et Servicia Mea eorum suffragia.

Tricesimasexta Revelacio quam Virgo Maria Suo prefato Sponso fecit(.)

Dicebat enim ei(:«) Noveris dilecte Sponse quod Deus Pater accepit me in Sponsam Dei Filius in Matrem et Sponsam Spiritus Sanctus in Amicam et tota Sanctissima Trinitas in Triclinium et sic studeant homines Deum imitari(.)

Necessarium est igitur saluti hominum ut omnes me in Sponsam Matrem et Amicam et castrum fortissimum accipiant(».)

Tricesimaseptima est, quod anime

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Искупления мира, С. Троица избрала Радуйся, Мария, так и люди, если они хотят быть духовно рождёнными или возрождать и исправлять других, должны чаще приветствовать меня в Радуйся (Мария).

32 (откровение) состоит в том, что, как (Пресвятая) Троица избрала меня, Марию, как путь, по которому пришёл к вам Сын Божий, так и необходимо еще раз узнать от меня, Марии, путь добродетелей, если вы хотите спастись.

33 (откровение) состоит в том, что Святые по сравнению с Марией подобны цветам по сравнению с садом (цветущим), как лилии по сравнению с питомником (цветущим), как капля воды, по сравнению с источником вод.

34 (откровение) состоит в том, что достойная Богородица, по сравнению со всеми Святыми, подобна Святому городу Иерусалиму, по сравнению с камнями его стен.

35 (откровение) это, о, нежный Супруг, что Я-Храм Божий и Врата небесные; другие Святые, напротив, подобны камням храма и украшениям этих святых врат. Поэтому хвала Мне неизмеримо превосходит хвалу всем Святым, а служение Мне (неизмеримо превосходит) служение им.

36 (откровение), которое Мария Дева сделала своему предсказанному Супругу.

Она говорила ему: "Ты знаешь, о возлюбленный Супруг, что Бог Отец взял меня в Супруги, Сын Божий взял меня в качестве Матери и Супруги, Святой Дух взял меня в качестве Друга, и Святая Троица взяла меня в качестве Распространительницы (всякой добродетели), чтобы люди имели желание подражать Богу. Поэтому для спасения людей необходимо, чтобы все приняли меня как Супругу, Мать, Друга и Оплот Крепости».

37 (откровение) состоит в том, что души тех, кто умирает в благодати, действительно окажутся перед Моим Славным Ликом и Моим Распятым Сыном и будут наслаждаться неописуемыми Радостями.

39 (откровение) состоит в том, что на Небесах бесконечные мириады Ангелов

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Beatorum possunt esse realiter in Corpore Meo Glorioso, et eciam in Vulneribus Filij Mei, et ibi quedam indicibilia habent gaudia(.)

Tricesimanona est, quod Angeli realiter et localiter in Corpore Meo Glorioso eciam in maximo numero possunt esse et in Corpore Filij Mei, ad Gloriam Nostram et eorum leticiam(.)

Quadragesima est, quod Servi Mei in Celo precedent in Gloria Servos quorumcumque aliorum Sanctorum inproporcionabiliter(.)

Et communissime ponentur in prima Angelorum Ierarchia, que dicitur Epiphania(.)

Quadragesima prima est, quod in Celo quilibet Beatus erit in quolibet Beato per gloriam visionis amoris, et fruicionis(.)

(Fol. 022, col. d) Et haec unio excedit omnem mundi unionem inproporcionabiliter et sic quodammodo quilibet Beatus erit omnis Beatus(.)

Quadragesimasecunda est, quod in corporibus gloriosis erit eciam unio gaudii incomparabilis, cum semper per ymaginem quilibet poterit esse in quolibet beato(.)

Sicque erunt ibi amplexus spirituales caritates incomprehensibiles omnibus beatis cum summo gaudio, summe tamen casto(.)

Quadragesimatercia est, quod in membris generacionis Beatorum in Celo erit gloria indicibilis, cum ibi erit aureola castitatis et eciam dilectacio incredibilis non luxurie, sed inenarrabilis glorie(.)

Quadragesimaquarta est, quod in Celo nunquam erit generacio corporalis sed ibi erit summe spiritualis, videlicet omnium virtutum et donorum et beatitudinum tactu solummodo spiritualis loquendo de membris generacionis virorum et mulierum adinvicem solum contactu mentali(.)

In qua consumatur desponsacio spiritualis in qua quilibet cuiuslibet erit Sponsa, cum summis gaudijs caritatis, ut merito ab omni labe luxurie conveniens sit homines in hoc mundo abstinere, pro tanto bono obtinendo(.)

Quadragesimaquinta est, o dulcis Sponse, quod fere omni die descendo ad Purgatorium, et libero ibidem quos placet

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

они окружат Меня и Моего Сына, к нашей Славе, и к их ликованию.
40 (откровение) состоит в том, что слуги Мои на небесах предстанут во Славе великодушно, как слуги любого другого Святого. И место (им), отведённое, будет первым воинством Ангелов, которое называется Богоявлением.
41 (откровение) состоит в том, что на небесах каждый Блаженный (Розарианец) достигнет полного совершенства в Славе, что касается небесного видения, созерцания и бесконечной радости. И это совершенство бесконечно превосходит все совершенства этого мира, поэтому каждый Блаженный придёт к своей полноте.
42 (откровение) состоит в том, что славные тела также будут иметь необычайную радость, так как лицо каждого Блаженного будет напоминать лицо каждого другого (Блаженного). Там (на небесах) будут среди всех Блаженных, чудесные объятия духовной любви, очень целомудренные, бесконечного радости.
43 (откровение) состоит в том, что на небесах органы воспроизводства Блаженных будут сиять славой, будучи в ней бесконечным светом целомудрия, как и невероятное наслаждение, не чувственное, но невыразимое.
44 (откровение) состоит в том, что на небесах никогда не будет воспроизводства тела, но там оно будет полностью духовным, то есть (повторением) всех добродетелей, даров (Благодати) и блаженств, и каждый контакт будет только духовным (я говорю о репродуктивных органах мужчин и женщин), только на ментальном уровне. На (небесах) будет заключён духовный брак, в котором (Мария) будет Супругой каждого (Блаженного), среди радостей любви: чтобы люди в этом мире воздерживались от всех пятен похоти, ввиду такого великого добра, которого нужно достичь.
45 (откровение) - это, о, милый Супруг, то, что почти каждый день Я спускаюсь в Чистилище, и Я освобождаю тех, кого мне приятно освободить.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

michi liberare(.)
Sic quod sum sola spes fidelium defunctorum(.)
Singularissime (fol. 023, col. a) famulorum et famularum mearum (.)
Quadragesimasexta est, quod visio ymaginaria in Celo, maior erit omni cogitatione sensitiva vie, clariorque cognicione intellectiva vie idem huius mundi, licet alio genere claritatis.
Quantum ergo putas erit gaudium Beatis, quoniam Ihesus Christus Filius Meus et Dominus ita clare visus fuerit et corporaliter et ymaginarie unitus erit eis(.)
Similiter ego et quilibet Beatus alteri Beato, secundum quod voluerit, hec autem unio omnem presentem unionem hominum sine comparatione superat, simul et delectationem(.)
Videbant singuli quemlibet Beatum esse in quolibet et totum in toto et quemlibet totum Beatum esse in qualibet parte cum indicibili caritate.
Quadragesimaseptima est, quod Beati videbunt deum esse per essenciam presenciam et potenciam in omni creatura perfecte.
Ibique racione divinitatis videbunt in qualibet esse omnia et singularissime in seipsis hoc videbunt.
Propterea amor Beatorum et gaudium eciam minimi Beati, est quodammodo infinitum(.)
Quadragesimaoctava est, quod si homines hanc meditacionem assidue in se et in alijs haberent ad summam caritatem fidem spem ac dei timorem facilime et in brevi tempore possent pervenire(.)
Quadragesimanona est, o carissime Sponse quam volo ut facias totis viribus, ut videlicet credas Dominum Ihesum esse totum in te, utputa (fol. 023, col. b) caput in capite manus in manu, corpus in corpore, et pedem in pede eciam in anima tua, et sic de alijs(,) semperque ibi ponas eum cum stigmatibus, per huncque modum ipsum summe diliges(.)
Et ego Maria racione eius permaxime te diligam quia bonus Ihesus, est meus essencialis Sponsus(.)
Et ideo cum ipsum in te videro me continere non potero, quin ad amplectendum Meum Sponsum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Итак, Я-единственная надежда умерших верующих, особенно моих слуг и служанок (Розарианцев).
46 (откровение) состоит в том, что созерцательное видение на небесах будет больше, чем любое воображение путём чувств, и более понятное, чем любое знание этого мира, используя путь интеллекта, хотя это и другой вид понимания. Как же велика, подумай, может быть радость Блаженных, поскольку Мой Сын и Господь Иисус Христос будут замечены в (его) царском великолепии, и вы будете с Ним навсегда !
В равной степени каждый Блаженный всегда будет со Мной, хотя и в многообразии степеней блаженства, и это бесконечно превосходит все земные узы людей и всякое наслаждение.
И они увидят блаженство в каждом (из них), и целое в совокупности, и полноту блаженства во всех (из них), в невыразимой любви.
47 (откровение) состоит в том, что Блаженные увидят Бога в сущности, присутствии и силе в каждом творении, достигшем совершенства.
И тогда, благодаря божеству, они увидят вселенское, присутствующее в конкретном, и, в частности, увидят его в себе.
Следовательно, любовь Блаженных и радость даже самого маленького Блаженного почти бесконечны.
48 (откровение) состоит в том, что, если бы люди усердно думали о себе и о других, они легко и быстро могли бы прийти к совершенной любви, вере и Надежде и страху Божию.
49 (откровение), о, дорогой Супруг, состоит в том, что я хочу, чтобы ты сделал (одно) со всеми (твоими) силами, то есть чтобы ты поверил, что Господь Иисус полностью в тебе, например, (его) Голова в (твоей) голове, (его) Рука в (твоей) руке, (его) Тело в (твоём) теле, и (его) Нога в (твоей) ноге, и даже в твоей душе, и так для других (частей тела), всегда думай о Нём со Стигматами, и таким образом ты будешь очень любить его.
И я, Мария, за Него, буду любить тебя

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

accurram(.)
Sicque omnia superabis temptamenta facilius omnia bona facies iocundius demonesque fugabuntur acrius, angeli te iuvabunt et amabunt ardencius(.)
Quinquagesima est, quod Ihesus Christus Filius Meus et Sponsus in qualibet Missa est paratus tot vicibus crucifigi et mori, pro illis pro quibus missa celebratur quotiens sunt huiusmodi pro quibus Hostia consecratur ymmo tot vicibus quot sunt Missam audientes, ymmo tot vicibus quotiens ipse Guttas Sanguinis pro nobis tempore Passionis effudit(.)
Alterius tot vicibus, quot sunt aque et vini gutte, et eciam Particule Hostie, quia hoc Sacramentum est singulariter eius Beatissime Passionis rememorativum(.)
Quinquagesimaprima est, quod hec Domina Maria suo prefato Novello Sponso apparet frequencius, et quando videt quod corpore et mente Christum induit tunc dulcissime et reverenter voce virginali vocat eum semper Sponsi nomine cum aliqua adiectione amoris quod est (fol. 023, col. c) valde mirabile et gaudiosissimum ac temporibus nostris dignissimum(:«) Noveris(,) inquit Maria(,) quod quamvis corporaliter presens non sum in Eucaristia, tamen semper modo spirituali et incomprehensibili vobis Sacerdotibus presertim dignis assisto cum Filio(.)
Sicut sepius tu in Eucaristia cum gloria indicibili perpendis clarissime, eciam in spiritu perpendis me tibi loquentem et respondentem(.)
Cuius racio est, quia Socia Sua Filij Mei Passionis, ideo eciam Socia sum in Eucaristia cum incredibili caritate(.)
Ita quod tot mortibus Crucis sum tunc parata mori si Deo placeret quot iam audisti de Filio Meo, pro illis singulariter qui Missam audiunt, et pro quibus Missa celebratur(.)
Quinquagesimasecunda est, quod hec Domina huic Suo Sponso impetravit, quod in Eukaristia videt Christum(,) Virginem Mariam et totam Curiam Celestem ymaginarie tantum et spiritualiter, cum gaudio indicibili et incredibili singularissime cum tenet Filium Dei in ore suo(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

великодушно, потому что добрый Иисус- Супруг моей жизни, и поэтому, когда я увижу Его в тебе, я не смогу удержаться от того, чтобы не броситься обнимать Моего Супруга. И таким образом, тебе будет легче преодолеть любое искушение, ты будешь делать всё правильно с большим рвением, и демоны будут быстрее убегать, Ангелы придут тебе на помощь и будут любить тебя с большим рвением.

50 (откровение) состоит в том, что Иисус Христос, Мой Сын и (Мой) Супруг, в любой (Святой) Мессе готов столько раз быть распятым и умереть, для тех, для кого (Святая) Месса совершается, сколько раз для них освящается хостия, действительно, столько раз, сколько тех, кто слушает (Святую) Мессу, более того, столько раз, сколько капель крови, которые Он пролил для нас во время Страстей.

Более того, столько раз, сколько капель воды и вина, а также частиц хостии, потому что это Таинство является особым напоминанием о его блаженной Страсти.

51 (откровение) состоит в том, что, Мария, (наша) Госпожа, её предсказанному Супругу (Алану) являлась очень часто, и когда она видела, что в теле и в уме он был одет во Христа, то нежно и благоговейно, девственным голосом, она всегда называла его именем Супруга и другими любящими словами, и в наше время это очень необычный и поразительный факт наполняется удовлетворением: "Знай, сказала Мария, таинственным и духовным образом, я всегда рядом с Сыном Моим (в Евхаристии) и в вас, Священниках, особенно в достойных. Так часто в Евхаристии ты предлагаешь (Мне, Марии) невыразимую славу не только словами, но и сердцем, и когда ты говоришь со Мной, Я отвечаю тебе.

И это потому, что, как Я была связана со Страстями Сына Моего, так Я связана (с ним) и в Евхаристии, для бесконечной любви (между Мной и Им). На самом деле, если бы Бог дал мне шанс, Я была бы готова умереть с таким количеством смертей на

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Quinquagesimatercia est quod iste Sponsus habuit a Virgine Maria et Domino Ihesu hanc mirabilem gratiam, quod a qualibet parte Corporis Eorum in eadem sui corporis similitudinem, senciebat mirabilem influenciam et indicibilem delectationem utputa a capite eorum in caput suum recipiebat quandam mirabilem influenciam sensibiliter, et sic de omnibus alijs membris proporcionabiliter(.)

Quinquagesimaquarta est quod communicantes (fol. 023, col. d) et potissime Sacerdotes cum tenent Corpus Filij Mei in ore, debent ymaginari ibidem Dominum Ihesum Cristum Crucifixum cum assistencia Virginis Marie et dicere ibi mentaliter Pater Noster et Ave Maria(.) Sicque faciendo possunt ad magnam in brevi attingere graciam(.)

Quinquagesimaquinta est, o dulcis Sponse, quia Sacerdotes qui in Missa sunt Vicarij Christi debent esse tante caritatis quod vellent crucifigi pro illis pro quibus Missa celebratur sicut et Christus videlicet ut conforment se Domino Ihesu Christo et Michi(.)

Quinquagesimasexta est quod in Utero Meo spiritualiter iterum concipio Christum secundum racionem Virtutum, maxime caritatis et misericordie pro toto genere humano(.)

Sicque talis Sacerdos esse Meus Sponsus Dominusque Ihesus Christus tociens efficitur eius Filius(.)

In actuque illo illum spiritualiter amplector et osculor, cum summo gaudio et complacentia et nichil est michi in terra gaudencius quam sic iterum Filium Dei concipere spiritualiter racione fidei vestre spei caritatis et aliarum virtutum(.)

Ergo Sacerdotes deberent michi esse devotissimi, sicut Sponse Sue carissime(.)

Quinquagesima septima est o carissime Sponse, qui volunt habere devotionem in brevi, debent habere unam civitatem vel monasterium et inibi collocare articulos (fol. 024, col. a) fidei(.)

Et debent se in tali fidei articulorum meditacione habere per omnia, ac si presencialiter adessent, qui eciam realiter presentes sunt in divina essencia inibi per essenciam, presenciam, et potenciam consistente(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Кресте, сколько ты уже слышал о Сыне Моём, для каждого из тех, кто посещает мессу, и для тех, для кого месса совершается.
52 (откровение) состоит в том, что эта Госпожа получила для своего Супруга, что в Евхаристии он видит в экстазе Христа, Деву Марию и весь Небесный двор, с невыразимой радостью и невероятным изумлением, когда принимает (в Святом Причастии), Сына Божьего в устах своих.
53 (откровение) состоит в том, что (новый) Супруг получил от Девы Марии и Господа Иисуса эту чудесную благодать: от каждой части Их тела, в соответствии с его телом, он чувствовал чудесный отток и невыразимое наслаждение, как, например, от их Голов чутко передавалась в его голову необычайная эманация и, таким же образом, в соответствии со всеми другими членами.
54 (откровение) состоит в том, что те, кто общается, особенно священники, принимая Тело Моего Сына во рту, должны думать, что это сам Распятый Иисус Христос, а рядом с ним-Дева Мария, а затем мысленно читать Отче и Радуйся. Поступая так, они могут за короткое время достичь великого совершенства.
55 (откровение), о, нежный Супруг, Священники, которые на мессе являются представителями Моего Сына, должны обладать такой великой благотворительностью, что они хотят быть распятыми для тех, для кого месса празднуется: как истинные другие христиане, которые хотят выглядеть как Господь Иисус Христос и Я.
56 (откровение) состоит в том, что в Моём Материнском Чреве каждый раз когда (читается С. Розарий) Я рождаю добродетели Христа, особенно Доброту и Милосердие, в пользу всего человечества.
Итак, Священник, всякий раз совершая мессу, - Мой Супруг, а Господь Иисус Христос-Сын его.
И в момент (Святой Мессы),

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Exercenteque ibidem omnem actum erga ea que articulorum fidei pietatis misericordie et compassionis sunt(.)
Sed revera verius sunt in divina essencia ibidem existente, quam tu localiter sis in loco, vel anima tua in corpore tuo, in quantum celum maius est teipso, ymmo quantum divina essencia maior est teipso(.)
Quinquagesimaoctava est, quod ad Angelum proprium, cuncti debent habere maximam devocionem, quia Angeli sunt spirituales vestre Sponse quo ad viros, et Sponsi qua ad feminas(.)
Sic igitur viri signanter Ecclesiastici, et singularissime Religiosi praesertim in observancia sancta viventes, debent accipere Angelum suum ut pulcherrimam Sponsam omni gratia, et decore plenam(.)
Que sit tota pulchra, et sine macula(.)
Et revera ita est, quia Angelus est plenus deitate, gracia et omni gloria(.)
Et tunc debent se habere ad illum, ut ad Sponsam dulcissimam, videlicet in amore, familiaritate, et servicio, semper et in omni loco, singulariter in thalamo sive in cella(.)
Et sic cum tali Domina amantissima spiritualiter ingredi cubile, oscula (fol. 024, col. b) angelica, amplexusque celestes petere ab angelo sive a tali Sponsa(.)
Et quia in tali Angelo, racione virtutum graciarum et glorie, et divinitatis est tota Virgo Maria, et omnes Christi Sponse melius et nobilius, verius et iocundius in inmensum, quam sint mundi sponse in thoro maritali(.)
Ideo ista pulcherrima Sponsa erit universalis custos noster sicut naturalissimus noster amicus sicut nos ordinamus libentissime ipse faciet(.)
Sicque facient, mulieres et virgines, per maxime Moniales, accepto ipso Angelo in forma pulcherrima videlicet pulcherrimi Sponsi(.)
Sicque faciendo omnis faciliter carnalitas poterit omnino fugari(.)
Quinquagesimanona Revelacio est, quod pro contemptu mundi, et facilima via veniendi ad omnem gratiam, est Deum in Sponsum vel Sponsam accipere, secundum modum singularissimum(.)
Quia Deus est virorum essencialis,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

духовно я обнимаю и целую его, с огромной радостью, и на земле у меня нет ничего, что заставляет меня радоваться больше, чем то, что снова духовно рождается Мой Сын, на благо Веры, Надежды, милосердия и других добродетелей. Священники должны быть преданы Мне, их дорогой Супруге.
57 (откровение) - это, о, дорогой Супруг, то, что те, кто хочет достичь за короткое время преданности, должны иметь (укреплённый) Город, то есть Монастырь, и практиковать в нём символы веры. И каждый должен размышлять над символами веры, и, если они знают их досконально, они также с непосредственностью будут защищать свою божественную реальность по сути, присутствию и силе. И там, практиковать (добрую) работу вокруг символов веры, касающихся Благочестия, Милосердия и Сострадания. И действительно (Символы Веры) очень верны и существуют в Божественной реальности, насколько вы присутствуете в месте, или ваша душа (находится) в вашем теле, насколько небо больше вас, насколько Божественная реальность выше вас.
58 (откровение) состоит в том, что каждый должен иметь преданность своему Ангелу (Хранителю), потому что ваши Ангелы- это духовные Супруги. Таким образом, люди, особенно священнослужители, и, прежде всего, особенно религиозные, живущие в святом обряде, должны чувствовать своего Ангела, как прекрасную Супругу, наполненную всякой благодатью и достоинством, и всю прекрасную и безупречную. Ангел наполнен божественностью, благодатью и всякой славой. И тогда вы должны относиться к нему, как к милой Супруге, именно с любовью, доверием и заботой, всегда и везде, особенно в супружеской комнате.
И вот, с этой возлюбленной Госпожой, вы духовно входите на брачное ложе и просите у Ангела, то есть у Супруги, ангельские Поцелуи и небесные Объятия.
И потому, что этот Ангел, из-за

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

supernaturalis infinita, et verissima ac summa Sponsa excedens omnino omnes sponsas mundi sicut mundus totus excedit granum milij(.)
Accipereque eum ut Reginam vel Imperatricem infinite pulchritudinis, decoris, gratie, eloquencie, benignitatis, pietatis, misericordie, potencie, sapiencie, facultatis et infinite dulcedinis et cetera(,) semperque in omni via sit a dextris(.)
(Fol. 024, col. c) Sitque principalissima Sponsa, ex qua modo praedicto possint omnia in Ihesu Christi persona generari, qui est genitor infinitus et humanitus et divinitus, et corporaliter et mentaliter(.)
Hocque verissimum est esse, quia in Deo sunt omnes ydee seu similitudines omnium rerumque sunt met Deus(.)
Sicque singularissime accipiatur Deus ut est ydea Virginis Marie, in qua tota Virgo Maria ubique et semper est presens per essenciam presenciam et potenciam, gubernacionem, et conservacionem, scienciam et amorem, melius quam Virgo Maria secundum esse nature est in seipsa, vel quam in celo quasi in infinitum, racione videlicet ydee sue que est Maria essencialis(.)
Ipsa autem Maria in se est particulata quantum esse Dei maius est quam Virginis Marie in se videlicet in infinitum(.)
Sic quod omnes sponse mundi sunt in tali Sponsa Divinali, signanter Sponse Ihesu Christi celestes(.)
Sicque facient devote mulieres et virgines et presertim Sanctimoniales de Deo sibi Sponsum suo modo, infinite perfectionis, pulchritudinis, et decoris, et cetera(.)
Et sic Ihesus et Maria hoc modo semper erunt presentes racione divinitatis, que est ubique, et semper tota essencialiter, presencialiter, et potencialiter melius, verius, perfectius, realius, et intimius, quam quecumque res creata in alia re, quantum celum est (fol. 024, col. d) maius uno pomo et amplius(.)
Sexagesima est, o dulcissime Sponse, quod ad huiusmodi Desponsacionem non potestis venire nisi vos abnegando, videlicet existimando vos nichil esse, nisi in Christo Ihesu et sic eius consolacionem percipieris(.)
Similiter et mulieres debent se estimare

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Добродетелей Благодати, Славы и Божественности во всём похожа на Деву Марию, поэтому все (освящённые) Супруги Христа будут бесконечно лучше, достойнее, праведнее, приятнее, чем невесты мира на свадебном ложе.
Следовательно, эта прекрасная Супруга (Мария) будет нашим (Ангелом) Хранителем на всю жизнь, как наш самый настоящий друг, и всегда с радостью сделает то, о чём мы его попросим. И так будет и с женщинами, и с девственницами, особенно с закрытыми монахинями: если они примут этого необыкновенно выглядящего Ангела, прекрасного Супруга. И тем самым они смогут легко отогнать всякую похоть плоти.
59 откровение состоит в том, что презрение к миру-это очень лёгкий путь к достижению всякой благодати и очень возвышенному принятию (в посвящении) Бога в Супруга и даже в Супругу. Ибо Бог необходим людям, бесконечно превыше всего, и он истинно, как Супруга, превосходящая всех невест мира, как весь мир больше, чем пшеничное зерно .
Итак, давайте примем его как Царицу или Императрицу бесконечной красоты, великолепия, любезности, элегантности, вежливости, уважения, человечности, силы, мудрости, бесконечной способности и нежности и т. д., и всегда быть справа от нас, куда бы вы ни пошли. И да будет (Бог, как) единая Супруга, от которой, согласно сказанному выше, может быть создано всё сущее через личность Иисуса Христа, который является создателем всего сущего, как на земле, так и на небесах, как телесного, так и духовного. И это очень верно, поскольку в Боге есть все идеи или формы всех вещей, которые существуют именно в Боге.
И так, особым образом, да приветствует Бог (как Супруга), поскольку Ему принадлежит Идея Девы Марии, в которой Дева Мария везде и всегда присутствует в бытии, личности, интенсивности, в жизни и действии, в понимании и любви.
Изначальная Идея Марии (которая находится в

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

nichil esse, nisi in Maria Divinali, que est Maria essencialis vel divinalis sive ydealis(.)
Et debent sic Ihesum et Mariam induere, ac si omnia eorum membra essent Ihesu et Marie membra(.)
Sexaesima prima est, quod huiusmodi debent in tali sancta meditacione in qua Christi et Marie virtutibus induuntur, tota virtute, et potestate se sic habere, cogitando, loquendo, operando, et omittendo, sicut facerent si Ihesus et Maria presentes essent, bona faciendo et mala declinando(.)
Sexagesima secunda est, quod omnes partes Corporis Ihesu Christi Sponsi, sint eiusdem perfectionis, eque digne et eque honorabiles excellentes honeste, et munde(;) sed differunt non in inperfectione, sed in accidentali perfectione(.)
Similiterque est de omnibus partibus meis tam parvis quam magnis, quibus ego et filius meus meruimus(.)
Nam secundum partes nostras singulares, pro partibus vestris similibus meruimus singulariter;
Ut puta caput nostrum meruit pro capite vestro (fol. 025, col. a) cor nostrum pro corde vestro pes pro pede, et sic de singulis menbris et locis tocius corporis vestri et nostri(.)
Ideo quando estis tribulati in capite, vel in corde aut temptati deberetis petere auxilium christi et meum per merita cordis, et capitis nostri et per fidem firmiter vos illi parti unire, et per amorem et spem vos huic committere, et sic de omnibus membris(.)
Sexagesima tercia est quod ipsa divinalis Maria, est verior, realior, nobilior, et perfectior Sponsa virorum Fidelium, et maxime Ecclesiasticorum singularissime autem Religiosorum, quam quecumque sponsa secularis alicuius hominis, ratione videlicet promissionis voti ratione maioris pulchritudinis liberationis a luxuria, racione future prolis et solacij, racione spiritualis delectacionis, amoris osculorum, amplexuum et copularum, quia hec sunt omnia spiritualia(.)
Interim autem Sponsa hec omni carnali sponsa est maior quantum celum stella, ignis sintilla(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Боге) находится на бесконечно более высоком уровне, чем сама естественная жизнь Девы Марии или та (которая) на Небесах. Дева Мария, в Её Лице бесконечно более сияющая, чем она выглядела (когда была на земле).
Таким образом, все невесты мира (находятся под мантией) Супруги Бога, особенно посвящённые, Супруги Иисуса Христа. И поэтому, становятся верными (С. Марии) невесты (мира), девственницы, и особенно монахини, которые имеют в качестве своего особого Супруга,- Бога бесконечного совершенства, красоты, и великолепия и т. д. Иисус и Мария, таким образом, всегда будут в полноте духа присутствовать везде, в бытии, в существовании и в защите, более грандиозно, более истинно, более совершенно и более глубоко, чем всё, что создано в (любой) другой ситуации, чем небо, по сравнению с плодом, и ещё более.
60 (откровение), о милейший Супруг, состоит в том, что вы не можете прийти к этому (особому) браку (с Богом), кроме как отрекаясь от себя, оценивая себя ничтожно малыми, кроме как находясь в Иисусе, и таким образом вы получите его утешение. И женщины должны оценить себя ничтожно малыми по сравнению с Марией, которая является Пресвятой в своём чудесном и идеальном (совершенстве). Таким образом, они должны облачиться в Иисуса и Марию, как если бы все их члены были членами Иисуса и Марии.
61 (откровение) состоит в том, что они, облачившись в добродетели Иисуса и Марии, должны свято медитировать, обладать тем самым полнотой добродетелей и (должны) думать, говорить, действовать и прощать, делать добро и избегать зла, как если бы Иисус и Мария присутствовали (в них).
62 (откровение) состоит в том, что все члены Тела Иисуса Христа Супруга одинаково совершенны, одинаково достойны и одинаково почётны, ценны и достойны; однако они различны не по несовершенству, а по разнообразию совершенства.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Sexagesima quarta Revelacio est, quam tibi facto o carissime/Sponse aiebat dulcissima Maria, quod Servos Meos amo perfectissime(.)
Sexagesima quinta est, quod si omnes Sancti et Sancte orarent me usque ad Diem Iudicij, ut non misererer alicui Servo Meo, humiliter (p. 025, col. b) a me misericordiam petendi ego magis in hoc obedirem Servo Meo licet peccatori, quam omnibus Sanctis(.)
Sexagesima sexta est, quod pocius vellem deserere Gloriam Corporis Mei, quam relinquere unum de Servis Meis dampnari(.)
Sexagesima septima est, quod cicius impetrarem Servo Meo unum mundum vel novum Paradisum si iste non sufficeret, quam relinquere eum dampnari(.)
Sexagesima octava est, dico tibi amplexius quod pocius vellem dimitt[r]ere totam Beatitudinem Meam, et conversari iterum in mundo, tantum sicut umquam feci quam relinquere servum meum dampnari(.)
Sexagesimanona est, quod si totus mundus esset plenus serpentibus et draconibus, et alijs pessimis bestijs, pocius vellem in hoc conversari et pati usque ad Diem Iudicij, quam unum de Servis Meis eciam peccatoribus relinquere dampnari(.)
Septuagesima et ultima revelacio est quod ille Sponsus Meus Novellus erat peccator immundus pro quo oravi cum desiderio sustinendi omnes penas mundi et inferni ut salvaretur(.)
Quia peccatores sunt gloria mea post Deum secunda(.)
Si igitur non amarem peccatores, contra finem meum officium, et racionem facerem.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г. РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И точно так же для всех Моих конечностей, как маленьких, так и больших, которые Мы с Моим Сыном сделали достойными.
Каждый из ваших членов (Я и Мой Сын) заменяем каждыми из наших (достойных)членов; например, наша голова вместо вашей головы, наше сердце вместо вашего сердца, наша нога (вместо вашей) ноги и так для каждого отдельного члена и частей всего вашего и Нашего тела. Поэтому, когда вы страдаете и искушаетесь в своей голове и в своём сердце, вы должны просить помощи у Христа и Меня, чтобы получить (наше) сердце и (нашу) голову, и через веру прочно присоединиться к этой части, и через любовь и надежду действовать вместе с ней, и так для всех членов.
63 (откровение) состоит в том, что, С. Мария для благочестивых людей, особенно для церковных, и особенно для религиозных, более истинная, более подлинная, более великолепная и совершенная Супруга, чем любая невеста в мире, как из-за ценности обещания, так и из-за большего очарования свободы от похоти, как для будущей награды и утешения, так и для мистического наслаждения любовными поцелуями, объятиями и узами (любви), которые являются духовными реалиями. Эта Супруга так же превосходит невест этого мира, как небо больше звезды, (как) огонь (больше) искры.
64 откровение, которое я делаю тебе, о, дорогой Супруг, сказала милая Мария, заключается в том, что я бесконечно люблю Моих Слуг.
65 (откровение) состоит в том, что, если все Святые будут молить меня до (Вселенского) Суда, чтобы я не имела сострадания к одному из Моих слуг, который смиренно просит Меня о милости, Я буду больше слушать Моего слугу в этой (его просьбе), каким бы грешным он ни был, чем всех Святых.
66 (откровение) состоит в том, что Я скорее откажусь от Славы своего Тела, чем позволю только одному из Моих слуг причинить себе вред.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

67 (откровение) состоит в том, что Я предпочла бы создать для своего слуги новый мир, то есть новый рай, если он этого не заслуживает, чем позволить ему проклясть себя.
68 (откровение), Я говорю тебе это конфиденциально, заключается в том, что Я скорее оставлю всё свое блаженство и снова буду жить в мире, как я когда-то жила, чем позволю моему слуге причинить себе вред.
69 (откровение) состоит в том ,что, если бы весь мир был полон змей, драконов и других диких зверей, Я бы скорее жила в нём и страдала до Судного дня, чем позволила причинить вред одному из моих слуг, даже среди грешных.
70-е и последнее откровение состоит в том, что Мой Новый Супруг был вырожденным грешником, о котором Я молилась, желая вынести все муки мира и ада, пока он не спасётся.
Потому что грешники после Бога - Моя вторая Слава.
Итак, если бы Я не любила грешников, Я бы действовала против высшей причины Моих деяний.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS II], CAPUT VIII.
VISIO B. ALANO FACTA,
DE ASSUMPTA B. V. MARIA .

I. Psalterium Mariae cunctis diaboli, carnis, et mundi machinamentis adversatur, et inquinamentis: quia per Salutationem Dei Verbum, ad hoc Caro factum, venit in mundum.

Unde s. Hieronymus ait: “Merito Maria est omnium Regina, quae Verbum Dei generando, omnia regeneravit in mundo”. Id quod in Assumptae Proemio declaratur.

Novellus quidam Mariae Sponsus, in ipsa B. V. Mariae in Coelos Assumptae Festivitate, post coelestium Sacramentorum perceptionem, breve per spatium graditur ad superna, et admirandam Virginis Mariae Assumptionem intuetur; velut tunc gesta fuerit, cum Jerosolymis Ea in circumstantium corona Apostolorum Obdormivit .

1. Vidit Animam Illius, septies clariorem sole, de Corporis Templo progredientem: et inter Filii Sponsi Jesu Christi Brachia mira celeritate prosilientem, praesente Ecclesiae Triumphante, ea praesertim Angelorum Choro, hominum custodiae destinato.

Ut ad Coeli ventum Portas erat, vox audita Jesu fuit: “Attolite Portas Principes vestras, et elevamini Portae Aeternales; et introibit Rex et Regina Gloriae”: simul intrabat idem Dominus fortis, et potens in proelio cum Sponsa, innitente super Sponsum suum.

2. Hic effusa Coeli Gaudia pariter et Agmina se obviam ferunt , flexisque poplitibus, Angelicam Ei Salutationem dissona symphonicae concordia acclamant, ineffabili cum triumpho, reverentia, laetitia, et majestate.

Nullus Coelitum visebatur absque Psalterio aliquo musico, nihil nisi puram Angelicam Salutationem resonante mirae cum specialis melodiae suavitate.

3. Inter caetera etc.

SCHEMA PSALTERII.

II. Organi ad instar praegrandis: quod unum alia centum et quinquaginta contineret Psalteria: quorum quodque

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА VIII
ВИДЕНИЕ БЛАЖЕННОГО АЛАНА
О ПРЕСВЯТОЙ ДЕВЕ МАРИИ
ВОЗНЕСЁННОЙ (НА НЕБО).

I. Розарий Марии выступает против всех махинаций и грехов дьявола, плоти и мира, потому что через Радуйся, Мария, Слово Божье пришло в мир и стало Плотью.

В связи с этим Святой Иероним сказал: "по праву Мария-Царица всех, потому что, порождая Слово Божие, она возродила всё на свете”.

То, что провозглашается в Антифоне Успения Пресвятой Богородицы.

Новый Супруг Марии, в тот же праздник, что и Блаженная Дева Мария, принявшая Небесное таинство, вскоре поднялся на небеса и созерцал чудесное Успение Девы Марии, как это было тогда, когда она, в Иерусалиме, среди Апостолов, окружавших её, как венец, Уснула.

1. (Новый Супруг) увидел душу (С. Марии), семь раз более сияющую, чем Солнце, которая выходила из храма её тела и с удивительной быстротой бросалась в объятия Сына, жениха Иисуса Христа, в присутствии торжествующей Церкви, и, вокруг хора ангелов, опекунов людей.

Как только (С.Мария) дошла до Врат небесных, был услышан голос Иисуса: "поднимите главные врата ваши; и войдут царь и царица Славы” (сл.23); в то же время входил " сильный и могучий Владыка в бой" (сл.24,8), вместе с Супругой, которая опиралась на своего Супруга.

2. И в то же время начались Небесные Празднования, и, согнув колени, в мелодичной гармонии звуков, -все приветствовали Её с Радуйся, Мария, среди неописуемого триумфа, благоговения, радости и величия.

Ни одно из небесных (существ) не было видно без музыкального Псалтыря-Розария, и ничто другое не звучало, кроме как только Радуйся, Мария, в созвучии особой чудесной мелодии.

3. Среди прочего:

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 025, кол. c, ГЛАВА VIII]:
ДАЛЕЕ СЛЕДУЕТ БЛАЖЕННОЕ ВИДЕНИЕ, ЯВЛЕННОЕ ПРЕДСКАЗАННОМУ НОВОМУ СУПРУГУ ДЕВЫ МАРИИ ПОСЛЕ ПРАЗДНОВАНИЯ (СВЯТОЙ МЕССЫ), В ДЕНЬ УСПЕНИЯ (С. МАРИИ), КАК ОНА БЫЛА ПРИНЯТА НА НЕБЕСА.

Розарий Славной Девы Марии противопоставляется всем невзгодам мира, плоти и дьявола.

(Святой) Григорий, говоря о Тайне Воплощения Христа, сказал: "О, величие Иилосердия Божия, посредством которого преодолеваются все невзгоды, с тех пор, как Слово стало (Плотью) во (Чреве) Девы (Марии), когда Дева (Мария) зачала Слово через Ангельское Приветствие».

Он принес мир и всё имущество и разбил крепким копьём все реалии, которые ведут войну против спасения человека.

О, чудесная нежность Божия: когда Слово Божие было задумано Словом и словом Ангела; и обман обольстительного ангела, который пал на прародителей и с гораздо более мощным копьём, был изгнан; и ради такой великой пользы Царица мира Мария получила все блага.

Поэтому (Святой) Иероним сказал: "заслуженно Мария-Царица всего сущего, она, порождая Слово Божие, возродила всё сущее в мире"»

И об этом есть красивая и приятная история.

В (недавние) времена был преданный Деве Марии, конечно, тот (Новый) Супруг, (о котором было) сказано ранее, он хотел узнать кого-то из Радостей (Пресвятой Девы Марии), для утешения своей веры и других.

В день Успения Пресвятой Девы Марии, после того как он совершил причастие, был взят на Небо и созерцал чудесное Успение Девы Марии.

Во-первых, он действительно увидел (С. Марию) в Иерусалиме в момент

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Fol. 025, col. c, CAPUT VIII:]
SEQUITUR IOCUNDISSIMA VISIO OSTENSA PREDICTO NOVELLO SPONSO MARIE VIRGINIS IN DIE ASSUMPTIONIS EIUSDEM POST CELEBRACIONEM QUALITER VIDELICET FUIT ASSUMPTA IN CELUM.

Psalterium laudabilissime Virginis Marie adversatur universis iniquitatibus mundi carnis et diaboli(.)

Unde Gregorius de Misterio Incarnacionis Christi loquens ait(:«) O magna Dei clemencia, per quam cuncta evitantur adversa cum verbum in Virginem venit, et illa Virgo per Salutare Angelicum idem verbum concepit (».)

Cuius medio pax bonorum universorum mundo confertur, et singula queque saluti humane repugnancia, valida confregit lancea(.)

O mira Dei suavitas cum Verbum Dei verbo concipitur, et Angeli verbo, fallacia seductoris Angeli qua primos parentes deiecit prepotenti lancea deicitur, ac per tantum beneficium Regina mundi Maria, universa accepit beneficia(.)

Ideo Ieronimus ait(:«) Merito Maria est omnium Regina que Verbum Dei generando, omnia regeneravit mundo (».)

Et habetur pulchra et iocunda historia de hoc(.)

Fuit enim aliquociens quidam devotus Virgini Marie (p. 025, col. IV) scilicet ille prefatus Sponsus, qui aliqua volens sciere ipsius gaudia, pro sui et aliorum in[/]fide confortacione(.)

Quadam die Assumptionis ipsius scilicet intemerate Virginis Marie post celestium Sacramentorum perceptionem breve per spacium graditur ad Superna(.)

Intueturque admirandam Virginis Marie Assumptionem(.)

In primis nempe illam, speculatur in Ierusalem quasi morientem, et Apostolorum gemencium presenciam contemplatur, viditque animam eius sepcies sole clariorem de corpore egredientem et inter brachia dilcissimi Ihesu Christi Sponsi Sui, mira celeritate prosilientem(.)

Quam una cum Christo universa militans Ecclesia cum cunctis Angelorum agminibus ad custodiam terrestrium

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

fistulis item C et L constabat: ac rursus in unaquaque fistula, modo admirabili, C et L modulationes resonabant, in tanta consonantia, ut nil supra.

Musarchus eo ludebat S. Archangelus Michael, quem circum CL concentores stabant: adstabat hisce Christi Angelus Minister , cum Viator fuerat.

Concentu videbantur posse vel mortui suscitari.

Auditor talium Sponsus in mirificum Christi, ac Mariae sese rapi sentiebat amorem.

4. Chori autem sic alternabant; ut, postquam illustre illud Psalterium cecinissent: “Ave Maria, Gratia Plena, Dominus Tecum”, responderet universa Caelorum Curia: “Benedicta Tu in mulieribus, et Benedictus Fructus Ventris Tui JESUS CHRISTUS”.

Cujus solius mera fiebat repetitio, simul et melodiarum variatio alia usque, et alia: neque unquam eadem reddebatur vocum sententia, et intelligentia.

Isto Psalterio infinita Dei Sapientia capi videbatur.

5. Audivit porro a Ductore suo Sponsus ille sibi dici: “Omnis mundus per hoc Elogium est Redemptus, et Rex Caelorum Incarnatus, et Reparatae Angelorum sunt ruinae.

Ea causa Angelici Spiritus hoc Novum Canticum Deo resonabunt in aeternum”.

Accedentes autem Coelites ad Mariam omnes diversis Ordinibus (in quorum singulis non plures CL memorabantur) istud Ei Psalterium quisque suum offerebat.

6. Admiranti nimium sponso, quidam assistentium ajebat: “Quid miraris?

Numerus iste sacratissimus est, figuratus in Arca Noè ; in Tabernaculo Moysis; in Templo Salomonis: idque per varios denarios numeros saepius sub hoc mysterio iteratos; in Ezechielis quoque novo Templo viso commensuratos.

In Davidicis Psalmis hoc numero CL per Ecclesiam usitatis: qui omnes de Christo, et Matre Christi, praecinuerunt.

Haec enim verum et vivum est SS. Trinitatis Psalterium; adeoque totius utriusque Ecclesiae.

Ideo in paris numeri Psalterio preces offeruntur hominum, laetificantur

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ФОРМА ПСАЛТЫРЯ - РОЗАРИЯ.

II. (Псалтырь-Розарий) был сопоставим с большим музыкальным инструментом, который сам по себе содержал сто пятьдесят других Псалтырей-Розариев, каждый из которых состоял, в равной степени, из ста пятидесяти струн; и в каждой струне чудесным образом звучали сто пятьдесят мелодий в такой гармонии, что ничего не было выше (этой музыки).

Там играл Святой Архангел Михаил, вокруг которого было сто пятьдесят концертмейстеров; рядом с ними стоял Ангел, служивший Христу, когда он был странником (в мире).

Казалось, что эта гармония может разбудить даже мёртвых!

(Новый) Супруг, слушавший такие (мелодии), чувствовал себя восхищённым очаровательной любовью Христа и Марии.

4. Затем хоры чередовались следующим образом: после пения на этом славном Псалтыре-Розарии: "Ave Maria, Gratia Plena, Dominus Tecum (Радуйся, Мария, Полная Благодати, Господь с Тобой)", весь двор Небесный отвечал: "Benedicta Tu in mulieribus, et Benedictus Fructus Ventris Tui Iesus Christus (Благословенна Ты среди женщин и Благословен Плод Чрева Твоего, Иисус Христос)".

После этого одного (имени: “Иисус Христос”) происходило только одно повторение, и (он снова начинали) сразу же (Радуйся, Мария) с вариацией мелодии, и, таким образом, постоянно другие (Радуйся, Мария): и (он) не мог насытиться поющими словами и их значением.

В этот Псалтырь-Розарий была проникнута мудрость Бога.

5. Затем он услышал своего наставника, который сказал ему: "с хвалой (Радуйся, Мария, говорится, что) мир был искуплен, и Царь Небесный воплотился, и руины Ангелов восстали.

Ангельские Духи будут звучать вечно, это- новая Песнь Богу”.

Приближаясь, к С. Марии, все (Духи) небесные, разных воинств (в каждом из которых их было не более чем

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Вознесения и заметил, что Апостолы стояли рядом с Ней в слезах.
Затем он увидел, как Её Душа, в семь раз превышающая солнце, взошла (на Небо) одновременно с телом, и Она с восхитительной быстротой бросилась в объятия своего милого Супруга, Иисуса Христа.
И Она, (идя) вместе со Христом, и (сопровождаемая) всей воинствующей Церковью и всеми Ангельскими войсками, обязанными опекать жителей Земли, была проведена к Воротам Рая, среди ликования и слёз волнения.
Сын (Иисус) также был очень тронут уходом из мира (Его) милой Матери.
И когда они подошли к Небесным Вратам, громко сказал Господь Иисус Христос: "Отворите Врата ваши, и да откроются Врата Вечные, и войдут Царь и Царица Славы».
И когда они были полностью распахнуты, среди Радостей вошёл Царь Славы в своё Царство, сильный и могущественный в битве Господь, вместе со своей прекрасной Царицей, которая опиралась на своего Супруга, Повелителя господ и всех Ангелов.
И вот, когда приближалась Царица Небесная, и все отряды Ангельских Орденов вместе со всеми Святыми пришли навстречу Царице, которая медленно вошла, они стоя на коленях приветствовали Её с Радуйся Мария, с разными интонациями, среди огромного празднования.
С какой преданностью и заботой люди должны будут предлагать (хвалы С. Марии), ясно видно из этого видения.
Таким образом, весь Небесный двор без конца пел Радуйся, Мария.
Сколько счастья было, сколько радости, какая неописуемая сладость в мелодии этой Песни!
(Эта Песнь) действительно звучала по всей земле и эхом разносилась по всему небу!
Таким образом, все верующие должны молиться об Ангельском Псалтыре (Розарии) и проповедовать и возвеличивать его всеми силами, и, чтобы

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

deputatis, usque ad Portas Paradisi maximis cum tripudijs simul et tristicijs deduxit(.)
Non enim poterat filius omnino gaudere in tam dulcissime matris morte(.)
At ubi Portas attigerunt Celestes magna cum voce ait Dominus Ihesus Christus(:«)
Attollite Portas Principes vestras, et elevamini Porte eternales, et introibunt Rex et Regina Glorie(».)
Quibus maximis cum gaudijs patefactis intrabat Rex Glorie Regnum suum, Dominus fortis et potens in prelio, cum Sponsa pulcherrima innitente sibi Sponsum Suum Dominum Virtutum et Angelorum omnium(.)
Mira tunc fiebant gaudia, adveniente Celi nova Regina, universeque (fol. 026, col. a) Ordinum Angelorum caterve simulque cum omnibus Sanctis Regine ingredienti obviam veniunt, cum genuflexione, Salutatione Angelica eam salutantes, secundum singulorum modulos, cum immenso tripudio(.)
Quid tunc terrigene offerre debent et cum quanta devocione et sedulitate, patet liquide ex hac visione(.)
Tota enim Celestis Curia ad longum decantabat assidue Salutacionem Angelicam(.)
O quanta fuit leticia, o quanta iucunditas, quam inenarrabilis dulcedo, in tanti cantici melodia(.)
Tota enim resonabat terra et universa concrepabant celestia(.)
Merito enim fideles universi hoc Psalterium Angelicum debent orare et totis viribus predicare et laudare, et per hoc tantam Virginem benedicere(.)
Quoniam cernebat ibi in tante Domine iocundissimo introitu, innumera Psalteria musicalia, que gerebantur ab Angelis in illis concinnentibus(.)
Inter hec autem conspiciebat unum Psalterium infinite magnitudinis, ad modum organi regalissimi(.)
Quod tam magnum fuit et altum, quod in ipso existebant centum et quinquaginta maxima Psalteria(.)
In quolibet autem Psalterio erant centum et quinquaginta fistule, magnitudinis immense(.)
Atque in qualibet fistula erant adhuc centum et quinquaginta fistule modo (fol.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Coelites, honoratur Deus.
Quae ut universis praedicares Deo esse gratissima, idcirco hic nunc audire et videre te tanta voluit idem Deus.
III. PRAEDICARE autem Psalterium grandis postulat orbis necessitas, ob instantia mala.
Quisquis id arripuerit, sentiet vim ex eo et praesidium: qui spreverit, venturis malis involvetur.
Vastitas imminet orbi miseranda: cui solum, quod orbem reparavit olim, etiam nunc mederi potest Psalterium Angelicum".
Audiit ista Sponsus, et oculos forte ad subjectum sibi mundum deflectens, videbat Tria immanissima per eum debacchari.
1. Ab Aquilone cernebat barathrum immensae profunditatis, de quo fumus obscuro igne permixtus evolans mundo vastitatem inferebat.
Et vox quasi aquila volantis audita est, et clamantis: "Vae, vae carni et sanguini, quorum incendio mundus totus succensus flagrat".
2. Parte diversa conspicabatur horrificum belli apparatum circumferri, ac detonare per orbem cum immensa clade, tempestatesque, tonitruaque, fulminaque intervenientia mundum omnem quatere.
Quae inter mulieris vox ab aere vociferabatur: "Vae, vae, vae mundo a malis".
Et alia occlamabat: "Quia non est misericordia in mundo: non petas amplius clementiam in coelo.
Nam Finis venit, venit finis".
3. Parte alia cernebat idem innumeras cacodaemonum catervas, duabus plagis orbem pene omnem praecipitantes in hiatum inferni: ab CL fornacibus horrendi, cum infinitorum diversitate cruciatuum.
O clamor, o horror, quantus inde prodibat!
Dictas tres plagas audivat deberi tribus mundi malis, Luxuriae, Avaritiae, Superbiae, et contra haec valere Psalterium.
IV. Interea Reginam Coeli Rex JESUS Choros super Angelorum evectam, sic affatur: "Mater Mea o Sponsa, et Virgo Regina: Tibi SS. Trinitati par est

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

сто пятьдесят), каждый (ангельский дух) представился ей со своим Псалтырём-Розарием.
6. Поскольку (новый) Супруг был очень удивлён, один из присутствующих сказал ему: "чему ты удивляешься?
Это число (сто пятьдесят) свято и встречается (в измерениях) Ноева Ковчега, Скинии Моисея, Храма Соломона: и это таинственное число часто умножается различными числами, кратными десяти; так же (сто пятьдесят), в видении Иезекииля, измерение Нового Храма.
С псалмами Давида стало обычным явлением в церкви число сто пятьдесят: каждый из (псалмов) пророчествовал о Христе и матери Христовой.
(Псалтырь С. Розария), на самом деле, является истинным и живым Псалтырём С. Троицы, для всей Церкви, (воинствующий и торжествующий).
Таким образом, в Псалтыре С. Розария возносятся молитвы (Розарианцев) в равном количестве (ста пятидесяти), которыми радуются Небесные создания (и) почитается Бог.
Сам Бог так хотел, чтобы вы здесь слушали и видели такие великие вещи, чтобы вы проповедовали всем, что эти (сто пятьдесят) молитв очень угодны Богу.
III. Таким образом, вы будете проповедовать: "критический момент мира требует Розария из-за нависающего зла.
Всякий, кто возьмёт (С. Розарий) в руки, найдёт в нём силу и поддержку: кто будет презирать его, тот будет поражён будущими бедами.
Жалкое опустошение нависает над миром: только С. Ангельский Розарий сможет восстановить мир, как раньше".
Новый Супруг услышал это и, случайно обратив глаза на мир, лежащий под ним, увидел, как на него обрушиваются три ужасные вещи.
1. С севера виднелась Бездна огромной глубины, из которой поднимался тёмный дым, смешанный с огнём, который приносил опустошение миру.
И был слышен голос, как орёл, летящий и кричащий: "горе, горе плоти и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

с его помощью благословлять такую великую Деву. И он видел там, во время Торжественного Входа такой великой Госпожи, бесчисленные музыкальные Псалтыри (Розария), которые Ангелы несли (в руках) среди тех, кто пел (Песню Радуйся, Мария).

Кроме того, тогда он увидел Псалтырь (Розария) бесконечного величия, в форме Царственного Органа. Он был настолько велик и высок, что возвышался со 150 великими Псалтырями, и в каждом Псалтыре было 150 органных труб бесконечного величия. И в каждой трубе было чудесным образом сто пятьдесят других труб, и я не знаю, как они содержались в них. И каждая из описанных ранее труб издавала сто пятьдесят звуков, находившихся в таком большом аккорде и гармонии, что совершенно неописуемо. И он видел, как Святейший Гавриил Архангел с большой силой играл на Псалтыре (Розария), окруженный ста пятьюдесятью небесными певцами.

Там был С. Михаил - Ангел и особый Хранитель Девы Марии.

Там же стоял (Ангел) Хранитель Христа, когда он стоял на земле, и другие Ангелы и Святые всех небесных чинов.

И эта мелодия была настолько велика, что считалось, что она может перемещать каждый элемент и воскрешать всех мёртвых. И тот, кто слушал её, тотчас выходил из себя и был восхищён высшей любовью Господа нашего Иисуса Христа и Марии.

Что дальше? Полная торжествующая Церковь, то есть весь Небесный двор, отвечал Розарию с бесконечным ликованием и буйством.

И великий Псалтырь исполнял эту Ангельскую Песнь, которая гласила: «Ave Maria, Gratia Plena, Dominus Tecum».

На это отвечал весь Небесный двор, воспевая вторую часть (Песни), т. е.: «Benedicta Tu in mulieribus, et Benedictus Fructus Ventris Tui Ihesus Christus». В повторении этой Песни не было скуки или отвращения, потому что мелодия всегда была новой и новой была интонация.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

026, col. b) mirabili, et nescio quo se continebant(.)

Et unaqueque predictarum fistularum dabat centum et quinquaginta resonancias, in tanta concordia et melodia, quod est penitus indicibile (.)

Videbatque Sanctissimum Gabrielem Archangelum per maxime in tali Psalterio ludentem cum centum et quinquaginta alijs Celestibus Concentoribus(.)

Ibi enim fuit Michael Sanctissimus(.)

Ibi Angelus et Custos Virginis Marie specialis(.)

Ibi eciam stabat Christi Custos cum viator erat, et alij Angeli et Sancti de omni Ordine Celorum(.)

Tantaque fuit huiusmodi melodia, quod putabatur elementa commovere cuncta et mortuos universos suscitare posse(.)

Efficiebaturque huiusmodi auditor extra se mox, et rapiebatur in summum amorem Domini Nostri Ihesu Christi et Marie(.)

Quid plura(?)

Tota Triumphans Ecclesia idest tota Celestis Curia respondebat huic Psalterio cum infinito gaudio et tripudio(.)

Canebatque illud magnum Psalterium ipsum Canticum Angelicum dicens(:«) Ave Maria gratia plena Dominus Tecum(».)

Cui respondebat tota Celestis Curia, cantans residuum, videlicet(:«) Benedicta Tu in mulieribus, et Benedictus Fructus Ventris Tui Ihesus Christus(».)

Nec erat in huiusmodi resumptione tedium vel nausea, quam nova semper (fol. 026, col. c) fuit melodia et nova intelligebatur in cantico sentencia(.)

Perpendebatque qui hec audiebat, quod Sapiencia Dei infinita, capiebatur in hoc Psalterio(.)

Ideo sensus semper mutabatur speciali cum melodia, et nunquam erat finis(.)

Audivitque a suo conductore, hanc racionem(.)

Quam inquit mundus per hoc Eulogium est redemptus et Rex Celorum Incarnatus, et ruine Angelorum reparate(.)

Idcirco quamdiu Deus erit Deus, cuncti Angeli et Sancti huic Cantico sunt obligati et hoc semper resonabunt et est illis summa iocunditas sine fatigacione cantare Canticum Sponsi et Sponse, per

praesentari, Tuaque per Merita mundo subveniri.
E terris huc qui invehuntur, protinus SS. Trinitati sese devoventes, sua Ipsi meritorum offerunt dona.
Tuus Ipse Ductor ero: acceptura es namque Regnorum Coelestium possessionem".
Dixit: dictoque citius, ecce, coram adstare videbat Novellus Sponsus novum.

SCHEMA PSALTERII.

REGINAE XV supra mortales augustissimae apparebant: et suae singulis pene stabant Domicellae.
1. Priores quinae suis cum L Puellis, ROSAS totidem mirae pulchritudinis praeferebant: quarum primae Aureis Litteris visebatur inscriptum, Ave; secundae: Maria; tertiae: Gratia; quartae: Plena; quintae: Dominus.
2. Alterae quinque cum Puellis L quinas GEMMAS deferebant maximi pretii: harum primae incisum videbatur: Tecum; secundae: Benedicta; tertiae: Tu; quartae: In mulieribus; quintae: Et benedictus.
3. Posteriores quinae cum L Puellis Deiparae praeferebant quinque STELLAS. Quarum inerat primae, Fructus; secundae, Ventris; tertiae, Tui; quartae, JESUS; quintae, CHRISTUS.
Tunc Suus Matri Filius ajebat: "Dulcissima Genitrix, Sponsa charissima: tria Coelorum sunt Imperia Summa; triaque Unum sunt: Paternum, Filiale et Spiritale, et suae horum cuique Regna sunt quinque.
Te Coelorum Reginam, non participem solum et consortem, ut omnes sunt Coelites, verum Imperiorum etiam Potentem esse par est.
Age: ecce tibi".

I. IMPERIUM PATERNUM.

V. Hujus REGNA sunt quinque Patri Convenientia: 1. Paternitas; 2. Unitas; 3. Potentia; 4. Aeternitas; 5. Creatio.
Singula, et omnia Tremenda, Adoranda, Divina.
Hic ergo Diva Virgo Parens, PATRI Imperatori supplex Omnipotenti sic

крови, в огне которых, -огненный мир, горит всё".
2. В другом регионе (новый Супруг) заметил, что приближается ужасная подготовка к войне, с огромной резнёй, среди штормов, Громовержцев и внезапных молний, которые потрясли весь мир.
И среди этих (событий) женский голос кричал в воздухе: "горе, горе, горе миру, из-за зла".
И другой (голос) кричал: "ибо нет милосердия в мире, не проси больше милосердия у небес: ибо приходит конец, приходит конец".
3. В другом регионе (новый Супруг) увидел бесчисленное множество бесов, которые двумя (предыдущими) бедствиями бросили почти весь мир в бездну страшного ада, из 150 печей, со всеми видами бесконечных мучений.
И сколько шумихи, и сколько ужаса, оттуда исходило!
(Новый Супруг) чувствовал, что эти три бедствия были обусловлены тремя злами мира, похотью, скупостью и гордыней, и над ними имел власть С. розарий.
IV. Между тем, Царь Иисус, подняв Царицу Небесную над хорами ангелов, так сказал: "Мать моя, Дева невеста и царица, пришло время представить Тебя С. Троице, за Твои Заслуги, за то, что Ты пришла на помощь миру.
Пришедшие сюда с земли, сразу же молили Святую Троицу, предлагая свои дары заслуг той же (С. Троице).
Я буду Твоим Сопровождающим: ты скоро получишь во владение Небесные Царства".
И тотчас, Новый Супруг увидел перед собой новое (Видение):

ВИДЕНИЕ ПСАЛТЫРЯ С. РОЗАРИЯ.

Появились пятнадцать Августейших Королев, выше смертных (женщин), и у каждой из них рядом были свои девы.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И тот, кто слушал его, верил, что бесконечная мудрость Божия содержится в этом Псалтыре.
Так менялось восприятие в этой чудесной мелодии, и никогда не повторялось.
И он услышал голос разума от того, кто дирижировал хор.
(Алан услышал) эти слова: "мир, за это восхваление (Марии), был искуплён, когда Царь Небесный воплотился, и руины Ангелов были восстановлены.
Поэтому, всё время, пока Бог будет Богом, все Ангелы и Святые обязаны петь эту Песнь, и они всегда будут играть радостно, без усталости, петь Песнь, с помощью которой весь мир был вновь восстановлен».
В то время как (Новый) Супруг Марии задержался очень долго (смотреть) на чудесный Псалтырь, умноженный на сто пятьдесят, он увидел в этой очаровательной процессии весь двор Неба в каждом своём легионе, который возвёл к Пресвятой Богородице Розарий с таким же числом (150 Радуйся).
Он был поражён, и он услышал от одного из присутствующих, который шёл рядом с ним и нёс красивые короны Розария (и) сказал: "Почему ты удивляешься?».
Это число, ровно 150, - является священным числом, предвещаемым (в мерах) Ноевым ковчегом и часто сообщаемым (в мерах) Скинии Моисея; а также часто, несколько десятков (раз), используемым в Храме Соломона; а также, часто, в мерах нового Храма, в Видении Иезекииля.
И даже святая воинствующая Церковь сохраняет это число в Псалмах Давида, которые все предвещают Блаженную Деву Марию, которую ты теперь видишь Вознесённую чудесным образом.
Ибо Она есть истинный и живой Розарий Троицы, и Она принесла мир, когда она спела Песню радости, с которой Слово Божие хотело быть зачатым.
Она также является Розарием (живым) всей Церкви, как воинствующей, так и торжествующей.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

quod totus mundus est reparatus et restauratus(.)
Quid longius morer istud mirandum Psalterium per centum et quinquaginta ideo multiplicabatur, quia cunctum Ordinem Celestem in tam mirabili processione videbat prefatus Marie Sponsus, in legionibus suis cum numero eodem Beate Virgini Psalterium istud offerentem(.)
Quod cum miraretur, audivit a quodam assistencium, qui ut sibi videbatur pulcherrima deferebat Patriloquia(:«) Quid(,) inquit(,) miraris(?».)
Numerus iste centum videlicet et quinquaginta est Numerus Sanctissimus figuratus in Archa Noe, et in Tabernaculo Moysi sepe recitatus ac in Templo Salomonis per varias (p. 026, col. d) denarias frequenter iteratus ac in Ezechielis Visione sepe in Templo novo commensuratus(.)
Quinymo Sanctissima Militans Ecclesia hunc tenet numerum in Psalmis David qui omnes figurant Beatissimam Virginem Mariam quam nunc vides modo mirabili Assumptam(.)
Ipsa est verum et vivum tocius Trinitatis Psalterium, quod mundo pacem attulit quando Verbum iocundum cecinit, quo Verbum Dei concipere meruit.
Ipsa eciam est tocius Ecclesie Psalterium, et Militantis et Triumphantis(.)
Quoniam sicut Psalmi Davidi centum et quinquaginta cantabantur in Templo in Psalterio musicali, quod fuit figura singularis Virginis Marie, sic per Virginem Mariam omnium preces et merita Deo offeruntur fideles letificantur Deus honoratur(.)
Que omnia propria erant Psalterij Davitici(.)
Ut igitur diceres universis quod ista est voluntas Beatissime Trinitatis et tocius Curie Celestis quod tanta mundi Regina in Psalterio hoc honoretur, et in tali numero, hec tibi sunt ostensa(.)
Et quidem necessario hoc iam est predicandum contra mala presencia et de propinquo imminencia(.)
Et quicumque hoc dixerint vel oraverunt, salutarem divinitus percipient potenciam, et in cunctis melioracionem(.)
Qui vero contempserint caveant sibi in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

humillime fatur: “AVE PATER: Entium Ens.
Ecce pro Me, proque omnibus Meis, hanc offero Rosam, Tua Mihi dudum Gratia donatam”.
Simul de manu Reginae primae Rosam, Ave inscriptam, accepit; obtulitque Patri pro Imperiali Regno Paternitatis.
Accepta Rosa Paternitatis , Pater inquit: “Digna, gloriosaque Rosa haec? Ob hanc aeternum eris Regina Regni Paterni, tamquam MATER Entium omnium singularis.
Quia per AVE, genuisti Creatorem omnium Filium Meum”.
Sponso videbatur Curia Coelestis tota hanc Libro inscribere Donationem, Mariae, Ejusque Psaltis factam.
II. UNITATIS Regi, Regnoque praesentata, Rosam offerens MARIA, ait: “AVE Rex LUMINUM.
Ecce Unitatis infinite, ex qua cuncta manant; Rosam, MARIA, pro Me, Meisque offero, ut seis, et vis”.
Accepta, Rex ait: “Benedicta , Tu eris Regina in Regno Unitatis Meae.
Entiumque cunctae Unitates, ac singulae tuae subesse volo Potestati”.
III. POTENTIAE Regi, Regnoque sistebatur.
Quae Rosam GRATIA offerens ajebat: “AVE Rex Gratiosissime: ecce donum hoc pro Me, proque Servis Meis Psaltis.
Placeat oro, et placet”.
Cui Rex: “Placet et placat, placabitque.
Esto meae Tu Regina Potentiae: subestoque Tibi omnis in Coelo, terraque potentia.
Quia Tu Genuisti Potentiam Patris Filium, qui mundi est Gratia”.
IV. AETERNITATIS Regi, Regnoque adducta, supplex ajebat: “Accipe Meam, Servorum Meorum Rosam, PLENA”.
Cui Rex: “Tu Genitrix Aeternitatis, Plenae, promerito Regina capesse Aeternitatis Regnum hoc”.
V. CREATIONIS Regi, Regno Rosam similiter offerens, DOMINUS: Idem recepit Regnum Regina Creationis, quia genuit Creatorem Filium.
Hic quanta omnia gaudia?

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

1. Пять первых (Цариц), вместе со своими пятьюдесятью девицами несли впереди (С. Марии) столько же роз чудесной красоты: на первой из них было написано золотыми буквами: “Ave”, на второй: “Maria”, на третьей: “Gratia”, на четвёртой: “Plena”, на пятой: “Dominus”.
2. Вторые пять (Цариц) вместе со вторыми пятьюдесятью девушками несли пять драгоценных камней очень высокой ценности: на первом из них было выгравировано “Tecum”, на второй - “Benedicta”, на третьей - “Tu”, на четвёртой - “in mulieribus”, на пятой - “Et Benedictus”.
3. Последние пять вместе с (другими) пятьюдесятью девицами несли перед Богородицей пять звёзд: на первой из них было: “Fructus”, на второй - “Ventris”, на третьей - “Tui”, на четвёртой - “Iesus”, на пятой - “Christus”.
Тогда Сын сказал Матери: "Милая Мать, дорогая Супруга; Три-высшие Небесные империи, и Три-одна (империя): (Империя) Отца, (Империя) Сына и (Империя) Святого Духа; и каждой из них принадлежат пять царств.
Правильно, что ты Царица Небесная, не только Союзница и Друг, как и все Святые, но и повелительница Империй. Давай, вот Тебе:”.

ПЕРВАЯ: ИМПЕРИЯ ОТЦА.

V. Пять царств, образующих (Империю) Отца: 1. Отцовство ; 2. Единство; 3. Мощность; 4. Вечность; 5. Создание.
(Эти царства) поодиночке и вместе-внушали ужас, обожание, чары.
Тогда Святая Дева-Мать, умоляющая, смиренно сказала отцу, Всемогущему императору: "Радуйся, Отец, Быть Сущим.
Для Меня и для всех моих (Розарианцев) я предлагаю эту розу, подаренную мне ранее Твоей Милостью”.
В то время (С. Мария), из рук первой Царицы, получила розу, украшенную надписью "Ave", и предложила её

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Действительно, как 150 Псалмов Давида пели в храме на музыкальном Псалтыре, который был единственным предзнаменованием Девы Марии, так и через Деву Марию (Розария), все достоинства и все (блага), которые были исключительны для Псалтыря Давида, во славу верующих и во славу Божию.
Итак, возвещай всем, что такова воля Пресвятой Троицы и всего небесного двора: да будет велико почитать Царицу мира в Розарии этого числа (150 Радуйся); для этого тебе были открыты эти вещи.
И (скажи) также, что необходимо проповедовать (Розарий) без промедления против нынешних и предстоящих зол, которые приближаются.
И все, кто будет читать это и молиться, с небес обретут силу (и) жизнь, и улучшение во всём.
Те, кто презирает (Розарий), должны быть предупреждены о нынешнем зле, которое есть сейчас в мире, и которого, увы, в будущем будет больше, чем когда-либо было (в прошлом).
Поэтому, как и в начале, с помощью Песни (Радуйся, Мария), мир был восстановлен, и право восстановлено и обновлено, поэтому, с заступнической молитвой (С. Розария), воинствующая церковь из полного упадка может вернуться к древнему великолепию.
(Новый) Супруг был очарован всем, что слышал, из самых высоких обителей Небес, он опустил глаза к Земле.
И он увидел три ужасных несчастья по всему миру.
С севера он видел, как бездна бесконечной глубины, из которой поднимался дым и огонь безмерный (и) опустошал всю землю.
И он услышал крик орла, летящего в воздухе, и трижды кричащего: "горе, горе, горе, плоти и крови, которые были пожраны пламенем (и теперь), воспламеняющим весь мир"»
Он увидел с другой стороны страшное вооружение, как будто весь мир готовился к войне.
И там тоже были потрясения

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

malis presentibus in (fol. 027, col. a) quibus mundus est nunc prochdolor, et in proximo magis erit quam umquam fuit(.)
Ideo sicut primitus per hoc Psalterium mundus est reparatus, et lex instaurata et innovata, sic per hoc Suffragium debet Militans Ecclesia solotenus subversa ad pociora et priora redire(.)
Cumque Sponsus ista miraretur que audiebat oculos versus terram deiecit, de altissimis Celorum Sedibus(.)
Viditque tria horrendissima totum mundum debachancia.
Nam ab aquilone videbat quasi baratrum infinite profunditatis, de quo fumus et ignis immensus exiens universam terram vastabat(.)
Auditque vocem quasi aquile volantis per aerem ter inclamantis:(«) Ve, ve, ve, carni et sanguini, quorum succendio totus succenditur mundus(».)
Cernebat ulterius parte ex altera, horribilissimum apparatum quasi mundum universum ad bella traditum(.)
Ibi eciam fiebant subversiones terrarum, tempestates, tonitrua et fulmina(.)
Et illic audivit quandam mulierculam, horribili clamore per aerem vociferantem:(«) Heu, heu, heu, quanta mala mundus infert universus(.)
O ubi Dei Clemencia(?».)
Et tunc audivit aliam vocem dicentem(:«) Quia in terris non est misericordia cum mundo, ne petas amplius clemenciam in celo(.)
Nam finis (fol. 027, col. b) venit, venit finis(».)
Res horrenda quam iam narrare incipio (.)
Ex parte opposita cernebat innumeras legiones demonum, que pene universum mundum duabus plagis extinctum trahebant ad voraginem inferni(.)
In qua cernebat centum et quinquaginta fornaces quasi infinitas, in quibus erant centum et quinquaginta pene(.)
Ibique puniebantur sine misericordia (.)
Tantus terror et clamor ex illis prodibat, quod per universam terram audiebatur (.)
Et ista fuit plaga tercia demonum(.)
Quoniam ut audivit in visione illa, iam non est in mundo nisi caro, avaricia et superbia(.)
Et cum ista horrendissima cernerentur,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

II. IMPERIUM FILIALE.

Hujus Regna Gaudiorum sunt quinque juxta Filii Attributa: 1. Filiatio; 2. Verbum; 3. Sapientia; 4. Redemptio; 5. Providentia.
Horum singulorum Regi Regnoque sistenda Virgo humillima Ductorem sequebatur.
I. Ergo Regi FILIATIONIS pro Regno Filiorum Dei, proque Se et Suis, rite praefata, Gemmam TECUM offert.
II. Item Gemmam, BENEDICTA, Regi pro Regno VERBI Incarnati dat: et id recipit Regina.
III. Pro Regno SAPIENTAE Regi donat, Gemmam TU Reginaque fit Sapientae.
IV. Pro Regno REDEMPTIONIS Gemmam dat, IN MULIERIBUS, fitque Regina Sapientae .
V. Pro Regno PROVIDENTIAE dat Gemmam, ET BENEDICTUS, recipitque Regnum.
Hic rursum nova Coelitum Gaudia, Laudesque mirificae consonabant.

III. IMPERIUM SPIRITALE.

Huic Regna sunt item quina , ut et Spiritus Sancti Attributa: 1. Spiritus Sanctus; 2. Dona; 3. Missio; 4. Bonitas; 5. Conservatio.
I. Regi SPIRITUI Sancto supplex stellam, FRUCTUS, offert.
Cui Rex: “Amica charissima, posside Regnum omnium Spirituum: de hisce fiat Voluntas Tua.
Quia Fructum de Spiritu Sancto Concepisti Volens”.
II. Pro DONORUM Regno stellam, VENTRIS, offerenti Rex ait: “Esto Regina Donorum Dei; nec ullum donum naturae, morum, gratiae, seu gloriae, cuiquam dabitur, nisi Te Cooperante et Mediatrice”.
III. Pro MISSIONIS Regno Stellam, TUI, offerenti Rex ait: “Sicut per Ventrem Tuum Benedictum bona omnia data mundo sunt: ita per factam ad Te Missionem Filii innotuit summa Processionis Meae Missio.
Quare Tu esto Regina omnium in utroque orbe Missionum, nec ullus fiat motus Tuo sine Nutu”.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Отцу, за Великую Империю Отцовства.
Получив розу Отцовства, Отец сказал: "Эта Роза достойна и славна!
Поэтому (Ты) всегда будешь Царицей Царства Отца, как единая Мать всех существ.
Ибо через "Радуйся" (Ты) родила Сына Моего, Создателя Всего Сущего".
(Новому) Супругу казалось, что весь Небесный двор отметил в Книге это пожертвование Марии, которое Она сделала в пользу своих Розарианцев.
II. Представившись Царю и Царству Единства, Мария, предлагая розу "Мария", сказала: "Радуйся, Царь живых, вот Роза бесконечного единства, из которой происходят все вещи; Я, Мария, предлагаю её для себя и моих (Розарианцев), как ты знаешь и хочешь”.
Получив её, Царь сказал: "Ты будешь Благословенной Царицей В Царстве моего единства. Я хочу, чтобы Единства Существ, все и каждый по отдельности, находились под Твоей Властью”.
III. (С. Мария) представила Царю Царства Силы розу с (надписью): Gratia, и сказала: "Радуйся, о Доброжелательный Царь: вот этот дар мне и моим слугам-Розарианцам. Надеюсь, Тебе это понравится".
Царь Ей (ответил): "Мне приятно, и я принимаю (дар). Будь ты Царицей Моей Власти, и всякая сила на небе и на земле пусть покорится Тебе. Ибо ты породила Силу Отца и Сына, Они есть Благодать мира”.
IV. (С. Мария), введённая Царём и в Царство Вечности, просила: "прими розу "Plena" для меня и моих слуг (Розарианцев)”.
И ей Царь: "Ты, Мать Полной вечности, в награду за (Твою) заслугу, прими, о, Царица, это Царство вечности”.
V. (С. Мария), предложила розу "Dominus" Царю и Царству Творения.
(Царь) обещал Царство творения Царице, ибо она родила Сына-Творца.
После этого, насколько велики (были) все Празднования?

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

территорий, штормы, гром и молния.
И там он услышал маленькую женщину, которая с ужасными воплями кричала вокруг: "увы, увы, увы, сколько зла угрожает всему миру. О, где Божья снисходительность?».
И тогда он услышал другой голос, говорящий: "поскольку на земле нет милосердия к миру, не проси больше милосердия у Неба. Ибо приходит конец, приходит конец".
Ужасно то, что я сейчас собираюсь рассказать.
С противоположной стороны он видел бесчисленные легионы демонов, которые тащили в бездну ада, почти весь мир, который был уничтожен двумя бедствиями.
В этой (адской) бездне он видел сто пятьдесят огромных печей, в которых сто пятьдесят мучений.
И там наказывали себя без милосердия.
Велик был ужас и шум, исходивший от них, который ощущался на всей Земле.
И это был третий кнут демонов.
Он слышал в этом видении, что теперь на свете не было ничего, кроме плоти, скупости и надменности.
И, видя эти ужасные вещи, выжившие, стоявшие на земле, с громкими криками молили о помощи.
Что случилось потом?
Позже (Новый Супруг Марии) услышал голос, нисходящий с небес на землю: «Славьте Бога и Марию, Мать его, вИих Псалтыре, часто повторяя эту молитву, если вы хотите освободиться от всего зла на земле и достичь всего добра в мире».
Тогда, увидев это, он созерцал Царицу мира, Деву Марию, вознёсшуюся на Небеса перед самым милым Супругом Иисусом.
(Иисус) обратился к Ней так: "О, возлюбленная Супруга Моя, ты наконец пришла в обители небесные, и Ты должна быть представлена Святой Троице, поскольку Твоими заслугами Ты принесла помощь потерянному миру.
Действительно, все, кто входит сюда, отдают дань Святой Троице и предлагают ей свои сокровища заслуг.
Итак, о дорогая Мать, приготовься и Я

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

superstites qui in terra erant, magnis cum clamoribus auxilium precabantur (.)
Quid plura(.)
Mox audivit ille vocem ab alto Celorum in terra demissam(:«) Laudate Deum Mariamque Matrem Eius in Psalterio Suo sepius hoc verbum repetendo, si vultis liberari ab omni malo in terra et in mundo inpleri omni bono(».)
Hijs igitur visis intuetur Reginam mundi Virginem Mariam per dulcissimum Sponsum Ihesum in Celum perductam(.)
Qui eam sic alloquitur dicens(:«) O carissima Sponsa Mea iam venisti ad Celorum Mansiones, in quibus oportet te Beatissime presentari Trinitati, et per tua (fol. 027, col. c) merita mundo succurrere perdito(.)
Omnes enim hic intrantes, prestant homagium huic Beatissime Trinitati, propria donaria meritorum illi offerentes(.)
O igitur carissima Mater prepara Te, et Conductor Tuus ero, accipiens enim omnium Regnorum Celestium possessiones(.)
Res pulcherrima(!)
Tunc ille sponsus contemplabatur et videbat quindecim Reginas pulcherrimas quarum quelibet habuit decem sub se Domicellas formosissimas super omne id quod estimari potest(.)
Et ut sibi videbatur quinque prime de illis quindecim, cum quinquaginta suis puellis, quinque deferebant Rosas, infinite pulchritudinis(.)
In prima fuit scriptum litteris aureis(:) Ave(.) In secunda(:) Maria(.) In tercia(:) Gracia(.) In quarta(:) Plena(.) In quinta(:) Dominus(.)
Quinque autem secunde Regine cum quinquaginta suis puellis, quinque pulcherrimas deferebant Gemmas, infiniti valoris(.)
In prima scriptum erat(:) Tecum(.) In secunda(:) Benedicta(.) In tercia(:) Tu(.) In quarta(:) In mulieribus(.) In quinta(:) Et benedictus (.)
Quinque vero ultime Regine cum suis quinquaginta pedissequis admodum formosis quinque Stellas inestimabili claritatis deferebant, coram Virgine Gloriosa(.)
In prima scribebatur(:) Fructus(.) (fol.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

IV. PRO BONITATIS Regno Stellam, JESUS, donanti Rex ait: “Tu Regina Bonitatis esto: nec ullam Ego cuiquam, nisi Te mediante communicabo”.
V. Pro CONSERVATIONIS Regno Stellam, CHRISTUS, danti Rex ait: “Nihil ex hoc, vel in natura, vel gratia, Te sine, conservari volo. Tu enim Genuisti Servatorem orbis Regina Conservatrix”.
Gaudia hic rursus immensa.

ECCE NUNC CORONIDEM.

VI. Denique SS. Trinitati praesenta offerebat SE IPSAM pro Se, Servulisque Suis Psaltis.
Cui Deus: “Facta Tibi Dona, in aeternum esse rata Volo, Jubeo.
Tu nobile Triclinium esto SS. Trinitatis.
Ego sic ero Tota in Te, et Tu in Me tota mutata: non Assumptione, sed Glorificatione singulari.
Tuae Voluntati nil abnuam unquam”.
Ad haec: “Quia DONA illa XV ordinasti ad Mea X Praecepta: ad Meas X Virtutes potissimas; contra X vitia mundi; ad naturae X praedicamenta instauranda; idcirco Volo, in coelis, in terris hoc sub numero lauderis in Psalterio”.
Ad ultimum versa ad Sponsum inquit, Sponsa: “Quae vidisti, audisti: praedica.
Nil timueris: Ego tecum sum; te adjutabo, cunctosque Psaltas meos.
In resistentes tibi, Ego vindicabo: disperibunt; ceu expertus, multos jam vidisti mala morte extinctos. Cap. 13.4.
Nunc porro adverte sic”.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ВТОРАЯ: ИМПЕРИЯ СЫНА.

В этой (Империи) пять Царств Радостей, соответствующих выбору Сына: 1. Родство; 2. Слово 3. Мудрость; 4. Искупление; 5. Провидение.
Дева (Мария), которую нужно было представить Царю и каждому из этих Царств, очень смиренно следовала указаниям.
I. Поэтому, говоря, как обычно, (Она) предложила Царю Сына для Себя и своих (Розарианцев) драгоценный камень "Tecum" для Царства Сынов Божьих.
II. Точно так же (Она) подарила царю драгоценность "Benedicta" для Царства Воплощённого Слова; и Царица получила это (Царство Воплощённого Слова).
III. Для Царства Мудрости (Она) подарила Царю драгоценный камень "Tu" и стала Царицей (Царства) Мудрости.
IV. В Царстве Искупления (Она) подарила (Царю) драгоценный камень: в Mulieribus, и она стала Царицей (Царства) Искупления.
V. За Царство Провидения (Она) подарила (Царю) драгоценный камень: Et Benedictus и получила Царство (Провидения).
И снова раздались приветствия небесных (духов) и чудесные похвалы.

ТРЕТЬЯ: ИМПЕРИЯ ДУХА (СВЯТОГО).

К этой (Империи) одинаково относятся пять Царств, как прерогативы Святого Духа: 1. Освящающий Дух; 2. Дары; 3. Миссия; 4. Добро; 5. Защита.
I. Царю Святому Духу с, (Мария), в мольбе, предложила Звезду Fructus.
Царь: "Возлюбленная, владей Царством всех духов (Небесных): да будет воля Твоя. Ибо (Ты) пожелала зачать Плод от Святого Духа".
II. Ей, предложившей Звезду "Ventris" для Царства Даров, Царь сказал: "Будь Царицей даров Божьих; и никому не будет дан дар природы, нравственности, благодати и славы, кроме как через Тебя, Союзницу и Посредницу”.
III. Ей, которая предложила Звезду "Tui", для

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

буду твоим Сопровождающим: ты получишь во владение Небесные Царства". Замечательная вещь! Тогда (Новый) Супруг созерцал пятнадцать прекрасных Цариц, каждая из которых имела позади себя, десять прекрасных дев, превыше всего, что только можно себе представить. И он видел, что первые пять (Цариц) из пятнадцати с пятьюдесятью своими девами несли пять роз бесконечной красоты.

На первой (Розе) было написано золотыми буквами: "Ave“; на второй - ” Maria“; на третьей - ” Gratia“; на четвертой - ” Plena“; на пятой - ”Dominus".

Затем пять вторых Цариц со своими пятьюдесятью девами несли пять великолепных драгоценных камней бесконечной ценности.

На первом (самоцвете) было написано: “Tecum”, на втором: “Benedicta”, на третьем: “Tu”, на четвёртом: “in mulieribus”, на пятом: “Et Benedictus”).

Последние пять Цариц, наконец, со своими пятьюдесятью девами необыкновенной красоты, несли пять звёзд необыкновенного великолепия перед Славной Девой (Марией).

На первой (звезде) было написано: “Fructus”; на второй - “Ventris”; на третьей - “Tui”; на четвёртой - “Iesus”; на пятой - “Christus”.

Тогда Господь Иисус с большой нежностью сказал матери: "о, Супруга Моя дорогая! на Небесах есть три империи: первая-империя Отца, которая имеет под собой пять Царств.

Вторая-это (империя) Сына, которая также имеет под собой пять Царств.

Третья - (Империя) Духа (Святого), которая в равной степени имеет пять Царств.

Поэтому Ты прийдёшь в империю Отца и воздашь ему дань за Тебя и за весь мир.

Отец мой имеет пять (Титулов).

Конечно, Отцовство (Божье) есть Его первый (Титул), и за ним сразу следует Его Единство (согласно тому, что говорится в первой (книге) Суждений, 31), и оно есть второй (Титул).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

027, col. c) In secunda(:) Ventris(.) In tercia(:) Tui(.) In quarta(:) Ihesus(.) In quinta(:) Christus(.)

Tunc Dominus Ihesus amantissime ait Marie (:«) O carissima Sponsa Mea, in Celis tria sunt Imperia: Primum est Imperium Paternale habens sub se quinque Regna(.)

Secundum est Filiale(:) habens eciam sub se quinque Regna(.)

Tercium est Spirituale, habens similiter quinque Regna(.)

Oportet ergo Te venire ad Imperium Paternale, et homagium pro Te et universo mundo facere (.)

Pater enim meus quinque habet conveniencias(.)

Nam Paternitas est proprium eius, attributum autem eius est Unitas, secundum quod dicitur primo Sentenciarum, d. 31, et hoc est secundum conveniens(.)

Tercium est Potencia.

Quartum est Eternitas(.)

Quintum est Creare(.)

Sic igitur Dominus Ihesus suam carissimam conducens Matrem cum tota Celesti Curia pervenit ad Regnum Paternale(.)

Quia Deus Pater, Pater est omnium encium, secundum Augustinum et Damasce[num].

Ubi fuit gloria gaudiorum infinita(.)

Et quia longum esset nimis totam visionem enarrare, ut brevius valuero eam enarrabo(.)

Igitur Beatissima Virgo Maria procidens ad pedes Regis Omnipotentis, Sua prius reverencia facta, virginea voce ait(:«) Ave Pater Omnipotens (fol. 028, col. a) Ens encium, quia Pater es omnium, ecce pro me et pro omnibus meis, pro regali homagio hanc primam Rosam offero, Tua Michi dudum Gratia condonatam(.)

Accepitque Maria Rosam de manu prime Virginis in qua erat scriptum aureis litteris(:«) Ave(»,) et Patri Omnipotenti, ad Manum obtulit (.)

Quam Ille suscipiens maximo cum gaudio, dixit Marie(:«) O quam pulchra Rosa, et quam digna et gloriosa(:) Benedicta ergo eris o Filia Mea Maria(.)

Et pro Rosa ista iuro tibi et promitto, quod nunc et in eternum Regina eris in Regno

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Царства Миссии, Царь сказал: "как через Твоё благословенное Чрево всё имущество было подарено миру; так, с миссией Сына, которая произошла в тебе, началась миссия Моего продвижения (называемая шествием Святого Духа). Следовательно, Ты будешь Царицей всех Миссий и Шествий (Святого Духа) в мире, и никакие изменения не произойдут без Твоего Согласия.

IV. Ей, которая предложила Звезду: Иисус, за царство Добра, Царь сказал: "Ты будешь Царицей Добра. И я никому не передам никакой (Доброты) без Твоего Посредничества"”

V. Ей, которая предложила Звезду: Christus, для сохранения царства, Царь сказал: "Без Тебя ничего, будь то (в порядке) природы или благодати, не будет сохранено сохранено. Ты, о Царица Постоянства, породила Спасителя Мира".

Затем продолжились Празднования.

И В ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

VI. Наконец, (С. Мария) предложила Себя С. Троице, для Себя и своих слуг Розарианцев.

И Ей Бог сказал: "Я хочу, чтобы дары оставались вечно. Ты будешь превосходным распределителем С. Троицы. Я (С. Троица), таким образом, буду Вся в Тебе, и Ты будешь во Мне не по особому Прославлению. Я никогда не откажу Твоей воле".

И добавил: "Ты соединила (мои) 15 даров с моими 10 заповедями (и) с моими главными 10 добродетелями, противоречащими десяти порокам мира и десяти категориям (человеческой) природы, которые нужно исправить: поэтому я хочу, чтобы на небе и на земле с этим числом (сто пятьдесят) Ты была восхвалена в С. Розарии".

Супруга (С. Мария)сказала (Новому) Супругу: "проповедуй то, что ты увидел. Не бойся: Я с тобой; Я помогу тебе и всем Моим Розарианцам.

Я накажу тех, кто будет противиться тебе: они разорятся; как ты уже видел, что многие

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Третий (Титул) - Сила (Бога), четвёртый (Титул) - Вечность, пятый (Титул) - творение.
Итак, Господь Иисус, вместе со своей дорогой Матерью в сопровождении всего небесного двора, пришли в Царство Отца (поскольку Бог Отец является Отцом всего, что есть, согласно [С.] Августину и [С.] Иоанну] Дамаскину). Там радость радостей происходила без конца. И, поскольку было бы слишком долго рассказывать всё видение, я расскажу вам очень кратко, как я смогу это сделать. Итак, Пресвятая Дева Мария, бросившись к ногам Всемогущего Царя, сделав ему почтение, девственным голосом сказала: "Радуйся, Отец Всемогущий, быть Сущим всех сущих, поскольку ты Отец всех, вот от Меня и от всех моих (Розарианцев), в качестве подарка Царю, Я предлагаю свою первую Розу, которая была дана мне в дар, когда Я была рождена твоей Милостью.
И Мария получила от руки первой Девы Розу, на которой было написано золотыми буквами: "Ave", и протянула её Рукой (Богу) Отцу Всемогущему.
И Он, приняв её с великой радостью, сказал Марии: "о, Какая прекрасная Роза, и как она достойна и славна! Итак, Ты будешь благословлена, Дочь Моя Мария! И с этой Розой Я клянусь и обещаю Тебе, что теперь и навсегда Ты будешь Царицей в Царстве Отца, как единая Мать всех существ.
Ибо Ты через "Радуйся" породила Сына Моего, Создателя Всего Сущего"»
И предсказанному Супругу казалось, что небесный двор записал в Книге Жизни это пожертвование Марии и оно было отнесено к Марии и её Слугам и Псалмопевцам-Розарианцам.
Затем Её привели во второе Царство и представили Могущественному Царю, сияющему бесконечным светом.
Там Она предложила вторую Розу, сказав: "Радуйся, Царь живых и бесконечного всемогущества, я предлагаю в дар Твоему бесконечному Единству, от которого всё зависит, для меня и моих слуг и служанок (Розарианцев) эту Розу, на которой написано золотыми буквами:«Maria».

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Paternali tanquam Mater singularis omnium encium(.)
Quia per Ave genuisti omnium Creatorem, Filium Meum(.»)
Et ut predicto Sponso videbatur Celestes Curie scribebant in Libro Vite hanc condonationem Marie que erat data pro Maria et omnibus Servis et Psaltibus Suis (.)
((Secundo fuit ducta ad secundum Regnum et presentata regi potentissimo in infinita claritate consistenti(.)
Ubi obtulit secundam Rosam dicens(:«) Ave Rex Luminum et infinite Omnipotencie, tue Unitati infinite ex qua cuncta dependent hanc Rosam pro Me et Meis Servis et Ancillis in homagium offero, in qua scriptum est aureis litteris(:«) Maria(».)
Quam Ille accipiens dixit(:«) O Benedicta (fol. 028, col. b) Maria mundi Stella(.)
Ego tibi promitto et iuro per Memetipsum, quod tu eris Regina in Regno Mee Unitatis intantum ut cuncte unitates multitudinis encium sub tua sint Potestate (.)
((Post hoc ducebatur ad tercium Regnum ubi terciam obtulit Rosam Regi Omnipotenti et graciosissimo, dicens(:«) Ave Rex omnipotens graciosissime(.)
Ecce pro me et meis servis offero in homagium tue benignissime gratie hanc rosam(:«) Gracia(».)
Et ait Rex (:«) Quia Maria hoc fecisti, per Memetipsum iuro tibi, quod tu eris Regina in Regno Potencie Mee, et sub te erit omnis Potencia creata in Celo et in terra in Eternum(.)
Quia tu genuisti Potenciam Meam infinitam scilicet Filium Meum, qui est mundi Gracia(».)
Post hoc ducebatur ad quartum Regnum ubi obtulit Regi regum quartam Rosam scilicet(:«) Plena(».)
Quam accipiens Rex ait(:«) O Maria(,) Tu offers Michi Rosam istam Plena(.)
Et Ego Tibi promitto quod tu eris Regina, eternitatis Plena, et sub te erit omnis duracio temporis, preteriti, presentis, et futuri, quia genuisti mundo eternitatem plenam scilicet Filium Meum carissimum(».)
((Post hoc ducebatur ad quintum Regnum cum ineffabili gloria(.)
Ubi Regi Omnipotenti obtulit quintam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

умерли от дурной смерти.
Теперь обрати внимание.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Он, взяв её, сказал: "о, Благословенная Мария, звезда мира. Я обещаю Тебе и клянусь Собой, что Ты будешь Царицей в Царстве Моего Единства, чтобы все единства множества существ были под твоей властью».

Потом Её привели в третье Царство, где Она предложила третью Розу Всемогущему и доброжелательному Царю, сказав: "радуйся, Всемогущий Царь доброжелательный. Вот от меня и от моих слуг (Розарианцев) я предлагаю в подарок вашей милой милости эту Розу: «Gratia». И сказал Царь: поскольку Мария сделала это, Я клянусь, что Ты будешь Царицей в Царстве Моей Силы, и под Тобой будет всякая сила, созданная на небе и на земле, во веки веков. Ибо Ты породила Мою бесконечную силу, то есть Сына Моего, который есть Благодать мира"»

Потом (Марию) привели в четвёртое Царство, где Царю царей предложили четвёртую Розу, а именно (ту, на которой было написано): «Plena». Взяв её, Царь сказал: «о, Мария, Ты предлагаешь мне эту Розу (на которой написано): "Plena". Я обещаю Тебе, что Ты будешь Царицей во всей полноте вечности, и под Тобой будет каждый период времени, прошлое, настоящее и будущее, поскольку Ты породила для мира полную вечность, то есть Сына Моего самого дорогого».

Потом Её привели в Пятое Царство с невыразимым великолепием. Там всемогущему Царю Она предложила пятую Розу с большим поклонением, то есть (ту, на которой было написано): «Dominus». Царь сказал: «И Я, милостивая Подруга, чтобы поблагодарить Тебя за эту Розу, обещаю Тебе, что Ты навсегда будешь Царицей в Царстве творения, потому что Ты породила Царя и Владыку всего сущего: через Него всё сотворено». Эти вещи, а также то, что там услышал тот, кто созерцал (Успение Марии на небесах) с радостью и ликованием, в приношении каждого Царства, для краткости не описаны. Там были царственные Алтари, и всякая красота, неисчислимо бесконечная. Получив пять Титулов, Госпожа пришла во вторую Империю

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Rosam, summa cum reverencia (fol. 028, col. c) scilicet(:«) Dominus(».)

Quam accipiens ait(:«) Et ego tibi pro huiusmodi Rosa o benignissima Amica dono, quod in Eternum eris Regina in Regno creationis, quia tu genuisti Regem et Dominum universorum, per quem omnia sunt creata(».)

Que autem et qualia ibi audivit ille, qui hoc videbat in gaudijs et leticijs, in collacione cuiuslibet Regni, brevitatis causa relinquo(.)

Ibi enim erant Mense regales, et omnis delectacio inestimabilis in infinitum(.)

Deinde venit Domina ad secundum Imperium, iam habens quinque Diademata quinque Regnorum(.)

In secundo autem Imperio sunt quinque Regna gaudiorum infinitorum, secundum que quinque sunt conveniencie Filij videlicet Filiacio(,) Verbum(,) Sapiencia(,) Redemptor(,) et Providencia(.)

Hec omnia secundum Augustinum sunt Filio Dei propria vel attributa(.)

Ita eciam habetur primi Sentenciarum d. 31, et xliiij(.)

Sic itaque illa mundi Regina quasi nolens et recusans pre humilitate ut apparebat videnti ista trahebatur a Domino Ihesu Christo et tota Celesti Curia, ipsa reclamante et dicente voce humilima(:«) O Domine Ihesu satis Michi est, nec enim sum digna ad pedes minimi horum consistere, vel videre faciem minimi servorum Domini Mei(.)

Rogo date hec regna vestra alteri, quia nimis habeo(».)

Et hec humilima Maria, ex summa humilitate (fol. 028, col. d) et timore casto proferebat quanvis ex divina visione et prescientia, sciret sibi deberi omnia Regna Celorum(.)

Igitur trahitur et ducitur a tota Celesti Curia ad primum secundi Imperij Regnum, ubi vidit Regem et Filium Dei ineffabili gloria circumdatum(.)

Cuius Regnum dicebatur Regnum filiorum Dei(.)

Quem videns Benignissima Imperatrix Maria, ad Pedes Eius se proiecit, dicens(:«) Ave Rex Glorie pulcherrime super omne quod estimari potest(.)

Ego(,) inquit(,) Filia Tua pro Me et Meis Servis homagium faciens tue

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

из пяти Царств.
Во второй Империи существовали пять Царств бесконечных Радостей, которые соответствовали пяти прерогативам Сына, а именно: Сын, Слово, Мудрость, Искупитель и Провидение. Все эти реальности, согласно (С.) Августину, являются исключительными прерогативами Сына Божьего. Так же говорится и в первой (Книге) постановлений (Пьетро Ломбардо), в различиях 31 и 44. Итак, Царица мира, взволнованная и ошеломлённая смирением, как это казалось тем, кто созерцал эти вещи, когда Её сопровождал Господь Иисус Христос и весь Небесный двор, открыла свои уста и воскликнула смиренным голосом: "О, Господь Иисус, этого достаточно для Меня, ибо Я не достойна стоять у ног самого маленького или смотреть в лицо самому маленькому из слуг Моего Господа. Прошу Вас, отдайте эти Ваши Царства другому, потому что у меня их слишком много".
Мария, с великим благоговением говорила смиренно, несмотря на божественное видение и предвидение, зная, что Ей будут даны все Царства Небесные.
Поэтому Её сопровождал весь Небесный отряд в первое Царство Второй Империи, где Она увидела Царя и Сына Божьего, окружённого невыразимой Славой. Его Царство называлось Царством сынов Божьих.
Когда Она увидела Его, любящая Императрица Мария, Она поклонилась, сказав: "Радуйся, Царь Славы, самый прекрасный из всего, что существует.
Я, – сказал Она, - Дочь Твоя, предлагаю этот драгоценный камень: "Tecum", то есть, тот, который освещает весь мир для Меня и Моих слуг, воздавая дань уважения твоему почтенному Высочеству».
Тогда с милым лицом, улыбаясь, Супруг душ, взяв драгоценный камень, сказал: "О Пресвятая Мария, Я благодарю тебя за этот великий дар.
И так как велик твой дар, в награду Я даю Тебе Царство Моё, обещая, что во веки веков никто никогда не будет Сыном Божьим, ни по природе, ни

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

reverentissime celsitudini, offero gemmam istam(:«) Tecum» videlicet totum illuminantem mundum(.)
Tunc clementissima facie subridens ille Sponsus animarum suscipiensque gemmam istam dixit(:«) O Beata Maria, pro tanto munere Tuo gratias Tibi ago(.)
Et quia maximum est Munus Tuus, in recompensacionem Tibi do Regnum Meum, promittens quod in/eternum nullus erit unquam filius Dei nec natura, nec gratia, nec gloria nisi per Te cooperantem et volentem(.)
Quia Tu sola es, per quam filius Dei fuit Tecum factus filius Tuus (»).
((Postmodum autem in secundo Regno obtulit Regi secundam Gemmam scilicet(:) Benedicta(.)
Cui Rex ait(:«) Et Ego Tibi iuro quod Tu eris Regina cunctorum verborum, tam mentalium quam vocalium, quam eciam realium tam in Celo, quam in terra, usque in/Eternum(.)
(Fol. 29, col. a) Quia Benedictum Verbum Dei per Tua Verba Sanctissima mundo contulisti (».)
((Consequenter ducebatur ad tercium illius Imperij Regnum(.) Ubi obtulit Regi Glorie terciam Gemmam que dicebatur(:«) Tu(».)
Cui rex ait(:«) Et ego tibi promitto quod tu eris Regina Sapiencie et Sciencie usque in/Eternum, quoniam tu genuisti Sapienciam Dei, in qua sunt omnes Thesauri Sapiencie Et Sciencie Dei absconditi quia(:) Tu(.) Tu enim est pronomen demonstrans et referens et supponens quod pertinet ad Sapienciam(.)
((Deinde ducta est ad quartum Regnum Imperij secundi(.)
Quod dicebatur Redemptionis(.)
In quo obtulit Regi Redemptori quartam Gemmam videlicet(:«) In mulieribus(».) Et ait Rex(:«) Ego promitto Tibi quod Tu eris Regina in Regno Redemptionis, sic quod nulli umquam dabitur Redemptio, vel a pena vel a culpa, nec in Celo nec in terra, nisi te mediante et volente(».)
((Exinde ducebatur ad quintum Regnum secundi Imperij, ubi obtulit regem quintam Gemmam videlicet(:«) Et Benedictus(».)
Et tunc audivit ab eodem hanc

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

с благодатью или славой, если не через Тебя, любящей и желающей его. Ибо только Ты есть Та, через кого Сын Божий сотворил себя в Тебе, Сын Твой"» А затем, во втором Царстве, Она предложила второй драгоценный камень, а именно: "Benedicta".

Царь сказал Ей: "и Я клянусь Тебе, что Ты будешь Царицей каждого слова, как мысленного, так и шепчущего, выраженного, как на небесах, так и на Земле, до вечности. Ибо (Ты) принесла в мир своими Словами благословенное Слово Божие". Отсюда (Мария) была приведена в третье Царство той Империи. Там Она предложила Царю Славы третий драгоценный камень, который назывался: "Tu". Царь сказал Ей: "и Я обещаю Тебе, что Ты будешь Царицей мудрости и науки во веки веков, ибо Ты породила Мудрость Божию, в которой спрятаны все сокровища мудрости и науки Божией, ибо" Ты " (заслужила это). "Ты", по сути, является местоимением, которое показывает, сообщает, подразумевает, что (Она) находится в контакте с мудростью. Затем Её привели к четвёртому Царству Второй Империи, которое называется Искуплением. Там Она предложила Царю-Искупителю четвёртый камень, то есть: "In mulieribus (среди женщин)". И сказал Царь: "Я обещаю Тебе, что Ты будешь Царицей в Царстве Искупления, так что никто не получит выкуп, ни на небесах, ни на Земле, кроме как через Тебя, и если (Ты) этого захочешь». Наконец, Её привели в Пятое царство Второй Империи, где Она предложила Царю пятый камень, а именно:"Et Benedictus". И тогда Она услышала от того же (Царя) этот приговор: " Мария, за этот драгоценный камень я даю тебе царство Божественного Провидения.

Т.к. Ты была самой благочестивой из женщин, так как (была): "In mulieribus (среди женщин)", так через Твою мудрость родилась в мире Премудрость Божия, благословенного Единородного Бога, Который есть "Benedictus" (Благословенный). Какие торжества и утешительные радости, и гимны хвалы Богу возвышались от

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Sentenciam(:«) Maria Maria, pro hac gemma tibi dono Regnum Divine Providencie(.)

Quoniam sicut fuisti mulierum Pijssima, quia(:) In mulieribus, sic per Tuam providenciam nata est in mundo Dei Providencia, Benedictus (fol. 29, col. b) Dei Unigenitus, quia Benedictus (».)

Qualia autem convivia, et solacia leticie, et melodie, ac laudes Dei ibi in/quolibet Regno fuerunt post cuiuslibet Regni collationem quales et quas graciarum actiones agebat Maria post huiusmodi, causa brevitas relinquo et causa fidei legencium, quia nec lingua proferre, nec manus scribere singula sufficit que ibi vidit et audivit iste Marie Sponsus(.)

((Demum quasi tota renitens timore filiali, ducebatur simul et trahebatur a tota Curia Celesti ad tercium Imperium, quod fuit Spirituale sive Spiritus/Sancti(.)

In quo similiter erant quinque Regna, secundum quinque Spiritus/Sancti conveniencias(.)

Nam est Spiritus/Sanctus primo, secundo est Donum, tercio est Missus vel Procedens, quarto est Bonitas, quinto est Conservator universorum secundum Augustinum Ambrosium et Hilarium(.)

Itaque in primo Regno Virgo Maria obtulit Stellam primam scilicet(:) Fructus (.)

Cui Rex ait(:«) Carissima Amica Mea, dono Tibi Regnum Spirituum universorum, tam in Celo quam in terra, ut de hijs omnibus fiat Voluntas Tua, quia Fructum peperisti de Spiritu/Sancto concipiens, per quem omnia spiritualia reparantur (».)

((Consequenter ducebatur ad secundum Regnum quod fuit Regnum Donorum Dei(.)

In quo obtulit (fol. 029, col. c) Regi Celesti secundam Stellam clarissimam videlicet(:) Ventris(.)

Cui rex ait(:«) O carissima Amica Mea, pro tanto munere do tibi Regnum Meum Donorum Dei sic quod nullum donum, nec nature, nec morum,nec gratie, nec glorie dabitur umquam alicui nisi per Te cooperantem et mediantem (».)

((Deinde trahebatur cum violencia, maximaque cum festinacione ad tercium Regnum(.)

Ubi obtulit terciam Stellam pulcherrimam(:«) Tui(».)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

каждого Царства, и какие благодарности приносила Мария, я опускаю как для краткости, так и для искренности по отношению к читающему, потому что не хватает ни языка, чтобы говорить, ни руки, чтобы описать, всё, что видел и слышал Супруг Марии.

Она была очень ревностна к Сыновнему благоговению, и Она была перенесена всем небесным двором в Третью Империю, которая является духовной, то есть Святым Духом.

В ней было пять Царств, согласно свойствам Святого Духа: Итак, первое-это Святой Дух (в его существе), второе-это (Его) дар, третье-это (Его) миссия или процессия, четвёртое-это (Его) доброта, пятое-Его сохранение всего сущего, согласно (Святым) Августину, Амвросию и Иларию.

В первом Царстве Дева Мария предложила первую звезду, а именно: "Fructus". Царь сказал Ей: "возлюбленная Моя Подруга, я даю Тебе Царство всех духов, как на небесах, так и на земле, чтобы в отношении них исполнилась Твоя воля, потому что (Ты) породила Плод, зачав Его Святым Духом, (и) через Него все духовные реальности были исправлены».

Затем Её привели во второе Царство, которое есть Царство даров Божьих.

В нём Она предложила Небесному Царю вторую очень яркую Звезду, а именно: "Ventris". Царь сказал Ей: "дорогая Моя Подруга, в обмен на такой великий дар, я даю Тебе Моё Царство даров Божьих, так что никакой дар, ни естественный, ни нравственный, ни благодати, ни славы, никогда не будет дан никому, кроме Тебя, которая является Спасительницей и Посредником».

Затем Её очень быстро привели в третье Царство.

Там Она предложила третью сияющую Звезду: "Tui".

Царь сказал Ей: "как Святейшим Чревом Твоим все блага были даны миру в дар, посылая Сына Божия, Он совершил в Тебе и через Тебя величайшее поручение и привилегию.

По этой причине Я клянусь Тебе, что навсегда Ты будешь Царицей всех

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Ad quam Rex ait(:«) Sicut per Tuum beatissimum Ventrem cuncta bona sunt mundo condonata sic per Missionem Filij Dei ad Te facta est summa missio et processio medio Tui(.)

Ideo Tibi iuro quod usque in/Eternum tu eris Regina omnium Dei missionum et processionum, sic quod nullus umquam fiet motus in toto mundo nisi sub tuo Regno et Dominio, nec in Celo, nec in terra, nec in inferno(».)

((Deinde quasi plorans vehebatur ad quartum Regnum Spiritus/Sancti(.)

Ubi obtulit quartam Stellam scilicet(:) Ihesus infinite bonitatis, quia Regnum istud dicebatur Regnum Bonitatis(.)

Cui Rex ait(:«) Et ego faciam te Reginam in toto Regno Bonitatis Mee(.)

Sic quod nunquam aliqua Bonitas a Me in toto mundo effundetur, nisi per Te mediantem(».)

((Ultimo rapiebatur (fol. 029, col c) quasi lamentans, et eiulans ad quintum Regnum Spiritus/Sancti.

Ubi post oblacionem quinte Stelle que dicebatur(:«) Cristus(».)

Audivit Maria a Spiritu/Sancto hanc Sentenciam(:«) Et ego Amica Mea carissima tibi iuro et promitto, quod tu eris Regina in Regno isto Conservacionis, sic quod natura vel gracia, vel gloria, nulli conservabitur umquam nisi te mediante et cooperante(.)

Quia Cristus Tu enim dedisti mundo Summum Conservatorem, sicut dedisti sibi per Ihesum omnem Bonitatem(.)

Quia Ihesus est omnis Bonitas(.)

Ideo quia Cristus est inportans Unctionem conservantem quamlibet rem in esse proprio(.)

Propterea eris Regina Conservacionis (».)

Quibus expletis, presentata est Sanctissime Trinitati(.)

Cui presentavit pro homagio semetipsam, pro se et Servis Suis (.)

Cui ait Trinitas Beatissima(:«) Et Ego confirmo omnia Tibi donata(.)

Et addo quod Tu eris Triclinium nobile et singulare tocius Trinitatis sic quod Ego ero in Te tota et Tu tota eris in Me mutata, non assumptione ut Christus, sed singularissima Glorificacione(.)

Sic tamen quod Ego nunquam aliquid faciam in mundo nisi de Tua Voluntate(».)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Божьих поручений и привилегий, так что во всём мире никогда не будет перемен ни на небесах, ни в аду, кроме как в соответствии с Твоим Царством и Владычеством».

Затем, умоляя, Её привели в четвёртое Царство Святого Духа.

Там Она предложила четвёртую Звезду бесконечной доброты, а именно: "Iesus", ибо это Царство называлось Царством благости. Тогда Царь сказал: "Я сделаю Тебя Царицей во всём царстве Моей доброты.

Я никогда не извергну из себя всякую доброту во всём мире, кроме как через Тебя".

Наконец, прослезлившаяся (Мария) была сопровождена в Пятое Царство Святого Духа. Там, после приношения пятой Звезды, которая гласила: «Christus», Мария услышала от Святого Духа этот приговор: "и Я, возлюбленная Подруга Моя, клянусь Тебе и обещаю, что Ты будешь Царицей в этом Царстве сохранения, так что природа, благодать и слава, ни в чём не будет сохраняться вечно, кроме как через Тебя. Поскольку Ты дала миру высшего Хранителя (Христа), и дала (миру) через Иисуса всякую доброту. Ибо Иисус есть всякая доброта. Итак, поскольку Христос есть Тот, кто несёт в себе Помазание, которое сохраняет всё в своём существе, поэтому Ты будешь Царицей сохранения". После этого (Мария) была представлена Святой Троице и поклонилась Ей от Своего Имени и от имени Слуг Своих.

Святая Троица сказала Ей: "Я подтверждаю всё, что было дано Тебе.

И добавлю, что Ты будешь высшей и единственной Распространительницей (Пресвятой) Троицы, так что Я буду полностью в Тебе, и Ты будешь полностью преобразована в Меня, не приняв (божественную форму), как Христос (принял человеческую форму), но для особого Прославления.

Я ничего не сделаю в мире, кроме как по воле Твоей". Итак, возлюбленная Мария, бесконечно поблагодарив, сказала: "о, милосердная и Пресвятая Троица, т.к. через Твой Ангельский Розарий

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Tunc benignissima Maria (fol. 030, col. a) inmensas reddens graciarum actiones, ait(:«) O clementissima et Beatissima Trinitas quoniam per Psalterium Tuum Angelicum, habeo ista quindecim Regna, ymmo et Filius Meus in istis Regnis est Rex potentissimus, per idem Psalterium supplico Tue infinite Misericordie, cuius michi quindecim donasti Regna in tribus Imperijs(:) ut omnes qui oraverint et perseveraverint in isto Psalterio Tuo, ad ista perveniant Regna(».)

Tunc ait Trinitas Beatissima(:«) Quid me rogas o amantissima Filia, de omnibus hijs Tua Voluntas fiat(.)

In Gloria eciam Servi Tui ad nutum Tuum erunt pulchriores potentiores et in/Eternum gloriosiores(».)

O quanta solempnitas, o quanta convivia, quanta leticia per hoc Psalterium Marie in Celo sunt facta(.)

Aiebat enim denuo Trinitas Beatissima Marie Virgini(:«) Quoniam(,) inquit(,) predicta quindecim donaria ordinasti ad decem Mandata, et ad decem Meas potissimas Virtutes, et decem mundi peccata, atque ad restaurandum omnia decem predicamenta in natura(.)

Idcirco volo ut lauderis a cunctis in terris et in Celis in hoc numero hoc est in Psalterio Beatissimo(».)

Sicque in fine pijssima Domina rediens ad predictum Sponsum Suum qui hec vidit, (fol. 030, col. b) ait illi(:«) Carissime audisti que promisi Psaltibus Meis(.)

Vade igitur annuncia universis Psalterium Meum ne timeas quia Ego tecum sum et adiuvabo te cunctosque laudantes me in hoc Psalterio cum Meis quindecim Regnis(.)

Et resistentes tibi debellabo usque ad mortem, cum totidem regnis sicut iam vidisti sepius et expertus et multos tali Psalterio resistentes, malo fine et morte obijsse(».)

Sic post talem gloriam sibi ostensam et quandam aliam Revelacionem eodem tempore sibi factam, que postea dicetur redijt prefatus Sponsus ad solita in se fundatus et alijs multis dans magna fundamenta devocionis, cum magnis admirandis signis(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Я не только получила эти пятнадцать Царств, но и Мой Сын-Могущественный Царь в этих Царствах через тот же Розарий, (Я) умоляю Тебя о Твоей бесконечной милости, которая подарила мне пятнадцать Царств трёх Империй: пусть все, кто будет молиться и упорствовать в Твоём Розарии, придут в эти Царства».

Тогда сказала Святая Троица: "о возлюбленная Дочь, на всё это, о чем Ты просила, да будет воля Твоя. Итак, во Славе слуги Твои (которые были) в Твоём служении, будут более сияющими, более возвышенными и более славными на вечность».

Какой торжественный праздник и сколько радости было сделано на Небесах для Розария Марии. Во второй раз Святая Троица обратилась к Деве Марии и сказала: "так как (Ты) распорядилась, чтобы пятнадцать благ, которые Ты получила прежде, помогали Десяти заповедям и десяти моим самым выдающимся добродетелям, и (бороться) с десятью грехами мира, восстановить десять естественных порядков: поэтому Я хочу, чтобы Тебя хвалили все на земле и на небесах с этим числом (150 Радуйся) в Пресвятом Розарии". Наконец, благочестивая Госпожа, возвращаясь к своему (Новому) Супругу, который видел это, сказала ему: «Дорогой, ты слышал, что я обещала моим Розарианцам.

Итак, иди (и) возвещай всем Розарий Мой (и) не бойся, потому что я с тобою, и я помогу тебе и всем, кто хвалит Меня в Розарии, вместе с пятнадцатью Царствами Моими. И те, кто будет сопротивляться тебе, Я (их) искореню до конца вместе с (их) многими царствами, как ты уже увидел и узнал, и многие, кто будет сопротивляться Розарию, погибнут от плохой смерти».

Таким образом, после той Славы, которая была явлена ему, и ещё одного Откровения, которое было дано ему в то же время, о котором будет сказано позже, предсказанный (Новый Супруг) вернулся к обычным (занятиям), укрепившись в себе и сообщив многим другим о многочисленных замечательных знаках.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS II], CAPUT IX.
PARS ALTERA VISIONIS.
DE MONARCHICAE CONFLICTU MISERICORDIAE CUM JUSTITIA, ETC.

NOTA

Sic monet sub finem capitis B. Alanum B. Virgo: “In coelo pax summa; discordia nulla; nec Dei mutatio est: sed humano captui sic repraesentatur diversitas temporum, Legis et Evangelii; Iraeque Dei ad Gratiam versae”.

I. Clavis, aut Vas Misericordiae est Psalterium Mariae: qualis, Genes. 24, Hydria Rebeccae, Viatorum refocillatrix de Fonte Matris Misericordiae.
Sic Visionis pars altera docet, docetque in Psalterio deprecari Mala: sicut prior, Bona petere.
Sponsi igitur novelli Visionem illam serenissimam sequitur alia illinc severissima: hinc Misericordissima.
Ecce novum:

SCHEMA PSALTERII.

Instituta jam Aeternorum trium in Coelis Imperiorum Imperatrix, et Regnorum XV Regina Maria erat, eratque suum Misericordiae Imperium auspicatura: faeliciter !
Ter, o amplius: ecce, parte alia e diverso, Tria Nova Imperia; inde jam ab homine, orbeque lapso, in orbe usurpata Deo; motu grandi sese movent, ac velut adversum Novam DEI, Deiparaeque Misericordiam insurgunt.
Res ita geri visa fuit.
DEUS, lapsu Protoplastarum Iratus, velut omissa Clementia, regere subjectum coeptavit in Virga Ferrea Suae Potentiae, Justitiae, et Veritatis: nunc, accepta a Filio satisfactione, Placatus, Sui in orbem Imperii frena laxavit Misericordiae: cujus per Imperium triplex novum hoc antiquari necesse fuit Vetus usurpatum Imperium trinum.
Itaque Trinum , Istius Imperatricis , Potentia, Justitia, et Veritas, habitis velut Comitiis: “Istam , ajunt, Dominam Misericordiam Unam omnia regere?
Si permittimus, peribimus, peribit Lex de

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА IX
ВТОРАЯ ЧАСТЬ ВИДЕНИЯ.
КОНФЛИКТ ЗА КОРОЛЕВСКУЮ ВЛАСТЬ, МЕЖДУ МИЛОСЕРДИЕМ И СПРАВЕДЛИВОСТЬЮ И Т.Д.

ПРИМЕЧАНИЕ.

Блаженная Дева, ближе к концу (Видения), так напомнила Блаженному Алану: "на Небесах есть мир, нет разногласий, нет мутаций Бога: но человеческому пониманию так представляется переворот эпох: восстание между законом и Евангелием, между гневом Божьим и благодатью".

I. С. Розарий Марии это Ключ и сосуд Милосердия.
Так же, как сосуд с водой Ребекки, (С. Розарий) утоляет жажду странников из источника Матери Милосердия (быт.24).
Это содержание второй части видения, и оно учит отгонять зло, а еще раньше-просить Благ, через С. Розарий.
За тем спокойным Видением, которое имел Новый Супруг, последовало ещё одно, ужасное, но в конце концов милосердное.
Вот новое (Видение).

(ВТОРОЕ) ВИДЕНИЕ ПСАЛТЫРЯ - РОЗАРИЯ.

Мария была назначена Императрицей трёх Вечных Империй на небесах и Царицей 15 Царств, и она собиралась с радостью основать Свою Империю Милосердия.
На противоположной стороне, 3 другие империи, в три раза больше, чем человек и распадающийся мир; с волнением приближались и, казалось, восстали против Нового (Царства) милости Божией и Матери Божией.
(Новому Супругу) казалось что всё произошло так.
Бог, возмущённый падением прародителей (Адама и Евы), отложив помилование, начал удерживать создания Железным Прутом Своей Силы,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 030, кол. b, ГЛАВА IX]:
ЭТО СЛЕДУЕТ ЗА ЧУДЕСНЫМ ВИДЕНИЕМ, ЯВЛЕННЫМ (НОВОМУ) СУПРУГУ, ПОСЛЕ ВИДЕНИЯ УСПЕНИЯ (С. МАРИИ НА НЕБЕСАХ).

(Видение показывает), как Мария, Мать Милосердия, боролась против Справедливости и Её Сестёр и победила их. Не то чтобы на Небесах когда-либо происходили войны или раздоры, как здесь может показаться, там был бесконечный Мир и вечное Согласие. Однако, как сказала Мария, (такая борьба) является признаком контраста между человеческими страстями и волей Бога, то есть (контраста) между Справедливостью и Силой и Истиной (и Волей Бога), что может быть понято даже простолюдинами. Розарий Милостивой Троицы укрепляет на пути Господа всех, кто любит его, чтобы они не погибли от усталости. Поэтому (Розарий) подобен кувшину Ребекки, из которого пили Ангелы и люди (быт.24): так (это) будет справедливо запомнено всеми, чтобы быть подтвержденным в добре. Это как очень приятное лекарство, которое воскресило нас из нашей немощи и превалирует своей чудесной силой над всеми невзгодами ([Святой] Бернар в похвалах Радуйся, Мария). Поэтому я привожу очень красивое и чудесное видение Псалтыря (Розария) Девы Марии

Действительно, тот (Алан), за которого Дева Мария вышла замуж (мистически), после предыдущего видения, то есть Успения того же самого, внезапно и чудесно увидел то, что следует.

Он увидел, после того, как Блаженная Матерь Божья, Дева Мария, овладела тремя Империями небесными, трёх древних императриц небесных, то есть Силу, которая господствовала над пятью царствами Отца; Справедливость, которая господствовала над пятью царствами Сына; и Истину, которая господствовала над пятью царствами Святого Духа.

Так как он (есть) Святой Дух, который должен учить истине, поскольку является даром.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Foglio 030, col. b, CAPUT IX:]
SEQUITUR PULCHERRIMA VISIO HUIC PREFATO SPONSO OSTENSA, POST PREDICTAM VISIONEM DE ASSUMPTIONE(.)

Qualiter videlicet Maria Mater Misericordie pugnavit contra Iusticiam et Suas Sorores et vicit eas(.)

Non quod in Celo facta sunt bella ut hic apparet aut discordia, cum ibi sit Pax infinita et Concordia Eterna(.)

Sed ut ait Maria, ad denotandum repugnanciam affectuum Divine Voluntatis videlicet Iusticie Veritatis, Et Potencie et ut magis a simplicibus intelligi possint(.)

(Fol. 030, col. c) Psalterium misericordiosissime Trinitatis confirmat universos se amantes, in via Dominum ne deficiant pre fatigatione(.)

Unde ipsum est ydria Rebecce, qua potantur Angeli et homines de qua Gen. xxiiij.

Ideo merito ab universis est dicendum, ut in bono confirmentur(.)

Hoc est enim tamquam medicina suavissima, nostram confirmans inbecillitatem, et divinam prestans fortitudinem contra cuncta adversancia secundum Bernardum de laudibus Angelice Salutationis (.)

Unde satis pulchram et admirabilem refero de Psalterio Marie Virginis Visionem(.)

Ille enim quem Virgo Maria sibi Desponsavit post Visionem predictam videlicet de Assumptione ipsius, que sequuntur subito et modo mirabili vidit(.)

Vidit enim quod postquam Beatissima Dei Genitrix Virgo Maria possedit tria Celorum Imperia, tres antique Celorum Inperatrices, scilicet potencia que imperavit quinque Regnis Paternis(;) et Iusticia que imperavit quinque Regnis Filij(;) et Veritas que imperavit quinque Regnis Spiritus/Sancti(.)

Quoniam Spiritus/Sanctus habet docere omnem Veritatem quia est Dator Donorum(.) Postquam inquam predicti tres Imperatrices (fol. 030, col. d) viderunt Dominam Misericordiam Novam Imperatricem, cuncta regere volentem per misericordiam collegerunt consilium

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

malis cessante Dei Potentia et Justitia contra eosdem: et Veritatis sententia de malorum damnatione.
Ergo: belligerare placet?”
Perplacet cunctis.
Res miranda!
Apparebat Sponso visibilissime, ac si corporis cerneret oculis talia:

I. POTENTIA IMPERI PATERNI.

II. Imperatrix haec ingenti mole movet se; primaque graditur in acie.
REGINAE eam sequuntur QUINAE, truces: 1. Maledictio. 2. Ignorantia. 3. Obduratio. 4. Inopia. 5. Servitus.
Similes his turbae minaces aderant innumerae, ordine nullo, et multo cum murmure mixtae.
Hincque stabant.
Stabat atque inde Monarcha Mariae Misericordia cum POTENTIA.
Haec Armis freta Misericordiae, Virtutum; et Meritis Christi, Suis, et Sanctorum, Albis Equis insidentium; illatis in turbam adversam signis felicibus, Venit, Vidit, Vicit.
Severam illam Paternam Potentiam capit, cum Reginis ejus, et copiis universis.
Omnes gigantae magnitudinis erant, et fortitudinis hactenus invictae.
Ad eas, manibus post terga revinctas, Monarcha Maria sic fatur: “Dominae potentissimae: justum est, ut Dei Voluntas impleatur, Sapientia perficiatur, Bonitas conservetur.
Cum igitur hic placuit Me indignissimam Singulari Gratia Sua dicere Imperatricem Misericordiae, plane necessarium erat, totis a Me viribus Imperium Meum defensari.
Vos ab annis jam retro quater millenis cominatae Misericordiam ab orbe profligastis, solis conclusam Coelis.
Nunc (ita visum Deo) Ego, vestrique omniumque Potens, Autoritate SS. Trinitatis vos absolvo; absolutasque pronuncio.
Simul Misericordiae, Reginas instituto ; quin magis restituo regnis.
I. Quare Tu, MALEDICTIO, cede: succede Mea BENEDICTIO in Regno AVE, quod est sine Vae.
II. IGNORANTIA, diu nimium mundo

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Справедливости и Правды.
В (благоприятное) время (Бог) примирился (с людьми), приняв жертву Своего Сына, (и) распустил в мире узды Ммперии Милосердия; но, чтобы (установить) эту новую тройную Империю, необходимо было подавить Древнюю Тройную Империю противящуюся (Богу).
Поэтому Три (Царицы) этой Императрицы, Власть, Справедливость и Истина, собрались вместе и сказали: “правит ли Государыня Милость в одиночку всем? Если мы уступим, мы погибнем.
Если закон будет уничтожен, прекратится Божья власть и праведность над нечестивыми, а также праведность Правды над проклятием нечестивых.
Значит, мы хотим с ней бороться?”.
Это (предложение) очень понравилось всем.
Чудесный (пейзаж) явился (новому) Супругу так ясно, как будто он видел такие вещи глазами тела!
Перед глазами Супруга предстала невероятная картина:

I. СИЛА ИМПЕРИИ ОТЦА

II. Эта Императрица двигалась со своей огромной массой и первой вступала в бой.
За ней следовали пять коварных Цариц: 1. Проклятие; 2. Невежество; 3. Твёрдость; 4. Лишение; 5. Рабство.
За ними, беспорядочно следовали бесчисленные зловещие вихри, похожие на них (по внешнему виду).
И наконец они остановились там.
В этом месте вместе с Могуществом стояла и Царица Марии, -Милосердие.
(Царица Милосердия), доверяя (добродетелям, и заслугам Христа, (С.Марии) и Святых, сидевших на белых конях, послав (без надобности) знамения примирения, Пришёл, Увидел и Победил: взяла Суровую Силу Отца вместе с царицами и всеми воинами.
Все они были гигантской величиной и крепостью, до того непобедимой.
К ним, у которых были связаны руки позади

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

После того, как три Императрицы, о которых я говорил ранее, увидели Царицу Милосердия как Новую Императрицу, (и) желающую управлять всем через Милосердие, они собрали совет, спросив: "что нам делать? Если мы позволим этой Деве царствовать с Милостью, мы все вместе исчезнем, так как исчезнет закон для грехов, а затем ослабнет сила Бога против нечестивых. Точно так же Истина Божьего Приговора об их наказании исчезнет".
Вот почему они решили объявить войну Императрице Марии, чтобы восстановить прежние права.
Замечательная вещь!
Она явилась ему (Алану) очень заметно, как будто он видел Её глазами тела, сказав, что Сила Отца со своими бесконечными последователями ведёт страшную войну против Девы Марии.
Но Блаженная Дева Мария, Царица Милосердия, вооружённая оружием Милосердия и всеми Добродетелями и сопровождаемая собственными заслугами и заслугами Всех Святых, сидевших на духовных белых конях, одержала Великую Победу над противоборствующей стороной.
Действительно, Сила Отца, которая была бесконечной величины, была захвачена и связана, и была проведена перед новой Царицей и Императрицей небесной, то есть Милосердием вместе с пятью собственными вассалами, которые в течение пяти тысяч лет и более управляли пятью царствами Империи Отца.
Это были пять гигантских Цариц невыразимой Силы. Первая называлась Проклятием, вторая - Невежеством, третья - Жесткостью, четвертая - Лишением, пятая - Рабством.
Им любящая новая Императрица сказала: "О, могущественные Госпожи, ибо справедливо исполнять Божественную Волю, стремиться к Божественной Мудрости, теряться в доброте (Божией); так как Он радовался Воле, Благости и Мудрости Божией, чтобы возвысить смиренную

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

dicentes(:«) Quid facimus(?)
Si hanc virginem dimittimus sic regnare in misericordia, omnes simul peribimus, quoniam sic peribit lex de malis, peribit enim potencia dei contra malos(.)
Similiter peribit Sentencia Dei verissima de horum dampnatione(».)
Propterea concluserunt ut bello Marie Imperatrici indicto antiquo recuperarent iura(.)
Res mirabilis(.)
Apparebat sibi visibilissime quasi videret oculis corporeis, quam Potencia Paterna cum sibi adherentibus infinitis gravissimum bellum contra Virginem Mariam ingerebat(.)
Sed Beatissima Virgo Maria Regina Misericordie armis Misericordie et Virtutum omnium vallata atque comitata Meritis proprijs ac Meritis Sanctorum cunctorum insedencium equis albis quasi incorporeis, contra partem adversam validissimam egit victoriam(.)
Capta est enim Potencia Paterna ac ligata, que erat infinite magnitudinis et adducta est coram nova Celi Regina et Imperatrice videlicet Misericordia cum quinque vassallis suis, que per quinque milia annorum et amplius rexerunt quinque Regna (fol. 031, col. a) Paterni Imperij(.)
Erant huius modi quinque gigantee Domine fortitudinis indicibilis(.) Prima dicebatur Maledictio(.) Secunda Ignorancia(.) Tercia Obduracio(.) Quarta Vacuitas(.) Quinta Servitus(.)
Quibus benignissima Imperatrix Novella ait(:«) O Domine potentissime quia iustum est ut Divina Voluntas impleatur, et Sapiencia Dei perficiatur et bonitas conservetur(.)
Quia ergo placuit Divine Voluntati et Bonitati simul et Sapiencie me indignissima Sua singulari Gracia promovere in Imperatricem Misericordie(.) Iustum est ut defendam Regnum Misericordie totis viribus(.)
Quia(,) inquam(,) regnastis per annorum quinque milia et Misericordiam semper profugastis iustissimum est ut tanta Filia ad minus per tanta regnet tempora sicut vos regnastis(.)
Quapropter auctoritate Patris Omnipotentis et Filij et Spiritus/Sancti Ego vos absolvo ab officijs vestris, et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

gravis, abscede: succede huc ILLUMINATIO in MARIA[e] Regnum.
III. Tuque OBDURATIO, duras nimis fuge: accede Bona GRATIA, ad Regnum GRATIA[e] dictum.
IV. Vah, FATUITAS gigantea, bonorum hucusque omnium evacuatrix; abscede: Tuque sufficientiae PLENITUDO succede, et Regna in Regno PLENA.
V. SERVITUS dira quid urges? Cede. Accede tu LIBERTAS filiorum Dei, et Regna in Regno DOMINUS.
Audite nunc: quaeque remote Regnis, quaeque promotae, et suffectae regnatis, quique Psaltae Mei Subditi famulamini Christo et Mihi: audite, jura capessite vestra.
Volo, ut Psaltae Mei in vita, in morte, et post mortem, habeant Benedictionem, Illuminationem, Gratiam, Plenitudinem, ac Libertatem: immunesque, securique regnent a Maledictione, Caecitate, Obduratione, Inopia, et Servitute.
Quia parent Mihi in Paternae Potentiae iam Misericordiae Regnis dictis: Ave Maria, Gratia, Plena, Dominus".

II. JUSTITIA IMPERII FILIALIS.

III. Imperatrix haec, cognita Sororis captivitate, in arma ruit, vocatque suas in arma socias Reginas quinas.
Advolant hae saevae, saeviorum cum turba malorum: 1. Peregrinatio; 2. Infamia; 3. Severitas; 4. Immisericordia; 5. Fortuna mala.
Conferunt: inferuntque signa infesto in aciem Deiparae Misericordiosissimae Monarchae.
Fit vis; vimque vis melior vincit Mariae, et revinxit Justitiam: capitque ejus copias.
Vulnerata caput ac pedes Justitia, revinctaque manus, sic inquit ad Mariae Misericordiam Dei: "Vulnerasti cor meum, soror mea: sagittae enim tuae acutae: cum carbonibus desolatoriis. Penetrant, incedunt".
Cui contra Maria clementissima. "Diu dureque nimis in Adae filios es dominata. Finem tibi impero, modumque statuo.
Volo (sic namque divina placuit Sapientae Filii): ex hoc imperare Misericordiam volo.
Tua hinc facessant Dominatrices truces.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

спины, царица Мария так сказала: "властные царицы, правильно, что воля Божия исполняется, что мудрость достигает (своего) совершенства, что благость сохраняется.
Так как Бог хотел призвать по своей особой милости меня, незаслуженную императрицу милосердия, было совершенно необходимо, чтобы моя Империя была Мной защищена всеми силами.
Вы, более четырёх тысяч лет, угрожающе отвергаете Милосердие, заключённое только в небесах, от мира.
Теперь (как это было [справедливо] Богу), Я, (царица) могущественная, ваша и всех, по власти С. Троицы, объявляю вас свободными.
Я назначаю вас царицами Милосердия, и даже более того, я возвращаю вам царства.
И. посему Ты, Проклятье, отойди: вступи ты, Благословение Моё, в Царство"Ave", которое без "вины!".
II. Невежество, слишком долго ты было в мире, отойди: Ты, Просветление, здесь, -в Царстве "Марии".
III. И ты, Твёрдость, слишком суровая, беги прочь: ты, добрая Милость, вступаешь в царство, называемое "Gratia".
IV. Ах, великое Лишение, до сих пор ты уничтожало всё хорошее, уходи: и ты, Полнота, достаточная, царствуй в Царстве " Plena".
V. Жестокое рабство, зачем мучаешь? Исчезни: Ты, Свобода детей Божьих, вступаешь во владение и правь в Царстве "Dominus".
О, мои Розарианцы, служащие Христу и мне, отвергните (цариц Силы), примите (цариц Милосердия) и царствуйте над награждёнными (Царицами Милосердия).
Я хочу, чтобы мои Розарианцы в жизни, в смерти и после смерти имели благословение, благодать, полноту и свободу; и царили невредимыми и в безопасности от проклятия, слепоты, суровости, бедности и рабства: "потому что они повинуются Мне, в Царствах Силы Отца, теперь Царствах Милосердия; Ave, Maria, Gratia, Plena, Dominus".

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Мою (Личность) с Её особой Милостью, до Императрицы Милосердия, справедливо, что Я защищаю Царство Милосердия всеми силами.
Поскольку, вы правили 5000 лет и всегда отвергали Милосердие, вполне справедливо, что такая великая Дочь будет править хотя бы то же время, что и вы. И поэтому с властью (Бога) всемогущего Отца, Сына и Святого Духа Я освобождаю вас от ваших постов и, как новая Царица, устанавливаю в пяти царствах, начиная с сегодняшнего дня, новых наставников.
Итак, Я снимаю Проклятие и, по милости Божьей, привожу Благословение, как моего викария, в первое Царство, поскольку "Радуйся"означает "без проблем".
Поэтому всем, кто хочет быть отмеченным этим моим ангельским знаком: "Радуйся", в моих Розариях, Я обещаю, что они получат божественное благословение в жизни, в смерти и после смерти.
Второй Мария сказала: "Ты - Невежество, на протяжении многих лет обременяла весь мир. Посему, во имя благочестия (Бога) всемогущего Отца, Я освобожу тебя, и вместо тебя назначаю правителем Небесного Царства, Божественный Свет, так как: "Мария" сияет Светом. Я обещаю, что все, кто будет молиться с моим Розарием, будут свободны от невежества и будут иметь надлежащий свет в жизни, в смерти и после смерти.
Третьей Мария сказала: "о, Твёрдость, слишком много ты царствовала над бедными людьми. Вместо тебя назначаю Благодать: "Gratia". Я хочу, чтобы те, кто будет молиться с моим Розарием, имели благодать Божию в жизни, в смерти и после смерти.
Четвёртой Мария сказала: "о, тщеславие, Ты (которая) среди женщин исполинна и благоговейна, ты тоже долго царствовала и подчиняла. Вместо тебя назначаю правительницей четвёртого царства: Полноту в изобилии, так как:«Plena». И я хочу и приказываю, что те, кто

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

tamquam nova Regina, novos in presenciarum instituo in hijs quinque Regnis Rectores(.)
Sic itaque removeo Maledictionem et per Dei Misericordiam pono Benedictionem Vicarium Meum in primo Regno quia: Ave(.)
Idest sine ve(.)
Unde omnibus volentibus in Psalterio (fol. 031, col. b) Meo signari hoc Signo Angelico(:) Ave(,) promitto quod habebunt Divinalem Benedictionem in vita in morte, et post mortem(».)
((Secundo ait Maria(:«) O tu Ignorancia nimium gravasti mundum universum annos per plurimos(.)
Propterea Patris Pietate Omnipotentis te depono, et loco tui instituo in Celestis Regni Gubernatorem Divinam Illuminationem quia(:) Maria(,) quasi Illuminatrix(.)
Et promitto quod omnes orantes Psalterium Meum erunt liberi ab ignorancia, et optinebunt sufficientem in vita, et in morte, et post mortem illuminationem(».)
((Tercio ait Maria(:«) O tu Obduracio, nimium regnasti super miseros homines.
Ecce te depono et loco tui Graciam instituo quia(:) Gracia(.)
Et volo quod orantes Psalterium Meum habebunt Graciam Dei in vita, in morte, et post mortem(».)
((Quarto ait Maria(:«) O tu gigantea et terribilissima mulierum Vacuitas, nimis dure eciam tu regnasti et evacuasti(.)
Propterea te depono et loco tui instituo Gubernatorem quarti Regni(:) Plenitudinem sufficiencie quia(:) Plena(.)
Et volo ac ordino, quod orantes Psalterium Meum devote, habebunt plenitudinem sufficiencie in vita (fol. 031, col. c) in morte, et post mortem(».)
((Quinto ait Clementissima Maria Regina Misericordie(:«) O tu Servitus durissima, filios meos nimium oneribus indicibilibus subiugasti(.)
Propterea te depono de officio gubernacionis quinti Regni(.)
Et ibidem instituo Gubernatorem et Rectorem, Libertatem filiorum Dei quia(:) Dominus(».)
Et volo quod omnes orantes et portantes hec quinque signa, sint liberi a dominio

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Et tu:
I. PEREGRINATIO, cessa exules, caeloque extorres abjicere miseros mortales, inque terris peregrinos, et limbo.
Cede: accede Regina mea HOSPITALITAS, capesseque regnum, Tecum.
II. INFAMIA, infanda, infensaque nomini humano, cede: succede FAMA BONA; cape regnum, Benedicta.
III. SEVERITAS, desaevito nunc, abcede Regno: fugasti diu Mediatorem, vel retardasti.
Tu, MEDIATIO, cape regnum, Tu.
IV. IMMISERICORDIA: cede, fuge Regna tu , o PIETAS in Regno, In Mulieribus.
V. MALA FORTUNA, cede; accede BONA, ad Regnum: Et Benedictus".
Hic Maria: "Audite Edictum omnes.
Volo, ut in Psalterio Meo Psaltae habeant in Me Triclinio SS. Trinitatis: 1. Hospitalitatem; 2. Famam apud Deum bonam; 3. Mediationem Filii, Meam, et Sanctorum; 4. Pietatem; et 5. Fortunam bonam: vacentque a contrariis omnibus.
Quia parent Mihi in Regnis, Tecum, Benedicta, Tu, In Mulieribus, Et Benedictus".

III. VERITAS IMPERII SPIRITALIS.

IV. Haec, istis cognitis: in arma se, quinasque socias, regnumque totum injicit; molitur omnia; excogitat nova; vetera exaggerat nova : invadit Mariam, pugnat; at expugnatur ab illa, Spiritu Sancto adjuvante; captaque cum suis Tribunali sistitur SS. Trinitatis.
Ubi, Maria sic inquit ab alto: "Haec est, quae filios Adae hactenus Patriae Veritate privavit, tenuitque atra sub Umbra vinctos.
Abstine nunc: et exue imperium.
Et suae quoque cedite Dominatrices: 1. Infructuositas; 2. Infoecunditas; 3. Paupertas; 4. Captivitas; 5. Mors mala.
Regnis hisce nostris abscedite dictis: Fructus, Ventris, Tui, Jesus, Christus.
In haec vero succedite felices vos Reginae, Spiritus Sancti: 1. Fructuositas; 2. Foecunditas; 3. Abundantia; 4. Libertas; 5. Sanitas et Vita beata.
Volo, ut Psaltae Mei hisce gaudeant: careant contrariis".

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

II. СПРАВЕДЛИВОСТЬ ИМПЕРИИ СЫНА.

III. Эта Императрица (Справедливость), узнав о заключении Сестры (Власти), бросилась к оружию и призвала к оружию пять своих союзных Королев.
Бросились Жестокие, вместе с воинством жестоких зол: 1. Странствия; 2. Бесчестие; 3. Строгость; 4. Непримиримость; 5. Несчастье.
Они собрались вместе и несли вражеские знамена войны против Милостивой царицы Божией Матери.
Но была побеждена Императрица Справедливость Царицей Милости Марией.
С раненой головой, связанными руками и ногами, Справедливость так сказала (Царице) Милости С. Марии.: "ты ранила моё сердце, сестра моя: ибо твои острые молнии и горящие угли входят и распространяются".
Милостивая Мария ответила: "долго и слишком тяжело ты господствовал над детьми Адама!
Я устанавливаю конец, я приказываю тебе.
Я хочу этого (так угодно Божественной Мудрости Сына): поэтому я хочу, чтобы он проявил Милосердие.
Отныне твои жестокие Повелительницы будут вести себя так:
I. Ты, странствие, перестань изгонять под небесами, несчастных смертных странников и беженцев, в земли странствий.
Отойди: подойди, Моя Царица Гостеприимства, и возьми Королевство "Tecum".
II. Позор и отвращение к имени человека: уходи! Возьми (Ты), Добрая Слава, Королевство: "Benedicta".
II. Суровость, до сих пор ты была жестокой: Отойди от Царства: долго ты отвергала и удерживала Посредницу.
Ты, Посредничество, бери Царство "Tu".
IV. Непримиримость, уходи, беги, Властвуй, о, Сострадание, в Царстве "in Mulieribus"..
V. Бедность, уходи: подойди, о, Удача к Царству "Et Benedictus".

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

будут преданно молиться с моим Розарием, будут иметь изобилие полноты в жизни, в смерти и после смерти.
Пятой милостивая Мария, Царица Милосердия, сказала: "о, Рабство, ты навесила моих детей неописуемые тяготы.
Я свергаю тебя с должности Повелителя пятого Царства.
Я назначаю наместником и ректором, - Свободу сынов Божиих, так как: "Dominus".
И Я хочу, чтобы все, кто молится и несёт эти пять знаков, были свободны от господства прежних правителей, имея царственную свободу.
Поскольку, по сути, Я была избрана в Ммперию из-за Розария Троицы, справедливо, что и те, кто будет читать мои Розарии, будут свободными в моей Империи и будут пользоваться привилегиями Моего Царства и общей Милостью Божьей.
В противном случае Я не была бы благодарна (Богу за полученные блага), если бы было уделено должное внимание (Розарию), посредством которого Я получила такую честь во всём». Затем сразу же послышался в мире страшный звук труб.
Действительно, Справедливость, Императрица Империи Сына Божьего, увидев, что её сестра (Сила) была захвачена, призвала на войну всё своё царство, желая прийти на помощь свергнутой Силе и отнять у Марии Свободу Милосердия.
Итак, началась война, и это был тяжёлый бой.
Ибо Справедливость Божия, свирепая и разъярённая, опустошала, уносила и разрушала всё, и весь мир был поражён ужасом происходящего.
Но, когда любящая Мария обратила свой взор на такое великое опустошение и разгром своих (бойцов), она направила молнию на Справедливость Бога и ударила её в сердце, и она упала, но не умерла.
И, захваченная и связанная вместе с пятью её проводниками, то есть пятью главами пяти Царств Сына, сказала Марии:

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

priorum dominancium, habentes libertatem regalem (.)
Quia enim sum promota in Imperium per Psalterium Trinitatis, iustum est ut et ipsi qui hoc Psalterium dixerint, stent sub Libertate Mei Imperij et gaudeant Regni Mei Privilegijs, et summa Dei Misericordia(.)
Alias essem ingrata si omni diligencia non honorarem id, per quod super universa talem habeo honorem(».)
Quibus peractis statim mundus tubis terribilibus insonuit(.)
Videns enim Iusticia, Imperatrix Imperij Filij Dei captam Sororem Suam, universa de Regno Suo ad Bellum convocat succurrere volens deposite Potencie, et tollere a Maria Libertatem Misericordie(.)
Et sic a tergo incipit bellare fuitque Bellum durissimum(.)
Iusticia enim dei quasi seviens et (fol. 031, col. d) furibunda universa vastat, rapit et interficit, suoque terrore tota mundi stupet machina(.)
At ubi benignissima Maria tantam intuetur Suorum stragem et fugam, sagittam dirigit contra Dei Iusticiam et per medium cordis eam vulnerat corruitque sed non mortua(.)
Que capta et ligata cum suis quinque capitaneis videlicet quinque rectoribus quinque Regnorum Filij, ait Marie(:«) Vulnerasti Cor Meum Soror Mea(.) Sagitte enim tue acute cum carbonibus desolatorijs universa penetrantes et cuncta incendentes(».)
Et nichilominus Iusticia eciam fuit vulnerata in capite, et in pedibus(».)
Tunc Imperatrix nova clementissima Maria, ait Iusticie(:«) Ecce o Domina Dei Filia multis annis plusquam quinque milibus in durissimo iugo super filios Ade imperasti, propterea Sapiencie Divine auctoritate iam volo quod Misericordia habeat iurisdictionem liberam in suos, ego enim elegi optimam partem in cunctis, secundum quindecim Regna Paradisi(.)
Et volo quod Servi Mei habeant easdem partes, propterea o vos quinque Capitanee Iusticie, sub durissimis vinculis ferreis humanum genus captivatum usque nunc tenuistis, et (fol. 032, col. a) Misericordia continue sub

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

CATASTROPHA.

V. SS. Trinitas tanti spectatrix conflictus, ab Potentia, Justitia, Veritate captivis implorata, respondet: “Filiae charissimae: Mea vos inter filia PAX, esto arbitria.
Ipsam audite”.
Hic stabat pulcherrima Pax, et ait: “Detur cuique quod suum est: et fiet Pax in virtute tua.
O ter, SS. Trinitas, Geminam decerno Sententiam.
Priorem: MARIA Sibi optimam partem elegit, quae est, Misericordiae, in Regnis XV.
Quare quicumque in Psalterio Christi seu Mariae hisce fideliter in XV Regnis deservierint hi caeterarum esse jam devinctarum sub imperio non debent obnoxii: sed in solius Mariae Monarchia gaudere beati”.
Annuit Omnipotens, ratumque jussit: totaque coeli Curia acclamavit.
Rursum mox voce terribili, Pax proclamat alteram sententiae partem pro captivis: “Dominentur porro Potentia, Justitia, et Veritas: verum super eos durum jugum suum imponant, qui Misericordiae Regnis sub signo Psalterii Christi, aut Mariae subesse recusant; idque vel ex contemptu, superbiae vel accidiae neglectu, aut alio quo vitio suo”.
Ad haec SS. Trinitas ajebat: “FIAT ET AETERNUM sic Fiat”.
Voxque Coelitum una conclamabat: “Fiat Fiat. Amen, Amen”.
VERITAS subridens sibjicit :
VI. “Certe, o ter beata Maria, Imperatrix dignissima: Regnum Tuum erit minimum: nostrum maximum.
Quia pars minor dabit se sub signa Psalterii orandi, portandi, propagandi.
Arcta enim Via est, quae ducit ad Coelum, et pauci intrant per eam.
Pars potior nostro sub jugo gemet, serviet, luet, aetermumque luet”.

CAUTELAE ADMONITIO.

Denique ad Sponsum versa Suum Diva Maxima sic monet: “Cave, putes, in coelis bella geri, seri discordias.
Cave sic putes.
Pax ibi infinita est.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

И Мария добавила: Слушайте, вы все, (Мой) Указ.
Я хочу, чтобы мои Розарианцы имели во мне Источник С. Троицы, (через): 1. гостеприимство; 2. добрую славу перед Богом; 3. посредничество моего сына и святых; 4. сострадание; 5. удачу; и пусть они свободны от всего, что против них, потому что они повинуются Мне в Царствах: Tecum, Benedicta, Tu, in Mulieribus, et Benedictus”.

III. ПРАВДА, ИМПЕРИИ ДУХА (СВЯТОГО)

IV. (Истина), зная это, бросилась в бой вместе с пятью союзницами и их царствами: она расставила всё, придумала новые (планы), добавила новые (планы) к старым.
Она ворвалась и сражалась против (милости) С. Марии, но с помощью Святого Духа была побеждена (Царицей Милосердия) и, захваченная вместе со своими, была доставлена на Суд С. Троицы.
Там Мария так сказала с высоты: "она, это та, которая до сих пор лишала детей отца нашего Адама истины и держала их связанными в мрачной тени: отступи сейчас и покинь империю.
Отойдите и вы, Государыни: 1. Безнадёжность; 2. Бесплодие; 3. Несчастье; 4. Плен; 5. Плохая Смерть.
Отступите от наших Царств, названных: Fructus, Ventris, Tui, Iesus, Christus.
Вместо них войдите вы, процветающие царицы Святого Духа: 1. Плодотворность. 2. Плодовитость. 3. Изобилие. 4. Свобода. 5. Здоровье и блаженная жизнь.
Я хочу, чтобы мои Розарианцы извлекали выгоду из этих вещей и были невосприимчивы к вещам, противоречащим им”.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

V. С. Троица, ответила: “дорогие дочери, моя дочь, Мир рассудила между вами. Послушайте её!”.
Она стояла там, Царица Мир, и сказала: "Да будет

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

«Ты ранила моё сердце, о Сестра моя! Твои острые молнии, на самом деле, с горячими углями, пронзили меня и воспламенили всё. И даже Правосудие было ранено с головы до ног».

Тогда Новая Императрица, милостивая Мария, сказала Правосудию: "вот, О, Госпожа, дочь Божия, на протяжении более пяти тысяч лет, ты держала детей Адама под очень тяжёлым игом, поэтому с властью Божественной Мудрости теперь Я хочу, чтобы Милосердие имело независимость (от Справедливости) по отношению к своим (гражданам Царства Милосердия); на самом деле, Я избрала из всех наилучшую участь для пятнадцати Царств Рая. Поэтому Я хочу, чтобы мои слуги выполняли те же обязанности, что и вы, пять капитанов Справедливости, которые жёсткими железными узами до сих пор держали человечество, и Милосердие всегда было в изгнании при вас. Вот почему Я хочу лишить вас слишком сурового управления, и я хочу, чтобы Моя Милость, наоборот, получила Царские скипетры. И посему, о, Изгнание, первый правитель Справедлиости, ты сделало детей Адама изгнанниками и паломниками: я отвергаю тебя и вместо тебя назначу во главе Гостеприимство (в Царстве): Tecum. Ибо Я была жилищем и кладовой Святой Троицы, ибо Господь был во Мне.

И я хочу, чтобы все, кто молится с моим Розарием, были распространителями Святой Троицы, как и Я"» Затем Она сказала второй правительнице: "Ты, Проклятие, много лет позорило всех детей Адама: посему я отвергаю тебя, и вместо тебя назначаю добрую Славу (в Царстве): "Benedicta", как бы говоря: от доброй славы.

И я хочу, чтобы все, кто преданно молится Розарию, имели хорошую славу в жизни, в смерти и после смерти".

Затем Она сказала третьей правительнице: "ты, Жестокость, которая над всеми властвовала, не приближая ни одного из них к Посреднику: вот, (Я) отвергаю тебя и назначаю в третьем царстве (моё) Посредничество: Tu,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

vobis exulabat(.)

Idcirco privare vos volo dura vestra nimis iurisdictione, et cupio et volo Misericordiam meam, versa vice ceptra regalia optinere(.)

Quapropter o Peregrinacio prima Capitanea Iusticie, que fecisti filios Ade esse exules et peregrinos usque nunc(:) Ego depono Te et loco Tui instituo in Rectorem Hospitalitatem regalem quia(:) Tecum(.)

Ego enim fui Hospicium et Triclinium Sanctissime Trinitatis, quia Dominus fuit Mecum(.)

Et volo quod omnes orantes Psalterium Meum, sint triclinia Sanctissime Trinitatis sicut Ego(».)

((Postmodum ait secunde Capitanee(:«) O tu Infamia filios Ade omnes infames fecisti multis in annis, propterea te depono et loco tui instituo, Bonam Famam quia(:) Benedicta quasi bene famata(.)

Et volo quod omnes orantes Psalterium hoc devote, habeant bonam famam in vita in morte et post mortem(».)

((Deinde ait tercie Capitanee(:«) O tu Severitas, que imperasti super omnes durissime, nullum admittens pro illis Mediatorem(:) ecce te depono et pono in tercio Regno Mediacionem quia(:) Tu, quod est pronomen demostrans et (fol. 032, col. a) referens per modum demonstracionis suppositalis(.)

Et volo quod omnes orantes Psalterium Meum habeant Mediatorem in Regnis Meis(.)

Et insuper quod ipsimet sint aliorum vivorum et defunctorum apud Deum et Me singulares mediatores(».)

((Rursus ait Maria quarte Capitanee(:«) O tu Inmisericordia que tot annis tenuisti filios Meos sine misericordia ecce te absolvo, et loco tui instituo Pietatem, quia(:) In mulieribus que sunt pie per naturam(.)

Et volo quod Psaltes Mei habeant Pietatem in cunctis Regnis Meis(».)

((Deinde ait quinte gigantee Capitanee terribilissime(:«) O tu Mala Fortuna, tu dedisti cunctis Ade filijs diffortunium in cunctis propterea te depono et loco tui instituo Bonam Fortunam, quia(:) Et benedictus(.)

Et volo quod omnes orantes Psalterium

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Verum tua, hominumque a te docendorum causa, haec quasi gesta vidisti, ut factam ab ira in Gratiam mutatione quasi Dei, et Psalterii gratiam praedices ad hominum captam".

Dixit, simul osculum ei affixit, et Ubera sugenda praebuit in signum veritatis.

Tantoque delibutus gaudio exundavit; ut ad humana terrenaque omnia sibi videretur stomachari.

Sic ille Sponsus redditus humanis, et homini suo, verissime intellexit, viso isti conforme illud esse, quod in Assumptione canit Ecclesia: Hodie Maria caelos ascendit, GAUDETE: quia cum Christo REGNAT in aeternum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

каждому дано то, что принадлежит ему, и да будет мир между Вашими войсками.

Трижды С. Троица, я устанавливаю двойной Приговор.

Во-первых, Мария выбрала для себя лучшую часть в пятнадцати Королевствах, а именно Милосердие.

Поэтому, кто в С. розарии Христа и Марии, будет верно служить им в пятнадцати царствах, те не должны быть подчинены империи других (цариц), ныне побеждённых: но они будут блаженно радоваться в исключительном царстве Марии".

Всевышний принял и пожелал, чтобы это было одобрено, и весь суд небесный аплодировал.

Затем снова громким голосом Царица Мир провозгласила вторую часть приговора для заключённых.

"В свою очередь, власть, справедливость и истина осуществляют (своё) господство: но они накладывают своё суровое иго на тех, кто в царствах милосердия отказывается подчиняться Знамени С. Розария Христа и Марии; и этот (отказ) либо из-за гордыни, либо из-за небрежной лени, либо из-за какого-либо другого их греха".

С. Троица добавила: "Да будет так, и так будет вечно". Хор ангелов вместе провозгласил: "да будет так, да будет так. Аминь, аминь".

Правда, улыбаясь:

VI. "О, Пресвятая Мария, достойная Императрица, твоё королевство будет очень маленьким, наше - великим.

Т.к. очень маленькая часть будет собираться под знамёна молитвы, ношения и распространения С. Розария.

Узкий, на самом деле, -путь, ведущий к небу, и немногие входят через него.

Самая большая часть стонет, порабощается, очищается под нашим игом, и это очищение непрестанно".

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ!

Наконец, обращаясь к своему (новому) Супругу, Великая Святая предупредила его: "смотри, чтобы ты не верил, что на небесах идут войны и сеются раздоры.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

указательное и пояснительное местоимение очевидного доказательства. Я хочу, чтобы у всех, кто молится с моим Розарием, был Посредник (Иисус) в Моих Царствах.
И кроме того (Я хочу), чтобы они сами были особыми посредниками других, живых и умерших, у Бога и (у) Меня"»
И сказала Мария четвёртой правительнице: "о, без Милосердия столько лет ты держала детей моих, вот я отдаляю тебя, и вместо тебя назначаю Сострадание (в четвёртом царстве): "in mulieribus", которые сострадательны по своей природе. И я хочу, чтобы мои Розарианцы имели сострадание во всех моих царствах». Затем Она сказала пятой правителнице, гигантской (и) ужасающей: «ты, о Дурная Удача, дала несчастье всем сыновьям Адама, поэтому я удаляю тебя и назначу на твоё место Хорошую Удачу (в пятом царстве)»Et Benedictus". И я хочу, чтобы все, кто молится с моим Розарием, имели удачу в жизни, в смерти и после смерти. Поскольку с этими пятью драгоценными камнями, содержащимися в Радуйся, Мария, (Я) получила Царство империи Сына Божьего. Справедливо, что те, кто почитают Меня этими (пятью драгоценными камнями) и будут служить через них Господу Богу всем сердцем своим, Я дам столько даров, сколько их будет.
Поскольку награды будут соответствовать заслугам". Что ж, когда Императрица, то есть Правда, узнала, что её сёстры, то есть Власть и Справедливость, были уничтожены вместе с потерпевшими поражение, началась очень тяжёлая война против Марии. Эхом отозвался в мире звук бесконечных труб.
Мир дрожал, и от одного конца до другого Правда окружала со всех сторон Армию Императрицы.
Что (произошло) тогда?
Правда, обладавшая бесконечной силой, где бы она ни ранила, где бы ни ударила, бегая туда-сюда, с ужасающими криками, вместе со своими пятью соратницами, терроризировала всю землю.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Meum, habeant bonam fortunam in vita in morte et post mortem(.)
Quia istis quinque Gemmis in Salutacione positis, obtinui Regnum Imperij Filij Dei(.)
Iustum est ut illis qui honoraverint Me in istis, et servierint in talibus Domino Deo toto corde suo talia conferam dona, qualia sum consecuta(.)
Quia similes in meritis, similes debent esse in premijs(».)
At ubi Imperatrix scilicet Veritas audivit (fol. 032, col. c) Sorores Suas, scilicet Potenciam et Iusticiam esse debellatas cum his qui fugerant et cum omnibus Suis contra Mariam durissimum instaurat Bellum(.)
Intonuitque mundus clangore tubarum infinitarum(.)
Tremuitque orbis, et ante et a tergo Veritas undique vallabat exercitum nove Imperatricis(.)
Quid plura(?)
Veritas que fuit potencie infinite, undique vulnerat, undique percutit hac illacque discurrens vocibus terribilibus cum suis quinque ducibus, universa perterruit secula(.)
Sed cum ad Mariam Virginem devenisset duellum inter Eas durissime est commissum, diuque bellatum intantum ut pars maxima Marie timuit(.)
Sed invincibilis Virgo Maria Imperatrix novi Imperij Spiritus/Sancti vires cumulat et illam Imperatricem infinite Virtutis ad terram deiecit, et crinibus capitis Sui ligavit(.)
Quid plura(?)
Capiuntur et quinque capitanee sue(.)
Res digna spectaculo(:)
Maria stans pro Tribunali in Consistorio Trinitatis ait(:«) O Domina dignissima, Veritas Divinalis usque modo tamdura fuisti contra filios Ade, privando eos veritate Patrie et obligando eos vinculis falsitatis et tenebrarum(.)
Satis inquam regnasti(.)
Ideo volo ut Misericordia locum obtineat et versa vice potestate dominetur regia(».)
((Postmodum (fol. 032, col. d) ait prime ducisse(:«) O tu Infructuositas per quinque annorum milia et amplius, privasti filios Meos fructu Patrie, propterea tui loco instituo in primo Regno

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Остерегайся верить в это.
Здесь мир бесконечен.
Уча тебя и людей, ты действительно видел это, как произошёл переход от гнева Божия к благодати, чтобы ты возвещал людям то, что ты получил о С. Розарии”.
Он сказала и в то же время поцеловала его и дала ему выпить Её Девственное молоко, в подтверждение истины (Видения).
И после того, как он был накормлен от Груди, он переполнился такой огромной радостью, что, казалось, ему было противно всё человеческое и земное.
Таким образом (новый) супруг, возвращённый к человеческим вещам и своей человечности, понял, что это Видение соответствовало тому, что Церковь поёт в Успении: "сегодня Мария восходит на небеса, Радуйтесь: ибо с Христом она царствует Всегда”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Но когда она пришла к Деве Марии, напала на Неё в очень тяжёлом бою, и сражалась так долго, что великий отряд Марии был в ужасе.
Но непобедимая Дева Мария, Новая Императрица Империи Святого Духа, с порывом импульса сбила эту императрицу с огромной силой на землю, и связала её волосами со своей головы. Что (произошло) тогда? Также были захвачены её пять соратниц.
Что достойно изумления!
Мария, стоя на Суде (С.)Троицы, в зале, сказала: "о достойная госпожа, Божественная Правда, до сих пор ты была так жестока с детьми Адама, лишая их истины Отца и связывая их цепями лжи и тьмы. Я говорю, что ты достаточно правила.
Поэтому я хочу, чтобы Милосердие заняло место, которое принадлежало тебе, и управляло с полным суверенитетом». Затем Она сказала первой соратнице: "ты, бездетность, на пять тысяч лет и более лишила моих детей плода Отца, поэтому Я назначаю Плодородие вместо тебя в первом царстве империи Святого Духа, которое (есть): Fructus (Плод).
И я хочу, чтобы все, кто молится с моим Розарием, имели Плод Чрева Моего, в жизни, в смерти и после смерти". Затем Она сказала второй соратнице: "ты, бесплодие, сделала мир бесплодным на многие тысячи лет, поэтому я также отдаляю тебя, и я хочу, чтобы Моя Плодовитость была предводительницей Второго царства этой империи, которая (есть): «Ventris». И я приказываю, чтобы все, кто преданно молится с Моим Розарием, имели плодовитость, и чтобы они были особенными женихами Моими и невестами Христовыми, и чтобы они были плодотворны дарами всех Милостей».
Она сказала (затем) третьей соратнице: "Ты, Бедность, поскольку ты грабила всех моих детей с начала мира и до сих пор, поэтому Я отстраняю тебя от должности и оставляю Изобилие Богатства (в третьем царстве этой империи), которое: Tui (Твоего), которое является притяжательным местоимением.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Imperij Spiritus/Sancti Fructuositatem, quia(:) Fructus(.)
Et volo quod omnes orantes Meum Psalterium, habeant Fructum Ventris Mei, in vita, in morte et post mortem(».)
Alterius secunde Ducisse ait(:«) O tu Infecunditas, fecisti mundum esse sterilem per multa annorum milia, propterea te eciam depono, et volo quod Fecunditas Mea sit Ducissa in secundo Regno huius Imperii, quia(:) Ventris(.)
Et ordino quod omnes orantes Meum Psalterium devote, habeant fecunditatem, et quod sint Sponsi Mei singulares Christique Sponse, ac fecundentur donis cunctarum graciarum(».)
((Tercio ait tercie Ducisse:(«) O tu Paupertas quoniam depauperasti omnes filios Meos ab inicio mundi usque nunc, propterea te depono ab officio tuo, et facio Ducissam diviciarum habundanciam, quia(:) Tui quod est pronomen possessiuum(.)
Et volo quod omnes Psaltes Mei, habeant habundanciam diviciarum temporialium quantum ad eorum sufficienciam(.)
((Quarto ait quarte Ducisse(:«) O tu Captivitas quia per tot annorum curricula, tenuisti totum genus humanum indicibili (fol. 033, col. a) captivitate et calamitate ecce te depono, et Salutem in quarto Regno Ducissam instituo, quia(:) Ihesus quasi Salvator(.)
Et ordino quod omnes orantes Psalterium Meum, habeant salutem corporalem et spiritualem, in presenti et in futuro(».)
((Quinto advocabat ultimam Ducissam terribilissimam et horribilissimam, que dicebatur Mala Mors(.)
Et ait illi(:«) O tu Mala Mors, per tot annorum spacia cunctos viventes interfecisti, ideo depono te de Regno quod hattenus tenuisti, et tui loco instituo sanitatem et vitam, quia(:) Christus qui est sanitas et vita omnium, secundum Basilium(.)
Et volo ac ordino quod omnes orantes Psalterium Meum habeant sanitatem et bonam vitam, et quod moriantur sancta morte, cum Sacramentis et Eukaristia, cum vera contricione et Confessione et cum Extrema Unctione(».)
Quid plura(?)
Trinitas Beatissima videns tantum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И Я хочу, чтобы все мои Розарианцы имели изобилие земных богатств, сколько им нужно».
Затем Она сказала четвёртой соратнице: "о, Несвобода, потому что на протяжении многих лет ты держала всё человечество в невыразимом заключении и разорении, Я отдаляю тебя и назначу Спасение вождём четвёртого царства, которое (есть): "Ihesus", то есть Спаситель.
И я приказываю, чтобы все, кто молится с Моим Розарием, имели спасение в теле и духе, в настоящем и будущем". (Мария) вызвала последнюю, пятую ужасную соратницу, которую называли Злой Смертью. И сказала ей: "Ты, Дурная Смерть, за столько лет убила всех живых, вот я удалю тебя из царства, которое ты занимала до сих пор, и вместо тебя назначаю Здоровье и Жизнь (в пятом царстве), котороя есть: "Christus", Который есть здоровье и жизнь всех (по [Святому] Василию). Я хочу и приказываю, чтобы все, кто будет молиться с Моим Розарием, имели здоровье и хорошую жизнь, и чтобы они умерли, подлинно покаявшимися, святой смертью (получив) Таинства Исповеди, Помазания и Евхаристии».
Что (произошло) тогда? Святая Троица, видя много споров между четырьмя Императрицами, спустилась в зал суда, созванная тремя противоположными сторонами, то есть Силой, Справедливостью и Правдой, и сказала: «о дорогие Дочери Мои, моя Дочь Согласие, должна быть посредницей между вами! И как она решит, вы все так и поступите!». Все сразу поддержали слова Пресвятой Троицы. И пришло Славное Согласие, особая защитница вождей и милосердия (и) сказала: "О, Святая Троица, каждому да будет дано то, что принадлежит ему, и да будет мир Славой Твоей.
Теперь Я произнесу два Императорских Приговора.
Прежде всего, о Новой Императрице, которая выбрала себе лучшую часть, которая является Милосердием, в пятнадцати Царствах.
Поэтому Я утверждаю, что:

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

disturbium inter istas Imperatrices quatuor, descendit in consistorium vocata a tribus adversis partibus id est Potentia, Iusticia, et Veritate et ait(:«) O Vos carissime Filie Mee(.)
Pax Filia Mea inter Vos debet mediare(.)
Et sicut illa volu[e]rit omnes ita facietis(».)
Favent omnes mox verbis Sanctissime (fol. 033, col. b) Trinitatis(.)
Tunc Pax pulcherrima Ducissarum, et Misericordie singularissima propugnatrix et advocata veniens ait(:«) Detur cuilibet quod suum est, et fiet pax o Trinitas Beatissima in virtute Tua(.)
Unde duas Sentencias profero hic Imperiales(.)
Primo pro nova Imperatrice que sibi optimam partem elegit, que est pars Misericordie in quindecim regnis(.)
Dico ergo sentenciative(:) quia omnes illi qui portabunt Signa et insigniti sunt quindecim Signis, quindecim Regnorum Virginis Marie, quod isti debent esse omnino exempti a Regnis aliarum, nec debent subici alicui prefatarum quindecim Capitanearum(;) sed omnes secundum Virginis Marie Voluntatem debent cum Ea regnare in Suis quindecim Regnis in seculis sempiternis, cum gaudijs infinitis(».)
Illico Trinitas Beata cum tota Celi Curia, istam approbavit Sentenciam, et scripto Trinitatis firmata fuit(.)
Postmodum extollens vocem terribilissimam Pax ait(:«) Et Ego sentencio pro alijs antiquis Sororibus Meis, quod universi illi per totum mundum qui non erunt signati quindecim Signis Imperij Virginis Marie, quod stent omnino sub iugo et Imperijs, Potencie Iusticie, Et Veritatis(».)
Tunc ait Trinitas Beata(:«) Et Ego o carissima (fol. 033, col. c) Filia hanc confirmo Sentenciam(.)
Et Auctoritate Mee infinitatis Deifice et Sempiterne, volo et mando, quod omnes illi qui non erunt insigniti Signis quindecim pretactis Imperij Misericordie, quod subiciantur, quidecim Capitaneis trium Mearum priorum Filiarum(.)
Omnes ergo tales sint maledicti obsecati indurativa cui servi in vita in morte et post mortem(.)
Et stent usque in/eternum absque

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

все, кто будут нести Знамёна (Корон Розария) и будут награждены пятнадцатью печатями пятнадцати Царств Девы Марии, должны быть полностью освобождены от Царств других вождей и не должны быть подчинены ни одной из пятнадцати предсказанных (Цариц), но все, согласно воле Девы Марии, должны будут править с ней в пятнадцати Царствах Её во веки вечные, в нескончаемой радости». Святая Троица вместе со всем Небесным двором одобрила это постановление, и оно было скреплено печатью (Пресвятой) Троицы. Вскоре после этого, крича ужасным голосом, Согласие сказало: "и я заверяю за других древних моих сестёр, что во всём мире все, кто не будет отмечен пятнадцатью печатями Империи Девы Марии, полностью останутся под игом и империями Силы, Справедливости и Правды". Тогда С. Троица сказала: "и я, дорогая Дочь, подтверждаю этот Приговор. И с Властью моей божественной и вечной бесконечности Я хочу и приказываю, чтобы все, кто не будет награждён пятнадцатью печатями Империи Милосердия (о которой говорилось ранее), будут покорены пятнадцатью соратницами Моих предыдущих трёх дочерей. Поэтому все те слуги, которые будут слепо повиноваться (им), будут прокляты, и при жизни, и при смерти, и после смерти. И они навсегда останутся вдали от Милосердия под суровым ярмом моей силы. Кроме того, все они останутся не у дел, без Посредника, защищающего их, без Снисхождения и без Удачи, в жизни, в смерти и после смерти. И они остаются под суровым Господством моей Справедливости. Они останутся безрезультатными, бесплодными, обездоленными, порабощёнными, немощными и умрут от плохой смерти, так как Я дала им Милость, и они презирали её, и я дала им Царицу, которая спасёт их, и они презирали её, и я дала им печати Милосердия в Радуйся, Мария, и они презирали их, поэтому они унижены, и никто не смилостивится над ними..

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Misericordia, sub durissimo iugo Potencie Mee(.)
Insuper tales omnes sint vagabundi, infames sine Mediatore, sine Clemencia, et sine Bona Fortuna in vita in morte et post mortem(.)
Et stent sub durissimo Principatu Mee Iusticiae(».)
Ulterius tales sint infructuosi, infecundi, pauperes, captivi, inbecilles, et mala moriantur morte, quia dedi eis Misericordiam et contempserunt Eam, dedi eis Reginam salvantem et spreverunt Eam, dedi eis quindecim Signa Misericordie in Salutacione Angelica, et illa contempserunt, propterea pereant et nullus eorum misereatur(.)
Sed sint sub durissimo iugo Veritatis usque in/eternum(».)
Hoc dicto tota Celestis Curia clamavit(:«) fiat fiat(».)
Sicque factum est convivium maximum ut videbatur inspicienti hanc Visionem(.)
In quo pax (fol. 033, col. d) fuit maxima, et concordia summa(.)
Ait tamen Veritas subridens Marie Virgini(:«) Certissime Maria Tuum Regnum erit minimum, Nostrum erit maximum, quia vix pauci volunt insigniri Signis Tuis, portando et legendo Psalterium Tuum quia arta est via que ducit ad vitam, et pauci intrant per eam(.)
Infiniti autem volunt libentissime portare Signa Nostrarum quindecim Capitanearum, que sunt peccata quoniam lata est via que ducit ad perdicionem et multi sunt qui ambulant per eam(».)
Tunc ait Maria Suo dilecto Sponso(:«) Carissime, non putes in Celo esse discordanciam aut bellum, cum ibi sit pax infinita, et concordia eterna(.)
Sed hec tibi sunt ostensa tanquam visibilia ad denotandum repugnanciam affectuum Divine Iusticie, et Potencie, ac Veritatis, in Ecclesia Militante, ut melius a simplicibus capiantur(».)
Quid plura(?)
In ista Revelacione, pijssima Virgo Maria in Signum Veritatis huius dedit et Osculum et Uber Virginitatis ad sugendum, que fuerunt cum tantis gaudijs, quod universa mundi gaudia respectu horum, videbantur esse

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Да пребудут они под тяжким игом Правды, навечно".
Услышав это, Небесный двор приветствовал: "да будет так, да будет так».
И так произошло грандиозное согласие, каким оно явилось тому, кто созерцал это видение.
В этом (согласии) царил великий мир и бесконечная гармония.
Правда сказала, улыбаясь Деве Марии: "конечно, о, Мария, Царство Твоё будет очень маленьким, Наше - самым великим, потому что очень немногие хотят быть с Печатями Твоими, неся и читая Розарий Твой, поскольку узкий путь ведёт к жизни, и немногие пойдут по нему. Бесконечны, однако, те, кто очень охотно хотят нести знамения пятнадцати наших соратниц, которые являются грехами, потому что широкий путь ведёт к погибели ,и многие идут по нему". Тогда Мария сказала своему возлюбленному Супругу: "дорогой, не думай, что на небесах раздор или война, - здесь бесконечный мир и вечное согласие.
Но эти вещи были явлены тебе в видении, чтобы показать несогласие положений Божественной Справедливости, Силы и Правды в воинствующей Церкви, которые лучше всего понимают простые люди».
Что (произошло) тогда? В этом Откровении Благочестивая Дева Мария в подтверждение истины этого (Явления) поцеловала его и дала ему выпить девственное (Молоко её) Груди, которое принесло ему такую огромную радость, что все радости мира по сравнению с этой казались бесконечно малыми. По этой причине из этого Видения следует отметить, что есть пятнадцать прекрасных привилегий для тех, кто молится Розарию Девы Марии.
И, напротив, это пятнадцать самых тяжких зол, которые висят над головами нечестивых, которые презирают (Розарий), или уничижают себя оружием грешников.
Поэтому, чтобы соответствовать этим благам, мы молимся Розарию Девы Марии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

sigmenta(.)
Propterea ex hac Visione est notandum, quod quindecim sunt privilegia pulcherrima orancium Psalterium Marie Virginis(.)
(fol. 34, col. a) Et per oppositum sunt quindecim mala gravissima, que cadunt supra capita malorum qui hoc contempnunt, vel armis peccatorum insigniuntur(.)
Propterea ut conformemur istis bonis obtinendis Psalterium Marie Virginis oremus(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS II], CAPUT X.
DE ANGELICAE SALUTATIONIS EXCELLENTIIS SPONSO MARIAE REVELATIS AB JESU.

Vidit: audivit Novellus Mariae Sponsus immeritus; ut sequitur: Jesus ait Matri: “Dulcissima Mater Sponsa: perplacet, Te in Angelica Salutatione laudari.
Ideo in hac praeconia, Tuae Dignitatis contenta, Sponso revelare Tuo placet”.
Ad quem versus ait: “Fili mi: visibiliter apparens tibi, pando; quid Matri Dei offers nescius; cum AVE dicis et devotius”.
Sponsus: “O cordium Amor, et Gaudium Dulcissime JESU: de Tua summa gratia et pietate, qua me indignissimum peccatorem dignatus es visitare, gratias, non, ut debeo, refero, sed ut valeo: simul humillime rogo; doce quae nescio”.
JESUS: “Fili mi: audi per similia mundi magnalia, quae in Matre DEI sunt excellentiae.

LXXII EXCELLENTIAE SALUTATIONIS ANGELICAE .

I. PSALTERIUM.

Quinquagena Prima .

“1. Ea est Paradisus: in quo Novus Adam et Eva, Christus et Maria, sunt ad regenerationem hominum positi. Bern[ardus].
2. Est ea Coelum sidereum, stellis Virtutum, Gratiarum, Scientiarum et Meritorum . Aug[ustinus].
3. Est Sol mundi ornatum , quo is regitur, illuminatur, incalescit igne castitatis. Ansel[mus].
4. Est Fons Vitae in Ecclesia, quo lavantur scelerati, sanantur infirmi, potentur sitibundi, scientiarum horti rigantur. Aug[ustinus].
5. Est Arbor vitae, suscitans mortuos: sanans infirmos, conservans vivos. Hieron[ymus]”.

II. Quinquagena.

“6. Est Arbor scientiae boni et mali, cujus gustu docentur mei bona facere, fugere mala. Ans[elmus].
7. Est Hortus amoenitatis cum virtutum floribus, e quibus unguenta conficere est

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА X
ДРАГОЦЕННОСТИ РАДУЙСЯ, МАРИЯ, РАСКРЫТЫЕ ИИСУСОМ (НОВОМУ) СУПРУГУ МАРИИ.

Новый Супруг, незаслуживающий (этой благодати), увидел и услышал, что Иисус сказал Матери: “милая Мать-Супруга, мне очень приятно, что ты восхваляешься в Радуйся, Мария.
Поэтому я рад открыть Твоему (Новому) Супругу похвалы Твоего достоинства, содержащиеся (в Радуйся, Мария).
(Иисус), обращаясь к (Новому Супругу Марии), сказал: “Сын мой, я явился тебе в видении, чтобы сказать тебе, что, не зная, ты предлагаешь Матери Божией, когда ты очень преданно говоришь ей ”Радуйся, Мария".
Супруг (ответил): "О, любовь и радость сердец, милый Иисус: за твоё огромное сострадание, с которым ты соизволил посетить меня, недостойного грешника, я благодарю тебя не так, как я должен, но как я могу: пожалуйста, смиренно: скажи, чего я не знаю”.
Иисус (сказал): "Сын мой! услышь через величия мира, о драгоценностях Божьей Матери.

72 ДРАГОЦЕННОСТИ РАДУЙСЯ, МАРИЯ

ПЕРВЫЙ РОЗАРИЙ.

Первые 50 молитв.

1. “(Радуйся, Мария) - это рай, в котором новые Адам и Ева, Христос и Мария, были помещены для возрождения людей (С. Бернар).
2. (Радуйся, Мария) - это небо, сияющее звёздами добродетелей, граций, наук и заслуг (С. Августин).
3. (Радуйся, Мария) - это Солнце, которое украшает мир, из которого он управляется, освещается и нагревается лучами чистоты (С. Ансельм).
4. (Радуйся, Мария) - Источник жизни в церкви, которой омывают грешников, исцеляют больных, утоляют жажду, орошают сады наук (С. Августин).
5. (Радуйся, Мария) - Древо Жизни, воскрешающее мёртвых, исцеляющее немощных,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 034, кол. a, ГЛАВА X]:
СЕМЬДЕСЯТ ДВА УДИВИТЕЛЬНЫХ ЧУДА РАДУЙСЯ, МАРИЯ, ОТКРЫТЫЕ ГОСПОДОМ ИИСУСОМ НОВОМУ СУПРУГУ МАРИИ.

Иисус сказал Супруге и Матери Своей, Марии: "о милая Мать Моя и Супруга, Мария, Я люблю восхвалять Тебя в Твоей Радуйся, Мария; для этого, ради огромной хвалы Тебе, которая содержится в Твоей Радуйся, Мария, твоему Новому Супругу (Алану) Я открою секреты Твоего Достоинства".

(Сказал) Иисус (Алану, Новому) Супругу (Марии): «для этого, о, милый сын, Я явился тебе, чтобы открыть тебе то, что ты очень преданно, но неосознанно предлагаешь Моей Матери, когда читаешь "Радуйся, Мария". (Ответил Алан, Новый) Супруг (Марии): "о, милый Иисус, Любовь и Радость сердец, я благодарю Тебя не так, как я должен, но как я способен, за твою огромную благодать и нежность, с которой Ты соизволил посетить меня, недостойного грешника; и я бесконечно молю Тебя, о милый Иисус, Учитель истины, полностью раскрыть мне хвалу Твоей Матери, как ты обещал». (Сказал) Иисус: "теперь послушай, дорогой сын. "Радуйся, Мария" содержит в себе семьдесят два чуда благодати, похожие, по величине, на самые выдающиеся вещи на земле. Первое (чудо благодати) Радуйся, Мария, состоит в том, что Она является Раем мира, в котором новые Адамы и новые Евы помещены для искупления мира, как сказал (С.) Бернар. Второе (чудо благодати Радуйся Мария) - это звёздное небо со всеми звёздами добродетелей, граций, наук и заслуг, как писал (С.) Августин в проповеди. Третье (чудо благодати Радуйся Мария) состоит в том, что оно есть Солнце мира, от которого мир освещён и воспламенён огнём целомудрия, как сказал (С.) Ансельм. Четвёртое (чудо благодати Радуйся Мария) состоит в том, что Она является источником жизни Церкви, в которой души верных омываются от всякого греха, больные исцеляются, жаждущие утоляют жажду, и огороды совести вашей орошаются,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Fol. 034, col. a, CAPUT X:]
SEQUUNTUR SEPTUAGINTADUE EXCELLENTIAE SALUTACIONIS ANGELICE, HUIC NOVELLO MARIE SPONSO A DOMINO IHESU REVELATE(.)

Ihesus ad Sponsam et Matrem Suam Mariam(:«) O dulcissima Mater Mea Maria et Sponsa, Michi placet Te laudare in Tua Salutacione Angelica propterea de summa Tua Laude, que in Salutacione Tua Angelica est contenta, Sponso Tuo Novello archana Tue dignitatis reserabo(».)

Ihesus ad Sponsum(:«) Idcirco dulcis fili visibiliter apparens tibi pando tibi quid Matri Mee offers nescius, cum Ave Maria profers devocius(».)

Sponsus(:«) O cordium Amor et gaudium dulcissime Ihesu, de Tua summa gracia et Pietate qua me indignissimum peccatorem (fol. 034, col. b) dignatus es visitare gracias non ut debeo refero sed ut valeo, quin/eciam quoniam plurimum rogo, ut promissa o Magister Veritatis dulcissime Ihesu edisserere digneris de Laudibus Tue Matris(».)

Ihesus(:«) Dilecte fili audi nunc(.)

Nam salutacio angelica in communi septuaginta duas excellencias continet per simile, ad permaxima mundi magnalia(.)

((Prima est, quod hec Salutacio est mundi Paradisus, in quo secundus Adam et secunda Eva sunt positi ad regenerationem Mundi, ut inquit Bernardus (.)

((Secunda est quod huiusmodi est Celum Sidereum, omnibus Stellis Virtutum et Graciarum et Scienciarum et Meritorum adornatum secundum Augustinum in quodam Sermone (.)

((Tercia est quod ipsa est Sol mundi quo mundus regitur illuminatur, et accenditur igne castitatis secundum Ancelmum(.)

((Quarta est quod ipsa est Fons Vitae Ecclesie, quo lavantur, fideles anime ab omni scelere curantur infirmi potantur sitibundi, et verarum conscienciarum orti irrigantur secundum Augustinum (.)

((Quinta est quod ipsa est Arbor Vite suscitans mortuos sanans infirmos, conservans vivos in esse nature, et gratie secundum Jeroni[mum](.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

in salutem vivis et defunctis. Ans[elmus].
8. Est Minera Metallorum, ad meos ditandos et armandos, depellendis hostibus. Alber[tus Magnus].
9. Est Lapifudina Gemmarum, id est virtutum, ad coronandas animas. Aug[ustinus] .
10. Est Stella maris, in mundi fluctibus, et peccatorum tenebris, qua dirigamur et illuminemur, ut portum intremus. Bern[ardus].”

III. Quinquagena.

“11. Est Corona Gloriae, constans Gemmis Meritorum, et Auro Charitatis: qua Mater Mea Coronatur, quoties Salutatur. Aug[ustinus].
12. Est Vestis Regia Mariae, qua peccatores conteguntur, ornantur justi. Bern[ardus].
13. Est Castrum Trinitatis Sidereum, non lapideum. Bern[ardus].
14. Est Viridarium amoenitatis cum fructibus gratiae et virtutum.
In eo Columba Spir[itus] Sanct[i] requiescit, pul[l]ius gratiarum enutrit: philomela solatii spiritalis meditatur: fragrat fama et virtus. Bern[ardus].
15. Est Civitas Gemmis Auroque constructa Militantis Ecclesiae. Bernard[us].”

II. PSALTER[IUM].

I. Quinquagena.

“16. Ave est Templum Salomonis, in quo Hostiae, Vota, Sacramenta Deo offeruntur, peccata delentur, tribulationes pelluntur, auxilia impetrantur Sanctorum; melodiae Beatorum audiuntur; Dei Filius incarnatur. Aug[ustinus].
17. Ave est Vitis Engaddi, quae Balsamum mundo protulit, quo sanantur aegri, illuminantur caeci, vivi utuntur, et mortui unguntur. Aug[ustinus].
18. Est Scala et Stella Jacob, qua itur, rediturque Caelo. Hieron[ymus].
19. Arca Testamenti, in qua sunt Tabulae Legis Sapientae Divinae, et Manna Consolationis. Bern[ardus].
20. Est Arca Noè, qua mundus a peccatorum diluvio liberatur, et ab inundatione tribulationum protegitur

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

сохраняет живых. (С. Иероним)”.

Вторые 50 молитв.

6. “(Радуйся, Мария) - это Древо Познания Добра и зла, вкус которого учит меня делать добро и избегать зла (С. Ансельм).
7. (Радуйся, Мария) - это сад благ, с цветами добродетелей, из которых можно сделать бальзамы для спасения живых и (мази) для умерших (С. Ансельм).
8. (Радуйся, Мария) - шахта металлов, чтобы обогатить и защитить моих, а также изгнать врагов (С. Альберт Великий).
9. (Радуйся, Мария) - это кладезь драгоценных камней, то есть добродетелей, чтобы короновать души (С. Августин).
10. (Радуйся, Мария) - Морская Звезда, между волнами мира и тьмой грехов, которой мы руководствуемся и просвещаемся, пока не войдем в гавань (С. Бернар)”.

Третьи 50 молитв.

11. "(Радуйся, Мария) - это венец славы, сделанный из драгоценных камней заслуг и золота милосердия, которым венчается моя Мать, сколько раз Её приветствуют (С. Августин).
12. (Радуйся, Мария) - царственная одежда Марии, которой покрыты грешники, а праведники украшены (С. Бернар).
13. (Радуйся, Мария) - Небесный, а не каменный замок С. Троицы (С. Бернар).
14. (Радуйся, Мария) - это сад благости, от плодов Благодати и добродетелей: в нём отдыхает Голубь Святого Духа, питается Птенец благодати, медитирует Соловей духовного утешения, и пахнет благоуханием добродетелей (С. Бернар).
15. (Аве Мария) - город, построенный из драгоценных камней и золота воинствующей церкви (С. Бернар)”.

ВТОРОЙ РОЗАРИЙ.

Первые 50 молитв.

16. “(Радуйся, Мария) - Храм Соломона, в котором жертвы, обеты, таинства, приносятся Богу, отменяются

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

как сказал (С.)Августин.
Пятое (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это Древо Жизни, которое воскрешает мёртвых, исцеляет больных, сохраняет живых в состоянии природы и благодати, как сказал (Святой) Иероним.
Шестое (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что она является деревом познания добра и зла, вкус которого предупреждает добрых людей и детей Моих избегать всякого зла и совершать добро, как сказал (С.)Ансельм.
Седьмое (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это прекрасный сад всех цветов, из которого собираются цветы со всякой сущностью, из которых готовятся мази для здоровья живых и для (благоухания) умерших, как сказал (С.)Ансельм. Восьмое (чудо благодати Р. Мария)состоит в том, что она является рудником всех металлов, благодаря которым вы можете как обогащаться, так и создавать оружие, чтобы основательно защитить себя от всех врагов, как писал (С.) Альберт в проповеди. Девятое (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что она является Хранилищем всех драгоценных камней и всех добродетелей, которыми украшаются и обогащаются души верующих и небесные духи, как сказал (Святой) Бернар. Десятое (чудо благодати Радуйся, Мария) состоит в том, что она-звезда моря, посредством которой мы направляемся и просветляемся между волнами мира и грехами тьмы, и плывём к порту спасения, как сказал (Святой) Бернар. И, если Я, Христос, руководствовался и радовался через Неё, для моего (роста), я всегда поддерживался (Марией) для Моих Членов, которые являются верующими.
Одиннадцатое (чудо благодати Радуйся, Мария) состоит в том, что она является короной славы, которая образована золотом милосердия и драгоценными камнями всех достоинств, которыми венчается нежная Дева Мария, Мать моя, столько раз, сколько раз через (Радуйся, Мария) приветствуется; и (эта корона) стоит больше, чем все короны царей земли, как сказал (С.) Августин.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

((Sexta est quod ipsa est Arbor Sciencie (fol. 034, col. c) boni et mali, cuius gustu docentur boni et filij Mei declinare omnia mala et facere omnia bona, secundum Anselmum(.)
((Septima est quod ipsa est Ortus amenitatis omnium florum, et ex qua flores omnis generis virtutum colliguntur ex quibus unguenta fiunt in salutem vivorum et defunctorum secundum Anselmum(.)
((Octava quod ipsa est Minera omnium metallorum, ex quibus et ditari et armari possitis, in immensumque per hec a cunctis hostibus defendi secundum Albertum in Sermone(.)
((Nona est quod ipsa est Lapifodina omnium lapidum preciosorum, cunctarumque virtutum, quibus ornantur et coronantur anime fidelium et spiritus celestes secundum Bernardum(.)
((Decima quod ipsa est Stella Maris per quam in huius mundi flumibus et tenebrarum peccatis dirigimur et illuminarum, atque ad Portum Salutis ducamur, secundum Bernardum(.)
Et si non Ego Christus per hanc dirigar et illuminer secundum Me, semper tamen dirigor et illuminor secundum Mea Membra que sunt fideles(.)
((Undecima quod ipsa est Corona Glorie ex lapidibus preciosis cunctorum meritorum, et ex Auro caritatis composita qua dulcissima Virgo Maria Mater Mea tociens coronatur quociens per eam salutatur, prevaletque hec Corona omnibus coronis regum terre ut inquit Augustinus(.)
(fol. 034, col. d) ((Duodecima quod ipsa est Vestis Regia qua induitur Virgo Maria animeque peccatorum illa teguntur et Sancti omnes illa ornantur(.)
Tociensque puella pulcherrima Maria vestitur, quociens Salutatur secundum Bern[ardum](.)
((Terciadecima quod ipsa est Castrum Trinitatis in quo residet tota Maiestatis Deitatis Patris et Filij et Spiritus/Sancti(.)
Castrum inquam non lapideum sed sidereum(.)
Totque Castra Marie offers, quociens sibi dicis Ave secundum Bernardum(.)
((Quartadecima quod ipsa est Civitas Dei ex lapidibus preciosis et auro composita,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Ansel[mus].”

II. Quinquagena.

“21. Ave est Iris Clementiae, dantis veniam superbiae, auro avaritiae, virori vanae laetitiae, inconstantiae etc. Aug[ustinus].
22. Est Mons Dei, quo terrena deseruntur, cor surgit, Sodomaeum incendium effugitur. Hieron[ymus].
23. Est Campus Seminum Virtutum. Basil[ium].
24. Est Organum laetificandis Coelis: Cythara excitandae in Ecclesia laetitiae, Symphonia peccatis fugandis. Amb[rosius]; Beda.
25. Est Sylva solitariae devotionis: ubi ferae sub jugo stant poenitantiae, cursuque veloci fugiunt mundum. Damasc[enus]”.

III. Quinquagena.

“26. Ave est Pratum amoenitatis, in quo pascuntur Greges Christi. Ansel[mus].
27. Est Flumen Suavitis, Fertilitatis, quo Ecclesiae terra fovetur, rigatur. Basil[ius].
28. Est Mare Divitiarum; absque procellis, quo tute itur ad Astra. Albert[us].
29. Est Domus et hospitium Trinitatis, et Triclinium. Ric[hardus] de S[ancto] Vic[tore].
30. Est Statera operum humanorum. Damas[cenus].”

III. PSALTER[IUM].

I. Quinquagena.

“31. Ave est Bibliotheca scientiarum divin[arum] et hum[anarum]. Amb[rosius].
32. Est Gazophyl[acium] thesaurorum Dei: unde Bona Coeli, Christi, etc., egenis nobis dispensantur. Damasc[enus].
33. Est Fabrica mundi reparati. Aug[ustinus].
34. Est Vallis, qua humilitatem reperimus. Hayimo[n].
35. Est Horreum Misericordiae, e quo animae nutriuntur.”

II. Quinquagena.

“36. Est Altare Dei Viventis, nostrae Requies. Orig[enes].

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

грехи, невзгоды отдалены, помощь святых получена, мелодии блаженных слышны, Сын Божий воплотился. (С. Августин).
17. (Радуйся, Мария) - это виноградная лоза Энгадди, которая предложила миру бальзам, которым исцеляются больные, просвящаются слепые, используют живые, а мёртвые помазаны (С. Августин).
18. (Радуйся, Мария) - это лестница и звезда Иакова, по которой человек поднимается на небо (С. Иероним).
19. (Радуйся, Мария) - Ковчег Завета, в котором находятся скрижали закона Премудрости Божией и Манна утешения (С. Бернар).
20. (Радуйся, Мария) - Ноев ковчег, с помощью которого мир освобождается от потопа грехов и защищён от потопа страданий (С. Ансельм)”.

Вторые 50 молитв.

21. “Радуйся (Мария) - это Радуга помилования, дающая прощение гордости, золотой скупости, легкомысленной юношеской радости, изменчивости и т. д. (С. Августин).
22. (Радуйся, Мария) - Гора Божья, на которой человек отделяется от земных вещей, сердце возрождается, спасается от содомского пожара (С. Иероним).
23. (Радуйся, Мария) - поле семян добродетелей (С. Василий).
24. Радуйся, Мария-это орган, который радует небеса; Цитра радости, чтобы возвысить Церковь; Мелодия для избавления от грехов (С. Амвросий; С. Беда).
25. (Радуйся, Мария) - это лес одинокой молитвы, где инстинкты стоят под игом покаяния и быстрым шагом покидают мир (С. Иоанн Дамаскин)”.

Третьи 50 молитв.

26. “Радуйся (Мария) - луг благости со стадами Христа (С. Ансельм).
27. (Радуйся, Мария) - река учтивости и плодородия, из которой питается и орошается Земля церкви (С. Василий).
28. (Радуйся, Мария) - море богатств, без штормов, через которое можно уверенно идти к славе (С. Альберт Великий).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Двенадцатое (чудо благодати Радуйся, Мария) состоит в том, что это царственная одежда, которую носит Дева Мария и которой она покрывает души грешников, и все святые украшают ею себя. И столько раз красивая девушка Мария носит её, сколько раз её приветствуют (с Радуйся Мария), как заявляет (С.) Бернар.

Тринадцатое (чудо благодати Радуйся Мария) состоит в том, что это замок (Пресвятой) Троицы, в котором пребывает всё Божественное величие Отца и Сына и Святого Духа. Замок, по его словам, сделан не из камней, а из звёзд. И (ты) предлагаешь Марии столько замков, сколько раз ты говоришь ей: "Радуйся", как сказал (С.) Бернар. Четырнадцатое (чудо благодати Радуйся, Мария) состоит в том, что это город Божий, сделанный из драгоценных камней и золота, в котором заключена вся воинствующая и торжествующая Церковь; и столько городов (ты) предлагаешь Марии, сколько раз ты читаешь ей Радуйся, как сказал [Святой] Бернар).

Пятнадцатое (чудо благодати Радуйся, Мария) состоит в том, что она является усаженным деревьями садом всех наслаждений, в котором есть всякие плоды всякой благодати и всякой характеристики. В нём даже голубь Святого Духа сладостно отдыхает, и кормит птенцов дарами благодати. Есть сладость духовной радости и жгучее (желание) святой славы и доблести. Часто приветствуйте Марию и часто предлагайте ей усаженный деревьями сад (Святой) Троицы, как сказал (Святой) Бернар.

Шестнадцатое (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это Храм Соломона, в котором преподносятся Богу святые хостии и обеты верующих, и Таинства Церкви; с каждым из них очищается грех народа, удаляется скорбь от верующих, получают помощь от святых и слышится мелодия блаженных.

В этот (храм), наконец, приходит Сын Божий и указывает миру Спасение, как сказал (С.) Августин.

Семнадцатое (чудо благодати

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

in qua tota continetur Militans Ecclesia et Triumphans, totque Civitates Marie offers, quociens Sibi Ave Maria dicis secundum Bernardum(.)

Quintadecima quod ipsa est Viridarium omnis amenitatis, in qua est omne genus fructuum omnis gracie et virtutis(.)

In quo eciam Columba Spiritus/Sancti dulcissime requiescit, Pullosque donorum gracie nutrit(.)

Denique ibi est philomena gaudij spiritualis, et fraglancia sancte fame et virtutis(.)

Propterea Mariam sepius Salutate, et Viridarium Trinitatius illi sepius offerte, ut inquit Bernardus(.)

((Sextadecima quod ipsa est Templum Salomonis in quo sacre hostie et fidelium vota ac Ecclesie Sacramenta Deo offeruntur, per (fol. 035, col. a) quodque iniquitates delentur populorum tribulacionesque pelluntur fidelium et auxilia recipiuntur Sanctorum melodiaque percipitur Beatorum(.)

In quo tandem Filius Dei advenit, et salutem mundo ostendit secundum Augustinum(.)

((Septimadecima quod ipsa est Stella Iacob qua in celum conscenditur et tota Celestis Curia promeretur et possidetur, secundum Jeroni[mus](.)

((Octavadecima quod ipsa est Vitis Engaddi que balsamum mundo attulit, vicem Me Dominum Ihesum Christum, quo viventes utuntur et defuncti pariterque beati, sananturque cuncti et illuminantur universi, ut dicit Augustinus(.)

((Nonadecima quod ipsa est Archa Testamenti in qua Tabule Legis Divine Sapiencie, et Manna Celestis Consolacionis continetur ut dicit Bern[ardum]. (.)

((Vicesima excellencia istius Salutacionis infinite et inmense est quod ipsa est Archa Noe per quam totus mundus a diluvio peccatorum liberatur et ab inundacione tribulationis protegitur, secundum Anselmum(.)

Si ergo nobis tanta bona offerre cupitis, et a nobis tanta recipere bona eciam in presenti, hortor vos filios Meos christianos ut Matri Mee et Michi in hoc Psalterio sitis devoti (.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

37. Est Thymiama sanctae fragantiae; cum quo opera nostra offerimus in odorem suavitatis. Bed[a].
38. Est Liber Vitae Justorum. Damasc[enus].
39. Est Via Coeli, qua ad Patriam, et Patrimonium pervenitur. Ansel[mus].
40. Est Scutum, quo ignea tela nequissimi extinguuntur; vincuntur adversa. Bern[ardus].”

III. Quinquagena.

“41. Ave est Arcus, et Sagitta hostibus vulnerandis, ut ad Triumphum Imperatoris perveniatur. Bas[ilius].
42. Est Camisia Castitatis, Velum Honestatis, Zona Dignitatis, Annulus Coelestis Desponsationis.
43. Est Sertum Florum, Beatis Coronandis. Aug[ustinus].
44. Est Janua Coeli, salvandis animabus. Alber[tus Magnus].
45. Est Clibanus, ubi Cibus est Panis Angelorum, Dans vitam mundo. Bern[ardus]”.

IV. PSALTER[IUM].

I. Quinquagena.

“46. Ave est Murus, et Seps Civitatis contra hostes. Ans[elmus].
47. Est Nubes Rorida, unde mundus rigatur, floret, fructificat. Aug[ustinus].
48. Est Apotheca Charismatum, morbis medendis. Bern[ardus].
49. Est Speculum Puritatis, in quo Aetherea contemplamur. Ans[elmus].
50. Est Microcosmus, quo exterior microcosmus est reformatus”.

II. Quinquagena.

“51. Ave est Vas Potentiae Patris, Sapientae Filii, Bonitatis Spir[itus] Sanct[i]. Bern[ardus].
52. Est Seraphina Civitas Beatorum. Augustin[us].
53. Est Justitiae Thronus thronorum Sanctorum, ad quem Pax facta est.
Estque Dominium dominationum. Bas[ius].
54. Est Potentia potestatum, contra potestates tenebrarum. Petr[us] Damian[us].
55. Est Directorium principatuum, quo

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

29. (Радуйся Мария) - дом и кладовая С. Троицы (С. Ричард, С. Виктор).
30. (Радуйся, Мария) - Весы человеческих дел (С. Иоанн Дамаскин)”.

ТРЕТИЙ РОЗАРИЙ.

Первые 50 молитв.

31. “Радуйся (Мария) - это библиотека божественных и человеческих наук (С. Амвросий).
32. (Радуйся, Мария) - комната сокровищ Божьих, из которой блага небес, Христа и т. д. раздаются нам, нуждающимся. (С. Иоанн Дамаскин).
33. (Радуйся Мария) - двор искупленного мира (Святой Августин).
34. (Радуйся, Мария) - это долина, в которой мы обретаем смирение (Аймон).
35. (Радуйся, Мария) - Хранилище милосердия, из которого питаются души”.

Вторые 50 молитв.

36 “(Радуйся, Мария) - алтарь Живого Бога, нашего покоя (Ориген).
37. (Радуйся, Мария) - приятный аромат, вместе с которым мы предлагаем наши работы (С. Беда).
38. (Аве Мария) - Книга жизни праведников (С. Иоанн Дамаскин).
39. (Радуйся, Мария) - Небесный путь , по которому человек приходит к Отечеству и награде (С. Ансельм).
40. (Радуйся, Мария) -щит, с помощью которого гаснут огненные стрелы; побеждаются невзгоды (С. Бернар)”.

Третьи 50 молитв.

41. “Радуйся (Мария) - лук и стрелы, чтобы рассеять врагов, чтобы достичь триумфа Императора (С. Василий).
42. (Радуйся, Мария) - это рубашка целомудрия, вуаль честности, пояс достоинства, кольцо Небесного брака.
43. (Радуйся, Мария) - венок из цветов, чтобы короновать блаженных (С. Августин).
44. (Радуйся, Мария) – Небесные врата, спасающие души (С. Альберт Великий).
45. (Радуйся Мария)- печь, из которой выходит хлеб Ангелов, еда, которая даёт жизнь миру (С. Бернар)”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Радуйся, Мария), что она есть Звезда Иакова, через которую она поднимается до небес, и делает достойным пребывать в Небесном дворе, как сказал (С.) Иероним).
18 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это виноградная лоза Энгадди, несущая в мир бальзам, которым являюсь Я- Господь Иисус Христос, из которого живые используют для исцеления, а также умершие, чтобы (войти) в свет блаженства, как сказал (С.)Августин.
19 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что она является Ковчегом Завета, в котором покоятся скрижали закона Божественной Мудрости и Манна Небесного утешения, сказал (С) Бернар.
20-е (чудо благодати)необыкновенной и превосходной Р. Мария состоит в том, что она является Ноевым ковчегом, с помощью которого весь мир освобождается от потопа грешников и спасается потопом скорби, как утверждает (С.) Ансельм. Если вы желаете принести Нам (С. Троице) столько добра и получить от нас столько благ, даже в настоящее (время), я призываю вас, детей моих христиан, быть преданными Матери Моей и Мне в Розарии.
21 (чудо благодати) Р. Мария состоит в том, что она является радугой Милосердия Божьего, с которой обозначено прощение, возвестили мир миру, и явлены чудеса спасения; и кровавым и гордым людям, отвлечённым жёлтым золотом и тщетными вещами, ослеплённым насосами человеческой науки, через (Р. Мария) прощение предлагается бесплатно, как сказал (С.) Августин.
22 (чудо благодати Радуйся, Мария) состоит в том, что это именно гора Божья, на которой оставлены вещи земли, люди прочны в добре, сердца подняты высоко, и благодаря этому враги удерживаются подальше, как сказал (С.) Иероним).
23 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что оно есть поле семян всех добродетелей, как сказал (С) Василий.
24 (чудо благодати

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

((Vicesimaprima excellencia predicte Salutacionis est, quod ipsa est Iris Clemencie Dei, in qua clemencia (fol. 035, col. b) designatur et pax mundo ostenditur, pulchra manifestantur et utilissima(.)
Et hominibus sanguinum et superbis, in auro croceis, in vanis rebus elatis, et pomposis humane sciencie lumine fulgentibus, grata per hanc data est clemencia secundum Augustinum(.)
((Vicesimasecunda excellencia est quod ipsa est Mons Dei verus, quo terrena reliquuntur, homines in bono firmantur: sursum corda eriguntur, et per quem hostes devincuntur secundum Ieronimum(.)
((Vicesimatercia quod ipsa est Campus seminum omnium Virtutum secundum Basilium(.)
((Vicesimaquarta excellencia quod ipsa est Organum cuius modulacione etherea cuncta letantur agmina(.)
Cithara est cuius Melodia Ecclesia summa repletur leticia(.)
Ipsa eciam, est Simphonia cuius suavi concordia peccatorum fugantur crimina, ut inquunt Ambro[sius], et Beda(.)
((Vicesimaquinta quod ipsa est Silva tocius recreationis et devote solitudinis, in qua Sideree Mansiones consistunt(.)
Animalia et fere sub iugo penitencie commorantur, et in contemptu mundi properant cursu veloci ad Regnum Celorum, ut inquit Damascenus (.)
((Vicesimasexta quod ipsa est Pratum admirabilis viriditatis, in quo pascuntur et nutriuntur armenta et greges Ihesu Christi Redemptoris, (fol. 035, col. c) ut dicit Anselmus(.)
((Vicesimaseptima excellentia est quod est ipsa est Flumen inmense suavitatis, infinite fertilitatis copiose fecunditatis, quo terra Ecclesie Militantis fovetur et ambitur ac irrigatur, ut dicit Basilius(.)
((Vicesimaoctava est, quod ipsa est Mare infinitarum diviciarum nullarum turbacionum, omnium bonarum fortunarum, in quo semper navigant ad sydera amatores bonorum ut inquit Albertus(.)
((Vicesimanona est, quod ipsa est Domus Dei, Hospicium Trinitatis in quo est tota Trinitas hospitata(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

ad Coelum ducimur. Blesens[is]".

III. Quinquagena.

"56. Ave est Providentia maxima, qua Provinciae , ad magna bona disponuntur. Aug[ustinus].
57. Est quasi Inspiratio prima Angelorum pro Humanitate Christi exaltanda, contra Luciferi superbiam. Bern[ardus].
58. Est Spes prima Patriarcharum, conferens ad Incarnationem. Aug[ustinus].
59. Est Regina Prophetarum: ad quam causae Prophetiae sunt ordinatae. Hieron[ymus].
60. Fides Apostolorum, qua mira sunt operati. Amb[rosius]".

V. PSALTERII.

I. Quinquagena.

"61. Ave est Martyrum Fortitudo, qua cuncta devicerunt supplicia. Albert[us].
62. Est Doctorum Scientia: per quam se regulant et judicant. Dion[isius].
63. Est Potestas Pontificum, quam super Ecclesiae Sacramenta acceperunt: quatenus Incarnationem continet. Albert[us].
64. Est Confessorum Perseverantia, in tribulationibus, dum ad Regnum pertingerent. Raban[us].
65. Est Vita Religiosorum, qua mundo moriuntur conformiores Deo. Cassiod[orus]".

II. Quinquagena.

"66. Ave est Gloria Sacerdotum: per quam acceperunt in Corpus Domini veram et mysticam potestatem. Beda.
67. Est Puritas Virginum, qua Deo desponsantur, voluptates respuunt caeteras, angelice conversantes. Hieron[ymus].
68. Est Mundi Principium et Regula, qua ad pauperes, divites, et nobiles mensurare discitur. Bern[ardus].
69. Est Tolerantia poenitentium, per eam enim innumeri poenitentias peregerunt, et salvati sunt. August[inus].
70. Est Auxiliatrix incipientum.
71. Est Robur proficentium.
72. Est Contemplatio perfectorum".

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ЧЕТВЁРТЫЙ РОЗАРИЙ.

Первые 50 молитв.

46. "Радуйся (Мария) - это стена и изгородь (ограждающая) города, против врагов (С. Ансельм).
47. (Радуйся, Мария) - Роридское облако, из которого орошается мир, (чтобы) процветал и плодоносил (С. Августин).).
48. (Радуйся Мария) - это кладовая харизм, чтобы исцелить от зла (С. Бернар).
49. (Радуйся, Мария) - это зеркало чистоты, в котором мы созерцаем реалии неба (С. Ансельм).
50. Радуйся, Мария-это Мир, который искупил видимый мир".

Вторые 50 молитв.

51. "Радуйся (Мария) - сосуд Силы Отца, мудрости Сына, доброты Святого Духа (С. Бернар).
52. (Радуйся Мария) - Серафический город блаженных (С. Августин).
53. (Радуйся, Мария) - это Престол престолов праведности Святых, на котором состоялся Мир; (Радуйся, Мария) - это также область Владений (С. Василий).
54. (Радуйся Мария) - сила власти, против силы тьмы (С. Пьер Дамиани).
55. Радуйся, Мария-это пропуск княжеств, с которыми нас ведут к небу (Блесенс)".

Третьи 50 молитв.

56. "Радуйся (Мария) - Провидение, посредством которого наслаждаются великими благами (С. Августин).
57. (Радуйся, Мария) - первый гимн Ангелов, чтобы возвысить человечность Христа против гордости Люцифера (С. Бернар).
58. (Радуйся, Мария) - первая надежда патриархов на приближение Воплощения (С. Августин).
59. (Радуйся, Мария) - Царица пророков: к Ней обращены все Пророчества (С. Иероним).
60. (Радуйся, Мария) - это вера Апостолов, посредством которой совершались чудесные вещи (С. Амвросий)".

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Радуйся, Мария) - это орган, под небесную мелодию которого радуются все воинства (Ангелов и Святых). Это Цитра, мелодия которой наполняет церковь огромной радостью. Это Симфония, гармония которой ускользает от плохих мыслей грешников, как сказали (С.) Амвросий и (С.) Беда.

25 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это лес для выздоровления и для благочестивого уединения, в котором помещаются Небесные Обители. Животные и ярмарки привязаны к ярму покаяния, и в презрении к миру они идут шагом в Царство Небесное (как утверждает Дамаскин).

26 (чудо благодати Р. Мария) - это луг чудесной зелени, на котором пасутся и питаются стада и паства Искупителя Иисуса Христа, как сказал (С.) Ансельм.

27 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это река безмерной красоты, бесконечного изобилия, Великой плодовитости, из которой Земля воинствующей Церкви питается, опоясана вокруг и орошается, как сказал (С.) Василий.

28 (чудо благодати Р. Мария)состоит в том, что это море с бесконечными богатствами, никогда не нарушенное и всегда судоходное, на котором всегда отправляются к реалиям неба, любящие добро, как сказал (С.) Альберт.

29 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что она является домом Бога, гостиницей Троицы, в которой принимается (Святая) Троица.

И это благородная и бесконечная кладовая Бога (как утверждает Ричард ди Сан Витторе)

30-е (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это Весы, на которых будут взвешиваться все дела живых.

Итак, будет святым, тот, кто всю свою жизнь будет измерять в соответствии с этими весами, как сказал Дамаскин: "Итак, о Дети, которые любят Деву мира, процветающую в красоте, я прошу вас всеми силами любить Мою Мать безмерной красоты, чтобы в конце концов вы могли править с Ней.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Tricliniumque est nobile eius et inmensum secundum Richardum De Sancto Victore (.)

((Tricesima est quod ipsa est Statera in qua cuncta vivencium ponderabuntur opera(.)

Sanctus ergo ille est et erit, qui totam vitam suam secundum hanc Stateram mensurat et mensurabit, ut damascenus inquit(:«) O ergo filij qui miserrimam mundi mulierem parvulam, vigente pulchritudine amatis(.) Istam Matrem Meam speciositatem habentem inmensam, rogo ut viribus totis ametis, ut tandem cum Ea regnare possitis(».)

((Tricesimaprima est istius Deifice Salutacionis excellencia, quod ipsa est omnium scienciarum Libraria(.)

Nam tota in ea continentur Sciencia divina et humana secundum Ambro[sius](.)

(Fol. 035, col. d) ((Tricesimasecunda est quod ipsa est Gazophilacium divinorum thesaurorum ex quo Deus pauperibus Sua Bona distribuit, et pascit filios Suos in presenti Ecclesia, ut Petrus ait Damianus(.)

((Tricesimatercia est quod ipsa est Fabrica mirabilis per quam Deus totum fabricavit mundum secundum Augu[stinum] (.)

((Tricesima quarta est, quod ipsa est Vallis per quam ad profundum venimus humilitatis, et ad inmensam pertingimus fertilitatem secundum Haymonem(.)

((Tricesimaquinta est quod ipsa est Horreum divine misericordie, ex quo nutriuntur fideles anime secundum Grego[rium] Nazanzenum(.)

((Tricesimasexta est quod ipsa est Altare Dei Viventis in quo quievit novem mensibus Hostia tocius humani generis, secundum Origenem (.)

((Tricesimaseptima est quod ipsa est Thymia materium sancte fraglancie et odoris, per quod cuncta opera nostra offerimus Deo in odorem suavitatis secundum Bedam(.)

((Tricesimaoctava excellencia est quod ipsa Salutacio Angelica est Liber Vite, in quo scribi habent humane creature secundum Damascenum(.)

O ergo qui amatis scienciam, studete in hoc Libro et habebitis eam (.)

((Tricesimanona est quod ipsa est Via

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Sponsus, cessante JESU, supplex agit gratias pro his cunctis; fateturque, vidisse JESUM, esse tanti, ut pro eo sit martyrium continuum usque ad Judicii diem non defugiendum.
Speciales agit gratias dicendi JESU: quod eadem illa S. Iacobus Major olim revelarit S. Dominico, quando in Hispania pene ad mortem usque decumbebat: verum ea ex revelatione sic fuit spiritu, et corpore recreatus, ut protinus convaluerit.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ПЯТЫЙ РОЗАРИЙ.

Первые 50 молитв.

61. “Радуйся (Мария) - Крепость мучеников, с помощью которой (они) выиграли все наступления (С. Альберт Великий).
62. (Радуйся, Мария) - наука Учёных, с помощью которых (они) различали и судили (С. Дионисий).
63. (Радуйся, Мария) - это власть Понтификов, которую они получили над Таинствами Церкви, чтобы сохранить Воплощение (С. Альберт Великий).
64. (Радуйся, Мария) - это упорство исповедников (веры), достигающих Царства (С. Рабано Мауро).
65. "Радуйся, Мария" - это Жизнь религиозных людей, с которой умирают самые послушные Богу (Кассиодор)”.

Вторые 50 молитв.

66. “Радуйся (Мария) - Слава священников, потому что они получили на теле Господне царскую и мистическую власть (С. Беда).
67. (Радуйся, Мария) - чистота дев, - они замужем за Богом, (и) отвергают другие любови, сохраняя себя ангельскими (С. Иероним).
68. (Радуйся Мария) является основным принципом и правилом мира, с помощью которого мы учимся измерять, в отношении бедных, богатых, и знати (С. Бернар).
69. (Радуйся, Мария) - терпение кающихся, с помощью которого бесчисленное множество совершили покаяние и были спасены (С, Августин).
70. Радуйся, Мария-помощник тех, кто начинает.
71. Радуйся, Мария-сила растущих.
72. Радуйся, Мария-это созерцание совершенных”.

(Новый) Супруг после того, как Иисус закончил, умоляя, поблагодарил его и засвидетельствовал, что видел Иисуса таким величественным, что для него было мукой не встретить его, до Судного дня.
Особенно благодарил Иисуса за слова, которые сказал С. Иаков старший,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

31 чудо благодати Святой Р. Мария состоит в том, что она является библиотекой всех наук, в которую помещена вся божественная и человеческая наука, как сказал (С.) Амвросий.
32 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это комната божественных сокровищ, из которой Бог раздает бедным своё имущество и кормит своих детей в нынешней церкви, как сказал (С.) Пьер Дамиани.
33 (чудо благодати Р. Мария)состоит в том, что это прекрасная фабрика, с помощью которой Бог изготовил весь мир, как сказал (С.) Августин.
34 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это Долина, через которую мы проникаем в глубину смирения и достигаем необычайной (духовной) плодовитости, как сказал Аймон.
35 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что оно является житницей Божественного милосердия, из которого питаются души верных, как сказал (С.) Григорий Назианзен.
36 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том , что оно является алтарём Живого Бога, в котором, как сказал Ориген, покоилась жертва всего человечества девять месяцев.
37 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это тимьян небесного происхождения с прекрасным ароматом, посредством которого мы даём Богу все наши дела с приятным запахом, как сказал (С.) Беда.
38 чудо благодати состоит в том, что "Радуйся, Мария" - это Книга Жизни, в которую могут быть записаны человеческие существа, как сказал Дамаскин.
Поэтому, вы, любящие науку, изучайте эту книгу и постигнете её.
39 (чудо благодати Р. Мария)состоит в том, что это путь небес, по которому верующие направляются в рай, достигают всего добра и избегают всего зла и достигают вечного Царства, как сказал (С.) Ансельм.
40-е чудо благодати состоит в том, что "Радуйся, Мария" - это очень прочный щит, о который, безусловно, разбиваются

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Celorum per quam fideles tendunt ad Paradisum, et pertingunt (fol. 036, col. a) ad omne bonum et evitant omne malum, et ad Sempiternum perveniunt Regnum secundum Anselmum(.)
((Quadragesima excellencia est, quod ipsa Salutacio Angelica est Scutum validissimum in quo omnia ignea tela nequissimi facilime extinguuntur, vincitque pauper potentissime omnia adversa, ut dicit Bernardus(.)
((Quadragesimaprima est quod ipsa est Arcus et Sagitta quibus hostes vulnerantur, est que Lancea qua confodiuntur, Gladius quo puniuntur, Arma quibus secure muniti in hijs semper proteguntur et ad cunctorum Imperatorem cum felici triumpho perducuntur ut dicit Basilius(.)
((Quadragesimasecunda est quod ipsa est Camisia mundissima castitatis, Capitegium virginalis honestatis(,) Zona regie dignitatis(,) Annulus celestialis desponsacionis(,) Monile nobilissime dotis(,) Sandalia puellaris decoris et pulchritudinis, quibus ornas Matrem Dei Omnipotentis.
Et ab Illa in centuplum ornaris, pro singulis datis(.)
((Quadragesimatercia est quod ipsa Salutacio est Sertum florum quo Beatorum Anime coronantur(.)
Virgo quoque ipsa cum Filio Suo quamplurimum adornatur, ex ea enim tota laus et virtus habentur secundum Augustinum (.)
((Quadragesima quarta est quod (fol. 036, col. b) ipsa est Ianua Celorum, per quam intrant Anime salvandorum, secundum Albertum(.)
((Quadragesimaquinta est quod ipsa est Clibanus in quo decoctus est Panis Angelorum et hominum, qui dat Vitam toti mundo, replens eciam ipsum Spiritu/Sancto, secundum Bern[ardum](.)
((Quadragesimasexta est quod ipsa est Murus et Seps civitatis quibus mundus nisi sit ingratus munitur, et contra omnes hostes inconcusse defenditur, secundum Anselmum(.)
((Quadragesimaseptima est quod ipsa est Nubes rorida, que totum irrigat mundum, germinareque eum facit et florere et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

однажды, С. Доминику, когда он был почти близок к смерти; однако после этого Откровения он был настолько воодушевлён духом и телом, что сразу же исцелился.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

все огненные стрелы нечестивого (демона), и бедный успешно преодолевает все невзгоды, как сказал (С.) Бернар.
41 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это лук и стрелы, которыми вы раните врагов, это копьё, которым вы ударяете, это меч, которым вы наказываете, безопасное оружие защиты, от которого вы всегда защищены, и вы достигаете, в радостном триумфе, Императора всех (императоров), как сказал (С.) Василий.
42 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это белая рубашка целомудрия, вуаль девственной честности, пояс королевского достоинства, кольцо небесных браков, ожерелье благородного приданого, сандалии с орнаментом юной красоты, которыми украшена Мать Бога Всемогущего.
И ты будешь украшен во сто крат за каждую вещь, которую ты Ей подарил.
43 (чудо благодати) состоит в том, что Радуйся, Мария-это корона цветов, с которой венчаются души блаженных.
И тот, кто больше украсит Деву (Марию) со Своим Сыном (Коронами), будет (украшен) всякой похвалой и добродетелью, как сказал (Святой) Августин.
44 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что она является Воротами Небесными, через которые входят души спасённых, как сказал (С.) Альберт.
45 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это печь, в которой выпекается хлеб Ангелов и людей, и она даёт жизнь всему миру, наполняя его Святым Духом, как сказал (С.) Бернар.
46 (Чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что она является защитной стеной города, которой он окружён: если народ не будет неблагодарным (Богу), она будет твёрдо защищать (город) от всех врагов, как сказал (С.) Ансельм.
47 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что оно есть облако, которое обливает весь мир росой и заставляет прорастать, цвести и плодоносить, как сказал (С.) Августин.
48 (чудо благодати Р. Мария)

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

fructificare, secundum Augustinum(.)
((Quadragesimaoctava est quod ipsa est Apotheca omnium carismatum, qua medentur omnium infirmitatum genera secundum Bernardum(.)
((Quadragesimanona quod ipsa est Speculum puritatis et mundicie, in quo etherea videntur bona secundum Anselmum(.)
((Quinquagesima excellencia est, quod huiusmodi Salutacio est parvulus Mundus per quem mundus iste exterior est reformatus, in quo quoque Mundo parvulo omnia sunt merita virtutumque cuncta genera(.)
O igitur Christiani Filij Mei si cupitis tanta dona offerre Matri Mee, in centuplum a Me per Ipsam huiusmodi recipietis secundum virtutem communem, ad minus una hora diei in tam nobili servicio (fol. 036, col. c) tam digno, tamque magnifico, et vobis tam utili et Ecclesie Dei, Michi et Matri Mee servite(.)
((Quinquagesimaprima huius Salutacionis Angelice excellentia est(:) continere in se Dei Patris Potenciam(,) Dei Filij Sapienciam et Spiritus/Sancti Bonitatem secundum Bernardum(.)
((Quinquagesimasecunda est quod ipsa est Beatorum Seraphin Civitas inmensa, racione divine sapiencie human[it]ate ad reparacionem eorum secundum Augustinum(.)
((Quinquagesimatercia est eam esse spiritualem Iusticie Thronum Sanctorum Thronorum Celestis Curie, quia per hanc Iusticia Dei in hominum salute est quietata, secundum Orige[nem](.)
Ipsa quoque Angelica Salutacio est Celestium Dominacionum Dominium Summum, secundum omnium virtutum genera, secundum Basilium(.)
((Quinquagesimaquarta est quod ipsa est Potencia Summa Celestium Potestatum contra potestates tenebrarum(,) secundum Petrum Damiani(.)
((Quinquagesimaquinta est quod ipsa est Principatuum Celestium nobilissimum Directorium, cum fideles per eam destinantur ad Celum sydereum(,) secundum Petrum Blesensem (.)
((Quinquagesimasexta est quod ipsa est Providencia permaxima, per quam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

это то, что она является кладовой всех даров Божьих, которыми исцеляются все виды немощей, как сказал (С.) Ансельм. 49 (чудо благодати Р. Мария)состоит в том, что оно является кристально чистым зеркалом, в котором видны небесные блага, как сказал (С.) Ансельм. 50-е чудо благодати состоит в том, что Радуйся Мария-это маленькая звезда, посредством которой этот материальный мир обновляется, потому что эта маленькая небесная звезда (сияет) всеми достоинствами и всеми видами добродетелей. Итак, дети мои христиане, если вы хотите предложить Моей Матери столько даров, с интересом в сто раз (их) доблести, вы получите их от Меня через Неё: (если) вы будете служить Мне и Матери Моей, по крайней мере, один час в день, в таком достойном и таком великолепном служении, столь полезном как для вас, так и для Церкви Божией. 51 чудо благодати Р. Мария состоит в том, что она заключает в себе силу Бога Отца, мудрость Бога Сына и доброту Святого Духа, как сказал (Святой) Бернар. 52 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это безграничный город блаженных Серафимов, который возвращает человечеству божественную мудрость, как сказал (С.)Августин).

53 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что она среди святых престолов Небесного двора является духовным Престолом праведности, потому что через нее справедливость Божия примирилась в человеческом спасении, как сказал Ориген.

Радуйся, Мария-это также, среди Небесных Владений, высшее господство над всеми видами добродетелей.

54 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что она среди

Небесных Сил, суммарная сила против сил тьмы, как сказал (С.) Пьер Дамиани.

55 (чудо благодати Радуйся, Мария) состоит в том, что это превосходный маршрут, проложенный небесными княжествами, посредством которого верующие уверенно идут к Небесам Божьим, как сказал Пётр Блесенс.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

singulariter provincie et regna disponuntur ad summa bona(,) secundum Augustinum(.)

(fol. 036, col. d) ((Quinquagesimaseptima est eam esse Angelorum(,) si phas est dicere(,) Primam Inspiracionem, ad quam incitantur homines per prius et per eam ad alia bona facienda per posterius(,) secundum Bernardum(.)

((Quinquagesimaoctava est eam esse Patriarcharum Spem Primam, propter Filij Dei Incarnacionem, secundum Augustinum(.)

((Quinquagesimanona est eam esse Prophetarum Reginam, ad quam ceterum semper sunt ordinate Prophecie, ut dicit Ieronimus (.)

((Sexagesima est eam esse Apostolorum Fidem per quam innumera fecere magnalia(,) secundum Ambrosium(.)

((Sexagesimaprima est eam esse Martirum Fortitudinem et Constancia, per quam cuncta adversancia devicerunt supplicia, secundum Albertum Magnum(.)

((Sexagesimasecunda est eam esse Doctorum Scienciam, per quam iudicant se et regulant in omni noticia, secundum Dyonisij Sentenciam et si non in verbis(.)

((Sexagesimatercia est eam esse Pontificum Potestatem, per quam acceperunt virtutem supra dignifica Ecclesie Sacramenta(,) secundum Albertum (.)

((Sexagesimaquarta est eam esse Confessorum Perseveranciam, per quam perseveranter cum inmensis tribulationibus pervenere ad Regna Celestia(,) secundum Rabanum(.)

(fol. 037, col. a) ((Sexagesimaquinta est eam Religiosorum Vitam per quam mundo moriuntur et in Deum transformatur, secundum Cassiodorum(.)

((Sexagesimasexta est eam esse Sacerdotum nobilitatem per quam acceperunt supra Corpus Domini veram et misticam potestatem(,) secundum Bedam(.)

((Sexagesimaseptima excellencia huius Salutacionis, est eam esse virginum Puritatem, per quam innumere virgines sunt Deo desponsate, omnem voluptatem abnegantes, vivendo angelica conversacione(,) secundum Ieronimum(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

56 (чудо благодати Р. Мария)состоит в том, что это великое Провидение, благодаря которому, как сказал Августин, в провинции и королевства вливаются великие блага.
57 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что оно, если можно так выразиться, предшествует сотворению Ангелов; через него были одушевлены люди, и от него исходят другие блага, как сказал (Святой) Бернар.
58 (чудо благодати Р. Мария)состоит в том, что это первая надежда патриархов на воплощение Сына Божьего, как сказал (С.) Августин.
59 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что она является Царицей Пророков: на самом деле о ней всегда говорят пророчества, как сказал (С.) Иероним.
60 (чудо благодати Р. Мария - это Вера Апостолов, благодаря которой они совершили бесчисленное множество великих дел, как сказал (С.) Амвросий.
61 (чудо благодати Р. Мария)состоит в том, что она является крепостью и постоянством мучеников, с помощью которых они преодолели все страдания, как сказал (С.) Альберт Великий.
62 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это наука врачей, посредством которой они умеют судить и манипулировать каждым событием, как писал, хотя и не прямо, Дионисий в Суждении.
63 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что она является Властью Понтификов, благодаря которой они получили совершенство Таинства (Священства) выше всякого достоинства в церкви, как сказал (С.)Альберт.
64 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это упорство исповедников (веры), посредством которого они, неустанно, шли в небесные царства среди огромных невзгод, как сказал Рабан.
65-е (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что это жизнь религиозных людей, в которой они умирают в

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

((Sexagesimaoctava est eam mundi esse Principium et Regulam per quam erga pauperes divites nobiles viros et mulieres certa potest accipi mensura, secundum Bern[ardum](.)
((Sexagesimanona est eam esse penitencium Tolleranciam, per quam innumeri penitentes peregerunt Penitenciam, sicque per eam pervenerunt ad gloriam, ut inquit Augustinus in Sermone(.)
((Septuagesima excellencia est eam esse(:) incipiencium Adiutricem, per quam plurimi incipientes adiuvantur et recreantur(.)
((Septuagesimaprima est eam esse proficiencium Robur, per quod innumeri tam in seculo quam in Religione proficiunt(.)
((Septuagesimasecunda excellencia huius salutifere salutacionis, est eam (fol. 037, col. b) esse perfectorum Summam Contemplacionem per quam infiniti ad summam perveniunt contemplacionem(».)
Sponsus(:«) O Iesu dulcissime animarum nostrarum Sponse, de tam grata visione, tam suavi eloquencia, tam fructuosa doctrina, tam mei illuminacione et inspiracione mirifica, gratias Tibi Tueque Genitrici refero(.)
Et iam tanta pulchritudine, tanta speciositate, tantaque graciositate et tam mirabili te plenum vidi virtute, ut usque in Diem Iudicij martirium pati continuum, non sit condignum ad te hoc modo videndum(.)
Istaque omnia michi manifestasti cum Doctorum Sanctorum approbacione(».)
Asserendo eciam ista, (Sancto Iacobo Maiore revelante) Beatissimum Dominicum Patriarcham Ordinis Predicatorum eximium dudum cognovisse, cum nova corporis magna salute, cum tunc pene usque ad mortem laboraret in Hispania(.)
Sed hac revelacione per omnia convaluit, atque hec eciam scripsit(.)
(«)Ob hoc ad Salutacionem Angelicam Sanctus hic Pater afficiebatur miris consolacionibus et revelacionibus de Tua Sancta Incarnacione, et de Tua Passione(».)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

мире и превращаются в Бога (как утверждает Кассиодор).
66 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что она является высшей ценностью священников, которые получили царскую и мистическую власть над телом Господа, как сказал (С.) Беда. 67 чудо благодати Радуйся, Мария, заключается в том, что это чистота девственниц, с которой бесчисленные девственницы вступают в брак с Богом, отвергая все страсти и живя ангельской жизнью, как сказал (Святой) Иероним. 68 (чудо благодати Р. Мария) состоит в том, что она является первым элементом мира и линией, позволяющей иметь точную меру бедности, богатства и ценности мужчин и женщин, как сказал (Святой) Бернар. 69 (чудо благодати Радуйся, Мария) состоит в том, что это поощрение кающихся, посредством которого бесчисленные кающиеся совершили покаяние и, благодаря ему, достигли славы, как сказал (С.) Августин в Проповеди. 70-е чудо благодати (Радуйся, Мария) состоит в том, что она является сопровождающей тех, кто находится в начале (пути совершенства), благодаря которому многим новичкам помогают и утешают. 71 (чудо благодати Радуйся, Мария) состоит в том, что оно есть сила тех, кто продвигается (на пути совершенства), благодаря которому бесчисленные люди продвигаются как в Веке, так и в Религии. 72 чудо благодати Радуйся, Мария спасения, состоит в том, что оно есть высшее созерцание совершенных (на пути совершенства), посредством которого бесконечное количество (людей) приходят к высшему созерцанию».
(Новый) Супруг (Марии) сказал (Иисусу): "О, Иисус, милый Супруг наших душ, я благодарю Тебя и Твою Мать за сладкое видение, очень мягкие слова, очень полезное учение, которое так красиво просветило и вдохновило меня.
И теперь, когда я увидел Тебя в такой красоте, в таком великолепии, в таком очаровании, и наполнился таким чудесным

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

совершенством, которое с постоянным мученичеством до Судного дня, никогда не сможет сравниться с созерцанием Тебя таким образом.
И Ты открыл мне всё это со свидетельством святых учёных"»
В то время как он утверждал это, Святой Иаков старший открыл ему, что Блаженный Доминик, прославленный Патриарх Ордена Проповедников, однажды имел (такое видение) в Испании, находясь в муках сильных болей в теле и почти на грани смерти.
Но после этого откровения он полностью выздоровел и написал его.
(Новый Супруг Марии сказал Иисусу): "по этой причине Святой Отец (Доминик) во время (молитвы) "Радуйся, Мария" имел прекрасные утешения и откровения о Твоём Святом Воплощении и Твоих Страстях!».

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS II], CAPUT XI.
DE SIGNO PRAEDESTINATIONIS, VEL REPROBATIONIS REVELATIO.

Sponsi Novelli modus dicendi Angelicam Salutationem peculiaris erat iste: AVE Maria, o Misericordisissima: pro nobis Virgo Mater Dei facta; Gratia Plena, Dominus Tecum: Benedicta Tu in Mulieribus.

Et Benedictus Fructus Ventris Tui JESUS CHRISTUS, homo verus et verus Deus: pro peccatoribus Natus, Passus, Resuscitatus, et Sacramentis Honoratus; quem Virgo Concepisti per Spiritum Sanctum, cum Gabrieli respondisti hoc verbum humillimum: Ecce Ancilla Domini, fiat Mihi secundum Verbum Tuum. Amen.

Apparens ei aliquando B. Maria dictam formulam commendat, Sibi esse pergratam: quod totidem pene Excellentias Deiparae eximias, et singulares in ea continerentur, quot Categorematicae voces.

Denique his Diva concludit, dicens: “Dulcis Sponse: Secretum jam pandam tibi Divinae Providentiae.

I. Scias, et secure intelligas, quod et sine mora aliis patefacias: quod signum probabile est, et propinquum aeternae damnationis; Horrere, et attediari , et negligere Salutationem Angelicam, totius mundi reparativam.

II. Habentibus vero devotionem hanc , Signum est Ordinationis et Praedestinationis permagnum ad gloriam.

III. Propterea, qui tenet Me in hac Salutatione, semper Me teneat: donec ad Me in Paradisum perveniat.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА XI
ОТКРОВЕНИЕ О ЗНАКЕ ПРЕДОПРЕДЕЛЕНИЯ (К СПАСЕНИЮ) ИЛИ К ПРОКЛЯТИЮ.

Это был особый способ Нового Супруга читать "Радуйся, Мария“:" радуйся, о Милостивая Мария, для нас, ставшая Богородицей, преисполненной благодати, Господь с тобой, благословенна Ты среди женщин, и Благословен Плод Чрева Твоего, Иисус Христос: Истинный Человек и Истинный Бог, Который для грешников Родился, Страдал и Воскрес и прославляется в Таинствах.

Ты, о Дева, зачала его Святым Духом, когда ответила Гавриилу этими смиренными словами: вот служанка Господа, да будет Мне по Слову Твоему. Аминь”.

Иногда, явившись ему,С. Мария рекомендовала сказанную формулу, очень понравившуюся ей, поскольку в ней содержатся, в полном объёме особые совершенства Божьей Матери.

Наконец, после разговора, Пресвятая (Мария) заключила такими словами: "Милый Супруг, теперь я открою тебе тайну Божественного Провидения.

I. знай и пойми с уверенностью, то, что ты также должен объявить другим, без промедления: что это вероятный знак близкий к вечному проклятию, - ужасаться, утомляться и пренебрегать Радуйся, Мария, которая обновила весь мир.

II. Для тех, у кого есть преданность (Радуйся, Мария), это великий знак расположения и Предопределения к Славе.

III. Для того, кто обращается ко мне в Радуйся, Мария, соединяется со мной во веки веков, пока он не придёт ко мне на небесах.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 037, кол. c, ГЛАВА XI]:
ДЕВА МАРИЯ РАСКРЫВАЕТ СВОЕМУ НОВОМУ СУПРУГУ "РАДУЙСЯ, МАРИЯ" И ЕЩЁ НЕСКОЛЬКО СЛОВ, КОТОРЫЕ (НОВЫЙ) СУПРУГ ДОБАВИЛ К "РАДУЙСЯ, МАРИЯ": ОТКРОВЕНИЕ ДЕВЫ МАРИИ

Мария обратилась к своему (Новому) Супругу и сказала: "во благо всей Церкви Я покажу тебе мои пятьдесят девять Чудес благодати, которые содержатся в моей молитве Радуйся, Мария, с которой ты очень часто приветствуешь меня. Так составлена Радуйся, Мария: Радуйся, Мария милостивая, что ты была избрана для нас, Богородица, полная благодати, Господь с тобой, Ты благословенна среди женщин, и Благословен Плод Чрева Твоего, Иисус Христос, Истинный Человек и истинный Бог, Который для грешников родился, страдал, воскрес и прославлен в Таинствах, которого, О, Дева, Ты зачала через Святого Духа, когда ты отвечала (Архангелу) Гавриилу, это самое смиренное слово: «вот служанка Господня, да будет Мне, по Твоему Слову. Аминь». Моё первое Чудо благодати, которое сияет в этой моей Радуйся, Мария, заключается в том, что Я- Царица Невинности, которая понимается из (слова): «Радуйся». Согласно (С.) Августину, Божья Матерь была без смертного и простительного греха, без неприятностей проклятия и позора, и без неприятностей обиды и скандала и всякой вины зла, как справедливо приветствует Ангел «Радуйся», изменив имя «Ева» наоборот (Аве). Второе (чудо благодати, сияющее в моей Радуйся, Мария) - это то, что Я - Учительница всей мудрости и разума, что означает (слово Радуйся): «Мария».

Действительно, как сказал (С.) Бернар: "Мария означает Просветительница и просвещённая. Приняв от (Пресвятой) Троицы Свет премудрости, милейшая Мария озаряет всю Церковь верой, мудростью и разумом, наукой, советом и благоразумием».

Третье (чудо благодати, которое сияет в Моей Радуйся, Мария) заключается в том, что

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Fol. 037, col. c, CAPUT XI:]
HIC VIRGO MARIA EXPONIT SUO DILECTISSIMO NOVELLO SPONSO ANGELICAM SALUTACIONEM ET ALIQUA ALIA VERBA QUE IDEM SPONSUS HUIC SALUTACIONI ADDERE CONVENIT EX REVELACIONE EIUSDEM VIRGINIS MARIE (.)

((Maria loquitur ad Sponsum Suum dicens(:«) Pro tocius Ecclesie salute quinquagintanovem excellencias Meas tibi manifesto, in hac Salutacione Mea qua me sepius salutas esse contentas.

Cuius Salutationis hec est forma(:) Ave Maria o misericordissima, pro nobis Virgo Mater Dei facta, gracia plena Dominus Tecum Benedicta Tu in mulieribus et Benedictus Fructus Ventris Tui Ihesus Christus, Homo verus et verus Deus, pro peccatoribus Natus, Passus, Resuscitatus, et Sacramentis honoratus, quem Virgo concepisti per Spiritum/Sanctum, cum Gabrieli respondisti hoc Verbum humilimum(:) Ecce Ancilla Domini fiat Michi secundum Verbum Tuum Amen(.)

((Prima excellencia Mea in hac Salutacione intellecta est me esse Reginam Innocencie, quod intelligitur (fol. 037, col. d) per(:) Ave(.)

Nam secundum Augustinum Mater Dei sine omni ve fuit tam mortalis quam venialis peccati sineque ve maledictionis et infamie, sineque ve offensionis et scandali ac tocius culpe mali, ut merito salutaretur ab Angelo per Ave mutando nomen Eve(.)

((Secunda est me esse Magistram omnis sapiencie et intellectus quod interpretatur per Maria(.)

Nam ut dicit Bernardus(:«) Maria interpretatur illuminatrix et Illuminata(.)

Nam a Trinitate Lumine Sapiencie suscepto, hec dulcissima Maria illuminat totam Ecclesiam, videlicet, fide, sapiencia et intelligencia, sciencia, consilio, et prudencia (».)

((Tercia est me esse tocius admiracionis magnificencieque Imperatricem(.)

Quod intelligitur per interiectionem(:) O que est interiectio admirantis secundum gramaticos(.)

Ideo dicit Anselmus(:«) O tocius nostre cognicionis potestas Virgo Maria(!)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Я императрица всех благоговений и чар, которые обозначаются словом (Радуйся): "О", что означает чудо, согласно грамотным людям. (С.) Ансельм сказал: "О, Дева Мария, (о), Властительница выше всего нашего понимания!

О, Богатство и Пример выше всех наших возможностей!

О, милая Мария, достойная всякого Небесного Царства!

О, Мария, безмерная дарительница всякой милости и снисхождения!

О, непостижимая и бесценная чистота и честность, превыше всего ума и тела!

О, Мария, Источник всей доброты, превзошедший желания и рассуждения людей, помилуй меня, ничтожного, твоей милостью».

Четвёртое чудо благодати (которое сияет в этой моей Радуйся, Мария) состоит в том, что Я Царица Милосердия, которая понимается через эту превосходную степень (Радуйся): «Милостивейшая».

Так сказал (С.) Иероним: "община верных (даже тех, кто) нечестив, прибегает к Богородице всемогущей: она действительно Царица благочестия и милосердия и единственная Утешительница всех несчастных».

Пятое (чудо благодати, которое сияет в моей Радуйся Мария) это то, что я Посредник человечества.

Это выражается словом (Радуйся): "За", что означает ходатайствовать за что-то в более высокой степени, как утверждают филологи.

Так говорит (С.) Амвросий: "в такой великой войне между Богом и людьми, не только в серьёзном неповиновении смертным грехам, но и в страшном оскорблении прародителей, посредником спасения для всего добра и против всего зла является для нас Дева Мария, настолько чудесно Святая, что перед людьми и Ангелами она творит чудеса во всём".

Шестое чудо благодати (которое сияет в этой моей Радуйся, Мария) состоит в том, что я-основа и начало добра для всех людей.

Это иллюстрируется словами (Радуйся): "для

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

O tocius nostre potencie facultas(!)

O omnis virtutis nostre auctoritas(!)

O dulcissima Maria tocius Regni Celestis dignitas(!)

O Maria tocius misericordie et clemencie inmensa benignitas(!)

O universe mentis et corporis puritas et honestas inenarrabilis et inestimabilis (!)

(Fol. 038, col. a) O Maria fons tocius bonitatis, cuncta hominum transcendens vota et spectamina, mei vermiculi misereatur Tua misericordia (».)

((Quarta excellencia est Me esse Misericordie Reginam, quod intelligitur per istum superlativum Misericordissima(.)

Ideo dicit Ieronimus(:«) Ad Matrem Dei Omnipotentis fidelium et reorum recurrat cetus(:) nam ipsa est pietatis et misericordie Regina cunctisque miseris Consolatrix est unica (».)

((Quinta est Me esse humani generis Mediatricem(.)

Quod significatur per hanc dictionem(:) Proque(,) est dictio mediacionis rei ad finem aliquem ut dicunt Gramatici(.)

Ideo dicit Ambrosius(:«) Dei et hominum in tanto bello tamquam gravi discordia peccatorum mortalium tamquam implacabili offensa Primorum Parentum quineciam in omni bono et contra omne malum salvifica Mediatrix est Virgo Maria, pro nobis sic sancta mirabilis ut hominibus et Angelis sit per omnia admirabilis(».)

((Sexta Mea excellencia est Me esse boni cunctorum hominum causam et inicium(.)

Quod denotatur per hanc dicionem(:) Nobis(.) Que in hoc capitur sub modo finis, cum sim pro vobis a Deo facta, ut per Me Deus vos Suis repleret Bonis.

Ideo Petrus Damiani de me inquit(:«) O Benedictissima Virgo (fol. 038, col. b) Maria, ne nos spernas que pro nobis es previsa, ne nos queso abhorreas que pro nobis es predestinata, ne nos rogo spernas tuos quia pro nobis a Sanctis Patribus es prenunciata, pro nobis nata, pro nobis salutata, ac omni gratia repleta(».)

((Septima est Me esse Reginam virginum cum dicitur(:) Virgo.

Nam, secundum Doctorem Sanctum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

нас", что вы понимаете (если вы думаете) о том, почему я была создана Богом для вас: чтобы через меня Бог наполнил вас Своими Благами. (С.) Пьер Дамиани сказал мне: "О, Пресвятая Дева Мария, не уходи от нас, Ты, которая была задумана для нас; я умоляю тебя, не оставляй нас, именно ты, которая была предопределена для нас; я молю тебя не отвернуться от нас, (детей) твоих, потому что для нас ты была провозглашена святыми отцами, для нас ты родилась, для нас ты получила (Ангельское) Приветствие и была наполнена всей благодатью".

Седьмое (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария) состоит в том, что я Царица девственниц, когда говорят (в Радуйся): «Дева». По словам святого учителя Фомы Аквинского, поскольку Дева Мария родила, оставаясь Девственницей, она, таким образом, заслужила быть Царицей девственниц.

Восьмое (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария) состоит в том, что я Мать всех (людей), когда (сказано в Радуйся): «Мать». Поэтому так говорит (С.) Альберт в (книге) о Воплощении: «Дева Мария, потому что она была сделана Матерью Божией, стала Матерью всего мира».

Девятое (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария) состоит в том, что я-Божья Матерь, потому что так говорится (в Радуйся): «Божий».

И за это Мне дана безмерная и бесконечная похвала.

Поэтому говорит (С.)Августин: "если я назову Тебя Госпожа Мира, это (похвала) подлинная.

Если я назову Тебя Царицей Ангелов, это (ещё большая похвала).

Но если я назову Тебя Матерью Божией, это бесконечная (хвала)».

И то же утверждает С. Фома в первой части [Богословской Книги].

Десятое (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария) состоит в том, что Я родилась и чудесным образом зачала, когда говорится (в Радуйся): «она была сотворена!».

Согласно (С.) Фоме и (С.) Августину и (С.) Иерониму, выйдя за пределы

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

videlicet Thomam de Aquino(.)

Quia Virgo Maria genuit Virginitate permanente, et sic Regina virginum esse meruit(.)

((Octava est Me esse Matrem universorum(.) Quia(:) Mater(.)

Ideo dicit Albertus:(«) Super missus est Virgo Maria per hoc quod Mater Dei est constituta, totius mundi mater est facta(».)

((Nona est Me esse Dei Matrem per hoc quod dicitur: Dei(.)

In quo laus immensa et summa Michi offertur(.)

Ideo dicit Augustinus(:«) Si Te mundi Dominam vocem verum est(.)

Si te Reginam Angelorum dicam multum est, sed si Dei Matrem appellem infinitum est(».)

Et hoc idem dicit Sanctus Thomas in prima parte(.)

((Decima est mirabiliter Me esse Natam et miraculose Conceptam, cum dicitur(:) Facta(.)

Ideo secundum Thomam et Augustinum et Ieronimum, supra potenciam naturalem est Virgo Maria a parentibus infecundis Concepta et Genita, Divinaque Gratia mox adveniente omni repleta est Iustitia (fol. 038, col. c) factaque fuit mundissima absque omni culpa, ut postmodum fieret Mater Deifica(.)

((Undecima est Me esse gracie Inventricem omniumque graciarum Thesaurariam et Mare immensum cum dicitur(:) Gratia(.)

Ideo de Me ille celestis Aquila Augustinus inquit(:«) Ve michi ve mundo ac pocius mundanis, ve inquam similibus mei, qui caducas frequentius querimus aut petimus excellentias et de isto omnium gratiarum Mari immenso, Fonte et Origine videlicet Maria Virgine Beatissima peccatorum Amica non cogitamus.

Heu parum recordamur Ipsius, et ve nobis deterius, quia in tantis malis positi, sibi aut non aut negligentissime deservimus(».)

((Duodecima o fili et sponse Mea excellencia est, quod Ego sum Puteus(,) Fons et Stagnum superfluens omnium virtutum theoloycalium(,) moralium infusarum et acquisitarum, quod innuitur cum dicis michi(:) Plena(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

природы, Дева Мария была зачата и Рождена Божественной благодатью бесплодными родителями, и была восстановлена всей праведностью; и была создана очень чистой от всякой вины, чтобы затем стать Матерью Божией. 11 (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария) заключается в том, что Я изобретатель Благодати, и казначея, и огромное море всех милостей, когда говорится (в радуйся): «Благодать». Что касается Меня, сказал небесный Орёл (С.) Августина: "Горе мне, горе миру и тем более мирским, горе, я говорю, моим собратьям, что мы так часто ищем и просим тщетных похвал, и мы не думаем об этом огромном море, источнике и происхождении всех милостей, то есть о Блаженной Деве Марии, Подруге грешников. Мы мало помним о Ней, и нам гораздо хуже, чем помещённым (вместе) среди стольких зол, мы не служили Ей или делали это небрежно". 12 чудо благодати (сияющее в Радуйся, Мария), о, сын и Супруг (Алан), состоит в том, что я-резервуар, источник и озеро, переполняющее все богословские (и) моральные добродетели, проникнутые и приобретённые, и это указывается, когда ты говоришь Мне (в Радуйся): «Полная». Учитель (С.) Амвросий, восхваляя Мои Похвалы, сказал: "Дети человеческие, слушайте(меня), (я) прошу вас. Дети Адама, будьте осторожны, (я) умоляю вас. Потому что вы так глупо трудитесь в мирских делах и не видите и не слышите, какое (чудо благодати) присутствует в Богородице Всемогущей. Она действительно является Источником всех добродетелей, поэтому, теперь, когда вы это знаете, приходите (к Ней).

(Она) является резервуаром всех добродетелей, тогда, вы, которые обжигаются (от жажды) за грехи, приходите пить вдоволь.

(Она) есть озеро всех добродетелей, тогда, полные зла, подойдите и погрузитесь в (Её) воды, и так будет обновлена ваша юность, как у орлов, через этот переполняющий источник всех божественных даров"»

Эти вещи, он (писал обо Мне).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Unde ille seraphicus Doctor Ambrosius in Meis prorumpens laudibus, aiebat(:«) Filij hominum audite queso. Filij ade attendite supplico(.)

Cur operam vestram sic stulte in prophanis operibus datis; non videtis vel audistis, quid, quale, vel quantum est de Matre Dei Omnipotentis(.)

Nempe ipsa est Fons omnium virtutum, ergo scitientes venite(.)

Puteus est omnium (fol. 038, col. d) virtutum ergo adusti peccatis ad refrigerium accedite(.)

Stagnum est cunctarum virtutum, igitur malis repleti ad lavandum vos appropinquate, sicque renovabitur iuventus vestra ut aquile per hunc plenissimum cunctorum carismatum Fontem(».)

Hec ille (.)

((Terciadecima est me esse donorum omnium Dominam et Magistram et Archam(.)

Quod designatur cum dicitur(:) Dominus(:) per hoc enim quod sum Dei Patris Sponsa, potestatem accepi et dominium supra omnia Spiritus/Sancti Dei dona(.)

Ideo magnus ille Basilius in libro quem fecit, de laudibus Meis, ait(:«) O pauperes ad Palacium cunctarum diviciarum advenite, ut repleamini(.)

O universi esurientes et scitientes, ad hoc indicibile gloriosumque properate Hospicium Virginis Mariae, que quia Domina dominancium cum sit et Sponsa Dei Patris(,) Domini dominorum, cuncta sunt posita in donatione virginearum Manuum Suarum, et ne dixerim tantum corporalia bona verumeciam cuncta dona carismatum Regni Celestis (».)

((Quartadecima mea excellencia est Me esse Fructum omnium Spiritus/Sancti ortum, cum dicitur(:) Tecum(.)

Ideo de me Gregorius Nazanzenus Doctor irreprehensibilis et grecus ait(:«) O infirmi ecce Mariam Ortum omnium fructuum, cur non venitis(?)

O amari ecce Mariam omnium fructuum Ortum, cur non 039 a = de illo gustatis(?)

O fetidi ecce Mariam Ortum omium virtutum redolencie, cur non sentitis(?)

O universi amatores mundi, quare hic non properatis(?)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

13 чудо благодати (которое сияет в Радуйся Мария), что Я Госпожа, Учитель и Ковчег всех даров.
Это указывается, когда говорится (в Радуйся): "Господь": ибо, по сути, я Невеста Бога Отца, Я вновь обрела власть над всеми дарами Святого Духа.
Так великий (С.) Василий в книге, которую он написал о Моих похвалах, сказал: "О, бедные придите и снабдите себя во Дворце всеми богатствами.
О, вы все, кто голоден и жаждет, спешите к этому невыразимому и чудесному Жилью Девы Марии, которая, поскольку Она Госпожа господ, будучи Невестой Бога Отца, Владыки Господ, все вещи были помещены в Её Девственные Руки, в дар, и я бы сказал, не только материальные блага, но и все дары благодати Небесного Царства».
14 чудо благодати (сияющего) в (Радуйся, Мария) заключается в том, что Я-Сад всех плодов Святого Духа, когда сказано (в Радуйся): "С Тобою".
Так сказал обо мне великий греческий учёный (С.) Григорий Назианзен: "о немощные, вот Мария, Сад всех плодов: почему бы вам не прийти?
О, вы, наполненные горечью, вот Мария, Сад всех плодов: почему бы вам не насладиться ими?
О, вы, дурно пахнущие, вот Мария, Сад всех благоухающих добродетелей: почему вы не пахнете ими?
И вы все, кто любит мир, почему вы не спешите сюда?
Ибо здесь есть Сад всех цветов добродетелей: почему бы вам не украсить их, чтобы быть почитаемыми, очищенными, (и) исцелёнными?
Приходите, я говорю вам, приходите, потому что эта Госпожа Мария соизволила открыть свой благоухающий Сад всем грешникам.
Тогда, о благочестивая Царица, держащая дверь плодов Святого Духа открытой, я умоляю Тебя никогда не закрывать её перед грешниками, ищущими тебя!
Ибо, после Господа Иисуса Христа, в Тебе одномй есть изобилие всех плодов Святого Духа".
Это он (писал).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Nam ibi est Ortus omnium florum virtutum, cur non vos ornaris hijs ut honoremini, ut purgemini ut sanemini(?)
Venite inquam venite, quia haec Domina Maria, cunctis peccatoribus huius orti virtutem dignata est aperire(.)
O ergo pijssima Regina que sic Portam fructuum Spiritus/Sancti tenes apertam, ne queso ante faciem peccatorum Te querencium claudas eam(.)
Nam Tecum solum post Dominum Ihesum Christum est universorum fructuum Spiritus Sancti Habundancia(».)
Haec ille(.)
((Quintadecima est me esse octo beatitudinum Thalamum(,) Castrum et Domum cum dicitur(:) Benedicta(.)
Ideo ille incomparabilis Doctor Ieronimus de Me aiebat (:«)Gaudeamus cuncti fideles de tanto nobis exenio videlicet de Beatissima Virgine Maria, peccatoribus penitentibus concesso(.)
Nam in Illa et per Illam et ex Illa omnis venit nobis beatitudo, sive paupertatis, seu mundicie aut iusticie, aut pacis vel misericordie, sicque de singulis.
Propterea ad Mundum istum Beatitudinis accedite cuncti si 039 b = vultis participes Salutis fieri(».)
((Sextadecima est me esse omnium meritorum Principem cuiuscumque legis, propterea de Me dicitur(:) Tu.
Ob hoc Sanctus ait Augustinus(:«) Si frigida non nisi calidis calefieri, si arida non nisi humidis irrigari, si tristia non nisi iocundis letari possunt, sic non nisi Ihesu Christi et Marie meritis cuncti mortales mereri queunt(.)
Ex hijs duobus omnis mundi virtus meritum et salus dependet(.)
Propterea o Tu pulcherrima merencium meritorum Domina concede nobis sic mereri Tuis Meritis ut valeamus Tecum letari in Celorum Regnis (».)
((Septimadecima est Me esse omnium mulierum Gloriam Honorem Famam et Coronam, cum dicitur(:) In(.)
Ob hoc Augustinus inquit(:«) Gaudeant mulieres mundi tocius cuiuslibet status in Tuo Adventu, o pulcherrima mulierum Maria(.)
Nam infamiam quam incurrerunt in Te amiserunt, maledictionem quam promeruerunt in Te perdiderunt(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

15 (чудо благодати, которое сияет в этой моей Радуйся, Мария), это то, что Я Таламус, Замок и Дом, когда говорят (в Радуйся): Благословенная. Поэтому несравненный учёный (С.) Иероним говорил Мне: "Радуемся, о верные, все, такому великому дару, который был дарован нам, раскаявшимся грешникам, то есть Блаженной Деве Марии. Ибо в Ней и через Неё, и от Неё, на нас приходит всякое блаженство, или нищета (духа), или чистота, или справедливость, или мир, или милосердие, и так для каждого (Блаженства). Поэтому приближайтесь к этому Миру Блаженства, если хотите стать соучастниками Спасения"»

16 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я- Вершина всех достоинств любой заповеди, поскольку говорится обо Мне (в радуйся): «Ты». Вот почему Святой Августин сказал: "если холодные вещи не могут согреться, если только не горячими вещами; если пересохшая земля не может (стать влажной), если она не промокнет от воды; если печаль не может быть рассеяна, кроме как радостными вещами; так все смертные не могут иметь заслуг, кроме как благодаря заслугам Иисуса Христа и Марии. Из Них двоих вытекает всякая добродетель, заслуга и спасение мира.

Посему, Ты, прекрасная Госпожа тех, кто приобретает заслуги, за Твои заслуги даруй нам быть (достойными), чтобы мы могли вместе с Тобой радоваться Царству Небесному".

17 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я- Слава, честь, известность и венок всех женщин, когда говорится (в Радуйся): «в».

По этой причине (С.) Августин сказал: "да радуются женщины всего мира, любого состояния, в Твоём пришествии, о Мария, самая красивая из женщин.

(Женщины), благодаря Тебе, больше не имеют дурной славы, в которую они попали; (они), благодаря Тебе, были освобождены от проклятий, которые они заслужили.

Они радуются тому, что были искуплены от бесчестия, которое было

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Obprobrium quod Eve vicio sunt sortite, in Te ab hoc letantur se ereptas esse(.)

Gaudeant universi(!)

Nam in Angelis es Regina(;) in mulieribus(,) Gloria(;) in viris(,) Constancia(»).

Hec Ille(.)

((Octavadecima excellencia (fol. 039, col. c) Mea est Me esse Reginam humilitatis qua promerui esse Mater Dei, cum dicitur(:) Mulieribus.

Ideo Gregorius Nazanzenus inquit(:«) O Ave dulcissima Maria tocius humilitatis mansuetudinis et pietatis Regina, que in mulieribus elidis superbiam, Tua Sancta Humilitate contundis presumptionem earum(».)

((Nonadecima est Caritatis Me esse Vinculum, quo Ecclesia est Deo Desponsata, et natura humana cum Dei copulata Filio(.)

Quinymmo est eciam Me esse Sponsam Dei cum dicitur(:) Et(.)

Ideo Ambrosius inquit(:«) Te laudent pusilli omnes et magni, quia Desponsata es Deo Patri Omnipotenti et per Te Militans Ecclesia est copulata Filio Dei, et per Te rursus natura humana coniuncta est Verbo Creatoris, ut iam non sit ponere inter Deum et hominem distinctionem cum talem ac tantam posueris coniunctionem(».)

Haec Ille(.)

Merito sic aptantur Ambrosij verba, quoniam haec coniunctio copulativa et eciam coniunctiva et ordinativa, quae maxime conveniunt coniunctioni caritatis et desponsacionis(.)

((Vicesima est me esse Paradisum auctoritate benedictionis propter fidem per quam concepi Filium Imperatoris Celestis cum dicitur (:) Benedictus(.)

Ideo aiebat Basilius(:«) (fol. 039, col. d) Ave Maria, tocius benedictionis per fidem Paradisus(.)

Cuius benedictione Benedictus est Filius Tuus, benedictus est homo, benedictus est Angelus(.)

Denique Benedictione Fidei Tue totus benedictus est mundus(».)

((Vicesimaprima est Me esse Arborem Vite Sciencie et Potencie cum dicitur(:) Fructus(.)

Ideo inquit Augustinus(:«) Benedicat Te

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

им дано за грех Евы. Радуются (благодаря Тебе), все (женщины)!
Ибо среди Ангелов (Ты) Царица; среди женщин (Ты) Слава; среди людей (Ты) неизменна". Так он (писал).
18 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я Царица смирения, благодаря которому Я заслужила быть Матерью Божьей, когда говорят (в Радуйся): «среди женщин». (С.) Григорий Назианзен сказал: "Радуйся, о милейшая Мария, Царица всякого смирения, кротости и благочестия, (Ты), победившая высокомерие (которое было) в женщинах, Своим Святым смирением разруши их тщеславие».
19 (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария), заключается в том, что Я- Узы любви, посредством которых Церковь замужем за Богом, и человеческая природа была оплодотворена благодаря Сыну Божьему, потому что Я -Невеста Божья, когда сказано (в Радуйся): «и». Амвросий сказал: "Да славят тебя все малые и великие, потому что Ты замужем за Богом Всемогущим Отцом; для Тебя воинствующая церковь была оплодотворена Сыном Божьим; для Тебя человеческая природа соединилась со Словом, которое её создало, чтобы не было больше разделения между Богом и человеком после того, как (Ты) установила такое великое соединение". Это его (слова). Слова (С.) Амвросия относительно этого оплодотворяющего соединения, и в то же время объединяющего и конститутивного (человеческой природы), настолько уместны, что они в значительной степени соответствуют соединению любви и супружества.
20-е (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария), заключается в том, что я-Рай, в котором пребывает Благословение, за веру, с которой Я зачала Сына Небесного Императора, когда говорится: "Благословен».
(С.) Василий сказал: "Радуйся, Мария, (Ты), по вере, (Ты) Рай всякого благословения.
По (Твоей вере в) Благословение (Бога Отца), Твой Сын Благословен, человек благословен, ангел благословен.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

tota Celestis Curia Benedictissima Maria(.)
Nam Illa Tu es Arbor Vite, cuius Fructus Angelorum est Cibus(.)
Tu inquam es Arbor Sciencie cuius Fructus Sapiencia est hominum(.)
Tu rursus es Arbor Potencie, cuius Fructus Ihesus Filius Tuus Salus est omnibus salvandis(».)
((Vicesimasecunda est Me esse Templum Tabernaculum, Palacium, et Castrum Beatissime Trinitatis cum dicitur(:) Ventris(.)
Unde Anselmus(:«) Benedicta Tu in omnibus creaturis(.)
Nam in Templo Ventris Tui Sedem parasti Trinitati, in Palacio Ventris Tui preparasti Hospicium Deitati(.)
In Castro inquit Ventris Tui ornavisti Cubile Creatori (.)
Denique in Tabernaculo Tui Ventris, novem mensibus posuisti Filium Dei Omnipotentis(».)
((Vicesimatercia est Me esse Portam, Ianuam Fenestramque Regni Celorum Eburneam Argenteam et Auream, cum dicitur(:) Tui(.)
Ideo Bernardus ait(:«) Filius Dei ad nos descendit per Portam Ventris Tui, iustus homo (fol. 040, col a) post Ipsum ascendit per Te Portam Regni Celi.
Deus Pater per Portam Ventris Tui dat toti mundo omne bonum.
Universumque bonum in genere humano ad Deum iuste non conscendit, nisi Per Portam Ventris Tui per quam omne bonum est donatum Ihesus Christus Filius Tuus(».)
((Vicesimaquarta est Me esse mundi Salvatricem Gubernatricem et Conservatricem, cum dicitur(:) IHESUS(.)
Ideo dicit Ieronimus(:«) Merito Te o dignissima mulierum Maria dixerim universorum Salvatricem quia Filius Tuus est Ihesus qui Salvator interpretatur(.)
Cunctorumque Gubernatricem, quia Ihesus Filius Tuus cuncta gubernat(.)
Denique dicam Te universorum esse conservatricem, quia Filius Tuus Ihesus cuncta conservat (».)
((Vicesimaquinta est Me esse omnium Sacramentorum Vas omni lapide precioso idest omni virtute ornatum cum dicitur (:)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Благословением Твоей Веры благословен весь мир".
21 (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария), заключается в том, что я-Древо Жизни, науки и силы, когда говорится (в Радуйся): «Плод».
Поэтому С. Августин сказал: "Да благословит тебя весь Небесный двор, о Благословенная Мария.
Ибо Ты-это Древо жизни, Плод которого-пища Ангелов.
Я говорю, что Ты-дерево науки, плод которого-мудрость человека.
Ты -дерево Силы, плод которого, Иисус, Сын Твой, является спасением для всех, кто должен быть спасён".
22 (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария), заключается в том, что Я-Храм, Скиния, дворец и лагерь Святой Троицы, когда говорится (в Радуйся): «Чрево».
Поэтому (сказал С.) Ансельм: "Благословенна Ты, из всех созданий.
Ибо в Храме Чрева Твоего Ты приготовила место Троице; во Дворце Чрева Твоего Ты устроила жилище Божеству; в стане чрева Твоего Ты предложила место Создателю.
Наконец, в скинии Чрева Твоего Ты на девять месяцев положила Сына Всемогущего Бога"»
23 (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария), заключается в том, что Я есмь Евурнейские ворота, Серебряный вход и Золотой вход, когда сказано (в Радуйся): «Твоего».
Поэтому (С.) Бернар сказал: "Сын Божий сошёл к нам через ворота Чрева Твоего: праведный человек, подражая (Сыну Божию), поднимается через Тебя к воротам Царства Небесного.
Бог Отец, через дверь Чрева Твоего, даёт миру всё добро.
Точно так же всё добро человечества справедливо не восходит к Богу, кроме как через ворота Чрева Твоего, через которые было даровано всё добро: Иисус Христос, Сын Твой».
24 (чудо благодати, которое сияет в этой моей Радуйся, Мария), это то, что Я-Спасительница, Правительница и Хранительница мира, когда говорят (в Радуйся): "Иисус".

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Christus qui interpretatur Unctus (.)
Quod secundum Hugonem de Sancto Victore pertinet ad Sacramenta(.)
Ideo inquit Augustinus(:«) Christus Dominus Ihesus sic dictus est, quia gracia singularis Persone, gracia habituali, gracia Capitis, gracia potestatis pre filijs hominum est unctus(.)
Ex quibus universa Ecclesie provenerunt Sacramenta, medio et merito Virginis Marie, in cuius 040 b = utero universa huiusmodi sunt producta, virtute unctionis celice (».)
((Vicesimasexta est Me esse virorum iustorum pulcherrimam dulcissimam et nobilissimam Sponsam ac fecundissimam, signanter Ecclesiasticorum permaxime autem et potissime Religiosorum cum dicitur(:) Homo(.)
Ideo inquit Ieronimus(:«) Quia per Te Deus factus est homo, merito et iuste virorum cunctorum dicenda es Sponsa, que genuisti nostrarum animarum Sponsum, non cum corruptione sed Virginitate permanente(.)
Propterea celeriter ad Te currant viri signanter Religiosi, qui in castitate cupiunt servire Deo Omnipotenti eorumque sis Sponsa, Custodia, Defensatrix castitatis, ex illis filios susceptura caritatis fidei et honestatis(».)
Hec ille(.)
((Vicesimaseptima est Me esse Magistram et Librum humane veritatis naturalis, moralis et racionalis, cum dicitur(:) Verus scilicet homo(.)
Unde Augustinus(:«) Cum opere sis potens Maria et Vera Mater Dei qui factus est Homo Verus, proculdubio Mater es et Origo cuncte veritatis tam corporalis quam mentalis, quam eciam moralis(».)
((Vicesimaoctava est Me esse mundi Advocatam, cum dicitur(:) (fol. 040, col. c) Et(,) que est coniunctio denotans pacem et concordiam racione copulacionis(.)
Ob hoc Bernardus inquit (:«) Cunctorum iuste es Advocata, quia cunctorum totis caritatis visceribus Deo es unitiva(.)
Ihesu Christo per graciam copulativa, regnoque celorum per gloriam impedimentis remoris peccatorum coniunctiva(.)
Te igitur laudet tota potencia talem

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Так сказал (Святой) Иероним: "по праву скажу, что Ты, о Мария, самая достойная из женщин, спасительница всех, поскольку Сын Твой-Иисус, Что означает Спаситель.
И (Ты) - Правительница всего, потому что Твой Сын правит всем.
Наконец, я скажу, что Ты - Хранительница всего, потому что Сын Твой Иисус хранит всё".
25 (чудо благодати, сияющее в моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я являюсь Сокровищницей всех таинств, украшая каждый драгоценный камень, то есть каждую добродетель, когда говорится (в Радуйся): «Христос», что означает Помазанник, (слово), которое, согласно Гугону святого Виктора, относится к Таинствам.
Поэтому сказал (Святой) Августин: "Христос Господь называется Иисусом, потому что по особой благодати его личности, по обычной благодати [единения с Богом], по благодати бытия, по благодати силы, он Помазанник, в пользу детей человеческих: для них явились Таинства Церкви через и по заслугам Девы Марии, в Чреве которой они были рождены (Таинства), в контакте с небесным Помазанником".
26 (чудо благодати, сияющее в моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я славная, очень нежная, совершенная и очень плодотворная Супруга праведных людей, особенно церковников, и, тем более, особенно религиозных, когда мы говорим (в Радуйся): «Человек».
Итак, сказал (С.) Иероним: "ибо через Тебя (Марию) Бог стал человеком и по праву Ты должна называться Супругой всех людей, (Ты), породившая Супруга наших душ, не в нечестивости, но (в Твоей) постоянной Девственности.
Поэтому к Тебе с готовностью прибегают люди, особенно религиозные, которые в целомудрии желают служить Всемогущему Богу, чтобы для них (Ты) была Супругой, Хранительницей, Защитницей целомудрия, (и чтобы Ты) поддерживала среди них детей милосердия, веры и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Advocatam omnium hominum natura (».)
((Vicesimanona est Me esse Veritatis Gracie, et Glorie Librariam et Pulpitum ac Armarium cum dicitur secundo(:) Verus(.)
Ob hoc Petrus Damiani inquit(:«) O cunctorum verorum Mater amantissima Maria, Libraria Divine Veritatis, Gracie et Glorie, in qua est Verus Deus (.)
Tu Pulpitum Celestis Sapiencie, in quo legitur e canitur Verus Deus(.)
Tu inquam rursus es Armarium Virgineum Deifice Veritatis, in quo Liber Vite Ihesus Christus novem mensibus quievit, et in quo contemplatur Verus Deus(».)
((Tricesima est Me esse Omnipotentis Dei Filij Sociam quasi coequalem, Amasiamque singularissimam, cum dicitur(:) Deus(.)
Ideo dicit Anselmus(:«) O immensa dignitas Marie, que Socia es Eterne Sapiencie, quis non hanc timebit(?)
O incomparabilis laus Marie que quasi coequalis est facta Verbo Eterne Potencie, quis ergo te non (fol. 040, col. d) honorabit(?)
O inestimabilis et incomprehensibilis laus Marie que in summis locata es donis Deitatis!
Quis non hanc amabit totis viribus, quam Deus sic honoravit magnificavit et exaltavit?
Quis contra Deum Mariam contempnere audebit?(».)
Hec ille (.)
((Tricesimaprima est Me esse peccatorum Refugium(,) Praesidium, Promotorium et Subsidium, cum dicitur(:) Pro, quia pro est dictio prepositiva causalis quasi finalis et essencialis, ut dicunt gramatici(.)
Ideo de Me dicebat Augustinus(:«) Pro Me es genita ut mei miserearis, mei queso miserere, pro mundo sanctificata es ut per Te(,) Deus cuncta faceret sancta, ut mundo compaciaris.
In inmensum sublimata et pro peccatoribus Mater Dei facta, reorum precor ut miserearis et redde nobis nostrum scilicet Christum(.)
Nam si non velis misereri, Te toto privas Gloria, Filium Dei interficis qui est Veritas infallibilis totumque mundum destruis contra honorem Trinitatis(».)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

добродетели».
Это он (сказал).
27 (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария), заключается в том, что я Учительница и Книга человеческой истины, естественной, моральной и рациональной истины, когда мы говорим (в Радуйся): «Истинный», то есть: человек. (С.) Августин (утверждал): "одной (единственной) работой ты велика, Мария, и истинная Матерь Божья, Тем, кто создал (в Тебе) Истинного Человека; без сомнения, (Ты) Мать и Происхождение всякой реальной, духовной и нравственной истины».
28 (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария), заключается в том, что я Защитница мира, когда говорится (в Радуйся): «и», что является соединением, предлагающим мир и согласие, из-за соединения. (С.) Бернар сказал: "справедливо (О, Мария) Ты Защитница всех, потому что всеми внутренностями милосердия Ты воссоединила всех с Богом. Благодатью ты соединила их с Иисусом Христом; славой, сняв оковы грехов, ты присоединила их к Царству Небесному». Человеческая природа в полном объёме, восхваляет Тебя, Защитницу, за всё (Твоё) величие". 29 (чудо благодати, сияющее в моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я- Книжный шкаф, Кафедра и Икаф истины, Благодати и Славы, когда мы говорим во второй раз (в Радуйся): "Истинный". (Святой) Пьер Дамиани сказал: "о, Мария, прекрасная Мать всех истин, хранящая Божественную истину, Благодать и Славу, где обитает Истинный Бог. Ты- Кафедра Небесной Мудрости, на которой провозглашается и воспевается Истинный Бог». Я говорю, что Ты-Девственный Шкаф Божественной Истины, где Книга жизни, Иисус Христос, лежала 9 месяцев, в Нём созерцается истинный Бог". 30-е (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я почти равный союзник и очень особый Друг Сына Всемогущего Бога, когда говорится (в Радуйся, Мария): «Бог».

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

((Tricesimasecunda est Me esse Medicam singularissimam cum dicitur(:) Peccatoribus(.)
Ideo Rabanus de Me inquit(:«) Pro peccatoribus facta es Ortus omnium florum et vivus Fons balsami, ne ergo miseros ad te currentes repellas.
Pro peccatoribus Castrum sidereum factam es, ne ergo pauperes ad Te confugientes expellas (fol. 041, col. a) peccatores (.)
Pro peccatoribus inquam Templum et Palacium salutis et libertatis a Deo es facta, non ergo sceleratos ad Te venientes contempnas(.)
Tu enim non Tui sed peccatorum es et peccatoribus tota es data o humillima Domina (».)
((Tricesimatercia est Me esse tocius Ecclesie Nutricem, cum dicitur(:) Natus(.)
Ideo inquit Basilius(:«) Cum per Te Filius Dei et in Te et ex Te sit mundo natus, restat ut cunctorum Christi membrorum misticorum, que sunt Ecclesia iustorum sis et debeas Nutrix esse(.)
Propterea o clementissima Maria da filijs secundo genitis, Lac Gracie et Veritatis(.)
Da, inquam Lac Angelicum nobis misericordie et dulcedinis, ne fame et siti pereamus in hoc exilio pleno cunctis miserijs (».)
((Tricesimaquarta est Me esse penitencium et tribulatorum ac quorumcumque pie paciencium Constanciam et Columpnam, ac firmitatis Montem cum dicitur(:) Passus(.)
Ideo dicebat de Me Gregorius Nazanzenus(:«) Cum sis o dulcissima Maria Eius qui pro mundo est Passus, et fueris in Passione Socia hoc privilegium promeruisti ut Tua Compassione ad Filium Dei cunctorum tribulatorum in posterum esses fortitudinis Columpna, et tocius paciencie Mons ut iam tribulacionibus pressis necessarium ad Te oculos sit (fol. 041, col. b) semper dirigere(».)
((Tricesimaquinta est Me esse Ecclesie Cathenam et Regulam ordinativam cum dicitur(:) « Et »(,) que est dictio conchatenans dictiones et in ordine reponens eas et ut iugo cuiusdam unionis ipsas regulas(.)
Ob hoc de Me Petrus Blesensis inquit(:«)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Поэтому сказал (С.) Ансельм: "о, великое достоинство Марии, что Ты Союзница Божественной Мудрости, кто не будет бояться этого?
О, несравненная хвала Марии, которая была создана почти равной (по внешнему виду) Слову Вечной Силы, кто же тогда не сделает тебе чести?
О, бесценная и неописуемая хвала Марии, которая была поставлена на вершину даров Божьих!
Кто не будет любить всеми силами Того, Кого Бог так почитал и возвеличил?
Кто посмеет выступить против воли Бога?». Эти вещи, он (писал).
31 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я- Прибежище грешников, Возвышенность защиты и Укрытие, когда говорится (в Радуйся): «для», что является причинным и окончательным предлогом, и, согласно филологам, важно в речи.
Поэтому сказал Мне (Святой)Августин: "Для меня ты была рождена, чтобы ты помиловала меня: я прошу тебя помиловать меня; для мира ты была освящена, чтобы для тебя Бог сделал всё святым: (я умоляю тебя) иметь сострадание к миру.
Ты была безмерно возвышена, и для грешников ты стала Матерью Божией: я прошу тебя помиловать царей и вернуть нам нашего, то есть Христа.
В самом деле, если бы действительно (Ты) не хотела иметь Милость, Ты бы лишила себя Славы, Ты бы отказалась от Сына Божьего, который является Непогрешимой Истиной, Ты бы отправила весь мир в руины, против чести (которую С.) Троица (дала Тебе)».
32 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я- несравненный Лекарь (душ), когда говорится (в Радуйся): "грешники».
Поэтому Рабан обо Мне сказал: "Ты была создана для грешников, (как) сад всех цветов и (как) многолетний Источник бальзама: не отправляй назад несчастных, которые прибегают к тебе.
Ты была создана для грешников, (как) Небесный замок: не посылай обратно бедных грешников, которые в Тебе

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

O tocius Ecclesie Cathena Aurea et Regula, dulcissima Maria, quibus ipsa Ecclesia dirigitur tota per virtutes copulatur et in sanctis statibus et Sacramentis ordinatur (».)
((Tricesimasexta est Me esse cunctarum infirmitatum corporearum, viteque humane et mortis Dominam cum dicitur(:) Resuscitatus(.)
Ideo Albertus de Me aiebat(:«) Eo enim quod Filius Tuus primus resurgencium, mirabiliter est Resuscitatus racione angustiarum, et dolorum inmensorum quos Amore Eius incessanter tempore Passionis Eius pertulisti usque ad auroram Dominice Resurrectionis, iuste promeruisti ut sis Domina vite mortis et sanitatis omnis et egritudinis(».)
((Tricesimaseptima excellencia Mea est Me facere servos Meos devote Sacramenta suscipere et in illis perseverare et cum illis de hoc mundo exire cum dicitur(:) Sacramentis(.)
Ideo inquit Anselmus in quodam Sermone(:«) Sive sit Baptismus sive Confirmacio vel Ordo vel Eucaristia vel Penitencia (fol. 041, col. c) vel Matrimonium vel Extrema Unctio que sunt numero septem ecclesie Sacramenta, nemo ea digne valebit suscipere nisi Maria orante nullus poterit in hijs iuste perseverare nisi Maria fortissime adiuvante(.)
Denique numquam virtuose cum eis aliquis valebit discedere, nisi misericordiosissima Maria dulciter assistente potenter, et mirabiliter adiuvante et letificante(».)
((Tricesimaoctava est Me plus omnibus creaturis, et in inferno et in mundo et in Paradiso esse honoratam, et in timore ab alijs habitam, cum dicitur(:) Honoratus(.)
Veluti Augustinus(:«) Merito totus infernus Mariam timet et coacte honorat, quia Domina est inferni, non culpa, sed gracia et misericordia(.)
Ampliusque veneratur Mariam et honorat totus mundus quia Mater est conditoris Ihesu Christi qui ab omnibus est honoratus(.)
Denique Mariam collaudat timet et honorat Cetus Celorum universus, eo quod Regina est Celi et Imperatrix mundi(».)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

укрываются.
Добавлю, что ты была сотворена Богом для грешников, (как) Храм и (как) Дворец спасения и свободы: тогда не презирай злодеев, которые стекаются к тебе. Ты принадлежишь не Себе, а грешникам, и им ты дарована в полном объёме, о, скромная Госпожа".
33 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я Воспитатель всей Церкви, когда говорят (в Радуйся): «Родился».
Поэтому сказал (Святой) Василий: "поскольку через Тебя, в Тебе, и от Тебя родился в мире Сын Божий, навсегда (Ты) будешь и должна быть кормилицей всех мистических членов Христа, которые являются праведниками в церкви. Поэтому, о, милостивая Мария, дай своим вторым детям Молоко Благодати Истины.
Повторяю, дай нам Ангельское молоко милосердия и сладости, чтобы мы не умерли от голода и жажды в этом изгнании, полном всех страданий».
34 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я- Постоянство, Столп и непоколебимая Скала кающихся, скорбящих и тех, кто страдает со смирением, когда говорится (в Радуйся): «страдаю».
Поэтому говорил обо мне (Святой) Григорий Назанзен: "поскольку, О, милая Мария, Ты (Мать) того, кто пострадал за мир и Ты была (Его) союзницей в Страстях, Ты заслужила эту привилегию: что за Твоё сострадание к Сыну Божьему, с этого момента Ты являешься крепостной Колонной Всех скорбящих и нерушимой Скалой терпения, так что теперь необходимо, чтобы все, кто угнетён скорбью, всегда обращали свои глаза на Тебя».
35 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я являюсь Цепью и обязательным правилом Церкви, когда говорится (в Радуйся): "и", который является термином, который объединяет слова и упорядочивает по порядку их и те же правила, как в ярме единства.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

((Tricesimanona mea excellencia, est Me esse Dominam principem et Reginam quasi infinite potestatis et immense bonitatis, cum dicitur(:) Domin[a]e(,) quod est Nomen infinitum(.)
Ideo dicit Augustinus(:«) Dei Mater infinita est quia quem genuit est infinitus: bonitate(,) sapiencia et potestate(».)
(fol. 041, col. d) Quadragesima est Me esse Reginam Angelorum cum dicitur(:) Virgo(.)
Ideo dicit Ieronimus(:«) Quoniam dulcissima Maria Virgo fuit ante Partum(,) in Partu(,) et post Partum propterea Regina est Angelorum quibus Virginitatis inmobilis a Deo im/perpetuum laudabile munus est collatum(».)
((Quadragesimaprima est me esse Magistram omnium conceptionum angelicarum racionalium et naturalium ac spiritualium cum dicitur(:) Concepisti(.)
Ob hoc Augustinus inquit(:«) Quoniam concepisti Dei Verbum, Magistra es omnium conceptionum et generacionum(».)
((Quadragesimasecunda est me esse Nubem, Columbam, Linguam et Fornacem igneam Spiritus Sancti Caritatis cum dicitur(:) Per(.)
Unde Anselmus(:«) Tu illa clementissima Misericordia per quam veluti per nubem habemus Spiritus Sancti pluviam, tanquam per Columbam obtinemus Clemenciam, ut per linguam proferimus sermonem et tanquam per fornacem inflammamur ad amorem (».)
((Quadragesimatercia est Me esse Originem et Dominam per quam carnales et mundani efficiuntur Spirituales et Celici, cum dicitur(:)Spiritum(.)
Ideo dicit Augustinus(:«) Per Mariam Spirituales quicumque erunt, qui Spiritum Dei querunt(.)
Nam Ipsa est Via et Spiritus Sancti Secretaria (».)
((Quadragesimaquarta est Me (fol. 042, col. a) esse omnium Sanctorum et Sanctarum sanctitatem, cum dicitur(:) Sanctum(.)
De quo Bernardus(:«) Quid de Marie laudibus loquar?
Nam Sanctitas per Spiritum Sanctum ex Ipsa est in Sanctis omnibus (».)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Вот почему Пётр Блесенс сказал мне: "о, милейшая Мария, Золотая Цепь и Правило всей Церкви, через которую вся Церковь направляется, через добродетели она остаётся единой, и в святых состояниях жизни и Таинствах она направляется».

36 (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария), заключается в том, что Я-Госпожа всех телесных немощей, человеческой жизни и смерти, когда говорится (в Радуйся): «Воскресший».

Поэтому (С.)Альберт обо Мне сказал: "Твой Сын-первый из воскресших: превосходно Он был воскрешён из-за безмерных страданий, Ты неустанно поддерживала Его во время Его Страстей, вплоть до рассвета воскресенья Его Воскресения.

Ты справедливо заслужила, чтобы быть Госпожой жизни, смерти, здоровья и болезни».

37 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), состоит в том, что Я заставляю моих слуг принимать Таинства преданно, и в них (Я заставляю) их упорствовать, и, вооружившись (ими), они выходят из этого мира, когда говорится: «Таинства». (С.) Ансельм сказал в проповеди: "Таинства Церкви, которых насчитывается семь, то есть Крещение, Миропомазание, (Священство), Евхаристия, Покаяние, Брак, Елеосвящение, никто не сможет достойно принять их без молитвы Марии, никто не сможет в них упорствовать в праведности, если Мария не будет сильно помогать.

Наконец, никто никогда не сможет умереть добродетельно вооруженным (Таинствами), если милосердная Мария не будет помогать ему с любовью и пристально, и не поможет ему и не успокоит чудесным образом».

38 (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария), состоит в том, что Я почитаема больше, чем все создания, в аду, в мире и на Небесах, и по сравнению с другими (созданиями) Я принимаюсь во внимание, когда говорится (в Радуйся): «Честь».

Как (сказал С.) Августин: "по праву весь ад боится и чтит Марию за

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

((Quadragesimaquinta est Me esse Dominam omnium dominacionum et creaturarum pro preterito praesenti et futuro cum dicitur(:) Cum(.)

Unde Anselmus inquit(:«) Domina es omnium temporum nostrorum(,) cum Mater sis Eternitatis que mensura est cunctarum duracionum(».)

((Quadragesimasexta est Me esse Columpnam et Turrem fortitudinis, cum dicitur(:) Gabrieli qui interpretatur Fortitudo Dei(.)

Ideo dicit Ieronimus(:«) Maria est fortitudinis Regina, ideo ad Eam missus est Gabriel Princeps fortitudinis et potestatis(».)

((Quadragesimaseptima est Me esse Dominam tocius persancte locucionis in omni prudencia et modestia, cum dicitur(:) Respondisti(.)

Ideo dicit Basilius(:«) Merito Dominam cunctorum Te nuncupabo eloquiorum, cum sic nuncio Trinitatis respondisti, quod mundum universum liberasti a reatu perdicionis(».)

((Quadragesimaoctava, est Me esse relatricem ad Deum cunctarum Ecclesie precum, cum dicitur(:) Hoc, quod est pronomen relativum et demonstrativum(.)

Ob hoc Ambrosius inquit in quodam Sermone de Me(:«) Ob hoc a domino facta es (fol. 042, col. b) ut reorum preces ad Deum referres, suppliciter intercedendo, et dulciter consolando, fortiterque auxiliando(».)

((Quaragesimanona est Me esse Bibliam Sanctorum Verborum cum dicitur: Verbum(.)

Ideo Ieronimus ait(:«) Non immerito Mariam vocavero Bibliam cunctorum Sacrorum Verborum, que Liber fuit in quo Dei Verbum scriptum et Caro factum fuit (».)

((Quinquagesima est Me esse exemplar cunctis viventibus tocius humilitatis signanter mulieribus cum dicitur(:) Humillimum(.)

Ideo dicit Bernardus(:«) Ob id quippe quod humillimum humili in humillimo Sacramento in Te complendo respondisti, exemplar vivum universe humilitatis esse promeruisti (».)

((Quinquagesimaprima, est Me esse pietatis pro peccatoribus demonstrativam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

силу, поскольку (Она) - Госпожа ада не по (Её) вине, а по (Её) милости.
И весь мир торжественно почитает Марию, потому что Она Мать, которая родила Иисуса Христа, которого чтят все. Всё Небесное воинство восхваляет и чтит Марию за то, что Она - Царица Небесная и Императрица мира».
39 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я Верховная Госпожа и Царица, обладающая почти бесконечной силой и безмерной добротой, когда говорят (в Радуйся): «Госпожа», что является именем бесконечного (величия). Поэтому сказал (Святой Августин): "Богородица бесконечна (в величии, потому что Тот, кого породила, бесконечен: в доброте, мудрости и силе)».
40 (чудо благодати, которое сияет в этой моей Радуйся, Мария), что Я Царица Ангелов, Когда говорят: "Дева".
Поэтому сказал (С.) Иероним: "поскольку милая Мария была Девственницей до Родов, во время Родов и после Родов, поэтому Она является Царицей Ангелов, которым Бог даровал на вечность непреложную Девственность».
41 (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария), заключается в том, что Я - Учительница всех логических, реалистических и духовных концепций, когда говорится (в Радуйся): «Ты зачала».
По этой причине (С.) Августин сказал: "Поскольку Ты зачала Слово Божье, Ты - Учительница всех зарождений и поколений».
42 (Чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я - Облако, Голубь, Язык (огненный) и горящая Печь Святого Духа Любви, когда говорится (в Радуйся): «Для».
Поэтому (сказал Святой Ансельм): "Ты та самая милосердная Милость, благодаря которой, как через Облако, мы получаем дождь Святого Духа; как через Голубя (Святого Духа), мы получаем милосердие (Бога); как через Язык (огня

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

cum dicitur(:) Ecce(.)
Ideo dicit Petrus Damiani(:«) Quia Te ad omnia humillime Angelo peragenda demonstrasti dicendo(:) Ecce.
Ob hoc promeruisti semper pro universis verba misericordiarum ostendere Patri Filioque Tuo quem Lacte Virgineo tociens pavisti(».)
((Quinquagesimasecunda est Me esse omnis obediencie prelatam cum dicitur(:) Ancilla(.)
Ideo dicit Bernardus(:«) Cum Domina dicis: Ecce Ancilla, das exemplum omne in precepto et obediencia(».)
((Quinquagesimatercia est Me esse (fol. 042, col. c) universe diligencie Prepositam cum dicitur(:) Domini(.)
Idcirco Origenes super Matheum inquit(:«) Domina Domina et iterum Domina universorum et Regina, merito mandabis Tuis famulis cum diligencia Deo devotis servire obsequijs, quia meruisti esse summa et prima Dei Omnipotentis Ancilla(».)
((Quinquagesimaquarta est Me esse tocius mundi Fabricam in qua Deus reparavit mundum fractum, cum dicitur(:) Fiat(.)
Ideo Gregorius Nazanzenus de Me inquit(:«) O universi Ade filij recolite queso Mariam tocius mundi Fabricatricem in qua cum Angelo respondit(:) Fiat, Deus universum orbem per Verbum Suum refecit(».)
((Quinquagesimaquinta est Me esse omnium creaturarum Primam cum dicitur(:) Michi, quod est prime persone(.)
Ob hoc Fulgencius in Sermone inquit(:«) O humillima Maria dignissima Mater, per illud Verbum: Fiat Michi, promeruisti Prima Persona et Creatura summa esse mundi(».)
((Quinquagesimasexta est Me esse et fuisse infallibilissime Dei Legibus et Regulis regulatam, cum dicitur(:) Secundum(,) quod est preposicio imitacionis insecutionis et informacionis et regulacionis secundum Gramaticos(.)
Ob hoc Maximus in Sermone dicit(:«) Secundum Dei Leges dulcissima Maria semper (fol. 042, col. d) innocenter vixit, nec ab eis eciam in minimo puncto unquam declinavit(».)
((Quinquagesimaseptima est Me esse

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Пятидесятницы) мы проповедуем; и как через Печь (огненную) мы воспламеняемся любовью".
43 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я-Родина и Светлость, где похотливые и мирские становятся духовными и небесными, когда говорят (в Радуйся): «Дух».
Поэтому сказал (С.) Августин: "благодаря Марии, будут духовными все, кто желает Духа Божия.
Ибо она есть Путь и Секретарь Святого Духа"»
44 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я- Святость Всех Святых, когда говорится (в Радуйся): «Святой».
Сказал (Святой) Бернар: "что я скажу о похвале Марии?
Точно, что Святость, через Святого Духа, от Неё во всех Святых!».
45 (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария), заключается в том, что Я Владыка всех владений и (всех) созданий в прошлом, настоящем и будущем, когда говорится (в Радуйся): «когда».
Поэтому (С.) Ансельм сказал: "Ты Правительница всех наших времён, будучи (Ты) Матерью вечности, которая является мерой всех дуг времени».
46 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я- Колонна и Башня крепости, когда говорят (в Радуйся): «Гавриил», что означает: «Крепость Божия».
Поэтому сказал (С.) Иероним: "Мария-Царица Крепости, поэтому к Ней был послан Гавриил, князь крепости и державы».
47 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что яЯ являюсь Проводником каждой святой речи в благоразумии и скромности, когда говорится: «Ты ответила».
Поэтому сказал (С.) Василий: " я назову тебя Проводником всех речей, за то, как Ты хорошо ответила Посланнику Троицы, поскольку Ты освободила весь мир от вины погибели».
48 (чудо благодати

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Libri Vite Magistram in quo scribuntur qui Me nominant cum dicitur(:) Verbum(.)
Ob hoc Prudencius in Sermone ait(:«) Advocata nostra Maria quoniam Verbum Dei orbi terrarum genuisti, hoc excellencius a Trinitate promeruisti ut per Te electi scriberentur in Libro Verborum Dei (».)
((Quinquagesimaoctava est Me esse talem ut omnia creata sint Mea, et quasi a Me iuste possessa divina pietate et clemencia, cum dicitur(:) Tuum(.)
Ideo Origenes super Lucam in quadam Omelia inquit(:«) O benignissima tocius mundi Domina Maria clementissima, quid dignum tuis offeram excellencijs(?)
Proculdubio ex ultimo Tuo Verbo pro nobis prolato adeo iuste decerta[vi]sti, ut omnia divina et creata essent Tua(.)
Per hoc enim quod Angelo confabulando consumavisti mundi salutem per Tuum(.)
Meruisti inquam et decertavisti ut vere dicere posses, totum quod est in universo Meum erit(.)
Deus enim per Tuum mundum renovavit universum(.)
Merito dedit Tibi meum, per quod Domina es et habes ius omnium(».)
Hec Ille(.)
((Quinquagesimanona est Me esse omnium bonorum consum[m]ationem cum dicitur(:) Amen(.)
Ideo (fol. 043, col. a) inquit Petrus Damiani(:«) O Dei Mater Eius videlicet, qui in Evangelio sepius affirmando dicit Amen(.)
Amen sis nobis semper per complecionem bonorum, per factionem verorum et perfectionem meritorum, ut in Gloria pro omnibus bonis per Te consumatis concinnere Amen Tibi possimus totis desiderijs usque in evum(».)
Hec ille(.)
Sponsus(:«) Lapide durior erit ac ferro sive adamante, qui hijs Tuis laudibus cognitis, deinceps devote Te non salutaverit cum Angelo per Ave (.)
Nam minima quinquagintanovem predictarum laudum Tui Honoris, est multo dignior aut laudabilior ac hominibus utilior toto universo mundo corporeo(».)
Maria(:«) Dulcis Sponse, secretum iam pandam tibi Divine Providencie(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

что сияет в этой моей Радуйся, Мария), то, что Я та, кто приносит Богу все молитвы Церкви, когда говорят (в Радуйся): "это", что является относительным и указательным местоимением.
Поэтому (С.) Амвросий сказал обо Мне в проповеди: "Поэтому Ты была сотворена Господом, чтобы молитвы виновных приносились Богу, ходатайствуя о мольбе (за них), утешая (их) мягко, помогая (им) очень».
49 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), это то, что яЯ - Библия из Святых Слов, когда говорится: "Слово".
Поэтому (С.) Иероним сказал: "заслуженно я назову Марию, Библией всех священных слов, Она стала Книгой, на которой было написано Слово Божие, и оно стало Плотью"»
50 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я являюсь образцом всякого смирения для всех живых, особенно для женщин, когда мы говорим: «Смиренный». Поэтому сказал (С.) Бернард: "ты ответила да, чтобы смиренный (Иисус) был оплодотворён в самой смиренной Тайне Твоего Смирения: за это Ты заслужила быть живым образцом всего Смирения".
51 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я Советница благочестия, когда говорится (в Радуйся): «вот».
Поэтому сказал (С.) Пьер Дамиани: "Ты смиренно ответила Ангелу, что совершишь всё, сказав: "Вот".
За это Ты навсегда заслужила проявлять слова милосердия ко всем, Отцу и Сыну Твоему, которого Ты так много раз кормила своим Девственным Молоком».
52 (чудо благодати, сияющее в Радуйся, Мария), заключается в том, что Я - Избранная (Богом) для всякого повиновения, когда говорится (в Радуйся): «слуга».
Поэтому сказал (Святой) Бернар: "когда, О, Госпожа, Ты говоришь: "вот слуга", подаёшь всякие примеры о повелении и послушании».
53 (чудо

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Scias enim et sicure intelligas quod et indelate alijs patefacias(.)
Quod videlicet signum probabile est et propinquum eterne dampnationis, horrere et attediari et negligere Salutacionem Angelicam tocius mundi reparativam(.)
Habentibus vero devocionem ad hanc, signum est ordinacionis et predestinacionis permagnum ad gloriam(.)
Propterea qui tenet Me in hac Salutacione semper Me teneat donec ad Me in Paradisum veniat(.)
Ob hoc dicit Bernardus(:«) Quemadmodum per (fol. 043, col. b) Salutacionem Angelicam salus et vita in universali mundo est collata, sic per eandem ab unoquoque in singulari frequentatam virtus et gratia et gloria conceditur(».) Amen(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Благодати, которое сияет в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я - Избранница во всём внимании, когда говорится (в Радуйся): «Господь».
Поэтому Ориген (в комментарии) к Матфею сказал: "Госпожа, Госпожа и снова Госпожа и Царица всех, по причине того, что Ты отправишь своих слуг служить Богу с усердием (и) с благочестивым отношением, поскольку Ты заслужила быть величайшей и первой Слугой Всемогущего Бога".
54 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что я-Фабрика всего мира, в которой Бог исправил разрушенный мир, когда говорят: «Да будет сделано».
Поэтому (С.) Григорий Назанзен сказал обо Мне: "О, (вы) все дети Адама, помните, пожалуйста, о Марии, которая исправила весь мир.
Когда Она ответила Ангелу: "да будет сделано", Бог восстановил весь мир Своим Словом".
55 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я - Первая из всех созданий, когда говорят: «Мне», которая является первым человеком.
Вот почему Фульгентий в проповеди сказал: "о, смиренная Мария, достойная Мать, этим словом: "да будет Мне", Ты заслужила быть Первым Человеком и величайшим Творением в мире».
56 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я безошибочно руководствуюсь законами и правилами Бога, когда мы говорим: "второй", который является предлогом подражания, продолжения, информации и направления, согласно филологам.
Поэтому (С.) Максим в проповеди сказал: "по законам Божьим милейшая Мария всегда жила в невинности, и от этого она никогда не отклонялась, даже в малейшей степени".
57 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я - Учитель Книги Жизни, в которой записаны те, кто помнит меня, когда говорят: "Слово».

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

По этой причине Прудентий в проповеди сказал: "о, Мария, Защитница наша, поскольку Ты породила Слово Божье в земном мире, Ты заслужила необычайно от (С.) Троицы это: что благодаря Тебе избранные будут записаны в книге слов Божьих".

58 (чудо благодати, сияющее в этой моей Радуйся, Мария), заключается в том, что Я настолько велика, что всё сотворённое принадлежит Мне, и Я владею этим почти законно, ради любви и нежности Бога, когда говорят: «Твой».

Поэтому Ориген (в комментарии) о Луке в проповеди сказал: "о, Мария, Госпожа, очень любящая и очень милая ко всему миру, что я могу предложить, что эквивалентно Твоим прерогативам? Без сомнения, последним Твоим Словом, которое Ты сказала (Ангелу), Ты так сильно боролась за нас, чтобы все божественные и сотворённые реальности были Твоими. Ибо, когда Ты разговаривала с Ангелом, Ты боролась за спасение мира через Твоего (Сына). Я скажу, что (Ты) заслужила и боролась за то, чтобы (Ты) действительно сказала: «всё во Вселенной будет Моим». Ибо Бог через Твоего (Сына) обновит весь мир.

По этой причине (Бог) дал Тебе моё, над чем Ты Властвуешь и владеешь правом на всё". Эти вещи он (сказал).

59 (чудо благодати, которое сияет в этой моей Радуйся, Мария), что Я - Сборник всего добра, когда говорят: "Аминь".

Поэтому сказал (С.) Пьер Дамиани: "о, Матерь Божия, то есть Того, кто в Евангелии часто говорит, чтобы подтвердить: Аминь.

Аминь да будет нам всегда исполнять добро, действовать по истине и достигать полноты достоинств, чтобы во Славе за все добрые дела, совершённые благодаря Тебе, мы могли петь Тебе Аминь со всеми чувствами на вечность".

Эти вещи он (сказал).

(Новый) Супруг (Марии сказал): "будет твёрже камня и железа, или алмаза, кто, познав эти похвалы Твои, затем не поприветствует Тебя

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

благочестиво в Радуйся, Мария.
В самом деле, самая маленькая из пятидесяти девяти похвал в Твою честь, гораздо более достойна похвалы и выгодна людям всего существующего мира».
Мария (ответила): "О, милый Супруг, я открою тебе теперь тайну Божественного Провидения.
Тогда узнаешь и прекрасно поймёшь это, чтобы потом ты также широко раскрыл это другим.
И, конечно, это вероятный знак, недалёкий от вечного проклятия, иметь ужас и отвращение, и презирать Радуйся, Мария, которая вернула весь мир.
С другой стороны, для верующих в (Радуйся, Мария) это великий знак того, что они устремлены и направлены к Славе.
Поэтому, кто соединяется со Мной через Радуйся, Мария, они всегда идут рядом со Мной, пока не придут ко Мне в Рай.
По этой причине (Святой) Бернар сказал: "как через Радуйся, Мария, спасение и жизнь были принесены миру, так и через неё (Радуйся, Мария) будут дарованы добродетель, благодать и слава, особенно тем, кто (её) будет усердно читать».
Аминь.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS II], CAPUT XII.
DE JESU CHRISTI PASSIONE INEFFABILI REVELATIO JESU.

I. Psalterium SS. Trinitatis mirifice conscientiam trepidantem confortat: errantem dirigit, et perficientem confirmat, Merito Domini Nostri JESU CHRISTI, et Beatissimae Virg[inis] Mariae, qui conscientias fidelium Floribus Virtutum ornant, et Fructibus Donorum Spiritus Sancti foecundant.

Unde suavissimum, et mirabile, temporibus nostris revelatum, narro:

EXEMPLUM.

Quidam ad Psalterium Christi et Mariae, cum aliquando devotius oraret, raptus est in Spiritu, non naturaliter, nec phantastice, sed per veram Dei Virtutem et Potestatem.

Quo in Raptu sentiebat se a Christo esse totaliter absorptum, et quasi in Ipsum mutatum.

Sentiens in capite Coronam Spineam; in manibus, et pedibus sensibiliter Domini JESU STIGMATA.

Proprium velle et nosse auferebatur ab Eo; dabaturque ei velle, et nosse Christi: ut, secundum hoc, jam in Coelo se esse videret: et seipsum tamen etiam orante in terris intueretur.

Quod mirabile est homini: sed non Illi, qui fecit mirabilia magna solus.

II. Illi Dominus JESUS, in Spiritu, sic ajebat: “Tu, aliique complures, te majores, dicere soletis: Ecce Dominus JESUS CHRISTUS tantum per medium diem sostinuit Passionem: et, cum Deus esset, facile id facturus erat.

Quin graviora longe sustinere potuisset, si voluisset; non tamen fecit.

Nos vero servi ejus, annis multis gravissime tribulamur a mundo, carne, diabolo: nec sumus Deus, aut ferrei.

Cur ergo tantilli tanta, tamque diuturna patimur: cum Christus exiguo spatio Passionem complerit?

Veni ergo, et vide, quae tibi ostenduntur”. Dixit.

Et ecce subito erant in Regio Palatio: inque Cubiculo Regali.

Hic aderat puella ineffabilis ab decore, modesta, omnique virtute: et coram ea

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА XII
ОТКРОВЕНИЕ ИИСУСА О НЕОПИСУЕМЫХ СТРАСТЯХ ИИСУСА ХРИСТА.

I. Розарий Святой Троицы прекрасно утешает заблудшую совесть: он направляет того, кто ошибается, и утверждает того, кто (идет по пути) совершенства, по заслугам Господа нашего Иисуса Христа и Пресвятой Девы Марии, которые украшают совесть верных цветами добродетелей и оплодотворяют их плодами даров Святого Духа.

Для этого я расскажу очень учтивый и замечательный пример, показанный в наше время.

Один человек, когда-то очень благочестиво молившийся о Христе и Марии, был восхищён духом, не телом, ни воображением, но подлинной заслугой и властью Бога.

В этом экстазе он чувствовал, что полностью соединился со Христом и как мутировал в нём, ощущая на голове Терновый Венец (и), на руках и ногах (боль) чувствительных стигматов Господа Иисуса.

Его собственная воля и знание были отняты у него, и ему была дана воля и знание Христа: сразу после этого он увидел себя на небесах и, тем не менее, одновременно наблюдал за собой, молясь на земле.

Что необыкновенно для человека, но не для того, кто творит великие чудеса.

II. Господь Иисус Христос сказал ему: "Ты и многие другие твои Учителя говорите: - Вот, Господь Иисус Христос, лишь полдня переживал Страсти, и, поскольку был Богом, он легко мог это сделать.

Более того, если бы он захотел, он мог бы вынести гораздо более тяжёлые испытания; однако он этого не сделал.

Но мы, его рабы, много лет мучаемся от мира, от плоти, от дьявола; и мы не Бог, и даже не сделаны из железа.

Почему же мы, такие маленькие, страдаем так много и так долго, в то время как Христос завершил Страсти так скоро?

Итак, приди и посмотри на то, что я тебе

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 043, кол. b, ГЛАВА XII]:
ЧУДЕСНОЕ ОТКРОВЕНИЕ, КОТОРОЕ ГОСПОДЬ ИИСУС ХРИСТОС СДЕЛАЛ НОВОМУ СУПРУГУ МАРИИ, О ЕГО НЕВЫРАЗИМЫХ СТРАСТЯХ

Розарий Пресвятой Троицы даёт великое утешение колеблющейся совести, ведёт за руку тех, кто ошибается, и даёт безопасность тем, кто идёт вперёд, с помощью Господа нашего Иисуса Христа и Блаженной всегда Девы Марии. Ибо они являются Супругами и духовными родителями всех верующих, посеяв совесть верных, цветы добродетелей, и наполняя (их) Плодами, Дарами Святого Духа, чтобы они порождали всякие добрые дела.

Поэтому я приведу замечательный пример, явленный в наши дни.

Один человек когда-то преданно молился Розарию Христа и Девы Марии, то есть (Новый) Супруг, он был восхищён духом не по своей способности, ни воображением, но по подлинному чуду и по невыразимой (благодати) Божьей.

Во время этого экстаза он чувствовал себя полностью поглощённым в Христе и (чувствовал), что почти полностью превратился в него, чувствуя на голове Терновый венец, а в руках и ногах боль стигматов Господа Иисуса.

Что (произошло) тогда?

В нём не было собственной воли и нежелания, и ему было дано желание и нежелание Христа, и в соответствии с этим (ощущением) ему уже казалось, что он стоит на небесах, и он видел себя молящимся на земле: что умопомрачительно, но не для Того, кто в одиночку творит великие чудеса.

Явившись к нему, Господь Иисус Христос сказал: "Ты и многие другие, даже из прошлого, обычно почти решительно заявляете: вот, Господь Иисус Христос в течение полудня (только) выдерживал Страсти для мира. И, конечно же, будучи Богом, (Страсти) Он легко выдерживал, и не следует считать большим бременем (для Него Страсти), на самом деле Он мог бы нести (наказание) намного большее, если бы захотел, но не сделал этого.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Foglio 043, col. b, CAPUT XII:]
((QUEDAM ADMIRABILIS REVELACIO A DOMINO IHESU CHRISTO PREFATO MARIE SPONSO FACTA DE SUA VIDELICET INEFFABILI PASSIONE (.)

Psalterium beatissime Trinitatis mirabilissime conscienciam trepidantem confortat, errantem dirigit ac proficientem corroborat, merito Domini Nostri Ihesu Christi et Beatissime semper Virginis Marie(.)

Ipsi enim sunt Sponsus et Sponsa et Spirituales Parentes cunctorum fidelium, qui consciencias fidelium secundum Crisostomum floribus virtutum irrigant et fructus donorum Spiritus Sancti fecundant ut pariant omne opus bonum(.)

Unde suavissimum, et admirabile temporibus nostris revelatum narro Exemplum(.)

((Quidam enim in Psalterio Christi et Virginis Marie aliquando devocius orando videlicet predictus Sponsus raptus est in spiritum, non per naturam nec fantastice sed per veram Dei virtutem et potestatem(.)

In quo raptu senciebat se a Christo totaliter esse (fol. 043, col. c) obsorptum, quasi in ipsum totus esse mutatus(.)

Senciens in capite Coronam Spineam, et in manibus et in pedibus sensibiliter Domini Ihesu Stigmata.

Quid amplius (?)

Proprium velle et proprium nosse auferebatur ab eo, et sibi dabatur Christi velle et nosse, ut secundum hoc iam in Celo videret se esse et se ipsum orantem in terris intueretur, quod mirabile est non apud Illum qui facit mirabilia magna solus (.)

Cui Dominus Ihesus Christus in spiritu sic aiebat(:«) Tu inquit et multi alij eciam de majoribus soletis dicere quasi in valore(:) Ecce Dominus Ihesus Christus per medium diem sustinuit pro mundo Passionem(.)

Et certe cum ipse fuerit Deus, hoc facilime factum est(.)

Nec est magni ponderis estimandum, ymmo potuisset multo graviora sustinuisse si voluisset, quod tamen non fecit.

Nos vero qui volumus servire sibi, pluribus annis gravissime tribulamur, a

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Angelus Gabriel, respondente: “Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum”.
Eodem instanti verborum completorum, suis ille Sponsus oculis, sole tunc clarioribus, Intima Virginis Mariae Viscerum penetralia perspiciens subito factum Puellum vidit minimae qualitatis, instar aviculae parvulae, se a cunctis Membris absolutissime Perfectum Hominem.
Monente JESU: “Vide diligenter”: videbat in qualibet Puelluli parte totum inesse mundum: ac rursus in mundi parte qualibet intra Puellum esse Ierosolymam Urbem, in qua Passus fuit.
Atque tunc, et exinde continuo Puellus tantillus aliter non est passus: quam sub extremum vitae patiebatur.
Et ajebat: “Sic a Principio Meae Conceptionis ad horam usque Mortis, continue cruciatus pertuli pro te, et cunctis Adae filiis.
Vide porro diligenter”.
III. Et illico videbat Puellum JESUM in Cruce suffixum: quae ad Arboris instar immensae stabat, spectaculo tam miserando, ut ex Crucifixi compassione omnis creatura, non solum naturalis, sed et coelestis emori posse videretur.
Tunc ea spectanti ajebat Jesus: “En quanta pro te pertuli.
Scias, aliisque praedices:
1. Ego pro quolibet peccato particulari continue, et distincte sic passus sum: tamque acerbe, ut si Vitae Mihi fuissent tot, quot in terris animata degebant, tot omni momento potuissem Mortibus extingui, nisi Deus Vitam Mihi sustentasset.
2. Patiebar item ea pro omni bono tuo, virtute, et Ordinatione per Ecclesiam instituenda.
3. Item pro quolibet dono gloriae singulis promerendo tanta sustinebam, ut si, quot sunt arenae usquam, quot in coelo stellae, tot totae mihi suppetissent, et singulae tamen vitae fuissent, sicut Angelorum, immortales: extingui nihilominus potuissem quovis instanti: ni me Dei potentia conservasset.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

покажу”.
(Так) сказал Он, и вот, вдруг, они оказались в царском дворце, в царской палате.
Там стояла Дева невыразимой красоты, смирения и всякой добродетели, и перед ней был Ангел Гавриил, которому она отвечала: вот Служанка Господня, да сделает Мне по слову Твоему.
В тот же миг, когда она закончила произносить эти слова, (новый) Супруг своими глазами, теперь более сияющими от солнца, глядя в сокровенные недра тела Девы Марии, увидел, что был зачат внезапно маленький ребёнок, очень маленький по форме, похожий на маленькую птичку, абсолютно Совершенный Человек во всех его конечностях.
Когда Иисус предупреждал его: “Смотри внимательно”, он видел, что в каждой части Отрока присутствует весь мир; и еще, что в любой части мира, которая была внутри Отрока, есть город Иерусалим, в котором Он побывал.
И уже с того момента Ребёнок, такой маленький, страдал так же, как он страдал в конце своей Жизни.
И (Иисус) сказал: "Итак, от начала Моего Зачатия до часа смерти, постоянно мучаясь, я страдал за тебя и за всех детей Адама.
Смотрите, теперь, внимательно”:
III. И в тот миг он увидел младенца Иисуса, положенного на Крест: (Крест) был подобен огромному Дереву, (и) зрелище (было) таким сострадательным, что казалось, что каждое существо, не только естественное, но и небесное, может умереть от сострадания к Распятому.
Тогда ему, созерцающему эти вещи, Иисус сказал: "Вот, как я страдал за тебя!
Пойми и объяви другим:
1. Я, за каждый конкретный грех, постоянно и отчётливо страдал: и так сильно, что если бы у меня было столько жизней, сколько тварей живёт на земле, столько раз, во все времена, я мог бы умереть, если бы Бог не поддержал меня в жизни.
2. Я терпел эти вещи, для

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Однако мы, желающие служить ему, так много лет страдаем от мира, плоти и дьявола, хотя, однако, мы не Бог и не железо.
Итак, по какой причине дети страдают так тяжело и долго в (муках), в то время как Сын Божий завершил свои Страсти за такой короткий промежуток времени?».
И я опускаю другие вещи (которые он мне сказал), похожие на эти.
Я признался в своих страданиях, конечно, по своей вине!
Когда я сожалел о своих искушениях, вспоминая Страсти, как новый Иов, я говорил то, что говорил раньше, в моём сердце.
Бог соизволит смириться с этой моей ошибкой.
Итак, вернёмся к теме.
(Иисус) сказал мне: "ты говоришь, как (уже другими) было сказано, что я недолго страдал за вас и за весь мир.
Итак, приди и созерцай то, что будет явлено тебе".
Замечательные вещи, чтобы рассказывать друг другу!
Внезапно они оказались в Королевском дворце, в спальне царской обители Девы, необыкновенной красоты, со смирением и всякой добродетелью.
И (Новый Супруг) видел Её пред Ангелом Гавриилом лично и Она отвечала ему такими словами: "Вот Слуга Господня, да будет Мне по Слову Твоему".
И, замечательно, что в тот момент, когда были произнесены слова Девы, (новый супруг) увидел зоркими глазами, более сияющими, чем Солнце, внутреннюю часть Чрева такой Великой Девы, которая была самой Девой Марией, Богородицей.
И в момент зачатия он увидел маленького Ребёнка, размером с новорождённую птицу.
И всё же внешний вид Ребёнка был совершенно человеческим.
Тогда Господь Иисус сказал мне: "Итак, посмотри внимательно на то, что тебе будет показано».

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

mundo carne et diabolo, qui tamen non sumus Deus nec ferrei.
Que ergo causa quare tantilli tam gravia paciuntur et tam longeva, cum Filius Dei tam parvo spacio Suam compleverit Passionem(?».)
Et quitquit sit de alijs hoc ipsis relinquo(.)
Miseriam hic fateor meam(,) certe mea culpa(.)
In temptacionibus meis obiurgando et quasi contempnendo, ex Passione (fol. 043, col. d) loquens tanquam alter Iob, solitus aliquando eram hec dicere predicta, in corde meo(.)
Sed Deus hanc noxam michi indulgere dignetur(.)
Redeamus ergo ad propositum(.)
(«)Tu (-) inquit (-) ut dictum est dicis Me parvo tempore passum fuisse pro te et pro toto mundo(.)
Veni ergo et vide que tibi ostenduntur(.)
Res dictu valde mirabilis(».)
Subito fuerunt in Palacio quodam Regali et in Cubiculo Thalami Regij cuiusdam indicibilis Puelle, tam in decore quam in humilitate quam in omni virtute (.)
Aspiciebatque Eam quasi coram Angelo Gabriele presentem, et respondentem verba ista(:«) Ecce Ancilla Domini fiat Michi secundum Verbum Tuum(».)
Miroque modo in instanti consumacionis verborum Puelle cernebat oculis acutissimis sole clarioribus penetralia Viscerum tante Virginis, que erat ipsa Virgo Dei Mater Maria(.)
Et vidit Parvulum Puerum subito factum minime quantitatis, in tantum quod quasi parva avicula videbatur in mensura(.)
Et tamen figura Pueri fuit perfectissime humana (.)
Tunc ait Dominus Ihesus(:«) Vide igitur diligenter que tibi ostenduntur(».)
Aspiciebatque tunc quasi totum mundum infra illum Parvulum Conceptum quod fuit mirabile(.)
In qualibet eius parte totus erat mundus(.)
Et ulterius in qualibet mundi illius parte (fol. 044, col. a) videbat eundem Parvulum secum ferentem et in Se habentem et in toto et qualibet tocius parte Iherusalem, in qua postmodum post annos trigintatres fuit passus et sic incessanter et continue Parvulus Ille paciebatur

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

RATIO.

Quia Verbum Dei in Me quantum erat, tantum amabat salutem, et dolebat perditionem singulorum, et maxime offensam Dei.
Is tamen ingens Dolor fui ligatus sic, ut non redundaret in Corpus Meum, nisi quantum ad assumptos a Me communes defectus: et quantum sinebat Divinitas.
Sicut enim Gloria Mea erat ligata, ne in Corpus Meum redundaret: sic et poena.
Utque Gloria, sic, et Poena illi aequabatur, itemque Merita Mea, et Virtutes".
IV. Interea, videns haec, et audiens, tametsi intra se Christum sentiret.
Simul tamen, et se intra Christum sentiebat: sed sicut regulatum, et motum.
Ad arborem Crucis accessit propius.
Et ecce in momento sensit, nesciens quomodo, se esse intra B. V. Mariae Claustrum, ceu Templum: hic totus mundus clarior et pulchrior cernebatur, quam in se ipso.
Audit Puellum in Cruce clamantem: "Miseremini mei, o filii Adae: pro quibus sic patior".
Nunc oro universos haec audituros, per Domini JESU CHRISTI Passionem; ut, quae subjicientur, sinceris mentibus capiant, contra mala praesentia, et proxime instantia; ne improvisi obruantur.
Ecce:

SCHEMA PSALTERII.

V. Arbor stabat infinitae magnitudinis, omnibus plena fructibus, et in ea Beati omnes.
Trifurcata uno e Trunco dividebatur Triramis.
Quisque trium Ramus, erat rursum Quinqueramis: et in singulis Puer Crucifixus, qui sic spectanti loquebatur: "Ecce, quae, quantaque patior.
Sed intellige, quae cernis Incarnationi Meae.
TRIA inerant INFINITA:
1. Essentia, seu Dei Verbum.
2. Unio hypostatica naturae finitae ad infinitam.
3. Et Potestas gratiae, ac gloriae.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

твоего блага, добродетели и для (твоего) рукоположения (священнического), которое будет происходить на благо Церкви.
3. Я пережил столько (мучений) за каждый дар славы, который каждый должен был заслужить, что, если бы у меня было столько отдельных жизней, бессмертных, а также Ангелов, сколько зёрен песка, сколько (есть) звёзд на небе: тем не менее, я мог бы умереть каждый миг, если бы сила Божья не сохранила меня (в жизни).
Поскольку слово Божье во мне, я так же любил спасение, и я чувствовал боль за погибель каждого, и, самую большую, за оскорбление Бога.
Тем не менее, это огромное страдание настолько (со мной), что никогда не было бы исполнено в Моём Теле, если бы я не взял на себя все грехи мира и на сколько бы (времени) Бог ни позволил.
На самом деле Моя Слава настолько соединена (со Страданием), что в моём теле она достигла полноты вместе со страданием.
Таким образом, и Слава, и Страдание приравниваются, и точно так же (приравниваются) мои достоинства и (мои) добродетели".
IV. Между тем, когда (новый Супруг) видел и слышал это, и внутри себя чувствовал Христа; в то же время, когда он чувствовал внутри себя Христа, он чувствовал себя привлечённым и тяготеющим к (Древу Креста) Христа.
Он подошёл ближе, под дерево Креста.
И (новый Супруг) вдруг почувствовал, не понимая, каким образом, что он находится внутри Пресвятой Девы Марии, как в шкатулке, то есть в Храме: отсюда виден весь мир, более яркий и красивый, чем он есть в себе!
(Новый Супруг) услышал Отрока (Иисуса), который с Креста кричал: "помилуйте меня, сыны Адама!
Это из-за вас я так страдаю".
Теперь я молю всех, кто услышит это о Страстях Господа Иисуса Христа, чтобы они приняли от истинного сердца то, что будет сказано далее, (чтобы избежать) нынешних и грядущих бед, чтобы не были ими

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И он увидел тогда, как будто весь мир был внутри этого новорождённого Ребёнка, и это было необыкновенно!
В каждой Его части был весь мир.
Кроме того, в какой бы части мира (он) не видел такого же Ребёнка, который имел в себе, во всем (его существе) и во всей (его) части, Иерусалим, в котором тогда, на тридцать третьем году, (Иисус пережил) Страсти; и так непрестанно и непрерывно этот Ребёнок страдал от страстей, как Христос впоследствии действительно постиг их в (Своей) Плоти.
И снова сказал Господь Иисус Христос: "так, от начала моего зачатия, до часа моей смерти, я постоянно нёс это наказание для тебя и для всех детей Адама.
И не думай, что моё наказание тогда было маленьким.
Смотри внимательно и наблюдай за тем, что будет явлено тебе"»
(И) в тот момент он увидел этого Ребёнка, вознесённого на Крест (как) Иисус Христос.
Этот Крест имел форму огромного дерева.
Была такая великая скорбь видеть Ребёнка (распятым), что все земные и Небесные создания почти умирали из сострадания к Нему.
И Господь Иисус Христос снова сказал: "Вот, сколько я пережил для тебя!
И теперь, когда ты знаешь чистую правду, объяви об этом позже и другим!
Я за любой грех, не только за первородный и смертный (грех), но и за простительный, страдал так непрерывно и постоянно, что если бы у меня были жизни всех животных мира, я бы умер мгновенно, столько раз, сколько было бы жизней (животных) мира, даже если бы они были бесконечными жизнями, если бы Я не был сохранён Богом.
Во-вторых, учти, что за каждое твоё благо и за каждую (твою) заслугу и за каждое твоё призвание в церковь, в любой момент времени Я так непрерывно страдал, за тебя лично и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Passione quomodo Christus realiter in Carne postea pertulit(.)
Et tunc ait Dominus Ihesus Christus(:«) Sic inquit a principio Mee Conceptionis usque ad Horam Mortis Mee continue portavi istam Penam pro te et cunctis filijs Ade(.)
Et ne putes meam tunc modicam fuisse penam(.)
Aspice diligenter et vide que tibi ostenduntur (».)
Illico intuebatur Parvulum Illum Ihesum Christum in Cruce exaltatum(.)
Que Crux ad modum inmense arboris erat(.)
Tantaque erat pietas videre Parvulum quod universa creatura naturalis et celestialis sibi compaciendo pene moriebatur(.)
Et tunc Dominus Ihesus Christus ait(:«) Ecce (-) inquit (-) quanta pro te sustinui(.)
Et ut scias puram veritatem, et alijs postmodum dicas(.)
Ego pro quolibet peccato(,) tam originali(,) quam mortali(,) quam eciam veniali(,) sic passum sum continue et distincte, quod si Ego habuissem vitam in Me cunctorum animalium mundi, quolibet instanti Ego fuissem mortuus tot vicibus quotquot fuissent vite in mundo eciamsi fuissent vite infinite, nisi a Deo conservatus fuissem(.)
(Fol. 044, col. b) Secundo(,) nota, quod eciam pro quolibet tuo bono et pro omni virtute et pro omni tua ordinacione in Ecclesia, quolibet instanti temporis continue tantum paciebar singillatim et distincte te cognoscendo tunc et videndo et amando, quod si fuissent tot mundi vitarum quot sunt arene maris et habuissem omnium illarum vitam Ego quolibet instanti fuissem mortuus tot mortibus, nisi Divina Virtute preservatus fuissem(.)
Tercio tibi dico quod ab illa Hora scilicet Conceptionis Mee, pro tua gloria humana et omnibus donis datis et dandis tanta fui passus in quolibet instanti temporis distincte pro te in quolibet dono glorie, quod si habuissem tot mundorum vitas quot sunt Angeli in celo et stelle et quelibet vita fuisset ita fortis et inmortalis sicut vita omnium Angelorum(,) Ego tibi dico et per Me Ipsum iuro qui sum Veritas

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

1. VERBI, quo ad Desiderium et Voluntatem infinitam Satisfaciendi Patri, ex infinito in homines Amore: adeo, ut si Deus esset mortalis potuisset mori infinities, si voluisset.
At quia Deus mori non potuit: ideo vel sic in ME voluit mori, quantum licuit, amore vestri.
O homines, talem nec agnoscitis Amorem?
Vos igitur pii omnes attendite, si est dolor et amor, sicut Dolor et Amor Meus! VI. I. QUINQUAGENA, ad Infinitatem Passionis Dominicae EX VERBO ortam oranda.
ARBOR haec magna est Oratio Dominica, et Angelica Salutatio: Rami quinque sunt: utriusque priores quinae dictiones ex relatione Christi Domini .
I. RAMUS: AVE. “Quia pro liberatione vestra ab omni, Vae maledictionis EVAE, ecce SIC morior in Cruce inde a Conceptione.
Morior, Pater vester, per et Creationem, et hanc Recreationem.
Jam omnium patrum qui fuerunt, sunt, erunt, amores conjungantur; mei tamen Affectus partem nec minimam attingent.
Et eum sceleribus adhuc Crucifigitis, cui oratis, PATER NOSTER”.
II. RAMUS: MARIA. “Quia et pro Mariae Salute, et pro mundi Illuminatione, sic patior Crucifixus.
Quis? Ens entium, cui oratis: QUI ES, Existens in omnibus per Essentiam, Praesentiam, Potentiam, verius quam anima vestra in vobis existat.
Jam mors corporis sit dolorosa, quanto plus animae?
Et Mea infinities acerbior est.
Et ubi vestra compassio?”.
III. RAMUS: GRATIA. “Quia ad Gratiam orbi impetrandam Crucifixus sum, SIC dolorose et amorose.
Quis? Lux et Gloria Coelorum, cui oratis: IN COELIS.
Qua morte? Si coelorum mors esse posset: omnia viventia extinguerentur.
Ego plus vitae sum vestrae necessarius: Ego plus igne amoris in vos exaestuor quam, si creata omnia unus ignis forent, aestuare is posset.
Et quae vestra redamatio?”.
IV. RAMUS: PLENA. “Quia plenissima cum infinitate Doloris, Amoris ac Meriti

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Внезапно побеждены.
Вот:

ВИДЕНИЕ РОЗАРИЯ

V. Там было Дерево бесконечного величия, полное всех плодов, и на нём (были) все Святые.
От единого Ствола отходили три Ветви. Каждая из трёх Ветвей снова разделилась на пять ветвей, и среди них был распят Младенец (Иисус), который, свидетелю этого, сказал: Вот, как Я Страдаю.
Итак, пойми то, что ты видишь в Моём Воплощении.
Три были (Его) бесконечными реалиями :
1. Суть, то есть Слово Бога;
2. Ипостатический Союз между конечной и бесконечной природой.
3. И Власть Благодати и Славы.
Но, кроме Них, с момента моего зачатия было три Распятия бесконечных мучений.
1. (Распятие) Слова (Божия), что касается желания и бесконечной воли возместить Отцу, из-за бесконечной любви к людям, до такой степени, что, если бы Бог был смертным, он хотел бы умирать бесконечно, если бы мог.
Но поскольку Бог (как Слово) не мог умереть, поэтому он хотел умереть во мне, поскольку (это) было возможно ради вас.
О, люди, разве вы не признаёте эту Любовь?
Итак, вы все, преданные, подумайте, есть ли боль и любовь, как моя Боль и Любовь!
VI. Первые 50 молитв, которые должны быть прочитаны о бесконечности Страстей Господа, исходящих (от бытия) Слова Божьего.
Величие этого дерева было (дано) молитвами Отче и Радуйся: пять ветвей были первыми пятью словами одной и другой молитвы по отношению ко Христу Господу (Слову Божьему)..
Первая Ветка:”Радуйся “Так как, для вашего освобождения от всех бед проклятия Евы, вот, так Я умираю на Кресте, с момента(моего) Зачатия.
Я, Отец ваш, умираю, для

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

отчетливо, понимая, наблюдая и любя тебя, точно, как если бы было столько миров жизней, сколько песчинок моря, и (если бы) у меня была жизнь всех их, Я бы мгновенно умер столькими же смертями, если бы Божественная сила не сохранила меня.

В-третьих, Я говорю тебе, что с момента Моего Зачатия, чтобы (покрыть) тебя славой на земле и за все дары, которые были и будут даны тебе, Я так страдал каждое мгновение в своём пребывании (на земле), что если бы у меня было столько человеческих жизней, сколько Ангелов на небесах и звёзд, и если бы все эти жизни были такими нерушимыми и бессмертными, как жизнь Всех Ангелов, я говорю тебе и клянусь, т.к. Я есть Первая Истина, что в мгновение Я умер бы столько же раз, но это была бы сверхъестественная смерть, вернее, полный распад, потому что Ангелы могут быть уничтожены, но они не умирают, и это (было бы), если бы Я не был сохранён Богом.

И причина в том, что Слово Божье, существующее в Моей Человеческой Природе, так велико было, как велико Он любил.

(Моя Божественная Природа) была бесконечно любящей спасение всех и очень скорбела о гибели каждого и, особенно, об оскорблении Бога.

И из этой любви и сострадания бесконечной степени в Моей Духовной Душе возникала бесконечная боль, которая, однако, была страданием, хранящимся внутри (души), так что оно не проявлялось на моём лице, за исключением обычных движений тела, и только тогда, когда позволяла (Моя) Божественная Природа.

Как, на самом деле, Моя Слава хранилась внутри, чтобы не сиять на моём лице, так и моя боль.

И, как Моя Слава была бесконечной, как заслуги и добродетели, так и моя казнь была бесконечной.

Вот, - сказал Иисус, - поэтому каждый миг времени всех (моих) тридцати трёх лет я страдал за тебя".

Что случилось (тогда)?

Глядя на эти вещи своими глазами,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Prima, quod quolibet instanti fuissem mortuus tot vicibus, nec fuisset mors ista naturalis sed mors super naturalis vel pocius destructionis totalis,quia Angeli possunt destrui sed non mori, et hoc nisi fuissem a Divinitate consevatus(.)

Cuius racio est(:) Quia Verbum Dei in Natura Mea Humana existens quantum erat tantum amabat(.)

Amabat infinite omnium salutem, et dolebat (fol. 044, col. c) infinite omnium perdictionem et signanter de Dei offensa(.)

Et ex tali amore et displicencia causa infinitatis, veniebat in Anima Spiritualis dolor infinitus, qui tamen dolor fuit ligatus ad intra sic quod non redundabat in Corpus Meum nisi quantum ad communes defectus assumptos, et non nisi quando volebat Divinitas(.)

Sicut enim Gloria Mea fuit ligata ut non redundaret in Corpus Meum, sic eciam pena mea(.)

Et sicut Gloria Mea fuit infinita et merita et virtutes, sic et pena mea fuit infinita(.)

Ecce (-) inquit Ihesus (-) quoniam quolibet instanti temporis per annos trigintatres ad minus fui pro te passus(».)

Quid plura(?)

Cernebat videns ista proprijs oculis in Parvulo isto puerulo mirabilia, eumque flentem et eiulantem quoniam summa pena quam habuit Christi Anima non fuit quia ipsa paciebatur, sed Verbum Dei in ea paciebatur cum tanta caritate(,) cum tanto amore(,) cum tanto fervore dilectionis Christi Anime Virginisque Marie ac tocius mundi, quod si Filius Dei secundum Divinitatem potuisset mori quacunque potencia divina vel creata, de facto mortuus fuisset tot vicibus ymmo in infinitum amplius quam dictum est(.)

Sed quia mori per se non potuit, ideo mori in natura assumpta voluit(.)

(«)Et tibi dico (-) ait (fol. 044, col. d) Christus (-) quod Deus de Potencia Sua ordinata non posset facere maiorem penam spiritualem ea quam Christus in mente sustinuit(.)

Nec illa fuit augmentata in Morte Mea intensive quantum est ex parte Verbi Dei vel unionis, quia sic fuit infinita utrobique, nisi loquendo de intencione diffusionis maioris, sed bene extensive quo ad Corpus cuius pena fuit finita,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Crucifixus patior, ad removendam vestram inanitatem a bonis, atque donandam Plenitudinem Meam Gratiae et Gloriae.
At quis? Sanctus Sanctorum, cui oratis: SANTIFICETUR.
Qua morte?
Jungite omnium martyrum, omnium viventium mortes, cruciatus et cruces in unam; nulla tamen erit similis ad infinitum comparatio.
Bestiae discruciatae et morienti compatimini: ubi compassio Mei?".
V. RAMUS: DOMINUS. "Quia ad hominum liberationem a servitute diaboli; ad acquisitionem Regni et Dominii, sic patior.
Quis? Dominus vester nobilissimus, liberalissimus, amabilissimus, cui dicitis: NOMEN TUUM; cui omne genuflectitur, in quo et baptizati estis, et nomen habetis ac donum Christianum, et inscriptionem in Libro Vitae.
Qua morte?
Nullis unquam effabili, etiam Angelorum omnium linguis.
Et vos Me in Cruce lamentatem non auditis?
Miseremini Mei, saltem vos Amici Mei.
Videte cruciatus et mortes una in Morte, et Cruciatu Meo innumeros.
Numerate tamem aliquos.
Pro decem Praeceptorum Dei violatione vestra, et impletione mea sic in quolibet quinque Ramorum crucior: ecce quinquaginta cruciatus, ac mortes, infiniti amoris, doloris et meriti.
Cur igitur ad minus Angelicis Salutationibus quinquaginta Me in Psalterio dignamini.
Sic Me redamatis?
Sic, Mihi condoletis?
Ita Mecum commeremini vobis?
Et quomodo Mecum Conregnare et Congaudere poteritis?".
VII. II. QUINQUAGENA, ad infinitatem Passionis Dominicae ex UNIONE hypostatica ortam, oranda.
Attende nunc modos, et fines Meae Crucifixionis ex Unionis factae modis.
I. RAMUS: TECUM. "En VERBUM INCARNATUM hic Crucifixum: ut mundus haberet secum DEUM, fixum, profugato Diabolo.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Творения, как и для Искупления.
Теперь соединяются любви всех отцов, которые были, которые есть и будут: они, конечно, не достигнут ни малейшей доли моей Любви.
Тогда не Распинайте Его больше грехами, но молитесь ему: "Отче Наш".
Вторая Ветвь: "Мария". "Так как после Приветствия (Ангела) Марии Я Страдаю Распятый, чтобы осветить мир.
Кто (Я)?
Существо существ, которому вы молитесь: "Qui es (который)", тот, кто существует во всех, по сути, присутствию, силе, более реально, чем ваша душа существует в вас.
(Если) уже смерть тела болезненна, насколько больше (будет) смерть души? Но моя (Смерть) была бесконечно ещё более душераздирающей.
И где ваше сострадание?".
Третья Ветвь: "Gratia". "Поскольку, чтобы обрести Благодать для мира, я был Распят с Болью и Любовью.
Кто (Я)?
(Я) Свет и Слава Небес, которым вы молитесь: "In Coelis (на Небесах)".
С какой Смертью? Как будто может быть смерть небес: все живые существа умерли бы.
(Я умер), (как бы) более необходимо, чем ваша жизнь, (поскольку) я воспламенён Огнём Любви к вам, больше, чем если бы могло вспыхнуть всё, что создано в одном огне.
И, где ваш ответ (Любви)?"
Четвёртая Ветвь: "Plena". "Так как я, будучи распятым, страдал от бесконечного исполнения боли, любви и заслуг, чтобы отвратить вас от пустоты богатств и дать вам Мою Полноту Благодати и Славы.
А кто Я?
Святой Святых, которому вы молитесь: "Sanctificetur (да будет Святым)"
С какой Смертью?
Соедините воедино смерти всех мучеников, всех живых, мучения и кресты: ничто подобное, однако, не было бы бесконечно сравнимо (с Моей Смертью).
У вас есть сострадание к страдающему и умирающему зверю: где

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

он прекрасно видел в этом маленьком Ребёнке плач и боль, кипевшие внутри него, поскольку сумма наказания, стоявшая в душе Христа, заключалась не в том, что он страдал, а в том, что Слово Божье страдало в Душе Христа, с такой любовью, с таким пылом нежности к Деве Марии и ко всему миру, что, если бы Сын Божий, как (Слово) Божье, мог умереть от любой сверхъестественной, или естественной смерти, он действительно умер бы, но в разы больше, чем было сказано.

Однако, поскольку он сам (как Божье Слово) не мог умереть, он хотел умереть, приняв (человеческую) природу.

"Я также говорю тебе, - сказал Христос, - что Бог со всей своей силой не мог создать большего духовного наказания, чем то, которое Христос выдерживал в Своей Душе.

(Это наказание) не было значительно увеличено во время Моей Смерти в Человеческой Природе по сравнению с Природой Божьего Слова, если не считать очень интенсивного распространения, которое (от Божественной Природы) распространилось на Тело, где наказание было доведено до конца в высшей степени бесконечно, даже только в изложении».

(Новый Супруг) рассказал всё, что видел: хотя он и чувствовал в себе Христа, но чувствовал себя направленным и движимым к Христу, (и) шёл к Кресту Младенца (Иисуса).

Действительно, внезапно у него появилось ощущение, но он не знал только, каким образом, что он находится внутри Девственного Храма Девы Марии, где весь мир казался более сияющим, красивым и превосходным, чем прежде.

И услышал, как Младенец (Иисус) кричал с Креста: "помилуйте меня, помилуйте меня, сыны Адама, за которых я так страдаю".

И поэтому я умряю всех, кто собирается слушать или читать Страсти Господа нашего Иисуса Христа, чтобы они понимали ясным умом вещи

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

quamvis posset eciam dici infinita (».)

Ille inquit, hec videns, quamvis sentiret in se Christum, tamen senciebat se eciam in Christo, sed sicut regulatum et motum, appropinquabat illi Cruci tam dolorosi pueri(.)

Nam subito sensit se nescivit tantum quomodo esse intra Templum Virginale Virginis Marie, ubi totus mundus clarius pulchrius esse videbatur et distinctius quam in se ipso(.)

Itaque audivit Puerum Parvulum in Cruce clamantem:(«) Miseremini mei(,) miseremini Mei o filij Ade, pro quibus tanta pacior(».)

Et rogo ergo universos qui hec audituri sunt seu lecturi propter Domini nostri Ihesu Christi Passionem, quatenus ea que sequuntur sinceris capiant mentibus contra mala praesencia et de proximo instancia, ut armati ex hijs non inveniantur inprovisi.

Videbat enim divinissimorum hic contemplator Arborem infinite magnitudinis omnibus Fructibus plenam et in qua (fol. 045, col. a) erant omnes Sancti et Beati Dei(.)

Hec autem Arbor habuit tres partes, quia vere fuit Arbor Sanctissime Trinitatis(.)

Et in qualibet parte erant quinque Rami mirabiles et pulcherrimi(.)

Et in quolibet Ramo modo mirabili cernebat illum eundem Puerum Crucifixum, sicut Corpus Christi idem numero, potest esse in infinitis Ecclesijs si essent Ecclesie infinite(.)

Audivit ergo Parvulum Ihesum hec loquentem(:«) Ecce(,) inquit(,) vides quanta pacior pro te et pro humano genere(.)

In Incarnacione enim Mea fuerunt tria infinita(.)

Primum fuit et est per essenciam infinitam quod est Dei Verbum(.)

Secundum fuit unio supposita lis ad Verbum, quod est maximum quod Deus facere potest, quod creatura iungatur infinito per essenciam(.)

Tercium fuit Potestas gracie et glorie(.)

Et secundum quodlibet horum trium, in Me ab instanti Mee Conceptionis fuerunt tres infinite Crucifixiones(.)

((Prima fuit Verbi Dei secundum desiderium et Voluntatem Dei infinitam,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Quod Verbum?
Cui oras: ADVENIAT REGNUM TUUM.
Rex Regum est.
Qua morte morior?
Ineffabili, inaestimabili, incessabili usque ad finem mundi.
Si servus morti Domini, aut Regis non compatiatur, proditor aestimatur: et Mihi quis debite compatitur?
Plerique adhuc Me denuo saepius Crucifigunt".
II. RAMOS: BENEDICTA. "Hic patior ratione Unionis factae Homini cum Deo: ut genus humanum reciperet Benedictionem.
Sed quis?
Dominus Libertatis, a quo recepistis Libertatem filiorum Dei Naturalem, Moralem, Spiritalem, cui oratis: FIAT VOLUNTAS TUA.
Qua morte?
Quantam velle non possent omnes creatae omnium voluntates conjunctae in unam.
Vae iis, qui Liberatorem ingrati non honorant?
Qui exhonorificant?
In gehenna sub daemonibus aeternum servient".
III. RAMOS: TU. "Hic patior ratione Unionis facta Dei cum homine: ut Divinitas hominibus clare demonstrata innotesceret.
Quis homo patior?
Motori unitus primo, danti omnibus motum: quo cessante perirent omnia, cui oratis: SICUT IN COELO.
In quo Primum est Motor omnium mobilium.
Qua Passione?
Si cui ab orbis initio ad finem forent omnia coeli fulmina, tonitrua, tempestates sustinendae; nil tamen ad Meae id poenae minimum foret".
IV. RAMOS: IN MULIERIBUS. "Hic patior ratione humanae naturae cum Divina Unitae.
Ut amabilem Misericordiam mererer mortalibus.
Quis?
Qui terram supportat, e terra omnes format, cui dicis: ET IN TERRA.
Qua morte?
Si quam a singulis, quae in terra sunt,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Сострадание ко Мне?".
Пятая ветвь: "Dominus (Господь)". "Ибо я страдал за освобождение людей от рабства дьявола и за приобретение Царства и Господства.
Кто Я?
Ваш благородный Господин, которому вы говорите: "Nomen Tuum (Имя Твоё)"; перед которым склоняется каждое колено, в котором (Имени) вы крестились и получили имя и дар (быть) христианином, и запись В Книге Жизни.
С какой Смертью?
Даже на всех языках Ангелов это (было бы) невыразимо.
А вы, не слышите, когда Я стону на Кресте?
Помилуйте меня, по крайней мере, вы, Друзья Мои.
Вы видите (сколько) мучений и смертей в одной смерти и (сколько) бесчисленных (мучений) в моих страданиях!
(Попробуйте) посчитать их!
Я распят на этих пяти ветвях ,чтобы (исправить) ваше нарушение Десяти Заповедей Божьих: вот пятьдесят мучений и смертей бесконечной любви, боли и заслуг.
Почему же вы не даруете мне хотя бы пятьдесят Радуйся, Мария?
Так вы Меня возлюбите?
Так вы почувствуете боль за Меня?
Так вы захотите страдать вместе со Мной?
И так вы могли бы царствовать и радоваться вместе со Мной?"
VII. Вторые пятьдесят молитв, чтобы молиться о бесконечности Страстей Господа, вытекающих из Ипостатического Союза (Божественной Природы с человеческой).
Смотрите на Моё Распятие, созерцайте его как Союз (Божественной Природы с человеческой)".
Первая Ветка: "Tecum (С Тобой)". "Воплощённое Слово здесь Распято, чтобы мир имел с собой распятого Бога, который изгнал Дьявола.
Что такое Слово (Божье)?
Тот, кого ты просишь: "Adveniat Regnum Tuum (Да приидет Царствие Твоё)".
Он Царь царей!

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

которые последуют, (и) вооружившись против нынешних и надвигающихся зол, те не нападут (на них), внезапные.
Ибо тот, кто созерцал божественные реалии, видел Древо бесконечного величия, усыпанное всеми плодами, на котором были все Святые и Блаженные Божьи. У этого дерева было три ствола, ибо это было Дерево Святой Троицы.
Причем, у каждого ствола было по пять чудесных и красивых Веток. И на каждой Ветви чудесным образом (он) видел одного и того же распятого Ребёнка (Иисуса), а также Тело Христово, это всего лишь одно число, (но) оно может быть в бесконечных Церквях, если бы были бесконечные Церкви.ьИтак, он услышал, как маленький Иисус произнёс эти слова: "Вот, сказал он, посмотри, сколько Я страдал за тебя и за человечество. В моём воплощении было три бесконечных реальности. Бесконечная первая (реальность) была и есть бытие Божьего Слова. Вторая (бесконечная реальность) была Словом, которое соединилось и подчинилось (человеческой Природе), что является максимумом, который мог совершить Бог, когда он навсегда соединился своим Существом с (человеческим) созданием. Третья (бесконечная реальность) была Властью благодати и славы. Из - за этих трёх (бесконечных реальностей) во мне с момента моего Зачатия произошло три бесконечных Распятия. Первое (Распятие) было как Слово Бога, в бесконечном желании Божьей Воли, которое, в бесконечной любви к человечеству, таким образом хотело попросить прощения у Бога-Отца (за грехи человеческие).
Ибо (Слово Божие) хотело быть распятым таким образом, во всех Страстях Христовых, потому что, если бы Сын Божий (до Воплощения) мог умереть, Бог (хотел) умереть бесконечно (ради людей). Но, поскольку (Слово Божье) не могло умереть, оно захотело умереть ради вас (Воплощаясь) через Меня и (умерло) в полной мере своих творческих возможностей.
О, человеческая твёрдость, будь осторожна

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

per quam volebat sic satisfacere Deo Patri ex infinito amore generis humani(.)
Ideo volebat sic Crucifigi secundum totam Christi Passionem quod si Filius Dei fuisset mortalis, infinicies moreretur Deus(.)
Et quia mori non potuit(,) ideo in Me mori voluit quantum potuit pro amore vestro (fol. 045, col. b) loquendo de potencia eius ordinata(.)
O duricia humana hec attende, et talem ne spernas amatorem(!)
O vos igitur omnes filij Ade attendite(»,) inquit Parvulus Ille Ihesus(,«) Arbor ista magna in qua primitus sum Crucifixus est Salutacio Angelica, cuius prime quinque dictiones Crucifixioni deserviunt Verbi Dei(».)
((Primus igitur Ramus istius Arboris dicebatur(:) Ave(:) quoniam pro liberacione vestra ab omni ve maledictionis Eve, moritur nunc in Cruce in Utero Marie Verbum Dei infinita voluntate moriendi prae immenso amore vestri(.)
Et quis est moriens?
(«)Certissime ipse est Pater Vester qui vos genuit, per creationem et recreationem(.)
Quali tamen morte moritur?
Certe si omnes mundi patres sic conversi essent in unum patrem vestrum, sine quo non possetis nec fieri(,) nec esse(,) nec operari nisi per ipsum viventem, multum deberetis timere et compati eius morti(.)
Et dico vobis quod Ego sum Ille Pater Vester, plus amans vos quam omnes patres mundi simul sumpti possent amare unum filium dile[c]tissimum(.)
O quantus gemitus et dolor esset in mundo de morte tam necessarij Patris(.)
Pudeat ergo vestram obduracionem non compati Patri Vestro Deo cui in Oracione Dominica dicitis(:) Pater Noster (».)
(fol. 045, col. c) Secundus Ramus istius Arboris dicebat(:) Maria(,) in quo eciam est Verbum Dei Crucifixum pro Marie Virginis salute et tocius mundi illuminacione, ex infinita caritate(.)
Sed quis queso est Iste Crucifixus?
Certe Ille est Ens encium, cui dicitis orando(:) Qui Es(.)
Quoniam Ipse est fundamentum creatarum encium, existens in cunctis per essenciam(,) presenciam et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

pati oporteret, ab igne exustionem, submersione ab aqua, etc., arrosionem a corvis, dilacerationem a feris, etc., idque ad finem orbis: nihil ad Passionem foret Meam.
Ideo immites, non compassi sponte Mihi, devorabuntur cum Dathan et Abyron; incendentur cum Sodoma etc.”.
V. RAMOS: ET BENEDICTUS. “Hic patior Homo Deus quasi maledictus: ut cunctis octo Beatitudines commererer.
Quis?
Mundi totius nutricius, et singulorum, cui oratis: PANEM NOSTRUM QUOTIDIANUM.
Qua morte?
Si omnes omnium fames, sitesque una forent animabus perpetiandae adusque finem mundi, nil ad Meum sitis Cruciatum.
Et non compateris Nutritori tuo?
Tu igitur Mihi pro iis alteram Quinquagenam, infinitosque cruciatus Meos reduc minimum ad eum considerationis numerum ac modum: quia in iis quinque modis, finibusque Crucifixionis Passus, ac Mortuus sum, ad promerendas hominibus Decem Virtutes: scil[icet] Theologicas tres: Fidem, Spem, Charitatem; Cardinales quatuor: Prudentiam, Justitiam, Temperantiam, Fortitudinem; Morales tres alias: Humilitatem, Laetitiam Spiritalem, Liberalitatem in Deum et egenos.”
VIII. III. QUINQUAGENA ad Infinitatem Passionem Dominicae, ex ANIMA CHRISTI ortam, oranda.
Ecce fili: tristis est Anima Mea usque ad Mortem: Mortem autem Crucis; idque inde a Conceptione Mei, in parte inferiore: nam superior semper in Visione Beata fuit, contrarii incapax.
Causa Doloris Mei infinita erat Charitas, Gratia, et Virtus; Pietas et Odium peccati.
Voluit autem Anima Mea Se per omnia conformare Verbo et Unioni; quibus contendebat compati, quantum possibile erat Voluntati.
Unde vicissim a Verbo causabatur in anima Dolor infinitus, quem infinita capiebat Voluntas Mea, plura vel majora usque pati appetens.
Jam Fines Passionis intellige plures.
I. RAMUS: FRUCTUS. “En passum ob

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Какой смертью я умираю?
(Я умираю смертью) бесценной, непрестанной до конца света.
Если бы слуга перед смертью хозяина или короля не испытывал боли, разве он не считался бы предателем?
И кто будет справедливо сочувствовать мне?
Многие, опять же, Распинают меня, очень часто".
Вторая Ветвь: "Benedicta (Благословенная)". "Здесь Я страдаю от Союза, который произошёл между человеком и Богом, чтобы человечество получило благословение.
Но Кто (Я)?
(Я) Господь Свободы, от которого вы получили естественную, нравственную, духовную свободу детей Божьих, у которого вы просите: “Fiat Voluntas Tua (да будет Воля Твоя)”.
С какой Смертью?
(Она была такой великой), какую не могли бы желать волей каждого, (если бы они были) соединены в одну (волю).
Горе неблагодарным, которые не чтят Освободителя!
(Горе тем), которые его возмущают!
Они будут вечно рабами, в аду, на службе у демонов".
Третья Ветвь: "Tu". "Здесь я страдаю от Союза между Богом и человеком, для того, чтобы Божественное стало известным, открыто явленным людям.
Какой Человек пострадал?
Он-Тот, кто соединён с Первым Двигателем, который даёт движение всем вещам, (и) если он потерпит неудачу, всё погибнет, о чём вы молитесь: "Sicut in Coelo (как на небесах)”, в котором есть Первый двигатель всех вещей, имеющих (жизненный) импульс.
С каким Страданием?
Если бы кто-то мог выдержать все молнии, гром, небесные бури, то он не достиг бы Моего Наказания”.
Четвёртая Ветвь: "In Mulieribus". "Здесь я страдаю из-за человеческой природы, объединённой с Божественной, чтобы заслужить милость смертных (на Кресте), из-за завета между человеческой и Божественной природой.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

с такими вещами и не презирай того, кто так любил!
О, все вы, дети Адама, будьте осторожны!",- сказал Младенец Иисус, - это великое Дерево, на котором я был Распят с самого начала, - это Радуйся, Мария, первые пять слов которого посвящены Распятию Слова Божьего".
Первая ветвь этого дерева называлась: "Радуйся": потому что Слово Божье, чтобы избавить вас от всех бед проклятия Евы, жаждало умереть на Кресте, родившись от Марии, и имело бесконечную волю умереть за безмерную любовь к вам.
И кто Тот, кто жаждет смерти?
(Сказал Младенец Иисус): "конечно, это Отец Ваш, который породил вас через Творение и Искупление.
И за какую смерть он тогда тоскует по смерти?
Конечно, если бы все отцы мира могли мгновенно превратиться в одного Отца Вашего, без которого (вы) не могли бы ни родиться, ни существовать, ни совершать какую-либо работу, если бы (он) не сообщал вам о жизни, вы бы очень боялись и страдали от его смерти.
И я говорю вам, что Я тот Отец Ваш, который любит вас больше, чем все отцы мира вместе взятые, могут любить только одного любимого сына.
О, сколько плача и горя было бы на свете за столь необходимую смерть Отца!
Посему, стыдитесь своей твёрдости, что у вас не было сострадания к Богу, Отцу вашему, которому в молитве Господней вы говорите: Отче Наш".
Вторая ветвь этого дерева называлась: "Мария", на которой Слово Божье также Распято для защиты Девы Марии и для просвещения всего мира, из-за (её) бесконечной Любви.
Но кто, ради Бога, это Распятие?
Конечно, Он есть Существо существ, которому вы говорите, молясь: «Сущий». Ибо Он есть принцип сотворённых существ, который существует во всём сущем в сущности, присутствии и силе (согласно песням [С.] Григория), воистину, гораздо более бесконечен, чем субстанция

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

potestatem, secundum Gregorium, super Cantica multo verius in inmensum quam substancia sub accidentibus, et quam anima vestra in vobis(,) secundum Augustinum et Thomam(.)
(«)O quam multum dolerent accidencia et plangerent si deberet mori substancia ut sic loquar, et multum timeretis de morte anime vestre(.)
Cur igitur Michi non compatimini qui iam infinicies morior pro vobis nisi duriores sitis lapidibus (?».)
((Tercius Ramus dicebatur(:) Gracia(.)
In quo Verbum Dei fuit Crucifixum pro Gracia, toti mundo impetrandi(.)
Sic quod quantum in Se fuit infinicies moriebatur, ut Gracia a Patre mundo donaretur.
Sed Quis est Iste moriens(?)
Certissime Ipse est Lux et Gloria Celorum, cui dicitis in Oracione Dominica(:) In Celis(.)
Sed quali morte moritur(?)
(«)O duri corde audite(!)
Si Celi celorum deberent nunc mori per possibile, vel impossibile, nonne (fol. 045, col. d) deberent omnes homines vehementissime timere et compati morienti, quia ex morte Celi veniret mors tocius generis humani secundum philosophos(?)
Cum ergo Ego sim vobis magis necessarius quam sit Celum cum sim Prima Causa, cur igitur Michi non compatimini(?)
Queso cur Me vos amantem spernitis(?)
Quoniam sic nunc pro vobis voluntarie morior affectu et non effectu, quod si esset tanta in mundo ignis devoracio quod cuncta celestia comburerentur in nichilum, non tanta esset incensio ista quanta est hec caritatis immense, qua in affectu divinali pro vobis in infinitum morior(».)
((Quartus Ramus dicebatur(:) Plena(.)
In quo fuit Verbum Dei Crucifixum Crucifixione infinita ad removendum vacuitatem honorum a genere humano, et ad donandum plenitudinem cunctorum Dei beneficiorum(.)
Et quis est iste Crucifixus?
Verissime Ipse est Sanctus Sanctorum cui dicitis in Oracione Dominica(:) Sanctificetur(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

acquirendos mundo Fructus XII, ut sunt: Gaudium, Pax, Patientia etc.
Quis?
Largitor omnium, cui oratis: DA NOBIS HODIE.
Qua Passione?
Si omnia tyrannorum omnium ingenia conflata cruciatus varios excogitarent et diros: ii tamen ad meos nihil forent.
Corporale enim nil ad spiritale aequari potest.
Si dato pomo, aut pane vitam servare posses vilissimo, non negares: et Animae Meae nil de tuae affectu, effectuque das?".
II. RAMUS: VENTRIS. "En passum: ut omnes regenerantur in filios Dei adoptivos.
Quis?
Qui habet Clavem David ligandi, et solvendi etc., cui oras: ET DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA.
Qua paena?
Tanta pro singulis delictis: ut si minimus animae cruciatus verteretur a Deo in corporalem, creata omnia interirent corporea.
Si pro daemonibus sic doluissem, salvari potuissent; et omnia in Mei Gratiam perpeti nil dubitarent".
III. RAMUS: TUI. "En passum: ut homines a captivitate peccati et inferni eriperem.
Quis?
Rex Misericordiae, cui oras: SICUT ET NOS DIMITTIMUS DEBITORIBUS NOSTRIS.
Qua justitia?
Majore, quam omnium sit damnatorum.
Ut quantum gloria Christi, essentialis excedit creatam omnium beatorum: tantum superet Animae Meae Tristitia aliam quamcumque.
O ingratae hominum animae, et nil compassione mihi respondent?".
IV. RAMUS: JESUS. "En passum, ut salvetur mundus per Me.
Quis sum ille?
Liberator in omni tentatione, tribulatione, etc., cui oras: ET SE NOS INDUCAS IN TENTATIONEM.
Qua morte?
Collige omnes, quae fuerunt, sunt et erunt tentationes, tribulationes, et mortes, etc., nil omnes ad hanc unam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Кто (Я)?
(Я) тот, кто поддерживает мир, и всех создаёт из праха, которому вы говорите: "Et in terra (так и на земле)".
С какой смертью?
Если бы случилось так, что всё, что есть на земле, загорелось, было погружено в воду, было разорвано воронами и дикими животными и т. д., И это до конца света, это было бы ничто по сравнению с Моими Страстями.
Бесчеловечные (люди), которые не сострадали мне, будут поглощены (землёй), как Датан и Абир; они будут сожжены, как Содом и т. д.".
Пятая Ветвь: "Et Benedictus". "Здесь я страдаю, как Человек Бог, как проклятый, чтобы заслужить все восемь блаженств.
Кто Я?
(Я) тот, кто даёт пропитание всему миру и каждому, у кого вы просите: "Panem Nostrum Daily (наш хлеб насущный)"
С какой смертью!
Если бы вы могли вынести сразу всю жажду и голод всех, вплоть до конца света, это было бы ничто по сравнению с моей Жаждой Распятия.
И разве у тебя нет сострадания к тому, кто тебя кормит?
Итак, предложи мне от имени всех вторые пятьдесят молитв за мои бесконечные страдания с этим меньшим числом (пятьдесят Радуйся, Мария).
Поскольку в этих пяти способах и типах Распятия я Страдал и Умер, чтобы заслужить Десять Добродетелей, то есть три богословских (добродетели): веру, надежду и милосердие; четыре кардинальных (добродетели): благоразумие, справедливость, умеренность, стойкость; и три других моральных (добродетели): смирение, духовная радость, доброжелательность к Богу и к бедным".
VIII. Третьи пятьдесят молитв. Молиться о бесконечных Страстях Господних, пережитых Христом в Душе. "О, Сын, печальна душа моя, до Смерти, и до смерти Креста.
И эта (печаль), с момента Моего Зачатия, была в нижней части (Души), в то время как верхняя часть

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

(существующая) случайно, и чем душа ваша (пребывает) в вас, как сказали (С.) Августин и (С.) Фома.
Иисус сказал: "О, как сильно скорбели бы сотворённые реальности, если бы в них погасла жизнь, и как сильно боялись бы смерти вашей души, если бы это могло произойти.
Почему же вы не сочувствуете Мне, что я бесконечно тоскую по смерти за вас, если вы не грубее камней?".
Третья Ветвь называлась: Благодать.
На этой (Ветви) Слово Божие было Распято, чтобы получить благодать всему миру.
Так Он в себе жаждал смерти бесконечно, чтобы Отец дал миру благодать.
Но кто Тот, кто жаждет смерти?
Конечно, это то же самое, что и Свет, Слава Небесная, которой вы говорите в Отче Наш:"На Небесах".
Но с какой смертью он жаждет смерти?
(Сказал Иисус): "о, твёрдые в сердце, слушайте!
Если Небеса небес вот-вот распадутся в ожидании или по предположению, может быть, не все люди должны сильно бояться и отчаиваться из-за роспуска (Небес), потому что из-за распада Небес произойдёт гибель всего человечества (как утверждают философы)?
Почему же тогда (вы) не имеете сострадания ко Мне, поскольку я для вас более необходим, чем Небо, являясь Первопричиной?
Я спрашиваю вас, почему вы презираете (именно) Меня, за то, что я люблю вас!
Поскольку Я по своей собственной воле жажду умереть, из любви, а не иначе, что, если бы в мире был такой разрушительный огонь, который сводил бы все Небеса к небу, этот огонь не был бы таким большим ,как (огонь) безмерной Божьей любви, с которой Я бесконечно жажду умереть за вас".
Четвёртая ветвь называлась: "полная".
На ней было распято Слово Божье вечным Распятием, чтобы отделить тщеславие почестей от рода человеческого и подарить им полноту всех благ Божьих.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Ab Illo enim est Sanctitas omnis cum sit Sanctus per essenciam(.)
Et qualis est mors Eius?
(«)O(,) inquit Ihesus parvulus(,) ingrati filij hominum audite(.)
Talis est mors qua pro vobis morior, quod omnes mortes Sanctorum et Martirum et si essent multo plures in infinitum quam sunt comparate Morti Mee et tormento voluntario (fol. 046, col. a) et affectivo, non essent nisi mors pulicis comparata morti tocius mundi(.)
Et intantum pro vobis morior ut vivatis, morior ut sancti sitis, morior ut pleni sitis(!)
O queso saltim compatimini Michi, qui compateremini latroni talia pacienti(».)
((Quintus Ramus dicebatur (:) Dominus(.)
In quo Verbum Dei fuit Crucifixum ad hoc, ut totum genus humanum haberet dominium regale per liberacionem a diabolica servitute(.)
(«)Et quia(,) inquit(,) talis est Crucifixus?
Ipse est Vester Dominus multum nobilis et valde amabilis ac plurimum liberalis, qui Crucifigitur ut cuncti homines regis Celestis Regni efficiantur(.)
Certissime ait Parvulus Ihesus mox conceptus, Ipse est Vestri Dominator qui vos baptizavit et nominavit nomine nature, gracie et glorie, cui vos dicitis in Oracione Dominica(:) ((Nomen tuum(.)
Quod Nomen est tanti honoris, quod ad tale prolatum omne genu flectitur celestium terrestrium et infernorum(.)
Ille est eciam qui omnibus vobis dat linguam ad res nominandum mentalem et corporalem(.)
Et qui vos nominavit et scripsit in Libro Divine Providencie(».)
«Sed (-) inquit (-), qualis est mors tanti Domini(?».)
Et ait parvulus Ihesus(:«) Tanta certe et tam mirabilis tamque dolorosa est et gemebunda (fol. 046, col. b), quod lingue tam Angelorum quam omnium hominum qui fuerunt a principio mundi et nascentur usque in finem non possent explicare millesimam partem Ipsius affective mortis, eciam si nichil aliud facerent nisi quam assidue loquerentur de gravitate mortis tanti Domini.
O igitur vos omnes filij Ade, cur Me igitur sic lamentantem surda aure pertransitis,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Meam.
Mea enim est secundum majorem potestatem, notitiam, amorem, etc., quibus nec mensura, nec modus est ullus".
V. RAMUS: CHRISTUS. "En passum: ut ex Me haberetis Unctiones Sacramentorum.
Quis?
Fortis et Potens in Proelio contra omne malum, cui oras: SED LIBERA NOS A MALO.
Qua morte?
Immortali.
Quia infinita est voluntas et amor, dolorque moriendi pro quolibet peccato et peccatore, et mundo.
Et tam parva hominum est compassio Mei: qui in omnibus Adsum omnibus, Rego , Posco , Servo, Salvo.
O ingratos!
Ecce quae in quinque his ramis Crucis patiar, ad Novos Choros Angelorum reparandos ex decimo Hominum.
Et non devotius ac frequentius in Psalterii Quinquagena, quinquagies salutarer?
Angelica Salutatio initium fuit Passionis Meae, sicut et Incarnationis, et Evangelii.
Nec de Potentia Dei ordinaria esse major potuit Sensibilis Passio Mea".
IX. His dictis, ecce videbat ille ab innumeris daemonibus innumeras animas e mundo raptari in barathrum.
1. Audivit horribiles vociferationes.
2. Vidit Justitiam Divinam Equo Rufo vectam cursu incito volare ad orbis devastationem, dictumque ei est: eam jam jam instare mundo.
3. Ideo Dei Clementia ostendit remedia, in Psalterio Christi, ab orationibus requirenda, per Mediatricem Dei Matrem, cui nil a Deo negatur.
4. Denique terribilissima vox intonuit his verbis: "Per Angelicam Salutationem semel omnia reparavi, per Filium: per eandem et nunc depravatum mundum reparare volo in iis, qui voluerint Me Laudare in Psalterio, et puras conservare conscientias".

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

(Души) всегда была в блаженном видении, не будучи способной на обратное.
Причиной Моей Боли были, на бесконечном уровне, Милосердие и Добродетели; сострадание и ненависть к греху.
Моя Душа хотела во всём соответствовать Слову и Союзу (ипостаси): они сильно старались страдать вместе, насколько это было возможно Волей.
Слово причиняло в душе бесконечную боль, которую принимала моя бесконечная воля, желая страдать очень много и даже больше.
Теперь вы понимаете огромные Высоты Страсти".
Первая Ветвь: "Fructus". "Вот Страдание, чтобы дать миру двенадцать плодов: радость, мир, терпение и т. д.
Кто Я?
Тот, кто даёт в изобилии всё, кому Вы молитесь: "Da nobis hodie (дай нам сегодня)".
С какой Страстью?
Если бы все возвышенные умы всех тиранов придумали (самые) разнообразные и (самые) жестокие муки, они, однако, по сравнению с моими (Страданиями) были бы ничем.
Телесная (Страсть) никогда не может сравниться с духовной (Страстью).
Если бы вы могли спасти жизнь, предложив очень ценный фрукт или хлеб, вы бы отказались?
Почему ты не даришь моей Душе ничего из твоей верности и силы?".
Вторая Ветвь: "Ventris". "Вот страдание, чтобы приравнять всех к приёмным детям Бога.
Кто Я?
Я тот, у кого есть Ключ Давида, которому вы молитесь: "Et dimitte nobis debita nostra (и верни нам наши долги)".
С каким Страданием?
Настолько великим, что, если бы малейшее мучение души превратилось Богом в телесное (мучение), все сотворённые телесные вещи умерли бы.
Если бы (я) так страдал за бесов, они могли бы спасти себя; и не сомневались бы в том, что я пережил

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И кто это Распятие?
Поистине, Он- Святой святых, которому вы говорите в Отче Нашг: "да Святится". Ибо от Него исходит всякая Святость, будучи (Он) Святым в Бытии.
И какова его смерть? Младенец Иисус сказал: "о, неблагодарные дети человеческие, слушайте. Смерть, которой я жажду умереть за вас, такова, что все смерти Святых и Мучеников, даже если бы их было бесконечно намного больше, чем есть, по сравнению с Моей смертью и (Моими) мучениями, которые я избрал из любви, были бы такими же, как смерть блохи, по сравнению со смертью всего мира. Я так жажду умереть за вас, чтобы вы жили, Я жажду умереть, чтобы вы стали святыми, я хочу умереть, чтобы вы стали совершенными! Пожалуйста, по крайней мере, сочувствуйте Мне, вы, сочувствующие разбойнику, который терпел такие вещи!».
Пятая ветвь называлась: "Господь".
На ней Слово Божье Распято по этой причине, чтобы у всего человечества был правящий царь, который освободил бы его от рабства дьявола.
"А кто, - сказал (Иисус), - этот Распятый? Он ваш Господь, такой возвышенный, такой любезный и очень доброжелательный, что был Распят, чтобы все люди стали царями Небесного Царства. Конечно, - сказало (Слово Божие), - Младенец Иисус, который будет зачат, это ваш Правитель, который крестил вас и дал вам имя, (для жизни) земное, благодати и славы, которому вы говорите в Отче Наш: «Имя Твоё». И это Имя имеет такое большое значение, что всякий раз, когда оно произносится, каждое колено небесных, земных и адских существ склоняется. Он также Тот, кто дал вам язык, чтобы дать имя духовным и телесным реалиям.
И (это) Тот, кто избрал вас и записал в книге Божественного Провидения".
"Но (-) добавил (Иисус) (-) Что такое смерть такого великого Господа?».
И сказал Младенец Иисус: "(это смерть), конечно, такая великая, такая чудесная, и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

sic turbatum pro vobis spernitis?
Miseremini(,) inquit(,) Mei saltim compaciendo Michi, qui in quinque istis Crucibus sum Crucifixus propter decem Dei Mandata inplenda et a vobis violata.
Sic ergo videns quod pro vobis et in universali et in quolibet particulari sum quinquagesies Crucifixus.
Quia quinquies decem sunt quinquaginta, que Crucifixiones fuerunt infinite afflictionis non sensualitatis sed desiderativalis.
Que afflictio desiderativalis non transibit, sed ineternum quam diu ero Deus pro salute vestra et gloria in Me remanebit.
Nonne ergo et merito pro hijs quinquaginta Crucifixionibus omni iure estis obligati ad honorem et amorem et laudem ac servitutem mei, vicibus quinquaginta.
Quapropter si non estis ingrati, laudate Me in Psalterio Meo per primam quinquagenam idest per quinquaginta Pater Noster et totidem Ave Maria ex (fol. 046, col. c) quibus Crucifixiones has habetis et effectum illarum habere potestis(».)
Et hec dicta sunt de prima parte Arboris istius cum quinque ipsius Ramis.
(«)((Attendite autem fideles universi quod secundum Crucifixum in Me fuit Verbum Dei ratione infinite unionis que fuit duorum media, secundum Deitatis et Humanitatis, et ex omni parte tam Verbum Dei quam Anima Mea graciosa optabant Crucifixionem et Mortem infinitam pro toto genere humano.
Ista Unio fuit ordinata ab hoc ut Deus et Homo simul paciendo totum redimerent, genus humanum Sua Morte, eciam si homines deberent multiplicari in infinitum, ymmo si mundi essent infiniti.
Sic talis debuit esse Mors mundi Redemptoris quod illi omnes mundi possent per eum redimi, quatenus per Mortem sic unitorum dissolveretur unio hominum cum peccato, diabolo et mundo, et perficeretur verissima unio cum Deo(».)
Hoc autem Verbum secundum talem Unionem novam et de novo creatam, quinque modis fuit Crucifixum instanti Conceptionis Mee secundum quinque Ramos, qui habentur in secunda parte

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

сущности (славу) сотворённую всех блаженных, так же Печаль Души Моей превосходит любую другую (человеческую печаль).

О, неблагодарные души людей, разве вы не ответите Мне тем же за (Моё) Сострадание (к вам)?

Четвёртая Ветвь: "Jesus (Иисус)". "Вот Страдание, чтобы мир спасся через Меня.

Кто Я?

(Я) тот, кто освобождает от всех искушений, страданий и т. д., которому вы молитесь: "Et ne nos inducas in tentationem (и не введи нас в искушение)".

С какой Смертью?

Если бы я собрал вместе все искушения, невзгоды и смерти и т. д., которые были, есть и будут, все они были бы ничем по сравнению с моей единственной (Смертью на Кресте).

Моя (Смерть), действительно, имеет большее достоинство, уважение, любовь и т. д., И они не имеют никакой меры или предела".

Пятая Ветвь: "Christus". "Вот Страдание, чтобы вы получили от меня Помазания Таинств.

Кто Я?

Я Сильный и Могущественный в битве против всякого зла, которому вы молитесь: "Sed libera nos a malo (но избавь нас от зла)".

С какой Смертью?

С этой бессмертной, ибо безграничны были Воля, Любовь и Боль умирать за любой грех и грешника, и за весь мир.

На самом деле так мало сострадания ко мне, присутствующем во всём, (что) Поддерживаю, Защищаю, Служу, Спасаю.

О, неблагодарные!

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

такая болезненная и слёзная, что языки и Ангелов, и всех людей, которые были от начала мира и которые родятся до конца, не могли бы объяснить тысячную часть его смерти по любви, даже если бы они только говорили о возвышенности смерти такого великого Господа. О, все вы, дети Адама, почему вы проходите, делая вид, что не слышите Меня, что я так страдаю?
(Почему) вы презираете (Меня), что Я так расстроен из-за вас? Помилуйте Меня (-) он сказал (-), по крайней мере, сострадая Мне, что я Распят на этих пяти Крестах, чтобы просить прощения за десять заповедей Божьих, нарушенных и вами. Итак, обратите внимание, что для вас, то есть для всех и для каждого в частности, Я был распят пятьдесят раз. Пять раз по десять - пятьдесят, и эти Распятия были бесконечными страданиями, не физическими, а желанными. И это страдание не пройдёт (никогда), и во веки веков, всё время, пока я буду Богом, оно останется во мне, для вашего спасения и славы. Итак, обязаны ли вы по справедливости за эти достойные пятьдесят Распятий воздать мне честь, любовь и хвалу и служить Мне пятьюдесятью милостями? И поэтому, если вы не неблагодарны, хвалите меня в первых пятидесяти Моих Розариях, то есть через (чтение) пятидесяти отче Наш и стольких же Радуйся, Мария, с которыми вы медитируете на эти Распятия, и вы можете получить милости из них». Вот слова о первой части этого Дерева с пятью его Ветвями. (Иисус сказал: "Будьте осторожны, верующие, потому что во второй раз Слово Божье было распято во Мне из-за бесконечного союза между двумя Естествами, т.е. Божественной (природой) и человеческой (природой), и оба, и Слово Божье, и моя душа, исполненная благодати, жаждали Распятия и бесконечной смерти в пользу всего человечества.
Этот Союз был желанен по этой (причине): для (Христа), одновременно Бога и человека, страдающего Страстями,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Arboris Salutacionis Angelice.
((Primus Ramus istius Arboris dicebatur(:) Tecum(».)
In quo erat Verbum Dei humanatum Crucifixum, quatenus totus mundus haberet in se Trinitatem secum qui antea habuit (fol. 046, col. d) diabolum secum.
Sed quis est tam magnus et tam gloriosus tanta paciens?
Ait pervulus ille(:«) Ille est certe Rex regum et Dominus dominancium, cui dicitis in Oratione Dominica(:) Adveniat Regnum Tuum.
Sed queso quali morte moriebatur hic Rex regum(?)
Ad hoc Parvulus ille Ihesus inquiebat(:«) Tali morte moriebatur, quod si esset unum volumen ita latum et magnum ut posset extendi per omnia regna tam celestia quam terrestria quam eciam infernalia in qua haberet describi huius Domini Regis(,) Passio(,) nequaquam millesimam partem repraesentare posset. Si quis autem suo regi morienti non compateretur, haberet dici proditor infidelis.
Ergo et vos fideles compatimini michi ».
((Secundus Ramus dicebatur Benedicta.
In quo fuit Verbum Dei Crucifixum racione humane unionis quatenus per hoc cuncti homines universam haberent benedictionem.
Sed qualis fuit Hic moriens?
Certe fuit Dominus Libertatis per quem habetis omnem libertatem, naturalem, moralem, et theoloicalem, cui orando dicitis in Oracione Dominica(:) Fiat Voluntas Tua.
Et quanta queso est mors eius(?)
(«)Tanta (-) inquit parvulus (-) est, quod omnes mundi voluntates create simul sumpte non possent velle alicui tantam mortem quantam Iste passus est.
Quia (fol. 047, col. a) Voluntas Pacientis in infinitum excedebat creatas et creabiles voluntates.
Ideo redigentur in servitutem infernalem qui nolunt compati tam caro pacienti(».)
((Tercius Ramus fuit(:) Tu.
In quo eciam fuit Verbum Dei Crucifixum Nature Humane coniunctum quatenus generi humano divina essencia haberet verissime demonstrari et referri et suppositari.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Вот как я буду страдать на этих пяти ветвях Креста, чтобы воссоздать девять Хоров Ангелов, в пользу десятого (Хора), человека!

И разве ты не попрощаешься со мной, пятьдесят раз, более преданно и усердно, в (третьих) пятидесяти молитвах Розариях?

Радуйся, Мария была началом Моих Страстей, а также Воплощения и Евангелия.

Мои Телесные Страсти не могли быть больше, даже с обычной Силой Бога".

IX. Услышав эти слова, (Новый Супруг) увидел, что бесчисленные души были унесены из мира, в пропасть, бесчисленными демонами.

1. Он слышал страшные крики.

2. Он видел Божественную Справедливость, которая, летя, быстро мчалась вперёд на красном коне, чтобы опустошить мир.

И ему сказали, что (Божественная Справедливость) с тех пор возвышается над миром".

3. Но тогда Снисходительность Божия указала ему на средства, которые должны были быть запрошены, в С. Розарии Христовом, в отношении посредницы Божьей Матери, которой Бог ничего не отрицает.

4. Наконец, ужасающий голос прогремел со словами: "(Как) через Радуйся, Мария, я исправил всё сразу, через Сына; (так) через (Радуйся, Мария) теперь я хочу исправить развратный мир, через тех, кто хочет восхвалять меня в С. Розарии, и сохранить (их) совесть”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Он искупил весь человеческий род своей смертью, даже если бы люди размножались бесконечно, более того, если бы миры были бесконечны.
По этой (причине) происходит смерть Искупителя мира: чтобы все в мире могли быть искуплены, чтобы смертью (Христа) был распущен союз людей, охваченных грехом, дьяволом и миром, и был осуществлён очень полно союз с Богом».
Слово для этого единственного и чудесно созданного Союза пятью способами было Распято с первого момента Моего Зачатия на пяти Ветвях, которые есть во второй части Дерева Радуйся, Мария.
На первой Ветке этого Дерева было сказано: "С Тобой".
На ней было Распято Слово Божье, ставшее Плотью, чтобы весь мир обладал в себе Троицей, мир, который ранее имел с собой дьявола.
Но кто он (Тот), который так велик и так славен и мучается Страстями?
Сказал тот Ребёнок: "Он, конечно, Царь царей и Повелитель господ, которому вы говорите в Отче Наш: ”Да приидет Царство Твоё".
Но, спрашиваю, от какой смерти умирал Царь царей?
Младенец Иисус ответил на этот (вопрос): "Он умирал смертью, которая, если бы существовала такая широкая и большая книга, которая могла бы распространиться на все царства, как небесные, так и земные, и даже адские, в которых можно было бы описать Страсти Царя Господа, то она не смогла бы передать даже тысячную часть этого.
Теперь, если бы кто-то не сочувствовал своему умирающему королю, его можно было бы назвать неверным предателем. Тогда вы (которые) верны, сочувствуйте мне”.
Вторая ветвь называлась "Благословенная".
На ней было Слово Распятого Бога для союза с человеческой природой, чтобы через этот (союз) все люди имели всякое благословение.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Sed quis fuit iste sic passus?
Certe fuit Primus omnium Motor qui omnibus dat moveri et movere, quo cessante omnis creatura desineret esse cui eciam dicitis in Oracione Dominica(:) Sicut in celo.
Quia in Celo quod est primum corporum est Primus Motor universorum mobilium.
Sed qualis fuit illius Passio in tali Ramo(?)
(«)Verissime (-) inquiebat Parvulus (-) tam gravis extitit, quod si quis ab inicio mundi haberet sustinere continue cuncta celi tonitrua fulmina grandines nives pluvias frigus et caumata, vix unum punctum illius pene hic homo pertulisset.
Ideo qui Michi non compacientur habebunt contra se usque ineternum cunctorum celestium nocumenta(».)
((Quartus Ramus fuit(:) In mulieribus(.)
In quo fuit Crucifixus Filius Dei Nature Humane coniunctus, ut videlicet misericordiam mulieribus impetraret et cunctis peccatoribus(.)
Ad mulieres enim pertinet misericordia (fol. 047, col. b) secundum Augustinum(.)
Sed quis fuit hic passus(?)
Audi et sibi compatere(:) fuit enim ille qui terram supportat et corpora humana format, cui in Oracione Dominica offers(:) Et in terra.
Hic est Deus qui terram sustentat et corpora humana que sunt terrena de vili materia format(.)
Sed qualis queso fuit Passio Eius in tali Ramo(?)
(«)Attende (-) inquit Parvulus (-) diligenter et intuere(.)
Hic enim talis fuit quod si quis haberet pati ab omnibus hijs que sunt in terra usque ad finem mundi, puta ab igne combustionem ab aquis submersionem, a lapidibus lapidacionem, ab animalibus quibuslibet quamlibet secundum animalium proprietatem interemptionem, certe non unum momentum sustinuisset de Dominica Passione.
O si viderent homines celum aut terram moveri vehementissime timerent.
Sed filij Ade insipientes corde, quanto magis vident tantomagis ceci manent.
Ideo huius modi devorabuntur a terra cum Dathan et Abiron, nisi peniteant.
((Quintus Ramus fuit(:) Et Benedictus(.)
In quo Filius Dei fuit Crucifixus ut

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Но кто был Тот, кто собирался умереть? Конечно, он был Владыкой свободы, с помощью которой у вас есть всякая свобода: естественная, нравственная и богословская, которому, молясь, вы говорите в Отче Наш: «да будет Воля Твоя».

И, спрашиваю, насколько велика Его Смерть?

Ребёнок (Иисус) ответил: "он настолько велик, что, если бы они взяли вместе всю волю, произведенную миром, они ни в коем случае не захотели бы такой великой смерти, от какой Он страдал.

(И это) потому, что Воля Страдающего бесконечно превосходила нынешнюю и будущую земную волю.

Таким образом, те, кто не хочет сострадать тому, кто так сильно страдает, будут порабощены адом".

Третья ветвь (называется): "Ты".

Также на ней было Распято Слово Божье, соединённое с человеческой природой, чтобы человечеству была определённо показана, возвращена и добавлена божественная сущность.

Но кто был Тот, кто так страдал?

Конечно, он был Первым Двигателем Всех, Тем, кто даёт каждому возможность двигаться и двигать, и в тот момент, когда Он останавливается, всякое существо перестаёт существовать; Ему также говорите в Отче Наш: "как на Небесах".

Поскольку на Небе, которое является первым из тел, (Он) является Первым Двигателем Всего, что движется.

Но какой была Его Страсть на этой Ветви?

Сказал Младенец (Иисус): "Поистине, это было так мучительно, что, если бы кто-то с самого начала мира постоянно переживал все громы неба, молнии, град, снег, дожди, холод и сильную жару, этот человек перенёс бы это наказание, едва ли как щепотку.

Посему те, которые не будут иметь сострадания ко Мне, навеки получат муки всех небесных явлений".

Четвёртая ветвь была: "среди женщин". На ней был Распят Сын Божий, соединённый с человеческой природой, чтобы

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

tandem prestaret hominibus cunctis octo Beatitudines, in via et in patria que sunt pax, mundicia cordis, paciencia, et huius modi(.)

Quis fuerit aut[em] iste qui tanta passus est audiamus(.)

Ipse enim fuit tocius (fol. 047, col. c) mundi nutritor generalis et particularis, sive vivencium omnium proprius et singularis, cui psallentes Marie Psalterium dicunt sepius(:) Panem nostrum cotidianum.

Huius autem mors fuit tanta ac talis quod si esset tanta fames et sitis quod totus mundus unico instanti moreretur non tanta esset pena quanta fuit pena istius Crucifixionis.

Quia quod ipse paciebatur, erat maius mundis infinitis eciam in infinitum(.)

Ideo pena sua et signanter maxima, excedebat penam iam dictam adminus in voluntate pro desiderio paciendi Ipsius Verbi Dei(.)

O si deberet mori aliquis qui sic te ipsum haberet nutrire, quod non posses nutriri nisi per eum, certe multum doleres et plangeres in morte illius.

Cur ergo non plangis in tantis Meis pro te Penis(?)

Ego enim sum tuus Nutritor sine quo ad momentum vivere non potes(.)

Saltim igitur pro ista Crucifixione Mea secunda offer Michi secundam quinquagenam Psalterij Deifici(.)

Quoniam ista pro te pacior in istis quinque Crucibus propter decem Virtutes videlicet septem morales tres theoloicales que sunt humilitas, amicitia, spiritualis leticia, paciencia, liberalitas, abstinencia, continencia, fides, spes et caritas.

Et sic sustineo hic quinquaginta pro te Cruces, ut videlicet satisfaciam pro trasgressione mundi in decem dictis virtutibus, et ut semper (fol. 047, col. d) debite ab hominibus teneantur, quinquies autem decem sunt quinquaginta.

Laudate igitur omnes Dominum Deum in Psalterio Suo.

Ne cogamini cras forte tamquam ingrati et obdurati ululatum dampnacionis pati in penis baratri.

((In tercia autem parte Arboris fuerunt quinque Rami alij, in quibus eciam fuit

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

он, конечно, получил милость для женщин и для всех грешников.
По словам (С.) Августина, женщинам действительно принадлежит милосердие. Но кто Тот, кто страдал?
Послушай и помилуй Его: ибо Он был Тем, кто поддерживает землю и формирует человеческие тела, которому в Отче Наш вы предлагаете: "так на земле". Он-Бог, который поддерживает землю и формирует человеческие тела, которые являются земными, из мерзкой материи. Но какого рода, спрашиваю, была Его Страсть на этой Ветке? Сказал Младенец (Иисус): "удели большое внимание и наблюдай! В самом деле, это было так (мучительно), что, если кто-то страдает от всех реалий, существующих на Земле, до конца света, например, сжигание в огне, погружение в воду, забивание камнями, смерть от любого животного, в зависимости от его характеристик, он, конечно, не выдержит ни одного мгновения Страстей Господа.
Или, если бы люди увидели, что небо и земля колеблются, (как) они будут дрожать от ужаса!
Но дети Адама, которые глупы в сердце, чем больше они смотрят, тем больше они остаются слепыми.
Поэтому они будут поглощены землёй так же, как Датан и Авирон, если они не покаются.
Пятая ветвь была: "и Благословенный". На ней был распят Сын Божий, чтобы, наконец, заверить всех людей в восьми блаженствах на пути (жизни) и на родине (вечной), которые являются миром, чистотой сердца, терпением и т. д. Кто же тогда был тем, кто пережил так много (наказаний), давайте послушаем его. Фактически, Он был Тем, кто питает всех и отдельных (существ) этого мира, то есть всех живых, каждого в частности, Тем, кому Псалмопевцы Марии часто говорят в Розарии: «наш хлеб насущный».
Его Смерть была настолько сильной, что если бы было так много голода и жажды, чтобы весь мир в одно мгновение умер, не было бы так велико

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Crucifixus Christus Ihesus secundum animam per dolorem inestimabilem inenarrabilem et inexplicabilem, qui fuit in Anima Christi secundum rationem inferiorem et non proprie secundum rationem superiorem, quia sic opposita fuissent in eodem actu, quamvis Deus facere posset opposita spiritualia in eodem propter infinitatem capacitatis spiritualis ipsius anime(.)
Non sic autem est de oppositis corporibus, quia capacitas obiecti corporei est finita, cum sit quanta et mensurata, anima autem non est quanta nec mensurata mensura mortali(.)
Et simile est de Christo Domino in Passione Sua(.)
Causa autem quare Anima Christi in immensum tunc paciebatur quamvis summe gloriosa fuit propter infinitatem gracie caritatis et donorum Spiritus Sancti secundum que summam habuit pietatem quia infinitam(.)
Scivit eciam et intellexit Se esse datam mundo pro Redemptione(.)
Et amavit mundum in infinitum et divinam reverenciam(.)
Et per consequens odio habuit in infinitum peccata et Dei irreverentiam(.)
Ex quo odio et amore et scientia infinitis semper existentibus in actu summo, causabatur spiritualis iste (fol. 048, col. a) dolor in anima(.)
Signanter autem quia Anima Parvuli cognoscebat certissime verbum in se mundum amare, et sic velle pati et mori infinicies pro Dei Gloria et salute mundi(.)
Ideo Anima Parvuli Ihesu per omnia volens conformari Verbo Dei, quod tam miris modis sine quibuscumque proprijs meritis eam sublimaverat, quantum poterat compaciebatur Verbo modo spirituali(.)
Et ex tali compassione et unione conformitatis ad Verbum quod primarie paciebatur voluntate et non operacione, causabatur a Verbo Dei in tali Anima dolor infinitus, qui omnem dolorem mundi excedebat(.)
((Primus autem Ramus istius tercie Arboris fuit(:) Fructus(.)
In quo Parvulus Ille erat Crucifixus, quatenus universus mundus haberet Fructus XII qui sunt gaudium pax

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

мучение, как было мучение этого Распятия. Его Страдания бесконечно превосходили всех людей мира вместе взятых. Его наказание превосходило наказание, сказанное ранее (всех людей мира), по крайней мере, по Воле, за желание страдать от того же Слова Божьего. О, если бы умер кто-то, кто питал бы тебя, чтобы ты не мог питаться, кроме как через него, ты бы, конечно, сильно скорбел и оплакивал бы смерть его! Почему же ты не плачешь из-за многих Моих Страданий (которые я испытываю) из-за тебя? Я, по сути, твой Помошник, без которого ты не можешь прожить ни одного мгновения. По крайней мере, предложи Мне для второго Моего Распятия, вторые 50 молитв Святого Розария, поскольку Я страдаю за тебя такими (наказаниями) на этих пяти Крестах, чтобы (получить для тебя) 10 Добродетелей, то есть 7 моральных (Добродетелей), 3 богословских (Добродетели), которые являются смирением, дружбой, духовной радостью, терпением, добротой, уравновешенностью, чистотой, верой, надеждой и благотворительностью. (Я) претерпеваю эти 50 Крестов для тебя, чтобы отплатить за прегрешения мира против 10 предсказанных добродетелей и чтобы (они) всегда соблюдались должным образом людьми. 5 раз по 10 и получаем в результате пятьдесят. Хвалите все Господа Бога в Его Розарии. Разве вы не понимаете, что, может быть, уже завтра, как неблагодарные и суровые сердца, вы будете страдать в печалях Ада, среди криков проклятых. В третьей части дерева были ещё пять Ветвей, на которых также был Распят Иисус в своём существовании (божественном и человеческом) с несравненной, невыразимой и необъяснимой болью, которую Христос (терпел) только в нижней (человеческой) части души, а не в верхней (божественной) части; так как, таким образом, (две природы) противоречили одной и той же воле, как бы Бог ни создавал противоположные духовные реальности в одной и той же,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

longanimitas et huius modi(.)
Sed qualis est iste Parvulus tam fructuosus?
Proculdubio Ipse est Gubernator universalis mundi et Conservator cui dicitis in Oracione Dominica psallendo(:) Da Nobis Hodie.
Dat enim omnia gubernando et conservando(.)
(«)Et qualis et quanta est Mors ista?
Audi obsecro attencius(.)
Certe tanta est et tam gravis, quod si omnes mundi tyranni qui unquam fuerunt et erunt a principio mundi usque ad finem eius non facerent aliud quam excogitarent genera tormentorum non posset adhuc minima pars tormenti Christi (fol. 048, col. b) notabilis dari.
Quia spiritualis pena est maior omni pena corporea, tantum quantum spiritus est alcior et dignior quam corpus secundum Augustinum(.)
O quam bene compateris tibi danti dietim aut poma vel panem aut florenum vel obsequia benigna, si deberet mori turpiter et signanter pro teipso(.)
Quid ergo taces Me pro te moriente (?».)
((Secundus Ramus dicebatur(:) Ventris(.)
In quo Parvulus Ihesus erat horribilissime et penalissime Crucifixus quatenus omnes regenerarentur in veros Dei filios adoptivos(.)
Sed qualis est et cuius potencie Parvulus Iste sic passus pro nobis?
Cupis scire?
Ipse est solus Ille qui habet absolvere et dimittere quaslibet offensas sicut vult(.)
Et nunquam remittetur aliqua culpa nisi voluntate sua cui psallendo dicis(:) Dimitte nobis debita nostra(.)
Mira res(!)
Et qualis est mors istius nobis ita necessarij(?)
Audi Ihesum dicentem, et audiendo confundere super ferrea tua et diabolica et obstinata ingratitudine.
Quoniam si pro demonibus tanta esset Passus sicut pro hominibus, omnes demones essent salvati, et vellent sibi libenter compati usque ad mortem eorum si mori possent(.)
(fol. 048, col. c) Audi iterum et erubesce, quoniam tam gravis est Passio Ista, et pro quolibet mundi peccato in speciali sive in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

из-за бесконечной духовной способности одной и той же души.
Это противоположные (телесные реальности), поскольку ёмкость конкретного тела ограничена, определяется и измеряется, а душа не определяется и не измеряется конечной мерой.
И подобную реальность испытал Христос Господь в своих Страстях.
По этой причине Душа Христа страдала безмерно, хотя и была весьма славна благодаря бесконечной благодати, милосердию и дарам Святого Духа, даровавших ему бесконечное благочестие.
Он также знал и понимал, что был послан для искупления мира, и любил мир бесконечно и в сокрытии (своего) божества.
И, следовательно, он имел в бесконечной ненависти грехи и непочтительность к Богу.
От ненависти (к греху), от любви (к миру) и от знания (обо всём), которые всегда были бесконечными и в высшей степени интенсивными, эта боль была вызвана в (Его) душе.
Тем более, что Душа Ребёнка (Иисуса) прекрасно знала мир, чтобы любить (так как Он был) Словом, и поэтому хотела страдать и умирать бесконечно, во славу Божию и во спасение мира.
Поэтому Душа Младенца Иисуса, желая во всём соответствовать Слову Божьему, которое уже во многих чудесных способах сияло бесчисленными своими достоинствами, как можно больше делилась духовно со страданиями Слова.
И от такого сострадания и единения намерений со Словом, которое страдало исключительно по Воле, а не в самом страдании, производилась от Слова Божьего, в такой душе-бесконечная боль, которая превышала всякую боль в мире.
Первая Ветвь этой третьей части Дерева (называлась): "Плод".
На ней распяли Младенца (Иисуса), чтобы весь мир получил двенадцать плодов (Святого Духа), которые: радость, мир, господство над собой и другие подобные.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

singulari et distincte tristatur et dolet in tantum quod si Deus vellet convertere hunc dolorem in corporalem penam, tanta esset hec pena quod prae acerbitate cuncta corruptibilia mundi deficerent in momento, ymmo celestia omnia corrumperent(.)
O Deus meus quit audio, vix valeo videre bovem vel porcum aut ovem morientem(!)
Ve michi qui in tam gravibus Domini mei penis non compacior ut debeo, nec Eum laudo ut obligor.
((Tercius Ramus huius Arboris dicebatur(:) Tui(.)
In quo Parvulus Ihesus clavis horribilissimis fuit affixus, coronatus Spinea Corona et continue moriebatur sine morte, crucifixus Crucifixione inmortali(.)
Mira res et valde longe a praesenti hominum demencia(.)
Hec omnia paciebatur ut nos liberaret a captivitate et Carcere infernali.
Et heu qualis est hic tam mirabiliter moriens(?)
Certe tibi dicam, sed fac ne exinde capias dampnacionem.
Ipse est Rex Misericordie per quem omnia in Clemencia disponuntur, cui in Psalterio Suo psallendo dicis(:) Sicut et nos dimittimus debitoribus nostris.
Quod fuit ex misericordia a Deo data et imperata.
O magnam Pietatem(!)
(Fol. 048, col. d) Quomodo inquit moritur hic Rex Misericordie(?)
Audi celerius(!)
Tanta et tam terribilis est Eius tristicia et Mors Ista Immortalis(,) quod si esset aliquis in quo deberent poni omnia peccata venialia originalia et mortalia usque ad finem mundi que unquam fuerunt et erunt, et pro quolibet peccato haberet iste puniri secundum exigenciam delicti, per penam istius mundi et per penam inferni(.)
Ego tibi dico quod iste non tanta pateretur, quantum Parvulus Ille Ihesus qui pro cunctis peccatis mundi distinctissime cognoscendo et odiendo, patitur(.)
Nec pena ista est per naturam aut per puram voluntatem creatam pacientis, sed miraculosa est per divinam potestatem,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Но кто этот Ребёнок, который так богат Плодами?
Несомненно, Он- Тот, кто правит всем миром и сохраняет его в живых, которому (вы) говорите в Отче Наш, читая Розарий: «дай нам сегодня».
Он жертвует всем, управляя и сохраняя (мир).
(Сказал Иисус): "и какая, и насколько велика эта Смерть?
Слушай внимательно, умоляю тебя.
Конечно, настолько велика и так тяжела, что если бы все тираны мира, которые были и будут в нём от начала мира до конца его, придумали бы (новые) виды мучений, они не могли бы сделать ощутимыми, кроме как в малейшей части мучения Христа.
(И это) потому, что духовное наказание больше, чем любое телесное наказание, так же, как дух выше и достойнее тела, согласно (С.)Августину.
Сколько сострадания у вас было бы к тому, кто давал вам каждый день, или фрукты, или хлеб, или цветок, или вежливые приветы, если бы он умер позорно и вместо вас.
Почему же ты остаёшься равнодушным ко Мне, когда Я умираю за тебя?".
Вторая ветвь называлась: "Чрева".
На ней Младенец Иисус был ужасно и мучительно распят, чтобы все были возрождены в подлинных приёмных детей Бога.
Но что, и какая сила есть у этого Ребёнка, который так пострадал за нас? Хочешь знать?
Он один есть Тот, Кто имеет силу, если он хочет, чтобы оправдать и растворить любой грех.
И никакая вина никогда не будет возмещена, кроме как по Воле Того, кому, молясь с Розарием, вы говорите: "Верните нам наши долги".
Какая чудесная вещь!
И что такое смерть этого человека, столь необходимая нам?
Слушайте, как говорит Иисус, и слушая его, вы смущаетесь своей бесчеловечной, дьявольской и упорной неблагодарностью.
Потому что, если бы (Он) за дьяволов перенёс столько же страданий, как и за людей, все дьяволы спаслись бы и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

sicut et gloria beata in tali Christi anima.
Unde sicut Christi Gloria essencialis excedit in infinitum loquendo de gloria creata omnem Gloriam Beatorum que est finita, sic ista Christi pena excedit quodammodo in infinitum omnem mundi penam, quia mundi pena est finita(.)
Ideo merito propter ingratitudinem mali Christiani debent habere eternam dampnationem.
((Quartus Ramus dicebatur(:) Ihesus(.)
In quo Ramo Parvulus appendebat Ihesus pro toto mundo ut sic mundus esset salvatus et redemptus(.)
Quia Ihesus est Salvator, ducens redemptos ad Gloriam (fol. 049, col. a) Angelicam.
Grandis Pietas o Deus Meus(!)
Et qualis est Iste Parvulus sic paciendo mundum salvans(?)
Audi devocius(?)
Ipse est Liberator ab omni temptacione tam diaboli carnis quam mundi, cui in Psalterio dicis(:) Et ne nos inducas in temptacionem.
Heu me quid faciam?
Qualis est inquam mors istius.
Certe tam dura tam acerba, quod si essent mille mundorum temptaciones, infirmitates, angustie, tribulaciones, persecutiones, peregrinationes, laboraciones et cetera, si inquam omnes iste incommoditates ponerentur simul in uno homine, non tanta haberet pati iste quanta habet pati hic Filius Dei.
Quia Passio Sua est secundum capacitatem maiorem et secundum maiorem veritatem, forciorem potestatem, alciorem noticiam, et amorem vehemenciorem eciam in infinitum.
Cum enim illa parvula Anima summe sciverit, quod plangere et dolere pro mundi salute ac pro Dei offensa et mundi Redemptione fuerit bonum valde, permaxime quod ex officio debebat talia facere agnovit peroptime quod magis dolere et penitere pro huius modi erat maius bonum, et quod maxime dolere de istis et pro istis fuit maximum bonum, per regulam topicam sicut simpliciter ad simpliciter, maius ad maius et maximum ad maximum (fol. 049, col. b) igitur cum ab anima nullus gradus maxime caritatis debeat removeri, oportet ponere illam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

они охотно хотели бы страдать вместе с ним, пока не умрут, если бы они могли умереть. Слушайте ещё раз и краснейте, так как эта Страсть так тяжела и приносит пользу любому греху в мире, будь то (тот) универсальный, или (тот) конкретный, и он чувствует такую боль, что, если бы Бог хотел превратить эту боль в физическое страдание, это было бы настолько велико, что из-за его суровости всё тленное в мире мгновенно умрёт, и даже всё небесное уничтожится.

Боже мой, что я чувствую, я с трудом вижу, как умирает бык, или свинья, или овца! Горе мне, что во многих суровых муках Господа Моего Я не сострадал ему, как должен был, и не хвалил его, а сдержался.

Третья Ветвь этого дерева называлась: "Твоего". На ней висел Младенец Иисус с ужасными гвоздями, увенчанный терновым венцом, и он постоянно умирал, хотя и не умирал, распятый на Бессмертном распятии. Чудесное событие и насколько велико в настоящее время человеческое безумие! Всё это Он выстрадал, чтобы освободить нас из плена и адской тюрьмы. И, увы, что это за человек, который так чудесно умирает?

Я, конечно, скажу вам, но сделайте так, чтобы вы не попали тогда к чертям!

Он-Царь Милосердия, который в (своей) снисходительности предрасполагает всё, к чему, молясь с Его Розарием, вы говорите: "как и мы возвращаем их нашим должникам".

(Норма, которая) была дарована и заповедана милостью Божьей.

О Великая нежность!

Как, ты говоришь, умер этот Царь Милосердия?

Слушайте сейчас!

Так велика и так ужасна была Его печаль и эта бессмертная Смерть, что, если бы был тот, в котором могли быть помещены все простительные, изначальные и смертные грехи, которые когда-либо были, есть и будут, до конца света, и за любой грех он должен был быть наказан в соответствии с серьёзностью вины, наказанием

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

animam maxime doluisse.

Et quia dolor ille sequebatur potenciam non puram creatam sed eciam divinam, oportet dicere quod doluit quantum potuit, ymmo ut ita loquar si infinicies mori potuisset, per dolere libentissime illa anima mortua fuisset omni instanti pro mundi salute.

Quoniam igitur potestas donorum Christi et graciarum fuit sic infinita, quod actus eliciti ab illis erant meriti infiniti, sic eciam dolor ille imperatus fuit infinitus.

Nec tamen pure per dona, sed maxime per divinam potenciam que erat talis quod de facto si Deus mori potuisset infinicies(,) Deus mortuus fuisset pro Dei laude et mundi salute.

Et quia mori in Se non potuit, idcirco effectum summum doloris summi quem producere potuit de tota potencia Sua ordinata produxit, sic quod dolorem maiorem producere non potest ordinate.

O vere compaterer cani esurienti vel sic vulnerato(.)

Et heu cur non compacior talia pacienti, et tantum Salvatorem non amabo et laudabo in Suo Psalterio (.)

((Quintus Ramus dicebatur(:) Christus.

In quo Parvulus ille Ihesus est pro humano genere Crucifixus, quatenus cuncti haberent Unctiones Sanctissimorum Ecclesie Sacramentorum(.)

Sed o Deus (fol. 049, col. c) Meus qualis est iste tam benignus, et talium preparator Unctionum(.)

(«)Ipse est (-) inquit (-) Ille qui liberat ab omni malo(.)

Et nunquam poterit aliquis liberari a quocumque malo nisi per Eum(».)

Et heu qualis est mors tam mirabilis, et tam nobis amabilis liberacionis(.)

Audi inquam et sepius ista recogita, ne supra te cadat maledictio divina(.)

(«)Tanta (-) inquit Parvulus Ihesus (-) est mors tue liberacionis, mors quidem immortalis, quia infinicies volo pro te mori quolibet instanti et tamen mori non possum Deo prohibente, et me in pena servante cum summo miraculo.

Ut si essent mille mundi penarum, si quod omnia que essent in illis mundis non essent nisi tormenta et pene, puta patibula rotacio, escoriacio, assacio et sic

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

в этом мире и наказанием ада.
Я говорю тебе, что он не будет страдать так сильно, как Младенец Иисус, который страдал за все грехи мира, зная их очень отчётливо и ненавидя их.
Это наказание не существует в природе, ни в чистой сотворённой воле страдающего, но это чудо силы Божией, как и блаженная Слава в душе Христа.
Итак, как Слава природы Христа превосходит в бесконечности, по отношению к сотворённой славе, всю славу Святых, которая закончилась, так же и наказание Христово, бесконечно превосходит всё наказание мира, так как наказание мира закончилось.
Поэтому, по праву, из-за неблагодарности, злые христиане должны получить вечное проклятие.
Четвёртая Ветвь называлась: "Иисус".
На этой Ветви Ребёнок (Иисус) висел (Распятый) для всего мира, чтобы таким образом мир был спасён и искуплён.
Ибо Иисус есть Спаситель, ведущий искуплённых к Ангельской Славе.
(Какая) великая Милость (у тебя), Боже мой!
И что это за Ребёнок, который спасает мир, страдая таким образом?
Слушайте с большим уважением!
Он избавитель от всех искушений, как дьявола и плоти, так и мира, которому в Розарии вы говорите: "и не искушай нас".
Бедный я, что я могу повторить?
Вопрос: какова смерть Его?
Она, конечно, тяжелее и кровожаднее, чем если бы тысяча миров искушений, немощей, страданий, невзгод, гонений, странствий, утомлений и т. д., Если бы я утверждал, что все эти трудности, вместе взятые, возлагаются на одного человека, они не страдали бы так сильно, как страдал тогда Сын Божий.
(И это) потому, что Его Страсть имеет большую ценность, больший рост, более сильный вес, более громкие новости и, прежде всего, бесконечно более страстную любовь.
Поскольку, по сути, Душа Младенца (Иисуса) прекрасно знала, что плач и скорбь будут очень достойны

de singulis, ymmo si essent mundi corporei infiniti tales, qui non essent nisi de malis penarum(.)
Ego tibi dico (-) ait Ihesus (-) quod non haberet tanta pati paciens simul omnes penas istorum mundorum, sicut habet pati anima mea(.)
Quia summa pena spiritualis infinita, excedit in infinitum penas corporeas infinitas(.)
Quia non est inconveniens dare maius infinito, eo capto privative, ut in diversis oracionibus secundum Thomam.
Ecce qualia pro te pacior: Ymmo Qui pro te patitur est cui tu ignavus et (fol. 049, col. d) lapideus in tuo Psalterio dicis(:) Sed libera nos a malo.
O igitur vos omnes Christiani, attendite ad ista que vobis misi.
Si enim servus vester pro vobis aliquid pateretur, maxima cum diligencia sibi compateremini.
Cur ergo Michi non compateremini qui tanta pro vobis passus sum, et quantum in Me est salua divina providencia aduc infinicies presto sumpto vobis tanta pati(?)
Cur ergo Me non amatis, qui sic vos amo?
Cur non diligitis tanta pro vobis pacientem(?)
Hic Michi ergo offeratis terciam quinquagenam, quoniam Christi Anima paciebatur quinquaginta Cruces pro vobis(!)
Nam ad restaurandum novem Ordines Angelorum pro decimo Ordine idest pro hominibus in qualibet Cruce fui Crucifixus(».)
Quinquies autem decem sunt quinquaginta.
Videtis ergo vos fideles, quomodo in Salutacione Angelica et Oracione Dominica est tota salus vestra depicta.
Rogo igitur o carissimi ne sitis ingrati, sed pro tantis beneficijs datis et habendis, salutate Matrem cum Filio in Eorum Psalterio.
(«)Non igitur (-) inquit Ihesus (-) hijs visis amplius dicas Me parum pro te fuisse passum, sed agnosce quod Oracio Dominica et Salutacio Angelica in spiritu et virtute et ad extra in opere sunt Mea prima Crux Spiritualis, et Mea Passio Divinalis (fol. 050 col. a) quam portavi per

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

спасения мира, как для исправления обид Богу, так и для искупления мира: именно потому, что(Он) был обязан выполнять эти дела, он, конечно, знал, что чем больше боли и страданий принесёт пользу этому (труду Спасения), тем больше будет заслуга Бога.; и то, что он максимально страдал за них, было максимально полезно для них в соответствии с основным правилом минимума, стремящегося к минимуму, большего, стремящегося к большему, и максимального, стремящегося к высшему: тогда, поскольку Душа (Христа) была в высшей степени Милосердия, следует сделать вывод, что Его Душа максимально страдала.

И, поскольку Страдания (Христа) исходили не только из сотворённой, но и божественной силы, необходимо утверждать, что (Он) страдал в полной мере (своих) способностей.

Действительно, если бы (Он) мог умереть бесконечно много раз, душа (Христа) хотела бы в любое мгновение умереть (в этом) страдании ради спасения мира.

Тогда, поскольку сила даров и милостей Христа была бесконечной, настолько, что поступки, вытекающие из них, были бесконечными (ценными), так и боль, которую (Он) свободно избрал, имела бесконечную (ценность).

И (терпел) не только для приношения (собственной человечности), но и в полной мере для (приношения) Его божественной (личности), сила которой была такова, что, если бы Бог действительно мог умереть бесконечно много раз, Бог умер бы во Славу Бога и во спасение мира.

И поскольку (Бог) Сам по себе не мог умереть, по этой причине он произвёл эквивалент бесконечной высшей боли, которую (Он) смог выпустить со всей силой, которой он обладал, так что боль, превышающая его, была невозможна.

О, я действительно жалел бы собаку, если бы она так страдала и болела.

И, увы, потому что у меня нет сострадания к Тому, кто переживает такие (страдания), и я не буду любить и восхвалять в Его Розарии такого

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

annos trigintatres continue(.)

Corporalem aut Crucem solo Humero portavi in facto, quamvis tamen semper habueram eam in voto, ut patuit(.)

Ideo cum Misterio Incarnacionis Mee concurrebat in summo Misterium Mee Passionis, sic quod in Die Parasceves non habui maiorem penam interius intensive, quam in hora Mee Conceptionis, quia utrobique fuit infinita Passio fuit tamen maior extensive per redundanciam in Corpus quia tunc permisi redundare penam mentis, ex qua fiebat pena Corporis Mei immensa intensive, que fuit tanta divinitus, quod si Deus divisisset illam penam per homines qui unquam fuerunt et erunt et omnia animalia mundi hec fuissent simul mortua.

Et scias quod quantum ad dolorem meum sensibilem de potencia Dei ordinata, Deus non posset facere maiorem penam sensibilem quam pena fuit in termino ultimo sensualitatis, et tunc pena Mentis Mee excedebat in infinitum penam Corporis Mei(.)

Et aduc sic te amo et omnes viventes, quod sum paratus aduc usque in finem mundi pro te tantas pati penas, si placeret Divine Voluntati(».)

Quid plura(?)

Multa alia vidit.

Sed inter cetera vidit legionem demonum infinitorum, pene totum mundum ad inferna trahentem.

Audivitque (fol. 050, col. b) vocem mundi pereuntis horribilissimam.

Et insuper vidit Divinam Iusticiam armatam sedentem in Equo rubro, et properantem ad mundi universalem devastationem.

Dictumque est ei iam instare pericula inmensa in mundo(.)

Qua propter ut contra Divinam Iusticiam omnes sint armati et previsi Sancta Trinitas que est amatrix misericordie pacis et caritatis, Arma mittit eis Misericordie, scilicet Psalterium Virginis Marie, quo armati possunt se tueri contra pericula instancia(.)

Audivitque vocem terribilissime intonantem, qua totus mundus tremuit(:«) Sicut per Salutacionem Angelicam semel omnia reparavi per Filium, sic per Illam eandem mundum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

великого Спасителя?
Пятая Ветвь называлась: Христос. На ней Младенец Иисус был Распят для человечества, чтобы все получили помазания Святых Таинств Церкви.
Но, Боже мой, кто это Такой любящий и который приносит нам такие Помазания? Он сказал: "Он Тот, кто освобождает от всего зла! И никто не может быть освобождён от всякого зла, кроме как через Него"» И тогда, как смерть (Иисуса) была чудесной, так и (будет) сладко наше освобождение. Послушай, послушай, и часто вспоминай об этом, чтобы на тебя не обрушилось божественное проклятие. Младенец Иисус сказал: "так велика была смерть для твоего освобождения, поистине бессмертная смерть, потому что я хочу умереть за тебя бесконечно много раз, во все времена, и всё же я не могу умереть, потому что Бог не позволяет этого, и он сохраняет меня в страданиях посредством высшего чуда. Как верно то, что если бы существовала Тысяча миров страданий, так что всё, что было в этих мирах, было бы не чем иным, как мучениями, такими как (смерть) повешенных, свёрнутых, ободранных, сгоревших и все другие (виды смерти), действительно, если бы были созданы бесконечные миры, которые не были бы (наполнены другим), кроме зла мучений, Я говорю вам, – сказал Иисус, – что Моя Душа не мучилась бы так в этих мирах, как мучается сейчас. Поскольку сумма бесконечного духовного наказания бесконечно превышает бесконечные телесные наказания. По словам С. Фомы, ничем не отличается (кто) даёт больше, чем бесконечное, от тех, кто берёт из ничего, как (читается) во многих молитвах. Вот какие страдания для тебя я страдаю: действительно, страдающий для тебя-это Тот, кому ты, ленивый и бесчувственный, говоришь в своём Розарии: "но избавь нас от зла".
Итак, о все вы, Христиане, обратите внимание на то, что я послан вам сказать.
Если бы раб ваш страдал за вас, вы бы с величайшей благодарностью сочувствовали ему.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

iam corruptum reparare volo et restaurare, in hijs qui voluerint me laudare in tanto Psalterio, et sic consciencias poterint habere sinceras(».)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Почему тогда у вас нет сострадания ко Мне, который так много страдал за вас, и, как бы велико ни было спасение во Мне, (в замыслах) Божественного Провидения я ещё бесконечно много раз старался так много страдать за вас? Почему же вы не любите Меня, ведь я так люблю вас?

Почему бы вам не полюбить того, кто так переживает за вас?

Итак, предложите мне третьи пятьдесят молитв, так как душа Христа претерпела пятьдесят Крестов для вас!

Действительно, на каждом Кресте (Я) был распят, чтобы восстановить девять хоров Ангелов в пользу десятого Хора, который для людей".

Пять умножить на десять, значит-пятьдесят. Итак, вы, верные, видите, как в "Радуйся, Мария" и "Отче Наш" изображено всё ваше спасение. Поэтому прошу вас, о дорогие, не будьте неблагодарны, но за многие блага, которые вы получили и которые будут предоставлены вам, приветствуйте Мать с Сыном в Их Розарии. Иисус сказал: "Итак, увидев эти великие (видения), вы больше не скажете, что Я мало страдал за вас, но узнайте, что Отче Наш и Радуйся Мария, в (Моём) Духе и (Моей) Душе, и снаружи, в Моей работе, были Моим первым Духовным Крестом и Моей Божественной Страстью, которые Я нёс в течение тридцати трёх непрерывных лет.

Хотя деревянный Крест Я носил только на плече, тем не менее Я всегда желал его, как я показал.

Следовательно, в Тайну Моего Воплощения в высшей степени вливалась Тайна Моей Страсти, так что в День Пятницы я не испытывал большего внутреннего наказания, чем в час Моего Зачатия, поскольку и то, и другое было бесконечной Страстью; и это потому, что я позволил духовному наказанию изливаться с максимально возможной интенсивностью на тело.

Поэтому наказание Моего Тела стало огромным, что касается интенсивности, и было так невероятно велико, что если Бог разделит это наказание для людей, которые

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

никогда не были и не будут, и для всех животных в мире, они умрут мгновенно.
И знай, что в отношении божественной силы, связанной с Моей чувствительной болью, Бог не мог создать более чувствительного наказания, чем это наказание, поскольку оно было на пределе терпимости, и тогда наказание Моей Души бесконечно превышало наказание Моего Тела.
И Я до сих пор так люблю тебя и всех живых, что готов до сих пор страдать за тебя, до конца света, если бы это было угодно Божественной воле".
Что случилось потом?
Он видел много других вещей, и, среди прочего, он видел легион бесконечных демонов, который тащил почти весь мир в ад.
И он услышал ужасный вопль разрушающегося мира.
И наверху он увидел Божественную Справедливость, вооружённую, на крупе Красного Коня, который спешил опустошить весь мир.
И ему сказали, что огромные опасности теперь неизбежны.
Для этого, чтобы все были вооружены и предусмотрительны в отношении Божественной справедливости, Святая Троица, любящая мир и милосердие, посылает им Оружие Милосердия, именно Розарий Девы Марии, вооружённые которым, они могут защитить себя от надвигающихся опасностей.
И услышал рёв ужасного голоса, от которого весь мир дрожал: "как однажды через Радуйся, Мария, Я исправил всё через Сына, так той же самой молитвой (Радуйся, Мария) Я хочу исправить мир, ныне испорченный, благодаря тем, кто хочет восхвалять меня в таком великом Розарии и, таким образом, может сохранить свою совесть неподкупной».

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS II], CAPUT XIII.
DE POENIS INFERNI. REVELATIO AD SPONSUM MARIAE.

I Quia Oratio, juxta S. Ambrosium est potissimum homines cum Deo reconciliandi remedium; et Regina orationum est Psalterium: quare vim ei inesse ad idem maximam oportet: praesertim cum vim ex Christi hauriat Vita, Passione, et Gloria, Deiparae accedentibus Sanctorum meritis.

II. Unde quidam devotus in Psalterio Christi, maxime circa Passionem, in corpore suo sentit saepius verissime Passionem Christi.

Ille, cum Sacrum Missae celebraret, vidit in Sacra Hostia JESUM Crucifixum: et hunc audivit ita dicentem: “Tu me iterum Crucifigis”.

Et ille: “O Domine JESU Christe: quomodo scelus tantum infelix patrare possum?”.

Et Dominus: “Tua peccata Me crucifigunt: malo crucifigi, quam Deum iis peccatis offendi, quibus ante Eum offenderas.

Sed etiamnum Me Crucifigis, omissione, si non commissione.

Habes scientiam, licentiam, et officium praedicandi: reus malorum es, quae prohibere potes, si Psalterium meum praedices.

At factus es canis mutus, non valens latrare, cum luporum plenus sit mundus. Ni te emendaris, in Patre Omnipotente juro, de falso prandio mundanorum comedes”.

III. Ad vocem hanc, ecce, videbat infinitum quasi Barathrum hiare, inque eo Ecclesiasticos, Religiosos, Principes, Dynastas, turbasque discumbere: et ignis, grando, nix, gla-cies, et spiritus procellarum pars calicis eorum erant: item serpentes, quaeque orbis habet abominabilissima.

His ingurgitabantur ad sumnum inulti, immane ululantes.

Circumstabant daemones, specie mulierum, quibus turpius nil excogitari potest: quae monstra telis ignitis discumbentium genitalia igniebant pertusa, ignitosque serpentes aspidas, bufones, etc., in nuda eorum corpora imitebant : et alia aliis saeviores succedebant cruciatrices formae.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА XIII
О СТРАДАНИЯХ АДА: ОТКРОВЕНИЕ (НОВОМУ) СУПРУГУ МАРИИ.

I. Поскольку молитва, по мнению С. Амвросия, является лучшим средством примирения людей с Богом, и (поскольку) Царицей молитв является С. Розарий, поэтому необходимо, чтобы в этой (молитве) содержалась очень большая сила.

(С. Розарий, на самом деле) особенно черпает силу из Жизни, Страстей и Славы Христа, а также из заслуг Божьей Матери и святых.

II. Таким образом, преданный Розарию Христову, особенно (когда он медитировал) вокруг (Тайн) Страстей, часто испытывал в своём теле боль Страстей Христовых.

(Однажды), совершая Святую мессу, он увидел в Священном воинстве распятого Иисуса и услышал его, который сказал так: "ты Распнёшь меня во второй раз".

И он: "О Господь Иисус Христос, как я могу совершить такое ужасное преступление?”.

И Господь: "грехи твои распинают меня: я предпочитаю быть распятым, чем Бог будет оскорблён теми грехами, которыми ты обидел Его ранее.

И когда ты не распинаешь Меня, совершая (грех), ты делаешь это с упущениями.

У тебя есть наука, свобода и служение проповеди: ты царь зла, которое ты мог бы запретить, если бы только проповедовал мой Розарий.

Но ты стал немой собакой, неспособной лаять, в то время как мир полон волков. Если ты не исправишься, клянусь Всемогущим Отцом, ты будешь есть неправильную пищу мирских людей”.

III. После этих слов, он увидел, как открылась бесконечная пропасть, и в ней лежали священнослужители, князья, правители и многие другие; и огонь, град, снег, лед и дуновение бурь были лишь незначительной частью их чаши (горькой).

И там были змеи, и то, что есть самое отвратительное на свете.

Они были погружены в них до головы,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 049, кол. d, ГЛАВА XIII]
ЕЩЁ ОДНО ОТКРОВЕНИЕ, СДЕЛАННОЕ НОВОМУ СУПРУГУ МАРИИ, О СТРАСТЯХ ХРИСТОВЫХ.

Псалтырь Розария Святой Троицы с большой силой воспламеняет нас к любви Божией. Поэтому можно задаться вопросом: Может ли Псалтырь Розария читаться, преподаваться, считаться важным и защищаться, поскольку, кажется, имеет бесконечную ценность? Что касается решения этого вопроса, если для краткости оставить аргументы, ответ "да".

Поэтому, заявляя " Да " к вопросу о Псалтыре Розария Пресвятой Троицы, я хочу указать, что Псалтырь Розария восхваляет ту же Святую Троицу и Пресвятую Деву Марию, любящую Мать Сына Божия, так что я имею в виду (утверждать), что он приносит согласие между всеми людьми, желающими читать (хвалу) Пресвятой Троицы.

Фактически, молитва, как свидетельствует Блаженный Амвросий, является величайшим средством умиротворения между оскорблённым Богом и творением, которое оскорбляет его.

Таким образом, был один преданный Страстям Господа, который очень часто сильно ощущает в своём теле Страсти Господа.

Иногда он видел во время празднования Святой Евхаристии Распятого Господа нашего Иисуса Христа, каким он был во время своих Страстей. И он услышал голос Распятого: "ты снова распинаешь Меня".

И сказал ему человек, увидевший это: "Господи Иисусе Христе, как такой несчастный, как я, мог совершить такое отвратительное преступление?

И Господь Иисус на Кресте сказал: "Конечно, грехи твои распинают меня.

Потому что Я предпочитаю быть Распятым, тому, что ты оскорбляешь Бога в тех вещах, в которых ты и ранее оскорблял его; действительно, ты всё ещё распинаешь Меня (и), хотя и (больше) не в делах, но в упущениях. Ибо, на самом деле, у тебя есть наука, способность и служба проповеди, ты

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Fol. 049, col. d, CAPUT XIII]
((SEQUITUR ALIA REVELACIO DE EADEM CHRISTI PASSIONE, NOVELLO MARIE SPONSO FACTA .

Psalterium sanctissime Trinitatis nos vehemencius inflammat ad amorem dei.

Hic potest queri utrum tale psalterium possit humanitus explicari, (fol. 050 a) doceri retineri ac perorari, cum videatur virtutis esse infinite.

Ad cuius questionis determinationem argumentis omissis brevitatis causa, respondetur quod sic.

Idcirco in ista questione psalterij concordativi sanctissime Trinitatis intendo ad laudem eiusdem beatissime Trinitatis et sanctissime Virginis Marie alme Genitricis Filij Dei determinare de hoc psalterio, sic quod intendo fieri concordiam cunctorum hominum volentium hoc perorare ad sanctissimam Trinitatem.

Oratio enim teste beato Ambrosio: Summum est medium placationis inter Deum offensum et creaturam offendentem .

Quidam enim devotus erga dominicam passionem adeo quod dominicam ipsam in corpore suo sentit sepius verissime passionem.

Vidit aliquando tempore celebrationis in sancta eucaristia Dominum nostrum Ihesum Christum quasi crucifixum, sicut fuit tempore passionis sue.

Audivitque Crucifixi vocem, in hunc modum sibi dicentem(:“) Tu (-) inquit (-) me iterum crucifigis(”).

Cui ait persona hoc videns(:“) O Domine Ihesu Christe, quomodo infelix ego scelus tam nephandum perpetrare possum(”).

Et Dominus Ihesus in cruce(:“) Certe inquit tua peccata me crucifigunt.

Quia magis volo Crucifigi quam quod Deum offenderes in hijs quibus antea offendisti, ymmo adhuc me crucifigis, et si non operando tamen omittendo.

Cum enim habeas (fol. 050, col. d) scientiam et potentiam ac officium predicandi, tu es reus omnium malorum, que avertere posses si predicares psalterium meum.

Factus enim es sicut canis non valens latrare, cum tamen totus mundus lupis repleatur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Noverat is multos ante in vivis agentes.
Ad quem Jesus: “Ecce, tua haec requies: praedicare si diutius cesses. Praedica Psalterium meum.
Juro: Ego pugnabo, cum tota Curia Coelesti, contra omnes te hac in re impugnantes.
Et fac , quod praedicas , ne cum his discumbas, quos vidisti; qui dicunt, et non faciunt”, c.8.6.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

безнаказанные, мучительно крича.
Вокруг стояли демоны, похожие на женщин, вокруг которых ничего более мрачного нельзя себе представить; эти монстры пронзали и воспламеняли огненными стрелами гениталии лежащих; и огненные змеи, аспиды, жабы и т. д. вонзались в их обнажённые спины; и ещё более жестокие муки сменяли прежние.
Он узнал многих, которые раньше были среди живых.
И Иисус сказал ему: "Вот, это будет (место твоего) отдыха, если ты ещё будешь оставлять проповедь.
Проповедуй мой Розарий: клянусь: я буду бороться вместе со всем небесным двором против всех, кто будет противостоять тебе в этом.
И делай то, что проповедуешь, чтобы ты не лежал однажды среди тех, кого видишь, которые говорили и не делали”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

виновен во всех бедах, которые ты мог бы отогнать, если бы проповедовал Псалтырь Розария.
Ты стал, по сути, как собака, неспособная лаять, когда, однако, весь мир полон волков.
Смотри, чтобы ты тоже не был одним из тех, о которых сказано, (т. е.) собаки, которые стали немыми, неспособными лаять.
И, если ты не исправишься, Всемогущим Отцом клянусь, ты получишь от ложного пиршества мирских, эти вещи!”.
И вдруг он увидел бесконечную бездну, поглощавшую всё, куда стекалось бесконечное количество церковных, религиозных и могущественных людей мира.
Снег, град, огонь, лёд и дуновение вьюг были (лишь незначительной) частью их чаши (горькой), и все виды змей и всё самое отвратительное и ужасное в мире, особенно то, что они больше всего испытывали в мире, было их пищей.
И, не желая этого, они пожирали (эту пищу), пока не насыщались ею.
И так велики были крики, плач, грусть и стоны тех, кто лежал (там), что вся структура мира была потрясена их шумом.
Демоны стояли перед ними в форме вульгарных женщин, выше всего, о чём можно сказать или подумать, которые вонзали огненные копья в их гениталии, пока они не превратились в пламя.
И огненными копьями, и змеями мучили их через все чувства тела.
И, когда кто-то из этих (зверей) уставал, сразу же стекались многие другие (звери), которые извергали (на них) ещё более суровые мучения, без (какой-либо) милости.
Там он узнал многих, кого раньше видел живыми.
И тогда Христос сказал ему: "Вот, здесь будет твой покой, если ты будешь молчать!”.
Но он сказал: “Господи, что ты хочешь, чтобы я сделал?”.
Господь Иисус Христос ответил: "по крайней мере, проповедуй Псалтырь Розария и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Vide ergo ne sis de illis de quibus dictum est.
Muti facti sunt, canes non valentes lat[e]rare, et nisi te emendaveris, in Patre omnipotente iuro quod tu de falso prandio mundanorum ista accipies(»).
Et subito videbat quasi baratrum infinite voracitatis ubi cernebat viros ecclesiasticos et religiosos et mundi potentes in copia infinita discumbentes.
Ubi nix, grando, ignis, glacies et spiritus procellarum pars calicis eorum erat, omneque genus serpentum cunctaque mundi turpia et horrenda, signanter illa que in mundo magis oderunt cibus erat ipsorum.
Comedebantque nolentes usque ad plenum.
Tantusque erat clamor et fletus et tristicia et ululatus discumbentium, quod tota mundi machina turbabatur in vocibus eorum.
Astabantque ante eos demones in specie mulierum super omne quod dici potest aut cogitari turpissimarum, que cum telis ignitis eorum penetrabant genitalia quousque verterentur in flammas.
Et telis ignitis serpentibus flammigeris et lacertis eos afficiebant per omnes corporis sensus.
Et cum aliqua ex eis erat quasi fatigata, plures alie venerunt (fol. 051, col. a) que subito duriora sine misericordia inferebant tormenta.
Ubi multos agnovit quos antea viventes conspexit.
Et tunc Christus ad eum dixit(:«) Ecce ibi tua requies, si amplius silueris(».)
At ille ait(:«) Domine quid me vis facere(?».)
Ait Dominus Ihesus Christus(:«) Saltim predica psalterium meum et ne timeas. Quia ego tibi iuro, quod ego pugnabo cum tota celesti curia contra omnes te pro ista materia impugnantes.
Et ne dum predica, sed tu quoque dic quod predicabis, ne discumbas cum hijs quos vidisti, qui quod dicunt non faciunt.

[PARS II], CAPUT XIV.
AD CHRISTUM PASSUM
COMPASSIONIS VISIO EXTATICA.

I. Vidit aliquando praefatus Mariae Sponsus quasi omnes creaturae in coelis, ac terris, Christo passo compaterentur luctu, planctuque admirando: haud secus, quam si omnia cum Deo essent commoritura.

Et qui haec vidit, sic attonitus haesit, ut sibi moriendum esse putaret.

Sed Manus Domini confortavit, et elevavit eum: factaque Vox dixit: “Tantum compatimur Domino: non quidem ullius Doloris, sed Voluntatis, ac Desiderii compassione”.

II. Visaque ei SS. Trinitate, quasi profuse fleret; haec dixit ei: “Vides haec: non ut credas inesse tristitiam, doloremve mihi: sed ut intelligas, si Corpus mortale Mihi foret par Divinitati, isto pariter flerem, doloremque dolerem eundem cum Filio passo, in immensum.

Et tu Me si, Beati, contuereris, prae compassionis excessu tu teipsum te non caperes, plusque condoleres passo JESU, quam Sua ipsius Mater cum sub Cruce staret lacrymosa”.

III. Deinde ad JESUM, pia quadam versus confidentiae familiaritate, quaerit ex eo: “O JESU: tuque doles?”.

Cui JESUS:

“1. Non facto, nam semel hoc transiit; sed Voto et Desiderio vellem, prae amore infinito, infinities, pro peccatoribus pati, ut salventur.

2. Deinde, tametsi Carnae Crucifixus non sim; at sum tamen in Membris, et Ecclesia, et in quotidianis scelerum

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА XIV
ЭКСТАТИЧЕСКОЕ ВИДЕНИЕ (НОВОГО СУПРУГА)
СОСТРАДАТЕЛЬНЫХ СТРАСТЕЙ ХРИСТОВЫХ.

I. Однажды, предсказанный (новый) Супруг Марии увидел (в экстазе), что все существа на небесах и на земле полны сострадания перед страдающим Христом, с восхитительной болью и плачем, как если бы все существа были на грани смерти вместе с (Христом) Богом.

Даже (новый Супруг), который видел эти вещи, был настолько потрясён, что сам считал, что находится на грани смерти.

Но рука Господа утешила его и подняла его, и был слышен голос, говорящий: "мы так сострадаем Господу, но не только в сострадании к (его) боли, но и к (его) воле и (его) желанию”.

II. И он увидел С. Троицу, которая рыдала, и (Бог Отец) сказал ему: "не верь, увидев эту сцену, что во мне есть печаль и горе, но это для того, чтобы ты понял, что, если бы у меня было смертное тело, способное содержать божество, я бы оплакивал (моего) Распятого Сына и был бы опечален такими же бесконечными страданиями.

Даже Святые, как и Я, созерцают его с огромным состраданием, как даже его собственная Мать плакала под Крестом: если бы ты понял это, ты бы скорбел намного больше о Страстях Иисуса".

III. Тогда (новый Супруг), обращаясь к Иисусу (Распятому), с нежностью

не бойся, потому что Я клянусь тебе, что буду сражаться со всем Небесным двором против всех, кто нападёт на тебя по этому поводу.
И не только проповедуй, но и говори, когда будешь проповедовать, что ты (не хочешь) падать вместе с теми, кого видел (в видении), которые не делали того, что говорили.

[ЛИСТ 051, кол. a, ГЛАВА XIV]
ЕЩЁ ОДНО ОТКРОВЕНИЕ О СТРАСТЯХ ХРИСТОВЫХ.

В другое время вышеупомянутый Супруг Марии имел чудесное видение Страстей Христовых.
Ибо он видел, что Святая Троица, все Ангелы, небо, земля и моря, и другие животные и все существа мира плачут пред Страстями Христовыми.
И был так велик стон, так велик плач, так велика сострадательная боль и так велик крик неудовольствия, что Супруг Марии считал, что вот-вот упадёт, мгновенно, вся структура Вселенной.
В том, что я собираюсь сказать, я расскажу кое-что (что у него есть) о невероятном!
Он видел как плачет Блаженная Дева Мария и все Святые, что из их глаз вышли бесчисленные реки (слёз) бесконечной протяжённости, которые, подобно (Вселенскому) потопу, затопили всё, охватив всю структуру мира.
Что случилось потом?
Он видел, что они умирали от всякой смерти и снова ожили.
(Он был) поражён и напуган до смерти, увидев эти вещи, и верил, что умер во время этого видения.
Но рука Господа утешала и поддерживала его.
И он услышал голос Пресвятой Девы Марии, который сказал: "так много мы страдаем за Страсти Господа Иисуса Христа, с состраданием не

[Fol. 051, col. a, CAPUT XIV]
((ADHUC ALIA REVELACIO DE CHRISTI PASSIONE .

Alio quodam tempore prefatus Novellus Marie Sponsus vidit in quadam Visione mirabile quot de Christi Passione.
Vidit enim quod Trinitas Beatissima, cuncti angeli, celum, terra et mària, ceteraque animalia et universe mundi creature Dominum Ihesum pacientem lamentabantur.
Tantusque erat gemitus, tantus plancius, tantus dolor compassionis tantusque clamor tribulationis, quod putabat ille Marie Sponsus quod universa subito deberet deficere mundi machina.
Quid dicam, incredibile narro.
Beatissima Virgo Maria et universi beati sic (fol. 051, col. b) flebant ut sibi apparebat, quod innumera flumina immense magnitudinis universa replencia, et quasi diluvio totam mundi machinam absorbenda ex oculis prodibant ipsorum.
Quid amplius(?)
Cernebat ipsos mortibus innumeris morientes, et denuo reviviscentes.
Stupefactus et territus usque ad mortem hec videns, in hac visione credidit se mori debere.
Sed Manus Domini confortavit et elevavit eum.
Illicoque audivit Vocem Beatissime Virginis Marie dicentis(:«) Tantum compatimur Domino Ihesu Christo passo, non compassione doloris sed desiderii et voluntatis, quoniam si haberemus corpora mortalia in mortali statu, sic moreremur continue ut vidisti.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

peccatis, quibus gravius afficior, quam illa Crucifixione in Calvaria.
Sed affectio est voluntatis, non sensus: scil[icet], sic vellem dolere, si mortali in corpore tenerer.
Quod si tamen Psalterium Meum frequentarent miseri, et Mea sic participarent Merita: Advocatus peccatorum facile Justitiam placarem Divinam".

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

уверенно спросил его: "О Иисус, (Почему) ты продолжаешь страдать?".
Ему Иисус (ответил):
1. " (Это больше не кровавое страдание), только один раз это (страдание) я прошёл, но я хотел бы страдать волей и желанием, для бесконечной любви, бесконечные времена, в пользу грешников, чтобы они спаслись.
2. Хотя я больше не Распят во Плоти, но, тем не менее,- в членах, (то есть) в Церкви и в житейских грехах, которые утомляют меня ещё сильнее, чем распятие на Голгофе.
Привязанность исходит от воли, а не от чувств, и поэтому я хотел бы чувствовать боль, если бы у меня было не прославленное тело.
Если, однако, вы, маленькие, будете читать мой С. Розарий, вы также будете участвовать в моих заслугах: (и я), Адвокат грешников, я бы уравнял Божественную Справедливость!".

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

боли, но желания и воли, потому что, если бы у нас были земные тела, подверженные смерти, мы бы умирали так постоянно, как ты видел.
Подними глаза вверх и созерцай три Лика (Пресвятой) Троицы, которые бесконечно оплакивают смерть Господа Иисуса".
И из их глаз текли бесконечные реки слёз,которые бесконечно переполняли всё.
И (он) услышал голос Пресвятой Троицы: "эти вещи показаны тебе не потому, что ты веришь, что во Мне есть печаль и боль, а потому, что ты знаешь, что если бы Я был смертным, имея смертное тело, пропорциональное Моему бесконечному божеству, Я (пред Страстями Иисуса) умирал бы бесконечно много раз, и из моих глаз хлынули бы реки слёз, которые захлестнули бы бесконечные миры, если бы они были".
И тогда этот человек сказал: "О святая и Истинная Троица, поскольку Страсти Господни уже прошли, почему на Небесах так много криков и плача?"
И Блаженная Троица отвечала ему: "хотя Святейшие Страсти Христовы прошли как исторический факт, однако этот день всегда присутствует для Меня, что касается Моих Святейших замыслов во Христе, так что ничто для меня никогда не было ни прошлым, ни будущим, но всё было предельно, актуально и истинно в Моём знании.
И, если бы (ты) увидел Меня таким, каким видят меня Блаженные, ты бы с большей истиной созерцал Страсти Моего Сына, бесконечно более реалистично и более идеально, чем если бы увидел его в тот момент, когда Дева Мария увидела Его Распятым.
Тогда (Новый) Супруг спросил Господа Иисуса: "О Господь Иисус Христос, раз ты Царь Славы, как Ты можешь подвергнуть себя такому великому страданию?
И Иисус ответил ему: "хотя (я) больше не Распят во плоти, если только однажды, однако, по выбору сердца (Я) всегда Распят, так как в любое мгновение Я готов терпеть

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Per amplius elevans oculos contemplatur tres Personas in Trinitate infinito fletu deplangentes mortem Domini Ihesu(».)
Fluminaque infinita ab oculis eorum prodibant, que universa super infinitum involvebant.
Audivitque Vocem Beatissime Trinitatis(:") Hec tibi ostenduntur, non ad credendum in Me tristiciam vel penam esse.
Sed ad vere sciendum quod si ego essem mortalis habens corpus mortale proporcionatum mee divinati infinite, ego morerer infinicies, et flumina lacrimarum ego producerem mundos infinitos absorbentia si essent.
Et tunc persona illa ait(:") O Beatissima et Verissima Trinitas (fol. 051, col. c) cum iam transierit Dominica Passio, cur tantus clamor et fletus est in Celo(».)
Ac Beatissima Trinitas respondens illi dixit(:«) Quamvis Beatissima Christi Passio transierit in exteriori facto, tamen Illa eadem numero semper est Michi praesens secundum divinissimas Meas Ydeas in Christo, sic quod nihil Michi unquam est preteritum nec futurum sed omnia sunt Michi praesentissima actualissima et verissima in Mea scientia.
Et si Me videres sicut beati Me vident, verius Passionem Filij Mei contemplareris et realius et perfectius in infinitum, quam si vidisses actu ut Maria Virgo illum Crucifixum.
Post hoc interrogavit dictus Sponsus Dominum Ihesum inquiens(:«) O Domine Ihesu Christe cum Tu sis Rex glorie, quomodo potes subijci tante pene(?».)
Cui Ihesus respondit(:«) Quamvis non sum plus in facto Crucifixus secundum Carnem nisi semel, tamen voto semper sum Crucifixus secundum Mentem, quia omni momento sum presto et paratus pati omnem penam quam vides, ne dum pro toto mundo in universali sed eciam pro qualibet creatura mundi, totiens pro qualibet paciendo quociens unquam meruit vel merebitur aut peccavit vel peccabit.
Tantaque est potestas huius propositi, quod si Ego essem mortalis et derelictus voluntati humane, infinicies in die qualibet morerer pro amore salutis cuiuslibet humane creature.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

всякое наказание, как ты видишь, не только в пользу всего мира, но и в пользу любого существа в мире, страдая за каждого столько раз, сколько раз он когда-либо заслуживал, или столько, сколько он согрешил или согрешит.
И сила этой цели настолько велика, что, если бы Я был смертным и оставлен на человеческую волю, Я бы (хотел) умирать бесконечно много раз в день ради спасения каждого человеческого существа.
Вот почему ты видишь теперь, что все реальности страдают вместе со мной, и не зря.
Кроме того, что касается плоти, то Я сам (больше) не Распят, однако с каждым часом Я Распят самым ужасным образом в Моей Супруге которая является Церковью, за бесконечные грехи, которые царят в ней сейчас, как если бы в теле и действии (Я) был распят ими.
И Я клянусь себе, что бесконечно много раз в день Я бы скорее хотел быть Распятым на Горе Голгофа, чем быть Распятым таким образом религиозными злодеями, священнослужителями и другими живыми христианами, какие они сейчас.
Поэтому они снова Распинают Сына Божьего более ужасно, чем он был Распят.
И, поскольку вся структура мира теперь страдает вместе со мной, как ты видишь, Праведность Божья не сможет долго терпеть их вопль, если он не принесёт ужасной мести тем, кто так распинает Меня.
И Я действительно страдаю волей, хотя и не материально, за их погибель.
Однако Божественное Провидение должно быть выполнено в их интересах.
Только одно я скажу тебе ради спасения мира.
Если бы они читали Мой Розарий, который не читался (теми), Я мог бы снова умиротворить Божественную Справедливость".
Из всего этого я делаю вывод, что именно в эти времена необходимо и полезно молиться Богу и восхвалять Марию в Их Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Idcirco vides nunc (fol. 051, col. d) cuncta Michi compati, et merito.
Insuper quamvis carne nunc non sum Crucifixus in memetipso, tamen in Mea Sponsa scilicet Ecclesia propter peccata infinita iam ibidem regnantia omni hora horribilius Crucifigor, quam si corpore et actu essem Crucifixus ab eis.
Et Ego tibi iuro in memetipso quod infinicies in die quolibet vellem pocius Crucifigi Crucifixione qua fui Crucifixus in Monte Calvarie, quam sic Crucifigi a malis Religiosis et ab Ecclesiasticis et alijs Cristianis viventibus sicut nunc vivunt.
Ideo rursus nunc Crucifigunt Filium Dei horribilius, quam unquam fueram Crucifixus.
Et quoniam universa mundi machina Michi nunc compatitur ut vides, cuius clamorem non poterit diu iusticia Dei sufferre, quin horribilissimam faciet de eis scilicet me sic Crucifigentibus ultionem.
Et quidem doleo voluntate et si non facto de eorum perditione.
Sed oportet de eis impleri divinam providentiam.
Unam tamen tibi dicam pro mundi salute.
Si enim dicerent psalterium meum quod non est dictum, ego possem denuo placare divinam iusticiam(”.)
Ex quibus omnibus concludo istis iam temporibus esse necessarium et utile orare Deum, et Mariam laudare in psalterio suo.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS II], CAPUT XV.

CUR XV ORATIONIS DOMINICAE IN PSALTERIO.

S. Bernardus, dilectissimus JESU Mariaeque Sponsus, postquam diu multumque orasset JESUM; ut cognoscere posset, ecqua in re vel maxime conformari Christo valeret, passoque compati iis , qui ipsius se devotissimum esse vellet obsequio?

Contigit ipsa Dominica Passionis, ut per raptum in excessu mentis videret ea Christum facie, vultuque quo fuerat, cum duceretur ad necem.

Miserabile spectaculum; saxisque luctuosum!

Et vero collamentante cunctis, S. Bernardo, vox accidit: “Bernarde Mi, adjuva Me, tanta patientem pro te”.

Is accurrens Crucem succollabat: “Patere, ait, hoc Domine, ut patiar”.

Cui Dominus: “Quisquis amat Mecum portare Crucem; is in dies mihi passo recitet XV PATER et AVE, per amnum solidum: et complerit numerum Vulnerum meorum”.

Forte numerus foret, 5475.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА XV

ПОЧЕМУ ЧТО ИХ ПЯТНАДЦАТЬ, ОТЧЕ НАШ В С. РОЗАРИИ?

Святой Бернар, любимый супруг Иисуса и Марии, долго и много молился Иисусу, чтобы узнать, как он мог бы максимально соответствовать Христу, и сострадать ему в его Страстях, потому что он хотел быть преданным ему в почитании.

Случилось в Воскресенье Страстей, что он был восхищён в экстазе, и увидел Христа, и Его Лицо, с которым он был, когда его привели к Смерти.

Сострадательное и слезливое зрелище!

Итак, когда С. Бернар плакал вместе со всеми, он услышал голос: "Бернар мой, помоги Мне, я страдаю за тебя".

Он, подойдя, взял Крест на плечи и сказал: "Позволь, Господи, чтобы я страдал!”.

И ему Господь: "всякий, кто любит носить Крест вместе со мной, пусть говорит каждый день, для Меня, страдающего, пятнадцать Отче и Радуйся, в течение целого года, и это равняется количеству моих Ран".

Количество (ран) примерно 5475.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 051, кол. d, ГЛАВА XV]

ПОЧЕМУ В РОЗАРИИ МАРИИ ЕСТЬ 15 ОТЧЕ НАШ?

Первая причина исходит из прекрасного Откровения, сделанного когда-то Господом Иисусом блаженному Бернару, который, посвятив себя преданности Страстям Господа Иисуса, без перерыва молился, чтобы Господь соизволил явить ему, если, действуя в (преданности Страстям), он будет максимально соответствовать и сострадать Христу (и если это применимо) даже для всех, кто будет верен (этой преданности).

И вот, в воскресенье Великого поста, то есть (воскресенье) Страстей, однажды, в чудесном экстазе, он увидел Господа Иисуса, в тот момент, когда, неся на себе Крест, Его привели к очень тяжелой смерти для спасения всего человечества. И было так много жалости, увидев этого доброго Иисуса, столько плача, столько страданий и сострадания к великому несчастью для Него, что, если бы камни могли видеть, они бы плакали непрерывно, до Судного дня, никогда не останавливаясь. Тогда Бернар начал плакать от Страстей Господа. И тотчас (он) услышал голос Господа Иисуса Христа: "о, Бернар, Бернар, помоги мне, ведь Я Страдаю за тебя.

Тогда Бернар, взяв и подняв Крест, сказал: "О Господь Иисус, позволь мне нести этот Крест". Господь Иисус Христос ответил ему: "если ты действительно хочешь нести на плечах ума этот Крест, который видишь, (как ты), так и все другие верующие, произнесите мне пятнадцать Отче Наш и столько же Радуйся, Мария, каждый день, в течение целого года, и поэтому, в конце года, вы сказали столько Отче Наш, сколько было Ран, которые Я получил, когда я пережил Смерть для спасения всего мира.

((Вторая причина, по которой пятнадцать Отче Наш читаются в этом Розарии, заключается в следующем.

Действительно, (Папа) Григорий, как (и) многие другие Понтифики, предоставил двадцать тысяч лет индульгенции тем, кто будет читать,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Fol. 051, col. d, CAPUT XV]

((QUARE IN PSALTERIO MARIE PONUNTUR XV, PATER NOSTER .

(fol. 052, col. a) Prima ratio est propter Revelationem pulcherrimam beatissimo Bernardo a Domino Ihesu quadam vice factam, qui totus devotione deditus ad Domini Ihesu Passionem, rogavit diutissime quatenus sibi Dominus patefacere dignaretur, id quod faciendo maxime Christo conformaretur et compateretur, et quicumque alij hoc facientes.

Sicque in quadragesima dominica scilicet in Passione semel vidit in raptu mirabili Dominum Ihesum in forma illa, in qua baiulans sibi Crucem ducebatur pro totius generis humani salute ad durissimam mortem.

Et tanta fuit pietas videre Illum bonum Ihesum, tantus meror, tanta angustia et compassio, pro nimia illius afflictione, quod si lapides viderent incessanter usque diem iudicij continue flerent.

Tunc Bernardus cepit lamentari super Dominica Passione.

Et illico audivit vocem a Domino Ihesu Chisto(:“) O Bernarde Bernarde adiuva Me tanta pacientem pro te(”).

Tunc Bernardus ait accurrendo et Crucem sublevando(:“) O Domine Ihesu permitte me deferre istam Crucem(”.)

Cui ait Dominus Ihesus Christus(:“) Si vis ut optasti portare humeris mentis hanc crucem quam cernis, et quicumque fideles alij, dicite Michi quindecim Pater Noster, et (fol. 052, col. b) totidem Ave Maria dietim per annum integrum, sicque in fine anni dixisti tot Pater Noster quot Vulnera habui, quando Mortem sustinui pro salute totius mundi.

((Secunda causa quare XV Pater Noster dicuntur in isto Marie Psalterio hic est.

Nam cum Gregorius dederit indulgentias XX milium annorum cum alijs Pontificibus multis dicentibus quinque Pater Noster ante Crucifixi imaginem mente vel exhibitione coram scilicet aliqua ymagine Christi Passionis.

Dicentes ergo huiusmodi Psalterium obtinebunt a Domino Deo adminus sexaginta milia annorum, genibus flexis devote et cum intentione huiusmodi indulgentias obtinendi.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

в уме, обращённом к образу Распятия, пять Отче Наш, то есть повторяя перед собой некоторые из сцен Страстей Христовых.
Таким образом, те, кто будет читать Розарий таким образом, получат от Господа Бога не менее шестидесяти тысяч лет (снисхождения), если они преданно преклонят колени и с намерением принести пользу таким индульгенциям. И это ещё не всё!
(Папа) Николай V и (Папа) Калликст III дали ещё двадцать тысяч лет (снисхождения) тем, кто будет читать вышеупомянутые пять Отче Наш, молясь по пять молитв преданно и на коленях. И, конечно же, Блаженная Дева Мария получила от Своего Сына эти (те же) индульгенции для тех, кто читает Их Розарий.
Если кто-то хочет читать Розарий таким образом, он может принести огромную пользу себе, живым и умершим, говоря это лично для себя или для других, отдавая от души тем, кто захочет (индульгенции), которых он мог бы заслужить. И таким образом он спасёт много душ. То, что это правда, картины церквей в Риме и у христиан почти всего мира являют это, и это общее мнение всех.
"Тогда каждый должен быть уверен, что, если он будет преданно читать Розарий для себя или для других, он получит вышеупомянутые индульгенции, – сказала Мария, - особенно, когда он молится, чтобы вышеупомянутые индульгенции были применены для себя или для других, живых или умерших, по заслугам Страстей Христовых, Моего Сына, и Моих Страданий для Него.
Мы с Христом более могущественны, чем Папа Римский, и мы даём чрезвычайно большие индульгенции.
Поэтому, как Понтифики даровали (индульгенции) тем, кому они хотели, возможно, что мы Также дарим их нашим слугам, действительно, иногда может быть (в наших слугах) такая большая преданность, что (они) заслужат в двенадцать раз больше, (т. е.) сто тысяч лет.
Вот почему, Доминик, сын Мой

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Quidque amplius est.
Nicolaus quintus Calixtus tercius dederunt alia viginti milia(,) dicentibus predicta quinque Pater Noster, proponendo devote et genibus flexis orationes quinque.
Quas videlicet indulgentias beatissima Virgo Maria Psalterium Suum dicentibus a Filio suo impetravit.
Si quis vellet Psalterium hoc dicere secundum hanc formam, posset sibi et vivis et defunctis prodesse in immensum, faciendo hoc singulariter pro se vel pro alijs ex caritate condonando quod potuit promereri alijs quibus voluerit.
Atque per hunc modum talis multarum erit salvator animarum.
Quod autem hic sunt vera, picture romane ecclesie et totius quasi mundi apud cristianos patefaciunt, communisque est omnium opinio.
(«)Nullus tamen dubitet si hoc (fol. 052, col. C) Psalterium dixerit devote vel pro se vel pro alijs quin predictas obtineat indulgentias(,) ait Maria, potissime cum in merito Passionis Christi Filij Mei et Mee Compassionis ad eum orat prefatas indulgentias alijs aut vivis aut defunctis, aut sibi concedi.
Plus enim potest Christus et Ego quam papa, et clementiores sumus in immensum.
Ideo cum Pontifices istas concesserint quibus volunt, verisimile est et Nos servis Nostris istas concedere, ymmo aliquando potuit esse tanta devotio quod plus promerentur quam duodecies centum milia annorum.
Propterea Dominicus filius Meus carissimus quasi innumeras omni die animas ex Purgatorio ad celestia destinabat, mundoque quasi in infinitum ratione suorum Psalteriorum promeruit.
Ea propter o vos filij Bernardum nunc loquentem ad me audite.
Frustra nobis adhibetur manus Sacerdotis, nisi assit Marie Virginis, in vanum conceditur reis indulgentia pontificalis nisi eis concedatur clementia Virginalis et Dei Matris.
Hec enim Thesauraria est omnium Dei Indulgentiarum, et eas distribuit quibus voluerit ad nutum(”.)

[PARS II], CAPUT XVI.
CUR IN PSALTERIO CL SALUTATIONIS SINT; REVELATIO B. V. MARIAE.

Id a B. V. Maria audire gaudeamus, rationibus XX allatis:

“1. Quia in DAVIDICO Psalterio sunt CL Psalmi, in queis Pater et Ave typice continentur, ut in flore fructus.

2. Quia GAUDIA CL potiora habui in Conceptione et Gestatione Filii, mentalia per Raptus, Visiones, Revelationes, et Inspirationes.

3. Quia CL GAUDIA habui ex Filii Nativitate, et Enutritione.

4. Quia CL GAUDIA habui in Filii Praedicatione ex eius dictis, factisque.

5. Quia CL DOLORES diversos potiores ex Filii Passione pertuli.

Quantum enim amavi, tantum compassa dolui.

6. Ob CL DONA, praecipua, quae mundo Christus contulit a Suo in eum ingressu ad exitum usque.

7. Ob CL DOLORES Christi patientis, quorum quilibet decem habuit respectus: I. Ad Deum; II. Animam Suam; III. Corpus; IV. Sanctos; V. Ad Me; VI. Ad Discipulos; VII. Iudaeos; VIII. Iudam; IX. Gentes; X. ad Purgatorios.

Deinde in 15 est summe passus, scilicet in sensibus: V interioribus, V exterioribus, V potentis superioribus: ut

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА XVI
ПОЧЕМУ В С. РОЗАРИИ ЕСТЬ 150 РАДУЙСЯ МАРИЯ?
ОТКРОВЕНИЕ ПРЕСВЯТОЙ ДЕВЫ МАРИИ.

Мы радуемся, услышав это (из Уст) Пресвятой Девы Марии, которая принесла двадцать причин.

“1. Так как в (Псалтыре) Давида есть 150 Псалмов, в которых фигурально содержатся Отче и Радуйся, как плод (предвещается) в цветке.

2. Потому я имела 150 высших Радостей, преуспела в зачатии и беременности (Моим) Сыном, в Экстазе, Видениях, Откровениях и Вдохновениях.

3. Так как у меня было 150 Радостей за Рождение и Кормление (Моего) Сына.

4. Ибо я имела 150 Радостей во время Проповеди (Моего) Сына Словами и Делами.

5. Я пережила, во время Страстей (Моего), 150 великих Скорбей.

Как я любила его, я так же Страдала от Сострадания.

6. Из-за 150 высших Даров, которые Христос принёс миру, от момента входа в него до (Его) выхода.

7. Из-за 150 скорбей, которые пережил Христос, каждая из которых имела 10 ссылок: I. К Богу; II. к Своей

дорогой, каждый день он заставлял бесчисленные души подниматься из Чистилища на Небеса, и в мире он имел бесконечную заслугу из-за своих Розариев.
По этой причине вы, дети, послушайте теперь, что писал обо Мне Бернар: "напрасно рука священника действует для нас, если Дева Мария не дарует нам; напрасно прощается грешникам Папой, если не даётся снисхождения Богородицей.
Ибо Она является Казначеем всех индульгенций Божьих и раздаёт их, по желанию, кому пожелает".

[ЛИСТ 052, кол. c, ГЛАВА XVI]
ДАЛЕЕ СЛЕДУЕТ 21 ПРИЧИНА, ПОЧЕМУ В ПСАЛТЫРЕ МАРИИ ЕСТЬ 150 РАДУЙСЯ, МАРИЯ, СОГЛАСНО ТОМУ, ЧТО МАРИЯ РАСКРЫВАЕТ СВОЕМУ НОВОМУ СУПРУГУ.
Вот причины, по которым Мы радуемся, слушая наших детей (Розарианцев), (читающих) Святую Молитву (Розария) в числе 150 (Радуйся, Мария).Первая причина заключается в том, что в Псалтыре Давида есть 150 Псалмов, в которых содержатся и изображены Отче Наш и Радуйся Мария, подобно тому, как плоды узнаваются по (их) цветам и деревьям.
Вторая (причина) заключается в том, что (Я) имела 150 Радостей в зачатии Моего Сына и во время Девственной Беременности, как духовные, с экстазом, видениями, откровениями и вдохновениями Святого Духа, так и внутренние, для души, которая была воспламенена Богом.
Вот почему Я хочу, чтобы Мне предложили в Святом Розарии это число в память о таких великих Радостях. Третья причина в том, что (Я) во время Рождения и Кормления Сына Моего имела 150 Радостей, как духовных, так и телесных, которые через чувства (проникали) во все части (моего Тела): когда Я безмерно радуюсь при рождении Сына Моего, видеть Его,

[Fol. 052, col. c, CAPUT XVI]
((SEQUUNTUR XXI RATIONES SIVE CAUSE QUARE IN PSALTERIO MARIE SUNT C ET L AVE MARIA QUAS MARIA REVELAVIT SUO SPONSO NOVELLO .
(Fol. 052, col. d) Quare in numero centenario et quinquagenario a filijs nostris hanc beatissimam gaudeamus audire orationem, hic ideo est(.)
((Prima racio quia in Davitico Psalterio sunt C et L Psalmi, in quibus Pater Noster et Ave Maria sunt contenta et figurata, sicut fructus in medijs floribus seu arboribus.
((Secunda nempe est, quia centum et quinquaginta Gaudia habui in Conceptione Filij Mei et in portatione Eius virginali quasi mentalia, per raptus, per visiones, revelationes, et Spiritus Sancti inspirationes, internasque mentis in Deum inflammationes.
Ideo in hunc numerum in tantorum Gaudiorum memoriam michi offerri volo in Divino Psalterio.
((Tercia Ratio est quia C et L Gaudia tam anime quam corporis secundum omnes partes Eius et sensus habui in Filij Mei Nativitate et nutritione, cum in immensum gauderem in pariendo Filium Meum, Eumque videndo, Eum audiendo, Illumque adorando, osculando, palpando, vestiendo, lactando, portando, et sic de

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

in Intellectu, Voluntate, Appetitu Concupiscibili, et Irrascibili, et Motrice Potentia.
8. Ob CL GAUDIA Filii et Mea per Ejus Resurrectionem nata.
9. Ob CL FRUCTUS Passionis Dominicae.
10. Ob CL Virtutes ad salutem praeficuas : ut sunt Theologicae, Cardinales, Capitales, Morales, octo Beatitudines, etc.
11. Ob CL VITIA Virtutibus iis opposita.
12. Ob CL MISERIAS mundi: ut sunt fames, sitis, algor, aestus, nuditas, infamia, injuria, morbi, discordia, ignis, aqua , bestiae, servitutes, ignorantia, etc., et horum partes.
13. Ob CL TERRORES mortis: ut infirmitas, tristitia, terror, timor, haesitatio, daemonum insultatio, remorsus conscientiae, dimissio bonorum, privatio usus membrorum, impatientia, stupor. Et horum partes.
14. Ob CL TERRORES Judicii: qui sunt horror Judicis, terror assistentium, insultatio daemonum, revelatio peccatorum, infamia infinita, timor, pavor conscientiae, desperatio, malignitas, desiderium mortis, creaturarum ira insurgens: et horum partes.
15. Ob CL POENAS inferni potiores, contra vitia totidem: et similes Purgatorii. Quae sunt immensae ex parte animae, corporis, daemonum, Dei, loci, ignis, sensuum, gloriae perditae , aeternitatis damnationis.
16. Ob CL GAUDIA Beatorum potiora .
17. Ob CL GAUDIA Beatorum Mariae et Christi in coelis generaliora.
18. Ob CL AUXILIA Psaltis danda praecipua.
19. Ob CL DIES aut HORAS praemonitionis de morte Psaltis piis faciendae: intra quas disponant Domui suae animae.
20. Ob CL GAUDIA specialia quasi danda Psaltis nomine cultus in Psalterio praestiti: quibus paria erunt Gaudiis et Praemia Coronaria".
Ad haec Sponsus: "O dulcissima cordis jubilatio Maria: qui ista perpenderet, tuis in Psalterio laudibus se totum impenderet".
Cui Sponsa: "Dico tibi: Beati in Gloria irremisse Pater et Ave cum miris gaudiis decantant, gratias agentes Deo pro gloria

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Душе; III. к (Его) телу; IV. Святым; V. Мне (Марии); VI. ученикам; VII. иудеям; VIII. к Иуде; IX. к язычникам; X. к (душам) Чистилища.
Затем он в высшей степени страдал в пятнадцати реальностях, а именно в пятнадцати чувствах: во внутренних пяти (чувствах); во внешних пяти (чувствах); в пяти высших силах, которые (являются) интеллектом, волей, чувством, страстью, жизненной силой.
8. Из-за 150 Радостей (Моего) Сына и Моих, проявившихся при Его Воскресении.
9. Из-за 150 Даров от Страстей Господних.
10. Из-за 150 Добродетелей, для спасения, которые являются богословскими, кардинальными, главными, моральными (добродетелями), восемью Блаженствами и т. д.
11. Из-за 150 Пороков, противоположных Добродетелям.
12. Из-за 150 страданий мира, которые: голод, жажда, холод, жара, нагота, позор, несправедливость, болезнь, раздор, пожар, наводнение, звери, рабство, невежество и т. д., и подобные им реалии.
13. Из-за 150 угроз смерти: немощи, печали, ужаса, страха, колебаний, нападения демонов, угрызений совести, потери имущества, лишения использования тела, нетерпения, унижения и реальности, подобные этим.
14. Из-за 150 ужасов Суда, а именно: испуг перед Судом, ужас тех, кто должен быть осуждён, обвинение демонов, проявление грехов, бесконечный позор, страх, кризис совести, отчаяние, стыд, желание (вечной) смерти, возмущение, возникающее у созданий, и реальность (подобная) этим.
15. Из-за 150 страданий ада, перед лицом пороков и подобных реалий в Чистилище: эти (наказания) огромны: душа без тела, демоны (вместо) Бога, место огня (вместо) чувств, вечное проклятие (вместо) утраченной славы.
16. Из-за 150 высших Радостей Святых.
17. Из-за 150 Радостей

слышать Его, поклоняться Ему, целовать Его, прикасаться к Нему, одевать Его, кормить Его грудью, носить Его, и так для других вещей.
((Четвёртая причина в том, чтобы приблизиться к 150 Радостям, которые (Я) получила от Сына Моего, когда, уже будучи взрослым, (Он) проповедовал, обращал мир, давал новый Закон, собирал Учеников и совершал много чудес. ((Пятая причина (это), чтобы приблизиться к 150 Мучительным Болям, которыми (Я) страдала во время Страстей Моего Сына.
Каждая из этих мучительных болей была способна в одиночку вызвать смерть, так что (если бы) множество людей, какими бы сильными они ни были) объединились в одного человека, они были бы уничтожены (ими), но по Божественной милости Я была сохранена (живой), и поэтому не вкусила смерти (Мт.16,28).
(Я) перенесла 50 (мучительных болей), от Его поимки до Погребения. Тем не менее, Я перенесла ещё сотню (мучительных болей) от возвращения с Горы Голгофа в Иерусалим до рассвета Воскресения. И тогда, без еды, питья и сна, лишённая всякого человеческого комфорта, Я чувствовала себя умирающей от бесчисленных смертей и мучеников, но, по воле Бога, не была полностью уничтожена. Как бы Я ни любила милого Иисуса, Я тоже испытывала боль. И как бы Я ни радовалась Его Зачатию и Рождеству, так же огорчалась и его Страстями.
И, поскольку Я любила Своего Сына больше всех смертных, Я испытывала боль больше всех смертных и погибла бы бесконечно много раз, если бы не была сохранена Богом. Шестая причина заключается в том, что Сын Мой, приходя в мир, живя в мире, проповедуя, творя чудеса и так далее, принёс миру 150 даров как для души, так и для тела, и возвысил человечество с материальной точки зрения, такой как исцеление, бегство демонов, учение и так далее. Седьмая причина в том, что Господь Иисус Христос в своих Страстях испытал 150 самых больших Страданий.

alijs .
((Quarta Causa est ad in insinuandum C et L Gaudia que habui de Filio Meo iam adulto cum predicabat, cum mundum convertebat, novam Legem dabat, Discipulos recipiebat, et quando tanta mirabilia faciebat .
((Quinta Causa ad in insinuandum C et L (fol. 053, col. a) spasmos, quos sum passa in Filij Mei Passione.
Quilibet enim spasmus de se fuit mortalis, adeo quod plurimos homines in uno homine positos eciam fortissimos interemisset, sed Divina Gratia Me conservante mortem tunc non gustavi.
Quinquaginta sum passa a comprehensione Eius usque ad Sepulturam.
Sed centum alios sum passa a reditu Montis Calvarie in Iherusalem usque prope auroram Dominice resurrectionis.
Tuncque sine cibo et potu ac sompno, omni humano desolata solacio, innumeris mortibus moriebar et martirijs sed Deo volente non consumate perimebar.
Quantum enim amavi dulcissimum Ihesum tantum dolui.
Et quantum fueram in Eius Conceptione et Nativitate gavisa, tantum fui in eius Passione contristata.
Et quia super cunctos mortales Filium Meum diligebam, supra cunctos mortales dolui infiniciesque fuissem mortua nisi a Deo preservata fuissem.
((Sexta Ratio est, quia Filius Meus mundo adveniens et in mundo conservatus, predicando miracula faciendo et sic de alijs, C et L, contulit dona mundo sive anime sive corporis sive rei exterioris, puta sanationem demonum fugam, doctrinam, humano generi nobilitatem et cetera .
((Septima Ratio quia Dominus Ihesus Christus in Sua Passione C et L habuit principales dolores.
Et quilibet dolor habuit communiter decem (fol. 053, col. B) partes, in ordine ad Deum, ad animam ad corpus, in ordinem ad sanctos patres, et ad Me que fui una de maximis causis Sue Passionis.
Nam tantum Michi compaciebatur in Cruce quod pro compassionem ad Me eciam mortuus fuisset illa die qua expiravit, eciam si nullam aliam penam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

data, et orantes pro mundo”.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Вселенских С. Марии и Христа, на Небесах.

18. Из-за 150 основных Помощей, которые будут предоставлены Розарианцам.

19. Из-за 150 Дней или Часов предчувствия смерти, дарованных благочестивым Розарианцам: в течение которых они расположатся в обители своей души.

20. Из-за 150 специальных Радостей, которые будут предоставлены Розарианцам за почтение, продемонстрированном в Розарии: эти Радости будут соответствовать равным наградам (преданным) короне (С. Розария)”.

Услышав эти слова, (Новый) Супруг (сказал): "о, Мария, милое ликование сердца, кто считает это важным, использует всего себя в похвалах Тебе в С. Розарии".

И Супруга ответила ему: "я также говорю тебе, что Блаженные во Славе, неустанно повторяют Отче и Радуйся, среди чудесных Песнопений Радости, благодаря Бога за полученную Славу и молясь за мир”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И всякая (его) боль была в десять раз больше (потому что она была) в отношении: (его бытия) Бога, души, тела, Святых отцов и Меня, которые были одной из главных причин Его Страстей.
На самом деле (Он) так страдал на Кресте вместе со Мной, что из сострадания ко Мне, даже если бы Он не умер в тот же день, когда умер, (Он) сделал бы это, чтобы Я не чувствовала никакой другой боли.
Также в отношении учеников (и) иудеев, которые распяли Его.
И даже после смерти Иуды милый Сын Мой скорбел до самой смерти.
В отношении язычников, которые будут обращены, или душ, которые будут очищаться в Чистилище.
Я сообщу о Своём Сыне что-то особенное. Поскольку во Христе есть четырёхкратная наука, то есть божественная (наука), славная (наука), наполненная (наука) и (наука) приобретённая, на основе наполненной и (науки) славной, (Он) мог иметь совершенное восприятие во всех частях тела, и, таким образом, Божественной силой, всё время, бесконечная боль проявлялась во всём Его Теле и во всех Его частях, и Его внутреннее и внешнее наказание было бесконечным и почти безмерным. Поэтому в память об этом читается 150 молитв, на самом деле, 15 раз 10 молитв,- это 150. (Иисус) тогда страдал в 15 раз больше, в пяти внешних чувствах, в пяти внутренних чувствах; и пять высших способностей: интеллект, воля, страстное и вспыльчивое желание и эмоциональные способности.
Через (такие чувства) боли проникали во всё (Тело) и во все (Его) части.
(Печали) было столько, сколько было, есть и будет людей, и даже больше.
Он, во время Страстей, встретил всех людей, и для каждого из них по отдельности он скорбел и страдал с полной целью и осознанием, так что, боли для одного грешного человека было достаточно, чтобы принести ему смерть, даже если бы он не страдал ни за кого другого. И если, каждый (грешник) причинял Ему Страсти

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

sentissem.
Eciam in ordine ad Discipulos, ad Iudeos eum crucifigentes. Eciam propter mortem Iude de qua eciam dulcissimus Filius Meus doluit usque ad Mortem.
In ordine ad Gentiles convertendos et ad Animas in Purgatorio punitas et puniendas.
Et in hoc referam de Filio Meo singulare aliquid.
Nam cum in Christo fuerit quadruplex scientia scilicet divina gloriosa infusa et acquisita, secundum scientiam infusam et gloriosam potuit intelligere sine fantasmate in omni parte corporis, et sic divina virtute in omni tempore presentabatur penalitas et ipsius partis et totius corporis, sicque pena ipsius et intensive et extensive fuit infinita et quasi immensa.
Ideo in memoriam huius dicuntur C et L orationes, nam quindecies decem sunt C et L.
Ipse autem in XV est summe passus, que sunt quinque sensus exteriores et V, interiores.
et quinque potentie superiores que sunt intellectus et voluntas, appetitus concupiscibilis, et irascibilis, et potentia motiva.
In quibus erant pene predicte quase generales vel speciales.
Sed singulares erant tot quot fuerunt sunt et erunt homines et amplius.
Quia (fol. 053, col. c) existens in Passione omnes huiusmodi homines cognovit, et eciam pro quolibet singulariter doluit et passus fuit ex proposito certo et scientia, ita quod sufficienter quilibet dolor pro quocumque homine peccatore erat sufficiens causa mortis eius, et si pro nullo alio passus fuisset.
Ymmo omne huiusmodi inferebant sibi passionem mortis, realem obiective per modum finis et cause efficientis interioris.
Sic quilibet homo capere debet Dominum Ihesum, ac si pro illo solum fuissem mortuus.
((Octava Ratio est quia Filius meus habuit quo ad Corpus C et L Gaudia post Resurrectionem, et ego totidem de eius grata apparitione frequenti et consolatione sepissime per eum facta michi.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

до смерти, сколько будет истинных страданий (Христа) и какая внутренняя мотивация, которая заставила его (пережить эту огромную боль)? Каждый человек должен приветствовать Господа Иисуса, даже если бы он был только мёртв. Восьмая причина в том, что у Моего Сына было, что касается Тела, 150 Радостей после Воскресения, и у Меня столько же, за Его явление, частое и утешительное, которое Он часто делал Мне. Девятая причина в том, что это 150 Плодов, которые были принесены в мир Страстями Господа. И столько же (Плодов, принесённых миру) от его Воплощения. Как, например, мудрость, наука, средство смерти в мире, смирение, послушание, любезность, благочестие, милосердие и другие подобные вещи. 10-я причина состоит в том, что есть 150 Добродетелей, необходимых для спасения: среди них вера, надежда, милосердие, благоразумие, справедливость, стойкость, умеренность, семь даров Святого Духа, восемь блаженств, двенадцать плодов Святого Духа, девять категорий милостей и добродетели, присоединённые к ним, такие как, например, покаяние, религия и т. д., которые происходят от Меня и Моего Сына, как и все другие (добродетели), упомянутые ранее. 11-я причина в том, что (Розарий имеет 150 "Радуйся") против 150 смертных грехов мира, которые противостоят добродетелям, упомянутым выше. 12-я причина заключается в том, что (Розарий имеет 150 "Радуйся") против 150 бедствий и несчастий мира, таких как голод, жажда, холод и жара, нагота, позор, несправедливость, лихорадка, чума, война, огонь, вода, звери, крепостные, болезни, невежество. 13-я причина заключается в том, что (Розарий имеет 150 "Радуйся") против 150 ужасов смерти, которые являются немощью, печалью, страхом, дрожью, колебаниями, нападением демонов, угрызениями совести, утратой имущества, изможденных конечностей, нетерпения, истощения, и тому подобное.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

((Nona Ratio, quia Passionis Domini sunt C et L fructus mundo collati.
Totidemque sunt Eius Incarnationis.
Puta sapientia scientia auxilium mori mundo humilitas, obedientia communitas pietas caritas et huius modi.
((Decima ratio est quia sunt C et L virtutes huiusmodi necessarie ad salutem, ut sunt fides spes caritas prudentia iusticia fortitudo temperantia, septem dona Spiritus Sancti, octo beatitudines, duodecim fructus Spiritus Sancti, novem genera Gratiarum, et Virtutes eis annexe, puta Penitentia Religio et cetera, que a Me et Filio Meo dependent, sicut et predicta cuncta .
((XI ratio est contra C et L mundi peccata mortalia opposita predictis virtutibus .
((XII ratio contra C et L, (fol. 053, col. d) mundanas calamitates et miserias, puta famem sitim algorem et estum, nuditatem infamiam iniuriam febrem pestilentiam guerram ignem aquam bestias servitutes infirmitatem ignorantiam cum partibus suis .
((XIII ratio est contra C et L terrores mortis, qui sunt infirmitas tristicia timor tremor hesitatio, demonum insultatio, remorsus conscientie, dimissio bonorum, privatio membrorum, inpaciencia, stupor cum partibus suis.
((XIIII Ratio contra C et L, terrores Iudicij Generalis.
Qui sunt horror iudicis, terror asistentium, insultatio demonum, revelatio peccatorum, infamia infinita, timor pavor conscientie desperatio malignitas desiderium mortis universalis, comminatio creaturarum contra peccatores cum partibus suis .
((XV Racio est contra C et L penas Inferni et totidem Purgatoij generales, quarum quelibet habet sex milia sexcentas, et sexaginta speciales, et quelibet istarum habet adhuc totidem singulares, que sunt quasi immense, sive anime sive corporis, sive ex parte demonum Dei loci ignis sensuum glorie perdite et perpetuitatis in eis maxime in dampnatis .
((XVI est propter C et L Gaudia Beatorum generalia, quorum quotlibet eorum habet specialia sub se mille, et quotlibet de illis mille habet decem milia iterum specialia(.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

14-я причина в том, что (Розарий имеет 150 "Радуйся") против 150 ужасов Страшного суда, которые являются страхом судьи, трепетом тех, кого нужно судить, обвинением демонов, проявлением грехов, бесконечным позором, опасением, угрызениями совести, отчаянием, стыдом, желанием умереть навсегда, обвинением созданий против грешников и их действиями. 15-я причина в том, что (Розарий имеет 150 "Радуйся") против 150 страданий ада и столько же общих (наказаний) Чистилища, каждое из которых содержит в себе 6660 особых (наказаний), и каждое из них по-прежнему имеет столько же индивидуальных (наказаний), которые почти бесконечны как для души, так и для тела, отчасти от демонов, (отчасти от) Бога, (от) места, (от) огня, (от) чувств, (по причине) утраченной славы и бесконечной вечности среди тех, кто проклят. 16-я причина в том, что (Розарий имеет 150 "Радуйся") из-за 150 общих Радостей Блаженных, каждая из которых имеет в себе тысячу (Радостей) особых, и каждая из этой тысячи имеет в себе ещё десять тысяч (Радостей) особых. И каждая из этих особых (Радостей) имеет ещё сто тысяч отдельных Радостей. И у каждой из этих отдельных (Радостей) есть миллион моментов Радостей. И каждое из этих мгновений больше всего сотворённого мира, достойнее и благороднее всякой радости этого (мира). 17-я причина в том, что (Розарий имеет 150 "Радуйся") для 150 Радостей, которые (Я, Мария) владею на Небесах, выше всех Святых и Ангелов вместе взятых. И Сын Мой, как человек, имеет 150 Радостей, выше всего Небесного двора, и выше Меня Самой. 18-я причина (150 "Радуйся" в Розарии) заключается в том, что те, кто читает Мой Розарий, получат в этом мире от Меня и Моего Сына не менее 150 Помощей, как для души, так и для тела, и для (их) намерений. 19-я причина (150 "Радуйся" в Розарии) заключается в том, что, конечно, для тех, кто молится преданно Мне и Сыну Моему с Розарием, за 150 дней и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Et quotlibet de istis specialibus (fol. 054, col. a) habet adhuc centum milia Gaudia singularia.
Et quotlibet illorum singularium habet mille milia athoma Gaudia.
Et quotlibet illorum athomorum est maius toto mundo corporeo et dignius et nobilius, omnique eius gaudio .
((Septimadecima Ratio propter C et L Gaudia que in Celis possideo supra omnes Sanctos et Angelos simul sumptos. Filiusque Meus ut Homo C et L Gaudia habet supra totam Curiam Celestem et supra Meipsam .
((Octavadecima Ratio est, quia dicentes hoc Meum Psalterium, in hoc mundo habebunt a Me et Filio Meo C et L ad minus auxilia, tam anime quam corporis quam exteriorum rerum.
((Nonadecima Ratio est, quod indubie devote dicentibus hoc Psalterium Michi et Filio Meo, per C et L dies aut horas ante mortem eorum de eorum sancta morte disponemus, ut cum vera penitentia et omnibus Sacramentis debitis ad nos veniant, eisque in morte apparebimus et magna cum Gloria ad sidera eos tollemus.
((Vicesima Ratio est videlicet quod Servi Mei et Christi sic in hoc Servitio placent Michi, quod propter hoc in Celi palatio a Me et Filio Meo C et L obtinebunt Gaudia singularia inter ceteros Beatos que sumentur in ordine ad Passionem Filij Mei et Incarnationem, et ad Mea Opera meritoria ex quibus gaudebunt predictis Gaudiis .
((Vicesimaprima et ultima Ratio (fol. 054, col. B) est, quod huiusmodi Servi obtinebunt pro se et pro suis pro Premio C et L postulationes de omni re quam voluerit petere.
Quinymmo autem C et L animas dabimus eis in morte ut cum ampliori honore sicut Domini reis absolutis in Regnum introeant Eterne Felicitatis.
((Vel dabimus amplius scilicet C et L denarias vel quinquagenarias et sic usque C et L milia ascendendo.
Sic quod aliqui eorum qui fuerint devotiores C et L milia secum aliquando salvabunt animarum, non solum Purgatorij sed eciam istius mundi eorum conversiones impetrando.
((Maria post hoc dicebat(:«) O igitur filij

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

(150) часов до их смерти (Мы) устроим так, чтобы (они) пришли к нам после святого исповедания и со всеми долгами Таинств; и (Мы) явимся им во время смерти и с великой Славой вознесём их на Небеса.
20-я причина (150 "Радуйся" в Розарии), безусловно, заключается в том, что слуги Мои и Христа в служении (Розария) так угодны Мне, что за это (служение) в Небесном дворе от Меня и Сына Моего (они) получат особые Радости по сравнению с другими блаженными, которые будут опираться на Заслуги Страстей и Воплощения Сына Моего и на Мои дела: (покрытые) этими Радостями, они будут радоваться (без конца). 21-я и последняя причина заключается в том, что слуги (Розария) получат для себя и своих (близких) в качестве награды 150 запросов на всё, что они захотят попросить. Мы дадим им в смерти 150 душ, чтобы они, очищенные от грехов, вошли вместе с ними в Царство Господа Веселия Господня. И Мы дадим (им) ещё больше: пусть (спасённые души) составляют 150 десятков или (150) по 50, и (Розарианец может) возвести на Небо до ста пятидесяти тысяч душ.
Таким образом, некоторые (Розарианцы), которые были одними из самых благочестивых, спасут вместе с ними до ста пятидесяти тысяч душ не только из Чистилища, но и из этого мира, достигнув ответа на свои обращения(”.)
После этого Мария говорила: "о, дети, тогда посвятите некоторое время Мне, Я ваша милая Мать, и, поскольку вы служите, всё своё время, дьяволу, плоти и миру, предложите час только Мне и Моему Сыну, читая Розарий.
А затем, поскольку вы тратите весь день на тщетные работы, в обмен на три бусинки, посвятите хотя бы час своему Царю и Царице в обмен на множество благ.
И, поскольку для малейшей длительной немощи вы ищете лекарство с очень большими затратами, (Мы) просим Вас предложить нам час только в этом Нашем Розарии, чтобы Мы освободили вас от всех этих бед.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

parumper ad Me dulcissimam Matrem vestram attendite, et qui diabolo carni et mundo servitis toto fere tempore, unam horam Michi et Filio Meo in hoc Psalterio offerte.
Qui eciam pro tribus albis totam diem expenditis operibus vanis, ad minus parvulam unam horam Regi vestro et Regine condonate pro tantis bonis.
Et qui contra minimam infirmitatem diuturnam queritis medelam summis cum expensis, unam rogamus horam in hoc Psalterio Nostro prestate nobis, ut vos liberemus a cunctis malis predictis.
Et qui simplici verbo credere aut emendare vos non vultis, aliqua istarum predictarum rationum supplicamus moveamini ut ad nos in hoc Psalterio redeatis.
Propterea nunc (fol. 054, col. c) Augustinum filij attendite dicentem(:“) Hominum quispiam nequaquam malum devitare aut bonum quantumcumque minimum valebit retinere salutifere nisi per Ihesum et Mariam hec dona laboret recipere.
Cuius medium inter omnia summum est frequens eorum salutatio et vite eorum pia et sancta meditatio pro viribus eos insequendo(”.)
Ergo viribus totis, secundum Bernardum, laudemus Mariam, per quam obtinemus quitquit virtutis, meriti vel scientie possidemus. Nec patribus Veteris Testamenti erimus devotiores nisi per Mariam Virginem condiantur (?) et reficiantur nostre mentes.
((Sponsus(:“) O dulcissima Maria cordis nostri iubilatio summa, tot et tanta dixisti de causis Tui Psalterij, quod bruta animalia ceteraque inanimata si hoc scirent, semper in hoc viribus totis tibi servirent.
Quinymmo demones dampnati si ad viam redirent penitendi hoc scito, toto posse in hoc Psalterio canerent Tibi(”.)
((Maria(:“) Quinymmo o dulcis Sponse in omni corde hoc facerent.
Sed homines ingrati et hijs duriores non faciunt in malum signum salutis eorum, cum hoc cognoverint et contempserint.
Quinymmo tibi dico, quod beati omnes in gloria semper Pater Noster et Ave Maria summis cum gaudiis decantant, gratias

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И, поскольку вы не имеете намерения верить или исправлять себя простым словом, (Мы) горячо просим вас, чтобы вы отошли от какой-либо из вышеперечисленных причин, чтобы вы обратились к Нам с Розарием.
Поэтому, о, дети, прислушайтесь теперь к тому, что сказал Августин: "ни один человек не может ни в коем случае избежать самого бесконечного зла или твёрдо сохранить (самое бесконечное) добро, если он не потрудится просить об этих дарах Иисуса и Марию.
Лучший путь (чтобы добраться до Иисуса и Марии) - это усердно воздавать им должное, как своей преданной жизнью, так и святой медитацией, упорствуя всеми (силами).
Итак, как говорит Бернар, восхвалим Марию всеми силами, потому что через Неё мы обретаем всякую добродетель, (и) обретаем (все) заслуги и науку.
Мы даже не приблизимся к Отцам Ветхого Завета, если Дева Мария не даст вкус и исцеление нашим умам.
Супруг (сказал): "о, милейшая Мария, бесконечное ликование нашего сердца, (Ты) выразила столь великие причины в Своём Розарии, что, если бы могли понять неразумные животные и любая неодушевленная реальность, всегда, всеми силами, они служили бы Тебе.
И если бы проклятые демоны могли идти по пути покаяния, осознав эти Причины, они пели бы Тебе в Розарии со всей силой.
Мария (ответила): "именно так, О, милый Супруг, от всего сердца, они читали бы (Розарий).
Но люди, неблагодарные и неразумные больше, чем они не говорят об этом,- зловещий знак для своего спасения, потому что, познав (Розарий), они презирали его.
Я говорю тебе, что все Блаженные во Славе всегда поют Отче Наш и Радуйся, Мария, среди верховных Радостей, благодаря Бога за Славу их и непрестанно молясь за весь мир.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

agentes Deo de sua Gloria, et orantes assidue pro toto mundo(”.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS II], CAPUT XVII.
DE FRATERNITATIS ORTU, STATUTIS, FRUCTIBUS, ET STATU.
REVELATIO MARIAE AD SPONSUM.

I. APPARENS aliquando Beatissima Maria Sponso Suo Novello, sic loquebatur: “Dulcis Sponse, diligenter adverte: pulchra tibi aperiam, varia, utilia, et scitu quidem necessaria, quorum quaedam alias Beatissimo Patri tuo, Sponso Meo DOMINICO, in ipso Festo ANNUNCIATIONIS DOMINICAE revelavi, magnis cum prodigiis.

Atque ut istius, illi factae Revelationis, modus cunctis per orbem sit manifestus: fac universi audiant Matrem Veritatis narrantem de Sponso Meo dilectissimo DOMINICO, et de Confraternitate, per eundem sub Nomine Meo, de Psalterio inchoata: cujus Confraternitatis Confratres dicebantur FRATRES JESU CHRISTI ET VIRGINIS MARIAE, sub forma Psalterii Angelici orandi”.

NARRATIO
De Ortu primo Fraternitatis Psalterii.

II. 1. S. DOMINICUS, indutus Virtute ex alto, et Vir factus vere Apostolicus, Hispaniarum terras, (in quas se jam ante Saracenus nominis Christiani hostis infuderat), late praedicando peragrarat, suisque doctrinis saluberrimis informatas complerat: cum ecce jam ad exteras circum nationes spectaret; contigit (annis ferme quindenis ante gloriosum obitus sui diem; nondum auspicato Sacri Ordinis Praedicatorum Instituto, sed ipse sub Regula S. Augustini professo Canonico), ut non procul ab S. Jacobo Compostellae, in pyratarum manus, cum F. Bernardo peregrinationis comite incideret.

Qui utrumque raptum ad suarum navium classem, nobilem praedam adducunt .

His multis prius quaestionibus excussos, ac plagis etiam tortos, vilissima inter servitia ad remos addixerunt.

Illi ceu feros inter lupos agni, Christi Nomine freti fidentesque omnia, spiritu supra hominem altiore, ferre fortiter, et nihil ab assuetis sibi diurnis noctisque Dei Laudibus remittere: quamvis barbara inter infidelium capita Praemiatorum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ II], ГЛАВА XVII
ОТКРОВЕНИЕ С. МАРИИ (НОВОМУ) СУПРУГУ ОТНОСИТЕЛЬНО БРАТСТВА (С. РОЗАРИЯ): РОЖДЕНИЕ, УСТАВЫ, БЛАГА И ПОРЯДКИ.

I. С. Мария, явившись однажды своему Новому Супругу, сказала: "Внимательно наблюдай за прекрасными, полезными и, конечно, необходимыми вещами, которые я собираюсь открыть тебе, которые когда-то я открыл Блаженному Отцу твоему, Моему Супругу Доминику, в праздник Благовещения Господня с великими чудесами.

И, чтобы Откровение, которое он получил, было явлено всем в мире, пусть все услышат рассказ Матери Истины о моём возлюбленном Супруге Доминике и о Братстве, которое было заложено тем же (С. Домиником) под моим именем; где Братья назывались Братьями Иисуса Христа и Девы Марии, чтобы они молились С. Ангельскому Розарию”.

РАССКАЗ
Происхождение первого Братства Розария.

II. 1. Святой Доминик, облачённый в добродетель свыше и ставший истинно Апостольским человеком, проповедуя, путешествовал по землям Испании (в которые ранее пришёл сарацин, враг христианского имени) и распространял повсюду своё целебное учение, а также обращался к другим народам, жившим вокруг.

Случилось так, что почти за пятнадцать лет до славного дня его смерти (ещё не начав институт Священного Ордена проповедников, и он был каноником, исповедуемым при правлении Святого Августина), недалеко от Святого Иакова Компостельского, он и его товарищ по странствиям, Брат Бернардо, попали в руки пиратов.

И, похитив их обоих, они принесли драгоценную добычу на свои корабли.

Предварительно расспросив их и даже замучив, они направили их на самые тяжёлые работы, на вёсла.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 054, кол. c, ГЛАВА XVII]
КАК РОДИЛОСЬ БРАТСТВО РОЗАРИЯ МАРИИ И ЕГО ПЛОДЫ.

Мария заговорила и сказала: "О, милый Супруг, удели большое внимание тридцати чудесным плодам Моего Ангельского Розария, которые относятся как к Братству, основанному на (Розарии), так и к Радуйся, Мария, из очень замечательных и обильных плодов, которые происходят от Отче Наш, (молитва), которая предшествует (каждой "Радуйся" в Розарии), как Я однажды открыла Блаженному Отцу твоему, Доминику, в праздник Благовещения Господня, с великими чудесами.

И, что касается того, как это откровение произошло с Блаженным Домиником, прекрасным Отцом вашего Ордена, да будет явлено всем в мире, теперь все слушайте Меня, Деву Марию, Мать истины, в рассказе истинном о Моём возлюбленном Супруге Доминике и о Братстве, начатого через него от Моего имени.

Братья Братства (Розария) назывались Братьями Иисуса Христа и Девы Марии по той особой причине, что они читали Ангельский Псалтырь Розария.

Поэтому Я прошу вас, о жители всего мира: ради вашего спасения смиренно слушайте Меня, Марию, Мать вашу, благочестивую Матерь Божию.

Когда Славный Доминик, Отец Проповедников, проповедовал около 15 лет, до своей смерти, в землях Испании, когда ещё не существовал Орден Монахов-Проповедников, однажды, в Сан-Джакомо, прибывшие пираты, захватили моего возлюбленного Супруга Доминика со своим спутником по имени Бернардо и с очень жестокими пытками, толкнули их, как овцу и агнца Божьего, на свой корабль и (там) заставили сесть на вёсла.

Что произошло тогда?

В течение почти трёх месяцев они постоянно толкали вёсла руками (когда-то) нежными, но теперь полными бесчисленных болячек.

Но я, Мать Милосердия, видя

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Fol. 054, col. c, CAPUT XVII]
((DE EXORDIO CONFRATERNITATIS PSALTERIJ MARIE, ET DE FRUCTIBUS EIUDEM (.)

Maria loquitur dicens(:«) O dulcis Sponse adverte diligentius triginta Fructus mirabiles Psalterij Mei Angelici.

Tunc Ratione Fraternitatis super eo fundate.

Tunc Ratione Salutationis (fol. 054, col. d) Angelice absque perpulchris in copia que perveniunt ex Oratione Dominica illi adiuncta, pro ut alias Beatissimo Patri tuo Dominico in Festo Annunciationis Dominice revelavi magnis cum prodigijs.

Et ut modus istius Revelationis facte Beatissimo Dominico Ordinis tui Patri mirifico cunctis per orbem fit manifestus, universi nunc Me audiant Matrem Veritatis Mariam Virginem, verissima veritate narrante de Sponso Meo dilectissimo Dominico et de quadam Confraternitate per eundem sub Nomine Meo inchoata.

Cuius Fraternitatis Confratres dicebantur Fratres Ihesu Christi et Virginis Marie sub forma potissime Psalterij Angelici perorandi.

Ob hoc per universum inhabitantes mundum rogo Me Matrem vestram pijssimam Mariam Dei Genitricem pro salute vestra humiliter audite.

((Cum enim gloriosissimus hic Pater Predicatorum Dominicus terras Hispaniarum per XV ferme annos causa predicationis ante mortem suam perageret, nondum tamen Ordine fratrum Predicatorum adhuc existente, die quadam prope Sanctum Iacobum piratis supervenientibus, precarissimum Sponsum Meum Dominicum, cum socio suo nomine Bernardo rapuerunt, et ad galeam classemque navium suarum in torturis dirissimis remos tracturum velut ovem et Dei agnum pertraxerunt.

Quid ultra?

Tribus fere mensibus remos assidue marinos manibus (fol. 055, col. a) delicatis, sed iam innumeris pustulis repletis pertraxit cum doloribus non modicis.

Sed ego Misericordie Mater predilectum hunc Meum Sponsum intuens, totis visceribus caritatis super eo mota, contra

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

2. Jamque trimestre ipsis remorum duros inter labores cesserat, mira cum patientiae constantia exantlatos: cum ecce Ego, (quae Divae sunt Verba): “Misericordiae Mater dilectum hunc Meum intuens Sponsum, totis Visceribus Charitatis super eo commovebar.
Iratam igitur sceleratis, Me volente ac mandante ipsis mare pervolitantibus, coelum omne vertitur, et atris nubibus involutum, noctem fert horrificam: emissique ruunt, et in mare praeliantur venti: fit saeva tempestas”.
Fulgura coruscant, tonant aethera; fulmina volant, mària vertuntur; horrescunt omnia.
Densus super improbos effunditur imber; dixisses, coelum ruere.
Interea fervet inferius quoque pontus; et rabide tumet in immensum.
Quicquid agant perduelles contis, remis, omnique contra nisu; nihil agunt: denique desperati fata complorant.
3. Dum solus haec inter cum socio S. Dominicus turbatus nihil afflictus: masculo animo nactus, erectusque Spiritu, profanorum desperatione visa, animos ipsis solita praedicatione revocare conatur.
“Fratres, ait, irato Deo res agitur.
Tantae inferorum superumque minae; ventorum ac undarum irae tantae, non sunt sine Numinis ira.
Placandus Deus est: et placabuntur caetera.
Dexteram Dei vindicem vestra concitant scelera, mària turbant.
Illa animis execrati damnate; venia orate Deum: Deiparam Mariam, maris Stellam, implorate supplices opitulatricem: Credite; mirabilem in aquis Dominum, vobisque propitium, erit experiri”.
Dixit sed in ventos.
4. Desperatorum barbaries hisce fit rabies: saeviuntque hi animis in recta monentem; isti, ut fatuum, sannis proscindunt: alii flagris etiam concidunt: et quod sancto gravissimum accidit, Deum, Divamque Coelitum diris impetunt blasphemiis: ac unde impios poenituisse oportuit: sese sacrilegiosius impiant.
Pars namque oestro caecati Saracenico dannarant Fidem: pars obruti flagitiis projecerant poenitentiam.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Они, как агнцы среди свирепых волков, доверительно уповая на имя Христа, будучи Высшим Духом человека, мужественно терпели всё, не прекращая, ночь и день, с обычными похвалами Богу, хотя и находились среди жестоких преследователей христиан.
2. Уже прошли три месяца в тяжёлых трудах на вёслах, с необычайным терпением: "вот, Я (слова Пресвятой Марии), Мать Милосердия, посмотрел на моего возлюбленного супруга, (и) взволновалась за него всеми внутренностями Милосердия.
Итак, возмущённая (их) жестокостью, Она захотела и пожелала, чтобы, когда они плыли по морю, небо полностью изменилось, и, покрылось чёрными облаками, наступила страшная ночь; и, неистовствуя, усилились ветры и с силой обрушились на море.
Разразилась страшная буря: грохотали небеса; летели молнии, кружились моря, всё переворачивалось.
Густой дождь падал на нечестивых: вы бы сказали, что небо падает вниз.
Между тем, даже морские глубины были потрясены, и они неистово раздувались.
Что бы враги ни делали с вёслами и всеми усилиями - ничего не добивались, и, наконец, отчаявшись, оплакивали (горькую) судьбу.
3. Только Святой Доминик и его Брат совсем не были расстроены и огорчены среди этих событий; (тогда Святой Доминик), с мужественной душой и успокоенный духом, видя отчаяние нечестивых, попытался встряхнуть их души с помощью обычной проповеди: "Братья, - сказал он, - (буря) взволнована Богом, который презрен.
Угрозы многих реалий подземного мира и небес, а также такие великие ярости ветров и волн не происходят без Божьего возмущения.
Бог должен умиротвориться, и другие вещи успокоятся.
О презренные, осуждайте в (ваших) душах (злодеяния); просите

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

этого моего возлюбленного Супруга, двигаясь к нему со всеми внутренностями Милосердия, очень разгневанная с Небес на этих людей.
По этой причине, по моей воле и приказу, Небо превратилось в облака, молнии вспыхнули высоко, среди грома, с небес обрушился на них огромный дождь; море взбудоражилось и яростно поднялось, ветры воинственно подули.
Что вы хотите услышать больше?
Буря в море была настолько велика, что они, бесконечно и глубоко знающие все морские реалии, были в отчаянии, видя теперь неминуемую смерть и ад.
Но среди них Блаженный Доминик, совсем не испуганный и огорчённый, видя нечестивых в отчаянии, давал им надежду своей обычной проповедью, говоря: "братья, покайтесь и призовите милую Марию".
Но те в отчаянии считали того, кто проповедовал, безумным, и даже виновником надвигающегося зла, и бросали в него не только суровые оскорбления, но и множество богохульств.
Фактически, они отреклись от веры, и теперь, долгое время, никто из них не жил в вере и покаянии.
Наступила ночь Пресвятого Благовещения Господня, в которой из благоговения перед праздником Доминик, пылкий рвением и великим спасением душ, смиренно и благочестиво, как мог, увещевал их, чтобы они покаялись великодушно, особенно из благоговения перед Царицей Милосердия, которой тогда было Святое Благовещение.
Услышав это, они разъярились и ужасным образом хулили Меня и Моего Сына, как бесы.
Мгновенно буря разрослась безмерно, и всю ночь, не зная выхода, они бродили, как пьяные, по морям, спускаясь все дальше и дальше в смертоносные морские течения, которые уносили и проглатывали их.
Итак, на заре такого великого праздника, так как Мой возлюбленный Супруг Доминик молился Мне об их спасении, (Я) явилась

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

celestos homines quam plurimum sum irata.
Idcirco Me volente et mandante celum vertitur in nubilum, fulmina choruscant sursum cum tonitruis terribilibus, et per ethera immensa super eos ruit pluvia mare fervet et rabide tumet in immensum, stantibus plus more unquam experto ventis.
Quid amplius audire desideratis.
Tanta fuit maris tempestas ut illi marium expertes cunctorum peritissimi penitus quasi morte infernali instante desperarent.
Sed in hijs Beatissimus iste Dominicus nihil penitus motus aut afflictus, prophanos videns desperationi datos, predicatione solita revocat eos dicens(:“) Fratres penitemini et dulcissimam Mariam invocate(”.)
Cumque eum predicantem ut fatuum subsannarent desperando, ymmo tanquam reum instantis mali fustibus cederent durissimis, cum obprobrijs et quam plurimis blasphemijs.
Pro parte enim tales fidem abnegaverant aut sub fide et penitentia iam diu pene omnes non fuerant.
Advenit nox Beatissime Annunciationis Dominice, in qua ob reverentiam Festi iste Dominicus animarum zelator et maximus salvator, ut tunc permaxime peniterent (fol. 055, col. b) singularissime ob reverentiam Regine Misericordie cuius tunc Beata erat Annunciacio humiliter et devote ut valuit et licuit admonuit.
Quo audito, quasi in furiam versi, Me et Filium Meum horribiliter quasi demones blasphemaverunt.
Illico tempestas supercrevit immensa, totaque nocte periculis incerti et quasi ebrij vagantur marinis, prono mortiferis fluctibus marinis rapto prius et perempto.
Cum igitur mane tanti diei adesset Festivitas, et Dominicus hic percarissimus Meus Sponsus pro eorum salute devotius Me precaretur, oranti apparui luce cum immensa, dicens quod eius amore suis libenter indulgerem inimicis et malefactoribus, dum tamen conditionem hanc exorati prius admittere vellent, videlicet dum Psalterium Meum die omni dicerent, et Confraternitatem novam que Ihesu Christi et Virginis Marie

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Fustuarium vir divinus acceptum, et opprobria, gaudens pro Christo, facile posthabebat; verum ad Deum animo votisque versus blasphemias impiorum deprecabatur.

5. Nox interea, procellarum additur nocti (erat autem beatissimae Annunciationis praecedens diem insequentem), quae ipsa Dominici stimulabat zelum, ut ad reverentiam tantae miserationum Reginae cruda, jam funus suum plorantia, improborum pectora detorquere rursum molli sermone attentaret.

Animarum zelator, et salvator perditorum, dictis agreditur mansuetare feros; humillime, et devote, ut licuit, admonet: Deum orentque propitium in rebus de oratis certum Servatorem JESUM, ac Servatricem MARIAM.

6. Interim suavissimorum auditus Nominum desperata efferat pectora: ut, quam ante, trucius ferocirent, ac JESUM MARIAMque infandius blasphemarent.

Atque quo minus iis ultima inferre Dominico vacaret, major ab decumana irruente unda horror omnes obruens praesentem interitum minatur.

Praelia ventorum per, et ruinam nimborum, fremitumque fluctuum, et noctem geminam auferuntur incerti: ipse gubernator excussus in undas perit; remi dissidiunt, abrumpitur clavus: quassata et fessa carinae latera fatiscunt ipsaque mortis mora morte est acerbior desperatis.

7. Dum ii per ludibria procellarum sic jactantur, quasi undis eos absorbere dedignantibus: parthenica instabat Annunciationis festiva solemnitas, surgente, et obscurum transparente jam sole.

S. Dominicus autem impense precibus ad Annunciatam insistebat.

Vitae licet securum, sui tamen immemorem, infelicium pyratarum cura salutis habebat solicitum: pro hac dum orat, sua ecce Advocata Maria soli apparens, dieque in luce corrusca Sponso adest; et talibus alloquitur: “Eja Dominice: feliciter certa viriliter: perissent caeteri: tu servas unus.

Age, quia servatos vuis indignos aura hac; tuis ego velificabo votis: parcam,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

прощение у Бога; умоляйте Спасительницу Морскую Звезду, Богородицу Марию.

Верьте: вы испытаете (как) к вам будет благосклонен Господь, Чудесный в водах".

Он говорил, но на ветер.

4. Жестокость (тех) отчаявшихся вызывала в них ярость, и они ожесточённо нападали на тех, кто учил их праведным вещам.

(Некоторые пираты) оскорбляли их насмешками, как (если бы они были) бессмысленными; и они высмеивали их, как если бы они хвастались; другие избивали их плетями; и произошло самое серьёзное, что можно было сделать против священного: они бросали жестокие богохульства на Бога и Святую Святых.

И было так, что эти нечестивые, вместо того, чтобы покаяться, ещё более кощунственно запятнали себя.

На самом деле некоторые из них, ослеплённые сарацинским импульсом, отреклись от веры, а другие, покрытые злодеяниями, изгнали покаяние.

Человек Божий (С. Доминик), ни в коей мере не сгибался под ударами и безобразием, радуясь Христу, но, обращаясь к Богу сердцем и молитвами, просил прощения за богохульства нечестивых.

5. (Ещё одна) ночь, тем временем, последовала за ночью бурь (тогда это была ночь, предшествующая празднику Благовещения, который должен был быть на следующий день), и (праздник) поощрял неутомимого Доминика снова попытаться с нежной проповедью вернуть к почитанию Великой Царицы Благочестия жестокие сердца нечестивых, которые уже оплакивали свою гибель.

(С. Доминик), который горел, чтобы спасти души (тех) отчаявшихся, говорил с ними с большим смирением и благочестием, чтобы успокоить неукротимых, насколько это возможно, и призвал их молиться Богу, Спасителю Иисусу и Спасительнице Марии.

6. Услышав эти сладкие Имена, сердца отчаявшихся разъярились, и они хулили Иисуса и Марию так

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ему в молитве, в огромном свете, говоря, что ради его любви Я, безусловно, буду снисходительна к его врагам и злодеям, тем не менее, настоятельно моля их, чтобы они хотели сначала принять это условие: то есть, чтобы они каждый день читали Мой Розарий и организовали Новое Братство, носящее имя Иисуса Христа и Девы Марии.

Если бы они согласились, (Она), сделав (рукой) (Святого Доминика) благословение против бури, то буря немедленно прекратилась бы и полностью разошлась бы.

В противном случае один (Святой Доминик), идя по морским волнам, как по земле, спас бы себя, отпустив всех остальных и всё вокруг к смерти.

И потому, когда Доминик проповедовал (это), сразу же, своими молитвами, (их) бесчувственные и дьявольские сердца смягчились, (и) пообещали, что они совершат покаяние в будущем и захотят как можно скорее организовать Святое Братство.

И, бросившись на колени, с громкими криками и слезами умоляли о прощении и помощи.

Тогда преданный Отец сказал им: вот, теперь я покажу вам обычную Божественную помощь.

И тотчас же, протянув правую руку против ветра, он сказал:"во имя Иисуса Христа и заступничеством Марии, благочестивой Матери его, утихни".

Замечательная вещь!

Как будто ветер и волны моря не бушевали совсем, поэтому ветер и море немедленно утихли.

Но, так как, от удара о скалу, были сломаны штурвал и передняя часть корабля, и разорванный корабль наполнился водой, так что уже почти весь корабль был погружён в воду, и теперь все оставались на корабле с голенями, погружёнными в морские волны, мой друг Доминик остался в водах нетронутым и невредимым, (и) среди всеобщего восхищения всех присутствующих появилась очень милая Матрона или Госпожа, которая говорила, что нужно всегда доверять Марии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

nuncupatur inchoarent.

Quo acceptato, benedictione contra tempestatem facta per ipsum, tempestas opposita mox cedaretur universa.

Si alias ipse solus ambulando ut in terra in maris fluctibus salvaretur alijs cunctis per omnia in interitum dimissis.

Et deinde Dominico predicante, mox eius precibus corda ferrea et dyabolica emollita sunt, penitentiam profitentur futuram, et Confratriam hanc Sanctam per se celerius promittunt incipiendam.

Quibus eciam magnis cum vocibus et lacrimis genibus (fol. 055, col. c) eius provolutis, veniam precabantur et auxilium.

At ille pius Pater inquit eis(:“) Ecce iam Divinum solitum vobis ostendam Subsidium(”.)

Moxque manu dextera contra ventum extensa ait(:«) In nomine Ihesu Christi et per Mariam Matrem eius pijssimam, tace et velocius obmutesce(».)

Mira res .

Ac si nunquam fuissent venti vel unde maris, sic mox fuerunt aura et maria pacata(.)

Verum cum gubernaculum et prima pars navis rupta esset saxi ex cuiusdam tactu navisque patefacta magnis aquarum impleretur gurgitibus adeo ut iam pene mergeretur et universi iam tybijs absorptis maris fluctibus trepidi in navi persisterent, amico meo Dominico in mediis aquis intacto et illeso permanente supra cunctorum assistentium admirationem astitit dulcissima quedam matrona sive domina, aiens ut in Mariam confiderent indubie.

(«)Et scias Me illam fuisse matronam ab omnibus visam, que prius clam huic filio Meo Dominico sola visibiliter apparebam(».)

Sicque navem in superficie maris elevans sicut supra terram feci stare illam partesque eius compaginans eam in pristinum ymmo longe meliorem reddidi statum, toto prius mari evacuato.

Et dixi eis(:«) Filij vasa et mercimonia et res omnes quas de navi proiecistis, simul in mari britannico reperietis, nec (fol. 055, col. d) ad terram declinabunt quousque ad ea secure attingeritis(».)

Omnibus gratias immensas referentibus

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

amore tui, [nihil Filio] , nihil mihi, tibi nihil parcentibus sacrilegis.
Vindictae pars est suspendisse vindictam: ut irruat gravior.
Optionem offerto: vel aeternum dispereant: vel Psalterium meum accipiant: et vitam vivant saniorem, inita invicem, te autore Fraternitate JESU et MARIAE noncupanda.
Si adplacebit improbis: placet, ut signo Crucis objecto tempestatem ponas placatam.
Ipsa Filium eis placabo.
Sin: tute solus cum fratre supergradiens undis, exibis ab undis; caeteris ponto, et orco absorbendis.
Haec illis ex Me certus denuncia ”.
8. Sic S. Dominicus haud secus, minas , ac jussum mandata facessit: minas, irasque praedicat, intentat mortes, contumaciam arcta ea vi Spiritus ac oris; dum pectora adamantina rumpat, expugnet, vinctaque constringat.
Affatu demum meliore, de JESU, de MARIA, utriusque de Psalterium de Fraternitate rudes informat, poenitentiam edocet, ac persuadet: Deo sensim intimis gementium penetralibus illabente.
Huc plurimum adjuvabat: quod solo Crucis, vocisque objectu tempestas tanta momento resedisset.
Et vox, suntque vota una omnium supplicum; mandata se facturos, tantum ipse imperet.
Perfidiam, scelera, vitam anteactam, seque ipsos detestati, poenitentiam ejulatu magno spondent; Psalteria de manu servatoris sui accipiunt; acceptant, coeuntque Fraternitatem omnes unam ac novam, sub Auspicio JESU, et MARIAE, Tituloque Psalterii.
Vidisses humi provolutos, infusos fletu, squalore sordidatos, ad pedes inter haustas aquas arreptare Dominici, veniam , opemque precari.
9. Nam postquam ad hanc vocem: “In Nomine JESU CHRISTI, et MARIAE Matris ejus piissimae, quiesce”; foris quidem facta quies erat, et securitas; at intus ipsa navi mors admissa obnotabat . Adeo prora rupta latera carinae lacera, fundus impactu scopuli disruptus, totis tot hiatibus undas hauserant exundantes; ut in navi, velut in mari, hi

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

позорно.
Однако Доминик не успел произнести последние слова, и вот огромная волна безмерного ужаса внезапно ворвалась, одолев всех, грозя неминуемой гибелью.
В ту вторую ночь тогда столкнулись ветры, обрушились ураганы, поднялись волны и выбросили (с корабля) нераскаявшихся; рулевой, выброшенный наружу, погиб в волнах; вёсла упали, руль сломался; борта разбитого и пораженного корабля разорвались; и задержка смерти была для отчаявшихся более жестокой, чем сама смерть.
7. Таким образом, они были так захлёстнуты яростью бури, но волны ещё не смогли их поглотить: уже наступил рассвет торжественного праздника Благовещения Девы Марии, и солнце уже взошло и излучало тьму.
Тем временем С. Доминик был тщательно поглощён молитвами Благовещения.
Забота о спасении несчастных пиратов волновала его, и он не обращал внимания на свою жизнь, хотя она была в безопасности.
Когда он молился (С. Марии) об этом (беспокойстве), вот его Адвокат Мария, которая явилась ему одному, и в свете (нового) дня подошла к Супругу блистая и сказала так: "мужайся, Доминик, для хорошего результата, сражайся сильно: они погибнут, если ты не спасёшь их.
Если ты хочешь милости, чтобы недостойные спасли себя, я возложу крылья на твои молитвы: ради тебя Я прощу кощунства, которые не имеют отношения ни к (Моему) Сыну, ни ко Мне, ни к тебе.
Прежде чем (на них обрушится) наказание, я приостановлю наказание, которое нависло так сильно (над ними).
Предложи им выбор: либо умереть в отчаянии навсегда, либо принять мой С. Розарий и вести очень праведную жизнь, начав вместе с тобой, ты станешь основателем Братства, которое будет названо в честь Иисуса и Марии.
Если (это Братство) будет хорошо воспринято отчаявшимися, тебе будет разрешено нанести Крестный знак против бури,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

“И знай, что я была той Матроной, которую все видели, (и) что раньше я тайно явилась только этому моему Сыну Доминику".
И поэтому, подняв корабль на простор моря, Я заставила его стоять как (если бы он был) на земле, и, собрав его части, я вернула его в прежнее состояние, и действительно, намного
лучшее, после того, как убрала из него всю (воду) морскую.
И сказала им: о Дети, и сосуды, и товары, и всё, что вы выбросили с корабля, вы найдёте всё вместе в бретонском море, и они не уплывут на берег, пока вы не достигнете их.
И когда они выражали бесконечную благодарность, в то же время в море слышались ужасные голоса, которые кричали и говорили: "горе, горе нам!
Этот Доминик нападает на нас, похищает нашу добычу и очень часто освобождает пленников ада из наших рук!”.
И он намеревался делать ещё более великие дела, то есть говорить (им) о религиозном Ордене, намереваясь основать позже Орден Проповедников.
Таким образом, преодолев все опасности моря и других пиратов, которые напали на них, после того, как они вернули все товары (которые были) невредимыми, настолько, что бутылки вина были намного лучше, чем раньше, они преданно организовали Братство в форме, которую Я открыла своему Сыну Доминику.
Это было так:
Во-первых, оно было основано во имя Иисуса Христа и Девы Марии.
(Со) братьями и сёстрами (Братства), могут быть любого ранга Церкви, они будут соблюдать религиозные обычаи и уставы, дав обет служить Братству таким образом перед тем, кто имеет (право) зарегистрировать (Со)братьев.
Первое главное и существенное (Правило) состоит в том, что все блага заслуг, которые будут сделаны (со)братьями и сёстрами этого Братства, будут общими для всех, даже в качестве награды, а не только в качестве радости и всеобщей любви.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

voces protinus horribiles in mari clamantium audite sunt demonum et dicentium : Ve ve nobis, quia hic Dominicus nos enervat, predam nostram rapit, et captivos inferni a nostris sepius liberat manibus.
Maioraque proponit ut faciat, scilicet loqui de Religione, intendens postmodum fundare Ordinem Predicatorum.
Sic itaque omnibus periculis maris et piratis alijs invadentibus eos prece Dominici superatis, mercimonijs omnibus receptis et illesis, intantum quod vina huiusmodi vasorum multo meliora fuerint quam unquam illius speciei visa extitere, Confratriam prefatam devote inceperunt sub forma per Me filio Meo Dominico post tunc revelata.
Que huiusmodi est.
Videlicet quod in nomine Ihesu Christi et Virginis Marie fundetur.
Fratresque et sorores huius qui possunt esse de omni statu ecclesie, has tenebunt cerimonias et statuta prius facto voto de huiusmodi confratria servanda, coram eo qui fratres habet conscribere.
((Primum et principale et essenciale est quod omnia bona meritoria que a fratribus fient et huius confratrie sororibus erunt omnibus communia eciam per (fol. 056, col. a) modum satisfactionis, et non solum per modum leticie gaudij et communis caritatis.
((Secundum autem est quod cerimonie sequentes ad nullum peccatum obligabunt sive mortale sive veniale non tenentes eas, sed tantum ad hanc penam ut careant participatione satisfactoria et iudiciaria huiusmodi bonorum per Confratres alios factorum, que ipsi negli[g]enter dimiserunt.
At si de huiusmodi cerimonijs dimiserint viginti Pater Noster aut plus vel minus et ita de alijs, debent carere participatione totidem suffragiorum ab alijs fratribus factorum.
Hoc tamen non obstante in omnibus alijs bonis sic erunt participes satisfactorie, sicut et illa bona facientes, puta in ieiunijs vigilijs meditationibus peregrinationibus et cetera.
((Tercium est quod in huiusmodi Confratria imperpetuum nunquam conferetur pecunia nec directe nec

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

natarent, illi super tabulata starent.
Omnes tamen super omnia prodigia, unum istud prodigiosius obstupescebant: quod tantos inter et nubium imbres defusos, et illisos fluctuum nimbos, et ingurgitatas hiatibus aquas: solum Dominicum mador nullus attingeret siccum, et medium.
Quo securiores apud talem Sanctum, et sibi de periculo navis non mergendae quasi spondebant: orare tamen opem non omittebant.
Verum ex improviso, ecce divinius conspicitur cunctis spectaculum.
10. Nam Augustissima Dei Virgo Mater MARIA supra astitit omnes, multa manifesta in luce, et majestate admirabilis, amabilis Gratia, Vultu, cultuque spectabilis .
Fit stupor et horror: spe, metuque palpitant corda dum stant intenti ora , oculisque defixi: sic fatur ab alto Diva: “Fortunati infortunio hoc viri!
Fidite: meum audistis Dominicum; me audite.
Ab uno, ecce, discite Dominico fiduciam in JESUM, inque me MARIAM: sic pietas virtusque viri meretur.
Sic servo: quos sub Psalterii mei signa recipio.
Ante soli conspiciebar, indignis occulta vobis, quod incognita ac infensa: nunc aperta vobis, sita Me dignatis et placata: ut credatis: ut imperata paratius, ut Promissa devotius, expleatis”.
Dixit, et in aethram recepta recessit.
11. Simul omnes, sibi velut redditi, in arena, super undas eminente, se navemque stante conspicantur: mirantur exaustam aquis: prius ruptam, laceram, foedam, nunc undique integram, sanam ac solidam.
Dum ea in statione, et admiratione attoniti, mutique velut in porto, coelum, et pontum undique circumspectant: suggrediens suaviter placida unda navim sublevat: datque natatui.
12. Tunc S[anctus] Pater Dominicus, secreto Sponsae monitu, ad silentia alta tenentes, neque seipsos sat noscentes, sic loquitur: “Viri fratres: haec est mutatio Dexterae Excelsi: haec gratia Salvatoris JESU; haec Misericordia, Matris JESU, MARIAE est.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

так она успокоится.
Я сама примирю (Своего) Сына с ними.
В противном случае, конечно, только ты вместе с Собратом подниметесь над водами и выйдете (живыми) из моря: другие, напротив, будут поглощены Адом.
С уверенностью сообщите им то,что вы получили от Меня".
8. Тогда Святой Доминик сообщил им об угрозах и приказах, точно так же, как (Богоматерь) передала их ему: он проповедовал об угрозах и гневе, угрожал им смертью, смягчая их упрямство силой духа и слова, пока он не сломал эти тяжёлые, как сталь, сердца, изгнал их, и, победив их, привязал их (к себе).
В конце концов, сладкой речью он наставлял неопытных об Иисусе, Марии, Их Розарии, Братстве; он учил покаянию и уговаривал их, в то время как Бог постепенно входил в души плачущих.
В этом очень помог тот факт, что такая великая буря утихла в одно мгновение, от одного лишь Крёстного знамения и нескольких слов.
И были единодушны слова и желания всех просящих: они будут исполнять приказы (С. Марии), и (Святой Доминик) будет только направлять их.
Отвергнув вероломство, злодеяния, прошлую жизнь и самих себя, громко плача, они совершили покаяние; они получили Розарий из руки своего освободителя, приняли его, и все они оказались в первом новом Братстве под знаменем Иисуса и Марии и с титулом С. Розария.
Ты видел их глубоко униженными, залитыми слезами, покрытыми изношенной одеждой, подходящими к ногам Доминика, когда он вытаскивал их из воды и призывал к прощению и помощи.
9. В самом деле, после слов: “во имя Иисуса Христа и его Благочестивой Матери умиротворитесь”, вокруг действительно стало тихо и спокойно;
Однако внутри корабля обнаружился погром: нос разорван, борта корабля расколоты; трюм разбит из-за удара

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Второе (правило) состоит в том, что следующие религиозные обычаи не заставят совершать ни смертного, ни простительного греха тех, кто не будет их удерживать, но им (будет) только это наказание: они, по справедливости, будут лишены участия в вознаграждении за добрые дела, совершённые другими Собратьями, от которых они отказались по неосторожности. Но, если они оставят эти религиозные обычаи на (время) 20 Отче Наш, более или менее, и это (также относится) к другим (молитвам), они должны быть лишены участия в таком же количестве благ, сделанных другими Собратьями. Несмотря на это (лишение), во всех других добрых делах они будут участвовать в вознаграждении также как и (Собратья), которые совершают те (те же) добрые дела в постах, бдениях, медитациях, паломничествах, и т.д.

Третье (правило) в том, что в Братстве (С. Розария) никогда не нужно платить деньги, ни прямо, ни косвенно: каждый может купить (сам), в соответствии со своей волей, (и) для своей (личной) преданности, украшения или светильники для Церкви, к которой это Братство было закреплено.

Четвёртое (правило) в том, что каждый священник каждый год своей жизни будет отмечать три мессы, одну для Святого Креста, другую для Девы Марии и третью для умерших Собратьев Братства, когда и где (он) захочет. Пятое (правило) состоит в том, что те, кто не (являются) священниками, но имеют возможность, каждую неделю будут читать по крайней мере один Розарий, то есть 15 Отче Наш и столько же Радуйся Мария, добавляя к каждому Отче ещё 10 Радуйся. Каждый торжественный день они будут преподносить Мне и Сыну Моему полный Розарий, а также еженедельный Розарий. Что касается младенцев, которые не понимают (Розарий), а также для больных и неспособных читать его, не имея возможности, каждый день года, будут говорить (для них) Отче и Радуйся, или от них самих или от их друзей.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

indirecte, nisi pro Ecclesie ornamentis pro hac Confratria deputate vel luminaribus, salvo hoc quod quilibet ex devotione dare poterit pro ut voluerit.

((Quartum est, quod quilibet Sacerdos quolibet anno vite sue dicet tres Missas, unam de Sancta Cruce, aliam de Virgine Maria, et terciam pro defunctis in communi pro Confratria, quando et ubi voluerit.

((Quintum est, quod non Sacerdotes et valentes qualibus (fol. 056, col. b) ebdomada dicent unum Psalterium ad minus, videlicet XV Pater Noster et totidem Ave Maria, addendo cuilibet Pater Noster alia decem Ave Maria.

Quolibet vero die solemni integrum Psalterium michi et Filio presentabunt, absque Psalterio ebdomadali.

Pro vero infantibus hoc nescientibus et eciam pro infirmis et impotentibus hoc dicere non valentibus, quolibet die anni unum Pater noster cum Ave Maria dicatur vel ab ipsis vel ab amicis suis.

Totidemque dicent viventes, qui volunt suos defunctos huius mirabilis Confratrie caritative et religiose esse participes.

((Sextum est quod ingredientes celibem hanc confratriam in principio sui ingressus confitebuntur, vel quando poterunt.

Dicentque pro oblatione spirituali Deo et Mihi facta septem Pater Noster et totidem Ave Maria contra septem peccata mortalia pro cunctis Confratrie Fratribus .

((Septimum est, quod deinceps ter in anno confitebuntur ultra Confessionem Pascalem, videlicet in Natali Domini, in Pentecoste et in festo Dominici quod semper est quinta die Augusti, addendo quod singuli Fratres et Sorores huius Confratrie festinabunt sui Patris Dominici festum, veniendo die illa ad Ecclesiam suam si apud eos est.

Audiantque Missam et Sermonem et Vesperas ad minus, (fol. 056, col. c) dicentque pro qualibet septem horarum diei unum Pater noster et Ave Maria .

((Octavum est quod quilibet pro Fratre defuncto aut Sorore defuncta dicet unum Pater noster et Ave Maria, quin commode de morte poterit scire.

((Nonum est quod singuli Fratres et Sorores erunt presentes ad exequias sui

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Laudate Deum; glorificate JESUM; magnificate MARIAM; Salutate MARIAM, quae mecum laboravit in naufragio.
Cantate Domino Canticum Novum Psalterii: quia mirabilia fecit.
Equidem Psallam Deo meo, Divaeque quamdiu fuero.
Ecce spondet MARIA Patrona nobis: quae vasa, quas merces, quaeque alia ex navi allevanda, jactatu facto, et jactura, projecistis; cuncta simul, et salva Britannico in littore cumulata, recipietis; medias tantum fugite terras; et satis, ac ventis date vela secundis".
13. Fauces, vocemque viris pavor, amor, stupor, honorque Dei ac Divae velut obligata tenebant: altius tamen animi clamabant tacitorum.
Vix pauca haec reddebant omnes, actis pro se quisque gratiis: "O JESU, o MARIA; ita voveo: DEUS, Canticum Novum cantabo tibi; in Psalterio Decachordo [psallam tibi. Laudabo Deum vita mea] , psallam Deo meo, quamdiu fuero".
Et quae talia promiscue.
14. Mox, velut procul in obscuro, circum horribiles se tollunt ululatus et ploratus cacodaemonum: "Vae, vae, vociferabantur, vae nobis!
Hic Dominicus nos enervat, et immortaliter enecat.
Heu nostram harpagat praedam; nostra evinculat mancipia; captivos nostros in suos vindicat libertos; nosque, heu, nos in nervum dat suum Psalticum; hoc nos flagro nerveo diflagellat, inque nervat vinctos; et religatos procul in tartara relegat. Vae nobis!".
15. Interea cursum tenuere rates, portumque propinqui in Britannicum, sese penetrabant: et cunctis ordine periculis perfuncti, felix Psalticum Celeuma cantabant.
Hic, ut praedictum, ejecta reperiunt universa: ac vina etiam, quae cum vasis plurima ejecerant: nunc quam prius, pretiosora .
Confraternitatem, in alios mutati viros, sancte colunt: seque in Psalterio ad diversa poenitentiae devovent instituta.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

о скалы, было так много дыр, и в них было так много воды, что им казалось, что они стоят в море.
Все были поражены одной вещью: тем, что, несмотря на большие дожди, которые пролили облака, несмотря на приливы моря, которые поразили их, и несмотря на то, что воды проникли сквозь дыры, один (С.) Доминик не был затронут даже каплей воды, и он был сухим и стоял среди них.
Они чувствовали себя более успокоенными из-за присутствия такого Святого, а также немного более успокоенными из-за риска затопления корабля, хотя они не переставали просить о помощи.
И вот вдруг все стали свидетелями небесного пейзажа.
10. Августейшая Дева Мария, Матерь Божья, возвышалась над всеми, сияя в ярком свете, в очаровательном величии, Милостивая, как Благодать, изумительная в Лице и Одеждах.
Одновременно были изумление и ужас: сердца колебались между надеждой и страхом, и когда они стояли с удивлёнными лицами и вытаращенными глазами, Пресвятая Богородица так говорила свыше: "О люди, которым повезло в этом несчастье!
Поверьте: выслушав Моего Доминика, послушайте Меня!
Только от Доминика вы познаете веру в Иисуса и Меня, Марию: так вы приобретёте благочестие и человеческие добродетели.
Поэтому я спасаю тех, кого я приветствую под знаменем Розария.
Сначала я была видна только Доминику, скрываясь от вас, незаслуженные, потому что была вам неизвестна и вы относились ко мне враждебно; теперь, радуйтесь тому, что я проявила себя и примирилась с вами, чтобы вы веровали, очень верно следовали заповедям и с преданностью (соблюдали) обещания".
Сказав, повернулась к небу и исчезла.
11. Они, придя в себя, увидели берег посреди моря, и, пришвартованный к нему их корабль: и были поражены тем, что прежде он был разрушен водами,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И столько же молитв скажут живые, которые хотят, чтобы их умершие были участниками этого замечательного Братства, благотворительного и религиозного. Шестое (правило) состоит в том, что те, кто войдёт в это божественное Братство, в начале своего вступления или когда смогут, исповедуются. И скажут, как духовное приношение, сделанное Богу и Мне, семь Отче Наш и столько же Радуйся, Мария, против семи смертных грехов, для всех (со)братьев всех Братств.

Седьмое (правило) состоит в том, что начиная (от момента вступления в Братство) они будут делать (по крайней мере) три исповеди в год, в дополнение к исповеди на Пасху, то есть на Рождество Господне, в Пятидесятницу и в праздник Святого Доминика, который всегда является пятым днем августа, добавляя, что все братья и сёстры Братства будут отмечать праздник своего Отца Доминика, приходя в Церковь, если она находится рядом. И послушают мессу, проповедь и, по крайней мере, вечерню, и скажут на каждый из семи часов дня Отче Наш и Радуйся, Мария. Восьмое (правило)состоит в том, что каждый, для умершего брата или умершей сестры, скажет Отче Наш и Радуйся Мария, когда он сможет должным образом убедиться в смерти. Девятое (правило) состоит в том, что каждый брат и сестра будут присутствовать на похоронах своего брата или сестры, когда они смогут принять в них участие и когда они услышат об этом, и, таким образом, взаимно воздадут друг другу честь и (будут молиться) о спасении (той души).

Десятое (правило) состоит в том, что все братья и сёстры этого блаженного Братства, в начале их вступления, будут записаны в Книгу Братства, как знак записи в Книге Жизни, чтобы этим напоминать о любви между братьями в молитве за усопших и заботе о живых и о ближних.

И они будут читать (имена) несколько раз в год, когда будут свободны и будет случай, в присутствии собратьев,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Fratris aut Sororis quando poterunt interesse et quando eis intimabitur et sic mutuo honorabunt et salvabunt.

((Decimum est quod cuncti Fratres et Sorores huius beatissime Confratrie in principio sui ingressus scribentur in Libro Confratrie in signum descriptionis in Libro Vite, ut amor inter Fratres per scripture noticiam habeatur, pro defunctisque oretur, et ut vivis pre alijs procuretur salus commodius.

Legenturque aliquotiens in anno quando vacabit et opportunitas aderit coram Fratribus ut eciam pro defunctis si qui sint oretur competencius.

((Undecimum est, quod tabula huiusmodi Confratrie Statutis habeatur publice in aliqua Ecclesia, ut quilibet suam Regulam scilicet Confratrie formam valeat intueri .

((Duodecimum est quod hec Confratria nominetur Fraternitas Sancti Dominici.

Cuius quadruplex est racio.

Prima quia eam fundavit.

Secunda quia illam in Francia(,) in Hispania et in Ytalia predicavit.

Tercia quia singularissime ille est Patronus patriarcha, ymago et speculum illorum (fol. 056, col. d) qui dicunt Michi et Filio Meo Psalterium predictum pre omnibus hominibus qui unquam fuerunt.

Quarta quia post mortem suam ubique Confraternitas hec nominari incepit Fraternitas Beati Dominici, apud eos qui eum noverant.

Duravitque hec nominacio post mortem eius annis fere nonaginta.

Postmodum vero regnante avaricia et negligentia et indevotione tam in clero quam in populo, simul perierit Psalterium(,) Confraternitas et nominatio.

Huius tamen fundationis signa in Hispania et in Ytalia in vitris et in tabulis usque ad magna tempora fuerunt depicta.

Quinymmo Ordo Dominici qui dicitur de penitentia Sancti Dominici primo incepit ab hijs qui huiusmodi erant Angelice Confraternitatis.

Quodque magis est hortatione Beati Dominici Sponsi Mei dulcissimi cuncti fratres et sorores Ordinis sui videlicet Fratrum Predicatorum infallibiliter et

incessabiliter summa cum devotione Michi famulabantur et Filio Meo in hoc

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

STATUTA FRATERNITATIS PSALTERII.

III. Eodem simul tempore continuo Regina Psalterii et Patrona Fraternitatis, hanc ipsam certis legum terminis definivit.
Quas ut sancitas esse, perennesque voluit: ita S. Dominico revelatas dictavit, ista sub formula tali.
I. “Haec Mea Confraternitas Psalterii, in Nomine JESU CHRISTI, et VIRGINIS MARIAE esse fundata debet.
Fratres autem et Sorores esse quicunque ex omni statu Ecclesiae possunt: et subjectas observabunt ceremonias, sive Statuta: facta prius sui declaratione, de perseverantia in ea Fraternitate: datoque simul nomine in Album inscribendo.
Quae nomina, ut et Defunctorum, semel in anno publice legentur”.
II. “Caput hujus Fraternitatis est, ut omnia pia cujusque, et omnium merita suique sint, ac omnibus communia”.
III. “Decreta haec, seu Cerimoniae, minus observatae, nullam penitus culpam importabunt, sed privationis poenam: qua pro sola parte omissionis careant parte satisfactiorae Communicationis; idque in solo precum penso: stante interim caeterorum meritorum Communitatis participatione”.
IV. “Ad receptionem et ingressum in Fraternitatem hanc nulla unquam pecuniae pendetur directe, vel indirecte: nisi libera sponte ad Ecclesiae ornamenta, ad luminaria, caeteraque divino cultui necessaria, pro cujusque devotione”.
V. “Quilibet Sacerdos Anno quolibet tres Missas dicet: unam de S. Cruce; alteram de Domina; tertiam pro Defunctis in Fraternitate.
A non Sacerdote qualibet hebdomada unum dicent Psalterium: die autem festo solemni , praeter hebdomadarium, Filio, Mihique integrum praesentabunt Psalterium.
Pro Infantibus autem, infirmis, aliterve impeditis: quotidie unum Pater et Ave, a quocumque licet, offeratur.
Et tantundem pro defunctis, qui quos dederit inscribendos, sic per modum suffragii participaturis”.
VI. “Ad Ingressum quisque primum rite confessus SS. Eucharistiam sumet: ipso

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

расколотый, разорванный, уничтоженный, теперь, во всех частях, неповреждённый, цельный и прочный.
С этого места, всё ещё ошеломлённые восхищением и безмолвные, они наблюдали, как из порта, небо и море вокруг: (и вот), спокойная волна, мягко убаюкивая корабль, подняла его и поплыла.
12. Святой Отец Доминик, по тайному совету Супруги (С. Марии), так говорил тем, кто оставался в глубоком молчании, поскольку они даже не понимали себя: “Братья мужчины: это изменение происходит от правой руки Высшего (Бога)!
Это благодать Иисуса Спасителя!
Это милость Матери Иисуса, Марии!
Хвалите Бога, прославляйте Иисуса, возвеличивайте Марию, приветствуйте Марию, которая была рядом со мной в кораблекрушении.
Пойте Господу новую песнь С. Розария, потому что Он совершил чудеса.
Конечно, я буду носить с собой Розарий во Славу моему Богу и (Марии) Пресвятой, пока я жив.
Вот, защитница Мария вернула нам багаж, товары и всё остальное, что вы бросали с корабля во время кораблекрушения, чтобы облегчить его: вы найдёте их все вместе и все целиком, собранные на британском пляже, но не оставайтесь в этих землях, а доверяйте попутным ветрам паруса.
13. Страх, трепет, изумление, благоговение Бога и Пресвятой (Марии) сдерживали уста и голоса тех людей: однако из глубин душ мятежников поднимались (стоны).
Все изливали эти несколько слов своих благодарностей: "О Иисус, о Мария; я обещаю в обете: О Боже, я спою тебе новую песнь: на Десятиструнном Псалтыре Розария я спою тебе псалмы.
Я буду славить Бога всю свою жизнь, я буду возносить молитву Богу моему, пока я жив".
И (слышался) другой подобный шёпот.
14. В этот момент вокруг, вдалеке, в темноте, поднялись

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

как будет очень удобно молиться и за усопших, если таковые будут.
Одиннадцатое (правило) состоит в том, чтобы Уставы этого Братства публично выставлялись в своей церкви, чтобы каждый мог с восхищением взглянуть на своё Правило, то есть на
красоту Братства.
((Двенадцатое (правило) состоит в том, что это Братство будет называться Братством Святого Доминика.
И это по четырём причинам:
Первая (причина), потому что он Его основал.
Во-вторых, он проповедовал Его во Франции, Испании и Италии.
Третья (причина) состоит в том, что (благодаря Ему) он является особым покровителем, Патриархом, зеркальным отражением тех, кто читает Мне и Сыну Моему предсказанный Розарий, для всех людей, которые есть и будут там (в Братстве).
Четвёртая (причина, в том), что после его смерти это Братство стало называться Братством Блаженного Доминика среди тех, кто его знал.
И этот титул оставался почти девяносто лет, после его смерти.
Затем, воцарилась скупость, пренебрежение и отсутствие преданности, как в духовенстве, так и в народе и исчезли одновременно Розарий, Братство и (его) Титул.
Однако знаки (доказательства) его основания долгое время были нарисованы на витражах и досках в Испании и Италии.
И действительно, Доминиканский Орден, который, как говорят в покаяние Святому Доминику, имел (своё) начало с тех, кто был из этого Ангельского Братства. И большим побуждением Моего очень милого Супруга, Блаженного Доминика, было то, что все братья и сёстры его Ордена, то есть монахи-проповедники, неизменно и непрестанно, с огромной преданностью служили Мне и Моему Сыну в этом Розарии Троицы, и каждый монах каждый день читал целый Розарий. Пока сохранялся Розарий в этом Святом Ордене,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Trinitatis Psalterio, ut ad minus quilibet frater die omni diceret Psalterium integrum.
Quamdiu duravit hoc Psalterium in tali Ordine Sancto(,) tamdiu scientia sapientia observantia miraculis fama et gloria apud Deum et homines in immensum floruit.
Quando vero defecit hoc Psalterium Ordo Predicatorum in quamplurimis defecit, ut iam parietes et picture et libri et epitaphia defunctorum (fol. 057, col. a) produnt, et si lingue hominum hoc dicere nollent.
Quinymmo diebus illis primis si quis dimisisset hoc Psalterium die aliqua, totam diem ipsam estimabat esse perditam.
Per hoc quod Psalterium in tali Ordine Sacro contingerit prodigia et signa mirabilia in tam immenso numero, ut maximus liber de hijs fieri potuisset, absque aliis innumeris que in Regnis Hispaniarum(,) in Ytalia et Francia contingere.
Per hoc enim celesti peccatores et mulieres in sanctam vitam mox convertebantur, gemitusque et fletus dabantur in abundantia.
Penitentie causa huius Psalterij eciam a puellis et pueris fiebant incredibiles.
Devotionis ardor ad Me et ad Filium Meum per hoc sic florebat, ut angelos in terris venisse fere putares.
Fidesque sic roborabatur, ut plerique libentissime cuperent mori pro fide, et contra hereticos debellare.
Quinymmo dominum Simonem Montis Fortis comitem cum suo exercitu, dicere hoc Psalterium beatissimus hoc Dominicus edocuit.
Cuius virtute incredibiles et inestimabiles victorie prefato comiti celitus sunt collate, ut aliquando quingenti de suis decem fugarent milia hereticorum in terras Albigensium.
Quinymmo triginta de suis aliquando fugarent tria milia aliorum, et tria milia de suis unum magnum Regem videlicet Arrogonie cum plusquam XX hereticorum milibus debellarent (fol. 057, col. b) occisum.
Erantque tunc fideles sepius inermes, et tamen invulnerabiles, ymmo centum de parte comitis, visi sunt fere totam terram

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

die, aliove post tempore oportuno.
Dicentque ad sui oblationem, Filio Mihique factam, septies Pater et Ave, contra VII peccata capitalia pro Fratribus ac Sororibus".
VII. "Ultra Paschalem Confessionem, ter in Anno confitebuntur, scil[icet] in Pentecostes, S. Dominici, et Natalis Festis".
VIII. "Pro Defuncto, vel Defuncta in Fraternitate quilibet unum Pater et Ave dicet.
Aderuntque exequiis illius: si commode poterint; sicque honorabunt se invicem, ut salventur".
IX. "Haec Confraternitatis formula, habeatur propalam in tabula, sic , ut cuivis esse cognita possit".
X. "Denique, uti praedicta: non mando, sed moneo:
1. Qui voluerit omni die offerre Missas , Psalterium Mariae, cum CL Ave et XV Pater: benefecerit.
2. Melius, qui Majus Psalterium Christi, cum CL Pater et 15 Pater et Ave superaddiderit.
3. Optime fecerit: qui Maximum Psalterium Christi et Mariae, cum CL Pater et Ave, cumque XL Credo, Pater et Ave [obtulerit] .
4. Longe is optime: qui cum totidem puncturis, seu disciplinae ictibus, quorum aliquod quasi litarit.
5. Jam vero omnes is explerit numeros, qui praedictis addiderit Animam velut ac vitam, mimirum MEDI[T]ATIONEM Vitae, Mortis, ac Gloriae Christi".
"Istis, post Missae Sacrificium ter Sanctissimum, haud mihi gratius, quicquam est aliud.
Quo certius Filii Praesidium, Meumque Patrocinium constabit Psaltis nostris.
Ego illis Mater ero, Magistra, et Amica: in primis autem Filius Meus Pater eis, Magister, et Amicus erit.
Et sic volo de utroque sentiant, sperent, et confidant".

FRUCTUS FRATERNITATIS PSALTERII.

IV. "Porro Charissime Dominice: quo cordi magis sit illa tibi Fraternitas, et plus liquido cognoscant omnes ejusdem eximios Fructus, horum paucos tibi

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ужасные вопли и стоны демонов: "горе, горе, - кричали они, - Горе нам!
Этот Доминико нервирует нас и вечно мучает нас.
Он крадёт нашу добычу, освобождает наших рабов; он берёт наших пленников среди своих вольноотпущенников и, заковывает нас своими чётками, хлещет нас своей плетью из веревки, помещает нас в тюрьму среди заключённых и отправляет нас в глубокий ад.
Горе нам!".
15. Тем временем корабль следовал курсом и приближался к британскому порту; и хотя они регулярно преодолевали все опасности, они пели радостную Песнь Розария.
(Добравшись до британского порта), как им было предсказано, они нашли всё, что бросили: и вина, которые они в большом количестве бросили вместе с посудой, также были более ценными, чем раньше.
Обратившись в других людей, они свято почитали Братство и посвящали себя С. Розарию в разных Институтах покаяния.

УСТАВ БРАТСТВА РОЗАРИЯ.

III. Вскоре после этого Царица С. Розария и Покровительница Братства определила его определенными юридическими терминами.
Она хотела, чтобы они были устойчивыми и многолетними, как она продиктовала их Святому Доминику, которому Она открыла их в такой форме:
I. " Это Моё Братство С. Розария должно быть основано во имя Иисуса Христа и Девы Марии.
Братья и Сёстры могут быть от любого государства Церкви, и будут соблюдать Уставы: заявив, что будут продолжать находиться в этом Братстве и дадут (своё) имя для записи в реестр.
Эти имена, как и имена умерших, будут читаться публично один раз в год".
II. "Принцип Братства состоит в том, чтобы все благочестивые заслуги каждого были общими для всех".

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

так долго процветали перед Богом и людьми наука, мудрость, соблюдение, чудеса и слава.
Но когда Розарий исчез, Орден Проповедников пришёл в упадок во многих местах, как уже показывают стены, картины, книги и эпитафии усопших, хотя языки людей не хотели об этом рассказывать.
И действительно, в первый период (Ордена), если кто-то пропустил Розарий в этот день, он думал, что потерял весь день.
Розарий получил в этом Священном Ордене такое огромное количество чудес и чудесных знамений, что о них можно было бы написать великую книгу, не считая других бесчисленных знамений, которые произошли в королевствах Испании, Италии и Франции.
Ибо с помощью этого небесного (средства) грешники и женщины (грешницы) немедленно обращались в святую жизнь и проливали слёзы.
Девицы и дети тоже росли чудесно благодаря Розарию (который они читали) для покаяния (после исповеди).
Пыл преданности Мне и Сыну Моему, через него, так процветал, что ты почти верил, что на землю пришли ангелы.
Вера также была настолько укреплена, что большинство из них охотно желало умереть за веру и сразиться с еретиками.
И действительно, Блаженный Доминик научил графа Симона, лорда Монфора, читать розарий со своей армией.
Во славу (Розария) предсказанный граф, слава Богу, сообщил о невероятных и бесценных победах, например, когда в стране альбигойцев он отправил в бегство десять тысяч еретиков с (только) пятьюстами своих (солдат).
И действительно, тридцать его (солдат) однажды обратили в бегство три тысячи (еретиков), и три тысячи его (солдат) разгромили великого царя, то есть Арагона, с более чем двадцатью тысячами солдат еретиков, и убили его.
Они, благодаря помощи моих ангелов, были верны

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

cooperire ab adversarijs ex angelorum meorum assistentia.
Terrorque minimi ipsorum fidelium contra hereticos erat ut terror immanissimi et fortissimi gigantis.
Sicque oratione dilectissimi mei Dominici una cum virtute huius psalterij, terre hereticorum subiugate sunt ecclesie.
Quid amplius(?)
Huius Psalterij virtute multe fiebant elemosine fundabantur ecclesie, hospitalia edificabantur casta et honesta.
Fiebantque mirabiles Revelationes de Me et de Filio Meo et de celestibus et de futuris, mirabiliaque alia plurima fiebant.
Sanctitas eciam maxima et contemptus mundi, honor Ecclesie(,) iusticia Principum, pax civium, honestas communitatum et domorum sic vigebant ut nullus possit dicere sufficienter.
Quinymmo laboratores manuales non prius opera attendebant, quam Me in Psalterio Meo saluta[vi]ssent, nec dormiebant nisi prius genibus flexis devote in hoc Michi fuissent, ymmo si casu dormientes se non dixisse Psalterium Meum die illa deprehendissent, mox de latere coniugis, prosiliebant, et devotius penitendo Me salutabant.
Nec nunc de rerum mundanorum prospero eventu qui Meis famulis semper (fol. 057, col. C) affuit opus est dicere verum, tanta fuit istius Psalterij fama, ut si qui fuissent devoti, mox ab omnibus suspicabantur fratres esse Mei Psalterij.
Si vero aliquis peccator aut blasphemus videbatur, de illo in proverbio dicebatur: Iste non est de fratribus Dominici.
Et quod per magis refero, tanta fuit in hoc beatissimo Psalterio devotio, ut fratres Dominici citius reperirentur in Ecclesia aut in choro causa huius Psalterij dicendi, quam in dormitorio vel studio.
Tantaque huius Psalterij in hoc Ordine Predicatorum volitabat fama, ut si quempiam quis vidisset in aliquo negligenter agere, confidenter negligenti aiebat: (“)O frater frater dubito certissime quod Psalterium non dicitis Virginis Marie, aut quod saltim dicatis indevote(”).
Audiant nunc cuncti quanta gloria mea tunc honorabatur in isto Ordine.
Videant nunc multi quanta nunc est

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

manifesto”.

I. Psalterii:

I. Quinquagena.

“1. Vacare culpa avaritiae, simoniae, et sacrilegii.
2. Coelestis proximorum.
3. Pax Regnorum, Rerumpublicarum Civitatum, Villarum.
4. Communicatio orationum mutua, cum Christo, et Mecum.
5. Offensarum remissio, et reconciliatio.
6. Elemosyna .
7. Recte consulere proximo.
8. Fraterna correctio.
9. Conscientiarum puritas.
10. Satisfactio pro peccatis plenior per Communicationem”.

II. Quinquag[ena].

“11. Animarum e Purgatorio liberatio.
12. Vita magis Angelica, et Christiana.
13. Corroboratio spei certioris, ob peculiares tam multorum preces.
14. Cujusque meritorum augmentatio.
15. Consolatio afflictorum”.

III. Quinquag[ena].

“16. Religio: quod enim monastica potest inter Fratres Communicatio: idem et haec fraterna.
17. Dispositio melior ad majora bona.
18. Facies et forma Christianitatis Christo et Apostolis, et Ecclesiae primitivae conformior.
19. Fortitudo contra tentationes.
20. Gaudium spiritale de tam gratiosa Societate”.

II. Psalterii:

I. Quinquag[ena].

“21. Securitas conscientiarum, quod non obliget, non gravet, sed sublevet.
22. Infantiae, pueritiae, adolescentiae formatio, et manuductio ad omnem honestatem.
23. Praesidium contra communes vitae, ac mundi calamitates et miserias.
24. A mala morte praeservatio.
25. Excellentia hujus Fraternitatis prae aliis quibuscunque particularis alicujus instituti”.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

III. “Эти правила и обряды, если их мало соблюдать, не повлекут за собой никакой вины, но (повлекут) наказание лишением (заслуг): (наказание) за бездействие-это лишение общественных заслуг; но это (лишение)касается только (невысказанных) молитв, но при этом остаётся неизменным участие во всех других заслугах Братства”.

IV. "За вступление в это Братство никакая сумма никогда не будет выплачена прямо или косвенно: кроме как спонтанно, за церковные украшения, лампы и другие вещи, необходимые для божественного поклонения, в соответствии с преданностью каждого”.

V. " каждый священник в течение года будет отмечать три мессы: одну для Святого Креста, вторую для (С. Марии) Царицы, третью для умерших Братства; кто не является священником, раз в неделю будет читать С. Розарий: вместо этого в торжественный праздничный день, в дополнение к еженедельным (Розариям), они предложат целый Розарий (Моему) Сыну и Мне.

И дети, и больные, и те, кто не может иначе, могут каждый день предлагать Отче и Радуйся.

И столь же велики (блага) для умерших, которые дали (имена их), которые должны быть зачислены: также они будут участвовать (по заслугам) путём молитвы".

VI. "Что касается вступления (в Братство), каждый, во-первых, хорошо исповедуется и принимает Евхаристию в тот же день или позже в другое подходящее время.

И в качестве своего вклада они будут читать (Моему) Сыну и Мне семь раз, Отче и Радуйся, против семи смертных грехов, и в пользу Братьев и Сестёр”.

VII. "Помимо Пасхального исповедания, они будут исповедоваться (по крайней мере) три раза в год, то есть на праздниках Пятидесятницы, Святого Доминика и Рождества”.

VIII. "Для покойного, в Братстве, каждый будет читать Отче и Радуйся.

Будут чтить друг друга, т.к. спаслись”.

IX. "Это правило Братства,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

безоружные, и все же неуязвимые, действительно, сто (солдат) графа были замечены противниками, покрывающими почти всю землю.
И страх, который еретики испытывали к самым маленьким из (солдат) верующих, был подобен ужасу перед Великим и очень сильным гигантом.
И так, с молитвой моего возлюбленного Доминика, в сочетании с силой Розария земли еретиков были подчинены Церкви.
Что еще?
Для мощи этого Розария делалось много милостыни, основывались церкви, строились места приёма свободных и достойных иностранцев.
И со стороны Моей и Моего Сына происходили чудесные откровения о небесных реалиях и о будущих, и происходило очень много других удивительных вещей.
(С Розарием) процветала также бесконечная святость и презрение к миру, честь церкви, справедливость правителей, мир между гражданами, хорошая репутация (религиозных) общин и семей, так что никто не мог сказать больше. Работники не начинали работу, не поприветствуя Меня в Моём Розарии, и не ложились спать, если перед этим они не (читали Розарий), стоя на коленях.
Действительно, если случайно, когда они спали (они замечали), что в тот день они не читали Мой Розарий, они сразу же поднимались с супружеской постели и, раскаиваясь, очень преданно приветствовали Меня (в Розарии).
Теперь не нужно стоять (перечислять) благоприятные события, которые всегда случались с Моими слугами, (потому что) нужно сказать одну истинную вещь: что так много было славы этого Розария, что, если (видели) некоторых, кто был набожным, все сразу догадывались, что они были (со) братьями Моего (Братства) Розария.
Если же видели какого-нибудь грешника или богохульника, то говорили о нём в пословице: “он не является частью Собратьев Доминика”.
И, более того, Я сообщаю, что это была такая большая преданность Святому

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

distantia in eo, in Mea laude.
Nec silebo Mater veritatis Ego quanta prodigia peregi in diversis terrarum climatibus per hoc Psalterium cum Dominicus angelicus prefatus Meus Sponsus Confratriam hanc Psalterij Mei predicaret.
Postmodum sui fratres per orbem undique sermocionando preconisarent.
Non silebo inquam non silebo nec tacebo, quantas pestilentias universales per hoc Psalterium sedavi, quantasque guerras (fol. 057, col. d) regias et horribiles pacavi. Febresque, sanguinis fluxum et huiusmodi nociva corporum hoc Psalterio promerente penitus propulsavi.
Quid ergo amplius a Maria Matre Veritatis audire vultis(?)
Certe mundus tunc Meis gaudebat donis, celestes Angeli vestris iocundabantur Psalterijs, tota Trinitas in hijs letabatur Filiusque Meus tanto encenio quam plurimum fruebatur, et Ego que omnibus bona providebam, supra omne quod potest scribi dici aut a vobis cogitari iocundabar et gaudebam.
Sed nunc coram Deo et toto mundo profiteor quod de hoc non tristor nunc, quia non possum.
Sed si dolere possem, plusquam cencies corporis incurrerem mortem.
Deo gratias autem quia iam perfruor gloria in qua nunquam est passibilis meror, tristicia gemitus mors autem qualiscumque miseria.
Sed caveant sibi qui sic Me et Filium Meum privarent Psalterij honore beatissimi Dominici.
Et studeant per Me Matrem pietatis et misericordie, Reginamque predicatorum et cunctorum fidelium resurgere ut ad pristina devotius patrum antiquorum et sororum redeant psalteria.
Ob hoc igitur merito predico, quod hec Confratria iuste a tanto denominari debet Dominico, Amico et Sponso Meo carissimo, licet prius fuerit denominata Confratria Ihesu (fol. 058, col. a) Christi et Virginis Marie, videlicet Dominico adhuc vivente.
((Terciumdecimum aut huius Fraternitatis Apostolice est.
Quod si qui voluerit die omni Psalterium hoc dicere aut maius sive melius

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

II. Quinquag[ena].

“26. Facilitas gratuita ad eam ingrediendam.
27. Amor fratrum spiritalium, quam carnalium, major.
28. Timor Dei castior, magisque filialis.
29. Perfectio vitae activae quoad proximum, major.
30. Devotio vitae Contemplativae promptior elevatu sui, et ascensu cordis.
Plurium ipsa dies erit, et experientia magistra.
Haec et plura Sponso meo Dominico revelavi”.

STATUS FRATERNITATIS.
REVELATUS SPONSO NOVELLO.

V. Nunc et tu, tanti Patris fili, Novelle Sponse Mi, audi disciplinam Matris tuae.
1. Post Sponsi mei Dominici obdormitionem, grassante per orbem peste saevissima: et quam haec, saeviore alia regnante, avaritia, acidiaque tam in clero, quam populo: simul perierunt sensim Psalterium, et Fraternitas, et Conscriptio fratrum.
2. Hujus tamen prima fundationis facies, et imago per Hispaniam et Italiam inscripta in tabulis, in parietibus, et vel in ipsis inusta vitris passim custodita, ad posteritatis memoriam, superaverunt.
3. Quodque amplius: Ordo S. Dominici, de Poenitentia dictus, ab hisce progressus initiis existere coepit.
4. Quin et exemplo, monituque S. Dominici cuncti Fratres et Sorores Ordinis sui infallibiter, et incessabiliter summa cum devotione Mihi famulabantur, et Filio Meo in hoc SS. Trinitatis Psalterio, ut minimum quisque Fratrum, velut diurnum debitum, in dies integrum Psalterium offeret.
Atque ideo.
5. Quam diu duravit hoc Psalterium in tali Ordine Sancto ; tam diu scientia, sapientia, observantia, miraculis fama et gloria, apud Deum et homines in immensum floruerunt.
Quando vero defecit hoc Psalterium, Ordo Praedicatorum in quam plurimis defecit: ut jam parietes, picturae, et libri, et epitaphia defunctorum produnt, etsi linguae hominum id dicere nollent.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

разместите публично на доске, чтобы оно было известно всем".
X. " Наконец, как и всё сказанное ранее, я не приказываю, а рекомендую.
1. Кто, каждый день, захочет предложить (Мне), по крайней мере, С. Розарий Марии, со 150 Радуйся и 15 Отче, будет делать хорошо.
2. Тот, кто добавит (к С. Розарию Марии), большой Псалтырь Христа, со 150 Отче и 15 Отче и Радуйся, сделает лучше.
3. Тот, кто принесёт больше молитв Розария Христа и Марии, со 150 Отче и Радуйся, и с 15 Веры, Отче и Радуйся, сделает превосходно.
4. Очень хорошо (сделает), кто предложит вместе с одним из этих (С. Розариев), столько же лёгких ран и ударов дисциплины.
5. Наконец, переступит всякую меру, тот, кто, помимо уже сказанного, предрасполагает свою душу и свою личность к размышлению о Жизни, Смерти и Славе Христа”.
"Ничто другое не радует меня больше, чем эти вещи, после трёхкратного принесения в жертву Святой Мессы.
Тогда наши Розарианцы непременно получат помощь Сына (Моего) и Мою Защиту.
Я буду для них Матерью, Учителем и Другом; и прежде всего Мой Сын будет для них Отцом, Учителем и Другом.
И поэтому я рада, что они верят, надеются и доверяют Мне и Ему”.

ПЛОДЫ БРАТСТВА РОЗАРИЯ.

IV. “Кроме того, дорогой Доминик, ты очень дорожишь Братством, и все открыто признают его Плоды: Я являю тебе некоторые из них”.

Первый Псалтырь:
Первые 50 молитв.

“1. Быть невосприимчивым к скупости, симонии и святотатству.
2. Близость к Небесным реалиям.
3. Мир в Королевствах, республиках, городах, виллах..
4. Взаимный обмен молитвами,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Розарию, что собратья Доминика с большой готовностью читали Розарий в церкви или в хоре, с большей готовностью, чем по (дороге) в общежитие или студию.
И в Ордене Проповедников распространилась такая большая слава о Розарии, что, если один видел, как ведёт себя другой
небрежно в чем-то, то этому нерадивому он говорил: "о Брат, Брат, я уверен, что Вы не произносите Розарий Девы Марии или молитесь без преданности".
Теперь все слышат, насколько (Розарий) был удостоен Моей Славы в этом Ордене.
Теперь многие замечают, какое теперь расстояние от того (времени), в Моей Похвале.
Я, как Мать истины, не буду молчать, сколько чудес Я совершила в разных регионах Земли с этим Розарием, когда вышеупомянутый Мой ангельский Супруг Доминик проповедовал Братство Моего Розария.
Позже его (со)братья, проповедуя повсюду по всему миру, объявляли о нём.
Я не буду молчать - сказала Она, - Я не буду молчать, сколько эпидемий Я прекратила повсюду с Розарием, и сколько ужасных войн между Царями Я умиротворяла (с Розарием).
И (сколько) лихорадок, кровоизлияний и всякого рода недомоганий в теле Я любовно исцелила, используя Розарий.
Что же вы хотите услышать больше от Марии, Матери истины?
Конечно, тогда мир радовался Моим дарам, Ангелы небесные радовались вашим Розариям, Святая Троица радовалась в них.
И Сын Мой бесконечно радовался такому великому празднику, и Я, радуясь, обеспечивала хорошие вещи для всех, сверх того, что каждый может описать, сказать или подумать.
Но теперь, перед Богом и всем миром, Я заявляю, что не опечалена этой (прошлой идиллией), потому что Я не могу (быть грустной). Однако, если бы Я могла чувствовать боль, я бы вынесла смерть тела больше во сто крат.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Psalterium, vel permaximum et optimum quod est cum centum et quinquaginta Pater Noster cum totidem Ave Maria, cum totidemque puncturis sive ictibus disciplinarum, multo amplius sine comparatione merebuntur et suis fratribus proficieret, maioraque bona eis concedentur et in presenti et in futuro.
Preterea non mandando nec ordinando, sed ut pia Mater et Amica supplicando deprecor, quod de huiusmodi faciant quantum poterunt.
Quia hoc Michi est gratissimum inter omnia post Missam fere que fiunt in Ecclesia, ymmo utilius est dicentibus quam ipsa Missa sine tali Psalterio, Psalterium enim hoc ad misse devotionem quam plurimum est inter omnia auxiliatorium, signanter ex parte dicentium, et potissime quando dicitur cum devota meditatione Articulorum fidei, signanter Incarnationis Filij Dei et sue Passionis.
((Quartumdecimum huius Confratrie est, quod singuli eorum imperpetuum in hoc perseverent, et existiment se universi veros esse Religiosos quantum ad unum principale Religionis et essenciale primordiale et primarium, quod est communicatio omnium meritorum, quod quidem est fundamentum voti obedientie, continentie, (fol. 058, col. b) paupertatis voluntarie, et aliarum ordinis cerimoniarum.
((Quintumdecimum huius Divinissime Confratrie et Michi amantissime est, quod singuli huius fratres et sorores in Me confidere debent sicut in pijssima Magistra, sicut in charissima Matre, sicut in clarissima et clementissima amica.
Pariformiterque in Filio Meo debent confidere sicut in Magistro, Patre, et Amico carissimo.
Promittoque eis quo ad omnia sua vota iusta et pia, Me esse Auxiliatricem et Advocatam pro viribus.
Sed ut cognoscant omnes quante utilitatis et fructus est hec in re Confratria publica signanter in fratribus et sororibus huius predicte Fraternitatis, triginta fructus eiusdem manifestabo.
Primus est esse sine quacumque avaricia, sacrilegio et simonia.
Secundus amor proximorum celestialis ex

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

6. Quin imo istis in primitiis spiritus, ea communis omnium erat persuasio: si quis una die Psalterium omisisset, se diem perdidisse putabat.
7. Per idem Psalterium tot, ac tanta designata miracula et prodigia compleverunt Hispaniam, Italiam, Franciam, ac orbem pene totum: ut sua frequentia evaserint communia: et, si literis mandanda forent, plura inde grandescerent volumina.
8. Per hoc peccatorum, et peccatricum admirandae sunt perfectae conversiones: vulgo in templis, in angulis fletus, gemitusque ciebantur: pectorum tunsiones resonabant: fervebant poenitentiae, etiam vel in pueris, tenerisque puellis admirabiles; hodie incredibiles.
Credidisses fere de plerisque Angelos in terris versari.
9. Quid?
Fidei ardor quantus adversus haereticos optimum quemque terrebat?
Pro Fide, vel vitam dispondisse, lucrum, ut est, summum ducebatur".
VI. "Simon Monfortius invictus heros, toto cum exercitu Magistro Dominico meo Psalterium condidicit, et usitare suevit: perque id hostes vicit, fudit, fugavit, extirpavit.
Fidem pene hominum, et historiarum superant, quos coelitus abstulit ab hoste triumphos.
1. Ad Albigium cum quingentis, decem haereticorum millia stravit, fugavit.
2. Alias cum suis triginta trium millium victor erat.
3. Alias denique cum suis tribus millibus, Regem Aragonum ejusque plus viginti millium exercitum ad Tolosam internecione delevit: praelioque simul, et bello victor debellavit.
4. Contigit quandoque, ut in improvvisos , ac inermes hostes irrueret: et vi divina Psalterii, quod familiariter gerebant, erant tamen innumerabiles .
5. Imo non plures centum aliquando Monfortiani videbantur adversariis omnem pene terram innundare ; verum ex Angelorum meorum assistentia.
Haec vis Psalterii erat, et deprecatio Sancti Dominici, haereticorum mallei.
Haec militia terra, marique, in pace, inque

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

со Христом и со Мной
5. Прощение обид и примирение.
6. Милостыня.
7. Уделять должное внимание ближнему.
8. Братская корректность.
9. Чистота совести.
10. Общее снисхождение грехов, для участия в общих (заслугах)".

Вторые 50 молитв.
"11. Освобождение душ Чистилища.
12. Более Ангельская и христианская жизнь.
13. Укрепление надежды, благодаря особым молитвам многих (Собратьев).
14. Повышение достоинств каждого.
15. Утешение страждущих".

Третьи 50 молитв.
"16. Религиозный Орден: разделение всего между собратьями, которое происходит в монастыре, происходит одинаково и в этом Братстве.
17. Лучшая предрасположенность к более Высоким целям.
18. Внешний вид и форма христианского мира, более соответствующего Христу и Апостолам, и ранней Церкви.
19. Крепость против искушений.
20. Духовная радость в этом Сообществе такой великой благодати".

Второй Псалтырь.
Первые 50 молитв.
"21. Спокойствие совести, которое не имеет угрызений, не угнетается, но облегчается.
22. Подготовка к детству, юности, молодости, и руководство к честности.
23. Защита от повседневных бедствий и несчастий жизни и мира.
24. Сохранение от плохой смерти.
25. Превосходство этого Братства по сравнению с любым другим в любом Институте".

Вторые 50 молитв.
"26. Лёгкость (и) безвозмездность вступления (в Братство).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Однако Я благодарю Бога, что Я уже наслаждаюсь славой, в которой больше нет мести, печали, стенаний, смерти и всех других страданий. С другой стороны, остерегайтесь тех, кто лишил Меня и Моего Сына чести Розария Блаженного Доминика.

И через меня, Мать благочестия и милосердия и Царицу Проповедников и всех верующих, пусть они снова воскреснут в Розарии, как в древние времена, даже более благочестиво, чем (их) древние отцы (братья) и сёстры.

Поэтому Я справедливо проповедую, что Братство заслуженно должно иметь имя Моего дорогого Друга и Супруга Доминика, хотя раньше оно называлось Братством Иисуса Христа и Девы Марии, то есть когда Доминик был ещё жив. Тринадцатое (правило) этого Апостольского Братства состоит в том, что те, кто хочет читать Розарий каждый день, (смогут читать) ещё больший и ещё более хороший Розарий, который состоит из ста пятидесяти Отче Наш и стольких же Радуйся, Мария; т.е. (Розарий) очень великий, (в котором есть) (150 отче Наш и столько же Радуйся, Мария) и столько же унижения (плоти) или ударов дисциплины. (Такие Розарии) заслуживают, без сравнения, гораздо большего (чем те, в которых 15 Отче и 150 Радуйся), и принесут (большую) пользу своим (со)братьям; и им будет предоставлено больше благ, как в настоящем, так и в будущем.

Поэтому Я не рекомендую и не приказываю, но, как жалеющая Мать и Друг, смиренно прошу, чтобы читали (Розарий) таким образом, насколько они могут. Потому что (Розарий) - это то, что Мне нравится после мессы больше, чем всё остальное, что делается в церкви.

Гораздо более полезна (служба), когда вы читаете (Розарий), чем служба без (чтения) Розария.

Розарий, по сути, является величайшей помощью из всех, чтобы (проживать) преданность Службе естественным образом для тех, кто (его) читает, и особенно когда кто-то преданно медитирует на Символы веры, в особенности (на Символы) Воплощения

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

hoc proveniens.

Tercius est pax villarum, et communitatum concordia.

Quartus est communicatio orationis ad Christum et ad Me eius Genitricem.

Quintus est offensas proximis quaslibet puro corde indulgere.

Sextus est corporalis elemosina.

Septimus est bonum consilium proximo, et egregium documentum.

Octavus est correctio fraterna.

Nonus est conscientiarum puritas, que per sacramentalem fit confessionem.

Decimus est pro peccatis satisfactio, ratione communicationis in bonis.

Undecimus (fol. 058, col. c) est existentium in Purgatorio magna animarum liberatio.

Duodecimus est ducere apostolicam vitam simulque angelicam et divinam, per sanctam bonorum communicationem.

Terciusdecimus sublevatio spei per habundantiam bonorum in ipsa factorum singularissime in pauperrimis peccatoribus.

Quartusdecimus est aucmentatio bonorum meritorium singulariter in imperfectis.

Quintusdecimus est caritativa consolatio tristium et dolentium.

Sextusdecimus est sancta Religiositas cunctos faciens Religiosos, per bonorum sanctam communionem.

Decimusseptimus est dispositio ad omnia bona ratione confessionis.

Decimusoctavus est introductio ad omnia bona mundi causa caritatis fraternalis.

Decimusnonus est fortitudo contra temptationes dyaboli, carnis et mundi.

Vicesimus est gaudium spirituale et divinale de graciosa societate bonorum, et communicatione magna sanctorum operum.

Vicesimusprimus est securitas conscientiarum, cum huiusmodi confratria ad nullum obligat peccatum mortale aut veniale, sed tantum ad penam pretactam.

XXII est infantium et puerorum dispositio ad universam bonitatis viam, per inceptionem debitam tempore iuventutis divine servitutis.

XXIII est a communibus tribulationibus huius mundi, que sunt guerra, fames,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

privato domi nihilo minora, et plura".
VII. "Psalterii fructus, et opus est plurimum :
1. reparatio, aut novorum constructio, at dotatio templorum, xenodochiorum , altarium: multarum, et magnarum Revelationum, Signorum et Prodigiorum designatio; Sanctitas vitae, morum honestas, et candor animorum; mundi contemptus: honor et exaltatio Ecclesiae; Principum justitia: aequitas communitatum, pax civium, domorum disciplina;
2. nec operarios, servitia, mercenariosque silebo.
Tu vel ex uno de caeteris aestimes licet.
Hi manum non prius ad opus applicassent, quam Me Filiumque in Psalterio Salutassent: nec indormissent prius, ni flexis humi poplitibus in eo die Deo cultum delibassent.
Multos scio, cum in lecto veniebant in mentem de sueto suo ad Psalterium penso non persoluto, vel de latere conjugis ad illud prosiliisse.
3. Ea Psalterium apud juxta bonos et improbos in existimatione fuit: ut, si qui essent devotiores, sequela fieret talis: sunt Fratres Mariae de Psalterio.
Qui licentior moribus, aut improbior videbatur, ex proverbio: non est de Fraternitate Psalterii, dicebatur.
4. De Ordine Meo et tuo sic habeas : si quis alia [in] re negligentior notabatur, quam primum audiebat: Frater, aut non dicitis Psalterium Beatae Virginis, aut indevote oratis.
Certe citius in choro Fratres ad Psalterium orantes reperiebantur abditi, quam in dormitorio, vel studio.
5. Audiant nunc cuncti, quanta Gloria Mea tunc honorabatur in isto Ordine.
Videant , quanta nunc est distantia?
Ubi nam prisca miraculorum in eo frequentia?
Ubi sanctorum par copia virorum?
Ubi disciplinae vigor, et rigor vitae?
Ubi zelus, et tot salutes animarum?
Quantum Ego, et Filius amamus perfectionem, et salutem vestram; dolemus tantum nunc in Psalterio teporem, et acidiam .
Dico hoc, si dolere possemus humanitus: sed nunc imber abiit, et recessit".

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

27. Любовь между духовными братьями, которая выше, чем (между братьями) плотскими.
28. Страх Божий, гораздо более чистый и сыновний.
29. Повышенное совершенство активной жизни в отношении ближнего.
30. Повышенная склонность к любви созерцательной жизни, к возвышению себя и к вознесению сердца.
Каждый день и опыт также научат (их) многим вещам.
Эти и многие другие вещи я открыла Моему Супругу Доминику".

УСТАВ БРАТСТВА,
РАСКРЫТЫЙ НОВОМУ СУПРУГУ.

V. "Теперь и ты, Мой Новый Супруг, сын такого великого Отца (Святого Доминика), послушай учение своей Матери.
1. После того, как мой супруг Доминик уснул, по всему миру бушевала яростная чума, поскольку воцарилась, как в духовенстве, так и в народе, скупость и лень, ещё более свирепые, чем раньше: они вместе понемногу отправляли в руины С. Розарий, (его) Братство и запись в Братство.
2. Тем не менее, всё ещё сохраняются, охраняемые здесь и там в Испании и Италии, самые ранние формы и остатки этих фондов, написанные на досках, стенах и даже отпечатанные на самих стеклах, на память для потомства.
3. И что ещё более важно, так это то, что Орден Святого Доминика, называемый Покаянием, начал существовать именно с таких истоков.
4. По примеру и учению С. Доминика, все братья и сёстры Ордена неуклонно и непрестанно служили Мне и Моему Сыну в Розарии С. Троицы, так что каждый из братьев каждый день предлагал, как минимум, -весь Розарий.
И по этой причине:
5. Чем дольше чтили С. Розарий в Ордене, тем больше процветали наука, мудрость, соблюдение, слава чудес, слава Богу и люди процветали в нём.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

и Страстей Моего Сына.
Четырнадцатая (причина) этого Братства состоит в том, что каждый (брат) всегда упорствует (в Братстве), и все думают, что они истинные Религиозные, навсегда в этом, и все считают, что они истинные Религиозные, что касается первого принципа Религиозной (Жизни), и в ееёизначальной и первичной сущности, которая есть общность всех достоинств, которая, безусловно, является основой обетов послушания, воздержания, добровольной нищеты и других обычаев Ордена.
Пятнадцатое (правило) этого святого и любимого мною Братства состоит в том, что все (со)братья и сёстры этого Братства должны доверять Мне, как благочестивой Учительнице, как очень дорогой Матери, как очень уважаемому и очень любимому Другу.
И точно так же (они) должны доверять Сыну Моему, как Учителю, Отцу и дорогому Другу.
Я обещаю, что буду для этих людей Помощницей и Защитницей за каждую их справедливую и священную просьбу.
Но, чтобы все знали, насколько полезно и вознаграждаемо это Братство для всех, (и) особенно для (Со)братьев и сестёр этого вышеупомянутого Братства, Я явлю его тридцать Плодов.
Первый (плод Братства) состоит в том, что (оно) без всякой скупости, кощунства и симонии.
Второй (плод Братства) - это небесная любовь к ближнему, которая исходит из него.
Третий (плод Братства) - это внутренний мир и согласие между членами.
Четвёртый (плод Братства) - это общая молитва Христу и Мне, его Матери.
Пятый (плод Братства) - прощать от чистого сердца ближнему любые обиды.
Шестой (плод Братства) - материальная милостыня.
Седьмой (плод братства) - это хорошее обучение и подготовка на будущее.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

pestilentia, et huiusmodi (fol. 058, col. d) liberatio, per comunicationem peccatorum cum bonis.
Vicesimusquartus est a mala morte preservatio, causa bone vite precedentis.
Vicesimusquintus est quod hec Confratria quasi improporcionabiliter excedit omnes alias confratrias, sicut tota hominis vita excedit unam solam eius operationem.
Vicesimussextus est pauperum salvatio carentium pecunijs pro ingressu aliarum Confratriarum.
Vicesimusseptimus est quod in beata hac confraternitate est maior amor quam inter parentes et amicos carnales, ratione communicationis meritorum.
Vicesimusoctavus est timere Deum.
Vicesimusnonus est perfectio vite active, in ordine ad proximum.
Tricesimus est devotio vite contemplative, respectu Dei, sanctorum et virtutum.
Quorum triginta bonorum secundum Augustinum minimum plus valet toto mundo corporeo, et tamen mirabile est quod pro huiusmodi nichil temporale exigitur, nisi quantum devotio suggerit.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Sed caveant sibi, qui sic Me, et Filium Meum privabunt honore Psalterii.
Studeant per Me Reginam Pietatis, Misericordiae, et Praedicatorum, resurgere, et ad pristina Patrum antiquorum, ac Sororum citius, et devotius redeant Psalteria.

FINIS PARTIS SECUNDAE.

Plures sese ferent in Sermonum occasione Revelationes partibus subjectis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Но когда С. Розарий пришёл в упадок, сразу же пришёл в упадок Орден Проповедников: там, теперь только стены, картины и книги и эпитафии усопших свидетельствуют об этом, хотя люди не хотят рассказывать об этом.
6. И действительно, во время этих первых плодов духа у всех было общее убеждение, что, если кто-то однажды пропустит С. Розарий, тот будто терял один день.
7. Так много доказанных чудес о С. Розарии заполонили Испанию, Италию,Францию и почти весь мир, что превзошли (число) обычное.
И, если бы можно было собрать сочинения, не было бы достаточно больших томов.
8. Благодаря (С. Розарию), должны восхищаться совершёнными обращениями грешников и грешниц: люди в церквях и укромных местах были тронуты слезами и плачем; звучали удары в груди; пылали покаяния, восхитительные, даже в детях и нежных девах: сегодня (эти вещи кажутся) невероятными!
Ты бы поверил почти большинству, что Ангелы обитают на земле.
9. Что (можно добавить)?
Пыл (их) веры заставил еретиков бежать, и каждый, (достигнув) совершенства, считал наибольшей выгодой, (действительно), предлагать жизнь за веру.
VI. “Непобедимый герой, Симон Монфорский, узнал Мой Розарий от Учителя Доминика, и, со всей армией, обычно читал его, и, используя его, побеждал, рассеивал, отталкивал и истреблял врагов.
Вера (этих) людей превзошла эпосы, и небо наградило их победами над врагом.
1. В Лангедоке с пятьюстами человек (Симон Монфорский) разбил и отправил в бегство десять тысяч еретиков.
2. В другой раз, имея тридцать своих, он выиграл три тысячи.
3. В другой раз, наконец, с тремя тысячами своих, в битве, вблизи

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Восьмой (плод Братства) - братское исправление.
Девятый (плод Братства) - это чистота совести, которая происходит с сакраментальным исповеданием.
Десятый (плод братства) - прощение за грехи из-за общих благ (духовных).
Одиннадцатый (плод Братства) - это освобождение многих душ, находящихся в Чистилище.
Двенадцатый (плод Братства) - вести апостольскую и в то же время ангельскую и небесную жизнь через Святое Причастие (духовных) благ.
Тринадцатый (плод Братства) - это облегчение надежды на обилие добрых (духовных) дел, совершённых в нём, особенно среди беднейших грешников.
Четырнадцатый (плод Братства) - это увеличение заслуг за добрые (дела), особенно среди несовершенных.
Пятнадцатый (плод Братства) - любящее утешение скорбящих и страждущих.
Шестнадцатый (плод Братства) - это святая религиозность, которая делает всех религиозными через Святое Причастие (духовных) благ.
Семнадцатый (плод Братства) - это предрасположенность ко всему добру через исповедь.
Восемнадцатый (плод Братства) - это начало всякой доброй работы (на благо) человечества, благодаря братской благотворительности.
Девятнадцатый (плод Братства) - это крепость против искушений дьявола, плоти и мира.
Двадцатый (плод Братства) - это духовное и небесное наслаждение привилегированным объединением (божественных) благ и превосходным участием в священных делах.
Двадцать первый (плод Братства) - это спокойствие совести, поскольку это Братство не связано ни с каким смертным или простительным грехом, но только с наказанием, о котором упоминали ранее.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Тулузы, разгромил царя арагонцев и его армию, насчитывавшую более двадцати тысяч человек, и одержал победу в одном сражении всей войны.
4. Время от времени они сталкивались с неожиданными и опасными врагами, но благодаря божественной силе Розария, которую они всегда носили с собой, они были непобедимы.
5. Как не более ста Монфортанцев явились врагам, словно заполнили всю (эту) землю, пришедшие на помощь, воистину, Мои ангелы.
Это была сила С. Розария, молитва Святого Доминика, (как говорят) - молот еретиков.
Это ополчение на суше и на море, а в мирное время в своих семьях не делало меньше дел, скорее, больше".
VII. Плоды и работа С. Розария многообразны:
1. Реставрация, строительство и благоустройство новых церквей; приём новичков; алтари; склонность ко многим и великим откровениям, знамениям и чудесам; святость жизни, честность нравов и откровенность душ; презрение к миру; честь и хвала Церкви; справедливость принципов; беспристрастность в общинах; мир между гражданами; образование в семьях.
2. Я не буду молчать о рабочих, крепостных и наёмных работниках, которых ты считал возможным считать одними из (членов семьи).
Они не принимались за работу, если не поприветствовали Меня и (Моего) Сына в Розарии; и они не засыпали, если не предложили в тот день акт поклонения Богу, преклонив колени.
Я знаю, что многим в постели приходило в голову, что если они ещё не выполнили свой обычный ежедневный долг С. Розарию, они сразу же вскакивали с супружеской постели, чтобы произнести (С. Розарий)..
3. О С. Розарии, как хорошими, так и плохими, считалось, что существовал обычай говорить, что те, кто был более набожным (С. Розарию), были братьями С.Марии Розария.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Двадцать второй (плод Братства) состоит в том, что дети вступают на путь, полностью благостный, чтобы послушно начать во время юности божественное служение.
Двадцать третий (плод Братства) - это освобождение от общих невзгод этого мира: война, голод, чума и тому подобное через общение (заслуг) грешников с добрыми.
Двадцать четвёртый (плод Братства) - это сохранение от дурной смерти через хорошую прежнюю жизнь.
Двадцать пятый (плод Братства) состоит в том, что это Братство бесконечно превосходит все другие Братства, так же как вся жизнь человека превосходит только одно его дело.
Двадцать шестой (плод Братства) - это (убежище) спасения бедных, у которых нет денег для входа в другие Братства.
Двадцать седьмой (плод Братства) состоит в том, что в этом блаженном Братстве больше любви, чем между плотскими родственниками и друзьями, благодаря общим заслугам.
Двадцать восьмой (плод Братства) - боязнь Бога.
Двадцать девятый (плод Братства) - полнота активной жизни по отношению к ближнему.
Тридцатый (плод Братства) - благочестие в созерцательной жизни, в привязанности к Богу, Святым и добродетелям.
Самый маленький из этих тридцати благ, по мнению Августина, стоит больше, чем весь сотворённый мир, и он настолько фантастичен, что для их получения требуется не что-либо материальное, а только то, что может предложить преданность.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Если кто-то видел кого-то очень распущенного или неприличного в нравах, он говорил, согласно пословице, что тот не из Братства Розария.

4. Что касается Моего и твоего Ордена, знай, что, когда кого-то замечали более небрежным, чем раньше, ему говорили: Брат, или ты не читаешь Розарий Пресвятой Богородицы, или ты не молишься преданно!

И, конечно, больше Собратьев находилось в хоре, читающими С. Розарий, чем было в кельях или библиотеке!

5. Послушайте теперь все, как тогда, в Ордене, почиталась Моя Слава!

И увидьте, какое сейчас расстояние!

Где, собственно, сейчас древнее изобилие чудес в нём?

Где (сейчас) равное количество святых людей?

Где (сейчас) энергичная дисциплина и строгая жизнь?

Где (сейчас) рвение, даже для спасения многих душ?

Я и (Мой) Сын, как мы любим совершенство и ваше спасение, и теперь мы так скорбим о незаинтересованности и пренебрежении к С. Розарию.

Я говорю, что если бы у нас всё ещё была человеческая природа, мы бы страдали, но теперь дождь слёз закончился, и это далёкое воспоминание".

Однако будьте внимательны к себе, к тем, кто лишит меня и моего Сына Чести С. Розария.

Пусть они восстанут, благодаря мне, Царице Благочестия, Милосердия и Проповедников (Монахов), и как можно скорее и более преданно вернутся к чёткам Отцов и Монахинь прошлого.

КОНЕЦ ВТОРОЙ ЧАСТИ.

Многие Откровения будут рассказаны
в Проповедях
(и) в последующих частях.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

PARS TERTIA [Coppensteinii]

B[eati] ALANI DE RUPE REDIVIVI.

DE SERMONIBUS S[ancti] P[atri] N[ostri] DOMINICI EIDEM B[eato] ALANO REVELATIS

[PARS III], CAPUT I.
SERMO I. DE ORATIONE DOMINICA A CHRISTO JESU TOLOSA REVELATUS S. DOMINICO; POST ET NOVELLO SPONSO MARIAE.

I. PSALTERIUM SS. Trinitatis scientiam confert illis, qui ipsum amant; et amando laudant Sponsum ac Sponsam, in ipsorum tam jucundo Cantico.

Unde istam in sententiam S. Hieronymus: Grandis Dei Bonitas nostris refulsit in habitaculis, cum Divina Majestas habitavit in Virgineis latibulis.

Arctata latebat in Parvulo Divinitas, cujus dein Nato Parvulo praedicabatur Trinitas.

Et ille, qui per Angelicam Salutationem concipitur: post modum praedicans docuit orare, non propheticam, sed Orationem in Evangelicam.

Quo sanctius utraque cunctis est colenda, et usu frequentanda: ut in periculis ignorantiae tenebrarum, habeatur scientia Dei Viarum.

Quippe totus mundus in maligno positus est.

Et de hoc Novellus Mariae Sponsus ita S. Dominici Sermonem accepit sibi Revelatum a Sponso ter Benedictissimo, sicut eundem, et sibi Revelatum olim Tolosae praedicaret S. Dominicus, in Maiore Ecclesia.

HISTORIA

II. Praedicatorum Ordinis Patriarcha Praedicator CHRISTI S. Dominicus, cum Albigensium zizaniosum agrum, terrasque circum late spinis ac tribulis haereticae maledictionis obsitas, ac horrentes obiret bonum seminando semen Christi: etsi ad praedicandum esset, et usu exercitatissimus, et facultate paratissimus, et scientiarum copia

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

КНИГА III:

ПРОПОВЕДИ НАШЕГО СВЯТОГО ОТЦА ДОМИНИКА, КОТОРЫЕ ОН ОТКРЫЛ БЛАЖЕННОМУ АЛАНУ.

[ЧАСТЬ III], ГЛАВА I
ПЕРВАЯ ПРОПОВЕДЬ ОБ ОТЧЕ НАШ, КОТОРУЮ ИИСУС ХРИСТОС ОТКРЫЛ В ТУЛУЗЕ СВЯТОМУ ДОМИНИКУ, А ЗАТЕМ НОВОМУ СУПРУГУ МАРИИ.

I. С. Розарий даёт знание С. Троицы тем, кто любит (С. Розарий), и, любя его, хвалят Супруга и Супругу в их радостной Песне.

Святой Иероним писал: "он наполнил наши души великой добротой Бога, так как Божественное величие обитало в девственном лоне (Марии).

В младенце (Иисусе) скрывалось Божество, неразрывно связанное (с человечеством), и поэтому, когда ребенок родился, он начал проповедовать С. Троицу".

И Тот, кто был зачат через Радуйся, Мария, позже, во время Проповеди, учил молиться не согласно (псалмам) пророка (Давида), но с Отче Наш Евангелия.

Поэтому каждый должен очень свято почитать обе (молитвы: Отче Наш и Радуйся, Мария, и они должны читать их с упорством, чтобы среди опасностей тьмы невежества были познаны пути Бога.

На самом деле весь мир подчинён злу.

И поэтому Новый Супруг Марии Иисус получил Проповедь Святого Доминика, которую (Иисус), Супруг (С. Марии), трижды Благословенный, когда-то открыл Святому Доминику, и которую он проповедовал в Большой церкви Тулузы так же, как это было Открыто ему.

ИСТОРИЯ:

II. С. Доминик, Проповедник Христа и Патриарх Ордена Проповедников,

[ЛИСТ 058, кол d, ГЛАВА I]
ГОСПОДЬ ИИСУС ОТКРЫЛ СЛЕДУЮЩУЮ ДРАГОЦЕННУЮ ПРОПОВЕДЬ СВЯТОМУ ДОМИНИКУ.

Псалтырь Пресвятой Троицы дарует науку любящим ее, а любя ее, хвалят Супруга и Супругу в таком Песнопении ликования. Иероним (писал): "в наши сердца просочилась великая доброта Бога, когда Божественное величие пришло жить в Девственное Чрево (Марии). Вся Троица скрывалась, по сути, в Младенце, в небольшом Чреве Девы, и после рождения Младенца (Иисуса) открывалась миру.
И тот, кто сначала был зачат ангельской Песней (Радуйся, Мария), позже учил в проповеди молиться (Отче Наш) не пророческой, а скорее евангельской молитвой. Таким образом, Отче Наш и Радуйся, Мария, с большой похвалой должны быть всеми почитаемыми, поддержанными и читаемыми так, чтобы среди опасностей тьмы невежества были познаны пути Бога, поскольку теперь весь мир связан со злом.
И, по этому поводу, произнесу замечательную проповедь, открытую Господом Иисусом Святому Доминику, Отцу нашему, выдающемуся основателю и Патриарху Ордена Проповедников, который был величайшим Розарианцем Девы Марии. Он, собственно, читал, медитируя, по три-четыре, а то и по десять Розариев в день.
И он столько же бил себя до крови железной цепью, сколько молил: так, он часто был весь ранен.
Проповедуя в землях еретиков альбигойцев

[Fol. 058, col. d, CAPUT I]
((SEQUENTEM SERMONEM PRECIOSUM DOMINUS IHESUS REVELAVIT SANCTO DOMINICO .

Psalterium Sanctissime Trinitatis scientiam confert illis qui ipsum amant, et amando laudant sponsum et sponsam in tam iocundo cantico. Unde (fol. 059, col. a) Iero nimus. Grandis Dei bonitas nostris refulsit in habitaculis, cum divina maiestas habitavit in virgineis latibulis.
Latebat enim in parvulo intra Virginis arta Trinitas tota, que postmodum parvulo nato, mundo pandebatur.
Et illud quod antea per angelicum canticum concipitur, postmodum predicans docuit non orationem orare propheticam sed pocius evangelicam.
Propterea oratio dominica et angelica salutatio summis cum laudibus a cunctis debent honorari, ac portari, atque dici, ut sic in periculis ignorantie tenebrarum habeatur scientia Dei viarum, quoniam totus mundus iam in maligno est positus.
((Et de hoc pulcherrimum narro Sermonem, revelatum a Domino Ihesu(,) Sancto Dominico Patri nostro Ordinis Predicatorum Fundatori et Patriarche eximio, qui maximus fuit Psaltes Virginis Marie.
Hic enim tria vel quattuor vel eciam aliquando decem, in die perlegebat psalteria.
Et quot sententias proferebat, tot ictus sanguineos de cathena ferrea recipiebat, intantum ut sepius erat totus cruentatus.
Itaque cum haberet predicare in terris hereticorum Albigensium, et nulla materia sibi occurreret ad predicandum quamvis ipse ut summus clericus copiam haberet scientiarum ad nutum, tamen de omnibus nil capiebat in corde suo

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

instructissimus, quam vel absque libris ad nutum, votumque promptam semper habebat, persaepe tamen de omnibus in corde suo nil capiebat sapidum, aut placitum: quod ei adlubesceret afferre in medium.

Id quod Deo dilectissimis quibusque praedicatoribus evenire assolet: nimirum ut humilientur, et a Deo Sermonem bonum petant.

Animarum namque conversio per Divinam Potentiam fit, non per humanam scientiam.

Illa dat Verbum Bonum evangelizantibus in virtute multa: ut praedicatores, ceu Samsones, per mandibulam Asini Philisteos caedant, idest peccata, daemones, et appetitus inordinatos.

III. In suorum itaque laborum conatu S. Dominicus, ad unum intentus lucrum animarum, forti magis, quam ornata praedicatione eam apud familiarem sibi Servatorem animarum gratiam invenit; ut accepta ab JESU non consolationis solum, sed et in praedicandi modo, instructionis usura gaudere mereretur.

Ut cum, in caeteris, aliquando Servator apparens ei, salutaria plus, quam subtilia, et mirifica, quam magnifica, magis aperiebat.

“Dilectissime Dominice, inquiens, gaudium meum es; quod humilitate potius ardes salvare animas, quam placere hominibus.

Non amo, alta appetentes, et negligentes humilia, quos admirabilia potius, quam utilia praedicare delectat.

Non haec aegrorum est animorum praeparativa; ut eis esse proficua possit Medicina.

Ante docti, indocti, clari, obscurique ad Orationis inducendi sunt devotionem, et praesertim ad Angelicum Psalterium Meum, ad quod Gabrieli Meo dictavi Salutationem, et ipse docui, mandavique unam septiformem Orationem.

Istud oporteret eos pro concione commendare, qui ad animarum salutem quaerunt fructificare.

Quia Divinae Clementiae Pietas gaudet devota audientium pietate.

Et haec vera est praedicationum utilitas.

Me praedica, Dominice, idest, Orationem Meam.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

шёл по полю плевел альбигойцев и по землям вокруг, окутанным колючими шипами и скорбями еретического проклятия, чтобы посеять доброе семя Христа.

И хотя в проповеди он был очень опытен, очень подготовлен, способен, очень образован, имел обилие знаний с которыми он всегда был готов, даже без книг, в зависимости от его желания, тем не менее, очень часто, в его сердце он не находил ничего приятного, что казалось бы интересным для публики.

То, что должно случиться со всеми проповедниками, которых Бог любит, несомненно, для того, чтобы они чувствовали себя смиренными и просили Бога о хорошей проповеди.

На самом деле обращение душ происходит Божественной силой, а не человеческими способностями.

Действительно, именно (Бог) дарует проповедникам праведное и великое слово добродетели, чтобы проповедники, такие как Самсоны, с ослиной челюстью, уничтожали филистимлян, то есть грехи, бесов и беспорядочные желания.

II. В своих трудах Святой Доминик, намереваясь обрести души более твёрдой проповедью, которую он украсил, попросил милости у своего доверенного лица, Спасителя душ: у Иисуса, принявшего (его просьбу), он заслужил не только утешить, но и насладиться плодами учения.

Например, когда, среди прочего, Спаситель (Иисус), время от времени появляясь перед ним, открывал ему больше полезного (для спасения), чем остроумного, больше чудесного, чем роскошного, говоря: “дорогой Доминик, ты моя радость, потому что ты смиренно горел, чтобы спасать души, а не радовать людей.

Я не люблю тех, кто ищет высокие вещи и забывает скромные, которые любят проповедовать больше ошеломляющих вещей, чем полезных (для спасения).

Это не то, что предрасполагает больные души, чтобы я мог быть для них полезным лекарством.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

и не находя никаких аргументов для проповеди, хотя он, будучи выдающимся посвящённым, обладал всякими науками по своему желанию, однако из всего (что он знал) он не чувствовал в своём сердце ничего приятного, чтобы проповедовать в этот час, как это часто бывает и с превосходными проповедниками, просил Бога о проповеди. Поскольку обращение душ происходит не через человеческое знание, а через божественную силу, которая вселяет очень справедливое слово в проповедников Евангелия и заставляет святых проповедников не оружием человеческого знания, а ослиной челюстью Самсона убивать и расстраивать филистимлян, то есть грехи и демонов. Что (произошло) потом? Поскольку Доминик требовал спасения душ, а не тщеславия, поэтому, видимым образом, явился ему Христос, выдающийся Проповедник, Врач и Учитель, и сказал Доминику: “о, Доминик, Доминик дорогой, Я радуюсь, что ты не доверяешь своей мудрости, но со смирением жаждешь спасти души, больше, чем угодить тщетным людям, только умасливая их уши. Однако я скажу тебе, что Проповедники очень утомляются (без необходимости). Они, на самом деле, похожи на некоторых врачей, которые сразу же хотят лечить самые заметные раны, не обращая внимания на скрытые немощи. Так как, если бы кто-то (умел) сначала вылечить маленькие (раны), то, конечно, затем (смог бы) исцелить (даже) самые трудные (раны).

Так поступают многие проповедники, которые сразу же хотят напасть на самые тяжкие грехи, не обращая внимания на то, что тяжёлое лекарство нужно давать постепенно, чтобы лекарство не было бесполезным и вредным. Для этого следует познакомить людей с Моим Ангельским Розарием, так как, если все начнут его читать, несомненно, к настойчивым приблизится благоволение Божественной снисходительности.

Проповедуй, о, дорогой Доминик, Мой Розарий.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

sapidum et placens pro illa hora ad (fol. 059, col. b) predicandum, sicut sepius eciam contingit iustis predicatoribus ut hic humilientur, et a Deo querant et petant sermonem.

Quoniam animarum conversio non est per humanam scientiam sed per divinam potentiam, que dat verbum evangelizantibus virtute multa, et facit ut sancti predicatores non armis humane scientie, sed mandibula asini cum Samsone philisteos id est peccata et demones occidant et confundant.

Quid plura?

Quoniam iste Dominicus querebat animarum salutem et non vanitatem, idcirco visibiliter sibi apparuit Christus Predicator et Doctor precipuus ac Magister, et ait Dominico: («)O Dominice Dominice dilectissime gaudeo plane quia non in tua confidis sapientia, sed cum humilitate potius affectas animas salvare quam vanis hominibus placere, aures eorum tantum demulcendo.

Sed tibi dicam, quid predicatores plurimum satagunt.

Ipsi enim sunt sicut quidam medici qui maiora statim volunt curare vulnera, dimissis latentibus infirmitatibus.

Quod si parva prius curarentur, profecto difficiliora postmodum facilius sanarentur.

Sic faciunt predicatores multi qui statim volunt contra peccata gravissima instare, ignorantes quod ante gravem medicinam fieri debet preparatio, ne medicina sit inanis et nocua.

Quapropter prius homines deberent introduci ad orationis devotionem, et signanter (fol. 059, col. c) ad Psalterium Meum Angelicum, quoniam si omnes ceperint hoc perorare, non dubium est quin perseverantibus aderit pietas Divine Clementie.

Predica ergo o dulcissime Dominice Psalterium Meum.

Et signanter volo te predicare quo ad Me Orationem Dominicam, ut allicias istos hereticos obstinatos et alios peccatores ad Me laudandum.

Et hoc eis suadebis per quindecim utilitates que habentur in ista Dominica Oratione, quas propones eis, quasi interrogando et iudices faciendo.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Sic volo: ut humilitate, superbiam fragans haereticorum: et pietate, duritiam peccatorum: utroque ad Me laudandum inducas.
Huc ostendo tibi UTILITATES XV. in Oratione Mea compraehensas .
Tu auditores interrogabis, ipsoque iudices facies.
Dico conscientias stringes.
Accipe Modum".
Locum et Tempus [aperiet finis capitis.

SERMO I. SANCTI DOMINICI

Thema. Matth. 6: Orantes nolite multum loqui, sicut Ethnici faciunt. Sic ergo vos orabitis: Pater noster [qui] , ect.

I. QUINQUAGENA PSALTERII.

"1. Quaero Charissimi: in terra deserta, ac horrida filiis parvulis, vix ambulare valentibus, numquid foret necessarium habere patrem comitem, et eos diligentem?
Novi, affirmatis.
At nos ii sumus parvuli, in deserto mundi; nec valemus ambulare, nec operari quidquam ex nostra sufficientia: nam ex Deo haec tota est.
Quocirca oportet arripere Dominicam Orationem, per quam habebimus Patrem nostrum praesentem, cum dicimus: PATER NOSTER".
"2. Quaero. Si qui viatores pertransirent terram, ubi a serpentibus omnes, aut draconibus icti morerentur: an non hisce foret necessarius ductor vir fortissimus, qui a bestiis laedi non posset, ac ipsas mactare valeret?
Quique Viatores humeris suis succollatos per flumina quaeque, et in via transportaret?
Nemo negat.
At nos in terra vivimus Draconum inferni, omniumque peccatorum: CHRISTUS vero Pater noster est et Ductor, idemque fortissimus, et ter Maximus Gygas ab alto; qui Morti mors est, et inferno Morsus, et jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur.
Quare nobis Eum assumamus, confiteamur Ei, et dicamus: QUI ES, sc[ilicet] ENS entium, immortalis per essentiam, Exod 3: QUI EST misit me ad vos".

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Прежде всего, учёных и не учёных, прославленных и не прославленных, следует вести к молитве с преданностью, в частности, мой ангельский С. Розарий, в пользу которого я продиктовал своему (Архангелу) Гавриилу, «Радуйся», и я сам даровал Отче Наш семью призывами.
Необходимо: чтобы те, кто стремится принести плоды спасения душам, рекомендовали (С.Розарий) публично.
Благоволение Божьего помилования радуется слушающему (проповеди) с благочестием.
В этом и заключается истинная выгода от проповедей.
Проповедь Меня, о, Доминик, вернее Мою молитву (Отче Наш).
Поэтому я хочу, чтобы смирением ты нарушил гордыню еретиков, и благочестием (ты нарушил) жёсткость грешников, и обоими ты привел их к прославлению Меня.
С этой целью я раскрываю тебе пятнадцать преимуществ, которые заключены в моей молитве (Отче Наш).
Ты расспрашиваешь слушателей, делай их способными судить!
Я прошу тебя, расшевели их совесть.
Пойми способ.
Во время ты доберёшься до вершины".

ПЕРВАЯ ПРОПОВЕДЬ С. ДОМИНИКА

ТЕМА: От Матфея 6. Вы, молящиеся, не желаете много говорить, как это делают язычники. Так вы будете молиться: Отче Наш и т.д..

ПЕРВЫЕ 50 МОЛИТВ РОЗАРИЯ.

1. "Я спрашиваю (вас), дорогие: в пустынной и дикой земле, для маленьких детей, которые едва могут ходить, было бы необходимо или нет, иметь (своего) отца, чтобы сопровождать их в путешествии?
Я говорю "да"(и вы тоже).
Это мы, маленькие, в пустыне мира: у нас нет сил ни ходить, ни делать что-либо по своей способности: ибо она, целиком, исходит от Бога.
Для этого необходимо узнать Отче Наш, с помощью которого мы будем иметь Отца Нашего настоящего, когда говорим:

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И, особенно, Я хочу, чтобы ты проповедовал обо Мне, Отче Наш, чтобы привлечь этих упрямых еретиков и других грешников восхвалять Меня.
И с этой (речью) ты убедишь их в 15 преимуществах, которые есть в Отче Наш, которые (ты) предложишь им, допрашивая и действуя, как (делают) судьи.
Итак, во-первых, ты скажешь: дорогие, по вашему мнению, на пустынной земле, разве не было бы необходимым для маленьких детей, едва способных ходить, чтобы отец сопровождал и следил за этими детьми?
Они ответят, что это так.
Тогда ты скажешь, что все мы-дети Божьи в пустынной земле мира, и мы не умеем ходить и делать что-либо с нашей силой, которая, по словам Апостола, исходит от Бога.
Итак, мы должны приветствовать молитву Господа, посредством которой мы будем иметь нашего Отца в присутствии, когда мы говорим: “Отче Наш”.
Во-вторых, спроси: если бы некоторые стояли на земле, где все умирали из-за драконов-змей и были сведены к тому, что не могли бы противостоять им, разве не было бы большой необходимости для тех, кто пересекает эту землю, иметь с собой очень сильного гиганта, который не боится драконов, но способен истребить их всех, как даже этот великий гигант может нести нас на своих плечах, по одиноким рекам и дорогам, и защищать нас от диких зверей?
Они ответят "да".
Тогда ты скажешь: мы тоже так живём, на земле, полной адских драконов и грешников.
Чтобы иметь его с нами, мы говорим Ему: ”Сущий".
Ибо Он есть Бессмертное Тело по сущности (исход III): Тот, кто Есть, послал меня к вам.
В-третьих, о, добрые люди, если бы мы шли через мрачные земли, разве не было бы

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

((Primo ergo dices. Numquid o vos carissimi in terra deserta parvulis filijs vix valentibus ambulare non est valde necessarium habere patrem concomitantem, et tales pueros diligentem?
Respondebunt quod ymmo est.
Tunc dices quod nos omnes sumus filij Dei in terra deserta mundi, nec valemus ambulare nec operari aliquit ex nostra sufficientia, que tota est ex Deo secundum apostolum.
Ergo oportet convenienter capere orationem dominicam per quam habebimus patrem nostrum presentem cum dicimus(:) Pater noster.
((Secundo interrogabis. Si aliqui starent in terra ubi omnes morerentur a serpentibus draconibus et ad non esse redigerentur, nonne esset valde necessarium transeuntibus per talem terram secum habere unum gigantem fortissimum, qui nullos dracones timeret sed omnes occidere posset, quatenus (fol. 059, col. d) hic magnus gygas posset nos portare per flumina et devia in humeris suis, et contra bestias tueri(?)
Respondebunt quod sic.
Tunc dices.
Et nos sumus huiusmodi, viventes in terra draconum inferni et peccatorum omnium.
Et Christus qui est Pater noster est unus maximus Gigas et fortissimus, qui iam non moritur, mors enim ei ultra non dominabitur.
Ergo ut habeamus eum nobiscum, dicamus sibi(:) Qui es.
Quia ipse est ens immortalis per essentiam, Exodi III°: Qui Est misit Me ad vos.
((Tercio, o bone gentes. Nonne si ambularemus per terras tenebrosas, necessarium esset nobis habere lumen solis et lune ac stellarum varijs temporibus(?)
Respondebunt quod dubium non est.
Cum ergo nos sumus in terra tenebrosa caliginis et umbra mortis peccatorum omnium, proculdubio indigemus claritate celi.
Quapropter ut illam habeamus, sepius legamus(:) In celis.
Quia Christus est Celum celorum et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

“3. Quaero. Si per tenebrosas Aegypti terras nobis ambulandum esset; an non maximopere indigeremus claritate Solis, Lunae, ac Stellarum?
Assentitis haud dubie.
Atqui nos jam nunc degimus in terra tenebrosa, caliginis, et umbra mortis peccatorum omnium, quo magis opus nobis Lumine Coeli est.
Quod ut spiritale mentibus nostris impetremus, saepius oremus istud IN COELIS.
Quia Christus coelum est coelorum, et caelorum omnium claritas.
Ipse Sol est justitiae, et Stella ex Iacob oriunda”.
“4. Quaero: Si quis degeret, ubi omnis in peccato mortali depraehensus morti continuo addiceretur: numquid illi, ne periret funditus, fuerit necessum, vel ipsum pollere sanctitate, vel in Sanctorum stare consortio, qui a morte eum tutari, ac liberare valerent?
Inficiabitur nemo.
At nos tali in terra digimus.
Nam simul ac anima peccaverit peccatum ad mortem, debetur morti, quo ad gratiae privationem, sempiternaeque obligatur.
Feramus, teramus igitur Psalterium, in hoc oremus: SANCTIFICETUR.
Nimirum, ut et ipsi sanctificemur, et a Sanctis Dei adjuvemur ”.
“5. Quaero: ignoratae sibi Linguae regionem peragraturus; nonne hanc, vel condiscat opertebit, aut interprete fido utatur?
Abnuit nemo.
Atqui nos ii peregrini sumus super terram alienam; et Futuram Civitatem inquirimus; ubi lingua Angelorum loqui necesse est.
Hanc ergo vel addiscito, vel extorris arcetur Patria.
Scholae vero duae huc apertae parent , ubi eam est discere linguam, sc[ilicet] Oratio Dominica et Salutatio Angelica.
Frequentemus igitur usu continuo illud in ea NOMEN TUUM.
Hoc enim est Verbum Dei, per quod creata sunt omnia: vel assumet Nomen JESUS, qui percallet Linguam.
Unde Bern[ardus:] Bone JESU, Nomen Tuum, Nomen dulce, Nomen sanctum, Nomen forte, Nomen terribile atque

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

“Pater Noster (Отче Наш)”.
2. “(Вас) я спрашиваю: если бы путешественники пересекли землю, где все умирали, охваченные змеями и драконами, разве им не нужен был бы очень сильный человек в качестве проводника, который не мог бы быть повреждён зверями и мог бы убить их и нести путешественников, неся их на своих плечах, через каждую реку и лесную тропу?
Никто не скажет "нет".
Но (это) мы (путешественники, которые) живут в стране адских драконов и всех грешников.
Воистину, Христос - наш самый сильный Отец и наш непревзойдённый Гид, а также самый сильный и трёхкратный Гигант по высоте.
Он-Смерть за смерть и муки ада, он больше не умирает, и смерть больше не будет иметь над ним господства.
Поэтому мы принимаем его в нас, доверяем Ему и говорим (ему): Существо Существ, Бессмертное по Сути: "Тот, кто Есть, послал меня к вам" (Исх. 3)".
3. "(Вас) я спрашиваю: если бы мы шли по тёмным землям Египта, не нуждались бы мы в великолепии Солнца, Луны и звёзд?
Без сомнения!
И всё же уже сейчас мы живём в мрачной земле и в тени смерти всех грешников, для которых нам больше нужен свет небесный.
Чтобы достичь этого духовного (света), мы очень часто молимся (Иисусу): “In coelis (на Небе)”.
Ибо Христос есть Небо Небес и сияние всех Небес.
Он-Солнце праведности и звезда, сияющая от Иакова”.
4. "(Вас) я спрашиваю: если бы кто-то, попав в смертный грех, был бы немедленно приговорён к смерти, не было бы необходимости, чтобы он, чтобы не умереть, жил в городе праведных, или был полон святости, или был кто-то могущественный, чтобы спасти и освободить его от смерти!
Никто не будет отрицать этого.
Но именно мы живем на такой земле.
Ибо, когда душа совершила

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

необходимо иметь свет Солнца, Луны и звёзд всё время (путешествия)?
Они ответят: в этом нет сомнений!
Итак, поскольку мы находимся на мрачной земле тьмы и в тени смерти всех грехов, нам, несомненно, нужно сияние неба.
Поэтому, чтобы получить его, мы часто говорим: "на Небесах".
Ибо Христос есть Небо небес и Сияние всех небес, согласно Бернару и Августину.
Ибо Он-Солнце праведности и Звезда, которая должна подняться от Иакова.
В-четвёртых, о, благочестивые люди, если бы кто-нибудь прошёл по земле, где каждый, пойманный в смертном грехе, должен был быть приговорён к смерти, как когда-то в стране брахманов и индусов, я говорю, разве, не было бы необходимости иметь святость или быть со святыми, чтобы они могли освободить его от смерти?
Они ответят (Да), это ярче света!
Ты ответишь им: мы на этой земле, потому что, когда человек совершил смертный грех, его душа, что касается благодати, обречена на вечную смерть.
Такая смерть намного тяжелее любой телесной смерти в мире.
Поэтому мы должны носить и молиться Розарию, говоря: "да будет освящён", чтобы мы могли быть освящены и поддержаны Святыми Бога.
В-пятых, если бы кто-то прошёл через неизвестную страну, разве, ему было бы не нужно и не полезно знать этот язык или иметь с собой эксперта по этому языку?
Нет сомнений, что- да.
Поэтому, о, добрые люди, нужно отправиться на землю Родины, потому что здесь у нас её нет, мы ищем Город, который, хотя и в будущем, останется (навсегда).
И поэтому, поскольку идиома такой Родины очень трудна, поскольку она является идиомой языков Ангелов, приходим к ясному выводу, что для нас необходимо выучить такую идиому.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

claritas omnium celorum secundum Bernardum et Augustinum.
Quia Ipse est Sol iusticie, et Stella oriunda ex Iacob.
((Quarto. Nonne o devote gentes, si quis transiret per terram in qua omnis deprehensus in peccato mortali esset condempnatus morti, sicut aliquando in terra bragmannorum et indorum, tali inquam nonne esset necessarium habere sanctitatem, vel stare (fol. 060, col. a) cum sanctis qui possent eum a morte liberare(?)
Respondebunt, luce clarius patet.
Tunc igitur addes.
Nos sumus in tali terra, quia statim quando fecit homo peccatum mortale, anima sua quo ad gratiam morti condempnatur, et ad mortem sempiternam obligatur.
Que mors est longe gravior quam omnis mors mundi corporea.
Merito ergo debemus portare et orare psalterium dicendo(:) Sanctificetur.
Quatenus possimus sanctificari, et a sanctis Dei adiuvari.
((Quinto, nonne si aliquis deberet transire per terram ignotam et lingue ignote, esset sibi necessarium et utile cognoscere linguam illam, vel habere secum lingue illius peritum(?)
Non dubium est quod sic.
Cum igitur o bone gentes nos debeamus ire ad terram patrie, quia non habemus hic manentem civitatem sed futuram inquirimus.
Et ideo cum ideoma talis Patrie sit difficillimum, quia est ydeoma cum linguis Angelorum, concluditur manifeste quod est nobis valde necessarium hoc addiscere tale ydeoma.
Et quo ad hoc sunt due maxime scole, scilicet Oratio Dominica et Salutatio Angelica, in quibus docetur lingua celestialis.
Merito ergo debemus dicere sepius, (Nomen Tuum), Ut adiscamus linguam Patrie, vel ut habeamus nobiscum semper illum qui sciret optime talem eloquentiam, sicut est Nomen Ihesus, quod (fol. 060, col. b) est Verbum Dei secundum Apostolum.
Unde Bernardus: Bone Ihesu, Nomen Tuum, Nomen dulce, Nomen Sanctum,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

piissimum".

II. QUINQUAGENA.

"6. Per tyranni regnum iter habiturus sueti, quoscumque [ad] necem abripere, an non opus ei fuerit Regiam alicubi implorare potentiam, qua tutus vim tyrannidis evaderet?

Dabitis id ultro.

At qui mundus hic, ille tyrannus est: ille ad servitutem, ad necem quosvis raptat cunctis ante spoliatos, solum vile relinquit linteolum, cadaveri involvendo.

Nobis hic transeundus est exteris, ad patriam tendentibus: quid restat, quidque praestat, quam ut DEI ipsius potestatem imploremus supplices: Domine ADVENIAT REGNUUM TUUM?

Regnum omnium peteris Regnorum, Filii Regnum Victoris omnium.

Unde Chrys[ostomus:] Regnum tuum, JESU CHRISTE universa Mundi Regna devincit, et quosque fide[l]es secure facit transmeare ad Regna superna: quoniam Tu es Rex Regum, et Dominus Dominantium, Apoc. 19".

"7. Per hostilem tendenti terram, a rapinis mancipationibus, ac latrociniis in famem , quid perinde necessarium, ac salvus conductus, a praepotenti exoratus Imperatore?

Nihil abnnitis.

At vero nos terrarum hostilitatibus cincti tenemur medii, ad praedam, ad servitutem, ad necem pertrahendi: ni quae vis altior Imperii nos servarit.

Imperialem igitur Salvum Conductum nobis circumspiciamus libertatis, velut libertis Domini Dominantium, cujus sola Voluntas nostra esse potest securitas et libertas.

Illi oremus: FIAT VOLUNTAS TUA.

Enim vero summa est libertas, ait S. Aug[ustinus:] divinam facere Voluntatem. Servire Deo, regnare est".

"8. Si cui peragranda foret aquis superfusa regio, an non ille navi, aut curru, aliove opus habuerit subvehiculo?

Assentitis id mihi.

Atqui nos sumus ii, qui praesentis vitae miseriis circumfundimur: quippe, inquit S. Basilius, hic mundus non est, nisi diluvium peccatorum.

Quare in Coelo sit Refugium nostrum,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

смертный грех, он обречён на смерть, обречён на лишение Благодати и вечности.

Мы носим (в руках и), используем (венец) С. Розария, и вместе с ним мы молимся: "Sanctificetur (да Освятится)", и поэтому, конечно,мы сами будем освящены, также с помощью Святых Бога".

5. "(Вас) я спрашиваю: если кто-то собирается путешествовать по региону с незнакомым ему языком, должен ли он изучать его или нет, то есть использовать доверенного переводчика?

Никто не отвечает нет.

Тем не менее, мы эти паломники в чужую землю, и мы ищем будущий город, где нужно говорить на языке Ангелов.

Следовательно, либо изгнанник выучит этот (язык), либо он будет отстранён от Родины.

Здесь появляются две открытые школы, где можно выучить этот язык, а именно (школы) Отче Наш и Радуйся Мария.

Поэтому мы часто посещаем их для частого использования этого: "Nomen Tuum (Имя Твоё)".

Ибо это (Имя Твоё) есть Слово Божье, посредством которого всё сотворено, но для тех, кто хорошо знает язык, (Имя Твоё) совпадает с Именем Иисуса.

По этой причине (говорит Святой) Бернард: "О добрый Иисус, Имя Твоё-сладкое Имя, святое Имя, сильное Имя, Имя, которое ужасает и очень милосердно".

ВТОРЫЕ 50 МОЛИТВ.

6. "Кому грозит путешествие по царству тирана, который тащит кого-либо к смерти, нужно ли или нет как-то умолять власть короля, чтобы спастись от этого тиранического насилия?

Вы, конечно, скажете "да".

Но это тот мир, та тирания, которая всех тащит в рабство и смерть, (и), лишив их всего, оставляет им только мерзкую ткань, чтобы обернуть их труп.

Это мы, иностранцы, которые должны пересечь это (царство), чтобы добраться до Родины: что нам осталось, и что у нас есть лучше, чем просить

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Итак, чтобы (добраться) до этой (идиомы), есть две высшие школы, а именно Отче Наш и Радуйся Мария, в которых изучается небесный язык.
Поэтому мы должны очень часто говорить: "Имя Твоё", чтобы мы учились языку Родины, и чтобы всегда был с нами Тот, кто знает этот язык в совершенстве: (на самом деле), согласно Апостолу, Слово Божье имеет Имя Иисус.
Так (писал) Бернар: О, добрый Иисус, Имя твоё-милое Имя, святое Имя, ужасное Имя, как и благочестивое и учтивое.
Это, по сути, Имя Слова Божьего, что означает Слово, с помощью которого всё сотворено.
В-шестых, о, Доминик дорогой, если бы ты объявил (Евангелие) языческим народам, (и) кто-нибудь из вас должен был пройти через царство какого-нибудь тирана, который имел обыкновение захватывать и навечно подчинять в рабство, Я говорю: не должен ли он взять против этого тирана царское воинство, с помощью которого он мог бы противостоять такому тирану?
И нет сомнений, что это не так.
Иначе он будет сыном плена и смерти.
С другой стороны, это так (для нас), о преданные люди, мы должны пройти через мир, который является высшим тираном, потому что он отнимает всё и оставляет только саван смерти, и это жалко и очень тонко, так же, как и то, что жёны мира хотят использовать для своих мужей худшее из возможного льна. В таком случае все вы должны принять Царственные доспехи (веры), чтобы вы могли уверенно противостоять такому тирану.
И делайте это, когда берёте Розарий Девы Марии и говорите: "Да придёт Царство Твоё".
Я говорю, Твоё Царство, которое есть Царство Сына Божьего, которое разрушает все царства мира.
Ибо (писал) Златоуст: Царство Твоё, Господи Иисусе Христе, разрушает все царства мира, и, с уверенностью переселяет верных в Царство Небесное, ибо Ты Царь царей и Повелитель господ.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Nomen forte, Nomen terribile atque pijssimum et suave.
Hoc enim Nomen est Verbum Dei, designans Verbum quo cuncta sunt creata.
((Sexto o Dominice carissime, proponere habes populis istis rudibus huiusmodi.
Numquid, si quis vestrum haberet transire per regnum alicuius tyranni qui soleret captivare et perpetue subiugare in servitute, non deberet inquam talis accipere contra talem tyrannum regiam potentiam, qua posset resistere tali tyranno(?)
Et non dubium est quod sic.
Alias erit filius casptivitatis et mortis.
Sic autem est o devote gentes quod habemus transire per mundum qui est maximus tirannus, intantum quod aufert omnia et solum relinquit sudarium mortis et hoc miserabile et tenuissimum, quemadmodum viris suis mundane mulieres facere solent, semper peius linteamen vix adhuc condonando.
Merito ergo vos omnes debetis accipere regiam armaturam, ut possitis tali tyranno secure obsistere.
Quod facitis capiendo Psalterium Marie Virginis, et sepius dicendo(:) Adveniat Regnum Tuum.
Regnum(,) inquam(,) Tuum, quod Regnum est Filij Dei, debellans cuncta regna mundi.
Unde Crisostimus. Regnum Tuum Domine Ihesu Christe universa (fol. 060, col. c) mundi devincit regna, et quosque fideles secure facit transmeare ad regna superna, quoniam Tu es Rex regum et Dominus dominantium.
((Septimo. O bone gentes a vobis requiro.
Si aliquis vestrum transire deberet per terram alicuius in qua omnes transeuntes captivarentur, ac servituti perpetue subiugarentur, nonne esset valde tutum tali secum ferre salvumconductum a magno Imperatore super talem terram potestatem habente(?)
Utique verum esse fatemini.
Sic autem est quod nos sumus huiusmodi.
Transimus enim per terram servitutis, in qua omnes filij Ade servituti perpetue subiugantur.
Ergo valde necessarium nobis est portare

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

dicamus orantes: SICUT IN COELO: in coelo Currus est astrorum, Via Latea , Stella Maris Maria: hanc salutemus in Psalterio.
E coelo in terrena labitur influxus".
"9. Quod si autem terra peregrinationis tuae aspera montibus, et saltibus horrida foret, ac in via , seu cavernosa, aut lutosa, terraeve motibus quateretur: an non alterutrum fuerit necessarium, vel ut ultima perpessus pereas, aut quae via tibi sese ostendat, qua evadas?
Age nunc, teque aspice.
Tali in terra tuimet corporis tua peregrinatur Anima, infirmitatibus circumdata, spinosa tribulationibus, tremores inter, rerumque vicissitudines varia, interque spem, et metum dubia.
Invade igitur Coelestem Tramitem Dominicae Orationis, et dic : IN TERRA.
Ex hac in Coelos Via est Oratio".
"10. Fac ita esse: In terra sterili vitam trahas miseram, ubi mera fames, et egestas rerum sit omnium, et plurima mortis imago contabescentium; an non a victu, potuque tibi providendum est?
Quid ni inquis.
Ah, ubi vitam vivimus?
Et quam miseram?
Sumus in terra deserta, ait S. Greg[orius], et in loco horroris, et vastae solitudinis, famis ac mortis: Oratio, autem, ait S. Basilius, vitae panem, ac potum praestat.
Quin arripitis igitur Psalterium, ad quo orantes petatis: PANEM NOSTRUM QUOTIDIANUM?".

III. QUINQUAGENA.

"11. Si qui sese Principi adeo totos deditos devovissent, ut aliunde, nisi e solius ipsius manibus, nutriri non possent ; is autem nulli quicquam elargiri vellet alimenti nisi qui regale suum gestare insigne, tesseramque exiberet : an non extremae foret dementiae, hanc negligere velle?
Plane dubitatis nihil.
Nos , sub Potenti Manu Domini agimus, quam Is aperit, et implet omne animal, sed, si data ab ipso tessera exhibeatur.
Cum ergo, juxta S. Chrysostom[us] Oratio Evangelica Signum sit verum Divinae Bonitatis et Potestatis: plane par est, dicamus saepius in Psalterio: DA NOBIS

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

умоляя Власть Божью: "О Господь, " Adveniat Regnum Tuum (Да приидет Царство Твоё)"!
Ты отправишься в царство всех царств, в Царство Сына, победителя всех реалий, о котором (говорит) Златоуст: Царство Твоё, о, Иисус Христос, превосходит все царства мира, и уверенно передаёт каждого верного в Царства небесные: ибо Ты Царь царей и Владыка Владык (Откр.19)".
7. "Тому, кто идёт на враждебную землю, печально известную грабежами,похищениями и насилием, не стоит ли пытаться получить от могущественного императора охрану?
Вы бы сказали Да, конечно!
Но на самом деле именно мы пересекаем (землю), окружённую со всех сторон враждебностью, грабежами и рабством, которые насильно затащили бы нас к смерти, если бы более высокая сила империи не спасла нас.
Мы пытаемся (найти) имперскую охрану (нашей) свободы, (будучи) вольноотпущенниками Господа, поскольку наша воля только в Его (Воле) может иметь безопасность и свободу.
Мы молимся Ему: "Fiat Voluntas Tua (Да будет Воля Твоя)".
Святой Августин сказал, "свобода состоит в том, чтобы исполнять волю Бога. Служить Богу-значит править".
8. "Если бы кто-то пересёк область, заполненную водами, разве ему не понадобилась бы лодка, или повозка, или какой-то другой вид транспорта?
Убедите меня в этом!
Что ж, мы те, кто окружён страданиями настоящей жизни: как говорит святой Василий, этот мир - не что иное, как потоп грешников.
Итак, пусть на небесах будет наше убежище, и мы молимся: "Sicut in Coelo (как на Небе)" на небе есть Колесница звёзд, Млечный Путь, Звезда морская, Мария: давайте поприветствуем Её в С. Розарии.
Влияние с небес распространяется на земные вещи".
9. "Если бы дорога твоего паломничества была трудной горной дорогой и ужасной

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

В-седьмых, о добрые люди, я спрашиваю вас: если бы кто-нибудь из вас прошёл через чью-то землю, где все, кто проходит через неё, были взяты в плен и заключены в вечное рабство, разве не было бы целесообразно взять с собой охранную грамоту великого императора, который имеет власть над этой территорией?
Вы, конечно, скажете, что это правда.
С другой стороны, это происходит и для нас: мы пересекаем, по сути, землю рабства, в которой все дети Адама подчиняются Вечному рабству.
Таким образом, нам очень необходимо иметь охранную грамоту свободы, чтобы мы оставались свободными и не становились рабами.
Итак, давайте возьмём (с нами) эту охранную грамоту, чтобы показать царственный пропуск Верховного императора: “Да будет Воля Твоя”.
Действительно, согласно Августину, высшая свобода состоит в том, чтобы исполнять Божественную Волю.
Ибо эта высшая (Божественная) воля также является (высшей) Царицей свободы, от которой исходит всякая свобода.
В-восьмых, о, преданные люди, если бы кто-то прошёл через болотистую землю, по которой никто не мог пройти без колесницы или корабля, разве не было бы очень удобно иметь корабль, чтобы пересечь эту землю?
Без сомнения (вы скажете) да!
С другой стороны, мы такие (паломники), в нищете настоящей жизни.
Так как весь мир, по мнению Василия, есть не что иное, как потоп грехов.
Поэтому нам очень удобно иметь повозку или корабль.
Мы, однако, будем иметь его, когда мы говорим: "как на Небесах”.
Так как на небе находится звёздная Колесница, которую астрологи называют медведицей, которой руководствуются все путники.
Кроме того, на небе есть Морская Звезда, которая направляет все корабли по своему маршруту.
Итак, правильно мы должны молиться с Розарием вечной Девы Марии и,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

salvumconductum libertatis, quatenus simus liberi et non servi.
Ergo accipiamus hunc salvumconductum denotantem maximi imperatoris libertatem regalem, quod est: Fiat Voluntas Tua.
Unde summa libertas secundum Augustinum, est Divinam facere Voluntatem.
Quia hec voluntas suprema est et regina libertatis, a qua est omnis libertas.
((Octavo. O devote gentes, nonne si quis haberet transire per terram aquosam in qua nemo transire posset nisi per currum aut per navem, esset valde conveniens habere navem per terram istam transmeantem(?)
Ymmo proculdubio.
Nos autem sumus huiusmodi in miseria presentis vite.
Quoniam totus (fol. 060, col. d) iste mundus secundum Basilium non est nisi diluvium peccatorum.
Ergo valde conveniens est nobis habere currum vel navim.
Hoc autem habebimus dicendo(:) Sicut in Celo.
Quia in celo est currus quidam astrorum, qui dicitur Ursa secundum astrologos qui dirigit omnes curristantes.
Insuper in celo est stella maris, que cunctas solet dirigere naves in viam suam.
Ergo merito debemus orare psalterium semper Virginis Marie simul et deferre.
Unde Ysidorus: Astrologi asserunt terrestria a celestialibus dirigi, quod verum iudico quantum ad naturalia, non quantum ad rationalia .
((Nono. O fideles populi, si quis haberet transire per terram montuosam, cavernosam, lutosam, et ubique paludosam et tremulam, nonne necessarium esset in terra tali reperire callem sive methadum terream que posset terram istam periculosissimam secure transeundo de salute gaudere.
Proculdubio respondebitis quod sic.
Sic autem est.
Quia nos omnes mortales sumus in terra quantum ad corpora nostra, que sunt plena infirmitatibus et tribulationibus timoribus et alterationibus incessanter dubiam nobis mortem comminantibus.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

HODIE".

"12. Qui Regi severo essent grandi obstricti debito, neque huic solvendo, sed capite luendum foret aeterna sub morte: Rex autem omnia dimittere paratum sese offerret; tantum, ut pro remissione rogetur: an non demens ille, et infelix censeretur, qui tantillum ipsi referre nollet submissionis, et obsequii?

Omnino confitemini: Atqui nos debitores DEI facti sumus, aeternis mancipandi nexibus, et catastis includendi, tortoribusque tradendi: et parva istis prece evadere possumus: sic enim ait Rex ipse, si clamaverint ad me, exaudiam eos, et ero illorum DEUS.

Quis est igitur, quod non clamitemus saepius in Psalterio: Domine DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA: nam Oratio Dominicalis ait Remig[ius] est rogatio filiorum ad patrem, ad sublevandam humanam miseriam bonorum collatione, et ablatione malorum".

"13. Qui detenti a principe, et nexi, essent ultimo perdendi supplicio, ob immania sua facinora, ni leviusculis proximorum offensis veniam ipsi libentes dederint, hoc vero illi praefracte nollent; an non prorsus infelices ii, ac maledicti forent aestimandi?

Assentimini omnes id mihi.

Haec autem fit ad proximos remissio, cum orantes dicimus: SICUT ET NOS DIMITTIMUS DEBITORIBUS NOSTRIS".

"14. Si tentationibus daemonis, carnis ac mundi, meroribus , ac miseriis agitati, ab hisce unius lapilli gestatione esse valerent immunes: ii vero velut tantillum parere asperanarentur, aut optare dedignarentur, penitus insani, et vere miseri, nec miserabiles ulli, essent habendi.

Atqui Gemma talis est Dominica Oratio, praeservans, ait S. August[inus] a cunctis illusionibus, et nocumentis.

Quocirca jure merito saepius in Psalterio, orandum est: ET NE NOS INDUCAS IN TENTATIONEM".

"15. Si denique foret navigandum nobis, ac mare transmittendum infestum a balenis, submersis a rupibus, a vortibus , a Charybdi, a Sirenibus, a Gryphibus, et tempestatibus, ac pyratis; starent vero in portu rex et Regina offerentes par

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

в лесах, и по пути, среди обрывов и болот, и между землетрясениями, не было бы необходимости в одной из этих двух вещей: или чтобы ты выжил после того, как прошёл через всё зло, или чтобы тебе представился путь, через который ты находишь выход?

А теперь посмотри на себя!

Твоя душа странствует по земле твоего собственного тела, окружённая немощью и шипами скорби, колеблющаяся между беспокойствами и превратностями жизни и неуверенная между ожиданием и страхом.

Итак, встань на небесный путь Отче Наш и скажи: "Et in terra (так и на земле)".

Эта молитва-путь, от которой (поднимаешься) к Небесам".

10. "Представь себе, что ты ведёшь жалкую жизнь в бесплодной земле, где есть голод и нехватка всего, и множество признаков гниения того, что изнашивается: разве тебе не придётся обеспечивать себя, есть и пить?

Ты не скажешь "да"?

Ах, разве это не (это), жизнь (которой) мы живем?

И (не такая) жалкая?

Святой Григорий утверждает, что мы находимся в пустынной земле, и в ужасном месте и великого одиночества, голода и смерти: только молитва, говорит святой Василий, даёт хлеб и воду, чтобы выжить.

Так почему же вы, не берёте С. Розарий, и, молясь Ему, не просите: "Panem nostrum Daily (наш хлеб насущный)"?

ТРЕТЬИ 50 МОЛИТВ.

"11. Если бы некоторые голосовали за принца всю свою жизнь, что не могли принимать пищу ни от кого другого, кроме как только из его собственных рук; если бы им не хотели даровать пищу, кроме тех, кто вовремя показал королевскую карту, разве не было бы безумием, не желать думать о ней?

Не сомневайтесь!

Но мы живём под могущественной рукой Господа, которую он открывает, чтобы накормить каждое живое существо, но только если предъявлена карта признания, выданная Им.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

держать (в руке корону) во время (молитвы). Поэтому (писал) Исидор: астрологи утверждают, что земные (события) движимы небесными (реалиями), что я считаю подлинным по отношению к естественным реалиям, хотя это и непостижимо для разума.
В-девятых, если бы кто-то пересёк гористую, пещерную, грязную землю и, повсюду заболоченную и зыбучие пески, разве не было бы необходимо на этой территории иметь путь или средство, с помощью которого он мог бы благополучно добраться, безопасно пересекая эту очень опасную землю?
Без сомнения, вы ответите "да".
Так оно и есть на самом деле, поскольку все мы смертны на земле, Что касается наших тел, которые полны немощей и невзгод, страхов и перемен, которые постоянно предвещают нам смерть.
Итак, "Радуйся" и "Отче" - это путь и (это) очень безопасное средство в нынешних страданиях.
Поэтому вы должны взять Розарий Марии, часто повторяя: "как на земле".
Поэтому Амвросий (писал): "Среди (многих) опасностей (которые существуют) на земле, молитва-это наиболее необходимое средство, ведущее к Небу. В десятых, о, благочестивые народы, если бы вам пришлось пересечь землю, в которой был бесконечный голод, где те, кто разрушен голодом и жаждой, будут поглощены очень тяжёлой смертью, Я говорю: разве, в этом случае не было бы необходимости носить с собой хлеб и питьё против таких опасностей?
И нет никаких сомнений в том, что это так, как вы (уже) хорошо знаете по опыту. Григорий свидетельствует: "Мы здесь в пустынной земле и в месте ужаса и великого одиночества, которое является землёй голода и смерти, как свидетельствует Пророк; однако молитва, по словам Василия, предлагает хлеб и питьё жизни, с помощью которых человек утешается, чтобы не потерпеть неудачу в этой стране страданий.
Итак, возьмите Розарий Марии, в котором есть мешок с хлебом и вином, часто говоря: "наш хлеб насущный».

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Salutatio autem Angelica et hec Dominica Oratio, sunt terra quedam sive methadus terrea securissima in presenti miseria.
Merito ergo accipere debetis Psalterium Marie, dicendo sepius(:) Et in (fol. 061, col. a) terra.
Unde Ambrosius: Inter terrarum discrimina oratio methadus est ad celum ducens, summe necessaria.
((Decimo, o populi devoti, nonne si haberetis transire super terram in qua esset fames extrema, ubi universa fame et siti contabescentes durissima morte consumerentur, nonne inquam esset vobis necessarium in hoc casu deferre vobiscum panem et potum contra huiusmodi pericula.
Et non dubium est quod sic, ut melius experti estis.
Cum igitur teste Gregorio, nos sumus hic in terra deserta et in loco horroris et vaste solitudinis, que est terra famis et mortis teste propheta, oratio vero secundum Basilium prestat panem et potum vite, per que homo confortatur ne deficiat in terra huius miserie.
Accipite ergo Psalterium Marie, in quo est sacculus panis et vini sepius dicendo: Panem nostrum cotidianum .
((XI°, o benigni cultores Dei, peto a vobis respondeatis: si haberetis inquam stare sub uno principe ex quo haberetis nutriri, et per nullum alium nisi per eum sustentari possetis et ille princeps nullum nutrire vellet nisi dietim homines vellent accipere signum ipsius regale, nonne inquam essetis bene fatui, si non velletis signum ipsius deferre(?)
Quinymmo(!)
Sic autem est quod statis sub Domino Deo Christo nec potestis nutriri nisi per eum.
Ipse vero statuit quod nullus sub se nutriatur Nutrimento Spirituali, nisi (fol. 061, col. b) deferat Signum eius, ymmo debet occidi non portans signum thau, Ezechielis XIX capitulo.
Cum ergo secundum Crisostomum, oratio evangelica sive dominica sit signum verum divine bonitatis simul et potestatis, debetis in hoc periculo dicere psalterium Marie sepius dicendo(:) Da nobis hodie.
((Duodecimo, o pij christiani. Si essetis debitores in aliqua summa infinita, sub

gemmarum, quibus inesset vis ex omnibus istis eripiendi malis: nos autem eas despicatui duceremus, ecquis non ut vesanos plane abjiceret?
At in hoc mundi freto sunt daemones, sunt publica, occultaque scelera, luxuria, gula etc.
Inde Christus Suam Orationem, et Salutationem Suam Maria offerunt.
Quin igitur acceptamus, inque Psalterio dicimus: SED LIBERA NOS A MALO".

HISTORIAE PROSECUTIO.

IV. Haec talia ad S. Dominicum apparens illi Servator JESUS:
1. Ille ergo haud mora continuo succinctus in Evangelium pacis, gaudio, spe, spirituque vir divino plenus, die postero (qui Deiparae Virgini sacer, praecipua festivitate solemnis agebatur) in Urbis Tholosanae Majori Ecclesia, frequentissimo Clero, populoque Tholosano concurrente, ceu jussus a Domino praescriptum praedicat sermonem.
Fuitque tanta verbi ipsius vis et efficacia, ut omnes pene a majore ad minimum, sic compuncti fuerint, sic ad Psalterii amoremque inarserint, ut protinus sub illius signo servire Deo, Deiparae plerisque fuerit decretissimum.
2. Id quod citra moram ipso facto declaraverunt orthodoxi, tum vero et haeretici, errore suo damnato, ad Ecclesiae gremium sese transtulerunt.
3. Inter quos viri tres praecipui nominis, acerrimique haeretici, sese ad Catholicos palam sunt professi, ejurata haeresi: videlicet Magister Norbertus de Valle, Juris Canonici Doctor; Magister Guelrinus de Fracmo, in Artibus Philosophiae eximius; Magister Bartholomaeus de Prato, experientissimus Medicus, pariter et Theologus profundissimus.
Hi tres, praeter alios complures, de manibus S. Dominici humiliter susceperunt Psalterium: idemque protinus una cum S. Dominico coeperunt late circum praedicare, Institutum secuti Praedicatorum S. Dominici.
4. Ex quo tempore mirifica haereticorum est conversio consecuta, et Religionis

Так как, по словам С. (Иоанна) Златоуста, Отче Наш является истинной отличительной чертой Божественной доброты и власти: совершенно справедливо, что мы часто говорим в С. Розарии: "Da nobis hodie (дай нам сегодня)".
12. (Если) некоторые из них были в большом долгу перед суровым царём и не оправдались в оплате, то теперь они должны были бы оправдать оплату лично, вечной смертью; если бы король оказался готов простить всё, если только его попросят о прощении (долга), разве не был бы сочтён бессмысленным и несчастным, тот, кто не хотел даровать (царю) такой маленький жест покорности и благоговения?
Вы бы его полностью признали!
Тем не менее, мы-неплатежеспособные должники Бога, которые должны быть проданы за постоянные долги, помещены на невольничьи рынки и переданы палачам: и всё же мы можем избежать этих (мучений) с помощью простой молитвы.
Так говорит сам Царь: "если они призвали меня, то я услышу их и буду их Богом".
Кто из нас, не будет часто призывать его в С. Розарии?
О Господи, "Dimitte nobis debita nostra (Верни нам наши долги)".
Как говорит (С.) Ремигий, что Отче Наш-это просьба детей к (Богу) Отцу о том, чтобы упразднить человеческие страдания даром благ и устранением зла".
13. "Если бы некоторые из них были заключены в тюрьму и прикованы принцем и были на грани потери (жизни) в конечном мучении за свои неминуемые преступления, если бы они сами не охотно прощали незначительные оскорбления своих ближних: однако, если бы они упорно не хотели (простить их), должны ли они или нет считаться несчастными?
Вы все согласитесь со мной.
Именно это прощение мы просим, когда молимся: "Sicut et nos dimittimus debitoribus nostris (как мы возвращаем их нашим должникам)".
14. "Если бы некоторые были поражены

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

В одиннадцатых, о, добрые почитатели бога, я прошу вас ответить: если бы вы находились под властью принца, которого вы должны были кормить, и вас мог бы поддерживать никто другой, кроме него; и (если) этот принц не хотел бы никого кормить, кроме тех, кто ежедневно брал его царское разрешение; я говорю: разве вы не были бы совершенно бездумны, если бы не хотели показывать (царское) разрешение? Конечно (да)!

С другой стороны, так оно и есть, поскольку он пребывает под Христом, Господом Богом, и вы не можете питаться, кроме как благодаря Ему.

Воистину, Он установил, что никто под Ним не питается духовным питанием (Евхаристией), если не носит его Печать, и действительно, в Иезекииле (гл. 19), заслуживает смерти тот, кто не несёт знака тау.

Таким образом, согласно Златоусту, евангельская и господская молитва, истинная печать Божественной доброты и (его) силы, в такой опасности вы должны читать Розарий Марии, часто повторяя: “дай нам сегодня”.

В двенадцатых, о, благочестивые христиане, если бы вы были должны бесконечную сумму с опасностью ужасной смерти, если бы вы решили не платить долги, разве не следует говорить о вас как о бессмысленных и жалких, если бы Царь, этот самый ужасный Царь, хотел бы простить вам все долги, как прошлые, так и недавние, за небольшие молитвы, но вы не захотели бы этого делать? В этом случае у вас будет всякое беспокойство и всякое страдание от смерти, как вы хорошо знаете.

С другой стороны, так оно и есть, поскольку все мы обязаны самому грозному Судье в мире, который когда-либо был, потому что он осудит тех, кто отказывается платить свои долги, вечной смертью (наказанием), которую не может дать ни один тиран.

И всё же в настоящем времени он настолько добр, что готов потворствовать всем долгам наших грехов, за малую молитву.

Точно так же, как тот (который молился

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

periculo mortis infinite si non velletis solvere debita, nonne merito deberetis dici fatui et miserabiles, si rex(,) ille rex terribilissimus vellet vobis dimittere omnia debita et antiqua et quotidiana, si velletis et offerre tantum parvula rogamina et tamen non velletis hoc facere(?)

Certe certe stante casu, haberetis omnem miseriam et maledictionem mortis, ut bene scitis.

Sic autem est quod omnes sumus debitores terribilissimo iudici totius mundi qui unquam fuit, quia iudicabit nolentes solvere debita sua ad mortem eternam quod nullus potuit facere tyrannus.

Et tamen in tempore presenti sic est benignus quod ipse est paratus dimittere cuncta debita peccatorum nostrorum si parumper rogetur.

Iuxta illud, cum clameverint ad me exaudiam eos, et ero illorum Deus.

Oratio vero Dominica secundum Remigium, non est nisi quedam rogatio filiorum ad parentem ad sublevandam humanam miseriam, per (fol. 061, col. c) bonorum collationem et malorum oblationem.

Propterea merito debetis rogare Dominum Deum in Psalterio Suo dicendo sepius: Dimitte nobis debita nostra.

((Terciodecimo.

O clementes servi Christi, respondete michi queso.

Si haberetis stare sub uno Imperatore sub quo decies meruissetis patibulum cum rota, et nulla via mundi nec pro pecunijs nec amicis nec precibus valeretis liberari nisi haberetis indulgere quibusdam vicinis vestris aliqua minima facta, nonne essetis maledicti, diabolici, et insensati si adhuc non velletis illa modica indulgere(?)

Ymmo certe(!)

Hec autem indulgentia ad proximos fit, cum dicimus(:) Sicut et nos dimittimus debitoribus nostris.

Secundum Anselmum, merito igitur debetis hoc modicum facere et dicere Psalterium Marie .

((Quartodecimo, o dulces amici, peto a vobis si haberetis temptationes tales quod omni die demones vos verberarentur sicut Anthonium, et infirmitates gravissimas

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Sacrae, devotionisque studium in Coronario Dei cultu ad Psalterium maximo cum fructu, et Ecclesiae incremento profecit.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

искушениями дьявола, плоти и мира, и страданиями, и они могли быть невосприимчивы к ним, неся на себе один драгоценный камень: как же они могли отказаться от получения такого маленького драгоценного камня или отвергнуть его, т.к. не захотели его?
Их следует считать по-настоящему несчастными, а вовсе не достойными сострадания!
Что ж, утверждает С. Августин, таким драгоценным камнем является Отче Наш, который защищает от всех обманов и разрушений.
Мы должны часто молиться в С. Розарии: "Et ne nos inducas in tentationem (и не введи нас в искушение)".
15. “Если мы должны были пересекать море, кишащее китами, с опасностью быть потопленными скалами, вихрями, монстрами, русалками, грифонами, штормами и пиратами; если, однако, в порту были Король и Королева, которые предлагали нам равные драгоценные камни, которые имели силу избавить от всех этих зол, а мы, напротив, презирали их, кто бы не счёл нас совершенно безумными?
И всё же (именно) в этом море мира есть демоны и грехи, явные и скрытые, грехи похоти, жадности и т.д
Христос, поэтому предлагает свой Отче, и С. Мария (предлагает) её Радуйся, поэтому мы говорим в С. Розарии: "Sed libera nos a malo (но избавь нас от зла)”.

ПРОДОЛЖЕНИЕ ИСТОРИИ

IV. Спаситель Иисус (открыл) эти вещи С. Доминику во время явления:
1. Он всегда носил Евангелие мира, (он был) человеком, полным радости, надежды и Божественного Духа. На следующий день (был подготовлен священный праздник Богородицы), в главной церкви города Тулузы, собрав большое количество духовенства и народа Тулузы, в соответствии с приказом, данным ему Господом, он читал проповедь.
Сила этих слов была такой, что почти все так воспламенялись любовью (и честью) С. Розария, что

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Царю), когда (они) возопят ко мне, я услышу их, и я буду их Богом.
Согласно Ремигию, воистину Отче Наш - это не что иное, как молитва детей к Отцу, чтобы воскресить (их) из человеческих страданий, с призывом к благам и мольбой против зла.
Поэтому, вы должны молиться Господу Богу в его Розарии, чаще повторяя: "Верни нам наши долги". В тринадцатых, о, рабы Христовы, пожалуйста, ответьте мне: если бы вы жили при Императоре, перед которым десятки раз заслуживали эшафот с колесом, и ни каким путём в мире, ни с деньгами, ни с друзьями, ни с молитвами, вы не могли бы освободить себя, за исключением того, что вы могли бы простить некоторым своим соседям несколько минимальных дел: разве вы не были бы безумными не простив такие мелочи? Конечно, да! С другой стороны, это (формула) снисхождения к ближним, когда мы говорим: "как мы также возвращаем их нашим должникам". По словам Ансельма, поэтому вы должны сделать это малое и читать Розарий Марии. В четырнадцатых, о, милые друзья, Я прошу вас: если бы у вас были такие искушения, чтобы каждый день бесы бичевали вас, как (С.) Антония (Аббата), и у вас были бы очень серьёзные немощи, которые ежечасно угрожали смертью, и невыносимые печали, которые приводили вас к потере надежды, разве вы сильно упорствовали бы и были бы раздражены, если бы вы должны были держать в руке и носить с собой маленький камушек, с помощью которого были бы освобождены от несчастий? В этом никто не сомневается! Поскольку все мы живём среди искушений дьявола, плоти и мира, так связанных и скорбящих из-за различных грехов, и эти духовные страдания более ужасны и предосудительны в глазах Бога, чем все скверны в глазах любого могущественного царя мира, в случае, если такой царь захочет изгнать кого-либо из своего Двора.
Это так, потому что Отче Наш,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

que omni hora mortem minarentur ac tristicias intollerabiles que deficere vos cogerent, nonne essetis bene obstinati et in mala hora nati, si non velletis tenere in manu vestra parvulum lapidem et eum portare vobiscum cum quo haberetis liberari a cunctis adversis(?)
Ymmo nulli dubium(!)
Sic autem est quod (fol. 061, col. d) nos omnes sumus in temptationibus dyaboli, carnis et mundi sic alligati et tribulati, secundum varia peccata quod iste tribulationes spirituales coram Deo sunt horribiliores et odibiliores quam essent quecumque corporales feditates et immundicie, coram quocumque rege mundi potentissimo.
In quo casu talis rex vellet expellere quemlibet de curia sua.
Ita est autem quod Dominica Oratio est lapis preciosus secundum Augustinum preservans a cunctis illusionibus et nocumentis.
Merito ergo sumus miserabiles et maledicti, si contempnimus Psalterium Sponsi et Sponse.
Accipiatis ergo omnes Psalterium hoc ex multis lapidibus compositum, et sepius dicatis, (Et ne nos inducas in temptationem) .
((XV, o carissimi Christi filij quero a vobis respondete michi queso citius: si haberetis transire per aliquas terras ubi esset unum magnum mare transmeandum, in quo mari essent cete grandia sive balene infinite naves submergentes et monticuli in mari asconditi innumerabiles naves confringentes, et voragines et Caribdes innumere naves absorbentes, syrenes multe homines de navi rapientes et devorantes, grifones infiniti homines vivos exportantes.
Quinymmo si ibi eciam essent continue tempestates, et pirate (fol. 062, col. a) innumerabiles per multa castra marina cuncta in mari rapientes.
Numquid si essemus in tali periculo non essemus miserabiles, si in littore maris essent duo pulcherrimi sponsi virgines, Rex scilicet et Regina, qui haberent duos lapides preciosos habentes virtutem sufficientissimam ad liberandum cunctos transmeantes ab universis periculis hijs,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

многие решили служить под этим знаменем Богу и Богородице.

2. После того события верующие провозгласили это без промедления, а еретики, осудив свою ошибку, вернулись в лоно Церкви.

3. И среди них три человека особой славы и несгибаемые еретики, публично отрёкшиеся от ереси, открыто провозгласили себя католиками: (они были) мастером Норберто Делла Валле, доктором канонического права, мастером Гвельрино Дель Фракмо, выдающимся в искусстве философии, мастером Бартоломео да Прато, очень опытным врачом и, в то же время, очень глубоким теологом.

Эти трое, в дополнение к многим другим, смиренно взяли С. Розарий из рук С. Доминика: и сразу же вместе со Святым Домиником начали проповедовать (Розарий) повсюду, включая институт проповедников Святого Доминика.

4. И с этого момента последовало чудесное обращение еретиков, и забота Священного Ордена о преданности С. Короне С. Розария, принесла рост поклонения Богу и Церкви, с большими результатами.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

по словам Августина, это драгоценный камень, который защищает от всех обманов и (всех) опасностей. Поэтому мы несчастны и гнусны, если презираем Розарий Супруга и Супруги. Тогда возьмите все Розарий, который содержит множество драгоценных камней, и часто говорите: "и не вводи нас в искушение". В пятнадцатых, дорогие сыны Христовы, я прошу вас ответить мне с большой готовностью: если бы вы пересекли некоторые земли, где должно быть большое море, в котором были большие киты, которые потопили бесконечные корабли, и (были) коралловые рифы, скрытые в море, которые разбили бесчисленное количество кораблей, и (были) пропасти без числа, которые поглотили корабли, (и были) русалки, которые похитили и сожрали многих людей, (и были) бесконечные грифоны, которые схватили бы живых людей; и действительно, если бы были постоянные штормы и бесчисленные пираты с множеством замков вдоль побережья, которые украли бы всё, что было привезено по морю; если бы мы оказались в такой опасности, разве мы не были бы несчастны, если бы на морском пляже были две прекрасные молодые супруги, то есть Царь и Царица, обладавшие двумя драгоценными камнями и силой избавлять тех, кто пересекает море от всех опасностей, и сами хотели бы дать нам эти драгоценные камни свободно и щедро, и если бы (мы) презрели тех преданных друзей, которые своими драгоценными камнями хотели освободить нас от многих опасностей, несомненно, что мы были бы несчастными и гнусными, и прежде всего безумными и неблагодарными.

Таков, о, дорогие, ровный ход земной жизни. Так как здесь находятся киты демонов, невидимые коралловые рифы скрытых грехов, сирены похоти, грифоны ущелья, пираты скупости, бури гордости, бездны гнева и зависти; Христос и Мария являются очень милостивыми Царем и Царицей, владеющими двумя Драгоценными камнями,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

et vellent illos lapides nobis dare libere et clementer, si eos cum lapidibus suis tam pios amicos contempneremus a tantis periculis nos liberare cupientes.

Certissimum est quod essemus miserabiles et maledicti, et super omnes vesanos insensati et ingrati.

Sic autem est carissimi de presenti constantia huius seculi.

Quoniam ibi sunt balene demoniorum, monticuli absconditi peccatorum occultorum, syrenes luxurie, grifones gule, pirate avaricie, tempestates superbie, voragines ire, Caribdes invidie; Christus et Maria vero sunt Rex et Regina pijssimi, qui habent duos lapides preciosos scilicet Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam quos nobis gratiose offerunt ut simus securi a periculis marinis.

Vere ergo sumus miserabiles si hec maxima contempnimus, propterea intrantes hoc mari mundi devoto corde semper dicatis in Christi et Marie Psalterio: Sed libera nos a malo.

Quoniam (fol. 062, col. b) secundum Ambrosium, oratio est liberans ab omni malo et est pia Mater et humilis, omne bonum prestans et in presenti et in futuro.

(«)Hec(,) inquit Christus ad Dominicum(,) predicabis istis hominibus duris et duri capitis et miram videbis Dei clementiam(»).

Quid plura ?

Dominicus iste sanctissimus Dominum nostrum Ihesum Christum super hac pia Revelatione utilissima et saluberrima universis laudans et magnificans, maximo cum gaudio et fortitudine in crastinum predicavit universo clero circumstanti et populo, in Ecclesia Maiori Tholose in festo quodam Virginis Marie.

Fuitque tanta verbi ipsius efficacia quod a maiore usque ad minimum pene sic fuerunt compuncti omnes, quod promiserunt dicere Psalterium Virginis Marie.

Inter quos fuerunt tres maximi heretici conversi, videlicet magister Norbertus de Valle Iuris Canonici Doctor, Magister Guelrinus de Fracmo in artibus eximius Magister, et Magister Bartholomeus de Prato peritissimus Medicus, qui eciam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

а именно Отче Наш и Радуйся Мария, которые щедро предлагают нам, чтобы спасти нас от морских опасностей.
Итак, действительно, мы достойны сочувствия, если презираем эти два драгоценных камня; поэтому, войдя в это море мира, с преданным сердцем всегда говорите в Псалтыре Розария Христа и Марии: "но избавь нас от зла". Поскольку, по словам Амвросия, молитва свободна от всего зла и является благочестивой и смиренной Матерью, которая дарит всё добро как в настоящем, так и в будущем.
"Проповедуй это, - сказал Христос Доминику, - этим суровым людям, и ты увидишь необычайную снисходительность Бога".
Что (произошло) тогда?
Святой Доминик, восхваляя нашего Господа Иисуса Христа за это любящее откровение, очень полезное для всех, с огромной радостью и мужеством, на следующий день проповедовал всему духовенству этого места и народу в главной церкви Тулузы в праздник Девы Марии.
И эффективность его проповеди была настолько велика, что, от самого большого до самого маленького, почти все остались настолько раскаянными, что пообещали читать Розарий Девы Марии.
И среди них были три великих еретика, которые обратились, а именно Мастер Норберто Делла Валле, Доктор канонического права, Мастер Гельрино де Фракино, Мастер искусств, и Мастер Бартоломео да Прато, очень опытный врач, который также был очень великим теологом.
Эти трое, действительно, движимые Богом, мгновенно обратились в веру, и, смиренно взяв из рук Доминика короны Розария, они также начали проповедовать вместе с Домиником.
И с этого времени сторонники еретиков либо обращались, либо убеждали себя изо дня в день, всегда с помощью Христа, через Его Розарий, и с помощью Блаженной всегда Девы Марии,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

maximus fuit Theologus.
Hij enim tres fuerunt statim conversi nutu Dei, et de manibus Dominici capientes humiliter Psalteria ceperunt et ipsi predicare cum Dominico.
Et ex hac hora hereticorum fautores aut convertebantur aut convincebantur de die in diem semper Christo iuvante per suum (fol. 062, col. c) Psalterium et beatissima semper Virgine Maria ad hoc cooperante in signis magnis et miraculis, que ibidem sunt facta per sanctissimum Dominicum.

[PARS III], CAPUT II.
SERMO II. DE SALUTATIONE ANGELICA, A DEIPARA S. DOMINICO REVELATUS OLIM: NUPER AB HOC ITERUM NOVELLO SPONSO.

I. Sanctus Dominicus cuidam Religioso Praedicatori, sibi valde familiari, ac devoto, Mariae Novello Sponso revelare dignatus est, ut sequitur.

HISTORIA

“1. Tu frater, ajebat apparens subito S. Dominicus, tu praedicas, sed attende tibi, et solicite cavete; ne humanam potius laudem, gloriamque vanam aucuperis, quam salutem animarum secteris, ac zeles.
Equidem, quid aliquando mihi contigerit, olim degenti Parisiis Lutetiarum, minime te celatum volo.
Major isthinc Ecclesia, Metropolitana, est, eademque Dei Genitricis ac intemeratae Virginis Mariae honori sacra et dicata.
In hac, pro vocatione, praedicaturus, accurata me cura, et curiositate etiam ad dicendum me comparabam.
Non ulla stimulante ad jactantiam vanitate, sed ob auditorum facultatem doctissimorum, ob amplissimi consessus dignitatem, ob frequentiam omnis ordinis ac status ornatissimam, et vero multo maxime ob manifestiorem, solidioremque veritatis evidentiam demonstrandam, animisque sic imprimendam, ut optatus inde fructus Deo constaret.
Cum igitur, pro more meo, ante concionem, ad unius horae spatium, quodam in Sacello, post Altare majus, in orationem me conjecissem, in Psalterio meo persolvendam; ecce, confestim extra me factus per raptum, manifesto in lumine contuebar me coram, Amicam meam, quam mihi quaesivi a juventute

[ЧАСТЬ III], ГЛАВА II
ВТОРАЯ ПРОПОВЕДЬ О РАДУЙСЯ, МАРИЯ, КОГДА-ТО ЯВЛЕННАЯ БОГОРОДИЦЕЙ С. ДОМИНИКУ; НЕДАВНО ПЕРЕДАННАЯ (С. ДОМИНИКОМ, НОВОМУ СУПРУГУ (МАРИИ).

I. С. Доминик открыл следующее повествование религиозному деятелю (Ордена) Проповедников (т. е. новому супругу Марии, который был очень верующим и преданным ему.

ИСТОРИЯ

1. Святой Доминик, внезапно явившись (Б. Алану), сказал: "Ты, о, Брат, проповедуешь, но будь осторожен с собой и будь очень осторожен, чтобы не искать человеческой похвалы; вместо этого ищи спасения душ и будь ревностным.
Со своей стороны, я вовсе не хочу скрывать от тебя, что однажды случилось со мной, когда я жил в Париже.
Там, Большая Столичная церковь, освящена в честь С. Марии, Богородицы.
В этой (церкви) я был призван проповедовать, и я был готов объявить с желанием, не на показ, но для блага высших слушателей, из уважения к огромному собранию, для достойного общества всех порядков и степеней, а ещё больше, для того, чтобы проявить и доказать великую прочность (и) истины, и таким образом запечатлеть её в душах, так чтобы результат был приятен Богу.
Когда, по моей привычке, перед тем, как (прийти) на это собрание, в течение часа, в часовне за главным алтарём, я уединился в

через великие знамения и чудеса, которые произошли в том же месте через Святейшего Доминика.

[ЛИСТ 062, кол. c, ГЛАВА XVIII]
ДУШЕВНАЯ ПРОПОВЕДЬ О РАДУЙСЯ, МАРИЯ.

Блаженный Доминик, одному Религиозному Проповеднику, очень знакомому и преданному ему, то есть Новому Супругу Девы Марии, соизволил показать этот очень приятный пример таким образом.
- Ты, - сказал он, - проповедуй, но береги себя от поиска человеческой похвалы, а не выгоды душ. Я расскажу тебе, что случилось со мной однажды, когда я был в Париже, я хотел проповедовать точно, не из хвастовства, а для достойного назидания присутствующих и для величайшей похвалы истины.
В своё время, по благодати и по дару Божию, я был блестящим во всех науках, превыше всех современников.
Что (произошло) ещё? Я должен был проповедовать в Большой церкви, которая освящена в честь Божией Матери, всегда Пресвятой Девы Марии.
В то время как я молился с Розарием, как обычно, почти час перед проповедью в часовне за главным алтарём, я внезапно пришёл в экстаз и увидел свою Подругу, которой я молился с юности, то есть дорогую Супругу и Матерь Божию.
И Она, протягивая мне Девственной рукой книжку, ласковым голосом сказала: "о, дорогой Супруг Доминик, хотя это хорошо, что ты предложил проповедовать, но я принесла тебе гораздо лучшую и гораздо более приятную проповедь".
Тотчас же, преисполненный радости, я взял книгу и внимательно прочитал её, и это было так, как Мария в Явлении советовала мне; (и) я поблагодарил великую Царицу как и должен был.

[Fol. 062, col. c, CAPUT XVIII]
((MELLIFLUUS SERMO DE SALUTATIONE ANGELICA.

Beatissimus Dominicus cuidam Religioso Predicatori sibi valde familiari ac devoto, scilicet Sponso Marie Virginis novello revelare dignatus est exemplum istud gratissimum per hunc modum.
Tu inquit predicas, sed tibi caveas ne potius laudem humanam queras quam animarum fructum.
Et quot michi aliquando contigit cum essem Parisius et vellem predicare curiosissime non iactantie causa, sed propter astantium facultatem dignitatem et veritatis maiorem approbationem refero tibi.
Nam ex gratia et dono Dei tempore meo in cunctis scientijs permaxime supra cunctos viventes efflorui.
Quid plura?
Debebam predicare in Maiori Ecclesia, que est in honorem Dei Genitricis ac intemerate semper Virginis Marie dedicata.
Cum igitur more solito per unam fere horam ante Sermonem in psalterio meo in quadam Capella retro maius Altare perorarem, subito factus sum in raptu, cernoque Amicam meam quam michi quesivi (fol. 062, col. d) a iuventute Sponsam Carissimam videlicet Dei Genitricem.
Que afferens michi libellum Manu Virginea, Voce Pia ait: (“)O carissime Sponse Dominice, et si bonum est quod predicare disposuisti, tamen Sermonem longe meliorem et magis placentem attuli tibi(”).
Illico gavisus librum capio et constanter lego, et ita esse ut michi suggerebat Maria compariens, gratias ut debui tante Regine retuli.
Res mirabilis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Sponsam carissimam , Dei Genitricem: haec quem manu libellum praeferebat , mihi offerens ait: “Dilectissime Sponse Dominice, etsi bonum est, quod praedicare disposuisti, sermonem tamen longe meliorem, mihique gratiorem ad te affero”.

Aspectus me affectusque notus miro delibutum gaudio rapiebant: librum capio, lego reverenter, et constanter, neque secus, ac dixerat D. Maria, comperio.

Illa jactis a me gratiis, quantisquam demissime valebam, a me tum quidem conspicari desiit.

Jamque hora perorationis instabat habenda, adstabatque Parisiensis Universitas tota, Anstititum, Procerum, Dynastarum, Senatus, populusque frequentissimus, et celeberrimus consessus.

Omnes quippe Ordines praeteritorum fama prodigiorum ad audiendum, spectandumque excitaverat.

Ea autem Lux sacra fuit S. Joannis Evangelistae festivitate solemnis .

Ut igitur ambone conscenso in altum surrexi; omissa vitae historia, et eximiis Apostoli ac Evangelistae praecellentiis, ex eo dumtaxat per paucis eum commendavi; quod tantus, tamque singularis esse custos meruerit coelorum, terrarumque Reginae DEI Matris ac Virginis MARIAE: quae quindena habuit efficacissima, eademque facillima cunctis Antidota, contra universa discrimina Mundi.

Tum deinde huic insistens et persistens proposito, talia praedicabam”.

SERMO II. S. DOMINICI

Thema: Lc. I.

Ingressus Angelus ad eam dixit: AVE Gratia Plena, Dominus Tecum, Benedicta Tu in mulieribus, etc.

I. QUINQUAGENA PSALTERII.

“Christianissimi Auditores, etc., Magistri Eximii.

Hic locus, et aures vestrae eruditissimae exquisitis, elaboratissimisque orationibus assueverunt.

Verum jam nunc ego, non in doctis humanae sapientiae verbis, sed in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

молитве, читая С. розарий, и вот, внезапно, я был похищен в сияющем свете, и я увидел перед собой, мою Подругу и возлюбленную Супругуу, Богородицу, которой я молился с юности.

Она несла в руке маленькую книжку и, вручив её мне, сказала: "О прекрасный Супруг Доминик, хотя это хорошо, что ты думал проповедовать, но я принесла тебе проповедь намного лучше, и Мне это очень приятно”.

Вид и любезное присутствие (Мадонны) восхищали меня, и я был полон чудесной радости: я взял книжку, прочитал её с благоговением и вниманием и узнал до глубины то, что сказала Госпожа С. Мария.

И Она, поблагодарив меня за то, что я умел (делать), смиренно исчезла с моих глаз.

Уже подходил час проповеди, и присутствовал весь парижский университет: Профессора, Аристократы, Сенат и очень много народа, и собрание было очень представительным.

Без сомнения, слава чудес побуждала всех внимательно слушать и смотреть.

Это был Святой день торжественного праздника Святого Иоанна Богослова.

Я взошёл на амвон и поднялся на высоту, оставив в стороне историю жизни и выдающихся качеств Апостола и Евангелиста (Святого Иоанна), восхваление которого я описал лишь несколькими словами, как того, кто заслужил быть поистине исключительным хранителем Девы Марии, Матери Божией, и Царицы Неба и Земли.

Она-та, кто обладает пятнадцатью Противоядиями, которые очень эффективны, и в то же время очень легки для всех, против всех опасностей мира.

Поэтому, настаивая и упорствуя в этой теме, я проповедовал такие вещи”.

ВТОРАЯ ПРОПОВЕДЬ СВЯТОГО ДОМИНИКА

ТЕМА. ЛК. 1.

Войдя, Ангел сказал Ей: "Радуйся, Полная Благодати,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Замечательная вещь!
Пришло время проповеди, и присутствовал весь парижский университет, и много парижских лордов, поскольку они слушали и видели такие великие дела, которые Господь через меня творил.
Я взошёл на амвон в праздник Святого Иоанна Богослова, не желая рассказывать о жизни и прекрасных его подвигах.
Поэтому я превознёс только одну похвалу, что он был настолько велик, что заслужил быть единственным хранителем Царицы и Императрицы мира, обладающей пятнадцатью экстраординарными противоядиями от всех опасностей мира.
И вот, обращаясь к слушателям, я сказал: "о выдающиеся Господа и Учителя, ваши преподобные уши довольно часто слушают Проповеди.
Однако теперь я не буду говорить слова, наделённые человеческой мудростью, но которые проявят дух и добродетель.
Послушайте, пожалуйста, и ответьте.
Если бы вам пришлось пересечь страну врагов, разве, вам не пришлось бы вести с собой охрану от санкций их законов?
Безусловно.
Так как теперь, как свидетельствует пророк (Исаия), мы находимся в стране врагов, то Радуйся, Мария, - это главный хранитель всего человеческого спасения, в соответствии с этим словом- “Радуйся”.
Не зря (мы) носим корону Розария Девы Марии, в которой мы так много раз говорим “Радуйся”.
Ибо, как с помощью охранника, согласно Киприану, люди освобождаются от безобразий врагов, так, с помощью этого охранника "Радуйся" весь мир был освобождён от проклятия первой матери Евы.
((Во-вторых, я спрашиваю вас: если бы вы долго и непрерывно пересекали тёмные пещеры, разве, вам не пришлось бы брать с собой светильник?
Конечно, как свидетельствует Амвросий.
Так как, на самом деле, мы все бродим среди мрачных пещер человеческой

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Aducit hora Sermonis, adest presens Parisiensis tota universitas, dominorumque Parisiensium non modica copia.
Quippe quia audiebant et videbant sic grandia que per me Dominus operabatur.
Itaque ambonem ascendi in quodam Festo Sancti Iohannis Evangeliste dimissa legenda de vita et excellentijs eius pulcherrimis.
Sic solum laudavi eum quod tantus et talis fuit quod custos singularis esse meruit Regine mundi ac Imperatricis que quindecim permaxima habuit antidota contra cuncta mundi pericula.
Atque per hunc modum auditores alloquens dixi: («)O domini et magistri prestantissimi, satis aures reverentie vestre solite sunt curiosos auscultare sermones.
Sed nunc ego non in doctis humane sapientie verbis, sed in ostensione spiritus et virtutis loquor.
Audite me queso et respondete.
Nonne si haberetis transire per terram inimicorum (fol. 063, col. a) pessimorum, necessarium esset deferre vobiscum salvumconductum contra legum sanxiones.
Utique .
Cum ergo teste Propheta in terra simus inimicorum, et Salutatio Angelica sit singularissimum Salvumconductum totius humane salutis iuxta hoc verbum Ave.
Merito deferamus Psalterium Virginis Marie in quo dicimus sepe Ave.
Quoniam sicut per salvumconductum secundum Ciprianum homines a maledictione inimicorum liberantur, sic per hoc Salvumconductum Ave totus mundus est liberatus a maledictione prime matris Eve.
((Secundo quero a vobis. Si haberetis transire latebras cavernarum diu et assidue, nonne conveniens esset vobis lucernam vobiscum portare(?)
Quinymmo teste Ambrosio.
Cum igitur omnes sumus ambulantes per cavernas humane mortalitatis tenebrosissimas, propter multa occulta peccata nonne conveniens est ut deferamus hanc Lucernam Maria(?)
Que secundum Remigium habet dici

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

ostensione Spiritus et Virtutis, loquor.
Audite me, oro, Christiana cum devotione".
"1. Si hostilis esset terra vobis peragranda; numquid SALVUM CONDUCTUM optaretis, et de eo numquid parum solicite circumspiceretis!
Novi, communem esse sensum, et consensum omnibus unum.
Mihi vehementer illud assentimini.
Atqui vero in mediis hostibus agimus, et Salutatio Angelica salutis est symbolum.
Quid enim AVE est, nisi absque vae omni Evae?
Vox gaudii, GAUDE, novum ac primum re, et nomine est, AVE EVANGELIUM, hoc est bonum, felix , faustumque Nuncium.
Quare hunc Salvum Conductum assumamus exules filii Evae illo hostilia omnia evademus liberati; quippe orbis liberatus est omnis a maledictione Evae per AVE".
"2. Si eundum fuerit per cavernarum fauces, obscuraque locorum antra?
Nonne lucernam quaerimus, praeferimus?
Et vero anxia cum circumspectione, inquitis.
Recte.
At omnes nos per humanae mortalitatis latebrosas tendimus umbras, atque cavernas serpentinas.
Quid ni igitur properamus dictam, MARIA, LUCERNAM comparare nobis?
Hanc in Salutatione Angelica pie repetita igne devotionis accendamus, et illuminabimur.
Ipsa est Stella maris, et Illuminatrix Maria".
"3. Fac ita esse: regem Franciae diris facinoribus tuis habeas, offensissimum; an non summopere gratia Reginae gauderes Regis ad offensam restringendam?
Mecum, scio, sentitis omnes.
Nos vero sumus, qui in multis offendimus omnes Deum.
Nunc Regina coeli, Cor Misericordiae valet, et vult placare nobis: tantum Illius a nobis in Psalterio saepius recolatur GRATIA, et debite honoretur.
Vehementer saudeo, vel hodie arripiatis Psalterium: crastinum forte non omnes supervivetis".

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Господь с Тобой, Ты Благословенна среди женщин " и т.д.

ПЕРВЫЕ 50 МОЛИТВ РОЗАРИЯ.

II. "Христианские слушатели, Учителя, это место и ваши эрудированные уши знакомы с очень востребованными и тщательно продуманными речами.
Но я (вам) говорю сейчас не научными словами человеческой мудрости, а проявлением духа и добродетели.
Послушайте меня, пожалуйста, с христианским почтением".
1. - Если бы вы шли по вражеской земле, разве вы не хотели бы кого-то в качестве охранника?
- И вы бы мало обращали на это внимания?
Я убеждён, что мнение общее для всех, чтобы решительно согласиться со мной в этом вопросе.
Что ж, именно мы живём среди врагов, и Радуйся, Мария-знак спасения.
В самом деле, что такое Радуйся, если не бытие без вины, для каждой Евы ?
(Радуйся-это) песня радости!
Радуйся - это первая реальность и слово Евангелия, (Радуйся) - это блага, счастья и процветания.
Итак, разве мы, изгнанные дети Евы, не возьмём за охрану ту, которая, освободив нас, избавит нас от всех невзгод?
Благодаря, Радуйся, весь мир был освобождён от проклятия Евы".
2. "Если бы мы были среди пещерных ущелий и тёмных мест, разве мы не искали бы и не предпочли бы (иметь) Светильник?
И, конечно, с осторожной осмотрительностью вы согласитесь!
(И) правильно!
Но все мы направляемся в темноту и змеиные пещеры человеческой смертности.
Не будем ли мы тогда спешить за Светильником, называемым "Мария"?
Давайте зажжём Её, благочестиво повторяя "Радуйся, Мария" огнём преданности, и мы будем просветлены!
Именно Она, Мария,- Морская Звезда и Просветительница".
3. "Представь, что король Франции

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

смертной жизни, из-за многих оккультных грехов, разве может быть не удобно нести Светильник “Марию”?
Её, по словам Ремигия, следует называть "Морской Звездой”или "Просветительницей".
Ибо, согласно Бернару, просветите тех, кто сидит во тьме и тени смерти, возьмите Розарий Марии.
((В-третьих, о, уважаемые мужчины, пожалуйста, ответьте мне.
Если бы в суде короля Франции было против вас вменение многих дел, разве не было бы высшим средством правовой защиты, по мнению Клавдиана, умиротворить гнев короля, (получив) от королевы милость отмены всех преступлений?
Безусловно.
Итак, я говорю, что мы-дети гнева и смерти, как свидетельствует Апостол (С. Павел), и имеем в курии Царя царей и Господа правителей, против нас, бесконечные главы вменения, согласно (С.) Иакову, потому что мы все обидели (Бога).
Что же мы будем делать?
Разве нехорошо иметь благодать Девы Марии, часто говоря в Её Розарии "Gratia"?
Потому что Розарий-это письмо снисхождения, чтобы мы могли в полной мере умиротворить гнев Вечного Царя, который в гневе на нас.
Для этого я советую вам взять сейчас Розарий Девы Марии, потому что, возможно, завтра вас не будет в живых.
Что тоже сбудется!
На самом деле, три или четыре ученика, очень нечестивые и очень бесстыдные во всех грехах, уходя после проповеди, начали клеветать на Святого Бога, говоря: “мы надеялись услышать великие дела а услышали урок для детей”.
Что ещё?
В ту же ночь, идя с блудницами, чрезмерно пьяными, они оскорбляли друг друга и таким образом сражались друг с другом, поскольку, как свидетельствует Поэт, пьяный в страсти не имеет отношения даже к другу.
И так, двое умерли сразу, а остальные

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

maris stella vel illuminatrix.
Quia secundum Bernardum illuminat sedentes in tenebris et umbra mortis, propterea accipite Marie psalterium .
((Tercio o preclarissimi virorum a vobis requiro respondete michi.
Si haberetis in curia regis Francie contra vos multas causas criminales nonne summum remedium esset secundum (Fol. 063, col. b) Claudianum per gratiam regine(,) regis iracundiam sedare, cunctis criminibus dimissis.
Quinymmo.
Sic autem est inquio quod nos sumus filij ire et mortis, teste Apostolo, causam habentes in Curia Regis regum et Domini dominantium contra nos multipliciter criminalem secundum Iacobum, quia in multis offendimus omnes.
Quid igitur.
Nonne bonum est gratiam habere Virginis Marie, in psalterio suo sepius dicendo, Gracia.
Quod psalterium est littera indulgentie, quatenus possimus iram regis eterni contra nos sevientem omnino mitigare.
Propterea consulo vobis accipite nunc psalterium Virginis Marie, quia forte cras non vivetis.
Quod et fuit verum.
Nam tres vel quattuor scolares prophanissimi et inverecundissimi in cunctis peccatis, post sermonem recedentes ceperunt sanctum Dei blasphemare dicentes: («)Sperabamus nos magna audituros, et ecce lectionem audivimus puerorum(»).
Quid amplius.
Infra crastinum nocte discurrentes cum meretricibus fecerunt sibi mutuo post nimias ebrietates insultus sic mutuo bellantes, quia libido in ebrioso nulli parcit amico, teste Poeta.
Sicque statim duo sunt mortui, alij autem duo vulnerati et semimortui per clientes tracti ad carceres, paulo post blasphemando expiraverunt.
Et hoc fuit (fol. 063, col c) ceteris in maximum Timorem, et ad Timorem et Honorem Dei .
((Quarto, o ingeniosissimi magistri et scolares, parvulam moveo questionem sed aliam ab hijs quas habetis in scolis vestris.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

EXEMPLUM.

III. “Vocem ecce propheticam, cogitationum perspectricem.
Nam hand secus, ac dictum evenit.
Artium studiosi quatuor moribus sat improbis, Virum Dei, ut peroravit, despicatui habentes ajebant: magna quaedam exspectabamus; et ecce, lectionem puerorum audivimus.
Nocte proxima perpotant iidem atque scortantur.
In ipsis amplexibus scorti, iram extimulante libidine, ad rixam, ad arma ruunt: duo internecione occiduntur; aliis duobus ad mortem vulneratis.
Ab vigiliis hi ambo in carceres retrusi, post pauxillum ibidem inter blasphemias animam exhalant obscoenam et infelicem.”
“4. Qui iter cogitant per loca sola, per incultas terras, et humani victus egentes: nunquid plane censebunt necessarium, ut aliunde sibi plene de COMMEATU circumspiciant?
Id nemo sanus mihi inficias, iverit .
Nostrae haec peregrinationis terra deserta, invia, et inaquosa, coelestium inops bonorum est, inanis et vacua.
Quid cessamus igitur, quid restitamus, quin protinus de illius plenitudine accipiamus omnes, que est PLENA?
Da illi tu in Psalterio vocem hanc, remque recipe”.
“5. Turbat bellis terra ferocibus, aut infestam habent latrunculi, ut nulla sit usquam tuta salus, praeterquam uno in CASTRO inexpugnabili: ad hoc quis, nisi contemptor vitae, non confugerit?
At terra talis est in qua mortales agimus, et Dominus est refugium nostrum.
Et quid est igitur, quod minus frequenter et ardenter eum in Angelica Salutatione appellemur ?
Qui in ea ad Psalterium persaepe dicere dubitamus: DOMINUS?”.
IV. Hic Sanctus Dominicus apud Novellum Mariae Sponsum facti narrationem interponit ad EXEMPLUM.
“Haec cum praedicarem, Alma Patrona MARIA continuo lateri haerebat meo Assistrix: ipsa, velut ex libro, verba mihi singula prelegens suggerebat dictatrix: ipsa vires, animumque, spiritumque

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

обиделся на твои злодеяния: ты бы обрадовался или нет, если бы у тебя была милость Королевы, и отвращение короля прекратилось?
(Вы согласны) со мной, я чувствую это, (тогда) слушайте меня все.
Это мы, воистину, все, кто оскорбляет Бога во многих вещах.
Теперь Царица Небесная, от сердца милосердия, может и хочет примирить нас (с Богом): с нашей стороны, пусть Её “Благодать" будет так же восстановлена в С. Розарии, и (Она) будет заслуженно воспета.
Я настоятельно призываю вас: сегодня же возьмите корону С. Розария: завтра, возможно будет поздно”.

РАССКАЗ

И это была пророческая речь, способная разгадать мысли сердец.
На самом деле произошло не иначе, чем так, как было сказано.
Четверо учёных (философов) с нечестными нравами, как только человек Божий закончил говорить, испытывая презрение, сказали: “Мы ждали великих дел, и вот, мы услышали урок для детей”.
На следующую ночь они напились и пошли к блудницам.
Из объятий блудниц, они бросились в драку с оружием: в резне двое были убиты, а двое ранены (почти) до смерти.
Оба были заперты в тюрьму охранниками, где, спустя короткое время, богохульствуя выдыхали изуродованную душу".
4. (С. Доминик сказал): "разве те, кто планирует путешествие по пустынным местам и невозделанным землям, лишённым человеческого питания, не сочтут совершенно необходимым, чтобы они каким-то образом находили питание?
Ни один здравомыслящий (иначе) никогда не пойдёт со мной!
Земля нашего паломничества пустынна, недоступна, бесплодна, бедна небесными благами, тщетна и пуста.
Потому что тогда мы задерживаемся, потому что мы

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

двое, раненые и умирающие, утащенные клиентами в яму, вскоре скрылись, богохульствуя.
И это принесло в других (слушателей проповеди) наибольший страх (Божий), и, через страх, также честь Божию.
В-четвёртых, о гениальные учителя и ученики, я задам небольшой вопрос, но отличный от тех, что вы задаёте в своих школах.
Он воскликнул: "Ответьте Мне!
Если бы вам пришлось пересечь бедную землю, где вы не могли найти никакой пищи, разве не было бы полезно и необходимо для вас в таком случае, взять с собой полный запас, как свидетельствует (Святой) Иероним?
Конечно, это правда.
Мы, возлюбленные, пересекаем пустыню Моавитскую и пустыню Идумейскую и пустыню Агаренскую, где, по словам (С.) Иеронима, нет изобилия продовольствия, потому что весь мир был помещён в бесплодие.
Разве вам не нужно было бы нести сумку или мешок, полный необходимых вещей, чтобы вы погибли идя по пути?
Этот мешок, таким образом, является “Plena”.
Так как Благочестивая Мария, по словам (С.) Иеронима, была обильно наполнена всеми дарами Божьими.
Для этого возьмите Розарий, и вы не умрёте ни от голода, ни от жажды.
В-пятых, о знаменитые господа, я задаю вашим ушам ещё один вопрос и спрашиваю: если бы в какой-то провинции происходили непрерывные набеги вооружённых людей, которые опустошали бы всё, разве жители Земли не должны были бы войти в какую-то крепость или замок, чтобы они не были приведены в ужасное рабство или до ужасной смерти такими людьми, как свидетельствуют Августин и Вегетий о военном искусстве?
Нет сомнений, что это так.
Но почему?
Конечно, мы такие, потому что наше тело - одна великая провинция, которая всеми силами, каждый день, очень серьёзно, подвергается изгнанию и разграблению

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

(“)Dicite (-) inquam (-) michi.
Si haberetis transire per terram aliquam pauperrimam sic quod non possetis aliquas reperire alimonias, numquid non esset vobis conveniens et necessarium in tali casu accipere vobiscum plenam provisionem, teste Ieronimo.
Utique est verum.
Nos autem carissimi transimus per desertum Moab et desertum Ydumee et desertum Agarenorum ubi nulla est victualiam copia, secundum Ieronimum, quia totus mundus est in sterilitate positus.
Numquid igitur non est necessarium vobis portare peram sive saccum necessarijs plenum ne forte deficiatis in via.
Saccus autem iste est Plena.
Quoniam benignissima Maria secundum Ieronimum, cunctis donis Dei fuit sufficientissime adimpleta.
Propterea accipite psalterium, ne fame et siti pereatis .
((Quinto, o celeberrimi domini, aliud motivum suggero auribus vestris et quero.
Numquid si in aliqua Provincia fierent continui discursus armatorum cuncta vastantium necessarium non esset incolis terre intrare aliquod fortalicium sive castrum, ne in servitutem pessimam a talibus hominibus (fol. 063, col. d) redigerentur aut in mortem turpissimam teste Augustino et Vegecio de re militari.
Non dubium est quin sic.
Sed quid?
Certe nos sumus huiusmodi, quoniam corpus nostrum est una maxima provincia, que per omnes potentias singulis diebus gravissime expugnatur et depredatur ab innumueris hostibus, teste Propheta.
Nonne ergo multum erimus insani, si propinquum et astans nobis fortalicium noluerimus ingredi exponentes nos morti aut perpetue servituti?
Fortalicium autem est istud Castrum, “Dominus”.
Quod omnibus dominatur inimicis. Quoniam Maria, teste Damasceno, domina dicitur que anticum dominum de regno eijciens tirannico, verum Dominum Deum deorum attulit ad liberandum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

sufficiebat confortatrix, et Voci dabat vocem Virtutis.
Neque aliter dicta cadebant ad aures ac animos auditorum, velut ignea tela.
Sentiebant plerique Carbones vastatores scelerum in conscientiis suis, et hasce epigniri intus, ac gliscere Flammas ad Dei Timorem juxta et Amorem.
Demum velut epilogicans primam dictionis partem ita finiebam: “Praeclare nobis est perspectum, Decem Mandatorum Dei reverentiam, ac obedientiam ab humana, seu improbitate, seu fragilitate desuesse , heu, temerarii : id quod a nobis avertat DEUS.
Unum quodque autem de periculis quinque jam enumeratis, per omnia Decalogi capita cum scelere versari, et animae mortem pergrassari potest.
Quo circa, ad quinquiesdena deprecanda mala, prohibendaque certissimum.
Et cuivis paratissimum est remedium Psalterii Quinquagena prima: quae totidem praesidiorum quaedam est veluti panoplia, Corona MARIAE”.

II. QUINQUAGENA.

“V. 6. Sit necessitas subita, quae vel intempesta nocte quem exturbet in iter, idque ab trucibus infessum feris, foedisque monstris infestum: quid illi perinde foret, atque armati, cordatique COMITES propugnatores ejus?
Negabit nemo.
Nos sumus in has mundi tenebras extrusi, et fera hominumque vitiorumque monstra tendimus iter iniquum: offendimus omnes, et egemus gratia.
Vae soli!
Ductoris egemus, et defensoris.
Adstat ecce parata pia Mater Virgo: ora Dominam, et assume eam Tecum tua caetera Angelicae Salutationis comitiva, quae quanta in Psalterio!”.
“7. Sit casus, qui compellat inire domos, aut loca, quae obscena scelerum omnium infamia notavit insignis: num quisquam honesti amans nominis solus pedem intulerit?
Dubio procul testes, comitesque plures VIROS SANCTOS, vitaeque famaeque integros adducet secum.
Locus nullus prae mundo hoc est insigniori infamia: et permeandus est

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

останавливаемся, вместо того, чтобы получить всё от полноты той, которая: "Plena (Полная)"?
Ты даёшь ей, это слово, в С. розарии, и получаешь сполна".
5. "Земля разрушена жестокими войнами, и разбойники насаждают её, так что нигде нет надёжного спасения, кроме одного неприступного замка: укрылись бы в нём те, кто не презирает жизнь?
Но вот земля, в которой мы, смертные, живём, и Господь-наше прибежище.
И почему же тогда мы призываем Его гораздо реже и гораздо менее горячо, в "Радуйся Мария"?
Почему мы очень часто не решаемся произнести в "Радуйся, Мария Розария" (слово): "Dominus (Господь)"?
IV. В этот момент С. Доминик в присутствии нового Супруга Марии вставил в качестве примера повествование о факте.
"В то время как я проповедовал это, любящая защитница Мария всегда оставалась рядом со мной в качестве помощницы: и она, как бы читая мне эту маленькую книжечку, предлагала мне слова одно за другим, как бы диктовала их мне; она, как утешительница, поддерживала меня в силах, душе и духе, и своим голосом предлагала мне те добродетельные слова, которые попадали в уши и душу слушателей, не иначе, как если бы они были огненными стрелами.
Многие чувствовали, как горячие угли, которые сжигали грехи в их сознании и сжигали их от корней, и в то же время постепенно росли пламя страха и любви Божией.
Наконец, почти дойдя до эпилога, я закончил первую часть речи: "нам ясно, что мы пренебрегли благоговением и повиновением Десяти заповедям Божьим из-за нечестия и человеческой хрупкости!
Мы без сознания!
Пусть Бог удалит эту (небрежность) из нас!
Затем каждая из пяти опасностей, уже перечисленных, может заразить злом, все заповеди Декалога, и может

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

бесчисленными врагами, как свидетельствует Пророк.
Разве мы не станем сильно разочарованы, если не захотим войти в соседнюю крепость, подвергая себя смерти или вечному рабству?
Крепость - это Замок "Dominus".
(Господь), который правит всеми врагами. Поскольку Мария, как свидетельствует Дамаскин, называется Госпожой, которая, изгнав древнего господа (дьявола) из тиранического царства, привела истинного Господа, Бога Богов, чтобы освободить всех от рабства дьявола и вечной смерти.
Поэтому, о, возлюбленные, возьмите сейчас же Розарий Пресвятой Девы Марии, чтобы в час, который вы не знаете, не пришли налётчики и не привели вас в вавилонское рабство во веки веков. И, когда я говорил это, Мария, оставаясь рядом со мной и почти предлагая мне слова из книжки, опьяняла меня восторгом.
Услышав эти слова, которые я проповедовал, все восприняли их так, как будто они были горящими углями, которые сильно воспламенили их совесть к страху и любви Божьей.
И я добавил: "о, дорогие господа, вы знаете, что такое десять прегрешений Десяти Заповедей. Если умножить эти пять опасностей, описанных до сих пор, на это (число) десять (Заповедей), то уже будет 50 опасностей.
Против них, пожалуйста, приложите эти пятьдесят вспомогательных средств, то есть пятьдесят "Радуйся, Мария", в первых 50 молитвах короны Марии.
В-шестых, о верные господа, обратите внимание, на мой вопрос.
Если бы вы шли ночью и были очень напуганы из-за чудовищных существ и бесчисленных зверей, появляющихся на вашем пути, разве вы не хотели бы иметь с собой сильную, способную и непобедимую компанию, как свидетельствует Златоуст?
Никто не сомневается, что это так.
Конечно, дорогие, мы такие, потому что каждый день мы ходим в ночь невежества, по Василию, по земле, полной бесконечных страхов и ужасов

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

universos de servitute dyabolica mortali ac perpetua.
Propterea carissimi accipite cito psalterium beate Virginis Marie, ne hora qua nescitis veniant isti predones et ad servitutem babilonicam vos perducant in sempiternum.
Et cum hec dicebam, semper michi Maria astans et quasi verba ex libro legens me in cunctis confortabat.
Omnes fere audientes hec que predicabam sic capiebant, ac si fuissent carbones igniti, conscientias eorum vehementissime inflammantes ad Timorem (fol. 064, col. a) et Amorem Dei.
Et addebam: (“)O domini carissimi, nostis quod decem sunt fractiones decem mandatorum.
Si ergo multiplicemus ista quinque pericula iam dicta per ista decem iam erunt quinquaginta pericula.
Contra que rogo accipite diligentius quinquaginta presidia hec scilicet quinquagesies Ave Maria, secundum primam quinquagenariam Marie Coronam .
((Sexto, o fidelissimi domini, parumper attendite ad petitionem meam.
Nonne si ambularetis nocte et essetis multum timidi propter monstra et bestias innumeras in via vestra existentes, velletis habere vobiscum fortem et valentem comitivam ac invincibilem, teste Crisostomo(?)
Nulli dubium est quin sic.
Certe carissimi nos sumus huiusmodi, quoniam ambulamus cotidie in nocte ignorantie secundum Basilium per terram timoribus plenam et terroribus innumeris presentis vanitatis.
Accipiamus ergo Comitivam istam Regalem « Tecum ».
In qua importatur Regalis Potestas.
Nam teste Ieronimo, Dominus sic fuit Tecum o Maria quasi Rex regum et Dominus dominantium, in Quo omnia, ex Quo omnia, e per Quem omnia, in Te eciam fuit summe, o Archa Plena Bonitate totius Deitatis.
Si igitur volumus liberari a terroribus istis et periculis nocturnalibus tenebrarum, accipiamus Marie Psalterium.
((Septimo o gloriosi doctores et magistri gloriosa mundi lumina, (fol. 064, col. b)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

omnibus: felix e tergo quem nulla ciconia pinsit, qui sequacem trahit infamiam nullam.
Nullam ex omnibus traxit, quae sola BENEDICTA est per excellentiam: haec qui comes ierit , tutus honoris erit.
At iis sese ultro associat, a quibus in Psalterio familiarius BENEDICTA consalutari gaudet.
Haec vitae, famaeque testis, et fidissima custos est".
"8. Si quam in scholam vestra vos ingenua cujuspiam artis combibendae cupiditas inclusisset, ac ea scientia lingua peregrina traderetur, quid honestissimae cupiditatis, vestrae ardori foret perinde necessarium, atque MAGISTER linguae?
Quis hic?
Quaesitaretis omnes, et amabibus eum?
Demonstretur autem, quis ita ad sese abierit, qui ipsum non adierit, audierit?
Nos hic talem terimus ludum, cupidi coelestis condiscendae artis, ignari sed linguae.
Quem magistrum quaerimus?
Ecce ipse adest, solo verbo docere potens.
Angelica eum demonstrat Salutatio Psaltis in vocula TU demonstrante.
In ea Spiritus inest Deiparae Theodidascalus.
Ipsum tute precibus require, MARIA eum tibi conciliabit".
"9. Ponamus ita esse: simus nationem ingressi, in quam nulli quicquam inferre, nec afferre liceat: in qua, et mera stipe corroganda sit victitandum, in qua immites viri calybem circa praecordia, barbariae rigentia gerant: at MULIERUM tanto sit mitior at benigne faciendum natura; illud sane studium esset omnium nostrum, ut de mulierum nobis misericordia demeranda laboraremus.
Atqui Diva Maria est Mater Misericordiae, et SS. Angeli, Divique omnes per nostra in Deum peccata, alieni a nobis forent, ac adamantini: illa tamen numquam nisi bona Mater est.
Quare eam jure suo meritissimo benedicamus IN MULIERIBUS".
"10. Cum, teste S. Gregorio, ipsaque experientia, quotidie ambulemus vias mundi amaritudine plenas, an non gratissimus is COMES fuerit nobis, qui a

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

принести смерть в душу.
Итак, чтобы предотвратить пятьдесят зол, самое безопасное и готовое средство для всех, это первые пятьдесят молитв Розария: Корона Марии, которая действительно является атрибутом для любой помощи.

ВТОРЫЕ 50 МОЛИТВ (РОЗАРИЯ).

V. 6. "(Представь себе) есть внезапная необходимость, которая побуждает (человека) отправиться в путешествие поздно ночью; и если бы он подвергался опасности от диких зверей и преследовался ужасными гнусностями, разве ему не понадобились бы вооружённые и разумные сопровождающие, защищающие его?
Никто не скажет "нет".
Это мы, те, кто проталкивается сквозь тьму мира и совершает неудобное путешествие среди зверей людей и гнусных пороков.
Мы все противны и просим доброжелательности.
Горе тому, кто один!
Нам нужен проводник и защитник.
И вот приходит к нам навстречу, с готовностью, любящая Дева-Мать: молись Царице, и возьми " Tecum (с тобою)", как твою сопровождающую (на стольких дорогах), сколько Радуйся Мария в С. Розарии".
7. "Представьте себе, что вы вынуждены ходить по домам или местам, которые известны как непристойные места: кто любит своё доброе имя, разве поведёт вас туда когда-нибудь?
Если он не может не пойти, он, несомненно, возьмёт с собой, как свидетелей и товарищей, многих святых и неповторимых людей.
Нет места, которое было бы позором более известным, чем этот мир, и все должны пройти через него: счастлив тот, кто не получил никаких насмешек за спиной, и тот, кто не тащит тень какого-либо позора.
Среди всех единственная, не запятнаная (позором), - это" Benedicta (Благословенная)" по преимуществу: кто пойдет с Ней в компании, будет уверен в чести.

настоящего тщеславия.
Итак, давайте возьмём эту королевскую компанию " Tecum [с Тобой]".
С такой (компанией) у вас есть уверенность в Королевской Силе.
Ибо, как свидетельствует (С.) Иероним, Господь был таким с тобой, о Мария, (Он) Царь царей и Господь господствующих, (тот) в котором (есть) всё, от которого (есть) всё, и, посредством которого (есть) всё, также было в Тебе, о, Ковчег, полный всей Божественной доброты. Поэтому, если мы хотим освободиться от этих ночных ужасов и опасностей тьмы, мы берём Розарий Марии.
В-седьмых, о славные врачи и мастера, сияющие звёзды мира, ответьте мне, пожалуйста. Если бы вам пришлось пересечь позорную землю, вы бы не хотели иметь честную и надёжную компанию, чтобы вас не называли негодяями, нечестивыми, нечестными, кощунственными и так за другую клевету в мире, и вы были бы заключены в тюрьму, как это применяется для злодеев? О, я считаю, что это происходит именно так, как свидетельствует Поэт. Ибо в высшей степени позорен, тот, кто не боится позора, но любит его. Так и есть, потому что все мы живём на земле всякого позора и нечестности, согласно (С.) Василию, из-за чудовищности грехов мира. Поэтому давайте возьмём Честную Компанию, Благословенную Марию, часто говоря Ей в Её Розарии: “Благословенная". Как свидетельствует (Святой) Бернар, Мария была так Благословлена в доброй славе, отгоняя от женщин всякую клевету. В-восьмых, о, уважаемые священнослужители, ответьте мне. Если бы вы были в школе, где вы не могли понять идиому, разве вам не нужно было бы иметь верного переводчика? И нет никаких сомнений в том, что это так, как свидетельствует опыт и (С.)Августин. Так и есть, о, дорогие, потому что все мы находимся в такой школе, которая (есть) школа Божественного Провидения, в которой, как свидетельствует опыт, никто не знает, достоин ли он любви или ненависти.

dicite queso michi.
Si haberetis transire per terram infamie, velletis ne habere comitivam honestam et securam ne haberetis dici ribaldi, prophani, inhonesti, sacrilegi, et sic de alijs infamationibus mundi et captivari more ribaldorum?
O vere estimo quod sic, teste Poeta.
Quia iste est summe infamis, qui non timet infamiam sed amat illam.
Sic autem est quod nos omnes habitamus in terra totius infamie et inhonestatis secundum Basilium, propter enormitatem peccatorum mundi.
Quapropter accipiamus Comitivam Honestam Benedictam Mariam dicendo Sibi sepius in Psalterio Suo, Benedicta.
Quoniam teste Bernardo, sic Maria fuit benedicta, quasi bonam famam a mulieribus eiciens omnem infamiam.
((Octavo, o honorabiles Clerici, dicite michi queso.
Si essetis in schola in qua non possetis intelligere ydeoma, nonne esset vobis necessarium habere fidelem interpretem?
Et non dubium quin sic, teste experientia et Augustino.
Sic autem est o carissimi, quod nos omnes sumus in tali scola, quia in Scola Divine Providentie in qua teste experientia nemo scit an amore vel odio dignus sit.
Accipite ergo vobiscum istum bonum interpretem “Tu”, quod pronomen demonstrans et referens nobis divinalia, Laudando Mariam in Psalterio Suo, (fol. 064, col. c) que secundum Ambrosium demonstravit nobis et retulit Verbum a seculis absconditum.
Simulque ut sic loquar reddidit suppositum Verbo Secunde Persone in Divinis, mensibus novem in Thalamo Virginali Ipsum deferens.
((Nono, o ingeniosissimi parisienses, ad vos est eloquium meum, respondete michi queso.
Si pauperes essetis mendicando ostiatim, et haberetis transire per aliquem Ducatum ubi omnes viri essent duri et ferrei ac inmisericordes, nonne in tanta miseria velletis bene a mulieribus elemosinam accipere, cum teste Sapiente et Propheta mulieres sint magis misericordes quam viri.
Respondetis quod sic.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

consolatione suavissimus?
Atqui hic is est, adesseque nobis optat, cui orantes dicimus: BENEDICTUS.
Quin igitur eum devincire nobis studemus in Psalterio?
Quapropter cum per dicta jam quina pericula, in salutis nostrae perditionem, grassentur immane dira decem scelerum praecipuorum portenta; nimirum Capitalia septem cum Perfidia, Praesumptione ac Desperatione: equidem ita existimo, neminem sibi tam inimicum reperiri, qui si ista cognoverit certa salutis praesidia, sit ea despecturus.
Sin, nemo talem non aut insanum, aut desperatione deploratum dixerit.
Quare adversum quinquies dena ea pessima monstra, vestrum vobis placeat asylum in Psalterii altera Quinquagena".

III. QUINQUAGENA.

"VI. 11. Porro: quid in itinere positis, labore fessis, fame, sitique exhaustis, suique subsidio recreandi destitutis, quid, inquam, his evenire gratius queat, quam ut in felicem ARBOREM, optimis plenam fructibus, et manantem sub ea frigidae fontem, contingat incidere?
Atqui nobis in hac vitae via inaquosa B. Virgo occurrit, ARBOR ter benedicti FRUCTUS, cum Fonte Vitae: Fructum igitur, Arboremque pariter in Psalterio consalutemus".
"12. Fingamus: quid obstat?
Ex nobis unum aliquem illi Regno dandum esse Regem, in quo steriles universi degerent, nemo pater, mater nemo fieri posset: GEMMA tamen Regi novo demonstraretur, cui vis inesset omnes foecundandi.
Num eam, si quidem sapuerit, aspernabitur?
Melius ille regnum amabit suum.
At in suo quisque corporis Regno Rex est. Sed id in terra situm maledictionis est, et spinarum, ubi infelix dominatur sterilitas, hac pulsa regnum felicitare potest, et foecundare, quisquis illam in caeteris Angelicae Salutationis GEMMAM VENTRIS dictam, pie usurpabit: adeo certe foecunditatis est ex obumbrante Spiritu Sancto.
Qua enim Virgo Parens omnem ab orbe spiritus abstulit sterilitatem, quo amplius

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Кроме того, (Она) радуется тем, кто приветствует её как "Благословенную" в С. розарии.
Она свидетель жизни и славы, и очень надёжный хранитель".
8. - Если бы ваше честное желание изучать какое-либо искусство познакомило вас с одной школой, а эту науку преподавали на иностранном языке, то не понадобился бы тогда учитель языка из-за пылкости вашего честного желания?
Кто это, чтобы мы его поприветствовали?
Вы все спросите!
Пусть знают, кто был бы так бессмысленен, чтобы не стоять рядом с ним и не слушать его!
Мы, здесь, в такой школе, желая изучать небесное искусство, но не обращая внимания на язык.
Кого мы ищем в качестве учителя (языка)?
Вот он, он встречает нас, и он может научить нас на нашем языке.
Радуйся Мария показывает Розарианцам знание слова: "Ты".
В этом (слове) присутствует Дух, Божественный Учитель Божией Матери.
Ищи его сам среди молитв (С. розария), Мария сделает его другом для тебя".
9. "Если мы вступили в народ, в котором нельзя ни приносить что-либо, ни уносить что-либо, в котором нужно жить только попрошайничеством, и где свирепые, беспощадные варвары имеют сердца, покрытые сталью, но (где) природа женщин мягче и доброжелательнее творит добро.
Не было бы справедливо попытаться заслужить милость женщин?
Что ж, С. Мария Мать Милосердия, и если Святые Ангелы и все Святые будут противны и жестоки к нам за наши грехи перед Богом, Она, однако, всегда будет хорошей Матерью.
По этой причине мы благословляем Её по праву: "In mulieribus (среди женщин)".
10. "По словам С. Григория (и свидетельствует об этом опыт!), для нас, которые каждый день пересекают пути мира, полные горечи, был бы

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Тогда возьмите с собой этого хорошего переводчика "Tu", который является указательным местоимением и относится к нам божественные вещи, когда восхваляем Марию в Её Розарии, которая, согласно (С.)Амвросию, показала нам и вернула Слово, скрытое веками. И, объявляя об этом, он перевёл скрытую Тайну Второго Лица Слова внутри Божественных (Трёх Лиц), перенеся Его на девять месяцев в Девственный таламус (Её Чрева).

В девятых, о, блестящие парижане, моеё слово (адресовано) вам, ответьте мне, пожалуйста. Если бы вы были бедны, попрошайничали от двери к двери и должны были пройти через какое-то герцогство, где все люди были жёсткими, непреклонными и без милости, разве в таком большом несчастье вы не хотели бы по праву получать от женщин милостыню, как свидетельствуют Мудрец и Пророк, поскольку женщины более милосердны, чем мужчины? Вы (конечно) ответите да.

Итак, мы все нищие в очень страшной земле, где люди очень трудны, потому что мы проходим через царство праведности, в котором все ангелы и все создания мира тверды против нас, желая сражаться против нас из-за наших бесчисленных грехов.

Так же это (царство праведности) будет сражаться против этого (царства) земли, против безумных, и Бог вооружит существо, чтобы отомстить врагам. Может быть, тогда стоит войти в этот Дом Милосердия “среди женщин", читая Розарий Девы Марии, поскольку, согласно (С.) Максиму, Мария- Царица Милосердия, самая милосердная из всех женщин?

В десятых, о, дорогие ученики и учителя, послушайте теперь воззвание Верховного Царя.

Если бы вам пришлось пересечь страну печали и бесконечных страданий, разве, с величайшим желанием, вы не хотели бы иметь на пути хорошего, справедливого и утешающего союзника, который утешал бы и радовал вас при каждой возможности? Я уверен, что да, с Ансельмом, который

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Cum ergo omnes simus mendicantes in terra terribilissima, ubi viri sunt plurimum duri, quia transimus per Regnum Iusticie in quo omnes Angeli et universe creature mundi contra nos obdurantur volentes contra nos pugnare, propter peccata nostra innumera.

Iuxta illud pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos, et armabit Deus creaturam in ultionem inimicorum.

Nonne ergo nobis est necessarium intrare hanc Domum Clementie “In mulieribus”.

Dicendo Psalterium Virginis Marie quoniam Maria secundum Maximum est misericordie Regina, cunctarum mulierum misericordissima.

((Decimo, o carissimi scolares et magistri. Audite (fol. 064, col. d) me nunc Summi Regis nuncium.

Si haberetis transire per terram tristicie et angustiarum infinitarum nonne summo cum desiderio velletis habere socium in via bonum et iustum et solaciosum in cunctis vos confortantem et letificantem.

Non dubito Anselmo hec eadem asserente quin sic.

Quid igitur cum omnes simus tales, nam teste Gregorio: Continue ambulamus vias mundi amaritudinibus plenas propter primorum parentum noxas.

Eya ergo carissimi accipiamus socium bonum istum iocundissimum “Et Benedictus”, offerendo Marie Virgini benedictum psalterium de quo Augustinus ait: Vere Maria super omnes es Benedicta, quod Benedictum portasti Fructum qui nos docet, saciat et confortat in omni miseria calamitatum istarum.

Cum igitur o domini prestantissimi ista quinque pericula enumerata variantur et multiplicantur secundum decem peccata, que sunt superbia, avaricia, luxuria, invidia, ira, gula, accidia, infidelitas, desperacio, et odium, quinquies autem decem sunt quinquaginta.

Merito ergo contra ista quinquaginta pericula accipere debemus secundum quinquagenam psalterij Virginis Marie, preservantem nos ab istis malis.

((Undecimo o laudabilissimi domini auscultate parumper verba mea queso.

O domini (fol. 065, col. a) si quis vestrum iret per viam summe laboriosam et permaxime onerosam, in qua nulla essent

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

carnis restituet foecunditatem eadem rite invocata?
“13. Dictum nobis haud ignoramus: “Negotiamini, donec veniam”.
Sed dicere quisque potest: “Mendicus et pauper sum ego, aurum et argentum non est mihi: unde igitur negotiabor?
Sit igitur REGINA potens, quae te copiose donare velit pecuniis; non illius omni via ambires gratiam?
MARIA est, cujus proprium illud est possessivum, TUI: tua, O Virgo, tua totius orbis utriusque, superi, jacentisque medii, possessio; verum tibi Illa possidet: tu tantum illi in Psalterio famulare”.
“14. Si quis nexus vinculis, et tetro carcere clausus detineretur; oblatamque nollet CLAVIM, qua resolvente manicas, pedicasque, et carceris fores omnes reserante, evadere licite, glorioseque valeret, cum is demens, tum in sese foret iniquus.
Et nos vincti sedemus in mendicitate et ferro!
Quin ergo CLAVIM David arripimus, qui est Jesus?
Hic vero per quam fuit Conceptus, per eandem Salutationem, et accipitur.
Et arripere, orare, gestare, exosculari, plane venerari Psalterium, Salutationis Palatium, omittemus?”.
“15. Degenti super terram pestilentem et tabificam, quid perinde censebitur necessarium, ac certum ANTIDOTUM UNGUENTARIUM, quod omnem adversus lucem praestare valeret?
Miseri nos mortis filii hac in mundi pestilentia auram, animamque trahimus, et id, quod vivimus, morimur ad certam tamen immortalitatem conditi: quam quidem hausta hic pestis aeternum infelicitare potest .
Quin amuleti?
Quod balsamum superest?
UNGUENTUM suppetit Christianis CHRISTUS, id est, Unctus, cuique sicut Unguentum effusum Nomen est: hujus pigmentaria est MARIA, quae CHRISTUM debit dedit orbi pestifero: dabit, et tibi, tantum Angelica Salutatione ipsam rite venerare”.
“Quid tot inter funera, praesentemque mortem, vitae capessere tardamus Remedium?

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

очень приятной компанией?
Это (Христос) выбирает сопровождать нас, которому, молясь, мы говорим:“Benedictus (Благословенный)”.
Почему же мы не хотим идти с ним в С. Розарии?
Вместе с этими пятью опасностями, о которых было сказано, и которые скрывают наше спасение, угрожают десятью страшными бедствиями главных злодеяний: то есть семь главных(пороков), объединённых вероломством, тщеславием и отчаянием.
Конечно, так я думаю: что не нашлось бы такого врага самого себя, что, если бы он знал об этих уверенных спасительных гарнизонах (Радуйся, С. Розария), не использовал бы их.
Каждый считал бы его либо бессмысленным, либо жалким от отчаяния!
В защиту от этих пятидесяти бедствий, пусть будут вашим убежищем вторые 50 молитв С. Розария”.

ТРЕТЬИ 50 МОЛИТВ (РОЗАРИЯ).

VI. 11. “Путникам, измученным усталостью, голодом и жаждой, без убежища для отдыха, я говорю: что может случиться более желанного, чем наткнуться на дерево, наполненное прекрасными плодами, и на источник пресной воды, льющейся из-под земли?
Это мы (путники) на засушливом пути жизни, (которые) встречают Пресвятую Деву, дерево “Fructus (Плод)” трижды благословенный вместе с Источником жизни: и мы приветствуем Плод и Дерево в С. Розарии”.
12. "Предположим, что один из нас должен стать царём в царстве, в котором все бесплодны, и ни один мужчина не может стать отцом, и ни одна (женщина)- матерью.
Однако, если бы новому королю был показан драгоценный камень, способный сделать всех плодотворными, если бы он был действительно мудр и очень любил своё королевство, разве он бы отказался от него?
Каждый- король в царстве своего тела.
Но это (царство) помещено в землю

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

утверждает то же самое.
Так как мы все таковы, как свидетельствует (С.) Григорий: на самом деле, мы постоянно ходим по путям мира, полным горечи, из-за ошибок первых родителей. Итак, о, дорогие, давайте возьмём этого доброго союзника, очень приятного "Et Benedictus", предложив Деве Марии Благословенный Розарий, о котором Августин сказал: Воистину, о, Мария, Ты была Благословлена выше всех, потому что Ты принесла благословенный Плод, который учит нас, насыщает и утешает нас во всех страданиях этих бедствий.
Так как, о, выдающиеся Господа, эти пять перечисленных опасностей разнообразны и умножаются в зависимости от десяти грехов, которые являются гордыней, скупостью, похотью, завистью, гневом, чревоугодием, ленью, неверностью, отчаянием и ненавистью, 5 умноженные на 10, равно 50. Поэтому справедливо, против этих 50 опасностей, мы должны взять вторые 50 молитв Розария Девы Марии, которая защищает нас от этих зол.
((В одиннадцатых, о, славные господа, послушайте мои слова, пожалуйста. Если бы кто-нибудь из вас пошёл по чрезвычайно трудному и бесконечно тяжёлому пути, на которогм не было бы гостиниц, и у него не было с собой ни хлеба, ни питья, и он испытывал огромную жажду и голод, и, если бы на этом пути появился очень чистый источник и деревом всех добрых плодов, разве, он не наслаждался бы такой большой встречей и, с величайшим желанием, не хотел бы утолить голод плодами и жажду водой из источника? Без сомнений, как свидетельствует (С.) Амвросий, который использует это описание.
Мы от мира сего, ибо, по (С.) Иерониму, все сыновья Адама идут по обезвоженой дороге сухости и смерти, и всё же по ней приходит к нам навстречу Дева Мария, которая есть Древо Жизни и Источник, которая принесла Плод Вечного Спасения, по (С.) Василию.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

hospicia nec ipse secum haberet panem vel potum et summam haberet sitim et esuriem, et stante isto casu, si preberet se in via fons limpidissimus cum arbore cunctorum fructuum optimorum, nonne multum gauderet ille de tanta occursione, et summo cum desiderio vellet et famem fructibus et sitim poculo fontis extinguere(?)
Non dubium est teste Ambrosio hanc figuram accipiente.
Nos autem sumus huiusmodi, quia secundum Ieronimum omnes filij Ade ambulant in via inaquosa ariditatis et mortis, et tamen in ista occurrit nobis Virgo Maria que est Arbor Vite et Fons deferens Fructum Eterne Salutis secundum Basilium.
Accedamus ergo citius ad Arborem istam dicendo sepius Fructus.
Ne si forte expectaverimus usque ad crastinum, fame aut siti pereamus.
Nescimus enim diem aut horam .
((Duodecimo, o mirabiles gubernationis ecclesie Dei intellectores, intelligite parumper eloquentiam meam.
Quero a vobis respondete michi.
Si quis vestrum haberet regere unum regnum in quo tam viri quam mulieres una cum ipsomet essent omnino steriles et infecundi, nonne iste esset bene fatuus rex si refutaret lapidem unum preciosum (fol. 065, col. b) qui haberet virtutem fecundandi universalem.
Proculdubio dicitis quod sic.
Nam secundum Maximum in sermone talis contempneret bonum regni universale, optans universalem regni sui destructionem.
Sic autem est o preclarissimi domini quod quilibet nostrum est rex secundum Gregorium.
In isto autem regno nostro cuncta sunt infecunda et sterilia, quia nos sumus terra maledictionis spinarum et tribulationum secundum Gregorium Nicenum.
Lapis autem iste Universalis Fecunditatis et Preciosus est Ventris.
Quoniam Venerabilissima Virgo Maria secundum Fulgencium fecundata Spiritu Sancto sterilitatem a mundo abstulit, ut quorum dudum opera erant infecunda, per ventrem virginalem fiant

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Ecce pericula quinque proxima, dire venenata, et venenantia, atque ea ipso cum spiritu haurimus.
Quia igitur per sensus denos, quinque scilicet exteriores, interioresque totidem sorbere pestem tam est pronum, quam pericolosum: saluberrimam agimus rem, medicinamque paramus nobis, ad Psalterium quinquies denas repetendo Salutationes Angelicas".

HISTORIAE CONTINUATIO.

"VII. Ista mi fili (ad Sponsum Novellum inquiebat S. Dominicus) praedicabam tunc, ceu Divarum Maxima Diva jusserat MARIA nostra: eoque Sermone, velut injecto reti Retiarius, pene totam Urbem Parisiensem comprehendebam , tanto cum fructu, ut permagnae sint animorum consecutae mutationes apud incolas, et exteros; usus, cultus, veneratioque Psalterii passim omni Regno crebescere coeperit, perque singulas pene populi familias, ac domus pervulgari.
Imprimis autem lectissimam studiosae juventutis florem illius fervor praedicationis ita mature fecit, ut Flante Spiritu Dei ad altiora novi Instituti Praedicatorii evolaret.
Itaque abdicato saeculo juventus plurima Ordini se dicavit: S. Dominicum secuta vitae Magistrum.
Quo simul tempore Conventus ibidem nostri Parisiensis fundamenta jaci prius coepta; eam in molem excreverunt, quam hodieque videre est: Episcopo, Rege, Urbe, inprimis autem Academia tota huc me, secundum Deum, ac Deiparam, plurimum adjuvante".

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

проклятия и шипов, где господствует несчастное бесплодие: отвернувшись от него, царство может быть счастливым и многочисленным, только если каждый благочестиво будет использовать в (С. розарии), драгоценный камень Радуйся Мария, называемый: "Ventris (Чрево)"; таким образом будет плодовитость Святым Духом, который окутывает.
С этим (драгоценным камнем), Дева-Мать отогнала всякое бесплодие от мира духа, тем более, если мы молимся о нём (в С. розарии), он ещё больше отдалит бесплодие плоти".
13. "Мы хорошо помним ,что (Иисус) сказал нам: "ведите переговоры, пока я не приду".
Но каждый мог бы сказать: "я нищий и бедный, у меня нет золота и серебра: с чем же я буду вести переговоры?".
Если бы была, однако, могущественная королева, которая хочет пожертвовать вам деньги в изобилии, разве вы не попытаетесь угодить её доброжелательности?
Это действительно Мария (Королева), владением которой является ("Tui (Твой)").
О, Дева, ты владеешь обоими мирами, Небом и (землёй), которые в договоре; воистину, Она обладает (этим) для тебя: ты должен служить ей в С. розарии".
14. "Если бы человека держали в цепях и запирали в мрачной тюрьме, и он не хотел бы взять ключ, с помощью которого, освободив руки и ноги от цепей, и, открыв все двери тюрьмы, он имел возможность сбежать законным образом, разве он не был бы бессмысленным (и) врагом самого себя?
Это мы, лежащие в нищете и цепях,!
Почему же мы не берём ключ Давида: "Iesus (Иисус)"?
Он приветствуется той же Радуйся, Мария, через которую был Зачат.
Пренебрегаем принимать, молиться, нести, целовать, открыто почитать (корону) С. Розария, (которая есть) Дворец молитвы Радуйся, Мария?".
15. "Для тех, кто живёт на заражённой и нездоровой земле, разве не было бы необходимо безопасное противоядие в виде мази, которое могло бы гарантировать жизнь

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Поэтому мы с большой готовностью подходим к этому дереву, чаще говоря "Fructus", чтобы не умереть от голода и жажды, если мы будем ждать, случайно, до завтра.
Мы не знаем ни дня, ни часа.
В двенадцатых, о, прекрасные знатоки правления Церкви Божией, понаблюдайте немного за моей речью.
Ответьте мне, пожалуйста: если кто-то из вас должен был бы править в Царстве, в котором и мужчины, и женщины, в том числе и он сам, были бы совершенно бесплодны и бессердечны, разве он не был бы безумным царём, если бы отказался от драгоценного камня, обладающего всеобщей добродетелью оплодотворения?
Без сомнения, вы ответите "да".
Действительно, согласно (С.) Максиму в проповеди, он презрел бы всеобщее благо царства, выбирая полное уничтожение своего царства.
Это, о, прославленные Господа, потому что каждый из нас-царь, согласно (С.) Григорию.
В этом царстве нашем всё бесчестно и бесплодно, ибо мы-земля проклятий, терновников и скорбей, согласно (С.) Григорию Никейскому.
Этот драгоценный камень всеобщей плодовитости - "Ventris".
Так как почтенная Дева Мария, согласно Фульгентию, оплодотворенная Святым Духом, отдалила бесплодие от мира, чтобы дела (людей), которые долгое время были бесчестными, стали очень плодотворными и приносили плоды для Царства Славы, которые были бы увенчаны славой; поэтому, чтобы мы не были бесчестными, давайте возьмём Розарий Девы Марии.
В тринадцатых, о, благородные любители науки, услышьте теперь необычный вопрос.
Я спрашиваю: если бы кто-то из вас занимался крупной торговлей, разве не было бы удобно и необходимо, чтобы у него был кошелёк, полный монет или богатства, эквивалентные монетам?
Конечно, как свидетельствует Ремигий.
Мы тоже торговцы, которые

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

fecundissima, et pariant fructum in regno glorie cum gloria coronandum; ut ergo non simus infecundi a bonis, capiamus psalterium Virginis Marie.
((Terciodecimo o nobilissimi scientiarum amatores, audite questionem nunc insolitam.
Quero si quis vestrum haberet facere magnas mercancias, nonne esset valde conveniens et necessarium ipsum habere bursam pecunijs plenam aut divitias pecunijs equipollentes ymmo teste Remigio.
Et nos omnes sumus mercatores, qui habemus necessario si voluimus salvari emere regnum paradisi quod est (fol. 065, col. c) valoris infiniti teste Ambrosio.
Nos autem sumus pauperes nil habentes de divitijs spititualibus, iuxta illud Psalmiste: Ego autem mendicus sum et pauper.
Si ergo esset aliqua domina que cunctis volentibus mercari qualibet die daret centum et quinquaginta aureos, nonne refutans tale donum tam pie domine esset multum fatuus.
Quapropter si volumus mercari, accipiamus psalterium Virginis Marie dicendo sepius « Tui », quod est pronomen possessivum.
In quo intelligitur Maria omnia possidere.
De qua Petrus Damiani inquit: O Maria quid est quod non sit sub Tua Possessione?
Tua enim omnia sunt que in celis sunt et que in terris, ut non sit qui se abscondat a Calore Tuo.
Et Domina preclara Maria cuilibet offerenti sibi psalterium suum, dat qualibet vice centum quinquaginta aureos, qui valent emere regnum paradisi, qui sunt merita psalterij tot quot sunt Ave Maria in psalterio.
((Quartodecimo. O oculi regnorum plurimorum universa lustrantes, audite adhuc quod dicam vobis.
Dicite rursus michi magistri et scolares in gramatica loica et theoloica, et sic de singulis periti.
Si quis esset in carcere teterrimo in compedibus, et aliquis ex gratia conferret sibi clavem omnium ostiorum et vinculorum, (fol. 065, col. d) nonne talis demens vel insensatus ac miserabilis

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

против любой (болезни)?
(Что ж, мы) несчастные дети Смерти, которые втягивают своё дыхание и душу в эту чуму мира на то время, которое мы живём; (затем) мы умираем, и мы похоронены в надежде на бессмертие, насколько этот чумной воздух может сделать нас несчастными на вечность.
Какой это талисман?
Какое лекарство лучше?
Мазь, которая нужна христианам, - это: "Christus (Христос)", что означает: Помазанник, чье имя изливается, как мазь; и продавщицей мази является Мария, которая дала Христа чумному миру: она также даст вам (мазь), если вы почитаете её должным образом, в Радуйся, Мария".
"Почему, (тогда), среди многих несчастий и неминуемой смерти, мы откладываем получение средства (которое спасает) жизнь?
Вот пять очень близких опасностей, ужасно ядовитых и вредных, и мы поглощаем их духом.
Поскольку через десять чувств (пять внешних и пять внутренних) так же легко, как и опасно поглощать чуму, мы совершаем здоровое действие и получаем лекарство, повторяя 50 раз, Радуйся, Мария в С. Розарии".

ПРОДОЛЖЕНИЕ ИСТОРИИ.

VII. "Это было то, что я проповедовал, сын мой (сказал С. Доминик новому Супругу [Марии, Б. Алану]), так, как рекомендовала мне Святая Святых, наша С. Мария, и с помощью этой проповеди, как гладиатор, бросающий сеть, я захватил почти весь город Париж с таким результатом, что последовали очень большие изменения в душе у жителей и иностранцев; (и) начала расти преданность и почитание С. Розария во (всём) царстве, и среди народа, почти в каждой семье и доме.
Во-первых, пыл этой проповеди заставил расцвести много цветов призваний среди молодых студентов, и они с дыханием Духа Божьего поднялись на вершины нового Института Проповедников.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

имеют достаточно, если мы хотим спастись, чтобы купить Царство Рая, которое имеет бесконечную ценность, как свидетельствует Амвросий.
Но мы бедные, не имеющие никакого духовного богатства, согласно тому, что говорит Псалмопевец: тогда я беден и нищий. Если бы, была какая-нибудь Госпожа, которая бы всем, кто хотел делать покупки, пожертвовала 150 золотых, разве тот, кто откажется от такого подарка такой благотворительной дамы, не был бы очень глуп?
Поэтому, если мы хотим делать покупки, мы берём Розарий Девы Марии, чаще говоря “Tui", что является притяжательным местоимением, в котором понимается, что Мария владеет всем. Об этом (С.) Пьер Дамиани сказал: о, Мария, что есть, что не находится в Твоих Владениях?
Ибо всё, что на небесах и на Земле, принадлежит Тебе, чтобы не было тех, кто скрывается от Твоего Наказания.
И Прославленная Госпожа Мария каждому, кто предлагает ей Её Розарий, каждый раз дарит 150 золотых, способных купить Царство Небесное, потому что так много достоинств Розария, сколько Радуйся, Мария в Розарии. ((В четырнадцатых, о, глаза, которые исследуют всё из многих Царств, послушайте ещё то, что я собираюсь вам сказать. Скажите мне ещё раз, о, Мастера и студенты по грамматике, логике и богословию, а также эксперты во всём.
Если бы кто-то в ужасной тюрьме был (привязан) к пням, а кто-то принёс бы ему ключ от всех дверей и оков, разве не был бы сочтён безумным или несчастным тот, который не захотел бы принимать такой ключ?
И, конечно, это так, почти осознавая свою смерть, согласно сравнению Фульгентия в Проповеди о Покаянии.
Мы сидим в тюрьме во тьме и тени смерти, связанные в крайней нищете и в цепях, как свидетельствует Пророк.
Что произойдёт, если мы откажемся от этого ключа "Ihesus", который является ключом Давида, который открывает эту тюрьму смерти?

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

reputaretur si talem non vellet accipere clavem.
Et quidem ita est quasi conscius sue mortis secundum Fulgentij comparationem in sermone de penitentia.
Nos autem sumus in carcere sedentes in tenebris et umbra mortis, vincti in mendicitate et ferro, teste Propheta.
Quid igitur si refutamus istam Clavem Ihesus, qui est Clavis David aperiens Carcerem istum mortis.
Merito certe erimus dicendi miserabiles et prophani, ymmo et male nati.
Propterea rogo carissimi accipite psalterium Virginis Marie que secundum Anselmum est fabricata clavis David, aperiens carcerem idest infernum, et liberans captivos de vinculis diaboli.
Accipiamus ergo psalterium Virginis Marie, ne forte cras cogamur irrevocabiliter subire perpetuos carceres Iehenne .
((Quintodecimo, o pulcherrima mundi scientiarum sidera, advertatis ad me paulisper.
Quero ultimo si quis haberet transire per terram pestilentialem ac infirmitatum ac fetorum inenarrabilium et mortiferorum, numquid non esset sibi conveniens ymmo et necessarium deferre secum unguenta ac pigmenta, sive antidota contra huiusmodi pericula.
Quid dicitis(?)
Scio quod mentes vestre michi cum Avicenna Ipocrate (fol. 066, col. a) et Galieno medicis fatentur ita esse.
Et nos sumus huiusmodi teste Bernardo.
Quoniam mundus iste in quo stamus pestilentijs detractionum, et fetoribus luxuriarum, ac varijs infirmitatibus avaricie et mortibus innumeris aliorum peccatorum incessanter laborat.
Alabastrum autem unguenti suavissimi valens contra predicta est « Cristus », qui dicitur Unctus.
Propterea si volumus secure tantas vitare pestilentias ac tam graves superare fetores et alia queque istis adiuncta deferamus queso psalterium Virginis Marie, ne forte si hodie dimiserimus, valeamus pestilentijs istis infici et sic morte festinata contra quod volebamus heu ducamur ad tartara.
Maria autem est pigmentaria ista

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Фактически, покинув мирскую жизнь, многочисленная молодёжь посвятила себя Ордену, выбрав (меня) Доминика в качестве Учителя жизни.

И именно тогда там, в Париже, начали закладывать первый фундамент нашего Монастыря, (и) это строительство значительно выросло, как это видно даже сегодня: мне оказали большую помощь епископ, король и город, и, прежде всего, вся Академия этого места, на благо Бога и Матери Божией".

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Конечно, мы должны быть названы несчастными и злостными.
Поэтому, пожалуйста, дорогие, возьмите Розарий Девы Марии, который, согласно (С.)Ансельму, является ключом Давида, созданным (Богом), чтобы открыть тюрьму, то есть ад, и освободить пленников от цепей дьявола.
Поэтому давайте возьмём Розарий Девы Марии, чтобы завтра не быть вынужденными безвозвратно подвергнуться вечным тюрьмам Геенны.
В пятнадцатых, о, великолепные звёзды мира наук, послушайте меня на мгновение.
Я спрашиваю, в конце концов, если кто-то должен пересечь страну чумы и болезней и невыразимых и смертельных зловоний, разве не было бы удобно, а также необходимо, чтобы взять с собой мази и средства, то есть противоядия против таких опасностей?
Что вы скажете? Я знаю, что вы думаете так же, как я, как и врачи Авиценна, Гиппократ и Гален, сказали бы, что это так. Мы тоже такие, как свидетельствует (С.) Бернар.
Ибо этот мир, в котором мы находимся, постоянно болен клеветой и зловониями похотей; а также различными болезнями скупости и бесчисленными смертями других грехов. Итак, баночка лёгкой мази, сильнодействующей против вышеупомянутых (зол), - это “Cristo”, который называется “Помазанный”.
Поэтому, если мы, безусловно, хотим избежать таких больших эпидемий и пережить такие серьёзные зловония, а также другое (зло), которое следует за ними, возьмём, ради Бога, корону Розария Девы Марии, чтобы у нас были силы не заразиться этими эпидемиями, чтобы мы сегодня не оставили это (читать), и чтобы не быть приведёнными таким образом в подземный мир, поспешной смертью, против нашей воли.
Мария, согласно (С.) Августину и (С.) Ансельму, это набор этих средств, которые эта баночка “Christus” подготовила для всех грешников мира.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

secundum Augustinum et Anselmum, que alabastrum istud Christus confecit pro cunctis mundi peccatoribus qui dicitur quasi Unctus secundum Remigium.
Igitur o preclari domini si ista quinque mundi pericula muliplicentur per decem sensus nostros, scilicet visum auditum olfactum gustum et tactum, qui sunt exteriores, et per quinque interiores, qui sunt sensus communis imaginativa fantasia estimativa et memoria, quibus inficimur periculis iam dictis singulis diebus, quinquaginta erunt pericula.
Contra que terciam quinquagenam offeratis Virgini (fol. 066, col. b) Marie.
O igitur vos omnes, laudate Mariam in psalterio suo propter tres istas quinquagenas semper a cunctis memorandas.
Quid amplius.
Dicebat Dominicus suo devoto Discipulo cui hec revelabat.
Certe inquit tali Sermone comprehendi fere totam Parisiensem Civitatem, et signanter scolares quod pro maximo fuit miraculo.
Atque tali medio bona innumera faciens ibidem Ordinem meum plurimum exaltavi, attrahendo scolares multos qui postmodum hoc predicantes maximum fecerunt fructum.
Et insuper privilegia multa obtinui a Parisiensibus pro edificatione Conventus Parisiensis in Sancto Iacobo, qui Conventus in parte iam erat fundatus sed modica.
Me autem adveniente Universitas plurima dedit auxilia una cum Domino Rege et Episcopo ac alijs innumeris.
Sicque vides quomodo profeci per Virginem Mariam in Sermone isto.
Id ergo facias eciam tu et omnes Marie amatores, ut sic trahatis populos ad veram scientiam omnium virtutum et morum, per Psalterium Marie Virginis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Он, которого называют именно “Помазанником”, как свидетельствует Ремигий.
Поэтому, о, уважаемые господа, если эти пять опасностей мира умножатся на наши десять чувств, то есть зрение, слух, обоняние, вкус и осязание, которые являются внешними, и на пять внутренних (чувств), которые являются здравым смыслом, воображением, фантазией, суждением и памятью, от вышеупомянутых опасностей которыми мы страдаем каждый день, это будет 50 опасностей.
И против них принесите третьи пятьдесят молитв Деве Марии.
Итак, вы все, хвалите Марию в Её Розарии три раза по 50 молитв, которые должны всегда быть в памяти у всех.
Что (произошло) тогда?
(С.) Доминик сказал своему преданному ученику (Алану), которому он открыл эти слова: “конечно, – сказал он, - с такой проповедью я воодушевил почти всех граждан Парижа, и особенно студентов, что было великим чудом.
И таким образом, используя бесчисленные блага, в том же месте я возвысил свой Орден, привлекая к себе многих учеников, которые вскоре после этого, проповедуя его, получили огромные плоды.
Кроме того, я получил большие привилегии от парижан за строительство Парижского монастыря в честь Святого Иакова, монастыря, который был построен минималистично.
После меня, монастырь вместе с Университетом, в союзе с Господом приносил бесконечную помощь королю, епископу и бесчисленному множеству других.
Ты видишь, что мне удалось с этой проповедью, благодаря Деве Марии.
Повтори и ты, и все любители Марии, эту (речь), чтобы таким образом привлечь народы к истинной науке всех добродетелей и морали через Розарий Девы Марии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS III], CAPUT III.

PSALTERIUM SERVAT A SUCCUBIS, UT REVELAT SPONSO MARIA.

I. Exemplum legitur: quod etiam Beatissima Virgo MARIA cuidam devoto sibi Novello Sponso mirifice revelare dignata est.

“1. Carissimus Sponsus meus (inquiebat Sponsa DEI MARIA), S. Dominicus ex Urbe, per Germaniam iter Parisios instituerat, Fratribus sex aliis, ejusdem secum Instituti, ipsum comitantibus: et ubicumque divertebat, praesentim in Monasteriis et Collegiis, praesepe vero etiam ad populum, exhortationes, concionesque habere consuevit.

Ac tametsi per interpretem ut plurimum ad exteras nationes praedicaret, frequenter tamen etiam Hispanice loquens, hujusce ignaris linguae sua patria loqui visus, recte intelligebatur.

2. Demum illud peculiare ipsi Donum a Deo gratis fuit concessum, ut loqui nosset, ac posset omnem linguam cujuscumque nationis.

Quod quidem Donum Linguarum singulariter ipsi conveniebat impendi; tum quod viri virtus, Spiritusque Divinus, in salutem orbis infusus illi, et erumpere gestiens, constringi nequaquam debebat, et quem operari fructum datus fuerat, ab eo per ullius linguae ignorantiam retardari.

Tum, quod ipse Dux primus erat, a quo per omnes orbis oras, gentiumque nationes destinari Praedicatores volebat Deus.

3. Neque vero ex mero, soloque dono solius Dei linguas loquebatur peregrinas; verum etiam ex aliquo ipsius quandoque merito: ut cum spiritus impulsu singulatim ea pro gratia Deum impensius orasset.

Sicut quando in Francia cum quibusdam Alemannis bene multos per dies Alemannica sermones miscebat.

4. Ego tamen Sponso Meo, Mea apud Filium Gratia potissimum eam facultatem impetravi, qua tum uti libere valebat, cum ad salutem animae, aut plurimum, intererat.

Hinc in quamcumque exteram nationem inferebat pedem, gratia praedicandi, ejusdem continuo gentis lingua callebat.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ III], ГЛАВА III

КАК С. МАРИЯ ПОКАЗАЛА (НОВОМУ) СУПРУГУ,

ЧТО С. РОЗАРИЙ СПАСАЕТ ОТ ВЕДЬМ.

I. Мы читаем в одном Примере то, что Блаженная Дева Мария показала Своему благочестивому новому супругу.

1. Мария, Божья Супруга, сказала ему: "Дорогой (Новый) Супруг, С. Доминик, из Рима , пересекая Германию, направился в Париж вместе с шестью другими Собратьями того же Ордена; и он ходил повсюду, особенно в монастыри, но очень часто он также проводил увещевания и собрания людей.

И хотя он проповедовал иностранным народам в основном через переводчика, тем не менее, даже говоря по-испански, его прекрасно понимали те, кто игнорировал его язык, как если бы он говорил на их национальном языке.

2. В конце концов, по милости, он получил от Бога особый дар, он, хотя и не знал (других языков), тем не менее мог говорить на каждом языке каждой нации.

Вполне естественно, что этот дар языков он использовал необычайно: и потому, что добродетель человека (Божия) , и сила божественного духа, проникнутая в него для спасения мира, вот-вот обнаружится, и его никоим образом нельзя было остановить или задержать из-за отсутствия знания какого-либо языка; и потому, что он был первым проводником, от которого Бог хотел, чтобы проповедники (монахи) были отправлены во все народы мира, вплоть до самых окраин земли.

3. И кроме того, не только по причине единственного и исключительного Божьего дара он говорил на иностранных языках, но и иногда по его заслугам: например, когда под порывом Духа он очень горячо молился Богу, особенно об этой благодати.

Как и во Франции (он просил милости проповедовать) у некоторых алеманнов, и в течение многих дней он произносил прекрасные проповеди на

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 066 кол. b, ГЛАВА III]
ЗАМЕЧАТЕЛЬНЫЙ ПРИМЕР ТОГО, КАК ПОЛЕЗНО МОЛИТЬСЯ РОЗАРИЮ СЛАВНОЙ ДЕВЫ МАРИИ.

Мы читаем пример того, как Блаженная Дева Мария одному, преданному Ей, то есть Её Новому Супругу, однажды соизволила чудесно открыть. Она сказала: "давным-давно, когда мой особенный Супруг проповедовал в Алеманнии, недалеко от одного неприступного замка, Я наставляла его таким образом.

Действительно, приехав из Рима и направляясь в Париж, он повсюду проповедовал Слово Божье, особенно Мой Розарий, особенно, в монастырях и соборных колледжах, затем и простолюдинам довольно часто, в одном и том же месте он проповедовал посредством помощника; и более того, иногда, проповедуя на собственном испанском языке, он был понятен всем. Он мог говорить на любом языке, по Божественной добродетели, привилегированный даром Божьей благодати. Потому, что он был первым Предводителем, который должен был определять Проповедников для всех районов мира. Рассказывается о том, что он когда-то получил от Бога Святой молитвой говорить с некоторыми алеманнами на алеманнском языке во Франции в течение многих дней. Ибо от гораздо более сильного (Бога) (я) должна была утверждать с Моей Молитвой, если она давала ему этот язык в пользу очень немногих, (то есть, если она давала) ему эту разговорную речь, когда он был среди алеманнов, где потребность в Слове Божьем была велика, поскольку там царило бесконечное зло. Знайте это, что в какую бы Землю он ни вошёл для проповеди, по Божественной добродетели, он мог сразу говорить на языке этой земли, как апостол Христа, посланный в мир Святой Троицей, способный воскресить, ради Бога умершего, который остывал. Что (произошло) тогда? Слушай внимательно, что расскажу тебе.

В этом замке был принц с 14 вассалами, ужасными и жестокими больше других людей.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Fol. 066, col. b, CAPUT III]
((EXEMPLUM MIRABILE QUAM UTILE EST ORARE PSALTERIUM GLORIOSE VIRGINIS MARIE.

Exemplum legitur quod beatissima Virgo Maria cuidam (fol. 066, col. c) sibi devoto, scilicet Suo Novello Sponso aliquando dignam fuit mirifice revelare.

Ait enim(:“)Dudum predicantem Dominico Sponso Meo singularissimo in quodam castro in Almanie partibus fortissimo et inexpugnabili, per hunc modum illum edocui.

Cum enim transiret versus Parisius de Roma veniendo, et ubique Verbum Dei evangelizaret, signanter psalterium meum, permaxime autem in monasterijs et collegijs cathedralibus, quamvis et popularibus sepius ibidem per interpositam personam predicaverit, ymmo et aliquotiens predicando in propria lingua hispanica, ab omnibus plane intelligebatur.

Et quod singulare est, poterat loqui omnem linguam divinitus per donum gracie Dei privilegiatus.

Et merito quidem quia ipse erat primus dux qui habuit per universa mundi climata destinare predicatores.

Ideo bene legitur de eo quod dudum oratione sancta impetraverat a Deo cum quibusdam almanicis loqui lingua alamanica in partibus Francie, spacio multorum dierum.

Unde a multo fortiori si dabam sibi hanc linguam pro valde paucis, debui ex mea pietate impetrare ei hanc loquelam cum fuit in Almanijs, ubi tanta fuit Verbi Dei indigentia, quanta ibi infinita regnavit malicia.

Unde hoc scias, quod quamcumque terram intraverat (fol. 066, col. d) pro predicatione, illius terre linguam divinitus statim loqui poterat, tanquam Christi apostolus missus a tota Trinitate ad mundum iam caritate refrigescente mortuum miris cum prodigijs resuscitandum. Quid igitur?

Audi diligencer que tibi narravero.

In castro illo fuit princeps unus cum quatuordecim vasallis terribilissimis, et super omnem hominem immanissimis.

Hij autem plurimos habebant sub se familiares, et si minores in nocendi

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Et merito: nusquam enim sese conferebat, nisi ut Apostolus Domini: quo eum spiritus agebat.
Missus enim fuerat, velut ad mundum jam refrigescente Caritate moribundum, ut ipsum resuscitaret".
"II. Nunc vero audi HISTORIAM facti, ipsa sui singularitate memorabilem.
Est in Alemanniae terra castrum natura loci, et arte, manuque munitissimum, quod miles quidam habitabat bello, et armis potens; cui similes sui erant quatuor supra denos tribuni, manu prompti, robusti viribus, et praeliis exercitati; insuetique praedis.
Quo atrocior spiritus singulorum pectora quandam ad barbaram immanitatem efferarat ; ut actis quotidie praedis per nefas, plus delectarentur, quam justo Marte quaesitis.
Nec raro per latrocinia mixtas sanguine praedas cruentare, floci pendebant.
Impia virorum erat immanitas.
Dicti quatuordecim uno sub Principe singuli, plures ductabant sub signis, non tam militari dicto sacramento devotos, quam scelerum societate facinorosa cunjuratos.
Hi longe late, per omnes circum terras excursionibus factis, rapinis, praedis, coedibusque omnia infestabant: innumera caesorum corpora transcurrenti data flumini (Rhenus id fuerit, aut Danubius), demergentes.
1. Cum igitur ad infame illud a praedonibus castrum non procul adesset S. Dominicus, et mane primo ante Divinis operaretur ad aram, quam pergerat iter; ecce sub Missae Sacrum sua ipsi familiaris Beatissima Deipara me spectabilem soli dabam, talibusque Monitis informabam.
"1. Mi Dominice, frete Deo, pede adhuc inoffenso, iter tenuisti secundum: non tamen hodie, ut hesterno eveniet.
Sed sortes tuae in manu Dei.
Saevis a praedonibus incursabere, nec, Me sine, vitae securus.
2. Age disce: quid facto opus.
Ubi captus a feris traheris; ultro sequitor: sed eorum Principi te sisti postulabis: habere te, quae nosse ipsum: cujusque Primipilos, saluti omnium intersit: dictaque factis continuo probatum iri;

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

немецком.
4. Я (Мария), получила от (Моего) Сына, для моего Супруга (Доминика), прежде всего способность: чтобы он, по Моей милости, мог вступить в взаимопонимание со многими людьми, когда (он говорил) для спасения душ.
Тогда, в какой бы чужой стране он ни выступал, по милости, проповедь немедленно соответствовала языку того же народа.
И справедливо: на самом деле он никуда не ходил, кроме как как апостол господа, куда его вёл дух.
Фактически, он был послан в ныне умирающий мир, где охладела любовь Бога, чтобы воскресить его".
"II. Но теперь послушайте этот факт, который действительно произошёл, и который следует помнить за его необычайность.
На территории Алемании был укреплённый замок, как из-за расположения места, так и из-за конструкции, так и из-за прочности; в нём жил солдат, могучий боец оружия, и, подобно ему, его четырнадцать военных отрядов, готовых защищать его, крепкие силы, участвующие в боях и привыкшие охотиться.
Их души были, по этой причине, очень жестокими, (и) сердца были поглощены безмерной злобой, до такой степени, что каждый день они больше наслаждались хищными действиями, чем честно зарабатывали в борьбе.
Им было наплевать на набеги и пролитие крови.
Это было безбожие (этих) людей!
Эти четырнадцать (военных офицеров), под начальством принца (солдата), вели многих других под своими знаками отличия, не только верных военному с указанной присягой, но и в союзе с печально известной преступной группировкой.
Они, путешествовали по землям вокруг, преследовали их грабежами и резнёй, бросая в воду протекающей реки (Рейна или Дуная) тела бесчисленных убитых.
I. С. Доминик оказался, возле этого печально известного замка мародёров, и, рано утром, совершал Святые Тайны у алтаря, прежде чем продолжить

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

У них было очень много слуг, хотя и с меньшей готовностью причинять зло.
И они охотились и очень часто убивали всех пришельцев, проходящих через эту землю, и бросали бесчисленные тела убитых в реку, которая пересекала этот район, не движимые никакой жалостью к миру. Поэтому Я сказала своему возлюбленному Доминику после торжественной мессы: "сегодня, о, Доминик, не произойдет так, как вчера; на самом деле, ты должен быть предан жестоким пыткам этого мира.
Но послушай, что ты должен делать!
Когда вооружённые мародёры утащат тебя с собой в плен, ты скажешь, что должен поговорить с их хозяином, и что ты скажешь ему такие полезные вещи для него и его слуг, какие они никогда не слышали. Поэтому внимательно послушай, что в этом замке есть 15 женщин, красивых и выше всякого человеческого воображения, которые своим развратом сводили с ума этих воинов-князей, так что по их совету те совершают все самые надуманные гнусности. Таким образом, этих женщин-наложниц-демонов (князья) считают богинями судьбы, и с их советами они надеются добиться процветания во всём.
Действительно, эти женщины до прихода монахов-проповедников, очень часто в этих землях и почти во всём мире, обычно поражали таких мужчин ложными иллюзиями.
Ты сделаешь так, взяв с собой Тело Господа, которое ты Освятил, ожидая, чтобы сообщить своему служителю, которого по какой-то причине тогда небыло, и направляясь в это место с палантином. Во-первых, пусть все соглашаются, как мужчины, так и женщины, когда ты скажешь, что хочешь, чтобы они явным образом увидели 15 ужасных и свирепых зверей, превыше всего воображения людского, которые, живя с ними месте, изо всех сил пытались разрушить замок вместе со всеми обитателями".
Поэтому Доминик сделал всё это.
И он подошёл к месту, которое я не смею назвать, чтобы не обозначить грубо жителей того места,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

voluntate.
Et hij universos alienigenas per terram illam transeuntes spoliabant, et frequentissime occidebant, et corpora occisorum innumerorum in transcurrens flumen dimergebant, nulla mundi permoti pietate.
Dixi ergo post missarum solemnia dilecto meo Dominico: (“) Non hoc die tibi o Dominice contiget sicut heri, nam tortoribus totius mundi sevissimis es tradendus.
Sed audi quit facies.
Cum predones armati te captum secum traxerint dicas te verbum ad ipsorum habere dominum, et dicturum ei tam proficua et salubria sibi et suis, quanta nunquam audierunt.
Scito ergo diligenter quod in tali castro sunt quindecim mulieres super omnem estimationem pulchre humanam, que armatos ibi principes sibi dementarunt sua nequicia, sic quod per eas cuncta mundi faciunt nepharia.
Huiusmodi (fol. 067, col. a) autem mulieres sunt demones succubi, quas estimant fatales esse deas, et earum consilijs sperant se prospera in cunctis recipere.
Huiusmodi enim ante adventum Fratrum Predicatorum per falsa prestigia frequentius homines in terris illis et pene per universum mundum solebant decipere.
Ita ergo facies deferens tecum Corpus Domini quod Consecrasti sperando illud dare socio tuo, qui causa necessaria tunc defuit, et cum stola pergens ad locum istum.
In primis facias convenire universos tam viros quam mulieres dicens quod vis illis ostendere manifeste et visibiliter quindecim bestias supra omnium hominum ymaginationes horribilissimas et sevissimas, que degentes ibidem castrum eorum dietim demoliri nituntur cum universis(”).
Fecit igitur Dominicus hec omnia.
Et cum prope locum esset quem nominare non audeo propter habitatorum loci turpem in presentiarum denotationem, quoniam eciam forte nunc ibidem grandissima dominantur mala, et cum esset ibi, beatissima iterum apparuit

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

adeoque ipsorum tibi manus injicientium capita in praesenti futura discrimine: ni tuis fuerit monitis consultum.
Addes: visuros, auditurosque ipsemet : quae in vivis nunquam vel fando cognovissent.
Dabunt id barbari tibi.
3. Istud autem habeo certum in dicto castro quindecim incolunt mulieres eximis corporis forma; habitu, cultuque spectabiles, et vero elegantia vultus ad miraculum visendae carnalibus.
Hae Principem, Tribunosque ejus militares praestigiis suis fascinatos ita dementarunt: ut earum instinctu nullum non patrare nefas exhorrescant.
Nimium quantum viris eae dominentur armatis!
Neque enim homines sunt mortales, nisi ementiti: sed ex Orco ipso cacodaemones veri: et quidem, vah!, succubi.
Ita autem quindecim viris iis persuasissimum est: ipsas esse Deas, quas Fatales vulgo placet vocitari.
Earum familiaritas, creditur in rebus gerendis certa esse prosperitas: consilia, putantur oracula.
Pro!
Quantis hisce refertus est orbis?
Dulces sunt Furiae : inescant melle: vipereo saepius felle necant.
Prorsus versant, miscentque orbem.
4. Quare istud age.
Hinc in viam tecum adsumet Sacrosanctam Dominici Corporis Particulam: sic usum posciturum: nec absque Stola, quam Sacerdotali ritu propalam gestabis.
Tuis eventus respondebit casum Fratribus.
Nam praeda factus prius ipse praedonibus: hosce dein omnes in piam es Deo praedam habiturus: captivos quoque triumphaturus daemones; qui infelices modo praemiatores captivos ducunt.
5. Tu porro captus ubi ad latrunculorum Principem admissus steteris: accerseri posce cunctam domus familiam: sua iis scelera nefanda cordate ingere: intenta pericula, ipso illo die per quas cunctos ad interitum pertrahendos, eis denuncia: malignos prodito spiritus; evadendi ab hisce viam aperi, praedicato viris

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

путешествие: в момент святой жертвы, Я, Блаженная Матерь Божия, стала видимой только ему, и увещевала его с этими предостережениями:
“1. Мой Доминик, доверенное лицо Бога, до сих пор твой путь проходил гладко: но сегодня не будет как вчера!
Твоя судьба в руках Бога.
На тебя нападут свирепые налётчики, и без Меня твоя жизнь не была бы в безопасности.
2. Слушай, что нужно сделать!
Когда ты попадёшь в плен к этим бандитам, следуй за ними: только попроси их, чтобы они отвели тебя к своему принцу: с тобой есть Та, кого он не знает; во всём, что ты будешь делать, проси учавствовать военных офицеров для спасения всех!
То, что ты скажешь, будет немедленно подтверждено фактами; поэтому их жизни в твоих руках, предупреди их о надвигающейся опасности, которая им угрожает, если они захотят подумать о твоих предупреждениях.
Они никогда не увидят и не услышат среди живых то, что им будет явлено.
Варвары будут делать с тобой такие вещи.
3. Я точно знаю: в этом замке обитают пятнадцать женщин исключительной красоты, великолепных по декору и элегантности, которых эти страстные (мужчины) считают чудом красоты и изящества.
Они заставили принца и его военных офицеров потерять рассудок, очаровав их своими хитростями, и они не стеснялись совершать всякое зло ради своего вдохновения.
Их господство над (этими) воинами огромно.
Они даже не смертные существа, а замаскированные, они настоящие демоны ада, а именно, - ведьмы.
Но эти пятнадцать мужчин убеждены, что они богини, которых люди любят называть феями.
Считается, что знакомство с ними-это благополучие в достижениях; их советы считаются оракулами.
К сожалению!
Сколькими из них мир переполнен?
Фурии сладки: они манят мёдом, (и)

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

как будто и сейчас там господствует (это) великое зло.
И, когда он был там, снова явилась Блаженная Мария, сказав самому Доминику эти и другие слова: "Вот, - сказала Она, - Я посылаю тебя к грешным людям, изобилующим всеми бедами.
Поскольку уже более 30 лет многие из них не исповедуются и не слушают Святую мессу, но все, маги и почитатели демонов, предаются разрушительным иллюзиям неверных.
Там читай проповедь о Моём Розарии о пятнадцати грехах, против которых в Моём Розарии пятнадцать лекарств, ведь почти весь мир страдает от этих грехов.
Что (произошло) тогда?
Получив проповедь и помня о ней, наконец, как это было предсказано Марией, после того, как вассалами этого замка он был захвачен и избит, его привели в замок.
На самом деле они хотели убить его и шестерых его товарищей, однако, услышав об обещанном показе ужасных зверей, которые были за рамками (всех) мер, они очень быстро затащили его в замок и представили хозяину.
И (принц), слушая с большим любопытством слова о зверях своих соседок, взволнованный огромным испугом, спросил (Святого) Доминика: “Откуда ты узнал, что здесь есть такие большие опасности?
И где они?
Таким образом, мы сможем избежать их, чтобы не умереть!”.
И ему (С.) Доминик ответил: приведи сюда всех жителей этого замка, и ты увидишь ужасные вещи, но не бойся, оставайся неподвижным!”.
Все они прибыли, но их подружки, притворяясь, что у них слишком много занятий, отказались прийти.
Тогда сказал (С.) Доминик: "да придут и они!
И скажите им, что во имя Святой Троицы и Силой того же Розария, который я проповедую, я приказываю им, чтобы они все пришли сюда без промедления!”.
Он послал, чтобы сообщить об этом (им)!

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Maria dicens eidem Dominico hec et similia verba.
Ecce inquit mitto te ad gentem peccatricem cunctis malis habundantem.
Quoniam ab annis plusquam triginta multi eorum nec fuerunt confessi nec divina audierunt, sed omnes magi et demonum cultores pestiferis infidelium (fol. 067, col. b) serviebant prestigijs.
Predica ibidem sermonem de psalterio meo secundum quindecim peccata, contra que sunt quindecim in psalterio meo medicine, et totus mundus pene istis peccatis laborat.
Quid plura?
Sermonem accipiens et mente retinens tandem ut fuit a Maria prenunciatum a clientibus illius castri comprehensus et durissime cesus ducitur ad castrum.
Occidere autem eum attemptabant et sex ipsius socios.
Sed audito prodigio futuro de bestijs horrendissimis supra modum stupentes eum velocius ad castrum pertrahunt, dominoque presentant.
Qui curiosius suorum audiens verba de bestijs consodalibus eoum, nimio pavore concussus, Dominicum interrogavit et inquit: («)Unde nosti tanta intus esse pericula?
Et ubi sunt?
Quo namque modo poterimus ista vitare ne moriamur.
Cui Dominicus ait: (“)Fac hic venire in presentiam universos castri huius inhabitatores et videbis terribilia, sed ne timeas stes immobilis(”).
Universi adveniunt, sed domicelle eorum occupationes nimias fingentes venire renuunt.
Tunc ait Dominicus: («)Et iste veniant eciam.
Et dicatis eis quod in nomine sancte Trinitatis, et per virtutem psalterij ipsius quod predico mando eis, quatenus indilate omnes hic veniant(»).
Res effectu mandatur.
Tremunt domicelle, et quasi furentes (fol. 067, col. c) et blasphemantes Christum et Mariam, clamorem ad alta tollunt, volentes nolentes ve, velocius in medium universorum Dominici verbo et imperio potius trahuntur quam veniunt.
Tunc ait Dominicus alta voce: (“)O

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Psalterio.
Animarum auferes lucrum.
Pretium hoc, praemiumque periculi est".
Dixit, et abscessit.
III. "Ex ordine, ut praedicta, jussaque, se et dant omnia, et geruntur a S. Dominico.
1. Viam sic ille capessit, comitesque fratres pariter.
Ad castrum, ut propius ventum (locum de nomine appellare non audeo: neu quam in praesentiarum incolam notam infamiae sibi intorqueri conquerantur: nam etiamnum ibidem forte nefanda geruntur), jam in eo erat, ut eruptione facta prenderentur.
Ecce rursum adest Deipara soli manifesta suo Dominico, dicens : "Ecce mitto te ad gentem peccatricem: nec enim ab annis retro triginta eorum plerique, vel scelera confessi expiarunt, aut ulla audire Divina voluerunt: Magi omnes, daemonibusque devoti.
Insta, Psalterium praedica; Dona quindecim, seu medicinas adversus peccata totidem ex diametro commonstra. Vinces cum Deo".
2. Illi dum carpunt iter, ecce advolat furiata manus; prensos, nexosque raptant, versant, plagisque mulctant; et Sanctum Dominicum caeteris immanius daemonis in sanctum eis furor erat jam diu perosum.
Ad castrum ducunt captos, certi, dira caede mactandos; ni Deus prohibuisset.
Vir sanctus, secretos petit affatus Principis.
Admissus vix pauca fatur; jam animo Dynastae illapsus eum ad mitiora flexerat.
Itaque interiora ipsi ad aurem soli sua revelat, quae monstra domo foveat, edocet, promittit facturum sese, ut BESTIAS tartareas oculis contueatur.
3. Pavore conterritus haesitabat Princeps: tribunos accersit, quibus coram ex Sancto percunetatur: eccunde talia nosset, quae monstra loquebatur?
Quid facto opus, ne in perniciem ruerent ipso die illi paratam?
Cui Sanctus: "Agite, factis loquar magis, quam verbis: auribus simul, et oculis dicta dabo: tantum, Princeps, jube accersivi huc cunctos, adesseque coram, quos castro hoc tuo contines".

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

убивают желчью гадюки.
Они переполняют и потрясают мир.
4. Поэтому сделай это: с того момента, по пути, принеси на себе святую частицу Тела Господа, с должным уважением, и, не без палантина, который ты будешь носить свободно, как священнический обряд (предписывает).
Мероприятие принесёт пользу твоим Собратьям.
Ты сначала будешь захвачен разбойниками; в действительности же ты будешь иметь их всех в своих руках, как добычу для Бога, а также одержишь победу над демонами, которых ты возьмёшь в плен и которые сейчас держат в плену несчастных мародёров.
5. Как только тебя приведут к принцу разбойников, попроси, чтобы все жители дома были вызваны: осторожно представь им их ужасные злодеяния, порази их надвигающимися опасностями, которые им угрожают, поскольку именно в (этот) день они должны быть втянуты в смерть: выведи адских духов на открытое место; чтобы збежать по пути, открытому теми же людьми, прочитай Розарий с (Собратьями).
Поприветствуй души!
Это награда за опасность!".
Так Она сказала и исчезла.
III. "Именно в том порядке, в котором всё было предопределено, так всё было представлено С. Доминику, и (таким образом) было выполнено.
1. Итак, он отправился в путешествие вместе со своими собратьями, и как только они приблизились к замку (я не смею называть это место по имени, по отношению к нынешним жителям, потому что они жалели бы, что покрылись таким позором; иначе казалось бы, что и сегодня, там, совершаются такие гнусности), бандиты взяли их.
И вот, Божья Матерь, явившись только Святому Доминику, сказала: "Вот, я посылаю тебя к грешным людям: ибо уже более тридцати лет многие из них не

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Девицы дрожали, и яростно хуля Христа и Марию, подняли крик, (и) волей-неволей, как бы они не хотели приходить, они быстро были приведены словом и повелением (Святого) Доминика.
Тогда (святой) Доминик сказал вслух: "все люди, вооружитесь крестным знамением и уповайте на Блаженную всегда Деву Марию".
(Святой) Доминик, подняв Святейшую Божественную Хостию высоко от груди, сказал: "Я изгоняю вас, о пятнадцать адских девиц, Тем, кого вы видите в моих собственных руках, чтобы вы явно, немедленно сказали, кто и что вы, и с какими намерениями вы остаётесь здесь, и особенно ты, первая, самая превосходная из них, исповедуйся в том, чем вы до сих пор угрожали".
И она с ужасным лицом, с кривыми глазами и с величайшим рёвом сказала: проклят день, когда ты пришёл сюда, и будь проклята Та, которая с Сыном Своим послала тебя сюда.
На самом деле, мы так долго боролись, но, увы, увы, я вынуждена рассказать тайну принцев.
Она называла принцами мира - демонов.
Все мы, - сказала она, - злые демоны, которые много лет соблазняли этих грешников, и через них завоевали много земель.
И, увы, сегодня мы хотели погрузить в воду всех и утопить.
В самом деле, прямо сейчас, вторгнувшись в соседнюю землю, мы бы поднялись на подготовленные корабли, и нам было дано разрешение на потопление кораблей, и поэтому мы организовали бы суматоху людей (их было, на самом деле, более 500), и отправили бы их сегодня, к вечным мучениям Геенны".
Тогда Доминик сказал ей: "почему ты не сделала это быстрее?".
Она ответила: "О, как охотно я бы это сделала! Но, увы, не смогла".
И он ей: "почему ты не смогла?".
Она ответила: "Ты достаточно слушал, почему ты так мучаешь нас?".
И (С.) Доминик ей: "я также хочу, чтобы

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

universi viri, signo crucis vos armate, et confidatis in beatissima semper Virgine Maria(").
Porrigensque Dominicus de sinu sanctam Dei hostiam manifeste: (")adiuro vos (-) inquit (-) o quindecim domicelle infernales per istum quem cernitis in proprijs manibus meis, ut palam velocius dicatis que et quales estis et qua intentione hic manetis, et signanter tu prima superbissima harum fatere hec iam comminata(").
At illa vultu horrido, oculis trasversis et fremitu cum maximo ait: Maledicta sit dies in qua huc venisti, et illa sit maledicta cum Filio suo que te huc destinavit.
Tanta enim laboravimus in temporibus tantis, sed heu heu cogor perdere secretum mundi principum.
Principes autem mundi vocabat demones.
Nos inquit universe sumus demones pessimi et nephandissimi istos peccatores per annos plurimos seducentes, et per eos terras multas.
Et heu hodie debebamus universos precipitare et in aqua submergere.
Nam nunc omnes ad invadendam terram aliquam hic propinquam naves istas preparatas ascendissent, (fol. 067, col. d) et ibi nobis permissa fuit licencia naves funditus submergendi, sicque totam hanc hominum turbam, erant enim plusquam quingenti duxissemus hodie ad sempiterna Iehenne tormenta(»).
Tunc ait ei Dominicus: («)Cur hoc citius non fecisti(»).
Respondit illa: («)O quam libenter fecissem, sed heu non potui(»).
Cui ille: (")Quare non valuisti(").
(«)Satis (-) inquit (-) audisti, quam amplius vis nos cunfundere.
Ad quam Dominicus: («)Et volo quod dicas et per virtutem Christi impero, ut quid sit hoc pandas(»).
(«)Heu heu (-) inquit (-) falsa illa Cantilena Marie Mulieris Iudaice semper hoc impedivit.
Hij enim omnes semper die omni salutabant illam Mariam Christianorum Advocatam ex iussu eorum Principis, et sic Maria usque nunc impedivit nostrum votum(»).
(«)Et quantum (-) inquit (-) orabant in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Dictum, factum: Adstant omnes, solas praeter Domicellas: quae nimias excusabant occupationes suas, quas fingebant.
Vocantur: renuunt.
Tunc : “Ite - dicit Dominicus - in Nomine Sanctissimae Trinitatis; perque ipsius Virtutem Psalterii, quod praedico, sic mando cunctis, ut huc se protinus sistant”.
Interim coronae circumstantium inquit: “Sed vos stati viri; S. Crucis signo frontem muniatis, et pectus: credite, horrifica Orci monstra spectabitis”.
4. Et jam excussus fertur ad aures clamor ejulantium, seque in alia omnia vertentium nequiquam : vi occulta trahebantur.
Adsunt: DEUM JESUM, Deiparam, Coelitesque dire execratae blasphemant, limphatis similes furiatae.
Imperato larvis silentio; rursum ad caeteros ait: “Signo se quisque Crucis obarmet”.
Parent cuncti; at illae nequaquam: quin averse magis saeviebant.
IV. Hic vir Dei ter SS. Hostiam de sinu producit manifestam; et sic inquit:
“1. Adjuro vos oblarvatas Furias inferni per Istum, quem cernitis coram, hisce in manibus: Palam edicite, et confestim; quae, unde, cur huc adestis: tuque nominatim prima harum, superbissima bestia, eloquere”.
Illa furens, ineffabiles iras vultu, minasque spirans, truces in diversa oculos distorquet, dirumque infrendens vociferatur:
“Maledicta dies, quae huc te stetit.
Maledicta sit illa cum Filio; quae huc emisit.
Sic, heu, una hora tot annorum conatus nostros corrumpet?
Cogor, heu, heu, prodere secretum cogor vestrum, o mundi Principes; Nos [nos] infandi cacodaemones sumus: hosce astites annis jam plurimis dementavimus; vastitatem late, caedesque per eos fecimus: et heu !, hoc ipso die hos in aquas praecipitaturae fueramus, in Orco nobiscum coenaturos.
Sciunt: stant paratae naves, ad oppositam eis aquas terram hostiliter a quingentis istis depopulandam.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

исповедуются, не искупают своих грехов и никогда не хотят слушать Божественных (Тайн Святой Мессы).
Они все маги, и преданны демонам!
Настаивай, проповедуй С. Розарий; представь и покажи им 15 лекарств, которые противостоят 15 грехам.
Вместе с Богом ты победишь".
2. Они (следовательно) только что отправились в путь, и вот на них набросились бандиты; (и), взяв и связав их, они похитили их, избили и нанесли им удары; эти демоны яростно набросились на них, но ещё более яростно на Святого Доминика, из ненависти (к нему), уже давней.
Они привели пленников в замок, и их наверняка убили бы, если бы Бог не помешал.
Святой человек попросил принца поговорить наедине.
Встретившись с ним, он сказал всего несколько слов, которые согнули его с большой кротостью.
Так он (Святой Доминик) на ухо ему открыл самые тайные вещи, и показал ему, каких монстров он хранит в доме, и пообещал ему, что тот увидит своими глазами адских зверей.
3. Испуганный страхом, принц был сбит с толку: он вызвал офицеров (военных), перед которыми расспрашивал Святого, откуда он узнал про тех монстров, о которых говорил!
(И) что нужно было сделать, чтобы они в тот же день не попали в беду!
И святой ему (ответил): "мужайтесь, я буду говорить больше фактами, чем словами: я покажу вам и в то же время дам услышать то, о чём (я) сказал вам: только, о принц, прикажи, чтобы все, кого ты держишь в своём замке, явились и приблизились.
(То, что было) сказано (Святым Домиником), было сделано (принцем): присутствовали все, кроме только девиц, которые извинялись, притворяясь, что не могут присутствовать из-за своих многочисленных занятий.
Они были призваны, но они отказались.
С. Доминик сказал: "Во Имя Пресвятой Троицы и в силу С. Розария, я приказываю, чтобы они тотчас пришли

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ты сказала, и по добродетели Христа (тебе) я приказываю, чтобы ты открыла, кто ты есть".
(Та) ответила: "увы, увы, эта ложная Песнь Марии, Иудейской женщины, всегда этому препятствовала!
Действительно, все они каждый день всегда приветствовали эту Марию, защитницу христиан, по приказу своего князя. И так Мария до сих пор препятствовала нашему желанию!".
(Святой Доминик) спросил: "А сколько они молились в течение дня?". Она ответила: "Да, все эти нечестивые молились только так, как ты проповедуешь, то есть с Розарием нашего Врага". И (С.) Доминик, ей: "и как тогда они могли читать это каждый день? И где они этому научились?". И она ему: "в древности и до недавнего времени это была молитва всех верующих во всём мире, но, по нашей хитрости, теперь она почти впала в забвение. Но ты не перестаёшь возвращать его снова, какая боль, к нашему величайшему разорению!
Отсюда очень много людей носят и говорят это число (150), Но они не знают, что они делают! В качестве отличительной черты, тем не менее, мужчины и женщины во многих землях носят Патрилокии, то есть короны Розария в соответствии с этим порядком и числом. На самом деле отец этого солдата, который был для нас великим врагом, заставлял его говорить это с юности. Тогда он, став князем разбойников и непобедимым мародёром провинций, всегда молился Ему и не хотел рядом с собой ни одного сообщника, если тот не носил и не читал Розарий. В этот день, однако, многие из них были заняты нападением на соседей, которых они добивали, они не сказали этого. Поэтому, если бы Бог дал нам шанс, мы бы победили их в водах".
Тогда (С.) Доминик сказал: "Ты говорила хорошо и очень превосходно!".
И, обращаясь к народу, он сказал: "Посмотрите, какова цена Розария Девы Марии, произнесенного с благодатью и праведниками, если у него было столько силы с тем, кто носил его в беззаконии и с ним молились

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

die(»).
(«)Certe (-) inquit (-) hij omnes prophani tantum orabant quantum tu predicas, hoc est psalterium nostre inimice(»).
Cui Dominicus: («)Et quomodo et qualibet die hoc dicere potuerunt, et unde habuerunt(»).
Cui illa: («)Antiquum et dudum omnium fuit fidelium oraculum per mundum universum, sed nostra astutia iam quasi est sopitum, quod tamen tu restaurare prochdolor in nostram permaxime ruinam non cessas.
Unde persone plurime hunc numerum portant et dicunt, sed quid faciunt nesciunt.
In signum huius deferunt adhuc viri (fol. 068, col. a) et mulieres terris in multis Patriloquia, sive Psalteria sic ordinata et numerata.
Pater enim istius militis qui fuit nobis valde inimicus, hunc a iuventute hoc coegit dicere.
Sed hic factus latronum princeps et predo provinciarum invincibilis semper hoc oravit, et nullum voluit secum habere comitem nisi hoc portaret et diceret.
Hac autem die occupati plurimum in proximorum expugnatione que per hos erat peragenda, non dixerunt.
Idcirco potestatem Deo permittente super eos in aquis obtinuissemus(»).
Tunc ait Dominicus: («)Bonum est (-) inquit (-) et valde mirum quod dicis(»).
Et conversus ad populum ait: («)Videte quantum valet Psalterium Marie Virginis dictum cum gracia et a iustis, si tantum valuit portatum et dictum cum iniusticia et a mundi pessimis(»).
Tunc omnes ille domicelle genua flectentes ceperunt Dominicum rogare quatenus iam contentus esset, et abire eas in pace sineret.
Quid plura ?
Sic lamentabantur et plangebant iste ficticee mulieres quod corda astantium virorum emolliebant ad fletum et compunctionem adeo ut rogarent genibus flexis Dominicum quatenus in pace permitteret eas abire.
Dicebant enim eas bonas res esse et valde amorosas, et hominibus supra humanam estimationem solaciosas (fol. 068, col. b) et obsequiosas.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

At hodie nostri erant, deditique nobis, mediis in undis submergendi".
2. "Cur, quaerit Sanctus, non id citius patrastis?".
Et illa: "Facultas, heu, non voluntas deficiebat ".
Sciscitanti: "Ecquid ita?".
Subjecit: "Sat audisti: quid nos torques amplius?".
Cui: "Volo, inquit, et jubeo per Virtutem Christi: edicito".
Furia: "Heu, heu, ejulabat, falsa illa Cantilena MARIAE Mulieris Judaicae semper hoc impedivit: Hi enim omnes, justu Principis omni die Salutabant Illam".
Et Sanctus: "Quantum orabant?".
Illa: "Quantum tu praedicas Psalterium Inimicae nostrae".
3. Instanti S. Dominico: "Unde istud didicerant?".
Responsat: "Nosti.
Quid quaeritas?
Heu, per id antiquum est oraculum, orbe toto receptum olim: at arte nostra pene sopitum.
Tu nunc in pernicem id nostram instauras.
Portant id quidem, hodieque ex antiquo gestant, et demussitant multi: verum quid faciant, ignorant.
Parens istius Principis, inimicus noster, cum a puero garrire id coegit: unde illi insuevit; quantisvis sese facinoribus obstringeret: nec ullum voluit commilitonem, qui non idem portaret secum, et oraret.
Hodie vero, ob apparatum in procinctu necessarium, orare nondum valuerunt.
Sic nobis patebat inermes: haustu uno, hic undae, flammae isthic, perissent".
Ad quae S. Dominicus: "Exorta haec veritas est.
Securi credite viri: ego affirmo.
Sed advertite: Si vis ea Psalterii fuit apud sceleratos: quanta apud justos pollere Psalterium existimandum est?".
4. Illae multa frementes, ac quiritantes contendunt, ut dictis contentus hinc eas facessere sinat: simul genua humi demissa ponunt, abitum precatae.
Neque tamen adhuc muliebris formae larvas, adusque miraculum formosissimas, posuerant: nisi quod

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

сюда".
Между тем, в кругу тех, кто был вокруг, он сказал: "А вы, мужчины, стоите неподвижно?
Защитите свой лоб и грудь знамением Святого Креста: и имейте веру, вы будете созерцать ужасных монстров Ада.
4. В ушах доносились крики тех, кто громко стонал, и они убегали, но тщетно: их тащила какая-то оккультная сила.
(И вот)они явились, (и) хулили, оскорбляя ругательствами, Бога, Иисуса, Матерь Божию и святых, разъярённые, как из небытия.
(Святой Доминик) приказав ведьмам замолчать, он снова сказал (окружавшему его кругу мужчин):"каждый вооружается крёстным знамением".
Повиновались все, но не девицы: действительно, они бушевали ещё более яростно.
IV. Человек Божий извлёк из кармана груди хостию трижды Святейшую, которую показал, и так сказал:
"1. Клянусь Им, что вы видите в (реальном) присутствии в этих (моих) руках, что у вас здесь есть демонические ярости Ада: теперь вы заявляете открыто и немедленно:
Кто вы?
Откуда вы?
Почему вы здесь?
И ты, Великий Зверь, (кто ты) первый из них, говори".
Она, разъярённая и искривлённая в лице от страшных угроз, исказила мрачные глаза в разные стороны и, разъярённая, закричала с большой свирепостью: "проклят тот день, когда он заставил тебя прийти сюда.
Будь проклята та с Сыном, которая позволила тебе прийти сюда.
Как это возможно, что один час разрушил наши многолетние усилия?
Я вынуждена, увы, я вынуждена предать вашу тайну, о мирские Принцессы: мы - ужасные демоны!
Уже много лет мы заставляли присутствующих терять разум; мы выполняли

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

худшие люди этого мира!».
Тогда все эти девицы, упав на колени, начали молиться (С.) Доминику, чтобы он успокоился и отпустил их с миром.
Что (произошло) тогда?
Так много жаловались и плакали эти фальшивые женщины, которые сотрясали сердца присутствующих там мужчин от плача и сострадания, они молили на коленях (С.) Доминика, чтобы он позвол им уйти с миром.
На самом деле они говорили, что они на самом деле добры и очень любящие, и, превыше всего утешают и уважают людей.
Тогда Доминик, воспламенённый гневом Божьим, показался почти огненным, и, из уст его выходило небесное пламя, которым он поразил всех, и больше всего этих вымышленных женщин.
И он сказал: "О вы, неразумные в вере, хотите ли ещё вернуться к злу, из которого вы пришли, чтобы как можно скорее упасть в ад, на вечность, вместе с этими демонами?
Но это произойдёт не так, как вы хотите!
Поэтому я призываю всех вас во имя Иисуса Христа и его Розария, чтобы, оставаясь, вы видели, с кем вы были""
И, изменённым голосом сказал роковым девицам: "Я приказываю вам силой Иисуса Христа присутствующего и его Розария, чтобы вы сказали, потому вас пятнадцать". И, как только это будет сделано, каждая проявит себя так во внешности, какова она в нечестии.
И ты, – сказал он, - первая из них в гордости и нечестии, немедленно скажешь то, что я приказал".
И она с ужасным голосом, почти оторвав души от человеческих тел, сказала: "мы, увы, пятнадцать цариц ада, которые травят весь мир.
И, в частности, мы хотели жить с этим полководцем, который имеет царское и императорское происхождение, чтобы через него мы могли поработить множество земель, ослабив веру во Христа.
И это мы делали в течение долгого времени среди людей, совершая бесчисленное множество обманов

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Tunc Dominicus ira Dei inflammatus quasi ignis apparuit, et ex ore illius tanquam flamma celestis evolans universos exterruit sed permaxime illas ficticeas mulieres.
Et ait: (“)O vos insensati et stulti corde ad credendum, adhuc enim redire vultis ad mala unde venistis ut cicius ad inferna cum demonibus hijs in sempiternum decidatis(?)
Sed non sicut vultis fiet.
Quapropter omnibus precipio vobis in nomine Ihesu Christi et psalterij sui, ut manentes videatis cum quibus fuistis(”).
Et voce alienata ad fatales demones ait:(“)Vobis (-) inquit (-) in virtute Domini Ihesu Christi presentis et psalterij sui precipio, ut dicatis quare estis quindecim(”).
Et ut hoc facto unaqueque se demonstret talem in apparentia qualis est in malicia.
Et tu ait que prima earum es in superbia et malicia, dicito velocius que proposui.
Tunc illa voce horribilissima et pene animas a corporibus humanis evellens: «Nos (-) inquit (-) heu sumus quindecim regine infernales que mundum seducimus universum.
Et signanter voluimus habitare cum isto duce qui de semine regali est et imperiali, quatenus ipsius medio terras possemus plurimas ad nos trahere fidem Christi debilitando.
Quod et diu fecimus, per mundum innumera per nostras (fol. 068, col. c) malicias facientes prestigia, in hominibus.
Hij enim quos vides omnes sunt magi et cultores arcium magicarum, et nos quindecim sumus quas astrologi colunt fingentes se vera dicere ex astris, cum solum que dicunt, faciunt ex nobis(»).
Quid amplius ?
Narrat plurima et incredibilia de demonum astutijs, quomodo principibus mundi fovent semper in bellis et ad bellum incitant.
Itaque hijs diu a demone prolatis patenter et notorie se tandem monstraverunt in forma visibili tales quales erant in iniquitate.
Prima enim fuit tanquam leo ingens totus igneus cum dentibus et unguibus ferreis, satis potens ad unum mundum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

cedere compulsae tam miserandum induissent vultum; ut aspectu, gesto, mistoque gemitibus planctu, virorum quamvis ferrea pectora, ad commiserationem ac fletum quoque emollirent.

Hi enim ipsi ad terram supplices S. Dominico facti, deprecantur: eas Sacra Numinis Praesentia tam immaniter cruciatas, poenis absolveret, abscedere permissas.

“Sunt tamen, ajebant, res bonae, et valdo amabiles: et viris supra humanam aestimationem solatiosae, et obsequiosae”.

V. Hisce vero S. Dominicus nimium quanto Dei zelo succensus exclamat: “O vos insensatos et stultos corde ad credendum, parumne adhuc pericula agnoscitis vestra?

Parum adeo scelerum vos poenitet vestrorum, pudetque: ut criminum et discriminum tantorum machinatrices paessimas nondum Diris dirus execremini?

Ego faxim cum Deo, ut continuo vester ille adversum eas amor, animusque in vobis stirpitus elidatur.

Quapropter vobis in Nomine JESU, ejusque Matris Psalterio praecipio; state viri, nec cedite loco, dum conspecta oculis horum immani monstrorum obscenitate , sortem ipsi vestram miseremini.

Vos autem tartarea portenta, ferae pessimae, larvis ocyus positis in sua quaeque figura, hisce, quales estis malitia, vos aspectabiles exibete .

Ita, inquam, vobis in Virtute Domini nostri JESU CHRISTI praesentis, et Psalterii sui, praecipio”.

2. Et ecce; dicto citius adstant Bestiarum Monstra, orco ipso tetriora.

Ac nisi Divina Virtus singularis spectantibus robur suffecisset; prae horrore spectrorum, clamore, ac foetore exanimes corruissent.

“Nunc, urgebat vir divinus, dicite, jubeo, eccur, et quaenam estis quindenae?

Tuque princeps superbissima bestiarum, edic prima”.

Illa rugitu immani excusso, tantum non animas e corporibus pene evulsisset: “Nos, erugit, heu!, sumus quindecim inferni Reginae, orbis seductrices: et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

благодаря им набеги, и, увы, именно в этот день мы собирались бросить их в воды, погрузив в адскую грязь.

Они знали, что корабли готовы, чтобы безжалостно разграбить с помощью пятисот человек, землю на противоположной стороне моря!

Вместо этого сегодня они должны были быть нашими и покорны нам, потому что они были бы погружены в волны”.

2. Святой спросил: "Почему вы не совершили это раньше?”.

И она: “увы, нам не хватало возможности, а не воли!”.

Он спрашивал: "А почему так произошло ?” , она ответила: "Ты достаточно слушал: почему ты до сих пор мучаешь нас?”.

Ей он сказал: "(Я) хочу, и тебе (я) приказываю в Силу Христа: скажи это публично!”.

Ведьма закричала: "Увы, увы, ложная песня Марии, Иудейской женщины, всегда мешала сделать это: ведь все они, по приказу принца, каждый день приветствовали Её".

И Святой: "Сколько (Радуйся) читали?”

И она: “(столько Радуйся), сколько проповедуешь на Розарии врага нашего".

3. С. Доминик настаивал: "Где они узнали об этом?", она ответила:

"Я не знаю.

Почему ты настойчиво спрашиваешь?

Увы, это из-за этой древней молитвы, когда-то присутствовавшей во всём мире, но (теперь) почти забытой из-за наших уловок.

Теперь ты возродил её для нашей гибели.

Многие носят на себе (венок Розария), и сегодня, как они когда-то почитали его, и читают его вполголоса.

Но что они делают,- они игнорируют его.

Отец этого принца, наш враг, в детстве приучил его (Принца) так, что у него осталась привычка; чтобы каждый солдат носил с собой (венец Розария) и молился ему.

Сегодня они ещё не смогли помолиться.

Не защищённые (Розарием), они были беззащитны перед нами и умерли бы, утонув в волнах, и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

с нашим коварством. Те, которых ты видишь, все волшебники и ценители магических искусств, и это мы пятнадцать, которых астрологи допрашивают, воображая, что обсуждают со звёздами истинные вещи, когда они говорят только то, что создано нами". Что же произошло?

Она рассказывала очень много невероятных вещей о хитростях демонов, о том, как они всегда потворствуют принцам мира в войнах и подстрекают их к войнам. И тогда, после долгой речи, раскрытой демоном, они наконец явились открыто и явственно в видимой форме, такие же, как были в нечестии.

Первая, на самом деле, была похожа на безмерного огненного Льва, с железными зубами и ногтями, способного пожирать мир. И каждый (демон) судьбы предстал фантасмагорическим в своём обличье, как потом будет сказано. И, если бы не существовала особая Божественная сила, все бы сразу умерли вместе со (Святым) Домиником из-за шума, ужаса и зловония присутствующих там зверей. И (было) так, что по приказу Доминика они исчезли очень быстро, оставив невыразимое зловоние, произведя (такую) пропасть, что все корабли, находившиеся в этом порту, утонули со всем оружием, а остальные загорелись. Действительно, там, в этих землях, было очень много пиратов, и хотя под властью этого принца было всего 500 воинов, но их помощников было намного больше, без числа.

Завершив это (подвиг), Блаженный Доминик, утешая их, увещевал их, чтобы они не впадали в уныние.

Тогда они, крича в один голос, сказали: "о святой отец, спаси нас и скажи нам слова, которыми мы сможем спасти себя".

Тогда он сказал: "О вы все, помните, что вы пережили, молитесь о том, о чём вы давно молились, и, очищая себя от грехов исповедью, в будущем воздерживайтесь от них; и, делая добрые дела, всегда хвалите Господа Иисуса и Его Мать Марию в Их Розарии. Аминь.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

devorandum.

Sicque singule fatales fantasie apparuerunt quelibet in forma sua ut postea dicetur.

Et nisi affuisset virtus divina singularis, illico omnes cum Dominico fuissent mortui ex clamore horroreque et fetore astantium bestiarum.

Sicque Dominico mandante celerius disparverunt fetorem indicibilem relinquendo, et precipitium facientes naves omnes que in portu illo fuerunt, universis cum armis submerserunt, et alias igne succenderunt.

Nam ibi erant pirate in illis terris plurimi, et quamvis cum tali domino ad manum adessent tantum quingenti principales, plures tamen erant illorum sine comparatione (fol. 068, col. d) adiutores.

Quo peracto beatus Dominicus eos confortans admonuit ne deberent terreri.

Tunc illi una voce clamantes ayunt: («)O sanctissime pater salva nos inquiunt, et dic nobis verba quibus salvi esse poterimus(»).

Tunc ille ait: («)O vos igitur omnes quod probastis inquit tenete, quod dudum orastis orate, et a malis vestris per confessionem vos expurgantes in posterum abstinete ab eis, et bona faciendo, laudate semper Dominum Ihesum et Matrem Eius Mariam Virginem in Psalterio Eorum. A M E N.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

hujus inprimis insidiatrices Principis: ut qui sanguinis est Regii vir, ac Imperialis: opportunum nostris conatibus instrumentum, ad gentes plures nostram in nassam pertrahendas: fidei Christianae diminuendae.
Neque infeliciter: sed hactenus.
Ipsis tamen magis, eorumque similibus praestigiatoribus imperitamus.
Neque Astrologi nos ignorant vel aspernantur.
Quae prognostica se fari vera ex astris fingunt: ea nostris ab illusionibus comminiscuntur".
Multaque effutiebat alia, quibus fascinent Principes, bella serant , malaque sexcenta machinentur.
3. Stabant interim caeterae tales forma, quales malitia, scelerum magistrae.
Ad quas S. Dominicus: "Auferte vos hinc protinus, inque ima ruite tartara".
Illae in fumum, inque tetrum abiere foetorem, incitae ocyus: simul arreptas e statione naves cum armis; mersas sub undis condunt has, illas flammis excitatis hauriunt: reliquarum exercitu copiarum illuc adstante, ad spectaculum prope expectorato.
VI. 1. Dux autem ipse, omissa excursionis faciendae cura, ictus horrore, una cum praedonum manu (qui plures quingentis aderant) sancto accidunt supplices, sibi, quaeque vellet, imperari orant, adderetque monita salutis; et coepta firmaret: imperata sese facturos omnia.
2. Verum ille hoc tantum: "Sacra vos ex homologesi expiate viri: male suetis abstinete flagitiis, et assuescite bonis.
Caeterum laudate Dominum JESUM, et Matrem Ejus Virginem, Ipsorum in Psalterio".
Sique conversos reliquo diei respirare permisit.
Stabant enim attoniti, tremefactique omnes, nec animi, vel corporis sat potentes.
Et sat erat Dominico, tantum uno vidisse die, audisse reos, ac peregisse Deum .
3. Die posteri rursum convocati adsunt frequentissimi ad S. Dominicum, qui sermone longo, spectatorum inferni monstrorum species, partes ac proprietates exponit: ut subjecta docent.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

в пламени ада (Ада).
При этих словах Святой Доминик (сказал): "Правда вышла наружу.
Верьте уверенно, о, мужчины, я подтверждаю это.
А теперь послушайте: если это была сила С. Розария у злодеев, то насколько большую силу она имеет у праведников?".
4. Они, крича и умоляя, настойчиво требовали, чтобы он, удовлетворённый сказанными вещами, позволил им уйти оттуда: в то же время они упали на колени, обескураженные, умоляя его уйти.
Однако ведьмы ещё не сняли маски женской формы, и они были прекрасны до удивления; затем, чтобы убедить его отпустить их, они приняли такое жалкое лицо, что с этим видом, отмеченным плачем, смешанным со стонами, они смягчили, до волнения и слёз, сердца этих мужчин, какими бы железными они ни были.
Лёжа на земле, мужчины настойчиво умоляли Святого Доминика, чтобы девиц, измученных священным присутствием Божественной силы, освободить от этих страданий, и им было бы позволено отступить.
Они говорили: "они всё ещё хороши и очень любезны, а также всегда доступны и благоговейны к людям и уважаемы выше человеческих сил".
V. Святой Доминик, воспламенённый рвением к Богу сказал:
1. "О вы, глупые в своём сердце, ещё недостаточно поняли свои опасности?
Неужели вы ещё не совсем раскаялись в своих проступках и не стыдитесь ещё говорить хорошо о страшных Фуриях, ужасных создательниц стольких проступков и опасностей?
Я пытался с божьей помощью искоренить всю вашу любовь и тоску по ним.
Поэтому я приказываю вам во имя Иисуса и заступничеством Святого Розария Его Матери: будьте сильными, люди, и не уходите с места, пока, увидев необъятную непристойность этих Монстров, вы сами не пожалеете о своей участи.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Quorum sub finem fit attestata visio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

А вы, адские чудовища, мерзкие звери, теперь наденьте маски своего облика и покажите им, какие вы есть по нечестию.

Таким образом, я говорю, (и) я приказываю вам, силой Господа нашего Иисуса Христа, присутствующего здесь, и силой его С. Розария.

2. В мгновение ока там присутствовали зверские чудовища, мрачнее Ада.

И если бы какая-то особая божественная добродетель не дала силы тем, кто смотрел, они бы пали безобразно перед ужасом, шумом и зловонием адских зверей.

(И) не дал им передышку человек Божий: "теперь я приказываю вам, скажите: что вы (делаете здесь) и кто вы такие?

И ты, о прекрасная принцесса Зверей, говори первой.

Она, издав рёв, такой сильный, что чуть не оторвались души от тел, закричала: "мы 15 цариц Ада, соблазнительницы мира и коварные девицы этого принца, чтобы он, человек царской и императорской крови, был подходящим орудием для наших целей, чтобы втянуть в нашу сеть множество народов, чтобы не допустить христианской веры.

И у нас был хороший результат, по крайней мере, до этого момента.

Кроме того, у нас есть команда над магами и фокусниками.

Аастрологи тоже нас слушают: их предзнаменования, которые они предсказывают, как истины астр, придуманы нашими обманами".

Она рассказывала и о других (обманах), которыми они очаровывали князей, сеяли войны и замышляли шестьсот зол.

3. Между тем, другие (звери), мастера злодеяний, разные, как по внешнему виду, (так и) по злу.

Им С. Доминик (сказал): "уходите отсюда в самые нижние части ада".

Они растворились в дыме с невероятной скоростью, среди мрачного зловония; и, отплыв на кораблях, полных оружия, из гавани, бросили оружие в волны и потопили его навсегда, а затем сожгли корабли,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

в присутствии оставшейся армии, которая была вне себя от представления.

VI. 1. Тот же командир, поражённый ужасом, отказавшись от всех планов рейда, который нужно было сделать, вместе с группой налётчиков (которых было более пятисот), пал с мольбами к ногам святого, (и) умолял его командовать ими, что бы он ни пожелал, и давать им советы по спасению, и заверил его выполнить все, что он прикажет.

2. Но он дал только это (повеление): “О люди, очищайте свои храмы исповедью, воздерживайтесь от бесчестных дел, которые вы совершали до сих пор, привыкайте к добру.

Что касается остальных, Хвалите Господа Иисуса и его Деву - Мать в Их Розарии".

И потом он позволил новообращённым отдохнуть в течение оставшегося дня.

На самом деле они были ошеломлены и дрожали, потому что они были недостаточно сильны в душе и теле.

И этого было достаточно, чтобы Доминик увидел за один день такую великую реальность, что он выслушал виновных и выполнил (волю) Бога.

3. Снова призванные на следующий день, они в большом количестве вернулись к святому Доминику, который в длинной проповеди изложил внешний вид, телосложение, характеристики, характерные для чудовищ Ада, которых они видели: как они учат тому, что будет дальше.

В конце этих (учений) произошло доказательное видение.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[LIBER III], CAPUT IV.
DE XV LACUNIS, SEU BESTIIS INFERNI, AC VITIIS: CUM ATTESTATIONE VISIONIS.

SERMO III S. DOMINICI

THEMA Psalm. CL
Laudate Deum in Psalterio, etc.

Filii Dei bellatores mundi: heu!, diu filii diaboli, velut luce clarius oculis vestris conspicati fuistis.
Sed vestra ii voluntate, fraudeque daemonum extitistis: natura tamen et Creatione, Redemptione et Conservatione, filii Dei.
Date nunc aures mihi, animosque precor: qui nescientes Principi vestro obedistis, ad Psalterium Deiparae Virginis quotidie persolvendum, et me nunc, in nomine SS. Trinitatis ac Mariae ad vos informandos huc misso, discite: quemadmodum, et quibus malis deprecandis, idem rite peroretis.
Hoc primum scitote velim: summa scelerum esse omnium capita quindena: quibus adhuc mancipati servistis .
Nunc vero, (quae Dei miserentis est gratia) per Mariae Psalterium, ex iis vos ejecistis; de caetero, si volueritis, immunes futuri.
Atque ea quidem, ut quindecim sunt numero: ita quindenis quoque Fontibus Gratiae, ex Angelica Salutatione promanantibus, adversantur.
Ter quinas ordine terno proponam, et exequar cum Deo.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[КНИГА III] ГЛАВА IV
ПРОВЕРЕННОЕ ВИДЕНИЕ ПЯТНАДЦАТИ БЕЗДН, ТО ЕСТЬ ПЯТНАДЦАТИ ЗВЕРЕЙ АДА.

ТРЕТЬЯ ПРОПОВЕДЬ С. ДОМИНИКА:

ТЕМА: Псалом 150: Хвалите Бога в Псалтыре и т. д.:

О Дети Божьи, вы, которые долгое время были, увы, детьми дьявола, ослеплённые в глазах его (ложным) светом, теперь вы (Божьи) солдаты в мире.
Если вы добровольно (пали) на пути Дьявола, тем не менее, вы остаётесь детьми Божьими по своей природе, по творению, по искуплению и по спасению.
Послушайте меня сейчас, и я умоляю (ваши) сердца: поскольку вы, не зная этого, повиновались своему князю (солдату), ежедневно читая С. розарий Богородицы; и теперь я был послан к вам во Имя Пресвятой Троицы и С. Марии, чтобы научить вас читать (С. розарий): узнайте, как читать его должным образом, и чего следует избегать, чтобы освободиться от всякого зла.
Во-первых, я хотел бы, чтобы вы знали: это пятнадцать высших вождей всех зол, которым вы до сих пор, как рабы, служили.
Теперь, воистину (и это благодать милосердного Бога), через Розарий Марии, вы отошли от них: в будущем, если хотите, вы будете свободны.
И пятнадцать мужчин, так противостоят пятнадцати источникам благодати, которые прорастают из Радуйся, Мария.
С божьей помощью я изложу и рассмотрю три серии по 5 молитв в соответствии с тремя сериями (по 50 молитв).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 068, кол. d, ГЛАВА IV]
УЖАСАЮЩАЯ ПРОПОВЕДЬ БЛАЖЕННОГО ДОМИНИКА О ПОЯВЛЕНИИ 15 ЗВЕРЕЙ, СДЕЛАННАЯ В ТО ЖЕ ВРЕМЯ ПРИНЦУ ЭТОГО ЗАМКА И ВСЕМ ОСТАЛЬНЫМ, КТО ПРИСУТСТВОВАЛ.

Хвалите (Бога) в Розарии и т. д.. (Псалом 150°).

О сыны Божьи, которые долгое время, увы, были сыновьями дьявола, как вы видели своими глазами очень ясно, но вы дети Божьи по природе, творению, искуплению и сохранению, пожалуйста, обратите внимание на эту проповедь.
И вы, не зная этого, повиновались своему принцу, молясь Розарию Девы Марии, поэтому теперь я прошу вас, будучи посланным к вам во имя Отца и Девы Марии, обратить внимание на проповедь, адресованную вам Девой Марией, и с таким применением изучить и узнать пятнадцать грехов, в которых вы всегда жили, но от которых вы будете освобождены Розарием Девы Марии.
Эти (грехи), безусловно, противоречат пятнадцати источникам благодати Радуйся, Мария.
И, следовательно, эти грехи-пятнадцать бездн, или ямы грабежей, или клоаки, которые отравляют и поглощают весь мир.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Fol. 068, col. d, CAPUT IV]
((SERMO TERRIBILIS BEATI DOMINICI SUPER APPARITIONEM ISTARUM XV BESTIARUM, FACTUS EODEM TEMPORE AD PRINCIPEM ISTIUS CASTRI, ET AD CETEROS OMNES QUI ADERANT.

Laudate Eum in Psalterio, etc., Psalmo, CL°.

O filij Dei qui dudum heu iam fuistis filij diaboli ut oculis proprijs luce clarius conspexistis, natura tamen et creatione et redemptione et conservatione estis filij Dei, attendite queso parumper ad Sermonem istum, et qui nescientes Principi vestro obedistis Psalterium Virginis Marie perorantes, sic queso nunc, me in (fol. 069, col. a) Nomine Patris et Virginis Marie vobis misso, attendite ad Sermonem a Virgine Maria vobis collatum, et diligentius perpendite et agnoscite quindecim peccata in quibus semper vixistis, sed per psalterium Virginis Marie ab hijs liberi eritis.
Que quidem sunt repugnantia quindecim Fontibus Gracie Salutationis Angelice.
Et ideo hec peccata sunt quindecim lacune, idest fosse privatarum vel cloacarum totum mundum inficientes et absorbentes.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

I. QUINQUAGENA IN PSALTERIO

1. LACUNAE BESTIA, LEO SUPERBIAE EST.

In hac oberrat mundus per Arrogantiam, Vanamgloriam et excellenti appetitum, mente, voce, et operatione.
Contrarius illi Fons Gratiae Psalticus in Angelicae Salutationis consistit voce: AVE.
Superbi enim sunt maximo cum VAE Maledictionis.
Quae si in Coelitum quenquam, cadere posset: de coelo eos continuo proturbaret in Orcum.
Cui si vel pars minima turpitudinis, ac immanitatis cerni oculis posset: horrorem inquam, quin praesentem mortem cuivis, orbique toti inferre valeret.
BESTIA Lacunae hujus, daemon est SUPERBIAE.
Quam LEONIS igniti specie estis conspicati: flammas oculis spirantem sulphureas.
Dentibus, ac Unguibus ferreis saeviter armatam.
Alas ea vibrat serpentinas, ut cujus pennae singulae singuli serpentes essent virulenti, et igniti.
Pennarum autem flocci quilibet lacertae essent totidem, tam acris veneni, ut in solo visu, quamvis procul videntem enecarent.
Halitus ejus scintillas cum sulphure proflabat: quarum singulae tales ac tantae: ut quaevis correptam provinciam totam miscere flammis, et haurire posset.
Nemo videt eam, et vivit: nisi quae Dei ipsum virtus tueatur.
Experti nostis: neque tamen sat, vel pervidistis [aut pernovistis] monstrum hoc.
Et vero quis potens est?
Nam, Augustino teste, mortale crimen minimum, quodcumque supplicium temporale excedit in immensum.
Nimirum quanto corporea spiritalibus superantur universa.
Quare Laudate Deum in Psalterio, ut ab ista Superbia liberi vivatis Deo, humilibus consentientes.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ПЕРВЫЕ 50 МОЛИТВ РОЗАРИЯ.

ПЕРВЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ (ЭТО) ЛЕВ НАДМЕННОСТИ.

Он бродит по миру через тщеславие и желание преуспеть, в мыслях, словах и действиях.
Противостоит ему (Первый) Источник благодати С. Розария, который соответствует слову из Радуйся, Мария: “Радуйся”.
Надменность - величайшее из Бед Проклятия.
И если бы этот (грех надменности) мог случиться с кем-то из святых, то с небес он был бы немедленно изгнан в ад.
Если когда-либо можно было увидеть хоть малейшую долю вероломства и извращённости (такого зверя), я утверждаю, что ужас его может привести к мгновенной смерти каждого человека на свете!
Зверь этой бездны-демон надменности, которого вы видели в виде огненного Льва, который испускал серное пламя из глаз и был снабжён ужасными железными зубами и ногтями.
Он махал змеиными крыльями, так как его перья были все ядовитыми и пылающими змеями.
Перья крыльев состояли из стольких василисков, настолько проникающих ядом, что убивали бы с первого взгляда тех, кто видел их издалека.
Его дыхание источало серу вместе с искрами, каждая из которых была настолько велика, что только одна могла охватить огнём всю провинцию, пока не поглотила бы её.
Никто не может видеть её и жить, если не вмешается чудо Божье.
Он жил у вас, но вы не знали этого зверя достаточно, и вы никогда не видели его (в истинном облике его).
И, по правде говоря, кто на это способен?
Согласно (С.) Августину, малейший смертный грех перевешивает мимолётные мучения, настолько и духовные реалии выше телесных.
Славьте Бога в Розарии, чтобы вы жили с Богом, свободные от этого (Зверя

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ПЕРВАЯ бездна Надменности, в которой мир ходит с высокомерием, тщеславием и жаждой совершенства, в мыслях, словах и делах.
И, в противоположность этому, есть первый источник Благодати Розария Марии, то есть”Радуйся”.
Надменные люди не без проблем, но они с величайшей проблемой Надменности.
Действительно, смертельное проклятие и беда наименьшей надменности настолько велики, что на небесах, если бы блаженный (мог) совершить наименьший (грех) смертной гордости, он навечно попал бы в ад.
И с этим можно было бы рассуждать абсурдно о Богородице и о человечестве Христа. О, ужасная вещь!
Поэтому, согласно (С.)Августину, злые ангелы, оставаясь в упорстве надменности, устремились в глубины Бездны, чтобы никогда не освободиться из неё. Признайте, что уродство, чудовище и мерзость надменности настолько велики, что, если бы мы могли увидеть мельчайшую надменность смертного греха этой определённой женщины, мы бы сразу умерли, и весь мир тоже, даже если бы он был полон мужчин. Следовательно, там появилась первая женщина, которая была демоном Надменности в облике огненного Льва, который испускал сернистое пламя с железными зубами и ногтями и имел крылья, в которых каждое перо было пылающим змеем, способным пожирать царство.
И каждый волосок был таким ядовитым василиском, что мог привести к смерти любого, кто на него смотрел.
Затем его дыхание было полно серных искр, что любой из бесчисленных искр было достаточно, чтобы поджечь целую провинцию.
Итак, вы поняли, что, увидев её, вы все погибали, и вы, несомненно, были бы мертвы, если бы к вам не пришла Помощь Марии.
И я говорю вам, что всё ещё намного серьёзнее надменности! Согласно (С.)Августину, самый маленький смертный (грех) надменности превышает любой другой смертный грех целого мира.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

PRIMA LACUNA EST SUPERBIE in qua mundus ambulat per arrogantiam, vanam gloriam, et appetitum excellentie, mente voce et opere.
Contra quam est primus Fons Gracie Psalterij Marie scilicet Ave.
Superbi enim non sunt sine ve sed sunt cum maximo ve maledictionis superbie.
Unde tanta est minime superbie mortalis maledictio et ve, quod in celo nullus est ita beatus quin si committeret minimam mortalem superbiam corrueret in infernum usque ineternum.
Quod eciam intelligo de Virgine Maria et Christo secundum humanitatem.
O res horribilis.
Ideo angeli mali superbia instati secundum Augustinum ad yma corruerunt baratri, numquam liberandi.
Propterea agnoscite quod (fol. 069, col. b) superbie tanta est turpitudo et horribilitas et maledictio quod si possemus videre minimam mortalis peccati superbiam cuiuscumque mulieris, subito moreremur et eciam mundus totus eciam si esset hominibus plenus.
Propterea bene apparuit vobis illa prima mulier, que fuit superbie demon in specie leonis igniti, flammam spirantis sulphuream cum dentibus et unguibus ferreis, habuitque alas cuius penna quelibet serpens fuit ignitus, sufficiens devorare regnum unum.
Et quilibet crinis fuit lacerta tanti veneni quod potuit inficere in mortem omnem se videntem, anhelitus vero sic plenus fuit cintillis sulphureis ut quelibet cintilla de innumeris sufficiens esset totam succendere provinciam.
Ideo vidistis quod in visu eius deficiebatis omnes et mortui indubie fuissetis, nisi auxilio Marie adiuti fuissetis.
Et dico vobis quod longe adhuc superbia est gravior.
Quoniam secundum Augustinum minimum mortale in immensum excedit maximum totius mundi penale et horribile.
Spiritualia enim in immensum sunt maiora quam quecumque corporea, propterea ut liberemini ab hoc malo, laudate Mariam in psalterio suo sepius Ave dicendo.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

надменности), и живите в согласии между смиренными.

II. LACUNAE CANIS INVIDIAE EST.

Haec per Odia, sussurrationes, detractiones, de alieno damno gaudium, tristitiam de bono, etc., mundum inficit universum.
Hanc contra Fons patet secundus in Angelica Salutatione, dictus MARIA.
Haec enim, teste S. Maximo, Charitatis Mater est, et Domina: Fons et Ignis Amoris, illuminans pariter et accedens .
Ipsa est Seraphin maximus.
At Invidis tenebrae insunt quantae item maximae.
Quarum si vel pars minima in orbe hoc corporaliter existere posset: solem, et astra ablata oculis prorsus obtenebraret: nihil ad eas Aegyptiae tenebrae, seu Cymmeriae .
Illa est, quae Tartaro noctem affert, sempiternam.
BESTIA Lacunae hujus, daemon est INVIDIAE, quae speciosissima diu prius mentita puella , postea vobis apparuit instar montis CANIS atterrimus.
Cujus Aures tetrum vomebant fumum, ob auditum detractionum; Lingua furva nimis, putrisque vermibus scatebat, ob ebullientes diffamationes; Dentes vero praeacuti, ob improbam mordacitatem.
Posteriora a foetore et obscoenitate abominabilia: hic pars impili glabricie nuda, isthie pilis obsita spinosis: aculeata omnia.
His lacerat, foedatque famam insontem .
Crines ejus setosos spectastis: singulos ad instar gladii.
His o quot, quamque acerbas mortes clam palamque vulgatq ; omniaque funestat?
Cauda rursum arenata intorquebatur: et ejus pili singuli sagittae visebantur: sc[ilicet] ad sagittandum in obscuro

ВТОРОЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ-ЦЕРБЕР ЗАВИСТИ.

Этот (Зверь) отравляет весь мир ненавистью, ропотом, клеветой, радостью чужого зла, печалью чужого добра и т.
Противостоит ему второй источник благодати (из С. Розария) слово Радуйся, Мария: "Мария".
По словам С. Максима, (Мария) “является Матерью и Царицей Милосердия; именно она является источником и огнём Любви, которая в то же время освещает и встречает нас”.
Она самая важная среди небесных существ!
И как часто тьма омрачает завистников!
Если бы хоть малейшая часть этой тьмы могла материализоваться в этом мире, они бы поняли, увидев перед глазами солнце и звёзды: по сравнению с ними тьма Египта или Киммерийцы - ничто.
Это (зависть) приносит вечную ночь в Ад.
Зверь этой бездны-демон зависти, который долгое время явился вам в прекрасном облике девицы, а затем (явился вам) в облике огромного чёрного Цербера.
Его уши испускали ужасающий дым из-за клеветы, которую он слышал; язык (его) был очень чёрным и кишел гнилостными червями из-за клеветы, которую он распространял; зубы (его) были очень острыми из-за позорного языка.
Задние (части) были отвратительны, как из-за зловония, так и из-за непристойности, часть

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Ибо духовные грехи безмерно превышают любые телесные грехи; поэтому, чтобы избавить себя от этого зла, хвалите Марию в Её Розарии, говоря чаще "Радуйся".

ВТОРАЯ БЕЗДНА -это (Чудовище) Зависти, от которой весь мир отравлен ненавистью, ропотом, клеветой, радостью чужого зла, печалью чужого добра, которая противостоит второму источнику Благодати, то есть " Марии". Действительно, Мария, согласно (С..) Максиму в проповеди, является Матерью и Владычицей Милосердия, Источником и огнём Любви, которая воспламеняет и освещает всё, что связано с любовью, и поэтому, по праву, называется Просветительницей. На самом деле она-Высший Серафим мира, который освещает и воспламеняет всё Милосердием.
Завистники же, напротив, совершенно охвачены такой темнотой, о которой только можно по-человечески думать.
Отсюда вы узнаете, что туман и тьма мельчайшей смертной зависти настолько велики, что, если бы они превратились в настоящую тьму, то тьма была бы настолько велика, что солнце и все небесные звёзды были бы полностью поглощены безо всякого проблеска света; действительно, если бы были бесконечные небесные тела солнц и звёзд, они не могли бы осветить ночь зависти, которая была бы намного темнее любой Египетской ночи или мировой.
Итак, вы хорошо видели зависть, представленную вам в самом ужасном облике всего адского мира, которая долгое время казалась вам девицей, превосходящей всех по красоте, но затем (вам) явилась как огромный, очень чёрный и очень тёмный Цербер, чьи уши были очень длинными и выдыхали очень чёрный дым из-за клеветнических слухов.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

SECUNDA LACUNA EST INVIDIE qua totus mundus inficitur (fol. 069, col. c) per odia, susurrationes, detractiones, gaudium de malo aliorum, tristicia de bono aliorum, que opponitur secundo Fonti Gracie scilicet Maria.
Maria enim secundum Maximum in Sermone est Caritatis Mater et Domina, Fons et Ignis Amoris, omnia Amore incendens et illuminans, et ideo bene dicitur quasi Illuminatrix.
Ista enim est Seraph maximus mundi, Caritate illuminans et incendens universa. Invidi vero sunt obtenebrati omnino et caliginosi supra omne id quod potest humanitus estimari.
Unde agnoscite quod tanta est minime invidie mortalis caligo, tenebre et obscuritas, quod si deberet converti in tenebras corporales tunc tante essent tenebre quod sol et universa mundi astra omnino obtenebrescerent sine quacumque lucis retentio, ymmo si essent infiniti mundi solium et astrorum non possent illuminare noctem invidie, quin esset semper obscurior in immensum quam fuerat unquam aliqua nox Egipti aut mundi.
Ideo bene vidistis Invidiam vobis presentatam in horrendissima specie totius mundi que dudum vobis apparuit tanquam puella in decore excedens universa, sed postea apparuit tanquam canis immensus, nigerrimus et obscurissimus, cuius aures erant longissime emittentes ex se fumum teterrimum propter audientiam detractionum.
Lingua (fol. 069, col. d) eius erat obscura nimis et putrida vermibus plena.
Dentes vero acutissimi quorum minimus valuisset unam provinciam corrodere in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

rectos corde.
Pedes ipsa immanitate immaniores, ac perinde ab Unguibus horribiles erant, quorum quilibet gerebat balistam; in obvium quemque percuti paratam.
Bene Ambrosius: Gressus invidorum sunt ad interficiendum corpora et mentes, ad Deum, Sanctosque maledicendum.
Quare ut ab hac belua liberemini, Laudate Deum in Psalterio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

была лишена шерсти, другая (часть) была покрыта колючими, похожими на иглы волосками, которыми он уничтожает и окрашивает невинную славу.
Вы видели его острые конские волосы, похожие на мечи: с ними, о, сколько, и какие жестокие смерти он тайно и открыто распространяет и бесчестит всё!
Арочный хвост закручивался во второй раз, и все его волосы казались молниями, естественно, для того, чтобы метать стрелы в темноту на чистые сердца.
Лапы были более страшными, чем само чудовище, и, кроме того, они были страшны из-за когтей, каждый из которых нёс арбалет, готовый поразить любого, кто попадётся ему на пути.
Хорошо говорит (С.)Амвросий: завистники встают, чтобы уничтожить тела и души, чтобы сказать зло о Боге и святых.
Поэтому, чтобы избавиться от этого зверя, восхваляйте Бога в С. Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Его язык был чрезвычайно тёмным, гнилостным и полным червей.
Его зубы были очень острыми, самый маленький из которых мог бы в одно мгновение истребить провинцию, за бесславный язык.
И вы видели его непристойную спину с ужасающим зловонием, где мельчайшие волосы казались более ужасными, чем любые муки, которые вы когда-либо видели.
Фактически, цель зависти, согласно (С.)Ансельму, состоит в том, чтобы положить конец славе ближнего.
Кроме того, вы видели, что все конские волосы были острыми мечами, так что самый маленький (из них) был способен пронзить мир в одно мгновение.
А его хвост, поднятый вверх, напоминал дугу, в которой все волосы были настолько страшными, что самый маленький был способен пронзить множество королевств.
Его лапы были очень тяжёлыми и невыносимыми; каждый ноготь, на самом деле, был очень ядовитым.
Каждая лапа была настолько потрясающей, что на каждом ногте был вытянут арбалет.
Этот Цербер, по сути, выглядел как большая гора.
Поэтому вы очень боялись, увидев его, и взывали к моей помощи, и взывали к Божественной помощи.
И неудивительно, потому что шаги и дела завистников, согласно (С.) Амвросию, существуют, чтобы уничтожить тела и умы, и Бога вместе со всеми Святыми, говоря о них плохие вещи.
Поэтому, чтобы освободиться от этого Зверя, хвалите Марию в Её Розарии, часто повторяя: "Мария”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

momento propter malam loquacitatem.
Cernebatisque posteriora eius turpissima cum fetore horrendissimo, ubi minimus pilus horribilior videbatur quam quecumque tormenta que unquam vidistis.
Finis enim invidie secundum Anselmum est sedare proximi famam.
Videbatis amplius quod crines universi gladij erant acuti, ita quod minimus unum mundum in momento unico poterat interimere.
Et cauda illius in sursum porrecta in modum arcus videbatur cuius omnes pili sagitte erant tam seve quod minima poterat interimere plurima regna.
Pedes vero eius gravissimi erant et visu intollerabiles, nam quilibet unguis mortiferus prestabat.
Erat enim sic horribilissimo modo pes quilibet dispositus, quod quilibet unguis balistam gerebat protensam.
Canis enim iste ut mons magnus videbatur.
Propterea timuistis valde in eius aspectu et auxilium meum clamastis, et Divinum perpendistis Subsidium.
Nec mirum.
Quoniam gressus invidorum et facta secundum Ambrosium, sunt ad interficiendum corpora et mentes et Deum cum omnibus Sanctis mala dicendo de eis.
Quapropter ut liberemini ab ista belua, laudate Mariam in Psalterio Suo sepius dicendo Maria.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

III. LACUNAE SUS ACEDIAE EST.

Haec, in Divinis est tristitia; qua mundus ad Dei jussa tardus, in orando moestus, sese detestatur ipsum, fugitans Mysteria Salutis.

1. Hanc contra Fons gratiae tertius est, GRATIA, dictus.

Gratia enim, S. Fulgentio teste, homines in Divinis laetos reddit, ac promptos.

Servire namque Deo, regnare est; ait S. Greg[orius].

2. Quae vero quantorumcumque servitia regum nobis prae uno Dei esse deberent obsequio?

Ad hunc obsistit Acedia: cujus tabe corruptus jacet, torpetque mundus totus ad usque mortem.

Neque vita vivere quisquam in orbe posset; si vel pars minima tristitiae, et gravedinis acediosae in corporalem versa qualitatem, usquam in mundo existeret.

Nec mirum: quippe aeterna, infinitaque debetur, Acediae tristitia poenae.

3. BESTIA itaque Lacunae hujus visa fuit ut SUS immanis, in abyssali coeno consistens.

Aures gerebat arrectas, enormi latitudine patulas: ad vana quaeque captanda.

Setae videbantur ardentes lanceae: queis pigri Deum, Caelitesque lacerant.

Rostrum praelongum et hians, cum ordine dentium triplice ferreorum: quod acediam bona triplicia, gratiae, naturae, et fortunae devorare doceat S. Crysost[omus].

Caeterum sus ille obsitus pilis erat, qui singuli singulos aethiopes, foede monstruosos , referebant: nimirum quod, S. Basilio teste, otium pulvinar sit diaboli, et piger daemonum locus ac receptus proprius.

Caudae denique obscoenae, pili ardentium instar titionum erant: inter quos e posterioribus flammam foetidissimam exprimi cernebatis: Acedia enim genitrix est Luxuriae.

Quare ut ab hac belua vivatis immunes, Laudate Deum in Psalterio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ТРЕТИЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ-СВИНЬЯ ЛЕНОСТИ.

(Лень) - печаль в вещах, которые касаются Бога: из-за неё мир празден в заповедях Божьих, меланхоличен в молитве, не имеет любви к себе, спасаясь от Тайн спасения.

1. Против него выступает третий источник благодати (из С. Розария, который соответствует третьему) слову (из Радуйся Мария): "Gratia (Благодать)".

По словам С. Фульгенция, действительно, Благодать (Божья) делает людей счастливыми и готовыми в вещах (которые касаются) Бога.

Служить Богу-значит царствовать, говорит святой Григорий.

2. Какие услуги царей, какими бы великими они ни были, можно сравнить с вниманием к Богу?

Этому (обращению к Богу) противостоит лень, зараза которая развращает мир и обездвиживает его до смерти.

Потому что никто не мог остаться в живых в мире: если бы лишь небольшая часть печали и тяжести лени проникла в телесную природу, нигде в мире (вы не могли бы) жить.

И неудивительно, потому что вечная и бесконечная печаль обусловлена наказанием лени.

3. Вот почему зверь этой бездны был замечен как гигантская свинья, лежащая в адской слизи.

У него были широко расставленные уши, огромные, чтобы уловить все напрасное.

Щетина виднелась как огненные копья, которыми ленивые возмущают Бога и Святых.

Пасть была очень длинной, и когда она распахнулась, (у неё был) тройной ряд железных зубов: святой Златоуст учит, что три блага благодати, природы и удачи уничтожают лень.

Эта свинья была покрыта волосами, более чёрными, чем всё чёрное вместе взятое, что сделало её чудовищной, конечно, потому что, по словам С. Василия, праздность- ложе дьявола, а ленивый-это место и убежище демонов.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Третья БЕЗДНА - это (Зверь) ЛЕНИ, которая является причиной печали божественных реалий, когда человек апатичен к заповедям Божьим, ленив к выполнению приказов, грустен в молитве, ненавидит себя и откладывает исповедь и средства спасения.
И он противостоит третьему источнику благодати, то есть"Gratia".
Действительно, согласно (С.) Фульгенцию, божья благодать делает людей счастливыми, пылкими и радостными в Божественных службах.
Ибо служить Богу-значит царствовать, согласно (С.) Григорию; поэтому, превыше всех служб царей, любая работа для Бога должна быть для нас очень радостной.
Но Лень не позволяет этого, и, о, какая боль, (она) уже слишком вторглась в мир, и почти все умирают от этой чумы.
Тяжесть, печаль и скорбь этого зверя настолько велики, что, если бы был мир из свинца, он не был бы таким тяжёлым, и, если бы был мир женщин, оплакивающих умерших детей или мужей, даже там не было бы такой большой печали, сколько (есть) перед Богом в самой маленькой человеческой лени.
На самом деле, печаль этого бедствия настолько велика, что, если (она) превратится в телесную печаль, все животные и каждый сотворённый человек будут так опечалены, как если бы весь мир погиб в одно мгновение.
Не удивительно, потому что это связано с вечной печалью ада; следовательно, вы хорошо видели эту лень, которая доминирует над миром, как гигантская свиноматка, грязная и тошнотворная.
На самом деле она стояла перед всеми, и её мельчайшая частица могла загрязнять и портить многие территории.
Уши её были велики, и все волосы на них были огненными копьями, которыми ленивые очерняют Бога и Святых.
И у неё была удлинённая открытая пасть с тройным рядом железных зубов.
Поскольку, как свидетельствует (С.) Златоуст, печаль пожирает тройные блага: благодать, природу и удачу.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

(Fol. 070, col. a) TERCIA LACUNA EST ACCIDIE, que est per tristiciam divinorum, quando homo est torporosus ad Dei Mandata, piger ad iussa facienda, tristis in orando, detestando seipsum et confessionem ac remedia salutis postponendo.
Et opponitur tercio Fonti Gracie, (Gracia).
Nam secundum Fulgentium Gracia Dei facit homines in Divinis Servitijs letos alacres et iocundos.
Servire enim Deo regnare est secundum Gregorium, ideo supra cuncta servitia regum quelibet Dei officia deberent nobis esse letissima.
Sed accidia hoc non permittit, et heu iam mundum nimis prochdolor invasit, et pene hac peste universi moriuntur.
Huius autem belue tanta est gravitas et tristicia ac meror, quod si esset unus mundus plumbeus non esset ita gravis, et si esset unus mundus mulierum deflentium filios mortuos aut maritos nequaquam ibi esset tanta tristicia vel dolor, quanta est in minima mortali accidia coram Deo.
Unde tanta huius labis est tristicia quod si deberet converti in tristiciam corporalem, oporteret cuncta animalia et homines creatos quosque sic tristari quod totus mundus mori deberet in instanti.
Nec mirum.
Quoniam sibi debetur tristicia eterna in inferno, propterea (fol. 070, col. b) bene vidistis istam accidiam mundum regentem tanquam suem immanissimam et lutosam et fetidissimam.
Ipsa enim in sceno stabat, cuius minima particula poterat inficere et corrumpere terras multas.
Aures huius erant permaxime cuius omnes pili erant lancee ardentes quibus pigri Deum lacerant et Sanctos.
Habuitque rostrum longissimum et apertum cum triplici ordine dentium ferreorum.
Quoniam teste Crisostomo, tristicia devorat triplicia bona scilicet gracie nature et fortune.
Peramplius cernebatis pilos horrendissimos in modum parvulorum Ethiopum vel demonum horrendissimorum, quorum minimus potuit unum mundum interficere, teste

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Наконец, волосы непристойного хвоста были похожи на пылающие угри, а сзади вы видели, как извергается зловонное пламя: Лень, по сути, является матерью Похоти.
Поэтому, чтобы жить невосприимчивым к этому зверю, хвалите Бога в Розарии.

IV. LACUNAE DRACO EST IRAE.

Hac innumeri tumores gerunt, rixas, blasphemias, et vindictas exercent.
1. Contrarius ei fons quartus est Patientiae in Angelica Salutatione, dictus, PLENA.
Nam, ut bene S. Gregorius, plenitudo virtutum est plenitudo patientiae; quae opus perfectum operatur: neque est dignitate minor multum martyrio.
Hanc S. MARIA tenuit clam in omni vita: tum in Filii Passione vel maxime.
2. Hujus vero lacunae tantus flagrat incendium: ut qui minimum quid de mortalis irae flamma cerneret, et viso tamen superviveret; majus foret miraculum, quam si in orbe deflagrante solus remansisset intactus et superstes.
Quia, S. Hieronymo teste, incendium culpae citra comparationem gravius est quovis corporeo, naturalique incendio: scil[icet] quanto gravior est offensa Dei terreno quocumque detrimento.
3. BESTIA idcirco visa hic quarta fuit DRACO, et is flammeus tantus quantus.
Hujus vastitatem cernebatis immensam: ut qui terras, montesque intra se

ЧЕТВЁРТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ-ЗМЕЙ ГНЕВА.

Из-за него многие несут в себе бесчисленный гнев, (и) они утомляются драками, оскорблениями и продажей.
1. Противопоставляется ему (четвёртый) Источник (Благодати), который является Терпением, (что соответствует) четвёртому слову “Радуйся, Мария”: "Plena".
Как (говорит) С. Григорий, полнота добродетелей есть полнота Терпения, которое делает совершенную работу: она по достоинству не намного уступает мученичеству.
С. Мария практиковала (терпение) в укрытии на протяжении всей жизни, а затем, самое большее, во время Страстей Сына.
2. Огонь этой бездны горит так сильно, что тот, кто видел хоть какую-то (частицу) смертельного пламени гнева и всё же пережил (такое) видение, было бы большим чудом, что, если бы весь мир загорелся, и остался бы один человек невредимым и выжившим.
Так как, по словам Святого Иеронима,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Кроме того, вы видели ужасную щетину в форме ужасных маленьких чёрных демонов, из которых самая маленькая (щетина) была способна уничтожить весь мир.
Как свидетельствует (С.) Василий, на самом деле: ”ленивый-это ложе дьявола".
И хвост её был ужасен, и вся щетина её была как горящие угли, и зловонное пламя, выходящее из спины, поджигало вас так сильно, что вы просили моей помощи, но Христос дал вам лекарство.
Ибо Лень, согласно (Святому) Василию, есть сумма похоти и всякого наслаждения против природы; поэтому, чтобы быть свободным от этого Зверя, хвалите Марию в Её Розарии, повторяя очень часто: “Gratia”

Четвёртая БЕЗДНА-это (Зверь) Гнева, вслед за которым люди склоняются к дракам, богохульствам, гневу, негодованию и мести другим против справедливости и противостоят источнику благодати и терпения, который является "Plena”.
Ибо полнота добродетелей, согласно (С.) Григорию, есть полнота терпения, совершающего совершенную работу, которая не уступает достоинству мученичества, и Мария имела его особенно в огромных невзгодах, которые Она терпела с бесконечной твёрдостью души для Сына и для мира.
С другой стороны, это чудовище Нетерпения поистине свирепо, превыше всего, что есть в мире, и так велико его пламя пожирания и поджигания, что, если бы кто-то мог увидеть глазами тела духовный огонь гнева души и если бы, увидев это, он выжил, это было бы гораздо большим чудом, чем если бы кто-то пережил свою телесную жизнь после фактического пожара, распространяющегося по всему миру.
И, конечно, не без причины!

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

enim Basilio, piger est proprius demonum lectus.
Caudaque ipsius fuit horrendissima, cuius omnes pili erant quasi ardentes titiones atque flamma fetulentissima de posterioribus exiens vos succendebat intantum ut clamaretis auxilium meum, sed Christus dedit vobis Remedium.
Accidia enim secundum Basilium summa genitrix est luxurie et omnis voluptatis contra naturam, propterea ut sitis liberi ab ista belua, laudate Mariam in Psalterio Suo sepius dicendo: (Gracia).

QUARTA LACUNA (fol. 070, col. c) est IRE, secundum quam homines rixas, blasphemias, tumorem, indignationem et ultionem de alijs expetunt contra iusticiam, que contrariatur Fonti Gracie et Pacientie que est « Plena ».
Plenitudo enim virtutum secundum Gregorium est plenitudo Pacientie que operatur opus perfectum que non est minor martirij dignitate, et hanc singularissime Maria habuit in innumeris adversis que pro Filio et pro mundo constantissime sustinuit.
Hec autem belua impacientie sevissima quidem est supra omne quod in mundo esse potuit, tantaque est ipsius flamma iracundie et devorationis ac incensionis, quod si quis posset videre oculo corporis incendium spirituale ire anime si videns hoc et postmodum viveret multo maius esset miraculum de sua vita corporali, quam si quis deberet vivere post corporale incendium per totum mundum diffusivum.
Et quidem non sine causa.
Quia teste Ieronimo: Incendium culpe sine comparatione est gravius incendio nature corporeo, quanta Dei offensa est

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

complecti videretur.
Verum hoc tamen scitote: loci spatiolo in se parvulo monstrum id circumscribebatur quidem, oculis autem vestris immensa locorum spatia videbatur occupare.
VISIO ea non erat pure naturalis; sed me rogante, Divinae adfuit Potentiae moderatio.
Sicut enim basiliscus est corpore pusillus; at veneni vi et penetratione potens est, lateque fundit virus ad et inficiendum et interficiendum.
Ita Draco is loco, molesque parvus, at volente sic Matre Dei, vastitatis immensae belva cernebatur.
Et quidem flaminomus qui ira, testante S. Basilio, merus sit ignis inferni.
Dentes ejus plurimi et praeacuti: quod, ut Augustinus inquit, ira gladius est furiosus.
Ore foetorum , vah, quanta memphitis exhalata procul omnia corrumpebat.
Ita quippe, sit S. Ambros[ius] venenatas fert secum contumelias in proximum, et in DEUM blasphemias.
Caudam trabebat qua longissimam, qua horribilissimam.
Adeo, sit Chrysost[omus] iracundorum longus et terribilis ardet appetitus vindictae, cuncta vel secum in ruinam involvere eandem concupiscens.
Alas sine modo vibrabat, sic enim ira volatque, furitque vaga per orbem.
Principibus, terrarumque, rerumque Dominis, vel maxime dominata, vocat in arma viros, et flammis furiarum omnia miscet.
Alas horrificabant inspicati Unci igniti, tridentesque praelongi, quia haec talia furor arma ministrat.
At Sibilo suo fumicrepo tantis vos terroribus ac caliginis involvit; ut, velut in ipsum vos tartarum prolapsi, exhorresceretis.
Et vero animas reddidissetis, nisi Vis Dei vos tutos praestitisset.
Oculi beluae , proh, succens instar fornacis globos flammarum voluebant , cui ab horrore simile vix aliud extat.
Eo inquit S. Ambrosius quod in oculis ira sedens efflagret, omnium appetens exitii.
Pedes ipsi innumerabiles.
Tot vias ira capit, ut vindictam consciscat.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

огонь греха несравненно серьёзнее любого материального пожара в этом мире: насколько, конечно, серьёзнее преступление перед Богом, чем любой земной ущерб.
3. Змей был четвёртым Зверем, увиденным здесь, и он был таким же большим, как когда он был огненно-красный.
Вы видели его такого огромного размера, что он, казалось, проглотил в себе земли и горы.
Но, по правде говоря, знайте, что это чудовище, безусловно, само по себе было ограничено небольшим размером пространства, хотя вашим глазам казалось, что оно занимает огромную площадь.
Вы видели его не в измерениях природы, и из-за моей молитвы, благодаря Божественной силе вы были невосприимчивы (к его яду).
Змей маленький в теле, но он огромный для мощного яда и укуса, и распространяет яд повсюду, чтобы отравить и убить.
Этот дракон (он) маленький по размеру, но, по воле Божьей Матери, он был виден как зверь огромного величия.
И (он был) красного цвета пламени, потому что, по словам С. Василия, гнев есть подлинный огонь Ада.
Его зубы были многочисленными и очень острыми, потому что, как говорит (С.)Августин, гнев-это яростный меч.
Ртом (О, сколько зловонных выдохов!), развращал издалека всё.
Ибо гнев, пишет святой Амвросий, приносит с собой ядовитые оскорбления против ближнего и богохульства против Бога.
Он тащил за собой длинный, ужасный хвост.
В самом деле, пишет Златоуст, жажда мести иракондов горит неисправимо и страшно, стремясь тащить с собой все вещи в руины.
Он вибрирует безмерными крыльями, так что, гнев летит по всему миру.
Подчиняя его, прежде всего князьям и хозяевам земель и вещей, он заставляет людей приходить к оружию и разрушает всё в огне ярости.
Крылья были страшными: (они)

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Поскольку, как свидетельствует (С.) Иероним, пожар вины несравненно более серьёзен, чем фактический пожар природы, так как преступление Бога более серьёзно, чем ущерб земной реальности.
Вот почему вы видели четвёртого зверя, ужасного, в форме гадкого змея, протяжённость которого, казалось, могла преодолеть горы.
Это происходило в небольшом месте, однако способность взгляда, по Божественной воле, расширенная в ваших глазах, воспроизводила гораздо больше, чем он мог показать в таком месте или в гораздо большем.
На самом деле это не было чисто естественным видением и даже не было сделано только силой демонов, но тут рука Бога обратилась ко мне с силой, о которой я спрашивал её.
Итак, тело похоже на маленького Василиска, но с огромной вредностью и очень большой ядовитостью, поскольку оно может убивать во всех направлениях.
Таким образом, (несмотря на то, что) демоны смогли принять облик маленьких монстров, с помощью Марии эти монстры казались огромными.
Этот змей испускал огонь, ибо, согласно (Святому) Василию, гнев есть не что иное, как огонь ада. У него было много зубов, острых, как мечи.
Действительно, согласно (Сант)Августину, гнев-это яростный меч, который никого не щадит.
Сильный запах, выходя из него, опустошал всё.
И правильно!
Действительно, как свидетельствует (С.)Амвросий, гнев несёт с собой ядовитые оскорбления и богохульства.
И хвост его был ужасен и длинен из-за ненасытной жажды и аппетита иракондов, которые, согласно (С.) Златоусту, хотят затянуть (к себе) всё.
Затем это чудовище было унесено крыльями, ибо гнев распространяется на всё, и он летит повсюду, и, особенно, на лордов и князей, которые являются змеями мира, которые опустошают всё, огнем гнева своего, войнами и другими невыразимыми бедами.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

gravior quam nocumentum terrene substantie.
Propterea vidistis quartam horrendissimam bestiam in modum draconis deterrimi cuius vastitas videbatur montes posse comprehendere.
Et quidem hoc fieri in loco parvo videbatur, tamen virtus speciei divina virtute in oculos vestros diffusa representabat multo maius quam in loco (fol. 070, col. d) tali aut in immensum maiori comprehendi potuisset.
Non enim fuit visio pure naturalis nec eciam per potentiam demonum solum factam, sed me rogante ibidem divina manus adhibuit potentiam.
Unde sicut basiliscus parvulus est corpore, sed immensus in infectione et latissimus in venenositate, quia undique potest interficere sic demones poterant facere parvulas effigies monstrorum, sed Maria cooperante apparebant monstra illa magnitudinis immense.
Hic autem draco ignem emittebat, quoniam ira secundum Basilium non est nisi ignis infernalis.
Dentes autem plurimos habebat acutos tanquam gladios.
Ira enim secundum Augustinum est gladius furiosus nulli parcens.
Fetorque permaximus ex eo egrediens, universos vastabat.
Et merito.
Nam ira teste Ambrosio, venenatas fert secum contumelias et blasphemias.
Caudaque eius fuit terribilissima et longissima, propter iracundorum insatiabilem vindicte appetitum secundum Crisostomum, ligare cuncta volentem.
Alis autem monstrum hoc vehebatur, quoniam ira ad omnes se extendit et ubique volat, et signanter in dominis et principibus qui mundi sunt dracones, universa vastantes incendio sue iracundie per bella et alia indicibilia nocumenta.
In alis autem istis erant unci igniti et tridentes longissimi quorum minimus poterat interimere innumera (fol. 071, col. a) animalia.
Sibulo suo sic vos terruit ut pene estimaretis vos ad inferna venisse.
Non enim videbatis vosipsos vel castrum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Ungues pedales lanceis militaribus similes visebantur cruorem sitientes, tabeque manantes.

Heu, qualis homo est, ab tali invasus belua ?

Aqua ut sitis immunes: Laudate Deum in Psalterio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

заострённые огненные крючки и очень длинные трезубцы, которые (были) оружием злости.

Как и его шипение, с которым потрескивал черный дым, окутало вас ужасающей тьмой, так что вы были в ужасе, как будто вы бросились в ад.

И действительно, вы отдали бы души (Богу), если бы сила Божия не сохранила вас в живых.

Глаза Змея, которые, увы, были яростными, кружились, как вихри пламени в печи: такая вещь, похожая на этот ужас, вряд ли существует.

Поэтому святой Амвросий говорит, что гнев, пребывая в глазах, воспламеняется, желая конца всему.

Его шаги были неисчислимы ,ибо так много путей, по которым гнев идёт, чтобы отомстить.

Ногти на ногах казались боевыми копьями, кровожадными и источающими гной.

Увы, каков человек, заросший таким зверем?

Вода, чтобы быть невосприимчивым к жажде (гнева), это: Хвала Богу в С. Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

На этих крыльях были огненные крючки и очень длинные трезубцы, самые маленькие из которых могли убить бесчисленное количество животных.
Его шипение настолько напугало вас, что вы почти подумали, что попали в ад.
В самом деле, вы не видели ни себя, ни этого замка, но, по-настоящему, верили, что находитесь в аду; поэтому вы кричали, как будто вы собираетесь умереть, и получили помощь от Господа Иисуса, присутствующего (в Евхаристии).
Его лицо было похоже на очень большую и горящую печь; ибо, как свидетельствует (С.) Амвросий, гнев проявляется в глазах, которые, как дымоходы от огненных вампиров, устают потреблять всё.
Его лапы были ужасны и бесчисленны, не как у других змей, (и) ногти были похожи на копья солдат, самого маленького из которых было достаточно, чтобы убить всех гигантов мира.
Там вы видели эти и многие другие вещи.
Вот как вы, когда вы полны гнева, чей образ вы несёте в себе, и то же самое вы можете увидеть, если спросите о любом гневном человеке.
Вы действительно несчастны, если хотите разгневаться.
Поэтому, чтобы не иметь такого образа в вас, приветствуйте Марию в Розарии Её, для полного терпения, очень часто повторяя: “Plena”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

hoc sed verissime quasi in inferno putabatis vos esse, ideo clamastis tanquam morituri et auxilium habuistis a Domino Ihesu presente.
Visus autem ipsius erat quasi fornax permaxima aut clibanus incensus, nam teste Ambrosio, ira in oculis manifestatur que tanquam camini ardoris universa consumere satagunt.
Pedes illius erant horribilissimi et innumerabiles, non sicut in alijs draconibus, cuius ungues erant veluti militum lancee, quarum minima sufficiebat universos mundi gigantes interficere.
Hec ibi et plurima alia vidistis.
Ecce quales estis quando estis iracundi, et cuius ymaginem geritis in vobis, et idem videre potuissetis si rogassem de quolibet homine iracundo.
Vere miserabiles estis si vultis irasci.
Propterea ne talem habeatis imaginem in vobis, salutate Mariam in Psalterio Suo per plenam pacientiam sepius sibi dicendo “Plena”.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

V. LACUNAE BUFO AVARITIAE EST.

Haec furtis, rapinis, usuris, simoniis, sacrilegiis haurit universa.

1. Fons gratiae contrarius illi Angelica in Salutatione dictus est DOMINUS.

Nam ut S. Hieron[imus] inquit, Avarus est divitiarum servus: at qui liberalissime misericors DOMINUS est; qualis et MARIA Misericordiae Regina est.

2. Haec lacuna vere abissus est, fundoque caret, mergens suo, et immergens omnia barathro.

Quoniam, ait S. Gregor[ius] Nyss[enus] avarus non impletur, nec satiatur pecunia.

Isti voragini parum est Regna tota, quin plures si forent, mundos, absorberet , numquam dicit: sufficit.

3. BESTIA ista hic idcirco visa Bufo fuit quia hic numquam terra exsatiatur.

Oppleto licet ventre: appetitu tamen, ut inani, metuit naturaliter unum hoc, neu quando sibi terra defficiat .

Coronam is gerebat, maledictionis sc[ilicet] ambitiosae.

Semper enim coronas ambitionis sectatur avarus.

Amplitudo coronae montium, praeferebat speciem; quorum inter valles profundas, ceu in habitaculis, avari tenebantur conclusi, justisque inibi poenis addicti.

Quae quidem non omnia sic in speciem imaginari; sed vere poterant exhiberi et videri: infernum quippe secum quoquo versus fert daemon; itemque avarus, quilibetque damnatus, S. Greg[orio] teste.

Pedes uncatis immaniter unguibus ferreis sibi videbantur, et habere cupita, et tamen egere: ita, ait S. Ambr[osius]: Quod habet avarus, non habet , et semper eget.

Solam semper cupiditatem habet: et hanc avidam.

Os bufonis tam lato faucium rictu hiabat: ut castra, templa, fundos, regnaque solida haurire valuisset.

Quo rectius S. Aug[ustinus]: Avaritiam ori gehennae comparat, quod numquam dicit: sufficit.

Alae ei, ad modum vespertilionum, erant subtiles: ob subtilissimas cupidorum cautiones ac fraudes: quibus in avaritiae nocte vario pervagantur volatu.

Talis omnis avarus est.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ПЯТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ-ЖАБА АЛЧНОСТИ.

Этот (Зверь) пожирает всё, с воровством, грабежами, ростовщичеством, (и) святотатствами.

1. Ему противостоит (пятый) Источник благодати, который соответствует (пятому) слову Радуйся, Мария: “Dominus (Господь)”.

Как говорит Святой Иероним, алчность является рабыней богатства, а тот, кто свободен в милосердии- (нравится) Господу и С. Марии, Царице милосердия.

2. Эта бездна Ада действительно лишена дна, и она тонет и погружает всё в свою пропасть.

Потому что, говорит святой Григорий Нисский, алчный не наполняется и никогда не насыщается деньгами.

Для этой пропасти было бы мало, чтобы проглотить все царства, и даже больше миров, если бы они когда-либо существовали: (она) никогда не говорит: Хватит!

3. Этот зверь здесь был замечен как жаба, потому что он никогда не насыщается землёй.

Несмотря на то, что у него полон живот, (он) как пустой, не смотря на аппетит(который у него есть), и он инстинктивно боится только одного: что иногда ему может не хватать земли (есть).

Он носит венец проклятия честолюбия (первородного греха).

Алчный, на самом деле, всегда гонится за венцами амбиций.

Широта короны пересекала гребень гор, между глубокими долинами которых, как в жилищах, алчные содержались взаперти, и сами были приговорены к справедливым наказаниям.

Это нельзя было вообразить конкретно, но воистину, (можно было) показать и увидеть: говорит святой Григорий, что, поскольку бес несёт в себе ад, точно так же (он несёт в себе) любого проклятого скрягу.

Им казалось, что ужасными лапами, с железными ногтями, они то хватаются за желаемые вещи, то лишаются их.

Так говорит С. Амвросий: алчный не

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Пятая БЕЗДНА - это АЛЧНОСТЬ, воровство, грабеж, ростовщичество, Симония, святотатство и всё такое, что противопоставляется этому источнику благодати “Dominus”.
Согласно (С.) Иерониму: скупой-слуга богатства, но Господь великодушен и милосерден, и таким образом это Мария, которая является Царицей и Владычицей Милосердия.
Чудовищность этого греха почти невыразима.
Действительно, это ненасытное чудовище, чрево которого шире пропасти моря и пещер гор, действительно (это) также (как) другой ад, который может поглотить огромные горы, как свидетельствует (С.) Григорий Нисский, потому что скупой не наполняется и не насыщается деньгами. Итак, если бы Бог хотел превратить прожорливость жадности в телесное расширение, пропасть должна быть такой большой и бездна или колодец, что в одно мгновение он может поглотить множество царств, даже миров; следовательно, вы видели грех жабоподобной алчности, которая никогда не насыщается землёй, но, как говорят натуралисты, боится, что ему не хватит земли. Эта жаба была коронована венцом проклятия, потому что скупой всегда следует тщеславию амбиций. Её величие было таким же как наивысшая из гор, заключая в себе множество укрытий, где обитали жадные, и, получив праведное наказание за грехи, они казались очень напуганными.
И именно они могли справедливо принять эти (мучения), потому что дьявол везде несёт с собой весь ад вместе со всеми его наказаниями, согласно (С.) Григорию.
Его лапы были ужасны, потому что ими можно было убить бесчисленное количество (людей); на самом деле они были железными и с искривлёнными ногтями, и эти лапы были способны опустошить всё человечество, потому что скупые, как свидетельствует (С.) Амвросий, всегда склонны к грабежу и алчности и никогда не достигают полноты.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

QUINTA LACUNA EST AVARICIE, per furtum rapinam usuram simoniam sacrilegium et huiusmodi, que opponitur huic Fonti Gracie (“)Dominus(”).
Nam secundum Ieronimum: Avarus est servus divitiarum, sed Liberalis et Misericors est (fol. 071, col. b) Dominus, cuiusmodi est Maria, que est Regina Misericordie et Domina.
Istius autem peccati enormitas est pene inenarrabilis.
Est enim monstrum insatiabile, cuius venter est lacior voragine maris et cavernis montium, ymmo et alter infernus qui immensos potest capere montes, teste Gregorio Niceno, quoniam avarus non impletur nec satiatur pecunia.
Unde si Deus vellet voracitatem cupiditatis avaricie convertere in vastitatem corpoream, deberet esse tanta fovea et lacuna tam profunda vel puteus quod in momento posset plurima absorbere regna, ymmo et mundos, idcirco vidistis peccatum avaricie simile bufoni qui nunquam terra satiatur, sed ut dicunt naturales timet quod terra sibi deficiat.
Hic autem bufo fuit coronatus sed corona maledictionis, quoniam avarus semper vanitates ambitionis comitatur.
Fuit magnitudine tanquam quidam montium maximus, in se plurima continens habitacula, ubi avari mansionem accipiebant et tormenta iuste pro peccatis recipientes non sine maximis terroribus apparebant.
Et quidem ista bene sic fieri poterant, quia dyabolus ubique secum totum fert infernum cum omni pena illius secundum Gregorium.
Pedes autem illius erant terribilissimi, quoniam in illis poterant interfici innumerabiles, erant enim ferrei et torti in unguibus, qui pedes sufficiebant ad totum genus hominum devastandum, (fol. 071, col. c) quia avari teste Ambrosio, ad rapinam et cupiditatem semper properant et numquam ad finem veniunt.
Os autem bufonis super omnia dicta erat terribilissimum et sic magnum, quod integra ecclesia vel castrum per illud de facili poterat intrare propter avaricie cupiditatem et aviditatem rapine et superfluorum, quoniam secundum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

он владеет тем, что имеет, и всегда лишён этого.
Жаба всегда обладает только алчностью, и она (она) жадна.
Пасть жабы распахнулась в такое широкое отверстие горла, что она была способна проглотить крепости, храмы, земли и целые королевства.
Вот почему Святой Августин очень праведно сравнивает алчность с пастью ада, которая никогда не говорит: Хватит!
Её крылья были тонкими, как летучие мыши, из-за очень тонких хитростей: с помощью них она кружилась в странном полёте, в ночь алчности.
Таков каждый скупой!

EPILOGUS I. QUINQUAGENAE.

Ecce vobis jam monstra quina: totidemque Lacunas, in quibus mancipali beluis infelicissimo sordescebatis servitio.
Ecce, quae coluistis: qualis vestras in animas intromissa circumferebatis ignari. Jam nunc vero sic habetote.
In lacunis istis quinque volutati: cum beluis hisce quinque conversati, Decalogum Dei Mandatorum flagitiose violastis: Numen iratum in vestram concitastis perniciem: perrisetisque nisi fuisset Misericordia Dei praestabilis super omnia.
Quapropter ad quinque FONTES Gratiae in Salutatione patentes Angelica peccatoribus cunctis perinde, ac justis festini adproperate.

ЭПИЛОГ ПЕРВЫХ 50 МОЛИТВ.

Итак, вот вам (первые) пять Чудовищ и столько же бездн, в которых вы были в несчастном рабстве, служа животным.
Вот кого вы почитали, вот кого, сами того не зная, впустили в свои души и привели в окружение.
Итак, уже отныне знайте это: попав в эти пять бездн вместе с этими пятью зверями, вы жестоко нарушили Декалог заповедей Божьих; вы навлекли на себя гнев Божий на (ваше) разорение; и вы были бы мертвы, если бы не было, превыше всего, безграничной милости Божией.
Итак, приблизьтесь к пяти источникам благодати, которые открыла Радуйся, Мария

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Рот жабы был страшен больше любой мыслимой реальности и настолько широк, что в него можно было легко поместить целую церковь или замок из-за жадности алчности и жадности грабежа и лишних вещей, поскольку, согласно (С.) Августину, алчность сравнивается с устами Геенны, потому что она никогда не говорит: хватит.
И именно у этой жалкой жабы были крылья летучей мыши из-за очень тонких хитростей, оккультного обмана и мошенничества скупых, с которыми в ночь скупости, тайно летя, они изо всех сил пытаются накопить лишние вещи и отогнать вредные вещи.
Итак, стыдитесь следовать за скупостью, следуя за ней, вы заносите в себя такую зверюгу, которая настолько серьёзна, что, если бы Бог хотел превратить яд жабы скупости в материальный яд, никто не сомневается, что этим ядом может быть отравлен весь мир.
Вот – - сказал он, - кого вы почитали, кому вы служили и кого имели в своих душах”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Augustinum, avaricia ori Iehenne comparatur quia numquam dicit sufficit.
Et quidem iste miserabilis bufo alas habuit in modum vespertilionis propter cautelas subtilissimas, et dolos, et fraudes occultas avarorum quibus latenter in nocte avaricie pervolantes, superflua et queque nociva rapere moliuntur.
O igitur pudeat vos sectare avariciam, cuius eam sectando talem in vobisipsis defertis beluam que est tanta et talis quod si Deus vellet convertere venenum bufonis avaricie in venenum corporeum, nulli dubium est quod per hoc virus, totus deberet infici mundus.
Ecce inquit quos colebatis ecce quibus servistis atque in animabus vestris habuistis(»).

Что (произошло) позже?
Все они плакали, потому что испытали по милости Божией то, что проповедовал (С.) Доминик.
"Итак, - сказал (С.) Доминик, – поскольку эти пять зверей вместе и по отдельности остаются (в вас) для того, чтобы уничтожить десять заповедей Божьих, представляя полную противоположность десяти заповедям Божьим, у вас уже есть (в вас) десять ужасных чудовищ и десять адских бездн, в которых вы часто грешили и можете каждый день грешить.
Тогда придите, очень быстро, к Розарию Девы Марии, где есть пять источников благодати, умноженных на десять заповедей Божьих.
Таким образом, эти источники являются десятью Лекарствами

Quid amplius?
Flebant omnes isti quoniam erant experti divinitus que predicabat Dominicus.
(«)Quapropter (-) inquit Dominicus (-) cum quinque iste bestie simul et singillatim ad destruendum decem Dei mandata sint decem respectu obiectorum scilicet decem Dei mandatorum, iam habetis decem horrendissima monstra et lacunas infernales, in quibus sepius offendistis et dietim offendere potestis.
Venite igitur citius ad Psalterium Virginis (fol. 071, col. d) Marie, ubi sunt quinque Fontes Gracie multiplicati per decem Dei Mandata, et sic isti Fontes sunt decem Remedia contra decem prehabita Dampna, et hec est prima quinquagena Psalterij Marie.
Laudate igitur omnes Mariam in Psalterio

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Ex quolibet decies haurire licet, et admissa in Decalogum scelera eluere, consanare vulnera: animae deliquia ad robur pietatis, ac sanctimoniae reparare.
Atque ita primam Psalterii Mariani Quinquagenam Deo, Deiparaeque rite, et ordine litaveritis.
Laudate ergo omnes MARIAM in Psalterio suo.
Nec dubitate; quod si vos in tanta positus malitia, Psalterii usus saluti reservavit: quanto magis in gratia repositos, et in hac conservabit: et ex hac ad gloriam prevehet certam ac sempiternam?
Hic cursum orationis incidebat audientium eruptos, imo pectore singultus, et mistus cum fletu planctus, ejulatusque virum: cum de peccatis contritorum; tum gaudentium de sua periculorum, malorumque tantorum evasione, Dei dono, Deiparae beneficio, et Psalterio adjuvante, efficaciter procurata.
Feliciter.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

как для праведников, так и для всех грешников.
Из каждого десятка можно пить (источники благодати), омывать ошибки, совершённые против Декалога, исцелять раны и исправлять недостатки души силой преданности и святости (Розария).
Итак, вы предложили Богу и Богородице в должном порядке первые 50 молитв С. Розария Марии.
Итак, хвалите все Марию в её С. розарии.
И будьте уверены: ибо, если декламация Святого Розария привела к спасению вас, которые были преданы такому великому злу, (ныне) вы восстановились в благодати, он также сохранит вас в ней, и из этой (жизни) он, безусловно, приведет вас к вечной славе!
Здесь было прервано продолжение молитвы присутствующих чтобы дать выйти раскаянию из глубины (их) сердца, среди плача, смешанного с воплями, (и) криками (этих) людей, как раскаявшихся в грехах, так и радостных от того, что они были освобождены от таких великих опасностей и зол, (благодатью), которая была счастливо дарована Богом во благо Божьей Матери, и с помощью С. Розария.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

против десяти предыдущих повреждений.
И это первые пятьдесят молитв Розария Марии.
Итак, хвалите все Марию в Её Розарии и верьте, что, если этот Розарий приносил вам пользу до сих пор, оставаясь в нечестии, он принесёт вам огромную пользу, упорствуя в благодати Божией".
Произнеся эти слова, было так велико обилие слёз и покаяния, что они почти чувствовали себя умирающими, видя, что избежали такой великой опасности, и понимая, что получили от Марии такие замечательные дары.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Suo et indubie credatis quod si Psalterium hoc vos iuvit usque nunc stando in malicia, in immensum vos iuvabit perseverando in Dei gracia(").
Quibus dictis tanta erat ibi abundantia lacrimarum et contritionis quod pene moriebantur tanta se videntes pericula evasisse et cernentes se tam mira dona a Maria habuisse.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

II. QUINQUAGENA.

VI. LACUNAE, LUPUS GULAE EST.

Haec ventrem ingurgitat, corporisque curam accurat.

1. Contrarius illi Fons in Salutatione est isthoc, Tecum.

Quia Dominus cum sobriis est, ait S. Ambr[osius] cum gulosis diabolus.

At B. V. MARIA sua abstinentia abstinentium esse Regina promeruit.

Cujus quidem abstinentiae quanta bonitas, tanta gulae est immanitas.

Quam si corporali specie Deus in rerum existere natura faceret: sola, et res animatas exanimaret omnes, et inanima devoraret, ipsumque adeo mundum absorbere valeret.

In hac lacuna, heu!

Quoties animas submersistis, et obruistis corpora; et ejus in vos beluam receptastis?

Quam?

Qualem?

Vidistis.

LUPUS erat vorax, et ventrem abdontinosus: hiabat fame, ore spumante cruorem cum tabo commasticabat.

Dentium in ore septa quino stabant ordine: ob gulae species quinque: et ii hastilium longitudine calibei .

Quid enim non gula vorat?

Vox vasta sic, ut orbis ab ea remugiens intremisceret.

Quid enim clamosius gula est?

Foetor faucium plusquam Ponticus: qui terrarum oras omnes inficere, cunctaque interficere valuisset.

Pilis sub villosis , perticarum ferrearum similibus, gulosorum nidi, et coenacula condebantur: quae vertebant eis in officinas poenarum, heu, quantarum!

Genitalium testes retro binorum instar monticulorum extuberantes propendebant, aestuantibus circum flammis sulphureis, cum intollerabili foetore.

Talis luxuria est, gulae filia: quae, quibus peccat iisdem, et punitur.

At Cauda recurva sursum medabat obsceno spectaculo nates: tanto cum aspicientium horrore, quanto maximo.

Vah monstrum infandum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ВТОРЫЕ 50 МОЛИТВ
ШЕСТОЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - ВОЛК ЖАДНОСТИ.

(Такой Зверь) захватывает живот и имеет преувеличенную заботу о теле.

1. Против него выступает (Шестой) источник (Благодати С. Розария, что соответствует шестому) слову Радуйся, Мария: "Tecum (с Тобой)".

Поскольку Господь стоит с умеренными, пишет святой Амвросий, дьявол стоит с обжорами.

И Пресвятая Дева Мария заслужила своим воздержанием быть королевой умеренных.

И, конечно, столько доброты у Умеренности, сколько невоздержанности у Жадности .

Если бы Бог позволил ей существовать в природе в телесной форме сама по себе, она бы уничтожила и пожрала всё одушевлённое и неодушевлённое, а также могла бы поглотить сам мир в этой бездне, увы!

Сколько раз вы топили души и ослабляли тела, (когда) вы приветствовали в себе этого зверя?

Какого величия он был (этот зверь), вы сами его видели!

Волк был прожорлив и с толстым животом; он широко открывал рот от голода, с пеной изо рта, (и) жевал кровь, соединённую с гноем.

Во рту у него было пять аккуратных рядов зубов, так как жадность имеет пять видов: они были железными, длинными как прутья.

Да что только не пожирает жадность?

Голос был таким чудовищным, что мир дрожал, когда он грохотал.

Что на самом деле более резонансно, чем горло?

Зловоние пасти было выше Мёртвого моря, и (зловоние) могло отравить все берега всей Земли и заставить всё погибнуть.

Под лохматыми волосами, похожими на железные окуни, под шерстью, ощетинившиеся, как железные щупальца, скрывались жилища обжор, которые превращались для них в мастерские по поглощению, увы!

Половые органы набухают

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Шестая БЕЗДНА-это (Зверь) Жадности, из-за обжорства и пьянства тех, кто слишком горячо и страстно пребывает в телесном питании и выступает против него, Источник Благодати “Tecum”.
Ибо, как свидетельствует (С.) Амвросий, Бог обитает с трезвыми и уравновешенными, а со сладкоежками-дьявол.
Тогда Мария, как свидетельствует (С.) Максим, была не только уравновешенной, но и Царицей всех уравновешенных.
Поистине, чудовищность этого греха, который вы часто рисовали в себе, слишком ужасна и превосходит все ужасные вещи на свете.
Ибо, если бы эта прожорливость могла быть превращена в какое-то животное природы, то только по весу она равна дикой природе по беспощадности, (и) я говорю вам, что такое животное в одно мгновение могло бы поглотить всё живое, и это было бы настолько ужасно, что одним взглядом или одним дыханием оно убило бы любую живую телесную душу, и действительно, не только этого мира, но и многих миров, если бы они существовали.
И я говорю вам, что каждый раз, когда вы смертельно согрешили в жадности, вы рисовали в своей душе эту картину, столь же отталкивающую, сколь и отвратительную. Поэтому, если бы мы могли видеть в себе этот образ жадности, мы бы все умерли мгновенно, и животные всего мира тоже умерли бы, если бы увидели его.
Вот почему вы хорошо видели шестого зверя бездны в виде ужасного волка такого огромного размера, что в одно мгновение он мог без труда поглотить целую армию.
А зубы у него были пятирядные, из-за пяти видов жадности, и были такие длинные и железные, как очень длинные окуни.
И голос его был таким ужасным, что дрожала вся земля.
И зловоние его было настолько велико, что он мог уничтожить провинцию, поскольку, согласно (С.) Григорию, грязь и зловоние исходят из бездны.
Каждый волос был воспалён, как

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

SEXTA LACUNA EST GULE, per commessationes et ebrietates nimis ardenter et studiose se habendo in corporali refectione cibi, et potus et opponitur huic Fonti Gracie « Tecum ».
Quoniam cum sobrijs et abstinentibus habitat Dominus teste Ambrosio, sed cum gulosis est diabolus.
Maria autem teste Maximo nedum fuit abstinens, verumeciam universorum abstinentium est Regina.
Huius vero peccati enormitas quam sepius in vos depinxistis horrenda nimis est et superat universa mundi terribilia.
Nam si voracitas ista haberet converti in aliquid animal naturale tantum quantitate quanta est feritas hec nequicie, dico vobis quod tale animal in momento devorare posset cuncta viventia, essetque tam terribile et horribile quod solum visu velut flatu interficeret omnem animam corpoream viventem, immo eciam nondum huius mundi, (fol. 072, col. a) verumeciam plurimorum mundorum si essent.
Et dico vobis, quod quotiens peccastis in Gula mortaliter hanc imaginem tam f[o]edam tam horrendam in anima vestra depinxistis.
Ideo si possemus videre in nobis hanc Gule ymaginem omnes moreremur subito, eciam tocius mundi animalia morerentur si ipsam viderent, propterea bene vidistis sextam Bestiam Gule in modum lupi horribilissimi et magnitudinis immense, tanteque amplitudinis quod poterat unum totum exercitum simul vorare sine difficultate.
Dentesque ipsius erant in quinque ordinibus propter quinque species gule, sicque erant longi et ferrei quemadmodum pertice longissime.
Voxque ipsius fuit tam horribilis quod terram totam tremere fecit.
Fetorque ipsius fuit tam magnus quod unam provinciam potuisset morte interficere, quoniam secundum Gregorium: Immundicia et fetor ex gula proveniunt.
Quilibet autem pilus fuit igneus tanquam pertica ferrea acutissima.
Intus autem erant innumera habitacula gulosorum cum suis penis, per que enim quis peccat per hec et torquebitur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Cujus ut rabiem effugiatis: Laudate Deum in Psalterio.

VII. LACUNAE, HIRCUS EST LUXURIAE.

Hic fornicationes sunt et adulteria, incestus , stupra, raptus, sodomiae, et infanda talia.
1. Contrarius illi Fons in Salutationis est vocabulo BENEDICTA.
Quia ut MARIA Virginum Virgo est: sic et Luxuriae foeditas scelerum parens caeterorum est; ineffabilis utraque.
2. Ex simili aestimate.
Si foetorem spiritalem luxuriae in corporalem verteret DEUS, momento suffocaret omnia, et inanima corrumperet.
Neque mirum.
Quia, inquit s. Aug[ustinus] ob luxuriae foetorum omnis inferno debetur foetor, et is aeviternus.
Nec in coelis Beatorum quisquam est, qui non perpeti mallet inferni cruciatus, quam luxuriae tolerare memphitim.
3. HIRCUS idcirco eam representabat , immaniter furvus et vastus : qui innumeros gerebat propendula in alvo damnatos.
Cornua surrecta praeferebat decem, arboreae singula magnitudinis, aliis innumeris ramosa corniculis: quorum quodque par esse quibat orbi devastando.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

они, как горы, висели снаружи, среди сернистого пламени, вспыхивающего вокруг, с невыносимым зловонием.
Такова похоть, дочь жадности, которая наказывается теми же реалиями, которыми она грешит.
Наконец, хвост, изогнутый вверх, делил ягодицы с непристойным зрелищем, к величайшему ужасу тех, кто был свидетелем.
О, какое мерзкое чудовище!
Чтобы избежать его ярости, хвалите Бога в С. Розарии.

СЕДЬМОЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ-КОЗЁЛ ПОХОТИ.

Здесь есть блуд и прелюбодеяние, инцесты, изнасилования, похищения, содомии и тому подобное.
1. Против него выступает (седьмой) Источник (благодати С. Розария, что соответствует седьмому) слову Радуйся, Мария: "Benedicta (Благословенная)".
Ибо, как Мария-Дева Девственниц, так и гнусность Похоти-мать других невыразимых извращений: о них невозможно рассказать всё.
2. Судите только по (этому) подобию: если бы Бог превратил духовное зловоние похоти в материальное (зловоние), он в одно мгновение задушил бы всех и испортил бы неодушевлённые вещи.
И это неудивительно!
Поэтому Святой Августин говорит, что всё зловоние похоти связано с зловонием ада, и это (зловоние ада) вечно.
Каждый из блаженных на небесах мог выдержать муки ада, но не выдержал бы язвительных выдохов похоти.
3. Таким образом, этот Зверь был похож на козла, безмерно чёрного и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

острый железный окунь.
Внутри были бесчисленные укрытия обжор с их муками, на самом деле, кто грешит с трусливыми (мучениями) также будет подвергнут пыткам. В задней части, их гениталии были в форме двух холмов, с детородным органом гигантского величия, из которых вытекали зловоние, огонь и сера, так что от зловония, почти умирая, вы кричали; на самом деле, по словам Григория, из горла исходит похоть.
Его хвост был непристойным, поднятым с непристойностью и зловонием, который, согласно (С.) Августину, сопровождает жадность.
Поэтому, чтобы очистить себя от чумы, хвалите Марию в Её Розарии.

Седьмая БЕЗДНА-это грех ПОХОТИ, через блуд, прелюбодеяние, инцест, дефлорацию, насилие, грех против природы и тому подобное.
И от этой чумы мир, о, Боже, слишком развращён. Она выступает против седьмого источника благодати, “Бенедикта". Мария - вторая (С.) Августин, Благословенная по преимуществу, она, которая является Девой девственниц, как до родов, так и в родах, так и после родов.
О чудовищности этой бездны нельзя сказать в полной мере, но она может проявляться некоторым сходством.
Поэтому, если бы Бог хотел превратить зловоние похоти в телесное зловоние в эквивалентном материальном количестве, в мире было бы так велико зловоние и так велика чума, что все живые существа мгновенно умрут, и весь мир либо разрушится, либо уничтожится. И это неудивительно!
Согласно (С.) Августину, вечное зловоние ада связано с этим зловонием похоти.
Поскольку зловоние похоти, само по себе убило столько, сколько было у Творца, и если не (имело силу убить Бога) в Себе Самом, (убило столько)

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Posteriora vero genitalia in modum erant monticulorum duorum cum membro generationis enormissime magnitudinis, ex quibus fetor ignis et sulphur sic exibant quod pre fetore quasi morientes clamastis, nam ex gula venit luxuria (fol. 072, col. b) secundum Gregorium.
Cauda vero illius fuit turpissima, elevata cun summa indecentia et fetore, propter fetorem qui secundum Augustinum comitatur gulam.
Quapropter ut ab ista peste mundemini, laudate Mariam in Psalterio Suo.

SEPTIMA LACUNA EST PECCATUM LUXURIE per fornicationem, adulterium, incestum, deflorationem, raptum per peccatum contra naturam et huiusmodi.
Et in ista pestilentia mundus heu nimis inficitur.
Opponitur autem Fonti septimo Gracie que est («)Benedicta(»).
Maria enim bene est benedicta secundum Augustinum que est Virgo virginum et ante partum et in partu et post partum.
Enormitas vero huius lacune plene dici non potest, sed per simile aliquem modum manifestari valet.
Unde si Deus convertere vellet fetorem luxurie in fetorem equalem corporeum in quantitate corporali tantus esset fetor in mundo et tanta pestilentia, quod viventia cuncta statim morerentur totusque mundus aut corrumperetur vel annichilaretur.
Nec mirum.
Quoniam propter talem fetorem luxurie secundum Augustinum, debetur in inferno fetor sempiternus.
Quoniam fetor luxurie quantum in se fuit Creatorem interfecit, et si non in seipso tamen in luxurioso, unde tanta est labes huius miserie, (fol. 072, col. c) quod non est sanctus in celo quin magis vellet subire omnem penam inferni sensibilem

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Adeo nimium potens est luxuria ad Decem praecepta Dei contemnenda .
Lanita videbatis singula.
Nam, ut ait S. Greg[orius]: Ignis origo libidinis est.
Pili ejus singuli sibilantes erant angues, et saevi tactu, visuque mortiferi.
Genitalium obscenitas erat, quanta nec debet, nec fando potest explicari.
Spectastis ipsi: et horrore perissetis in momento, absque Dei adjumento.
Bene S. Ambr[osius]: Horrore luxuriae quid foedius: quidve horribilius?
Torrens ignitus et suplhureus, de genitalibus sese prorumpens, fumo totum orbem tenebrabat.
Rictus late hians prope cunctas orci poenas gerebat, flammas, fumosque proflans: quae turpiloquia referebant.
Et hanc extreman infelicitatem in vos toties recepistis: quoties libidine vos contaminastis .
Ut fugiatis porro: Laudate Deum in Psalterio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

внушительного, который нёс в вытянутом брюхе, бесчисленное количество проклятых.
Он щеголял десятью прямыми рогами, каждый размером с дерево, разветвлёнными на бесчисленное множество других маленьких рогов, каждый из которых был способен опустошить мир.
Похоть настолько сильна, что презирает Десять Заповедей Божьих.
Вы все видели, как они окутаны пламенем: по словам святого Григория, на самом деле огонь-это источник похоти.
Все его волосы были шипящими змеями, отвратительными для тех, кто их встречает, и смертельными для тех, кто смотрит на них.
Непристойность гениталий, какой бы огромной она ни была, не должна и не может быть объяснена словами.
Вы видели это сами: и вы бы умерли мгновенно от ужаса, без Божьей помощи.
Хорошо говорит святой Амвросий: "что может быть позорнее ужаса похоти? Или что ужаснее?".
Огненный, сернистый ручей, исходивший из его гениталий, окутывал весь мир дымом.
Широко разинув рот, он нёс в себе почти все муки ада, (и) изливая пламя и дым, произносил непристойные слова.
И это крайнее несчастье вы получили в себе столько раз, сколько осквернили себя похотью.
Чтобы избежать её в будущем, хвалите Бога в С. Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

сколько находилось в похоти.
Поэтому пятно этой вины настолько велико, что нет святого на небесах, который не хотел бы вечно терпеть все телесные наказания ада, чем желание быть похотливым один раз, как мы узнаём из высказываний Златоуста.
Итак, вы хорошо видели вашу седьмую девицу в облике чёрного козла огромного размера, с десятью очень большими рогами, которые были похожи на очень высокие деревья, полные маленьких рогов, самого маленького из которых было достаточно, чтобы уничтожить весь мир живых.
Было десять (рогов), потому что грех похоти- самый воспламеняющийся материал для поджигания всех десяти заповедей, и через него они были подожжены; поскольку, как свидетельствует (С.) Григорий, огонь-источник похоти; после его тушения, похоти больше не останется.
Его волосы были огненными змеями, которые кусали и ранили всё.
Затем людям показались гениталии козла, со стыдом невыразимым, что нет ничего более мерзкого, и эту непристойность можно было видеть только с ужасом; на самом деле, как свидетельствует (С.) Амвросий: что более тошнотворно, или что более ужасно, чтобы увидеть или описать, чем похоть?
Затем из гениталий вытекал поток огня и серы, и, казалось, мог поджечь весь мир и разрушить его зловонием.
И, несомненно, справедливо, поскольку огонь и такое зловоние свойственны похоти, о чём свидетельствует Григорий Никейский.
Что я тогда скажу о глубине этого ада?
Вы сами видели, и вдруг оказались как в аду.
Внутри себя этот ужасный зверь мог вместить всех мужчин целой провинции.
И пасть его была открыта, как большая яма между горами, в которой явились все виды страданий, как животные, которые двигались и пожирали души с неописуемыми мучениями.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

usque in eternum quam semel velle luxuriari, ut ex dictis habetur Crisostimi.
Idcirco bene vidistis septimam domicellam vestram in specie hirci nigerrimi et magnitudinis immense cum cornibus decem permaximis, que erant tanquam arbores altissime plene parvulis undique cornibus, quorum minimum fuit sufficiens ad totum mundum vivencium destruendum.
Erant vero decem, quoniam peccatum luxurie est maximum fomentum ad cuncta Dei mandata ventilanda et cum hoc erant ignita; quoniam teste Gregorio, ignis est origo libidinis quo remoto iam libido non manebit.
Pili autem ipsius erant angues igniti mordentes et vulnerantes universa.
Apparebat autem turpitudo genitalium in hirco pre verecundia indicibilis, quia nichil fuit turpius, et vix turpitudo ista pre horrore videri potuit, nam teste Ambrosio : Horrore luxurie quid fetidius quid ve horribilius videri aut dici potest.
De partibus aut genitalibus tanquam torrens igneus et sulphureus exiens, videbatur ad totum mundum incendendum et perimendum sufficere ex fetore.
Et quidem congrue.
Quia ignis et fetor talis propria sunt luxurie teste Gregorio Niceno.
Quid autem de profunditate (fol. 072, col. d) inferni istius dicam?
Ipsi vidistis et subito in inferno quasi fuistis.
Potuit autem intra se hec horrendissima Belua continere homines universos tocius unius Provincie.
Osque illius patulum sic fuit, veluti fovea aliqua magna montium in qua universa tormentorum genera distincte apparebant, et quasi animata forent se movebant et animas ibi lacerabant penis indicibilibus.
Exibat autem flamma sed tenebrosa ex ore illius, que toti mundo interitum minabatur propter oscula et cantus et verba turpia luxurie que mundum inflammant.
Ecce (-) inquit Dominicus (-) vidistis et vosipsi talem effigiem habetis totiens quotiens per luxuriam peccastis.
Ut ergo emundemini ab istis

VIII. LACUNAE URSUS EST INFIDELITATIS.

Haec orbem infestarat per sortilegia, divinationes , magias, haereses, et errores.
1. Contrarius ei Fons Fidei salit in voce: TU mire emphatica, et ad demonstrandum energica.
Non illa fidem integram in Christum demonstrari mereretur: quae Virginis Matris fidem integram monstrat?
Ab hac sola maximum, planeque singulare B. Maria extitit miraculum.
Sic Spiritus eam Elisabethae monstrarat, cum dicebat: Beata, quae credidisti.
Ubi S. Hieronym[us]: O Maria, magna est fides tua!
TU enim mundo Fidem monstrasti: TU Verbum Dei ad nos deferens, Ecclesiam in Montibus Sanctis fundasti per Filium.
Et sic qualem universi ex te fidem accipiunt; per quam Domino placens promeruisti, ut mater Dei fieres".
2. Istius infedelitatis malitia praecedentium malitia omnem longe superabat.
URSUS idcirco illius imago fuit, caeteris monstris, et mole vastior, et immanitate saevior, et voracior.
Quia, ait Aug[ustinus]: Infidelitas est

ВОСЬМОЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ-МЕДВЕДЬ НЕДОВЕРИЯ.

Он заражает мир чародеями, гаданиями, заклинаниями и ошибками.
1. Ему противостоит (восьмой) Источник (благодати) Вера, которая есть (в восьмом) слове (Радуйся, Мария): "Ты", чудесно значимое и убедительно демонстративное.
Разве это не (слово "Ты"), которому приписывают указание на совершенную веру Девы-Матери во Христа?
С (верой) С. Мария является величайшим и самым удивительным чудом из существующих.
Дух (Святой) указал на это Елизавете, когда сказал: "Благословенна Ты, которая поверила".
Святой Иероним (сказал): "о, Мария, велика твоя вера!
Ты, собственно, и показал миру веру!
Ты, неся нам Слово Божие, основала для (Твоего) Сына Церковь на Святых Горах (Твоей Веры).
(Великую) веру все получают от Тебя!
За (веру), угодив Богу, ты заслужила стать Божьей Матерью".
2. Злоба отсутствия веры, давно перевешивала всякую злобу

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Пламя мрачное выходило из его рта, угрожая уничтожением всего мира из-за поцелуев, песен, позорных слов похоти, которые воспламеняют мир.
Вот, - сказал (С.) Доминик, – вы сами видели и имеете (в себе) ту же фигуру столько раз, сколько согрешили в похоти".
Поэтому, чтобы очистить себя от злых грехов, приветствуйте Марию в Её Розарии".

Восьмая бездна была (Зверем) НЕДОВЕРИЯ, из-за которого, увы, мир сильно рискует, из-за чародеев, гаданий, магических искусств, ересей и ложных верований..
И он противостоит восьмому источнику, который является Источником Веры, то есть: "Tu".
Действительно, Мария-Блаженная, потому что она верила, о чём свидетельствует Блаженная Елизавета.
И об этом (С.) Иероним в проповеди сказал: "о Мария, велика твоя вера; ибо Ты показала миру Веру.
Ты, неся нам Слово Божие, основала церковь на священных горах, и, конечно же, все получают от Тебя Веру, которой Ты, угодила Богу, (и) заслужила быть Матерью Божией.
Однако нельзя полностью сказать, насколько велика ужасность этого злодейства (неверия): оно превосходит, по сути, вышеупомянутые вещи.
Но, чтобы вы могли понять на примере, слепота и мгла этого пятна настолько велики, что, если бы Бог захотел произвести в мире такую слепоту, вдруг все люди и все животные оказались бы слепыми, глухими и немыми, даже если бы были бесконечные миры.
Ибо человеческая слепота духа безмерно серьёзнее слепоты телесной,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

nephandissimis malis Mariam in Psalterio Suo salutate.

OCTAVA LACUNA FUIT INFIDELITAS, qua mundus heu valde periclitatur per sortilegia, divinationes, artes magicas, hereses et falsas opiniones.
Et opponitur Fonti octavo qui est Fons Fidei scilicet («)Tu(»).
Maria enim beata fuit que credidit teste beata Elizabeth.
Super quo Ieronimus in quodam Sermone inquit: O Maria magna est Fides Tua.
Tu enim mundo (fol. 073, col. a) Fidem monstrasti, Tu Verbum Dei ad nos referens Ecclesiam in Montibus Sanctis fundasti, et quidem universi ex Te Fidem accipiunt per quam Domino placens, promeruisti ut Mater Dei fueris.
Quanta vero sit huius iniquitatis horribilitas dici plene non potest, excedit enim iam dicta.
Sed ut sub exemplo capiatis, tanta est istius labis cecitas et caligo, quod si Deus vellet talem et equalem facere in mundo corpoream cecitatem subito cuncti homines et animalia universa essent ceca surda et muta eciam si essent mundi infiniti.
Quoniam cecitas mortalis in spiritu est gravior in immensum quam cecitas corporea ex sententia venerabilis Bede Augustini et Dyonisij, ponentis minimum ordinis superioris esse maius maximo

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

maximum peccatorum.
Os ejus, inferni Porta est, de qua dicitur: A Porta inferi erue Domine animas eorum.
Dentium in ore trabalium ordines duodecim stabant: et hi praeacuti: ob subtiles, ut sibi videntur, rationes errantium contra duod[ecim] Artic[ulos] Fidei.
Sub ursi alvo innumerae furebant belvae , animarum carnifices.
Est enim, S. Ambros[io] teste, infidelitas criminum mater coeterorum.
Clamor ore tonabat labefactans orbem.
Quid, enim blasphemia immanius?
Et clamor cum torrente flammarum ruebat, omnia obruens improviso.
Pedes ut maximi, sic tantis ab Unguibus erant horrifici, quanti dentes: et tabo utrique spumabant: indices infidelium saevitiae.
Alae vultureae plumas ex colubris ignitis gerebant.
Ait enim S. Fulgentius in Serm[one]: Infideles per scientias falsas dum volitant, orbem venenant.
Huic vos belvae in se quisque domicilium posuistis.
Ut porro eam effugiatis: Laudate Deum in Psalterio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

(Зверей) предыдущих.
Поэтому он был похож на медведя, и, по сравнению с другими животными, он был очень внушительным, с безмерной свирепостью и очень прожорливым.
Как говорит Августин, отсутствие веры-величайший из грехов.
Уста его-врата ада, о которых сказано: "от Врат Ада, Господи, освободи души их".
Во рту у него было двенадцать аккуратных рядов зубов, толстых, как стропила: ему казалось, что они очень острые, из-за тонких рассуждений ошибающихся, против двенадцати статей Веры.
Под брюхом медведя бушевали бесчисленные звери, палачи душ.
Неверие, по сути, является, как свидетельствует святой Амвросий, матерью других преступлений.
Изо рта доносился крик, заставивший мир пошатнуться.
Что на самом деле более безмерно, чем богохульство?
И этот крик (заставил) спуститься пылающее пламя, которое внезапно охватило всё.
Ноги были такими же огромными, и у него было столько же ногтей, сколько и зубов; и ногти (как зубы) вспенивали гной, что свидетельствует о свирепости неверующих.
Крылья стервятника несли огненные змеиные перья.
Действительно, святой Фульгентий говорит в проповеди: "неверные, порхая среди ложных наук, отравляют мир".
Каждый из вас дал этому зверю обитель внутри себя.
В будущем, чтобы избежать этого, хвалите Бога в С. Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

согласно постановлению достопочтенного Беды, Августина и Дионисия, в котором говорится, что меньшая вещь высшего порядка больше, чем величайшая вещь нижнего порядка.

И у вас было доказательство этого, с видением восьмого (Зверя) - убийцы, где вы испытывали невыносимый дискомфорт.

На самом деле вы видели медведя невыразимого величия, который пожирал всё, никого не щадя, и был больше монстров, которых вы видели раньше.

Поскольку, как свидетельствует (С.) Августин, неверие-это максимум всех грехов.

Что (произошло) тогда?

Уста его были воротами ада, о которых сказано: от ворот ада убери, Господи, души их.

В его пасти было двенадцать рядов зубов из-за опустошения двенадцати символов веры: меньший зуб не скажу (что он был) как копьё, но как большая и острая балка, которой всё было измельчено по ложным причинам тех, кто уходит от истины, и души которых, согласно (С.) Августину, находятся в опасности и поглощены.

Действительно, внутри этого зверя были звери всех видов, которые мучили души.

Как свидетельствует (С.) Амвросий, неверие является матерью всех преступлений.

Затем из его пасти раздался ужасный крик, который потряс весь мир, потому что богохульство неверия-это грех, который противопоставляется всему миру, и, тем не менее, этот Зверь изрыгал изо рта огненный поток, пожирающий всё перед собой, сжигая.

Его лапы были бесконечной величины, а ногти-невыразимого ужаса, которыми он мог разорвать и уничтожить всё; на самом деле, эти ногти были не меньше зубов зверя.

Кроме того, у этого зверя были крылья, как у стервятника, перья которого напоминали огненных змей.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

ordine inferioris.

Et quia experimento probastis in visione octave mortis, ubi cernebatis intollerabile negocium.

Nam vidistis ursum indicibilis magnitudinis, cuncta vorantem, nulli parcentem, maiorque fuit omnibus monstris que ante vidistis.

Quia teste Augustino, infidelitas est maximum omnium peccatorum.

Quid amplius?

Os illius fuit porta inferni, de qua dicitur a porta inferi erue Domine animas eorum.

Erant autem in ore eius duodecim ordines dentium propter duodecim fidei articulorum devastationem, quorum (fol. 073, col. b) minimus fuit non dicam tanquam lancea sed tanquam trabes magna et acuta, quibus omnia comminuebantur propter falsas rationes errantium, quibus secundum Augustinum anime periclitantur et devorantur.

Infra vero hanc bestiam fuerunt universi generis belue animas tormentantes.

Quoniam teste Ambrosio, infidelitas est mater omnium criminum.

De ore autem ipsius clamor horribilissimus audiebatur totum mundum perturbans quia blasphemia infidelitatis est peccatum toti mundo adversans et nichilominus quasi torrentem ignitum bestia hec emit[t]ebat ex ore qui ante se cuncta devorabat incendio.

Pedes autem ipsius magnitudinis erant infinite, atque ungues horroris indicibilis quibus omnia poterat discerpere et annullare, nam hij ungues non erant minores quam bestie dentes.

Insuper bestia hec habuit alas ad modum vulturis cuius plume omnes videbantur quasi colubri igniti.

Nam infideles propter falsas scientias quibus volunt volare inficiuntur et a serpentibus inferni devorantur secundum Fulgentium, in sermone.

Ecce (-) inquit (-) bestiam vestram quam coluistis.

Et iuro vobis quod minima mortalis infidelitas in quolibet vestrum est horribilior quam sit hec bestia, et durior Sanctis et Angelis ad videndum quoniam teste Basilio, Sancti videre (fol. 073, col. c)

IX. LACUNAE BALENA EST DESPERATIONIS.

Haec deserto Deo: praesentibus, ut potest, fruitur mundi solatiolis.

1. Contrarius ei Fons Bonae Spei in Salutatione hic statuitur: IN MULIERIBUS.

Nam Beata MARIA, inquit Sanctus Hieronymus: Mater Spei est.

Quae ipsa, in speciem, passa repulsam istis: Mulier, quid mihi et tibi: nondum, etc., a spe tamen nihil excidit quin erecta certior stetit, jubens ministris: quod dixerit, facite.

2. Est autem desperationis mors tanta, ut si omnium viventium mortes in unam convenirent, hanc tamen illius pars minima universas anteiret.

Adeo ictu certo Vitam Aeternam praescindit: ut asserit S. Remigius.

3. BALENA idcirco eam referebat; caeteris jam dictis immanior mole, saevitia, et aspectu.

Quia desperatio est peccatorum

ДЕВЯТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ-КИТ ОТЧАЯНИЯ.

Он, покинув Бога, наслаждается, как может, существующими утешениями мира.

1. Противостоит ему (девятый) Источник (благодати), Добрая Надежда, которая есть (в девятом слове) Радуйся, Мария: “In mulieribus (среди женщин)”. Действительно, святой Иероним говорит, что "С. Мария- Мать Надежды".

Она сама, получив (в Кане) какой-то отказ, на слова: “что мне или тебе, о Женщина и т. д.” (Ин.2,4), однако, не отказалась от Надежды, а оставалась ещё более уверенной в ожидании, призывая слуг: "делайте, что он скажет вам" (Ин.2,5).

2. Однако смерть от отчаяния настолько велика, что, если смерти всех живых соединятся воедино, малейшая часть этого (одна смерть от отчаяния) превзойдёт все (другие смерти).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Действительно, неверные из-за ложных наук, с которыми они хотят летать, отравляются и пожираются змеями ада, согласно (С.) Фульгентию в проповеди.
Вот, - сказал он, - ваш Зверь, которого вы почитали.
И я клянусь вам, что наименьшее человеческое неверие в каждом из вас ужаснее, чем это животное и для Святых и для Ангелов труднее видеть, поскольку, как свидетельствует (С.) Василий, святые могут видеть всё, что есть, но ни в коем случае грехи, которые являются противоположностями того, что есть.
И, - добавил он, - в видении этого зверя я бы умер, если бы мне не помогла рука Господа.
Поэтому, чтобы очистить себя от этого зла неверия, всегда хвалите Марию в Её Розарии, часто повторяя: “Tu”.

Девятая БЕЗДНА беззакония называлась ОТЧАЯНИЕМ, посредством которого люди не доверяют Божественному Помилованию и вечному спасению, полагаясь больше на мир, чем на Бога, и веря, как Каин, что они не могут получить прощение за свои грехи, он противостоит девятому источнику Благодати, то есть “In mulieribus”.
Действительно, Дева Мария, как свидетельствует (С.) Иероним, является надеждой женщин и даже мужчин.
Ибо женщины по своей природе более любящие, чем (мужчины), поэтому, как свидетельствует (С.) Августин, (они) имеют в себе больше Доброй Надежды, чем мужчины; (и) поэтому (они) гораздо чаще, более преданные.
Тяжесть этого греха (отчаяния) очень тяжела и ужасна.
И, чтобы вы лучше поняли на небольшом примере, я скажу, как это ужасно.
(Отчаяние), на самом деле, имеет такую великую немощь и смерть, что, если все

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

possunt encia cuncta, sed nequaquam peccata que sunt encium privativa.
Et inquit in visione huius bestie mortuus fuissem nisi manu Domini adiutus fuissem.
Propterea ut mundemini ab isto infidelitatis malo, laudate semper Mariam in Psalterio Suo sepe dicendo “Tu” .

NONA LACUNA INIQUITATIS dicebatur DESPERATIO, per quam homines de Divina Clementia diffidunt et de Salute Eterna, magis confidentes in mundo quam in Deo, et credentes de peccatis proprijs veniam consequi se non posse cum Cayn et opponitur Fonti nono Gracie, scilicet (“)In mulieribus(”).
Nam Maria Virgo teste Ieronimo spes est mulierum quinymmo et virorum.
Quia enim mulieres sunt ex natura pie erga alios, propterea teste Augustino sunt bone spei erga se magis quam viri, ob hoc sunt magis devote sepius.
Istius autem peccati gravitas valde et nimium est gravis et horrenda.
Et ut sub parvulo exemplo melius capiatis quantum est horribilis dicam.
Est enim tante infirmitatis et mortis quod si omnes mundi infirmitates et mortes essent posite in uno homine, ut non esset spes aliqua de corporea vita adhuc quelibet desperatio mortalis est gravior ista infirmitate (fol. 073, col. d) quia tollit vitam eternam secundum Remigium, sed

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

praedictorum ultimus apex ac supremus: Draco maris, seu Leviathan dictus apud Iob[em].

In ore ejus quasi innumeri Dentium ordines frendebant, caeterarum dentibus bestiarum tanto majores, quanto ipsis Coete major erat cunctis.

His Coelum, terras, creataque omnia perturbabat.

Quia desperatio dum, ut inimicum sibi, Deum fingunt, quam esse, Deum non esse mallet, id quod rerum universo, quam maxime adversatur.

Os ejus adinstar Charybdis erat, absorbens omnia.

In ore Carcer frenabat vinculis desperatos.

Heu! Quae hic furiae.

Oculis scintillae, quanti montes sunt, et flammae obsistebant evibratae: par flumen ore vomebatur cum foetore sulphureo.

Talia enim desperantium verba, sunt et voces, quibus, ait Haymo, verba salutis aversantur: ut viventes sint mortui, velut alter infernus.

Hanc igitur ut de caetero arceatis: Laudate Deum in Psalterio.

-

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Следовательно, (можно утверждать) безошибочно, что (отчаяние) отделяет от вечной жизни, как утверждает Святой Ремигий.

2. Таким образом, он имел облик кита, ещё более безмерный, по ярости и внешнему виду, чем другие (Звери), уже упомянутые, поскольку отчаяние является конечной и высшей вершиной ранее упомянутых грехов.

Он называется Морским Драконом, или Левиафаном (в Книге) Иова.

Во рту у него хрустели почти бесчисленные аккуратные ряды зубов, тем больше, чем зубы других зверей, чем крупнее был китообразный, по сравнению со всеми ему подобными.

Скрипом зубов Зверь сотрясал небо, землю и всякую сотворённую реальность.

Потому что отчаяние, до тех пор, пока они считают Бога своим врагом, предпочло бы, чтобы Бога не было: то, что противопоставляется в высшей степени всей реальности.

Его рот был похож на пропасть, которая глотала всё.

В (его) пасти тюрьма заключала отчаявшихся в цепи.

Увы, сколько Фурий (было) здесь!

Из глаз брызнули искры и пламя, размером с горы; изо рта пролилась река того же (величия) сернистой зловония.

На самом деле таковы слова и голоса отчаявшихся, которым, говорит Аймон, противопоставляются слова спасения: поскольку живые (в отчаянии) словно мёртвые, как второй ад.

Итак, чтобы отдалить (отчаяние) до конца (жизни), хвалите Бога в С. Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

немощи и смерти мира были бы помещены в одного человека, чтобы не было никакой надежды на телесную жизнь, тем более всякое человеческое отчаяние ещё более серьёзно, чем эти немощи, поскольку, согласно (С.) Ремигию, отчаяние отнимает вечную жизнь, но вышеупомянутые немощи отнимают только телесную жизнь и, по мнению философов, влияют (только) на земную жизнь.

И (это) так, потому что любой, кто максимально осторожен, чтобы не навлечь на себя крошечную болезнь, гораздо больше он должен быть осторожен, чтобы (не навлечь) на себя такую серьёзную болезнь отчаяния.

И именно это вы видели в девятом звере, который имел форму морского кита, безмерный, превыше всего, о чём было сказано ранее, ибо отчаяние, по мнению богословов, среди всех грехов, очень тяжкое.

И это тот морской дракон или Левиафан, о котором говорит Иов, в пасти которого были почти бесчисленные ряды зубов.

И самый крошечный зуб был в форме острого копья, но несравненно длиннее и крупнее, и своим (жевательным) движением он потрясал всю землю и море, ибо, согласно (С.) Августину, отчаяние разрушало всё, как на небесах, так и на земле, и в аду.

Поскольку отчаяние враждебно всему существующему, то тот, кто владеет им, становится врагом живых, желая не существовать и не жить.

Ширина пасти была похожа на Харидду, которая поглощает все вещи моря.

Внутри была огромная тюрьма, в которой были все отчаянные заключённые и, более того, в вечных цепях.

О, как велик и как крепок этот зверь, раз сами проклятые его ненавидят.

Что ещё?

Он был похож на две горящие горы и испускал искры, которые сжигали всё.

И он выдыхал реку, и, более того, огненную и бурную, с невероятным зловонием, из-за вредоносных

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

prefate infirmitates solum tollunt vitam corpoream et inferunt vitam mundialem secundum philosophos.

Et certum est quod quilibet caveret sibi omnino brevem infirmitatem desperatam, ideo multo magis quilibet cavere deberet a tam gravi desperationis egritudine.

Et quidem hoc vidistis in nona bestia que fuit ad modum balene maris, immensa supra omnia ea que dicta sunt in parte, quoniam desperatio secundum theologos est gravissimum omnium peccatorum.

Et ille draco maris vel leviathan est, de quo in Iob habetur, in cuius ore erant ordines dentium quasi innumeri.

Minimusque dens fuit ad modum acutissime lancee sed longior et grossior sine comparatione, suoque motu totam terram conturbabat et mare, quia desperatio secundum Augustinum universa perturbat et in celo et in terra et in inferno.

Quoniam desperatio inimicatur encium universitati, faciendo suum possessorem encium esse inimicum pocius volendo non esse quam esse.

Vastitas autem oris eius fuit tanquam Caribdis maris universa absorbens.

Intus autem fuit carcer immensus, captivos detinens universos desperantes sed in vinculis eternis.

O quanta et quam dura bestia hec est, cum eciam ipsi damnati eam abhominantur.

Quid plura(?)

Aspectus istius fuit tanquam duorum montium (fol. 074, col. a) ignitorum et scintillas universa comburentes emittebat.

Spirabatque flumen sed ignitum et turbulentissimum cum fetore incredibili propter verba mala desperantium, nam desperantes secundum Haymonem verba salutis abhominantur et sic verbis adherent diffidentie ut viventes iam sint mortui et tanquam alter infernus.

Quid amplius.

Squame huius ceti erant innumere que erant tanquam scuta fusilia ad modum ventilabri vel vanni, ymmo minima squama fuit adhuc longe maior, ex illis quidem incendium prodibat quo eciam alie anime torrebantur, nam in hijs visionibus omnibus videbatur cuilibet

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

рассуждений отчаявшихся.
Ибо отчаявшийся, по мнению Аймона, отвергает слова спасения и, таким образом, следует словам недоверия, который, хотя и жив, но уже мёртв, как в другом аду.
Что ещё?
Чешуйки этого кита была бесчисленны, и они были похожи на металлические щиты, в форме лопаты или плавника, и даже меньшая чешуя была очень длинной; из них выходил огонь, в котором горели и другие души; ибо во всех этих видениях каждому из вас казалось, что вы находитесь в аду и видите страдания ада.
И если телесным глазом вы видели в замке этих ужасных монстров, то, тем не менее, глазом воображения и разума, по Божественной добродетели, вы видели и понимали реальное значение монстров.
Как передо мной я могу видеть морского кита в естественном облике, так и в воображении я могу иметь с Божьей помощью кита безмерного величия до бесконечности, как (если бы он был) перед глазами.
Итак, чтобы очиститься от этого кита ада, образ которого вы носили, восхваляйте Марию в доброй надежде, часто говоря ей в Её Розарии “In mulieribus”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

vestrum se esse in inferno et penas inferni intueri.
Et tamen oculo corporali vidistis in castro aliqua monstra terribilissima, sed oculo imaginationis et mentis, Divina Virtute vidistis significata per exterius monstrum et intellexistis.
Sicut possum habere ante me balenam maris in visu naturali, sed in ymaginatione possum habere balenam maioris magnitudinis in infinitum permaxime Deo cooperante ut in proposito.
Ut ergo mundemini ab ista balena inferni cuius gerebatis figuram, Mariam laudate in bona Spe dicendo sepius illi in Psalterio Suo In mulieribus.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

X. LACUNAE GRYPS PRAESUMPTIONIS.

Haec e contrario desperationis peccat in excessu adversus Spiritum Sanctum, super Dei misericordia sola citra poenitentiam consequenda.
1. Contrarius ei Fons gratiae in Salutatione se dat ibi: ET BENEDICTUS.
Nam ait Ansel[mus]: Filius Dei Benedictionem dedit mundo, sed cum sua ineffabili poena pro mundo : docens, nos quoque pariter agere poenitentiam.
2. Illius tanta gravitas sceleris est, quanta non satis in aestimationem, taceo comparationem, venire potest.
Quod enim finitum cum infiniti minimo (si dari posset), contenderit?
Quae mortes corporum uni pares sint morti rationalis animae?
Cum hujus unius vita omnium corporum vitis sit potior?
Idque etiam vel secundum esse naturale: taceo illud gratiae supra naturam.
Ex eo vos ipsi aestimatote, quod oculis usurpastis, quando, licet corporibus in castro hic aderatis, at mente tamen in tartaro versabamini.
3. GRYPS a vobis cernebatur, qui ante Harpya, ob volatum praefidentiae, et ob superbiam videbatur: retro Leo erat, vastitate corporis, et immanitate feritatis par, solique sibi simile monstrum, nec alteri.
Ideo ait S. Greg[orius] Nis[senus] : Praesumptio plus cunctis peccatis, Dei justitiam violat, eam, ut invisam, aspernando.
Rostrum ejus aduncum, e ferro candenti, hiabat in praedam, halitu fulmineo plurimos afflans.
Sic consuetudo, inquit S. Maximus, peccatum hoc pervulgavit.
Vox ejus turbabat omnes orbis oras.
Quia praesumptuosorum voces elevant, vilique pendunt Dei et Scripturae minas, Justitiam enervant, Ecclesiam increpantem vitia, non audiunt, experientia teste.
Venter beluae vastarum plenus fornacium erat: ubi in una colliquefacti, in aliam atque aliam trajiciebantur, et alias ad poenas usque renovabantur, mortibus infinitis mortui simul et redivivi, et semper morientes.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ДЕСЯТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ-ГРИФОН НАДМЕННОСТИ.

Он, в отличие от Отчаяния, смертельно грешит против Святого Духа, переступая милость Божию, единственную (духовную реальность), которую нельзя получить без покаяния.
1. Противостоит ему (десятый) Источник благодати (из С. Розария, найденный в десятом слове) Радуйся, Мария: "Et Benedictus (Благословенный)".
Действительно, говорит (С.)Ансельм, Сын Божий дал благословение миру, но (он дал его) вместе со своим невыразимым покаянием за мир, уча нас делать покаяние таким же образом.
2. Тяжесть этого греха настолько велика, что невозможно его объяснить, (поэтому) я молчу о (его) сравнении.
Может ли когда-нибудь случиться так, что конечная реальность соперничает с наименьшей бесконечной реальностью?
Какая телесная смерть когда-либо была бы сопоставима со смертью человеческой души, поскольку жизнь одной души выше жизни всех тел?
И если это будет справедливо для естественного существа, я умолкну (говорить о существе) благодати, выше природы.
Сами судите о том, что вы наблюдали глазами, поскольку, хотя телами вы присутствовали здесь, в замке, тем не менее умом вы оказались в аду.
3. (Зверь) был замечен вами как Грифон, который спереди (был похож) на гарпию по бодрому полету и гордости; сзади (он был похож) на льва по форме и безмерной свирепости: он был чудовищем, похожим только на себя, и ни на какого другого (Зверя).
Поэтому святой Григорий Нисский говорит: "Надменность, больше всех грехов, преступает праведность Божию, поскольку отвергает её, как отвергнутый (дар)".
У грифона был крючковатый клюв из раскалённого железа, и он широко раскрывал пасть на добычу, выдыхая на многих смертельное дыхание.
Слишком большое доверие заставляет развиваться

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Десятой БЕЗДНОЙ была НАДМЕННОСТЬ, которая является грехом против Святого Духа,- противоположным отчаянию, из-за избытка, от которого мирские люди часто грешат, полагая, что они имеют милость за совершённые ошибки, без покаяния. Согласно (С.)Августину, они хотят отложить покаяние до последнего часа своей жизни, и он противостоит десятому источнику благодати, т. е. “Et Benedictus”.

Ибо, согласно (С.)Ансельму, Сын Божий дал благословение миру, но, тем не менее, с полным и постоянным покаянием за мир, поэтому мы узнаём, что мы всегда должны каяться в наших беззакониях, совершённых [согласно (С.) Августину и (согласно) Учителю в Постановлениях, в четвёртом различии]. Безбожие, величие, ужас и несчастье этого настолько велики, что, если бы все существа в мире, как пески моря, так и капли воды, искры огня и так далее, могли превратиться в гигантов, каждый из которых мог бы подняться до небес; и, если бы все эти гиганты, почти бесконечные, были настолько несчастны, что были слепы, немы, глухи или прокажены, и даже разъедены червями, и если бы они оставались такими, в таком ужасе и зловонии, даже оставаясь там до тех пор, пока они не были разъедены до костей в лице и других конечностях, я, - сказал (С.) Доминик, - говорю и клянусь вам всеми Евангелиями Божьими, что это самый ненавистный Зверь перед Богом и его ангелами, из всех этих вещей вместе взятых. И не верьте, что это только то, что я сказал, действительно (реальность) превосходит всё это, как самый большой гигант превосходит крошечную блоху. Согласно (С.) Василию, эквивалентной мерой (сравнения) является именно смерть души, которая безмерно превосходит физическую смерть всех бедных созданий, как и жизнь души превосходит телесную жизнь всех, даже вместе взятых.

На самом деле, как свидетельствует (С.) Августин

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

(Fol. 074, col. b) DECIMA LACUNA gravissima fuit PRESUMPTIONIS que est peccatum in Spiritum Sanctum opposita desperationi, per excessum secundum quem mundani frequentissime peccant, presumentes habere misericordiam de commissis, sine penitentia.

Aut quia volunt penitentiam differre usque ad ultimam horam vel ad tempora ultima vite ipsorum secundum Augustinum, et opponitur decimo Fonti Gracie scilicet (“)Et Benedictus(”).

Nam Filius Dei benedictionem dedit mundo secundum Anselmum sed tamen cum summa et continua penitentia pro mundo, per hoc nos instruens quod debemus semper penitere de nostris commissis iniquitatibus secundum Augustinunm et Magistrum in Sententijs destinctione quarta.

Huius autem impietatis enormitas, horror et miseria est tanta, quod si omnes mundi creature tam arene maris quam gutte aque, et scintille ignis, et sic de singulis haberent converti in gigantes quorum quilibet usque ad celum protendi posset, et omnes isti gigantes qui essent quasi infiniti sic essent miserabiles quod essent ceci muti surdi aut leprosi, aut vermibus corrosi, atque si deberent perdurare in tali horrore et fetore, stante adhuc quod essent corrosi eciam usque ad ossa in facie et (fol. 074, col. c) alijs membris ego (-) inquam Dominicus (-) dico et iuro vobis per universa Dei Evangelia, quod minimum peccatum mortale presumptionis talis in vobis est longe detestabilius terribilius et horribilius et odibilius coram Deo et Angelis Eius, quam omnia ista simul sumpta.

Et ne puteris tantum hoc esse quod dixi, ymmo excedit omnia hec tanquam gygas maximus pulicem minimum.

Est quidem ratio convincens, quia secundum Basilium, mors anime in immensum excedit mortem creaturarum universarum corporearum in miseria, sicut et vita anime excedit vitam corpoream universorum eciam simul sumptam.

Plus enim valet una anima rationalis, teste Augustino, quam innumerabiles mundi corporei, et quelibet gracia Dei.

Iheronimo confirmante plus valet quam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Idque ob vanissimam praesumptionis praefidentiam.
Alas in monstro obstupuistis innumeras, grandes minutulis remistas: indices eae sunt phantasiarum, quas volatiles habent temerarii illi, vagas, et varias; quo sese in peccatis excusent ac confirment, de misericordia Dei sibi blandientes.
Hae alae motu suo ventos ciebant, quibus infernum succendebant, quo omnium damnatorum maledictiones in praesumptuosos, ingerebantur.
Pedes horribiles conterebant, et uncis discerpebant praesumptuosos, atque ut ipsa comminuebant: eo, quod se invicem confirmarint in impoenitentia, et reformationes aliorum quoque impeduissent.
Consistebat vero bestia super gelidum flumen, quod scatebat praesumptuosis; quae, ut Iob ait, transibunt de aquis nivium ad calorem bestiae nimium.
In hoc colliquefactae, et alias iterum, iterumque in formas transfusae, demum per beluae posteriora ad modum ardentis fluminis rapidi in gelium subjectum exonerabantur, humanam in formam reparatae.
Rursum ab Gryphe unguibus corrastratae, cumulatae, contritaeque vorabantur.
Hic infernus ille est, qui numquam dicit? Sufficit.
Plerique hic Potentes, aut Clerici visebantur a vobis, opulenti quoque, robusti, juvenes, inaniter praefisi in nobilitate, potentia, opibus, robore, aetate etc.
Vidistis haec, et optastis medio in viso, numquam vos natos apparuisse, pluraque et immaniora quam effari fas sit, conspexistis.
Et quidem corporibus in castro degebatis isto, verum oculo mentis et imaginationis, divina rapti et protecti virtute, ipsi in tartaro consistebatis.
Est tamen naturale quid, ex quo aestimare de spectro potestis.
Nam cujusvis est, ob oculos visu naturali posse bestiam intueri, uti est; at pene insities majorem eandem sibi fingere in imaginatione valet.
Ita vobis accidit divinitus.
Tales portentosas in sese recipiunt

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

такой грех, говорит С. Максим.
Его трепет вносил хаос во все места мира.
По мере того, как голоса самонадеянных поднимаются и воспринимают угрозы Бога и Священного Писания как ничто, они укрепляют праведность (Божью), они не слушают церковь, которая упрекает за пороки, как свидетельствует опыт.
Живот зверя был полон огромных печей, где (самонадеянные), расплавленные в одной (печи), затем переносились в другую (печь) и в другую (ещё), и так в другие (печи), и наказание (это) повторялось без перерыва, так что в то же время когда они умирали, вновь возвращались к жизни и всегда были на грани смерти.
И это из-за тщеславной уверенности в себе, надменности.
Вы были поражены бесчисленными крыльями чудовища, огромными, смешанными с крошечными: они проявляют смутные и неопределённые идеи, которые есть у этих летучих (тщеславных): они действительно оправдывают свои грехи и уверены, обманывая себя, в милости Божьей.
Эти крылья своим движением размахивают ветрами, пылающими в Аду: по этой причине все грешники бросают проклятия на тщеславных.
Своими ужасными лапами он сокрушал тщеславных, а крючковатыми когтями терзал и разрывал их на части; и это потому, что они уверяли друг друга в непримиримости и не позволяли другим покаяться.
Затем Зверь остановился над ледяной рекой, изобилующей тщеславными: и эти (воды), как сказал Иов, Зверем превратились из ледяных вод в (воды) чрезмерного тепла: (и они) превращались в (кипящие воды) и постоянно возвращались в другие формы, (и) в конце концов, они были перемещены из задней части зверя в (воды) ледяные внизу, как водопад огненной реки, и возвращены в человеческий облик.
И, снова соединившиеся и порубленные когтями грифона, пожирались (им).
Это Ад, который никогда не говорит:

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

одна человеческая душа стоит больше, чем бесчисленные физические миры и любая божья благодать. Как подтверждает Иероним, (одна человеческая душа) стоит больше, чем все сотворённые души мира, которые имеют чисто естественное существование. Вот какая великая бессмысленность была у вас, что вы не хотели бы терпеть малейшего наказания одного гиганта на благо всего мира, и вы перенесли такое ужасное наказание, увы, ни к чему.

И именно, Господь призвал меня, чтобы показать вам тяжесть (этого наказания), когда телом вы были в мире, но разумом, по правде говоря, вы были в аду, где вы видели своего десятого Зверя, которым была богиня тщеславия. Она было в форме грифона, чьё тело льва - в спине, а в передней части это птица.

Тогда он был такого безмерного величия, что во всем мире ни одна гора не является такой высокой и обширной, ибо, как свидетельствует (С.) Григорий Нисский, этот грех, среди всех грехов, больше всего оскорбляет праведность Божию, полностью презирая её; поэтому он несправедлив по отношению к праведности Божией, одновременно потрясая море Божественной Мудрости противоположностью и втягивая многих в ад, больше всех грехов.

Клюв его, железный и огненный, был настолько велик, что в мире нет такого обширного замка, и он пожирал бесчисленное множество, по обычаю и преемственности в этом грехе, согласно (С.) Максиму.

И его рот превосходил все ворота любого города, настолько, что самые большие замки мог бы мгновенно пожрать этот зверь.

И голос его потряс весь мир, так как, по словам (Святого) Августина, голоса самонадеянных и нераскаявшихся оскорбляют Церковь, слова Си суд Всемогущего Бога.

Что же тогда было внутри?

Там вы видели бесчисленные печи, где тщеславные плавятся, превращаясь в воду, и из печи в печь

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

universe mundi create anime secundum earum esse pure naturale.

Ecce igitur quante demencie fuistis qui minimam miseriam gigantis unius portare non velletis pro toto mundo, et tam horrendam vobiscum gessistis miseriam heu pro nichilo.

Et quidem gravitatem huius ostendit vobis Dominus me rogante, cum corpore fuistis in mundo sed mente in veritate fuistis in inferno, ubi decimam beluam vestram vidistis, que fuit dea presumptionis.

Et fuit ad modum griphonis, cuius corpus est leonis secundum partem posteriorem, et (fol. 074, col. d) in parte anteriori est avis.

Hec autem fuit tante magnitudinis, quod in toto mundo nullus est mons ita altus et vastus, quoniam teste Gregorio Niceno, peccatum hoc inter omnia peccata plus offendit Dei iustitiam eam omnino spernendo, propterea facit de Dei iusticia iniusticiam, et econtra pervertens mare divine sapientie, et super omnia peccata plures secum trahens ad tartara.

Rostrum autem eius fuit ferreum et ignitum tam magnum, quod in mundo non est castrum tam latum, devorabatque innumeros propter huius peccati consuetudinem et continuitatem, secundum Maximum.

Osque illius excedebat omnem portam cuiuscumque civitatis, intantum quod maxima castra poterant subito ab hac bestia devorari.

Voxque illius totum turbavit mundum quoniam voces presumptuosorum et inpenitentium ecclesiam Dei et sanctorum verba ac sententiam omnipotentis vilipendunt secundum Augustinum.

Quid vero fuit intus?

Certe vidistis ibi esse fornaces innumeras, in quibus presumptuosi liquefiebant quousque essent tanquam aqua, et de fornace in fornacem renovabantur ad priora tormenta.

Et hec pena fuit mors inferni, quia continue moriuntur, sed mori non possunt teste Propheta et hoc est propter ipsorum vanam mentis confidentiam.

Quid plura?

Ista habuit alas permaximas et pene (fol.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

beluas, qui dicta suscipiunt facinorosa delicta, adeoque ipsi in earum monstruosas formas induuntur, ut necessario dicere olim Judex eis debeat: Nescio vos.
Quas ut evadatis securi beluas , agite: Laudate Deum in Psalterio.

EPILOGUS in praedicta.

Quapropter cum Divini tam Fontes dicti quintuplicis Gratiae, una in Angelica Salutatione salientes, fidelibus sint apertae: qui sedulo eos frequentarint, ac digne, Vitam haurient Sempiternam.
Permeant autem, atque dimanant eorum haustae aquae denos per sensus, externos quinque, internosque totidem, simul eosdem ab omni praedicta noxia eluunt et expiant; et sua eos beatitate perbeant.
Quem in finem quinquies denas Salutationes in altera Psalteri Quinquagena libare sancte Deo, Deiparaeque studeatis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Хватит!
Здесь вы видели, по большей части, могущественных и клириков, а также богатых, сильных, молодых, которые тщетно доверяли дворянству, власти, богатству, силе, возрасту и т. д.
Вы видели это и желали во время видения, чтобы там были ваши дети, и вы видели много других вещей, даже безмерных, о которых нельзя говорить.
И если вы, конечно, телами продолжали оставаться в этом замке, но, похищенные очами разума и видения и защищённые Божьей добродетелью, вы сами пребываете в аду.
Однако рационально вы можете оценить эту точку зрения.
В самом деле, каждый может наблюдать, естественным зрением глаз, Зверя, как он есть; но (каждый) имеет способность, с помощью воображения, представить себя тем же (Зверем) в бесконечное количество раз больше.
Так случилось с вами, по воле Бога.
Те, которые принимают в себе таких чудовищных зверей, принимают в себе (свои) пресловутые ошибки, уже сказанные, и поэтому сами облекаются в свои чудовищные шкуры, и в день Суда Судья неизбежно скажет им: “Я вас не знаю!”.
Чтобы избежать этих Зверей, восхваляйте Бога в С. Розарии.

ЭПИЛОГ сказанного ранее.

Поскольку так называемые божественные источники пятикратной благодати изливаются в каждой Радуйся, Мария, они утоляют жажду верующих, которые будут усердно посещать их, и, достойно, (там) будут черпать вечную жизнь.
Эти воды, однажды выпитые, проникают и распространяются через десять чувств (пять внешних и столько же внутренних), и в то же время омывают и очищают их от всех грехов, упомянутых ранее, и покрывают их своим блаженством.
С этой целью приложите усилия, чтобы прилежно предложить Богу и Божьей Матери пятьдесят Радуйся вторых 50 молитв Розария.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

возобновлялись прежние мучения.
И это наказание было смертью ада, потому что (они) умирают постоянно, но не могут умереть, как свидетельствует Пророк, и это из-за тщетной уверенности в своих интеллектуальных способностях. Что (было) тогда?
У него были крылья безмерного величия и почти бесчисленные, столь же короткие, сколь и длинные, из-за эфемерных фантазий, которые грешники формируют бесчисленное множество, чтобы искупить свои грехи и оправдать себя милосердием, что является вершиной, согласно (С.) Ремигию, беззакония тщеславия.
Все эти крылья были огненными, и они были, как железные листы, невыразимой длины, и своим полётом и взмахом поднимая ветер, они воспламеняли весь ад, так что другие грешники постоянно проклинали таких самонадеянных.
Что (произошло) тогда?
Он был львом со спины, потому что, по мнению Августина, самонадеянные надменны, как лев.
Он также был птицей спереди из-за (их) тщетных обращений доверия к помощи святых, которые являются птицами небесными, но это их злостные (высказывания), что это выдумка.
Его лапы превышали бесчисленный ужас, когда многочисленные души разрывались на части, пока они не превращались почти в пыль тысячи и тысячи раз, а затем были поглощены зверем.
Поскольку самонадеянные в бесчисленном количестве помогают друг другу в их непримиримости, не позволяя другим проповедовать или делать или действовать в чём-либо для церковной реформы, (и) они наказываются за это.
Этот Зверь стоял над бесконечным ледяным прудом, где было бесчисленное количество этих (самонадеянных) душ, которые, по словам Иова, переходили от ледяных вод к огромному жару Зверя.
После того, как они были расплавлены в великих муках, и, время от времени,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

075, col. a) innumeras tam parvas quam magnas, propter volatiles fantasias quas sibi peccatores formant innumeras ad firmandum se in suis peccatis, et ut sibi misericordiam blandiantur quod est secundum Remigium, summe presumptuose iniquitatis.
Omnes autem huiusmodi ale fuerunt ignite et erant quasi lamine ferree indicibilis longitudinis, et suo volatu et flatu quasi ventum facientes totum infernum succendebant, intantum ut alij damnati continue maledicerent talibus presumptuosis.
Quid amplius?
Fuit leo in parte posteriori, quia secundum Augustinum, presumptuosi sunt ut leo superbi.
Fuit autem avis in parte anteriori propter vanum volatum confidentie in Sanctorum auxilio qui sunt aves celestes, sed mentita est iniquitas sibi.
Pedes autem istius excedebant horrorem horrorum innumerorum ubi anime innumere laniabantur, et quousque essent quasi pisa demoliebantur per millenas et millenas, et deinde a bestia vorabantur.
Quoniam sibi presumptuosi in copia innumerabili se mutuo iuvant in eorum impenitentia, impedientes ne alij predicent vel faciant aut de reformatione Ecclesie aliquid agant, ideo simul puniuntur.
Stabat autem Bestia hec super stagnum gelidum infinitum, ubi fuit innumera harum animarum copia, que transibant secundum Iob de aquis 075 b = nivium ad calorem Bestie nimium.
Postquam autem innumeris penis fuerant liquefacte, et iterum ac iterum varias in formas transformate, tandem hec Bestia eas proiciebat tanquam metallum liquefactum per posteriora ad modum fluminis ardentis, et ibi de novo ad formam humanam reparabantur, et sic a bestia undique conglobate et contrite vorabantur.
Et hec Bestia est infernus que nunquam dicit sufficit, ad quam veniunt religiosi et clerici, et domini seculares nobilesque ac potentes et divites in copia indicibili.
Numquid (-) inquit Dominicus (-) hec vidisitis?(»)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

затем, превращались в различные формы, Этот зверь изгонял их со спины, как сжиженный металл, по подобию горящей реки, и там они снова обретали человеческую форму, и поэтому зверь их (снова) поглощал, сложив вместе и измельчив.
Это Зверь, который никогда не говорит "достаточно", - это ад; и к нему приходят религиозные и клирики, и светские лорды, и дворяне, и богатые, и могущественные.
"Может быть, вы не видели таких вещей?",- сказал (С.) Доминик.
Они ответили: "Мы, конечно, видели и хотели бы, чтобы в тот момент мы никогда не родились из-за страха перед зверем, и мы видели много других вещей, о которых вы не говорили".
"Вот, - сказал (С. Доминик), - Бог показывает вам через Деву Марию, какими вы находитесь в своём уме из-за тщеславия.
Ибо я клянусь истинным Богом, что малейшее человеческое тщеславие ужаснее, злее и отвратительнее перед Богом, Ангелами и Святыми, чем это животное, и самое маленькое перо его крыльев ужаснее, чем это животное.
И, после вашей смерти, вы должны нести в своей душе, на вечность, этот образ и такое животное, если вы не откажетесь от беззаконного тщеславия.
И поэтому, чтобы избавить вас от стольких зол, восхваляйте Марию в Её Розарии, поскольку эти пять бездн происходят с грехом из-за пяти внешних чувств, то есть зрения, слуха, обоняния, вкуса и осязания, и из-за пяти внутренних чувств, то есть здравого смысла, воображения, фантазии, уважения и памяти.
И если десять (чувств) могут помешать десяти маленьким источникам благодати, то и пять источников Марии могут привнести в эти десять чувств дела милосердия.
И поэтому, справедливо, за десять благ, которые нужно получить, и за десять зол, которые нужно отогнать, вы должны хвалить Марию вторыми 50 молитвами.
Хвалите Её, поэтому, в Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Responderunt(:«) Certissime vidimus et voluissemus pro tunc nos nunquam natos fuisse pre timore Bestie, et alia plura vidimus que non dixisti(»).
(“)Ecce (-) inquit (-) Deus ostendit vobis per Mariam Virginem quales estis in mente vestra per presumptionem.
Nam iuro vobis in Deo vero, quod minima mortalis presumptio vestra est horribilior nequior et detestabilior coram Deo et Angelis et Sanctis, quam sit hec Bestia, et quantum hec bestia fuit horribilior pluma minima sue ale.
Et post mortem vestram oportebit vos portare in anima vestra usque ineternum hanc figuram et bestiam talem nisi ab iniqua presumptione cessaveritis.
Quapropter ut a tantis malis liberemini laudate Mariam in Psalterio Suo.
(Fol. 075, col. c) Et quia iste quinque Lacune sunt in peccando per quinque sensus exteriores, videlicet visum auditum olfactum gustum et tactum, et per quinque interiores, scilicet per sensum communem ymaginationem fantasiam estimativam et memoriam.
Et sic sunt decem que opponuntur decem parvulis Fonticulis Gracie, quoniam eciam quinque Fontes Marie multiplicantur per operationem decem istorum sensuum.
Quapropter merito pro bonis habendis decem et decem malis istis fugandis, debetis Mariam laudare per secundam quinquagenam.
Laudate ergo eam in Psalterio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

III. QUINQUAGENA
XI. LACUNAE MONOCEROS EST ODIT.

Hoc detestatur DEUM, vel in Seipso, vel in Potentia, aut Providentia: Fide, Sacramentis, aut aliis in operibus divinis. Quae divina omnia ideo parvi aestimant, raroque usurpant osores Dei, rerum pereuntium, suique tanto ardentiores amatores .
Tam scelus immaniter malum est, quam summe Bonus Deus est, quem odit in se, vel in aliis.
1. Fons Charitatis illi contrarius in Angelica Salutationis voce: FRUCTUS, consistit .
Inter Fructus enim Spiritus Sancti princeps est jugiter ex eo manans charitas.
Et vero Eum Suo cum Fructu Ventris Deipara dedit.
2. Efferrata odii enormitas, et informitas tanta est, ut si cadaverum universorum abominandissima foeditas in unam congesta cerni posset, nec tamen vel minimi odii particulam adumbrare posset.
Malitiae causam infinitae accipite liquidam.
Mortale crimen eo tale est, non quod naturam occidat, sed animam aeterna nece mactet, in anima vero, quae Dei est imago, quantum in se est, Deum ipsum occidere velle censetur.
Hinc relevavit non semel Deus; malle Se fieri, si posset, morte temporali interimi, quam letali peccato, vel tantillum favere.
3. MONOCEROS proinde scelus ODII repraesentabat, quod is omnium brutorum, ac belluarum commune sit odium, oderitque omnia immanius, ut nec suae speciei parcere norit.
Est ei unico in cornu vis tam valida, ut in cursu facto vastos arborum truncos, ut muros penetrare queat, quo facilius quicquid beluarum attigerit, ictu levi, transadigit astu solius et arte virginis, decipitur et capitur.
Pariter odium, ait S. Gregor[ius] Nazian[zenus] et habet, et habetur, odio: soloque trucidat cogitatu.
Sed ipsum Deiparae Virginis arte in Angelica Salutatione Charitatis, plena vinci, vincirique potest.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ТРЕТЬИ 50 МОЛИТВ
ОДИННАДЦАТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - ЕДИНОРОГ НЕНАВИСТИ.

Он ненавидит Бога и в себе, и в силе, и в Провидении; он ненавидит Веру, и Таинства, и всякую Работу Бога.
Те, кто ненавидит Бога, считают все эти божественные реальности незначительными и редко прибегают (к Богу), испытывая любовь только к тому, что проходит, и к себе.
Столько греха (ненависти) безмерно злого, сколько в высшей степени Доброго Бога, Которого (такой Зверь) ненавидит в себе и в других.
1. Выступает против него (одиннадцатый) источник милосердия, который в "Радуйся, Мария" соответствует слову: "Fructus (Плод)".
Действительно, среди плодов Святого Духа, первый из которых исходит от него, есть Милосердие, которое Богородица дала вместе с Плодом Её Чрева.
2. Беспощадная чудовищность ненависти настолько велика, что, если бы отвратительный ужас всех трупов мог быть собран сразу, он не смог бы затмить даже частицу мельчайшей ненависти.
Поймите очевидную причину (его) бесконечного зла.
(Ненависть) это такой смертный грех, не потому, что он убивает тело, а потому, что он убивает душу вечной смертью; и он пытается убить душу, которая есть образ Бога, поскольку в ней сам Бог.
Много раз Бог открывал, что Он предпочел бы быть убитым бесконечными смертями (на Кресте), чем согласиться на наименьший смертный грех (Ненависти).
3. Единорог изображал грех ненависти, т.к. обладает ненавистью, которая характерна для всех животных и диких животных: и он безмерно ненавидит всё, и не имеет ни признательности, ни уважения даже к его роду.
Он обладает в своём единственном Роге такой внушительной силой, что, бегая, он может одним ударом сбивать стволы деревьев, толстые, как стены;

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Одиннадцатая БЕЗДНА-это грех НЕНАВИСТИ, противостоящий богословской добродетели Милосердия, согласно которой они таким образом ненавидят Бога или в себе, или в силе, или в Провидении, или в вере, или в Таинствах, или в его делах.
И потому, добрые (дела) преследуются и ненавистны нечестивым.
И это серьёзнее всех грехов, как и Милосердие, согласно (С.) Августину, больше всякой Добродетели.
И он противостоит одиннадцатому источнику благодати Девы Марии, Тому, кто является источником милосердия, “Fructus (Плод)”.
Милосердие, по сути, является величайшим Плодом Святого Духа, о чём свидетельствует Апостол, тем Плодом, который Блаженная Дева Мария принесла всему миру, в изобилии, через Плод Своего Единородного, согласно Аймону.
И (вас) я спрашиваю: насколько велики нечестие, ужас и уродство этой гибели, этой смерти и этой деградации?
Слушайте, пожалуйста, слушайте все и поймите на этом маленьком примере.
Действительно, если бы зверство всех умерших, как повешенных на виселицах, так и всех зверей мира было помещено в одно тело, это зверство, смешанное в одно тело, не могло бы сравниться со зверством наименьшей человеческой ненависти к Богу и ближнему или к самому себе, даже если бы зверства, упомянутые выше, из ста тысяч миров, были помещены все вместе в вышеупомянутое тело.
И вы, конечно, удивляетесь тому, что я говорю, но разум подтверждает это верой. Поскольку смертный грех, по словам Хью ди Сан Витторе, называется смертным не потому, что он умерщвляет природу, а потому, что он убивает Бога, каким бы великим он ни был сам по себе.
По этой причине Господь Иисус несколько раз, даже очень часто, открывал очень многим, что Бог скорее хотел бы умереть (если бы это было возможно, что Бог может быть поражён смертью), чем однажды он одобрит самый маленький смертный грех.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

UNDECIMA LACUNA est peccati ODIJ, quod opponitur caritati virtuti theolo[g]ice, secundum quod huiuscemodi odiunt Deum, vel in Seipso vel in Potentia aut Providentia, vel Fide aut Sacramentis vel in Operibus Illius.
Et ideo viceversa bene odiuntur et persequuntur a malis.
Et hoc est gravius omnibus peccatis sicut et caritas secundum Augustinum, est maior omni virtute.
Et opponitur undecimo Fonti Gracie Marie Virginis qui est Fons Caritatis, qui est scilicet («)Fructus(»).
Caritas enim est Fructus maximus Spiritus Sancti teste Apostolo, quem Fructum copiosissime Beatissima Virgo Maria toti mundo contulit, (fol. 075, col. d) per Fructum Suum Unigenitum secundum Haymonem.
Et queso quanta est huius labis huius mortis atque istius nequicie impietas, horror atque difformitas.
Audite queso audite universi et intelligite hoc parvulo exemplo.
Si enim turpitudo cunctorum mortuorum et suspensorum in patibulis, et universarum bestiarum mundi esset posita in uno corpore, non posset hec corporalis mixta turpitudo facere turpitudinem minimi odij mortalis Dei et proximi vel suijpsius, eciam si turpitudines iam dicte mundorum centum milium ponerentur in corpore iam dicto una pariter.
Et quidem miramini de hoc quod dico, sed ratio hec confirmat cum fide.
Quoniam mortale peccatum secundum Hugonem se Sancto Victore mortale dicitur, non quia naturam mortificet, sed ideo, quia Deum quantum in se est occidit.
Propterea Dominus Ihesus revelavit aliquotiens et sepius quamplurimis, quod pocius Deus vellet mori si possibile foret Deum morte interimi, quam semel tantum minimo favere peccato mortali.
Idcirco timete vobis vehementer ab odio Dei et proximi.
Et ob id visionem horrendam fatalis undecime conspexistis in modum bestie inaudite, sed verisimilem formam preferebat rinocerontis qui cunctorum animalium est odiosus nulli parcens

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Vidistis hujus belluae vim sese longius porrigere, quam cujusquam aliarum, atque subtilius latissime se citissimeque diffundere.
Par vis odii est mentalis.
Quod si enim naturae vel maxime est conforme, amare Deum, et similem sui homine: necesse est eidem maxime repugnare naturae, odisse Deum et proximum.
Ita odium ipsam transfodit naturam: et ipsummet Deum petit.
Cornu portenti erat, quantum vix emetiri visu poteratis: seque in ramos ignitos, et harpagatos spargebat latius, ut sylvae speciem densitate referret.
Sanie omnia, cruore, taboque foedata horrebant, et mortibus sese mutis immanissime confodiebant.
Eae odientium sunt furiae.
Os illi rictu deductum immenso patescebat quo urbes, et agros vorare defacili quivisset.
Quia odium, ait Orosius, omnium janua malorum est.
Venter intus innumeris scatebat scelerum formis, sese corrodentibus, ac imorum, summorumque rotatu volentibus.
Monstrum vero continue, magis, magisque et juvenescebat et augescebat: sicut odia sese in dies renovare assolent, et gliscere.
Quia autem toto orco nusquam pari cum diritate jactatae audiebantur tot in Deum blasphemiae, atque in hac una bestia: idcirco inferis nominatur, Mors Dei.
Pedes et dorsum cornibus, ad modum ericii, horrebant: singulis cornibus ramosis plurimi insidebant tyranni, justorum et Ecclesiae persecutores: sed alius alio corporis membro fixus inter cornua haerens, undique lacerabatur, dispunctusque cruciabatur: dum ex acie suprema subjectum in ferae dorsum delapsum , a crinibus exciperetur: qui surrecti, velut lancea flammicantes, stabant.
In hisce alias ad poenas renovati truciores, rursus a cornuum harpagonibus rapti, ultro citroque trajecti, sus deque volutati, jam exenterati, mox tormentis ingestis sufflati, iterumque eviscerati infelicissime frendebant: nulla usquam requie data.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

легко может сбить любого зверя лёгким ударом; пронзает хитростью и обманывает мастерством девицы.
Святой Григорий Назианзин говорит, что Ненависть уничтожает при одной мысли.
Но, мастерством Девы Божией Матери, с Радуйся, Мария, полной милосердия, она может быть побеждена и связана.
Вы видели, что сила этого Зверя простиралась больше, чем любого другого (Зверя), и она развивалась прежде всего в высшей степени гордости и бдительности.
Сила ненависти подобна духовной.
Ибо, если, действительно, в высшей степени соответствует природе, любить Бога и человека, подобного ему, необходимо, чтобы Зверь был в высшей степени противен той же природе, ненавидел Бога и Ближнего.
Таким образом, Ненависть, (имеет возможность) пронзить (человеческую) природу, и нападает на того же Бога.
Рог зловещего (Зверя) был таким, что вы едва могли охватить его взглядом, и он был посыпан большим количеством огненных и крючковатых ветвей, чтобы казаться, от изобилия (ветвей), своего рода лесом.
Всё вокруг становилось ужасным, измазанным гноем, кровью и гнилью, и пронзало ужасом среди жестоких смертей.
Это (насильственные) цели тех, кто ненавидит.
Он широко распахнул раскрытые пасти и легко мог проглотить города и поля.
Ибо ненависть, говорит (С.)Оросий, является воротами всех зол.
Живот внутренне извергался бесчисленными формами зла и спонтанно разъедался, вращаясь вверх и вниз.
Затем монстр всё больше и больше омолаживался и рос: так ненависть обычно обновляется каждый день и растёт медленно.
Потому что никогда из всего ада не было слышно столько богохульств равной жёстокости, брошенных на Бога, как от этого одного

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Поэтому воздержитесь от ненависти к Богу и ближнему.
И вот почему вы видели ужасное видение одиннадцатой феи в виде невиданного ранее зверя, скорее всего, оно показывало вид носорога, который ненавидит всех животных, не щадя никого, даже своего вида.
И под другим именем он называется единорогом, так как у него на лбу только один рог, которым он довольно легко убивает других животных, настолько, что в одном порыве он способен пробивать большие деревья и пробивать стены, как говорят философы, но он пойман в ловушку мастерства Девы.
И совершенно справедливо!
Поскольку, согласно (С.) Григорию Назианзену, ненавидя Бога, они ненавидят всё и ненавидят всех.
ЭтотЗверь был огромным, превыше всего уже сказанного, способным уничтожить своим ужасным видом всё живое.
Ибо этот грех, согласно (С.) Августину, превосходит все грехи и в высшей степени является грехом против природы, ибо, естественно, Бог должен любить выше всего, как говорит поэт Варрон.
Его рог был невыразимого величия, на котором, как в лесу, были раздроблены со всех сторон огненные рога, а концы (огненных рогов) скручены в форме железных крючков и кровоточащих молниями, которыми, как ударяя, так и пронзая, они производили не одну смерть, а бесчисленное количество смертей.
Крики умирающих были смертельно опасны для тех, кто их слышал.
Его рот, по правде говоря, был чрезвычайно обширен, настолько, что город мог войти в него одновременно и с лёгкостью.
Так как этот грех ненависти, согласно Орозию, является воротами всех зол, которые вы должны выполнить все и сразу.
Внутри всякой ненависти любого грешника, было столько мучений, сколько грехов ненависти к Богу когда-либо совершалось в мире.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

eciam proprie (fol. 076, col. a) speciei.
Et dicitur nomine alio unicornus unum cornu gerens in fronte, quo facilius alia animalia interficit, adeo ut arbores magnas impetu uno perforare valet et muros penetrare ut dicunt philosophi sed Virginis arte decipitur.
Et quidem merito.
Quoniam Deum odiendo secundum Gregorium Nazansenum, universa odiunt et ab universis odiuntur.
Hec autem belua nimie fuit extensionis supra cuncta iam dicta, solo suo visu et horrore interficere potens cuncta viventia.
Quoniam hoc peccatum secundum Augustinum cuncta excedit peccata, et est peccatum summe contra naturam, quoniam naturaliter Deus super omnia est amandus ut inquit Varro poeta.
Cornu autem ipsius indicibilis fuit magnitudinis, in quo veluti in silva erant cornua undique inserta ignita, et in fine in modum unci ferrei et sagittarum sanguinis retorta, quibus et percutiendo et extrahendo non mortem unicam sed innumeras efficiebant.
Clamores morientium audientibus, pre pavore erant mortales.
Os vero illius vastum fuit nimis, intantum ut civitas una simul hoc intrare potuisset et de facili.
Quoniam hoc peccatum odij secundum Orosium, ianua est ad universa mala in toto statim peragenda.
Intus autem fuit omne genus odibile cuilibet peccanti ubi tormenta (fol. 076, col. b) tot quot peccata odij Dei unquam in mundo sunt commissa.
Et de die in diem hec bestia augmentatur ut quasi semper sit iunior, quoniam secundum doctorem quendam, odia Dei dietim innovantur non dico manifesta sed latentia et quasi imperceptibilia, ratione odij effectuum sanctorum, sicut qui odit servum regis odit regem ut ait Eraclius philosophus.
Nec hij aliquam habebant requiem, quinymmo de hora in horam augebantur ipsorum tormenta.
Hec vero bestia loquebatur lingua humana, et semper in omni verbo fuit Dei blasphemia et Dei ignominia.
Unde apud inferos dicebatur quasi mors Dei, quoniam tanta est huius bestie

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Nostis, me vix umbram eorum, quae vidistis, exprimere verbis.
Quo infeliciores estis, qui dicto immaniores in vobis fovetis bestiis : dum odiis ardescentes clare palam vos exagitatis.
Scio, odistis nunc odia omnia, vosque ipsos, nec vixisse maletis , quare ut cum delicta expietis, tum detestantes vetera caveatis: Laudate Deum in Psalterio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Зверя; поэтому в аду (такой Зверь) называется Смертью Бога.
Ноги и спина были ужасными с рогами, похожими на ежа, и на каждом Роге в форме ветки сидели очень много тиранов и преследователей Церкви и праведников; но вскоре после этого их телесные конечности оставались пронзёнными между рогами, отовсюду раздираемыми и замученными; до тех пор, пока они не подверглись высшему испытанию: упав на спину зверя, они были заключены в тюрьму (его) иглами, которые стояли, как пылающие копья.
Самые упорные из них, возвращённые (в телесной форме, были направлены) к другим страданиям: снова рвались крючками, с рогов, хлопали из стороны в сторону, переворачивались вверх и вниз, наконец, выпотрошенные, пережив величайшие муки, и снова лишённые внутренностей, скрежетали зубами несчастно, без того, чтобы им никогда не было позволено отдохнуть.
(Я тоже) могу выразить словами, едва лишь тень увиденных вещей.
Как несчастны вы, хранящие в себе зверей, так неминуемо, и когда мучаетесь среди пламени явных или скрытых ненавистей.
Я знаю, теперь вы ненавидите всю ненависть и себя, и вы бы предпочли никогда не испытывать её; тогда, чтобы уберечься от этих грехов (ненависти), будьте бдительны: хвалите Бога в Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И изо дня в день эта красавица одевалась, чтобы всегда выглядеть молодой, потому что, по мнению некоего доктора, ненависть к Богу каждый день обновляется, я говорю не явным образом, но скрытым и почти незаметным, из-за ненависти к добродетелям Святых, как и ненавидящий слугу царя ненавидит царя, как говорит философ Ираклий.
И им не было покоя, ибо с каждым часом усиливались их мучения.
Воистину, этот зверь говорил на человеческом языке и всегда, в каждом слове, хулил и позорил Бога.
Поэтому в аду его прозвали почти смертью Бога, ибо так велики были злодейство и жестокость этого зверя, что, если бы он мог убить Бога, он убивал бы его бесконечно много раз в день. Что я расскажу о лапах и спине, полных рогов повсюду?
И на этой спине, как на деревьях, восседало огромное множество тиранов и преследователей Церкви, которые были прикреплены к этим рогам, одни устами, другие ушами, другие сердцем, другие, потом гениталиями или ногами, и так с другими конечностями.
И более того, эти рога постоянно сражались друг с другом и, таким образом, причиняли своим гостям невыразимые муки, пока (они) не падали на спину зверя, и там, на его щетине, которая была подобна пылающим и пронзительным копьям; (затем) это начиналось снова, и снова.
В каждом Роге был разумный дух, чтобы причинить вред больше, чем можно понять. Но что говорить о лапах, так как его лапы превосходили поле зрения смотрящего?
В самом деле, этот зверь поглощал всё, повсюду, и требовал для себя даже от других зверей.
На самом деле у него было бесчисленное множество очень длинных лап, и с их помощью он кормил себя, терзая проклятых.
"Может быть, то, что вы слышали, не соответствует действительности?"- сказал С. Доминик.
Они отвечали: "Ты мало говоришь о многом!

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

malignitas et sevicia, ut si posset Deum interficere, infinicies in die Deum interficeret.
Quid autem referam de pedibus et de dorso cornuto per omnia, in quo dorso tanquam in arboribus sedebat maxima multitudo tyrannorum et ecclesie persecutorum, quorum alij per ora, alij per aures, alij per cor, alij vero per genitalia aut pedes et sic de alijs membris affixi erant in cornibus illis.
Et hec quidem cornua continue contra se invicem bellabant, et hospites suos tali modo tormentis indicibilibus afficiebant, quousque cadebant supra dorsum bestie, et ibi in crinibus illius qui erant tanquam lancee ignite (fol. 076, col. c) ardentes et confodientes renovabantur, ac denuo a cornibus istis per partes varias rapiebantur.
In omni cornu fuit spiritus intelligentie ad nocendum plus quam posset intelligere.
Quid vero de pedibus loquar, quoniam pedes illius gravabant supra modum intuitus aspicientium(?)
Rapiebat enim hec bestia universa ab omni parte, et eciam que erant aliarum bestiarum sibi vendicabat.
Habuit enim pedes longissimos innumeros, et cum illis se pascebat ex mortibus damnatorum.
(«)Quid (-) inquit (-) Dominicus?
Nonne vera sunt que auditis(?»).
Responderunt: («)Modica dicis de multis.
Pingis enim, sed non rem depictam vidimus(»).
Tunc ait: «O vos miserabiles.
Et vos inquam in vobisipsis graviorem habetis bestiam ad videndum tam hominibus quam angelis.
Et forte non creditis ita esse.
Sed ita fore vobis iuro, et cum tempus fuerit probabo unicuique vestrum ita fore.
Quapropter ut liberemini a tantis miserijs animarum vestrarum et ne ineternum oporteat pro quolibet odio Dei continue totiens quotiens peccastis talem Bestiam pati, laudate Mariam in Psalterio Suo sepe Illi dicendo (“)Fructus(”), quoniam secundum Ambrosium, sicut anima in immensum excedit corpus, sic pena anime in immensum excedit corporis penam.

XII. LACUNAE CORVUS EST CONSUETUDINIS.

Haec, juxta Theologos, non est certum genere, vel specie, aut numero peccatum aliquod: sed conditio peccatorum, qua recidive (ut corvus suum cras [cras]), frequentatur irremisse: quae est in peccatis perseverantia, seu impoenitentia.

1. Fons ei contrarius in Salutatione Angelica in voce VENTRIS continetur.

Nam suis quisque fere moribus a natura fictus formatusque, nascitur; tum quod mores, plerorumque sint, quales corporum humores, quorum affectionibus, animorum fere pares solent affectiones respondere; tum quod quidam liberis sint mores velut a parentibus haereditarii, ut truces [a] trucibus generentur, mites a mitibus, a tardis tardi, morbidi a morbidis.

Unde diversim: Lupi omnes ululant, latrant canes, etc.

ДВЕНАДЦАТЫЙ (ЗВЕРЬ) БЕЗДНЫ-ВОРОН (ПЛОХОЙ) ПРИВЫЧКИ (ГРЕШИТЬ).

Этот (Зверь), по мнению богословов, не отождествляется в конкретном грехе, различаемом по роду, количеству и виду, но является состоянием грешников, которое повторяется постоянно (и) неисправимо (как ворон, с его Кар Кар, Завтра! Завтра!): это (по сути) упорство в грехах, то есть непримиримость.

1. Противостоит ему (двенадцатый) источник Радуйся Мария, который содержится в слове: “Ventris (Чрево)”.

Каждый рождается сформированным природой со своими привычками: привычки, по большей части, - как настроения тела, (так) каждому темпераменту (характеру) обычно соответствует примерно одинаковое настроение; и поэтому, некоторые нравы наследуют от родителей.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Рисуешь, но мы плохо видим нарисованную реальность!".
Тогда (Святой Доминик) сказал: "О (сколько к вам) сочувствия!
Я говорю ,что и у вас есть в себе более обременительный Зверь, которого могут увидеть как люди, так и Ангелы.
И вы случайно не думаете, что это так?
Но я клянусь вам, что так и будет, и, когда придёт время, я докажу каждому из вас, что так и будет.
Поэтому, чтобы освободить вас от многих страданий ваших душ и чтобы не произошло того, что из-за любой ненависти к Богу, постоянно, столько раз, сколько вы грешили, вы вечно будете терпеть такого Зверя, хвалите Марию в Её Розарии, часто говоря ей "Fructus", ибо, согласно (С.) Амвросию, как душа безмерно превосходит тело, так и страдания души безмерно превосходят страдания тела.

Двенадцатая БЕЗДНА-это (Зверь) греха дурной ПРИВЫЧКИ, которая на самом деле - состояние грешников, по мнению богословов, для которых грешники часто возвращаются (в грехи), как ворон, который всегда говорит: Завтра, завтра, -для покаяния, но это завтра никогда не приходит.
Они постоянно упорствуют в грехах своего собственного зла.
И противопоставляется двенадцатому источнику благодати, т. е. "Ventris".
Поскольку, как свидетельствует (С.) Амвросий, из живота исходит образ жизни, ведущий как к лучшему, так и к худшему. Поскольку интеллект и воля часто следуют природе, как в хороших, так и в плохих вещах.
Поэтому волки, как он говорит, воют, как родители, и так для собак, для волов и для птиц, поскольку, как свидетельствует Поэт, потомство следует за своим отцом.
Однако Мария, отменив плохую

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

(Fol. 076, col. d) DUODECIMA LACUNA est peccati MALE CONSUETUDINIS, que non est quidem unum peccatum, sed conditio peccatorum secundum Theologos, per quam peccatores semper recidivant tanquam corvus habens semper cras cras pro penitentia, sed numquam evenit illud cras.
Sicque perseverant assidue in peccatis proprie nequicie.
Et opponitur XII° Fonti Gracie idest (")Ventri(".)
Quoniam teste Ambrosio: Ex ventre trahitur morum consuetudo ad bona vel mala.
Quoniam ratio et voluntas sepius naturam imitantur tam in bonis quam in malis.
Idcirco lupi, ut ipse ait, ullulant omnes ut parentes, sicque de canibus, sic de bobus et avibus, quoniam teste Poeta, patrem sequitur sua proles.
Sed Maria abolens consuetudinem malam ventris Eve qui venter fuit voluptatis et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Et patrem sequitur sua proles.
Deipara vero pravam ventris Evae consuetudinem sua Benedictione correxit, vertitque in contraria omnia.
2. Consuetudinis autem pravae ea est malitia, ut nullis, quae unquam extiterunt, linguis queat explicari.
Nihil enim corporeum, et temporaneum potest, aequare dicam?
Nedum vel attingere spiritale sive bonum illud, sive malum fuerit.
3. AVIS eam vobis in visione representavit ; non certa quidem aliqua: quod similis extet nulla: attamen visa, tartareis vocari assolet CORVUS INFERNI.
Molis suae vastitate caeteras bestias longe superabat: quia, inquit S. Hieron[ymus] (cujus hodie celebratur Octava): Peccandi consuetudo malum est omnium jam dictorum peccatorum maximum, ut quod quantisvis sceleribus superadditum ea in suam trahat parem magnitudinem.
O malum, ut minus in culpa: at in sequela, maximum!
Nutrix ea malorum, et propagatrix infernum complet.
Malum Jurisperitis per quam familiare.
In ventre corvi clamitabant corvi similes, auxilium, auxilium: verum corvorum hic corvus responsabat, cras, cras, idque perenniter.
Corvum hunc circumstabant aves aliae carnivorae et rapaces: ibi autem animarum voraces et eae ventricosae in immensum.
Rostro animas dilaniabat: rictibus vero hiantibus plurimis multa pandebat in sese guttura avida, etsi animabus referta.
Per singula cuique transeundem erat animae, aliis atque aliis affectae poenis: trajectae in ventrem denique in fera bruta vertebantur, aviumque formas omnium: mox rursus e ventre imo eructatae reddebantur ad guttura crocitantia, cras, cras, clamoribus horrificis: mox iterum in ventrem resorbebantur; sicque in orbem eadem orbita torquebantur, ad ritum consuetudinis perpetuatae.
Quare qui peccandi consuetudinem mordicus tenuistis adhuc, ea damnata, corvum ex vobis excutite: Laudate Deum in Psalterio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

жестокие порождаются жестокими, кроткие-кроткими, ленивые-ленивыми, больные-больными.
Поэтому (говоря) по-другому: все волки воют, собаки лают и т. д., А потомство следует за своим отцом.
Однако Богоматерь с её благословения исправила эту дурную привычку дитя Евы, и всё обратила наоборот.
2. Злоба дурной привычки такова, что никогда не существовало ни одного языка, который мог бы её объяснить.
Если (дурная привычка) не может сравниться ни с чем материальным или проходящим, что я скажу (об этом)?
Ещё меньше его можно было бы сравнить с бестелесной (реальностью), как хорошей, так и плохой.
3. Он явился вам в видении, как птица, не совсем конкретная (птица), поскольку такой (в природе) не существует: хотя, тем не менее, проклятые, которые видят его, называют его Вороном Ада.
В общем он намного превосходил других зверей: потому что, как говорит Святой Иероним (по которому сегодня отмечается Октава), привычка грешить-это зло, которое намного больше, чем все грехи, уже упомянутые, так что, к сумме грехов, (привычка грешить) накладывает на неё дополнение равной величины.
О, зло, хотя и незначительно в вине, но велико в упорстве.
(Привычка грешить) - кормилица и пропагандистка зла, (и) наполняет ад.
Насколько привычно зло,- (хорошо) знают адвокаты.
В брюхе Ворона были вороны, похожие (на него), кричали: "Помогите, помогите!", но этот Ворон отвечал воронам: "Кар, Кар (Завтра! Завтра!) ", и это, без конца.
Рядом с этим вороном стояли другие плотоядные птицы и хищные птицы, которые были пожирателями душ и безмерно прожорливы.
Своим клювом Ворон раздирал души и, широко раскинув клюв, заставлял видеть внутри себя множество жадных и наполненных душами ущелий.
Каждая душа должна была пройти через (ущелья), получая наказания:

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

привычку живота Евы (чрево которой было наслаждением и тщеславием) принесла обычай всякой добродетели.
Эти вещи он (сказал), в ваших интересах, в Суждениях, хотя и не все, из-за краткости. Ужас и мерзость этого злодейства настолько велики, что, если бы все языки мира от Адама до Судного дня не могли сказать ничего, кроме ужаса этого злодея, они ни в коем случае не рассказали бы обо всём его отвращении. Что, по общему признанию, ужасно и почти невероятно для всех смертных Адама, но, тем не менее, очень верно. Потому что невозможно, чтобы категория меньшего вида, как бы она ни приближалась к этому виду, равнялась чрезвычайно большему виду.
Как и человек, если бы он бесконечно стремился к совершенству, он, тем не менее, никогда не мог бы сравниться по природе с самым маленьким ангелом, поскольку человеческая природа остаётся в своём роде.
И это мысль (С.) Августина в брошюре: в противном случае, по его словам, человек изменил бы вид, даже род.
Поэтому, как бы ни накапливались телесные наказания, оставаясь телесными, тем не менее невозможно, чтобы они соответствовали человеческому духовному наказанию проклятой души. И вы видели это, добавил он, в этом двенадцатом Звере, которого вы представляли как хорошего, но который, на самом деле, был плохой, каким он и явился по внешнему виду. Вы видели, действительно, ужасного зверя и невероятного в злобе. На самом деле он был похож на птицу, но его вид никогда не встречается в мире, и вы слышали, что его называют вороном ада.
Но какова природа ворона, я,- который его видел, не знаю.
На самом деле это было больше, превыше всего сказанного.
Поскольку, как свидетельствует блаженный Иероним, октаву которого сегодня празднуют, привычка грешить является величайшим из всех грехов, хотя и не по вине, но, по крайней мере, в

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

vanitatis, apportavit consuetudinem totius bonitatis.
Hec ille in Sententijs et si non omnino in vobis causa brevitatis.
Huius autem impietatis est horror et abhominatio intantum quod si omnes mundi lingue ab Adam usque ad iudicij diem non scirent nisi dicere horrorem huius impietatis, nequaquam dicere possent seu nequaquam enarrarent totam ipsius detestationem.
Quod dictu est terribilissimum et pene incredibile cunctis Ade mortalibus, nichilominus (fol. 077, col. a) tamen verissimum.
Quoniam impossibile est numerum unius speciei minoris quantuncunque intendatur in specie illa, coequari speciei in immensum maiori.
Sicut homo si in infinitum tenderetur in perfectione, nunquam tamen posset equari in natura minimo angelo manente natura humana in specie sua.
Et hec est ratio Augustini contra Manicheum in quodam opuscolo. Alias inquit homo mutaret speciem, ymmo et genus.
Ideo quantuncunque corporee pene cumulentur manente corporeitate impossibile tamen est quod equentur pene mortali spirituali anime dampnabilis.
Et hoc (-) inquit (-) vidistis in Bestia ista duodecima quam presentabatis rem bonam, sed revera fuit res pessima ut apparuit in figura.
Vidistis enim bestiam terribilissimam et incredibilem in horrore.
Fuit enim in modum cuiusdam avis, sed species eius non plene occurrit in mundo nichilominus audivistis eam nominari corvum inferni.
Sed quoniam fuit corvus natura, ego qui vidi nescio.
Fuit enim magnitudinis latioris super universa iam dictam.
Quoniam teste beatissimo Ieronimo, cuius nunc octava celebratur, peccati consuetudo maximum est omnium peccatorum, et si non in culpa, saltem tamen in sequela, quoniam omnium malorum est mater nutrix et propagatrix replens infernum(”).
Hec ille.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

наконец, в брюхе она превращалась в диких зверей и в формы всех птиц; и тут же снова была изгнана из нижней части живота и снова возвращена в ущелья (Ворона), которые кричали: “Кар, Кар (Завтра! Завтра!) ", с ужасным криком; и тут же, вновь, она была поглощена (его) чревом.

И так же, как (происходит) в мире, снова начинался тот же круговорот, согласно обряду увековеченной привычки.

Итак, вы, которые всё ещё держатся с упорством привычки грешить, осуждая её, изгоните ворона из себя и восхваляйте Бога в Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

продолжении, потому что она мать, кормилица и пропагандистка всех зол, наполняющая ад".
Эти вещи он (сказал).
"И как бы ни был благоговеен блаженный Иероним, который сказал это, и этих его слов может быть достаточно, справедливо, для объяснения такого большого злодейства, тем не менее, ещё немного придётся говорить об этом звере.
Действительно, это чудовище злобы, как опустошает, так и разрушает все виды жизни в мире, о чём свидетельствуют все юристы и законодатели.
Беспрестанно кричали в чреве этого ворона (вместимость которого, казалось, превышала сотню гор) те, кто в нём пребывал в грехе: "о, помоги, помоги!
Кто даст нам хотя бы один момент отдыха или даст нам умереть?".
Тогда ненасытный Зверь кричал: "завтра, завтра!".
Но никогда не наступало это завтра, потому что никогда не наступало для них завтра покаяния.
В этом звере были все прожорливые птицы, пожирающие души, любой укус которых мог убить не только человека, но и целую провинцию.
Что ещё можно услышать о том, что вы видели?
Вы видели, - сказал он, - что этот зверь ужасными способами обдирал души.
Действительно, его рот был по объёму, как самая высокая гора, где повсюду были рты ворон и рты птиц всех невероятных видов, правило которых было таким: сначала нужно, чтобы любая душа прошла через все эти рты, и там была ободрана и разбита на бесконечные куски.
Наконец, они спустились в брюхо мутации в зверях, до такой степени, что каждая душа принимала вид хищной и огромной птицы.
И после этого ворон, изрыгал их изо рта, наружу.
И эти рты, снова кричали: завтра, завтра,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

(«)Et quamvis vero in summa reverentia hic beatissimus Ieronimus semper est habendus (fol. 077, col. b) qui hec dixit, et hec sua verba merito possent sufficere pro explanatione tanti sceleris, tamen adhuc plus erit dicendum de hac Belua.
Hoc quippe monstrum malicie universos mundi status et devastat et corrumpit, testantibus universis Iuristis et Legistis.
Clamabant incessanter in ventre huius corvi (cuius vastitas plus quam centum montium videbatur) qui in eo erant in peccatis consueti: («)O auxilium auxilium. Quis nobis dabit saltim momentum requiei vel prestabit ut aliquando moriamur?(»).
Tunc Bestia ista insaciabilis clamabat: («)Cras cras(»).
Sed nunquam veniebat illud cras, quia in penitendo nunquam ad eos veniebat cras.
In huiusmodi vero bestia universe stabant aves voraces animas devorantes, quarum quilique morsus nedum hominem interimere potuit, verumeciam unam provinciam.
Quid amplius audietis de hijs que vidistis?
Cernebatis inquit Bestiam hanc rostro suo animas excoriare modis horrendissimis.
Os enim istius fuit tanquam maximi montis amplitudo in qua ubique ora erant corvina, atque ora avium universarum indicibilium specierum, quarum fuit talis regula, quod oportebat primo quamlibet animam transire per omnia illa ora et ibi excoriari, et infinities frustatim minui.
Tandem ad ventrem conversionis in bestias (fol. 077, col. c) deducebantur, quousque anima quelibet haberet in se figuram avis cuiuslibet predalis et enormis.
Et post hoc iterum corvus eas evomendo ad os emittebat.
Sicque ora ille denuo semper cras clamando ipsas gravioribus quam ante excoriando eas tormentabant supplicijs.
Sicque iterum in ventrem traiciebantur, et exinde ad os, et hec fuit eorum pena consueta.
Sed quid de pedibus corvi referam?
Ipsi vidistis.
Duos enim tantum habuit pedes sed in quolibet pede innumeri pedes erant,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

они мучили, обдирая души жёстче, чем раньше.
И снова их втягивали в живот, а оттуда в рот, и это было их обычным наказанием.
А что я скажу о лапах ворона?
Вы сами видели: на самом деле у него было всего две лапы, но в каждой лапе было бесчисленное множество лап, которые всегда мучили души и брали их в суровое пленение.
И так сжимали их ногтями, пока из них не выходили жир и кровь, как это делается при мытье шерсти, в отжимании мокрой шерсти.
И они брали не одну (душу), а бесчисленное множество, конечно, не упорядоченно, но очень запутанно, незаметно и непрерывно сжимая одну (душу) вместе с другой.
И так эти души наполняли ад криками, так что другие звери, крича на этого зверя, говорили: "о, о, у тебя слишком много добычи, и ты слишком много их мучаешь!
Дай нам часть, мы хотим помочь!".
Ужасная вещь!
Вы слышали, что ворон всегда отвечал: Завтра, завтра; но никогда не наступал тот завтрашний день.
Может быть, - сказал святой Доминик, - это неправда, что я говорю?".
Отвечали (эти) солдаты: "ты не сказал сотую часть того, что мы видели".
И он: "у вас тоже есть эта фигура, потому что у вас всегда есть привычка грешить, и вы очень часто предлагаете сделать лучше на следующий день, но завтра никогда не наступало.
Для этого, чтобы освободиться от Зверя, позаботьтесь о том, чтобы славить Деву Марию в Её Розарии, и чтобы не откладывать это до завтра, чтобы этот Зверь, возможно, завтра не овладел вами; или чтобы Зверь всегда обещал несчастным душам благочестивое завтра, и, увы, увы, это завтра никогда не наступит и не наступит до тех пор, пока Бог не станет Богом; и действительно, с завтрашнего дня и далее они услышат о беде проклятия и наказания.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

semper prius animas tormentantes et dura captivitate religantes.
Sicque eas stringebant unguibus, quousque adeps et sanguis exirent ab eis, sicut lavator lane facit in expressione lane madefacte.
Nec unam tantum capiebant sed innumeras, non quidem ordinate vel honeste, sed confusibilissime unam semper ad aliam turpiter comprimentes.
Sicque iste anime infernum clamoribus replebant, intantum quod alie bestie clamantes ad hanc beluam dicebant: (“)O o nimis habes de preda.
Et certe nimium torques, presta partem, cupimus iuvare teipsam(»).
Res horrenda.
Audivistis quia corvus respondebat semper cras cras, sed numquam veniebat illud cras.
Nunquit (-) inquit Dominicus (-) non verum est quod dico?(».)
Responderunt milites: («)Centesimam partem non (fol. 077, col. d) dicis eorum que vidimus(»).
At ille: «Et vos in vobis habetis illam speciem qui semper peccandi habuistis consuetudinem, sepius in crastinum proponentes facere melius, sed nunquam veniebat illud cras.
Quapropter ut liberemini ab ista bestia, consulo quatenus Mariam Virginem laudetis in Psalterio Suo, nec differatur usque cras, ne forte cras arripiat vos ista Bestia vel Belua que semper cras pietatis promittit miseris animabus, et heu heu nunquam venit illud cras, nec veniet quamdiu Deus erit Deus, ymmo de omni crastino in crastinum semper audient ve totius maledictionis et pene.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

XIII. LACUNAE, MERETRIX EST APOSTASIAE.

Hac violatur Fides Ecclesiae, aut Professionis, aut concordiae ab horum aliquo descidendo , dum quisque quaerit, quae sua sunt.
1. Fons ei contrarius in Salutatione Angelica voce: Tui, salit.
Tuus enim tunc maxime es, ait S. Hieron[imus]: Cum Dei es, reddens Deo, quae Dei et Ecclesiae, Caesari, et suum cuique; et quidem Dei Virgo Maria sic tota fuit sua.
Qui autem, ait Petr[us] Damianus, bene est suus, omnia alia ipsius sunt: et in eos inter numerandus est, qui sunt nihil habentes, et omnia possidentes.
Enormitas Apostasiae jam dictae fere omnia superat, non apostantis solum, sed et eorum, qui favent apostatis.
Vos ii estis, qui nulli non favistis impietati.
Et adhuc vestrum quidam non desinunt obstinati.
Hoc dicebat ob eos, qui attriti erant timores , sed nondum contriti amore charitatis.
MULIER idem retulit Apostasiae, sed immanis gigantaea: ut capite inter nubila surgeret.
Quia Sanct[us] Greg[orius] ait: Apostasia magnitudine sua peccata omnia trascendit: latitudine, sed ad maligna quaeque extendit.
Mulieres autem, ait Sapiens, apostatare faciunt sapientes.
Proinde sicut mulier est omne malum, ait S. Hieronym[us], sic et Apostasia, est Aquilo exsiccans gratiam Dei, evellens arbores: nam ab Aquilone panditur omne malum.
Tolle, dicitur, mulieres, et Sanctae manebunt Divinae Leges.
Recte igitur dicitur illa Mater inferni. Apostasia enim a Deo, fecit daemones et Infernum.
Capita erant ei plus mille, et singula quovis monte majora: oris rictus immensum barathrum videbatur, ad tantas adeo blasphemias hiabat, et perjiuria.
Dentes plusquam baleares erant, aut trabales: ut quisque tres alios in se

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ТРИНАДЦАТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ - БЛУДНИЦА ОТСТУПНИЧЕСТВА.

Этот (Зверь) оскверняет веру Церкви, (верность) (религиозной) профессии и (взаимное) согласие тех, кто, отвернувшись от каждого из них, ищет то, что ему соответствует.
1. Противостоит ему (тринадцатый) источник Радуйся, Мария, который изливается в слово: "Tui (Твой)".
Ты в высшей степени твой, говорит С. Иероним, когда ты от Бога, возвращая Богу то, что от Бога, и Церкви, Кесарю и каждому - своё; так же, как Дева Мария, которая была всей Собой.
Кто же тогда, говорит (С.) Пьер Дамиани, полностью принадлежит самому себе, всё остальное принадлежит ему, и он должен быть причислен к тем, у кого нет ничего, и они владеют всем.
Чудовищность отступничества, о которой сейчас говорят, превосходит всех (прежних зверей), поскольку она (охватывает) не только Отступника, но и тех, кто благоволит отступнику.
И вы-те, кто, без исключения, благоволил нечестию.
И некоторые из вас, упрямые, ещё не воздерживаются.
Он говорил о тех, кто испугался страха, но ещё не раскаялся, с любовью милосердия.
Вероотступница была похожа на женщину исполинской величины, голова которой парила в облаках.
Святой Григорий говорит, что Отступничество превосходит по ширине все грехи свои; и простирается ко всякому злу.
Женщины, говорит Мудрый, делают мудрых отступниками.
Как от женщины (Евы), пришло всё зло, говорит Святой Иероним, так и Отступничество подобно (ветру), рассекающему благодать Божию и выкорчёвывающему деревья. Уберите женщин, и святыми останутся Божественные Законы.
Отступничество по праву называется Матерью Ада: далёкое от Бога, оно сотворило демонов и ад.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Тринадцатая БЕЗДНА - это Грех ОТСТУПНИЧЕСТВА из-за отрицания веры, такого как разделение церкви и раскол, или из-за нарушения своих обетов, как это происходит во многих местах и религиозных Орденах церкви, где довольно часто они делают веру бесполезной, или из-за неповиновения начальству, или из-за устава, или из-за скупости и разврата.

Все они ищут то, что принадлежит им, а не то, что принадлежит Иисусу.

И он противостоит тринадцатому источнику благодати, то есть “Tui”.

Действительно, когда кто-то принадлежит Богу, он в согласии с самим собой, согласно (Святому) Иерониму и некоторым монахам.

Он принадлежит Богу, когда он справедливо следует Церкви во всех её законах. И, конечно, Блаженная Мария была в согласии с собой: поэтому все вещи заслуженно принадлежат ей.

Ибо, согласно (С.) Пьер Дамиани, если кто-то в порядке с самим собой, всё остальное принадлежит ему, как свидетельствует Апостол.

Те, у кого ничего нет, тоже владеют всем. Тяжесть этой вины (Отступничества) слишком серьёзна, выше тех вещей, которые были в значительной степени сказаны.

И не только те, кто делает такие вещи, должны считаться отступниками, но и те, кто увещевает, благоволит, советует, разрешает, рекомендует или поддерживает такие вещи перед Богом, должны считаться истинными отступниками. И таким образом, - сказал (С.) Доминик,- вы все, потому что вы либо были последователями религиозных или пресвитеров, либо добились или позволили, чтобы такие вещи совершались священнослужителями или религиозными людьми, и особенно в этих землях, что я признаю очень правдивым. Поэтому слушайте страдания ваши; вы, - сказал он, - носите и почитаете то, чего не знаете, то есть отступничество в сердцах ваших, которое так велико и так серьёзно,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

TERCIADECIMA LACUNA est peccati gravissimi, quod fuit peccatum APOSTASIE per fidei negationem, vel ecclesie divisionem et scisma, aut per votorum propriorum confractionem, quemadmodum est in pluribus religionibus et ecclesie ordinibus, ubi frequentius priorem fidem irritam faciunt vel per inobservantiam ad superiores vel statuta, aut per avariciam vel incontinentiam.

Hij enim omnes que sua sunt querunt et non que Ihesu Christi.

Et opponitur terciodecimo Fonti Gracie scilicet («)Tui(»).

Aliquis enim bene est sui, secundum Hieronimum ad quosdam monachos, quando est Dei.

Est autem Dei quando (fol. 078, col. a) debite est Ecclesie, et iurium eius universorum.

Et quidem Maria Beatissima bene fuit sui quo ad hoc omnia, ideo merito omnia sunt sui.

Quoniam qui bene est sui, secundum Petrum Damiani, omnia alia illius sunt, teste apostolo.

Nichil habentes et omnia possidentes.

Gravitas enim huius noxe nimium est gravis super ea que dicta sunt, magna in parte.

Et nedum qui talia faciunt sunt apostate censendi, verumeciam suadentes faventes et consulentes permittentes precipientes vel sustinentes ista coram Deo veri sunt apostate iudicandi.

Cuiusmodi (-) inquit Dominicus (-) vos omnes estis, quia vel fuistis religiosi vel presbiteri, aut procurastis vel permisistis ab ecclesiasticis vel religiosis ista perpetrari, et signanter in istis terris quod verissimum scio.

Propterea audite miseriam vestram, vos inquit portatis et colitis quod nescitis scilicet Apostasiam in cordibus vestris, que tanta est et tam gravis eciam quo ad minimam solam apostasiam semel factam mortaliter, quod si unus mundus esset totus papireus, et alius totus de incausto, et tercius totus ex calamis, et quartus universus ex scriptoribus, et quintus ex doctoribus nominatis, non possent dicere nec scribere omnia ista sufficienter enormitatem maledicte apostasie, quam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

dentium ordines contineret.
Hi animas laniabant, conterebant, masticabant per vices, cum saeviore usque cruciatu.
Quia Apostasia fidei discessit a Fide, Spe, et Charitate: Professionis, a votis tribus.
Immane quanta hic tormenta in apostatas exerceantur?
Quos Dira devorarat, intus inconsumptos consumpserat: revomitos torserat, ac retorbuerat; eos per utrumque meatum effusos, ad majores cruciatus retrahebat, ut mater osculis, amplexibus, uberibus, inque sinu cruciabilissime fovebat, saepius regenerati renascebantur ex eadem.
A qua ut liberati servemini: Laudate Deum Psalterio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

У него было более тысячи голов, и каждая из них была выше любой горы; отверстие рта казалось огромной пропастью и широко распахивалось, чтобы (произнести) богохульство и лжесвидетельство.
Зубы были больше, чем Балеарские (острова), и, похожие на балки, так что каждый (из них) содержал в себе три других ряда зубов.
Они по очереди рвали, измельчали, жевали души, с огромными муками.
Как Отступничество веры, оно отходит от Веры, Надежды и Милосердия, (которые являются) тремя Обетами (Религиозной) профессии .
Как велики муки, которые практикуются на Отступниках!
Ярость пожирала внутри себя и поглощала тех, кто был упорен, (и), вырвав их, перевернула их и начала всё снова.
Качая их волнообразным движением, с одной стороны и с другой, она тянула их к большим мучениям: как мать, она кормила их грудью, поцелуями и объятиями, очень мучительно, (и) они вновь возрождались ею.
Чтобы сохранить себя свободным от него, хвалите Бога в С. Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

даже там, где (есть) только одно минимальное отступничество, совершённое только один раз смертельно: ибо, если бы был мир, весь из бумаги, другой весь из чернил, и третий весь из перьев, и четвёртый, весь из писателей, и пятый, из известных врачей, всё это не могло бы ни рассказать, ни описать достаточно чудовищность проклятого отступничества, которое вы несёте в себе, я вижу вас отчаявшимися, неуверенными, и в этом видна ваша слабость". И говорил он об этом из-за некоторых, которые до сих пор пребывали в грехах.

Все они были раздавлены страхом и совсем не тронуты благотворительностью. И причина этого видится довольно ясно, поскольку сверхъестественные вещи превосходят все естественные.

Действительно, чудовищность греха не естественна, но сверхъестественна, и более чем сверхъестественна, поэтому ни одна ужасная вещь, противоположная этому, никогда не может сравниться с ней, как бы она ни была усилена. Таким образом, если бы какое-либо дерево стало настолько большим, что оно превзошло бы бесконечные миры по ширине, высоте, глубине, оно никогда не могло бы сравниться с совершенством самого низшего человека во всем мире, потому что в противном случае оно изменило бы виды и природу или другую ее (характеристику), согласно учению всех философов. "И именно это вы могли видеть в своей сказочной хозяйке, которую видели в образе женщины необычайного величия и которая почти проникала в небо своей высотой.

Её ширина тогда заполняла огромную территорию из-за большого греха отступничества.

Об этом (С.) Григорий Назианзен сказал: отступничество своим величием превосходит все грехи, а своей широтой совершает все злодеяния.

Так он сказал. Тогда она была очень чёрной, мрачной, огромной, ужасной, превыше всего о чём можно рассказать. Поскольку, как свидетельствует (С.)

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

in vobis geritis adhuc desperantes, quamvis supreme timentes, nichilominus obstinatos (fol. 078, col. b) vos video, in quo apparet vestra summa nequicia(").

Quod dicebat propter quosdam adhuc in peccatis permanentes.

Erant quidem omnes attriti timore sed nequaquam contriti caritate.

Et causa huius satis plane constat, quoniam supernaturalia excedunt naturalia quecumque.

Enormitas enim peccati non est naturalis sed supernaturalis et magis quam supernaturalis, ideo nulla horribilia contraria quantumcunque augeant sibi unquam poterunt equari.

Sicut quecunque arbor haberet magna effici intantum quod transiret mundos infinitos, latitudine, altitudine, profunditate, numquam tamen posset in perfectione equari minimo homini totius mundi, quia alias mutaret speciem et naturam vel alterum eorum, secundum doctrinam omnium philosophorum.

(")Et quidem hoc videre potuistis in fatali domina vestra quam in modum mulieris vidistis enormissime magnitudinis, et pene celum penetrabat sua altitudine.

Latitudo vero ipsius terre vastitatem ambibat, propter apostasie magnam gravitatem.

De qua Gregorius Nazanzenus inquit: Apostasia magnitudine sua universa peccata trascendit latitudo vero ipsius ad universa maligna peragenda, hec ille.

Fuit autem nigerrima super omne quod dici potest, turpis enormis et horribilis.

Quoniam apostasia teste Hieronimo, dimisso Fonte Pulchritudinis et Decoris Divine Maiestatis (fol. 078, col. c), ad immensam prolabitur turpitudinem et horribilitatem.

Sed cur apparuit in specie muliebri.

Certe ideo quia mulieres teste sapiente, faciunt apostatare a Deo.

Cur enim Religiosi vel Clerici aut Prelati a Deo et votis apostatant(?)

Vere Ieronimo inquiente hoc est propter mulieres.

Mulier enim est omne malum, est enim aquilo siccans graciam Dei in ecclesia et arbores evellens, quoniam ab aquilone dependet omne malum.

Tolle inquam mulieres et permanebunt

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Иероним, Отступница, оставив Источник Красоты и Чести Божественного Величия, погружается в безмерную злобу и ужас.
Но почему она появилась в образе женщины? Конечно, по этой причине, как свидетельствует Мудрый: потому что женщины виноваты в отступничестве от Бога. Почему религиозные и священнослужители или прелаты отступают от Бога и обетов?
Как сказал (Святой) Иероним, это происходит из-за женщин.
Действительно, (сказал Святой Иероним), женщина-это зло: это, по сути, (ледяной ветер) Коршун, который сушит благодать Божию в церкви и выкорчёвывает деревья, потому что всё зло зависит от Коршуна. Убери, сказал он, женщин, и законы, очень часто, останутся божественными и святыми.
Но что я скажу об этой женщине, которую называли матерью ада?
Она действительно является матерью бесов, которые, как свидетельствует (С.) Ансельм, в начале отступили от Бога.
У неё было более тысячи голов, каждая из которых имела форму очень высокой горы, и каждая (голова) имела широко раскрытую пасть, чтобы сразу принять большой флот кораблей. Потому что отступничество заставляет человека хулить Бога и более тысячи раз лгать своему Создателю и быть лжецом, как свидетельствует (С.) Амвросий. Зубы в их пасти были железными и огненными, так что меньший зуб был длиннее военного копья, и в любой пасти всегда было три ряда зубов.
И эти зубы со всех сторон были вооружены бесчисленными иглами и крючками, так что они разрывали души, жуя и измельчая их.
И (души), переступив один ряд зубов, переходили ко второму ряду, а затем к третьему, все больше и больше усиливая наказания из-за нарушения Веры, Надежды, Милосердия и трёх религиозных обетов.
Что же тогда я скажу о бездне этой матери отступничества?
Внутри неё стояли огромные пылающие особняки, в которых были инструменты и разная домашняя утварь.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

divine et sanctissime leges ut frequentius.
Sed quid loquar de hac muliere que dicebatur mater inferni.
Ipsa quippe est demonum mater qui primo teste Anselmo, apostatarunt a Deo.
Hec habuit plus quam capita mille, quorum quotlibet ad modum montis maximi fuit, et in quolibet fuit os patens ad recipiendum uno impetu magnam navium classem.
Quoniam apostasia facit hominem Deum blasphemare, et Creatori Suo plus quam milies mentiri ac periurum esse, teste Ambrosio.
Dentes autem istorum capitum erant ferrei et igniti, ita quod minimus dens fuit longior lancea militari atque in quolibet ore erant semper tres ordines dentium.
Dentesque isti undique erant aculeis uncinis armati innumeris, sic quod dilaniabant animas masticando et conterendo.
Et cum pertransivissent unum ordinem, veniebant ad alium ordinem dentium consequenter ad tercium, semper penas augendo (fol. 078, col. d) propter fidei et spei et caritatis vel trium votorum religionis violationem mendosam.
Quid vero de profunditate dicam huius matris apostasie.
Infra eam stabant palatia ingentia ignita, in quibus erant quasi instrumenta et utensilia ad modum domorum utensilium.
Nam ibi erant lectuli, ciphi, mense, fornaces, et quicquam potuit esse in qualibet domo necessarium.
Ibi eciam fuit lib[e]raria monachorum, et templum et privata et locutorium, et quicquam in religione est.
Ibi pariter fuit collegium ecclesiasticorum cum universis eorum necessarijs.
Sed qualia queso erant ista necessaria(?)
Erant enim cuncta ignita, sulphurea et demonibus plena, sicut lignum humidus et terra formicis.
Et sic transibant tenendo suam religionem de hora in horam, de loco ad locum, semper novas penas recipiendo.
Quoniam in hijs peccaverunt in his et puniuntur.
Tandem ducebantur ad matris huius digestivam, ubi habebant transmutari in tot res in quot modis peccaverunt, ubi fuit

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Действительно, там были шезлонги, миски, обеденные столы, печи и всё необходимое, что могло бы быть в любом доме. Там же располагались книжный магазин монахов, храм, кельи, беседка и всё, что находится в религиозном ордене. Там же находилась коллегия священнослужителей со всем необходимым. Я спрашиваю: почему эти вещи были необходимы? На самом деле они были все огненные, сернистые и полные дьяволов, как влажное дерево и как земля муравейника. И поэтому они проходили, живя своим религиозным порядком, час за часом, от места к месту, получая все новые и новые наказания. Поскольку в этих (пространствах) они согрешили, в этих (местах) они также были наказаны.

Наконец, их привели к пищеварительной части этой матери (отступничества), где они в конечном итоге превратились во многие вещи, сколько (было) способов (которыми) они согрешили, где были невообразимые наказание и боль.

И затем этот зверь изгонял эти несчастные (души), как лишние и отвратительные вещи, то есть несчастные разъеденные и измельчённые души, из самой позорной части, в скрытую часть ада, которая была очень глубоким колодцем, полным всякой грязи и зловония, где несчастные души снова обновляются.

И после восстановления из колодца их вырывало перед этим зверем, у которого было почти бесчисленное множество рук, которые были похожи на деревья огромного размера.

И иногда в одной руке было сто пальцев, иногда десять, иногда меньше, иногда больше. Так эта позорная женщина, с вооружёнными руками в форме ногтей, так что меньший ноготь был длиннее, чем жердь прачки, хватала души, извергаемые из колодца, из огромных груд, похожих на замки или дома, и, как мать, целовала их рядами вышеупомянутых зубов, и глаза её были похожи на две очень большие горящие печи, способные уничтожить царство одним ужасом.

Волосы этой женщины были все

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

pena et dolor inestimabilis.

Sicque misera ista quasi superflua emittens per partem ignominiosissimam proijciebat feda ista, sed miseras animas corrosas et contritas in privatam inferni, que fuit puteus profundissimus omni spurcitia et fetore plenus, ubi misere anime denuo reparabantur.

Et post reparationem a puteo vomebantur (fol. 079, col. a) ante hanc Bestiam, que habuit manus pene innumeras que erant tanquam arbores immense magnitudinis.

Et aliquando in una manu erant digiti centum, aliquando decem, aliquando minus, aliquando plus.

Sic misera hec cum manibus armatis modo unguium, ita quod minimus unguis longior fuit una pertica fullonis, rapiebat animas a puteo evomitas per cumulos immensos in modum castrorum vel domorum et tanquam mater eas obsculabatur cum ordinibus dentium dictorum, cuius oculi erant tanquam fornaces maxime incense, potentes interficere unum regnum solo horrore.

Crines huius mulieris omnes erant longissimi et tanquam serpentes vivi et igniti, qui hos filios circumligantes mordebant et corrodebant tormentis innumeris.

Quid amplius?

Voluissent aut noluissent, lactabantur ab hac matre inferni.

Habuit enim ubera infinita plena vindicta Dei et ira.

Ibi enim fuit amaritudo fellea cum igne et sulphure mixta, cum copia universi veneni.

Sicque potabantur et osculabantur atque amplexabantur.

Talibus enim rebus in mulierum visu et aspectu atque amplexu fruiti sunt in mundo creatore suo denegato.

Idcirco pena hec est eorum demeritis congrua.

Quid autem vultis audire de hoc quod vidistis scilicet de porta genitali matris huius inferni (fol. 079, col. b)?

Tantus enim horror et fetor exinde proveniebat cum torrente sulphureo et ignito, quod totus infernus inde gravabatur.

Et oportebat religiosos malos et universos ecclesie prelatos iniquos et fidei

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

очень длинные и как живые и огненные змеи окутывали этих детей, кусали их и терзали бесчисленными мучениями.
Что (было) ещё?
Волей-неволей их кормила эта мать ада.
На самом деле у неё была грудь, наполненная Божьим наказанием и гневом.
Там, действительно, была горечь желчи, смешанная с огнём и серой, с обилием каждого яда.
Итак, они утоляли жажду, целовались и обнимались.
Фактически, после того, как они отреклись от мира своего создателя они наслаждались внешним видом и объятиями женщин.
Следовательно, это наказание соответствует их недостаткам.
Что же вы хотите услышать о том, что видели, а именно о половых воротах этой матери ада?
Действительно, оттуда, с сернистым и огненным потоком, исходил такой ужас и зловоние, что весь ад был заполнен этим.
И нужно было, чтобы через эту дверь прошли все религиозные злодеи, беззаконные прелаты и отрёкшиеся от веры Церкви, особенно те, кто был похотлив.
Но чтобы все знали, пусть слушают, что это за дверь.
Действительно, она была опоясана гривами бесчисленных ящериц, василисков, жаб и огненных змей.
И это самая тяжёлая смерть, где такие похотливые страдают от невыразимого наказания жуткими змеями.
В этих воротах было пять ртов, снабжённых острыми зубами и мечами, и необходимо было перемещаться из одного рта в другой, и поэтому в таком переходе души были очищены, выпотрошены и убиты, потому что в каждом рту было по десять рядов зубов в длину и поэтому нужно было, чтобы эти несчастные души были пронзены всеми мечами и зубами.
Затем раздался такой громкий крик этих душ, что он потряс весь мир.
Как, собственно, венерическое наслаждение-величайшее из всех, что есть во плоти, так

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

abnegatores transire per portam istam, signanter qui fuerunt luxuriosi.
Sed ut omnes sciant qualis fuit hec porta audiant.
Fuit enim vallata tanquam crinibus innumeris lacertis, regulis, bufonibus, et serpentibus ignitis.
Et hec eciam est una gravissima mors ubi tales luxuriosi penam serpentium indicibilium paciebantur ineffabiliter.
In hac autem porta erant quinque ora dentibus et gladijs acutissimis ornata, et oportebat transire de ore uno in aliud sicque in tali transitu anime excoriabantur, eviscerabantur, et truncabantur, quoniam in quolibet ore erant decem ordines dentium positi in longum et sic oportebat miseras istas animas perforari et penetrari ab omnibus his gladijs et dentibus.
Fuit autem clamor istarum animarum tantus, quod totum perturbabat mundum.
Sic enim venerea delectatio est maxima que fit in carne, sic pena ista ex opposito gravissima fuit in retributione.
Quare autem erant semper decem ordines.
Hoc ideo, quia luxuria secundum Basilium est ianua ad facile frangendum decem Dei mandata.
Quare vero ibi erant capita sive (fol. 079, col. c) ora quinque.
Fortassis ideo quia in peccato a parte rei in muliere vel viro sunt quinque ad istum actum concurrentia.
Quid amplius?
Tandem mortibus infinitis mortui ad matricem veniebant matris inferni ubi habebant concipi de novo, et inter fetulantia et horrendissima stabant.
Ibi enim erant bufones, serpentes, ac omne genus rei immunde quorum aliqui ponebant se in oculis, alij vero per nares intrabant, alij per aures, ymmo et stercora propria infra ora eorum egerebant, intantum ut a capite usque ad pedes haberent repleri serpentibus, araneis et huiusmodi.
Alij autem intrabant per membra generationis cum dolore infinito.
Sicque parturiebant isti per omnem partem corporis serpentes ignitos in omni parte aculeatos.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

и наказание, напротив, было очень тяжёлым в возмездии.
В результате (во всех ртах) всегда было десять рядов (мечей и зубов), потому, что похоть, согласно (Святому) Василию, является воротами для нарушения десяти заповедей Божьих.
Итак, было пять голов и пять ртов.
И это, возможно, потому, что в грехе, что касается ответственности, как для женщины, так и для мужчины, участвуют пять вещей.
Что (произошло) ещё?
Наконец, мёртвые от бесконечных смертей дошли до чрева матери ада, где их снова должны были зачать, и они стояли среди вонючих и отвратительных вещей.
Там были жабы, змеи и всякая нечисть, некоторые из которых проникали через глаза, другие, затем, проникали через ноздри, другие через уши, и, кроме того, они выбрасывали свои собственные экскременты в рот, так что с головы до ног они были наполнены змеями, пауками и (животными) подобными.
Затем другие проникали через репродуктивные органы с бесконечной болью.
Таким образом, они рождали через все части тела огненных змей, пронзённых повсюду.
И это была невыразимая смерть, как у мужчин, так и у женщин.
Затем они должны были быть порождены их матерью (из ада), и поэтому они прошли через эти пять вышеупомянутых ворот, и в каждых из них были видны десять рядов зубов и мечей.
И там была ещё одна смерть на выходе из этих ворот матери ада, и не было ничего более ужасного, чем такие роды.
Далее они шли очень чёрными, скверными и ободранными, как груды висевших на виселицах, и дошли до ног матери (ада), у которой было более тысячи ног, где их снова раздирали, после чего мать (ада) положила их себе на колени, как детей.
В каждом суставе (колен)

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Et hec fuit mors indicibilis et inenarrabilis, tam in viris quam in mulieribus.
Postmodum autem oportebat eos a sua matre generari, et sic transibant per illas portas quinque iam dictas, ubi erant in qualibet decem ordines ostensi gladiorum et dentium.
Sicque ibi erat mors alia in exitu illius porte inferni matris, nichilque horribilius videri poterat quam in partu tali.
Postmodum transibant tanquam acervi suspensorum in patibulis nigerrimi et turpissimi et excoriati, et veniebant ad pedes matris que plus quam mille (fol. 079, col. d) habuit pedes, ubi iterum laniabantur, quoniam a matre tanquam pueri supra genua sua ponebantur.
In omni vero iunctura ipsius matris apparuit caput longum vivum et horribilissimum, in quo iterum habuerunt laniari miserabiles hij apostate, quousque haberent consumi et devorari a capitibus illis.
Et sic transibant per frusta per huius matris coxas quousque veniebant ad loca eiectionis ubi proiciebantur in puteum iam dictum, et sic iterum veniebant ad penas modo iam dicto.
Et quidem iuste.
Quoniam ambularunt tales vias iniquitatis infinitas et substantiam suam converterunt in mulieris corpus, animam suam ponentes infra feda muliebria.
Ideo iusto Dei Iudicio paciuntur talia, et pacientur per infinita secula seculorum.
(«)Nonne hec (-) ait Dominicus (-) vera sunt que audistis(»).
Responderunt milites: («)Nec centesimam partem de hijs que vidimus narrasti. Ve ve nobis.
Cur nati sumus, ut ad tanta veniamus aliquando tormenta(”).
Quibus ait: (“)Non desperetis karissimi!
Maria hic me misit cum Filio Suo ad vos salvandum.
Quapropter si timetis hanc penam, timeatis hanc facere iniquitatem et portare hanc in cordibus vestris, quoniam quelibet apostasia in anima peccantis est horribilius malum quam omnia que vidistis sicut tota illa mulier est gravior sola (fol. 080, col. a) eius tibia.
Idcirco contra hec mala laudate Mariam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

матери (ада) появилась длинная, живая и ужасная голова, в которой снова должны были быть разорваны эти несчастные Отступники, пока они не были поглощены этими головами.
Таким образом, они падали кусками через бёдра этой матери, пока не достигали мест изгнания, где ими испражнялись в уже упомянутом колодце, и таким образом снова шли к наказаниям, как уже было сказано.
И более того, это справедливо.
Ибо они шли такими бесконечными путями беззакония и превратили своё существо в тело женщины, поместив душу свою среди нечестивых.
Поэтому, по праведному Божьему суду, они будут страдать и мучиться от таких страданий во веки веков.
- Может быть, это неправда, - сказал (С.) Доминик, - то, что вы слышали?".
Солдаты ответили: "Ты не рассказал нам даже сотую часть того, что мы видели!
Горе, горе нам!
Почему мы родились, чтобы добраться в конце до таких великих мучений?".
Им (Святой Доминик) ответил: "дорогие, не отчаивайтесь!
Мария послала меня сюда со Своим Сыном, чтобы спасти вас.
Вот почему, если вы боитесь этого страдания, бойтесь совершить такое извращение и нести его в своих сердцах, ибо всякое отступничество в душе грешника является злом более ужасным, чем всё, что вы видели, так как вся эта женщина тяжелее одной её голени.
Итак, против этих зол хвалите Марию в Её Розарии, потому что вы освобождаете себя от дурной женщины, которая является царицей ада и матерью всех проклятых.
И клянусь вам Тем, кто живёт веками, что любая злая женщина в духе более злая, чем та, которую вы видели.
И по этой причине, от (неё) следует очень сильно бежать и бояться, как каждому католику и религиозному, так и мирянину, поскольку к этой женщине суждено прийти всем религиозным и церковным, которые не

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

in Psalterio Suo, quatenus vos liberet ab ista mala muliere, que est regina inferni et mater cunctorum dampnatorum.
Et iuro vobis per viventem in secula, quod quelibet mala mulier in spiritu est turpior quam hoc quoniam vidistis.
Et igitur merito plus est fugienda et timenda tam ab omni catholico et Religioso quam seculari.
Quoniam ad istam mulierem debent venire omnes Religiosi et Ecclesiastici qui nolunt tenere sua vota, et omnes faventes talibus et consentientes, quoniam secundum iura tales eadem pena sunt plectendi.

XIV. LACUNAE, MONSTRUM EST BELLI.

Bellum, ait S. Maximus, est omne malum: ab eo nullum abest peccatum; bello favere, vix absque salutis periculo potest consistere: nulla salus bello.
1. Fons ei contrarius est in Salutatione Angelica: JESUS, qui Rex est pacificus, qui sese propugnaturo Petro dixit: Mitte gladium tuum in vaginam.
Omnis enim qui gladio occiderit, gladio peribit.
Ubi Glossa: gladio temporali, aut damnationis, aut utroque.
Istum orbi Fontem reseravit Maria; quae, ut ait [S.] August[inus] nobis Pacem genuit: Deo mundum reconciliavit, et fecit utraque unum.
2. Quo, et damnosior, et damnabilior eorum est infelicitas: quo potius imitandos sibi proponunt damnatos Hectores , Achilles, Julios Caesares, Alexandros Magnos, horumque similes, quam JESUM pacificum.
Non bellum justificat victoria: sed causa.
Non quaesiti gloria nominis bellatorem commendat: sed Justitiae Religionis propugnatio.
Famam quaeris?
Istam Angelorum ama: In terra pax hominibus bonae voluntatis: non bellicosae.
Ita Rex Pacificus est magnificatus super omnes Reges terrae.
Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus.
1. Quam igitur Pax pulchra, grata Salus: tam abominandum est bellum, non maxime necessarium: tam inimicum Deo; et perditissima perditio.
2. Fac, illius esse penicille pictorio adumbrandam abominationem: convenerint pictores, quod unquam

ЧЕТЫРНАДЦАТЫЙ ЗВЕРЬ БЕЗДНЫ-МОНСТР ВОЙНЫ.

Война, говорит святой Максим, - это плохо: от неё не далеко до греха; кто одобряет войну, тот рискует жизнью: в войне нет спасения.
1. Её противостоит (четырнадцатый) источник Радуйся, Мария, (со словом) “Iesus (Иисус)”, который является мирным царём, который Петру, который собирался защищать его, сказал: "Верни свой меч в ножны.
Ибо всякий, кто убьёт мечом, погибнет от меча".
Чему (есть) объяснение: мечом времени, или проклятием, или обоими.
Мария открыла миру (Иисуса) как источник.
Святой Августин сказал, что (Мария) породила для нас Мир: “Она примирила мир с Богом и сделала из них одну реальность” (Еф. 2,14).
2. Как ужасно и прискорбно будет несчастье (тех, кто отдаёт себя на войну): поэтому они предлагают подражать проклятым, Гектору, Ахиллу, Юлию Цезарю, Александру Великому и подобным им, а не мирному Иисусу.
Война (не совершается с целью) победы, но это для того, чтобы оправдать мотивацию.
Не имеет значения боец, если он ищет славы (своего) имени, но только если он защищает религию справедливости.
Ищешь славу?
Люби (Славу) Ангелов: "Мир на Земле людям доброй воли ” ЛК. 2,15), а не воинственной (воли).
Таким образом, Мирный Король возвышается над

хотят сохранять свои обеты, и всем, кто поддерживает и одобряет такие вещи, поэтому, по справедливости, они должны быть наказаны тем же наказанием.

ЧЕТЫРНАДЦАТАЯ БЕЗДНА-ГРЕХ ВОИНОВ.

Этот грех касается связи с гневом и местью, и тогда это должно быть связано с грехом гнева и зависти.

И более того, здесь заключён повод для всех бед.

Действительно, как свидетельствует Ориген, с войной происходит убийство; где гнев с завистью, (бывает) гордыня, похоть и скупость.

И (С.) Иероним: в войнах есть ложь, лжесвидетельство, грабежи, неверность, богохульство.

И (С.)Амвросий: с войнами происходят похищения, насилие девственниц, пожары, осквернение браков.

И ещё: Церкви нарушаются, таинства нарушаются, священные книги презираются, и ад наполняется, и церковь лишается душ.

И (С.) Максим: что я скажу о войнах? Война, я скажу, это зло, и больше, чем зло, так как (это) всё зло.

Где бы то ни было, люди должны скорее жертвовать всеми материальными благами мировых богатств, чем быть благосклонными к одной войне, потому что несправедливо делать такие большие беды для преходящей вещи и поддерживать то, что, безусловно не без смертного греха.

Поэт Диоген: война, утверждаю,- ад мира.

И (С.) Ремигий: высшая месть Божья-посылать в мир войны, которыми наказываются праведники, а грешники господствуют, так как очень часто на войне лучшие страдают, а худшие побеждают.

Таким образом, горе тем, кто ставит

QUARTADECIMA LACUNA EST PECCATUM BELLANTIUM.

Quod est peccatum quantum ad rationem ire et vindicte et tunc reducitur ad peccatum ire vel invidie.

Sed hic capitur quantum est occasio omnium malorum.

Nam teste Origene, per bellum fit omicidium, ubi est ira cum invidia superbia luxuria et avaricia.

Et Ieronimus: In bellis sunt mendacia, periuria, rapine, infidelitas, blasphemie.

Et Ambrosius: Per bella fiunt raptus, deflorationes virginum, incendia, matrimoniorum violatio.

Et Haymo: Ecclesie violantur, Sacramenta dissipantur, sancti libri contempnuntur, et infernus impletur ac Ecclesia animabus spoliatur.

Et Maximus : Quid dicam de bellis(?) Bellum (fol. 080, col. b) inquam malum est, et plus quam malum quoniam est omne malum, ubi homines deberent citius exponere cuncta mundi bona corporea divitiarum, quam unico favere bello, quoniam iniustissimum est pro re temporali tanta inferre mala, et favere rei que communissime nunquam est nisi cum peccato mortali.

Et Diogenes poeta : Bellum inquam, infernus est mundi.

Et Remigius : Summa Dei vindicta, est in mundum mittere bella, per que iusti puniuntur et iniusti dominantur, cum sepius in bello meliores occumbunt, et peiores superant.

Ve igitur illis qui spem ponunt in bellis.

Et signum probabilissimum est eterne dampnationis inter omnia signa favere libenter bellis, signanter inter fideles, quoniam favens bellis exponit se et suos periculo probabili, ymmo quasi infallibili

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

extitere celebratissimi, aliusque super alium addat aliam, atque aliam abominationis turpitudinem picturae, non tamen unquam valebunt, vel umbram reddere abominationis, quae bello inest injusto, ejusdemque sectatorum animabus.

Nam corporalium, finitorumque ad spiritalia, et infinita esse, nulla comparatio potest.

Etsi aliqua procul declaratio.

3. Unde Pithagorae tales sunt monstra hominum: Dydimo sunt daemones, non homines.

Nam daemones non, nisi volentibus nocent; isti invitis: illi post mortem, hi ante diem mortis ad orcum innumeros praecipitant.

Illi suggerendo clam tentant: hi vim inferrendo cogunt.

4. Ferae sui similibus parcunt; nec lupus lupum devorat, etc., at in bello homini homo plusquam lupus est.

5. Infames censentur carnifices: at justitia administri sunt; quid de cruentis belli sequacibus injusti censendum erit?

Quae apud Divos in Coelis erit sub Extremum Judicium futura eorum infamia?

Vae apud Dominum sic diffamandis nequam servis: manus, pedesque vincti in tenebras exteriores projicientur; qui per nefas gloriam mundi praeposuerunt Gloriae et Justitiae Divinae.

Nimirum hoc erat, quod vos prorsus exanimasset, oblato belli monstro vestris obtutibus; ni virtus Dei vos sustentasset.

Exhorruistis visu, nunc auditu quid fiet?

MONSTRUM vobis erat visum specie varium, ut nomen sortiri nequeat.

Quaecumque enim usquam scelerum sunt informes formae, omnes in [uno] eo visebantur permistae.

Unde INFERNUS INFERNORUM recte dicitur nobis: inferis autem PARADISUS MUNDI appellatur; quod multi bellum esse paradisum suum putant.

Idem opinor: sed per antiphrasim .

Sicut Sanctus Hieronymus ait: Bellum ironice dictum pulchrum, quasi minime bellum: cum orbis nil viderit monstruosius .

Molis tantae Monstrum vobis est visum, quasi hoc mundo majus: nec abs re;

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

всеми царями земли: "вот приходит к тебе кроткий Царь твой " МФ. 21,5).

1. Так как мир прекрасен, (и) спасение приветствуется, так и война отвратительна (и) совершенно ненужна, т. к. она враг Бога и несчастная погибель.

2. Представьте себе, что кисть художника должна изобразить мерзость (войны): если бы художники собрались, как никогда раньше, все когда-либо существовавшие и такие знаменитые, и один за другим добавляли бы к картине позор мерзости (войны), они бы никогда не смогли изобразить даже тень скверны, которая находится внутри несправедливой войны, и в душах её последователей.

На самом деле нельзя сравнивать материальную и конечную реальности с духовной и бесконечной, какое бы там ни было далёкое совпадение!

3. Отсюда (последователи войны) для Пифагора-человеческие монстры; для Дидима они демоны, а не люди.

Ибо бесы не вредят никому, кроме тех, кто этого хочет; (вместо этого они вредят) тем, кто не хочет.

(Жертвы войны устремляются бесчисленным множеством в ад), после их смерти; (последователи войны) устремляются бесчисленным множеством в ад, до дня (их) смерти.

(Демоны) пытаются навредить, тайно намекая; (последователи войны) вынуждают, нападая силой.

4. Дикие звери щадят своих собратьев, и волк не пожирает другого волка и т. д., Но на войне человек по отношению к другому человеку, больше, чем волк.

5. Палачи считаются печально известными, и они являются управляющими правосудия.

Что вы должны думать о кровопийцах, последователях войны?

Каков будет их позор на небесах, перед святыми, на Страшном Суде?

Горе развратным рабам, которые будут так позорны Господу: связанные по рукам и ногам, они будут низведены наружу, во тьму, потому что они предпочли славе и Божественной праведности позор славы мира.

Без сомнения, это был Монстр

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

надежду на войны!
И это, из всех знаков, очень вероятный знак вечного проклятия, охотно поддерживать войны, особенно среди верующих, потому что тот, кто поддерживает войны, подвергает себя и своих людей возможной опасности многих смертных грехов.
По мнению богословов, ни ради чего в мире человек не должен грешить или подвергать себя опасности смертного греха.
Поэтому он выступает против четырнадцатого источника благодати, а именно: "Иисуса".
Действительно, Иисус-Миролюбивый Царь, который дал этот приговор Петру, который хотел сражаться в его пользу, по очень справедливому делу: "положи свой меч в ножны: ибо все, кто убьют мечом, от меча и погибнут".
Глосса: либо от земного меча, либо от (этого) вечного проклятия, либо от того и другого.
Мария принесла этот Источник всему миру.
И о Ней (Святой) Августин сказал: Мария породила нам мир, осуществила согласие между миром и Богом и сдружила небесное с земным.
Но что я скажу о недоумении, ужасе и жестокости этой бездны, этой смерти, этого ада, что светские лорды, князья земель и общины граждан благоволят, питают, любят и вкладывают в неё своё счастье, желая подражать Гектору, (который) проклят, Юлию Цезарю, и злому Александру кощунственному, который почитал себя Богом, желая подражать проклятым, а не святым?
И, если святые иногда сражались, но не из-за таких причин, ради которых эти дети дьявола (и) вечного проклятия хотят сражаться, грабить и приобретать славу грехами, скорее выбирая славу демонов, которые ведут войны, как свидетельствует (С.) Амвросий, чем славу Ангелов, которые всегда советуют мир, согласно знаменитым словам: "мир на земле людям доброй воли", что было словом Ангелов и проповедано

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

plurimorum mortalium peccatorum.
Pro nulla autem re mundi homo deberet peccare vel exponere se periculo peccati mortalis, secundum Theologos.
Ideo opponitur XIIII° Fonti Gracie scilicet Ihesus.
Ihesus enim est Rex Pacificus, qui sententiam hanc dedit Petro volenti pro Eo bellare in causa iustissima.
(“)Pone gladium tuum in vaginam, omnes enim qui gladio occiderint gladio peribunt(”).
Glosa: Vel gladio temporali, aut dampnationis vel utroque.
Istum Fontem Maria toti mundo contulit.
De qua Augustinus: Maria inquit nobis pacem genuit, (fol. 080, col. c) que concordiam inter mundum et Deum peregit, ac celestia terrenis concordavit.
Sed quid de feditate, quid de horrore, quid ve de crudelitate huius lacune, huius mortis, huius inferni dicam, quam seculares domini principes terrarum, ac communitates civium fovent, nutriunt, amant, et felicitatem suam in hac ponunt, volentes imitari Hectorem dampnatum, Iulium Cesarem et reprobum Alexandrum blasphemum qui se coli fecit tanquam Deum, potius volentes imitari dampnatos quam sanctos(?)
Et si sancti aliquando bellarunt non tamen pro talibus causis pro quibus isti filij diaboli maledictionis eterne volunt bellare rapere omnia et famam sibi acquirere in peccatis, optando potius famam demonum qui bella procurant teste Ambrosio, quam famam Angelorum qui pacem semper persuadent, iuxta illud. («)In terra pax hominibus bone voluntatis(»), quod fuit dictum Angelorum et ab eis predicatum in pacifica Domini nostri Ihesu Christi Nativitate, ob hoc habet dici Rex Pacificus.
Propterea dicitur magnificatus super omnes reges terre, hoc Ambrosius.
Audite igitur universi quia magna et inaudita sum locutus, et nichilominus verissima sum prolaturus.
Et quia mundani iam hec non credent, ideo non credentes probabunt tunc scilicet (fol. 080, col. d) in futuro quod credere noluerunt nunc.
Tanta igitur est labes horror maledictio et confusio sceleris huius, quod si omnes

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

cuncta enim mala in se mundi continet; quo caetera vincit mala, quantum prae partibus totum est; mors prae morbis.
Poenarum igitur ejus quanta moles fuerit et congeries, malorumque summorum colluvies?
Quis explicet fando?
Quis cogitatu complectetur?
Recte iis, qui Divinitatem mente comprehendere contendebant, dictum: Et mentita est iniquitas sibi; mentietur, quisquis hujus monstri monstruosas poenas sese explicare posse, confidet.
Ecquid enim bellantes sunt, nisi beluantes , ferarum ritu furentes in genus humanum, cum DEUM attingere non queant, per Theomachiam: ut de gigantibus fingitur, coelum expugnare conantibus .
Spectastis in Monstro, quemadmodum , et quae in arma induebantur Cain, Nembroth, Saul, Holofernes, Daecius , etc.
Vae, vae!
DICENT: Bellum sequimur.
1. Pro iusta causa.
2. Ad Dominorum imperium.
3. Pro bono communi.
Quid?
1. Nunquam est justa belli causa: ubi se homo pro temporali bono, mortali exponit [vel peccato] , vel peccandi periculo.
2. Obedire plus oportet Deo, quam hominibus, et excidere gratia terreni, quam coelestis Domini praestat: maxime ubi vertitur Ecclesiae vastitas.
3. Bonum commune polyticum solum raro tantum est in sese vere: ut animarum damno sit par illi, quod plerumque ad caedes proeliorum consequitur.
Dein opinione est saepe, et affectu plusquam rei ipsius veritate bonum.
Quia vero ad bellicosos mihi est oratio: audire desiderabitis; ecquod justum sit bellum censendum?
Illud inquam:
1. Si autor belli justa polleat autoritate .
2. Si alia via nulla obtineri pax queat.
3. Si fuerit ex causa justa defensivum: non offensivum.
4. Si non ob privatum bonum vis inferatur communi.
Majori, ob minus.
5. Si malum armis propulsandum liquido

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Войны, который полностью лишил бы вас жизни, когда он предстал пред вашим взором, если бы не поддерживала вас сила Божия.
Если вы были в ужасе от (его) одного взгляда, теперь, когда вы слышите об этом, что произойдет?
Чудовище явилось вам в неизвестном виде, и вы не знали, как назвать его имя.
Фактически, любая форма злодейства, которая когда-либо существовала бесформенной, каждая из них казалась фрагментированной в этом (чудовище).
Поэтому, (чудовище войны), мы по праву называем адом преисподней, но в аду его называют раем мира, потому что многие считают, что война-это их рай.
Я думаю, как раз наоборот.
Так говорит Святой Иероним: "война называется иронически (от латинского термина "беллум"),"красивая", как будто это была война, когда мир не видел ничего более чудовищного".
Монстр такой большой массы явился, что был почти больше, чем этот мир; и не без причины: он действительно содержит в себе всё зло мира.
По этой причине он превосходит другие беды, насколько целое (больше) по отношению к частям, и насколько смерть (больше) по отношению к болезням.
Насколько велики будут тогда размеры и совокупность его наказаний (если сравнивать) с грязью его бесконечных грехов?
Кто (сможет) объяснить их словами?
Кто мог бы заключить их в мысли?
Правильно, (Священное Писание) говорит тем, кто хотел бы понять Бога разумом: "их злоба говорит ложь"; (точно так же) лжёт тому, кто думал объяснить чудовищные страдания этого монстра.
На самом деле, кто когда-либо будут воюющими, если не те, кто ведёт себя так, как звери: яростные против человечества, потому что они не могут напасть на Бога через Теомахию, как говорят о гигантах, которые пытались изгнать небо.
То же самое, вы видели в чудовище,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ими в Мирную ночь Рождества Господа нашего Иисуса Христа; поэтому следует называть Царём того, кто любит Мир.
По этой причине Он Вознесён выше всех царей земли, как говорит (С.) Амвросий.
Слушайте все, потому что я рассказал великие и неслыханные истории, и тем не менее я собираюсь раскрыть очень правдивые вещи.
И поскольку мирские люди уже не поверят в это, тогда неверующие утвердят в будущем, то, во что они сейчас не хотели верить.
Так велики позор, ужас, проклятие и смятение этого проступка, что если бы все существа в мире, как рациональные, так и иррациональные, были художниками, (и если бы) каждый из них был в искусстве живописцем, лучше, чем Евангелист Лука, и (если бы) каждый (был) опытен в этой способности, то все они рисовали бы образ отвратительного, изуродованного, бесчестного и бессмысленного человека, как бы они ни старались, второй добавит уродство первому, третий - второму, четвёртый - третьему, и т. д, до конца, все они, взятые вместе, рисуя бесконечное презрение, никоим образом не могли нарисовать половину непослушания, яда, скверны этого нечестия, этого обличения, этого проклятия, на которое едва ли можно смотреть со спокойным сердцем, дьявола, нарисованного так же хорошо, как и должно, потому что нарисовано ужасно; как говорит некий святой, дьявол хорошо нарисован, когда изображение подтверждается тем, что изображено, иначе изображение не считается не красивым, а ложным.
И мы сразу понимаем адекватную причину этого, потому что все эти художники не могли рисовать, кроме только физического облика, поскольку живопись - материальна, но эта чудовищность уродства, несчастья и ужаса- не тела, а духа; самый маленький человеческий дух , как свидетельствует (С.) Григорий Назианзен, которому, согласно (С.) Иерониму, ни один доктор никогда

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

mundi creature tam rationales quam irrationales essent pictores, quorum quilibet esset pictor in arte melior quam fuerat evangelista Lucas, aut quicumque in hac facultate peritissimus et inquam universi hij qui pingerent ymaginem hominis turpem et confusibilem inhonestam ac irrationalem quantumcumque possent, sic quod semper secundus adderet turpitudinem super primum, tercius super secundum, quartus super tercium etceteris usque in finem; omnes hij simul sumpti infinitam depingentes turpitudinem, nullatenus depingere possent medium huius sceleris, huius noxe istius maledictionis obprobrium venenum et detestationem, cum tantum vix videre valeatis corde placito demonem pictum pulcherrime ut decet quia turpissime pingere; ut ait quidam Sanctus, est pulchre pingere demonem, quoniam sic signum confirmatur signato, alias non pulchra ymago, sed falsa probatur.
Et conveniens huius causa statim occurrit, quoniam omnes pictores isti depingere non possent nisi solam rem corpoream cum pictura omnis sit corporea, enormitas autem ista non est corporum sed spirituum deformitas miseria et horribilitas, minimus autem spiritus rationalis, teste (fol. 081, col. a) Gregorio Nazanzeno, cui nunquam ullus doctorum teste Hieronimo contra[d]ire presumpsit, excedit nobilitate dignitate et perfectione mundi corpora si essent eciam mundi infiniti.
Quod si sit dictum terribile verum tamen esse constat, quoniam mundi omnes illi non transirent naturam corpoream, sed quelibet anima rationalis transcendit totum genus rerum corporearum.
Quanto ergo res aliqua est pulchrior tanto feditas eius et maculatio est turpior, et per consequens feditas alicuius in summo cuiusmodi est peccatum est summa turpitudo per regulam topicam, sicut simpliciter ad simpliciter et magis ad magis, et maximum ad maximum.
Et ex hoc patet quanta feditas et turpitudo animarum est in istis bellantibus, qui non homines sunt, teste Pitagaro philosopho, sed monstra.
Monstra sunt inestimabilia, Varrone

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

majus fuerit sanguine Christiano profudendo.
Cum enim homo inter naturae bona sit nobilissimum; sane mors ejusdem violenta majus esse malum naturae censeri debet, quam illa sint bona fortunae.
Cujus enim facinoris fuerit, pro ranis ac bufonibus filios Regis parricidio sustulisse!
At homo Dei est filius, ut minus gratia, certe natura.
6. Si fuerit pro Ecclesia bellum, pro fide, pro justitia, aut alia virtute etc.
Ordine charitatis observato, graduque, Bonorum: hoc est, pro meliore bono.
Quae quia raro in bellum conveniunt; et paucissimi quique animas rite comparant ad incertos eventus; hinc sanctus quidam Divina Revelatione cognovit, quodam in bello: non proelio, inquam, circiter quadraginta hominum millia fuisse desiderata, atque ex iis non plures, quam sex, damnationem aeternam evasisse.
7. Cuique nomen militiae danti necesse est nosse, quod a justa stet causa.
Quae nisi manifesta fuerit, de plano plus obedire oportet Deo, quam suo etiam Principi.
Nam hujus potentia non attingit Forum Divini Iudicii, et conscientiae certe .
[8] Neque etiam ob incertum bonum, adiri certum belli malum oportet.
9. Si liquida fuerit belli causa: tum quisquis Sacramentum dixerit; Sacra Confessione animam expiare studeat; ne temere se periculis objectet.
10. Omnibus recte et ordine constitutis, edicto, etc., injustas rapinas, aliaque scelera prohiberi necesse est.
Et illa sic cujusque mens ad Deum, et oratio actu saepe, semper habitu: in te Domine speravi, non confundar in aeternum; in Justitia TUA libera me, et eripe me.
Capessendi igitur belli consilia a Theologis, virisque opinione sanctis ac justis capessi oportet.
Causa enim justa belli, et pro Fide et charitate defendenda, proferendaque, hanc autem ex omni parte cognoscere, non tam est Principum, aut saecularium, quam alta scientia et divina discretione pollentium virorum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

также оружие, которое носили Каин, Немброт, Саул, Олофен, Деций и т. д.
Беда! беда!
Они скажут: Мы согласны на войну (только):
1. по уважительной причине;
2. для Империи императоров;
3. для общего блага.
Что?
1. Никогда не бывает правильной причины войны, когда человек ради временного блага подвергает себя смертному греху или опасности грешить.
2. Вы должны повиноваться Богу, а не людям, и лучше быть лишённым земной благодати, чем (благодати) Господа на небесах; особенно когда опустошение обращается к Церкви.
3. Общее политическое благо, редкое само по себе и действительно настолько великое, чтобы уравнять тот ущерб душам, который идёт за резнёй войны.
Кроме того, добро (воюющего) гораздо больше основано на мнении и уважении (себя), но это не есть (добро) истины в самом себе.
Так как моя речь обращена к воюющим сторонам, то вы желаете услышать, какую войну когда-либо следует считать справедливой.
Я отвечаю ,что (война справедлива):
1. если тот, кто продвигает её, имеет право на это;
2. если нет другого пути, чтобы обрести покой;
3. если это происходит по уважительной оборонительной причине, а не по наступательной;
4. если вы не приносите вреда общему благу ради частного блага: (т. е. не жертвуете) большим (благом) ради меньшего (блага) ;
5. если зло, которое нужно отогнать оружием, будет больше христианской крови, которая будет пролита.
Поскольку человек является лучшим из благ природы, его насильственная смерть, безусловно, должна считаться величайшим злом природы.
Какое зло будут ценить дети царя, которые будут иметь отцеубийство в обмен на лягушек и жаб? Человек-Сын Божий по благодати и по природе;

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

не осмелился противоречить, превосходит по благородству, достоинству и совершенству существа мира, даже если они были бесконечными мирами. Это очень сильное утверждение, однако оно оказывается правдой, поскольку все эти миры не превзошли бы телесную природу, но любая человеческая душа превосходит все виды телесных вещей. Чем более прекрасна вещь, тем более ужасна её недостойность и бесчестие, и, следовательно, недостойность кого-то в высшей степени, это грех того же вида, это большая скверна, по правилу, присущему (вещи в самомой себе), как простое-простому, главное-главному, а максимальное-максимальному. Из этого видно, сколько недостойности и мрака в душах этих воюющих, которые не люди, как свидетельствует философ Пифагор, а монстры. Монстры недостойны всякой оценки, о чем свидетельствует язычник Варрон. Поэтому великий греческий учёный Дидим называет их не людьми, а демонами, потому что демоны после смерти тащат души в ад, но они тащат в (адскую) тюрьму здоровых и сильных, с внезапной смертью. Демоны вредят нам, советуя (нам), но они совершают зло. Демоны не причиняют нам вреда, если мы не хотим, но они причиняют нам вред, даже если мы сопротивляемся.

Что ещё? То, что демоны не могут сделать, воюющие делают.

Они - враги всего мира, чья власть- не природа, а сила.

Они, окутанные железными доспехами, совершают такие вещи, как монстры, состоящие из железа и человечества.

Итак, один из поэтов сказал: что мы скажем о людях? Я говорю, что все звери, когда они не голодны, боятся лица человека; это говорят лев, дракон, волк и другие лесные монстры, какие бы ужасные вещи они ни делали.

Но раса воюющих не щадит своей крови и не знает естественного вида; как замечательный язычник и римлянин, однако славный поэт сказал: мучители, - добавил он, - если для нас они

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

gentili testante.

Ob hoc Didimus grecorum doctor excellentissimus eos dicit non homines sed demones, quoniam demones post mortem trahunt animas ad infernum, sed isti ad carcerem sanos et fortes deducunt per subitum interitum.

Demones nobis nocent suggerendo sed isti perpetrando.

Demones non nocent nisi velimus, sed isti nos dampnificant, eciam si resistimus.

Quid amplius ?

Quod demones facere non possunt hij peragunt.

Hij inquam totius mundi (fol. 081, col. b) sunt inimici, quorum potestas est non natura sed forti[i]a.

Hij enim ferramentis circumvoluti ista perficiunt, tanquam monstra ex ferro et humanitate composita.

Et ideo quidam poetarum quem homorum dicimus, ait: Universe inquam belue ante esuriem hominis faciem verentur, hoc inquit leo, hoc draco, hoc lupus, ceteraque silvanarum monstra quantuncunque terribilia faciunt.

Sed bellantium genus, nec proprio parcit sanguini, nec naturalem speciem agnoscit, unde mirabilis quidam gentilis et romanus sed poeta gloriosus.

Tortores (-) inquit (-) si nobis sunt infames, si confusibiles, si per omnia detestabililes ut dudum fuit, quid erit de bellantibus qui non unius hominis iuste condempnati sunt lictores, verum totius mundi quantum in se est sunt occisores.

Vere ergo ab omnibus spernendi conculcandi et detestandi sunt totius mundi et nature supremi inimici, huiusmodi bellatores.

Et hoc est quod satis anxie vos homicide et bellatores nunc pervidistis, quod super omnia vos exterruit mortem pocius volentes sine comparatione quam talem mortem solum intueri.

Vidistis enim horrendissimum horrendissimorum, maledictum maledictissimorum, monstrum bellantium in quo est et fuit omnis maledictio.

Sed cuius fuit speciei nemo dicere potest.

Cernebatis (fol. 081, col. c) (-) inquit Dominicus (-) monstrum quasi infinitum, compositum ex universis mundi

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Quare o viri bellicosi: Laudate Deo in Psalterio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

6. если война идёт на защиту Церкви, веры, справедливости или какой-либо другой добродетели и т. д.: внимательно следя за порядком милосердия и степенью благ, то она приносит пользу лучшего блага.

Эти вещи редко приводят к войне, и очень немногие были бы теми, кто сознательно сравнивал бы души с неопределёнными событиями: отсюда я свидетельствую, что святой познал Божественным откровением, что в войне пало около сорока тысяч солдат, и среди них не более шести избежали вечного проклятия;

7. нужно каждому, кто даёт имя ополчению, стоять на стороне праведного дела.

И если у вас нет обоснованной уверенности в этом, вы, безусловно, должны больше повиноваться Богу, чем даже своему князю.

На самом деле его сила не доходит до суда Божьего и, конечно же, даже до суда совести;

8. и даже ради неопределённого блага, вы не должны предпринять конкретное зло войны;

9. если бы была обоснована причина войны, то тот, кто участвовал в Святой Мессе, стремился исповедью очистить душу, прежде чем безрассудно подвергнуть себя опасности;

10. необходимо, чтобы всем, с уверенностью, постановлениями, указами и т. д., было запрещено беззаконие, чтобы каждый возвысил молитву к Богу, в соответствии со (своим) действием и всегда в соответствии с (этим) желанием: “в Тебе, Господи, я надеялся, я не буду смущён вечно; в праведности твоей освободи меня [...] и забери меня” (сл. 30,2.16).

Итак, прежде чем начать войну, надо советоваться с богословами и со святыми и праведными в мыслях людьми. Чтобы знать под любым углом, как защищать и поддерживать веру и милосердие, - это (задача) не князей или светских людей, а способных к высокой науке и божественной проницательности. Воюющие люди, хвалите Бога в С. Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

позорные, разрушительные, предосудительные во всём, как это было с давних времен, будут воюющими, которые справедливо обвиняются не в том, что являются телохранителями одного человека, но, являются убийцами всего мира, (и) всё что в нём.
Воистину, их должны презирать, винить и ненавидеть все; и поэтому воюющие - величайшие враги всего мира и природы.
И это то, что вы с большим беспокойством видели, убийцы и воюющие, которые ужаснули вас больше всего, желая скорее смерти, чем просто смотреть на эту смерть.
Вы видели действительно ужасное чудовище проклятых воюющих, в котором есть и было всё проклятие.
Но никто не может сказать, какого оно было вида.
Вы видели, - сказал (С.) Доминик, - почти бесконечное чудовище, состоящее из всех существ мира.
Оно было, так сказать, одушевлённым существом, и оно было адом ада, и в аду он назывался раем мира, потому что мирские люди почти поместили свой рай в грехи этого чудовища.
Но что (произошло) ещё?
Как вы, конечно, знаете, многих книг недостаточно, чтобы охватить ужасные страдания этого рая знати.
На самом деле, так много видов животных в нём было, столько голов и столько ног и рук, животов, крыльев и грудей, спин, бёдер, голосов и взглядов, а также характеристик и озорства, -как один мир (это одушевлённое существо) казалось, вмещало (все) виды (присутствующие).
Поскольку этот грех воинов противоречит всем видимым и невидимым вещам, о чём свидетельствует (С.) Августин в проповеди о войне, где он говорит так: по иронии судьбы (на латыни война) называется "беллум" - красивая, в то время как это самая отвратительная вещь в мире.
Затем было видно, как этот монстр огромных размеров продвигается по сценарию мира.
И не зря!

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

speciebus.
Fuit enim tanquam animal et hoc fuit infernus infernorum, et vocabatur apud inferos paradisus mundi, quoniam mundani in peccatis huius monstri pene suum paradisum posuerunt.
Sed quid amplius.
Ut cercius scitis, multi libri comprehendere non valent huius paradisi nobilium horribilissimam miseriam.
Quot enim sunt animalium species, tot in ea erant capita, totque pedes et brachia, ventres, ale et pectora, dorsa, latera, voces, et aspectus simul et proprietates ac malicie, ut mundus unus videretur in numero specierum.
Quoniam hoc peccatum bellantium cunctis rebus visibilibus et invisibilibus adversatur teste Augustino in quodam Sermone de bello ubi sic dicit: Ironice est dictum bellum quasi pulchrum cum tamen totius mundi sit turpissimum.
Peramplius autem monstrum hoc machinam mundi excedere videbatur in quantitate.
Et merito.
Quoniam gravitas huius peccati cetera excellit mundi peccata, secundum Ieronimum, sicut totum partem et tanquam mors infirmitatem.
Sed quid ulterius referam.
Hoc pessimum pessimorum continebat mala predicta distinctissime per omnia, et quodammodo clarius quam prius sunt dicta, quod satis apparet incredibile primo occursu, (fol. 081, col. d) et tamen verissimum esse nostis.
Et huius causa est palam.
Quoniam hoc genus peccati sub se tanquam famulantia obtinet mala predicta.
O quid faciant ipsi iam gloriosi bellantes, qui vix audire potuerunt primum malum aut minimum non diffuse sed transitorie ex illis predictis enarrari.
Quotlibet enim ipsorum transcendit narrationem non quia non sunt verissima, sed hominum fragilitati inestamibilia, non quidem omnium sed mundanorum doctorum quorundam, qui Divinam Providentiam in seipsis comprehendere volunt, et limitare certis et diffinitis metis.
Et mentita est iniquitas sibi.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Потому что тяжесть этого греха превосходит другие грехи мира, согласно (С.) Иерониму, как целое (больше) части и как смерть (больше) болезни.
Но что я ещё скажу?
Этот (монстр) худший из худших содержал ранее сказанное зло, подробно описанное, и, как-то более чётко, чем были описаны предыдущие, что казалось довольно невероятным на первый взгляд, и всё же вы знали, что это правда.
И причина этого очевидна.
Ибо этот вид греха держит при себе, как слуг, всё зло, описанное ранее.
О, что теперь будут делать славные воюющие, как только они услышат о том, что было сказано ранее, (то есть) об этом первом зле (войны), даже минимально (частично), не широко, а мимоходом?
Фактически, все вещи (увиденные) выходят за рамки повествования не потому, что они не очень правдивы, но невообразимы из-за хрупкости людей, конечно, не всех, но некоторых мирских учёных, которые хотят понять сами и разграничить безопасными и установленными границами Божественное Провидение.
Так открывается их беззаконие.
Таким образом, в нём были в полной мере все муки прежних зверей, и палачи и мучители мира, то есть воины, почти зверские, то есть по обычаю зверей, идя поодиночке, страдали от этих мучений без всякой снисходительности, ибо в мире у них не было ни снисхождения, ни милости.
И так велик был крик погибающих и говорящих: "горе, горе, о, горе нам!
Да исчезнет день, когда мы родились, да будет проклят отец, который породил нас, да будет вечно смущена мать, которая привела нас!
Увы! Увы! Кто даст нам хоть каплю воды, хоть час тишины?
О, смерть, плохая смерть, почему бы тебе не прийти?
Почему ты мучаешь нас множеством монстров и всегда исчезаешь?".

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Itaque ibi erant distinctissime tormenta cunctarum bestiarum precedentium, que tormenta carnifices mundi et tortores videlicet isti bellantes quasi beluentes, idest more bestiarum incedentes singillatim patiebantur sine ulla clementia, quoniam in mundo nullam fecerunt clementiam et misericordiam.
Tantusque ibi fuit clamor pereuncium et dicentium (:«)Ve ve o ve nobis, pereat dies in qua nati sumus, maledicatur pater qui nos genuit, confundatur mater ineternum que nos portavit.
Heu heu quis dabit nobis parvulam guttam aque, minimam quietis horam(?)
O mors, mala mors, cur non venis(?)
Cur tantis mortibus nos fatigas, et (fol. 082, col. a) semper diffugis(?)(»).
Quibus respondebant capita omnia predicta: («)Nulli unquam perpecistis, ergo nullus vobis miserebitur, nisi Deus moriatur.
Eadem enim mensura qua mensi fuistis, vobis utique remecietur.
Et in poculo quo miscuistis mortem, mortis omnis inventores, utique vobis remecietur.
Clamabantque contra istos ceteri dampnati: («)Quantum glorificarunt se hij demones mundi, isti nature oditores, tantum date eis tormentum et luctum(»).
Ideo infra ventres universos de pena in penam transibant, quousque redacti in favillam ad aliam speciem trahebantur renovandi et iterum tormentandi, semper in decuplum penas augendo, quoniam in omnibus peccatis decuplo plus quam ceteri peccaverunt.
Ibi enim visus est Nemroth et Thodorlaomor, cum regibus quos Abraham interfecit.
Ibi Ninus rex Assiriorum.
Ibi Semiramis uxor eius.
Atque videbatur inibi Pharao cum sua comitiva, Cirus rex Persarum, Magnus Alexander cum Hectore et Achille Ulixe Dyomede et eorum complicibus.
Visus est cum eis Iulius Magnus, Maximianus, Decius, Guilhelmus quidam rex Anglie, atque Anglorum Francorum, Hispanicorum permaximi optimates plurimi, necnon Alemanorum duces et principes quamplurimi, tam antiqui quam novelli, qui omnes erant (fol. 082,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И отвечали им все вышеперечисленные головы: "вы никогда никого не пощадили, поэтому никто не помилует вас, если Бог не умрёт.
Ибо в той же мере, в которой вы измерили, вы, несомненно, будете измерены. И на чаше, в которую вы пролили смерть, изобретатели всякой смерти, вы, несомненно, будете повторно измерены. И на них кричали другие проклятые: "дайте этим демонам мира, этим ненавистникам природы столько мучений и скорбей, сколько они прославили себя". Следовательно, внутри всех ветров переходили от наказания к наказанию, пока, превратившись в искру, они не были втянуты в другой вид, чтобы возродиться и снова подвергнуться мучениям, всегда увеличивая наказание в десять раз, потому что из всех грехов они согрешили в десять раз больше, чем другие. Там действительно были замечены Немрот и Тодорлаомор с царями, которых уничтожил Авраам.
Там был Нино, царь ассирийцев.
Там (была) Семирамида, его жена.
И там видели Фараона с его компанией, Кира, царя персов, Александра Великого с Гектором и Ахиллом, Одиссея, Диомеда и их компанию.
Среди них были великий Юлий Цезарь, Вильгельм, некий король Англии и многие великие люди из англов, франков, испанцев, а также командиры и многие князья алеманнов, как древние, так и современные, которые были слугами слуг и подчинялись всем, кто несли обвинения в мире.
Они не имели никакого сопровождения в движении, но их слуги имели всякую власть мучить их яростью и гневом.
Это был рай для всех этих воюющих сторон, вернее, ужасных зверей, который продлится в бесконечных веках веков.
Ибо, если бы их мир и (их) жизнь длились бесконечно, эти враги природы вечно мучили бы людей.
Потому что у них не было чувства жалости, напротив, было насилие, присущее множеству адских легионов, чтобы истреблять целиком, и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

col. b) servi servorum, et cunctis subiacebant quibus in mundo damnabantur.
Nullamque isti pompam habebant agendi, sed illorum servi illos tormentandi in furia et rabie omnem potestatem habebant.
Hec fuit paradisus omnium horum bellantium sed pocius beluarum istarum, que durabit per infinita secula seculorum.
Quoniam si mundus et ipsorum vita per infinita durasset, hij nature inimici homines ineternum tormentassent.
Quapropter nullus fuit ad eos pietatis affectus, quinymmo legionum infernalium caterve animus singularissime fuit ad istos penitus delendos, laborabantque ad hoc quantum poterant, quia laboraverunt isti ac mundum destruendum quantum valuerunt.
Sed ista (et usque nunc pre horrore horum cum istorum sitis socij et gravius multo quamplurimi illorum sitis puniendi) usque ad mortem contabescendo expavistis, ut in vobis iam non sit potestas nec virtus, sed magis desiderium mortis quam vite(").
Tunc responderunt: («)O Pater Sancte ve ve nobis.
Adhuc enim modica sunt que dicis de immensis que vidimus, atque recipere plus omnibus alijs debuimus.
Sed ne omittam in monstro illo bella fiebant cunctarum specierum.
Ideo audite modum tormentandi istos mundi tormentatores, hos demonum filios, in
(fol. 082, col. c) = malaque hora natos, et universitatis mundi supremos adversarios.
Itaque omne genus armorum hij hominum monstra pessima paciebantur.
Armabanturque galea ignita et lorica simulque thorace et alijs armis universis, in quibus clavi usque ad partem oppositam igniti penetrabant.
Et sic universitas catervarum infernalium sagittis et machinamentis et gladijs universis eos trucidabant, quousque in frusta hij latrones, hijque sevissimi hostes essent redacti.
Propterea in fornaces reponebantur quousque liquefierent sicut metallum ignitum, ac postea per fabros malleabantur, et fiebant ex eis arma

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

они изо всех сил старались разрушить мир, насколько могли.
Но теперь вы чувствуете смертельный страх перед этими вещами (и до сих пор, к вашему ужасу, поскольку вы были их союзниками, - вы будете наказаны гораздо более сурово, чем многие из них), хотя в вас больше нет ни силы, ни ценности, а скорее желание смерти, чем жизни".
Тогда они отвечали: "О, Святой отец, горе, горе нам!
На самом деле, до сих пор ты мало что рассказал, по сравнению с огромными вещами, которые мы видели, и что больше, чем все остальные, мы должны отступить (от них).
Но, чтобы я ничего не упустил, в этом чудовище происходили войны всех видов.
Итак, почувствуйте, как мучить этих мучителей мира, этих детей демонов, рождённых в погребальный час, и высших врагов всего мира.
Поэтому это уроды из людей, вооружённые всяческим оружием.
И они были вооружены огненным шлемом и, в то же время, бронёй (огненной) на груди, и так же всем другим оружием, в которое огненные гвозди проникали до противоположной стороны.
Таким образом, целые адские отряды рубили их всеми молниями, хитростями и мечами, пока эти разбойники и жестокие враги не были разорваны на части.
Для этого их помещали в печи до тех пор, пока они не разжижались как расплавленный металл, а затем кузнецами их забивали, и из них делали железное оружие, которым вооружали демонов и мучили других, пока эти дети погибели не разжижались как воск, и снова их отправляли в мучения.
Эта игра была их раем, ради которого они в мире сделали так много (злодеяний).
И что вы хотите услышать ещё?
Не хватает времени, чтобы рассказать об их несчастьях.
И все пленники Геенны проклинали их, ибо из-за их

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

ferrea, quibus demones armati erant et alios tormentabant, quousque hij filij perditionis tanquam cera liquefiebant, et rursus ad tormenta remittebantur.
Talis ludus paradisi eorum habebatur cum eis pro quo paradiso in mundo tanta fecerunt.
Et quid consequenter audire vultis(?)
Tempus deficiet in miseriarum eorum narratione.
Nam universi Iehenne captivitati his maledicebant, quoniam ex tormentis eorum alij peiora et graviora tormenta paciebantur.
Sed fortassis dicent hij hominum carnifices et infamissimi lictores, qui exponunt se in bellis ut moriantur inconfessi, sine sacramentis, insepulti (fol. 082, col. d), et in predam avium et bestiarum quod turpius longe est quam in rotis mori vel patibulis, quia isti devote moriuntur.
Dicent inquam isti, nos bellamus pro iusta causa, secundo ex dominorum nostrorum imperio, tercio pro bono communi, cur igitur tanta debeamus pati mala?(").
Audiatis vocem quam audierunt in inferno omnes isti: (")Nunquam est causa belli iusta, ubi pro bono temporali homo exponit se multiplici peccato mortali.
Melius est enim perdere totum mundum, quam tale facere bellum.
Insuper melius est obedire Deo quam hominibus, et perdere bona temporalia dominorum, quam tanta mala committere in universitate ecclesie et proximorum(").
Consequenter: quamvis huiusmodi bella sunt pro bono communi, licet hoc raro fiat, sed pocius pro bono fantastico et gloria privata principum et communitatum, tamen tale bonum est bonum indebitum vel iniustum frequentius et perversum, et nequaquam ordinatum.
Sed bellatores inferni querent forte qui non sunt homines sed pocius inferni in mundo: (")Quomodo inquam sciemus quod bellum sit iustum?(").
Audiant queso responsionem Domini Ihesu, aliquotiens Novello Sponso Virginis marie factam:
Primo bellum debet fieri ab habente in hoc auctoritatem, ut sunt mundi maiores.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

мучений другие (осуждённые) чувствовали более жестокие и более серьёзные мучения.
Но как оправдаются эти людские палачи, которые учавствуют в войнах, чтобы умереть без исповеди, без таинств, без погребения и в качестве добычи для птиц и зверей, что гораздо страшнее, чем умереть на колёсах или на виселицах, потому что они умирают преданно.
Я думаю, что они скажут: "Мы боремся за правое дело, во-вторых, по приказу наших господ, в-третьих, за общее благо; почему же мы должны страдать от такого великого зла?".
Послушайте голос, который слышали все они в аду: "никогда не бывает праведного дела войны, где ради временного блага человек подвергает себя множественному смертному греху. На самом деле, лучше потерять весь мир, чем вести такую войну.
Более того, лучше повиноваться Богу, чем людям, и потерять мирские блага господ, чем совершить столько зла против всей Церкви и против ближнего".
Следовательно, как бы ни были такие войны для общего блага, хотя они редко понимались для общего блага, но, скорее, для утопического блага и для частной славы князей и общин, однако такое благо является незаконным и несправедливым благом, и очень часто, злым и совсем не законным.
Я говорю, однако, что, возможно, воюющие в аду, которые не люди, а скорее Ад в мире, спросят: "как мы узнаем, справедлива ли война?".
Послушайте, пожалуйста, ответ Господа Иисуса, который несколько раз был дан Новому Супругу Девы Марии:
Во-первых, война должна проводиться теми, кто имеет власть в этом (вопросе), это - самые могущественные в мире.
Во-вторых, когда мир не может быть достигнут никаким другим путём, согласно (С.) Августину, потому что конец войн должен быть миром.
В-третьих, когда воюют не для нападения, а для защиты, и ради справедливого дела.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Secundo quando pax nulla via alia haberi potest secundum Augustinum, quia finis bellorum pax debet esse.
(Fol. 083 col. a) Tercio quando sit non invadendo, sed solum defendendo, et hoc in causa iusta.
Quarto quando pro bono privato non infertur damnum commune et maius malum.
Quia secundum iura non sunt maiora mala fienda propter minora vitanda.
Bellum autem est summum omnium mundi malorum secundum omnium doctorum gentilium testimonium iudeorum et fidelium, ymmo testimonio demonum et angelorum sanctorum.
Ideo nunquam deberet fieri bellum, nisi pro causa iustissima sive gravissima et intollerabilissima, signanter de bello activo.
Quinto oportet quod malum pro quo vitando fit bellum, sit maius malum quam mors hominum plurimorum.
Quod dico ideo, quia teste Basilio, cum quilibet homo sit melius bonum naturale, mors ipsius violenta est maius malum in natura quam perditio cunctarum divitiarum unius regni.
Ideo qui pro divitijs bellant, ut dicit poeta, sunt similes illis, qui pro ranis aut bufonibus filios regis interficerent.
Filios regis vocavit homines quoslibet, ad ymaginem Dei factos, sed ranas et bufones divitias nominavit.
Nunc autem pro minimis bonis terrenis cuncta mundi fiunt bella aut pene cuncta.
Sexto debet iustum esse bellum, non contra fidem, sed pro fide.
Ideo bellare contra fideles, communissime nunquam licet testimonio (fol. 083, col. b) cunctorum Doctorum.
Et est intelligendum active.
Septimo quod tale bellum non fiat contra virtutem aliquam, nec directe nec indirecte sed directe pro virtute iusticie.
Cuius oppositum patet nunc in abundantia cunctorum viciorum, in quibus bellantes habundant communiter testimonio doctorum omnium, signanter Origenis et Augustini dicentium, quod nullum genus est deterius in toto mundo statu bellantium.
Octavo debet teneri mandatum caritatis cum ordine eiusdam scilicet ut primo

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

В-четвёртых, когда ради личного блага вы не наносите коллективный вред, что есть худшее зло.
Ибо, согласно закону, зло, которого следует избегать, должно быть больше, чем зло, которое нужно сделать.
Война, напротив, есть величайшее из всех бед мира, по свидетельству всех языческих учёных, иудеев и верующих, а также по свидетельству бесов и святых Евангелий.
Поэтому никогда не следует вести войну, кроме как по очень справедливому, то есть очень серьёзному и невыносимому делу, особенно атакующую войну.
В-пятых, необходимо, чтобы это зло, чтобы избежать что оно превратится в войну, было большим злом, чем смерть очень многих людей.
Поэтому я говорю, что, как свидетельствует (Святой) Василий, т.к. любой человек - лучшее природное благо, его насильственная смерть в природе является большим злом, чем потеря всех богатств царства.
Итак, те, кто сражается за богатство, как говорит Поэт, похожи на тех, кто убивал сыновей царя в защиту лягушек и жаб.
(Бог) назвал всех людей сыновьями царей, сотворённых по образу Божию, но лягушек и жаб назвал украшениями.
С другой стороны, из-за самых крошечных земных благ происходят все или почти все войны в мире.
В-шестых, это должна быть справедливая война, не против веры, а в защиту веры.
Поэтому, согласно общеизвестному свидетельству всех учёных, никогда не допустимо бороться против верных.
И нужно понимать (бой) как действие.
В-седьмых, что такая война ведётся не против какой-либо добродетели, ни прямо, ни косвенно, но прямо из-за добродетели справедливости, антитеза которой проявляется в изобилии всех пороков, которыми обычно изобилуют воюющие стороны, как свидетельствуют все учёные, в частности Ориген и (С.) Августин, которые говорят, что во всём мире нет категории, хуже, чем социальный

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

ametur Deus, deinde anima, deinde corpus proximi et deinde bona exteriora.
Plus enim debeo secundum Augustinum quemlibet hominem diligere quantum ad naturam illius quam omnes mundi divitias.
Ideo qui pro divitijs bellant, directe pervertunt ordinem caritatis, magis amantes terrena bona quam proximorum corpora, et quam proprias animas quas exponunt periculo probabili inferni, cum sepe morientur in bellis inconfessi, pleni iracundia invidia ac superbia, sine affectione, sine devotione, pocius confidentes, secundum Hieronimum, in ferro quam in Deo.
Ideo sanctus quidam vidit una vice, quod in uno bello erant mortui quadraginta milia hominum qui omnes fuerunt dampnati demptis sex hominibus, qui tantum sex non omnes erant de bellantibus.
Nono requiritur (fol. 083, col. c) ad bellum iustum, quod quilibet bellans sciat suam causam esse iustam, nec sufficit sibi suum dominum scire, quia bellans exponit se ad perdendum ne dum bonum vite naturalis quod est sub dominio temporali principis sui, sed eciam quod est gravius, exponit se probabili periculo eterne dampnationis quo ad animam.
In quo casu oportet plus timeri Deum quam hominem, quia in isto dominio potentie seculares nullam habent potentiam.
Idcirco qui cogunt homines ad bellandum rapiunt non sua, quia capiunt animas que tantum sunt sub Dominio Dei et Ecclesie et ducunt eas ad victimam et utinam ad victimam corporalem et non ad sempiternum tormentum.
Propterea omnes tales principes sunt homicide quantum est de se tot hominum quot cogunt ad bellandum communiter, nisi in fidei casu et supreme necessitatis.
Unde pocius omnes subditi deberent eligere mortem corporalem quam committere se bello, nesciendo sufficienter de causa iusta vel iniusta.
Decimo requiritur in omni bello iusto quod numquam propter bonum privatum inferatur malum commune, secundum Ambrosium.
XI°, quod nunquam propter bonum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

статус воюющих. В-восьмых, заповедь милосердия должна быть соблюдена в соответствии с собственным порядком, то есть сначала любить Бога, затем душу, затем тело ближнего и, наконец, внешние блага. Согласно (С.) Августину, на самом деле, я должен любить каждого человека в отношении ценности его природы, больше, чем все богатства мира. Поэтому те, кто сражаются за богатство, прямо свергают порядок милосердия, любя земные блага больше, чем личность ближнего, и свои личные души, которые подвергают вероятной опасности ада, поскольку они часто умирают в войнах, без исповеди, полные гнева, зависти и гордости, без привязанности, без преданности, полагаясь, согласно (С.) Иерониму, больше на меч, чем на Бога. Из-за этого один святой однажды увидел, что в войне погибло сорок тысяч человек, что все они были прокляты, кроме шести человек: только эти шесть не были воюющими сторонами. В-девятых, для справедливой войны требуется, чтобы каждый боец знал, что его дело праведно, и ему недостаточно, чтобы его начальник знал об этом, поскольку боец подвергает себя потере не только блага естественной жизни, которая находится во временной власти его военначальника, но и, что более серьёзно, подвергает себя вероятной опасности вечного проклятия, как и душу. В этом случае нужно больше бояться Бога, чем человека, потому что в этом господстве светские державы не имеют власти. Поэтому те, кто заставляет людей сражаться, захватывают не свои собственные вещи, потому что они берут души, которые находятся только под властью Бога и Церкви, и приводят их к смерти и, в лучшем случае, к (единственной) смерти тела, а не к вечным мучениям.

Следовательно, все эти князья являются убийцами, насколько это зависит от них, многих людей, которых они обычно заставляют сражаться, если не в случае веры и высшей необходимости.

Подданные должны были бы выбрать

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

corporeum inferatur directe dampum bono spirituali, secundum Haimonem.

XII° quod nunquam propter bonum terrenum inferatur Ecclesie damnum secundum Gregorium Nicenum, quia hoc (fol. 083, col. d) est sacrilegium.

XIII°, quod nunquam propter bonum dubium et incertum inferatur malum certum et ratum, secundum regulam iuristarum, quia iniuste sit cum pro minori malo sit maius malum.

XIIII°, quod fiat confessio previa utiliter, sic quod princeps mandet omnes suos ituros ad bellum esse confessos et dispositos, ex dictis Augustini, alias quantuncunque sint armati, coram demonibus inveniuntur nudi.

XV°, quod princeps precipiat et de facto faciat mandatum de prohibitione raptus mulierum, et invasione Ecclesiarum in quibus nullam habet potentiam.

Et tamen communissime in talibus, huiusmodi monstra infernalia insudant tota malignitate spiritus nec inde reprimuntur.

Debet eciam eos prohibere a mortalibus peccatis, que concernumt communiter statum bellantium.

Puta ut non sint blasphemi vel homicide, aut periuri vel ebriosi, et sic de alijs peccatis forinsecis, sic quod non faciant plura mala in tali bello, quam fecissent manendo in propria domo, alias princeps erit reus tot peccatorum, quot talia ibi fiant mala.

Nunc autem est commune proverbium, quod nullus bonus homo aptus est in bello, sed quanto aliquis est deterior tanto in bellis est aptior.

Et bellantium opinio est, quod cicius morientur in bello si fuerint confessi quam si fuerint incon- 084 a = fessi, quod est heresis pessima, cum semper Deus adiuvet meliores, et in Domino Deo confidentes, iuxta illud: In te Domine speravi non confundar in eternum, in Iusticia Tua libera me et eripe me.

Ex quibus patet quanta et quam fortia sunt bella iusta communiter.

Propterea nunquam deberent bella admitti nisi cum habito consilio et determinatione, non per vesanos mundi principes, sed per theologicas facultates, et communissime per sanctos viros, in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

телесную смерть, вместо того, чтобы идти на войну, недостаточно зная, является ли (она) справедливой или несправедливой.
В-десятых, в каждой справедливой войне требуется, чтобы никогда не причинялось общественного зла ради частного блага, согласно (С.) Амвросию.
В 11-х, что никогда не ради материального блага, вы непосредственно причиняете вред духовному благу, по мнению Аймона.
В 12-х, по словам (С.) Григория Нисского, пусть никогда не будет причинён вред Церкви ради земного блага, потому что это святотатство.
В 13-х, что никогда из-за сомнительного и неопределённого добра не причинять определённое зло, согласно правилу юристов, потому что это было бы несправедливо, когда вы делаете большее зло вместо меньшего зла.
В 14-х, чтобы было удобно исповедоваться, чтобы князь послал всех своих, кто собирается идти на войну, исповедаться и быть готовыми, согласно тому, что сказал (С.) Августин, иначе, как бы они ни были вооружены, перед демонами они - голые.
В 15-х, что князь предопределяет, а на самом деле даёт разрешение на похищение женщин и посягательство на церкви, над которыми он не имеет никакой власти. Но, как правило, на таких вещах, адские монстры этого вида (войны), настаивают со всей злобой своего существа, и никогда не успокаиваются.
(Князь) должен также сохранить их от смертных грехов, которые обычно касаются состояния бойцов.
Например, пусть они не богохульники, или убийцы, или лжесвидетели, или пьяницы, или с другими явными грехами, чтобы они не делали на такой войне больше зла, чем они совершили бы, оставаясь в своём доме, иначе князь будет виновен в стольких грехах, сколько таких зол они там совершат.
С другой стороны, распространена пословица, что ни один хороший человек не годится для войны, но чем больше один - плохой, тем больше он

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

quo permaxime deberent viri religiosi et Deum timentes de hoc inquiri.
Cuius racio est: Quia secundum Augustinum bellum adeo est malum et periculosum, quod vix aut nunquam potest in eo iusta causa inveniri, nisi pro fide et caritate defendenda et promovenda.
Hanc autem causam raram et singularem, occultissimam et invisibilem cognoscere, in cuius inventione sapientissimi trepidant, secundum Augustinum, iusti formidant, secundum Damascenum, boni exhorrent et contremiscunt, ymmo doctissimi quique frequentius in huiusmodi contradicunt, hanc inquam invenire et diiudicare sufficienter non est mundanorum principum qui multis malis habundant, nec vulgarium, vel Iuris Divini non sufficienter peritorum.
Propterea omnes principes sibi tales causas bellandi facientes, et in sua sapientia (fol. 084, col. b) confidentes, peccant mortaliter totiens, quotiens, cum omnibus suis conciliarijs, fautoribus, adherentibus, confessoribus et participantibus.
Cuius ratio est theologicalis.
Quoniam si in usuris et symonia ac in contractibus mundanis cause peccandi sunt subtilissime, intantum quod vix a sapientibus possunt inveniri firme et certe quantum ad casus omnes, sic dico quod causa bellandi iusta difficilior est ad inveniendum propter pericula infinita, que secundum Basilium ad bella sequuntur.
Ideo qui vult bellum secundum Crisostomum, communiter vult omnia mala que communiter sequuntur ad ipsum.
In sequela autem sunt peccata mortalia innumera communissime.
Quod autem possit reperiri iusta causa quare tot mala fiant communiter aut est impossible aut raro reperibile, secundum veram Dei et Ecclesie Iusticiam, et naturalis rationis sententiam.
Sed heu mundani principes volentes paganos imitari pocius quam apostolos, cupiunt semper bella fieri, ut sepeliantur tandem infra hanc Bestiam quam vidistis enormissimam, ubi ipsi erunt socij

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

годится для войн.
И мнение воюющих сторон состоит в том, что, если они исповедуются, они умрут на войне скорее, чем если они не исповедуются, что является плохой ересью, поскольку Бог всегда помогает лучшим и тем, кто уповает на Господа Бога, согласно известной поговорке: На Тебя, Господи, я надеялся, я не буду смущён вечно; Твоей праведностью освободи меня и спаси меня.
Из этих вещей становится ясно, насколько жестокими обычно являются справедливые войны.
Поэтому никогда не следует допускать войн, кроме как после тщательной консультации и размышлений, следуя не безумным принципам мира, а богословским и, особенно, святые люди должны подвергаться сомнению по этому вопросу (на предмет войны), и особенно религиозные и богобоязненные люди.
Причина в том, что, согласно (С.) Августину, война настолько злая и опасная, что вряд ли когда-нибудь в ней можно найти правильную причину, кроме как защищать и продвигать веру и милосердие.
Знать эту причину, редкую и необычную, скрытую и невидимую, в открытии которой самые мудрые трудятся, согласно (С.) Августину; праведники пугаются, согласно Дамаскину; добрые содрогаются и дрожат; и, более того, я добавляю, что даже самые образованные очень часто, по этому вопросу, возражают, что это не работа принцев мира, которые изобилуют злом, ни простых людей, ни тех, кто недостаточно подготовлен в божественном праве, найти и объяснить наилучшим образом.
Поэтому все принцы, адаптируя причины войны к себе и доверяя своей мудрости, грешат так же смертельно, как и все их сторонники, приверженцы и участники.
Причина этого Богословская:
Ибо, если в договорах мира и войны, причины греха очень тонки, так что, едва ли, мудрыми могут быть прочно и точно прослежены, насколько

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Alexandri, Iulij, et aliorum infidelium.
Timeant hoc universi bellatores, monstra mundi infernalia.
Quoniam iuro vobis in Sanctissima Trinitate, quod mortale peccatum minimum bellantium iniuste, est horribilius (fol. 084, col. c) et detestabilius ac confusibilius in eorum animabus toto hoc monstro quod vidistis, quanto monstrum illud est maius minima eius manu.
Nam secundum Basilium: Indecentia mortalis anime est intollerabilior coram Deo et angelis eius, quam quecunque indecentia penalis inferni.
Ob hoc Deus secundum Augustinum, potest causare omnem penam inferni, sed impossibile est Eum producere turpitudinem cuiuscunque peccati mortalis.
Quia igitur omnes estis bellatores et fuistis, ad vos diucius sum moratus.
Ut igitur liberemini ab istis horrendissimis et in presenti et in futuro, laudate Mariam in psalterio, offerendo sibi sepissime “Ihesus” qui est Rex Pacis, non guerre, nec bellorum turbationis, secundum Ambrosium.
Et scitote cum omni timore et attentione, quod signum evidentissimum dampnationis future est in principe vel in aliquo homine favere bellis, procurare, et libenter insistere, nisi pro fide ubi est summum meritum.
Ratio primi est: Quoniam sunt causa huiuscemodi homines cunctorum malorum bella consequentium, et obligantur ad restitutionem de omnibus occasione belli raptis, et damnis quibuslibet iniuste illatis, ut est patrie depopulatio.
Et quoniam talis restitutio est impossibilis vel nunquam fit, quia nunquam volunt se humiliare ad hoc ut veniam petant a parte offensa, idcirco peccatum illorum communissime nunquam delebitur, sicut (fol. 084, col. d) nec peccatum Cayn occidentis fratrem suum, vel Antiochi, vel Ieroboam, quia secundum iura non dimittitur peccatum nisi restituatur ablatum.
Quoniam autem restituent in terris multis, maxime in Almanijs.
Ymmo nunquam restituent.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

обоснованы все случаи, поэтому я говорю, что правое дело борьбы труднее найти в бесконечных опасностях, которые, по мнению (С.) Василия, следуют за войнами.
Поэтому, согласно (С.) Златоусту, тот, кто хочет войны, обычно хочет всех зол, которые следуют за ней.
В результате (войны), на самом деле, всегда есть бесчисленные смертные грехи.
Пусть тогда найдут справедливую причину того, почему обычно происходит так много зол, которую невозможно, или редко можно найти, согласно правдивой праведности Бога и Церкви, и суда разума по природе.
Но, увы, принцы мира, желая подражать язычникам, а не Апостолам, всегда желают, чтобы были войны, чтобы их похоронили, наконец, в этом огромном Звере, которого вы видели, где они будут сподвижниками Александра (Великого), Юлия (Цезаря) и других неверных.
Все воюющие мира боятся адских Монстров. Ибо клянусь Пресвятой Троицей, что малейший смертный грех воюющих, (сделанный) несправедливо, более ужасен, более отвратителен и более испорчен в их душах, чем всё это чудовище, которое вы видели, насколько это чудовище больше, чем его меньшая рука.
Ибо, по (Святому) Василию, тяжкая непристойность души перед Богом и Его Ангелами более невыносима, чем любая непристойность, наказанная в аду. По этой причине, согласно (С.) Августину, Бог может принести всякое наказание в аду, но невозможно, чтобы он произвёл злодеяние любого смертного греха. Так как вы все воюете, и присутствовали здесь, я надолго задержался у вас.
Итак, чтобы освободить вас от этих ужасных вещей, как в настоящем, так и в будущем, хвалите Марию в Розарии, предлагая Ей очень часто “Иисуса”, который является Царём Мира, а не войны и не беспорядка войн, согласно (С.) Амвросию.
И знайте, со всем страхом и вниманием, что очевидный знак

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

будущего проклятия заключается в том, чтобы охотно поощрять и настаивать перед принцем или любым (другим) человеком на войне, если только не в защиту веры, где заслуги высоки.
Причина (того, что было сказано) ранее: поскольку люди этого рода являются причиной всех зол, которые следуют за войнами, и обязаны вернуть всё, что было взято во время войны, и любой несправедливо нанесенный ущерб, -как опустошение Родины.
И, поскольку такой возврат невозможен или никогда не происходит, потому что они никогда не хотят смириться с этим, чтобы просить прощения у оскорблённой стороны, поэтому, как правило, их грех никогда не будет стёрт, как и грех Каина, убившего своего брата, или Антиоха, или Иеровоама, потому что, согласно закону, грех не будет прощён, если не вернуть то, что было отнято, как, впрочем, происходит во многих землях, особенно в Германии.
Конечно, они никогда не вернут!

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

XV. LACUNAE DRACO EST SACRILEGII.

Hoc universe, est omne, quod ad Fidei Sacrae designatur irreverentiam; sub triplici tamen specierum differentia, juxta triplicem rationem sanctitatis: scilicet Personarum, Locorum, Rerum Sacrarum; ut sunt Sacramenta, et Sacramentalia, sive ad horum ministerium consecrata, vel applicata; huc spectant Simoniae apertae et palliatae: Ecclesiasticae libertatis violationes.

1. Fons ei in Salutatione Angelica contrarius est vox CHRISTUS, id est, Unctus: ex quo vis omnis, sanctitasque Sacramentorum dimanat: sed per Deiparam, ceu canalem.

Haec ait S. Anselm[us]: tantorum est Thesauraria Misteriorum .

2. Vae!

Quos hac in re Alchimos, Jasone, Menelaos, Antiochos esse delectat!

Hoc infandum nefas adeo in coelum atrociter clamat; ut si corporalem sonum Deus illi parem faceret, tantus is foret, ut per infinitos tonare mundos posset.

Deo scelus tam est amarum: ut si ex infinitis mundis (si essent), amarissima omnia naturalia in unum coissent; et ad illius minimam amaritiam longissime non aspirarent.

Deo malum tam est rabidum, ut omnis omnium rabidorum rabies, ad istius malitiae rabiem nihili ducenda sit.

Vertantur licet a Deo creaturae omnes in Dracones Sacrilegii et blasphemiae, tamen virulentia minutula protulerunt inferiores.

3. DRACO idcirco nefastum scelus hoc representabat vobis: simile Apocalyptico; habens capita septem, contraria Septem Sacramentis; et cornua decem, contra Decalogum.

4. Trabebat autem tertiam partem stellarum coeli: tot sacrilege abutuntur Sacramentis.

5. Et Draco iste faciebat bellum contra B. V. Mariam, et Filium Ejus; tot se offerunt, ingeruntque Simoniaci, etc. aut vivunt scandolose.

6. Et mittebat Draco flumen sulphureum post Matrem et Filium; illud sunt foetulentae orationes, indignae

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ПЯТНАДЦАТЫЙ ЗВЕРЬ АДА - ДРАКОН БЕЗБОЖИЯ.

Этот (Зверь) включает в себя в целом всё, что обозначает непочтительность к святой вере: (непочтительность к святой вере) делится на три вида, как три рода святости, то есть (святость) людей, (святость) мест, (святость) священных реалий, как и таинства, или (как они есть) реальности, посвящённые (Священному) служению, где на глазах у всех были явные симонии и облачённые в паллий, это осквернения (которые ограничивают) свободу Церкви.

1. Противостоит ему (пятнадцатый) источник Радуйся Марии, который (соответствует) слову “Christus (Христос)”, то есть “Помазанник”, от которого происходит вся сила и святость Таинств, как канал, через Божью Матерь.

Она, говорит святой Ансельм, “является Сокровищницей таких великих Тайн".

2. Горе тем, кто радуется пребыванию в таком состоянии, (как новые) Алким, Ясон, Менелай, Антиох.

Это безмерное святотатство так отвратительно взывает к небу, что, если бы Бог ощутимо услышал этот звук, он был бы настолько интенсивным, что мог бы грохотать по бесконечным мирам.

Грех (святотатства)такой горький для Бога, что если бы из бесконечных миров (если бы они были!) соединили бы вместе всё самое горькое в природе, не приблизились бы, даже отдаленно, к малейшей горечи его.

Перед Богом зло (святотатства) так яростно, что вся ярость всех яростных не может считаться ничем по сравнению с яростью этой злобы.

Если бы с Божьего позволения все твари превратились в Драконов, они, уступали бы малейшему зловонию святотатства и богохульства.

3. Таким образом, этот гнусный грех изображал себя Драконом, похожим на Апокалипсис, с семью головами, которые противостоят семи таинствам, и десятью рогами, которые противостоят Декалогу.

4. Он тащил третью часть

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Пятнадцатая и последняя БЕЗДНА была и есть та, которая ужасна грехами святотатства и богохульства, которые очень часто совершают воюющие, либо нарушая, либо крадя священные вещи, либо раздирая церковные ренты, либо недостойно получая Таинства, как ложно делают кающиеся, подлые верующие, лицемерно общающиеся, или получая брак, конфирмацию или рукоположение, в грехе, или действуя недостойно, или получая Церковь через свою веру. кощунство симонии, какие, к сожалению, и есть князья земель, которые отправляют (посланников, чтобы собрать) пожертвования церкви, с угрозами и чаще всего насильственно.
И те, кто долгое время (как Блаженная Дева Мария открыла Своему Супругу) бежали от церковных должностей, теперь со всей силой и вооружённой рукой стремятся получить их, даже с очень обременительными войнами, как уже есть войны на земле, чтобы получить церковные обязанности.
Если бы они были достойны, было бы более терпимым злом.
Но, к сожалению, они либо незаконны, либо полны грехов и скорее подходят для ношения копья, чем для удержания чаши.
И горе им, и горе тем, кто таким образом, вооружённые, входят в церкви, провоцируя тяжкие войны!
Действительно, было бы хорошо для них (как Дева Мария открыла своему новому супругу), если бы они никогда не родились.
Они, по сути, как Алким, Епископ самого себя, получил своим мечом Епископат.
И поэтому убийцы, воры, враги душ, сторонники расколов и раздоров теперь во главе многих церквей ради временной выгоды, которую они любят, а не для роста души, согласно (С.) Иерониму.
На самом деле они едва ли празднуют; никогда не проповедуют, не соблюдают норм, только номинально являются Епископами или Прелатами.
Но, по правде говоря, они подобны солдатам и тиранам, которые наполняют мир

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

DECIMAQUINTA LACUNA et ultima fuit et est nephandissima et horrendissima peccati SACRILEGIJ ET PLASPHEMIE, quo communissime bellantes violant vel res sacras violando aut rapiendo, sive redditus Ecclesiarum dilapidando, aut eciam Sacramenta indigne recipiendo, ut faciunt ficte penitentes, ficte confidentes, vel ficte communicantes, sive matrimonium aut confirmationem vel ordinationem in peccato recipientes, vel indigne conficiendo, aut per simoniam sacrilegam Ecclesiam obtinentes, ut iam sunt terrarum principes prochdolor, qui suos ad Ecclesie prebendas prece, et precio, minis, et manu armata violenter sepius introducunt.
Et qui dudum (ut revelavit Beatissima Virgo Maria Suo Sponso) Ecclesie dignitates fugiebant, nunc tota potentia et manu armata illas obtinere nituntur, eciam cum gravissimis bellis, ut iam terrarum bella sint pro dignitatibus ecclesie obtinendis.
Quod si essent digni (fol. 085, col. a) tollerabilius malum foret.
Sed prochdolor sunt aut illegitimi, aut peccatis omnibus pleni, pocius apti ad portandam lanceam, quam ad tenendum calicem.
Propterea ve illis et ve ve qui sic Ecclesias manu armata intrant, bella gravissima inducendo.
Bonum enim esset illis (ut Maria Virgo Novello Suo revelavit Sponso) si nati nunquam fuissent.
Ipsi sunt enim tanquam Alchimus ipsius pontifex, gladio suo pontificatum acquirentes.
Sicque homicide, sacrilegi, animarum inimici, divisionum, scismatumque fautores et dissensionum iam in multis Ecclesijs preficiuntur propter temporale lucrum quod diligitur non propter animarum fructum, secundum Ieronimum.
Hij enim raro aut vix celebrant, nunquam predicant, ordines non tenent, solo nomine Pontifices sunt aut Prelati.
Sed in veritate sunt tanquam milites et tyranni mundum seditionibus implentes et scandalizantes, cum eorum vita prochdolor (ut ait quidam grecus) pocius sit vita paganorum quam clericorum,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

celebrationes Clericorum et Religiosorum, aut Laicorum: velut istis Justitiam Dei vindicem demersuri.
7. Verum terra flumen absordebat, idest , orcus, non Coelum.
Quia opera eorum omnia sunt terrena.
Vae, qui Divina sic pessundant, ac in terrena convertunt et profana.
8. Faciunt bellum contra Michaelem et Angelos ejus: quia malignantur adversum bonos et rectos.
Oculi solo necabant aspectu; ita scandalo sacrilegium.
Oris fames plus mille dentium ordines habebant: quia Sacrilegi maxime ore polluto Divina percipiunt.
Ora septem.
Plusquam septies millena exercere in sacrilegos tormentorum genera distincta, audistis, et alia plura praeter superius adumbrata.
Ventres quoque septem Dracones, item cornua decem innumeros cruciatus ingerebant et repetitos aeternant.
Quod a nobis avertat Deus.
Ideo laudate Deum in Psalterio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

звёзд небесных, сколько кощунственно злоупотребляют Таинствами.
5. И этот Дракон вёл войну против Пресвятой Девы Марии и против Её Сына, сколько есть симонийцев, которые предлагают (вещи Божьи) и получают от этого прибыль, и живут возмутительно.
6. И бросил Дракон к Матери и Сыну (Откр. 12,15), Серные воды, которые являются обременительными молитвами и недостойными торжествами клириков, религиозных и мирян: таким образом, через них они стремились потопить мстительную праведность Бога.
7. Воистину, не небо, а Земля, то есть ад, поглотила реку (Откр. 12,16), ибо все дела их земны.
Горе тем, кто так разрушает вещи Божьи и делает их земными и кощунственными.
8. (Святотатцы) ведут войну против Михаила и Его Ангелов (Откр. 12,7), ибо они действуют нечестием против добрых и праведных.
(Их) глаза убивали одним взглядом; как святотатство (убивает) скандалом.
У его хищного рта было более тысячи рядов зубов, так как святотатцы в осквернённых устах принимают Святое (Причастие).
Его ртов было семь.
Вы слышали, что более семи тысяч различных видов мучений изливаются на кощунства, и, кроме них, очень много других (мучений), упомянутых ранее.
У Дракона было также семь животов внутри себя, и десять рогов несли бесчисленные муки и повторяли их вечно.
Боже, держи этого (Монстра) подальше от нас.
Поэтому хвалите Бога в С. Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

несогласными и скандальными, когда их жизнь, увы, (как сказал один грек), скорее жизнь язычников, чем клириков, и действительно, гораздо хуже, чем жизнь христиан. Этот грех противопоставляется 15-ому источнику благодати, который является “Христом", который, по словам (Святого) Иеронима,- Помазанник, из-за очень достойной власти Таинств, в которых Блаженная Дева Мария является Верховным казначеем, как говорит (С.) Ансельм. Поскольку вы - убийцы, (сказал Доминик тем солдатам), вы- грабители, то за всё о чём я уже рассказал, пожалейте и покайтесь в (своих) злодеяниях, чтобы с кощунственным Ясоном, с Менелаем и Антиохом, которые нарушили Священное жилище (Божье), как это есть во 2 Маккавеях, 2, не получили в ближайшее время должного приговора проклятия. Они настолько полны этой нечеловеческой, адской и дьявольской нечестивостью, позором, зловонием и ужасом, что выходят за рамки слов, произносимых на всех языках мира.

Следовательно, перед Богом и всеми Святыми так велики беды, мерзость и отвращение к этому, что, если бы Бог Своей силой хотел, чтобы в мире действительно был слышен такой грохот, как это делают святотатцы перед Богом, этот звук был бы слышен для бесконечных миров, если бы они существовали, а также, от ужаса этого грохота, всё стало бы глухим. И действительно, горечь настолько велика, что малейший грех святотатства более горек, чем желчь и горечь тысячи миров вместе взятых.

Более того, малейший грех кощунства имеет такую огромную чудовищность, безрассудство и гнев перед Святой Троицей, что если бы существовал мир, в котором всё было бы гневно и демонически, в этом мире не было бы столько гнева, сколько в одном грехе кощунства. Так, если бы Бог превратил в драконов все существа, такие как пески моря, и другие, (если бы Бог превратил их) в гигантов и Львов, и так для каждого существа; и (если) каждое

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

ymmo longe deterior quam vita christianorum.

Propterea opponitur hoc scelus indicibile quintodecimo Fonti Gracie, qui est (Christus) qui dicitur secundum Ieronimum quasi unctus propter sacramentorum dignissimam potestatem, quorum beatissima Virgo Maria suprema est Thesauraria, ut inquit Anselmus.

Quia igitur vos homicide (fol. 085, col. b) (ait Dominicus illis militibus) vos tales estis sacrilegi per omnia ut iam dixi, confundamini et peniteamini sceleriter, ne cum sacrilego Iasone et Menelao atque Antiocho qui Sacram Domum violarunt, ut in Machabeo II°, II° habetur, debitam damnationis celeriter recipiatis sententiam.

Tanta autem huius impietatis non humane sed infernalis et diabolice est labes fetor et horror quod universarum linguarum excedit narrationem.

Unde huius coram Deo et Sanctis omnibus tanta est calamitas abhominatio et detestatio, quod si Deus Sua Potentia vellet facere in mundo tale sonum corporeum, qualem faciunt sacrilegi coram Deo, oporteret sonum hunc audiri per mundos infinitos si essent, atque eciam in horrore huius fragoris omnia obsurdescerent.

Quinymmo et ipsius tanta est amaritudo, quod minimum peccatum sacrilegij est magis amarum quam possent esse mille mundorum fella et absinthia simul sumpta.

Ymmo peccatum sacrilegij minimum tante est enormitatis et vesanie et rabiei coram summa Trinitate quod si esset unus mundus in quo essent omnia rabida et demonica, non esset tanta rabies in isto mundo quanta est in uno solo peccato mortali sacrilegij; adeo ut si Deus omnes creaturas puta arenas maris, et sic de alijs converteret in dracones (fol. 085, col. c) et gigantes ac leones et sic de singulis creaturis, atque in quolibet tali corpore esset demonum legio furens omni potestate qua posset, omnes hij simul sumpti qui essent quasi infiniti non haberent tantam furiam quantam habet aliquis sacrilegus sacrilege tenens ecclesiam, aut aliquis alius polluens Divinissima Sacramenta Ecclesie.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

тело было бы таким яростным легионом демонов, со всей возможной силой, все они, взятые вместе, которые были бы почти бесконечными, не имели бы такой ярости, как у любого богохульника, кощунственно обращающегося с Церковью, или любого другого, который оскверняет Божественные Таинства.

И причина очевидна. Поскольку, согласно (С.) Августину, ярость, глухота и горечь уже сказанных (наказаний) были бы созданы Богом, поскольку всякое реальное наказание исходит от Бога, но эти три вышеупомянутые вещи в святотатстве не созданы (Богом), но являются беспорядками и неверностью созданий против Создателя всех, согласно (С.) Иерониму. Таким образом, расстояние между неживым и существующим почти бесконечно, так же, как между небытием и сущностью, согласно (С.) Августину.

Ибо, согласно ему же, грех есть ничто, и люди, когда они грешат, становятся ничем, особенно с этим грехом, в котором самое большее есть злоупотребление Богом и Святыми Таинствами Божьими.

Поэтому вы, святотатцы, видели свою последнюю сказочную хозяйку в форме Дракона, которого (Святой) Иоанн видел в Откровении, в 13-й и 14-й главах.

На самом деле у него было семь голов из-за непочтительности к семи Таинствам Церкви Божией, потому что святотатство, по мнению богословов, может относиться к каждому Таинству.

У него также было десять рогов, потому что их кощунства согласно (С.) Иерониму, нарушают Десять Заповедей Божьих.

Его хвост был очень длинным, поскольку, согласно (С.) Ансельму, нет конца святотатству и бедам, которые совершаются против Таинств Церкви.

Он тащил третью часть звёзд небесных, потому что третья часть светских и церковных людей падают на землю после дьявола, злоупотребляя Святыми Таинствами Божьими, как говорит один (писатель) грек: Этот дракон ведёт войну против

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Et ratio manifesta est.

Quoniam furia et surditas ac amaritudo iam dictorum essent creature Dei secundum Augustinum, quia omnis pena realis a Deo est, sed hec tria predicta in sacrilegio non sunt creature sed sunt deordinationes creaturarum, et aversio a Creatore omnium secundum Ieronimum.

Distancia autem est quasi infinita inter non creaturam et creaturam, quemadmodum inter nichilum et ens secundum Augustinum.

Nam peccatum secundum eundem est nichil et homines cum peccant fiunt nichil, signanter in hoc peccato in quo est singularissime abusus Dei et sanctorum sacramentorum Dei.

Propterea fatalem dominam vestram ultimam vos sacrilegi vidistis in modum draconis, quem Iohannes vidit in Apocalipsi, 13°, et XIIII°, capitulis.

Habuit enim capita septem, propter irreverentiam ad septem sacramenta ecclesie Dei, quoniam sacrilegium secundum theologos in omni sacramento contingere potest.

Habuit eciam decem cornua, quoniam huiusmodi sacrilegi in sacrilegijs (fol. 085, col. d) suis secundum Ieronimum, violant decem Dei precepta.

Cauda autem eius fuit longissima, quoniam secundum Anselmum: Nullus est finis sacrilegij et malorum qui fiunt in Sacramentis Ecclesie.

Trahebat autem terciam partem stellarum celi, quoniam tercia pars hominum secularium et ecclesiasticorum corruit in terram post diabolum Sanctis Dei Sacramentis abutendo, ut ait quidam grecus.

Draco autem iste facit bellum contra Virginem Mariam et Filium Eius, quoniam sacrilegi et symoniaci propter irreverentiam ad Dei Sacramenta (teste Ieronimo) contempnunt Deum et Ecclesiam spernunt Virginemque Mariam dedignantur.

Nequaquam enim auderent facere tantam iniuriam vel contumeliam alicui persone minime mundi, quanta faciunt Filio Dei.

Mittebat eciam draco iste flumen sulphureum et turbulentissimum post Mariam et Filium suum, quoniam sacrilegi propter suas blasphemias

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Девы Марии и Её Сына, поскольку святотатцы из-за непочтительности к Таинствам Божьим (как свидетельствует Иероним) презирают Бога, отвергают Церковь и презирают Деву Марию. Они ни в коем случае не посмели бы нанести столько оскорблений какому-либо ничтожному человеку в мире, в отличие от того, сколько они причиняют Сыну Божьему. Этот дракон испускал бурную реку серы за Марией и Её Сыном, потому что святотатцы своими богохульствами, незаконными союзами, чревоугодием, неправомерным принятием Евхаристии и тошнотворной молитвой направляют реку на Бога и Деву Марию, желая поглотить своей силой Божественную силу. Эта река поглощает землю, а не небо, ибо, как свидетельствует (Святой) Августин, все их дела земны, а не небесны. Этот Зверь также ведёт войну против Михаила и Его Ангелов и (приносит) потрясения на Небеса, поскольку святотатцы, как свидетельствует (С.) Златоуст, являются врагами добрых Ангелов, держащих Церковь Божию. Они ведут войну со слугами Марии, потому что они презирают добрых и достойных чести, унижают и отталкивают их, и выдвигают в церквях дворян по рождению и самых нецивилизованных. В то время этот Зверь был такой же большой и широкий как небо, поскольку святотатство является небесным грехом и одним из величайших грехов в мире, согласно (С.) Амвросию. Любая голова была не меньше провинции или королевства.

И внешний вид этого дракона был настолько ужасен, что весь мир мог быть убит его внешним видом, поскольку святотатцы своим плохим примером и скандалом уничтожают почти весь мир. Пасть каждой головы была такой широкой и глубокой, что в неё могло войти, когда она открывалась, самое большое войско.

И зубы дракона были древовидными, так что в каждой пасти была тысяча рядов зубов или больше, и все они были остроконечными или крючковатыми, и все они были железными и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

simonias compacta illicita, gulam et indebite eucharistie sumptionem et fetulentam orationem, mittunt flumen contra Deum et Virginem Mariam, absorbere volentes sua potestate Divinam Potestatem.

Terra vero absorbet hoc flumen et non celum, quia opera eorum, teste Augustino, cuncta sunt terrena et nequaquam celestia.

(Fol. 086, col. a) Facit eciam hec Bestia bellum contra Micha[h]elem et Angelos Eius et turbationem in celo, quoniam sacrilegi, teste Crisostomo, inimicantur bonis angelis Ecclesiam Dei regentibus.

Et peramplius bellum ingerunt Servis Marie, quia bonos et dignos honore spernunt eos abiciendo et spernendo, preponendoque in ecclesijs nobiles carne et rusticissimos.

Fuit autem hec Bestia tanquam celum magna et lata, quoniam sacrilegium est peccatum celeste et de maximis mundi peccatis secundum Ambrosio.

Quotlibet autem caput non fuit minus quam una provincia vel regnum.

Aspectusque istius draconis fuit tam terribilis quod unus mundus potuit interfici eius aspectu, quoniam sacrilegi suo malo exemplo et scandalo pene totum mundum interficiunt.

Os vero cuiuslibet capitis fuit tam latum et profundum quod potuit in eo intrare uno hiatu maximus exercitus.

Dentesque draconis ad modum arboris erant sic quod in quolibet ore erant mille ordines dentium vel amplius, qui omnes erant aculeati sive hamati omnesque erant ferrei et igniti et tam magni quod quilibet potuit interficere unum regnum veneno fetore ardore et crutiatu.

Nam in quolibet dente erant innumeri unci recurvati, ubi anime indicibilem penam paciebantur.

Et quidem hoc congrue.

Quoniam sacrilegi, teste Bernardo (fol. 086, col. b), polluto ore et pollutis dentibus Sacramenta Dei contingunt, quando post eorum peccata blasphemias symonias et ceteras vanitates mundi suscipere aut ministrare Dei Sacramenta presumunt, ideo sic punientur per septem ora draconis.

In quolibet autem ore vidistis et fuit vobis

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

огненными, и такие большие, что каждый мог уничтожить целое королевство ядом, зловонием, пламенем и муками. На каждом зубе было бесчисленное множество изогнутых крючков, где души страдали от невыразимого наказания.

И это тоже соответствующим образом! Поскольку святотатцы, как свидетельствует (Святой) Бернар, принимают Таинства Бога с испачканными ртами и кривыми зубами, когда они предполагают, что они получают или совершают Таинства Бога после своих грехов богохульства и других сует мира. За это они будут наказаны семью ртами дракона. В каких бы ртах вы ни видели, и вам было сказано, что существует семь тысяч различных наказаний, наименьшее из которых, по моему мнению, было больше всех мучений духа, поскольку, согласно (Святому) Василию, наименьшее наказание души тяжелее любого телесного наказания.

Поскольку первый (уровень) порядка духовных вещей больше максимального порядка телесных вещей, согласно (С.)Дионисию и (С.) Иларию.

И так, они переходили изо рта в рот, так что первый рот после того, как они превратили души в высокие горы, затем, излив их во второй рот, изгнал их, так что они снова превратились в эти головы и были замучены семью тысячами наказаний.

Таким образом, происходило во всех головах.

Наконец, последняя голова, после семи тысяч наказаний, причинённых душам, поглотила их, и там было семь ветров.

В первом (чреве), который был больше царства, была печь безмерного ужаса, где души мучались десятью тысячами наказаний.

Действительно, каждый уголь из печи производил особое наказание.

Там были плиты, вилки, трезубцы и большие бронзовые котлы, где потом мучились души; оттуда доносился невероятный рёв томящихся.

Затем они подошли ко второму животу, где была печь, где души превращались в муку, а затем были

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

dictum esse septem milia penarum distinctarum, quarum minima meo iudicio fuit maior quam universa mentum tormenta, cum pena anime minima, secundum Basilium, sit gravior quacunque corporali maxima pena, quia primum ordinis spiritualium est maius maximo ordinis corporalium, secundum Dyonisium et Hylarium.

Et sic de ore ad os transibant, sic quod primum os postquam admodum montium maximorum animas converterat, tunc vomendo eas ad os secundum proiciebat, sic quod de novo in hijs capitibus formabantur, et septem milibus penis cruciabantur.

Sic consequenter fiebat per capita universa.

Tandem ultimum caput post septem milia penarum illatarum animas ad intra traiciebat, ubi erant septem ventres.

In primo qui maior fuit uno regno erat fornax immense horribilitatis, ubi anime cruciabantur per decem milia penarum.

Quilibet enim carbo fornacis unam penam faciebat specialem.

Ibi erant lamine fuscinule tridentes et caldaria (fol. 086, col. c) magna erea, ubi autem anime tormentabantur, clamor exinde veniebat morientium inestimabilis.

Postmodum autem veniebant ad secundum ventrem, ubi fuit pistrina, ubi anime tanquam farine efficiebantur, et deinde quasi per panes et pastillas formabantur, sicque decoquebantur et exinde demonia pascebantur et belue infernales indicibiles et inenarrabiles.

Ibique erant decem milia penarum quarum minima excedit mortem cuiuslibet gigantis.

Deinde per posteriora demonum et beluarum eiciebantur in tercium ventrem, ubi fuit fabrica inferni, et ubi per fabros anime fundebantur ad instar metalli.

Et tunc conglobabantur cum malleis ignitis, et per globos ad modum monticulorum parvulorum adunabantur, et in varias figuras varie formabantur.

Isti enim sacrilegi totum mundum succendunt sua luxuria spirituali et carnali, ideo puniebantur in fornace prima et coquina inferni.

Secundo mundum inficiunt sua gula, ideo puniebantur in pistrina.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

замешаны в хлебах и лепёшках, и поэтому они были испечены, и затем съедены демонами и адскими зверями.
И там было десять тысяч наказаний, наименьшее из которых превышает смерть любого гиганта.
Затем, из задней части демонов и зверей, они вылились в третье чрево, где была фабрика ада, и где души плавились кузнецами, как металл.
И тогда они были сплющены огненными молотами, и были собраны в шары, похожие на маленькие горы, и были сформированы в разные фигуры.
Эти кощунства, действительно, воспламеняют весь мир своей духовной и плотской похотью, поэтому они были наказаны в первой печи и кухне ада.
Во-вторых, своей ненасытностью они отравляют мир, поэтому были наказаны в печи.
В-третьих, (они) беспокоят мир битвами, как свидетельствует Ориген, поэтому они наказаны на фабрике ада, где души были разбиты демонами, как виноград, до тех пор, пока не выйдет кровь, как ручьи, которую пьют жабы, драконы и демоны.
Итак, они были брошены в один пресс, и в нём было очень много таких прессов, и в них было десять тысяч наказаний, наименьшее из которых превышало смерть ста очень сильных людей в этом мире.
И после того, как души были раздавлены, как виноград, внутри этих прессов, и их кровью напились эти монстры, они наконец вылились в пятое чрево, в то, что они взяли.
И, конечно, справедливо, что они испытали всё это из-за пьянства святотатств и злоупотребления Кровью Господа.
Затем в этом пятом аду была бойня, в которой души были ободраны живыми, выпотрошены, как свиньи, и повешены за ноги.
И с этими ужасными мучениями их конечности были скручены, и внутри бездны, которая была плотью ада, они были засолены солью проклятия, а затем пожирались змеями, волками и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Tercio turbant mundum bellis, teste Origene, ideo puniuntur in fabrica inferni, ubi anime calcabantur a demonibus in modum uvarum, quousque sanguis exiret ad modum rivulorum torrentium, quo sanguine potabantur bufones (fol. 086, col. d) dracones et demonia.
Deinde infra torcular mittebantur, et erant ibi talia torcularia plurima, ubi per ista omnia ducebantur, in quibus decem milia erant penarum, quarum minima excedebat mortem centum hominum fortissimorum in hoc mundo.
Cumque anime compresse fuissent quasi uve infra hec torcularia, et sanguinem eorum monstra hec essent inebriata, tandem vomebant quod sumpserant in quintum ventrem.
Et quidem iuste hoc paciebantur, propter sacrilegorum ebrietatem et Sanguinis Dominici abusionem.
In hoc autem quinto inferno fuit macellum, in quo anime excoriabantur vive, et ad modum porcorum eviscerabantur, et sic per pedes appendebantur.
Sicque in hoc tormento horribilissimo membrarum torquebantur, et infra abissum quandam que fuit inferni carnarium quasi sale maledictionis saliebantur, et postmodum a serpentibus lupis et alijs bestijs devorabantur.
Tandem hee bestie una cum cibo earum ad potandum saltabant in lacum, ubi potantes ignem et sulfur, emittebant animas per omnes partes corporis, ubi fuit horrendissima pena in exitu animarum et reformationem per talem potum.
Et eedem bestie infinite prius sanguinem (fol. 87, col. a) earum potaverunt.
Et quidem iuste hec paciebantur, quoniam pauperes excoriaverunt in hoc mundo et corroserant usque ad ossa, teste propheta Ezechiele.
Fueruntque ibi decem milia penarum, quarum minima sufficiebat ad interficiendum centum leones fortissimos.
Postmodum autem miserabilium istorum sacrilegorum anime trahebantur ad sextum ventrem draconis, ubi erat horrendissima pena universorum mortalium.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

другими зверями.
Наконец, эти звери, вместе с их пищей прыгали в озеро, чтобы пить, где, выпивая огонь и серу, выдыхали души со всех частей тела, где было ужасное, с помощью такого питья, наказание пролитием душ и их восстановлением.
И бесконечные звери, как и прежде, пили их кровь.
И также, справедливо, страдали от этих мук, потому что они снимали кожу с бедных в этом мире и сжирали их до костей, как свидетельствует пророк Иезекииль.
И там было десять тысяч наказаний, самого маленького из которых было достаточно, чтобы уничтожить сотню сильнейших Львов.
Затем души этих несчастных святотатцев были втянуты в шестое чрево дракона, где наказание всех смертных было ужасным.
На самом деле, там было место виселиц ада, которые были бесчисленными, с железными и огненными крючками, на которых одни висели за ноги, другие-за руки, некоторые-за глаза, другие-за ноздри и за уши.
А некоторые мастера или начальники висели подвешеные и за рот, и за сердце, и даже за гениталии.
И эти крючки проникали во всё, с чем соприкасались.
Невозможно сказать, каково было их наказание, но каждый может представить это, если бы в течение получаса в нём было раскалённое железо, пронзающее (их) язык или гениталии и так далее для других конечностей.
Там присутствовали бесчисленные демоны, раздирающие повешенных железными гребнями до костей, и в этом месте мучения были невыразимы, и вой душ (доносился) до небес.
И это были честолюбивые и высокомерные, богохульники и воры.
Что еще? Эти несчастные снова были разбиты колёсами, как это принято делать в Алеманнии, что является ужасным видом смерти, потому что они всегда передвигались на колёсах тщеславия и удовольствия, с силой помещая под колеса более слабых.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Ibi enim erat locus patibulorum inferni ubi erant innumera patibula, in quibus erant unci ferrei et igniti, in quibus aliqui pendebant per pedes, alij per manus, quidam per oculos, alij per nares, atque alij per aures.
Et in quibusdam rabbi sive maioribus fuit appensio per os et per cor, ac genitalia.
Uncique illi penetrabant totum quod attingebant.
Qualis autem horum pena fuit dici non potest, sed cogitare quilibet potest, si haberet sustinere ferrum candens per mediam horam solum in lingua aut in genitalibus, et sic de alijs similibus.
Astabant ibi demonia innumera, que pendentes pectinibus ferreis laniabant usque ad ossa, in quo erat tormentum indicibile (fol. 87, col. b) et animarum ullulatus usque ad celum.
Et hij erant ambiciosi et arrogantes sacrilegi ac fures.
Quid amplius ?
Hij malenati rursus frangebantur rotis, ut moris est in Almanijs, quod est genus mortis horribilissimum, quoniam semper ambulaverunt in rotis vanitatis et voluptatis, inferiores pro viribus rotantes.
Super hoc quidam devotus sanctus ait. Qui non timent Deum tormentare, quomodo timere potuerunt proximum damnificare.
Tandem hij sic rotati et membris omnibus confracti, et in veru quidam ponebantur et tanquam auce torrebantur, et sic a bestijs demoniacis dentibus et unguibus cum inenarrabili tormento devorabantur.
Alij vero tanquam omasia animalium super crates ferreas assabantur, et alij super laminas ignitas permaximas ponebantur, et frixabantur tamdiu quousque transirent per laminas illas sicut cera liquefacta per pannum.
Sic per partem oppositam ruebant guttatim locum fetidissimum super horribile gelu et glaciem frigidissimam, ibique renovabantur ad priora tormenta.
Alij autem super carbones ut ferrea ignita assabantur, sicut quidam (fol. 87, col. c) aliquotiens rustici lardum assare solent.
Plurimeque ibi erant pene indicibiles numero et qualitate, quantum ad enormitatem et pene gravitatem, tamen quantum ad numerum absolutum decem

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Об этом набожный святой говорит: Те, что не боялись причинить боль Богу, как они могли бояться причинить вред ближнему?
Наконец, они (были) так измотаны колёсами и разбиты во всех конечностях, а некоторые были помещены на вертел и обжарены, как гуси, и были съедены демоническими зверями, с невыразимым мучением, зубами и ногтями.
Другие же, как звериные внутренности, жарились на железных решётках, а другие - на огненных пластинах, и жарились так долго, пока не проходили сквозь эти пластинки, как жидкий воск через ткань. С противоположной стороны они спускались, капля за каплей, в зловонное место, по очень холодному льду, и там возобновлялись прежние муки.
Другие жарились на углях, как на раскалённом железе, так же как иногда крестьяне привыкли жарить сало.
И там было очень много невыразимых наказаний, по количеству и особенностям, по величию и серьёзности преступлений, и, по абсолютному количеству, было десять тысяч видов наказаний, и в них вы видели многих своих знакомых.
Это были наказания обманщиков, святотатцев и мошенников, которые обманывают добрых и простых умелыми уловками. И, будучи недостойными, они приобретают своей хитростью власть над душами.
Но затем, подняв бурный вихрь, они были извержены драконом с ужасными метеоризмами, в седьмое чрево, где самое маленькое из десяти тысяч наказаний, превышало тысячу мучений беременных женщин, и оно продлится бесконечно много веков.
Ибо они зачали обман, как свидетельствует (С.) Василий, поэтому они рожают беззаконие.
Наконец, как уже было сказано, очень суровым, ужасным ветром с навозом они были брошены, как листья, в последнее чрево этого ужасного зверя, невыразимого и невероятного для смертных, где наказание было более суровым и более

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

milium ibi erant penarum genera, et in hijs multos de notis vestris vidistis.
Iste autem erant pene subdolosorum et sacrilegorum fraudolentium, qui callidis machinationibus bonos et simplices decipiunt.
Et cum sint indignissimi, regimen animarum sua calliditate acquirunt.
Sed postea turbine facto vehementissimo, ex draconis ventositatibus turpissimis et innominabilibus expellebantur in septimum ventrem, ubi minima pena de decem milibus excedebat mille pregnantium iuvencularum tormenta et durabit per infinita secula seculorum.
Hij enim semper conceperunt dolos, teste Basilio, ideo pariunt iniquitatem.
Ultimo ut dictum est cum vento turpissimo, horribilissimo et sterquilinio tanquam folia pellebantur in ultimum ventrem bestie huius indicibilis et inenarrabilis et mortalibus incredibilis, ubi fuit pena ceteris omnibus gravior et ignominiosior.
Postquam enim transierunt anime per sex (fol. 87, col. d) ventres priores et per singulas penas, trahebantur in impetu iam dicto ad voraginem septimam que dicebatur locus mortis, ibi erat omne genus infirmitatum in summo.
Nam ibi erant, febres, pistilentia, furia, leprositas, cancer, paralisis, cecitas, sitis, fames, frigiditas, languor mortis, agonia, et huiusmodi penalia, quarum penale minimum fuit gravius mille huius mundi infirmitatibus mortalibus, fuitque iste locus locus oblivionis eorum, stabant enim sine misericordia.
Sed ubi?
Inter feces bestiarum et stercorum et urinarum, ubi fuit fetor horror et miseria incomparabilis.
Hij itaque in hoc ceno maledictionis stantes usque ad mortem fatigabantur.
Quoniam sacrilegi fecibus enarratis scilicet peccatis pocius insudant quam operibus veritatis et virtutum.
Ibique fuit stagnum quasi privata huius bestie, ubi erant monstra piscium et beluarum invisa et inaudita super omnem modum et estimationem timorosa, que solo suo aspectu poterant unum totum interficere regnum.
Pellebantur igitur hec anime

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

позорным чем все остальные.
После того, как души прошли через предыдущие шесть ветров и через все различные муки, они были втянуты с уже упомянутым порывом ветра в седьмую пропасть, которая называлась местом смерти; там была в высшей степени всякая немощь.
Действительно, там были лихорадка, чума, безумие, проказа, рак, паралич, слепота, жажда, голод, холод, истощение смерти, агония и такие мучительные вещи, из которых самая маленькая жалкая реальность была более серьёзной, чем тысяча смертных немощей этого мира, и это место было их местом забвения: они действительно были без милости.
Но где? Среди фекалий зверей, среди экскрементов и мочи, где было несравненное зловоние, ужас и страдания.
Поэтому они, стоя в этой слизи проклятия, изнемогали до самой смерти.
Потому что святотатства больше испражнений, о которых упоминалось, то есть грехов, а не дел истины и добродетели.
И там было личное болото этого зверя, где были чудовища рыб и зверей, невиданные и неслыханные, невероятно страшные и превышающие воображение, которые одним своим видом могли уничтожить царство.
Тогда эти несчастные души были изгнаны с дефекацией тем же драконом в этот пруд, где их пожирали хвостатые адские звери, и их пища превращалась в остатки фекалий.
И вот, этот огромный зверь, очистив брюхо проклятия, как было сказано, изгнал, как река всякой безмерности, несчастные души в бездну бесконечной глубины и тьмы, где эти несчастные души получали от бесов неслыханные наказания за то, о чём уже было сказано.
После того, как эти несчастные (души) реформировались невыразимыми наказаниями, дракон затаил дыхание и привлёк к себе бесчисленное множество тех, кто был брошен таким образом в бездну, и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

miserabilissime tanquam egestiones et purgamenta (fol. 88, col. a) istius draconis in hoc stagnum, ubi ab istis beluis infernalibus devorabantur, et quasi cibus earum per digestiones ignitas in superfluum egestionis vertebatur.
Sicque bestia hec enormissima purgando alvum maledictionis ut dictum est tanquam flumen totius enormitatis emittebat miseras animas in abissum infinite profunditatis tenebrarum et caliginis, ubi misere iste anime a demonibus inauditas penas propter iam dictas recipiebant.
Illis autem miserrimis sic renovatis per penas indicibiles, respirabat draco et attrahebat ad se multitudines innumeras eorum qui sic in abissum abiecti erant et arte infernali iterum a dentibus bestie rapiebantur, et per septem ora cum penis indicibilibus vomebantur ut dictum est.
Et in quolibet ore septem milia penarum erant.
Quoniam sacrilegi (teste Hieronimo) ad omnia mundi peccata constant.
Postmodum iterum ad ventres singulos veniebant et sic consequenter de aliis penis per ordinem iam dictis, ibi in quolibet ventre erant semper decem milia penarum.
Sacrilegi propter suum ventrem, teste Crisostomo, faciliter sunt promptiter parati divina decem infringere mandata, et sic in ventribus habent septuaginta milia penarum distincta, et in dentibus quadraginta novem milia penarum, que simul faciunt centum (fol. 88, col. b) milia et decem et novem milia penarum.
Sed nec sufficit solum hoc de hac horrendissima bestia.
Quoniam in cornibus eius decem que erant divaricata per parvula cornua innumerabilia anime appendebantur per omnes hominum sensus et membra.
Et in istis cornibus que erant viventia, et continue discordia eterna ad invicem bellantia, erant ora dentibus ferreis armata, que animas ibi stantes post lacerationes a cornibus, post vulnera, mutilationes post ardores infinitos devorabant, et sic cum penis intollerabilibus per occultos meatus cornuum sulphureos et ignitos misere anime huiusmodi trahebantur ad penas

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

там они снова были искусно пойманы зубами адского зверя, и их вырвало из семи ртов, с невыразимыми муками, как было сказано. И в каждом рту было по семь тысяч наказаний. Поскольку святотатства (как свидетельствует [Святой] Иероним) сохраняются во всех грехах мира.

И снова они возвращались во внутрь зверя, и, следовательно, к другим наказаниям, в уже упомянутом порядке, где в каждом брюхе всегда было десять тысяч наказаний.

Святотатцы из-за своего чрева, как свидетельствует (С.) Златоуст, с легкостью охотно готовы нарушить десять Божественных заповедей, и поэтому в ветрах они испытывают семьдесят тысяч различных мучений, а в зубах сорок девять тысяч наказаний, которые вместе составляют сто девятнадцать тысяч мук. Но этого недостаточно рассказать об этом ужасном звере. Так как на десяти рогах его, которые были расставлены, души были повешены на бесчисленных маленьких рогах, через все человеческие чувства и конечности. И на этих рогах, которые были живые, и которые постоянно сражались друг с другом в вечном раздоре, рты были вооружены железными зубами, которые пожирали души, которые стояли там после мучения рогов, после ран, увечий, после бесконечных страданий, и таким образом несчастные души тянулись между невыносимыми наказаниями, через тайные, сернистые и огненные ходы рогов, к мучениям на зубах.

Но сколько было страданий в этих десяти рогах? (Души) переходили от рога к рогу между многими войнами, и, хотя и не одним и тем же способом, на каждом роге были, следовательно, рога, расставленные как у оленей.

Там было много наказаний за каждый грех, за то зло, которое они совершали в своей жизни, поэтому, по крайней мере, в каждом роге было пять тысяч наказаний, которые испытывали в наибольшей степени те, кто много раз согрешил, но не те, кто согрешил меньше.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

dentium.

Sed quot fuerunt pene in istis cornibus decem?

Dico quod transibant de cornu in cornu post multa bella, et si non eodem modo, in quolibet vero cornu erant cornua ad modum cervi divaricata in infinitum.

Tot ibi erant pene pro quolibet peccato quot mala unquam fecerunt in vita sua unde ad minus in quolibet cornu erant quinque milia penarum, quas permaxime paciebantur qui totiens peccaverunt non autem illi qui minus peccaverunt.

Et ibi erant quinque milia penarum, quarum minima excedebat centum devorationes ursinas, quoniam teste Basilio, (fol. 87, col. c) plus potest minimum Iehenne quam valde magnum nature corporee.

Et in his puniebantur reges, pontifices, et alij principes qui per bella et violentias introducebant suos amicos, propinquos vel attinentes ad ecclesiasticas dignitates.

Et hec bestia fuit rex super omnes filios superbie et maxime super sacrilegos qui polluunt Dei Sacramenta, vel in-digne suscipiendo vel conficiendo.

Unde ibi audiebantur voces dominorum et principum secularium et suorum vasallorum, clamantium in hunc modum: («)Ve ve ve vobis pontificibus et presbiteris pessimis, pro quibus heu tanta patimur, quia fecimus vos quos estimavimus dignos, dignitates habere ecclesiasticas. Ve ve ve vobis(”).

Videbanturque hij domini esse armati, et nichilominus inter tormenta sua gladijs igneis ecclesiasticos ferire.

Respondebantque ecclesiastici: (“)Ve ve ve vobis maledictissimi et scelestissimi, qui superbia vestra tyrannica nos promovistis ad hec tormenta(»).

Atque habentes calices plenos sulphure et igne proiciebant in facies principum.

Sicque manebant in guerra sempiterna inter se donec per cornua devorarentur, et ad predictas penas reassumerentur.

Durabitque istud per infinita secula seculorum.

Et heu heu longe post iudicium graviora (fol. 88, col. d) pacientur tormenta, quoniam cum corpore et anima simul tormentabuntur per infinita secula seculorum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И там было пять тысяч наказаний, самое маленькое из которых превышало сотню пожираний медведями, что, как свидетельствует (С.) Василий, может быть более мелкой (вещью) Геенны, чем величайшей вещью физической природы.

И в нём были наказаны короли, понтифики и другие князья, которые в войны и насилие вели своих друзей, соседей и поддерживали их с церковными достоинствами.

И этот зверь был царём над всеми сыновьями гордости и, самое большее, над святотатствами, оскверняющими Таинства Божьи, которые принимая их, делали это недостойно.

Там были слышны голоса господ, князей и их вассалов, которые кричали так: "Горе, горе, горе вам, епископам и пресвитерам, из-за которых мы переживаем, увы, так много наказаний, потому что мы сделали так, чтобы вы, которых мы считали достойными, имели церковные достоинства. Горе, горе, горе вам!".

И было видно, что эти господа были вооружены, и, среди своих мучений, они ранили огненными мечами священнослужителей.

И отвечали священнослужители: "горе, горе, горе вам, проклятым и бесчестным, что вы своим тиранническим высокомерием подтолкнули нас к этим мучениям!".

И, имея чаши, наполненные серой и огнём, бросали их в лицо князьям.

И так они оставались в вечной войне между собой, пока их не разорвали рога и не вернули к наказаниям, сказанным ранее. И это будет продолжаться в течение бесконечных веков.

И, увы, увы, после (Вселенского) Суда они будут страдать гораздо более серьёзными мучениями, когда они будут мучиться телом и душой, на протяжении бесконечных веков.

Итак, о, повелители мира, священнослужители, миряне и религиозные деятели, вы видите, как бессмысленно вы напрягаетесь в своих кощунствах, чтобы получить, к сожалению, завтра или послезавтра, эти муки на вечность.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

O igitur domini mundani clerici laici et religiosi, videte videte quanta vesania laboratis in sacrilegijs vestris ut cras aut postcras heu prochdolor hec tormenta usque in evum recipiatis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

NOTA.
EXAMEN THEOLOGICUM VISIONIS EXPLICATAE.

XVI. QUAERITIS: Ecquo modo potuerunt ista sic videri, cum nullae insint inferno bestiae?
RESPON[DEO]: Cur inquiritis, quod vidistis?
Ista praecipua inferni daemonia sic apparent animabus discruciandis, visione nunc mentali, alias imaginaria, alias in assumpta specie: praesertim vero specie corporeae tali daemonia per Divinam Potentiam sunt alligata; tum ut solo spectaculo plus torqueantur animae; tum ut ipsi cacodaemones, ea coactione assumptionis, dirius patiantur aeternum; denique ut animae, quibus peccaverunt, his et torqueantur; ea autem hisce in formarum larvis belle animabus damnatis representantur .
2. Porro QUAERITIS: Quomodo sic ligantur?
RESP[ONDEO]: Divina Potentia, et infinita Justitia Sua, vim et speciem intelligibilem mentibus damnatorum impressit: quae cuncta intelligibilia semper eis praesentavit ista sub cruciabili specie, idque sic, ut anima se ab ea nunquam avertere possit; neque daemones, ad eam alligati, aliter possint.
Quanto autem vis spiritalis, quam corporalis, est major, tanto et poena est gravior; quam si esset res vere naturalis; unde animae patiuntur supernaturali passione.
Quam ut evadatis salvi: Laudate Deum in Psalterio.

HISTORIAE CONTINUATIO.

XVII. “Ad extremum nunc ego QUAERO: Aliterne vidistis, atque dicendo exposui?.
Et omnium vox una fuit: “Domine, nil verius scivimus unquam!”.
Iterum S. Dominicus: “Et vero vos omnes, nondum vere contriti, sed timore solo conterriti: bestias, ut vidistis, sic vestris in animabus adhuc circumfertis”.
Ad quod eorum multi: “O Pater: hoc videtur impossibile!”.
Et ille: “O tardi corde ad credendum in omnibus, quae vidistis, et audistis!

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ПРИМЕЧАНИЕ:
БОГОСЛОВСКАЯ ОЦЕНКА И ОБЪЯСНЕНИЕ ВИДЕНИЯ.

XVI. Вы спрашиваете: как можно было так видеть эти вещи, так как в аду нет ни одного Зверя?
Я отвечаю: Почему вы исследуете то, что видели?
Эти особенные Демоны Ада появляются душам, чтобы мучить, теперь явились с видением разума; в других случаях (с видением), связанным с воображением; в других случаях ещё в обличьях, которые были приняты ими.
Демоны, однако, по Божественной силе, связаны в этом телесном аспекте, как потому, что при одном взгляде души очень мучаются, так и потому, что сами демоны, при этом принуждении к принятым (подобиям), более жестоко страдают в течение вечности; наконец, потому, что души, с которыми они согрешили вместе, также мучаются; таким образом, они, по праву, в этом виде зверей, изображаются проклятым душам.
2. Кроме того, вы спрашиваете: как (такие демоны) так связаны (с подобием зверей)?
Я отвечаю: Божественная сила и её бесконечная праведность запечатлели души проклятых, силу и форму, познаваемую; и все эти познаваемые реальности всегда представятся им в этой мучительной форме, и это для того, чтобы душа никогда не могла отвернуться от неё; даже демоны, связанные с ней, не могут поступить иначе.
Поскольку духовная сила больше телесной, тем сильнее и наказание по сравнению с только естественной реальностью; поэтому души страдают от сверхъестественных страданий.
Чтобы вы, невредимые, уклонились от них, восхваляйте Бога в С. Розарии.

ПРОДОЛЖЕНИЕ ИСТОРИИ.

XVII. “В конце концов, теперь я спрашиваю: вы видели иначе, чем я изложил словами?”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Тогда сказал Доминик: Итак, вы поняли истину, которую я вам сказал?".
Они ответили: "Это правда, и в тысячу раз вернее,
чем ты говоришь".
"Но каким образом, - сказал (Святой) Доминик, вы могли видеть это в аду, поскольку там нет таких животных, и не возможно, чтобы они оставались или жили там.
Вы хотите услышать ответ?
Потому что вы исследовали то, что видели!
Тем не менее, для тех, кто этого не видел, уместно дать объяснение так же, как Господь открыл мне.
Ибо есть 15 главных бесов, которым до сего времени вы служили своими грехами.
И эти демоны, чтобы мучить души, предстают перед душами с видением, иногда ментальным, иногда воображаемым, иногда принимая форму, и поэтому души мучаются видя их.
Тем не менее, демоны, которых, в частности, вы видели в предполагаемом телесном аспекте, по Божественной силе обязаны таким образом наказывать души.
Или это происходит в мысленном видении, когда демоны являются душам, чтобы мучить их вечно, или это происходит по принятой форме, по принуждению Божественной Воли, знайте, что демонические звери такого рода будут мучить души несравненно больше, чем если бы в одном месте были бесконечные ужасные животные.
Поскольку, как свидетельствует Григорий Назианзен, сила наименьшего демона превосходит силу любого созданного существа, и тем больше сила большего демона превосходит всё сказанное ранее.
Но, более того, к мучениям добавляется то, что Бог связывает демонов этого рода с видами или фигурами такой формы или с приобретением телесной природы в любое время и в любом месте таким и другим способом, поскольку они не могут явиться душам до вечности, кроме как под

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Tunc ait Dominicus: («)Nunquam non me verum dixisse cognoscistis(»).
Responderunt: («)Et verum et milies verius quam dicis(»).
(“)Sed quali modo (-) ait Dominicus (-) potuistis hoc videre in inferno cum ibi non sint animalia huiusmodi, nec est sic possibile ipsa ibi commanere aut vivere.
Ecce vultis audire sententiam(?)
Cur inquiritis quod vidistis.
Sed fortassis pro alijs qui hoc non viderunt, congruum est rationem assignare, quemadmodum michi Dominus revelavit.
Sunt enim demonia XV principalia ibidem quibus hac tenus per vestra peccata deseruistis.
Et hec demonia ad animarum tormentum apparent animabus aliquando visione mentali, aliquando ymaginaria, aliquando in specie assumpta, sicque anime tormentantur in visione eorum.
Signanter tamen demonia que vidistis in specie corporea assumpta sunt in penam animarum per Divinam Potentiam sic alligata.
Et sive fiat in visione mentali quod demones appareant animabus ad eas tormentandum perpetue, sive fiat per naturam assumptam ex Divina Voluntate simul et (fol. 89, col. a) coactione scitote quod huiusmodi bestie demoniace incomparabiliter plus tormentabant animas, quam si vera essent animalia in infinitum horribilissima et terribilissima.
Quoniam teste Gregorio Nazanzeno, potestas minimi demonis excedit totum genus creatum vel creabile, quanto magis maioris et maximi demonis potestas excedit omnia predicta.
Sed peramplius addit ad tormentum, quod Deus alligat huiusmodi demonia ad huiusmodi species vel figuras aut naturam corporalem assumptam tali et tali modo semper et ubique, quod non possunt apparere animabus usque ineternum nisi sub ratione formali illius speciei, quod est maxima pena demonum.
Insuper anime damnatorum secundum gradus peccati nunquam usque ineternum poterunt videre huiusmodi demonia quibus servierunt, nisi sub illa ratione et specie continue quamdiu Deus erit Deus.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Iterato conspicietis ”.
Simul ad SS. versus Hostiam orabat clare voce : “Bone JESU: hoc verum esse, rursum eis ostende, ut perspectam suorum scelerum immanitatem agnoscant”.
Et vox ad eum superne accidit: “Visum, satis, ut credant”.
Ac rursum S. Dominicus: “Domine, satis quidem pro Justitia Tua, at Tua pro Misericordia, et horum peccatorum miseria ecce nondum satis”.
Ecce protinus quisque in se, et aliis eadem XV monstra tanto conspicabantur horribiliora, quanto coelum a terra abest distantius; ut jam eis, visa prius velut somnium viderentur, aut pictura fuisse.
Ac nisi manu Dei protecti vixissent: perissent.
Tam dirum est, suorum videre peccatorum foeditatem; quanto dirius in tartaro?
Et Ratio docet; nam quanto positivum est nobilius; tanto privativum est deterius; ac peccatum privat gratia et gloria; inferni autem poena per se privat bono sensibili; [et] ut instrumentum, non per se, privat bono gloriae; idcirco poena damni discruciabilior est, quam poena sensus.
Et rursus: sicut humanitus comprehendi nequeunt, quae Deus praeparavit diligentibus se; ita nec, quae odientibus se.
Solum scit, qui accipit.
XVIII. Universi his visis, in humum, in fletum abjecti, inque veram diffluentes toto corde poenitentiam, resipuerunt.
Atque ex eo nullus eorum ridere [amplius] visus scitur: mundo ejurato sese omnes abdicarunt, praeter paucos.
Ordines Religiosos ingressi varios, coeptam cum vita duxere poenitentiam.
Alii Praedicatorum, Minorum alii, complures Carthusiae Ordinem professi vixerunt: quidam Eremis sese incluserunt.
Per eos, ut praepotentes, multi Religiosorum Conventus passim collocati sunt: Dynastae item, ac etiam Prin/cipes ad meliorem se frugem, istorum exemplo sesse receperunt.
Simile quid legi S. Dominicum, et in Hispaniis designasse.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

И голос у всех был один: "Господи, ничего более истинного мы никогда не знали""
И снова Святой Доминик (сказал): "и воистину, вы всё ещё не очень огорчены, но только напуганы ужасом; хотя, увидев зверей, вы всё ещё носите их в своих душах".
На это многие из них (ответили): "О отец, это кажется невозможным".
И он: "о, поздно от души верить всему, что вы видели и слышали!
Посмотрите еще раз!”.
В то же время, обращаясь к С. Хостии, он громко умолял: “о, Добрый Иисус; покажи им ещё раз, что это правда, чтобы они знали чудовищность своих грехов так, как они это видели”.
И голос доносился до него сверху: "того, что они видели, достаточно, чтобы они поверили".
И снова Святой Доминик: "Господи, конечно, этого достаточно для твоей правды, но для твоей милости и для страданий этих грешников, всё ещё недостаточно".
И вот, в тот момент, каждый сам по себе и вместе с другими увидел те же пятнадцать чудовищ, настолько более ужасных, насколько далеко небо от Земли; так что теперь им казалось, что увиденное прежде было как сон или картина.
И если бы они не были защищены рукой Бога, они бы умерли.
Настолько драматично, видеть зло своих грехов; настолько более драматично (видеть зло своих грехов) в аду?
Разум также учит, на самом деле, что, чем более благородно положительное, тем хуже отрицательное, а грех лишён благодати и славы; тогда наказание Ада само по себе лишено чувствительного блага, и само по себе (наказание) не прекращает стремление к славе; поэтому наказание за вред более мучительно, чем наказание за смысл.
И снова; как по-человечески нельзя понять то, что Бог приготовил для тех, кто его любит, так и то, что Бог приготовил для тех, кто его ненавидит.
Только тот, кто это получает,- знает.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

видом ограничивающим их сущность, что является максимальным наказанием демонов.

Кроме того, души проклятых, согласно степеням греха, никогда в вечности не смогут увидеть демонов такого рода, которым они служили, если только не в этом обличии, пока Бог будет Богом.

Но вы спрашиваете, каким образом, какой силой они так связаны (демоны), будучи свободными.

Услышь мысль Господа нашего Иисуса Христа.

Божественная Сила, я утверждаю, запечатлела Своей бесконечной Справедливостью, образы, понятные душам проклятых, которые представят всё в этих ужасных образах, так что душа никогда не сможет избавиться от этого проклятого вида или от (этого) видения.

И точно так же демоны вынуждены делать это по Божественной добродетели, которая вселяет в них такую силу.

И, чем больше духовное насилие, чем материальное, тем серьёзнее (духовное) наказание, чем если бы оно было чисто естественным.

Следовательно, души страдают не от естественных страданий, а больше, от сверхъестественных страданий, как говорят богословы.

И видения, которые вы теперь видели, напоминают видения Тундала.

И вы также видели много других страданий ада, и другие перед вами пережили их, и некоторые потомки увидят их снова.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Sed queris quo pacto, qua virtute sic ligantur cum sint liberi.

Audi Domini Nostri Ihesu Christi sententiam.

Divina inquam Potentia impressit ex Sua infinita Iusticia unam vim vel speciem intelligibilem mentibus damnatorum, que cuncta intelligenda semper presentabit sub ista specie tormentabili, sic quod non poterit anima unquam avertere se ab huiusmodi dampnabili specie sive visione.

Et pari modo demones sunt alligati ad hoc faciendum per divinam virtutem, vim talem in eos imprimentem.

(Fol. 089, col. b) Et quanto violentia spirituali est maior quam corporalis tanto hec pena est gravior quam si esset vere naturalis.

Propterea anime non paciuntur passione naturali, sed passione magis supernaturali, ut dicunt theologi.

Et secundum hunc modum sunt Tundali visiones, quas eciam nunc vos vidistis.

Et pari modo plurimas alias penas inferni vidistis, et alij ante vos perpenderunt et posteri aliquid conspicient.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

ATTESTATIO VISIONIS
SPONSO FACTAE NOVELLO.

Certus autem sum, nuper quendam B. Mariae Sponsum novellum omnes istas, singulasque poenas verissime, et realissime vidisse: qui, et praedicta conscripsit: De quibus continue aliquam habet portare poenam, pro suis et aliorum peccatis.
Legi quoque S. Dominicum in Tolosanis partibus quid tale domicellis haereticis ostendisse: sed modicum, in specie capti , daemone apparente.
Et aliis similia visa legi: sed non tam distincta, et grandia .
S. Dominicus quoque illa XV monstra sic, ut istis ostenderat, depingi curavit: qua hodieque pictura perdurat, licet abierit in oblivionem origo.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

XVIII. Все, увидев это, бросились на землю в слезах и от всего сердца растворились в истинном покаянии.
Известно, что с тех пор никто из них больше не смеялся: покинув мир, все отказались от него, кроме немногих.
Вступая в различные Религиозные Ордены, они при жизни проводили покаяние.
Некоторые жили, исповедуя Орден Проповедников, другие-Орден Младших, многие другие- Орден Картезианцев: некоторые заперлись в скитах.
С их (богатствами), поскольку они были очень могущественными, они построили здесь и там много религиозных монастырей; поэтому Наследники и Принцы, по их примеру, уединялись для лучшего результата.
Я читал, что Святой Доминик рассказал что-то подобное и в Испании.

ПОДТВЕРЖДЕНИЕ ВИДЕНИЯ
НОВОГО СУПРУГА.

Я уверен, что недавно Новый Супруг Пресвятой Марии видел все эти страдания индивидуально, очень правдиво и очень реально.
И он записал то, что уже было сказано, потому что у него постоянно есть какое-то наказание за свои грехи и за грехи других.
Я также читал, что Святой Доминик показал что-то похожее, в окрестностях Тулузы, девицам еретических убеждений : но не долго, по причине появившегося беса в виде пленника .
Я также читал, что подобные вещи были замечены другими: но не настолько точными и столь грандиозными.
Святой Доминик, также стремился к тому, чтобы эти пятнадцать монстров были нарисованы так, как они явились им; но эта картина сегодня не сохранилась, т.к. причина была забыта.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Сказав это, (Святой) Доминик продолжил: "Вот, вы видели наказания и слышали соображения о наказаниях.
Я говорю: Может быть, это не так?”
Они ответили: "О, Господи, ничего более правдивого мы никогда не знали!”.
И сказал им: вот, все вы, которые не раскаялись, своими руками приносите этих зверей, которых вы видели, и на самом деле гораздо более суровых, более ужасных и более проклятых”.
Тем не менее, многие неверующие, которые ещё не были огорчены, но угнетены страхом, сказали (Святому) Доминику: “Святой Отец, это кажется нам невозможным”.
И он (сказал) им: "о, глупые, поздно сердцем верить во всё, что вы видели и слышали, если бы весь мир увидел это, весь мир раскаялся бы".
И он добавил: "Я снова продемонстрирую вам".
Тогда (Святой) Доминик, обратившись к Телу Господа, которое он носил с собой, сказал: О, добрый Иисус, покажи им, что это правда, чтобы они увидели в себе злодеяние своих грехов".
И вдруг (С.) Доминик услышал голос: "Доминик, Доминик, этого достаточно.
Они видели достаточно, теперь они поверят, если захотят".
Тогда (Святой) Доминик сказал: о, добрый Иисус, хотя этого достаточно, по твоей праведности, но мне кажется, что этого недостаточно, по твоей чрезмерной снисходительности и по страданиям этих грешников".
Что (произошло) ещё?
И сказал Господь: "Да будет так, Доминик".
И это произошло так.
И вдруг они увидели и внутри себя, и в своих спутниках пятнадцать зверей, описанных прежде.
И более того, как далеко небо от земли, так эти монстры в их душах казались более мрачными, более ужасными и более несчастными, так что то, что они видели раньше, по сравнению с ними, казалось им сном и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Hijs itaque dictis, rursus ait Dominicus : («)Ecce vidistis penas, et rationes penarum audistis.
Nonne inquam verum est?(».)
Responderunt: «Domine nil verius scivimus unquam(»).
Quibus ait : Ecce omnes vos qui non estis contriti, in manibus vestris defertis has bestias quas vidistis ymmo longe turpiores horribiliores et maledictiores(»).
Quo dicto, plurimi non credentes qui nondum contriti erant, sed timore attriti tamen dixerunt Dominico: (“)Pater sancte, hoc nobis videtur impossibile(”).
Quibus ille: («)O stulti et tardi corde ad credendum in omnibus que vidistis et audistis, cum si totus mundus ista vidisset, mundus totus penituisset(»).
Et dixit : («)Iterum vobis manifestabo(»).
Tunc conversus Dominicus ad Corpus Dominicum quod gerebat ait: («)Hoc esse verum o bone Ihesu rursus ostende illis, ut videant feditatem in se peccatorum suorum(»).
(Fol. 089, col. c) Subitoque facta est vox ad Dominicum: («)Dominice Dominice satis est.
Satis viderunt, iam credant, si volunt(»).
Tunc Dominicus ait: («)O piissime Ihesu, et si satis est secundum Iusticiam Tuam, non tamen satis michi videtur esse secundum Tuam superhabundantem Clementiam et horum peccatorum miseriam(»).
Quid plura.
Ait Dominus: «Fiat Dominice».
Et factum est ita.
Subitoque et in se et in socijs suis hij viderunt quindecim bestias predictas.
Sed quantum celum est a terra distans, intantum hec monstra in animabus eorum videbantur turpiora, horribiliora, et miserabiliora adeo ut que ante viderant sibi in comparatione eorum tanquam somnia et picture viderentur, ut longe esset horribilius in immensum videre peccati seditatem quam peccati penam.
Quid plura?
Tantus fuit horror videntium confusio et tremor, quod nisi manu Domini fuissent preservati, indubie universi fuissent mortui.
Ex quo patuit manifeste, quod summus infernus damnatorum est intueri

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

изображением, как было гораздо ужаснее видеть злодеяние греха, чем наказание за грех.
Что (произошло) ещё?
Ужас, смятение и дрожь от увиденного были настолько велики, что, если бы их не спасла рука Господа, они, несомненно, все умерли бы.
Из этого ясно было видно, что высший ад проклятых-это видеть злодейство их грехов посредством той духовной силы, которая запечатлена в них и обязана Божьей праведности, как говорится.
И, конечно, это вполне понятно, так как, согласно свидетельству Блаженного Августина: чем выше возвышается вещь, тем благороднее она, тем ниже она, тем отвратительнее. Так, грех лишает благодати и Бога, по (Святому) Василию.
Поскольку в себе они лишены только блага чувствительности и блага славы, грех ада не (наказывает) сам по себе, потому что кто-то может по воле Бога, как свидетельствует (С.) Златоуст, понести в аду наказание смысла, а не (наказание) вреда (потери Бога) и иметь славу Божию.
Говорят, что иногда это происходило с некоторыми святыми, которых здесь нет.
Но разве Бог с какой-либо силой не мог сделать так, чтобы вместе сосуществовали смертный грех и Божья благодать и слава?
Поэтому (С.) Доминик сказал: “Вот, Всемогущий Бог совершенствует вас Розарием Девы Марии, чтобы привести к познанию истины, и вы, которые когда-то были неверующими в Слово Божье и развратными, благодаря Своей Снисходительности, Он спас вас.
Чтобы избавить себя от этих бед и сохранить себя в будущем, восхваляйте Господа Бога и Марию в Розарии.
Что ещё?
Эти князья, разбойники и тираны, все поверили и пришли к такому великому покаянию, которого никогда не знали и привели к исполнению

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

feditatem peccatorum suorum per illam vim spiritualem in eos impressam, et secundum cogentem Dei iusticiam ut dictum est.
Et quidem hoc satis rationabile est.
Quoniam teste beato Augustino: Quanto positum est nobilius tanto privatum eius est turpius.
Cum igitur peccatum privat gratia et Deo secundum Basilium.
Pena autem inferni quantum in se privat tantum bonum sensibile, et tanquam (fol. 089, col. d) instrumentum privat bonum glorie sed non de per se, quia posset quis Deo volente et teste Crisostomo, pati penam sensus inferni et non damni, et habere gloriam Dei.
Et dicunt hoc contigisse in quibusdam sanctis aliquotiens, de quo nichil ad presens.
Sed Deus quacumquue potentia facere non posset, ut simul starent peccatum mortale, et gratia Dei et gloria(?)
Quapropter ait Dominicus: («)Ecce castigat vos Dominus Omnipotens per psalterium Virginis Marie ad veniendum ad cognitionem veritatis, et qui fuistis aliquando increduli Verbo Dei et nequam sua vos clementia reduxit.
Ut igitur a malis istis liberemini, et in posterum conservemini, laudate Dominum Deum et Mariam in psalterio.
Quid amplius.
Latrones hij et tiranni principesque universi crediderunt, et ad tantam pervenerunt penitentiam, quod vix vel nunquam riserunt, peregerenturque penitentias inauditas, atque mundum relinquentes demptis paucis, alij Ordinem Predicatorum, alij Minorum, et plurimi Ordinem Cartusiensem intraverunt, et quidam vitam heremiticam duxerunt in summa viventes parcitate et penitentie severitate.
Et propter hos multi sunt fundati conventus plurimorum ordinum varijs in locis, atque exemplo istorum quam plurimi tyranni et nobiles ad meliora sunt permoti.
Similiter legi fecisse Dominicum in Hispanijs, quod si verum non certus sum. Certus autem sum quod quidam devotus adhuc vivens (fol. 090, col. a) (Sponsus videlicet ille Novellus Virginis Marie) beato

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

неслыханные покаяния, оставив мирскую жизнь, некоторые вступили в Орден Проповедников, другие-в Орден меньших монахов, а большинство-в Орден Картезианцев, а некоторые вели отшельническую жизнь, живя скромно и в строгости покаяния.
И через них было основано множество монастырей нескольких Орденов в разных местах, и, по их примеру, очень много тиранов и дворян были привлечены к лучшей жизни.
Я читал, что аналогичным образом действовал (С.) Доминик в Испании, но я не уверен, правда ли это.
Однако я уверен, что ещё живой верующий (то есть новый супруг Девы Марии), преданный Блаженному Доминику, видел все эти страдания живо и реально, и именно он написал сказанное ранее, из-за чего он должен постоянно нести какое-то наказание за свои и чужие грехи.
Я также читал, что в-третьих, (С.) Доминик сделал то же самое в районе Тулузы, но не в полной мере так здорово.
На самом деле рассказывается о том, как некоторые дамы, благоприятствующие еретикам, заставили дьявола появиться в виде очень зловонного и очень злобного кота.
И более того, в другом месте я читал о многих ужасных вещах, где приводится пример, хотя без всего того, как в этом примере.
И действительно, полезно, что (Святой) Доминик имел эту благодать, чтобы тот, кто был дан всему миру, как проповедник, мог показать, насколько ужасны грехи тех, кто живёт плохо, и насколько суровы их наказания.
Поэтому, в память об этом, тотчас (Святой) Доминик просил нарисовать эти грехи в уже упомянутых видах, которые сохранились до настоящего дня, хотя люди не знают, почему они есть.
Поэтому, о, вы все, на их примере, хвалите Марию в Её Розарии, чтобы освободиться от этих 15 грехов, которые грешниками в мире почитаются как боги.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Dominico devotus, omnes istas penas vivissime et realissime vidit, qui et predicta conscripsit, de quibus continue habet aliquam portare penam pro suis et aliorum peccatis.
Legi eciam tercio Dominicum idem fecisse in partibus tholosanis, sed non eque ample nec in toto.
Narratur enim quoniam quibusdam dominabus faventibus hereticis apparere fecit diabolum in specie catti fetidissimi et turpissimi.
Sed plura terribilia alibi legi quam ubi hoc narratur exemplum quamvis non omnia ut hic modus habetur.
Et vere decuit Dominicum hanc graciam habere, ut qui fuit datus toti mundo in predicatorem, haberet potentiam ostendendi quam horrenda sunt peccata male viventium et quam severe pene eorum.
Propterea in signum huius, dudum Dominicus depingi fecit peccata hec in speciebus iam dictis que usque in odiernum diem perseverant, licet homines nesciant causam originis.
Idcirco o vos omnes exemplo istorum, laudate Mariam in Suo Psalterio, ut liberemini ab istis quindecim peccatis, que a peccatoribus ut dij coluntur in mundo.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

[PARS III], CAPUT V.
DE XV REGINIS VIRTUTUM
VISIO POPULI BRITANNIAE: REVELATA PER S. DOMINICUM SPONSO NOVELLO MARIAE.

PSALTERIUM SS. Trinitas per varia charismatum ac virtutum dona coornat mundum: Ecclesiam in primis , velut rosis, liliisque vernantibus condecorat.
Cum autem Gratiarum divisiones sint: eas trifariam ibidem S. Hieronymus distinguit: in Morales, Theologicas, et Superexecellentes.
Harum una radix est Incarnatio Christi: per quem divisiones sunt factae.
Utque porro fieri perennem : Vim idem Suis indidit Verbis, ut dona eadem in his contenta velut asserventur, et per eorum [usus verborum] vitae Bona precibus obtenta possideantur.
Illa autem verba in duobus sunt Oraculis, seu precandi, Deumque colendi formulis: scil[icet] Oratione Dominica, et Angelica Salutatione.
Unde S. Anselm[us] ea: Hortos, appellat, universarum Dei Virtutum, et charismatum Apothecas.
Et Chrysost[omus]: Quid est boni, ait, quod plane non continet Oratio, a Summo Bono edita.
Et S. Aug[ustinus]: Mira Dei Clementia, quae in paucis verbis incomprehensibilem divinae Sapientae Bonitatem miro modo comprehendit: cum in Dominica Oratione universam Salutem salubri modo dipinxit.
Sunt vero in singulis partes illustriores quindenae totidem indices Virtutum.
Quae, quales, quantaeque sint, subjecta declarabit.

NARRATIO FACTI.

I. S. Dominicus, novus orbis Apostolus, Evangelii praedicationem cum Psalterii virtute in Britanniam quoque inferebat: et quod mater ejus, cujusdam Britanniae Ducis filia, indidem oriunda fuisset: tanto audiebatur attentius, velut cognato sanguine Ducis Magni propinquus.
Et vero multo maxime ob amplissimam sanctissimi nominis famam: et parem miraculorum designationem; quae per

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

[ЧАСТЬ III], ГЛАВА V
ПЯТНАДЦАТЬ ЦАРИЦ ДОБРОДЕТЕЛЕЙ: ВИДЕНИЕ НАРОДА БРЕТАНИ, КОТОРОЕ ЧЕРЕЗ СВЯТОГО ДОМИНИКА БЫЛО ОТКРЫТО НОВОМУ СУПРУГУ МАРИИ.

Розарий Святой Троицы, с помощью различных даров харизмы и добродетели, украшает мир: он украшает прежде всего Церковь, подобием Роз и Лилий весной.
Будучи идентифицируемыми добродетелями, Святой Иероним разделяет их на три класса: моральные, богословские и сверхъестественные.
У них только один-корень, Воплощение Христа, посредством которого произошли подразделения.
Для того, чтобы (добродетели) стали вечными, (Иисус) вложил в их имена способность хранить те же дары, которые содержатся в их (именах), и посредством молитв, вознесённых к (добродетелям), будут обладать благами жизни, содержащимися в (самих добродетелях).
Имена (добродетелей) состоят из двух молитв, то есть (двух) формул для молитвы и поклонения Богу, то есть Отче Наш и Радуйся Мария.
Отсюда Святой Ансельм называет их: Сады всех Добродетелей и Харизм Бога.
Златоуст говорит: "какое добро не найдётся в полной мере в Отче Наш, которое было дано Верховным благом?".
С. Августин (заявляет): "чудесное милосердие Бога, которое чудным образом заключило в двух словах недоступную доброту Божественной мудрости, когда в Отче Наш он благотворно изобразил всё Спасение".
Во всех пятнадцати очень выдающихся частях (Отче Наш и Радуйся Мария) столько же ссылок на добродетели.
О качествах (достоинств), мы будем говорить далее.

ПОВЕСТВОВАНИЕ О ФАКТЕ.

I. С. Доминик, новый Апостол Мира, принёс также в Бретань проповедь Евангелия, вместе с добродетелью Святого Розария, и, т.к. его мать,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[ЛИСТ 090, кол. a, ГЛАВА I]
НАЧАЛО ЕЩЁ ОДНОЙ ЗАМЕЧАТЕЛЬНОЙ ПРОПОВЕДИ БЛАЖЕННОГО ДОМИНИКА (НАПИСАННОЙ УЧИТЕЛЕМ АЛАНОМ, НОВЫМ СУПРУГОМ БЛАЖЕННОЙ ДЕВЫ МАРИИ) О 15 ЦАРИЦАХ ИЛИ 15 ДОБРОДЕТЕЛЯХ.

Розарий Блаженной Троицы распространяет в мире дары милостей и добродетелей, украшая Церковь, Супругу Христа, такими же дарами, как розы и весенние лилии. (С.) Иероним сказал: милости (так) разделены: некоторые (являются) моральными, некоторые богословскими, а некоторые-высшими, и называются дарами Святого Духа: корень всех (милостей) обнаруживается в блаженном Воплощении Христа, когда (С.) Троица, приняв Природу Единородного, раздала свои дары и, посредством этого, передала их, разделив их на члены Единородного, как свидетельствует Его Апостол. Однако, деления даров (благодати) сияют более уникальным и ясным образом в словах и суждениях Христа и Девы Марии, о чём свидетельствует (С.) Ансельм, являясь такими медитативными суждениями, истоками всех добродетелей Бога и собраниями всех харизм. (С.) Златоуст сказал: что хорошего в том, что не содержит отчётливо молитвы, открытой Верховным Добром, Вселенским Спасителем всех? (С.) Августин сказал: о, чудесное Милосердие Бога, которое, несколькими словами, чудесно связано (в Союзе) с несравненной добротой Божественной Мудрости (Марии), когда в Отче Наш оно указало лучшим образом на всеобщее спасение. Поэтому каждый должен быть в полном благоговении перед Отче Наш и молиться с пылким милосердием и преданностью: в нём 15 частей, которые показывают 15 добродетелей, которые нужно любить, которые выше всякого воображения прекрасны, нежны и добры, которые, как невесты наших душ, были назначены нам Святой Троицей (как свидетельствует Гугон ди Сан Витторе).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

[Fol. 090, col. a, CAPUT I]
((INCIPIT ALIUS SERMO MIRABILIS BEATISSIMI DOMINICI (CONSCRIPTUS ET THEMATISATUS A MAGISTRO ALANO SPONSO NOVELLO BEATISSIME VIRGINIS [fol. 090, col. b] MARIE) DE XV REGINIS SIVE XV VIRTUTIBUS.

Psalterium felicissime Trinitatis dividit mundum per varia dona gratiarum et virtutum.

Adornans Sponsam Christi Ecclesiam Militantem ipsis donis tanquam rosis et lilijs vernantibus.

Unde Ieronimus: Divisiones(,) inquit(,) gratiarum sunt, alie enim morales, quedam theologicales, et tercie superexcellentiales, que dona dicuntur Spiritus Sancti, quorum omnium radix comperitur Beata Incarnatio Christi, in qua Trinitas in Natura Unigeniti Assumpta Dona Sua divisit, et per eam in Membris Unigeniti divise communicavit, Apostolo Eius attestante.

Sed consequenter donorum divisiones in Christi Verbis et Oraculis ac Virginis Marie singularius et clarius elucescunt, teste Anselmo, cum oracula ista theorica sint orti universarum virtutum Dei, et apotece universorum carismatum.

Unde Crisostomus: Quid inquam est boni quod plane non contineat oratio a summo bono edita, ab universo omnium Salvatore?

Et Augustinus idem sentiens ait: O mira Dei Clementia que in paucis verbis incomprehensibilem Divine Sapientie Bonitatem miro modo comprehendit, cum in Dominica Oratione universam salutem salubri (fol. 090, col. c) modo depinxit.

Propterea universi dominicam orationem habere deberent summa in reverentia, et eam perorare ardentissima cum caritate et devotione, in qua sunt quindecim partes presignantes quindecim adamandas virtutes, que sunt super omnem estimationem pulchre dulces et benigne, que tanquam sponse animarum nostrarum a sancta Trinitate sunt nobis deputate (teste Hugone de Sancto Victore).

Ea propter nunc videndum est de illis, que Super quo pulcherrimum et toti mundo admirandum narro miraculum de beatissimo Dominico Ordinis

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

eum Deus patrabat, ut per Assertorem mundi flagitiis pessundati: perque novi Ordinis Fundatorem, Dei, Deiparae, Divorumque specialiter eximii Praedicatoris.

Et jure id quodam, vel ordine factum: nam par est, S. Ambr[osio] teste, ut Deus primis Auctoribus in quolibet Statu dona largiatur ampliora, quam sequacibus eorum: quippe cum hos ab istis moveri, illuminari, perficique oporteat.

Qui autem optimi cujusque praedicatio, ut Aug[ustinus] placet, de virtutibus ac vitiis, at horum poenis, premiis istorum institui debet: in ea inculcanda S. Dominicus toto spiritu, conatuque incubuit.

Quo magis eum abs Dei bonitate collustrari oportuit: lumini plurimis inde futurum.

Id quod evenit in caeteris una quadam miraculosa ipsius de Psalterio praedicatione:

Quemadmodum ipse Pater, suo cuidam Filio devoto Sponso Mariae Novello, nuper apparens revelare dignatus est.

Cujus haec veritas est.

II. 1. S. Dominicus antequam ad dicendum sese comparatum accingeret, pro more secretas in preces, ac suetas Psalterii sese dabat impensius: orans Numen, ut eum menti conceptum infunderet, daretque sermonem benesonantem in ore suo, qui populo salutatior, magisque necessarius accideret.

2. Orationem coronariam excipit Sacrum Missae officium (quod vix unquam absque raptu, vel revelatione patrabat): jamque in dimidiatam fuerat prosecutus, ad usque solemnem, prioremque pro vivis memoriam faciendam .

In hac, Divina patiens, extra se per raptum factus, pure nescius, ad unius horae spatium, aut quid ultra, immobili adorata vestigio fixus adstabat; vultu rubens toto velut igneus: adeoque etiam, ut caput undique multo surgente fumo vaporaret: indicio haud obscuro, de Sancti Spiritus ipsum igniente praesentia.

Fit stupor et admiratio apud omnes Divinae Rei adsistentes Regni Proceres: qui ipso cum Duce Magno, populoque

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

была дочерью военачальника Бретани, и была родом из тех мест, его слушали с большим вниманием не только потому, что он был прямым внуком великого полководца, но и из-за известной славы святости и из-за свидетельства чудес, которые Бог совершил через него, как защитника мира, затопленного грехами, и как основателя Нового Ордена Проповедников Божьих, Божьей Матери и Святых, проповедником которого он был.

И это произошло в соответствии с определённой справедливостью и в соответствии с (определённым) порядком: ибо, как свидетельствует святой Амвросий, чтобы Бог дарил основателям орденов гораздо большие дары, чем тем, кто пойдёт по их стопам, потому что они должны быть поддержаны, просвещены и совершенствованы этими (дарами)".

Поскольку проповедь, имеющая большую ценность, согласно суждению Святого Августина, должна основываться на добродетелях и пороках, но также и на наказаниях этих (пороков) и наградах этих (добродетелей): святой Доминик посвятил себя со всей душой и (всеми) усилиями, чтобы учить этим вещам.

Поэтому нужно было, чтобы он был более просветлён благостью Божьей, (потому что), с тех пор он был бы светом для многих.

То, что произошло позднее, во время его чудесной проповеди о С. Розарии:

Как сам Отец (Святой Доминик) соизволил раскрыть, недавно явившись своему преданному сыну, Новому Супругу Марии.

Из этого (откровения) данное (повествование) согласно Истине.

II. 1. Святой Доминик, прежде чем приступить к разговору, имел обыкновение готовиться, в одиночестве и тщательно, с обычными молитвами С. Розария: моля Бога, чтобы начертать след в его разуме, и вложить в его уста проповедь большой силы, которая была для народа очень спасительной и очень необходимой.

2. После чтения молитв (из С.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Поэтому, теперь вы должны видеть, кто, какие, и сколько их.
Поэтому я рассказываю о прекрасном чуде, также достойном восхищения со стороны всего мира, о Блаженном Доминике, бывшем Патриархе Ордена проповедников.
На самом деле, хотя он когда-то проповедовал перед полководцем и князьями, даже из-за одного замечательного обстоятельства, - мать Святого Доминика была родом из Бретани и была дочерью полководца Бретани; его слушали с большей силой и большим вниманием, поскольку он был родственником того же полководца из-за своей матери и, прежде всего, из-за чудес, которые Господь сотворил через своего слугу Доминика.
Фактически, имея Бога апостолом и вождём, чтобы избавить мир своей проповедью, было уместно, чтобы он обладал силой апостолов в языках и чудесах.
И это также произошло, как и Бог, согласно его обычной воле (как свидетельствует [С.]Амвросий) на первых (последователей) любого государства, изливал более крупные блага, чем на тех, которые следовали, и должны были через них (согласно Дионисию), толкать, просвещать и быть примером для потомков.
И поскольку проповедь, как свидетельствует Августин, должна быть в высшей степени о добродетелях и пороках, или о наказаниях, или о славе, для этого Доминик, проповедуя им, очень трудился.
Таким образом, было уместно, что особенно божественное провидение тем больше просвещало его по этим вопросам, чем более они необходимы миру, о чём свидетельствует (С.) Августин; и (они) тем более (необходимы), как говорит (С.) Григорий, (чем) менее очевидны.
Итак, если Господь хотел творить бесчисленные чудеса, то через (Святого) Доминика, в интересах личных дел людей, было бы гораздо более уместным и справедливым, чтобы творить чудеса для большего и в отношении общего состояния людей.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Predicatorum Patriarcha eximio.
Cum enim semel in Britannia predicaret coram duce et principibus ac in concursu mirabili, nam mater sua videlicet sancti Dominici fuit oriunda de Britannia, et filia erat cuiusdam ducis Britannie, ob hoc cum maiori potentia audiebatur et cum maiori aviditate tanquam cognatus ipsius ducis ratione matris, et permaxime propter miracula que dietim faciebat Dominus per servum suum Dominicum.
Cum enim Deus posuerit eum tanquam apostolum et capitaneum ad mundum sua predicatione liberandum, decuit eum apostolicam potentiam habere in linguis et miraculis.
Quod et factum est, sicut et Deus more suo ordinario (teste Ambrosio) primis in quolibet statu ampliora diffudit bona (fol. 090, col. d) quam sequentibus, cum per tales (secundum Dyonisium) haberet posteros movere illuminare et perficere.
Et quoniam predicatio, teste Augustino, permaxime de virtutibus et vicijs, sive penis vel gloria debet esse, idcirco Dominicus predicando his permaxime insudavit.
Ideo congruum fuit circa has materias Divinam Providentiam singularissime eum illuminare, tanto magis quanto sunt hic necessaria mundo teste Augustino, et nichilominus Gregorio inquiente, minus sunt apparentia.
Si igitur Dominus voluit facere et fecit miracula innumera per Dominicum pro causis privatis hominum multomagis decens fuit et iustum facere eum miracula circa maiora, et circa totum statum hominum concernentia.
Sic et Dominicus sanctissimus aliquando cuidam devoto (scilicet Marie Virginis sponso novello) apparens sibi revelavit sequentia dicens quod tanta fecisset prodigia aliquando in uno die spiritualia et corporalia, quod magno in libro vix scribi possent.
Quanta ergo fecit in tota vita sua, qui tanta peregit communiter et sepius in die aliqua.
Itaque Dominicus iste premuniens se Psalterij sui suffragio, Dominum Ihesum supplicius exoravit sibi infundi verbum populo magis utile et necessarium.
Res miranda.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

plurimo intererant praesentes, Viri fama ac reverentia exciti, cupidique ipsius audiendi.

3. Cumque in longius duceretur mora, et Dux cum conjuge teneretur: visum est circumsistantibus nonnullis, esse submovendum Sanctum.

Dumque vellicari ad vestem tentaretur iterum, ac saepius, a diversis, ab eorum nemine unquam vel tactu quibat adpalpari.

Hoc vero majores Priore concitabat animorum, et admirationes, et opiniones, ac etiam mussitationes secretam ad aurem cujusque proximi mutuas.

Stupori mistus pavor multa animis movebat: incerti omnes, quid agerent, ac suspensi, quo res evasura foret.

Unum certum erat cunctis prodigium.

4. Tenebat autem universos Divinorum spectatores ac testes, insueta quaedam, ac non satis effabilis, perfusa mentium cujusque intus delibutarum suavitas, et cum coelesti Ambrosia attemperata consolatio: cujus vi praedulces, viris, foeminisque sponte sua per gennas ubertim ibant lacrymae silentio.

Ut nec sese nossent sat ipsi: nec dignossent plane, sua animi sensa illa magis, an visa mirarentur Viri Sacerdotes Magni.

Quid agerent?

Stat manere exitum: astareque silentes.

Inter haec redditus sibi Vir Divinus Divina coepta prosequitur.

III. Jam pronunciata rite super Hostiam Transubstantiatam simul Sacra Solennique Verborum Forma, pro Institutione Christi, Verbum accesserat ad elementum, et erat Sacramentum.

1. Id dum elevatum supra facientis verticem praebetur adorandum, et in unam ter SS. Hostiam cunctorum versi, fixique latreuticos haererent oculi fidelium; ecce tibi: manus inter Sacerdotales ipsum Dominum JESUM mundi Servatorem, non jam specie velatum panis solum: sed Puellum pusillum, aetatulae, qua a Diva Matre lactatus fuerat uberibus de coelo plenis, manifeste conspicantur suis ipsis oculis universi.

2. Simul in eodem uno contuitu cernebant clare, distincte, et vere, in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Розария), следовал обряду Святой Мессы (во время которой он почти всегда был в экстазе или откровениях), и когда достиг середины (мессы), к торжественной и первой памяти, которую нужно было сделать для живых, когда, будучи поглощённым божественными реалиями, выйдя из себя в экстатическом восхищении, он стоял неподвижно, в созерцании, такой огненно-красный в лице, что его голова дымилась отовсюду парами, с явным признаком присутствия в нём огня Святого Духа.

Было изумление и восхищение дворян Королевства, посещавших Святую Мессу, которые присутствовали вместе с Великим Полководцем; так же, как и многие люди, которые были приглашены и хотели услышать его из-за его славы святости.

3. И поскольку он долго пребывал в упоении (экстазе), а Князь и его жена сдерживались, кому-то из присутствующих показалось, что было бы целесообразно сместить святого.

В то время как некоторые из них несколько раз пытались вытащить его из одежд, никто из них не чувствовал, что прикасается к нему своими руками.

Это, на самом деле, вызывало в душах прохожих огромное восхищение и ожидание, а также взаимное бормотание, которое каждый тайно говорил на ухо соседу.

Изумление, смешанное со страхом, сильно взволновало (их) души, и они не знали, что делать, и боялись того, как это закончится!

Он был для всех чудом.

4. Всех зрителей и свидетелей этих божественных реальностей сдерживала необычная и невыразимая сладость, проникнутая в умы каждого, и утешение, смягчённое Небесной амброзией , в силу которой, сладкие слёзы, спонтанно, обильно и беззвучно текли из глаз мужчин и женщин.

И, хотя они ещё не могли до конца понять, что происходит, их души были восхищены созерцанием великого жреца.

Что ещё они могли сделать, кроме как молчать, и ждать, что (экстаз)

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Так же и Святой Доминик, явившись однажды преданному (то есть новому супругу Девы Марии), открыл ему следующие вещи, заявив, что однажды в тот же день он совершил такие великие духовные и телесные чудеса, которые едва ли можно было записать в большую книгу.
Сколько же (чудес) совершал за всю свою жизнь тот, кто совершал такие великие дела обыкновенно и так часто в обычный день?
Поэтому Доминик, укрепившись при поддержке своего Розария, очень усердно молился Господу Иисусу, чтобы тот привил ему самое полезное и самое необходимое слово для народа.
Замечательная вещь!
Он совершал службу, которая никогда или редко заканчивалась, без большого откровения.
Поэтому сначала (он) был восхищён экстазом и, в течение часа или более, стоял неподвижно на алтаре.
И по внешнему виду он был весь красный и воспалённый до такой степени, что сильный пар поднимался от его головы и проявлял присутствие огня или Присутствия Святого Духа.
Удивлялись все, кто помогал.
Кое-кто даже осмелился подойти к нему, но так и не смог дотронуться до него.
Какая чудесная вещь!
При таком замечательном чуде присутствовал командир со своей супругой. Те, кто помогал, шептались об этом от ужаса. Однако, все, кто был вокруг, почувствовали внутри себя неслыханную нежность и учтивость, никогда ранее не испытываемую в душе, настолько, что вскоре после этого они не могли удержаться от плача.
О, истинная доброта Бога! Доминик пришёл в себя и выполнил начатую функцию. И когда были произнесены слова посвящения и произошло возвышение Причастия, все присутствующие увидели в руках священника, Господа Иисуса Христа, Искупителя всего мира, в виде младенца, которого кормила Дева Мария, молоком, полным

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Celebravit ille Missam quam nunquam aut raro peroravit sine magna revelatione. (Fol. 091, col. a) Itaque in primo momento raptus est nescius, et unius hore spatio vel amplius modo immobili fixus flabat in altari.
Eratque in aspectu totus rubicundus et igneus intantum quod fumus vehemens a capite illius exurgens, indicaret Spiritus Sancti ignem adesse vel presentiam.
Mirantur omnes qui assistunt.
Quidamque presumunt eum excitare, sed tangere eum non potuerunt.
Res stupenda.
Aderat dux cum sua consorte tam mirabili prodigio.
Mu[s]sitabantque super hac re, ingenti circumsepti pavore.
Senserunt tamen tunc omnes circumstantes intra se inauditam et inexpertam mentis suavitatem, adeo ut postmodum a fletibus abstinere non possent.
O vera Dei Bonitas.
Redijt iste Dominicus, et cepta peragit officia.
Cumque Verba Consecrationis formata essent et Sacramenti fieret Elevacio, universi qui astabant inter manus sacerdotales viderunt Dominum Ihesum Christum totius mundi Redemptorem in parvula etate, in qua fuit a Virgine intacta lactatus Uberibus plenis sola Dei Clementia.
Vere res miranda.
Conspiciebant enim quandam lucem quasi solarem, in quam cernebant Mulierem amictam sole et coronata stellis XII, quemadmodum Iohannes vidit in Apoca[lipse].
Videbantque Parvulum inter Brachia Virginea speciosum forma pre filijs (fol. 091, col. b) hominum pendentem ad Ubera, que omnem estimabilem excedebant in decore speciositatem.
Sed hec Domina pietatis, Manu Filij accepta eciam renitentis populum Cruce signabat Manu Deifica.
Quid rursus?
Viderunt sub Calicis elevatione mundi Salvatorem in ea specie que pendebat in Cruce, Mariamque astantem et Sanguinem Ipsius recipientem, et super

solari quasi luce, Mulierem amictam sole, et XII stellis coronatam: qualem in Apocalypsi S. Ioannes conspexit.

Visa Dei Matre pendente ad Ubera Parvulum, et omnino speciosum forma, prae filiis hominum lactare: eademque Domina Pietatis, manu Filii accepta, etiam renitentis, populum signo Crucis consignare.

3. Posthaec ter SS. Hostiam mista in sacrum Linteolum reponente, ut fit; Calici benedicit.

In ipsa Benedicti elevatione, ecce iterato, et manifeste omnes vident Mundi Salvatorem JESUM ea prorsus specie, qua in Cruce pependerat, Crucifixum ipso in Calice Benedictionis.

Vident S. Mariam adstantem, Sanguinem Filii excipientem, eumque super mundum aspergentem, in ipsius sanationem, ac salutem.

IV. Utraque in prodigiosa Visione aliud quoddam eodem modo iterum conspexerunt.

1. In Sacra Hostia prius, dein, et in Calice Sacro cernebat REGINAS XV infinitae pulchritudinis, gratiae et gloriae.

Has medio in visu praeclare intelligebant, VIRTUTES esse principes quindenas.

2. Hactenus, ut mira; sic laeta omnia: verum istis in Virtutibus sua quisque delicta singulatim omnia, cum cujusque mensura gravitatis, et animi terrore, horroreque pari conspicabatur.

Moestum spectaculum, laeto permistum!

3. Hinc vero gravissima ictis compunctione ibant suspiria sursum singultusque, imo sub pectore pressi latera quatiebant.

Testes oculi, vultus, ac sinus lacrymis infusi.

Ea vero nonnullis interior contritionis aestuatio pectus oppletum, fibrasque cordis tumefacti distentas, urgebat, ut nihil abesse propius videretur praesentanea morte.

Sed metum refutavit, discussit periculum, gratia DEI praesentior.

4. Patratis igitur rite, et ex ordine cunctis Missae Solemnibus , Sanctus Dominicus ad solita sibi receptum capit per brevem, continuoque in altum ambone conscenso: se populumque Signo Crucis consignans, sic ordiebatur concionem.

закончится?

Во время этих событий Человек Божий, придя в себя, продолжил Святую Мессу с того места на котором остановился.

III. Произнеся, согласно обряду, священную и торжественную формулу со Словами о Хостии, Слово пришло к Исполнению, и (Хостия) была Таинством.

1. Когда (Хостия) была поднята над головой священника, чтобы быть показанной в поклонении, глаза всех верующих были обращены и устремлены в поклонении к единственной трижды Святой Хостии, все увидели своими глазами, в руках священника, Самого Господа Иисуса, Спасителя мира, уже не завуалированного видом хлеба, а как маленького Ребёнка нежного возраста, небесного, которого Божественная Мать кормила из Груди.

2. В то же время они ясно, отчетливо и истинно видели в солнечном свете Женщину, одетую в солнце и увенчанную двенадцатью звёздами, которую видел в Откровении Святой Иоанн.

Он видел, прижатого к Груди Божией Матери, Младенца (Иисуса), великой красоты во внешнем виде, по сравнению с детьми человеческими, который пил Молоко: та же самая Дама Благочестия, взяв маленькую руку Сына, даже если она сопротивлялась, благословляла народ крестным знамением.

3. После этого Священник, возложив трижды Святейшую Хостию на Священное тело льна, как это принято, освятил Чашу.

И вот, во время возвышения Пресвятой (Крови) все снова явственно увидели Иисуса, Спасителя мира, когда он висел на Кресте, Распятом на той же Освящённой Чаше.

Они видели рядом (с Ним) Пресвятую Марию, которая собирала кровь Своего Сына и проливала её на мир для исцеления и спасения его.

IV. И в обоих чудесных Видениях они дважды видели в одном и другое:

1. В Пресвятой Хостии, сначала, а потом

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Милости Божьей.
Поистине замечательная вещь! Действительно, они видели свет, как солнце, в котором они увидели Женщину, одетую в солнце и увенчанную 12 звёздами, точно так же, как видел Её (Святой) Иоанн в Откровении.
И они увидели в объятиях Девы Ребёнка, прекрасного вида по сравнению с детьми человеческими, который прижимался к Груди, которая по красоте превосходила любую мыслимую красоту.
Эта Дама благочестия, взявшая Сына за руку, хотя и оказывающую сопротивление, Божественной рукой Она делала Крёстное знамение над народом.
Что (произошло) тогда?
Они видели во время возвышения Чаши, Спасителя мира в этом облике, когда он свисал с Креста, и присутствующую там Марию, которая собирала Его Кровь и проливала её на мир для его восстановления.
И они видели во время (действа) двух Евхаристических образов, 15 Цариц бесконечной красоты и доброты, которые являются 15 главными добродетелями, в которых они видели все свои грехи с их тяжестью и ужасом; поэтому они безмерно раскаялись в тех (грехах) очень глубоко вздыхая.
Об этом ниже мы поговорим в Проповеди Доминика".
Должны говориться правильные вещи!
Те, кто присутствовал при этом видении, знали, как сильно их грехи обидели Бога, и плакали, так что некоторые из них верили из-за громкого плача и боязни умереть на месте.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

mundum proicientem in ipsius curationem et sanationem.
Cernebantque sub utraque specie XV Reginas infinite pulchritudinis et bonitatis, que sunt XV Virtutes principales, in quibus universa peccata sua cum gravitate eorum et terrore intuebantur, propterea supra modum de hijsdem compungebantur gravissimis cum suspirijs.
De quibus post dicetur in Sermone Dominici.
Iusta res dicenda.
Qui astabant illa in visione cognoverunt sua peccata quantum Deum offenderunt, sicque deflebant quod aliqui eorum prefletu ibi se mori timuerunt.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

даже на Пресвятой Чаше они увидели пятнадцать Цариц бесконечной красоты, благодати и славы: они во время видения очень ясно понимали, что это пятнадцать главных Добродетелей .

2. До этого момента всё было так очаровательно и так приятно, но вот каждый в одних и тех же добродетелях видел в отдельности все свои грехи, с мерой тяжести каждого, и с ужасом равным ужасу души.

Жуткое зрелище, смешалось с радостью!

3. Пораженные огромным неудовольствием, вздыхали и рыдали, раскаиваясь от всего сердца, издавали крики.

Глаза, лица и грудь, мокрые от слёз, были свидетелями.

Эта вспышка раскаяния, которая, по правде говоря, многим воспалила грудь из глубины и наполнила волокна набухшего сердца, которое, казалось, должно было обратиться мгновенной смертью.

Однако благодать Божия, присутствующая там, отвергла страх (и) развеяла опасность.

4. Завершив, таким образом, согласно обряду все торжественные части (Святой) Мессы, Святой Доминик, как это было обычно, выразил короткую благодарность, и вскоре после этого, поднявшись высоко на амвон, отмечая себя и людей крестным знамением, начал речь.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

CAPUT VI.
DE XV. REGINIS VIRTUTUM.

SERMO IV S. DOMINICI .
THEMA: Psal[mus] XCVII.
Cantate Domino Canticum Novum: quia Mirabilia fecit.

DUCES, Principes, Populique fideles: Auditores amantissimi.
Quod hoc in hodierna SS. CORPORIS CHRISTI SOLEMNITATE , praedictum thema Davidis Psaltae vobis propono: velut a praesenti alienum, aut in ea insolens Festivitate: aliqua forsan in nonullorum animos subEnimvero probe tenetis, et perfecte sentitis, quae, et quanta Dominus Noster JESUS CHRISTUS, in SS. Eucharistia: inter vos hodie Mirabilia multa, et divina designare dignatus est.
Hodie vos, et aspectastis his oculis vestris, totisque animis agnovistis, ac plena Fide credidistis.
Spectastis, inquam, Spectaculum novum, Novi Testamenti Miraculum, et Mysterium.
Spectastis, et agnovistis mundi Redemptorem JESUM CHRISTUM Filium MARIAE Virginis Dei Matris, pro nobis Natum, Crucifixum, ac Redivivum.
Agite igitur, si quae sit in vobis Scintilla Spiritus JESU: si quae Fibra haereat vobis Nominis, Honoris ac Amoris Christiani: Dicite grates, date Laudes Deo, Dei Magnalia celebrate; cantate Domino Canticum Novum, quia Mirabilia fecit".
Non istud scivit aliunde S. Dominicus, quod talia vidissent ipsi, nisi Domino Nostro JESU CHRISTO post Missam revelante.
Ille vero liquidissime perviderat cuncta.
"Si quaeratis: quod illud sit Canticum Novum?
Illud, inquam, est quod ego vobis nunc praedico, geminum Testamenti Novi Oraculum: alterum, quod Angelus primum annunciavit Mariae: AVE gratia plena; alterum, quod JESUS CHRISTUS mandavit Apostolis, ac praedicavit: PATER Noster, qui Es, etc.
In his Laudate Sponsum et Sponsam: et eorum ipsos in proprio Psalterio Laudate.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

CAPITOLO VI
15 ЦАРИЦ ДОБРОДЕТЕЛЕЙ.

ЧЕТВЁРТАЯ ПРОПОВЕДЬ СВЯТОГО ДОМИНИКА
ТЕМА: Псалом 97:
"Пойте Господу Новую Песнь, ибо он совершил чудеса".

Командиры, князья и верные народу: любимые слушатели, (Проповедь), которую я предлагаю вам в сегодняшней торжественности Пресвятого Тела Христова, - это тема псалмопевца Давида, о котором говорилось ранее.
(Тема) почти другая, или непригодная для этого праздника: возможно, изумление вторгнется в души многих.
Без сомнения, вы хорошо понимаете и хорошо знаете, какие и сколько великих божественных чудес и (милостей) Господь наш Иисус Христос в Пресвятой Евхаристии соизволил сегодня показать вам.
Сегодня вы видели своими глазами, знали всей душой и верили полной верой в новое зрелище: я повторяю вам, что вы видели Чудо и Тайну Нового Завета.
Вы видели и признали Искупителя мира, Иисуса Христа, Сына Марии, Девы и Матери Божией, для нас Рождённого, Распятого и Воскресшего.
Итак, если какая-то искорка духа Иисуса находится внутри вас, если какая-то нить имени, чести и христианской любви прилипла к вам, скажите спасибо (Богу), воздайте хвалу Богу, прославляйте чудеса Божии: "Пойте Господу Новую Песнь, ибо он совершил чудеса".
Об этом святой Доминик узнал не от других :(а именно то), что они видели таких (Цариц), поскольку Господь наш Иисус Христос открыл им после Мессы.
Он, воистину, ясно видел всех (Цариц).
"Вы задавались вопросом: что это за Новая Песня?
Я отвечаю, что (Новая Песнь) - это то, что я сказал вам ранее: двойная молитва Нового Завета: одна - (молитва), которая в начале (Нового

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Закончив мессу, (Святой) Доминик вернулся к обычным делам и, поднявшись на амвон и сделав крёстное знамение, сказал: Пойте Господу Новую Песню, потому что он совершил чудеса (Псалом 97).
И именно, вы все, господа и князья, можете задаться вопросом, почему на этом Празднике Тела Господа я объявляю вам эту тему.
Конечно, я говорю с вами так, потому что сегодня Господь Иисус Христос в Святой Евхаристии совершил чудеса между вами, поскольку вы познали и видели Творца в видимых реалиях мира.
(И всё же (Святой) Доминик не знал того, что они видели, если бы это ему не открыл Господь наш Иисус Христос после мессы.)
И, чтобы поблагодарить Бога за дары, пойте Господу Новую Песню.
Но что значит, сказал он, Новая Песнь? Конечно, это молитва Нового Завета, то есть Отче Наш и Радуйся Мария, чтобы вы так хвалили в Их Розарии Супруга и Супругу, благодаря ходатайству которых вы получили так много.
И правильно, сказал он, вы должны любить и нести эти две молитвы не только умом и голосом, но и в руках и поясах своих, чтобы быть отмеченными как царской печатью, императорской печатью, Божественной печатью Святой Троицы и Нового Завета.
Но сначала я хочу поговорить с вами об Отче Наш, в котором есть 15 частей, таких как имперские Талами Святой Троицы, где в Божественных шезлонгах стоят 15 Дев, Цариц неба и земли, красивых, милых, грациозных девиц прекрасной формы, превыше всей красоты, грациозности и элегантности.
Все они были даны вам в качестве компаньонов, подруг и невест (согласно [Святому] Василию) для вашей опеки, чтобы привести вас в 15 Царств, теперь по милости и в будущем во славе.
Поэтому остерегайтесь того, чтобы обидеть их или потерять их.
Поскольку в утрате и презрении к ним, поскольку они являются Дочерьми

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

IGITUR MISSA COMPLETA, Dominicus redit ad solita, ambonemque ascendens et muniens se signo Crucis, ait: (“)Cantate Domino Canticum novum, quia mirabilia fecit, psal°. XCVII°.
Et quidem o vos domini et principes universi, mirari potestis (fol. 091, col. c) quare in hoc Festo Corporis Domini hoc thema vobis annuncio.
Certe hoc inquam ideo.
Quia Dominus Ihesus Christus in Sancta Eucharistia hodie fecit mirabilia inter vos, cum et agnovistis et vidistis in presentiarum mundi Creatorem.
(Nec hoc tamen scivit Dominicus que viderant ipsi nisi Domino nostro Ihesu Christo sibi post missam revelante).
Et pro gratiarum actione Dei donorum, cantate Domino (-) ait (-) Canticum novum.
Sed quid (-) inquit (-) est Canticum novum?
Certe est Novi Testamenti Oraculum, scilicet Pater Noster et Ave Maria, ut sic laudetis Sponsum et Sponsam in Eorum Psalterio, quorum medijs tanta percepistis.
Et merito (-) inquit (-) habetis amare et portare istas duas orationes, nedum mente et voce, sed eciam manibus et zonis vestris, ut sitis tanquam signati signo regali, signo imperiali, Signo Divinali Sanctissime Trinitatis et Novi Testamenti.
Sed vobis prius dicere cupio de Oratione Dominica, in qua sunt quindecim partes tanquam Thalami Imperiales Sanctissime Trinitatis, ubi in Lectulis deitatis XV Virgines Regine celi ac mundi accumbunt, super omnem pulchritudinem et venustatem ac formositatem pulchre grate venuste ac formosissime.
Que omnes sunt vobis date tanquam Socie et Sodales ac Sponse (secundum Basilium) ad custodiam vestri ad (fol. 091, col. d) perducendum vos ad XV Regna, hic per gratiam et in futuro per gloriam.
Videte ergo ne eas offendatis aut deperdatis.
Quoniam in harum perditione vel offensione, cum sint Filie Dei Summi et Regine celi et mundi, imminet sententia regalis contra vos pro offensa lese maiestatis atque indubie damnationem accipietis capitalem, totiens quotiens illas

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Neque Laudare solum jure meritissimo; sed Amare tota mente: adeoque ad zonas suspensa, vobiscum quaqua versus circumgestare Psalteria vos oportebit.
Nimirum ut sitis, vosque profiteamini Signatos.
1. Signo Regali.
2. Signo Imperiali.
3. Signoque Coelesti, ac plane divino: Signo inquam SS. Trinitatis ac Novi Testamenti.
Verum, cum in hujusce SS. Trinitatis triclinio, juxta cum Ea accumbant Reginae ter quinae principum Virtutum: de iis distincte mihi dicendum vobis esse existimo: ut, cognitis illis, Deo per Ipsas tanto Servire devotius, ac Placere impensius contendatis.
Eae namque vobis datae sunt: ac, si vultis, desponsatae, formosissimae [omnes, gratiosissimae], simul et gloriosae.
Esse eae vestri Custodes affectant, Duces vestrae, ac secundum Deum cum Deipara, Servatrices: donec in Beatorum XV Regnorum Thronos vos introductos, hic per gratiam, ac in futuro per gloriam, constituant coronatos.
Vae illis, qui perdueles ita per scelus vitae rationes instituerint, ut earum una pluribusque nefarie violatis, in crimen lesae Majestatis apud Deum incurrerint.
Zelotes Deus ac Fortis, haud sinet impunitum, quisquis ex iis unam extinxerit: reus paricidii peractus certissimam aeternae damnationis subibit sententiam.
Tum autem Reginae Virtutes contrucidari censendae sunt: cum opposita ipsis flagitia improborum studia consectantur, ac patrant.
Sed nunc singulas nos Eas Oratione prosequamur: sicut ipsas vobis DEUS aspectabiles est exhibere dignatus.
Quarum tres ordines conspexistis: et singulos eos quinque partitos.
Quatenus apparere Virtutes possint: sintque colendae, docebitur infra post quintadecimam Reginam.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Завета), когда Ангел возвестил Марии: "Ave Maria, Gratia Plena etc. (Радуйся, Мария, Полная Благодати и т. д.); Другая-это (молитва), которую Иисус Христос передал и проповедовал Апостолам: Pater Noster, qui Es, etc (Отче Наш, Сущий и т. д.).
Этими (молитвами) хвалите Супруга и Супругу; и хвалите Их в их С. Розарии.
И не только хвалите (Их) заслуженно, но и любите (Их) всем разумом, и поэтому уместно носить повсюду венок Розария, висящий на поясе, чтобы, конечно, вы исповедовали и были скреплены: 1. царственной печатью (Бога Отца);
2. императорской Печатью (Христа Иисуса);
3. Небесной и полностью божественной печатью (Святого Духа): или печатью Святой Троицы, и (Печатью) Нового Завета.
Ибо, поистине, за столом Пресвятой Троицы, рядом с (Пресвятой Троицей), сидят пятнадцать Цариц Главных Добродетелей: о них я хочу рассказать вам точно, чтобы, узнав их, вы могли с их (помощью) служить Богу гораздо более благочестиво и очень нравиться ему.
(Царицы Добродетелей), на самом деле, были подарены вам: и, если вы захотите, (они) желают быть вашими Обещаными Невестами, которые все прекрасны, очень милы и в то же время очень славны.
Они жаждут быть вашими Покровительницами, вашими Проводниками, а после Бога и Божией Матери-вашими Спасительницами, введя вас на престолы пятнадцати блаженных Царств, здесь, в благодати, и в будущем, во славе, возложат на вас Венец (Спасения).
Горе тем, кто с грехом вступил во вражеские дела, (горе тем, кто), нечестиво оскорбив одну или несколько (Цариц Добродетелей), совершит обидное преступление перед Богом.
Бог не оставит безнаказанным того, кто погасил (в себе) даже одну из Них: он (будет) обвинён в отцеубийстве, (и) подвергнется приговору вечного проклятия. Итак, Царицы Добродетели-это Те,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Верховного Бога и Царицы неба и мира, над вами нависает царственный приговор за оскорбление Величества, и, без сомнения, вы получите похоронное проклятие, всякий раз, когда вы убьёте их.

Их действительно убивают, когда кто-то делает вещи, противоположные им, согласно (С.) Августину, в книге о войне пороков.

Затем (Святой) Доминик сказал: "Приходите и посмотрите на этих 15 Цариц, святых и милосердных, выше всякого повествования и воображения.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

occideretis.

Occidunt vere iste, quoniam quis opposita ipsarum facit, secundum Augustinum, in libro de conflictu viciorum.

Ait igitur Dominicus: («)Venite et videte XV Reginas has, Reginas super omnem narrationem et estimationem pulcherrimas sanctissimas et misericordissimas.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

кто будут ценить (спасение или) проклятие, поскольку страсти злодеев следуют и совершают злодеяния, противоположные (добродетелям).
Однако теперь давайте попробуем описать каждую из них, как Бог соизволил сделать их видимыми для вас во время Святой Мессы.
Вы видели их расположенными в три ряда, и они были разделены, по пять на каждый (ряд).
Поскольку Добродетели могут проявляться, их также следует почитать: (это) будет рассказано позже, после (описания) пятнадцатой Царицы.

I. PSALTERII QUINQUAGENA .
I. REGINA, HUMILITAS.

I. VIRTUTUM haec omnium basis est, ac fundamentum: quam in B. V. Maria Dominus Ardentissimo Dilexit Amore.
Sic ab humo dicta, ait S. Ans[elmus] et ibid[em] quod humiles ad usque humum sese demittant, postponant cunctis: et omnes sibi, Amore Dei, anteponant.
In se enim propriam naturae suae infirmitatem intuentur: rebus autem in caeteris Dei praesentiam venerantur.
Haec Virtus ad aliorum exultat laudes: fugit proprias; nisi quae in hisce Dei laus versetur, et magnitudo praedicanda.
Haec nesciri amat: odit in sublimi ambulare corda pacifica petit , et mansueta.
Si enim ait S. Hieron[imus]: Ipsa SS. Trinitas eo sese demitti: ut in re qualibet, Sua adesse Virtute dignetur; quid supra humum se tollat homo pulvis et umbra vilis?
Quid immemor, suique, Deique, parum suam viltatem , et Dei in sese Merita, ac Majestatem agnosceret ?
Superbia ipsi inimica ad internicionem insidiatur.
II. Thalamus ei Regali stat apparatu, in Dominicae Orationis Palatio, PATER NOSTER.

ПЕРВЫЕ 50 МОЛИТВ РОЗАРИЯ.
I. ЦАРИЦА ПОКОРНОСТЬ.

I. (Покорность) есть основа всех добродетелей: это была добродетель, которую Бог возлюбил страстной любовью в Пресвятой Деве Марии.
С.Ансельм и другие говорят, что она названа так от Земли, т.к. смиренные опускаются до земли: откладывают всё, и всех ставят перед собой, ради Бога.
(Смиренные) действительно смотрят на слабость их собственной (человеческой) природы; (они смотрят) на другие вещи, чтобы созерцать присутствие Бога.
Эта добродетель радуется похвалам других, избегает своих собственных (похвал), если только через них похвала и величие, которые нужно восхвалять, обращены к Богу.
(Смирение) любит быть неведомым, ненавидит ходить с могущественными; она ищет мирные и кроткие сердца.
С. Иероним говорит: "Если сама С. Троица так низко опустится до всякой твари и соизволит жить в этой добродетели своей, почему человек, пыль и гнусная тень, захочет подняться над землёй? Почему (человек) так забывает о себе и о Боге, что так мало знает о своей трусости, и Достоинствах и Величии Бога в Самом Себе?

Первая Добродетель-это Добродетель ПОКОРНОСТИ (о чём свидетельствует [С.] Бернар), ибо она есть основа всякой Добродетели, которую Господь с пылкой любовью видел в Деве Марии. Эта добродетель, как свидетельствуют (С.)Ансельм и (С.)Исидор, называется (так) от земли, потому что смиренные опускаются до земли, оставаясь позади всех, и, из благоговения к Богу, предпочитая всех себе. Действительно, в мире нет такой мерзкой и жалкой реальности, как та, которая ставит себя выше всего другого созданного, почти принимая божественный облик и присваивая другие характеристики, присущие (божественному) бытию. Как говорит Аймон, каждый может низко ценить себя во всём, и верить что всё остальное намного лучше, без всякой лжи, согласно тому, что было сказано ранее. Эта добродетель любит похвалу и превосходство других, но ненавидит собственное превосходство, упорствуя в благоговении Бога и (воздерживаясь) от непочтительности.

Она любит быть неизвестной и не называться, она ненавидит ходить среди великих; как свидетельствует (С.) Амвросий, она ищет мирных и кротких сердец.

Если, (как говорит [Святой] Иероним)

PRIMA REGINA ET VIRTUS EST HUMILITAS (teste Bernardo) quoniam ipsa fundamentum est omnium virtutum quam Dominus in Virgine Maria cum ardentissimo amore conspexit.

Hec autem Virtus, teste Anselmo et Ysidoro, dicitur ab humo, quoniam humiles usque ad terram se deijciunt, postponendo seipsos universis, et universa seipsis preferendo pro Dei reverentia.

Non enim est res in mundo tam vilis et miserabilis, quin sit super quamlibet aliam rem creatam, prout sumitur (fol. 092, col. a) cum presentia deitatis, et res alie accipiuntur sub ratione proprie entitatis.

Et secundum hoc ut ait Haymo quilibet potest estimare se qualibet minorem et aliam rem universam credere vere meliorem ulla sine falsitate secundum modum predictum.

Hec autem Virtus amat aliorum laudes et excellentias, sed propriam detestatur excellentiam, nisi quantum vergit in divinam reverentiam vel irreverentiam.

Hec amat nesciri non nominari, odit ambulare in magnis, teste Ambrosio, petit corda pacifica et mansueta.

Si enim (ut ait Hieronimus) Trinitas beata sic se humiliat quod in qualibet re creata quantumcumque vili et miserabili sit tota

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Nam SS. Trinitas, per humilitatem, ex gratia Pater Noster est cunctorum: et nos filii Ejus summa cum humilitate ei deservire, ac parere: timere Ipsum amare, ac venerari tenemur.
Quid?
Ex humo creati: non ut filii creationis, coram Creatore nos humiliemus?
Sic Ambros[ius]: Forma atque venustas Reginae hujus affatu major est.
Novello Mariae Sponso talem Dominus ostendere est dignatus.
Cernebat Virginem candidis indutam: Corona de gemmis X coronatam: cingulo miri decoris succinctam, bullis quindenis interstincto; cum torque XII margharitis effulgentibus insigni.
Dextera Crucem praeferebat, humilitatis Christi passi indicium.
Palla ex Stellis eam Gemmisque visenda totam convestiebat, multa in luce corruscantem .
Digitos Annuli signati Cruce insigniebant, Testes Desponsationis Eius cum Christo.
III. Talem quoque Sanctus Dominicus praedicarat addens.
Ad Pretii Ejus praestantiam cunctarum decor, valorque stellarum, nec aspirare potest.
Quo circa illius dignior est possessio ducenda: quam solis, lunae, stellarumque dominium obtinuisse.
Ea enim, ait Cyrill[us]: est de primis Dei Filiabus, in beatis regnans animabus.
Ideo Deus quoque, Aug[ustinus] teste, minimam in hoc orbe gratiam plus amat, quam naturam totam.
Et vos per vanissimam superbiam, inquit D[ivus] Dominicus : quasi interfecistis eam.
Testor ex numero hoc vestro plures trecentis, qui eam praeclariorem sunt oculis contemplati: quam oratione cujusquam mentis oculis subjecta valeat adumbrari.
Quare: Cantate Domino Canticum Novum.
Haec in raptu suo S. Dominicus, aliaque de Virtutum Reginis caeteris, perspexerat, dato ei mandato, sub poena mortis; ut continuo praedicaret.
In cujus publicae omnium Visionis memoriam Vir Sanctus easdem XV Virtutes tum in Aula Ducis, tum in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Гордыня, враг (человека), обманывает его до смерти.
II. (Человеку), обитель была приготовлена, в царском дворце Молитвы Господней, "Pater Noster" (Отче Наш).
Действительно, Святая Троица по смирению и по благодати является Отцом Нашим: и мы, Его дети, обязаны служить ему со смирением; а также повиноваться ему, бояться его, любить и поклоняться ему.
Почему?
(Потому, что) мы были сотворены из земли: разве мы, как дети творения, не смиряемся перед Творцом?
(С.)Амвросий (утверждает): "внешний вид и красота Царицы (Покорности) больше, чем можно описать".
Новому Супругу Марии Господь соизволил показать такую (Царицу).
Он увидел (Царицу Покорности, как) Богородицу, одетую в белое, увенчанную короной из десяти драгоценных камней; опоясанную на бёдрах поясом чудесной красоты, разделённым пятнадцатью кнопками; (на шее) с великолепным ожерельем из двенадцати блестящих жемчужин; в правой руке она сжала крест, знак смирения страдающего Христа; (на плечах) чудесный плащ, покрытый звёздами и драгоценными камнями, был окутан большим светом; пальцы были украшены кольцами, отмеченными крестом,
III. Святой Доминик добавил к тому, что он проповедовал, следующее: "красота и ценность всех звёзд не может превзойти превосходство Её Ценности.
Поэтому более достойно стать обладателем (Царицы Смирения), чем овладеть Солнцем, Луной и звёздами.
Говорит (С.) Кирилл: "она, по сути, одна из первых дочерей бога, царствовавших в блаженных душах".
"Следовательно, и Бог, как свидетельствует (С.)Августин, в этом мире любит больше небольшую Благодать, чем всю природу".
С. Доминик сказал: "вы, с тщеславной гордыней, почти уничтожили Её (Царицу Смирения)". Я могу засвидетельствовать, что более трёхсот

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Блаженная Троица настолько унижается, что в любой сотворённой реальности, какой бы мерзкой и несчастной она ни была, присутствует всё, что есть на небесах, равное и одинаково великое и достойное, потому что смертные, (которые), безусловно, являются плотью и пеплом, только чуть превосходят себя, -гордятся своими превосходствами над другими, не признавая, что всё, что у них есть, получают от Бога не по заслугам, а по милости Дарителя. Эта добродетель противостоит гордости. Когда мы становимся горделивыми, или по внешнему виду, или по голосу, или по разуму, или по блеску, или по силе, именно тогда эта Дочь Бога уничтожается ужасной смертью. С другой стороны, эта Царица наслаждается, когда говорится одновременно царственно и божественно о молитве Господа: "Отче Наш". (С.) Августин сказал, чтобы (приобрести) смирение детей, С. Троица хочет, чтобы Отче Наш (читался) в благодати. Как, по отношению к отцу, сын должен быть в высшей степени смиренным, добрым, послушным и благоговейным, так все через смирение повинуются Господу Богу, боятся его и почитают его как Отца, ибо, согласно (С.) Амвросию, (Он) создал нас из земли, чтобы, по праву, мы всегда смирялись, как дети творения, перед Отцом, столь бесконечным, столь могущественным, столь добрым, что без наших заслуг Он породил нас. Кто мог бы выразить, насколько прекрасна, любезна и изящна эта Царица Смирения? Но я открою то, что было божественно явлено новому супругу Девы Марии. Ибо, как показал ему Господь Иисус Христос, он увидел девушку, одетую в белые одежды, которая носила венок с 10 драгоценными камнями и пояс чудесного декора, который имел 15 делений, а на шее она носила ожерелье с 12 блестящими жемчужинами, а в правой руке она держала Крест Смирения Страстей Христовых, и вся её одежда была полна звёзд и драгоценных камней, и они блестели

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

que est in celo, equalis et eque magna et digna, quod mortales, caro scilicet et cinis sunt ut superbiant, proprias excellentias super alios affectantes non recognoscendo quod quecumque habent, ex Deo obtinent non meritis suis sed gratia largitoris.

Hec autem virtus opponitur superbie.

Et quando superbimus vel in habitu vel in voce vel in mente, in divitijs vel potestate, illico hec Filia Dei interficitur morte horribilissima.

Tangitur autem hec Regina, cum dicitur in Oratione Dominica, ac Thalamo Regali simul et Divinali: (Pater Noster) nam teste Augustino, per humilitatem filialem Trinitas Beata est Pater Noster secundum gratiam.

(Fol. 092, col. b) Et quemadmodum ad patrem filius debet esse summe humilis benignus obtemperans et reverens, sic universi per humilitatem obediunt Domino Deo, timent et venerantur eum tanquam patrem, qui secundum Ambrosium, nos creavit de humo, ut nos merito semper humiliemur sicut filij creationis coram Patre tam Infinito tam Potente tam Benigno qui sine meritis nostris nos genuit de nichilo.

Quante autem pulchritudinis est hec Regina Humilitatis aut decoris et formositatis quis inquam effari valeat?

Sed quid novello sponso Virginis Marie ostensum est divinitus manifestabo.

Nam Domino Ihesu Christo ostendente, vidit ipse quendam virginem vestibus albis indutam, gestantem coronam ex decem lapidibus preciosis cingulumque deferentem miri decoris, in eo gestabat XV distinctiones atque in collo torquem ex XII margaritis habebat fulgentissimis, et Crucem in dextera tenebat Humilitatis Christi Passionis, vestimentaque eius universa stellis et gemmis erant plena, choruscabantque indicibiliter, et annulos Cruce Domini insignitos preferebat in signum desponsationis animarum, cuius tanta est preciositas, quod cunctarum stellarum simul sumptarum pulcritudo facere non posset minimi digiti manus eius equivalentem pulcritudinem.

Quoniam (fol. 092, col. c) teste Gregorio Niceno, Pulchritudo spiritualis tanto excellit corporalem universam, quanto

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Ecclesia Majore, ad vivum depingi curavit.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

число тех, кто созерцал Её ясными глазами, больше, чем каждый, может изобразить её в молитве, используя глаза разума.

Поэтому Пойте Господу Новую Песнь".

Святой Доминик видел эти и другие вещи об оставшихся Царицах добродетелей во время экстаза, во время которого он получил приказ под смертным наказанием немедленно проповедовать его.

В память об этом коллективном видении Святой человек стремился к тому, чтобы пятнадцать (Цариц) добродетелей были описаны по-королевски как в зале Правителя, так и в Главной Церкви.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

неописуемо, и на ней были кольца, отмеченные Крестом Господним, как знак союза душ: драгоценность (колец) настолько велика, что красота всех звёзд вместе взятых не могла сравниться с красотой (кольца) её мизинца.
Ибо, как свидетельствует (С.) Григорий Никейский, духовная красота превосходит всё телесное, как духовные вещи признаются превосходящими телесные.
И эта Царица пребывает в смиренном сердце.
И жить с ней-большее благо, чем обладать Солнцем, Луной и всеми звёздами.
Поскольку, согласно (С.) Кириллу в Послании, смирение входит в число первых дочерей, царствующих в святых душах и блаженных духах.
Что хотели (сказать) украшения, которые были на ней?
Они обозначают характеристики и задачи такой великой Царицы, которые, ради краткости, я сейчас опускаю.
Это, однако, всем известно: что малейшее смирение в самой маленькой душе мира имеет такую большую ценность, что потеря его-больший вред, чем потеря господства всех звёзд мира и всех небес.
Вот почему один святой сказал: Бог скорее уничтожит все чудесные реальности, чем уничтожит самое маленькое смирение в мире, вот какое оно имеет значение (смирение).
Поскольку (как свидетельствует С. Августин) Бог любит самую маленькую милость в мире, гораздо больше, чем всю природу.
Ибо всякая благодать более послушна и ближе к Богу (как свидетельствует Апостол Петр), чем любая сотворённая реальность.
Вот, - сказал Святой Доминик, - что у вас есть через смирение, и как вы прекрасны через него, и как плохо вы делаете, когда уничтожаете его своими гордынями".
И он сказал: "более трёхсот из вас-те, кто видел то, что я сказал!".
Тот же (Святой) Доминик в экстазе,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

spiritualia dinoscuntur esse super corporalia.
Et hec Domina habitat cum humili corde.
Atque maius bonum est habere eam quam dominium obtinere solis et lune et omnium stellarum.
Quoniam secundum Cirillum in quadam Epistola, Humilitas est de primis Filiabus, regnans et imperans in sanctis animabus atque beatis spiritibus.
Quid autem sibi volunt ornamenta et pedisseque.
Hec designant proprietates et officia tante regine, que causa brevitatis iam postpono.
Hoc tamen omnibus sit notum quod minima humilitas in minima mundi anima est tanti valoris, quod maius damnum est perdere eam quam perdere dominium universorum mundi astrorum et celorum, totiens quotiens.
Unde quidam sanctus ait: Pocius inquit vellet Deus celestia cuncta annichilare quam minimam mundi humilitatem interimi, quantum est ex valore rei.
Quoniam (teste Augustino) amat Deus minimam mundi gratiam multoplus quam totam naturam.
Gratia enim quelibet est conformior Deo et vicinior (teste Apostolo Petro) quam quecumque natura creata.
Ecce (-) inquit Dominicus (-) quod habetis per humilitatem et quam pulchri estis per eam, atque quanta mala facitis quando illam per superbias vestras interimitis(»).
Et inquit: («)Ex vobis (fol. 092, col. d) plus quam trecenti sunt qui hoc quod dixi viderunt(»).
Ipse enim Dominicus in raptu illo in primo momento Misse sue vidit et agnovit Spiritu Sancto inflante ista et quecunque dicenda de virtutibus ceteris.
Et habuit mandatum Domini sub pena mortis, quatenus ista populis predicaret.
Et ita plusquam trecenti cum Dominico erant testes materie totius sermonis huius, sicut postea manifestissime sibi professi sunt.
Et in signum huius Dominicus depingi fecit per dominum ducem Virtutes in Palacio Regali, et in Ecclesia Maiori redolenti, ubi sub quadam ymagine ponebatur valor et pulchritudo predicta paucis in verbis, quatenus sic universi

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

II. REGINA, AMICITIA.

Concordia haec mutua est amicorum unio: una in voluntate; qualis, ait August[inus]: membrorum uno in corpore existit.
Hanc catenam vocat aurem S. Remigius: qua fideles coronantur , et constricti redduntur invicti.
Haec invidiae, detractionum, odiorumque expultrix, ait Macrobius, multis ex hominibus unum quendam efficit inexterminabilem.
Hac res parvae crescunt: discordiae maximae dilabuntur: ut Salustius inquit.
In natura rerum, concordia inducit corruptionem mundi: at in Regno Gratiae, quod hominum est a Deo, Constantiam et Gloriam producit Concordia.
Illi infesta est hostis invidia.
Quibus dictis inquit S. Dominicus .
I. Thalamus in Oratione Dominica stat ea dignus in, QUI ES: scil[icet] Ens per essentiam: dans Esse caeteris per participationem, ait Boetius: id quod ex Dei in nos Amicitia promanat.

II. ЦАРИЦА ДРУЖБА

Договорённость-это взаимный Союз друзей: как одна воля, говорит С. Августин, которая перемещает конечности в одном теле.
С. Ремигий называет (Дружбу) золотой цепью, которой венчают верующих, и, связав их вместе, они становятся непобедимыми.
Макробио говорит, что (Дружба), не зная зависти, ропота и ненависти, делает многих людей одним и нерушимым.
Саллюстий говорит, что с (Дружбой) маленькие реалии становятся большими, (и) разногласия исчезают.
В естественном (мире) Согласие стирает коррупцию с мира; в Царстве благодати, которая спускается от Бога к людям, Согласие приносит стабильность и славу. Зависть врага есть враг (Дружбы).
Сказав это, С. Доминик добавил:
1. "(Дружба) установила свою достойную

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

в первый момент своей мессы, увидел и познал под влиянием Святого Духа эти вещи и всё, что можно сказать об оставшихся добродетелях. И у него был приказ Господа под угрозой смертной казни проповедовать эти вещи народам. И там было более трёхсот, вместе со (С.) Домиником, свидетелей содержания всей этой проповеди, о чём впоследствии, говорили очень открыто.
И, в память об этом, (С.) Доминик через господина командующего попросил нарисовать добродетели в Королевском дворце и в новой Большой церкви, где на каждой фигуре были изображены ценность и красота, изложенные в двух словах, чтобы все признали, что служить Богу в каждой добродетели означает править. Поэтому пойте Господу Новую Песню: "Отче Наш".

Вторая - это Царица ДРУЖБЫ, посредством которой, по мнению Поэта, существует взаимная связь между друзьями, имеющая одинаковую волю и желания, чтобы, согласно Орозию, то, что один хочет, другой хочет, и то, что один ненавидит, другой ненавидит.
Согласно (С.) Августину, в человеческом теле все конечности поддерживают друг друга и защищают друг друга.
(С.) Ремигий называет золотой эту человеческую цепь, которой украшают себя как короли, и связаные вместе, друг с другом, становятся сильнее.
Как свидетельствует Макробий, эта добродетель отгоняет зависть, злословие, ропот, и уносит ненависть, разрушает вражду и делает многих людей единым человеком.
С её помощью царства были сильны, говорит Поэт, и цари были доблестны, и города и королевства, оставаясь в мире, обладали радостью и богатством, и наслаждением всем имуществом.
Но, когда её не хватало, согласно (С.)

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

agnoscerent, quod servire Deo in qualibet virtute est regnare.
Propterea cantate Domino Canticum Novum, dicendo “Pater noster”.

SECUNDA REGINA ET VIRTUS EST AMICITIA, per quam secundum Poetam est unio amicorum mutua velle idem habendo et nolle, ut secundum Orosium, que unus vult alius velit et que unus odit alius odiat.
Quemadmodum secundum Augustinum in corpore humano universa membra se mutuo fovent et ad invicem se tuentur.
Remigius hanc dicit auream cathenam hominum qua (fol. 93, col. a) veluti reges adornantur, et colligati adinvicem fortiores efficiuntur.
Quam teste Macrobio: Hec virtus depellit invidias, detractiones, susurrationes, odiaque depellit atque tollit, inimicitias deicit, et homines multos unum hominem efficit.
Per hanc regna valuerunt dicit Poeta, regesque potuerunt, et civitates et regna in pace permanentes gaudia et leticias cum fruitione omnium bonorum consecute sunt.
Sed illa deficiente, secundum Ieronimum, universa perierunt.
Propterea Eraclius philosophus aiebat:

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Et sic Amantem, non redames?
Sic amatos ab Eo, non amplexaberis?
1. Dic age: esse tuum, tuum non est?
Negat DEUS: qui Suum Esse per omnia distribuit Entia.
Et haec Deus amat: tu oderis?
Homines vero Suos esse voluit filios universos: et nec vel ut fratres agnoscis et amas?
Quem igitur, aut quid amabis; si eum: qui esse unum uno a Patre tecum accipit , non ames?
2. Bene Cassiodorus sic ratiocinatur: Si natura fratres eodem ex patre mutuum sibi debent amorem, jure sanguinis: quid non jure Dei, jure Spiritus, jure tot Sacramentorum, et Charismatum debebis fratri Christiano?
Vah hominem: qui quam mente, carne ne plus amat proximum.
3. Quid, est, et unde illud, quod amas ?
S. August[inus] respondet: Anima e solius Dei est creatione: non ex ullae carnis traductione, et germanum amas ob carnis cognationem; ob spiritus communionem, minus amas Christianum.
In illo, si contra feceris: te peccasse credis; in hoc, ne quidem te peccare, sentis.
O stuporem! O amorem!
Stupor palpatur: amor, nec sentitur.
4. Naturam anteferre spiritui, cujusnam est?
Certe bruti esse nequit: quare in eodem, homo a seipso discessit , et hominem ex homine exuit: ut nec vel bestiam induat.
Hoc vero dedecus naturae est, Deique contemptus.
Hoc totius pulchri, quod in humanis inesse oportuit, eversio est atque corruptio.
Unde alterius generatio, esse necessario debet ultima deformatio.
Quo amabilior divina est Amicitiae piae pulchritudo.
Quid?
Vere pro Helena sc[ilicet] formosula, orbis depugnavit fere pars tertia: pro Concordia, bonorum omnium matre, ait Ambr[osius], laborabit parum, vel cujusque anima, vel cura pubblica.
II. Notate, quo eam cultu conspexeritis.
Stabat ceu filia Dei, cum Corona Gloriae: vestitu aureo; vernantibus redimita liliis;

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Обитель в Отче Наш, в: "Qui Es (Кто ты)", то есть: Тот, кто даёт другим вещам бытие посредством участия, говорит Боэций.
Дружба-это то, что даёт нам Бог.
Ты разве не полюбишь Того, кто тебя любил?
Разве ты не обнимешь тех, кого Он любил?
1. Ответьте: ваше существо, может быть, оно принадлежит вам? "Нет", отвечает Бог, который распространяет своё существо на всё, что существует.
И то, что любит Бог, может быть, ты возненавидишь?
(Бог) пожелал, чтобы все люди были его детьми: и разве ты не признаешь и не полюбишь их как братьев?
Итак, кого или что ты будешь любить, если не любишь того, кто получил, как и ты, от единственного отца, одно и то же сущее?
2. Кассиодор хорошо заключает так: "если по естественному праву крови братья одного и того же отца обязаны друг другу взаимной любовью, то чем вы не обязаны брату христианину по Божественному праву, по праву духа, по праву всех таинств и харизм?
Горе человеку, который любит ближнего, больше (по связям) плоти, чем (по связям) духа.
3. Что это и (откуда) то, что вы любите?
С. Августин отвечает: "душа создана одним Богом, без какого-либо разнообразия личности; и, если ты любишь брата по родству плоти, полюбишь ли ты (разве) меньше христианина, с которым (у тебя) есть общение духа?
Если ты против (плотского брата) и веришь, что ты согрешил: против (духовного брата) ты даже не чувствуешь, что грешишь!
О изумление! О Любовь!
Вы льстите изумлению; любовь даже не ощущается!".
4. Кто поставит природу выше духа?
Это может исходить от бессмысленного: если (следует) (бессмысленному), человек отделяется от самого себя, и выходит из человека: то, что даже не приписывается животному!
Это (предваряя природу

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Иерониму, всё шло наперекосяк.
Поэтому философ Ираклий говорил: хотя в природе согласие порождает распад мира, а раздор порождает неподвижность вещей, тем не менее, у смертных всё наоборот, поскольку с согласием растут блага, но с раздором все царства приходят в упадок.
Эта Царица (Дружба), по Платону, противопоставляется греху зависти.
На самом деле, именно завистники являются естественными разрушителями дружбы.
Вот почему (Платон) сказал: зависть никогда не приносила пользы царствам, но всегда причиняла им большой вред.
Тогда эта добродетель иллюстрируется в этом царственном слове "Qui es [Сущий]". Наполните природу бытием, согласно (С.) Златоусту и (С.) Августину, предлагая другим (возможность) быть, по словам Боэция, тем, что приходит к нам из дружбы с Богом.
Как (Бог) любит нас, так мы должны любить Его и все Его вещи.
Согласно (С.) Августину, даже если (мы) существуем, существо, с которым мы находимся, не наше, но это дар Божий, разделённый во всех существующих вещах, чтобы из всех вещей, которые есть, любить особенно (существа), наделённые разумом, поскольку мы все братья, как свидетельствует Ориген, существуя одним жизненным дыханием и порождённые одним Отцом. Кассиодор писал: если естественные братья (дети) одного отца должны любить по причине плоти, конечно, безусловно, нужно любить больше всех людей, будучи братьями, порождёнными одним и тем же отцом, а если нет (братьев по узам) плоти, тем не менее (они по узам) духа.
В самом деле, душа, согласно (С.) Августину, возникает не из-за передачи плоти, а только из-за творения Бога.
И так, как душа безмерно больше тела, так и духовная любовь людей должна быть больше, чем любая плотская любовь, иначе они грешат, сказал Ансельм, против природы, предпочитая плоть духу, а вещи второстепенные – главным вещам.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Licet in natura concordia generat corruptionem mundi et discordia producat rerum constantiam, nichilominus oppositum est in mortalibus ubi per concordiam bona proveniunt, sed per discordiam universa interiunt regna.
Hec autem Regina opponitur peccato invidie secundum Platonem.
Unde: Invidi sunt naturales amicitiarum dissipatores.
Propterea inquit: Invidia nunquam regnis profuit, semper vero plurimum obfuit.
Tangitur autem hec virtus in hoc thalamo regali, (Qui es).
Supple ens per essentiam, secundum Crisostomum, et Augustinum, dans alijs esse per participationem secundum Boecium, quod provenit ex Dei ad nos Amicicia.
Et merito sicut nos amat, sic nos Eum amare debemus et omnia Sua.
Quamvis (fol. 093, col. b) autem sumus, tamen teste Augustino, esse quo sumus non est nostrum sed est Dei donum per omnia entia distributum, ut merito a nobis cuncta entia, signanter rationabilia sint amanda, cum universi simus fratres teste Origene, uno esse existentes et ab uno patre progeniti.
Unde Cassiodorus: Si fratres naturales unius patris naturali amore se debent amare ratione carnis, certe longe amplius omnes homines se amare debent, cum sint fratres ab eodem Patre progeniti et si non carne tamen mente.
Anima enim secundum Augustinum, non est carnis traductione, sed ex sola Dei creatione.
Quanto ergo anima est corpore maior quam in immensum, tanto amor spiritualis hominum debet esse maior quam quicunque amor carnalis, alias peccant inquit Anselmus contra naturam, preferendo carnem spiritui, et posteriora prioribus.
Sed quante pulchritudinis est hec Regina(?)
Certe (-) inquam (-) ut est revelatum, tanti est decoris tante formositatis ac venustatis et clementie, quod si essent tot Helene pulcherrime sicut sunt homines in mundo, non possent omnes simul sufficienter pedis ipsius tantum facere speciositatem.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

decem rosarum fasciculo in manu; majore quam solis claritate.
Recogitate Comites, velut Angelos Dei, stipantes ipsam: et has item denas.
Quis decor illis formae?
Quis honor gratiae?
Quis splendor gloriae?
Recordari potestis: effari nequeo.
Idem de studio ejusdem, solicitaque cura, ad pacem orbi procurandam, affirmo.
Pretium ejus aestimarit?
Orbis in unum congesti aestimentur divitiarum thesauri: quid in anima ad rationalem hanc unam: cujus gazae sunt spiritus, anima, ratio, vita, etc.
1. Quo infeliciores censendi sunt: qui inimicias clam coquunt, palamve serunt, ac gerunt.
2. Perdidisse regnum, est permagnum, majus, excidisse concordia.
Haec enim regnum perditum recuperare potest: at hujus sine praesidio regnum perstare non potest.
3. Dico: qui Charitatem, idem, et Deum perdidit.
Quid? regnum mundi, mors eripit: at Amicitia Regnum mox hominis stabilit, adque gloriam intromittit.
4. Quam homo felix, qui in pace diem suum obiit: tam infelix, in quo pax moritur.
Illa mors carnis est: haec spiritus, animaeque extinctio est.
An non, quo nobilior persona fuerit: eo immanior ejusdem recte censetur tyrannica contrucidatio?
Ita quidem S. Basilius disputat, et affirmat.
Jam si illius, quod Bonum est, jactura sit mala: sane omnino pessima istius esse debet: quod bonorum est Summum: quale quid est Charitas, Pax, et Concordia.
Nam Dei sunt ista.
Date Deo, quae sunt Dei: ideoque Cantate Domino Canticum Novum in Psalterio.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

духу) есть позор для природы (человека) и презрение к Богу (Творцу).
Эта (Природа поставленная выше духа) - уничтожение и распад всей красоты, которая необходима для того, чтобы присутствовать в (существах) человеческих.
Тогда (не верить, что) в воспроизводстве (человек рождается не только в человеческой природе, но и духовно) неизбежно ведёт к деградации (человека).
Чем милее божественная красота благочестивой дружбы.
Почему?
(Потому что), по правде говоря, за прекрасную Елену, почти третья часть мира боролась: о Согласии, матери всех благ, мало думает каждый человек и государственная власть".
II. Подумайте, с каким почтением вы смотрели на неё!
Она стояла, как дочь Божья, с венком Славы; в золотом одеянии, украшенном весенними лилиями; в руке у неё был пучок из десяти роз; с яркостью больше чем у Солнца.
Помните спутниц, которые, как ангелы Божьи, стояли вокруг неё? Их тоже десять.
Какая красота была в их внешности!
Какое изящество!
Какое великолепие славы.
Я не могу это описать.
Утверждаю то же самое в отношении её усердия и заботы, чтобы обеспечить мир во всём мире.
Кто может сказать ценность (Дружбы)?
Сокровища мировых богатств, собранные вместе, будут рассматриваться душой, сокровищами которой являются Дух, душа, разум, жизнь и т.д.
1. Как несчастны должны быть те, кто тайно или открыто высиживает в себе, сеет или разжигает вражду.
2. Это очень большая (катастрофа)- потеря Королевства; но ещё более (катастрофическая) -потеря Согласия.
(С Согласием), на самом деле, можно даже восстановить потерянное царство, но без защиты (Согласия) царство не может сохраниться.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Но насколько велика красота этой Царицы?
Конечно, - сказал он, - как выяснилось, она настолько прекрасна, настолько велика и грациозна, легка и снисходительна, что, если бы в мире было столько прекрасных Елен, сколько людей, они не могли бы все вместе представлять красоту одной только Её ноги. О, чудесная вещь!
Если ради прекрасной Елены третья часть мира погибла в войнах, по мнению историков, поскольку она оспаривалась разными сторонами, насколько бессмысленны мы будем, если не захотим иметь, как Царицу, ту, которая, как свидетельствует (С.) Амвросий, является матерью всех благ?
По этой причине (Она) виделась в чудесном видении Дочерью Божьей, увенчанной венком славы, в золотых одеждах, с венком из весенних лилий, и несла в руке букет из десяти роз с неизведанным ароматом, блеск которых был ярче солнца, и таким образом (это было сияние) всех её (конечностей).
И у неё было с собой десять подруг невыразимой красоты, как у Ангелов Господних.
И эта Царица обеспечивала мир во всём мире, и с Богом, и с самим собой, и с миром.
И правильно, это должно произойти именно так, поскольку, как свидетельствует (С.) Амвросий, красота плоти-это земля и пепел, но духовная-ангельская и божественная; первая умирает с плотью, вторая остаётся вечно.
Однако я спрашиваю: насколько полезно человеку иметь с собой эту (Царицу)?
Слушайте!
Я утверждаю, что самая маленькая дружба (с ней) стоит больше, чем если бы у кого-то были доходы и ренты Королевства Франции каждый день.
О, конечно, нет никаких сомнений, потому что, согласно Сенеке и Боэцию, материальные богатства неодушевлены и иррациональны, а духовные богатства являются основой живого духа и жизни людей.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

O res mirabilis.
Si pro una Helena pulcherrima in bellis tercia pars mundi perijt secundum historiographos, ut illa a partibus (fol. 093, col. c) diversis haberetur, quante dementie sumus si non volumus hanc habere Reginam, que teste Ambrosio, est mater omnium bonorum.
Propterea videbatur in visione mirabili tanquam Dei Filia, coronata Corona glorie, et vestimentis aureis induta, lilijs vernantibus redimita, manuque fasciculum rosarum decem deferebat odoris indicibilis, cuius claritas sole fuit lucidior, et sic de singulis plurimis erga eam.
Habuitque secum sodales decem tanquam Angelos Domini indicibilis decoris.
Et hec Regina procurabat toti mundo pacem, et cum Deo, et cum se ipso, et cum mundo.
Et quidem iuste ita oportuit esse.
Quoniam teste Ambrosio pulchritudo carnis terra est et cinis, sed spiritualis angelica est et divinalis, prima transit in carne, secunda manet in eternitate.
Sed queso, quantum prodest homini hanc secum habere.
Audite.
Dico quod minima amicicia plus valet quam si quis haberet omni die redditus et potentias regni Frantie.
O certe non dubium est, quoniam secundum Senecam et Boecium divitie corporales sunt inanimate et irrationales, sed divitie spirituales sunt spiritus viventis ratio et vita hominum.
O quanta bella forent pro regni Francie acquisitione vel defensione, si esset possibile haberi ut Amicicia.
Propterea (fol. 093, col. d) o universi qui miserabiles sunt inimici quam male sunt fortunati.
Nam dico vobis quod si quis perderet regnum Anglie proprium et iustum, non perderet tam bonum nec tam iustum nec tam nobile aliquid sicut perdit quilibet qui cum proximo suo perdit amicitiam per mortalem inimiciciam Filium Dei interficientem.
Sed cur hoc?
Certe ideo.
Quia teste Ieronimo: Regnum temporale

3. Я говорю, что тот, кто потерял Милосердие, потерял и Бога!
Почему?
(Потому что) смерть отнимает царство мира, а Дружба (с Богом) немедленно возвращает человека в Царство (Божье) и вводит его в славу.
4. Как счастлив человек, который умирает с миром в свой день, так несчастен тот, в котором умирает мир.
Это смерть плоти; это отключение духа и души.
Поддерживает и утверждает Святой Василий: "когда вступает во владение тиранида, чем более могущественный сановник, тем жёстче будет его убийство, да или нет?".
Если потеря какого-либо блага уже является злом, то, конечно, должно быть худшим из зол, потерять величайшее благо, такое как Милосердие, Мир и Согласие.
Они, по сути, от Бога.
Дайте Богу, что от Бога, и для этого пойте Господу Новую Песнь в С. Розарии.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

О, сколько войн было бы для увеличения или защиты королевства Франции, если бы можно было достичь (Царицу) Дружбы?
Поэтому, о, как ничтожны и несчастны враги!
Ибо, я говорю вам, что если бы кто-то полностью потерял королевство Англии, он не потерял бы ничего столь значительного, и ничего столь экстраординарного, ни столь прекрасного, как тот, кто теряет дружбу со своим ближним, который смертельной враждой убивает Сына Божьего.
Но почему (происходит) это?
Конечно (это) так, потому что, как свидетельствует (С.) Иероним, мирское царство-это царство полученное по жребию, которое можно потерять смертью, но царство дружбы-это царство благодати, ведущее к Вечному царству Славы. Но от какой смерти в вас умирает Дружба?
Увы, вы в чудесном видении видели, что смерть, которую вы сами (причиняете) ей, страшнее и жёстче, чем если бы это была смерть от потрошения всех животных.
О, ужасная вещь! Но почему, о дорогие?
Ибо, как свидетельствует великий (Святой) Василий, чем величественнее человек, тем ужаснее, тяжелее и отвратительнее его незаслуженная, несправедливая и жестокая смерть.
Действительно, - сказал он, - если у того, кто хорош - плохая смерть, разве смерть того, кто является высшим добром, не будет плохой?
И, конечно, наименьшее благо дружбы-это величайшее благо, несравнимое (как свидетельствует [С.]Августин), с благом всего животного мира, потому что второе-благо природы, а первое-дар Божьей благодати.
О, сколько было бы позора и унижения, если бы вы убили по нечестию всех животных своей Родины!
Это вы хорошо знаете!
Каким (позором) было бы для вас, уничтожить Дружбу, Дочь Бога?
Поэтому пойте Господу Новую Песнь, часто говоря в Розарии

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

est regnum sortum per mortem amissibile; sed regnum amicicie est regnum gracie; perducens ad regnum glorie sempiternum.
Sed qua morte moritur amicicia in vobis.
Heu vos vidistis in visione mirabili, quoniam mors illius est terribilior et crudelior a vobisipsis, quam si esset mors excoriationis eviscerationis cunctorum animalium.
O vere res horribilis.
Sed cur o carissimi?
Quoniam teste magno Basilio, quanto persona est nobilior, tanto indebita mors illius et iniusta et tyrannica est horribilior et gravior atque detestabilior.
Si enim inquit eius quod bonum est sit mors mala, nonne illius quod Summum Bonum est, mors erit pessima?
Certum autem est bonum minimum amicicie maius esse bonum sine comparatione (teste Augustino) quam bonum totius mundi animalitatis, quoniam secundum nature bonum (fol. 094, a) est, sed primum est Gracie Dei Donum.
O quanti pudoris et infamie esset, vos interfecisse per malitiam universa animalia totius patrie.
Hoc scitis bene.
Quid ergo erit vobis, si Amiciciam Dei Filiam interficitis.
Propterea cantate Domino Canticum Novum, dicendo sepius in Psalterio Christi et Marie: Qui es.

III. REGINA, LAETITIA SPIRITALIS.

Haec Divinis gaudet Officiis et Servitiis: estque Fructus Spiritus Sancti.
1. Thalamus Reginae hujus est IN COELIS: hic enim pura est laetitia spiritalis et nuptialis.
Ita Paulus: Nostra Conversatio in Coelis est.
Quando, ait ibi S. Hier[onimus] mens cujusque nostrum in divinis operibus cum gaudio requiescit: ut sic jam vivat in terris, quasi esset in supernis.
Pulchritudo hujus serenissima est: ad statuam conferant omnes artifices artem et materiam omnem pulcherrimam: ad illius tamen nec umbram accesserint.
1. Quia, ait Aver[roés]: Ars nil potest melius, quam natura, vere, apparenter potest: at laetitiae artifex est naturae Auctor .
2. Eam parit Spiritus Sanctus, aeternam. Visio beatifica, vere, August[inus]: Ars deficit omnis ad Virtutum picturam: cum non stylo, sed Spiritus Sancti pingantur digito.
3. Vidistis eam vultu roseo, inquit Dominicus , cultuque purpureo; quia, ait Auicenna: Rubedo signum est laetitiae, tristitiae pallor.
Corona illi ex auro, expressa signo sanctitatis rubeae Crucis Christi.
Quia ait S. Anselm[us]: Sanctorum laetitia maxime in Passione est Christi.
Intexta corona lilia erant X aurea: ob Decalogi observationem hilarem: Comites ejus X in omni genere Musices concinebant: inde tacita vobis gaudia lacrymas cierunt.
Haec, ut Reginae omnes, manibus gerebant Psalteria: quia Angelica Salutatio omnis gaudii veri est initium.
Hac Deum ipsum capit, inque se

III. ЦАРИЦА НЕБЕСНАЯ РАДОСТЬ.

Эта (Царица) радуется Божественным служениям,- и это Плод Святого Духа.
I. Обитель этой Царицы: "In Coelis" (на Небесах): здесь, по сути, обитает Духовная и Супружеская Радость.
Так (говорит Святой) Павел: "жилище наше на небесах!".
Говорит Святой Иероним: "когда сердце наше упокоено в делах Божьих, то уже на Земле живёт, как на небесах".
Красота (Царицы Небесной Радости) - это бесконечное спокойствие: если бы все художники вырезали статую со всем мастерством из материалов бесконечной красоты, они бы даже не приблизились к её тени:
1. Аверроэс сказал: "искусство ничто не может, лучше природы, оно может только подражать ему". Создатель природы также является создателем радости.
2. Это Святой Дух вдыхает (Радость), которая вечна.
С. Августин (говорит): "(духовная радость) действительно подобна блаженному видению: всякое искусство отсутствует в изображении добродетелей, поскольку они окрашены не цветом, а перстом Святого Духа.
3. Вы видели её, сказал (С.) Доминик, с розовым лицом и в пурпурном одеянии; ибо, говорит Авиценна, " красный-цвет радости, жёлтый-цвет печали".
(У неё на голове), золотая корона, на вершине которой выделялся знак Святости, Красный Крест Христа.
С. Ансельм сказал: радость святых максимальна в Страстях Христовых.
Десять золотых Лилий были переплетены в

Христа и Марии " Qui es [Сущий]".

Третья Царица и Добродетель-это НЕБЕСНАЯ РАДОСТЬ из-за духовного дара в Божественных службах, которую она даёт в молитвах, исповедях, покаяниях, Таинствах, увещеваниях и т. д. Ибо радость есть плод Святого Духа в подобных вещах. Те, кто в таких или подобных случаях опечалены, презирают или нетерпеливы, нет сомнений в том, что они не склонны к радости Святого Духа. И они, или злые, или отчаянные, или злобные, или ленивые, или злые, страшные, небрежные или ленивые, согласно (С.) Златоусту и (С.) Исидору. Эта чудесная Царица находится "In Coelis [На Небесах]": действительно, на Небесах, как свидетельствует (Святой) Григорий, безгранична духовная радость и (есть) вечная Божественная Мелодия, где Святые радуются и будут радоваться с Супругом и Супругой на протяжении бесконечных веков. Поэтому (С.) Павел сказал: Наше пребывание - на Небесах. Об этом (С.) Иероним сказал :Наше пребывание на небесах появляется, когда дух каждого из нас отдыхает в Божественных делах с радостью и счастьем, так что каждый пусть живёт теперь на земле, как если бы он был уже на Небесах. Но, дорогие, эта Царица, кто она, какая, и насколько она велика? Несомненно, она-третья дочь Святой Троицы, несущая в себе Её прекрасный Божественный образ.

Так велика её красота, чуткость, любезность в сочетании с изяществом лица и весёлым голосом, что все люди, будь они хорошими художниками, такими же, как и Марциал (о котором Поэт сказал, что он был королём живописцев); он действительно мог, что

TERCIA REGINA ET VIRTUS est Spiritualis Leticia de dono spirituali in Divinis Servitijs, gaudendo in orationibus, Missis, confessionibus, penitencijs, Sacramentis, ammonitionibus, et cetera.

Gaudium enim Sancti Spiritus fructus est in huiusmodi.

Quod si qui in talibus aut similibus tristantur vel indignantur, aut sunt indignantes vel impacientes, non dubium est, quia gaudio Sancti Spiritus adversantur.

Et hij vel sunt maliciosi, vel desperantes, vel rancorem gerentes, aut pigri, aut accidiosi, pusillanimes, timidi, negligentes et remissi, secundum Crisostomum et Ysidorum.

Hec autem Regina mirabilis tangitur in Thalamo isto, (In Celis) nam in celis teste Gregorio, est Leticia Spiritualis immensa et Melodia Divinalis eterna ubi Sancti letantur et gaudebunt cum Sponso et Sponsa per infinita secula.

(Fol. 094, col. b) Ideo Paulus dicebat: Nostra conversatio in celis est.

Super quo Ieronimus ait: Nostra conversatio in celis existit, quoniam mens uniuscuiusque nostrum in Divinis Operibus cum gaudio et leticia requiescit, ut iam sic vivat quilibet in terris, quasi iam esset in supernis.

Sed o carissimi hec Regina, que qualis et quanta est?

Certissime hec est tercia Filia Sanctissime Trinitatis, illius decentissime gerens Ymaginem Deificam.

Cuius tanta est pulchritudo et elegantia, suavitasque cum formositate in aspectu, et in voce iocunditas, quod universi homines si essent ita boni pictores sicut fuit Marcialis, quem Poeta dicit esse pictorum dominum, potuit enim ille quod est mirabile pingere pulchrius quam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

provocat: nam hilarem datorem diligit Deus.
Haec, ait Hieron[ymus], Bonorum Coelestium universas in se fert divitias, quarum minimis confert terrenas maximas: et noctis erit ad tenebras collatio, luti ad aurum.
Quocirca ea in sua, vel cujusquam anima extinxisse; tanto immanius est parricidium: quanto ea Coeli Regina est prae quovis regno terrestri.
Sit, qui pestem in regno excitet, qua totum exhauriatur: quot necibus talem dignum duxeris?
Et vilipendis cujusquam justi corrupisse Laetitiam spiritus?
Quae animae vita est, et corona: et flos etiam, decorque corporis.
Itaque illius in gratiam: Cantate Domino Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Венец, из-за радостного соблюдения (Десяти) Заповедей; десять дев, заставляющих (вместе) каждый музыкальный (инструмент) звучать, и из-за этого у вас беззвучно хлынули слёзы радости.
Они, как и все другие Царицы, несли в руках корону святого Розария, ибо Радуйся, Мария-начало всякой истинной радости.
С (Радостью) человек обладает Самим Богом и приглашает его внутрь себя: ибо Бог любит того, кто даёт с радостью.
(Радость), говорит (С.) Иероним, несёт в себе все богатства небесных благ, по сравнению с которыми, величайшие богатства Земли, есть малость, как тьма ночи и грязь, по сравнению с золотом.
(Радость) гаснет в душах тех, кто переживает чудовищность отцеубийства (Божьего, смертного греха): с какой осторожностью Царица Небесной (Радости) приходит на помощь каждому царству земли!
Если бы кто-нибудь распространил чуму в царстве, которой всё было испорчено: сколько смертей вы бы сочли достойными этого?
И (вы бы судили в меньшей степени) того, кто развращает радость духа каждого праведника, который является жизнью и венцом души, а также великолепием и энергией тела?
Поэтому, чтобы (быть) в Её Милости: "Пойте Господу Новую Песнь”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

замечательно, рисовать даже красивее, чем могла образоваться природа. И если бы все эти художники вместе взятые могли сделать изображение красивым, каким бы большим оно ни было, я уверяю вас, – сказал он, - что они не могли бы изобразить красоту самого маленького шнурка Её (сандалий).
Однако это неслыханно!
Но почему они не могли? Потому что, как свидетельствует Аверроэс, искусство не может наилучшим образом представлять истину, которая есть в природе, хотя по внешнему виду оно может. И потому, что все они должны действовать в соответствии с техническим искусством, что (как свидетельствует Вергилий) происходит материально с бесконечными штрихами и цветом, но благодать этой Царицы выражается в искусстве Святого Духа, благодать которого в этой Даме-очень достойный образ, предвещающий радости Святых, которые они получают в блаженном видении.
Расстояние огромно, и любое искусство будет слабо (о чём свидетельствует [Сант']Августин) в живописи добродетелей, поскольку они рисуются не телесным карандашём или тростью, а перстом Святого Духа.
О, вы действительно испытаете много горя, потеряв в своём доме прекрасный серебряный или золотой образ Христа или Девы Марии! Но, конечно, эта Дама превосходит по красоте все иконографии Христа и Девы Марии, поскольку, как свидетельствует Гугон ди Сан Витторе, она является образом Святой Троицы ,те (иконографии), с другой стороны, материальны и несовершенны. О, вы все, обратите внимание на себя, и устыдитесь за потерю такой великой Царицы! Поэтому очень многие из вас видели эту прекрасную Царицу духовной радости, и всё вокруг (Неё) было цвета крови. Эта бесценная Госпожа была одета в совершенно красные и очень приятные платья, чтобы индивидуально обозначить эту радость.
Как свидетельствует Авиценна, красный цвет

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

natura potuisset formare.
Et si hij omnes pictores simul sumpti quantumcunque possent dietim pulchram facerent ymaginem, assero (-) inquit (-) vobis, quod non possent pedice eius minime attingere pulchritudinem.
Quod tamen est mirabile.
Sed cur non possent?
Quoniam teste Averroy: Ars non potest melius facere in veritate quam natura, quamvis in apparentia possit.
Et quomodo hij omnes haberent operari secundum artem mechanicam, que (teste Virgilio) est per corporales limationes et colores, sed decor huius Regine (fol. 094, col. c) est per artem Sancti Spiritus, cuius gratia hec Domina est ymago dignissima, prefigurans Sanctorum gaudia que obtinent in visione beatifica.
Distantia autem est immensa, et ars omnis deficiet (teste Augustino) ad Virtutum picturam, cum non stilo pingantur corporeo vel calamo, sed Sancti Spiritus digito.
O vere multum doleretis perdendo in domo vestra aliquam pulchram ymaginem argenteam vel auream Christi aut Virginis Marie.
Et certe hec Domina excedit in decore omnes ymagines Christi et Virginis Marie.
Quoniam teste Hugone de Sancto Victore: Hec est Trinitatis Sancte Imago ille vero sunt corporales et defective.
O igitur vos universi ad vos advertite, et verecundemini vehementer in amissione tante Regine.
Propterea plurimi vestrorum hanc speciosissimam Reginam Spiritualis Leticie viderunt in Regali Thalamo, sanguineo colore undique redimitam.
Hec autem inestimabilis Domina vestibus etiam fuit admodum rubricatis et supra modum iocundis induta propter designationem leticie huius singularem.
Nam Avicenna teste: Rubedo signum est leticie, pallor vero signum tristicie.
Quod dictum verum est ut sepius.
Fuit autem coronata Corona aurea, expressa (fol. 094, col. d) signo sanctitatis rubee Crucis Domini nostri Ihesu Christi.
Quoniam teste Anselmo: Sanctorum leticia permaxime est in Passione Dominica.
Habuit vero in ea decem lilia aurea

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

это признак радости, а жёлтый цвет-признак печали.
То, что было сказано, очень часто верно. Затем она была увенчана золотой Короной, увенчанной знаком святости Красного Креста Господа нашего Иисуса Христа.
Ибо, как свидетельствует (С.) Ансельм, радость святых - особенно в Страстях Господа. Затем у неё было десять прекрасных золотых лилий для исполнения десяти заповедей Декалога, к которым эта добродетель очень побуждает. Что ещё? Там было десять девиц, невероятно красивых, которые доставляли радость всем, кто слышал распространяющийся звук Псалтырей, Цитр, симфоний и других музыкальных инструментов. Действительно, эта Госпожа имеет особой целью молиться с Псалтырём Розария Девы Марии. Что (произошло) далее? Вы видели сандалии и украшения Царицы, которые нельзя описать из-за великолепия исключительной красоты.
Однако я сообщу только одно, что она вместе с двумя предыдущими (Царицами) и с двенадцатью последующими прикрепила к поясу (корону) Розария, о котором было сказано, (сделанный) из звёзд и очень ярких и очень сияющих драгоценных камней. И, как и все другие (Царицы), она держала в руке Ангельский Розарий, поскольку он является принципом каждой духовной радости.
И многие другие вещи, которые, лучше меня, вы сами видели, были бы слишком длинными, чтобы рассказывать в настоящей проповеди.
Чтобы описать, однако, вкратце, выражение её лица, она была так счастлива и радостна, что Ангелы радовались, глядя на неё, а также Сын Девы Марии, Господь Иисус Христос.
Ибо, как свидетельствует Златоуст, эта Духовная Радость настолько прекрасна, что соперничает с Творцом всего сущего.
На самом деле, иметь её с собой гораздо лучше, чем получить сокровища великого Креза, который был самым богатым царём во всём мире, как сказал (Святой) Иероним: О,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

pulcherrima, propter Decalogi Mandatorum impletionem ad quam hec Virtus permaxime instigat.
Quid plura?
Ibi erant decem Puelle supra modum speciosissime, que in psalterijs citharis rebetis et simphonijs et in alijs Instrumentis Musicalibus leticiam generabant universis audientibus.
Hec enim Domina permaxime valet ad orandum Psalterium Virginis Marie.
Quid rursus?
Vere vidistis sandalia Regine et ornamenta que dici non possunt, pre decoris singularis magnitudine.
Unum tamen referam quod ipsa cum duabus antedictis et cum duodecim sequentibus in zona habuit numerum Psalterij nunc predicati insertum, in stellis et gemmis clarissimis et fulgentissimis.
Tenuitque in manu sua sicut cetere omnes Angelicum Psalterium, quoniam hoc est inicium ad omne spirituale gaudium.
Et plura alia que melius me vidistis vosipsi narrare in presenti Sermone nimis longum esset.
Ut tamen in brevi illius dicam conditionem visu et facie sic leta et iocunda, quod Angeli gaudebant ad illam (fol. 095, col. a) inspicere, ymmo et Filius Virginis Marie Dominus Ihesus Christus.
Nam teste Crisostomo: Spiritualis Leticia hec tanti est decoris, quod Creatorem universorum in se provocat.
Unde habere eam secum longe est melius, quam obtinere thesauros magni Cresi, qui fuit rex ditissimus totius mundi, ut dicit Ieronimus: O carissimi, timetis bene perdere scutum, coronam vel galeam.
Cur ergo non timetis hanc tantam perdere dominam?
De quo ait Iheronimus: Bonorum celestium leticia spiritualis universas in se fert divitias, cuius comparatione nichil estimantur lapides preciosi, ymmo divitie terrene nichil sunt in comparatione illius, et aurum estimari habet ut lutum, et argentum tanquam arena.
O igitur vos mortales cras ituri ad regnum quod nescitis, cur hanc Dominam non comportatis?
Sed heu heu prochdolor sepissime in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

дорогие, вы очень беспокоитесь о потере щита, короны и шлема.
Почему же вы не боитесь потерять эту великую Госпожу?
Об этом (С.) Иероним сказал: духовная радость несёт в себе все богатства небесных благ, по сравнению с которыми драгоценные камни считаются ничем, более того, земные богатства-ничто, по сравнению с ней, и золото оценивается как грязь, а серебро-как песок.
Итак, о, смертные, которые находятся на грани того, чтобы завтра отправиться в Царство, о котором вы не знаете, почему бы вам не взять с собой эту Госпожу?
Но, увы, увы, к сожалению, часто в самые важные дни и праздники вы убиваете её такой ужасной, мучительной и предосудительной смертью.
Ибо эта смерть более отвратительна, более ужасна, более сурова, чем смерть государства от чумы.
Так что, по правде говоря, убивать эту Госпожу ужаснее, чем всё королевство.
Ибо, как свидетельствует (С.) Иероним, мор, какой бы большой он ни был, убивает только телесные вещи, но эта адская смерть убивает духовные вещи и Блаженный образ Святой Троицы.
Однако такие телесные реалии безмерно превосходятся духовными реалиями, о чём свидетельствуют все богословы, как материю превосходит форма.
Итак, о, вы все, подумайте о том, как следует наказывать того, кто убивает царство чумой, и как следует наказывать преступника, который хотел бы заставить мир умереть с огромными жертвами.
Что вы будете делать (с самим собой), если в прошлом вы бесконечно убивали Царицу?
Итак, для полного искупления пойте Господу Новую Песнь, часто повторяя "in Coelis [На Небесах]".

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

festis et maioribus diebus hanc interficitis morte tam horrenda confusibili et detestanda.
Quia hec mors est detestablior et horribilior et incomparabilior austeriorque quam mors pestilentialis unius regni, sic quod in rei veritate horribilius est hanc Dominam interfici, quam unum totum regnum interfici.
Quoniam teste Ieronimo: Pestilentia quantuncunque magna solum interficit (fol. 095, col. b) corporea, sed hec mors infernalis interimit spiritualia, et beatam ymaginem Sanctissime Trinitatis.
Huiusmodi vero corporalia in immensum exceduntur a spiritualibus, testimonio cunctorum theologorum, sicut materia exceditur a forma.
O vos igitur universi, attendite quid fieri deberet alicui interficienti unum regnum pestilentia, et quid facere deberet huius sceleris actor, quem supplicijs immensis vellet interficere mundus.
Quid ergo facietis qui Reginam in infinitum in prehabitis infinities occidistis.
Propterea pro satifactione ad plenum, cantate Domino Canticum Novum, sepius dicendo: In celis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

IV. REGINA, PATIENTIA.

Haec profugat omnem iram, blasphemiam, et timorem tetrum: conciliatque pacem cum Deo; superior cunctis, et hominibus, et humanis: Coelos triumphatrix inaudit .

Inimica ipsi Ira est.

1. Thalamo gaudet in isto: SANCTIFICETUR.

Et merito: quia, ait Cypr[ianus]: Patientia peccatores sanctificat; perficit virtutes; victoriam obtinet; fortium est armatura corona Sanctorum.

Verbo: In Patientia vestra possidebitis animas vestras.

2. Pulchritudo ejus tanta est; quantam, si omnium hominum corda concupiscerent, sibi tamen nec fingere animis possent.

Ad eam, pulchritudo Sacrae Rachelis, Judithae, etc, sunt tenebrae.

Per eam quae non adierunt, quanta non peregerunt Apostoli, Martyres, Confessores, Virgines?

Vis omnis tyrannica contra ipsam: at supra, nulla.

Illa Passionis Dominicae extitit: Divinae Bonitatis, ait Beda, est speculum, et permanet in aeternum.

3. Vidistis illam, cum denis Comitis , purpuratam, gemmatam, stellatam, coronatam, et sic ornatam, ut supra vix aliud esse queat.

Nec enim oculis vidit, nec auris audivit, quae Deus praeparavit diligentibus eum, sic ut etiam animas pro Eo ponant.

Qua cum majorem charitatem nemo habeat: aliunde quoque major non existit pulchritudo et gloria.

Ideo Aureola specialis manet Patientiae .

4. Eam perdidisse, est summis, mediis, imis excidisse.

Quanti est praemii, tenuisse eam: tanti est damni, abjecisse: Prorsus vero in sese velut jugulatam extinxisse: sceleris est infandi, et nullis unquam mortibus expiandi.

Age, cujusquam regis filiam dilaniato, aliamque super aliam millies: ea tamen sceleris enormitas, ad unius Patientiae extinctionem tanti fuerit, quanti mortales reginae omnes, ad hanc immortalem, planeque Divinam, idest , nihili: et tamen quantae in eam caedes designantur in

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

IV. ЦАРИЦА ТЕРПЕНИЕ

(Терпение) отгоняет гнев, (каждое) богохульство и (каждый) тёмный страх; и обретает мир с Богом; она выше людей и человеческих реалий; как торжествующая, она слышит небеса.

Её Враг-Гнев.

1. Ликуйте в обители: "Sanctificetur" (да будет Освящено). И потому, что говорит (С.) Киприан, терпение освящает грешников, совершенствует добродетели, добивается победы; это доспехи сильных и Корона святых".

Одним словом: "в терпении вашем будете обладать душами вашими" (ЛК.21,19).

2. Её красота настолько велика, что, если бы сердца всех людей пытались мечтать о ней, они даже не могли бы представить её в своих душах.

По сравнению с ней красавицы Сара, Рахиль, Юдифь и т. д.-это тьма.

Через (Терпение), сколько (испытаний) прошли апостолы, мученики, исповедники и Девы?

Каждое тираническое насилие против терпения, но ни одно из них не превосходит его.

(Терпение) проявилось в Страстях Господа: Беда говорит, что (терпение) является зеркалом Божественной доброты и остаётся вечно.

3. Вы видели (Царицу Терпения) вместе с 10 спутницами: (она была одета) в пурпурную мантию из драгоценных камней и звёзд, с короной, и так украшена, что выше едва ли может быть другая (похожая на Царицу).

Ибо "никогда око не видело и ухо не слышало, что Бог приготовил для любящих его" (1 Кор.2,9), а также души, которые доверяют Ему.

Ни одна (Царица) не имеет большего милосердия (чем Царица Терпения): с другой стороны, нет даже (Царицы с) большей Красотой и Славой.

(Царица) Терпения имеет особый Ореол.

4. (Случалось) с совершенными, нормальными, посредственными,- терять (терпение), и что оно угасало.

Велика награда для тех, кто его сохранил; и такой же (большой) ущерб для тех, кто его прогнал!

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Четвёртая Царица и Добродетель-это ТЕРПЕНИЕ, с помощью которого всякая ярость изгоняется, и устраняются драки, богохульства, и побеждаются негодования, страхи и трепеты ума (согласно [С.] Григорию).
И действительно, спокойствие души, согласие и мир с Богом и с ближним также достигаются через неё, согласно Дамаскину, и всё человечество, преодолевая всё, приходит в счастливом триумфе на Небеса (согласно [С.]] Евсевию). Эта добродетель противостоит гневу и находится в: "Sanctificetur [Да Святится]". И, конечно, не зря.
Поскольку через терпение грешники освящают себя, все добродетели достигают совершенства, и одерживается победа над всеми врагами, о чём свидетельствует блаженный Киприан. Но кто она, какая и насколько велика эта чудесная, сильная и особенная Царица?
Конечно, слушайте все и смотрите в свои сердца, против всех невзгод.
Действительно, Она-Доспехи сильных, Замок непобедимых и Укрытие неутомимых, как признаёт (С.) Иероним. И так велика её добродетель, так велика (её) сила, что Сын Божий, согласно (С.) Ремигию, определил (терпение) словами: в вашем терпении вы владеете своими душами. И в этой Царице так велика красота, так великолепна прелесть и (так) бесконечная грация, что, по сравнению с ней, великолепие Рахили подобно тьме. Красота Сары по отношению к ней подобна тьме.
Чрезвычайная красота Асенек, невесты Иосифа, по сравнению с ней похожа только на картину.
Что ещё?
Если бы все сердца людей в мире постоянно жаждали нового образа красоты в течение тысяч лет, они не достигли бы даже половины уровня красоты этой Царицы.
И эта Царица Терпения, согласно Алкуину, достигает вершины совершенства всех добродетелей, в сумме святости, и,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

QUARTA REGINA ET VIRTUS EST PACIENCIA, per quam ira omnis expellitur, et interimuntur rixe, blasphemie, indignationes mentis timores atque tremores devincuntur (secundum Gregorium).
Quinymmo et tranquillitas mentis, concordia et pax cum Deo et proximo per ipsam obtinentur secundum Damascenum, et universitas hominum universa queque superans, pervenit felici cum triumpho (fol. 095, col. c) ad sidera (secundum Eusebium).
Hec autem Virtus ire opponitur, et tangitur in Regali ac Imperiali hoc Thalamo: (Sanctificetur).
Et quidem merito.
Quoniam per pacientiam peccatores sanctificantur, virtutes omnes perficiuntur, et victoria de inimicis universis possidetur, attestante beato Cipriano.
Sed que qualis et quanta est ista tam mirabilis domina, et fortis ac singularis.
Certe audite universi, et illam cordibus vestris infigite contra omnia adversa.
Hec enim est Armatura fortium, Castrum invincibilium, et Munimen indefessorum. Iheronimo approbante.
Cuius tanta est Virtus, tanta Potestas, quod Filius Dei secundum Remigium columnas mundi hanc edocuit dicens: In pacientia vestra possidebitis animas vestras.
Et huius Domine tanta est pulchritudo tanta preclara elegantia et speciositas immensa, quod Rachelis formositas in huius comparatione est tenebrosa.
Sare pulchritudo in huius relatione est obscuritas.
Asenech sponse Ioseph pulchritudinis speciositas sola est pictura respectu istius.
Quid amplius?
Si universa mundanorum corda incessanter concupiscerent semper novam pulchritudinis ymaginem per annorum milia (fol. 095, col. d), nequaquam mediam huius Regine attingerent normam speciositatis.
Que Regina Pacientia secundum Alquinum perfectonis universarum virtutum in summa sanctitate apicem apprehendit et bravium, ut hec sit

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

animis hominum?
Quoties foede profligatur?
Quam a raris colitur, et conservatur?
An quia pro ipsa Rex Patientiae non oratur?
Quare: Cantate Domino Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Короче говоря, это позорный грех, - выключить (терпение) в себе, задушив его, что даже бесконечные смерти не могут искупить.
Что ж, если бы вы разлучили дочь любого короля и тысячу раз, один за другим, это огромное преступление было бы равносильно уничтожению единственной (Царицы) Терпения, поскольку все смертные королевы ничто по сравнению с этой бессмертной и полностью Божественной (Царицей Терпения).
И всё же, сколько убийств совершено в душах людей (против неё)?
Сколько раз (её) жестоко уничтожают в себе?
Как мало её почитают и хранят!
Может быть, потому, что за неё не молятся Королю Терпения?
Итак, " Пойте Господу Новую Песнь”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

короче говоря, она является короной святых, победой святых, триумфом и радостью святых, с помощью которой радостные души спасены в невзгодах, Апостолы преодолевают ограничения в странствиях, Пророки побеждают жестоких тиранов". И (он добавил) вот что: "о, Господа и истинно дорогие друзья, разве вам не было бы жаль изгнать от вас прекрасную служанку, которая творит святые и необходимые дела? Сколько же будет стыда перед Богом, если своими умами вы очень часто изгоняете из своих обителей такую великую Царицу, причиняя ей вред, которая, как уже было сказано, превосходит всякую красоту огромной ценности и превосходит желание всех человеческих умов? Ибо Божественная красота этой (Царицы) Терпения, является доказательной печатью Страстей Христовых и Святых и бесконечным отражением Божественной доброты, о чём свидетельствует (Святой) Беда.

Человеческая красота, как свидетельствует Боэций, есть не что иное, как окрашенная плоть, которая сегодня есть, а завтра её уже не будет видно. Однако (красота) Царицы Терпения будет длиться вечно в царственном великолепии и очаровании. О, поистине Святая и поистине Блаженная! Сказал (С.) Киприан: О, Терпение, достойно похвалы во всем! Тот, кто владеет им, получит всё! Тот, кто лишён этого-беден, и действительно оказывается несчастным в час испытания!

Многие из вас, как и прежде, созерцали её в царском дворце. Действительно, все эти Царицы появились в Императорском дворце из мозаичных камней красного цвета.

И так же, в императорском одеянии, украшенном драгоценными камнями, сияла эта Царица вместе с десятью прекрасными девушками, украшенными ярко-красными платьями. Ибо эти девы были как бы погружены в Кровь, поэтому они были Святы, потому что Святым, по свидетельству Христа, называется тот, кто погружён в Кровь (Христа).

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

sanctorum corona, sanctorum victoria, sanctorum triumphus et leticia, per quam fortissime gaudentes mentes adversa suppedita(ve)runt, Apostoli paupertatem peregrinationis supera(ve)runt, Prophete tyrannos crudeles devicerunt(").

Hec ille: ("O vere domini et amici carissimi tederet vos ancillam pulcherrimam a vobis deicere turpiter sancta in vos operantem et necessariam.

Quid ergo pudoris erit coram Deo mentibus vestris cum tantam Reginam iniurijs affectam a vestris laribus frequentius expuleretis, que, ut dictum est, superat omnem tantarum pulchritudinem, et humanarum mencium universarum excedit concupiscentiam. Quoniam formositas divinalis que in ista dominatur Pacientia, sigillum est Christi Passionis et Sanctorum, ac speculum Divine Bonitatis immensum.

Beda attestante.

Formositas humana, teste Boecio, non est nisi caro depicta, que hodie est et cras non comparebit.

Hec autem Domina (fol. 96, col. a) Pacientia est ineternum permanens nunquam tepescens, sed in vigore sempiterno et in decore regio permanebit.

O vere Sancte et vere Beata.

O per omnia laudabilis Pacientia inquit Ciprianus, quam qui habet omnia obtinebit, qui vero illa caret in omnibus pauper esse et miser comprobatur in veritate.

Hanc vestrorum plurimi cum alio quodam inspectore speculati sunt in Thalamo Regio.

Nam omnes hee Domine in Palacio Imperiali ex lapidibus vermiculatis contexto et rubricatis apparebant.

Sicque pari modo in vestimento imperiali ornato lapidibus preciosis fulgebat hec Regina cum decem Puellis speciosissimis, decoratis rubicundissimis vestimentis.

Erant enim hee Puelle quasi sanguine tincte, ideo Sancte, quia Sanctus Christo teste, quasi sanguine tinctus dicitur.

Tantusque erat fulgor claritas ac decor huius regine et pulchritudo in auro stellis gemmis, et in omni lapide precioso et signanter in substantialis pulchritudinis speciositate quod hec pulchritudo totius mundi superat intellectum et rationem.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И так велико было сияние этой Царицы и красота (её одежды) из золота, звёзд и каждого драгоценного камня, и особенно превосходна красота (Её) Сущности, поскольку эта красота превосходит интеллект и логику всего мира. Действительно, глаз не видел, ухо не слышало, и сердце человека не познало высоты красоты такой великой Царицы.

И вы знаете, что свидетельствует Поэт: истинные грубияны презирают и отталкивают такую великолепную Царицу, владение которой, как свидетельствует Саллюстий, лучше всех побед Александра Великого.

Потеря её-это больший вред, чем если бы кто-то потерял зрение, слух и речь на многие тысячи лет; ибо (как свидетельствует Философ) эти три являются лишь телесными благами, но Царица Терпения - во славу Царства Небесного, как подтверждает (С.) Амвросий.

Но, увы, увы, как часто, жестокими смертями, вы убивали своим бесчисленным нетерпением эту прекрасную и Святую Царицу, одна только смерть которой так тяжела, так возмутительна перед Богом и так недостойна перед всеми Святыми, что, если бы кто-нибудь, каждый день, в течение ста лет, расчленял дочь Короля Франции с злым намерением, она не умерла бы такой тяжёлой смертью, как страдает от вас Царица Терпения ежедневно и ежечастно.

Но я спрашиваю: Что бы вы сделали, придя к Царю, если бы убили его любимую дочь с такими ужасными мучениями?

Конечно, вы не хотели бы, чтобы на вас напала смерть или дротик?

Итак, будьте осторожны (с собой), потому что, возможно, завтра вы окажетесь перед Царём царей, Дочь которого вы убивали бесконечно много раз, то есть Терпение, которое Бог безмерно любит (как сказал Ориген), больше, чем когда-либо царь любил свою единственную дочь.

От этой опасности пойте Господу Новую Песнь, то есть Отче Наш и Радуйся, Мария.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Oculus enim non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit tante Domine formositas.

Et scitis (quod teste Poeta) rusticissimum est tam preclaram contemnere et abijcere dominam, cuius possessio (fol. 096, col. b) melior est omnibus victorijs magni Alexandri (teste Sallustio).

Perdereque illam maius damnum est quam si quis visum et auditum ac loquelam perderet per annorum multo milia (nam teste Philosopho) hec tria tamen sensibilia sunt bona, sed Domina Pacientia Regni Celestis est Gloria, Ambrosio confirmante.

Sed heu heu, quam sepius mortibus diris interfecistis per vestras impacientias innumeras istam pulcherrimam et Sanctam Dominam, cuius mors unica est tam gravis, tanquam coram Deo contumeliosa et sanctis omnibus abhominanda, quod si quis quolibet die per annos centum filiam Regis Francie excoriaret et demembraret forte iniusto iudicio, nequaquam filia tantam et tam gravem subiret mortem, quantam hec Domina Pacientia a vobis patitur singulis diebus, et forte in qualibet hora.

Sed quid queso faceretis venturi coram rege si sic filiam suam dilectissimam tormento tam horribili occidissetis.

Certe melius nostis, quod vobis non instaret nisi mors et tormentum(?)

Cavete igitur vobis quomodo cras fortassis venturi estis ante Regem regum, cuius Filiam videlicet Pacienciam infinities interficistis, quam Deus plus amat in immensum (ut ait Origenes) quam unquam rex aliquis propriam unicam (fol. 096, col. c) amavit filiam.

Propter hoc periculum, cantate Domino Canticum Novum, scilicet Pater Noster et Ave Maria.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

V. REGINA, MISERICORDIA.

Hac, ait V[enerabilis] Aug[ustinus] miseriis aliorum compatimur, tanquam nostris.
Et jure: quia ejusdem sumus conditionis fratres et hospites.
Quippe, ait Seneca, Natura est omnibus communis: Fortuna cunctis frequentius est similis.
Proin timeant Reges; multi enim e solio rapti ad vincula sunt, et cunctis exacti.
Illa dat aliis sua liberaliter, ablata restituit; paupertatem spiritus suavissime amplexatur; at inimica eius Avaritia sacra omnia, sus-deque habet profanatrix .
Ejus sunt rapinae, sacrilegia, Simoniae, etc.
1. Thalamus Misericordiae est in: NOMEN TUUM.
Quia Nomen Domini, ait Ambros[ius] totius naturae fons est: ut idcirco illi omne genu flectendum sit.
Quid enim fidelibus est usquam boni: quod non ita, et ex Eo detur Ecclesiae?
2. Unde : quaecumque petieritis in Nomine meo, fiet vobis: adeo, quicumque invocaverit Nomen Domini salvus erit.
O Nomen dives in omnes: quia Misericors! Ideo Rex Regum est JESUS, Magnus Dominus et laudabilis nimis.
3. Deus Potentia terrificat, at Misericordia Magnificat Se: quia ex hac sanctificat et glorificat.
Ex illa vivimus, movemur, et sumus.
Per illam redempti speramus: et non est in coelo aut in terra, qui se abscondat a calore ejus.
4. Haec Dei Filia Fratrem suum e coelis deduxit in terram: ait Bern[ardus].
5. Illa Parens est operum spiritalium et corporalium: unde misericorditer docet ignorantes, dubitantibus consulit, etc., pascit esurientes, nudos convestit, etc.
6. Illa Regem Coeli fecit Servum, ut nos servos proveheret in Reges: ait Ambrosius.
Creet lucem corporalem ipse DEUS, quantam, quantam: ad Spiritalem tamen Misericordiae procul abesse debebit; quantum prae corpore spiritus est.
Vidistis eam indutam bysso nivea, per seipsa Nominibus, JESUS et MARIA,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

V. ЦАРИЦА СОСТРАДАНИЕ

Преподобный Августин говорит: "С Милосердием у нас есть сострадание к чужому горю, а также к своему собственному".
И это справедливо, потому что мы братья и изгнанники в одинаковых условиях.
По словам Сенеки,"на самом деле (человеческая) природа является общей для всех, и судьба часто является общей для всех".
Следовательно, цари боятся: многие, по сути, были изгнаны с престола в темницу и изгнаны ото всюду.
(Милосердие) даёт другим, щедро, и возвращает отобранные вещи.
Сладко обнимает бедность духа.
С другой стороны, её враг-алчность, которая с безразличием оскверняет все священные реальности: грабежи, святотатства, симонии и т. д. принадлежат ей.
1. Обитель Милосердия находится в "Nomen Tuum" (Твоё имя).
Ибо имя Господа, говорит (С.) Амвросий, является источником всей природы: поэтому каждое колено должно склониться перед (Его именем).
Что хорошего будет дано верующим, что ещё не было дано (Богом) Церкви?
2. Поэтому: "что бы вы ни просили во имя Моё, будет дано вам" (Ин.14: 13): "всякий, взывающий имя Господне, будет спасён "(Рим. 10,13).
Имя богатства для всех, ибо (Иисус) есть (имя) Милосердное!
Следовательно, Царь Царей- Иисус, Господь великий и (достойный) всякой похвалы.
3. Бог Силой ужасает, но Милостью Великолепен: потому что (Милостью), Он освящает и прославляет.
Ради (Милосердия) мы живём, движемся и существуем.
От (Милосердия) мы ждём искупления, и нет ни на небесах, ни на земле того, кто прячется от его тепла.
4."Эта Дочь Бога (Царица Сострадания) ниспослала с небес на землю Своего Брата", - говорит (С.) Бернар.
5. Она есть Мать духовных и телесных дел (Милосердия): ибо милостиво учит

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Пятая Царица и Добродетель-это СОСТРАДАНИЕ, с помощью которого (как свидетельствует [С.]Августин) мы жалеем страдания других, как (если бы они были) нашими. И, конечно, не зря.
Потому что мы все братья и чужеземцы одного и того же состояния, как один может страдать от любых страданий, и любой другой может страдать от того же (страдания), согласно Сенеке, поскольку и природа является общей для всех, и удача очень часто одинакова для всех, как говорит Поэт.
Да будут благоговеть цари, вознесённые на престолы, так как многие из тех, у кого были скипетры, были закованы в кандалы, в тюрьмы и мучения, а нуждающиеся и страдающие от голода были привлечены к правлению королевств. Она выступает против порока скупости и расточительности, поскольку она щедро отдаёт другим свои вещи, возвращает украденные вещи, согласно (С.) Августину; она защищает от воровства, грабежей, скверны, кощунств и, как свидетельствует (Святой) Григорий также нежно обнимает бедность духа, как сказал Блаженный Бернар.
И такая Царица находится в этом Царском дворце "Nomen Tuum [Имя Твоё]" со всей истиной и справедливостью. Ибо имя Господа, как свидетельствует [С.] Амвросий, есть происхождение всей природы; Его (Имя) да будет всяким благоговением на небесах и на земле, поскольку) этим Именем изгоняются все неблагоприятные вещи и щедро даются верным блага всех благ, так что всякий, кто взывает к имени Господа, будет спасён. Вот почему и сам Господь Иисус написал на своих боках: "Царь царей, и Господь правителей".
Ибо, как свидетельствует (Святой) Августин, Он-Великий Господь, которого следует высоко хвалить как за величие Его милости, так и за (Его) снисходительность, которой не будет конца.
Но кто Она, какая, и насколько велика эта Царица Милосердия?
Я действительно говорю: Она прекрасна и восхитительна во всём.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

QUINTA REGINA ET VIRTUS EST MISERICORDIA, qua miserijs aliorum (teste Augustino) compatimur tanquam nostris.
Et quidem iuste.
Quoniam unius conditionis fratres sumus omnes et hospites, ut quamcunque miseriam potest pati unus eandem potest et quilibet alius secundum Senecam quoniam et natura est omnibus communis, et fortuna cunctis frequentius est similis, ut ait Poeta.
Timeant reges solijs sublimati, quoniam multi ceptra tenentium ducti fuerunt ad vincula carceres et tormenta, et egentes ac fame afflicti regnorum sortiti sunt regimina.
Hec autem adversatur vicio avaricie et prodigalitatis, quoniam dat alijs sua liberaliter, ablata restituit, secundum Augustinum, furta rapinas turpia, lucra sacrilegia er symonias detestatur, teste Gregorio, ymmo paupertatem spiritus suavissime amplexatur, beatissimo Bernardo inquiente.
Et locatur hec Regina in Thalamo isto Palacij Regalis (Nomen Tuum) vere et vere, et satis congrue et iuste.
Quoniam Nomen Domini, teste Ambrosio, est Fons totius nature, in quo fit omnis reverentia in (fol. 096, col. d) celo et in terra, et universa eijciuntur adversa, beneficiaque bonorum in hoc nomine fidelibus copiosissime largiuntur, adeo ut quicunque invocaverit Nomen Domini salvus erit.
Propterea et Ipse Dominus Ihesus habet in Femore Suo scriptum: Rex regum et Dominus dominantium.
Nam teste Augustino: Ipse est Magnus Dominus et laudabilis nimis, et magnitudinis eius in misericordia et clementia non est finis.
Sed que qualis et quanta est hec Regina Misericordie(?)
Vere inquam: Ipsa est mirabilis et in cunctis admirabilis.
Nam per ipsam omnes vivimus et universi nutrimur.
Et secundum Ieronimum, per illam sumus redempti et inter filios Dei reputati, secundum apostolum Paulum.
Unde quicquid est in nobis perfectionis, dignitatis, potestatis, et cuiuscunque

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

undique: quod ea totius Misericordiae sint Nomina, ait Bern[ardus], Psalterium manu gerebat: quod in Incarnatione coepit Misericordia Ejus a progenie in progenies .

Corona triplici insignem vidistis: quod Misericordia Dei sit in coelo, terra, et sub terra.

Divitant minereae ?

At terrenis: Divinis vero Bonis Misericordia ditat.

Quo miseriores sunt immisericordes: eo crudeliores ii, qui illius sunt persecutores, ac trucidatores quoque; quales sunt duri omnes, ac barbari animis.

Cum igitur in dictis quinque Reginis, singularumque denis comitissis, spectare vobis licuit primam Psalterii Quinquagenam: cumque in JESU, ac MARIA easdem eminere, atque in Angelica Salutatione residere cognoveritis: quid restat, nisi ut, ad Decalogi sanctam observationem, per quinque Reginarum gratiam opitulatricem, Deo, Deiparaeque in Psalterio ipsorum: Cantetis Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

невежественных, советует сомневающимся, кормит голодных, одевает невежественных и т. д.

6. "Милость сделала Царя Небесного Рабом, чтобы Он возвёл нас, рабов, к Царю", - говорит Амвросий.

Бог сотворил материальный свет, как бы он ни был велик; однако он настолько далёк от духовного (света) Милосердия, насколько дух превосходит тело.

Вы видели, что Она была одета в белоснежную льняную одежду с единственными именами Иисуса и Марии, написанными повсюду, потому что" они-Имена всей Милости", - говорит С, Бернар.

Она носит в руке корону С. Розария, потому что Её Милость из поколения в поколение начиналась в Воплощении.

Вы видели, что она удостоена Тройной короны, потому что Милость Божия на небесах и на земле, и под землёй.

Шахты переполнены богатством?

(Да), но (богатством) земным; Милость, напротив, наполнена Божественными Благами.

Как несчастны те, кто без Милосердия!

Как жестоки они, те, кто являются гонителями и даже убийцами (Сострадания)!

Они такие все суровые и варварские в душе.

Итак, в этих пяти Царицах (ныне), упомянутых, и в десяти сопровождающих каждой (царицы), вам было дано увидеть первые пятьдесят молитв Розария; и вы знали, как они сияют в Иисусе и Марии и пребывают в Радуйся, Мария.

Что остаётся, кроме того, что, со святым соблюдением Декалога, спасительной благодатью пяти цариц, вы поёте Богу и Матери Божией в их С. Розарии, Новую Песнь?

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

На самом деле, через неё мы все живём и все питаемся. И, по словам (С.) Иеронима, для неё мы были искуплены и считаемся детьми Божьими, по словам Апостола Павла.
Ибо всё, чем мы обладаем в совершенстве, в достоинстве, во власти и в какой- либо ценности, всё исходит от Милосердия, как свидетельствует (С.) Амвросий, чтобы не было ни на небесах, ни на земле, ни в подземном мире никого, кто скрывается от Пламени Её Любви. О, истинно блаженная и достойная Царица, посредством которой каждый находит своё место в Святой Церкви Божией, согласно (С.) Августину. По этой причине такая нужда в ней, так много (Её) красоты, волшебства и изящества, что красота Ребекки, по сравнению с Ней, является пятном. И миловидность Вирсавии, по сравнению с ней - мрак. Невероятное великолепие Эстер по сравнению с ней-разврат. на прекраснее всех, она, согласно (С.) Фульгентию, как Дочь Верховного Отца Всемогущего, спустив на землю Своего Брата, Единородного Сына Божьего, побудила Его воплотиться в Девственном Чреве для спасения всего мира, и кормила Его, одевала и, совершала с Ним все другие дела милосердия, через Деву Марию, согласно (С.) Бернару и (С.) Ансельму; (Она) затем, не переставая делать то же самое со всеми верующими, не только выполняя телесные дела милосердия, но и выполняя духовные дела, которые, согласно (С.)Августину: это обучать тех, кто не знает, советовать неопытным, исправлять тех, кто ошибается, утешать тех, кто грустит, прощать обиды, терпеть несправедливость, молиться за врагов. О, славная Добродетель и Царица, посредством которой, согласно (С.) Амвросию, Царь царей стал рабом, чтобы сделать всех слуг небесными царями.
Поэтому (я) говорю, что наименьшая добродетель Милосердия в любой душе имеет такую великую силу, красоту, благодать и благородство, что, если бы Бог породил такой материальный свет, приравненный к этой минимальной добродетели милосердия,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

valoris, totum est ex Misericordia, teste Ambrosio, ut non sit in celo nec in terra, nec in inferno, qui se abscondat a calore eius.
O vere Beata Virtus et dignissima Regina per quam cuncti disponuntur in Sancta Dei Ecclesia, secundum Augustinum.
Idcirco tanta est ipsius necessitas, tanta pulchritudo et formositas et decor, quod Rebecce pulcritudo habuit comparata est macula.
Et Betsabee formositas respectu huius est caliginosa.
Hester incredibilis speciositas respectu huius est leprosa.
(Fol. 097, col. a) Quid plura?
Vere hec speciosior est universis, que secundum Fulgentium tanquam Summi Patris Omnipotentis Filia Fratrem Suum Unigenitum Filium Dei ad terras deducens, in Virginali Utero Incarnari coegit pro salute totius mundi, nutrivitque vestivit et lactavit, ac cetera opera misericordie in eum per Mariam Virginem faciens secundum Bernardum et Anselmum; universis fidelibus postmodum hec eadem facere incessanter non desistit nedum corporea opera misericordie peragendo, verum et spiritualia complendo que secundum Augustinum sunt, docere ignorantem, consiliari insipientem, corrigere delinquentem, consolari tristantem, remittere offensam, portare iniuriam, orare pro inimicis.
O Gloriosa Virtus et Regina, per quam secundum Ambrosium, Rex regum factus est Servus, ut universos servos reges faceret supernos.
Quapropter dico, quod minima virtus misericordie in aliqua anima tante est fortitudinis pulchritudinis et decoris et nobilitatis, quod si Deus haberet facere unam talem lucem corporalem huic minime misericordie comparatam vel equiparatam, hec lux esset unus sol cencies clarior quam est sol qui nunc est corporalis, haberetque illuminare diem et noctem, ymmo sol talis sufficeret ad illuminandum centum mundos, si tot essent.
Ecce o carissimi quam Gloriosam habetis Dominam (fol. 097, col. b) cum habueritis misericordiam.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

этот свет был бы солнцем в сто раз ярче, чем Солнце, которое уже является материальным, и такое Солнце могло бы осветить день и ночь, на самом деле этого было бы достаточно, чтобы осветить сто миров, если бы их было так много.
Вот, о возлюбленные, как могла бы (сделать) славная Царица, когда вы милостивы.
По этой причине она была замечена вами в Святой Евхаристии, имея Розарий в руке, в безупречных одеждах, на которых всегда были написаны эти два имени " Иисус и Мария".
И не зря.
Поскольку, как свидетельствует (С.) Бернар, (Иисус и Мария) являются Именами всего Милосердия.
На (Ней) была Императорская Корона, тройная, потому что Милосердие на небесах, на земле и в подземном мире.
И любовь этой Царицы полностью превосходила разум всех людей; на самом деле она изображена столь же кроткой, сколь и приятной, поскольку она притягивала к своей любви всё небесное и земное.
По словам (Святого) Иеронима, иметь её в качестве супруги-это больше, чем владеть тысячей золотых приисков.
И, как бы мало вы ни теряли её, вы сильно теряете, как свидетельствует (С.) Златоуст, ибо кто теряет милость, тот теряет всё.
Вы, действительно, к сожалению, из-за отсутствия милосердия и нечестия убили её.
Но какой смертью?
Конечно, такой серьёзной, такой ужасной, что если бы всемогущий Бог хотел преобразовать

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Propterea a vobis est visa in Sancta Eukaristia in Thalamo Imperiali habens Psalterium in manu, in vestimentis candidissimis, in quibus semper hec duo Nomina Ihesus et Maria scribebantur.
Et quidem iuste.
Quoniam teste Bernardo sunt Nomina totius Misericordie.
Habuitque Coronam Imperialem ex Corona Triplici, quoniam Misericordia Dei est in celis in terris et in inferis.
Benignitasque huius Regine excedebat universam intelligentiam cunctorum hominum, adeo enim figurata est mansueta, et adeo placens fuit, que omnia celestia et terrestria trahebat in Sui Amorem.
Unde habere hanc in Consortem est plus obtinere, quam mille auri mineras possidere secundum Hieronimum.
Et quantocunque illam amittitis plus deperditis, teste Crisostomo, quoniam qui perdit misericordiam omnia perdit.
Vos vero prochdolor per inmisericordiam et impietatem illam interficitis.
Sed quali morte.
Certe tam gravi et tam horrenda, quod si Omnipotens Deus vellet convertere mortem istam in mortem corpoream, sufficiens esset ad exurendum maximum regnum totius mundi.
Quoniam teste Maximo: Mors Virtutum sic gravior est supra damna corporea universa rerum, quanta vita morum (fol. 097, col. c) et Dei donorum est nobilior cunctis rebus mundanorum.
Et vere scitis quod illi qui sunt regnorum iniusti incensores, sunt cunctis odiosi, infames, et filij mortis civilis, secundum iura.
Pudeat ergo pudeat vos duritia vestra interficere hanc Reginam, tam gratam et tam pulchram, vobisque tam necessariam, et vobiscum manere volentem et petentem.
Ne queso illam tanquam obstinati proditores ulterius interficiatis.
Ergo propter hoc beneficium obtinendum in Psalterio cantate Domino Canticum Novum.
Quoniam qui misericors est in alium, Deus Misericors est in ipsum.
Hec autem quinque Regine ordinantur ad observanda Decem Dei Mandata.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

эту смерть в телесную смерть было бы достаточно, чтобы поджечь величайшее королевство мира. Поскольку, как свидетельствует (С.) Максим, смерть добродетелей настолько серьёзна, выше всех телесных повреждений вещей, насколько нравственная жизнь и Дары Бога благороднее всех вещей в мире.

И вы действительно знаете, что те, кто являются злыми поджигателями царств, являются для всех ненавистными, позорными и детьми гражданской смерти, по праву.

Стыдитесь, стыдитесь, потому, что вы убили своей жестокостью эту Царицу, столь желанную и столь прекрасную, и столь необходимую вам, и которая хочет и просит остаться вместе с вами.

Прошу вас не убивать её дальше, как упрямые предатели.

Итак, чтобы получить это благо, в Розарии пойте Господу Новую Песнь.

Ибо, кто милостив к ближнему, к тому милостив Бог.

Эти пять Цариц назначаются для соблюдения Десяти Заповедей.

Для этого у каждой было с собой по десять красивых девушек, которых таким образом стало пятьдесят.

Поэтому вы должны прочитать пятьдесят Отче Наш. И поэтому, если вы не способны на это, по крайней мере, для этих пяти Цариц произнесите пять Отче Наш. И через 50 Царских девушек, которые служат вам для Царства вашей души (которое для каждого человека больше и шире, чем царство всего телесного), дайте Деве Марии, их Царице, пятьдесят Радуйся, Мария. Действительно, у самой Марии было Великое Смирение, потому что "Радуйся" (означает) без проблем.

Потому что "Мария" (является) превосходной Дружбой, без какой-либо вражды.

Потому что "Gratia" (это) Духовная Радость без всякой лени.

Потому что "Plena" (это) полное Терпение без какого-либо нетерпения.

Потому что "Dominus" (это) Милость, которая царит, без какой-либо жестокости.

Поэтому пойте Господу Новую Песнь, то есть Отче Наш и Радуйся, Мария.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Ideo quelibet habuit secum decem Domicellas pulcherrimas, que sic fiunt quinquaginta.

Merito ergo debetis dicere quinquaginta Pater Noster.

Quod si non valetis pro his saltem quinque Reginis dicite quinque Pater Noster.

Et pro quinquaginta Domicellis Regalibus earum que serviunt vobis in Regno anime vestre (quod est maius et lacius in qualibet persona quam regnum cunctarum rerum corporearum) date Virgini Marie Regine earum quinquaginta Ave Maria.

Ipsa enim Maria habuit Humilitatem Summam sine ve quia Ave.

Amiciciam clarissimam (fol. 097, col. d) sine inimicitia qualicunque quia Maria.

Spiritualem Leticiam sine omni accidia, quia Gracia.

Pacientiam plenariam sine omni impacientia, quia Plena.

Dominantem Misericordiam sine omni inclementia, quia Dominus.

Igitur cantate Domino Canticum Novum, hoc est Pater Noster et Salutare Angelicum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

II. QUINQUAGENA.
VI. REGINA, ABSTINENTIA.

Haec licitis, et superfluis se abdicat in victu ac potu: necessariis utitur parce; cum gaudio misto dolori.
Dei liberalitate gaudet: dolet de necessitate; procul refugit a voluptate.
Carnem edomat: ut Spiritus regnet; utriusque inter comitatum et exercitum, media stat.
Dum hinc obarmat spiritales; inde exarmat carnales.
Quin, ut Seneca ait, universorum ea frenum est vitiorum.
Aug[ustinus]: “Suavis, elegansque es Temperantia.
Tu enim Vitam ducis Angelicam, brutam spernis: nutrix, custosque virtutum es.
Cypri Regina sole pulchrior, luna elegantior; et super dispositionem stellarum suavior”.
Inimica ipsi Gula adversatur.
Thalamo Regis illo sedet: ADVENIAT REGNUM TUUM.
Et jure, quia Abstinentia perducit ad Regnum Dei, ait Ambr[osius], merito.
Nam qui per eam regnant corpori: iidem, persistunt quoque in Virtutum Regno: quibus illud coeli permissum debetur.
Pulchritudo hujus est prorsus Angelica: proinde nulla humana, vel terrena par ei, vel in parte esse potest.
1. Nam species suum numquam transcendit genus: ita mortale omne et corporale stat procul infra immortalia et spiritalia.
2. Quid non agunt, et patiuntur vani; ut reddantur venusti?
Ut sese comunt, colunt, alunt, pingunt, stringunt?
At abstinentia, jejunio pinguior, et formosior evadit.
Recoletres pueros, mero pane, legumine, et aqua, et his parce victitantes.
3. Cum igitur Victrix sit vitiorum: et vitia, quam regna vincere, sit gloriosus; gloriam abstinentiae quis dicendo exprimat.
4. Alii Heroas, Reges, Hectores, praedicent: hanc ego Reginam istis antefero cunctis; quos vel Ipsius esse servos non dignatus Deus, ut quorum gulae nil satis fuit.
5. Pascant se alii, cibisque suffarciant:

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ВТОРЫЕ 50 МОЛИТВ (С. РОЗАРИЯ)
VI: ЦАРИЦА ВОЗДЕРЖАНИЕ

Эта (Царица) отказывается от законных и лишних вещей в еде и питье, умеренно использует необходимые вещи с наслаждением, смешанным с болью.
Она радуется благосклонности Божией; испытывает трудности; избегает удовольствия.
Она подчиняет плоть, чтобы дух царствовал; стоит среди Сопровождающих и их Воинств.
С одной стороны, Она вооружает духовных, с другой-обезоруживает плотских.
Действительно, как говорит Сенека, Она-тормоз всех пороков.
(Говорит С.) Августин: "о, Воздержание, ты учтиво и прекрасно.
Ведёшь Ангельскую жизнь и презираешь (жизнь) грубую: Ты воспитатель Добродетелей. Царица Воздержания красивее солнца, белее Луны и прекраснее расположения звёзд”. Враг, который сражается с Ней (это) Чревоугодие.
(Воздержание) находится в Обители Царя: "Adveniat Regnum Tuum" (Да придёт Царство Твоё).
Воздержание ведёт к Царству Божьему, говорит (С.) Амвросий, заслуженно.
Те, кто царствует над телом, посредством (Воздержания), держатся (твёрдо) даже в Царстве Добродетелей: им дано разрешение (на то, чтобы войти) на Небо.
Её красота - Ангельская: следовательно, никакая человеческая или земная красота никогда не может быть равной, даже частично, Её (Красоте).
1. Красота никогда не выходит за пределы своего рода: всё телесное находится намного ниже Духовного.
2. Чего не делают и не терпят легкомысленные, чтобы выглядеть грациозно? Как они причёсываются, украшают себя, наносят макияж!
Но Воздержание выходящее из поста, приятнее и красивее.
Вернитесь, чтобы почтить тех трёх детей, которые питались только хлебом, бобовыми и водой.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Шестая Царица и Добродетель-это ВОЗДЕРЖАНИЕ, посредством которого, как свидетельствует (С.) Иероним, человек воздерживается от лишней пищи и питья и приручает плоть постом, чтобы служить духу, унижает её жаждой и голодом, чтобы не впасть в гордыню, и связывает её узами милосердия ангельской жизни, чтобы не увести душу к заблуждению венерических пороков. Живот, полный еды и питья, легко соскальзывает в похоть. Поэтому, как свидетельствует Сенека, воздержание является тормозом всех пороков. И (С.) Августин о нём говорит: о, как прекрасна, как учтива и восхитительна ты, о Умеренность! Ты ведёшь Ангельскую жизнь: держишь глупую жизнь подальше, и ты - воспитатель и хранитель всех добродетелей. И (Святой) Киприан: добродетель умеренности-Царица красивее Солнца, более милая, чем Луна, и даже более приятная, чем расположение звёзд. Эта Царица воздержания стоит в смертельной оппозиции, конечно, пороку чревоугодия, только Своей Красотой, о привлекательности которой, вышеупомянутые учёные сказали, что это- Умеренность.

Действительно, умеренность, когда она принимается щедро, имеет победу, по мнению философов, в целомудрии, воздержании и трезвости.

Таким образом, в настоящее время борются только с Умеренностью, что касается воздержания и трезвости, которые обычно называются воздержанием, не отличая (воздержание) от трезвости

И вы достигаете "Adveniat Regnum Tuum (Приидет Царствие Твоё)", который является королевским дворцом Супруга и Супруги. И, конечно, правильно. Ибо, как свидетельствует (Святой) Амвросий, воздержание ведёт к Вечному Царству и делает смертных бессмертными, а людей-больше Ангелов. (С.) Беда, имея в виду то же самое (воздержание), сказал: (это происходит), поскольку праведники с воздержанием управляют своим телом и остаются

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

SEXTA REGINA ET VIRTUS EST ABSTINENTIA, per quam teste Hieronimo, a superfluis cibis et potibus quis abstinet, domatque carnem inedia ut serviat spiritui, humiliat siti et esurie ut non superbiat ligatque eam vinculis caritatis angelice vite, ne ad profluviam viciorum venereorum animam protrahat.

Venter enim plenus cibarijs et potibus, de facili in luxuriam dilabitur, secundum eundem.

Quapropter Seneca teste, Abstinentia universorum frenum est viciorum.

Et Augustinus de illa inquit: O quam pulchra quam suavis et elegans es o Temperantia tu enim Vitam ducis Angelicam spernis enim vitam brutalem, universarumque es Nutrix Custosque virtutum.

Et Ciprianus: Est inquit temperantie Virtus, Regina sole (fol. 098, col. a) pulchrior, luna elegantior, et super dispositionem stellarum suavior.

Hec autem Regina Temperantia opponitur mortali oppositioni, scilicet vicio gule solummodo ad Speciem Suam, de qua specie Doctores predicti locuti sunt, que est Abstinentia.

Nam Temperantia large sumpta est superior secundum philosophos ad castitatem et abstinentiam et sobrietatem.

Sed in presentiarum tantum de Temperantia prout est communis ad abstinentiam et sobrietatem est decernendum, que vocatur communiter abstinentia non distinguendo eam contra sobrietatem.

Et tangitur in pulcherrimo hoc Thalamo Imperiali, (Adveniat Regnum Tuum).

Qui est Thalamus Regalis Sponsi et Sponse, sicut et omnes thalami sunt dicti et dicendi.

Et quidem congrue.

Quoniam, teste Ambrosio, abstinentia deducit ad Regnum Perpetuum, mortalesque facit immortales, ac homines Angelis maiores.

Et Beda eidem alludens ait : Quoniam per abstinentiam iusti regunt corpus proprium et permanent in regno virtutum, ut postmodum per ipsam conscendant ad regna polorum.

Sed quanti, o domini et amici dilecti

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

onerantur his et debilitantur: abstinentia minimo seipsa sit robustior.
Inedia, urbium expugnatrix illius nutrix est, et conservatrix.
Vidistis hanc manu Sceptrigeram hac, illa Psalterii gerulam, Caput gemmis coronatum; vestitu suppallido, sed coronis undique pertexto, nulli gravitate secundam; comitatu virginum denarum illustrem.
Etenim absque hac nullus sanctitatem attigit, vel in Sanctorum societate pervenit.
Abstinentiae hostes in sese eam jugulant ebriosi et gulosi.
Est enim Gula, Seneca teste, rationis et virtutum suffocatio omnium.
Cum enim necessaria virtutum sit connexio: par quoque sors est omnibus; quare ad stragem Abstinentiae, caeteras fundi, fugarique necesse est.
Dices: illa sic fieri non cernuntur.
Quia, inquam, oculos non habes, queis fieri cernas: ergone etiam non re vera geruntur?
Geri sic in anima videt Deus, Angeli, Sanctique vident, videbis et ipse: at serius.
Quare nunc, nunc Cantate Domino Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

3. Следовательно, Она - победительница пороков; и побеждать пороки славнее, чем побеждать царства: кто может выразить словами величие Воздержания?
4. Другие прославляют (также) Героев, царей и гекторов: я предпочитаю эту Царицу всем им, кому Бог не позволил даже быть слугами Его, потому что ничего им не было достаточно.
5. Другие питаются и наполняются пищей, перегружаются ею и ослабевают; наименьшее Воздержание будет более прочным (чем Чревоугодие). Голод, изгнание из городов являются кормилицей и хранительницей (Воздержания).
Вы видели, что в одной руке она носила скипетр, а в другой-корону С. Розария; голова была увенчана драгоценными камнями; платье (было) жёлтым, но с коронами (С. Розария), прикреплёнными (на поясе), (и не была) второй по поведению; (Она была) великолепна, в компании десяти девственниц.
Без (Воздержания) никто никогда не достиг святости и Города Святых.
Враги воздержания, пьяницы и обжоры душат её внутри себя.
Чревоугодие, как свидетельствует Сенека, - удушение разума и всех добродетелей.
Поскольку добродетели обязательно связаны между собой, всех их также постигнет та же участь.
По этой причине, с уничтожением (добродетели) Воздержания, другие (добродетели) обязательно будут разбиты и рассеяны.
Вы ответите: мы не видим, чтобы всё происходило так.
Я отвечаю: Если у тебя нет глаз, чтобы видеть то, что происходит, не означает , что то, что не видно - неправда.
Таким образом, в душе вы видите Бога, вы видите Ангелов и Святых, и вы также увидите (Царицу Воздержания): и это серьёзно!
Поэтому теперь и всегда пойте Господу Новую Песнь.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

прочно в Царстве добродетелей, чтобы затем вознестись через него в Царство Небесное.
Но какой великой красоты, о, господа и возлюбленные друзья, является эта Царица великолепия?
Слушайте, пожалуйста, и поймите.
Она так велика, говорю я, и прекрасна, что если бы все мужчины и женщины, которые есть, были и будут, были так прекрасны, как Авессалом и Елена, то все они вместе взятые не смогли бы достичь сотой части Её Красоты.
Но почему это так?
Потому что, по мнению Философа, красота не может выйти за пределы своего происхождения: (люди), по сути, имеют телесную природу.
Вместо этого красота этой Царицы Воздержания - Ангельская, как свидетельствует Златоуст.
О, если вы действительно хотели бы воздержаться, чтобы получить, всего на тридцать лет, красоту Елены или Авессалома, справедливо, что тогда вы не были бы очень глупы, если бы не хотели иметь (красоту) такой прекрасной Царицы, которая постом и воздержанием делает ваши души прекрасными.
Но доблестна ли эта Царица? Я скажу правду и не буду лгать. Эта Царица сильнее Самсона, сильнее Геракла, Гектора и Ахилла. Как свидетельствует (С.) Ансельм, она сильнее всех добродетелей и побеждает всех гигантов пороков.
И гораздо важнее (как свидетельствует [С.] Августин) побеждать пороки, чем побеждать все царства мира. О, какое чудесное, настоящее и необычное чудо!
Я говорю: Не хотите ли вы тогда воздерживаться от пьянства, чтобы быть таким сильным, как Самсон или Артур, король бретонцев, или Кориней, непобедимый командир бретонцев, соперничающий с великанами, как с детьми, как рассказывают ваши истории? Конечно, (нет) сомнений в том, что каждый день вашей жизни вы хотите сохранить воздержание.
Вот, говорю вам, здесь (с Царицей Воздержания) есть с наименьшим воздержанием, (по сравнению с тем),

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

decoris est hec Regina et pulchritudinis formositatis ac splendoris.
Audite queso et intelligite.
Tanta inquam et tam mirabilis et pulchra est, quod si universi homines et mulieres que sunt, fuerunt, et erunt (fol. 098, col. b) essent ita pulchri ut Absolon et Helena, omnes hij simul sumpti non possent facere centesimam partem pulchritudinis Eius.
Sed cur hoc.
Quia secundum Philosophum, impossibile est speciem suum genus transcendere.
Sunt autem generis corporei.
Sed pulchritudo istius Domine Abstinentie est Angelicalis, teste Crisostomo.
O vere, vos qui bene velletis abstinere multum pro obtinendo per XXX annos decore solum unius Helene vel unius Absolonis, vere ergo insipientes plurimum estis si tam pulchram Dominam facientem sic animas vestras pulcherrimas habere non vultis ieiunando, et gulam devitando.
Sed fortis est ne hec Regina.
Vere verum dicam, et non mentiar.
Fortior Samsone, fortior Hercule Hectore et Achille est hec Domina.
Quoniam teste Anselmo, ipsa est fortior omnium Virtutum, que gigantes viciorum universos superat.
Maiusque multo est (teste Augustino) vicia vincere quam regna omnia mundi superare.
O mira res, vere et singulare prodigium.
Quantum inquam velletis abstinere ab ebrietate ut essetis ita fortes sicut Samson vel Arturus Rex Britonum, aut Corineus Dux Britonum invincibilis qui cum Gigantibus sicut cum pueris ludebat, ut vestre narrant historie.
Certe non dubium, quod diebus omnibus vite vestre velletis tenere (fol. 098, col. c) summam abstinentiam.
Ecce dico vobis, plus hic est in minima mundi abstinentia de fortitudine quam fuit fortitudo omnium istorum, quanto Sampson fuit fortior in toto corpore, quam in parvulo digito suo.
Nam Gregorio Niceno teste: Minimum fortitudinis spiritualis est fortius universa mundi fortitudine.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

что есть в мире, больше силы, чем во всех, как Самсон был силён всем телом больше чем в своём самом маленьком пальце. Как свидетельствует (С.) Григорий Нисский, самая маленькая духовная сила сильнее всей мощи мира. Хотя очень много серебра имеет большее количество, по сравнению с золотом, но минимальное (количество) золота имеет большую ценность, чем всё серебро в мире". И добавил: "духовная сила борется с духовным злом в (вещах, которые касаются) Бога; вместо этого (крепость) телесная (борется) только со (злом), которое касается земли.

Вот почему вы хорошо видели (воздержание) в Пресвятой Евхаристии, в облике прекрасной Царицы, которая держала в руке царственный скипетр и носила корону со множеством драгоценных камней, и вокруг её жёлтой одежды были видны,, покрытые десятью коронами, десять служащих ей дев, прекрасных, превыше всего воображения.

Так как через эту Царицу все Святые правят вместе с Богом, и Агнец Божий стоит среди них, как утверждает (Святой) Августин. И действительно, был бы очень беден, несчастен и родился в плохой час, тот, кто не хотел бы принимать такую Царицу, которая несёт все блага. На самом деле, для человека стоит больше своё собственное сохранение в доме его души, чем если бы он беспрестанно держал под своей опекой сто тысяч великанов, которые все были бы беспрерывно готовы, до самой смерти, охранять и защищать его дом от всякого зла, которое могло бы возникнуть. Но, увы, что я скажу? Вы, неблагодарные и нечувствительные, не принимаете её, но если случайно иногда принимаете её, какая боль, приняв её, вы убиваете её ужасной смертью.

Но вы говорите: "какой смертью мы её убили?". Послушайте, я скажу, по сути, правду, и не буду лгать! О, я говорю, вы, мрачные убийцы Дочери Божией, Супруги Христовой и Матери верующих, Царицы Небесной, то есть Воздержания, остерегайтесь суда над вами.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Quamvis enim plurimum de argento maius sit in quantitate quam de auro tamen minimum de auro maioris est virtutis quam totum mundi argentum(»).

Et addidit: (“)Fortitudo spiritualis est contra spiritualia nequicie in celestibus, sed corporalis tantum in terrenis.

Propterea bene vidistis hanc in Sancta Eukaristia ad modum Regine pulcherrime que ceptrum regium manu tenebat, et coronam ex omni lapide precioso habebat, atque in vestimentis eius pallidis undique corone auree inserte videbantur, cum decem Domicellis famulantibus, super omnem estimationem speciosissimis.

Quoniam per istam Dominam Sancti omnes regnant cum Deo et Agnus Dei in illis, Augustino asserente.

Et vere bene esset miser et miserabilis ac in mala hora natus, qui Dominam talem cuncta bona afferentem, non vellet hospicio recipere.

Plus enim valet homini sua presentia in domo anime sue, quam si haberet ad custodiam sui incessanter centum milia gigantum, qui usque (fol. 098, col. d) ad mortem omnes parati essent incessanter vigilare et domum suam protegere ab omni malo occurrente.

Sed heu quid dicam.

Vos ingrati et obdurati istam non recipitis hospicio, sed si forte aliquando suscipitis prochdolor susceptam horrendissima morte interficitis.

Sed dicitis: Quali morte interficimus eam(?)

Audite, veritatem enim dicam et non mentiar. O inquam vos ebriosi interfectores Filie Dei et Sponse Christi et Matris fidelium, Regine Celi videlicet Abstinentie, attendite iudicium vestrum.

Tanta inquam est mors ista qua interficitis pulcherrimam hanc Reginam et sanctissimam, quod si Deus vellet convertere mortem istam in corpoream mortem tanta esset corporea mors hec, quod in momento posset ab ea submergi et suffocari totum Almanie Imperium, et multo amplius.

Cum enim gula (Seneca teste) sit submersio et suffocatio rationis et virtutum omnium, que sunt summa bona secundum Magistrum in Sententijs lib[ro] II°, dis[tinctione] XXVI, excedentia totam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г.,РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Я утверждаю, что эта смерть настолько велика, которой вы убили эту прекрасную и святую Царицу, что, если бы Бог хотел превратить эту смерть в телесную смерть, эта телесная смерть была бы настолько велика, что в одно мгновение вся Германская Империя и даже больше, может быть затоплена и задушена ею. Поскольку чревоугодие (как свидетельствует Сенека) является погружением и удушением разума и всех добродетелей, которые являются высшими благами, согласно Учителю в Суждениях, книга II, различие 26. но, которые безмерно превосходят всю естественную жизнь людей.

Таким образом, согласно (С.) Августину, божественные блага безмерно превосходят телесные блага.

По закону противоположностей, без сравнения, смерть таких (божественных) благ приходит к вам через смерть воздержания.

Поскольку, после смерти одной Добродетели, все они умирают, согласно третьей Книге Суждений, 36ма.

Следовательно, со смертью малейшего воздержания убиваются блага, которые намного лучше, чем вся человеческая жизнь людей (согласно [С.] Василию), потому что этим благам обязана Вечная Жизнь, согласно ему же, в то время как забота мира только быстрее склоняется к страданиям и окончательной смерти, превращаясь в прах, согласно (С.) Бернару и (С.) Иннокентию, о подлости человеческого состояния.

Вот, - сказал (С.) Доминик, - вы видели. Но (если) Вы говорите: Отец и Учитель Доминик, мы не видим этого, хотя мы хорошо понимаем и верим вашим словам!

Вот, - сказал (Святой) Доминик, - у вас есть бессмертная душа, врождённая, прекрасная, большая, чем (есть) весь мир, и более прекрасная, без (любого) сравнения, и все же вы её не видели.

Также о (Царице Воздержания), и о всех других вещах, сказанных и которые будут сказаны.

Итак, вы творите эти злые (смерти Царице Воздержания), которых вы не видите, но святые люди и Блаженные,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

vitam hominum naturalem in immensum.

Sic similiter bona divina excedunt bona corporea in immensum secundum Augustinum.

Sic per legem oppositorum sine comparatione mors huiusmodi bonorum venit in vos per mortem Abstinentie.

Quoniam mortua una Virtute omnes moriuntur, tercio Sententiarum (fol. 99, col. a) dis. XXXVI.

Ideo per mortem minime Abstinentie interficiunt bona, que sunt longe meliora in immensum quam tota vita hominum humana (secundum Basilium) quoniam his bonis debetur Vita Eterna secundum eundem sed humane vite tantum competit mundana constantia cum motu miserie et finali morte pulverisatiam, secundum Bernardum et Innocentium, de vilitate humane conditionis.

Ecce (-) inquit Dominicus (-) vidistis.

Sed dicitis: Dominice Pater et Magister, hec non videmus quamvis bene intelligamus dicta vestra et credamus.

Ecce (-) inquit Dominicus (-) animam habetis unam immortalem, ingenitam pulcherrimam, maiorem quam sit totus mundus et nobiliorem sine comparatione, et tamen hoc non videtis.

Sic in proposito, et in omnibus alijs dictis et dicendis.

Hec ergo mala facitis que vos non videtis, sed sancti viri et Beati, ac sancti Angeli cum demonibus clarissime hec intuentur.

Quid ergo deberet fieri de uno qui esset causa mortis corporalis cunctorum hominum unius Parrochie et iniuste.

Certe tanquam inimicus omnium esset moriturus.

Et ecce interfectio Abstinentie huius Regine nobilissime, est mors gravior coram Deo quam sit mors naturalis cunctorum hominum unius imperij.

Vere ergo timete a facie ire Dei plurimum, forte venture super vos in (fol. 99, col. b) crastinum.

Et cantate Domino Canticum Novum, in Psalterio Angelico.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

VII. REGINA, CONTINENTIA

Haec carnis est integritas; inque ipso matrimonio servari sancta non solum potest: sed debet.
Ut ab eo Virginitas absit, adsit tamen castitas necesse est.
Et ea triplex, Mentis, Oris, Operis, ut S. Hieron[imus] vult: et recte.
1. Inde S. Greg[orius] Nazianz[enus]: Pulchrorum omnium est pulcherrima, sauvium suavissima, et gravissima morum gravium, in quam Deus et Angeli prospicere gaudent.
Haec sexum amat alterum: sed cavet, fugitque consortium, odit iram, fastum, luxumque omnem.
Amat, ait Haymo, vigilias, jejunia, orationes, cilicia, castigationes, et aspera omnia.
Unum quaerit: cor mundum, ut facie ad faciem Deum videat.
Beati mundo corde, etc.
Adversaria ejus luxuria est.
2. Thalamo ea regnat in isto: FIAT VOLUNTAS TUA.
Quia, 1. Thessal. 4: Haec est voluntas Dei, Sanctificatio vestra.
Atqui Castitas quaerit placere Deo, ut sit

VII: ЦАРИЦА ЦЕЛОМУДРИЕ.

Эта (Царица) - чистота плоти; и в браке (плоть) должна сохранять себя святой.
Девственность отсутствует в (браке), но необходимо, чтобы (в браке) присутствовало целомудрие.
(Целомудрие) является: умом, ртом и действием, как хочет С. Иероним.
1. С. Григорий Назианзен сказал: "(Целомудрие) - самое прекрасное из всех прекрасных вещей, самое учтивое из учтивых вещей, самое высокое из моральных качеств, и Бог и Ангелы радуются тому, кто его защищает.
(Целомудрие) любит (дружбу) с другим полом, но оно бдительно и избегает (чрезмерной) общности; ненавидит раздоры, хвастовство и всякую пышность. Аимон сказал: "(Целомудрие) любит (религиозные) бдения, посты, молитвы, покаяния и все суровости.
Ищите одно: чистое сердце, чтобы увидеть Бога лицом к лицу: МФ. 5,8: Блаженны чистые сердцем (ибо они увидят Бога)". Противник Целомудрия-Похоть.
2. Целомудрие царит в этой обители: “Fiat

и даже Святые Ангелы, как и демоны, видят их отчетливо.
Что же тогда должно случиться с человеком, который стал причиной телесной смерти всех людей прихода, несправедливо?
Конечно, как враг всех, он уже был бы на грани смерти.
И вот, убийство этой благородной Царицы Воздержания-более тяжёлая смерть перед Богом, чем естественная смерть всех людей империи.
Воистину, тогда вы должны очень бояться Лика Гнева Божьего, который, возможно, завтра падёт на вас.
И пойте Господу Новую Песнь в Ангельском Розарии.

Седьмая Царица и Добродетель-ВОЗДЕРЖАНИЕ или ЦЕЛОМУДРИЕ, согласно (С.) Златоусту, чистота плоти, воздерживающаяся от не дозволенного венерического наслаждения.
То, что я утверждаю для Брака, в котором есть супружеское воздержание, согласно (С.) Беде.
И это воздержание должно быть в мыслях, словах и делах, согласно (С.) Иерониму.
Она, согласно (С.) Григорию Назанзену, является самой прекрасной из всех прекрасных вещей, самой милой из (всех) милых вещей, самой чистой из всех чистых вещей, (и) Бог и Ангелы любят отражаться в ней.
Она, согласно (С.) Августину, отгоняет похоть, избегает женских разговоров, сдерживает взгляды, отвергает контакты, отвергает поцелуи, избегает нежностей, ненавидит сплетни, избегает гнева, гордости и чревоугодия, которые являются приманками похоти.
Аймон сказал о Ней: Она-та, кто любит бдения, ищет умеренность, является спутницей воздержания, стремится к молитве, посещает церковь, просит дисциплины, носит власяницы и

SEPTIMA REGINA ET VIRTUS EST CONTINENTIA VEL CASTITAS, que est, secundum Crisostomum, carnis integritas, abstinendo se a venerea voluptate non permissa.
Quod dico propter Matrimonium, in quo est continentia coniugalis secundum Bedam.
Et debet esse hec continentia mente voce et opere secundum Ieronimum.
Hec autem teste Gregorio Nazanzeno, pulchrorum omnium est pulcherrima, suavium suavissima, mundorum omnium mundissima, in quam Deus et Angeli desiderant conspicere.
Hec autem secundum Augustinum, luxuriam fugat, colloquia mulierum devitat, aspectus frenat, tactus semovet, oscula abicit, mollia spernit, cantilenas odit, iram, superbiam et gulam que sunt luxurie fomentum devitat.
Propterea Haymo de Illa inquit: Hec est que amat vigilias, sobrietatem sectatur, abstinentiam comitatur, orationi intendit, Ecclesiam frequentat, disciplinas optat, cilicia et huiusmodi portat, et habere semper cor mundum et immaculatum affectat, ut scilicet Regem Angelorum tandem facie ad faciem videat.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

sancta corpore, et spiritu.
3. Pulchritudo igitur ipsius digna Deo, Deum capit, trahit, sibique devincit, ac propria desponsat.
Deus Evam formarat, et omnium formissimam ; quia perfecta Dei sunt opera: neque sibi eam tamen, sed Adae desponsabat.
Nimirum jam hanc Virginitas, et huic proxima Castitas praevenerat cum Deo Nuptias.
Haec enim spiritalis, illa corporalis erat: atqui non est ponderatio digna continentis animae, Eccles. 26.
Beati qui concupiscunt eam.
4. Vidistis illam supra hominem augustissimam forma: Coronatam liliis ac rosis; floribus ornatam; candore niveo conspicuam; jure incomparabili effulgentem; denis cinctam domicellis cultu simili, prorsus angelico; dignam DEO ipso Sponsam, ait Chrysost[omus].
5. Vae, qui Regis sponsam violarit: mortis reus turpissimae foret.
At illa Dei templum est: quod illa , qui violarit, disperdet illum Deus.
Violare autem castitatem, trucidare est: medium non est.
Heu cavete, horrendum est incidere in Manus Dei, easdem, quarum in amplexibus Sponsam fovet.
Christum genuit Virginea castitas: ex eadem Christus generat Christianos; ut ea plane Mater sit Ecclesiae Christi appellanda.
Unde pars Ecclesiae castior est melior, proindeque major dignitate, etsi non numero.
Pars ea sacer est Clerus, Religiosorumque chorus, ex professione: ex voluntate, reliquus continentium numerus.
In istis vivit, regnatque Castitas: nec non, et in matrimonio casto.
Ergo Sponsa haec Christi Mater est Christianorum: qui non ex voluntate carnis, sed ex Deo nati sunt.
Nam ait S. Hieron[ymus]: Carnis generatio est Castitatis mors, et corruptio.
Cujus autem rei praestantissimae corporalis destructio par esse Virtutis destructioni potest?
Castitatis igitur conservationi nil terrenum, sed coelestia omnia debentur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Voluntas Tua" (Да будет воля твоя), так как (С. Павел) в 1 Тес. 4,3 (говорит): "такова Воля Божия: освящение ваше".
Целомудрие стремится угодить Богу, чтобы оно было святым телом и духом.
3. Красота (Целомудрия) достойна Бога, (и Целомудрие) приходит к Богу, получает (Бога), и связывается с Богом, и обручается (с Богом).
Бог сформировал Еву, (которая) была самой прекрасной из всех дел Бога, но (Ева) была не самоцелью, а для союза с Адамом.
Теперь, конечно, Девственность приходит первая к Союзу с Богом, по сравнению с близким Целомудрием.
(Девственность), действительно, духовна, а (целомудрие) -телесно и имеет большую ценность целомудрие души (Сир. 26).
И блаженны желающие её.
4. Вы видели её в величественном облике, выше мужчин, увенчанной лилиями и розами; (её одежда была) украшена цветами; она сияла красотой несравненной белизны, как снег; её сопровождали десять девушек ангельской утончённости; достойная Невеста для Бога, говорит С. Златоуст.
5. Горе тому, кто покусится на Невесту Царя: он умрёт ужасной смертью.
Она есть Храм Божий: и кто нарушит Его в Ней, Бог погубит того.
Нарушать Целомудрие-значит уничтожать его: нет среднего пути.
Остерегайтесь себя, ужасно, если попадёт в Руки Бога, невеста (души), которую (Бог) согрел в (своих) Объятиях.
Целомудрие (С. Марии) породило Христа: от Неё Христос порождает христиан: по этой причине Она должна быть названа: Матерью Церкви Христовой.
Более целомудренная часть Церкви лучше и больше по достоинству, хотя и не по числу.
Эта часть (церкви) - Священное духовенство, хор религиозных деятелей после (религиозной) профессии, (и) оставшееся количество каст.
Между ними живёт и царит Целомудрие; но это не (так) в целомудренном браке.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

жаждет всегда иметь чистое и откровенное сердце, чтобы в конце концов оно непременно увидело Царя Ангелов лицом к лицу. Ибо Блаженны (те) с чистым сердцем, потому что они увидят Бога.

И эта Царица противостоит похоти вечной войной. Эта прекрасная Царица живёт в Императорской комнате Супруга и Супруги (Fiat Voluntas Tua ["да будет воля Твоя"]).

Ибо, как говорит (С.) Фульгентий, Целомудрие это чудесная добродетель Бога: ибо она - Царица Добродетелей, повелительница добрых нравов, чистота умов, великолепие тел, исполняющая в полноте Волю Божию, всегда повинуясь его воле, ища не то, что есть в мире, но то, что Бог хочет и приказывает делать.

Но послушайте, пожалуйста.

Насколько велико и насколько ярко, красиво, чудесно и очаровательно это Воздержание?

Слушайте, пожалуйста, внимательно одну замечательную вещь перед всем миром. Воистину, эта Царица настолько светлая, что, если бы все зёрна морского песка превратились в девственниц и женщин, столь же красивых и приятных, как и наша мать Ева [потому что она была создана в одно мгновение рукой Божьей, поэтому она была самой красивой из всех женщин, как свидетельствует (С.) Августин (всегда, действительно, дела Божьи в высшей степени совершенны, согласно (слову) Моисея: дела Божьи совершенны), вот, я утверждаю, что все они не могли достичь красоты и изящества даже Её волос.

Замечательная вещь, и всё же очень правдивая!

Поскольку, как свидетельствует (С.) Григорий Назанзен, красота благодати добродетели души превосходит телесную красоту, как уже созданную, так и которая будет создана, потому, что (красота благодати) вечна и бессмертна, но телесная красота преходящая и слабая.

О, как женщины хотели бы быть воздержанными, чтобы они могли сохранить

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Nam beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

Et ista Regina bello sempiterno (fol. 99, col. c) opponitur luxurie.

Habitat autem hec Regina pulcherrima in Thalamo Imperiali Sponsi et Sponse (Fiat Voluntas Tua).

Quoniam ut ait Fulgentius: Casti[t]as mira est Dei virtus, hec enim est Virtutum Regina, morum Domina, mentium mundicia, corporum flagrantia Voluntatem Dei perficiens, Voluntati Eius semper obediens, non que sunt mundi querendo sed que vult et precipit Deus faciendo.

Sed audite queso.

Quanta et quam preclara et pulchra et elegans ac formosa est ista Continentia?

Audite queso diligenter rem coram toto mundo mirabilem.

Nempe hec tam preclara est Regina quod si universe arene maris haberent converti in virgines et mulieres tam pulchras et gratas sicut fuit mater nostra Eva, quia manu Dei propria immediata formata erat, ideo mulierum omnium fuit pulcherrima (teste Augustino).

Semper enim opera Dei in summo sunt perfecta.

iuxta illud Moysi, Dei perfecta sunt opera.

Ecce inquam hee omnes in immensum pulcherrime mulieres et numero infinite, non facere possent sufficienter solum crinium istius venustatem et gratiam.

Res mirabilis et tamen verissima.

Quoniam teste Gregorio Nazanzeno, decor gratie virtutis anime continentis universam mundi superat corporalem pulchritudinem et factam et possibilem (fol. 99, col. d) fieri, quoniam hec est sempiterna et immortalis, sed corporalis pulchritudo transitoria est et defectuaalis.

O quantum vellent mulieres esse continentes ut unius harum possent conservare pulchritudinem et formositatem.

Certe quantum vellent esse continentes faciliter dici non potest.

Quid ergo carissimi facimus ut non recipiamus hanc in domo mentis nostre libenter pulcherrimam Reginam, qua erimus pulchriores simpliciter in immensum quam si haberemus omnium

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Quare Matrem castitatis Mariam laudate in Psalterio: et Cantate Dominum Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Невеста Христова-Мать Христиан, которые рождаются не от плоти, но от Бога (Ин. 1,13).

Как говорит С. Иероним: "рождение плоти-это смерть целомудрия и (его) развращение".

Телесное разрушение этой превосходной реальности (Целомудрия) (однако) не будет соответствовать разрушению добродетели (Царицы Целомудрия)!

Фактически, ни одна реальность земли не способна сохранить Целомудрие, но (они способны сохранить) все реальности Неба.

Посему, хвалите Марию, Мать Целомудрия, в С. Розарии: Пойте Господу Новую Песнь.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

красоту и грацию одной из них!
Конечно, как бы они ни хотели быть воздержанными, об этом никогда не прекратятся разговоры.
Итак, что же, о дорогие, мы делаем, чтобы не приветствовать охотно, в доме нашей души, эту прекрасную Царицу, благодаря которой мы будем безмерно красивее, чем если бы мы имели вместе всю красоту всех этих женщин?
Вы прекрасно видели (вы были зрителями Божественного Величия) в Императорском дворце Царицу бесценной, невыразимой, невообразимой красоты по человеческой натуре. И, как Царица, она была увенчана лилиями и цветами, в форме Королевской Короны, и вся украшена цветами. Она носила белоснежную аеликолепную одежду, и покрывалась где лилиями,а где розами, разделёнными на десятки. Все эти Царицы носили (на одеждах, цветы), которые были либо в количестве десяти, либо трёх, которые умножают каждое число, согласно Философу; или (в количестве) двенадцати, что является совершенным числом, или пяти и пятидесяти, или ста, или обоих вместе (т. е. 150), что из-за краткости времени мне просто невозможно объяснить дальше. Тем не менее, я сообщаю вам только об этом, что все эти числа содержатся в Розарии Супруга и Супруги, как легко сможет увидеть тот, кто преуспевает в вере. Десять девиц, как прекрасные Ангелы, служили ей.
И эта Царица превосходила по достоинству, красноречию, изяществу (и) красоте всех цариц мира.
Мы были бы очень несчастны, если бы захотели отвести от себя эту Царицу.
Потому что иметь Её, хотя и очень мало, лучше, чем иметь в браке самую красивую женщину, которая когда-либо была в мире, вернее, как если бы кто-то (мог) иметь в качестве любящих и справедливых невест, самых приятных цариц мира.
И действительно справедливо, поскольку Целомудрие (о чём свидетельствует [С.] Златоуст) - это Великая Супруга Сына Божия.
Поэтому (Он) хотел родиться от

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

istarum mulierum pulchritudinem simul et totam.
Et ob id bene vidistis (qui fuistis inspectores Divine Maiestatis) in Palacio Imperiali Reginam inestimabilem indicibilis incogitabilis humanitus decoris.
Coronataque fuit tanquam Regina corona liliorum et florum in modum Corone Regalis, totaque floribus adornata.
Vestimenta deferebat niveo splendore candentia, ubique lilijs et rosis conspersa secundum ordines denarios.
Omnes enim hee Regine quecunque deferebant fuerunt vel in numero denario vel trinario qui sunt omnis numerus, secundum Philosophum, vel in duodenario qui est numerus perfectus, aut in quinario sive in quintodecimo, aut in centum vel in ambobus simul, que declarare nunc pro temporis brevitate est michi nimis impossibile.
Sed hoc solum vobis (fol. 99, col. a) denuncio, quod numeri isti omnes continentur in Sponsi et Sponse Psalterio, ut facil[l]ime ostendere poterit quilibet in fide prepollens.
Decem vero Puelle Virgines tanquam Angeli pulcherrimi supra modum, Illi ministrabant.
Et hec Regina dignitate facundia gratia pulchritudine excellebat cunctas mundi dominas.
Vere igitur bene miseri erimus, si talem Dominam a nobis eijcere voluerimus.
Quoniam Illam habere quantumcunque minime, est melius quam habere in sponsam pulchriorem mulierem que unquam fuit in mundo ymmo quam si quis haberet gratissimas dominas totius mundi in amantissimas sponsas et verissimas.
Et vere merito.
Quia Castitas (teste Crisostomo) summa est Sponsa Filij Dei.
Ideo nasci voluit de Virgine Dei, ut ostenderet qualem Sponsam voluit habere.
Ideo tanta est distantia huius Regine ab omnibus mundanis sponsabus, quanta distantia est mundane sponse a Sponsa vera Omnipotentis Dei (teste Gregorio Nazanzeno).
O carissimi quid deberet fieri Sponsas

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Богородицы, чтобы показать, какую Супругу Он хотел иметь.
Поэтому так велико расстояние этой Царицы от всех невест мира, как велико расстояние между невестой мира и истинной Супругой Всемогущего Бога (о чём свидетельствует [Святой] Григорий Назанзен). О, дорогие, что делать тем, кто наносит шрамы и уродует Супруг Высшего Царя? Законы гласят, что он будет наказан публичной смертью.
О, дорогие, будьте осторожны, потому что ужасно попасть в руки Живого Бога. Сколько раз вы теряете её, вы упускаете гораздо больше, чем если бы вы потеряли всех женщин в мире, прекрасных и красивых, которые были замужем за вами.
Ибо это были только невесты, стоящие рядом с вами, согласно (С.) Августину, но Она - внутренняя Супруга души вашей, которую вы, к сожалению, часто убиваете невыразимой смертью.
Вы говорите: как мы убиваем такую великую Царицу?
И какой смертью? Послушайте меня, о, тщетные и сладострастные!
Сколько раз вы похотливы в мыслях, словах и делах, столько раз вы убиваете эту Царицу, благородную Супругу Божью. Ибо (как свидетельствует [Святой] Иероним) потворствовать плоти-значит убивать и уродовать Целомудрие. Какой же смертью вы убиваете эту Мать Церкви, Царицу Небесную? Я буду открыто говорить и демонстрировать правду!
Если бы существовала такая великая чума, которая уничтожила бы все твари, деревья, морскую рыбу, а также животных и людей, то эта чума была бы не такой большой, как чума, которой вы убиваете эту Царицу Ангелов своей гнилой серой, столько раз, сколько раз вы хотите венерических вещей.
О, увы, увы, сколько нечестия!
И (С.) Златоуст подтверждает это, говоря, что уничтожение добродетели есть больший вред, чем развращение каждого живого в природе, так же как уничтожение божественных реальностей гораздо серьёзнее, чем уничтожение земных вещей.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Regis Maximi deturpanti et confundenti.
Dicunt leges hunc morte civili plecti.
O carissimi cavete, quia horrendum est incidere in Manus Dei Viventis.
Unde quotiens perditis illam, plus multo amittitis quam si perderetis omnes mundi mulieres (fol. 100, col. b) vobis desponsatas optimas et pulcherrimas.
Quoniam iste essent sponse ad extra tamen, secundum Augustinum, sed hec est Sponsa animarum ad intra, secundum eundem, quam sepius prochdolor interficitis mortibus indicibilibus.
Dicitis: Quomodo tantam Dominam interficimus, et qua morte(?)
Audite me vani et voluptuosi.
Quotiens mente verbo aut facto luxuriamini, totiens hanc Reginam nobilissimam Sponsam Dei interficitis.
Quia (teste Ieronimo) carnis generatio est Castitatis mors et corruptio.
Quali autem morte interficitis hanc Ecclesiae Matrem, Celi Dominam.
Dicam, et veritatem manifestabo palam.
Si tanta esset pestilentia quod arbores et maris pisces atque animalium et hominum supposita universa interficerentur, vere non tanta esset pestilentia hec quanta est pestilentia qua hanc Reginam Angelorum sulphurea vestra putredine interficitis totiens quotiens venerea vultis.
O heu heu quanta impietas.
Et quidem confirmat hoc Crisostomus, dicens quod destructio virtutis maius damnum est quam cuiuslibet corruptio in natura viventis, sicut divinorum interemptio longe est gravior quam terrenorum peremptio.
O miseri quid tunc facietis cum cras venietis responsuri coram Rege Fratre et Sponso huius nobilissime Regine (fol. 100, col. c) quam sic interemistis pestilentia vestre carnis.
Luxuria enim (teste Ambrosio), carnis summa est pestilentia.
Accipite ergo pro remedio Sponsi et Sponse Psalterium et cantate in Eo Domino Canticum novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

VIII. REGINA, PRUDENTIA.

Haec S. Bernardo est Auriga Virtutum, et Moderatrix, et Gloria Morum.
1. Thalamo residet isto, SICUT IN COELO. Quia Sol est Virtutum, ait Varro, et coelum sidereum, illustrans noctem ignorantiae.
Caeterae Virtutes, ait Hieron[ymus], ut rosae sunt et lilia: Prudentia coelum est, super omnia micans.
2. Arbori Vitae sua vis , et laus inest merito maxima: at solis profutura corporibus; Prudentia tanto dignior est, quod animabus vitam, et summa quaeque conferat spiritalia.
3. Vidistis idcirco ipsam velut in stellato palatio residentem Reginam; cujus decor, revelante Deo, cerni, caeteroquin nec mente sat comprehendi potest.
Vidistis coronatam stellis, stellis convestitam: suique similibus decem stellatis Virginibus stipatam.
1. Istius minimam habere gratiam, majus est, quam Philosophorum omnium scientiam acquisisse: ut S. Aug[ustinus] recte sentit.
Est enim omnis Virtutis schola: qua sine tenebrae sunt omnia.
2. Quantis impensis et conatibus ad hanc comparandam contenderunt olim plurimi, ut humana ac naturali pollerent: Divinam tamen nescierunt.

VIII. ЦАРИЦА ОСТОРОЖНОСТЬ

Эта (Царица) для С. Бернара-Возничий и Модератор Добродетелей, и Слава Моральных (Добродетелей).
1. Она пребывает в этом (жилище): “Sicut in Coelo” (как на Небесах), потому что, согласно Варрону, Она есть Солнце Добродетелей и звёздное Небо, которое освещает ночь невежества.
Другие Добродетели, говорит (С.) Иероним, подобны розам и лилиям; благоразумие- Небо, сияющее над всем.
2. Его сила и высшая похвала по праву принадлежат Древу Жизни, но оно приносило пользу телам; тем ценнее будет благоразумие, приносящее душам не только жизнь, но и духовное совершенство.
Вы видели, (Осторожность), как Царицу, живущую во дворце среди звёзд; её красоту, если её не открывает Бог, нельзя увидеть и, с другой стороны, полностью понять разумом.
Вы видели её увенчанной звёздами, одетой в звёзды и окружённой 10 девами, как и она (одетыми) в звёзды.
1. Гораздо важнее получить хоть малейшую милость, чем приобрести науку всех философов, как справедливо утверждает С. Августин.
(Благоразумие) является школой каждой

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

О, несчастные, что вы будете делать тогда, когда завтра придёте и ответите перед Царём, Братом и Супругом этой благородной Царицы, которую вы убили чумой своей плоти?
В самом деле, похоть (как свидетельствует [С.] Амвросий) является высшей чумой плоти.
Тогда возьмите Розарий Супруга и Супруги, и с ним пойте Господу Новую Песнь.

Восьмая Царица или Добродетель, - это ОСТОРОЖНОСТЬ, которая, согласно (С.) Бернару, является Возничим всех Добродетелей..
Поэт сказал: О, Слава добрых нравов, Солнце добродетелей, Звезда ночей, Лилия весенних дней, ты, сказал он, о благоразумие, Учитель разумных, Школа мудрых и Королева правителей и королей, без империи которого все вещи подвергаются кораблекрушению, через тебя мир стоит на ногах, без тебя все вещи бессмысленны..
О, истинно Блаженная, и Блаженная выше всех Добродетелей (как свидетельствует Философ), Правило, Управительница и Директор, без которой, как говорит (С.) Иероним, армия верных вместо победы получит рабство, вместо короны (победы-возьмёт) побег, вместо добычи получит плен.
Она действительно, согласно (С.) Исидору, отгоняет мошенничество, обман, хитрости и превосходство врагов, осуждает безрассудства и недостатки совета, о чём свидетельствует также Дамаскин.
И даже судей, или (Она) осуждает или прославляет, как говорит поэт Варрон.
Ибо, если они будут судить по благоразумию, они будут достойны похвалы, а если они будут действовать против благоразумия,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

OCTAVA REGINA SIVE VIRTUS quam aliqui vestrum viderunt est PRUDENTIA, que secundum Bernardum est Auriga Virtutum omnium.
De qua Poeta inquit: O Gloria morum, Sol virtutum, Stella noctium, Lilium vernantium dierum, Tu inquam o Prudentia prudentium Magistra, prudentium Scola et rectorum ac regu Regina, sine cuius Imperio cuncta subsunt naufragio, per te mundus regitur, sine te cuncta fatuantur.
O vere Beatam et Superbeatam cunctarum Virtutum (Philosopho teste) Regula et Moderatrix et Directrix atque Gubernatrix, sine qua, Ieronimo inquiente, fidelium exercitus pro victoria accipiet servitutem, pro corona fugam, pro preda accipiet captivitatem.
Hec vero secundum Ysidorum expellit fraudes, dolos, et astutias, inimicorum principationes, inconsiderationes et inconsiliationes condemnat, ut eciam Damascenus testatur.
Quinymmo iudices aut damnat aut glorificat, ut ait Varro poeta.
Si enim recte in prudentia (fol. 100, col. d) iudicaverint laudandi veniunt, si vero contra prudentiam egerint plectendi accedent.
Unde opponitur imprudentie, que virtutum omnium stulticia et insipientia est.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Idcirco evanuerunt in cogitationibus suis: quia Deum non glorificaverunt.
3. Omnis enim peccator, stultus est: idque volens, quod sciens prudens veram in sese extinguat prudentiam.
Videns, caecus est, ac vivens, mortuus.
At vere prudens media in morte immortaliter vivit.
Quare Cantate Domino Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Добродетели, (и), без Благоразумия всё есть тьма.
2. Когда-то, сколькими жертвами и усилиями, многие изо всех сил пытались получить Благоразумие, хотя они обогатились (только благоразумием) человеческим и земным: они ещё не знали (Благоразумия) Божественного.
Поэтому они терялись в своих мыслях, потому что не прославляли Бога.
3. Ибо всякий грешник глуп, и, даже желая того, что знает благоразумный, он заставляет истинную благоразумность умереть в себе.
Даже видя, -он слеп, и, даже живя, -он мёртв.
Но по правде говоря, осторожный живёт среди смерти в бессмертии.
Поэтому. Пойте Господу Новую Песнь.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

они будут виновны. (Осторожность) противоположна безрассудству, то есть глупости и безвкусности во всех добродетелях. (Царица благоразумия) встречается в восьмой Императорской комнате Супруга и Супруги "Sicut in Coelo [как на Небесах]". И, справедливо, поскольку благоразумие, как говорит Варрон, - это Свет добродетелей, Светильник добрых нравов и звёздное небо, сияющее над всем, усыпанное звёздами различных созвездий, которое освещает ночь невежества, и которое прекрасно расставляетпо местам все человеческие вещи. (С.) Иероним, следуя этому Римскому Поэту, говорит: о, искренняя Государыня, Царица и Учитель всех Добродетелей, Ты указываешь путь добродетелям, устанавливаешь меру, путь и указываешь выбор, выбираешь то, что является наибольшей ценностью, всегда убираешь из виду то, что не хорошо. Все другие добродетели подобны розам и лилиям, но Ты-Небо, сияющее сверху для всего. Кто, и что это за Царица? Какой красоты, силы и грации? Слушайте все и удивляйтесь! Она, я говорю, Царица такая выдающаяся, такая красивая и прославленная, что истинная и минимальная благоразумность мира настолько богата, настолько прекрасна и великолепна, что, если бы Бог хотел превратить ее в древо телесной жизни, это дерево было бы намного больше, чем Древо райской жизни, а также более питательное и качественное.

И действительно, это дерево было бы таким большим, таким обширным и чудесным, что оно заполнило бы все пространства мира, оно накормило бы всех, (дав) истинное бессмертие, как Прародителям.

Это поистине чудесная и неслыханная вещь, и, тем не менее, - возможная!

Ибо дар наименьшей благодати, согласно (С.) Амвросию, намного больше, чем Древо Жизни Рая.

Поскольку благодать несёт духовную жизнь, а это Дерево несёт только телесную жизнь.

(Благодать) делает бессмертными с

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Et tangitur in octavo Thalamo Imperiali Sponsi et Sponse (Sicut in celo).

Et merito quidem.

Quoniam Prudentia, ut ait Varro, Lux est virtutum, Lucerna morum, Celumque Sidereum super omnia micans stellis variorum numinum vallatum, noctem perlustrans ignorantie, et queque humanorum eximie disponens.

Et Ieronimus Poetam hunc Romanum insequens ait: O sincera Domina Reginaque universarum Virtutum ac Magistra Prudentia, tu Virtutibus modum imponis, mensuram instituis, et peragenda imperas ac indicas consulenda, potiora eligis, deteriora semper postponis.

Cetere enim Virtutes sunt tanquam Rose aut Lilia, sed tu Celum es desuper micans per omnia.

Que autem et qualis est hec Regina, cuius pulchritudinis potentie et formositatis?

Audite omnes et miremini.

Hec inquam est tam preclara Regina, tam pulchra et nobilis quod vera et minima mundi prudentia tam est copiosa tam preclara et magnifica, quod si Deus vellet hanc convertere in Arborem Vite corpoream, hec arbor esset multo maior Arbore Paradisi Vite, (fol. 101, col. a) fortior eciam et nobilior.

Quin ymmo tanta esset hec arbor, tam lata et magnifica, quod universa mundi repleret spacia universos ex ea edentes faceret tanquam primos parentes vere immortales.

O res vere mirabilis et seculis pene inaudita, nec tamen impossibilis.

Quoniam minime gracie donum, secundum Ambrosium, est longe maius Arbore Vite Paradisi.

Quoniam gratia hec confert vitam spiritualem, sed Arbor illa tantum confert vitam corporalem.

Hec facit immortales immortalitate celestiali, sed Arbor predicta tantum immortalitate corporali.

Huic debetur pro premio Deus, illi pro effectu naturalis vita sine defectu.

Quanto igitur Vita Celica est nobilior vita naturali, tanto prudentia est potentior Arbore Vite Paradisi eciam si foret per totum mundum extensa, quia magnum et parvum in natura eadem secundum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

небесным бессмертием, но упомянутое Дерево только с телесным бессмертием. (Благодать) Бог даёт как награду, (Древо жизни давало) жизнь без недостатков, как естественный эффект. Ибо, как небесная жизнь превосходнее естественной жизни, так и благоразумие могущественнее Райского Древа Жизни, даже если оно распространено на весь мир, ибо в природе величие и малость, по мнению Философа, не изменяют одного и того же вида. И поскольку многие из вас видели (Царицу благоразумия), я сообщаю вам об этом с болью и принуждением, обязанный силой милосердия, и, я желал бы, чтобы вместо меня говорил кто-то другой!

Но, необходимо, чтобы это произошло так! Вы видели в Небесном Дворце Царицу, украшенную славой, изящество и элегантность которой, то есть красота, были настолько велики, что, хотя раньше вы могли видеть её в видении, тем не менее, вы не можете полностью себе представить, как она выглядит. Она была украшена звёздами, в одежде славы и увенчана короной из множества прекрасных звёзд. У этой Царицы было 10 дев, сопровождавших её, очень похожих на неё во всём, самая маленькая из которых превышала всё величие всех королев мира, которые когда-либо существовали. О, (как) слепо смертное человечество, которое отталкивает от себя таких великих и таких Царственных, у которых есть изобилие всех благ, как свидетельствует Мудрый. Согласно Августину, науки философов были учителями негодяев, разбойников и заблуждений, но эта благородная Царица - школа всякой добродетели, без которой все науки и добродетели находятся во тьме египтян, чьи науки и добродетели, без Благоразумия, обязаны страдать и от язв самих египтян, и от того, что боги и добродетели, без благоразумия, должны страдать и от бедствий самих египтян, и заслуженно угнетены ими.

Но, увы, давно, чтобы добиться благоразумия, старательно с большими усилиями,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Philosophum non variat speciem.

Et hanc plurimi vestrum viderunt, quod dolenter et coacte refero vi amoris coactus et utinam pro me hoc alius loqueretur.

Sed oportuit ita fieri.

Vidistis enim quasi in Palacio Sidereo Reginam indicibili gloria adornatam, cuius formositas et elegantia seu pulchritudo tanta fuit, quod quamvis tunc videri potuerit per visionem, tamen plene sicut est cogitari non potest.

Fuit enim stellis adornata cum vestimentis glorie, coronaque (fol. 101, col. b) stellarum perpulchra nimis coronata.

Decemque Comites habuit Domicellas hec Regina per omnia pene sibi similes quarum minima cunctarum mundi reginarum que unquam fuerunt universam excedebat valentiam.

O vere humana plurimum est ceca mortalitas que tantas et tales a se abicit dominas, cum quibus est omnium bonorum abundantia, teste Sapiente.

Maiusque bonum est huiusmodi habere minimam gratie prudentiam quam philosophorum omnium obtinere scientiam, quoniam secundum Augustinum, philosophorum scientie erant furum latronum ac errorum magistre, ut libri philosophorum protestantur, sed Regina hec nobilissima virtutis totius est Schola, sine qua scientie omnes et virtutes in tenebris stant Egipciorum, que scientie et virtutes sine prudentia eciam plagas ipsorum Egipciorum debent pati, meritoque cum eis opprimi.

Sed heu dudum pro Prudentia obtinenda diligenter magnis sumptibus exquirebantur ad istam oportuna remedia adipiscendum, nunc vero prochdolor hanc inventam plerique vilipendunt, cruciant et tormentis innumeris interficiunt.

O heu heu hanc Reginam pulcherrimam Dei Filiam et Sponsam.

O res vere horrenda.

Sed quali morte.

Audite filij mortis, audite iudicium (fol. 101, col. c) de homicidis istis, qui Celorum Dominam dietim interimunt.

Tanta et tam horribilis est mors Prudentie, quod mors ista cunctorum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

они искали подходящие средства, чтобы добраться до неё, но, к сожалению, очень многие, найдя её, презирают, распинают и убивают бесчисленными мучениями.
Ах, увы, увы, эта прекрасная Царица, Дочь и Супруга Бога!
О, ужасная вещь! Но с какой смертью?
Слушайте, дети смерти, слушайте суд над этими убийцами, которые каждый день убивают Госпожу Небес.
Смерть Осторожности и Благоразумия настолько велика и ужасна, что эта смерть превосходит смерть всех мучеников, осуждённых на виселицах, с (железными) колёсами и (превосходит) тяжесть их смерти.
Но, Боже мой, почему эту (смерть) можно (считать) таким тяжким нечестием?
(Это) действительно так, поскольку эта смерть Благоразумия (как свидетельствует [Святой] Иероним), будучи уничтожением благодати, является ещё одной смертью Бога.
Следовательно, эта смерть является смертным грехом, но смерть вышеупомянутых мучеников-это смерть только тел, а не душ, не добродетелей, и, в действительности, они являются большими усилениями и завершениями Добродетелей, согласно (С.) Киприану. Что же я скажу о вас?
Что будет с вами, если вы совершили такой великий позор?
О, если бы кто-то из вас был убийцей мучеников, он, несомненно, был бы воспринят всеми и как неверный, и как святотатец!
И истинно говорю вам, что смертоносное уничтожение благоразумия есть большее зло, как факт, чем всякая смерть мучеников; так же как смерть человека есть большее зло, чем смерть всех растений, как говорит (С.) Григорий Никейский.
Это, я говорю, о действе совершённом, о зле (совершённом) узурпаторами, а также о вас с вашей волей.
Ибо эти тираны, как мне кажется, были хуже вас.
Но почему вы не видели эти вещи?
Конечно, бесчисленные демоны и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Martyrum in patibulis rotis et huiusmodi condempnatorum superat mortem, et mortis horum gravitatem.
Sed o Deus meus, cur hoc potest esse tam grave piaculum.
Verissime ideo.
Quia mors hec Prudentie (teste Ieronimo) cum sit gratie destructio est altera mors Dei.
Propterea mors hec est mortale peccatum, sed mortes predictorum martyrum sunt tantum mortes corporum et non animarum nec virtutum, ymmo magis sunt augmenta virtutum et complementa secundum Ciprianum.
Quid igitur dicam de vobis.
Quid fiet de vobis, qui tanta peregistis flagitia.
O si quis vestrum interfector esset Martyrum, proculdubio et infidelis et prophanus indicaretur a cunctis.
Et vere dico vobis, quod interitus mortalis Prudentie, est maius malum in opere operato quam omnis mors martyrum, sicut mors unius hominis est maius malum quam mors omnium plantarum, ut ait Gregorius Nicenus.
Hoc autem hoc dico ex opere operante quo ad malum tyrannorum, et vestrum ex parte vestrarum voluntatum.
Quoniam tyranni isti ut estimo vobis fuerunt deteriores.
Sed quid ista non vidistis(?)
Certe demonia innumera et horrendissima que in medio vestri (fol. 101, col. d) sunt non videtis (teste Iheronimo) et tamen non minus desinant inter vos esse.
Sic et in presenti o carissimi fratres est de interfectione tante Regine.
Propterea pro remedio accipite Sponsi et Sponse Psalterium et cantate Domino Canticum Novum.

IX. REGINA, JUSTITIA.

Haec reddit cuique quod suum est: obedientiam majoribus; minoribus disciplinam et exemplum; aequalibus amicitiam fidam: ita Seneca.
Ideo Regina est Virtutum, decus morum, limes operum, Imperatrix omnium: sine hac, omnia sunt mera tyrannis.
Beata Regna, in quibus regnat Justitia: ita Macrob[ius].
1. Thalamus est illi Vox: ET IN TERRA.
Terra, ait S. Basil[ius], est corpus nostrum, in hoc ratio dominari debet, dictante sic Justitia.
Injustissimum enim est, ait S. Bern[ardus], servos dominari, et dominos famulari.
O quam injustum multi usurpant Dominium in se, et alios, et res alienas.
2. Audite nunc me, cras enim aliqui vestrum audire non poterunt: nam scio, quatuor morte extinguentur ante, quam sol oriatur, qui nunc praesentes, sunt incolumes.
Et eventus respondit.
Quatuor enim injusti raptores Dynastae ad crastinum non supervixerant.
3. Obsecro, resipiscite: sectamini justitiam.
Justus in aeternum non commovebitur: quia justitia ejus manet in saeculum saeculi.
O vesaniam!
Oh humana pereuntia, terrea excidere divinis, aeternis, coelestibus!
Non sic justi.

IX: ЦАРИЦА СПРАВЕДЛИВОСТЬ

(Справедливость) даёт каждому своё: послушание начальству, образование и пример малым, верную дружбу между равными, как (говорит) Сенека.
(Справедливость)- Царица Добродетелей, красота нравственной жизни, путь (добрых) дел, Императрица всех: без нее всё только тиранида.
Макробий говорит: "Блаженны царства, в которых царит Справедливость".
1. (Её) обитель находится в словах из (Отче Наш): "Et in terra" (и на земле).
Земля, говорит Святой Василий, - это наше тело, где должен доминировать разум, тем самым командуя Справедливостью.
"Несправедливо, говорит С. Бернар, что слуги- это командиры, а хозяева-слуги.
Несправедливо, что многие узурпируют Господство (Бога) над собой, над другими, и над вещами других".
2. Послушайте меня: завтра некоторые из вас (меня) не смогут (больше) слушать: я знаю, что четверо, которые здесь присутствуют и здоровы, умрут до того, как взойдёт солнце.
Действительно, четыре налётчика на Государя не дожили до следующего дня.
3. Я умоляю вас, покайтесь и ищите справедливости!
Праведник не будет стеснён во веки веков, ибо праведность его остаётся во веки веков.

ужасные, которые находятся среди вас (как свидетельствует [Святой] Иероним), вы их не видите, и, тем не менее, они не перестают быть среди вас.
Так и в настоящем, о дорогие братья, за убийство такой великой Царицы.
Поэтому, как средство, возьмите Розарий Супруга и Супруги и пойте Господу Новую Песнь.

Девятая Царица и Добродетель-это СПРАВЕДЛИВОСТЬ, которая, согласно (С.)Исидору), даёт каждому то, что принадлежит ему, послушание величайшим, воспитание и пример для самых маленьких, братская дружба между равными, согласно Сенеке.
Как свидетельствует Поэт, эта Царица Добродетелей-это приличия добрых нравов, граница дел, царица царств, императрица всех, делающая законы справедливыми, награждающая праведных, осуждающая нечестивых.
Без неё не было бы в мире ни царств, ни власти, но были бы тираниды и жестокая власть. Она отгоняет (как свидетельствует Макробий) несправедливость, бунты, расколы, мятежи как вещи, противоположные себе; она уносит воровство и грабежи; и она сдерживает все вожделения, искореняет пороки и непочтительность небожителей, то есть Святых. Блаженны царства, в которых царит Справедливость, как поистине несчастны те, в которых господствует несправедливость! Это её слова.
Встречают эту чудесную Государыню в девятой Имперской комнате Супруга и Супруги, где: "Et in terra [и на земле]".
И справедливо. Ибо земля (как хочет [Святой] Василий) должна быть подчинена небесным законам и праведным заповедям и суждениям Божественного Провидения.
Земля говорит: Она наша сила.
И потому (С.) Августин говорит: Ибо

NONA REGINA ET VIRTUS EST IUSTICIA, que est reddens unicuique quod suum est, secundum Ysidorum, maioribus obedentiam, minoribus disciplinam et exemplaritatem.
Equalibus autem amiciciam fraternalem secundum Senecam.
Hec teste poeta Regina est Virtutum, Decus morum, Limes operum, Regina regnorum, omnium Imperatrix, leges condens, iustos premians, impios condemnans.
Sine hac in mundo non sunt regna nec potestas, sed tyrannides et ferales potestates.
Hec tollit (teste Macrobio) tanquam sibi opposita iniusticias, rebelliones, scismata, seditiones, aufert furta ac rapinas, et universas voluptates cohibet vicia et irreverentiam deorum, idest Sanctorum extirpat.
O beata regna in quibus regnat Iusticia, quam infelicia vero in quibus dominatur iniusticia, hec ille.
Tangitur autem hec mirabilis Domina in nono Thalamo (fol. 102, col. a) Imperiali Sponsi et Sponse.
Ibi (Et in terra).
Et quidem iuste.
Quoniam terra (Basilio volente) subici habet Celestium Legibus, iustisque Divine Providentie preceptis et iudicijs.
Terra inquit hec est corpus nostrum.
Et ideo dicit Augustinus: Quod semper regulatum debet esse Divina Iusticia ne servus dominetur, et ratio que est Domina suppeditetur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Justi enim in perpetuum vivent, et apud Deum est merces eorum.
5. Vidistis Reginam hanc omni colori insignem vestitu; hac sceptrum, gladium illa tenentem; denis cinctam domicellis; quae dictas elegantia formae longe antestabant; omnes administrae Virtutes Divinae Justitiae.
Quam ut propitiam habere mereamini: Cantate Domino Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

О, какое безумие, лишить себя божественных, вечных и небесных реальностей за разрушающиеся земные вещи!
Не так поступают праведники!
Ибо праведники будут жить вечно, и у Бога их награда.
5. Вы видели эту выдающуюся Царицу в платье всех цветов, которая (одной рукой) держала скипетр, а в другой-меч, в окружении десяти девушек, которые намного превосходили по тонкости внешнего вида предыдущих (девушек): все Добродетели были Служителями Божественной Справедливости.
Чтобы мы заслужили её благосклонность, пойте Господу Новую Песнь.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Божественная Справедливость должна быть там, чтобы дать правила, чтобы раб не преобладал, и дать здравый смысл, который принадлежит Царице (Справедливости). (Святой) Бернар: несправедливо, что слуги преобладают, а хозяева служат. Я спрашиваю: насколько велика и что это за Царица Справедливости? Обрати внимание на меня, сказал (С.) Доминик, может быть, завтра ты будешь на грани смерти, и никогда больше не услышишь меня.

И я знаю, - сказал он, - что четверо из вас, которые сейчас присутствуют в целости и сохранности, к завтрашнему дню умрут. То, что потом произойдёт, докажет событие! Выслушайте меня и покайтесь в своих несправедливостях и грабежах; ибо те, кто собирался умереть, были великими тиранами народов. Так велико, сказал он, славное правосудие, что наименьшее правосудие в мире прекраснее и приятнее, чем может быть царственная дева, которая была бы так прекрасна и обладала в себе красотой всех телесных реалий мира. И я представлю случай, что (если) Бог сотворил камнями, звёздами, травами и другими телесными реалиями таких прекрасных дев, что самая маленькая (красота) была прекраснее, чем (была) когда-либо Эбигейл, жена Давида; и, поднимаясь всё выше, они были бы всё красивее, так что не было бы двух одинаковых по красоте. Вот, – сказал он с удивлением, – самая маленькая справедливость бесподобна и без сравнения прекраснее высшей из всех этих дев, гораздо более великолепна и более легка, чем на высшем уровне самая красивая (из земных дев): самая маленькая (справедливость) ещё больше. О, (как) действительно, очень охотно Давид взял Абигейл как жену и подругу! Разве не согласился бы намного больше (Давид) любить и пытаться достичь любви наименьшей Справедливости Благодати? Как свидетельствует (С.) Иероним, малейшая красота в добродетелях настолько велика, что превосходит телесные вещи, насколько реалии человеческой мысли превосходят реалии плотские.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Et Bernardus: Iniustissimum est servos dominari, et dominos famulari.

Sed quanta queso et qualis est hec Regina Iusticia.

Attendite me inquit Dominicus, forsitan cras morituri et nunquam me audietis ultra.

Et scio inquam, quod quattuor ex vobis infra crastinum sunt morituri qui nunc sunt presentes sani et incolumes.

Quod postea rei probavit eventus.

Audite ergo me, et peniteat vos vestrarum iniusticiarum et rapinarum, nam illi qui erant morituri erant magni tyranni populorum.

Tanta inquit est Iusticia Gloriosa, quod minima mundi iusticia gratiosa est pulchrior formosior et omni gratia suavior quam possit esse una virgo regia que esset tam pulchra, quod haberet in se speciositatem omnium rerum corporearum mundi.

Et pono casum quod Deus crearet ex lapidibus stellis herbis et alijs rebus corporeis virgines sic pulchras, quod minima esset pulchrior quam unquam Abigayl uxor (fol. 102, col. b) David, et semper ascendendo essent magis pulchre, sic quod non essent due equales in pulchritudine.

Ecce inquit mirabile Iusticia hec minima est sine comparatione formosior quam suprema omnium illarum virginum nobilior ac decentior multo amplius quam sit pulchra suprema plus quam illarum minima.

O vere David accepit libentissime Abygail in Sponsam et Amicam.

Quare sequitur quod multo magis est amanda et appetenda minima gratie iusticia.

Quoniam, teste Ieronimo, minimum decoris et formositatis in virtutibus, tantum est excedens corporea quantum humana rationalia superant carnalia.

Quoniam virtutes sunt de Regno Deitatis, sed corpora sunt de rebus mundi infimis.

O si quis Abygail afferentem secum plures divitias cum prudentia iusticia et sanitate non vellet habere in sponsam et hospitare, et posset utiquam et deberet, vere talis bene haberet ac reputaretur fatuus et miser et miserabilis.

Et tamen divitie Abygail et sua fruitio

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Ибо Добродетели принадлежат Царству Божества, а людские тела принадлежат низменным вещам мира. Если бы кто-то не пожелал иметь в качестве невесты Абигайль, которая принесла бы с собой столько богатства и предпочла бы и хотела бы принять с мудростью и здравым смыслом справедливость, действительно, его посчитали бы бессмысленным и несчастным! И всё же богатства Абигайль и наслаждение ими были бы лишь преходящими благами, а блага праведности вечны, ибо они останутся во веки веков, согласно поговорке: праведник выживет во веки веков, ибо Праведность его пребывает во веки веков. Отсюда я говорю вам всем, что потеря мельчайшей Справедливости благодати-больший вред, чем потеря стольких ковчегов, полных золота и драгоценных камней, сколько зёрен пшеницы в тысяче стогов пшеницы. О, чудесная вещь! О, человеческое безумие, когда за малейшее временное благо, такое необъятное добро теряется! Об этом Ориген сказал: Справедливость перед Всемогущим Богом стоит выше, чем бесконечное количество золота, серебра и каждого драгоценного камня во всём мире. Так как он сказал, что это (количество золота и серебра) стоит только земли, потому что они земные, то Справедливость может сравниться с небесными реалиями, ибо праведники будут жить вечно, и их богатства рядом с Господом. В видении, (во время) Таинства (Святой Мессы), вы видели её хорошо, когда вы увидели прекрасную Царицу, одетую во все цвета одежды, держащую скипетр в одной руке и меч в другой, в сопровождении десяти чрезвычайно красивых девушек, из которых самая маленькая была прекраснее всех девиц, которых вы недавно созерцали, благодаря Божественной Силе, которую вы видели.

Эта Царица является Дочерью Верховного Царя, Супругой Императора мира, который имеет право судить по Справедливости по воле (Божьей) Справедливости.

О дорогие, будьте осторожны,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

fuerunt nisi transitoria bona, sed bona cuiuslibet iusticie sunt sempiterna, quia ineternum non commovebuntur.

Iuxta illud: Iustus ineternum non commovebitur, quia iusticia eius manet in seculum seculi.

Unde vobis omnibus dico, quod perdere (fol. 102, col. c) minimam Iusticiam gratie est maius damnum, quam amittere tot Archas plenas auro et lapidibus preciosis quot sunt grana frumenti in mille choris tritici.

O res mirabilis.

O humana vesania, ubi propter minimum temporale bonum, amittitur bonum tam immensum.

De quo Origenes ait: Quod totius orbis Iusticia plus coram Omnipotenti Deo valet, quam infinita auri et argenti et omnis lapidis preciosi pondera.

Quoniam ut inquit ipse hec non valent nisi terram quia de terra sunt, sed per iusticiam possunt comparari celestia, quoniam iusti imperpetuum vivent, et apud Dominum est merces eorum.

Hanc autem bene vidistis in visione sacramentali, ubi Reginam pulcherrimam cernebatis indutam omnium colorum vestimentis, ceptrum in una manu tenentem et gladium in alia, comitata decem puellis supra modum speciosissimis, cuius minor fuit speciosior quam omnes Virgines iam pauloante vobis ex Divina Potentia assignate.

Hec autem Regina Filia est Summi Regis, Sponsa mundi Imperatoris, qui habet diiudicare per illam Iusticiam secundum Iusticie voluntatem.

O carissimi parumper attendite.

Quoniam si expellimus istam Reginam fiet nobis quemadmodum factum est Troyanis, qui iniuste contempserunt et sedaverunt (fol. 102, col. d) Helenam.

Et sicut Anthonio Imperatori qui contempsit Octaviani sororem ac repudiavit, qui omnes horribilissimo fine perierunt pro tanta sceleris noxa.

Et heu heu dietim prochdolor in omni statu et civitate adhuc malum peragitis, cum horribilissima morte infinities dominam hanc interficitis.

Quia totiens quotiens iniusticiam alteri facitis iusticiam interficitis, secundum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

поскольку, если мы отвергнем эту Царицу (Справедливость), с нами произойдёт, то, что случилось с троянцами, которые несправедливо презирали Елену и останавливали её.
И как (это случилось) с императором Антонием, который презирал и отвергал сестру Октавиана, (и) все они погибли ужасной смертью, в наказание за такое злодеяние. И, увы, увы, каждый день, к сожалению, в каждом государстве и городе вы ещё больше совершаете зло, когда бесконечно убиваете ужасной смертью эту Государыню!
Ибо всякий раз, когда вы делаете несправедливость другому, вы убиваете правду, согласно (С.) Ремигию.
Но эти кощунственные убийцы, какой смертью они убивают Дочь Бога, Супругу и Царицу мира?
Увы, увы, послушайте меня! Слушайте, слушайте. Убийство наименьшей справедливости по несправедливости воровства или грабежа, или невозврата долгов, так же тяжело, так же ужасно, как убийство всех, кто был убит в Троянской войне и во всех мировых войнах Юлия (Цезаря) и Александра (Великого) и других, и было бы не столь ужасно перед Богом, сколько перед сущностью смерти.
Ибо, как сказал (С.) Григорий Никейский: смерть добродетелей следует за смертью душ, к смерти и вечному проклятию, как, например, за развращение праведности, за любую несправедливость, совершённую против Бога или Ближнего.
Однако смерть тел, которая является лишь естественной и преходящей, не равна смерти душ, как и сущности и вечному наказанию. О, какой ужас (смерть Царицы Справедливости)! О, что предосудительно! И, что совершенно отвратительно, что в вашем доме, каждый день и каждый час, вы упорствуете в таком серьёзном убийстве, в таком великом преступлении и в таком ужасном святотатстве, когда за одно убийство одного человека вы будете ненавистны другим, цари смерти!
Итак, с максимальным страхом вы должны

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Remigium.
Sed quali morte interficiunt hij interfectores sacrilegi Filiam Dei, Sponsam ac Reginam mundi. Heu heu me audite.
Audite audite.
Tanta est occisio, tam gravis et tam horrenda minime iusticie per furti iniusticiam vel rapine vel per non redditionem debitorum, quod interfectio horrendissima cunctorum qui fuerunt occisi in troiano bello et cunctis mundi bellis Iulij et Alexandri et sic de alijs, non est tam horrenda coram Deo quo ad substantiam mortis.
Quoniam ut ait Gregorius Nicenus(:) Per interitum Virtutum sequitur mors animarum per eternam mortem et damnationem, ut puta inquit per iusticie corruptionem ratione alicuius iniusticie commisse in Deum vel proximum.
Sed mors corporum non est mors animarum nec substantialis nec penalis eterna, sed tantum naturalis et transitoria.
O res horrenda.
O res detestanda.
O res omnino abhominanda, (fol. 103, col. a) ut in domo vestra dietim et singulis horis maneat tantum homicidium, tantum flagicium, et tam horrendum piaculum, cum per solam unius hominis occisionem sitis ceteris odiosi, et mortis civilis rei.
Igitur cum timore maximo deberetis venerari et amare Virtutes iusticie et ceteras gratie Virtutes.
Unde haberetis cunctis Virtutibus facere festa et altaria distincta, atque venerari eas sicut et sanctorum reliquias et sine comparatione devotius, quatenus per talem modum illas timeretis et amaretis.
Quod postmodum eciam fecerunt.
Sed post tempora longinqua, nomina in adventu novorum festorum sunt mutata prochdolor.
Merito enim deberent coli virtutes.
Primo quia sunt causa quare colimus sanctos, secundo quia sunt summe in Sanctis omnibus, tercio quia sunt glorie causa quare colimus Sanctos, quarto quoniam habent esse ab eterno a Divina Providentia, tanquam regule Divine Predestinationis quibus vult salvandos

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

почитать и любить Добродетели, (Добродетель) Справедливости и другие Добродетели Благодати. Следовательно, вы должны делать всем Добродетелям праздники и алтари и почитать их, а также как и мощи Святых, и, несравненно более благочестиво, чтобы таким образом вы боялись и любили их. То, что (древние) также делали. Однако спустя долгое время, с приходом новых праздников, названия были изменены. На самом деле, следует уважать Добродетели. Во-первых, потому что (Добродетели) являются причиной, по которой мы чтим Святых; во-вторых, потому что (они) являются кульминацией совершенства во всех Святых; в-третьих, потому что (они) являются мотивацией славы, по которой мы почитаем святых; в-четвёртых, потому что (они) происходят из вечности от Божественного Провидения, как правила Божественного Предопределения, которым (Бог) хочет, чтобы они соответствовали, те, кто хочет спастись. И поэтому Добродетели сами по себе должны почитаться в (служении), но, будучи во Славе вместе со Христом и Марией, они должны почитаться с (совершенным повиновением): поскольку (они) существуют в Боге от Вечности, (они) являются тем же Провидением Бога, согласно (С.) Ремигию, но отличаются только окончательностью. И именно поэтому они заслуживают того, чтобы их почитали именно с божественным культом, как (это делается с) Богом. Это высший способ, которым (Добродетели) следует почитать и бояться. И хотя сами по себе, что касается бытия, они не имеют человеческого облика, тем не менее они имеют его относительно власти и добродетели, поскольку они олицетворяют бесконечно прекрасные идеи Христа и Девы Марии и Всех Святых". Тогда (Святой) Доминик произнёс очень милые слова, сказав: "Когда вы молитесь со своим Розарием, вы должны сказать десять Радуйся, Мария, в честь Божественной (Царицы) Праведности, десять в честь (Царицы) Милосердия, десять в честь

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

regulari.
Et ita Virtutes in se haberent venerari veneratione dulie, sed in Christo et Maria ut sunt in gloria consumata veneratione yperdulie, ut autem sunt in Deo ab eterno, sunt metipsa Dei providentia secundum Remigium, sed solum differunt ratione.
Et sic debent adorari adoratione latrie tanquam Deus.
Et hic est modus summus quo deberent (fol. 103, col. b) honorari atque timeri.
Et quamvis in se non habent figuram secundum substantiam, habent tamen secundum potestatem et Virtutem in quantum continent Ydeas pulcherrimas in infinitum Christi et Marie Virginis et Sanctorum omnium(").
Unde Dominicus verbum gratissimum subiunxit dicens: (")Cum oratis psalterium vestrum debetis dicere decem Ave Maria ad honorem divine iusticie, et decem ad honorem misericordie et decem ad honorem fidei, et sic de alijs dictis et dicendis.
Et per hunc modum Virtutes vos iuvant in omnibus.
Sicut et legi quandam Sanctam fecisse, et plurimos sanctos novi sic perora[vi]sse, qui et viderunt has dominas in species supra omnem estimationem pulcherrimas et benignissimas.
Sicut Iohanni Elemosinario apparuit Misericordia Dei, et cuidam Patrum antiquorum apparuit Dei Gracia.
Et quidem hoc Iuste fiendum est quia tota pagina sancta non est post Deum nisi de laudibus Virtutum et vituperijs viciorum, secundum Gregorium.
Ut ergo ista predicta emendetis et proficiatis, accipite omnes Sponsi et Sponse Psalterium, et devotius cantate Domino Canticum Novum.

X. REGINA, FORTITUDO.

Hac stat homo in adversis inconcussus: in repentinis imperterritus.
Hac frenantur timor et audacia, mandata Dei, Consiliaque fortiter executioni dantur; dissipantur tentationes; tyrannica sceptra confringuntur; excutitur torpor, vitium eliditur; virtus colitur, et honestum.
1. Thalamus est ei in hisce: PANUM NOSTRUM QUOTIDIANUM.
Nam ut cor hominis confirmat: sic animam, spiritumque fortitudo.
2. Vidistis eam velut regali in palatio Augustam, sceptricam , et denis coronatam stellis; dextera laurum praeferentem, altera clypeum cum lancea, cujus in vexillulo Crux Christi radiabat.
Mira vultus ejus est gratia, formaeque decus sic, ut virtutem masculam, heroicamque spiraret.
Robore praestans: at prudentia et consilio

X: ЦАРИЦА КРЕПОСТЬ.

С (Крепостью) человек остаётся устойчивым в невзгодах, неустрашимым в неожиданных вещах.
С (Крепостью) сдерживаются страх и дерзость, усиливается исполнение Божьих заповедей и (евангельских) Советов, рассеиваются искушения, разбиваются тиранические скипетры, изгоняется инерция, искореняется (каждый) порок, почитается добродетель и честность.
1. Её обитель в словах (из Отче Наш): “Panem nostrum Daily” (наш Хлеб насущный).
Ибо, как крепость укрепляет сердце человека, так (укрепляет) его душу и дух.
2. Вы видели Её величественной в царском дворце со скипетром и венком из десяти звёзд; в правой руке Она несла лавровый венок, в другой руке-щит и копьё, на знамени сиял

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

(Царицы) Веры, и так в честь других (Цариц) о которых уже сказано и будет сказано. Таким образом Добродетели помогут вам во всём.
Я читал, что так делала одна Святая, и я знаю, что многие Святые, которые также видели этих Цариц прекрасными и милыми по внешнему виду, молились им таким образом.
Как (Святому) Иоанну Милостивому явилась Милость Божия, а одному из древних Отцов явилась Благодать Божия.
И хотя этот (отрывок) был написан по Справедливости, так как вся святая страница (не что иное), как о восхвалении Добродетелей и искуплении пороков, по словам Бога, как свидетельствует (С.) Григорий.
Итак, чтобы исправить сказанное ранее и прогрессировать (в Добродетелях), возьмите все Розарий Супруга и Супруги и пойте с большой преданностью Господу Новую Песнь.

Десятая Царица и Добродетель-это КРЕПОСТЬ, которая, согласно (С.) Фульгентию, заставляет душу человека оставаться непоколебимой в невзгодах и неустрашимой во внезапных вещах.
На самом деле, по мнению философа, страсти мужества и страха ею сдерживаются. Эта Крепость Поэтом так описывается: о, Крепость, самая светлая из Добродетелей и их превосходная Царица, ты защищаешь всё, уничтожаешь невзгоды и поднимаешь другие Добродетели, когда они падают. Ты-лидер в борьбе, ты правишь добрыми обычаями, ты вырываешь скипетры у нечестивых, (ты) низвергаешь то, что хочешь, (ты) превозносишь тех, кого хочешь, чтобы всегда были те, кто тебя боится, и царствуешь, не боясь никого..
И (С.) Иероним, аплодируя ей, сказал: с Крепостью велико исполняются Заповеди и (Евангельские) Советы Божьи, и побеждаются

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

DECIMA REGINA ET VIRTUS EST FORTITUDO.
Que, secundum (fol. 103, col. c) Fulgencium, animum hominis facit inconcussum stare in adversis, et imperterritum in subitaneis.
Per hanc enim secundum Philosophum moderantur passiones audacie et timoris.
Que fortitudo a Poeta sic describitur: O preclarissima Virtutum et Regina earum nobilissima fortitudo.
Tu cuncta defendis, adversa obruis, ceterasque Virtutes corruentes erigis.
Tu bellorum es Domina, Tu morum Regula, Tuque impiorum obtines ceptra, deprimis quos vis, exaltas quos volueris, ut non sit qui te non timeat, sic principans ut nullum timeas.
Cui applaudens Hieronimus ait: Per Fortitudinem implentur Dei mandata atque consilia fortiter, temptationesque universe vincuntur viriliter.
Hec fugit pestifera vicia, pusillanimitatem

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

praestantior, ferendo promptissima auxilio.
Denas ejus Domicellas videbatis a panibus, et esculentis instructas.
3. De quarum singulis ita existimetis oportet: sit hominum, brutorumque robur omne corporis, in unum congestum corpus; cum sit accidens corporeum, transcendere suum minime potest subjectum; unde quoque finitum sit necesse est.
Illius igitur vis summa, nec infimam attingerit spiritalis Fortitudinis partem.
Ea itaque infirmissimis dat robur immensum, robustissimis suum illud solius flatu spiritus, enervat, ac prosternit.
Ergo nolite timere pusillus grex: infirma mundi eligit Deus ut confundat fortia.
4. Nihilo tamen minus etiam ipsa in homine extingui, extirparique potest; sed ipso volente per summum nefas.
Vae!
Tales quam potenter tormenta patientur? Non jam ut parricidii rei, non ut qui robur omne naturae in creatis cunctis confregerint; sed qui Divinae gratiam Fortitudinis contempserint, inque seipsis extirparint.
Unde illud consequi necesse est, ut deserti a Deo, sus-deque per omne scelus a cacodaemone volutentur.
Non sic ii, qui in Psalterio quotidie saepius Cantant Domino Canticum Novum.
5. Quapropter cum omnis Virtus, Aug[ustino] teste, ad decem Mandata Dei exequenda dirigatur: etiam dictas jam quinas singulatim eodem omni studio, atque conatu convertere contendatis: et quinis hisce per illa decem ductis, alteram juste Quinquagenam complestis?
Quo ut gratiam vobis sufficiat DEUS, Deiparaque praesidium: in Psalterio Cantate Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Крест Христов.
Её лицо было очаровательно и красиво, оно излучало мужественный и героический характер.
Исключительная, что касается Силы, ещё более исключительная, что касается Благоразумия и Совета, и всегда готовая принести помощь.
Вы видели десять Её девушек с хлебом и едой.
3. Попробуйте представить себе каждую из этих (девушек): если бы можно было направить всю силу тела людей и животных в одно тело: поскольку не имеет значения (в этой гипотезе), что тело вообще не может превзойти свою способность, следовательно, необходимо, чтобы (тело, о котором идет речь) было заключено.
Суммарная сила (направленная в это тело), не достигнет даже мельчайшей части духовной силы (Царицы) Крепости.
(Царица Крепость), поэтому слабым даёт огромную силу, очень сильных (вместо этого), ослабляет и приземляет, дуновением только лишь своего духа.
Поэтому не бойся, маленькая паства: Бог выбирает слабые вещи мира, чтобы запутать сильные.
4. Даже (крепость) может быть погашена и искоренена в человеке: но если он сам этого хочет, то это от безбожия. Беда! Как тяжки будут мучения, от которых они пострадают!
(И будут страдать) уже не как виновные в отцеубийстве, или как те, которые растратили свои человеческие силы на все созданные реалии; но потому, что они презирали благодать Божественной Крепости и искореняли её у себя.
Отделившись от Бога, они были повергнуты дьяволом во всякие грехи.
Не таковы те, кто в С. Розарии, каждый день поют Господу Новую Песнь.
5. Как свидетельствует (С.) Августин, поскольку всякая Добродетель направлена на исполнение Десяти Заповедей Божиих, даже с этими пятью (добродетелями), ныне произнесёнными, поддерживайте всякую заботу и все усилия, чтобы

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

доблестно все искушения.
Она отгоняет злые пороки, беззаботность, бессмысленность, расслабленность, пренебрежение и страх.
Она прогоняет отчаяние, недоверие и смятение ума.
(Это) через неё есть твёрдая надежда, и через неё укрепляется всякая Добродетель, согласно (С.) Василию.
И она встречается в десятой Царственной комнате Супруга и Супруги "Panem nostrum Daily (наш хлеб насущный)".
И это справедливо!
Ибо, согласно (С.) Августину, как в жизни мы укрепляемся хлебом, так и через Святую Крепость Божию укрепляемся во всём, укрепляемся, чтобы исполнять (Десять) Заповедей Божиих. Но как велика эта Царица и чудесная Государыня, вы, свидетели Божественной доброты, высоко оценили её, созерцая Божественные Арканы, пока я совершал Святую Евхаристию.
Вы видели в Царском дворце прекрасно одетую Царицу несказанной славы, которая имела с собой десять хорошо одетых дев, готовых во всём защищать людей. На самом деле, её красота была настолько велика, что любая красота этого мира, даже если бы существовала ещё сотня миров, больше и превосходнее этого, была бы не чем иным, как дымом по сравнению с сияющим солнцем. И, конечно, справедливо, поскольку (Царица) Крепость (как свидетельствует [С.] Амвросий) является Дочерью Бога, Подругой Святого Духа, Сестрой и Супругой Господа нашего Иисуса Христа. Она несла императорскую корону, сияющую десятью звёздами.
В одной руке она держала лавровую ветвь, а в другой - щит и копьё, готовое защитить нас от всех страхов ночи и от всех злодеяний нечестивых.
В Знамени её копья был Крест Господень.
Так как слава наша и крепость есть в Кресте Господнем, как говорит Апостол (Павел), через

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

vecordiam torporem negligentiam atque pavorem.
Hec desperationem expellit atque diffidentiam et mentis perturbatìonem.
Per hanc quam spes habetur firma, et Virtus omnis per hanc confirmatur, secundum Basilium.
Et tangitur in decimo Thalamo Regali Sponsi et Sponse ibi (Panem nostrum quotidianum).
Et merito.
Nam secundum Augustinum, sicut per panem fortificamur in vita, sic Sancta Dei Fortitudine ad omnia confirmamur, fortificamur ad Dei Mandata peragenda et corroboramur.
Sed qualis et quanta (fol. 103, col. d) est hec Regina et admirabilis Domina, vos speculatores Divine Bonitatis lucidius perpendistis, cum Archana Divinorum in Sancta Eucharistia me celebrante speculati estis.
Vidistis in Palacio Regali Reginam indicibili gloria adornatam, que secum decem puellas habuit ornatas et paratas ad homines defendendum in cunctis.
Tanta enim erat Pulchritudo Eius, quod omnis istius mundi pulchritudo et si adhuc centum alij essent mundi isto maiores et nobiliores, non esset nisi fumus soli clarissimo comparatus.
Et merito quidem.
Quoniam Fortitudo (teste Ambrosio) est Filia Dei, Amica Spiritus Sancti, Soror et Sponsa Domini nostri Ihesu Christi.
Que Coronam Imperialem ex decem stellis micantem gestabat.
In Manu Virgam lauream tenebat, et in alia manu Clipeum et Lanceam gerebat, parata ad subveniendum nobis contra omnes timores nocturnos et universa malorum repugnantia.
In vexillo quoque Lancee Sue Domini Crucem habebat.
Quoniam gloria nostra et fortitudo est in Cruce Dominica, ut dicit Apostolus, per quam mundus est nobis Crucifixus et nos mundo.
Quid o carissimi.
Tam fortis est hec Domina, quod si omnes homines essent gigantes et eciam omnes arene maris, et (fol. 104, col. a) quilibet esset tam fortis quod posset sicut Athlas gigas infinitus, secundum Poetas, celum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

достичь их; и эти пять (добродетелей) суммируются с другими, -это десять, и вы завершили вторые 50 молитв Розария!

Итак, для того, чтобы Бог дал вам Благодать, и Богородицу как Защиту: в С. Розарии: "Пойте Господу Новую Песнь".

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

который, мир для нас был распят, и мы для мира. Почему, о дорогие? Эта Властительница настолько сильна, что если бы все люди, как и все песчинки моря, стали гигантами, и каждый (из них) был настолько силён, что мог (по мнению Поэта) двигать небо, как высший Гигант Атлант, то даже самая маленькая крепость благодати сильнее всех этих (гигантов), больше, чем все гиганты вместе взятые.

И она всегда готова помочь вам во всём, ради благосклонности Отца своего Всемогущего, Брата своего Иисуса Христа и Друга Своего Святого Духа.

И это, безусловно, верно, поскольку, согласно (С.) Григорию Назанзену, одна капля Божественной Добродетели больше, чем все естественные сотворённые вещи, поскольку меньшая вещь Бога сильнее всех людей.

И она всегда перед вашими воротами, на ваших площадях, в доме, в постели, и везде, где она сопровождает вас, для вашего спасения.

Ибо, как свидетельствует (С.) Григорий, Бог повсюду, по сути, присутствию и силе, несущий повсюду всякую Божественную Добродетель.

О, великое Милосердие Божие, посредством которого мы имеем (благодать) быть защищёнными и накормленными такой Властительницей; ибо все её Девы приносили хлеб и пищу в изобилии, чтобы иметь возможность поддерживать людей на пути Божьем.

Но, хотя эти (продукты) истинны, но не все их видят, как, к сожалению, вы не видите своих грехов, которые бесконечны и ужасны, что, если вы (увидите) их ясно, вы все умрёте вместе, так что вы не видите совершенства этой Добродетели, даже как восприятия, и она превосходит всякое визуальное воображение по достоинству, красоте, благодати и стойкости.

О, возлюбленные, как несчастны те, кто всегда презирает эту Государыню и отталкивает её, и поэтому они не исполняют Заповеди Божьи, кроме как из страха перед миром или из страха

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

movere, adhuc minima Fortitudo Gratie est fortior omnibus hijs, plus quam omnes gigantes simul sumpti sunt fortiores minimo eorum.

Et hec est semper parata vobis succurrere ad omnia ex Patris Sui Omnipotentis, et Fratris Sui Ihesu Christi, et Amici Sui Spiritus Sancti gratissima benivolentia.

Et quidem verum est.

Quoniam secundum Gregorium Nazanzenum plus est minimum Divine Virtutis cunctis creatis naturalibus, quia minimum Dei fortius est cunctis homnibus.

Et hec semper est ante portas vestras, in foribus vestris, in domo, in lecto, ubique eciam comitatur pro salute vestra.

Quoniam teste Gregorio, Deus est ubique per essentiam presentiam et potentiam, ubique deferens omnem Virtutem Divinitatis.

O magna Dei Clementia per quam sic protegi habeamus a tali domina et nutriri, nam omnes Puelle Eius panes portabant et cibaria universa, quibus homines in via Dei habent sustentari.

Sed quamvis hec sint verissima, tamen non omnes hec vident sicut nec videtis peccata vestra prochdolor que sunt infinita et horrendissima, que si videretis clare, omnes simul moreremini, sic nec vos videtis excellentiam huius virtutis, nec presentiam, que a (fol. 104, col. b) parte rei excedit omnem visibilem ymaginationem in decore et formositate gratia et fortitudine.

O carissimi quantum sunt miserabiles qui dominam hanc spernunt semper et deicìunt, ut non faciant Dei mandata nisi propter timorem mundanum vel timore deficiendi, aut propter verecundiam vel desperationem sive accidiam et sic de singulis.

Sed quantum queso bonum est hanc Dominam Fortitudinem secum habere.

Audite me inquit Dominicus, et audiendo me, que dicam vestre memorie commendate.

Tantum tanquam magnum est bonum, quod si quis haberet fortitudinem corporalem cunctorum mundi leonum ursorum et pardorum simul et gigantum ymmo plurimorum mundorum, certe iste haberet magnam fortitudinem, cumque

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

перед смертью, или от стыда, или от отчаяния, и так далее.
Но, спрашиваю, насколько велико добро иметь с собой эту Царицу Крепость?
Послушайте меня, сказал Доминик, и, обратив на меня внимание, доверьте своей памяти то, что я скажу.
Если бы кто-то обладал телесной силой всех львов, (всех) медведей и (всех) леопардов, и (всех) гигантов мира (вместе взятых), и, действительно, многих миров, он, безусловно, имел бы большую силу, и все короли мира должны были бы бояться.
Хотя, тем не менее, мельчайшая Сила Благодати более энергична, чем такая сила, настолько, насколько он сильнее, чем один человек.
Но почему это?
Конечно, это так, потому что сила тела есть физическое качество, по мнению Философа; поэтому она не может превзойти человека-получателя, вместо этого Крепость Благодати есть качество души, то есть это та же Добродетель, что и Святой Дух, в пользу Божественной Добродетели, которая делает Бога настоящим в телесной крепости и духовной крепости.
Вот какое великое добро вы теряете, всякий раз из страха нарушая Заповедь Божию.
О, если кто-то потеряет силу льва из-за его лени, он действительно должен быть очень виноват!
Поэтому следует сказать о тех, кто не только теряет её бесконечно много раз, но, что я также утверждаю с болью, бесконечно много раз убивает её ужасно. Но с какой смертью? Послушайте, пожалуйста. (Они убивают её) такой ужасной смертью, что самой безмятежной её смертью удастся убить того человека, о котором говорилось ранее, у которого есть такие большие силы животных; и действительно, даже тысячей таких (смертей). О, поистине ужасный грех, злой и отвратительный!
Поэтому будьте осторожны с собой, потому что однажды Господь отомстит за смерть этой Своей Дочери.
Так как смерть Его Дочери, так как это Божественная Добродетель, является

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

omnes reges mundi deberent timere.
Et tamen minima Fortitudo Gratie fortior est tali sic fortificato, de tanto quanto ille fortior est uno solo homine.
Sed cur hoc.
Certe ideo, quia fortitudo corporis est accidens corporeum, secundum Philosophum, ideo non potest transcendere suum subiectum, sed Fortitudo Gracie est accidens anime, vel est met Virtus Spiritus Sancti pro Virtute Divina in Deo quam (fol. 104, col. c) representant fortitudo corporalis et fortitudo spiritualis.
Ecce quantum bonum perditis, totiens quotiens, ex timore Mandatum Dei frangitis.
O si quis amitteret fortitudinem leonis sua accidia, vere talis multum esset culpandus.
Quid igitur dicendum est de hijs qui infinities hanc nedum perdunt, verum quod et dolenter refero infinities horribilissime occidunt.
Sed qua morte.
Audite queso.
Tali et tam horrenda morte quod minima mors istius haberet interficere hominem predictum tantas animalium fortitudines habentem; ymmo et mille tales.
O vere horrendum malum et detestandum peccatum.
Propterea caveant sibi, quoniam Dominus aliquando vindicabit mortem huius Filie Sue.
Quoniam mors huius Filie inquantum est Virtus Divina est Mors Dei, et si non in substantia tamen in Filia.
Ideo hec timiditas vel pusillanimitas aut negligentia interimens hanc Reginam est mortale peccatum.
Ut ergo a malis liberemini, accipite Sponsi et Sponse Psalterium dicendo sepius, Panem nostrum quotidianum Fortitudinis, da nobis hodie.
Et cantate Domino Canticum Novum quia mirabilia fecit vobiscum hodie.
Cum igitur quelibet Dominarum harum habeat decem Domicellas, quoniam hee quinque Virtutes sunt homini deputate ad custodiam Decem Mandatorum (fol. 104, col. d) Dei sicut et priores, et cum sint quinquaginta, et quinque earum Regine que sunt quinque Virtutes per decem

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Смертью Бога, пусть и не в Бытии, а в Дочери.
Следовательно, застенчивость или невнимательность или пренебрежение, которое убивает эту Царицу, является смертным грехом.
Итак, чтобы избавиться от этих бед, возьмите Розарий Супруга и Супруги, часто повторяя: "Panem nostrum Daily Fortitudinis, da nobis hodie (дай нам сегодня наш насущный хлеб Крепости)".
И пойте Господу Новую Песнь, ибо сегодня он совершил чудеса для вас.
Итак, каждая из этих Цариц имеет десять дев, потому что эти пять Добродетелей предназначались человеку для хранения Десяти Заповедей Божьих, как и предыдущие (Царицы) с (их) пятьюдесятью (девами).
И пять их Цариц, которые являются пятью Добродетелями, умноженными на десять Заповедей Божьих, делают пятьдесят: ибо (как свидетельствует [С.] Августин) каждая Добродетель предписана исполнять десять Заповедей Божьих, из этого следует, что вы должны читать вторые 50 молитв Розария, или такие, или меньшие, как было сказано.
Посему пойте Господу Новую Песнь, ибо он совершил чудеса.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Mandata Dei multiplicate fiunt eciam quinquaginta (nam teste Augustino) omnis Virtus ordinatur ad decem Dei Mandata peragenda, sequitur quod merito debetis dicere secundam quinquagenam Psalterij, aut magnam aut minorem ut dictum est.
Cantate igitur Domino Canticum Novum, quia mirabilia fecit.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

III. QUINQUAGENA
XI. REGINA, FIDES

Haec est substantia sperandarum rerum, argumentum non apparentium.
Haec, ait S. Hieron[ymus], Divina terrenis iungit , Patriarchas instruxit, Apostolos fundavit, et Ecclesiam.
Haec, ait Santus Ambr[osius], credit, quae non videt: aestimat, quae non scit.
Est ea Charitatis regula, lucerna Spei, Prudentiae norma, Scientiae forma, SS. Trinitatis Nuncia, et Sanctorum Sponsa.
Est ea scala viventium, turris pugnantium, et navis periclitantium; secura dux ad Gloriae Portum.
1. Thalamus ei in hoc est: DA NOBIS HODIE.
Nam Eucharistia Misterium Fidei Panem quotidianum dat nobis, vel spiritaliter semper, vel sacramentaliter quandoque.
Datur is autem fidelibus, filiis: non canibus, qui foris sunt.
2. Fides Reginas forma, et gloria antedictas superat universas: quia Theologica est, at morales istae.
3. Vidistis idcirco eam cultu tricolorem: ab imo, candidam, in medio, purpuream, in summo, auream: scil[icet] ob fidem de Incarnatione, Passione, et Resurrectione, ac SS. Trinitatis Gloria.
Triplici augustam corona, Argentea, Gemmea, et Stellata: ob dictas causas.
Dextera, Calicem cum SS. Hostia; quem fidelibus porrigens, eos vitae reddebat: sinistra, Crucem Domini cum Passionis armis deferebat.
4. Pulchritudo ejus major est, quam naturalis pulchritudo novem ordinum Angelorum.
Et jure merito.
Nam divinius illa Bonum Aeternae Gloriae promeretur, quam tota sit angelica natura.
Unde gratior est Deo anima cum formata fide, quam totius Hierarchiae natura sola.
5. Verum necesse est, minimum Fidei punctum credere, quod verius sit, quam maximum in natura intelligibile.
Quia lumen naturale nimium quam longe est sub lumine fidei.
Ita vero res habet; ut imum ordine superioris multo sit perfectius, quam summum Ordinis inferioris.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ТРЕТЬИ 50 МОЛИТВ
XI. ЦАРИЦА ВЕРА

(Царица Вера) является основой того, на что нужно надеяться, доказательством того, чего не видно.
(Вера), говорит Святой Иероним, связывала Божественные реалии с людьми, наставляла Патриархов, составляла Апостолов и Церковь.
(Вера), говорит Святой Амвросий, верит в то, чего не видит, оценивает то, чего не знает.
(Вера) - это правило милосердия, свет Надежды, норма Благоразумия, изображение науки, посланница С. Троицы и невеста Святых.
(Вера) - это лестница живых, башня бойцов, корабль тонущего; это верный гид в гавань Славы.
1. Её обитель находится в (словах Отче Наш): “da nobis hodie” (дай нам сегодня).
Ибо Евхаристия, которая есть Тайна Веры, даёт нам Хлеб насущный, или всегда духовно, или время от времени, сакраментально.
Этот (Небесный Хлеб) даётся, однако, верным детям, а не собакам, которые стоят снаружи.
2. Вера (Царица) превосходит по красоте и славе все предыдущие царицы, ибо она (Добродетель) Богословская, (другие Царицы-Добродетели) Нравственные.
3. Вы видели её в одежде трёх цветов: белой, внизу; красной, в центре; жёлтой, вверху; (и это) в отношении (Тайн) веры Воплощения, Страстей, Воскресения и Славы Святой Троицы.
Она была величественной (и имела) Тройную корону, серебристую, драгоценную и звёздную, по причинам (уже указанным).
В правой (руке) у неё была чаша со Святой хостией, и, возвысив её перед верными, она возвращала им жизнь; в левой (руке) она несла крест Господень с орудиями Страстей.
4. Её красота превосходила красоту, которая принадлежит (Ангелам), девяти Ангельским Хорам. И заслуженно.
На самом деле, благодаря Ей вы получите Добро

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Одиннадцатая Царица, или Добродетель, - это ВЕРА, которая, согласно Апостолу, является содержанием вещей, на которые нужно надеяться, демонстрацией вещей, которые не появляются.
Эта Добродетель, (согласно [С.] Иерониму) соединяет Божественное с земным, связывает низшее с небесным, наставляет святых отцов-Патриархов, является основанием Апостолов, подтверждает всю Церковь Божию.
Эта Добродетель веры (согласно [С.] Амвросию) верит в то, чего не видит, наблюдает за тем, чего не знает, поскольку среди них есть те вещи, о которых, согласно Пророку, никто никогда не слышал, и сердцм никогда не понимал, которые выше восприятия, и в которые, по праву, нужно верить, а не понимать. Она является (проводником) двенадцати Символов веры о Боге и о семи Таинствах, а также обо всех истинах Священного Писания и католических догмах Вселенских Соборов, поскольку они поддерживают Католическую Церковь, согласно богословам. Эта Добродетель-чудесная и сверхъестественная Царица, (и) без неё никто не может угодить Богу, и через неё праведник живёт верой.
(Она) выступает против неверности, ереси, заблуждений, суеверий и магических искусств. И сказал о Ней Святой: о Вера, велика тебе хвала: (ты) великолепная Императрица Церкви, (Ты) защитница Добродетелей, (ты) просветительница и учитель верующих. О, Блаженная Царица, как прекрасна, как приятна, как учтива и элегантна (Ты)! Воистину, Ты-Правило милосердия, Светильник надежды, Норма благоразумия, Форма знания, Посланница (С.) Троицы и Супруга Святых.
О, истинно Блаженная Вера, Ты - Царица Добродетелей, Судья добрых нравов, Лестница живых, Башня бойцов, Корабль потерпевших кораблекрушение, которых (Ты) уверенно ведёшь к Воротам Славы.
И эта прекрасная Царица встречается в одиннадцатой Царственной Комнате

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

UNDECIMA REGINA SIVE VIRTUS EST FIDES, que secundum Apostolum, est substantia sperandarum rerum, argumentum non apparentium.
Hec autem Virtus (secundum Ieronimum) Divina terrenis coniungit, infima celestibus sociat, sanctos patres Patriarchas instruxit, Apostolos fundavit, totam Dei Ecclesiam firmitate confirmavit perpetua.
Hec autem Virtus Fides, secundum Ambrosium, credit que non videt, estimat que non scit, quoniam de hijs est que, teste Propheta, sunt supra hominis sensum, que nemo audivit nec cor apprehendit, ut merito ista sunt credenda et non scìenda.
Hec est de XII Articulis fidei Dei, et de septem Sacramentis, ac de veritatibus Sacre Pagine universis, ac de Catholicis conclusionibus conciliorum generalium, inquantum tangunt (fol. 105, col. a) Ecclesiam Catholicam secundum Theologos.
Hec autem Virtus est Regina admirabilis et supernaturalis, sine qua nemo potest placere Deo, et per quam iustus in fide vivit.
Et opponitur infidelitati, heresi, errori, superstitioni, artibusque magicis.
De qua quidam Sanctus inquit : O magna laus tua Fides. Ecclesie preclara Imperatrix, virtutum Propugnatrix, fidelium Illuminatrix et Doctrix.
O Beata Regina quam pulchra, quam amena, quam suavis et decora.
Nempe Tu es caritatis Regula, spei Lucerna, prudentie Norma, scientie Forma, Trinitatis Nuncia, et Sanctorum Sponsa.
O vere Beata Fides, quoniam Domina es Virtutum, Iudex morum, Scala viventium, Turris pugnantium, Navis periclitantium, que universos secure perducis ad Glorie Portam.
Et tangitur hec Domina pulcherrima in undecimo Thalamo Regali Sponsi et Sponse ibi (Da nobis hodie).
Et congrue quidem.
Quoniam per Fidem, teste Augustino, datur nobis ab Universali Provisore panis supersustantialis quoniam non nisi Fide formata capitur.
Et Ambrosius: Spiritus Sanctus Dator est

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

6. Unde aestimari non potest jactura animae, si vel in minima fidei particula dubitet, aut discredet ; praeterquam quod rea omnium constituatur.

Quod si igitur Dominus dicat: Petre, ego oravi pro te, ut non deficiat fides tua: quo impensius supplicare nos oportet?

Quare, Cantate Domino Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Вечной Славы, которая более несравнена, чем вся ангельская природа.

По этой причине более угодна Богу душа, в которой сформировалась Вера, а не только природа всей Иерархии (Ангельской).

5. Необходимо действительно верить, что мельчайшая точка веры более истинна, чем величайшая реальность, понятная в природе, поскольку свет веры бесконечно ярче естественного света.

Это действительно так, поскольку меньшая вещь более высокого порядка гораздо более совершенная, чем более высокая вещь более низкого порядка.

6. Отсюда нельзя рассчитать вред для души, если она сомневалась или отрицала мельчайшую частицу веры, за исключением тех случаев, когда она признавалась во всём, в чём была неправа.

Итак, если Господь сказал: "Пётр я молился о тебе, чтобы не угасла вера твоя " (ЛК.22,32), разве мы не должны умолять с большой настойчивостью?

Поэтому: "Пойте Господу Новую Песнь”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Супруга и Супруги, в "Da nobis hodie (Дай нам сегодня)".
И, конечно, не зря.
Ибо посредством (Царицы) Веры, как свидетельствует (Святой) Августин, (вера) даётся нам Универсальным Дарителем хлеба, который поддерживает, потому что (вера) достигается только персональной Верой. И (С.) Амвросий: Святой Дух-Даритель даров. Но кому?,- сказал он.
Не неверным, а тем, кто остаётся в истинной вере. Потому что, по мнению богословов, (Царица Веры) является Воротами и главным Путём, порождающим другие Богословские Добродетели (Надежды и Милосердия).
Но я спрашиваю: насколько прекрасна и благородна эта Царица?
Она красивее и грациознее всех десяти Цариц, упомянутых ранее, а также очень возвышена и превосходна во всех совершенствах. Но, Боже мой, как это может произойти? Конечно (это так), потому что другие Добродетели нравственны, по мнению философов и богословов, но эта Царица - Богословская, о чём свидетельствует (С.) Павел вместе со всеми Пророками.
И Богословская Добродетель выше нравственной (Добродетели), так же как Вера выше всех, уже упомянутых, согласно (С.) Григорию Никейскому.
Действительно, некоторые свидетели из вас видели (Царицу Веры) в сопровождении десяти прекрасных девушек.
Нижние одежды этой Царицы были белы, для веры (Тайн) Воплощения, средние одежды были красными, для веры (Тайн) Страстей.
Верхние (одежды) были золотыми, украшенными звёздами, для веры (Тайн) Святой Троицы и Воскресения Христа.
И у Неё было три Короны: первая (Корона была) из серебра, вторая-из драгоценных камней, третья-из звёзд по тем же причинам (Тайн Веры).
(Она) несла в правой Руке Тело Господа (в Святейшей Хостии), которую Она показывала верующим и оживляла их.
В левой Руке Она несла

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

munerum.
Sed quibus inquit ille.
Non infidelibus sed permanentibus in vera fide.
Quoniam secundum theologos Hec est Ianua et prior Via generationis alijs Virtutibus theologicis.
Sed quero.
Quam pulchra (fol. 104, col. b) et nobilis est hec Regina?
Brevis responsio.
Cunctis decem Reginis prehabitis hec est formosior et elegantior, ac omnino nobilior ac omni perfectione excellentior.
Sed o Deus meus, quomodo possunt hec fieri(?)
Certe quia alie Virtutes sunt Morales secundum philosophos et theologos, sed hec Regina est Theologica cum omnibus Prophetis, teste Paulo.
Et quantum Virtus theologica est nobilior quam moralis, tanto Fides est excellentior omnibus iam dictis, secundum Gregorium Nicenum.
Hanc vero speculatores quidam ex vobis viderunt comitatam decem Puellis pulcherrimis.
Vestimenta huius Regine inferiora erant candida, propter Fidem Incarnationis.
Media erant rubea, propter Fidem Passionis.
Superiora vero erant aurea ornata stellis, propter Fidem sancte Trinitatis et Resurrectionis Christi.
Et habuit tres Coronas: Primam argenteam, secundam ex lapidibus preciosis, terciam ex stellis propter easdem causas.
Gerebat in dextra Manu Corpus Domini in Calice quem porrigebat fidelibus et eos vivificabat.
In sinistra vero Crucem Dominicam cum armis Passionis deferebat.
Sed quis posset dicere Eius decorem.
Tam, inquit Dominicus, pulchra est et nobilis hec Regina, que excedit pulchritudinem (fol. 105, col. c) naturalem omnium novem Ordinum Angelorum.
Sed cur hoc tam mirabile.
Certe quoniam habet promereri a Deo maius bonum quam sit tota Natura Angelica.
Et hoc bonum est Bonum Eterne Glorie,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Крест Господень, с орудиями Страстей.
Но кто мог описать Её красоту?
Эта Царица, - сказал (Святой) Доминик, - настолько прекрасна и превосходна, что превосходит природную красоту всех девяти Ангельских Орденов.
Но почему это так замечательно?
Конечно, потому что (Она) достойна заслужить от Бога большего блага, чем присутствует во всей Ангельской Природе.
И это благо есть Благо Вечной Славы, когда Бог, по (Святому) Василию, будет обладать Ею в полноте, и в Нём будут в полноте получать всё желаемое.
Вы слышали замечательные вещи о достоинстве Веры, но я добавлю к ним ещё одну замечательную вещь: что лучше и приятнее иметь веру, сформированную Богом в обители собственного сознания, чем обладать по желанию целой Иерархией Ангелов и использовать её, однако, только для простых естественных реалий.
Поскольку Ангелы в простых естественных реалиях могут грешить, согласно (С.) Августину и Учителю (Пьетро Ломбардо) в Суждениях, однако, оставаясь в сформированной вере, (Ангелы) никогда не могут грешить. Потому что иначе, как сказал (С.) Григорий Никейский, противоположные вещи, то есть добродетель и порок, были бы в одно и то же время едины, что невозможно.
Но спрашиваешь тогда, как можно получить такую прекрасную Веру.
Послушай замечательный ответ.
Если ты веришь, что самая маленькая из вещей, в которую нужно поверить в вере, более верна, чем самая большая из материальных вещей природы, тогда у тебя есть возможность достичь этой прекрасной Царицы. Однако ты должен верить, что мельчайшая реальность веры более истинна (чем мельчайшая материальная реальность природы).
Каждый человек-рациональное животное, соответственно природе и необходимости.
И правильно, что естественный свет находится в свете веры, как свет низшего и другого вида. Таким образом,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

per quod Deus ad nutum obtinebitur, secundum Basilium, et in Ipso plenissime cuncta desiderabilia habebuntur.
Ecce miranda audistis de Fidei dignitate, sed quibus unum mirabile addo quod melius est et Deo magis amabile habere fidem formatam in domo sue conscientie, quam ad nutum obtinere totam unam Ierarchiam Angelorum, acceptam tamen solum secundum pura naturalia.
Quoniam Angeli secundum pura naturalia possunt peccare, secundum Augustinum et Magistrum in Sententijs, sed Fide formata manente inesse, nunquam possunt peccare.
Quia alias contraria essent in eodem simul et semel, ut arguit Gregorius Nicenus, id est virtus et vicium quod est impossibile.
Sed queris quo nam modo haberi poterit hec pulcherrima Fides.
Audi mirabile responsum.
Si credas minimum credibile fidei esse magis verum quam maximum in natura sensibile, tunc dispositionem haberes ad attingendum hanc pulcherrimam Dominam.
Minimum enim in Fide debes credere magis esse verum quam istam.
Omnis homo est animal rationale, que est naturalis et necessaria.
Et ratio est.
Quia lumen naturale est (fol. 105, col. d) sub lumine Fidei tanquam lumen inferius specie et diversum.
Sic est autem quod minimum ordinis superioris est perfectius quam maximum ordinis inferioris, sicut minimus homo est perfectior perfectissima quacunque specie animalis bruti.
Ex quo patet quod malum est parvulam fidem formatam perdere.
Sed heu heu utinam perderetis tantum hanc fidem sine fidei lesione.
Sed prochdolor plerique per blasphemias, artes magicas, astrologorum fantasias, et superstitiones dyabolicas, nedum dicam ledunt, verum et crudelissime occidunt.
Cuius mors est tam horrenda, tanquam gravis et erumnosa, quod si foret possibile angelis mori, Trinitas beata pocius vellet mille angelorum supposita mori, quam unicam formatam fidem per sortilegia vetularum et abusiones infidelium

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

эта маленькая вещь высшего порядка, - более совершенна, чем самая большая вещь низшего порядка, как самый маленький из людей более совершенен, чем любой совершенный вид иррационального животного.
Из этого видно, что плохо терять небольшую сформировавшуюся веру.
Но, увы, увы, Небо пожелало, чтобы вы потеряли только эту веру (сформировавшуюся), не причинив вреда вере!
Но, к сожалению, большинство с богохульствами, магическими искусствами, фантазиями астрологов и дьявольскими суевериями не только, скажу я, обманывают (веру), но и жестоко убивают её.
И её смерть настолько ужасна, настолько серьёзна и настолько катастрофична, что, если бы Ангелам удалось умереть, Святая Троица предпочла бы, чтобы Ангелы умерли тысячами смертей, а не умерла бы одна сформированная вера, из-за гаданий старушек и издевательств неверных.
Ибо, как говорит (Святой) Августин, Бог больше любит минимум благодати, чем любую максимальную реальность физической природы, будучи наименьшей благодатью, ближайшей к Богу, любой степени физической природы в сотворённых вещах.
О, как это нечестиво, и действительно жестоко!
Кто когда-нибудь будет ценить людей, убивающих Ангелов?
О, что действительно немыслимо, но совсем не невероятно, потому что они также убивают нашего Господа Иисуса Христа.
Действительно, как свидетельствует (Святой) Иероним, неверие снова убивает Сына Божьего.
Итак, чтобы избавить вас от таких великих зол и процветать с помощью этой Царицы, возьмите Розарий Супруга и Супруги и пойте Господу Новую Песнь.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

interimi.
Quoniam Augustino inquiente Deus plus amat minimum gracie quam aliquod maximum pure nature, cum gratia minima sit proximior Deo quam quicunque gradus nature pure in creatis.
O res impia, ymmo res crudelissima.
Quis estimavisset unquam homines Angelos interficere.
O res vere mirabilis, sed nequaquam incredibilis, quoniam et Dominum nostrum Ihesum Christum interficiunt.
(Fol. 106, col. a) Nam teste Ieronimo: Infidelitas rursus interficit Filium Dei.
Ut ergo a tantis liberemini malis et per hanc Dominam universis habundetis bonis, accipite Sponsi et Sponse Psalterium, et cantate Domino Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

XII. REGINA, SPES.

Haec est expectatio certa futurae beatitudinis: ex meritis praecedentibus.
Nam sine his, foret praesumptio.
1. Thalamus spei est ibi: DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA.
Nam per spem in Deo peccatorum sit remissio.
Sic David speravit: desperavit vero Cain.
2. Spem concipit, qui credit, minimum Divinae Potentiae plus posse ad salvandum: quam mundi innumeri peccatorum valeant ad damnandum.
Quantumcumque igitur peccaris: nec dum adhuc minimum punctum Clementiae Dei exhausisti.
Quia quidquid in Deo est, id Deus ipse est.
Blasphemasti Cain, dum aiebas: major est iniquitas mea, quam ut veniam merear.
O gloriam Spei vere magnam!, exclamat S. Maximus.
3. Vidistis ipsi Reginam in Rege JESU CHRISTO: denas inter comites Virgines, cicladibus amictas aureis, positisque genibus cum Regina suppliciter pro genere humano deprecantes Deum, solis propitium sperantibus.
Reginam quoque conspicati estis electos Vitae libro inscribentem.
Pulchritudo ejus, atque praestantia pene par Fidei videbatur: certe quanta nulli esse effabilis queat.
Hac meremur, Deumque mereamur ita volentem, Seque donantem nobis.
Atque eo mirifice delectatur, sic esse cum filiis hominum.
Quocirca de facili isthic aestimare est, desperationis immanitatem: quae odium Dei inducit animae desperanti.
Quod ut a vobis prohibebat Deus, Cantate Domino Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

XII. ЦАРИЦА НАДЕЖДА.

(Надежда) - это верное ожидание будущего блаженства, за заслуги, ранее (приобретённые при жизни).
Фактически, без этих (заслуг) было бы самонадеянно (спасать себя без заслуг).
1. Обитель надежды (в Отче Наш) находится здесь: "Dimitte nobis debita nostra "(Верните нам наши долги).
Ибо с надеждой на Бога есть отпущение грехов.
Когда Давид надеялся, Каин отчаялся.
2. Приветствует в себе надежду тот, кто считает, что мельчайшая Божественная сила способна спасти больше, чем бесчисленные грехи способны осудить.
Как бы ты ни грешил до сих пор, до сих пор ты опирался только на мельчайшее зерно Милосердия Божьего.
Ибо всякий, кто в Боге, имеет Бога в себе.
Богохульствуй, Каин, когда ты сказал: "беззаконие моё больше прощения, которое я могу заслужить "(быт. 4: 13).
"О, безмерная Слава Надежды!", воскликнул С. Максим.
3. Вы сами видели Царицу (Надежду) вместе с Царём Иисусом Христом среди десяти девушек, окутанных золотыми одеждами, и, которые стоя на коленях вместе с Царицей, молились о роде человеческом Богу, который благоприятен только к тому, кто надеется (на Него).
Вы также видели Царицу (Надежду), которая писала имена избранных в Книге Жизни.
Её красота и очарование казались почти такими же, как у (Царицы) Веры.
За (Надежду) мы зарабатываем и заработаем Бога, который так хочет и дарит себя нам.
И поэтому (Надежда) превосходно радуется быть вместе с детьми человеческими.
Отсюда можно легко оценить чудовищность отчаяния, которое наводит душу отчаявшегося на ненависть к Богу.
Чтобы Бог всегда держал подальше от вас (отчаяние), "Пойте Господу Новую Песнь”.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Двенадцатая Царица или Добродетель-это НАДЕЖДА, которая, согласно Учителю (Пьетро Ломбардо) в третьей книге Суждений, 26-е различие, является безопасным ожиданием будущего блаженства с учётом предыдущих заслуг, в противном случае уверенность в том, что вы можете достичь славы без заслуг, была бы тщеславием, что некоторые называют грехом против Святого Духа.

Во II Книге Суждений, 34-е различие: прославленный (С.) Иероним придаёт престиж этой Царице, говоря: о, Славная Надежда верующих, которая утешает поклонников Христа на пути Господа, радует детей, вверенных ей, и даёт им царствовать на Небесах.

Чудесный и благочестивый учёный сказал: о, славная Надежда, Ты, Царица верующих, Сила слабых, Облегчение паломников, Ты, Утешение скорбящих, Цитра сотрапезников, Покой спящих.

Ты, Храбрость путников, Вздох страждущих, Исцеление отчаявшихся.

Что мы можем сделать без Тебя, сказал он, о, Царица Церкви, Скипетр мира, Меч веры?

О, Царица, самая красивая из самых красивых, Ты, Победа бойцов, Ты, Стол (обеденный) для тех, кто находится в испытании и Свобода заключенных!

Ибо с Надеждой мы можем делать всё, но без Надежды мы становимся слабее, как бы мы ни были сильны, как сказал (С.) Максим.

Эта замечательная Царица-очень красивая и грациозная Дева.

И встречается Она в Императорской комнате Супруга и Супруги, в "Et dimitte nobis debita nostra (и верни нам наши долги)".

И, конечно, заслуженно.

Ибо, согласно (С.) Фульгентию, через Надежду на Господа Бога прощаются грехи.

Вот почему Давид получил отпущение грехов, потому что он надеялся на Господа.

Однако Каин, отчаявшись, был осуждён.

И прибавил он также: Надежда отгоняет гордыню, сбивает с ног

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

DUODECIMA REGINA SIVE VIRTUS EST SPES, que secundum magistrum tercio sententiarum, dis[t]. XXVI, est certa expectatio future beatitudinis, ex meritis precedentibus, alias sine meritis confidere se posse Gloriam consequi est presumptio, que a quibusdam peccatum in Spiritum Sanctum dicitur.

De qua habetur in secundo Sen[t]. dis[t]. XXXIV: Hanc vero Reginam sic preclarus commendat Hieronimus dicens O gloriosa Spes fidelium que confortat christicolas in Domini via, letificat predestinationis filios, et cum magnanimitate sursum in celis regnare facit.

Et quidam mirabilis et devotus doctor ait: O gloriosa Spes Tu Regina fidelium, Fortitudo debilium, Solamen peregrinantium, Tu mestorum Solatium, Cithara convivantium, Requies dormientium.

Tu Animus peregrinantium, afflictorum Suspirium, desolatorum atque confractorum Medicamentum.

Quid possumus sine Te o Regina Ecclesie inquam, Ceptrum mundi, Gladius Fidei.

(Fol. 106, col. b) O speciosissimarum speciosissima Domina, Tu bellantium Victoria, periclitantium Tabula, et incarceratorum Libertas eximia.

Quoniam per Spem cuncta possumus, sed sine Spe quantuncunque sumus potentes omnino deficimus, Maximo inquiente.

Hec autem admirabilis Regina est formosissima, virgoque pulcherrima.

Et tangitur in Thalamo Imperiali Sponsi et Sponse ibi (Et dimitte nobis debita nostra).

Et quidem non immerito.

Nam secundum Fulgentium: Per spem in Domino Deo remittuntur peccata.

Propterea David dimissionem habuit debitorum eo quod in Domino speravit.

Cayn vero desperans damnatus fuit.

Et addidit ipse idem: Spes expellit superbiam, deicit presumptionem, fugat desperationem, tedium exulare facit, vecordiam et malivolentiam detestatur, atque totam animi in Deo ponit confidentiam.

Sed queso qualis est modus habendi hanc Virtutem.

Audi et audita retine.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

тщеславие, изгоняет отчаяние, отправляет скуку в изгнание, ненавидит бессмысленность и злобу и возлагает всю веру души На Бога.
Однако я спрашиваю: как можно достичь этой Добродетели?
Слушайте и помните о услышанном!
Великое правило, говорит (Святой) Доминик об этой добродетели,- таково: будь в полной уверенности, что мельчайшая (частица) Божественной силы может (сделать) больше для спасения, чем бесконечные миры грешников, если их было много, или демонов, могут причинить тебе вред.
То есть, как бы вы ни согрешили, вы не отмените ни малейшей меры Божественного Помилования.
Причина этого в том, что, согласно (С.) Иерониму, Каин несправедливо отчаялся, потому что наименьшая милость Божья имеет больше силы, чтобы искупить грехи, чем бесконечные миры нечестия способные обидеть (Его). Ибо всякая Милость Божия, будучи самим Богом, бесконечно пребывает и превосходит всё сотворённое. Итак, Каин, ослеплённый беззаконием, сказал, ругаясь: "беззаконие моё слишком велико, чтобы я мог заслужить прощение!".
И всё же (Каин, ты) мог бы получить прощение, даже если бы (ты) убил бесконечные миры, хотя, тем не менее, смиренно признавая свой грех, ты бы не отчаивался и просил прощения.
О, чудесная хвала такой великой Царице и такой великой Государыне, о которой (Святой) Максим сказал: о, поистине великая и сверхбольшая слава Надежды. Ибо, если бы кто-то убил Сына Божия, и если он, однако, надеется, покаявшись, он также сможет получить прощение, как признали некоторые, распинавшие Господа Иисуса. Однако я говорю, насколько прекрасна эта Царица?".
О Доминик, расскажи нам.
"Послушайте, говорит Доминик.
Некоторые из вас также созерцали Её в Императорской комнате с десятью прекрасными девственницами, у которых были Одежды с золотой вышивкой.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Modus inquit Dominicus magnus huius Virtutis hic est, ut estimes indubie minimum Divine Potentie ad salvandum plus posse, quam infiniti mundi peccatorum si tot essent possent tibi obesse aut demonum.
Aut quantuncunque peccaveris, adhuc minimum punctum Divine Clementie non evacua[vi]sti.
Cuius ratio est.
Quoniam secundum Ieronimum Cayn male desperavit, (fol. 106, col. c) eo quod minima Dei Misericordia plus potest in peccata remittendo quam infiniti mundi malitiarum valeant offendendo.
Nam Misericordia Dei quelibet cum sit ipsemet Deus, in infinitum distat et superat cuncta creata et creabilia.
Male igitur Cayn excecatus blasphemando dixit: (")Maior est iniquitas mea, quam ut veniam merear(").
Et quidem veniam consequi potuisses eciam si mundos infinitos occidisses, dum tamen humiliter peccatum tuum recognoscendo non despera[vi]sses, et veniam postula[vi]sses.
O mira laus tante Regine tanteque Domine, de qua Maximus ait: O vere magna et supermagna est Spei gloria.
Quoniam si quis Filium Dei occidisset, si tamen speraverit penitendo, eciam veniam consequi poterit, ut aliqui Dominum Ihesum crucifixores habuisse dinoscuntur.
Sed qualis inquam est hec Regina et quam pulchra(").
O Dominice nobis enarra.
(")Audite, inquit Dominicus.
Et quidam vestrum contemplati sunt eam in Thalamo Imperiali cum decem Virginibus pulcherrimis, que omnes cicladibus aureis vestite erant.
Et illa ipsarum Regina coronabatur Corona Glorie, genibusque flexis pro mundo precabatur, et a Rege regum indulgentiam pro fidelibus sperantibus impetrabat.
Hec inquam scribebat nomina Electorum in Libro Vite, et eius bonitati tota celi curia (fol. 106, col. d) congaudebat.
Pulchritudo vero ipsius et nobilitas et decor et potestas, omnem narrandi excedit comparationem.
Tanta enim illius erat pulchritudo, quod

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

И их Царица была в Короне Славы, и на коленях молилась за мир, и получала снисходительность от Царя царей для верующих, которые надеются.
Она, говорю, записывала имена Избранных в Книгу Жизни, и весь Небесный двор радовался Её доброте.
(Её) красота, (Её) великолепие, (Её) изящество и (Её) сила превосходят любое сравнение в речи. На самом деле (Её) красота была настолько велика, что Царь Славы был очень доволен Ею.
И действительно, чтобы вы поняли это на примере: если бы все песчинки моря, звёзды неба и твари имели бы языки, столь же образованные, как и язык Демосфена, чтобы восхвалять и риторически раскрашивать всё, все эти (языки) не смогли бы провозгласить половину (Её) красоты, даже если бы (эти языки) говорили непрерывно, до Судного дня. И дело в том, что они не могли бы превзойти природу, говоря (эти языки) естественным образом; эта Божественная Добродетель, следовательно, превосходит бесчисленные природные миры, если бы они существовали, будучи сверхъестественной Добродетелью (как свидетельствует Апостол).
О, действительно большая похвала!
О, особая слава! О, новое и неслыханное чудо! И тем не менее, пока я хвалю её, я ещё не понял эту Дочь Бога, а только обрисовал её несколькими словами.
Насколько хорошо человеку иметь эту Царицу? Конечно, я говорю вам, что более полезно иметь наименьшую (часть) этой милой Надежды, чем иметь сотню миров, из которых третья часть была серебряной, четвёртая (часть) золотой, пятая (часть) из каждого драгоценного камня. Ибо ценность этих (драгоценных) вещей, согласно (С.) Августину, не может превзойти (их) телесную ценность, поскольку все вещи материальны, но ценность наименьшей Доброй Надежды превосходит всякую земную ценность, и по своей ценности она может снискать расположение Троицы Божьей (согласно [С.] Августину).
С Надеждой, на самом деле, заслуживают, и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Rex Glorie in Illa summe delectabatur.
Quinymmo ut Exemplo qualicunque hoc intelligatis: si universe arene maris, et stelle celi ac creature, haberent linguas ita doctas ut fuit lingua Demostenis ad laudandum et colorandum unam rem quamlibet rethorice, hec omnia usque ad Diem Iudicij non possent continue narrando pulchritudinem eius mediam edicere.
Et huius ratio est: quoniam rationes harum transcendere naturam non valerent, loquendo naturali modo, hec autem Virtus Divina mundos excedit naturales innumeros si essent, cum virtus sit supernaturalis (teste Apostolo).
O vere magna laus.
O singularis gloria.
O novum et inauditum mirabile.
Et tamen necdum comprehendi hanc Dei Filiam laudando, sed tantum paucis verbis depinxi.
Quantum ergo bonum est homini hanc Reginam habere Amicam.
Certe dico vobis, quod utilius est huiusmodi minimam graciosam habere Spem, quam centum habere mundos, quorum tercia pars esset argentea, quarta aurea, quinta ex omni lapide precioso.
Quoniam valor istorum secundum Augustinum non transire posset valorem corporeum (fol. 107, col. a) cum sint omnia corporea, sed valor minime Spei graciose transcendit omnem valorem corporeum, et pro valore suo emere potest ipsam Dei Trinitatem (secundum Augustinum).
Spe enim meremur, et per spem Deus emitur.
O igitur carissimi, videte quale damnum est minimam hanc amittere spem, cum tantum sit bonum spem parvulam possidere.
Sed prochdolor miserabiles sunt multi, qui Reginam hanc nobilissimam cunctis regibus mundi nobiliorem nedum expellunt a se, verum et tormentis innumeris heu heu illam Regis Filiam interficiunt.
O magnum scelus, cum sit nimis ancillam Regis occidisse eciam vilissimam.
Et non modica est mors Spei.
Quoniam si Deus convertere vellet hanc mortem in naturalem corruptionem

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

через надежду мы получаем Божью милость. Поэтому, о дорогие, вы видите, какой вред-потерять эту малейшую надежду, поскольку обладать небольшой надеждой-это хорошо. Но, к сожалению, есть много несчастных, которые не только отгоняют от себя эту Царицу, превосходящую всех королей мира, но, увы, увы, убивают и эту Дочь Царя с бесчисленными мучениями.

О, большой проступок, уже слишком (серьёзный), что была убита наименее уважаемая из служанок Царя. И это не маленькая смерть Надежды. Ибо, если бы Бог хотел превратить эту смерть в равное земное развращение, я говорю вам, что если бы существовала тысяча миров, все эти миры распались бы. Как противоположность заключается в (своей) противоположности, а фигура (состоит) в (своём) изображении, по мнению Философа, так (смерть Царицы надежды) больше тысячи материальных миров и несравненно более высока, согласно Оригену. Из этого следует, что смерть Надежды, которая есть отчаяние, поскольку эта Добродетель, является большей коррупцией, чем материальная коррупция тысячи миров. Тогда даже Бог, сколько бы (доблести) ни имела в себе (Царица Надежда), больше желал бы уничтожить тысячу миров, чем иметь в ненависти мельчайшую благодать Надежды.

О, чудесная вещь! Поскольку Бог, если бы ненавидел благодать Надежды, должен был бы ненавидеть Себя, потому что (Она) принадлежит Его Первым Дочерям. Однако невозможно, чтобы Бог чувствовал ненависть в Себе, как невозможно, чтобы (Он) грешил, как свидетельствует Ремигий. О, неслыханная и очень страшная вещь! Если же несправедливо убивать людей чрезвычайно жалко, то что будет с теми, которые бесконечно много раз убивают добро, которое имеет большую ценность, чем могут стоить тысяча миров? Скорее покайтесь, и, чтобы отогнать столько зла и иметь такую великую Царицу со всеми благами, возьмите Розарий Супруга и Супруги и пойте с большой надеждой

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

equalem ego vobis predico, quod si essent mille mundi, omnes hij mundi dissolverentur.

Sicut enim oppositum in opposito, et propositum in proposito, Philosopho teste, Cum enim sit maior mille mundis corporeis et nobilior (teste Origene) sine comparatione, sequitur quod mors Spei que est desperatio, est corruptio maior in virtute quam corruptio corporalis mille mundorum.

Unde et Deus plus vellet quantum in se est destruere mille mundos, quam odio habere minimam gratie Spem.

O res mirabilis.

Quia Deus odiendo Spem graciosam (fol. 107, col. b) Seipsum odio haberet, cum sit de primis Ipsius Filiabus.

Deum autem Se odire impossibile est, sicut et impossibile est peccare (teste Remigio).

O res inaudita et multum terribilis.

Si enim nimium est miserum homines occidisse iniuste, quid fiet de istis qui infinities occidunt rem magis valentem quam mille mundi valere possint.

Cito igitur penitemini, et pro fugandis tantis nequitijs et habenda tanta Regina cum omni gracia, accipite Sponsi et Sponse Psalterium, cum magna spe semper cantando Domino Canticum novum.

XIII. REGINA, CHARITAS.

Haec omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet: non est ambitiosa, etc., omnium est anima virtutum, et forma, ait S. August[inus], absque hac nihil in virtute, nil in merito esse valet; cum ea haustu frigidae coelum, Deusque ipse emitur.
Ea est meritorum vita, et par pretium, Sanctorum est sanctitas, animarum Flamma, vestis nudorum, et nuptialis.
Ipsa universa disponit: nec est, qui se abscondat a calore ejus.
1. Thalamum habet in hisce: SICUT ET NOS DIMITTIMUS DEBITORIBUS NOSTRIS : ET DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA: teste Christo Domino ad peccatricem: Dimittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.
Et Apostolus: Multitu0dinem delictorum operit Charitas.
Sed qua mensura mensi fueritis in Deum et proximum: eadem et remetietur vobis: ergo dimitte , et dimittetur.
Servi nequam metuatur exemplum.
Et vero quid ni?
Nunquid omnes vos fratres estis?
Et in omnibus nunquid inest Deus per essentiam, potentiam et praesentiam?
Quid igitur diligere omnes, et dimittere proximis, in quibus adesse Deum agnoscimus.
Quod hac in re negatis proximo, Deo negastis.
Audite S. Anselm[us]: Deus, ait, omnia in omnibus est, ut Ens entium: ideo omnibus quoque esse regula debet intima.
S. Greg[orius] Nyss[enus] ait: O homo, cum amas aliqua; cur minus amabis Deum, a quo sunt omnia?
Si amas datum, et minus bonum?
Summum cur non ames Bonum, et omnia

XIII. ЦАРИЦА МИЛОСТЬ.

(Милость) "всему верит, на всё надеется, всё терпит, не амбициозна и т. д.” (1 Кор. 13,7);
(Милосердие) есть душа и форма всех Добродетелей (Святой Августин); без неё не имеют значения добродетели и заслуги: для неё, со стаканом пресной воды, приобретается Небо и сам Бог (МФ. 10,42).
Она-жизнь заслуг и справедливая награда; она-святость святых, огонь душ, одежда обнажённых и свадебная одежда.
Она приводит всё в порядок, и никто не прячется перед её пламенем любви.
1. У неё есть обитель (в Отче Наш)в этих словах: "Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris "(и верните нам наши долги, как мы вернём их нашим должникам).
Как засвидетельствовал Христос грешнице (Святой Марии Магдалине): “многие грехи её отпущены ей, потому что она очень любила” (ЛК. 7,47).
И (Святой Пётр) Апостол: "Милосердие покрывает множество грехов" (1 пт. 4,8).
Но "мерой, которой вы измеряете к Богу и к ближнему, вы также измеряетесь" (МФ. 7,2); посему, прости, и (тебе) будет прощено (ср. ЛК. 6,37).
Страшен пример злого раба (МФ. 18,32).
Но, с другой стороны, не правда ли, что мы все братья?
И разве Бог не во всех, по сути, силе и присутствию?
Почему же мы не соглашаемся любить всех и прощать ближнего, в котором присутствует Бог?

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Новую Песнь Господу.

Тринадцатая Добродетель и Царица-это МИЛОСТЬ, которая, по словам Апостола (Павла), всему верит, на всё надеется, не амбициозна, не завидует, не ведёт себя несправедливо, не гневается, не думает плохо, не требует возврата своих вещей, не наслаждается злом, но радуется истине.

Без неё ни вера, ни наука, ни Надежда, ни какая-либо другая Добродетель ничего не приносят. Она (согласно [С.] Августину) является формой всех Добродетелей, и без Неё нет ни заслуг, ни добра, ни совершенства.

И действительно, любое другое добро, без Милосердия, считается ничем перед Богом. Эта Добродетель настолько велика, что она одна покупает Царство Небесное, как говорит (С.) Амвросий, и делает из Бога того, кто позволяет себя купить, и, со стаканом воды (Он) позволяет купить Царство Божие, и, при малейшем служении, даёт Вечные Царства. И об этой прекрасной и несравненной Царице (которую Учитель [Пьетро Ломбардо] в I-й книге Суждений, XVII различие, говорит, что это Святой Дух, потому что [Бог] поручает Ей содействовать милосердию в реальном, в мысли, в бытии, и без Неё никакая второстепенная и сотворённая вещь не имеет ценности), говорит тот, кто не последний в преданности Ей: о, Славное Милосердие, Ты - Царица всех Добродетелей, (Ты)- Учительница, (Ты) - Жизнь в заслугах, Ты - Святость Святых и душевный Огонь, и Одежда для обнажённых .

О, Блаженное и истинно Блаженное Милосердие!

Ты - Честь Церкви, Царица Небесная, Императрица мира, чудесное Великолепие: исцеляешь

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

TERCIADECIMA VIRTUS ET REGINA EST CARITAS, que secundum Apostolum omnia credit, omnia sperat, non inflatur, non est ambiciosa, non emulatur, non agit perperam, non irritatur, non cogitat malum, non qurerit que sua sunt, non gaudet super iniquitate, congaudet autem veritati.

Sine qua nec Fides nec scientia nec Spes, nec quecunque Virtus alia aliquid prodest.

Hec autem (secundum Augustinum) est forma omnium virtutum, sine qua nullum est meritum, nullum bonum, nulla perfectio.

Ymmo cetera quecunque bona sine Caritate, nichil coram Deo reputantur esse.

Tanta autem est hec Virtus quod sola Regnum Celorum emit, (fol. 107, col. c) ut dicit Ambrosius, et venalem Deum facit, ac pro poculo aque procurat Regnum Dei venundari, et pro servitio minimo Regna comparat Sempiterna.

Et de Regina ista pulcherrima et incomparabili (quam Magister in I° Sen[t]. dis[t]. XVII, dicit esse Spiritum Sanctum, quoniam accipit illam pro caritate substantiali et theorica sive essentiali, sine qua nulla valet accidentalis et creata) dicit quidam in devotione Sua non minimus: O Gloriosa Caritas, Tu Virtutum omnium es Domina, morum Magistra, meritorum Vita, tu Sanctorum Sanctitas et Flamma animarum, Vestimentumque nudorum.

O Beata et vere Beata Caritas.

Tu Ornamentum ecclesie, Celorum Regina, mundi Imperatrix, pulcherrimus Decor atque Splendor, infirmos sanas, esurientes reficis, cecos illuminas, cuncta regis, universa disponis, nec est qui se abscondit a calore tuo.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Dantem?
Proximum quoque diliges, ut te ipsum : quia ait S. Greg[orius], ejusdem est naturae tecum; ejusdem gloriae particeps, et unum ens tecum in Deo, in quo vivimus, movemur et sumus.
2. Vidistis hanc Reginam tricoronem: ob tres dilectionis modos; Dei, sui, proximi.
In vestitu deaurato quasi flammas jacente: est enim ignis, ait S. Greg[orius], Divinae Dilectionis: omnium opitulatricem, ut sui X Domicellis circumlatam .
3. Pulchritudo ejus, et pretium aestimari non possunt; nisi inde, quod S. Maximus ait: Amor Charitatis est Amor Divinitatis Increatae.
Quo immensior est amissae Charitatis jactura, laethali admissa peccato.
Dicis: ista in anima nec visu, nec sensu percipio.
Nec cor, inquam, vides, nec animam sentis, etsi per ipsam sentias: vere tamen ipsam in te habes.
Atque ut vere diligatis in Charitate Perfecta: Cantate Domino Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

В (любой) ситуации, когда вы отказываете ближнему, вы отказываете Богу.
Послушайте Святого Ансельма: он говорит: "Бог есть всё во всех, потому что он есть существо существ; тогда это должно быть для всех Основным правилом".
Говорит Святой Григорий Нисский: "О, Человек любящий, разве ты будешь любить Бога меньше, от которого всё происходит?
Как это вы любите предложение меньше, чем богатство?
Почему ты не любишь высшее Добро, дающее всё?".
Святой Григорий говорит: "Ближнего ты будешь любить, как самого себя, потому что он, как и ты, из той же природы, причастник той же славы, и существо, подобное тебе, в Боге, в котором мы живём, движемся и существуем".
2. Вы видели Царицу (Милосердия) с тремя венцами из трёх родов любви: к Богу, к себе, к ближнему.
(Царица Милосердия) была в золотом пылающем одеянии: на самом деле, говорит Святой Григорий, это огонь Божественной Любви.
Она была спасателем всех (и была) окружена десятью девушками.
3. Её красота и ценность не могут быть измерены, кроме как тем, о чём говорит Святой Максим: "Любовь Милосердия- это Любовь несозданного Бога".
Как велик вред утраченной милости, когда совершается смертный грех!
(Вы) говорите: эти вещи в душе я не воспринимаю ни зрением, ни чувствительностью.
Я отвечаю: ни сердца ты не видишь, ни души не чувствуешь, хотя ты, через ту же (душу) ощущаешь (чувства): воистину, тогда в тебе есть (Милосердие).
И, чтобы по-настоящему любить в Совершенной Милости, пойте Господу Новую Песнь.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

немощных, кормишь голодных, просветляешь слепых, держишь всё, устраиваешь всё, и нет того, кто (может) спрятаться от твоего Пламени Любви.
О, Святая, и больше, чем Святая!
Ты, Супруга Божественности и Добродетели Благочестия, и Сила и Ценность Добродетели, через Тебя праведники правят, ад опустошается, и Небеса наполняются.
Что ещё? О, Царица, воистину более чем Блаженная, хотя все Добродетели чрезвычайно Славны, но Ты, тем не менее, больше всех, с каждой похвалой.
И (С.) Ансельм, согласившись с ним, сказал: слишком чудесно Милосердие, которое отгоняет ненависть, гасит зависть, очищает от гнева и побеждает все грехи. Эта Царица встречается в 13-ой Имперской комнате Супруга и Супруги, в " Sicut et nos dimittimus debitoribus nostris (как и мы возвращаем их нашим должникам)".
И совершенно справедливо! Ибо, как свидетельствует Святой Амвросий, через Милосердие мы возмещаем все грехи тем, кто грешит против нас, по той причине, что Бог хочет, чтобы возмещалось нам той же мерой, с которой мы измерили все долги другим.
Как свидетельствует (С.) Августин, по божественной природе мы все братья, которые, согласно (С.) Григорию, есть во всех, по сути, силе и присутствию.
Таким образом, мы видим, что наш Бог во всех наших ближних, присутствием божественной природы, а всем врагам мы должны возлагать вину.
Но (ты) спрашиваешь о том, как иметь Милосердие к Богу и (к) ближнему.
Слушай (С.) Ансельма, который говорит, и просит тебя следовать за Учителем.
О, сказал он, Бог есть всё во всех; Он, который полностью на Небесах, полностью в вас и во мне и во всех созданиях, не только через Добродетель, но и всем Своим Существом, более реальным, более истинным и более возвышенным, чем форма (присущая) материи, часть в целом, вторичное в главном.
Он является первым Существом из всех существ, как свидетельствует Философ.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

O Sancta et plusquam Sancta.
Tu Sponsa Deitatis et Virtus Pietatis, et Vigor et Valor Virtutis, per Te iusti regnant, inferna evacuantur et celi replentur.
Quid amplius?
O vere plusquam Regina Beata, et si universe Virtutes plurimum sint Gloriose, Tu tamen omnibus es maior omni laude.
Et Anselmus huic concordans ait.
Felix nimium Caritas, que odia fugat, invidias extinguit, iras evacuat, ac peccata universa destruit.
Tangitur vero hec (fol. 107, col. d) Regina in Thalamo XIII° Imperiali Sponsi et Sponse.
Ibi: (Sicut et nos dimittimus debitoribus nostris).
Et congrue merito.
Nam Sanctissimo teste Ambrosio, per Caritatem dimittimus universa in nos peccantibus debita eo quod eadem mensura vult Deus ut nobis remeciatur in qua alijs mensuravimus.
Et vere debemus alijs merito cuncta relaxare debita, quoniam teste Augustino: In deitate omnes sumus fratres, qui secundum Gregorium, in omnibus est secundum essentiam, potentiam, et presentiam.
Quia ergo cernimus Deum nostrum in cunctis nostris esse proximis, propter deitatis presentiam universis inimicis cunctam debemus remittere noxam.
Queris vero modum habende Caritatis ad Deum et proximum.
Anselmum audi loquentem, et sequere rogo docentem.
O inquit Deus omnia in omnibus, qui totus in celo est, totus in te est et in me, et in universis creaturis, non tantum in virtute sed per substantiam eius totam, realius verius et nobilius quam forma in materia, pars in toto, accidens in subiecto.
Ipse enim est cunctorum entium primum Ens, teste Philosopho.
Quapropter est fundamentum et regula primarie et intime universorum, non tanquam subiectum accidentium, vel de essentia rerum, tanquam causa efficiens omnium et finalis ymmo et exemplaris, (fol. 108, col. a) non a Te distans, sed super omnia et inter omnia intime ut

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

По этой причине (Он) является первым и внутренним основанием и правилом всех вещей, а не главным из второстепенных вещей, или как сущность вещей, (или) как эффективная, окончательная и образцовая причина всех вещей, не отличающихся от Тебя, но Тебе соответствует быть Первопричиной, выше всех вещей и внутри всех вещей.
И сказал (С.) Григорий Никейский: Скажи, пожалуйста, о, человек, (ты) который любит Его, и ты ненавидишь плохое, разве ты не полюбишь Господа Бога твоего, в Котором, и от Которого, и для Которого у нас есть всё, и от Которого ты ненавидишь то, что тебе противно? Если ты любишь дар и минимум блага, гораздо больше ты должен любить Дарителя и Высшее Благо, Бога, Закон природы, разум и совесть, которые обвиняют и убеждают тебя. В результате ты должен любить ближнего, как себя самого. Послушай (С.) Григория Назанзена: ты, конечно, должен любить ближнего, как (себя) во всём, как потому, что он имеет с тобой единую природу, так и потому, что он достигнет той же славы, а также, прежде всего, потому, что в Боге вы одно доброе и истинное существо из-за Божественной природы, присутствующей в обоих, как сказал Апостол: (Бог) есть всё во всех, и в Нём мы, движемся, существуем или живём.
Вот, слушайте, как иметь и хранить благотворительность. Ты не должен ценить себя как ничто, гораздо меньше, чем пыль, но относительно оценивай, что Бог-это твоя субстанция, не формальная, а причинная. И это так в твоём ближнем и во всех людях. И ты увидишь, что существует одна субстанция, одна сущность, и одна истина, бесконечно необходимая для жизни всех существ, которая относится (также) к тебе, в которой и для которой ты, в некотором смысле,- все вещи, во всех вещах. И поэтому, когда ты ненавидишь ближнего своего или какое-то существо (С. Иерониму), ты ненавидишь себя. Некоторые из вас видели, в чём красота этой Царицы.
Но, по правде говоря, так велика Её

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

prima causa tibi conveniens.
Et Gregorius Nicenus ait: Dic queso o homo cum ames aliquem et odio habes mala, cur non amabis Dominum Deum tuum, in quo et a quo et per quem habes omnia, et ex quo odis tibi adversantia.
Si enim amas datum et minus bonum, longe amplius debes amare Donantem et maxime Bonum, Deo, lege nature ratione et conscientia accusantibus et te convincentibus.
Quare vero proximum amare debes sicut teipsum.
Gregorium audi Nazanzenum: Certe proximum sicut te per omnia amare debes, tum quia nature unius est tecum, tum quia ad gloriam eandem perveniet, tum eciam permaxime quia in Deo estis unum ens bonum et verum, ratione deitatis utrobique inexistentis, teste Apostolo dicente: Est omnia in omnibus, et in quo sumus movemur et sistimus seu vivimus.
Ecce audistis modum habende Caritatis et conservande.
Nec estimare te debes nichil esse multominus quam accidentia, Deum vero tuam esse estimes substantiam non formalem sed causalem.
Et pari modo sic est in tuo proximo et cunctis rebus.
Et per hunc modum videbis quod omnium entium est una substantia, una entitas, et una veritas supersubstantialis infinita que est (fol. 108, col. b) tua, in qua et per quam tu es quodammodo omnia in omnibus.
Et sic cum odis proximum tuum aut aliquam creaturam (secundum Iheronimum) tu odis te ipsum.
Qualis vero sit forma huius regine viderunt quidam vestrorum.
Sed in veritate tanta est Ipsius pulchritudo, elegantia, formositas, splendor, bonitas et dignitas, quod si omnes Angeli et Doctores mundi secundum iudicium naturale haberent per centum milia annorum continue magnificare eam quantum possent semper agendo et non nisi secundum iudicium naturale, ecce mirabilia et inaudita annuncio, hij omnes simul sumpti mediam huius regine non valerent describere pulchritudinem.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

красота, чистота, благодать, великолепие, доброта и достоинство, которые, если бы все Ангелы и Учёные мира, в соответствии с естественным вкусом прекрасного, могли в течение ста тысяч лет постоянно превозносить (красоту этой Царицы), насколько они были бы способны, всегда и только в соответствии с естественным вкусом прекрасного, вот, я объявляю вам чудесные и неслыханные вещи: все они, вместе взятые, не смогли бы описать половину красоты этой Царицы. Ибо, как сказал (С.) Августин, естественный вкус прекрасного каждого существа всегда ниже ценности любой благодати. Природа, как бы она ни была велика, всегда ниже благодати, как улучшаемая, и регулируется ниже совершенства и нормы. Она была увенчана неисчислимыми Коронами Славы из-за трёх форм любви, согласно (С.) Василию, то есть для Бога, для себя и для ближнего. Её одежды были золотыми и красиво украшены пламенем огня, поскольку Милосердие (согласно [С.] Григорию) - это огонь Любви Божьей. Всем врагам (Она) приносила помощь и считала вещи, сделанные другими, как свои. И служили ей десять дев, лёгких, доброжелательных и любящих, превыше всякого воображения. И вы видели много других вещей. После этого я спрашиваю: сколько добра эта Царица имела по отношению к своим почитателям? Послушайте меня, говорит (С.) Доминик, и удивляйтесь, и сильно воспламеняйте свои души в любви к такой великой Царице, такой прекрасной, такой милой, такой радостной и прекрасной во всём. (Она) имеет такую великую доброту, говорит (С. Доминик), что для каждого, кто владеет ею, какой бы минимальной она ни была, она стоит более пятидесяти миллионов миров. И Она любит вас больше, чем эти миры могли бы любить вас, если бы даже при всей своей природной силе они любили вас так сильно и служили вам во всём, насколько могли. Это замечательно, и это правда, хотя и исключительная, ибо Любовь Милосердия (о чём говорит

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Quoniam teste Augustino: Naturale iudicium creature universe semper est sub dignitate cuiuslibet gratie.
Sicut natura quantumcunque sit magna semper est sub gratia, sicut perfectibile et regulatum sub perfectione et regula.
Fuit autem coronata Coronis indicibilibus Glorie propter tres modos dilectionis secundum Basilium, sed Dei sui et proximi.
Vestimenta vero ipsius aurea fuerunt et quasi igneis flammis pulcherrime decorata, quoniam Caritas (secundum Gregorium) est Ignis Divine Dilectionis.
Cunctis vero inimicis opem ferebat, et aliorum facta sicut propria reputabat.
Cui famulabantur decem Puelle supra (fol. 108, col. c) omnem estimationem decore clementes et benigne.
Et plurima alia vidistis.
Ex quibus quero, quante bonitatis est hec Regina suis amatoribus.
Audite me inquit Dominicus et obstupescite, ac vehementius in amorem tante Regine tam pulchre tam amene tam iocunde, ac per omnia graciosissime animas vestras inflammate.
Tante inquit est bonitatis, quod plus valet cuilibet habenti quantumcunque sit minimus, quam quinquaginta mille milia mundorum.
Et plus amat vos quam hij mundi vos amare possent, si eciam toto posse suo naturali tantum vos amarent, et vobis per omnia servirent sicut possent.
Et quidem hoc apparet mirabile et tamen verissimum est quamvis singulare.
Quoniam Amor Caritatis (teste Maximo) est Amor Divinitatis Increate.
Quod eciam Augustinus dicit: Sed amor predictorum mundorum naturalis tantum est creatus, ideo in immensum minor est Amore Deifice Caritatis.
Quod si Caritatem accipias pro virtute creata, certe adhuc caritas minima est maior in amore quam amor universorum mundorum iam dictorum.
Nam teste Hylario: Amor supernaturalis in immensum excedit universum naturalem amorem omnis creature.
Vide igitur que tibi proponuntur, et agnosce quanta perdis cum per odia vel invidias vel iras caritatem (fol. 108, col. d) hanc amittis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

[С.] Максим) есть Божественная Любовь, Несозданная. О чём сказал (С.)Августин: но любовь предсказанных миров только естественна (и) сотворена, поэтому она безмерно меньше Божественной Любви Милосердия. Если вы получите Милосердие как созданную Добродетель, тем более, наименьшее Милосердие будет больше в Любви, чем любовь всех уже упомянутых миров.

Действительно, как свидетельствует (С.) Иларий, сверхъестественная Любовь безмерно превосходит всю естественную любовь каждого существа. Посмотри на то, что перед тобой, и ты узнаешь, сколько вещей ты теряешь, когда из-за ненависти или зависти или гнева ты теряешь это Милосердие. Каждый раз (ты) теряешь гораздо больше, чем если бы (ты) терял миры, упомянутые ранее. Ах, увы, увы, какая боль, какая безбожная злоба!

О, какая бесчеловечная жестокость!

Конечно, горе тому человеку, через которого в мире совершается такое ужасное святотатство, чтобы наказать за которое, как только он согрешил, все создания мира бушевали бы, если бы их не сдерживало Божественное Милосердие. Ты хочешь знать, о грешник, какой ужасной смертью ты убиваешь эту Царицу и Супругу Божию, прекрасную и милосердную превыше всего. Эта смерть настолько велика, настолько ужасна и жестока, что, если бы существовали тысяча миров телесных смертей, где всё погибло бесчисленными телесными смертями, все эти смерти, уподобленные смерти Милосердия, были бы как нарисованные смерти, уподобленные истинной смерти. И причина этого в том, что смерть Милосердия это смерть Божественной или сверхъестественной жизни, а телесная смерть этих миров есть только потеря естественной жизни, по мнению Философов. Но сверхъестественная и Божественная жизнь безмерно превосходит естественную телесную жизнь, настолько, что жизнь, по мнению богословов, называется (так) по аналогии

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Nempe plura perdis totiens quotiens, quam si mundos prehabitos amitteres.

O heu heu quam nephandum nephas, prohdolor.

O quam dura nequicia.

Certe ve homini illi per quem in mundo tam nephandum oritur piaculum, pro quo puniendo mox ut pecca[vi]sti[t] universe mundi creature desevirent, nisi Divina Caritate frenate essent.

Vis autem scire o peccator quam horrenda morte hanc Reginam et Dei Sponsam interficis, super omnia pulcherrimam et misericordissimam.

Tanta enim est hec mors tam horrenda seva et crudelis, quod si essent mille mundi mortium corporalium ubi cuncta morerentur innumeris mortibus corporeis, omnes hee mortes comparate morti Caritatis, essent tanquam mortes picte morti vere comparate.

Cuius ratio est.

Quoniam mors caritatis est mors Divine Vite vel supernaturalis, sed mors istorum mundorum corporea, tantum est detrimentum vite naturalis secundum philosophos.

Vita vero supernaturalis et Divina in immensum excedit vitam corpoream naturalem, sic quod vita secundum theologos dici habet analogice de Vita Divina vel supernaturali, et de vita pure corporali, quemadmodum suo modo sanum de animali, urina et medicina.

Sed dicis: O Deus meus quid audio.

Nunquam audivi talia.

Non inquit Dominicus mireris in (fol. 109, col. a) hijs que dixi.

Tu enim cor habens et viscera que nunquam vidisti nec videre potes, nichilominus tamen quamvis illa non videas, non minus vera esse desistunt.

Quapropter o carissimi ut a tantis malis liberemini, amate hanc Reginam Caritatis totis viribus vestris, ut cunctis cum ea abundetis bonis.

Idcirco accipite Sponse Psalterium, et cantate Domino Canticum Novum.

XIV. REGINA, POENITENTIA.

Haec est dolor voluntate susceptus satisfaciendi pro peccatis, et porro cavendi peccata.
Atque ita est ruina vitiorum, reparatio virtutum, confusio daemonum, laetitia Angelorum, et mundi medicina.
Etsi, ait S. Greg[orius] Naz[anzienus], caeterae Virtutes sint hominibus amabiles: at ista peccatoribus est amabilior.
1. Thalamus est illi in hoc: ET NE NOS INDUCAS IN TENTATIONEM.
Nam, ait S. Hieron[ymus], per poenitentiam a tentationibus liberamur daemonis, mundi, et carnis.
2. Vidistis eam triplici corona venerandam: ob tres ejus partes: cum veste omni colori ; quod Poenitentia omnes habeat comites virtutes.
Sinistra flagellum gerentem, idque floribus coronatum, dextera pateram suavissimi liquoris: quo poenitentibus

XIV. ЦАРИЦА ЕПИТИМЬЯ.

(Царица Покаяния), это боль, которую приветствуют, с готовностью исправить грехи и остерегаться грехов.
И так (Покаяние), это уничтожение пороков, исправление добродетелей, расстройство демонов, радость Ангелов, и лекарство мира.
Святой Григорий Назанциен говорит: "как бы другие добродетели ни любили люди, это (Покаяние), тем не менее, самая любимая (добродетель) грешников".
1. Её обитель (в Отче Наш): "Et ne nos inducas in tentationem" (и не введи нас в искушение).
"Ибо, говорит Святой Иероним, через покаяние мы избавляемся от соблазнов дьявола, мира и плоти".
2. Вы видели её, величественную, с тройной короной, из трёх частей (за сражение против дьявола, мира и плоти); в одеянии всех

с Божественной или сверхъестественной жизнью и чистой телесной жизнью, как (кто-то) по-своему исцеляя тело, (использует) мочу или лекарство.
(Ты) говоришь: Боже мой, что я слышу? Я никогда не слышал таких вещей!
Не удивляйтесь, - говорит (С.) Доменико, - тому, что я сказал.
Ибо у вас есть сердце и внутренности, которых вы никогда не видели и не можете видеть, тем не менее, хотя (вы) не видите их, они не перестают быть менее истинными.
Поэтому, о, возлюбленные, чтобы избавить вас от такого великого зла, любите эту Царицу Милосердия всеми своими силами, потому что с Ней вы изобилуете всем добром.
Возьмите Розарий Супруга и Супруги и пойте Господу Новую Песнь.

Четырнадцатая Царица и Добродетель-это ЕПИТИМЬЯ, то есть боль, добровольно принятая за грехи и совершённая, чтобы не делать их позже, как видно из слов (С.)Августина, (С.)Амвросия и (С.) Григория.
Это Покаяние, или Добродетель, согласно богословам, склонно испытывать боль за совершённые ошибки, и поэтому Покаяние является частью праведности, которая присуща воле ,согласно (С.)Августину.
По-другому, Епитимья принимается посредством Таинства (Покаяния), которое включает в себя, в качестве существенной части, раскаяние, исповедь, и исправление (грехов), как указано Учителем (Пьетро Ломбардо) в IV-й книге приговоров, различия XIV, XV и XVI. В этом Таинстве форма содержится в словах, выраженных в отпущении грехов и исповеди; материя содержится в грехах; и Таинство (заканчивается) епитимьей.

QUARTADECIMA REGINA ET VIRTUS EST PENITENTIA, que est dolor voluntarie sumptus pro peccatis satisfaciendi, et ulterius perpetrata non committendi, ut patet ex dictis Augustini, Ambrosij, et Gregorij.
Hec autem Penitentia vel est Virtus secundum theologos inclinans ad dolendum de commissis, et sic Penitentia est quedam pars iusticie que est in voluntate secundum Augustinum.
Aliomodo sumitur Penitentia pro Sacramento, et sic ex dictis Magistri in IV° Senten[t]., dis[t]. XIV – XV – XVI, est includens contritionem confessionem et satisfactionem tanquam partes essentiales.
In hoc autem Sacramento forma est in verbis expressis in absolutione et confessione, materia sunt peccata, et pene infligende Sacramentum.
Tantum est forma verbalis ista: Ego te absolvo a peccatis tuis.
Res vero sacramenti est peccatorum

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

propinato eorum deformitas omnis in admirandam formae gratiae vertebatur.
Sane Deo tantum inest odium peccati, ut, si foret possibile, ad illud ex anima hominis elidendum, etiam mortem ipse subire nil dubitaret.
Quod cum non possit per se, id in assumpta Natura Humana perfecit.
Hinc fidelium poenitentiae vis omnis dimanat: ut in Sacramento, aut quandoque etiam voto solo nullo non peccata, ut nubes, deleantur.
Omnis vis Regum est Fortunae: at poenitentiae efficacia est gratiae, cui in natura par nihil esse potest.
3. Es tamen exosa est plurimis iis, qui oderunt jejunia, confessiones, scelerumque fugam consuetorum; quique cum male facerint, exultant in rebus pessimis.
Vae his, qui in venenum sibi vertunt Poenitentiae remedium!
Quod ut a vobis malum avertat Deus: Cantate Domino Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

цветов, потому что Покаяние имеет в друзьях все Добродетели.
Неся в левой (руке) хлыст, украшенный цветами; в правой (руке) чашу сладкого ликёра; после того, как она заставила кающихся пить его, каждое их уродство превратилось в чудесную небесную красоту.
Воистину, в Боге есть такая большая ненависть к греху, что, если бы можно было отнять грех из души человека, даже смерть Он непременно бы принял. Но поскольку эта вещь была невозможна сама по себе, (Бог) осуществил её в человеческой природе, которую он принял (во Христе).
(Человеческая природа Христа) распространяет всю силу покаяния на верующих: (или) в Таинстве (исповеди) или , по крайней мере, когда есть только один акт совершенного раскаяния, и грехи сметаются, как облака.
Вся сила Царей заключается в удаче, но (вся сила) покаяния заключается в эффективности благодати, с которой ничто в природе не может сравниться.
3. (Покаяние), однако, ненавидят многие, которые ненавидят посты, исповеди и бегство от привычных грехов, и которые ликуют среди плохих реалий.
Горе тем, которые превращают в яд для себя средство Покаяния!
И чтобы Бог уберёг вас от этого зла, пойте Господу Новую Песнь.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Словесная форма такова: Я освобождаю тебя от твоих грехов.
Таким образом, смысл Таинства-это отпущение грехов. Но в то же время реальность, означаемая Таинством, - это благодать, то есть красота, о которой (Учитель говорит) в четвёртой книге Суждений, различие 23, ближе к концу. Покаяние можно назвать (так) от "каяться", которое происходит от сожаления за совершённое зло. (С.) Амвросий сказал: Покаяние-восстановление Добродетелей, уничтожение пороков, насаждение небесных реалий, расстройство демонов, радость Ангелов, спасение душ, лекарство мира, добродетель ближнего, поддержка добрых обычаев, Спасительница грешников. Святой, говорит о Ней: о, Епитимья, славная и прекрасная Государыня, Царица мира, Ты надежда отклоняющегося, Вера заблуждающегося, Милосердие любящего. Ты восстанавливаешь разрушенное, возвращаешь изгнанников на родину. О, истинно блаженная и в высшей степени блаженная, Ты, подруга несчастных, светильник слепых, посох хромых, Ты, транспортное средство мёртвых, кормилица голодных, питание жаждущих. И если, (говорит [Святой] Григорий Назанзен), другие добродетели для людей привлекательны, Ты, однако, гораздо более привлекательна для грешников.
Ибо через Тебя обновляются другие Добродетели, прощаются обиды, потому что Ты Посредница всех даров, полученных от Бога, обогащаешь бедных, одеваешь обнажённых, освобождаешь пленников, исцеляешь больных и воскрешаешь мёртвых.
О, как хорошо и как учтиво любить Тебя, обнимать и владеть Тобой!
Эти вещи он сказал.
Покаяние противопоставляется всем грехам и, в частности, непримиримости, жёсткости, упрямству, плохому исповеданию и отсутствию возмещения.
И находится (Царица Епитимья) в четырнадцатой Чудесной Комнате

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

remissio.
(Fol. 109, col. b) Sed res simul et Sacramentum est gratia vel quidam ornatus, de quo in quarto Senten[t]. Dis[t]. 23, circa finem.
Penitentia igitur habet dici a penitendo, que est cum quadam displicentia de male commissis.
De ista ait Ambrosius: Penitentia inquit est reparatio Virtutum, ruina viciorum, plantatio supernorum, demonum confusio, leticia Angelorum, animarum salus, mundi medicina, proximi virtus, fulcimentum morum, salvatrix reorum.
Et sanctus quidam de hac ait: O gloriosa et pulcherrima Domina mundi Regina Penitentia.
Tu spes deviantium, fides errantium, caritas amantium.
Tu expulsos revocas, diruta queque reparas, exules ad patriam revocas.
O vere beata et summe beata, Tu amica miserorum, cecorum lucerna, claudorum baculus, Tu mortuorum vehiculum, nutrix esurentium, potatrix sitientium.
Et si (inquit Gregorius Nazanzenus) cetere virtutes hominibus sint amabiles, Tu tamen in peccantibus es amabilior.
Nam per Te cetere Virtutes restaurantur, offense condonantur, nempe cum sis Mediatrix pro cunctis obtinendis a Deo donis, pauperes ditas, nudos vestis, incarceratos liberas, infirmos sanas, mortuosque suscitas.
O quam bonum et quam iocundum est inquit te amare, Te amplecti, et tenere, hec ille.
Opponitur autem Penitentia universis peccatis, et (fol. 109, col. c) signanter impenitentie et obdurationi obstinationique, incontritioni, male confessioni, et insatisfactioni.
Et tangitur in XIV° Thalamo pulcherrimo Sponsi et Sponse.
Ibi, (Et ne nos inducas in temptationem).
Et quidem convenienter.
Nam Iheronimo inquiente: Per Penitentiam a temptationibus liberamur diaboli carnis et mundi.
Si enim temptaris a dyabolo, accipe disciplinam, arripe penitentiam, et fugiet diabolus.
Si vero a carne molestaris accipe penitentiam et illam subiugabis.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Супруга и Супруги, в: "и не введи нас в искушение".
Конечно, в соответствии.
Ибо, как говорит (С.) Иероним: через (Царицу) Епитимью мы освобождаемся от соблазнов дьявола, плоти и мира.
Если тебя соблазняет дьявол, прими дисциплину, соверши покаяние, и дьявол убежит.
Если же тебя преследует плоть, прими покаяние и покорись ему.
Если тебя беспокоит мир, терпи епитимью.
Ибо, если ты накажешь себя постами, молитвами или мацерациями, ты победишь мир, потому что Бог не накажет их вместе с самим (миром).
Таким образом, покаяние освобождает в высшей степени от любого искушения и сохраняет от него, как говорит Кассиодор.
Кто и какая эта Царица?
И, конечно же, многие из вас видели Её, и Её красота и благородство, любезность и изящество были настолько велики, что если бы существовала Тысяча миров злодеяний, где, по малейшей нечестности, висели бы на эшафоте в течение полугода, что никто не хотел бы видеть; если бы Бог своей Абсолютной Силой хотел бы превратить наименьшее покаяние благодати в равную телесную красоту, вот, я говорю вам перед Богом, и я не лгу, что эта телесная красота была бы настолько велика, что через неё все эти миры стали бы прекрасными настолько, что мельчайшая красота этих миров была бы более очаровательной, чем любая красивая женщина, живущая в этом мире.
И этому, конечно, удивляйтесь.
И это правильно, так как я преподнёс вашим ушам очень замечательную и вполне правдивую вещь.
Если вы хотите узнать причину этого, послушайте (С.) Григория Никейского, который справедливо говорит так: красота или очарование тел не выходят за пределы, какими бы необычными они ни были, даже если бы они бесконечно увеличивались

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Si vero a mundo turbaris, accipe penitentiam.
Quoniam si te puniveris vel ieiunijs aut orationibus sive macerationibus, mundum superabis, quoniam Deus non punit his in idipsum.
Sic itaque summum liberans a temptatione quacunque et preservans ab ea, est penitentia, ut ait Cassiodorus.
Que autem et qualis est hec Regina.
Et quidem multi vestrum viderunt hanc, cuius est tanta pulchritudo et decentia, venustas ac formositas, quod si essent mille mundi turpitudinum, quorum minima turpitudo esset alicuius per annum medium in patibulo appensi quem nullus secure vellet videre et prompte, si Deus Sua Potentia Absoluta vellet minimam mundi penitentiam gratiosam convertere in equalem pulchritudinem corpoream per possibile vel impossibile, ecce dico vobis coram Deo et (fol. 109, col. d) non mentior, quod tanta esset ista pulchritudo corporea, quod per eam omnes isti mundi efficerentur pulchri, intantum quod minimum pulchrum istorum mundorum formosius esset quacunque muliere pulchra vivente in hoc mundo.
Et de hoc quidem miramini.
Et vere inquit iuste.
Quoniam mirabilissimum et non minus verum auribus vestris proposui.
Cuius si vultis scire causam, audite Gregorium Nicenum gratiose sic dicentem: Cum inquit pulchritudo sive formositas corporea corporum limites non transcendit quantuncunque magna efficiatur eciam si in infinitum extenderetur, accidens enim corporis extra corpus inveniri impossibile est, minima autem pulchritudo Penitentie Virtus est spiritualis secundum naturam Virtutis ex philosophorum testimonijs, quapropter nulla corporalis decentia, ut ait ille, poterit equari minimo spiritualitatis decori, alias inquit corporea efficerentur spiritus, et spiritus redigerentur in corporea, que sunt impossibilia.
Ecce audistis rationem methaphisicalem.
Hec autem Regina coronabatur triplici Corona, propter tres partes penitentie dictas.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

невозможно, чтобы телесные качества превзошли само тело) , однако мельчайшая красота Покаяния -это Духовная Добродетель, согласно свидетельству философов; поэтому никакая телесная красота, как сказал (Святой Григорий Никейский), не может сравниться с наименьшей духовной красотой, иначе, по его словам, телесные вещи станут духовными, а духовные реальности сведутся к материальным реалиям, что невозможно.

Вот, вы выслушали метафизические рассуждения.

Эта Царица была коронована тройной Короной из-за трёх частей покаяния, упомянутых ранее.

И Её одежда была всех цветов, поскольку, как свидетельствует (С.) Киприан, покаяние согласуется со всеми Добродетелями.

Затем, в левой руке, чудесным образом, Она несла кнут, украшенный цветами, указывая на бичевание плоти, дисциплины, посты, бдения, паломничества, и так далее.

Это, конечно, наказания (как свидетельствует [Святой] Августин), когда через такие вещи кающиеся мучаются и скорбят о красоте (своей) души: однако перед Богом всё это оказывается прекрасным.

В правой руке Она несла чашу великолепной красоты и с приятным вкусом, и из этой чаши, выбранной и царственной, кающиеся пили после скромного бичевания.

Те, кто был уродлив, как демоны, после этого напитка становились прекрасными, как Ангелы Божьи. И у Неё было (с собой) десять прекрасных дев, похожих на их Царицу, которые носили одежды славы и, совершив покаяние со всеми (ударами кнута), радовались с великими утешениями.

Вот, сказал он, вы видите, как хорошо иметь с собой такую Царицу и такую Государыню, такую благочестивую, любящую, милосердную и любезную, и вы сможете найти эту Государыню везде, какой бы маленькой и скромной Она ни была. Бог предпочёл бы уничтожить всё небо и звёзды с их

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Cuius vestimentum ex omni colore fuit.

Quoniam teste Cipriano, Penitentia ex omni constat Virtute.

Gerebat autem in manu sinistra flagellum miro modo quasi floribus adornatum, ad designandum (fol. 110, col. a) flagellationem carnis, disciplinas, ieiunia, cilicia, vigilias, peregrinationes, et sic de alijs.

Que quidem sunt flagella (teste Augustino) quoniam in talibus penitentes cruciantur et affliguntur, sed coram Deo et quoad anime decorem hec omnia florida inveniuntur.

In manu vero dextra portabat poculum miri decoris et suavitatis in vase quodam electionis et regio, quo penitentes potabantur post flagellationem modicam.

Et sic qui erant turpes tanquam demones, post potum illum efficiebantur pulchri sicut Angeli Dei.

Et per decem Domicellas pulcherrimas similes sue Regine per omnia huiusmodi penitentes vestimentis glorie induebantur, et solacijs magnis refovebantur.

Ecce inquit videre potestis quam bonum est secum habere talem Reginam talemque Dominam, que sic est pia, suavis, misericors et benigna, quod ubicunque poterit reperiri hec Domina quantuncunque parva et modica, Deus vellet potius totum celum destrui et omnia astra cum motibus eorum quam non venire ad illam personam, sive virum sive mulierem in qua esset minima mundi gratiosa Penitentia.

Et ratio huius est: Quoniam plus amat Deus quecunque minima gracie, quam maxima quecunque nature corporee, cum spiritualia magis (fol. 110, col. b) cum Deo conveniant quam corporalia secundum Dyonisium.

Ymmo hec Virtus amat quemlibet penitentem in tantum quod si esset possibile Illam mori morte corporea, potius vellet mori tot mortibus quot unquam fuerunt mortes in mundo, quam permittere aliquem quantum in se est habere in se mortalen offensam.

Quod verum est Penitentia ut est Virtus Divina representans penitentiam creatam, et illam causans et regulans et dirigens, non quod in Deo sit dolor vel

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

движениями, вместо того, чтобы не приходить к тому человеку, в котором было наименьшее покаяние благодати в мире. Бог любит любое минимальное (покаяние) благодати больше, чем любую максимальную реальность природы, т.к. духовные реальности соответствуют Богу больше, чем материальные, согласно (С.) Дионисию. Эта Добродетель любит каждого кающегося настолько, что, если бы было возможно, чтобы (Царица Епитимья) умерла телесной смертью, она хотела бы сама умереть столько раз, сколько было смертей в мире, чем позволить кому-то получить смертельный удар. Покаяние, как Божественная Добродетель, является образом созданного покаяния и (есть) его происхождение, правило и направление, а не потому, что в Боге существует боль или материальное покаяние, но там есть оригинальное покаяние, которое является источником всякого покаяния в мире, согласно (С.) Августину. Это Божественное Покаяние, сказал он, любит вас так же, как (я) сказал вам, и призывает вас делать покаяние усердно. И это Покаяние, о котором говорится в Книге Бытия (гл.) 6: “Я сожалею, что сотворила их”, (именно) Она хотела подтолкнуть их к покаянию (сказал [С.] Амвросий), или наказанием, или страхом, или примером; (Она) побудила Сына Божия воплотиться и пережить Смерть ради спасения мира.

Как показал Господь Иисус, в Боге есть неудовольствие, ненависть к грехам, что, если бы Бог мог умереть от такого отвращения и ненависти к грехам, он умирал бы каждый день бесконечно много раз, что невозможно. Поэтому то, чего он не мог (как Бог), он хотел достичь, совершив покаяние приняв (Человеческую) природу. И это Божественное Покаяние - есть (Дочь) Бога по сути, отличаясь лишь мерой, по мнению богословов.

Вот, видите, как те, кто любит Покаяние, любят Бога, а те, кто ненавидит его, ненавидят Бога. Но какое значение имеет то, чтобы иметь с собой это Царственное Покаяние? И настолько ценное, что лучше иметь

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

penitentia formalis sed ibi est Penitentia Representativa et Causalis, que est causa omnis penitentie mundi, sine qua nichil valet totius mundi penitentia secundum Augustinum.

Hec inquam Penitentia Divinalis sic amat vos ut dixi, et ad penitendum assidue vos hortatur.

Et penitentia hec de qua habetur genesis VI°, ubi dicitur penitet me fecisse eos, que ad penitentiam volebat movere eos (dicit Ambrosius) vel pena vel timore vel exemplo, coegit Filium Dei incarnari et pati mortem pro salute mundi.

Tanta enim ut Dominus Ihesus revelavit, est in Deo peccatorum displicentia sive odium sive renitentia, quod si Deus posset mori ex tali nolentia et odio peccatorum infinicies omni die moreretur quod tamen impossibile est.

Ideo quod non potuit per se, voluit perficere penitendo in natura assumpta.

Et hec est Divinalis Penitentia que est met (fol. 110, col. c) Deus per essentiam, differens solum per rationem, secundum theologos.

Ecce videtis carissimi quoniam Penitentiam amantes Deum amant, et odientes Deum odiunt.

Sed quanti valoris est secum habere hanc Dominam Penitentiam.

Ecce tanti valoris est.

Quod melius est habere minimam gracie Penitentiam, quam obtinere cunctorum regum mundi per multorum annorum milia potentiam.

Nam potestas penitentie (teste Basilio) est gracie potestas, sed regum omnium est fortune secundum Boecium.

Sed heu heu quam male et pessime multi hanc Reginam persequuntur et dedignantur, nunquam volentes penitere.

Hij odiunt confessiones, ieiunia abhominantur, orare negligunt, in malis gloriantur, proponunt semper peccare et Deum non timent.

Et sic hanc Reginam, Dei Filiam pulcherrimam vix solum in Pasca habere volunt.

Sed timeo quod non amore sed timore confusionis et scandali hanc suspiciunt.

In signum huius post Pasca ut canis ad vomitum sic redeunt isti ad peccata.

Et tamen totiens quotiens minimam

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

наименьшее Покаяние благодати, чем получить власть всех царей мира, на многие тысячи лет.
Сила Покаяния (о чём свидетельствует [Святой] Василий) - это сила благодати, в то время как (сила) всех царей-удача, согласно Боэцию.
Однако, увы, увы, как плохо многие преследуют и презирают эту Царицу, никогда не желая раскаиваться!
Они ненавидят исповеди, мёрзнут в постах, не думают о молитве, хвастаются плохими вещами, всегда предлагают грешить и не боятся Бога.
И поэтому, только на Пасху, они хотят иметь эту Царицу, прекрасную Дочь Бога.
Но я боюсь, что они смотрят на Неё не из любви, а из страха стыда и скандала.
В доказательство этого после Пасхи они возвращаются к грехам, как и собака, к рвоте.
И всё же всякий раз, когда (они) теряют наименьшее покаяние благодати, они теряют больше, чем если бы они потеряли власть вышеупомянутых царств.
Как свидетельствует (С.) Амвросий, нет никакого сравнения между земными и духовными благами, а также между внешним ущербом и внутренним ущербом, каким бы большим ни был вред или внешние блага.
Боже мой, каким глупцом должен называться тот, кто хочет пожертвовать своим отцом: заблудший, по сути, будет считаться глупым и позорным.
Что же тогда мы скажем о тех, кто теряет так много благ и так часто и непрестанно останавливается на этой плохой удаче? О, горе, горе, горе им!
Потому что, делая это, они убивают Покаяние с такой тяжёлой и ужасной смертью, что, если бы Бог хотел преобразовать или уравнять телесную смерть, я говорю вам, что эта телесная смертная казнь была бы намного больше и серьёзнее, чем любая адская казнь, воспринимаемая чувствами.
То, что было сказано, ужасно, и, тем не менее, очень верно, поскольку, по сути, самая маленькая благодать превосходит

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

deperdunt penitentiam gratiosam, plus perdunt quam si amitterent regnorum dictorum potentias.
Quoniam teste Ambrosio: Bonorum terrenorum ad spiritualia, et damnorum exteriorum ad interiora nocumenta nulla est comparatio, quantumcunque (fol. 110, col. d) sint extrinseca bona, vel nocumenta.
O Deus meus quam fatuus haberet dici qui haberet perdere prodige patris substantiam, prodigus enim et vesanus ac infamis putaretur.
Quid ergo dicemus de illis qui tanta bona perdunt, et tam frequenter ac incessanter in tali mala fortuna consistunt.
O ve ve ve illis.
Quoniam sic faciendo interficiunt Penitentiam tam gravi et horrenda morte, quod si Deus vellet convertere aut facere equalem mortem corpoream, dico vobis quod hec pena mortis corporee esset longe maior et gravior quam quecumque pena inferni sensibilis.
Quod dictum est horrendissimum, et nichilominus verissimum.
Cum enim minima gratia in perfectione et in dignitate excedit sine comparatione omnem penam inferni sensibilem (secundum Crisostomum) quia semper illa que sunt de lege gracie excedunt omnia que sunt de lege nature corporee, si ergo esset equalis pena corporea corruptioni graciose penitentie, oporteret penam illam equari pene spirituali, et sic transiret totam naturam corpoream iam penitentem que non est virtutum corruptiva, cum in demonibus damnatis ante hanc penam nulla fuit virtus sed peccatum.
Et sic pene inferni affligunt naturam damnatorum et non graciarum, cum non sint in mente subiective (fol. 111, col. a) sed in corpore (secundum Augustinum).
Ergo pena hec nova equalis corruptioni gratie, debet esse tam mala tam nociva quod excedat totam naturam corpoream, et pertingat subiective usque ad naturam spiritualem ubi est corruptio gracie, alias non esset equalitas, et sic erit maior omni pena inferni.
Idcirco Deus magnam facit graciam damnatis, cum debeant puniri in immensum amplius quam puniuntur.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

бесконечно, что касается совершенства и достоинства, всякое наказание ада, воспринимаемое чувствами (согласно Златоусту): на самом деле, всегда то, что находится под законом благодати, превосходит всё то, что находится под физическим естественным законом.
Таким образом, если бы телесная казнь была эквивалентна убийству Небесной (Царицы) Покаяния, то эта казнь должна была бы быть равна духовной казни: и таким образом (эта казнь) превзошла бы всю телесную природу, которая уже кается, без развращения добродетелей, тогда как для демонов (и) проклятых, (где) нет добродетели, но только грех, наказание (требуется).
Итак, не милости, а муки ада поражают природу проклятых, (наказания, которые) относятся не к духу, а к телу (согласно [С.] Августину).
Эта конкретная казнь, соответствующая смерти Небесной (Царицы Покаяния), должна быть настолько ужасной и вредоносной, что она переступит всю телесную природу и достигнет с помощью субъекта (совершающего покаяние) духовной природы, где есть развращение благодати, иначе не будет соответствия (Смерти Царицы Покаяния), и таким образом (такая казнь) будет больше, чем всякая казнь ада.
Поэтому Бог даёт великую благодать тем, кто собирается проклясть себя, потому что (в аду) они должны быть наказаны безмерно больше, чем наказание (Покаянием при жизни).
Вот, говорит (С.) Доминик, вы видите, сколько зла вы притягиваете через непримиримость.
Совершайте покаяние с Розарием Супруга и Супруги, и пойте Господу Новую Песнь, и Царство Небесное приблизится к вам.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Ecce inquit Dominicus, videte quanta mala incurritis per impenitentiam.
Penitentiam igitur agite, accipiendo Sponsi Et Sponse Psalterium, et cantate Domino Canticum Novum, et appropinquabit vobis Regnum Celorum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

XV. REGINA, RELIGIO.

Haec duplex: communis Christi fidelibus, in Mandatorum Dei observatione; et peculiaris, in Consiliorum Evangelicorum observantia professa consistit.
Estque pervetus: ut pote in Moyse, et Sacerdotibus populo Sanctioribus adumbrata; ab Samuele, et Prophetis continuata; sub Helia, et Helisaeo singularius frequentata, et culta viguit; denique ab JESU perfecta, confirmataque aflorescere gloriose cepit ; nec alia fuit altior unquam Religio ea, quam Christus et Apostoli duxerunt in humanis.
A qua quidem illa Christianorum communis, haud parvo abest intervallo.
Quantum scil[icet], afferre discrimen vitae potest, ac solet professa in rerum communicat Paupertas, Obedientia perfecta, et integra Castitas, quam illa Communis esse omnium debet; tam haec paucorum esse dumtaxat potest; ob eminentes ejusdem Excellentias.
Quas numero quindecim Reginarum vobis item quindenas recensebo.
Haec unita enim quintadecima, suprema caeterarum, in sese harum continet perfectiones: quas insuper peculiari sua, velut coronide, augustius condecorat.
Sunt autem istae.
I. Quinquagenae:
1. Excellentia summae perfectionis in Religione est: Incipientium Dispositio ad perfectionem.
2. Proficientium Continuatio.
3. Majorum exemplum, et ordinatio ad minores informandos.
4. Malorum exclusio.
5. Vitae puritas securior.
II. Quinquag[enae]:
6. Vitae contemplativae commoditas, et perfectio clarior.
7. Contemptus mundi absolutior.
8. Debellatio et depulsio daemonis fortior.
9. Corporis mortificatio, et immolatio perfectior.
10. Fervor Ordinis devotior.
III. Quinquag[enae]:
11. Conversatio fratrum Sanctior, et quasi Angelica.
12. Poenitentiae austeritas ordinatior et durabilior.
13. Hominis totius sacrificatio, quoad

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

XV. ЦАРИЦА РЕЛИГИЯ.

(Религия) имеет два вида: (религия) общая для верующих Христа, которая имеет место с соблюдением заповедей Божьих; и (религия) особая, которая состоит из профессии (и) в соблюдении евангельских Советов.
И это древняя (Религия): более затемнённая Моисеем и святыми священниками (иудеями, указавшими на это) народу; продолжена Самуилом и пророками; очень индивидуально возросла при Илии и Елисее, которые возродили ей поклонение; наконец, усовершенствованная и подтверждённая Иисусом, она начала славно процветать; ни одна другая религия не была выше той, которую Христос и апостолы распространяли среди людей.
Конечно, общая религия христиан настолько далека от (конкретной Религии).
Что касается того, что, безусловно, может представлять собой ущемление жизни, (конкретная религия) должна быть идентифицирована в профессии (следующих) реалий: бедность, совершенное послушание, и интеграция целомудрия, которое отличает (конкретную религию) от (религии) общей, (подходящей) для всех. Она - лишь для немногих из-за своих прерогатив: я опишу (совершенства), которых 15, как и Цариц.
Религия-пятнадцатая (Царица), она превосходит над другими, обладает совершенствами других (Цариц), возвышается над другими Царицами, как вершина великолепия.
(Совершенствами) являются:
Первые 50 молитв Розария:
1. Вершина совершенства религии: для тех, кто стремится к совершенству;
2. для упорных в настойчивости.
3. Пример больших, и, для больших, чтобы узнавать от самых маленьких.
4. Отчуждение злодеев.
5. Самая охраняемая чистота жизни.
Вторые 50 молитв:
6. Привилегированное и возвышенное совершенство созерцательной жизни.
7. Абсолютное презрение мира.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Пятнадцатая Царица и Добродетель-это РЕЛИГИЯ, которую нужно охватить двумя способами.

Во-первых, в которых, согласно (С.)Августину, есть обязанность соблюдать десять Божественных заповедей, и то же самое для христиан, возрождённых в купели.

Другая-это особая Религия, которая состоит из общих пожертвований и общего совершенства, и по отношению к общей религии она подобна Таинству Евхаристии, по отношению Таинству Брака или Помазания, или Понтификата к Священству и Священство по отношению к Диаконату, где (каждая степень) содержит все реальности, присутствующие в общей религии верующих, и добавляет к ней множество других реалий, так же, как разумная душа выше вегетативной или чувствительной души. И это не ново, но началось со святых Пророков, при Самуиле, с учениками Пророков, и с Моисеем, и со Священниками и Пророками, так же как продолжалось при Илии и Елисее. При Господе Иисусе, или Спасителе мира, она достигла полного исполнения, признана и укреплена тремя обетами. Ибо Апостолы, под обетами, жили в общине, в добровольной нищете и в воздержании (согласно [С.] Августину), а также в совершенном послушании. Обычные христиане не ведут, в силу христианского мира Христа, жизнь, которая не является общей, но в общем совершенстве, и с клятвами, сделанными каким-либо образом. Религия Христа и Апостолов также является Высшей Религией, и её не может быть больше. Общая христианская Религия сильно отличается от Апостольской Религии, которая охватывает тех, кто покидает мир, таких как Апостолы, согласно (С.) Августину, и подражает Христу в общей жизни, послушании и воздержании. Эта Религия не является фиктивной, созданной людьми или изобретённой из ничего, напротив, эта Религия до общей христианской Религии верующих появилась у Святых Пророков,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

DECIMAQUINTA REGINA ET VIRTUS EST RELIGIO.

Que habet capi duobus modis.

Prima communiter pro statu fidelium, in quibus secundum Augustinum, est obligatio ad observandum Decem Divinorum Mandatorum et est communis christifidelibus fonte baptismatis regeneratis.

Alia est Religio specialis que est supererogationis et summe perfectionis, et se habet ad religionem communem sicut Sacramentum Eucharistie ad Sacramentum Matrimonij vel Extreme Unctionis, aut quemadmodum (fol. 111, col. b) Pontificatus ad Sacerdotium et Sacerdotium ad Dyaconatum, quoniam continet quecunque sunt in religione communi fidelium, et addit supra valde plurima, quemadmodum anima rationalis est super animam vegetabilem aut sensibilem.

Nec ista est nova, sed in sanctis prophetis sub Samuele, in filijs prophetarum, et in Moyse, et in Sacerdotibus et Prophetis est inchoata, necnon sub Helia et Helizeo continuata.

Sed peramplius sine comparatione sub Domino Ihesu sive Salvatore mundi consumata approbata et confirmata, secundum tria vota.

Quoniam Apostoli sub ipsa vixerunt in communitate, et voluntaria paupertate, atque in continentia (secundum Augustinum) et eciam perfectissima obedientia.

Et ut audaciter dicam, communes christiani non ducunt ex vi christianitatis Christi vitam que non fuit communis sed summe perfectionis, et cum votis qualitercunque factis.

Religio quoque Christi et Apostolorum fuit Religio summa que non potest esse maior.

Et igitur Religio communis christiana plurimum differt a Religione Apostolica, quam tenent illi qui mundum relinquunt cum Apostolis, secundum Augustinum, et Christum imitantur in communitate et obedientia et continentia.

Nec Religio hec est ficticea quasi ab hominibus facta vel de novo inventa, ymmo hec Religio ante communem fidelium Religionem christianam est exorta in Sanctis Prophetis ut patuit.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

judicium, et voluntatem, et facultatem plenior.
14. Voluntatis abnegatio pene infinita.
Nam, et pro objecto habet infinitum quasi bonum, quod, si fieri posset, semper vellet.
Potest enim bona infinita nolle, aut velle, tanquam libera: sed habere, vel persequi non potest.
15. Habendi quodcumque renunciatio facta in manus Domini proprii, scil[icet] Dei, ut ad unum omnia redeant, unde promanant, juxta illud: Qui non renunciaverit omnibus, quae possidet, non potest meus esse discipulus.
Atque ex dictis quindecim, liquido patet discrimen inter Religionem specialiter Apostolicam, et communiter Christianam.
Velle affirmare; hanc illi parem esse perfectionem, aut superiorem: manifesta est haeresis.
Religiosi enim Deo reddunt omnia universim, seculares vero tantum hoc vel illud, pro libito suo.
Quin, et Episcopi tametsi in altiore sint perfectione Potestatis: non tamen in majore Virtutis, quam Religiosi; et id saepe, etsi non semper.
1. Thalamus Religionis est in isto: SED LIBERA NOS A MALO. AMEN.
Et recte.
Quia Religio, juxta Aug[ustinus], sic religat ad bonum: ut solvat ab omni malo: sicut unit Deo, ut solvat a mundo; sic privat sensu proprio, ut donet hominem angelico.
Adeo etiam, ait S. Hieron[ymus], tenent homines in terris cum difficultate summa; quod in Coelis Angeli cum facilitate.
2. Duo autem in Religione eminent eximia.
Prius, quod actus ejus sit, offerre Deo Latriam: quo omnes transcendit morales Virtutes.
Alterum, quod Consiliorum Evangelicorum observantiam profiteatur; quod Fidei, ac Spei superaddit.
3. Vidistis eam corona triplici extructam, ob tria Vota: vestitu discolorem, ob Ordinum varietatem; Dextera, Crucifixum: nam Christo concrucifixi , et mortui mundo, sint Religiosi; Sinistra, Libellum gerebat, eo quod Religio ad contemplationem ordinetur; sub pedibus,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

8. Изгнание очень сильного демона.
9. Умерщвление и совершенное жертвоприношение тела.
10. Преданный пыл (харизме) Ордена.
Третьи 50 молитв:
11. Общность с Собратьями, очень святая и почти ангельская.
12. Строгость покаяния - регулярна и стабильна.
13. Полное жертвоприношение (собственной) человечности, что касается суда, воли и возможности.
14. Почти бесконечное самоотречение воли.
(Воля), по сути, преследует почти бесконечное благо, которого, если бы можно было достичь, любой хотел бы иметь всегда.
15. (Воля) может тогда не хотеть или хотеть бесконечных благ; однако, как свободный человек, может (выбрать) не иметь или не преследовать.
Отречение от обладания чем-либо, сделанное в руках своего епископа, то есть Бога, чтобы всё возвращалось к Единому, от которого они исходят: как и слова (Иисуса): "кто не отрёкся от всего, что у него есть, не может быть моим учеником" (ЛК. 14,33).
В этих пятнадцати уже упомянутых прерогативах заключается разница между особой Апостольской религией и общей христианской религией.
Вопиющая ересь утверждать, что (общая религия) имеет равное совершенство или даже выше (по отношению к особой Религии).
На самом деле религиозные люди возвращают Богу все вещи вместе, а светские-только то или это, по своему усмотрению.
Даже епископы, по правде говоря, хотя и имеют более высокое совершенство власти, но не имеют более высокого (совершенства) Добродетели, чем Религиозные; и это часто, хотя и не всегда.
1. Обитель Религии (в Отче Наш), в этих (словах): “Sed libera nos a malo. Аминь” (но избавь нас от зла)”.
И это справедливо.
"Ибо Религия, согласно (С.) Августину, связывает так с добром, что

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

как это явственно проявилось.
Ни один человек в мире не может жить такой особой Религией только для себя, в то время как любой может принять общую христианскую религию для себя.
В этой особой Религии необходимо иметь особое послушание, когда не принадлежишь самому себе. Во-первых, Религия (особая) имеет необычайное дарение и высшее образовательное совершенство для послушников, которые обучаются в каждом совершенстве. Во-вторых, (особая Религия) имеет регулярное совершенство для тех, кто прогрессирует, кто упорствует в ней, вплоть до высшего блага. В-третьих, (особая Религия) имеет полное совершенство для самых превосходных, которые, как наместники Бога, должны направлять и продвигать наименее (совершенных).
В-четвёртых, (особая Религия) имеет полное совершенство, чтобы отогнать и избежать зло (согласно [С.] Августину).
В-пятых, (особая Религия имеет совершенство), чтобы жить чистотой, согласно (С.) Василию, ибо в ней живётся очень чисто. В-шестых, (особая Религия имеет полное совершенство) для созерцательной жизни, которая, согласно (С.) Иерониму, постигается в ней прекрасно. В-седьмых, (особая Религия имеет полное совершенство) за презрение к миру, которое в ней больше всего постигается (согласно [С.] Бернару). В-восьмых, (особая Религия имеет совершенство) для борьбы с дьяволом, потому что там враг побеждается гораздо сильнее и совершеннее, согласно (С.) Иннокентию. В девятых (особая Религия-совершенство) относительно умерщвления тела, потому что в ней очень совершенное телесное наказание (согласно [С.] Григорию). В десятых (особая Религия совершенна) из-за пыла (всякого) (Религиозного) Ордена, которым, по мнению святых отцов, там обладают более благочестиво.
В одиннадцатых, (особая Религия совершенна) для духовной близости, потому что близость

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

(Fol. 111, col. c) Nec aliquis in mundo potest talem ducere Religionem specialem solum per seipsum, cum tamen posset quilibet per se religionem communem tenere christianam.
Quoniam oportet in hac speciali religione habere obedientiam supererogationis, que non est eiusdem ad seipsum.
Hec autem religio supererogationis, primo summe est perfectionis dispositive quo ad incipientes, quia disponit ad omnem perfectionem.
Secundo est summe perfectionis continuative quo ad proficientes, qui in ea continuant usque ad summum bonum.
Tercio est summe perfectionis completive quo ad maiores, qui habent tanquam Dei vicarij minores disponere et promovere.
Quarto est summe perfectionis quantum ad malorum expulsionem et devitationem (secundum Augustinum).
Quinto quo ad vite puritatem, secundum Basilium, quia ibi purius vivitur.
Sexto quantum ad vitam contemplativam que ibi perfectius habetur (secundum Iheronimum).
Septimo quantum ad mundi contemptum que ibi maior habetur (secundum Bernardum).
Octavo quantum ad dyaboli conflictum, quoniam ibi inimicus fortius et perfectius devincitur, secundum Innocentium.
Nono quantum ad corporis macerationem, quia ibi perfectius ymmolatur (secundum Gregorium).
Decimo quantum ad ordinis fervorem (fol. 111, col. d) qui ibi secundum sanctos patres devotius possidetur.
Undecimo quantum ad spiritualem conversationem quoniam conversatio Religiosorum est in Celis, secundum Apostolum Paulum qui fuit summus Religiosus.
XII°, quantum ad penitentie austeritatem, quoniam secundum iura, Religio superat omnium secularium penitentiam.
XIII°, Religio est status maxime perfectionis quantum ad cognitionis sacrificationem.
Quoniam in Religione tota hominis intelligentia sacrificatur, secundum illum maximum virum Athanasium in Epistula quadam ad quosdam Monachos.
XIV°, quoniam in Religione approbata

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

draconem proterebat: hoc enim Religionis est proprium, subjugare Diabolum.
Decem ejus comites, Reginae persimiles, perfectioni advigilant Decalogi observandi.
Cum igitur Religioni, seu Christianae, seu Religiosae par nihil sit, vel in pulchiritudine formae, vel gloriae amplitudine, vel magnitudine praestantiae: omnino qui violaverint eam per Apostasiam, quod porro enormitatis scelerum ruant; reliquum sibi non facere; nisi desperati e mortali vita sese in immortalem mortem ejecerint.
Ab istis proximo sequuntur intervallo: qui necessariam Religionis retardarint reformationem.
Tales isti existunt saevi Pharaones, et Herodes, et cum hisce sors illorum erit.
Quorum poenis neu quando consortes involvamini: Cantate Domino Canticum Novum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

освобождает от любого зла; (Религия) объединяет с Богом, так как свободна от мира; (Религия) лишена собственного чувства, так же, как даёт человеку (чувство) Ангельское".
Говорит Святой Иероним: "ибо люди получают на земле, даже с большим трудом, то, что Ангелы на Небесах имеют с лёгкостью!".
2. В Религии есть две высшие вершины: Первая (высшая вершина) - это действие того, кто предлагает Богу поклонение: оно превосходит все моральные добродетели.
Вторая (высшая вершина) - это профессия соблюдения евангельских советов; она приукрашивает веру и надежду.
3. Вы видели её, украшенную тройной короной, из-за трёх обетов, в красочном платье, по разнообразию (Религиозных) Орденов; она носила в правой (руке) Распятие: религиозные люди, по сути, распяты со Христом и умерли в мире; в левой (руке) она носила небольшую книгу (молений к Богу), за то, что Религия предписана (молитве) созерцания; под ногами она раздавила дракона: на самом деле, именно Религия подчинила Дьявола.
Десять её спутниц, очень похожих на Царицу (Религию), следят за тем, чтобы Декалог исполнился в совершенстве.
Так как нет ничего похожего на Христианскую Религию или Религиозную (Религию), ни по красоте формы (Церкви), ни по широте славы, ни по величию действенности, то без сомнения, те, кто предал её отступничеством, переступают чудовищность грехов; и раз иначе они не могут сделать, то, отчаявшиеся, будут брошены из смертной жизни в бессмертную смерть.
На близком расстоянии от них следуют те, кто всегда откладывал необходимое (для себя) улучшение религии.
Они подобны жестоким Фараонам и Иродам, и с ними будет их судьба.
Чтобы мы не были брошены, однажды, в их наказания, пойте Господу Новую Песнь.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Религиозных - с Небесами, по словам Апостола Павла, а он был величайшим Религиозным деятелем. В двенадцатых (особая Религия-совершенна)за аскетичность покаяния, ибо, по справедливости, Религия превосходит покаяние всех. В тринадцатых Религия (особая) - это состояние высочайшего совершенства для жертвоприношений (совершаемых, для достижения) знания. В Религии (особой) в жертву (Богу) возносится вся способность человека (Религиозного), согласно великому Афанасию, в послании к некоторым монахам. В четырнадцатых, потому что в Религии (особой), одобренной (Церковью), Боуг предлагается вся воля, которая имеет для объекта бесконечное благо, поскольку (она) - свободна, может хотеть или не хотеть бесконечных благ, согласно Августину. В пятнадцатых Религия (особая) даёт Богу силу обладания, отказываясь от всякого желания иметь свои вещи, даже если бы можно было иметь бесконечные миры, о чём свидетельствует Господь в Евангелии. (Он) сказал: "кто не откажется от всего, что у него есть, не может быть моим учеником". В этих 15 (пунктах) ясно видно максимальное расстояние между совершенной Религией, которая является Апостольской, и христианской религией, которая является общей верующей. Сказать, что Христианская Религия), в которой обычно состоят светские люди, является совершенной и более совершенной или в равной степени совершенной, как Святая Религия Апостолов, то есть тех, кто имеет три обета в утверждённых Религиозных (Орденах), также является ужасной ересью. Эти особые Религиозные Люди предлагают Богу три бесконечных блага, то есть всё истинное, всё добро и всё, чем они (не) обладают. Люди предлагают Богу только то, что истинно (и) то, что хорошо, всегда оставаясь в своей свободе предлагать или не предлагать эти вещи. Поэтому особая Религия пожертвования (сама по себе) бесконечно превосходит

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

offertur Deo tota voluntas, que habet pro obiecto bonum infinitum, quia potest velle bona infinita aut nolle tanquam libera, secundum Augustinum.

XV°, Religio offert Deo potentiam habendi, ab renunciando omni potentia propria habendi, eciam si essent mundi infiniti possibiles haberi, Domino teste in Evangelio.

Qui inquit non renunciaverit omnibus que possidet non potest meus esse discipulus.

Et in his quindecim patet distantia maxima inter Religionem perfectam que est Apostolica, et Religionem perfectam Christianam que est communium fidelium.

Unde dicere quod Religio Christiana secundum commune nomen quantum ad ea que communiter tenent seculares sit perfectissima (fol. 112, col. a) et perfectior vel eque perfecta cum Religione Sanctissima Apostolorum, idest eorum qui habent tria vota in Religionibus approbatis, est manifesta et pessima heresis.

Quoniam Religiosi hij prerogativi dant Deo tria bona infinita, idest verum universale, bonum universaliter, et rem possidendam universalem.

Seculares dant Deo solum hoc verum, hoc bonum, hanc rem, cum semper maneant in sua libertate ad dandum vel non dandum.

Et sic Religio supererogationis excedit in infinitum et quasi improportionabiliter Religionem communem christianorum, que est tantum secularium.

Et hoc addo actor ex me, accipiendo fundamentum ex Doctore Sancto quod apposui, ad confirmandum Dominici dicta, ad convincendum quosdam in hac materia hereticos et dogmata pessima sentientes, quos beatus Thomas potentissime ubique impugnat, et gloriosissime devincit plurimis suis in libris, et eciam quamplurimis miraculis, ostendendo statum Religiosorum maioris esse perfectionis ceteris paribus improportionabiliter et quasi in infinitum quam statum secularium christianorum.

Et quamvis status Pontificalis sit maioris perfectionis sine comparatione quam status Religionis (fol. 112, col. b)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

общую Религию христиан, которая является именно (той) общей религией. И я лично добавлю это, взяв за основу слова святого учёного, о котором я говорю, чтобы подтвердить слова (святого) Доминика, опровергнуть на эту тему некоторых еретиков и тех, кто слушает плохие доктрины, которые благословенный Фома авторитетно атаковал со всех сторон и, славно искоренил во многих своих книгах, а также с многочисленными чудесами, доказывая, что состояние Религиозных Людей более совершенно, чем других, ценность которых бесконечно несравнима с состоянием светских христиан. И хотя Папское государство, безусловно, имеет большее совершенство, чем государство Религии, потому что совершенство (в отношении степени) достигается властью, поскольку Епископы имеют полную власть Таинств и они над всей Церковью, согласно (С.) Фоме, однако (они сами) не имеют большего совершенства, чем Религиозные, поскольку совершенство достигается добродетелью: так что все Епископы, не обладающие большим совершенством добродетели, чем Религиозные, будут постоянно подвергаться смертному греху, это было бы очень тяжело для Епископов всего мира. Эта Святая Религия, для которой люди являются ангелами, согласно (Святому) Иерониму и подобны Сыну Божьему, согласно (Святому) Августину, ненавидит самолюбие, согласно (Святому) Василию, и ставит Любовь общего блага перед особым благом, как свидетельствует (Святой) Августин. (Она) избегает всех зол и толкает ко всему добру, согласно (С.) Ансельму, и делает земные вещи небесными, а смертные бессмертными, согласно (С.) Василию. Встречается Царица (Религия) в последней Комнате Супруга и Супруги в “Sed libera nos a malo, Amen (но избавь нас от зла, Аминь)”. И, конечно, по праву. Согласно (С.) Августину, Религия (Царица) так крепко связывает с добром, с тем, что освободила от всего зла, так много объединяет с Богом, с тем, что освободила от мира, лишает

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

secundum quod perfectio sumitur a potestate, quia Episcopi habent potestatem Sacramentorum et supra totam Ecclesiam, secundum Thomam, tamen non sunt maioris perfectionis quam Religiosi prout perfectio sumitur a virtute, alias omnes Episcopi qui non essent in maiori perfectione virtuali quam Religiosi essent assidue in peccato mortali, quod esset durissimum Episcopis pene omnibus totius mundi.

Hec igitur Sancta Religio per quam homines sunt angeli, secundum Iheronimum, et similes Filio Dei, secundum Augustinum, odit amorem sui, secundum Basilium, et preponit amorem communis boni bono particulari teste Augustino.

Cunctaque vitat mala et ad omnem bonum instigat, secundum Anselmum, atque de terrenis facit celestes et de mortalibus immortales, secundum Basilium.

Tangitur autem in Thalamo ultimo Sponsi et Sponse Imperiali hec Regina, Ibi, (Sed libera nos a malo Amen).

Et quidem merito, secundum Augustinum Religio sic religat ad bonum quod solvit ab omni malo, unit sic Deo quod dissolvit a mundo, sic privat sensu proprio quod ornat hominem sensu angelico.

Et in temptamentis reddit fortem et probatum, in vinculis securum, in peccatis innocentem, in penis pacientem, (fol. 112, col. c) ac in cunctis bonis facit opulentum.

Cum quo Iheronimus ait: Vere Religio est status Angelorum, nam per talem homines tenent in terris cum summa difficultate, que Angeli tenent in Celis maxima cum facilitate.

Sed quanta et qualis est hec Regina.

Ipsi enim vidistis aliqui vestrum.

Tanta certe est eius pulchritudo, decor, elegantia, et formositas, atque speciositas quod dici non potest, humanitus ymaginari nequit, sed Deo Volente utrumque potest intueri et credi.

Superabat enim decem primarum Reginarum omnino speciositatem atque quartamdecimam.

Quoniam secundum Theologos, maior est Religio cunctis moralibus, quia actus eius

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

собственных чувств, потому что украшает человека ангельскими чувствами. (Она) делает (человека) сильным и испытанным в искушениях, упорным в трудах, невиновным в грехах, терпеливым в наказаниях, и делает его богатым во всём. По этой причине (С.) Иероним сказал: Воистину, Религия-это состояние Ангелов, ибо через неё люди владеют на земле с большим трудом тем, чем Ангелы владеют на небесах с величайшей лёгкостью. Но насколько велика и какова она эта Царица? Действительно, некоторые из вас сами видели Её. Конечно, Её красота, очарование, обаяние и изящество настолько велики, что по-человечески невозможно выразить, невозможно представить, но по воле Бога одно и другое можно угадать и поверить.

(Она) превосходила полностью красоту десяти первых Цариц и четырнадцатой (Царицы). Ибо, по мнению богословов, Религия выше всех моральных Добродетелей, потому что её задача состоит в том, чтобы предложить Богу поклонение и особый и несравненный культ (согласно [С.] Августину). (Царица Религия) превосходила даже Цариц Надежды и Милосердия, ибо Религия превосходит эти Добродетели, заключая их в свою природу, (и) превосходила (Цариц Веры и Надежды) из-за многих жертв, согласно учению Соборов, поскольку Религия есть Добродетель, которая касается состояния совершенства, хотя и меньшего, сравнивая отдельные реальности с целым.

Она, как Императрица, имела тройную Корону из-за трёх обетов, а именно послушания, воздержания и добровольной нищеты.

Её одежда была разных цветов, окрашена в каждый цвет, чудесным и бесценным образом, благодаря особому совершенству многих Религиозных деятелей.

И в правой руке Она несла Распятие, потому что Религиозные должны быть распяты со Христом (как говорит Касьян) и умереть для мира.

В левой руке Она несла книгу,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

est offerre Deo latriam et cultum singularissimum ac divinissimum (secundum Augustinum).

Excedebat eciam in magna parte Reginas Spei et Caritatis, quoniam Religio addit super has Virtutes comprehendendo eas subnaturaliter ad aliquid difficilius supra ipsas multa addendo ratione Conciliorum, inquantum Religio Virtus pertinens ad statum perfectionis, licet sit minor comparando singula singulis.

Hec autem tanquam Imperatrix triplicem habuit Coronam, propter tria vota, scilicet obedientie, continentie, et paupertatis voluntarie.

Vestimenta vero eius erant discolorata, picta omni colore modo mirabili et inestimabili, propter Religionum (fol. 112, col. d) plurimarum eminentiam singularem.

Gerebatque in manu dextra Crucifixum, quoniam Religiosi cum Christo debent esse crucifixi (ut ait Cassianus) et mundo mortui.

In manu vero sinistra librum ferebat, quoniam Religio (secundum Augustinum) ad contemplationem ordinatur.

Sub pedibus vero eius erat draco quem Iohannes vidit in Apocalipse, quoniam Religio simpliciter habet dyabolum superare.

Quid amplius?

Decem habebant Sodales sibi consimiles per omnia, que quosque Religiosos proficientes perdocebant, et contra adversa fortificabant.

Tantaque erat Regine earum claritas et pulchritudo, quod si Deus vellet talem claritatem facere formositatem corpoream, esset tanta et tam mirabilis quod turpitudo infernalis corporea et infernorum mille si tot essent adhuc turpiorum removeretur, si hec in hijs infernis poneretur, intantum ut quelibet res inferni turpissima esset pulchrior quam quelibet naturalis mulieris formositas.

Quod quidem est mirabile sed tamen verissimum, si capiamus Religionem pro Religione Deifica que est Fons omnis religionis.

Si vero capiamus Religionem pro Religione que est Virtus Gratie, adhuc est verum.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ибо Религии (согласно [С.] Августину) предписано созерцание.
Под Её ногами был дракон, которого Иоанн видел в Апокалипсисе, поскольку Религия просто должна победить дьявола. Что ещё? У Неё было (с собой) десять Дев, похожих на Неё во всём, которые наставляли некоторых Религиозных деятелей, которые прогрессировали (на пути совершенства) и укрепляли их против невзгод.
Великолепие и красота их Царицы были настолько велики, что, если бы Бог хотел сделать это великолепие телесной красотой, оно было бы настолько велико и так чудесно, что безнравственность тел в аду и в тысяче адов ещё более суровых, (если бы их было так много и эта (телесная красота) была бы помещена в этот множественный Ад) стала бы красивее любой женской красоты. Что, безусловно, необычайно, но всё же очень верно, если мы примем Религию (Царицу) как Божественную Религию, которая является Источником любой Религии. Если мы действительно приветствуем (Царицу) Религию как Религию, которая является Добродетелью благодати, она ещё более верна (и прекрасна). Если бы среди проклятых была помещена самая крошечная добродетель Религии благодати, она бы мгновенно исчезла из грехов ада из-за противоположности вещей в (том же) месте, поскольку Добродетель и грех не могут быть вместе, о чём свидетельствует (Святой) Августин. Равная (крошечная) телесная красота (преобразованная великолепием Царицы Религии), помещённая в множественный Ад, заставит исчезнуть всякую аморальность из-за равенства и аналогичной пропорции (наименьшей Добродетели Религии), как утверждают Августин и Максим в Проповеди.
О, поистине замечательная вещь, Религию заслуженно следует не только любить Её (посвящёнными), но и защищать светскими.
И из этого ясно видно, сколько теряют те, кто теряет эту Царицу.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Quoniam si poneretur minima Virtus Religionis Gratie in damnatis tolleret mox peccata inferni, per locum ab oppositis (fol. 113, col. a) quia virtus et peccatum simul esse non possunt, teste Augustino.
Ergo equalis pulchritudo corporea posita in infernis prehabitis, tolleret omnem turpitudinem, sequela, ab equalitate et simili proportione, ut argumentatur Augustinus vel Maximus in quodam Sermone.
O vere res mirabilis, ut merito Religio esset digne amanda nedum a suis, verumeciam a secularibus defendenda.
Ex quo patet quantum perdunt qui hanc Reginam amittunt.
Si enim quis amitteret tot mundos aureos quot scribi possent in tam magno libro sicut est maximus mundi mons, non perderet tantum quantum perdit aliquis semel mortaliter in Religione offendens, quoniam amittit secundum Basilium Regnum Divinitatis, sed per dictos mundos non perdit nisi terram vanitatis.
O quam fatui ergo sunt Religionis contemptores et signanter illi qui Sanctam odiunt Observantiam.
O quam male illius erit qui beatas Religionum impediunt reformationis.
Sed heu quid dicam de his qui hanc Filiam Dei pulcherrimam et Sponsam totiens quolibet die interficiunt.
Cuius mors tam est horrenda, quod si Deus faceret unam mortem naturalem per impossibile equalem isti morti, certe Angeli omnes quantum ad naturam et anime rationales haberent mori cum tamen sint immortales, nisi singulariter (fol. 113, col. b) a Deo protegerentur.
Cuius ratio est, quia gratia excedit totam naturam secundum Augustinum.
Et sic corruptio naturalis equiparata gratie corruptioni, haberet potentiam corruptivam supra totam naturam creatam, et permaxime supra spiritualem.
Confirmatur.
Quia tantum posset corruptio naturalis supra naturas quantum potest hec corruptio spiritualis supra Gratiam.
O quantum malum et quantum nephandum piaculum.
Quapropter ut a tantis malis liberemini, accipite Sponsi et Sponse Psalterium, et

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Если кто-то потеряет столько золотых миров, сколько (букв) книжники могут (написать) в очень большой книге, такой же большой, как самая большая гора в мире, (они) не потеряют столько, сколько потеряют те, кто однажды смертельно поразил Религию (Царицу), потому что они потеряют, согласно (С.) Василию, Царство Небесное, в то время как (теряя) вышеупомянутые (золотые) миры, те потеряют только одну землю тщеславия.

О, как глупы те, кто презирает Религию, и особенно те, кто ненавидит Святое Соблюдение.

О, как плохо будет тем, кто препятствует благословенным реформам Религиозных Орденов.

Но, увы, что я скажу о том, что они столько раз в день убивают эту прекрасную Дочь и Супругу Божию?

Её смерть настолько ужасна, что, рассуждая абсурдно, если бы Бог сделал единственную естественную смерть, равную этой смерти, конечно, все Ангелы, как существа, и человеческие души, должны были бы умереть, будучи бессмертными, если бы они не были защищены Богом особым образом.

Причина в том, что благодать превосходит всю природу, согласно (С.) Августину. Естественное разрушение (этой естественной смерти), приравниваемая к смерти (Царицы Религии) благодати, будет иметь более высокую разрушительную силу, чем вся созданная природа, и максимально больше (чем духовная смерть) (Царицы Религии). Совершенно точно, что столько может естественное разрушение над природой (ангелов и душ), сколько может это духовное разрушение над благодатью.

О, как плохо и как гнусно святотатство (Убийства Царицы Религии)!

Чтобы избавить вас от таких великих бед, возьмите Розарий Супруга и Супруги и пойте Господу Новую Песнь, произнося третьи 50 молитв.

Поскольку каждая из этих пяти Цариц имеет десять красивых дев, которых вместе 50.

Ибо всякая Добродетель, как сказано, имеет задачу охранять Десять

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

cantate Domino Canticum Novum, dicendo terciam quinquagenam.

Quoniam quelibet harum quinque Reginarum decem habet Domicellas pulcherrimas que simul sunt quinquaginta.

Nam quelibet Virtus ut dictum est ordinatur per se ad Decem Mandata Dei, ex quibus omnibus cum sint quindecim Virtutes Regales, et quelibet harum habet decem Domicellas Imperiales, iuxta decem Dei mandata, sequitur quod ibi erunt quindecim et centum quinquaginta, quibus permaxime obligamur si volumus salvi fieri.

Quapropter pro XV Reginis dicite quindecim Pater Noster, et pro centum quinquaginta Domicellis summe vobis necessarijs dicite C et L Ave Maria, que simul faciunt Sponsi et Sponse Psalterium, et cantate Domino Canticum novum".

Et hunc Sermonem fecit Beatus Dominicus, ter in (fol. 113, col. c) die predicando, qualibet vice unam quinquagenam exponendo, videlicet de mane, post prandium, et circa vespertinum tempus.

Sepius vero beatissimus Dominicus in Sermonibus istis afferuit omnes existentes in gratia habere in se prehabitas XV Reginas et C et L Domicellas earum.

Ratione cuius qui antea viderunt prefatas in Sancta Eucharistia in Missa eius, cum multis alijs magnatibus post Sermonem seriose alloquebantur eum interrogantes quomodo possibile esset eos tanta dona in se habere et eos latere, videbatur enim hoc eis impossibile.

Tunc Dominicus obstupefactus ad eorum obiecta, conversus ad Dominum oravit, quatenus populo huic duro dignaretur misereri ut melius expediens sciebat.

Tunc subito Dominus Ihesus sensibiliter eum allocutus: («)Confide, inquit, ne formides.

Et dicas eis quod si voluerint confiteri et perfecte penitere infra dies XV, continue cum ieiunijs et sanctis alijs exercicijs, videre possent post susceptam corporis Eucharistiam hec omnia predicta(»,) de quibus hesitabant, et si se infra hoc vere velut sancti et iusti haberent.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

EPILOGUS.

Repetite nunc animis, et memoriam colligite: simul audita cum visis comparate.
Deinde nobiscum ipsis rationes inite: actus, actaeque modum vitae ad formam et normam Reginarum harum parum perexigite , atque tum demum, futuram providentes aeternitatem, Beatam, aut Damnatam, vobiscum statuite.
Equidem in praesens illud commendo, Psalterium inquam Christi ac Mariae: cujus quindenas Orationes Dominicas Reginae totidem: quindecies vero denae Domicellae Angelicas Salutationes C. et L. designabant: queis justum completur Psalterium: in quo quia sanctissima sunt omnia, et verba, et significata; Reginis illis suum quoddam Augustissimum, dignissimumque a Deo positum esse Palatium est existimandum.
Verum enimvero istud vos monitos etiam, atque etiam velim, nihil hic de Reginis, carumque comitatu, humanum cogitetis, inane nihil, aut confictum.
Quod facilius equidem pateret : si eadem ex me solum auditu cognovissetis.
1. Verum jam ipsi vestris oculis conspexistis: et eo in Divino, tremendoque Mysterio conspicati estis: in quod cadere fictio nulla, nulla suspicio potest.
2. Ea quoque talia contuiti estis: quae sacra sunt, sancta sunt, planeque divina.
3. Neque uno , aut paucis eadem sunt videri concessa: verum plusquam trecentis hic congregatis.
4. Testor vestros ipsorummet animos, animorumque motus, mire laetos tristibus permistis.
5. Ipsam testor summam Veritatem JESUM, in quo Mirabilia ea magna conspexistis.
Que illa, et qualia?
Humilitatem, Pacem, Laetitiam, Spiritus , Patientiam, et Misericordiam.
Hic primus Reginarum chorus.
Altera in Corona stabant: Abstinentia, Continentia, Prudentia, Justitia, et Fortitudo.
Summa tenebant, Fides, Spes, Charitas, Poenitentia, et Religio sancta .
Quibus quid altius habet Ecclesia Dei

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

ЭПИЛОГ.

Теперь возвращайтесь душами (к видению) и пересмотрите событие, сравнивая услышанное с увиденным.
Потом, между собой, начните рассуждать: какое-то время подражайте жестам, действиям, образу жизни этих Цариц в соответствии с их образцом и примером; и только тогда, в ожидании (вашей) будущей вечности, решитесь (на вечность) блаженную или (на вечность) проклятую
Конечно, для настоящего времени, я рекомендую и повторяю вам С. Розарий Христа и Марии, где пятнадцать Отче Наш (указывают) на (пятнадцать) Цариц; в то время как сто пятьдесят Радуйся, Мария, указывают на десять девушек (которые сопровождали каждую Царицу) пятнадцать раз: (читая молитвы) вы правильно завершаете (корону С.) Розария, в котором все (молитвы) святы, как слова, так и означаемые реальности; вы должны верить, что для этих Цариц Бог предоставил Величественный и Достойный Дворец (короны С. Розария).
Кроме того, я бы очень хотел, чтобы вы также были проинформированы об этом, чтобы вы не думали, что эти Царицы и их описание-это (выдумка) человека, или вымысел.
И в это вы бы поверили, конечно, легче, чем если бы вы узнали это только от меня:
1. Но теперь вы сами видели своими глазами: и наблюдали в Божественном и Святом Таинстве (Евхаристии), в котором не может произойти ни вымысла, ни подозрений.
2. Вы видели, действительно, тех (Цариц), которые являются Святыми и совершенно небесными!
3. И было позволено видеть то же самое не одному, не нескольким, а более чем трём сотням людей, собравшимся здесь!
4. Я свидетельствую о ваших собственных душах и эмоциях душ, чудесно смешанных с радостью и грустью.
5. Я свидетельствую о Великой Истине, Иисусе (в Святой Хостии), в которой вы видели эти великие чудеса!

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Заповедей Божьих: будучи пятнадцатью этими Царственными Добродетелями, и каждая из них, имея десять Императорских Дев, согласно (количеству) Десяти Заповедей Божьих, следует, что будет 15 (Цариц) и 150 (Дев), с которыми мы (должны) быть связаны, если хотим быть спасёнными.
Поэтому для 15 Цариц скажите 15 Отче Наш, а для 150 Дев, очень необходимых вам, скажите 150 Радуйся Мария, которые вместе составляют Розарий Супруга и Супруги, и пойте Господу Новую Песнь".
И благословенный Доминик произнёс эту Проповедь, проповедуя три раза в день, каждый раз произнося 50 молитв, то есть утром, после обеда и вечером.
Часто Блаженный Доминик в этих Проповедях объявлял, что все, кто находится в благодати, имеют в себе 15 Цариц и 150 их Дев, упомянутых ранее.
По этой причине те, кто ранее видел предсказанных (Цариц и Дев) в Святой Евхаристии во время его мессы, вместе со многими другими, после Проповеди, серьёзно расспрашивали его, как это возможно, что они имели в себе такие великие дары и они были неизвестны им; это казалось им невозможным.
Тогда (Святой) Доминик, поражённый их замечаниями, обращаясь к Господу, молился, чтобы Он соизволил помиловать этот суровый народ, (и) чтобы, после того, как Он превосходно освободил их, (Он) обучил их.
В то же мгновение, Господь Иисус, явившись ему телесно, сказал: "уповай (на Меня), не бойся!
И сказал им, что, если они захотят довериться и покаяться в течение 15 дней, с постоянными постами и другими святыми упражнениями, они могут увидеть, получив Евхаристию, всех этих (Цариц и Дев), описанных ранее," о которых они расспрашивали: действительно ли (Они) были внутри них, как если бы они были святыми и праведными.
Что затем (произошло)?
Все удивились, и каждый пообещал, что сделает это с уверенным желанием.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

Quid plura?
Mirantur omnes, et singuli spondent promptissima voluntate hoc se facturos.
Quorum plurimi tanquam sanctiorem et sapientiorem mox elegerunt Dominicum in confessorem.
Res mirabilis.
Postquam omnes confessi sunt (fol. 113, col. d) debite, assidue vacantes orationibus ieiunijs satisfactionibusque tam viri quam mulieres, venit dies quintadecima in qua Corpus Dominicum susceperunt (Episcopo Rodonensi volente cum potestate seculari) per manus sancti Dominici.
Quid plura?
Plerique Corpus Dominicum suscipiendo, sic recipiebant ac si carbonem recepissent ignitum ut luxuriosi incontriti.
Alij ut lapidem ut avari.
Quidam autem ut massam plumbeam ut mundani et indevoti ac infideles, sic quod nullatenus valebant illud emittere de ore nec transglutire.
Quapropter mortem vicinam timentes illico se emendaverunt, iterum confitentes peccata sua perfectius.
Et statim Corpus Dominicum cum summa iocunditate intra se receperunt.
Sed quid ulterius?
Plurimis sic communicatis maximo in numero, affuit Visio a Dominico promissa.
Tanta enim fuit Gratia Divine Benedictionis in eis diffusa, quod nedum in ipsis conspiciebant quecunque erant predicata, verumeciam in alijs contemplabantur.
Raptique erant omnes ex vehementia Visionis et a sensibus abstracti.
Cernebantque inter Reginas Dominum Ihesum Christum quem susceperant Sponsum Virtutum, Maria semper Virgine assistente.
Nec mirum.
Quia in Deitate Eucharistie (teste Augustino et Catholica Fide) mundus est verius quam in seipso.
(fol. 114, col. a) Unde qui Sanctam Eucharistiam devote recipit, Deum et quecunque in Deo sunt suscipit.
Quod si multi agnoscerent, non sic Sanctam Eucharistiam spernerent.
Et quod est singulare, in infantibus ac

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

universa?
XVI. Quapropter istae animis vestris altissime insideant Reginae Virtutes: earumque in Psalterio quotidianam recolite memoriam.
Atque si vultis, me nunc audite.
Istud vehementer suadeo, ut dictis quisque Virtutibus dies sibi festivos decernat: quibus ordine singulas rite cultas veneretur.
Altaria quoque vel designet, aut collocet iisdem sacra, et dicata: in quibus veluti constitutas, aut erectis in statuis effigiatas menti reprehesentet.
Atque Virtutes eas haud inferiore loco, quam sanctas Divorum reliquias: quin altiore quoque honore dignissimas existimate.
At ne quis error hac in re cujusquam subrepat animo: causas consilii discite Festis, Arisque rite coli VIRTUTES affirmo.
1. Quia, cur Sanctos colamus, causa sunt Virtutes.
2. Deinde: in Divis ipsae altissimae supereminent Virtutes, et per has magnas, ipsi sunt magni.
3. Accedit: gloria Sanctorum admiranda est, et veneranda!
At gloriosi evolant per Virtutes.
4. Si vero etiam ad Virtutum originem animos referatis, eas ab Aeterno, a Divina Providentia dimanare, velut Regulas quasdam Divinae Praedestinationis cognoscetis, ad quas regulari salvandae divinae placuit bonitati.
Jam vero: 1. Quae ab aeterno existunt in Deo, et existent, quid ab ipso Deo re ipsa distent, nisi ratione mera, non video.
Quare eatenus verum eis Latriae cultum, ut unis, iisdemque cum Deo, deberi nemo dubitabit.
2. Qua vero in Humanitate Christi, inque Deipara Maria eminent conspicuae, planeque Beatae; Hyperdulice venerationem deposcunt.
3. Quae denique caeteris in Sanctis eadem resident; Duliae observantiam suo quodam jure sibi vindicant .
Neque iis nos Virtutibus humanam asserimus naturam, sed dumtaxat Figuram tribuimus: et hanc non juxta ullam earum substantiam aliquam; sed secundum vim, et efficaciam similem.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Кто они, и какие (имена) у тех (Цариц)?
Это Покорность, Дружба, Небесная Радость, Терпение и Сострадание - это первая корона Цариц;
во второй короне (Цариц) стояли: Воздержание, Целомудрие, Осторожность, Справедливость и Крепость;
затем последовали Великие (Царицы Добродетелей): Вера, Надежда, Милость, Эпитимья и Священная Религия.
Какая великая поддержка (Цариц Добродетелей) всей Церкви Божией!
XVI. Итак, эти Добродетели Цариц глубоко запечатлены в ваших душах, и почитайте память о них каждый день в С. Розарии.
И, если хотите, послушайте меня!
Я настоятельно рекомендую это: пусть каждый из вас назначит праздничные дни каждой из упомянутых Добродетелей: в эти (праздничные дни) почитайте последовательно, с особыми молитвами, должным образом, всех (Цариц Добродетелей).
Стройте алтари (Царицам Добродетелей), и на них размещайте (Цариц Добродетелей), и посвящайте (им Алтари): изображайте их в виде высоких статуй, в соответствии с их характеристиками.
И не (помещайте) Добродетели в место (скрытое, куда кладутся) мощи святых, а наоборот, считайте их достойными даже более высокой чести (чем мощи).
После того, как вы узнали причины совета (почитать Добродетели в праздничные дни), я утверждаю, что почитание Добродетелей (происходит) с Праздниками и Алтарями (Добродетелей):
1. Причина, по которой мы почитаем Святых, - это (их) Добродетели.
2. В Святых одни и те же Добродетели возвышаются, и посредством этих великих (Добродетелей) они сами являются великими.
3. Слава Святых должна восхваляться и почитаться: но они летят высоко, славные, с помощью Добродетелей.
4. Если же, обращая души к истокам Добродетелей, вы узнаете, что они исходят от Господа (Бога), от

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Многие из них выбрали Доминика духовником, поскольку он был очень святым и очень мудрым.
Замечательная вещь!
После того, как все были должным образом исповеданы, усердно посвящая себя молитвам, постам и возмещениям, как мужчины, так и женщины, наступил пятнадцатый день, когда они получили Тело Господа (по воле епископа Родоненсе, имеющего власть над [этими] людьми) из рук Святого Доминика. Что (произошло) тогда? Большинство, получив Тело Господа, почувствовали его (внутри себя), как будто получили огненный уголь, как (случалось) с похотливыми и не раскаявшимися.
Другие, (почувствовали в себе) подобие камня, как (случалось) со скупыми.
Некоторые (почувствовали в себе хостию) как свинцовую массу, как мирские, непокорные и неверные, так что они никоим образом не могли вытащить (Её) изо рта или проглотить (Её). Поэтому, опасаясь близкой смерти, они тут же исправились, вновь исповедуя свои грехи более совершенным образом. И тут же (почувствовали) со всей радостью, как Тело Господне спустилось в них.
Но что ещё (произошло)?
Очень многим, которые так (преданно) причастились в большом количестве, представилось Видение, обещаное (Святым) Домиником. Действительно, благодать Божественного Благословения, изливаемого в них, была настолько велика, что они не только видели в себе всё, что было проповедано, но и созерцали это в других. И все были восхищены интенсивностью Видения, и они были в возвышенных чувствах. И они видели среди Цариц Господа Иисуса Христа, Которого они приняли как Супруга Добродетелей в присутствии всегда Девственной Марии. И это тоже не удивительно, поскольку в Пресвятой Евхаристии (как свидетельствуют [С.] Августин и Католическая Вера) мир более истинен, чем в самом себе.
Так что, кто благочестиво принимает Святую

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

pueris innocentibus ista eadem viderunt, ac pene totam celi curiam.
Quoniam sicut Deus in Beatis est Omnia in omnibus per Gloriam, sic ipse Deus et Trinitas Beatissima in viatoribus est Omnia in omnibus per Gratiam.
Itaque miraculo hoc permaximo sic peracto, universi populi tanquam Sanctum Dei Dominicum colere volebant, et maximis honoribus venerari ut et dux cum tota patria et clero voluit eum esse pontificem, dignissimos se reputantes si talem promerentur pronum et presulem.
Quod per omnia Dominicus refutavit.
Sed dux eum cogere volens, precepit per totam terram suam ut non permitterent Dominicum exire sed pro pontifice fiendo eum servarent.
Sed Dominicus potentiam aliam habens quam humanam, inmediate invisibilis est factus, et sine temporis spacio in Hispanijs est repertus unde erat pater suus et non mater.
Itaque crastino quesivit Dux cum exercitu suo ubique Dominicum, vi volens et conferre dolensem pontificatum tunc vacantem.
Cumque non inveniretur per unum mensem, audiverunt per hispanos predicatores (fol. 114, col. b) quod Dominicus per mensem in Hispanijs predicans miranda faciebat.
Ex quo cunctis patuit, die eadem eum fuisse in Britannia et Hispanijs, atque dono Dei habuisse donum agilitatis et subtilitatis.
Mirati sunt igitur tanti viri humilitatem, et maximis cum nuncijs miserunt ad Hispanias, quatenus Dominicus dignaretur venire et primum in Britannia pontificatum accipere.
Quibus ille ait: («)Non misit me Dominus Presulem esse sed evangelizare.
Ite et dominis vestris dicite quod sint contenti hijs que viderunt et receperunt, permanendo in Domini gratia et timore.
Quoniam si Gentiles et Iudei tantam gratiam cognovissent, omnes relictis erroribus in Dominum Ihesum credidissent(»).
Similequе Dominicus fecisse legitur in Hispanijs in Compostella, ut narrat Iohannes de Monte qui fuit Magister in utroque Iure, atque in Pagina Sancta

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Ea inquam ratione, modoque dicetis Orationem Dominicalem unam, et decem Angelicas Salutationes ad memoriam, et honorem Humilitatis, Pacis, totidem, etc., sicque porro per singulos euntes, pie et sancte Psalterium persolvetis.
Cantate igitur Domino Canticum Novum, quia Mirabilia fecit.
Hucusque Sermo S. P. Dominici, quem ipse Sponso Mariae Novello revelavit.

APPENDICULA.

Et hoc addo ex me, scribit idem, ad S. Dominici dicta confirmanda.
Ita facere solitam Sanctam quandam legi.
Et multos Sanctos novi sic orasse, qui, et viderunt has Dominas in specie supra omnem aestimationem pulcherrimas.
Sicut S. Joanni Eleemosynario visa fuit Misericordia Dei: alteri Gratia Dei.
Et vero Sacra Scriptura, secondum DEUM, tota est in laudibus Virtutum, ac vituperiis vitiorum, ut S. Gregorius adnotavit.

HISTORIAE CONTINUATIO.

XVII. Sermonem istum S. Dominicus, non eodem tempore continuum, sed trina vice diversa recitavit, die partem eodem.
Nimirum mane primam partem continuo post Divina peracta; alteram de prandio; tertiam hora vespertina.
Quod autem S. Dominicus inter dicendum illud saepius monuisset: omnes quotquot in Dei gratia existerent, easdem in sese ipsi Reginas habere quindenas, pariter et CL. Domicellis; hoc vero non paucis admirationem movit, ac haesitationem.
Idque iis, qui easdem in Sacrosancto Sacramento conspexerant .
Quare die postero, convenitur a percuntantibus: ecqui fieri possit, etiam justos tanta in sese habere dona, et suos ea latere possessores.
Rebantur rem impossibilem.
Ad hoc obstupuit Vir sanctus: et principio inquit: “Sunt in vobis cor, viscera, et anima, quae nunquam tamen vidistis.
Sunt in multis vobis peccata multa, immania, nec tamen videtis.
Quae si clare intueremini, omnes simul

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Божественного провидения, как Правила Божественного Замысла, с помощью которых Божественная Доброта угодила нам, дав нам правила, чтобы спасти нас.
Итак:
1. (Царицы Цобродетелей) существуют в Боге и (всегда) будут существовать: даже только разумом я не вижу, как они (могут) быть отделены от Бога.
Никто не будет сомневаться до такой степени, чтобы (отрицать), что им причитается поклонение, как единственным и Едиными с Богом.
2. Они в Человечности Христа и С. Марии, Матери Божией, выделяются превосходными и полностью Блаженными; они требуют более высокого почитания.
3. (Царицы Добродетелей) пребывают в других Святых и заявляют о соблюдении права почитания.
И мы не приписываем (Царицам) Добродетелей человеческую природу, а только (человеческую) фигуру, а вместе с ним и определённую (сущность) бытия, сопровождаемую живостью и жизненной силой.
И по этой причине вы произнесёте по порядку один Отче Наш и десять Радуйся Мария, в память и в честь Покорности, столько же для Дружбы и т. д., и таким образом, двигаясь вперёд, для всех (Цариц Добродетелей), благочестиво исполните С. Розарий.
Пойте Господу Новую Песнь, потому что он совершил чудеса.
Здесь заканчивается Проповедь Святого Отца Доминика, которую он сам открыл Новому Супругу Марии.

НЕБОЛЬШОЕ ДОПОЛНЕНИЕ.

И, со своей стороны, добавлю к тому, что написано, что я полностью подтверждаю слова, которые (мне) были сказаны Святым Домиником.
Я читал, что одна святая обращалась (к Царицам Добродетелей) обычно так.
И я знаю, что многие святые, которые так молились (Царицам Добродетелей), видели этих Дам, красивых по внешнему виду, выше всякого сравнения.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

Евхаристию, приветствует Бога и все реальности, которые находятся в Боге. Если бы многие знали это, не стали бы так презирать Святую Евхаристию.

И что уникально, младенцы и невинные дети видели эти же вещи вместе с почти всем Небесным Двором. Ибо, как Бог, среди Блаженных - Всё во всех, во Славу, так и сам Бог и Святая Троица, среди паломников - Всё во всех, во Благо. Поэтому, совершив это столь великое чудо, все народы хотели почтить Доминика, как Святого Божьего, и почитать его с высшими почестями, как и Полководец, со всем Отечеством и духовенством, хотел, чтобы он был Епископом, считая его очень достойным, если бы они имели благосклонность заслужить (это) предзнаменование. Святой Доминик отказался от всего. Но Полководец, желая заставить его, приказал не позволять (Святому) Доминику выходить из любой части своей территории, а остановить его, чтобы сделать его Епископом. Но (Святой) Доминик, обладая силой, отличной от человеческой, сразу же стал невидимым, и в то же мгновение он оказался в Испании, где родился его отец, а не (его) мать. Поэтому на следующий день Полководец повсюду искал (Святого) Доминика со своей армией, желая силой присвоить ему вакантное Епископство Доленсе.

И, поскольку они не нашли его в течение месяца, они услышали от испанских проповедников, что (Святой) Доминик, проповедуя в течение этого месяца в Испании, совершал чудесные вещи.

И всем стало ясно, что в один и тот же день он был в Бретани и Испании, благодаря дару Божьему, он обладал даром билокации и невидимости.

Они поразились смирению такого великого человека и послали в Испанию множество нунциев, чтобы (Святой) Доминик соизволил вернуться, чтобы принять Архиепископство в Бретани.

На что он сказал: “Господь послал меня быть не Иерархом, а проповедовать.

Идите и скажите вашим Господам, чтобы они были довольны увиденным и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

formatus Baccularius vel promotus, socius beati Dominici ante fundationem Ordinis Fratrum Predicatorum.

Et hec signa fecit cum adhuc erat solum Regularis Canonicus.

O vere mirabilis Deus in Sanctis Suis, qui hominibus durissimis et pene indomabilibus qui semper fuerunt bellicosi terribiles et duri valde ad credendum ut sunt Britones et Hispani tanta donorum fidei voluit manifestare, non operibus iusticie (fol. 114, col. c) que fecerunt, cum sint gentes indevotissime pene usque in hodiernum diem et cervicis durissime, sed sola Dei pietate.

Quomodo vero potuit fieri ut predicta possent intueri vel ymaginatione vel simplici intelligentia aut corporali visione, de facto dubito.

Scio enim personam viventem similia sepius vidisse, scilicet illum Sponsum Marie Novellum.

Sed de visione corporali non puto hoc possibile fore in toto, sed bene in parte fieri posset aliqua excellentissima visio, non tamen tanta quanta sunt prius dicta, nec eciam in toto fieri potest per ymaginariam visionem, quoniam ymaginatio non transcendit quantitatem, secundum Avicennam.

Potest tamen maxima fieri in imaginatione apparentia decoris excedens totum mundum.

Sed potissime estimo hoc factum fuisse visione intellectuali, cum adiunctione forte ymaginationis.

Intelligentia vero potest intelligere et capere pulchrius et nobilius ac dignius sine comparatione quam posset esse unus mundus corporeus infinite pulchritudinis corporee, quoniam adhuc decor naturalis minime anime rationalis (secundum Basilium) est sine comparatione excellentior quam esset unus mundus infinite speciositatis corporalis, ymmo plus quam mille.

Quod si ita factum est, sic possibile est totum iam dictum.

Unde susurrium (fol. 114, col. d) quoddam oritur.

Quoniam Virtutes apparebant in specie humana, cum habitus intellectuales non sint subiective sed accidentia humana.

Insuper quare magis apparebant in specie

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

moriemini .
Ita nec Virtutes videtis in justis, nec ipsi conspicantur praesentes.
Excedunt namque omnem visibilem imaginationem in decore, gratia, vi, et efficacia".
Deinde secreta oratione ad Deum versus tacite et impense obsecrat , ut duritiam populi miseratus, faceret, quod Divinae Suae Clementiae expedire videretur.
Eodem momento Dominus JESUS protinus ita sensibiliter eum alloquitur: "Confide, noli timere.
Dic eis: si velint intra quindenam in jejuniis, orationibus, aliisque piis exercitationibus poenitere, ac per sacram exhomologesim expiati, SS. Synaxim adire sumendam; fore, ut ipsa illa in sese mutuo contuerentur".
Illi prompte respondent , ac praestant.
Plurimi ipse S. Dominicus a confessionibus fuit.
Ipsa die quintadecima, utriusque sexus, omnis pene status, et ordinis, SS. Eucharistiam ex ipsius S. Dominici manibus acceperunt, EPISCOPO RODONENSI NOLENTE: cum Potestate seculari .
Et plerique, dum SS. Corpus Domini sumerent, videbantur sibi carbonem ignitum recepisse, ut luxuriosi incontriti, lapidem avari, massam plumbeam indevoti: idque ita, ut nullatenus valuerint, illud vel ex ore emittere, vel per fauces transmittere.
Quocirca protinus, mortis vicinae metu, attriti animis purius sunt confessi, et integrius, sicque confestim Sacrosanctam Eucharistiam summa cum consolatione intra sese recipere valebant.
Quam plurimis quoque praedicta Visio sese oculis reddidit aspectabilem, tum cuique in seipso, tum, et in aliis sancte Communicatis.
Simul tanta Benedictionis Divinae gratia delibuti adspirabantur, ut ex visionis vehementia extra se rapti, et a sensibus essent abstracti.
Cernebant autem Reginas inter, Virginesque alias Dominum JESUM CHRISTUM, quem susceperant, Sponsum Virtutum, Maria semper Virgine assistente.
Neque mirum: quia in Deitate

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Так же, как Святому Иоанну Милостивому явилась милость Божия, (и), другому (явилась) благодать Божия.
Священное Писание, верное Богу, (распространяется) на хвалу Добродетелей и неодобрение пороков, как отметил Святой Григорий.

ПРОДОЛЖЕНИЕ ИСТОРИИ.

XVII. Святой Доминик произнёс эту Проповедь не непрерывно в одно время, но в трёх разных частях, и каждая часть в один и тот же день: первая часть утром, сразу после Святых Тайн; вторая (часть), около полудня; третья (часть), в вечерний час.
Затем, Святой Доминик повторил несколько раз: что все, кто живёт по милости Божьей, обладают в себе теми же пятнадцатью Царицами и, в равной степени, даже ста пятьюдесятью девушками; эти слова вызвали восхищение и уважение у многих.
И это (восхищение произошло) у тех, кто видел тех же самых (Цариц) в Святом Причастии.
Поэтому на следующий день они собрались, чтобы спросить (Святого Доминика), как может так случиться, чтобы праведники имели в себе столько даров, а рядом с ними были (Царицы) владеющие (дарами).
Это считалось невозможным!
Святой человек (Святой Доминик) удивился этому и сначала сказал: "в вас есть сердце, внутренности и душа, которых вы, однако, никогда не видели.
Во многих из вас есть много ужасных грехов, и всё же вы их не видите.
Если бы вы видели их ясно, вы бы все умерли в одно и то же время.
Вот почему вы не видите добродетелей ни в праведниках, ни в самих себе, присутствующих здесь.
(Царицы) превосходят всё воображаемое, что касается красоты, грации, силы и ценности".
Затем, обращаясь к Богу в тайной молитве, он тихо и настойчиво просил (у Бога), чтобы он сжалился над жёсткостью (этого) народа, (и) сделал то, что казалось правильным Его Божественной

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

полученным, пребывая в благодати и страхе Господнем. Если бы язычники и иудеи познали такую великую благодать, они бы все поверили в Иисуса Христа, отказавшись от ошибок". Можно прочесть, что (С.) Доминик сделал в Испании, в Компостелле, нечто подобное, как рассказывает Джованни даль Монте, который был Мастером в обоих Правах и получил титул Бакалавра Священного Писания (и был) компаньоном (С.) Доминика, до основания Ордена Монахов-Проповедников. И он исполнил эти знамения, когда был ещё только обычным каноником. О, поистине, Бог прекрасен в Своих Святых, которые хотели проявить так много даров веры очень жёстким и почти неукротимым людям, которые всегда были очень воинственными, ужасными и очень враждебными в вере, как это делают бретонцы и латиноамериканцы, не в делах справедливости, которые они совершили, будучи народами без какой-либо преданности и очень тяжёлой судьбы, почти до сегодняшнего дня, но только из-за Божьей Милости.

Каким образом тогда могло произойти то, что можно было увидеть вышеизложенное либо умом, либо простым интеллектом, либо телесным зрением, я не знаю. Я знаю, что живой человек довольно часто видел подобные вещи, а именно этот Новый Супруг Марии. Но я не думаю, что телесное видение могло бы произойти (таким образом), хотя отчасти вполне могло бы быть какое-то прекрасное видение, но не столь грандиозное, как то, что было рассказано ранее; и даже не могло бы произойти полностью видение работой разума, поскольку ум не превзошёл бы (свою) способность, согласно Авиценне. Однако в сознании может появиться необычайное видение благодати, которое превзойдёт весь мир. Но, (я) считаю, что это (чудесное) событие было интеллектуальным видением, тесно связанным с умом. Только интеллект может беспристрастно понять с большей красотой, благородством и

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

virginum quam virorum.

Audi brevissime solutionem.

Cum enim anime tam virorum quam mulierum, teste Ambrosio, Iheronimo, Gregorio, Augustino, sint Christi Sponse, ideo Virtutes que sunt rationes Desponsationis apparebant in specie muliebri et non virili, quoniam unus est et solus Sponsus Ihesus Christus.

Cum autem queris a primo quoniam possibile est accidens spirituale habere figuram corpoream et colorem ac liniamenta cuiusmodi habebant predicte virgines, audi Dyonisium Ariopagitam, Hylarium simul et Augustinum.

Sicut enim prophetis in visione ymaginaria per sacra velamina rerum sensibilium manifestabatur radius Divine Intelligentie, et Divine Providentie infinitus quem radium ymaginatio prophetarum non intelligebat sed tantum fantasmata divina conspiciebat, sic et iste visiones ymaginative erant corporee ut estimo, sed intus fuit lumen Divine Illuminationis quo mentes hec videntes elevabantur ad intuendum immensa quedam et divina dona, per tales ymagines defective representata.

Sic enim Ysaias vidit Dominum facie ad faciem, sic Daniel, sic Iacob, etceteris, secundum visionem (fol. 115, col. a) ymaginariam ut ait Augustinus.

Sed mens eorum nequaquam infra corporea remanebat, sed ad intuendum Dei mirabilia dona et opera elevabatur.

Sic et in proposito factum esse estimo.

Unde quamvis ymagines essent finite in decore secundum ymaginationem, tamen erant quasi infinite respectu corporum secundum mentem, ex divina desuper irradiatione.

Et quidem decuit sanctissimum Dominicum ista fecisse, ut pute qui erat primus Predicator et supremus fundator Predicatorum quorum est predicare populis Virtutes.

Propterea et ipse vidit eas et alijs demonstravit, ut nedum esset predicator verbo verumeciam et facto.

Et hec eadem sanctissimus Dominicus se fecisse alicui persone scilicet Novello Sponso Virginis Marie satis mirifice demonstravit.

(Explicit Sermo).

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

Eucharistiae mundus est verius, quam in seipso.
Ea causa, qui rite SS. Eucharistiam suscipiunt, hi Deum, et quaecumque in Deo sunt, recipiunt.
Et quod est mirabile; non in Communicatis solum, sed in infantibus quoque, puerisque innocentibus eadem illa conspexerunt, et pariter totam pene Curiam Coelestem.
Causa liquet: quia sicut Deus in Beatis est omnia in omnibus, per gloriam: sic et in viatoribus est omnia in omnibus per gratiam .
Ex eo tempore omnia omnium studia in unum versa sunt S. Dominicum.
Dux ipse; Clerusque totus, universaque natio, beatos sese praedicabant, si in Praesulem Britanniae Summum, ipsis habere contigisset Sanctum Dominicum.
Quem honorem ipso constanter recurante , vim sine vi facta per artem excogitavit istam, inque executionem perduxit, ut per omnes oras Britanniae severe mandaret, neu quisquam Sanctum Dominicum pedem efferre, patriaque sineret excedere, quo vel sic ad Praesulatum adigeretur subeundum.
Sed frustra jacitur rete ante oculos pennatorum: nam S. Dominicus in Dei sese Voluntatem dedit, et ecce sub oculis circumsistentium factus invisibilis, eripitur ex oculis vi diviniore ; eripitur Britanniae, et ipso eo tempore est in Hispania repertus, unde Pater ejus fuerat oriundus.
Dux in alteram diem jam omnem fieri apparatum mandarat, ut in Dolensem Pontificem crearetur: is enim id temporis vacabat.
Antevertit autem ad Ducem rumor certus, S. Dominicum comparere in momento desiisse , neque dum apparere usquam.
Hic Dux movere omnia, emittere quaqua versus indagatores, totaque Britannia perscrutari omnia; nec coepto desistere.
Jam solidum mensem acerrima tenuerat investigatio, cum ecce per Hispanos certum nunciatur, S. Dominicum jam a mense ipso per Hispaniam praedicasse sequentibus signis.
Hic vero summa cunctos incessit admiratio, comperto S. Virum per agilitatis, ac subtilitatis donum, eodem

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Милости, чтобы спасти их.
Господь Иисус тотчас же ощутимо заговорил с ним: "Веруй, не бойся!
Скажи им, что, если в течение пятнадцати дней они совершат покаяние постами, молитвами и другими благочестивыми упражнениями и, очищенные священным исповеданием, примут Святое Причастие, произойдёт то, что одновременно они увидят в себе (Цариц Добродетелей)".
Они с готовностью ответили (да) и сдержали (обещание).
Многие исповедовались у С. Доминика.
В пятнадцатый день они, мужчины и женщины, всех сословий и орденов, получили от рук самого Святого Доминика Святую Евхаристию, хотя епископ Роанна, обладавший (также) гражданской властью, не хотел.
И, когда они приняли Святое Тело Господа, многим похотливым, не раскаявшимся, казалось, что они получили горящий уголь; скупым (казалось, что они получили) камень; не благочестивым (казалось, что они получили) массу свинца: а также, они никоим образом не могли вынуть его изо рта или проглотить.
И тут же, из страха близкой смерти, с раскаявшимися душами, они исповедовались с большей чистотой и честностью, и поэтому, сразу же, сумели принять в них Святую Евхаристию, с огромным утешением.
И, во многих случаях, даже видение первых (Цариц Добродетелей) стало видимым для их глаз, как в самих себе, так и для других, которые свято Причастились. Пропитанные благодатью божественного Благословения, они были настолько вдохновлены, что были похищены из силой видения и вырваны из чувств.
Тогда они увидели среди Цариц (Добродетелей) и других девственниц Господа Иисуса Христа, которого они приняли (в Святом Причастии), - жениха Добродетелей вместе с Вечной Девой Марией, которая была рядом.
И (не удивительно), потому что в Божестве Евхаристии мир более истинен, чем в самом себе.

достоинством, как может физический мир обладать бесконечной материальной красотой, поскольку, естественная красота самой маленькой человеческой души (по [Святому] Василию), несомненно, более превосходна, чем если когда-либо был мир бесконечной телесной красоты, или более тысячи миров. Если так произошло, то всё, что (было) сказано, возможно (произойдёт) ещё.

Отсюда возникает шёпот: Как Добродетели появились в человеческом обличье, так как интеллектуальные характеристики не часть сущего, а являются случайными человеческими качествами? Кроме того, почему они были в облике девственниц, а не мужчин? Кратко выслушайте решение. На самом деле души как мужчин, так и женщин, о чём свидетельствуют (Святой) Амвросий, (Святой) Иероним, (Святой) Григорий и (Святой) Августин, являются Супругами Христа, тогда Добродетели, которые являются причинами Союза (между душами и Иисусом), появились в женском, а не в мужском облике, поскольку Супруг только один - Иисус Христос.

Когда я затем спросил о предыдущем (наблюдении), как возможно, что случайное духовное качество имеет телесную форму, внешний вид и физиономию, как это было предсказано Девами, услышал одновременно (С.) Дионисия Ариопагита, (С.) Илария и (С.) Августина: как Пророкам в видении разума предстал, среди священных завес чувствительных вещей, бесконечный луч Божественного Разума и Божественного Провидения, луч которого разум пророков не понимал, но только, таким образом, эти видения разума тоже были телесными, как я думаю, но внутри был свет Божественного просветления, с помощью которого умы, видевшие эти вещи, поднимались к созерцанию огромных и небесных даров, явившихся такими несовершенными образами (по сравнению с их реальной красотой).

Так Исаия увидел Господа лицом к лицу, так Даниил, так и Иаков,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

die ex Britannia procul in Hispaniam Divina Potentia transportatum fuisse.
Ergo spes, animusque incolis revertit prior.
Frequentantur Legationes aliae super alias ad S. Dominicum exorandum in Praesulem.
Quibus ille: “Evangelizare misit me Dominus, non Episcopari.
Ite, dicite vestris: meminerint eorum, quae viderunt, et receperunt: inque Dei gratia, et timore persistant.
Nam si infedeles eam gratiam cognovissent, relictis erroribus in Dominum JESUM CHRISTUM credidissent”.
Simile idem S. Dominicus Compostellae fecisse proditur, ut narrat noster F. IOANNES DE MONTE, qui fuit Juris utriusque Magister, et Sacrae Theologiae Baccalaureus Formatus; S. Dominici Socius ante fundationem Ordinis Praedicatorum: quando praedicta contigerunt, Sancto Dominico solum tunc Canonico Regulari agente.

EXAMEN VISIONIS THEOLOGICUM.

XVIII. Quemadmodum autem fieri potuerit, ut praedicta cerni oculis valuerint, an imaginatione, an simplici intelligentia, an corporali Visione, de facto dubito.
Hoc scio: Personam viventem Novellum Mariae Sponsum, similia saepius vidisse.
Corporali Visione sic cerni omnia potuisse, haud opinor: de aliquibus tamen excellentissimam visionem aliquam non diffitebor.
Neque in toto imaginaria esse Visio potuit: quando Imaginatio non transcedit quantitatem, ut ait Avicenna.
Quin tamen decoris apparentia ipso hoc mundo major fieri in Imaginatione queat, negarit nemo.
Quare potissimum existimo, accidisse illa Intellectuali Visione, cum adjuncta forti imaginatione.
Quia Intelligentia potest quid sine comparatione majus formosius, et excellentius comprehendere, quam quod in corporea esse rerum natura putetur.
Decor enim minimus animae rationalis excellentior est, et omni exceptione major,

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

По этой причине те, кто достойно принимает Святую Евхаристию, получают Бога и всё, что существует в Боге.
И что замечательно, так это то, что не только те, кто общался, но и младенцы и невинные дети были замечены (Царицами Добродетелей) вместе, при Небесном дворе.
Причина очевидна, поскольку, как Бог, среди Блаженных Славы, он всё во всех; и среди паломников благодати он всё во всех.
С этого момента внимание всех обратилось к Святому Доминику.
Сам Государь, Духовенство и вся нация открыто объявили, что будут благословлены, если среди них будет Святой Доминик, как Архиепископ Британии.
И, поскольку он постоянно отказывался от этой чести, (Государь) придумал эффективную уловку, хотя и без применения силы, и привел её к исполнению: он строго приказал, чтобы никто не позволил Святому Доминику выйти за пределы Бретани и уйти с (их) родины.
Но напрасно он бросает сеть перед глазами птиц: на самом деле, Святой Доминик предался воле Божьей, и вот, на глазах у всех, став невидимым, он был вычеркнут из (их) взоров сверхъестественной милостью; он был вычеркнут из Британии, и оказался в то же мгновение в Испании, откуда Отец был родом.
Командующий уже дал поручение, чтобы на следующий день всё было подготовлено ,чтобы (Святой Доминик) был избран архиепископом Дола: этого (Епископа), по сути, не хватало в то время.
Затем командующему первому пришло определённое известие о том, что Святой Доминик появился (в Испании) в то же время, когда он исчез (из Бретани), и его нигде не было видно.
Ибо командующий всюду обыскивал, везде посылал сыщиков, и они исследовали все уголки всей Бретани; но он везде отсутствовал.

и т.д., с видением ума, как говорит (С.) Августин.
Но их разум никоим образом не оставался в телах, а возвышался, чтобы созерцать чудесные дары и дела Божьи. Даже в (этом) отношении я считаю, что это произошло так.
Хотя фигуры (Добродетелей) были ограничены в красоте из-за (ограничения) ума, тем не менее они были безграничны (в красоте) телесно, несмотря на (предел) ума, благодаря небесному излучению (света) сверху.
И, конечно, достойно, что Святейший Доминик сделал это, он был первым Проповедником и Верховным Основателем Проповедников, (задача) которых - проповедовать Добродетели народам.
Поэтому он тоже видел Их и показывал Их другим, потому что он был проповедником не только словом, но и делом.
И пресвятой Доминик показал те же самые реальности, которые он показал одному человеку, то есть Новому Супругу Девы Марии, очень необычным способом.

(На этом Проповедь заканчивается.)

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., ЛАТЫНЬ

quam totius orbis corporei ornatus universus.
Si quaeratur: Quomodo igitur Virtutes apparuerint humana specie, cum habitus intellectuales non sint substantiae sed accidentia?
Et cur foeminea potius, quam specie mascula?
Respondeo.
1. Animae, seu mulierum, sive virorum Christi sunt sponsae, at mulier tamen est ratio desponsationis: ideo in specie muliebri apparebant.
Unus enim omnium Sponsus est solus JESUS CHRISTUS.
1. Accidens vero spiritale habere corpoream potuit figuram, colorem, et lineamenta: quia, secundum Dionysi[us], Hilar[ius], et August[inus]: sicut Prophetis in Visione imaginaria, per velamina rerum sensibilium, infinitus Divinae Intelligentiae, et Providentiae radius manifestabatur, quem radium Imaginatio Prophetarum non intelligebat quidem, divina tamen phantasmata conspiciebat.
Sic et istae Visiones imaginativae, erant corporeae, ut existimo, sed et intus fuit Lumen Divinae Illuminationis; quo ista videntium mentes, elevabantur ad immensa quaedam, ac divina dona contuenda, eas tales per imagines reprehesentata .
Sic Daniel, sic Iacob, etc.: Mens tamen eorum haud quaquam infra corporea remanebat, sed a Deo ad altiora evehebatur.
Unde quamvis imaginationes visae, quoad decorem suum, essent secundum imaginationem finitae; quasi infinitae tamen erant, respectu corporum, secundum mentem; idque ex Divina desuper Irradatione.
Et haec S. Dominicus, se fecisse, alicui personae, scilicet Novello Mariae Sponso, satis mirifice demonstravit.

FINIS SERMONUM S. P. DOMINICI.

КОППЕНШТЕЙН 1624 г., РУССКИЙ

Тщательное расследование продолжалось уже целый месяц, когда было объявлено, что он, безусловно, находится у испанцев, и что Святой Доминик уже в том же месяце проповедовал в Испании с последующими чудесами.
В этот момент поистине огромное восхищение охватило всех, когда выяснилось, что Святой человек, благодаря дару передвижения и тонкости, в тот же день был перевезён Божественной Силой из Бретани в Испанию.
Тогда надежда и мужество стали сильнее среди жителей.
Делегации, одна за другой, были отправлены умолять Святого Доминика (принять назначение) Епископом.
И он им: “Господь послал меня проповедовать, а не быть Епископом.
Пойдите и скажите своим (посланникам), чтобы они помнили то, что видели и получили, и чтобы они упорствовали в благодати и страхе Божьем.
Ибо если бы язычники познали эту благодать, то, отказавшись от ошибок, поверили бы Господу Иисусу Христу".
Говорят, что тот же самый Святой Доминик сделал то же самое в Компостелле, как рассказывает наш Брат Джованни дель Монте, который был мастером обоих прав (гражданских и канонических) и получил степень бакалавра Священного Богословия.
Он был соратником Святого Доминика до основания Ордена Проповедников: предсказанные вещи произошли, тогда когда Святой Доминик ещё был каноником.

БОГОСЛОВСКАЯ ЭКСПЕРТИЗА ВИДЕНИЯ.

XVIII. Как они могли видеть глазами предсказанные вещи, может во сне, или естественным восприятием, или телесным зрением, я не знаю.
Я знаю, что живой человек, Новый Супруг Марии, видел довольно часто подобные вещи.
Однако я не думаю, что он мог видеть всё это телесным зрением:

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

между ними, однако, я не отрицаю, что было какое-то прекрасное видение.
Даже видение не может (считаться) полностью сном, когда сон не пересекает свою границу, как говорит Авиценна!
Однако никто не станет отрицать, что во сне может быть больше красоты, чем в этом мире.
Поэтому я скорее верю, что эти вещи произошли с помощью интеллектуального видения, с сильным дополнением в форме сна.
Поскольку интеллект может достичь превосходных величий, чудес и высот, он не сравнится с тем, что телесная природа считает, что (может) делать.
Действительно, самая маленькая красота интеллектуальной души выше и больше, несмотря на все (её) пределы, чем вся красота всего телесного мира.
Если спросить: почему Добродетели появились в человеческом облике через канал разума, который связан не с душой, а с телом?
И почему (Добродетели) появились в женском аспекте, а не в мужском?
Отвечаю:
I. Души, как женщин, так и мужчин, являются невестами Христа: женственность, однако, свидетельствует о браке (Христа с душой): поэтому (Добродетели) появились в женском облике.
1. Таким образом, материализующаяся духовная фигура может иметь внешний вид, цвет и телесные черты, поскольку, согласно Дионисию, Иларию и Августину, даже Пророкам в Видении (или) во сне, сквозь завесу чувствительных реалий, явился бесконечный луч Божественного Разума и Провидения, луч которого разум Пророков даже не понимал, уже наблюдая божественные явления.
Таким образом, даже эти воображаемые видения были телесными, как я думаю, но внутри был свет Божественного просветления, поэтому умы тех, кто видел эти вещи, возвышались, чтобы созерцать огромные и Божественные дары, представленные в этих образах.
Так (было) для Даниила, для Иакова,

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

и т. д.: однако их разум не оставался среди телесных вещей, а был сублимирован Богом в более высокие реальности.

Поэтому, хотя фигуры, видимые в их красоте, были ограничены в теле; но они были бесконечны по сравнению с их телесностью, видимой разумом; и это их великолепие произошло от Бога.

Святой Доминик открыл это некоторым людям и, замечательным образом, Новому Супругу Марии.

КОНЕЦ ПРОПОВЕДЕЙ СВЯТОГО ДОМИНИКА.

ИНКУНАБУЛА 1498 г., РУССКИЙ

ИНКУНАБУЛА 1498 г., ЛАТЫНЬ

КОНЕЦ ПЕРВОГО ТОМА
ПРОДОЛЖЕНИЕ ВО ВТОРОМ ТОМЕ.